

ហេតុអ្វីបែបនេះ

ພາບລວມ

ນີ້ແມ່ນການຄັດເລືອກບົດເລື່ອງພາສາກຣີກບູຮານຢ່າງພິຖິພິຖັນ ເພື່ອສະແດງໃຫ້ເຫັນຄຳສອນຂອງພຣະເຢຊູ
ແລະ ບົດເລື່ອງທີ່ພຣະອົງສອນ, ອ້າງອີງ ແລະ ສຳເລັດໃຫ້ສົມບູນ.
ເປົ້າໝາຍຂອງພວກເຮົາແມ່ນເພື່ອສະໜອງໃຫ້ທ່ານໄດ້ຮັບການນຳສະເໜີທີ່ໄກ່ຄຽງກັບຕົ້ນສະບັບພາສາກຣີກ
ທີ່ແທ້ຈິງທີ່ສຸດເທົ່າທີ່ຈະເປັນໄປໄດ້ ໃນຮູບແບບທີ່ທັນສະໄໝ ແລະ ອ່ານງ່າຍ.

ການແປພາສານີ້ໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນຈາກຕົ້ນສະບັບພາສາກຣີກ Septuagint ແລະ Byzantine
ດ້ວຍໂມເດລພາສາຂະໜາດໃຫຍ່.
ດ້ວຍເຫດຜົນນີ້ມັນຈຶ່ງມີຮ່ອງຮອຍຂອງວັດທະນະທຳແລະໄວຍາກອນຂອງພາສາຕົ້ນສະບັບຢູ່ຫຼາຍ,
ແຕ່ອາດຈະມີຂໍ້ຜິດພາດເຊັ່ນກັນ. ຖ້າມີຫຍັງທີ່ແບ່ງແປກ, ກະລຸນາກວດສອບຕົ້ນສະບັບພາສາກຣີກ.
ຖ້າທ່ານພົບຂໍ້ຜິດພາດ, ກະລຸນາສົ່ງອີເມລ໌ມາທີ່ jesusislord@joshuabible.com.

ການອະນຸຍາດ

ທ່ານມີສິດທີ່ຈະເຜີຍແຜ່ແລະແຈກຢາຍການແປນີ້ທັງໝົດຫຼືບາງສ່ວນ.
ທ່ານບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ດັດແປງຫຼືຂາຍມັນ. ຖ້າທ່ານພົບຂໍ້ຜິດພາດ, ກະລຸນາສົ່ງອີເມລ໌ມາທີ່
jesusislord@joshuabible.com
ເພື່ອໃຫ້ພວກເຮົາສາມາດແກ້ໄຂມັນແລະສະໜອງສະບັບທີ່ປັບປຸງແລ້ວໃຫ້ທ່ານ.

ປະຖົມມະການ

໑ | ໒ | ໓ | ໔ | ໕ | ໖ | ໗ | ໘ | ໙ | ໑໐ | ໑໑ | ໑໒ | ໑໓ | ໑໔ | ໑໕ | ໑໖ | ໑໗ | ໑໘ | ໑໙ | ໒໐ | ໒໑ | ໒໒ | ໒໓ | ໒໔ | ໒໕ | ໒໖ | ໒໗ | ໒໘ | ໒໙ | ໓໐ | ໓໑ | ໓໒ | ໓໓ | ໓໔ | ໓໕ | ໓໖ | ໓໗ | ໓໘ | ໓໙ | ໔໐ | ໔໑ | ໔໒ | ໔໓ | ໔໔ | ໔໕ | ໔໖ | ໔໗ | ໔໘ | ໔໙ | ໕໐

ພຣະວັນຄະດີຕາມມັດທາຍ

໑ | ໒ | ໓ | ໔ | ໕ | ໖ | ໗ | ໘ | ໙ | ໑໐ | ໑໑ | ໑໒ | ໑໓ | ໑໔ | ໑໕ | ໑໖ | ໑໗ | ໑໘ | ໑໙ | ໒໐ | ໒໑ | ໒໒ | ໒໓ | ໒໔ | ໒໕ | ໒໖ | ໒໗ | ໒໘

ອົບພະຍົບ

໑ | ໒ | ໓ | ໔ | ໕ | ໖ | ໗ | ໘ | ໙ | ໑໐ | ໑໑ | ໑໒ | ໑໓ | ໑໔ | ໑໕ | ໑໖ | ໑໗ | ໑໘ | ໑໙ | ໒໐ | ໒໑ | ໒໒ | ໒໓ | ໒໔ | ໒໕ | ໒໖ | ໒໗ | ໒໘ | ໒໙ | ໓໐ | ໓໑ | ໓໒ | ໓໓ | ໓໔ | ໓໕ | ໓໖ | ໓໗ | ໓໘ | ໓໙ | ໔໐

ພຣະວັນຄະດີຕາມມາໂກ

໑ | ໒ | ໓ | ໔ | ໕ | ໖ | ໗ | ໘ | ໙ | ໑໐ | ໑໑ | ໑໒ | ໑໓ | ໑໔ | ໑໕ | ໑໖

ປະຊຸມນຸມ

໑ | ໒ | ໓ | ໔ | ໕ | ໖ | ໗ | ໘ | ໙ | ໑໐ | ໑໑ | ໑໒ | ໑໓ | ໑໔ | ໑໕ | ໑໖ | ໑໗ | ໑໘ | ໑໙ | ໒໐ | ໒໑ | ໒໒ | ໒໓ | ໒໔ | ໒໕ | ໒໖ | ໒໗ | ໒໘ | ໒໙ | ໓໐ | ໓໑ | ໓໒ | ໓໓ | ໓໔ | ໓໕ | ໓໖

ພຣະວັນຄະດີຕາມໂປຣັນ

໑ | ໒ | ໓ | ໔ | ໕ | ໖ | ໗ | ໘ | ໙ | ໑໐ | ໑໑ | ໑໒ | ໑໓ | ໑໔ | ໑໕ | ໑໖ | ໑໗ | ໑໘ | ໑໙ | ໒໐ | ໒໑

ພຣະບັນຍັດສອງ

໑ | ໒ | ໓ | ໔ | ໕ | ໖ | ໗ | ໘ | ໙ | ໑໐ | ໑໑ | ໑໒ | ໑໓ | ໑໔ | ໑໕ | ໑໖ | ໑໗ | ໑໘ | ໑໙ | ໒໐ | ໒໑ | ໒໒ | ໒໓ | ໒໔ | ໒໕ | ໒໖ | ໒໗ | ໒໘ | ໒໙ | ໓໐ | ໓໑ | ໓໒ | ໓໓ | ໓໔

ຈົດໝາຍຂອງໂປຣັນ

໑ | ໒ | ໓ | ໔ | ໕

ໂຢຊູວາ

໑ | ໒ | ໓ | ໔ | ໕ | ໖ | ໗ | ໘ | ໙ | ໑໐ | ໑໑ | ໑໒ | ໑໓ | ໑໔ | ໑໕ | ໑໖ | ໑໗ | ໑໘ | ໑໙ | ໒໐ | ໒໑ | ໒໒ | ໒໓ | ໒໔

ປະຖົມມະການ

໑

ໃນການເລີ່ມຕົ້ນ ພຣະເຈົ້າໄດ້ສ້າງສະຫວັນ ແລະ ແຜ່ນດິນໂລກ. ແຜ່ນດິນແມ່ນເປົ່າເປົ່າ ແລະ ບໍ່ມີຮູບຮ່າງ, ຄວາມມົດຢູ່ເທິງຈຸ່ມ, ແລະ ວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າຊົງເຄື່ອນໄຫວຢູ່ເທິງໜ້ານ້ຳ.

ແລະພຣະເຈົ້າຕັດສິນວ່າ: ຈົ່ງມີແສງສະຫວ່າງ ແລະກໍ່ມີແສງສະຫວ່າງຂຶ້ນ.

ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ເຫັນແສງສະຫວ່າງວ່າດີ,

ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ແຍກລະຫວ່າງແສງສະຫວ່າງກັບຄວາມມົດ.

ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ເອີ້ນແສງສະຫວ່າງວ່າກາງເວັນ, ແລະໄດ້ເອີ້ນຄວາມມົດວ່າກາງຄືນ.

ແລະມີຕອນແລງ, ແລະມີຕອນເຊົ້າ, ນັ້ນແມ່ນມື້ທຳອິດ.

ແລະພຣະເຈົ້າຕົວຕົວວ່າ: ຈົ່ງໃຫ້ມີຟ້າຢູ່ກາງນ້ຳ,

ແລະຈົ່ງໃຫ້ມັນແບ່ງແຍກລະຫວ່າງນ້ຳກັບນ້ຳ. ແລະມັນກໍ່ເກີດຂຶ້ນດັ່ງນັ້ນ.

ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ສ້າງທ້ອງຟ້າ,

ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ແຍກນ້ຳທີ່ຢູ່ພາຍໃຕ້ທ້ອງຟ້າອອກຈາກນ້ຳທີ່ຢູ່ເທິງທ້ອງຟ້າ.

ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ເອີ້ນທ້ອງຟ້າວ່າສະຫວັນ, ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ເຫັນວ່າມັນດີງາມ,

ແລະມີຕອນແລງ, ແລະມີຕອນເຊົ້າ, ນັ້ນແມ່ນມີທິສອງ.

ແລະພຣະເຈົ້າຕົວດ: ຈົ່ງໃຫ້ນ້ຳທີ່ຢູ່ພາຍໃຕ້ສະຫວັນລວບລວມເຂົ້າເປັນບ່ອນດຽວ,
ແລະຈົ່ງໃຫ້ດິນແຫ້ງປາກົດຂຶ້ນ. ແລະມັນກໍ່ເກີດຂຶ້ນດັ່ງນັ້ນ,
ນ້ຳທີ່ຢູ່ພາຍໃຕ້ສະຫວັນໄດ້ຖືກລວບລວມເຂົ້າໃນບ່ອນຂອງມັນ, ແລະດິນແຫ້ງກໍ່ປາກົດຂຶ້ນ.
ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ເອີ້ນແຜ່ນດິນແຫ້ງວ່າແຜ່ນດິນ,
ແລະການລວມຕົວຂອງນ້ຳໄດ້ເອີ້ນວ່າທະເລ, ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ເຫັນວ່າມັນດີ. ແລະ
ພຣະເຈົ້າຕຣິສວ່າ

ໃຫ້ແຜ່ນດິນງອກພືດຫຍ້າທີ່ຫວ່ານເມັດຕາມຊະນິດແລະຕາມຄວາມຄ້າຍຄື
ແລະຕົ້ນໄມ້ທີ່ໃຫ້ໝາກຜະລິດໝາກທີ່ມີເມັດຂອງມັນຢູ່ໃນມັນຕາມຊະນິດເທິງແຜ່ນດິນ
ແລະມັນກໍ່ເກີດຂຶ້ນດັ່ງນັ້ນ

ແລະແຜ່ນດິນໄດ້ນຳອອກພືດຫຍ້າທີ່ຫວ່ານເມັດຕາມຊະນິດແລະຕາມຄວາມຄ້າຍຄື,
ແລະໄມ້ທີ່ມີໝາກຜະລິດໝາກທີ່ເມັດຂອງມັນຢູ່ໃນມັນຕາມຊະນິດເທິງແຜ່ນດິນ,
ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ເຫັນວ່າດີ. ແລະມີຕອນແລງ ແລະມີຕອນເຊົ້າ, ເປັນມີທິສາມ.

ແລະພຣະເຈົ້າຕົວດ,

ໃຫ້ມີແສງສະຫວ່າງຢູ່ໃນທ້ອງຟ້າຂອງສະຫວັນເພື່ອສ່ອງແສງເທິງແຜ່ນດິນໂລກ,
ເພື່ອແຍກລະຫວ່າງກາງເວັນແລະກາງຄືນ, ແລະໃຫ້ພວກມັນເປັນເຄື່ອງໝາຍ, ເປັນເວລາ,
ເປັນມື້, ແລະເປັນປີ. ແລະໃຫ້ພວກມັນເປັນແສງສະຫວ່າງຢູ່ໃນທ້ອງຟ້າຂອງສະຫວັນ
ເພື່ອສ່ອງແສງເທິງແຜ່ນດິນໂລກ, ແລະມັນກໍ່ເກີດຂຶ້ນດັ່ງນັ້ນ.

ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ສ້າງແສງສະຫວ່າງທັງສອງທີ່ໃຫຍ່,
ຄືແສງສະຫວ່າງທີ່ໃຫຍ່ເພື່ອປົກຄອງກາງເວັນ,
ແລະແສງສະຫວ່າງທີ່ນ້ອຍກວ່າເພື່ອປົກຄອງກາງຄືນ, ແລະດວງດາວທັງຫຼາຍ.

ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ວາງພວກມັນໄວ້ໃນຟ້າທີ່ແຂງຂອງສະຫວັນ,
ເພື່ອໃຫ້ແສງສະຫວ່າງເທິງແຜ່ນດິນໂລກ ແລະເພື່ອປົກຄອງກາງເວັນແລະກາງຄືນ,
ແລະເພື່ອແຍກລະຫວ່າງແສງສະຫວ່າງກັບຄວາມມືດ,
ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ທອດພຣະເນດເຫັນວ່າດີ. ແລະມີຕອນແລງ ແລະມີຕອນເຊົ້າ, ເປັນມື້ທີ່ສີ່.

ແລະພຣະເຈົ້າຕົວຕົວ: ຈົ່ງໃຫ້ນໍ້ານໍາສົ່ງມີຊີວິດທີ່ເລືອກອອກມາ,
ແລະໃຫ້ນົກບິນຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໃຕ້ທ້ອງຟ້າ, ແລະມັນກໍ່ເກີດຂຶ້ນດັ່ງນັ້ນ.
ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ເຮັດສັດນໍ້າໃຫຍ່,
ແລະຈິດວິນຍານທັງໝົດຂອງສັດເລືອກທີ່ນໍ້າໄດ້ນໍາອອກມາຕາມຊະນິດຂອງມັນ,
ແລະນົກມີປີກທຸກຊະນິດ, ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ເຫັນວ່າດີ. ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ອວຍພອນເຂົາເຈົ້າ
ໂດຍກ່າວວ່າ, ຈົ່ງເພີ່ມຂຶ້ນແລະຂະຫຍາຍພັນ, ແລະຈົ່ງເຕັມນໍ້າໃນທະເລ,
ແລະໃຫ້ນົກຂະຫຍາຍພັນເທິງແຜ່ນດິນໂລກ. ແລະມີຕອນແລງ ແລະມີຕອນເຊົ້າ
ເປັນມື້ທີ່ຫ້າ

ແລະພຣະເຈົ້າຕຣັສວ່າ
ໃຫ້ແຜ່ນດິນນໍາອອກມາຊຶ່ງຈິດວິນຍານທີ່ມີຊີວິດຕາມເຊື້ອຊາດຂອງມັນ ຄື ສັດສີ່ຕີນ
ແລະສິ່ງທີ່ເລືອກ ແລະສັດປ່າແຫ່ງແຜ່ນດິນຕາມເຊື້ອຊາດຂອງມັນ
ແລະມັນກໍ່ເກີດຂຶ້ນດັ່ງນັ້ນ
ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ສ້າງສັດປ່າແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກຕາມຊະນິດຂອງມັນ,
ແລະສັດລ້ຽງຕາມຊະນິດຂອງມັນ,
ແລະສັດເລືອກທັງໝົດແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກຕາມຊະນິດຂອງມັນ,
ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ເຫັນວ່າມັນດີ.

ແລະ ພຣະເຈົ້າກ່າວວ່າ, ໃຫ້ພວກເຂົາເຮັດມະນຸດຕາມຮູບຂອງພວກເຮົາ ແລະ
ຕາມຄວາມຄ້າຍຄື, ແລະ ໃຫ້ພວກເຂົາປົກຄອງປາໃນທະເລ, ແລະ ນົກໃນທ້ອງຟ້າ, ແລະ
ສັດລ້ຽງ, ແລະ ທົ່ວທັງແຜ່ນດິນໂລກ, ແລະ
ສັດເລືອຄານທັງໝົດທີ່ເລືອຄານຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ.

ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ສ້າງມະນຸດຕາມຮູບພຣະອົງ, ພຣະອົງໄດ້ສ້າງລາວ,
ຊາຍແລະຍິງພຣະອົງໄດ້ສ້າງພວກເຂົາ. ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ພອກພວກເຂົາ ໂດຍກ່າວວ່າ
ຈົ່ງເພີ່ມຂຶ້ນແລະຂະຫຍາຍ ແລະເຕັມແຜ່ນດິນ ແລະປົກຄອງມັນ ແລະປົກຄອງປາໃນທະເລ
ແລະນົກໃນສະຫວັນ ແລະສັດລ້ຽງທັງໝົດ ແລະແຜ່ນດິນທັງໝົດ
ແລະສັດເລືອຄານທັງໝົດທີ່ເລືອຄານຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນ ແລະ ພຣະເຈົ້າຕຣັສວ່າ ຈົ່ງເບິ່ງເລີຍ
ເຮົາໄດ້ໃຫ້ແກ່ພວກເຈົ້າແລ້ວ ຊຶ່ງຫຍ້າທຸກຊະນິດທີ່ອອກເມັດ ທີ່ຫວ່ານເມັດພືດ
ຊຶ່ງຢູ່ເທິງໜ້າແຜ່ນດິນໂລກທັງໝົດ ແລະ
ຕົ້ນໄມ້ທຸກຕົ້ນທີ່ມີໝາກທີ່ມີເມັດພືດຢູ່ໃນຕົວມັນເອງ ມັນຈະເປັນອາຫານສໍາລັບພວກເຈົ້າ
ແລະແກ່ສັດປ່າທັງໝົດຂອງແຜ່ນດິນໂລກ, ແລະແກ່ນົກທັງໝົດຂອງສະຫວັນ,
ແລະແກ່ສິ່ງທີ່ເລືອຄານທຸກຢ່າງທີ່ເລືອຄານຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ,
ທີ່ມີຈິດວິນຍານແຫ່ງຊີວິດຢູ່ໃນຕົວມັນເອງ, ແລະຫຍ້າຂຽວທັງໝົດເປັນອາຫານ,
ແລະມັນກໍ່ເກີດຂຶ້ນດັ່ງນັ້ນ. ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ເຫັນທຸກສິ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ສ້າງ ແລະດູເບິ່ງ
ມັນດີຫຼາຍ ແລະມີຕອນແລງ ແລະມີຕອນເຊົ້າ ເປັນມື້ທີ່ຫົກ

໒

ແລະທ້ອງຟ້າ ແລະ ແຜ່ນດິນໄດ້ຖືກສໍາເລັດແລ້ວ, ແລະໂລກທັງໝົດຂອງພວກມັນ.

ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ສໍາເລັດວຽກງານຂອງພຣະອົງໃນມື້ທີ່ຫົກ ທີ່ພຣະອົງໄດ້ເຮັດ,

ແລະພຣະອົງໄດ້ພັກຜ່ອນໃນມື້ທີ່ເຈັດຈາກວຽກງານທັງໝົດຂອງພຣະອົງທີ່ພຣະອົງໄດ້ເຮັດ.
ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ອວຍພອນວັນທີ່ເຈັດ ແລະ ບໍລິສຸດມັນ,
ເພາະວ່າໃນວັນນີ້ພຣະອົງໄດ້ພັກຜ່ອນຈາກວຽກງານທັງໝົດຂອງພຣະອົງທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນເຮັດ.

ນີ້ແມ່ນປຶ້ມກ່ຽວກັບການເກີດຂອງສະຫວັນແລະແຜ່ນດິນໂລກ, ເມື່ອມັນເກີດຂຶ້ນ,
ໃນວັນທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າໄດ້ສ້າງສະຫວັນແລະແຜ່ນດິນໂລກ
ແລະພຶດສິດຊຽວທຸກຊະນິດຂອງທົ່ງນາກ່ອນທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນເທິງແຜ່ນດິນໂລກ,
ແລະຫຍ້າທັງໝົດຂອງທົ່ງນາກ່ອນທີ່ຈະງອກຂຶ້ນ,
ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ໃຫ້ຝົນຕົກເທິງແຜ່ນດິນໂລກ, ແລະບໍ່ມີມະນຸດທີ່ຈະເຮັດວຽກມັນ.
ແຕ່ມີແຫຼ່ງນໍ້າພູຂຶ້ນມາຈາກແຜ່ນດິນ ແລະ ໄດ້ຫົດນໍ້າທົ່ວໜ້າແຜ່ນດິນທັງໝົດ.
ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ປັ້ນຜູ້ຊາຍຈາກຝຸ່ນຂອງແຜ່ນດິນໂລກ,
ແລະເປົ່າລົມຫາຍໃຈແຫ່ງຊີວິດເຂົ້າໄປໃນໃບໜ້າຂອງລາວ,
ແລະຜູ້ຊາຍໄດ້ກາຍເປັນຈິດວິນຍານທີ່ມີຊີວິດ.

ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ປູກສວນສວັນໃນເອເດັນທາງຕາເວັນອອກ,
ແລະໄດ້ວາງຄົນທີ່ພຣະອົງປັ້ນໄວ້ທີ່ນັ້ນ.
ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ຕົ້ນໄມ້ທຸກຕົ້ນທີ່ງາມຕໍ່ການເບິ່ງເຫັນ ແລະຕົ້ນການກິນ
ຂຶ້ນຈາກແຜ່ນດິນ, ແລະຕົ້ນໄມ້ແຫ່ງຊີວິດຢູ່ກາງສວນສວັນ,
ແລະຕົ້ນໄມ້ແຫ່ງການຮູ້ດີແລະຊົ່ວຮ້າຍ.
ແມ່ນໍ້າແຫ່ງໜຶ່ງໄຫຼອອກຈາກເອເດັນເພື່ອຫົດນໍ້າໃຫ້ສວນສະຫວັນ,
ແລະຈາກທີ່ນັ້ນມັນແບ່ງອອກເປັນສີ່ສາຍ. ຊື່ຂອງແມ່ນໍ້າຫນຶ່ງແມ່ນ ພິຊອນ,
ນີ້ແມ່ນແມ່ນໍ້າທີ່ໄຫຼອ້ອມທັງໝົດແຜ່ນດິນຮາວີລາ, ບ່ອນທີ່ນັ້ນມີທອງຄຳ.

ທອງຄຳຂອງແຜ່ນດິນນັ້ນງາມ, ແລະຢູ່ທີ່ນັ້ນມີຖ່ານຫີນ ແລະຫີນສີຂຽວ.
ແລະຊື່ຂອງແມ່ນ້ຳທິສອງແມ່ນກີໂຮນ, ນີ້ແມ່ນແມ່ນ້ຳທີ່ຫຸ້ມທັງໝົດແຜ່ນດິນເອທິໂອເປຍ.
ແລະແມ່ນ້ຳທິສາມຄືບີກຣີສ, ນີ້ແມ່ນແມ່ນ້ຳທີ່ໄຫຼໄປກົງກັນຂ້າມກັບຊາວອັດຊີເຣຍ,
ແລະແມ່ນ້ຳທິສີ່ຄືເອຟຣາເຕສ. ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າໄດ້ເອົາຄົນທີ່ພຣະອົງປັ້ນມານັ້ນ
ແລະວາງລາວໄວ້ໃນສວນສວັນແຫ່ງຄວາມສຸກສຸກສຳຣານ
ເພື່ອໃຫ້ລາວເຮັດວຽກແລະຮັກສາສວນນັ້ນ
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າໄດ້ສັ່ງແກ່ອາດາມວ່າ,
ເຈົ້າຈະກິນໄດ້ຈາກຕົ້ນໄມ້ທຸກຕົ້ນທີ່ຢູ່ໃນສວນສະຫວັນ.
ແຕ່ຈາກຕົ້ນໄມ້ແຫ່ງຄວາມຮູ້ດີແລະຊົ່ວນັ້ນ, ເຈົ້າຈະບໍ່ກິນຈາກມັນ,
ເພາະວ່າວັນໃດທີ່ເຈົ້າກິນຈາກມັນ, ເຈົ້າຈະຕາຍແນ່ນອນ.

ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າກ່າວວ່າ, ມັນບໍ່ດີທີ່ຄົນຢູ່ຄົນດຽວ,
ໃຫ້ພວກເຮົາເຮັດຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລາວຕາມລາວ. ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ປັ້ນສັດປ່າທັງໝົດຂອງທົ່ງນາ
ແລະນົກທັງໝົດຂອງສະຫວັນອອກຈາກແຜ່ນດິນ, ແລະໄດ້ນຳພວກມັນມາຫາອາດາມ
ເພື່ອເບິ່ງວ່າເຂົາຈະເອີ້ນພວກມັນວ່າຫຍັງ,
ແລະທຸກສິ່ງທີ່ອາດາມເອີ້ນວ່າຈິດວິນຍານທີ່ມີຊີວິດ, ນັ້ນແມ່ນຊື່ຂອງມັນ.
ແລະອາດາມໄດ້ເອີ້ນຊື່ໃຫ້ແກ່ສັດລ້ຽງທັງໝົດ, ນົກທັງໝົດຂອງສະຫວັນ,
ແລະສັດປ່າທັງໝົດຂອງທົ່ງນາ, ແຕ່ສຳລັບອາດາມບໍ່ໄດ້ພົບຜູ້ຊ່ວຍທີ່ຄ້າຍຄືກັບລາວ.
ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ວາງຄວາມປະຫລາດໃຈເທິງອາດາມ ແລະລາວນອນຫລັບ,
ແລະພຣະອົງໄດ້ເອົາຊ່ອງຂ້າງໜຶ່ງຂອງລາວ ແລະເຕັມດ້ວຍເນື້ອເທນທີ່ມັນ.
ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ສ້າງຊີ້ໂຄງທີ່ພຣະອົງເອົາມາຈາກອາດາມໃຫ້ເປັນຜູ້ຍິງ
ແລະພຣະອົງໄດ້ນຳນາງມາຫາອາດາມ ແລະອາດາມໄດ້ເວົ້າວ່າ:
ດຽວນີ້ນີ້ແມ່ນກະດູກຈາກກະດູກຂອງຂ້ອຍ ແລະເນື້ອຈາກເນື້ອຂອງຂ້ອຍ,

ນາງຈະຖືກເອີ້ນວ່າແມ່ຍິງ ເພາະວ່ານາງຖືກເອົາມາຈາກຜູ້ຊາຍຂອງນາງ. ເພາະເຫດນີ້ ຊາຍ
ຄົນໜຶ່ງຈະປະຖິ້ມພໍ່ແລະແມ່ຂອງລາວ ແລະຈະຕິດພັນກັບເມຍຂອງລາວ ແລະທັງສອງຄົນ
ຈະເປັນເມື່ອໜັງດຽວກັນ ແລະທັງສອງກໍເປືອຍກາຍ, ຄືອາດາມແລະຜູ້ຍິງຂອງລາວ,
ແລະພວກເຂົາບໍ່ຮູ້ສຶກອາຍ.

໓

ແຕ່ງນັ້ນເປັນສັດທີ່ສະຫລາດທີ່ສຸດໃນບັນດາສັດປ່າທັງໝົດທີ່ຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ,
ຊຶ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າໄດ້ສ້າງ, ແລະຈູໄດ້ເວົ້າກັບແມ່ຍິງວ່າ,
ເປັນຫຍັງພຣະເຈົ້າຈຶ່ງກ່າວວ່າ, ພວກເຈົ້າຢ່າກິນຈາກຕົ້ນໄມ້ທຸກຕົ້ນໃນສວນສະຫວັນ?
ແລະຜູ້ຍິງໄດ້ເວົ້າກັບຈູວ່າ, ພວກເຮົາຈະກິນໝາກໄມ້ຂອງຕົ້ນໄມ້ໃນສວນສະຫວັນ,
ແຕ່ກ່ຽວກັບໝາກໄມ້ຂອງຕົ້ນໄມ້ທີ່ຢູ່ກາງສວນສະຫວັນ, ພຣະເຈົ້າກ່າວວ່າ,
ເຈົ້າຈະບໍ່ກິນມັນ, ແລະເຈົ້າຈະບໍ່ແຕະຕ້ອງມັນ, ເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະບໍ່ຕາຍ.
ແລະຈູໄດ້ເວົ້າກັບຜູ້ຍິງວ່າ, ທ່ານຈະບໍ່ຕາຍແນ່ນອນ. ພຣະເຈົ້າຮູ້ແລ້ວວ່າ
ໃນມື້ທີ່ທ່ານກິນຈາກມັນ, ຕາຂອງທ່ານຈະຖືກເປີດ, ແລະທ່ານຈະເປັນຄືກັບພຣະເຈົ້າ,
ຮູ້ຕົແລະຊື່. ແລະແມ່ຍິງໄດ້ເຫັນວ່າຕົ້ນໄມ້ນັ້ນດີສໍາລັບອາຫານ,
ແລະວ່າມັນໜ້າພໍໃຈຕໍ່ຕາທີ່ຈະເຫັນ, ແລະມັນສວຍງາມສໍາລັບການເຂົ້າໃຈ,
ແລະນາງໄດ້ເອົາໝາກໄມ້ຈາກມັນ, ນາງກິນ, ແລະນາງໃຫ້ແກ່ຜູ້ຊາຍຂອງນາງທີ່ຢູ່ກັບນາງ,
ແລະເຂົາເຈົ້າກິນ. ແລະຕາຂອງທັງສອງກໍຖືກເປີດອອກ,
ແລະພວກເຂົາຮູ້ວ່າພວກເຂົາເປືອຍກາຍ, ແລະພວກເຂົາໄດ້ຫຍິບໃບໝາກເຕືອມາ,
ແລະເຮັດຜ້າປົກກາຍສໍາລັບຕົນເອງ.
ແລະພວກເຂົາໄດ້ຍິນສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າທີ່ກໍາລັງຍ່າງຢູ່ໃນສວນສວັນໃນຕອນ
ແລງ,

ແລະອາດາມກັບພັນລະຍາຂອງລາວໄດ້ເຊື່ອງຕົວຈາກພຣະພັກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າ
ຢູ່ທ່າມກາງຕົ້ນໄມ້ໃນສວນສວັນ. ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າໄດ້ເອີ້ນອາດາມ,
ແລະກ່າວກັບລາວວ່າ, ອາດາມ, ເຈົ້າຢູ່ໃສ? ແລະລາວເວົ້າກັບລາວວ່າ,
ຂ້ອຍໄດ້ຍິນສຽງຂອງເຈົ້າກຳລັງຍ່າງຢູ່ໃນສວນ, ແລະຂ້ອຍຢ້ານກົວເພາະວ່າຂ້ອຍເປື້ອຍກາຍ,
ແລະຂ້ອຍໄດ້ເຊື່ອງຕົວ. ແລະພຣະເຈົ້າຕຣັສກັບລາວວ່າ,
ໃຜລາຍງານໃຫ້ເຈົ້າຮູ້ວ່າເຈົ້າເປື້ອຍກາຍ,
ຖ້າບໍ່ແມ່ນຈາກຕົນໄມ້ທີ່ຂ້າພະເຈົ້າສັ່ງເຈົ້າໃຫ້ບໍ່ກິນພຽງແຕ່ຕົນນີ້,
ເຈົ້າໄດ້ກິນຈາກມັນແລ້ວບໍ່? ແລະ ອາດາມໄດ້ເວົ້າວ່າ ແມ່ຍິງທີ່ເຈົ້າໃຫ້ມາຢູ່ກັບຂ້ານ້ອຍນັ້ນ
ນາງໄດ້ໃຫ້ຜົນຈາກຕົນໄມ້ແກ່ຂ້ານ້ອຍ ແລະຂ້ານ້ອຍກໍໄດ້ກິນ
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວແກ່ແມ່ຍິງວ່າ, ເຈົ້າໄດ້ເຮັດຫຍັງແທ້?
ແລະແມ່ຍິງກ່າວວ່າ, ງູໄດ້ຫລອກລວງຂ້ອຍ, ແລະຂ້ອຍໄດ້ກິນ.

ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບງູວ່າ, ເພາະວ່າເຈົ້າໄດ້ເຮັດສິ່ງນີ້,
ເຈົ້າຈົ່ງຖືກສາບແຂ່ງຫຼາຍກວ່າສັດລ້ຽງທັງໝົດ ແລະສັດປ່າທັງໝົດທີ່ຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ.
ເຈົ້າຈະເລືອກດ້ວຍໜ້າເອິກ ແລະທ້ອງຂອງເຈົ້າ,
ແລະເຈົ້າຈະກິນດິນຕະຫຼອດທຸກມື້ຂອງຊີວິດເຈົ້າ.
ແລະຂ້ອຍຈະວາງຄວາມເປັນສັດຕູລະຫວ່າງເຈົ້າກັບແມ່ຍິງ
ແລະລະຫວ່າງເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າກັບເຊື້ອສາຍຂອງນາງ, ລາວຈະໂຈມຕີຫົວຂອງເຈົ້າ
ແລະເຈົ້າຈະໂຈມຕີສິ້ນຕີນຂອງລາວ. ແລະ ພຣະອົງໄດ້ຕຣັສກັບຜູ້ຍິງວ່າ,
ເຮົາຈະເພີ່ມຄວາມເຈັບປວດຂອງເຈົ້າ ແລະ ຄວາມໂສກເສົ້າຂອງເຈົ້າ,
ເຈົ້າຈະເກີດລູກດ້ວຍຄວາມເຈັບປວດ, ແລະ ເຈົ້າຈະຫັນໄປຫາຜົວຂອງເຈົ້າ, ແລະ
ລາວຈະປົກຄອງເຈົ້າ. ແຕ່ຕໍ່ອາດາມ ເວົ້າວ່າ, ເພາະວ່າເຈົ້າໄດ້ຟັງສຽງຂອງແມ່ຍິງຂອງເຈົ້າ,
ແລະເຈົ້າໄດ້ກິນຈາກຕົນໄມ້ທີ່ຂ້ອຍໄດ້ສັ່ງເຈົ້າວ່າພຽງແຕ່ນ້ຳກິນ, ເຈົ້າໄດ້ກິນຈາກມັນ,

ແຜ່ນດິນຖືກສາບແຂ່ງໃນວຽກງານຂອງເຈົ້າ,
ເຈົ້າຈະກິນມັນດ້ວຍຄວາມໂສກເສົ້າຕະຫຼອດທຸກມື້ຂອງຊີວິດຂອງເຈົ້າ.
ຫນາມແລະຫນາມຕົ້ນໄມ້ມີຫນາມຈະງອກຂຶ້ນແກ່ເຈົ້າ, ແລະເຈົ້າຈະກິນຫຍ້າຂອງທ່ານ.
ດ້ວຍເຫຼືອແຮງຂອງໜ້າເຈົ້າ ເຈົ້າຈະກິນເຂົ້າຂອງເຈົ້າ,
ຈົນກວ່າເຈົ້າຈະກັບຄືນສູ່ດິນທີ່ເຈົ້າຖືກເອົາມາ, ເພາະວ່າເຈົ້າເປັນດິນ,
ແລະເຈົ້າຈະກັບຄືນສູ່ດິນ. ແລະອາດາມໄດ້ເອີ້ນຊື່ຂອງພັນລະຍາຂອງລາວວ່າຊີວິດ
ເພາະວ່ານາງເປັນແມ່ຂອງຄົນທັງໝົດທີ່ມີຊີວິດ
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າໄດ້ເຮັດເສື້ອຄຸມຫນັງໃຫ້ອາດາມ ແລະ ພັນລະຍາຂອງລາວ,
ແລະໄດ້ນຸ່ງໃຫ້ພວກເຂົາ.

ແລະພຣະເຈົ້າຕຣິສວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ອາດາມໄດ້ກາຍເປັນດັ່ງໜຶ່ງໃນພວກເຮົາ, ຮູ້ດີແລະຊົ່ວ.
ແລະຕອນນີ້, ບໍ່ໃຫ້ລາວຍື່ນມືຂອງລາວອອກ, ແລະເອົາຈາກຕົ້ນໄມ້ແຫ່ງຊີວິດແລະກິນ,
ແລະຈະມີຊີວິດຢູ່ຕະຫຼອດໄປ.
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າໄດ້ສົ່ງລາວອອກຈາກສວນສະຫວັນແຫ່ງຄວາມສຸກ,
ເພື່ອໃຫ້ເຮັດວຽກແຜ່ນດິນທີ່ລາວຖືກເອົາມາ. ແລະ ພຣະອົງໄດ້ຂັບໄລ່ອາດາມ, ແລະ
ຕັ້ງຖິ່ນຖານລາວໄວ້ກົງກັນຂ້າມກັບສວນເອເດັນແບ່ງຄວາມສຸກສຳຮານ, ແລະ
ພຣະອົງໄດ້ວາງເທວະດາເຄຣູບ, ແລະ ດາບເພິງໄຟທີ່ໝູນໄປມາ,
ເພື່ອຮັກສາທາງໄປຫາຕົ້ນໄມ້ແຫ່ງຊີວິດ.

໔

ອາດາມຮູ້ຈັກເອວາເມຍຂອງລາວ, ແລະນາງຖືພາແລ້ວເກີດໄກນ, ແລະນາງເວົ້າວ່າ,
ຂ້ອຍໄດ້ຮັບຄົນຜ່ານທາງພຣະເຈົ້າ. ແລະ

ນາງໄດ້ເກີດລູກອີກຄົນໜຶ່ງຄືອ້າຍນ້ອງຂອງລາວຊື່ອາແບລ, ແລະ
ອາແບລໄດ້ກາຍເປັນຜູ້ລ້ຽງເກາະ, ສ່ວນຄາອິນແມ່ນເຮັດວຽກໃນແຜ່ນດິນ.
ແລະມັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນຫຼັງຈາກຫຼາຍມື້,
ກາອິນໄດ້ນຳເອົາຜົນໄມ້ຈາກແຜ່ນດິນມາເປັນເຄື່ອງບູຊາຖວາຍຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.
ແລະອາແບນກໍ່ໄດ້ນຳເອົາລູກທຳອິດຂອງເກາະຂອງລາວ ແລະໄຂມັນຂອງພວກມັນມາຖວາຍ,
ແລະພຣະເຈົ້າກໍ່ໄດ້ຊົມເຊີຍອາແບນ ແລະຂອງຖວາຍຂອງລາວ. ແຕ່ກ່ຽວກັບກາອິນ
ແລະກ່ຽວກັບການບູຊາຂອງລາວ ບໍ່ໄດ້ເອົາໃຈໃສ່, ແລະກາອິນໄດ້ເສົ້າໂສກຫຼາຍ,
ແລະໜ້າຂອງລາວໄດ້ຫຸດລົງ. ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຕຣັສກັບກາອິນວ່າ,
ເປັນຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງເສົ້າໂສກຫຼາຍ, ແລະເປັນຫຍັງໜ້າຂອງເຈົ້າຈຶ່ງຕົກລົງ? ບໍ່ແມ່ນບໍ່?
ຖ້າເຈົ້າຖວາຍຢ່າງຖືກຕ້ອງ ແຕ່ບໍ່ແບ່ງຢ່າງຖືກຕ້ອງ, ເຈົ້າໄດ້ເຮັດບາບແລ້ວ. ຈົ່ງຢູ່ງຽບ,
ການຫັນກັບຄືນຂອງລາວແມ່ນມາຫາເຈົ້າ, ແລະເຈົ້າຈະປົກຄອງລາວ.

ແລະກາອິນໄດ້ເວົ້າກັບອາແບລອ້າຍນ້ອງຂອງລາວວ່າ, ໃຫ້ພວກເຮົາໄປທົ່ງພຽງ,
ແລະມັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນໃນເວລາທີ່ພວກເຂົາຢູ່ໃນທົ່ງພຽງ,
ກາອິນໄດ້ລຸກຂຶ້ນໂຈມຕີອາແບລອ້າຍນ້ອງຂອງລາວ, ແລະໄດ້ຂ້າລາວ.
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າກ່າວຕໍ່ກາອິນວ່າ, ອາແບນອ້າຍນ້ອງຂອງເຈົ້າຢູ່ໃສ?
ແລະລາວກ່າວວ່າ, ຂ້ອຍບໍ່ຮູ້, ຂ້ອຍເປັນຜູ້ປົກປັກຮັກສາອ້າຍນ້ອງຂອງຂ້ອຍບໍ່ແມ່ນບໍ່?
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕັດສິນວ່າ, ເຈົ້າໄດ້ເຮັດຫຍັງແທ້?
ສຽງເລືອດຂອງອ້າຍນ້ອງຂອງເຈົ້າກຳລັງຮ້ອງຫາຂ້ານ້ອຍຈາກແຜ່ນດິນ.
ແລະດຽວນີ້ເຈົ້າຖືກສາບແຂ່ງຈາກແຜ່ນດິນ
ທີ່ໄດ້ເປີດປາກຮັບເອົາເລືອດຂອງອ້າຍນ້ອງເຈົ້າຈາກມືຂອງເຈົ້າ ເມື່ອເຈົ້າເຮັດວຽກແຜ່ນດິນ,
ມັນຈະບໍ່ເພີ່ມກຳລັງຂອງມັນໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ, ເຈົ້າຈະຄັດຄ້ານແລະສັ່ນສະເທືອນຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນ.
ແລະກາອິນໄດ້ກ່າວຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າວ່າ,

ຄວາມຜິດຂອງຂ້ອຍໃຫຍ່ເກີນກວ່າທີ່ຈະໄດ້ຮັບການໃຫ້ອະໄພ.

ຖ້າເຈົ້າຂັບໄລ່ຂ້ານ້ອຍອອກໄປໃນມື້ນີ້ຈາກໜ້າແຜ່ນດິນໂລກ ແລະຈາກໜ້າຂອງເຈົ້າ
ຂ້ານ້ອຍຈະຖືກເຊື່ອງ ແລະຂ້ານ້ອຍຈະເປັນຄົນຄັດຄ້ານແລະສັ່ນສະເຫຼືອນຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ
ແລະທຸກຄົນທີ່ພົບຂ້ານ້ອຍຈະຂ້າຂ້ານ້ອຍ ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າກ່າວກັບລາວວ່າ,
ບໍ່ແມ່ນດັ່ງນັ້ນ, ທຸກຄົນທີ່ຂ້າກາອິນຈະຖືກແກ້ແຄ້ນເຈັດເທົ່າ.
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າໄດ້ວາງເຄື່ອງໝາຍໃຫ້ກາອິນ,
ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ທຸກຄົນທີ່ພົບລາວຂ້າລາວ. ແຕ່ກາອິນໄດ້ອອກໄປຈາກພຣະພັກພຣະເຈົ້າ
ແລະໄດ້ໄປອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນນາອິດທີ່ຢູ່ກົງກັນຂ້າມກັບເອເດັນ.

ແລະກາອິນໄດ້ຮູ້ຈັກເມຍຂອງລາວ, ແລະນາງໄດ້ຖືພາແລ້ວເກີດເອໂນກ.
ແລະລາວໄດ້ກໍ່ສ້າງເມືອງ, ແລະໄດ້ຕັ້ງຊື່ເມືອງນັ້ນຕາມຊື່ລູກຊາຍຂອງລາວ, ເອໂນກ.
ເອໂນກໄດ້ເກີດລູກຊື່ໄກດາດ, ແລະໄກດາດໄດ້ເກີດລູກຊື່ມາເລເລເອນ,
ແລະມາເລເລເອນໄດ້ເກີດລູກຊື່ເມທູເຊລາ, ແລະເມທູເຊລາໄດ້ເກີດລູກຊື່ລາເມກ.

ແລະລາເມກໄດ້ເອົາຜູ້ຍິງສອງຄົນໃຫ້ຕົນເອງ, ຄົນໜຶ່ງຊື່ອາດາ, ແລະຄົນທີສອງຊື່ເຊນລາ.
ແລະອາດາເກີດໂຢເບລ, ລາວແມ່ນບິດາຂອງຜູ້ທີ່ອາໄສຢູ່ໃນເດັນແລະລ້ຽງສັດ.
ແລະຊື່ຂອງອ້າຍນ້ອງຂອງລາວແມ່ນຢູບານ, ຜູ້ນີ້ແມ່ນຜູ້ທີ່ໄດ້ປະດິດພິນຊາເຕີລີ ແລະ
ພິນຄີທາລາ. ເຊລລາກໍ່ເກີດທູບານ, ແລະລາວເປັນຊ່າງຕີທອງແດງແລະເຫຼັກ.
ເອື້ອຍນ້ອງຍິງຂອງທູບານແມ່ນໂນເອມາ. ແລະ ລາເມກໄດ້ເວົ້າກັບພັນລະຍາຂອງຕົນ, ອາດາ
ແລະ ເຊລລາ ວ່າ, ພັນລະຍາຂອງລາເມກເອີຍ, ຈົ່ງຟັງສຽງຂອງຂ້ອຍ,
ຈົ່ງຟັງຄໍາເວົ້າຂອງຂ້ອຍ, ເພາະວ່າຂ້ອຍໄດ້ຂ້າຜູ້ຊາຍຄົນໜຶ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍບາດເຈັບ,
ແລະຂ້າຊາຍໜຸ່ມຄົນໜຶ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍຊ້າ. ເພາະວ່າໄດ້ແກ້ແຄ້ນໃຫ້ກາອິນເຈັດຄັ້ງ,
ແຕ່ລາເມກແມ່ນເຈັດສິບຄັ້ງເຈັດ.

ອາດາມຮູ້ຈັກເອວາເມຍຂອງລາວ, ແລະນາງຖືພາແລ້ວເກີດລູກຊາຍ,
ແລະລາວຕັ້ງຊື່ລູກວ່າເຊດ ໂດຍເວົ້າວ່າ ພຣະເຈົ້າໄດ້ຍົກເຊື້ອສາຍອື່ນຂຶ້ນໃຫ້ຂ້ອຍແທນອາເບລ
ຜູ້ທີ່ກາອິນໄດ້ຂ້າ ແລະເຊດກໍ່ມີລູກຊາຍເກີດມາ, ລາວຕັ້ງຊື່ລູກຂອງລາວວ່າເອໂນດ,
ຄົນນີ້ໄດ້ຫວັງທີ່ຈະເອີ້ນຂໍພຣະນາມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າ.

໕

ນີ້ແມ່ນປັ້ມຂອງການເກີດຂອງມະນຸດ, ໃນວັນທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ສ້າງອາດາມ,
ຕາມຮູບພາບຂອງພຣະເຈົ້າ ພຣະອົງໄດ້ສ້າງລາວ.
ພຣະອົງໄດ້ສ້າງພວກເຂົາເປັນຊາຍແລະຍິງ, ແລະພຣະອົງໄດ້ອວຍພອນພວກເຂົາ,
ແລະພຣະອົງໄດ້ຕັ້ງຊື່ພວກເຂົາວ່າອາດາມ, ໃນວັນທີ່ພຣະອົງໄດ້ສ້າງພວກເຂົາ.
ອາດາມມີຊີວິດຢູ່ສາມສິບແລະສອງຮ້ອຍປີ, ແລະລາວເກີດລູກຕາມຮູບແບບຂອງລາວ,
ແລະຕາມຮູບພາບຂອງລາວ, ແລະລາວຕັ້ງຊື່ລູກຂອງລາວວ່າເຊດ.
ມື້ຂອງອາດາມທີ່ລາວດຳລົງຊີວິດຫຼັງຈາກເກີດເຊດແມ່ນເຈັດຮ້ອຍປີ,
ແລະລາວໄດ້ເກີດລູກຊາຍແລະລູກສາວ.
ແລະວັນທັງໝົດຂອງອາດາມທີ່ທ່ານມີຊີວິດຢູ່ກາຍເປັນເກົ້າຮ້ອຍສາມສິບປີ ແລະທ່ານກໍ່ຕາຍ
ເຊັດມີຊີວິດຢູ່ຫ້າຮ້ອຍສອງປີ ແລະໃຫ້ກຳເນີດເອໂນສ
ແລະເຊດໄດ້ດຳລົງຊີວິດຫຼັງຈາກເກີດເອໂນສເຈັດຮ້ອຍເຈັດປີ,
ແລະໄດ້ເກີດລູກຊາຍແລະລູກສາວ. ແລະມື້ທັງໝົດຂອງເຊດກາຍເປັນເກົ້າຮ້ອຍສິບສອງປີ
ແລະລາວກໍ່ຕາຍ ແລະເອໂນສອາໄສຢູ່ໄດ້ຮ້ອຍເກົ້າສິບປີ, ແລະໃຫ້ກຳເນີດກາຍນານ.
ແລະເອໂນສໄດ້ດຳລົງຊີວິດຫຼັງຈາກລາວເກີດໄກນານ ເຈັດຮ້ອຍສິບຫ້າປີ,
ແລະລາວໄດ້ເກີດລູກຊາຍແລະລູກສາວ.
ແລະວັນທັງໝົດຂອງເອໂນສກາຍເປັນເກົ້າຮ້ອຍຫ້າປີ, ແລະລາວກໍ່ຕາຍ.

ແລະໄກນານໄດ້ດຳລົງຊີວິດຢູ່ເຈັດສິບແລະຫນຶ່ງຮ້ອຍປີ, ແລະໄດ້ໃຫ້ກຳເນີດມາເລເລເອນ.
ແລະໄກນານໄດ້ດຳລົງຊີວິດຫຼັງຈາກລາວເກີດມາເລເລເອນ, ເຈັດຮ້ອຍສິ້ສິບປີ,
ແລະລາວໄດ້ເກີດລູກຊາຍແລະລູກສາວ.
ແລະມື້ທັງໝົດຂອງກາຍນານກາຍເປັນເກົ້າຮ້ອຍສິບປີ ແລະລາວຕາຍ

ແລະ ມາເລເລເອນ ອາໄສຢູ່ໄດ້ ຮ້ອຍຫົກສິບຫ້າປີ ແລະ ໃຫ້ກຳເນີດ ຍາເຣດ
ແລະມາເລເລເອນອາໄສຢູ່ຫຼັງຈາກລາວເກີດຈາເຣດ, ເຈັດຮ້ອຍສາມສິບປີ,
ແລະລາວເກີດລູກຊາຍແລະລູກສາວ.

ແລະວັນທັງໝົດຂອງມາຫາລາເລນກາຍເປັນຫ້າຮ້ອຍເກົ້າສິບຫ້າປີ, ແລະລາວກໍ່ຕາຍ.
ແລະຢາເຣດໄດ້ດຳລົງຊີວິດຫນຶ່ງຮ້ອຍຫົກສິບສອງປີ, ແລະໄດ້ໃຫ້ກຳເນີດເອໂນກ.
ແລະຢາເຣດໄດ້ດຳລົງຊີວິດຫຼັງຈາກລາວເກີດເອໂນກແປດຮ້ອຍປີ,
ແລະລາວໄດ້ເກີດລູກຊາຍແລະລູກສາວ.

ແລະມື້ທັງໝົດຂອງຢາເຣດກາຍເປັນເກົ້າຮ້ອຍຫົກສິບສອງປີ, ແລະລາວກໍ່ຕາຍ.
ເອໂນກດຳລົງຊີວິດໄດ້ຫນຶ່ງຮ້ອຍຫົກສິບຫ້າປີ ແລະໃຫ້ກຳເນີດເມທູເຊລາ
ເອໂນກໄດ້ດຳເນີນຊີວິດກັບພຣະເຈົ້າຫຼັງຈາກລາວເກີດເມທູເຊລາສອງຮ້ອຍປີ,
ແລະລາວໄດ້ມີລູກຊາຍແລະລູກສາວ.

ແລະມື້ທັງໝົດຂອງເອໂນກກາຍເປັນສາມຮ້ອຍຫົກສິບຫ້າປີ.
ແລະເອໂນກໄດ້ຖືກໃຈພຣະເຈົ້າ, ແລະລາວບໍ່ຖືກພົບ, ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ຍ້າຍລາວໄປ.
ເມທູເຊລາດຳລົງຊີວິດໄດ້ຮ້ອຍຫົກສິບເຈັດປີ ແລະໄດ້ເກີດລາເມກ.
ແລະເມທູເຊລາໄດ້ດຳລົງຊີວິດຫຼັງຈາກລາວເກີດລາເມກສອງຮ້ອຍແປດສິບປີ,
ແລະລາວໄດ້ເກີດລູກຊາຍແລະລູກສາວ.

ແລະມື້ທັງໝົດຂອງເມທູເຊລາທີ່ລາວມີຊີວິດຢູ່ກາຍເປັນເກົ້າຮ້ອຍຫົກສິບເກົ້າປີ
ແລະລາວກໍ່ຕາຍ ແລະ ລາເມກ ດຳລົງຊີວິດ ຮ້ອຍແປດສິບແປດ ປີ ແລະ ໄດ້ລູກຊາຍ

ແລະເຂົາໄດ້ຕັ້ງຊື່ຂອງເຂົາວ່າໂນອາ, ໂດຍເວົ້າວ່າ,
ຄົນນີ້ຈະໃຫ້ພວກເຮົາພັກຜ່ອນຈາກວຽກງານຂອງພວກເຮົາ,
ແລະຈາກຄວາມເຈັບປວດຂອງມືຂອງພວກເຮົາ,
ແລະຈາກແຜ່ນດິນທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າໄດ້ສາບແຊ່ງ.
ແລະລາເມກມີຊີວິດຢູ່ຫຼັງຈາກລາວເກີດໂນອາໄດ້ຫ້າຮ້ອຍຫົກສິບຫ້າປີ,
ແລະລາວເກີດລູກຊາຍແລະລູກສາວ.
ແລະມີທັງໝົດຂອງລາເມກກາຍເປັນເຈັດຮ້ອຍຫ້າສິບສາມປີ, ແລະລາວຕາຍ.
ແລະໂນອາມີອາຍຸຫ້າຮ້ອຍປີ ແລະໄດ້ເກີດລູກຊາຍສາມຄົນ ຄື ເຊມ, ຮາມ, ແລະຢາເຟດ.

ຝ

ແລະມັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນເມື່ອຄົນເລີ່ມມີຈຳນວນຫຼາຍຂຶ້ນເທິງແຜ່ນດິນໂລກ,
ແລະລູກສາວໄດ້ເກີດແກ່ເຂົາເຈົ້າ.
ເມື່ອລູກຊາຍຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ເຫັນລູກສາວຂອງມະນຸດວ່າງາມ,
ພວກເຂົາກໍ່ເອົາຜູ້ຍິງຈາກທັງໝົດທີ່ພວກເຂົາເລືອກມາເປັນພັນລະຍາຂອງຕົນເອງ.
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຕັດສິນວ່າ,
ວິນຍານຂອງເຮົາຈະບໍ່ຄົງຢູ່ໃນມະນຸດເຫຼົ່ານີ້ຕະຫຼອດໄປ,
ເພາະວ່າພວກເຂົາເປັນພຽງແຕ່ເນື້ອໜັງ, ແຕ່ວ່າວັນຂອງພວກເຂົາຈະເປັນຮ້ອຍຊາວປີ.
ພວກຍັກແມ່ນຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກໃນມື້ເຫຼົ່ານັ້ນ ແລະຫຼັງຈາກນັ້ນ
ເມື່ອພວກລູກຊາຍຂອງພຣະເຈົ້າເຂົ້າໄປຫາພວກລູກສາວຂອງມະນຸດ
ແລະເຂົາເຈົ້າເກີດລູກໃຫ້ພວກເຂົາ ເຫຼົ່ານັ້ນແມ່ນພວກຍັກຈາກຍຸກບູຮານ
ຄືພວກຄົນທີ່ມີຊື່ສຽງ

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າໄດ້ເຫັນວ່າ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງມະນຸດໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນເທິງແຜ່ນດິນໂລກ
ແລະທຸກຄົນຄິດໃນຫົວໃຈຂອງລາວຢ່າງພິຖີພິຖັນກ່ຽວກັບສິ່ງຊົ່ວຮ້າຍຕະຫຼອດທຸກມື້
ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ພິຈາລະນາວ່າ ພຣະອົງໄດ້ສ້າງມະນຸດໄວ້ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ
ແລະພຣະອົງໄດ້ຕັ້ງພຣະທັຍ ແລະພຣະເຈົ້າຕັດສິນວ່າ:

ຂ້ານ້ອຍຈະລົບລ້າງມະນຸດທີ່ຂ້ານ້ອຍໄດ້ສ້າງອອກຈາກໜ້າແຜ່ນດິນໂລກ,
ຕັ້ງແຕ່ມະນຸດຈົນເຖິງສັດລ້ຽງ, ແລະຕັ້ງແຕ່ສິ່ງທີ່ເລືອຄານຈົນເຖິງນົກທ້ອງຟ້າ,
ເພາະວ່າຂ້ານ້ອຍເສຍໃຈທີ່ໄດ້ສ້າງພວກມັນ.

ແຕ່ໂນອາໄດ້ພົບພຣະຄຸນຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າ ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນການເກີດຂອງໂນອາ.
ໂນອາເປັນຄົນຊອບທຳ, ເປັນຄົນສົມບູນໃນຊົນລຸ້ນຂອງລາວ, ໂນອາໄດ້ເຮັດໃຫ້ພຣະເຈົ້າພໍໃຈ.
ໂນອາເກີດລູກຊາຍສາມຄົນ ຄື ເຊມ, ຮາມ ແລະ ຢາເຟດ.

ແຜ່ນດິນຖືກທຳລາຍຕໍ່ໜ້າພຣະເຈົ້າ ແລະ ແຜ່ນດິນເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມບໍ່ຍຸຕິທຳ.
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າໄດ້ເຫັນແຜ່ນດິນໂລກ, ແລະມັນໄດ້ເສຍຫາຍ,
ເພາະວ່າມະນຸດທັງໝົດໄດ້ເຮັດໃຫ້ທາງຂອງເຂົາເຈົ້າເສຍຫາຍເທິງແຜ່ນດິນໂລກ. ແລະ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າ ໄດ້ກ່າວກັບໂນອາວ່າ,
ເວລາຂອງມະນຸດທຸກຄົນໄດ້ມາເຖິງຕໍ່ໜ້າຂ້ອຍແລ້ວ,
ເພາະວ່າແຜ່ນດິນໂລກເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມບໍ່ຍຸຕິທຳຈາກພວກເຂົາ, ແລະຈົ່ງເບິ່ງເລີຍ,
ຂ້ອຍຈະທຳລາຍພວກເຂົາແລະແຜ່ນດິນໂລກ.

ດັ່ງນັ້ນ ຈົ່ງເຮັດເຮືອສຳລັບຕົວເຈົ້າເອງຈາກໄມ້ສີ່ຫຼ່ຽມ, ເຈົ້າຈະເຮັດຫ້ອງຕ່າງໆໃນເຮືອນັ້ນ,
ແລະເຈົ້າຈະທາຍາງມະຕອຍໃສ່ມັນທັງພາຍໃນແລະພາຍນອກ. ແລະເຈົ້າຈະເຮັດເຮືອດັ່ງນີ້:
ຄວາມຍາວຂອງເຮືອສາມຮ້ອຍຄົວບິດ, ຄວາມກວ້າງຫ້າສິບຄົວບິດ,
ແລະຄວາມສູງຂອງມັນສາມສິບຄົວບິດ. ເຈົ້າຈະເຮັດຫົບໂດຍການລວບລວມເຂົ້າກັນ,

ແລະເຈົ້າຈະສຳເລັດມັນຈາກເທິງໃຫ້ໄດ້ໜຶ່ງສອກ, ແຕ່ປະຕູຂອງຫົບເຈົ້າຈະເຮັດຢູ່ດ້ານຂ້າງ,
ເຈົ້າຈະເຮັດມັນເປັນຊັ້ນລຸ່ມ, ຊັ້ນສອງ ແລະຊັ້ນສາມ. ແຕ່ຂ້ານ້ອຍຈົ່ງເບິ່ງ,
ຂ້ານ້ອຍກຳລັງນຳມານ້ຳຖ້ວມ, ນ້ຳເທິງແຜ່ນດິນ,
ເພື່ອທຳລາຍເນື້ອທັງໝົດທີ່ມີລົມຫາຍໃຈແຫ່ງຊີວິດພາຍໃຕ້ສະຫວັນ,
ແລະທຸກສິ່ງທີ່ຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນຈະຕາຍ.

ແລະຂ້ອຍຈະສ້າງຕັ້ງພັນທະສັນຍາຂອງຂ້ອຍກັບເຈົ້າ, ແລະເຈົ້າຈະເຂົ້າໄປໃນເຮືອ, ເຈົ້າ
ແລະບຸດຊາຍທັງຫຼາຍຂອງເຈົ້າ, ແລະພັນລະຍາຂອງເຈົ້າ,
ແລະພັນລະຍາທັງຫຼາຍຂອງບຸດຊາຍທັງຫຼາຍຂອງເຈົ້າກັບເຈົ້າ. ແລະຈາກສັດລ້ຽງທັງໝົດ,
ຈາກສັດເລືອຄານທັງໝົດ, ຈາກສັດປ່າທັງໝົດ, ແລະຈາກເນື້ອໜັງທັງໝົດ,
ເຈົ້າຈະນຳເອົາສອງຕົວຈາກທຸກຊະນິດເຂົ້າໄປໃນເຮືອ ເພື່ອຮັກສາໃຫ້ມັນມີຊີວິດຢູ່ກັບເຈົ້າ,
ທັງຕົວຜູ້ແລະຕົວເມຍ. ຈາກນັກທຸກຊະນິດທີ່ບິນໄດ້ຕາມເຜົ່າພັນຂອງມັນ,
ແລະຈາກສັດລ້ຽງທຸກຊະນິດຕາມເຜົ່າພັນຂອງມັນ,
ແລະຈາກສັດເລືອຄານທຸກຊະນິດທີ່ເລືອຄານຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກຕາມເຜົ່າພັນຂອງມັນ,
ຈະມີສອງຕົວຈາກທຸກຊະນິດເຂົ້າມາຫາເຈົ້າເພື່ອໄດ້ຮັບການລ້ຽງດູກັບເຈົ້າ,
ທັງຕົວຜູ້ແລະຕົວເມຍ.
ແຕ່ເຈົ້າຈະຕ້ອງເອົາອາຫານທັງໝົດທີ່ເຈົ້າຈະກິນມາເກັບໄວ້ສຳລັບຕົວເຈົ້າເອງ,
ແລະມັນຈະເປັນອາຫານສຳລັບເຈົ້າແລະພວກນັ້ນ.
ແລະໂນອາໄດ້ເຮັດທຸກສິ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າໄດ້ສັ່ງແກ່ລາວ, ລາວໄດ້ເຮັດດັ່ງນັ້ນ.

໗

ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າ ໄດ້ກ່າວກັບໂນອາວ່າ, ຈົ່ງເຂົ້າໄປ ທ່ານ ແລະ

ຄົນທັງໝົດໃນເຮືອນຂອງທ່ານ ເຂົ້າໄປໃນເຮືອໃຫຍ່,
 ເພາະວ່າເຮົາໄດ້ເຫັນທ່ານເປັນຄົນຊອບທຳຕໍ່ໜ້າເຮົາໃນຊົນລຸ້ນນີ້. ຈາກສັດລ້ຽງທີ່ສະອາດ,
 ໃຫ້ນຳເຂົ້າມາຫາເຈົ້າເຈັດຄູ່, ຕົວຜູ້ແລະຕົວເມຍ, ແຕ່ຈາກສັດລ້ຽງທີ່ບໍ່ສະອາດ, ສອງຄູ່,
 ຕົວຜູ້ແລະຕົວເມຍ. ແລະຈາກນົກຂອງສະຫວັນທີ່ສະອາດ ເຈັດຄູ່ ຕົວຜູ້ແລະຕົວເມຍ
 ແລະຈາກນົກທັງໝົດທີ່ບໍ່ສະອາດ ສອງຄູ່ ຕົວຜູ້ແລະຕົວເມຍ
 ເພື່ອລ້ຽງຄູເຊື້ອພັນໃຫ້ຢູ່ລອດໄປທົ່ວແຜ່ນດິນໂລກ ອີກເຈັດວັນ
 ຂ້ານ້ອຍຈະນຳຝົນມາເທິງແຜ່ນດິນ, ສີ່ສິບວັນແລະສີ່ສິບຄົນ,
 ແລະຂ້ານ້ອຍຈະລົບລ້າງທຸກສິ່ງທີ່ມີຊີວິດທີ່ຂ້ານ້ອຍໄດ້ສ້າງອອກຈາກໜ້າແຜ່ນດິນທັງໝົດ.
 ແລະໂນອາໄດ້ເຮັດທຸກສິ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າສັ່ງກັບລາວ
 ໂນອາແມ່ນມີອາຍຸຫົກຮ້ອຍປີ, ແລະນ້ຳຖ້ວມໄດ້ເກີດຂຶ້ນເທິງແຜ່ນດິນໂລກ. ໂນອາ ແລະ
 ລູກຊາຍຂອງລາວ ແລະ ພັນລະຍາຂອງລາວ ແລະ ພັນລະຍາຂອງລູກຊາຍຂອງລາວ
 ໄດ້ເຂົ້າໄປໃນເຮືອໃຫຍ່ກັບລາວ ຍ້ອນນ້ຳຖ້ວມ ແລະຈາກພວກນົກທີ່ສະອາດ,
 ແລະຈາກພວກນົກທີ່ບໍ່ສະອາດ, ແລະຈາກພວກສັດລ້ຽງທີ່ສະອາດ,
 ແລະຈາກພວກສັດລ້ຽງທີ່ບໍ່ສະອາດ, ແລະຈາກສິ່ງທັງໝົດທີ່ເລືອຄານຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ,
 ສັດທຸກຊະນິດເຂົ້າໄປຫາໂນອາທີ່ລະຄູ່, ຕົວຜູ້ແລະຕົວເມຍ, ດັ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ສັ່ງແກ່ໂນອາ.
 ແລະມັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນຫຼັງຈາກເຈັດມື້, ແລະນ້ຳຂອງນ້ຳຖ້ວມໄດ້ເກີດຂຶ້ນເທິງແຜ່ນດິນໂລກ.
 ໃນປີທີ່ຫົກຮ້ອຍຂອງຊີວິດຂອງໂນອາ, ໃນວັນທີ່ຊາວເຈັດຂອງເດືອນທີສອງ, ໃນວັນນັ້ນ
 ບ່ອນນ້ຳທັງໝົດຂອງເຫວະໄດ້ແຕກອອກ, ແລະປະຕູນ້ຳຂອງສະຫວັນໄດ້ຖືກເປີດ.
 ແລະຝົນໄດ້ຕົກເທິງແຜ່ນດິນໂລກເປັນເວລາສີ່ສິບມື້ສີ່ສິບຄົນ ໃນມື້ນີ້ ໂນອາ, ເຊມ, ຮາມ,
 ຢາເຟດ ເຊິ່ງເປັນລູກຊາຍຂອງໂນອາ, ແລະພັນລະຍາຂອງໂນອາ,
 ແລະພັນລະຍາສາມຄົນຂອງລູກຊາຍຂອງລາວ ໄດ້ເຂົ້າໄປໃນເຮືອນ້ຳພ້ອມກັບລາວ.
 ແລະສັດປ່າທັງໝົດຕາມເຜົ່າພັນຂອງມັນ, ແລະສັດລ້ຽງທັງໝົດຕາມເຜົ່າພັນຂອງມັນ,
 ແລະສິ່ງທີ່ເລືອຄານທຸກຊະນິດທີ່ເຄື່ອນໄຫວຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກຕາມເຜົ່າພັນຂອງມັນ,

ແລະນົກທຸກຊະນິດຕາມເຜົ່າພັນຂອງມັນ, ພວກມັນເຂົ້າໄປຫາໂນອາໃນເຮືອໃຫຍ່ທີ່ລະຄູ່, ຕົວຜູ້ແລະຕົວເມຍ, ຈາກສັດທຸກຊະນິດທີ່ມີລົມຫາຍໃຈແຫ່ງຊີວິດ. ແລະສັດທີ່ເຂົ້າມານັ້ນ ຕົວຜູ້ ແລະ ຕົວເມຍ ຈາກເນື້ອໜັງທັງໝົດ ໄດ້ເຂົ້າມາແລ້ວ, ດັ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ສົ່ງແກ່ໂນອາ, ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າໄດ້ປິດເຮືອຈາກຂ້າງນອກ.

ແລະມັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນ ນ້ຳຖ້ວມສີສົບມື້ ແລະ ສີສົບຄືນ ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ, ແລະນ້ຳໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນ, ແລະໄດ້ຍົກເຮືອຂຶ້ນ, ແລະມັນຖືກຍົກຂຶ້ນຈາກແຜ່ນດິນໂລກ. ແລະນ້ຳໄດ້ເອົາຊະນະ ແລະເພີ່ມຂຶ້ນຫຼາຍຢ່າງໃຫຍ່ຫຼວງເທິງແຜ່ນດິນໂລກ, ແລະຫົບໄດ້ລອຍຢູ່ເທິງນ້ຳ. ແຕ່ນ້ຳໄດ້ຄອບງຳຫຼາຍຫຼາຍເທິງແຜ່ນດິນ, ແລະປົກຄຸມພູເຂົາສູງທັງໝົດທີ່ຢູ່ພາຍໃຕ້ທ້ອງຟ້າ. ນ້ຳໄດ້ຍົກຂຶ້ນສືບທຳສອກເທິງຂຶ້ນໄປ ແລະ ປົກຄຸມພູເຂົາສູງທັງໝົດ ແລະເນື້ອທັງໝົດທີ່ເຄື່ອນໄຫວຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນກໍຕາຍ, ຄົນກິ, ສັດລ້ຽງ, ສັດປ່າ, ແລະສິ່ງທີ່ເລືອຄານທຸກຊະນິດທີ່ເຄື່ອນໄຫວຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນ, ແລະມະນຸດທຸກຄົນ. ແລະທຸກສິ່ງທີ່ມີລົມຫາຍໃຈແຫ່ງຊີວິດ, ແລະທຸກສິ່ງທີ່ຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນແຫ້ງ, ກໍຕາຍ. ແລະພຣະອົງໄດ້ລົບລ້າງທຸກສິ່ງມີຊີວິດທີ່ຢູ່ເທິງໜ້າແຜ່ນດິນໂລກ, ດັ່ງແຕ່ມະນຸດຈົນເຖິງສັດລ້ຽງ, ສັດເລືອຄານ ແລະນົກໃນອາກາດ, ພວກມັນຖືກລົບລ້າງອອກຈາກແຜ່ນດິນໂລກ, ແລະມີພຽງແຕ່ໂນອາຄົນດຽວທີ່ຍັງເຫຼືອຢູ່, ພ້ອມກັບຄົນທີ່ຢູ່ກັບລາວໃນເຮືອໃຫຍ່. ແລະນ້ຳໄດ້ຍົກສູງຂຶ້ນເທິງແຜ່ນດິນໂລກເປັນເວລາຮ້ອຍຫ້າສິບວັນ.

໘

ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ລະນຶກເຖິງໂນອາ ແລະສັດປ່າທັງໝົດ ແລະສັດລ້ຽງທັງໝົດ

ແລະນົກທັງໝົດ ແລະສັດເລືອຄານທັງໝົດທີ່ເລືອຄານຢູ່
ຫຼາຍເທົ່າທີ່ຢູ່ກັບພຣະອົງໃນເຮືອໃຫຍ່ ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ນຳລົມມາເທິງແຜ່ນດິນ
ແລະນ້ຳກໍຢຸດລົງ ແລະແຫຼ່ງນ້ຳຂອງຫ້ວງກໍຖືກປິດ, ປະຕູນ້ຳຂອງສະຫວັນກໍຖືກປິດ,
ແລະຝົນຈາກສະຫວັນກໍຖືກຢຸດ. ແລະນ້ຳກໍຫຼຸດລົງໄປຈາກແຜ່ນດິນ,
ແລະນ້ຳກໍຫຼຸດນ້ອຍລົງຫຼັງຈາກຮ້ອຍຫ້າສິບມື້. ແລະຫີບໄດ້ນັ່ງຢູ່ໃນເດືອນທີ່ເຈັດ,
ວັນທີ່ຊາວເຈັດຂອງເດືອນ, ເທິງພູເຂົາອາຣາຣາດ. ແຕ່ນ້ຳໄດ້ຫຼຸດລົງຈົນກ່ວາເຖິງເດືອນທີສິບ.
ແລະໃນເດືອນທີສິບ, ວັນທີໜຶ່ງຂອງເດືອນ, ຍອດພູເຂົາໄດ້ປາກົດຂຶ້ນ.
ແລະມັນເກີດຂຶ້ນຫຼັງຈາກສິ້ນສິບມື້, ໂນອາໄດ້ເປີດປ່ອງຢ້ຽມຂອງເຮືອໃຫຍ່ທີ່ລາວໄດ້ເຮັດໄວ້.
ແລະ ລາວໄດ້ສົ່ງກາອອກໄປ, ແລະ ມັນໄດ້ອອກໄປແລ້ວ,
ມັນບໍ່ໄດ້ກັບຄືນມາຈົນກວ່ານ້ຳຈະແຫ້ງໄປຈາກແຜ່ນດິນໂລກ.
ແລະລາວໄດ້ສົ່ງນົກພິລາບອອກໄປເພື່ອເບິ່ງວ່ານ້ຳໄດ້ຫຼຸດລົງຈາກແຜ່ນດິນແລ້ວຫຼືບໍ່
ແລະນົກເຂົາບໍ່ພົບບ່ອນພັກຜ່ອນສຳລັບຕົນຂອງມັນ, ມັນຈຶ່ງກັບຄືນໄປຫາລາວທີ່ເຮືອໃຫຍ່,
ເພາະວ່ານ້ຳຍັງຢູ່ເທິງໜ້າແຜ່ນດິນທັງໝົດ, ແລະລາວຍື່ນມືອອກຈັບມັນ,
ແລະນຳມັນເຂົ້າມາຫາຕົນເອງໃນເຮືອໃຫຍ່. ແລະ ຫຼັງຈາກຢຸດຢູ່ອີກເຈັດວັນ,
ລາວໄດ້ສົ່ງນົກພິລາບອອກຈາກເຮືອອີກຄັ້ງ.
ແລະນົກພິລາບໄດ້ກັບຄືນມາຫາລາວໃນຕອນແລງ,
ແລະມັນມີເສດນ້ອຍຂອງໃບກອກເອລົບຢູ່ໃນປາກຂອງມັນ,
ແລະໂນອາຮູ້ວ່ານ້ຳໄດ້ລົດລົງຈາກແຜ່ນດິນໂລກແລ້ວ. ແລະໄດ້ຢຸດພັກອີກເຈັດວັນ,
ລາວໄດ້ສົ່ງນົກພິລາບອອກໄປອີກຄັ້ງ, ແລະມັນບໍ່ໄດ້ກັບຄືນມາຫາລາວອີກເລີຍ.
ແລະມັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນໃນປີທີ່ຫົກຮ້ອຍໜຶ່ງຂອງຊີວິດຂອງໂນອາ,
ໃນວັນທີໜຶ່ງຂອງເດືອນທຳອິດ, ນ້ຳໄດ້ຢຸດເຊົາຈາກແຜ່ນດິນໂລກ.
ແລະໂນອາໄດ້ເປີດຫຼັງຄາຂອງເຮືອໃຫຍ່ທີ່ລາວໄດ້ເຮັດ,
ແລະລາວໄດ້ເຫັນວ່ານ້ຳໄດ້ຢຸດເຊົາຈາກໜ້າແຜ່ນດິນໂລກ. ໃນເດືອນທີ່ສອງ,

ແຜ່ນດິນໄດ້ແຫ້ງແລ້ວໃນວັນທີ່ຊາວເຈັດຂອງເດືອນ.

ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າກ່າວຕໍ່ໂນອາວ່າ ອອກມາຈາກເຮືອເຈົ້າ,
ແລະພັນລະຍາຂອງເຈົ້າ, ແລະລູກຊາຍຂອງເຈົ້າ,
ແລະພັນລະຍາຂອງລູກຊາຍຂອງເຈົ້າພ້ອມກັບເຈົ້າ,
ແລະໃຫ້ນຳສັດປ່າທັງໝົດທີ່ຢູ່ກັບເຈົ້າອອກມາ,
ທັງສິ່ງມີຊີວິດທັງໝົດຕັ້ງແຕ່ນົກຈົນເຖິງສັດລ້ຽງ,
ແລະສັດເລືອຄານທຸກຊະນິດທີ່ເຄື່ອນໄຫວຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ,
ໃຫ້ນຳມັນອອກມາພ້ອມກັບເຈົ້າ. ແລະຈົ່ງເພີ່ມຂຶ້ນແລະຂະຫຍາຍພັນຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ.
ແລະໂນອາກໍ່ອອກໄປ ພ້ອມກັບພັນລະຍາຂອງລາວ, ລູກຊາຍຂອງລາວ,
ແລະພັນລະຍາຂອງລູກຊາຍຂອງລາວ. ແລະສັດປ່າທັງໝົດ, ສັດລ້ຽງທັງໝົດ,
ນົກທຸກຊະນິດ,
ແລະສິ່ງທີ່ເລືອຄານທຸກຊະນິດທີ່ເຄື່ອນໄຫວຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນຕາມຊະນິດຂອງພວກມັນ,
ໄດ້ອອກຈາກເຮືອ.

ແລະໂນອາໄດ້ສ້າງແທ່ນບູຊາຖວາຍແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ແລະໄດ້ເອົາສັດລ້ຽງທີ່ສະອາດທັງໝົດ ແລະນົກທີ່ສະອາດທັງໝົດ,
ແລະໄດ້ຖວາຍເປັນເຄື່ອງບູຊາທີ່ເຜົາໄໝ້ເທິງແທ່ນບູຊານັ້ນ.
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າໄດ້ດຶມກິນຫອມ.
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າໄດ້ຄິດແລ້ວກໍ່ເວົ້າວ່າ,
ຂ້ອຍຈະບໍ່ສາບແຊ່ງແຜ່ນດິນອີກຕໍ່ໄປເພາະວຽກງານຂອງມະນຸດ,
ເພາະວ່າຈິດໃຈຂອງມະນຸດຕັ້ງໃຈຢູ່ກັບຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຕັ້ງແຕ່ໄວໜຸ່ມຂອງລາວ,
ດັ່ງນັ້ນຂ້ອຍຈະບໍ່ໃຈມຕິສິ່ງມີຊີວິດທັງໝົດອີກຕໍ່ໄປ, ດັ່ງທີ່ຂ້ອຍໄດ້ເຮັດ.

ຕະຫຼອດທຸກມື້ຂອງແຜ່ນດິນໂລກ, ການຫວ່ານເມັດພືດ ແລະ ການເກັບກ່ຽວ, ຄວາມເຢັນ ແລະ ຄວາມຮ້ອນ, ລະດູຮ້ອນ ແລະ ລະດູໃບໄມ້ປົ່ງ, ກາງເວັນ ແລະ ກາງຄືນ, ຈະບໍ່ຢຸດເຊົາ.

ລ

ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ອວຍພອນໂນອາ ແລະລູກຊາຍຂອງລາວ, ແລະໄດ້ກ່າວກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ,
ຈົ່ງເພີ່ມຂຶ້ນ ແລະຂະຫຍາຍ, ແລະຈົ່ງເຕັມແຜ່ນດິນ, ແລະຈົ່ງປົກຄອງມັນ.

ແລະຄວາມສັ່ນສະເຫຼ່ອນ ແລະຄວາມຢ້ານກົວຂອງເຈົ້າ

ຈະຢູ່ເທິງສັດປ່າທັງໝົດຂອງແຜ່ນດິນ, ເທິງນົກທັງໝົດຂອງທ້ອງຟ້າ,

ແລະເທິງສິ່ງທີ່ເຄື່ອນໄຫວທັງໝົດເທິງແຜ່ນດິນ, ແລະເທິງປາທັງໝົດຂອງທະເລ;

ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ມອບໄວ້ໃນມືຂອງເຈົ້າ.

ແລະທຸກສິ່ງທີ່ເລື້ອຍຄານທີ່ມີຊີວິດຈະເປັນອາຫານແກ່ເຈົ້າ, ເປັນດັ່ງຜັກຫຍ້າ,

ຂ້ານ້ອຍໄດ້ໃຫ້ທັງໝົດແກ່ເຈົ້າ. ແຕ່ເຈົ້າຈະບໍ່ກິນເນື້ອທີ່ມີເລືອດຊຶ່ງເປັນຈິດວິນຍານຢູ່ໃນນັ້ນ.

ແລະເພາະວ່າເລືອດຂອງເຈົ້າ ຂອງວິນຍານຂອງເຈົ້າ,

ຂ້ອຍຈະຮຽກຮ້ອງມັນຈາກມືຂອງສັດປ່າທັງໝົດ,

ແລະຂ້ອຍຈະຮຽກຮ້ອງວິນຍານຂອງມະນຸດຈາກມືຂອງມະນຸດອ້າຍນ້ອງ.

ຜູ້ທີ່ຖອກເລືອດຂອງຄົນ, ເລືອດຂອງລາວກໍ່ຈະຖືກຖອກອອກແທນ,

ເພາະວ່າຂ້ານ້ອຍໄດ້ສ້າງຄົນໃນຮູບພາບຂອງພຣະເຈົ້າ. ແຕ່ທ່ານທັງຫຼາຍຈົ່ງເພີ່ມຂຶ້ນ ແລະ

ຂະຫຍາຍ ແລະ ເຕັມແຜ່ນດິນ ແລະ ປົກຄອງມັນ.

ແລະພຣະເຈົ້າຕັດກັບໂນອາ ແລະລູກຊາຍຂອງລາວທີ່ຢູ່ກັບລາວວ່າ ແລະຈົ່ງເບິ່ງ,

ຂ້ານ້ອຍສ້າງດັ່ງພັນທະສັນຍາຂອງຂ້ານ້ອຍກັບເຈົ້າທັງຫຼາຍ

ແລະກັບເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າທັງຫຼາຍ ແລະທຸກສິ່ງທີ່ມີຊີວິດທີ່ຢູ່ກັບເຈົ້າ, ຈາກນີ້,

ຈາກສັດລ້ຽງ, ແລະສັດປ່າທັງໝົດຂອງແຜ່ນດິນ, ທຸກສິ່ງທີ່ຢູ່ກັບເຈົ້າທີ່ອອກມາຈາກເຮືອ.
ແລະຂ້ອຍຈະສ້າງຕັ້ງພັນທະສັນຍາຂອງຂ້ອຍຕໍ່ພວກເຈົ້າ,
ແລະເນື້ອໜັງທັງໝົດຈະບໍ່ຕາຍອີກຈາກນ້ຳຂອງນ້ຳຖ້ວມ,
ແລະຈະບໍ່ມີນ້ຳຖ້ວມອີກທີ່ຈະທຳລາຍແຜ່ນດິນໂລກທັງໝົດ. ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າ
ກ່າວ ຕໍ່ ໂນອາ ວ່າ, ນີ້ແມ່ນ ເຄື່ອງໝາຍ ຂອງ ພັນທະສັນຍາ ທີ່ ຂ້ານ້ອຍ ໃຫ້ ໄວ້ ລະຫວ່າງ
ຂ້ານ້ອຍ ແລະ ເຈົ້າ, ແລະ ລະຫວ່າງ ສິ່ງມີຊີວິດ ທັງໝົດ ທີ່ ຢູ່ ກັບ ເຈົ້າ ຕະຫຼອດ ຊ່ວຍາຍຸຄົນ
ນິລັນດອນ. ຂ້ອຍວາງທະນູຂອງຂ້ອຍໄວ້ໃນເມກ,
ແລະມັນຈະເປັນສັນຍາລັກຂອງພັນທະສັນຍາລະຫວ່າງຂ້ອຍກັບແຜ່ນດິນໂລກ.
ແລະມັນຈະເປັນວ່າ ເມື່ອຂ້ອຍເກັບກຳເມກເທິງແຜ່ນດິນ ໂຄ້ງຈະຖືກເຫັນໃນເມກ.
ແລະຂ້ອຍຈະຈຳເຖິງພັນທະສັນຍາຂອງຂ້ອຍ ທີ່ເປັນລະຫວ່າງຂ້ອຍແລະພວກເຈົ້າ
ແລະລະຫວ່າງສິ່ງມີຊີວິດທັງໝົດໃນເນື້ອໜັງທັງປວງ, ແລະນ້ຳຈະບໍ່ກາຍເປັນນ້ຳຖ້ວມອີກ
ເພື່ອທຳລາຍເນື້ອໜັງທັງປວງ. ແລະໂຄ້ງຂອງຂ້ອຍຈະຢູ່ໃນເມກ,
ແລະຂ້ອຍຈະເຫັນມັນເພື່ອຈຳພັນທະສັນຍານິລັນດອນລະຫວ່າງຂ້ອຍກັບແຜ່ນດິນໂລກ,
ແລະລະຫວ່າງວິນຍານທີ່ມີຊີວິດທຸກດວງໃນເນື້ອໜັງທັງໝົດທີ່ຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ.
ແລະພຣະເຈົ້າຕົນກັບໂນອາວ່າ:
ນີ້ແມ່ນເຄື່ອງໝາຍຂອງພັນທະສັນຍາທີ່ຂ້ານ້ອຍໄດ້ສ້າງຕັ້ງລະຫວ່າງຂ້ານ້ອຍກັບສິ່ງມີຊີວິດ
ທັງໝົດທີ່ຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ.

ພວກລູກຊາຍຂອງໂນອາທີ່ອອກມາຈາກເຮືອແມ່ນ ເຊມ, ຮາມ, ແລະ ຢາເຟດ.
ຮາມແມ່ນພໍ່ຂອງຄານາອານ. ສາມຄົນນີ້ແມ່ນລູກຊາຍຂອງໂນອາ,
ຈາກເຂົາເຈົ້າເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ກະຈາຍໄປທົ່ວແຜ່ນດິນໂລກທັງໝົດ.
ແລະໂນອາໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນເປັນຊາວນາຜູ້ເຮັດກະສິກຳ ແລະໄດ້ປູກສວນອະງຸ່ນ
ແລະລາວໄດ້ດື່ມເຫຼົ້າຈົນເມົາ ແລະຖືກເປືອຍກາຍຢູ່ໃນເຮືອນຂອງລາວ ແລະຮາມ

ພໍ່ຂອງຄານາອານ ໄດ້ເຫັນຄວາມເປືອຍກາຍຂອງພໍ່ຂອງລາວ,
ແລະລາວໄດ້ອອກໄປບອກພີ່ນ້ອງສອງຄົນຂອງລາວທີ່ຢູ່ຂ້າງນອກ. ແລະ ເຊມ ກັບ ຢາເຟດ
ໄດ້ເອົາຜ້າວາງໄວ້ເທິງບ່າທັງສອງຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ ຍ່າງຖອຍຫຼັງ ແລະ
ປົກຄຸມຄວາມເປືອຍກາຍຂອງພໍ່ຂອງເຂົາເຈົ້າ ໂດຍໜ້າຂອງເຂົາເຈົ້າຫັນໄປທາງຫຼັງ ແລະ
ເຂົາເຈົ້າບໍ່ໄດ້ເຫັນຄວາມເປືອຍກາຍຂອງພໍ່ຂອງເຂົາເຈົ້າ ແຕ່ໂນອາກໍ່ຕື່ນຈາກເຫຼົ້າອະງຸ່ນ ແລະ
ຮູ້ວ່າລູກຊາຍຄົນນ້ອຍຂອງລາວໄດ້ເຮັດຫຍັງກັບລາວ ແລະ ລາວເວົ້າວ່າ,
ຂໍໃຫ້ຄານານຖືກສາບແຊ່ງ, ລາວຈະເປັນຄົນໃຊ້ແກ່ພີ່ນ້ອງຂອງລາວ. ແລະ ເວົ້າວ່າ,
ຂໍໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າຂອງເຊມ ໄດ້ຮັບພອນ, ແລະ ຄານານຈະເປັນຄົນໃຊ້ຂອງລາວ.
ຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າຂະຫຍາຍໃຫ້ແກ່ຢາເຟດ, ແລະຂໍໃຫ້ລາວອາໄສຢູ່ໃນເຮືອນຂອງເຊມ,
ແລະຂໍໃຫ້ຄານາອານເປັນຄົນໃຊ້ຂອງລາວ.

ແລະໂນອາໄດ້ດຳລົງຊີວິດຢູ່ຫຼັງຈາກນ້ຳຖ້ວມໄດ້ສາມຮ້ອຍຫ້າສິບປີ.
ແລະມັນທັງໝົດຂອງໂນອາກາຍເປັນເກົ້າຮ້ອຍຫ້າສິບປີ, ແລະລາວໄດ້ຕາຍ.

90

ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນການເກີດຂອງລູກຊາຍຂອງໂນອາ ຄື ເຊມ, ຮາມ, ແລະ ຢາເຟດ,
ແລະລູກຊາຍຂອງພວກເຂົາເກີດຫຼັງຈາກນ້ຳຖ້ວມ.

ລູກຊາຍຂອງຢາເຟດ ຄື: ໂກເມີ, ມາໂກກ, ມາໄດ, ຢາວານ, ເອລີຊາ, ທູບານ, ເມເຊັກ ແລະ
ທິຣາສ. ແລະລູກຊາຍຂອງໂກເມີ ຄື: ອາຊເຄນາສ, ຣີຟາທ ແລະ ໂທກາມາ.
ແລະລູກຊາຍຂອງໂຢວານຄື: ເອລີຊາ, ທາເຊສ, ຄິດຕິມ, ແລະໂຣດານິມ. ຈາກເຫຼົ່ານີ້,
ເກາະຕ່າງໆຂອງປະຊາຊາດທັງຫຼາຍໄດ້ຖືກແຍກອອກໃນແຜ່ນດິນຂອງເຂົາເຈົ້າ,

ແຕ່ລະຄົນຕາມພາສາຂອງຕົນໃນຕະກູນຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແລະໃນປະຊາຊາດຂອງເຂົາເຈົ້າ.

ລູກຊາຍຂອງຮາມແມ່ນ ກຸຊ, ເມສຣາອິມ, ພຸດ ແລະ ຄານາອານ. ລູກຊາຍຂອງຄຸຊແມ່ນ:
ເຊບາ, ຮາວິລາ, ສາບາທາ, ເຣກມາ ແລະ ສາບາທາກາ. ລູກຊາຍຂອງເຣກມາແມ່ນ: ເຊບາ
ແລະ ເດດານ. ຄຸຊ ໄດ້ເກີດ ນິມຣອດ, ຜູ້ນີ້ໄດ້ເລີ່ມເປັນຄົນຍັກໃຫຍ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ.
ນີ້ແມ່ນຍັກໃຫຍ່ທີ່ເປັນນາຍພະຮານຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າ,
ເພາະສະນັ້ນພວກເຂົາຈະເວົ້າວ່າ,
ເໝືອນນິມໂຣດຍັກໃຫຍ່ທີ່ເປັນນາຍພະຮານຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.
ແລະຈຸດເລີ່ມຕົ້ນຂອງອານາຈັກຂອງລາວແມ່ນບາບີໂລນ, ໂອເຣັກ, ອາຄາດ, ແລະຄາລານເນ,
ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນເຊນາອາ. ຈາກແຜ່ນດິນນັ້ນ, ອັດຊີເຣຍໄດ້ອອກໄປ ແລະ ສ້າງເມືອງນິນະເວ,
ເມືອງໂຣໂອບົດ ແລະ ເມືອງຄາລາ. ແລະດາຊາຢູ່ລະຫວ່າງນິນະເວກັບຄາລາ,
ນີ້ແມ່ນເມືອງໃຫຍ່. ແລະເມສຣາອິນໄດ້ເກີດພວກລູດິມ, ພວກເນັບທາລີ, ພວກເອເນເມທິມ,
ແລະພວກລາບິມ, ແລະຊາວປາໂທຣໂຊນີເອມ, ແລະຊາວຄາສໂມນີເອມ,
ຊຶ່ງຊາວຟິລິສຕິເອມໄດ້ອອກມາຈາກພວກເຂົາ, ແລະຊາວກາຟໂທຣີເອມ.
ກາແນນໄດ້ເກີດຊິດອນ ລູກຄົນທຳອິດຂອງລາວ ແລະຮິດໄຕ ແລະຊາວເຢບູໄຊທ໌,
ແລະຊາວອາໂມໄຮທ໌, ແລະຊາວເກີກາໄຊທ໌, ແລະຄົນຮີໄວທ໌, ແລະຄົນອາຣູໄກອອນ,
ແລະຄົນອາເຊນນາອອນ, ແລະຊາວອາຣາດຽນ, ແລະຊາວຊາມາຣິຕັນ, ແລະຊາວອາມາທິ.
ແລະຫຼັງຈາກນັ້ນ, ເຜົ່າຕ່າງໆຂອງຊາວຄານາອານກໍ່ຖືກກະຈາຍໄປ.
ແລະເຂດແດນຂອງຊາວຄານາອານແມ່ນຈາກເມືອງຊີໂດນຈົນເຖິງເມືອງເກຣາແລະເມືອງກາ
ຊາ, ຈົນເຖິງເມືອງໂຊໂດມແລະເມືອງໂກມໍຣາ,
ເມືອງອັດມາແລະເມືອງເຊໂບອິມຈົນເຖິງເມືອງລາຊາ. ໜ້ານີ້ແມ່ນລູກຊາຍຂອງຮາມ,
ຕາມເຜົ່າຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຕາມພາສາຂອງເຂົາເຈົ້າ, ໃນແຂວງຂອງເຂົາເຈົ້າ,
ແລະໃນປະຊາຊາດຂອງເຂົາເຈົ້າ.

ແລະເຊມກໍ່ເກີດລູກ, ລາວເປັນພໍ່ຂອງລູກຊາຍທັງໝົດຂອງເອເບີ,
ເປັນອ້າຍນ້ອງຂອງຢາເຟດຜູ້ໃຫຍ່ກວ່າ. ລູກຊາຍຂອງເຊມ: ເອລາມ, ອັດຊີເຣຍ, ອາຟັກຊາດ,
ລູດ, ອາຣາມ ແລະ ໄຄນານ. ແລະລູກຊາຍຂອງອາຣາມແມ່ນ ອຸສ, ອຸນ, ກາເທຣ ແລະ
ເມເຊກ. ແລະອາຟັກຊາດໄດ້ເກີດໄຄນານ, ແລະໄຄນານໄດ້ເກີດຊາລາ, ຊາລາກໍ່ໄດ້ເກີດເອເບີ.
ແລະເອເບີມີລູກຊາຍສອງຄົນເກີດມາ, ຄົນໜຶ່ງຊື່ຟາເລັກ,
ເພາະວ່າໃນສະໄໝຂອງລາວແຜ່ນດິນໂລກຖືກແບ່ງອອກ,
ແລະອ້າຍນ້ອງຂອງລາວຊື່ໂຢກຕານ. ໂຢກຕານເກີດເອລໂມດາດ, ຊາເລັດ, ຊາມອດ,
ແລະເຢຣາກ. ແລະ ໂຮໂດຣາມ, ອາບິມາເອນ, ດິກລາ, ແລະ ໂອບານ ແລະ ອາບິມາເອນ ແລະ
ເຊບາ, ແລະ ໂອເຟີ, ເອວີລາ, ແລະ ໂຢບາບ, ທັງໝົດເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນລູກຊາຍຂອງໂຢກຕານ.
ແລະການອາໄສຢູ່ຂອງພວກເຂົາແມ່ນຈາກມັດເຊຈົນເຖິງຊາເຟຣາ, ພູເຂົາທາງຕາເວັນອອກ.
ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນລູກຊາຍຂອງເຊມ, ຢູ່ໃນເຜົ່າຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຕາມພາສາຂອງເຂົາເຈົ້າ,
ຢູ່ໃນແຂວງຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແລະຢູ່ໃນປະຊາຊາດຂອງເຂົາເຈົ້າ.
ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນເຜົ່າຂອງລູກຊາຍໂນອາຕາມຄົນລຸ້ນຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຕາມປະຊາຊາດຂອງເຂົາເຈົ້າ,
ຈາກເຫຼົ່ານີ້ເກາະຕ່າງໆຂອງປະຊາຊາດຖືກກະຈາຍໄປທົ່ວແຜ່ນດິນໂລກຫຼັງຈາກນ້ຳຖ້ວມ.

໑໑

ແລະແຜ່ນດິນທັງໝົດມີຮີມຝັ່ງປາກດຽວ, ແລະສຽງດຽວສຳລັບທຸກຄົນ.
ແລະມັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນວ່າ ໃນເວລາທີ່ພວກເຂົາເຄື່ອນຍ້າຍຈາກຕາເວັນອອກ,
ພວກເຂົາໄດ້ພົບທົ່ງພຽງໃນແຜ່ນດິນເຊນາອາ, ແລະພວກເຂົາໄດ້ອາໄສຢູ່ທີ່ນັ້ນ.
ແລະຜູ້ຊາຍໄດ້ເວົ້າກັບເພື່ອນບ້ານຂອງລາວວ່າ, ມາເຮັດອິດກັນເຖີດ ແລະ ເຜົາມັນດ້ວຍໄຟ,
ແລະມັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນກັບພວກເຂົາວ່າອິດກາຍເປັນຫີນ,
ແລະຢາງມະຕອຍກໍ່ເປັນດິນຈີ່ຂອງພວກເຂົາ. ແລະເຂົາເຈົ້າເວົ້າວ່າ, ມາເຖີດ

ໃຫ້ພວກເຮົາສ້າງເມືອງ ແລະຫໍຄອຍໃຫ້ຕົນເອງ, ທີ່ຫົວຂອງມັນຈະສູງເຖິງສະຫວັນ,
ແລະໃຫ້ພວກເຮົາສ້າງຊື່ສຽງໃຫ້ຕົນເອງ,
ກ່ອນທີ່ພວກເຮົາຈະຖືກກະຈາຍໄປທົ່ວໜ້າແຜ່ນດິນໂລກທັງໝົດ.
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ລົງມາເພື່ອເບິ່ງເມືອງແລະຫໍຄອຍທີ່ລູກຫລານມະນຸດໄດ້ສ້າງຂຶ້ນ.
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕັດສິນວ່າ: ເບິ່ງເຖິງ, ມະນຸດຊາດທັງໝົດເປັນເຜົ່າພັນດຽວກັນ
ແລະມີພາສາດຽວກັນ, ແລະນີ້ແມ່ນສິ່ງທີ່ພວກເຂົາເລີ່ມຕົ້ນເຮັດ.
ດຽວນີ້ບໍ່ມີສິ່ງໃດທີ່ພວກເຂົາພະຍາຍາມເຮັດຈະລົ້ມເຫລວຈາກພວກເຂົາໄດ້. ມາ,
ແລະເມື່ອລົງມາແລ້ວ ໃຫ້ພວກເຮົາສັບສົນລີ້ນຂອງພວກເຂົາຢູ່ທີ່ນັ້ນ,
ເພື່ອວ່າແຕ່ລະຄົນຈະບໍ່ໄດ້ຍິນສຽງຂອງເພື່ອນບ້ານ.
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກະຈາຍພວກເຂົາຈາກທີ່ນັ້ນໄປທົ່ວໜ້າແຜ່ນດິນໂລກທັງໝົດ,
ແລະພວກເຂົາກໍຢຸດການກໍ່ສ້າງນະຄອນແລະຫໍຄອຍ. ເພາະເຫດນີ້ມັນຈຶ່ງຖືກເອີ້ນວ່າ
ຄວາມສັບສົນ,
ເພາະວ່າຢູ່ທີ່ນັ້ນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ພາສາຂອງແຜ່ນດິນໂລກທັງໝົດສັບສົນ,
ແລະຈາກທີ່ນັ້ນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກະຈາຍພວກເຂົາໄປທົ່ວໜ້າແຜ່ນດິນໂລກທັງໝົດ.

ແລະເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນລຸ້ນຕໍ່ມາຂອງເຊມ, ແລະເຊມມີອາຍຸຮ້ອຍປີ ເມື່ອລາວໄດ້ເກີດອາຟິກຊາດ,
ໃນປີທີສອງຫຼັງຈາກນ້ຳຖ້ວມ.

ແລະເຊມໄດ້ດຳລົງຊີວິດຫຼັງຈາກລາວເກີດອາຟິກຊາດແລ້ວເປັນເວລາຫ້າຮ້ອຍປີ

ແລະລາວໄດ້ເກີດລູກຊາຍແລະລູກສາວ ແລະລາວກໍຕາຍ

ແລະອາຟິກຊາດດຳລົງຊີວິດຮ້ອຍສາມສິບຫ້າປີ ແລະໃຫ້ກຳເນີດກາຍນານ.

ແລະອາຟາກຊາດມີຊີວິດຢູ່ຫຼັງຈາກທີ່ລາວເກີດໄກນານໄດ້ສີ່ຮ້ອຍປີ,

ແລະລາວເກີດລູກຊາຍແລະລູກສາວ, ແລະລາວກໍຕາຍ.

ແລະໄກນານມີຊີວິດຢູ່ໄດ້ຮ້ອຍສາມສິບປີ, ແລະລາວເກີດຊາລາ,

ແລະໄກນານມີຊີວິດຢູ່ຫຼັງຈາກທີ່ລາວເກີດຊາລາໄດ້ສາມຮ້ອຍສາມສິບປີ,
 ແລະລາວເກີດລູກຊາຍແລະລູກສາວ, ແລະລາວກໍ່ຕາຍ.
 ແລະສາລາໄດ້ດຳລົງຊີວິດຮ້ອຍສາມສິບປີ, ແລະໄດ້ໃຫ້ກຳເນີດເອເບີ.
 ແລະສາລາມີຊີວິດຢູ່ຫຼັງຈາກລາວເກີດເອເບີ ສາມຮ້ອຍສາມສິບປີ,
 ແລະລາວເກີດລູກຊາຍແລະລູກສາວ, ແລະລາວຕາຍ.
 ແລະເອເບີໄດ້ດຳລົງຊີວິດຮ້ອຍສາມສິບສີ່ປີ, ແລະໄດ້ໃຫ້ກຳເນີດຟາເລກ.
 ແລະເອເບີອາໄສຢູ່ຫຼັງຈາກລາວເກີດຟາເລກໄດ້ສອງຮ້ອຍເຈັດສິບປີ,
 ແລະລາວເກີດລູກຊາຍແລະລູກສາວ, ແລະລາວຕາຍ. ແລະ
 ຟາເລກໄດ້ດຳລົງຊີວິດຮ້ອຍສາມສິບປີ, ແລະໄດ້ໃຫ້ກຳເນີດຣາເກົາ.
 ແລະຟາເລກມີຊີວິດຢູ່ຫຼັງຈາກລາວເກີດຣາເກົາໄດ້ສອງຮ້ອຍເກົ້າປີ,
 ແລະລາວເກີດລູກຊາຍແລະລູກສາວ, ແລະລາວຕາຍ. ແລະ
 ຣາເກົາໄດ້ອາໄສຢູ່ຮ້ອຍສາມສິບສອງປີ, ແລະໄດ້ເກີດເຊຣຸກ.
 ແລະຣາເກົາອາໄສຢູ່ຫຼັງຈາກລາວເກີດເຊຣຸກສອງຮ້ອຍເຈັດປີ,
 ແລະລາວເກີດລູກຊາຍແລະລູກສາວ, ແລະລາວຕາຍ. ແລະເຊຣຸກມີຊີວິດຢູ່ໄດ້ຮ້ອຍສາມສິບປີ,
 ແລະໄດ້ໃຫ້ກຳເນີດນາໂຮ.
 ແລະເຊຣຸກໄດ້ດຳລົງຊີວິດຫຼັງຈາກລາວເກີດນາໂຮແລ້ວສອງຮ້ອຍປີ,
 ແລະລາວໄດ້ເກີດລູກຊາຍແລະລູກສາວ, ແລະລາວໄດ້ຕາຍ.
 ແລະນາໂຮໄດ້ດຳລົງຊີວິດຢູ່ຮ້ອຍເຈັດສິບເກົ້າປີ ແລະໄດ້ໃຫ້ກຳເນີດເທຣາ
 ແລະນາໂຮໄດ້ດຳລົງຊີວິດຫຼັງຈາກທີ່ລາວໄດ້ເກີດເທຣາ ຮ້ອຍຊາວຫ້າປີ
 ແລະໄດ້ເກີດລູກຊາຍແລະລູກສາວ ແລະໄດ້ຕາຍ ເທຣາມີອາຍຸໄດ້ເຈັດສິບປີ ແລະ
 ໄດ້ໃຫ້ກຳເນີດອັບຣາມ, ນາໂຮ ແລະ ຣາຣານ.

ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນລຸ້ນຕໍ່ຂອງເທຣາ, ເທຣາໄດ້ເກີດອັບຣາມ, ນາໂຮ, ແລະຣາຣານ,

ແລະຮາຣານໄດ້ເກີດໂລດ. ແລະອາຣານໄດ້ຕາຍກ່ອນເທຣາພໍ່ຂອງລາວ
ໃນແຜ່ນດິນທີ່ລາວເກີດ, ໃນແຂວງຂອງຊາວຄານເດຍ. ອັບຣາມ ແລະ ນາໂຮ
ໄດ້ເອົາພັນລະຍາໃຫ້ຕົນເອງ, ຊື່ຂອງພັນລະຍາອັບຣາມແມ່ນ ຊາຣາ, ແລະ
ຊື່ຂອງພັນລະຍານາໂຮແມ່ນ ເມນຄາ ລູກສາວຂອງຮາຣານ, ແລະ ພໍ່ຂອງເມນຄາ, ແລະ
ພໍ່ຂອງອິສຄາ. ແລະ ຊາໂຮ ເປັນຫມັນ ແລະ ບໍ່ໄດ້ເກີດລູກ.

ແລະເທຣາໄດ້ພາອັບຣາມລູກຊາຍຂອງລາວ, ໂລດລູກຊາຍຂອງຮາຣານ
ຊຶ່ງເປັນລູກຊາຍຂອງລາວ, ແລະຊາໂຮລູກສະໄໝຂອງລາວ
ຜູ້ເປັນພັນລະຍາຂອງອັບຣາມລູກຊາຍຂອງລາວ,
ແລະໄດ້ນຳພວກເຂົາອອກຈາກແຜ່ນດິນຂອງຊາວຄານເດຍ ເພື່ອໄປຍັງແຜ່ນດິນຄານານ,
ແລະພວກເຂົາມາເຖິງຮາຣານ ແລະອາໄສຢູ່ທີ່ນັ້ນ.
ແລະວັນທັງໝົດຂອງເທຣາໃນແຜ່ນດິນຮາຣານກໍ່ເປັນສອງຮ້ອຍຫ້າປີ
ແລະເທຣາໄດ້ຕາຍຢູ່ໃນຮາຣານ

໑໒

ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບອັບຣາມວ່າ, ຈົ່ງອອກຈາກແຜ່ນດິນຂອງເຈົ້າ,
ແລະຈາກຍາດພີ່ນ້ອງຂອງເຈົ້າ, ແລະຈາກເຮືອນຂອງພໍ່ຂອງເຈົ້າ,
ແລະມາສູ່ແຜ່ນດິນທີ່ຂ້ອຍຈະສະແດງໃຫ້ເຈົ້າ. ແລະຂ້ອຍຈະເຮັດໃຫ້ເຈົ້າເປັນຊາດໃຫຍ່,
ແລະຂ້ອຍຈະອວຍພອນແກ່ເຈົ້າ, ແລະຂ້ອຍຈະຍົກຍ້ອງຊື່ຂອງເຈົ້າ,
ແລະເຈົ້າຈະເປັນຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບພອນ. ແລະຂ້ອຍຈະອວຍພອນຜູ້ທີ່ອວຍພອນເຈົ້າ,
ແລະຂ້ອຍຈະສາບແຊ່ງຜູ້ທີ່ສາບແຊ່ງເຈົ້າ,
ແລະຕະກູນທັງໝົດຂອງແຜ່ນດິນໂລກຈະໄດ້ຮັບພອນໃນເຈົ້າ. ແລະອັບຣາມໄດ້ໄປ
ຄືກັນກັບທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເວົ້າກັບເຂົາ ແລະໂລດໄດ້ໄປກັບເຂົາ,

ອັບຮາມແມ່ນມີອາຍຸເຈັດສິບຫ້າປີ ເມື່ອເຂົາອອກຈາກຮາຣານ.

ແລະອັບຮາມໄດ້ເອົາຊາໄຮເມຍຂອງລາວ, ແລະລົດລູກຊາຍຂອງອ້າຍຂອງລາວ,

ແລະຊັບສິນທັງໝົດຂອງເຂົາເຈົ້າທີ່ໄດ້ຮັບມາຫຼາຍເທົ່າທີ່,

ແລະວິນຍານທັງໝົດທີ່ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຮັບມາຈາກຮາຣານ,

ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ອອກໄປເພື່ອໄປສູ່ແຜ່ນດິນຄານາອານ.

ແລະອັບຮາມໄດ້ເດີນທາງຜ່ານແຜ່ນດິນນັ້ນຕາມຄວາມຍາວຂອງມັນຈົນເຖິງສະຖານທີ່ເຊເຄ

ມ, ເຖິງດິນໂອກສູງ, ແຕ່ຊາວຄານາອານໃນເວລານັ້ນກໍ່ອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນນັ້ນ.

ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປາກົດຕໍ່ອັບຮາມ ແລະຕົນໄດ້ກ່າວແກ່ລາວວ່າ ເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າ

ເຮົາຈະໃຫ້ແຜ່ນດິນນີ້

ແລະອັບຮາມໄດ້ສ້າງແທ່ນບູຊາຢູ່ທີ່ນັ້ນຖວາຍແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຜູ້ທີ່ໄດ້ປາກົດຕໍ່ລາວ

ແລະລາວໄດ້ຫັນອອກໄປຈາກທີ່ນັ້ນເຂົ້າໄປໃນພູເຂົາທາງທິດຕາເວັນອອກຂອງເບເທລ,

ແລະໄດ້ຕັ້ງເຕັນຂອງລາວໄວ້ທີ່ນັ້ນ ໂດຍມີເບເທລຢູ່ທາງທິດຕາເວັນຕົກ

ແລະອາຍຢູ່ທາງທິດຕາເວັນອອກ,

ແລະລາວໄດ້ສ້າງແທ່ນບູຊາຖວາຍແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທີ່ນັ້ນ,

ແລະໄດ້ຮ້ອງຂໍໃນພຣະນາມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ແລະອາບຮາມກໍ່ອອກເດີນທາງ

ແລະໄດ້ໄປຕັ້ງຄ່າຍຢູ່ໃນຖິ່ນທຸລະກັນດານ.

ແລະມີຄວາມອຶດຫິວເກີດຂຶ້ນໃນແຜ່ນດິນ, ແລະອັບຮາມລົງໄປອີຢິບເພື່ອອາໄສຢູ່ທີ່ນັ້ນ,

ເພາະວ່າຄວາມອຶດຫິວໄດ້ຮ້າຍແຮງຂຶ້ນໃນແຜ່ນດິນ. ມັນເກີດຂຶ້ນວ່າ

ເມື່ອອັບຮາມເຂົ້າໃກ້ທີ່ຈະເຂົ້າໄປໃນອີຢິບ, ອັບຮາມໄດ້ເວົ້າກັບຊາຣາຍ ພັນລະຍາຂອງລາວວ່າ,

ຂ້ານ້ອຍຮູ້ວ່າເຈົ້າເປັນແມ່ຍິງທີ່ມີໜ້າງາມ. ມັນຈະເປັນດັ່ງນັ້ນ ເມື່ອຊາວອີຢິບເຫັນເຈົ້າ,

ພວກເຂົາຈະເວົ້າວ່າ ນີ້ແມ່ນເມຍຂອງລາວ, ແລະພວກເຂົາຈະຂ້າຂ້ອຍ,

ແຕ່ເຈົ້າພວກເຂົາຈະປະຢັດໄວ້. ຂ້ອຍຈຶ່ງເວົ້າວ່າຂ້ອຍເປັນເອື້ອຍນ້ອງຍິງຂອງລາວ

ເພື່ອວ່າມັນຈະຕິດຕໍ່ຂ້ອຍຍ້ອນເຈົ້າ ແລະຈິດວິນຍານຂອງຂ້ອຍຈະມີຊີວິດຢູ່ເພາະເຈົ້າ.
 ມັນເກີດຂຶ້ນວ່າ ເມື່ອອັບຮາມເຂົ້າໄປໃນອີຢິບ,
 ພວກຊາວອີຢິບໄດ້ເຫັນແມ່ຍິງຂອງລາວວ່ານາງງາມຫຼາຍ.
 ແລະພວກຜູ້ປົກຄອງຂອງຟາໂຣໄດ້ເຫັນນາງ ແລະໄດ້ຍ້ອງຍໍນາງຕໍ່ຟາໂຣ
 ແລະໄດ້ນຳນາງເຂົ້າໄປໃນເຮືອນຂອງຟາໂຣ ແລະເຂົາເຈົ້າປະຕິບັດຕິດຕໍ່ອັບຮາມເພາະນາງ,
 ແລະລາວໄດ້ຮັບເຄາະ, ລູກງົວ, ລາ, ຄົນໃຊ້, ແມ່ຍິງໜຸ່ມ, ລາລະອອງ, ແລະອຸດ.
 ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ທໍລະຍາດຟາໂຣດ້ວຍພະຍາດໃຫຍ່ແລະຮ້າຍແຮງ, ແລະເຮືອນຂອງລາວ,
 ກ່ຽວກັບຊາຣາຍພັນລະຍາຂອງອັບຮາມ. ຟາໂຣໄດ້ເອີ້ນອັບຮາມມາ ແລະ ເວົ້າວ່າ,
 ເຈົ້າໄດ້ເຮັດຫຍັງແດ່ກັບຂ້ອຍ? ເປັນຫຍັງເຈົ້າບໍ່ບອກຂ້ອຍວ່ານາງແມ່ນພັນລະຍາຂອງເຈົ້າ?
 ເປັນຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງເວົ້າວ່ານາງເປັນເອື້ອຍນ້ອງຂອງຂ້ອຍ
 ແລະຂ້ອຍໄດ້ເອົານາງມາເປັນພັນລະຍາຂອງຂ້ອຍ? ດຽວນີ້ຈຶ່ງເບິ່ງ,
 ພັນລະຍາຂອງເຈົ້າຢູ່ຕໍ່ໜ້າເຈົ້າ, ຈຶ່ງເອົານາງໄປເສຍ. ແລະ
 ຟາໂຣໄດ້ສົ່ງຜູ້ຊາຍກ່ຽວກັບອັບຮາມໃຫ້ສົ່ງລາວໄປ, ແລະພັນລະຍາຂອງລາວ,
 ແລະທຸກສິ່ງທີ່ເປັນຂອງລາວ.

໑໓

ອັບຮາມໄດ້ຂຶ້ນມາຈາກອີຢິບ, ລາວເອງ, ພັນລະຍາຂອງລາວ,
 ແລະທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງຂອງລາວ, ແລະໂລດກັບລາວ, ໄປສູ່ທະເລຊາຍ.
 ອັບຮາມແມ່ນຄົນຮັ່ງມີຫຼາຍທີ່ສຸດ ມີສັດລ້ຽງ, ເງິນ ແລະ ຄຳ. ແລະ
 ເຂົາໄປຈາກບ່ອນທີ່ມາເຂົ້າໄປໃນທະເລຊາຍຈົນເຖິງເບເທລ,
 ຈົນເຖິງສະຖານທີ່ທີ່ເຕັນຂອງລາວຢູ່ກ່ອນ, ລະຫວ່າງເບເທລແລະອາຍ
 ເຂົ້າໄປຫາສະຖານທີ່ຂອງແທ່ນບູຊາ, ບ່ອນທີ່ລາວໄດ້ເຮັດໃນເບື້ອງຕົ້ນ,

ແລະອັບຮາມໄດ້ຮ້ອງຂໍພຣະນາມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຢູ່ທີ່ນັ້ນ. ແລະໂລດ
ຜູ້ທີ່ເດີນທາງໄປກັບອັບຮາມ ກໍ່ມີແກະ, ວົງ ແລະ ເຕັນ. ແລະ
ແຜ່ນດິນບໍ່ສາມາດຮອງຮັບໃຫ້ພວກເຂົາອາໄສຢູ່ພ້ອມກັນໄດ້
ເພາະວ່າຊັບສິນຂອງພວກເຂົາມີຫຼາຍ ແລະ
ແຜ່ນດິນບໍ່ສາມາດຮອງຮັບໃຫ້ພວກເຂົາອາໄສຢູ່ພ້ອມກັນໄດ້
ແລະມັນໄດ້ເກີດການຂັດແຍ້ງລະຫວ່າງພວກຜູ້ລ້ຽງສັດຂອງອັບຮາມ
ແລະພວກຜູ້ລ້ຽງສັດຂອງໂລດ,
ແຕ່ຊາວຄານາອານແລະຊາວເພເຣຊຸກໍ່ອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນນັ້ນໃນເວລານັ້ນ.
ອັບຮາມເວົ້າກັບໂລດວ່າ, ຢ່າໃຫ້ມີການຕໍ່ສູ້ລະຫວ່າງຂ້ານ້ອຍກັບເຈົ້າ,
ແລະລະຫວ່າງຄົນລ້ຽງແກະຂອງຂ້ານ້ອຍກັບຄົນລ້ຽງແກະຂອງເຈົ້າ,
ເພາະວ່າພວກເຮົາເປັນພີ່ນ້ອງກັນ. ບໍ່ແມ່ນຫຼືວ່າ ແຜ່ນດິນທັງໝົດຢູ່ຕໍ່ໜ້າເຈົ້າບໍ່?
ຈົ່ງແຍກອອກຈາກຂ້ານ້ອຍເຖິດ, ຖ້າເຈົ້າໄປທາງຊ້າຍ, ຂ້ານ້ອຍກໍ່ໄປທາງຂວາ,
ແຕ່ຖ້າເຈົ້າໄປທາງຂວາ, ຂ້ານ້ອຍກໍ່ໄປທາງຊ້າຍ. ແລະໂລດໄດ້ຍົກຕາຂອງລາວຂຶ້ນ,
ເບິ່ງເຫັນທົ່ວທັງພາກພື້ນອ້ອມຂ້າງຂອງແມ່ນ້ຳຈໍແດນ,
ເພາະວ່າທັງໝົດແມ່ນມີນ້ຳຊຸ່ມຊຸ່ນດີ, ກ່ອນທີ່ພຣະເຈົ້າຈະທຳລາຍໂຊດອມແລະໂກມໍຣາ,
ຄືກັບສວນສວັນຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະຄືກັບແຜ່ນດິນອີຢິບ, ຈົນກ່ວາມາເຖິງໂຊກໍຣາ.
ແລະໂລດໄດ້ເລືອກເອົາເຂດອ້ອມຂ້າງຈໍແດນທັງໝົດໃຫ້ຕົນເອງ,
ແລະໂລດໄດ້ອອກເດີນທາງຈາກທາງຕາເວັນອອກ,
ແລະພວກເຂົາແຕ່ລະຄົນໄດ້ແຍກອອກຈາກອ້າຍນ້ອງຂອງລາວ.
ອັບຮາມອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນຄານາອານ, ແຕ່ໂລດອາໄສຢູ່ໃນເມືອງຂອງເຂດອ້ອມຂ້າງ,
ແລະຕັ້ງເຕັນທຂອງລາວຢູ່ໃນໂຊໂດມ.
ແຕ່ຄົນເຫຼົ່ານັ້ນທີ່ຢູ່ໃນໂຊດອມເປັນຄົນຊົ່ວຮ້າຍແລະເປັນຄົນບາບຕໍ່ໜ້າພຣະເຈົ້າຫຼາຍທີ່ສຸດ
ແຕ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບອັບຮາມຫຼັງຈາກທີ່ລອດໄດ້ແຍກອອກຈາກລາວວ່າ:

ຈົ່ງເງິຍຫນ້າຂຶ້ນແລະເບິ່ງດ້ວຍຕາຂອງເຈົ້າຈາກສະຖານທີ່ທີ່ເຈົ້າຢູ່ດຽວນີ້ໄປທາງທິດເໜືອ, ທິດໃຕ້, ທິດຕາເວັນອອກ ແລະ ທິດຕາເວັນຕົກ ເພາະວ່າແຜ່ນດິນທັງໝົດທີ່ເຈົ້າເຫັນນີ້, ຂ້ອຍຈະໃຫ້ມັນແກ່ເຈົ້າ ແລະ ເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າຈົນຕລອດໄປ.

ແລະຂ້ອຍຈະເຮັດໃຫ້ເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າເປັນດັ່ງຊາຍແຜ່ນດິນໂລກ,

ຖ້າຜູ້ໃດສາມາດນັບຊາຍແຜ່ນດິນໂລກໄດ້, ເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າກໍຈະຖືກນັບໄດ້.

ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນແລະຢ່າງຜ່ານແຜ່ນດິນນີ້ໄປຕາມຄວາມຍາວແລະຄວາມກວ້າງຂອງມັນ,

ເພາະວ່າຂ້ອຍຈະໃຫ້ມັນແກ່ເຈົ້າແລະເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າຕະຫຼອດໄປ.

ແລະອາບຮາມໄດ້ຍ້າຍເຕັ້ນທໍຂອງລາວ, ມາແລ້ວອາໄສຢູ່ຂ້າງໄມ້ໂອກຂອງມາມເຮ,

ເຊິ່ງຢູ່ໃນເຄບຣອນ, ແລະລາວໄດ້ສ້າງແທ່ນບູຊາຖວາຍແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຢູ່ທີ່ນັ້ນ.

໑໔

ມັນເກີດຂຶ້ນໃນອານາຈັກຂອງອາມາຟານ ກະສັດແຫ່ງເຊນນາອາ, ແລະອາຣິໂອກ

ກະສັດແຫ່ງເອນລາຊາ, ໂຄໂດນໂລໂກມໍ ກະສັດແຫ່ງເອລາມ, ແລະທາການ

ກະສັດແຫ່ງປະຊາຊາດ, ພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຮັດສົງຄາມກັບບິນຣາກະສັດແຫ່ງໂຊດອມ,

ກັບບາຊາກະສັດແຫ່ງໂກມໍຣາ, ກັບເຊນນາອາກະສັດແຫ່ງອາດາມາ,

ກັບຊີໂມບໍກະສັດແຫ່ງເຊໂບອິມ, ແລະກັບກະສັດບາລາກ, ນີ້ຄືໂຊອາ.

ທັງໝົດເຫຼົ່ານີ້ພວກເຂົາເຫັນດີກ່ຽວກັບຫ້ວຍເກືອ, ນີ້ແມ່ນທະເລເກືອ. ສິບສອງປີ

ພວກເຂົາຮັບໃຊ້ເຄໂດລາໂອເມີ, ແຕ່ໃນປີທີສິບສາມ ພວກເຂົາໄດ້ຖອນຕົວ. ໃນປີທີ່ສິບສີ່,

ເຄໂດລາໂອເມີແລະບັນດາກະສັດທີ່ຢູ່ກັບລາວໄດ້ມາ,

ແລະພວກເຂົາໄດ້ໂຈມຕີພວກຍັກທີ່ຢູ່ໃນອັດຊະຕາໂຣດແລະກາໄນມ,

ແລະຊົນຊາດທີ່ເຂັ້ມແຂງທີ່ຢູ່ພ້ອມກັບພວກເຂົາ, ແລະຊາວໂອມມາທີ່ຢູ່ໃນເມືອງຊາເວ.

ແລະພວກໂຮໂຣຕ໌ທີ່ຢູ່ໃນພູເຂົາເຊອີຣ໌, ຈົນກ່ວາເຖິງຕົ້ນເຕເຣບິນທໍຂອງປາຣານ,

ທີ່ຢູ່ໃນຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງ. ແລະ ເມື່ອກັບຄືນແລ້ວ ພວກເຂົາໄດ້ມາເຖິງ ນ້ຳພູແຫ່ງການ
ພິພາກສາ ນີ້ແມ່ນ ກາເດດ ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ໂຈມຕີ ບັນດາຜູ້ປົກຄອງທັງໝົດ ຂອງ
ອາມາເລກ ແລະ ຊາວອາໂມໄຮ ທີ່ອາໄສຢູ່ ໃນ ຮາຊາຊອນທາມາ ກະສັດຂອງໂຊດອມ,
ກະສັດຂອງໂກມໍຣາ, ກະສັດຂອງອາດາມາ, ກະສັດຂອງເຊໂບອິມ, ແລະກະສັດບາລາກ
ຊຶ່ງກໍຄືໂຊອາ ໄດ້ອອກມາ ແລະເຂົ້າເຈົ້າໄດ້ຈັດແຖວສົງຄາມຕໍ່ສູ້ກັບພວກເຂົາໃນທຸບເຂົາເກືອ.
ໄປຫາເຄໂດລາໂອເມີກະສັດເອລາມ, ແລະທິດອານກະສັດປະຊາຊາດ,
ແລະອຳຣາເຟນກະສັດເຊນນາອາ, ແລະອາຣີໂອກກະສັດເອນລາຊາ,
ກະສັດທັງສີ່ຕໍ່ສູ້ກັບກະສັດທັງຫ້າ. ທຸບເຂົາເກືອມີບໍ່ນ້ຳມັນດິນ,
ກະສັດຂອງໂຊດອມແລະກະສັດຂອງໂກມໍຣາໄດ້ຫນີໄປແລະຕົກລົງໄປທີ່ນັ້ນ,
ແຕ່ພວກທີ່ຍັງເຫຼືອໄດ້ຫນີໄປຫາພູເຂົາ. ພວກເຂົາເອົາມ້າທັງໝົດຂອງໂຊດອມແລະໂກມໍຣາ,
ແລະອາຫານທັງໝົດຂອງພວກເຂົາ, ແລ້ວກໍໄປ. ພວກເຂົາເອົາໂລດ
ລູກຊາຍຂອງອ້າຍນ້ອງອັບຣາມ ແລະຖົງຂອງຂອງລາວ, ແລ້ວພວກເຂົາກໍ່ອອກເດີນທາງ,
ເພາະວ່າລາວອາໄສຢູ່ໃນໂຊໂດມ.

ເມື່ອຜູ້ໜຶ່ງໃນບັນດາຜູ້ທີ່ຖືກຊ່ວຍໄວ້ມາຮອດແລ້ວ,
ລາວໄດ້ລາຍງານໃຫ້ອັບຣາມຊາວຮີບຣິວຊາບ.
ຝ່າຍອັບຣາມເອງກໍ່ອາໄສຢູ່ຂ້າງຕົ້ນໂອກຂອງມາມເຣຊາວອາໂມໄຮ,
ອ້າຍຂອງເອສໂຄນແລະອ້າຍຂອງໂອນານ, ຜູ້ທີ່ເປັນພັນທະມິດຂອງອັບຣາມ.
ເມື່ອອັບຣາມໄດ້ຍິນວ່າໂລດອ້າຍນ້ອງຂອງລາວຖືກຈັບເປັນເຊື້ອ,
ລາວໄດ້ນັບຄືນໃນເຮືອນເກີດຂອງລາວເອງສາມຮ້ອຍສິບແປດຄົນ,
ແລະໄດ້ໄລ່ຕາມພວກເຂົາໄປຈົນເຖິງດານ.
ແລະລາວໄດ້ຕົກທັບພວກເຂົາໃນຄືນນັ້ນດ້ວຍຕົນເອງ ແລະຄືນໃຊ້ຂອງລາວ,
ແລະໄດ້ໂຈມຕີພວກເຂົາ, ແລະໄດ້ໄລ່ຕາມພວກເຂົາຈົນເຖິງໂຮບາ,

ທີ່ຢູ່ທາງຊ້າຍຂອງຕາມັສກັດ. ແລະລາວໄດ້ນຳກັບຄືນມ້າທັງໝົດຂອງໂຊດອມ,
ແລະໂລດຫລານຊາຍຂອງລາວ, ແລະຊັບສິນທັງໝົດຂອງລາວ, ແລະແມ່ຍິງ,
ແລະປະຊາຊົນ. ກະສັດແຫ່ງໂຊດອມໄດ້ອອກໄປພົບລາວ,
ຫຼັງຈາກທີ່ລາວກັບຄືນມາຈາກການໂຈມຕີເຄໂດລາໂອເມີ ແລະ ບັນດາກະສັດທີ່ຢູ່ກັບລາວ,
ຢູ່ທີ່ຮ່ອມພູຊາເວ, ນີ້ແມ່ນທົ່ງພຽງຂອງບັນດາກະສັດ.

ແລະ ເມນຄີເຊເດັກ ກະສັດແຫ່ງຊາເລັມ ໄດ້ນຳເອົາເຂົ້າຈີ່ ແລະ ເຫຼົ້າອະງຸ່ນອອກມາ, ແລະ
ທ່ານເປັນປະໂລຫິດຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ສູງສຸດ. ແລະທ່ານໄດ້ອວຍພອນອັບຮາມ ແລະເວົ້າວ່າ,
ຂໍໃຫ້ອັບຮາມໄດ້ຮັບພອນຈາກພຣະເຈົ້າຜູ້ສູງສຸດ, ຜູ້ທີ່ສ້າງສະຫວັນແລະແຜ່ນດິນໂລກ.
ແລະຂໍໃຫ້ສັນລະເສີນພຣະເຈົ້າຜູ້ສູງສຸດ,
ຜູ້ທີ່ໄດ້ມອບສັດຕູຂອງເຈົ້າໄວ້ພາຍໃຕ້ອຳນາດຂອງເຈົ້າ,
ແລະອັບຮາມໄດ້ຖວາຍສ່ວນທີສິບຈາກທຸກສິ່ງແກ່ພຣະອົງ.
ກະສັດແຫ່ງໂຊດອມໄດ້ເວົ້າກັບອັບຮາມວ່າ, ໃຫ້ຄົນເຫຼົ່ານັ້ນແກ່ຂ້ອຍ,
ແຕ່ມ້າຈົ່ງເອົາໄວ້ສຳລັບເຈົ້າເອງ. ອັບຮາມກ່າວກັບກະສັດແຫ່ງໂຊໂດມວ່າ,
ຂ້ອຍຈະຍົກມືຂອງຂ້ອຍຂຶ້ນຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພຣະເຈົ້າຜູ້ສູງສຸດ,
ຜູ້ທີ່ສ້າງສະຫວັນແລະແຜ່ນດິນໂລກ,
ຖ້າຂ້ອຍຈະເອົາຫຍັງຈາກເຊືອກຈົນເຖິງສາຍຮັດເກີບຂອງເຈົ້າທັງໝົດ,
ເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະບໍ່ເວົ້າວ່າຂ້ອຍເຮັດໃຫ້ອັບຮາມຮັ່ງມີ. ຍົກເວັ້ນສິ່ງທີ່ພວກຊາຍໜຸ່ມກິນແລ້ວ
ແລະສ່ວນແບ່ງຂອງຜູ້ຊາຍທີ່ໄປກັບຂ້ອຍ ຄື ເອສໂຄນ, ໂອນານ, ມາມເຣ,
ເຫຼົ່ານີ້ຈະໄດ້ຮັບສ່ວນແບ່ງ.

ຫຼັງຈາກຄຳເວົ້າເຫຼົ່ານີ້, ພຣະທຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ມາຫາອັບຮາມໃນນິມິດ, ກ່າວວ່າ, ຢ່າຢ້ານກົວເລີຍ ອັບຮາມ, ເຮົາເປັນໂລ່ປົກປ້ອງເຈົ້າ, ລາງວັນຂອງເຈົ້າຈະຍິ່ງໃຫຍ່ຫຼາຍທີ່ສຸດ. ອັບຮາມເວົ້າວ່າ, ເຈົ້ານາຍພຣະເຈົ້າ, ພຣະອົງຈະປະທານຫຍັງໃຫ້ຂ້ານ້ອຍ? ຂ້ານ້ອຍກຳລັງຈາກໄປໂດຍບໍ່ມີລູກ, ແລະລູກຊາຍມາເຊກຜູ້ເກີດໃນເຮືອນຂອງຂ້ານ້ອຍ, ຄົນນີ້ຄືເອລີເອເຊີຊາວດາມັສກັສ. ແລະ ອັບຮາມ ເວົ້າວ່າ ເນື່ອງຈາກ ເຈົ້າບໍ່ໄດ້ໃຫ້ແມັດແກ່ຂ້ອຍ ແຕ່ຄົນທີ່ເກີດໃນເຮືອນຂອງຂ້ອຍຈະສືບມໍລະດົກຂ້ອຍ ແລະທັນທີນັ້ນ ສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກໍ່ມາຫາລາວ ກ່າວວ່າ, ຄົນນີ້ຈະບໍ່ສືບທອດເຈົ້າ, ແຕ່ຜູ້ທີ່ຈະອອກມາຈາກເຈົ້າ, ຄົນນີ້ຈະສືບທອດເຈົ້າ. ພຣະອົງໄດ້ນຳລາວອອກໄປຂ້າງນອກ ແລະ ຕັດກັບລາວວ່າ, ຈົ່ງເບິ່ງຂຶ້ນໄປທ້ອງຟ້າ ແລະ ນັບດວງດາວເບິ່ງ, ຖ້າເຈົ້າສາມາດນັບພວກມັນໄດ້. ແລ້ວພຣະອົງຕັດວ່າ, ເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າຈະເປັນດັ່ງນັ້ນ. ແລະອັບຮາມເຊື່ອພຣະເຈົ້າ, ແລະມັນໄດ້ຖືກນັບໃຫ້ລາວເປັນຄວາມຊອບທຳ. ພຣະອົງຕັດກັບລາວວ່າ, ເຮົາແມ່ນພຣະເຈົ້າຜູ້ທີ່ໄດ້ນຳເຈົ້າອອກມາຈາກແຜ່ນດິນຊາວຄານເດຍ, ເພື່ອໃຫ້ແຜ່ນດິນນີ້ແກ່ເຈົ້າເປັນມໍລະດົກ. ແຕ່ລາວເວົ້າວ່າ, ເຈົ້ານາຍພຣະເຈົ້າ, ຂ້ອຍຈະຮູ້ໄດ້ແນວໃດວ່າຂ້ອຍຈະສືບມໍລະດົກມັນ? ພຣະອົງຕັດກັບລາວວ່າ, ຈົ່ງເອົາແມ່ງົວອາຍຸສາມປີ, ແບ້ອາຍຸສາມປີ, ແກະຜູ້ອາຍຸສາມປີ, ນົກເຂົາ ແລະ ນົກພິລາບມາໃຫ້ເຮົາ. ລາວເອົາສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ທັງໝົດມາໃຫ້ລາວ ແລະແບ່ງພວກມັນອອກເປັນສອງສ່ວນ ແລະວາງພວກມັນໄວ້ກົງກັນຂ້າມກັນ ແຕ່ນົກນັ້ນລາວບໍ່ໄດ້ແບ່ງ ນົກໄດ້ລົງມາເທິງຊາກສັດ, ເທິງສ່ວນທີ່ຖືກຕັດເປັນສອງຂອງພວກມັນ, ແລະອັບຮາມໄດ້ນັ່ງລົງກັບພວກມັນ. ເມື່ອດວງອາທິດກຳລັງຕົກ, ຄວາມປະຫລາດໃຈໄດ້ຕົກລົງມາເທິງອັບຮາມ, ແລະຈົ່ງເບິ່ງ, ຄວາມຢ້ານກົວອັນມືດມົວແລະໃຫຍ່ຫຼວງໄດ້ຕົກລົງມາເທິງລາວ. ແລະມັນໄດ້ຖືກເວົ້າຕໍ່ອັບຮາມວ່າ, ຮູ້ແນ່ເຈົ້າຈະຮູ້ວ່າ

ເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າຈະເປັນຜູ້ອາໄສຢູ່ຊົ່ວຄາວໃນແຜ່ນດິນທີ່ບໍ່ແມ່ນຂອງຕົນເອງ,
ແລະເຂົາເຈົ້າຈະເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາເປັນທາດ, ແລະເຂົາເຈົ້າຈະທຳຮ້າຍພວກເຂົາ,
ແລະເຂົາເຈົ້າຈະເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາຖ່ອມຕົວ, ເປັນເວລາສີ່ຮ້ອຍປີ.
ແຕ່ຊາດທີ່ເຂົາເຈົ້າຈະຕ້ອງຮັບໃຊ້ນັ້ນ, ຂ້ານ້ອຍຈະພິພາກສາ, ແລະຫຼັງຈາກນັ້ນ,
ເຂົາເຈົ້າຈະອອກມາຈາກທີ່ນັ້ນພ້ອມກັບຊັບສິນຫຼາຍ.
ແຕ່ທ່ານຈະກັບໄປຫາບັນພະບຸລຸດຂອງທ່ານດ້ວຍສັນຕິພາບ,
ໂດຍໄດ້ຖືກລ້ຽງດູມາຈົນເຖິງອາຍຸແກ່ທີ່ດີ. ແຕ່ໃນຊົນລຸ້ນທີ່ສີ່ພວກເຂົາຈະກັບມາທີ່ນີ້,
ເພາະວ່າບາບຂອງຊາວອາໂມໄຮຕ໌ຍັງບໍ່ທັນເຕັມຈົນເຖິງຕອນນີ້. ເມື່ອດວງອາທິດຕົກດິນ,
ແປວໄຟໄດ້ປະກົດຂຶ້ນ, ແລະຈົ່ງເບິ່ງ, ມີເຕົາອົບທີ່ມີຄວັນ
ແລະຄະນອນໄຟທີ່ຜ່ານໄປລະຫວ່າງກາງຊື່ນທີ່ຖືກແບ່ງເຫຼົ້ານີ້. ໃນມື້ນັ້ນ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຮັດພັນທະສັນຍາກັບອັບຣາມ ໂດຍກ່າວວ່າ
ຂ້ອຍຈະໃຫ້ແຜ່ນດິນນີ້ແກ່ເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າ
ຕັ້ງແຕ່ແມ່ນ້ຳອີຢິບຈົນເຖິງແມ່ນ້ຳໃຫຍ່ເອຟຣາເຕສ ພວກເຄໄນ, ແລະພວກເຄນິດຊາຍ,
ແລະພວກເຄດໂມໄນ. ແລະຊາວເຮັດໄຕ, ແລະຊາວເພເຣຊາຍ, ແລະຊາວຣາຟາອິນ,
ແລະຊາວອາໂມໄຮຕ໌, ຊາວຄານາອານ, ຊາວຮີໄວຕ໌, ຊາວເກີກາໄຊຕ໌, ແລະຊາວເຢບູດ.

໑໖

ສາໄລ ເປັນພັນລະຍາຂອງອັບຣາມ ບໍ່ໄດ້ໃຫ້ກຳເນີດລູກໃຫ້ລາວ,
ແຕ່ນາງມີຄົນໃຊ້ຍິງຊາວອີຢິບຄົນໜຶ່ງ ຊື່ວ່າຮາການ. ຊາໄຮກ່າວກັບອັບຣາມວ່າ, ເບິ່ງເລີຍ,
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປິດຂ້ານ້ອຍບໍ່ໃຫ້ເກີດລູກ, ດັ່ງນັ້ນເຈົ້າຈຶ່ງເຂົ້າໄປຫາຜູ້ຍິງໃຊ້ຂອງຂ້ານ້ອຍ,
ເພື່ອວ່າຂ້ານ້ອຍຈະໄດ້ລູກຈາກນາງ. ອັບຣາມກໍ່ຟັງສຽງຂອງຊາໄຮ. ແລະຊາຮາ
ພັນລະຍາຂອງອັບຣາມ ໄດ້ເອົາຮາການຊາວອີຢິບ ຜູ້ຮັບໃຊ້ຍິງຂອງນາງ

ຫຼັງຈາກອັບຮາມອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນຄານານໄດ້ສິບປີແລ້ວ

ມອບໃຫ້ແກ່ອັບຮາມສາມີຂອງນາງເປັນເມຍ ແລະລາວໄດ້ເຂົ້າໄປຫາຮາການ

ແລະນາງກໍຖືພາ ແລະເມື່ອນາງເຫັນວ່າຕົນມີທ້ອງ ນາງເຈົ້າຂອງນາງກໍຖືກດູກຕໍ່ໜ້ານາງ.

ຊາຮາກ່າວຕໍ່ອັບຮາມວ່າ, ຂ້ານ້ອຍຖືກອະທຳຈາກເຈົ້າ.

ຂ້ານ້ອຍໄດ້ໃຫ້ແມ່ຍິງນ້ອຍຂອງຂ້ານ້ອຍເຂົ້າໄປໃນອ້ອມອົກຂອງເຈົ້າ,

ແຕ່ເມື່ອນາງເຫັນວ່າຕົນມີທ້ອງ, ຂ້ານ້ອຍກໍຖືກດູກຕໍ່ໜ້ານາງ.

ຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າຕັດສິນລະຫວ່າງຂ້ານ້ອຍແລະເຈົ້າ. ອັບຮາມເວົ້າກັບຊາໄຮວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ,

ຫຍິບສາວຂອງເຈົ້າຢູ່ໃນມືຂອງເຈົ້າ, ຈົ່ງໃຊ້ນາງຕາມທີ່ເຈົ້າພໍໃຈ. ແລະຊາຮາກໍທຳຮ້າຍນາງ,

ແລະນາງກໍໝົດຈາກໜ້ານາງ.

ທູດສະຫວັນຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ພົບນາງຢູ່ບ່ອນນ້ຳພຸໃນຖິ່ນທຸລະກັນດານ,

ຢູ່ບ່ອນນ້ຳພຸທີ່ຢູ່ໃນທາງໄປຊູຣ. ແລະທູດສະຫວັນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວກັບນາງວ່າ,

ຮາການ ຄົນໃຊ້ຍິງຂອງຊາໄຮ, ເຈົ້າມາຈາກໃສ ແລະ ເຈົ້າກຳລັງໄປໃສ? ແລະນາງກ່າວວ່າ,

ຂ້ານ້ອຍກຳລັງຫນີຈາກຊາໄຮ ນາຍຂອງຂ້ານ້ອຍ.

ທູດສະຫວັນຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບນາງວ່າ, ຈົ່ງກັບຄືນໄປຫານາງເຈົ້ານາຍຂອງເຈົ້າ,

ແລະຈົ່ງຖ່ອມຕົວຢູ່ພາຍໃຕ້ມືຂອງນາງ. ແລະທູດສະຫວັນຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບນາງວ່າ,

ເຮົາຈະເພີ່ມເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ,

ແລະມັນຈະບໍ່ສາມາດນັບໄດ້ເພາະຄວາມຫຼາຍຂອງມັນ. ແລະ

ທູດສະຫວັນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບນາງວ່າ, ດູເບິ່ງ, ເຈົ້າມີທ້ອງແລ້ວ ແລະ

ເຈົ້າຈະເກີດລູກຊາຍ, ແລະ ເຈົ້າຈະເອີ້ນຊື່ລາວວ່າ ອິສມາແອນ,

ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງຟັງຄວາມທໍລະມານຂອງເຈົ້າ. ນີ້ຈະເປັນຄົນປ່າ,

ມືຂອງລາວຈະຕໍ່ສູ້ກັບທຸກຄົນ, ແລະມືຂອງທຸກຄົນຈະຕໍ່ສູ້ກັບລາວ,

ແລະລາວຈະອາໄສຢູ່ຕໍ່ໜ້າພື້ນນ້ອງທັງໝົດຂອງລາວ. ແລະ

ນາງໄດ້ເອີ້ນຊື່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທີ່ກຳລັງເວົ້າກັບນາງວ່າ
ພຣະອົງເປັນພຣະເຈົ້າຜູ້ທີ່ເຫັນຂ້ານ້ອຍ, ເພາະວ່ານາງເວົ້າວ່າ ແທ້ຈິງແລ້ວ
ຂ້ານ້ອຍໄດ້ເຫັນພຣະອົງຜູ້ທີ່ປາກົດແກ່ຂ້ານ້ອຍ. ເພາະເຫດນີ້ ລາວຈຶ່ງເອີ້ນບໍ່ນຳນັ້ນວ່າ ບໍ່
ແຫ່ງຜູ້ທີ່ເຫັນຂ້າພະເຈົ້າ, ຈຶ່ງເບິ່ງເລີຍ, ມັນຢູ່ລະຫວ່າງກາເດຊ ແລະ ບາຣາດ.
ແລະຮາກາໄດ້ເກີດລູກຊາຍໃຫ້ອັບຮາມ,
ແລະອັບຮາມໄດ້ເອີ້ນຊື່ລູກຊາຍຂອງລາວທີ່ຮາກາເກີດໃຫ້ລາວວ່າ ອິສມາເອນ.
ອັບຮາມມີອາຍຸແປດສິບຫົກປີ ເມື່ອຮາກາເກີດອິສມາເອນໃຫ້ອັບຮາມ

໑໗

ມັນເກີດຂຶ້ນເມື່ອອັບຮາມມີອາຍຸເກົ້າສິບເກົ້າປີ. ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປະກົດຕໍ່ອັບຮາມ
ແລະຕັດສິນກັບລາວວ່າ, ເຮົາເປັນພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ, ຈຶ່ງເປັນທີ່ພໍໃຈຕໍ່ໜ້າເຮົາ
ແລະຈຶ່ງເປັນຜູ້ບໍ່ມີຕຳໜີ.
ແລະຂ້ານ້ອຍຈະວາງພັນທະສັນຍາຂອງຂ້ານ້ອຍລະຫວ່າງຂ້ານ້ອຍກັບເຈົ້າ,
ແລະຂ້ານ້ອຍຈະເພີ່ມຈຳນວນເຈົ້າຫຼາຍທີ່ສຸດ. ແລະ ອັບຮາມກໍ່ຫຼຸດລົງຊົງໜ້າຂອງລາວ
ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບລາວວ່າ, ແລະຂ້ານ້ອຍ, ຈຶ່ງເບິ່ງ,
ພັນທະສັນຍາຂອງຂ້ານ້ອຍຢູ່ກັບເຈົ້າ, ແລະເຈົ້າຈະເປັນພໍ່ຂອງປະຊາຊາດຫຼາຍ.
ແລະຊື່ຂອງເຈົ້າຈະບໍ່ຖືກເອີ້ນວ່າອັບຮາມອີກຕໍ່ໄປ, ແຕ່ຊື່ຂອງເຈົ້າຈະເປັນອັບຮາຮາມ,
ເພາະວ່າຂ້ອຍໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງເຈົ້າໃຫ້ເປັນບິດາຂອງຫຼາຍປະຊາຊາດ.
ແລະຂ້ອຍຈະເພີ່ມທ່ານຫຼາຍຫຼາຍ, ແລະຂ້ອຍຈະເຮັດໃຫ້ທ່ານກາຍເປັນປະຊາຊາດຕ່າງໆ,
ແລະກະສັດຈະອອກມາຈາກທ່ານ.
ແລະຂ້ານ້ອຍຈະສ້າງຕັ້ງພັນທະສັນຍາຂອງຂ້ານ້ອຍລະຫວ່າງເຈົ້າ
ແລະລະຫວ່າງເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າຫຼັງຈາກເຈົ້າ ຕະຫຼອດຊົ່ວອາຍຸຄົນຂອງພວກເຂົາ,

ເປັນພັນທະສັນຍານິລັນດອນທີ່ຈະເປັນພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ
 ແລະຂອງເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າຫຼັງຈາກເຈົ້າ. ແລະຂ້ອຍຈະໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ
 ແລະແກ່ເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າຫຼັງຈາກເຈົ້າ ແຜ່ນດິນທີ່ເຈົ້າອາໄສຢູ່,
 ທັງໝົດແຜ່ນດິນຄານາອານ, ເປັນການຄອບຄອງນິລັນດອນ,
 ແລະຂ້ອຍຈະເປັນພຣະເຈົ້າຂອງເຂົາເຈົ້າ. ແລະພຣະເຈົ້າຕົວຕົກກັບອັບຮາຮາມວ່າ,
 ສ່ວນເຈົ້າຈະຕ້ອງຮັກສາພັນທະສັນຍາຂອງເຮົາ,
 ທັງເຈົ້າແລະເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າຫຼັງຈາກເຈົ້າຕະຫຼອດຊົ່ວອາຍຸຄົນຂອງພວກເຂົາ.
 ແລະນີ້ແມ່ນຂໍສັນຍາທີ່ເຈົ້າຈະຮັກສາໄວ້ລະຫວ່າງຂ້ານ້ອຍກັບເຈົ້າ
 ແລະລະຫວ່າງເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າຫຼັງຈາກເຈົ້າຕະຫຼອດຊົ່ວອາຍຸຄົນຂອງເຂົາເຈົ້າ,
 ຜູ້ຊາຍທຸກຄົນຂອງເຈົ້າຈະຕ້ອງຖືກເຂົ້າສູ່ນັດ.
 ແລະທ່ານທັງຫຼາຍຈະຖືກເຂົ້າສູ່ນັດທີ່ເນື້ອຫນັງຫຸ້ມປາຍຂອງທ່ານ,
 ແລະມັນຈະເປັນເຄື່ອງໝາຍແຫ່ງພັນທະສັນຍາລະຫວ່າງຂ້ານ້ອຍກັບທ່ານທັງຫຼາຍ.
 ແລະເດັກນ້ອຍແປດວັນຈະຕ້ອງຖືກເຂົ້າສູ່ນັດສໍາລັບເຈົ້າ,
 ທຸກຜູ້ຊາຍໃນທຸກຊົ່ວອາຍຸຄົນຂອງເຈົ້າ,
 ທັງຄົນທີ່ເກີດໃນເຮືອນແລະຜູ້ທີ່ຖືກຊື້ດ້ວຍເງິນຈາກລູກຊາຍຄົນຕ່າງດ້າວທຸກຄົນ,
 ຜູ້ທີ່ບໍ່ແມ່ນມາຈາກເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າ, ຄົນທີ່ເກີດໃນເຮືອນຂອງເຈົ້າ ແລະ ຄົນທີ່ຊື້ດ້ວຍເງິນ
 ຈະຕ້ອງຖືກເຂົ້າສູ່ນັດ, ແລະ
 ພັນທະສັນຍາຂອງເຮົາຈະຢູ່ເທິງເນື້ອຫນັງຂອງພວກເຈົ້າເປັນພັນທະສັນຍານິລັນດອນ.
 ແລະຊາຍທີ່ບໍ່ຂລົບ, ຜູ້ທີ່ບໍ່ຈະຂລົບເນື້ອຫນັງຫຸ້ມຂອງລາວໃນວັນທີ່ແປດ,
 ວິນຍານນັ້ນຈະຖືກຕັດອອກຈາກເຜົ່າຂອງມັນ,
 ເພາະວ່າລາວໄດ້ລະເມີດພັນທະສັນຍາຂອງເຮົາ. ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບອັບຮາຮາມວ່າ,
 ຊາຮາຍ ພັນຍາຂອງເຈົ້າ, ຊື່ຂອງນາງຈະບໍ່ຖືກເອີ້ນວ່າຊາຮາຍອີກຕໍ່ໄປ,
 ແຕ່ຊື່ຂອງນາງຈະເປັນຊາຮາ. ຂ້ອຍຈະອວຍພອນໃຫ້ນາງ

ແລະຂ້ອຍຈະໃຫ້ລູກຈາກນາງແກ່ເຈົ້າ ແລະຂ້ອຍຈະອວຍພອນໃຫ້ລູກນັ້ນ
ແລະລູກນັ້ນຈະກາຍເປັນປະຊາຊາດຕ່າງໆ
ແລະກະສັດຂອງປະຊາຊາດຕ່າງໆຈະອອກມາຈາກລາວ
ແລະອັບຮາຮາມກໍຕົກລົງຢູ່ໜ້າຂອງລາວ ແລະຫົວເລາະ, ແລະເວົ້າໃນໃຈຂອງລາວວ່າ,
ຖ້າຜູ້ຊາຍອາຍຸຮ້ອຍປີຈະມີລູກຊາຍບໍ່? ແລະຖ້າຊາຮາອາຍຸເກົ່າສິບປີຈະເກີດລູກບໍ່?
ອັບຮາຮາມໄດ້ເວົ້າກັບພຣະເຈົ້າວ່າ, ຂໍໃຫ້ອິສມາເອນນີ້ມີຊີວິດຢູ່ຕໍ່ໜ້າພຣະອົງເທິນ.
ພຣະເຈົ້າຕັດພຣະທຳຕໍ່ອັບຮາຮາມວ່າ, ແມ່ນແລ້ວ, ຈົ່ງເບິ່ງເລີຍ,
ຊາຮາພັນຍາຂອງເຈົ້າຈະເກີດລູກຊາຍໃຫ້ເຈົ້າ, ແລະເຈົ້າຈະເອີ້ນຊື່ລາວວ່າອິສອາກ,
ແລະເຮົາຈະສ້າງຕັ້ງພັນທະສັນຍາຂອງເຮົາກັບລາວ, ເປັນພັນທະສັນຍານິລັນດອນ,
ເພື່ອເປັນພຣະເຈົ້າຂອງລາວແລະເຊື້ອສາຍຂອງລາວຕໍ່ໄປ. ກ່ຽວກັບອິສມາເອນ, ຈົ່ງເບິ່ງ,
ຂ້ອຍໄດ້ຍິນເຈົ້າແລ້ວ, ແລະຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້ອຍໄດ້ອວຍພອນລາວແລ້ວ,
ແລະຂ້ອຍຈະເພີ່ມພູນລາວ, ແລະຂ້ອຍຈະທວີຄູນລາວຫຼາຍທີ່ສຸດ;
ລາວຈະເກີດສິບສອງປະຊາຊາດ, ແລະຂ້ອຍຈະໃຫ້ລາວເປັນປະຊາຊາດໃຫຍ່.
ແຕ່ພັນທະສັນຍາຂອງຂ້ານ້ອຍ, ຂ້ານ້ອຍຈະສ້າງຕັ້ງກັບອີຊາກ,
ຜູ້ທີ່ຊາຮາຈະເກີດໃຫ້ເຈົ້າໃນເວລານີ້, ໃນປີໜ້າ. ພຣະເຈົ້າຊົງສຳເລັດການເວົ້າກັບລາວແລ້ວ,
ແລະພຣະເຈົ້າກໍຂຶ້ນໄປຈາກອັບຮາຮາມ.

ແລະອັບຮາຮາມໄດ້ພາອິສມາເອນລູກຊາຍຂອງລາວ,
ແລະຄົນທັງໝົດທີ່ເກີດໃນເຮືອນຂອງລາວ, ແລະຄົນທັງໝົດທີ່ຊື່ດ້ວຍເງິນ,
ແລະຜູ້ຊາຍທຸກຄົນໃນເຮືອນຂອງອັບຮາຮາມ,
ແລະໄດ້ຂະລິດຫນັງຫຸ້ມປາຍອະໄວຍະວະຂອງເຂົາເຈົ້າໃນມື້ນັ້ນ,
ດັ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບລາວ. ອັບຮາຮາມມີອາຍຸເກົ່າສິບເກົ້າປີ
ເມື່ອເຂົາຖືກເຂົ້າສູ່ນັດຫນັງຫຸ້ມປາຍຂອງເຂົາ ອິສມາເອນ ລູກຊາຍຂອງລາວ

ມີອາຍຸສິບສາມປີ ເມື່ອລາວຖືກເຂົ້າສູ່ນັດເນື້ອຫນັງຫຸ້ມປາຍຂອງລາວ.
ໃນເວລານັ້ນຂອງວັນນັ້ນ, ອັບຮາຮາມຖືກຕັດຊີ້ນ ແລະອິສມາເອນລູກຊາຍຂອງລາວ,
ແລະຜູ້ຊາຍທັງໝົດຂອງເຮືອນລາວ, ທັງສະມາຊິກຄົວເຮືອນຂອງລາວ,
ແລະຜູ້ທີ່ຊື່ດ້ວຍເງິນຈາກປະຊາຊາດຕ່າງປະເທດ.

໑໘

ພຣະເຈົ້າໄດ້ປາກົດແກ່ລາວຢູ່ທີ່ຕົ້ນໂອກມາມເຮ
ໃນຂະນະທີ່ລາວກຳລັງນັ່ງຢູ່ທີ່ປະຕູເດັ່ນຂອງລາວໃນເວລາທ່ຽງວັນ
ເມື່ອລາວເງົາຫນ້າຂຶ້ນເບິ່ງ, ລາວກໍເຫັນຜູ້ຊາຍສາມຄົນຢືນຢູ່ຂ້າງໜ້າລາວ,
ແລະເມື່ອເຫັນເຂົາເຈົ້າ, ລາວກໍວົ່ງອອກຈາກປະຕູເດັ່ນຂອງລາວໄປພົບເຂົາເຈົ້າ,
ແລະກໍມີລົງນະມັດສະການຈົນເຖິງພື້ນດິນ. ແລະ ເວົ້າວ່າ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ຖ້າຂ້ານ້ອຍໄດ້ພົບຄວາມກະລຸນາຕໍ່ໜ້າທ່ານແລ້ວ, ຂໍຢ່າຜ່ານໄປຈາກຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງທ່ານ.
ຂໍໃຫ້ເອົານ້ຳມາ, ແລະໃຫ້ເຂົາເຈົ້າລ້າງຕີນຂອງທ່ານທັງຫຼາຍ,
ແລະພັກຜ່ອນໃຫ້ເຢັນສະບາຍຢູ່ໃຕ້ຕົ້ນໄມ້. ແລະຂ້ອຍຈະເອົາເຂົ້າຈີ່,
ແລະທ່ານທັງຫລາຍຈະກິນ. ແລະຫຼັງຈາກນີ້
ທ່ານທັງຫລາຍຈະໄປສູ່ທາງຂອງທ່ານທັງຫລາຍ,
ເພາະວ່າທ່ານທັງຫລາຍໄດ້ຫັນມາຫາຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງທ່ານທັງຫລາຍ. ແລະລາວເວົ້າວ່າ,
ຈົ່ງເຮັດດັ່ງນັ້ນ, ດັ່ງທີ່ທ່ານໄດ້ເວົ້າ. ແລະ ອັບຮາຮາມ ກໍ່ຮີບໄປຫາ ຊາຮາ ທີ່ເດັ່ນ ແລະ
ເວົ້າກັບນາງວ່າ ຈົ່ງຮີບ ນວດແປ້ງລະອຽດສາມມາດຕະການ ແລະ ເຮັດເຂົ້າໝົມອົບ ແລະ
ອັບຮາຮາມ ແລ່ນໄປທີ່ງົວ, ແລະ ເອົາລູກງົວອ່ອນທີ່ດີ, ແລະ ໃຫ້ແກ່ຄົນໃຊ້, ແລະ
ຮີບດ່ວນເຮັດມັນ. ລາວໄດ້ເອົາເນີຍ, ນົມ,
ແລະລູກງົວທີ່ລາວໄດ້ເຮັດໄວ້ມາວາງໄວ້ຕໍ່ໜ້າພວກເຂົາ, ແລະພວກເຂົາກໍກິນ,

ແຕ່ຕົວລາວເອງກໍ່ຢືນຢູ່ຂ້າງພວກເຂົາໃກ້ກັບຕົນໄມ້.

ລາວເວົ້າກັບລາວວ່າ, ຊາຣາ ພັນລະຍາຂອງເຈົ້າຢູ່ໃສ? ລາວຕອບວ່າ, ຢູ່ໃນເຕັນ. ລາວເວົ້າວ່າ, ເມື່ອຂ້ອຍກັບຄືນມາ ຂ້ອຍຈະມາຫາເຈົ້າຕາມເວລານີ້ໃນປີໜ້າ, ແລະຊາຣາ

ພັນລະຍາຂອງເຈົ້າຈະມີລູກຊາຍ. ຊາຣາໄດ້ຍິນຢູ່ທີ່ປະຕູເຕັນຂ້າງຫຼັງລາວ. ອັບຣາຮາມ ແລະ ຊາຣາ ເປັນຜູ້ເຖົ້າທີ່ມີອາຍຸສູງແລ້ວ, ແລະ ຊາຣາ ກໍ່ໄດ້ຢຸດມີປະຈຳເດືອນແລ້ວ.

ຊາຣາຫົວເລາະໃນໃຈຂອງນາງເວົ້າວ່າ, ມັນຍັງບໍ່ທັນເກີດຂຶ້ນແກ່ຂ້ອຍຈົນເຖິງດຽວນີ້, ແລະເຈົ້ານາຍຂອງຂ້ອຍກໍ່ແກ່ແລ້ວ. ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ກ່າວກັບ ອັບຣາຮາມ ວ່າ, ເປັນຫຍັງ ຊາຣາ ຈຶ່ງຫົວໃນໃຈຂອງນາງ, ເວົ້າວ່າ, ແທ້ຈິງແລ້ວ ຂ້ານ້ອຍຈະຄອດລູກບໍ່? ຂ້ານ້ອຍແກ່ແລ້ວ. ບໍ່ມີຄຳໃດຈະເປັນໄປບໍ່ໄດ້ຈາກພຣະເຈົ້າ;

ໃນເວລານີ້ຂ້ອຍຈະກັບຄືນມາຫາເຈົ້າໃນລະດູການ, ແລະຊາຣາຈະມີລູກຊາຍ.

ແຕ່ຊາຣາປະຕິເສດ ເວົ້າວ່າ ຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ຫົວ ເພາະວ່ານາງຢ້ານ. ແລະພຣະອົງຕົວຕົນກັບນາງວ່າ ບໍ່ແມ່ນ, ແຕ່ເຈົ້າຫົວແທ້.

ຜູ້ຊາຍເຫຼົ່ານັ້ນລຸກຂຶ້ນຈາກບ່ອນນັ້ນແລ້ວເບິ່ງລົງໄປຫາເມືອງໂຊດອມແລະໂກມໍລາ.

ອັບຣາຮາມກໍ່ເດີນທາງໄປກັບເຂົາເຈົ້າ, ສົ່ງເຂົາເຈົ້າໄປ. ແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວວ່າ, ຂ້ອຍຈະບໍ່ເຊື່ອງຈາກອັບຣາຮາມຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງຂ້ອຍສິ່ງທີ່ຂ້ອຍເຮັດ.

ອັບຣາຮາມຈະກາຍເປັນປະຊາຊາດທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ແລະຫຼວງຫຼາຍ,

ແລະປະຊາຊາດທັງໝົດເທິງແຜ່ນດິນໂລກຈະໄດ້ຮັບພອນໃນລາວ. ຂ້ອຍຮູ້ແລ້ວ

ເພາະວ່າເຂົາຈະສົ່ງແກ່ລູກຊາຍຂອງເຂົາ ແລະແກ່ເຮືອນຂອງເຂົາພ້ອມກັບເຂົາ

ແລະເຂົາເຈົ້າຈະຮັກສາທາງຂອງພຣະເຈົ້າ ເພື່ອເຮັດຄວາມຊອບທຳແລະການພິພາກສາ

ເພື່ອວ່າພຣະເຈົ້າຈະນຳມາເທິງອັບຣາຮາມທັງໝົດເທົ່າທີ່ເຂົາໄດ້ເວົ້າຕໍ່ເຂົາ

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕົວຕົນ: ສຽງຮ້ອງໄຫ້ຂອງໂຊດອມແລະໂກມໍລາໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນມາຫາຂ້ານ້ອຍ,

ແລະບາບຂອງພວກເຂົາໃຫຍ່ຫຼວງຫຼາຍ. ຂ້ອຍຈະລົງໄປເພື່ອເຫັນວ່າ,
 ຕາມການຮ້ອງໄຫ້ຂອງພວກເຂົາທີ່ມາຫາຂ້ອຍນັ້ນ,
 ພວກເຂົາກໍາລັງເຮັດສໍາເລັດຢ່າງສົມບູນແທ້ບໍ່, ເພື່ອວ່າຂ້ອຍຈະໄດ້ຮູ້.
 ແລະພວກຜູ້ຊາຍໄດ້ຫັນກັບຈາກທີ່ນັ້ນ ແລ້ວມາຮອດເມືອງໂຊດອມ,
 ແຕ່ອັບຮາຮາມຍັງຢືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ແລະອັບຮາຮາມເຂົ້າໄກ້ມາ ກໍ່ເວົ້າວ່າ,
 ຢ່າທໍາລາຍຄົນຊອບທໍາພ້ອມກັບຄົນອະທໍາ, ແລະຄົນຊອບທໍາຈະເປັນເໝືອນຄົນອະທໍາ.
 ຖ້າມີຄົນຊອບທໍາຫ້າສິບຄົນຢູ່ໃນນະຄອນ, ທ່ານຈະທໍາລາຍພວກເຂົາບໍ່?
 ທ່ານຈະບໍ່ປ່ອຍທັງໝົດສະຖານທີ່ນັ້ນເພາະຄົນຊອບທໍາຫ້າສິບຄົນບໍ່,
 ຖ້າພວກເຂົາຢູ່ໃນນັ້ນ? ບໍ່ແນ່ນອນເຈົ້າຈະເຮັດດັ່ງຄໍານີ້, ຂ້າຄົນຊອບທໍາກັບຄົນອະທໍາ,
 ແລະຄົນຊອບທໍາຈະເປັນດັ່ງຄົນອະທໍາ, ບໍ່ແນ່ນອນ! ຜູ້ພິພາກສາທັງໝົດແຜ່ນດິນ,
 ເຈົ້າຈະບໍ່ເຮັດການພິພາກສາຢ່າງຍຸຕິທໍາບໍ່? ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕຣັສວ່າ,
 ຖ້າມີຄົນຊອບທໍາຫ້າສິບຄົນຢູ່ໃນເມືອງໂຊດອມ, ຂ້ອຍຈະປ່ອຍທັງເມືອງ ແລະ
 ທຸກສະຖານທີ່ຍ້ອນພວກເຂົາເຈົ້າ. ແລະອັບຮາຮາມຕອບວ່າ,
 ດຽວນີ້ຂ້ານ້ອຍໄດ້ເລີ່ມເວົ້າຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງຂ້ານ້ອຍ,
 ແຕ່ຂ້ານ້ອຍເປັນພຽງດິນແລະຂີ້ເຖົ້າ. ຖ້າແຕ່ຄົນຊອບທໍາຫ້າສິບຄົນຫຼຸດລົງເຫຼືອສີ່ສິບຫ້າຄົນ,
 ເຈົ້າຈະທໍາລາຍນະຄອນທັງໝົດເພາະຂາດຫ້າຄົນບໍ່? ແລະພຣະອົງຕອບວ່າ,
 ຂ້ອຍຈະບໍ່ທໍາລາຍ, ຖ້າຂ້ອຍພົບສີ່ສິບຫ້າຄົນຢູ່ທີ່ນັ້ນ. ແລະລາວໄດ້ເວົ້າຕໍ່ກັບລາວອີກວ່າ,
 ຖ້າພົບສີ່ສິບຄົນຢູ່ທີ່ນັ້ນ, ແລະລາວເວົ້າວ່າ, ຂ້ອຍຈະບໍ່ທໍາລາຍເພາະສີ່ສິບຄົນ. ແລະ
 ລາວເວົ້າວ່າ, ຂ້າແຕ່ພຣະເຈົ້າ, ຂ້ານ້ອຍຂໍເວົ້າໄດ້ບໍ່?
 ຖ້າພວກເຂົາຖືກພົບສາມສິບຄົນຢູ່ທີ່ນັ້ນແດ່? ແລະ ພຣະອົງຕອບວ່າ,
 ຂ້ານ້ອຍຈະບໍ່ທໍາລາຍເພາະສາມສິບຄົນນັ້ນ. ແລະ ລາວເວົ້າວ່າ,
 ເນື່ອງຈາກຂ້ອຍມີເລື່ອງຈະເວົ້າຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
 ຖ້າພວກເຂົາຖືກພົບຊາວຄົນຢູ່ທີ່ນັ້ນແມ່ນແນວໃດ? ແລະ ພຣະອົງເວົ້າວ່າ,

ຂ້ອຍຈະບໍ່ທຳລາຍ, ຖ້າຂ້ອຍພົບຊາວຄົນຢູ່ທີ່ນັ້ນ. ແລະ ລາວເວົ້າວ່າ: ຂ້າແຕ່ພຣະເຈົ້າ, ຂ້ານ້ອຍຂໍເວົ້າອີກຄັ້ງໜຶ່ງໄດ້ບໍ່? ຖ້າພວກເຂົາຖືກພົບສົບຄົນຢູ່ທີ່ນັ້ນແດ່? ແລະ ພຣະອົງຕອບວ່າ: ຂ້ານ້ອຍຈະບໍ່ທຳລາຍເພາະເຫດສົບຄົນນັ້ນ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເສດໄປ ເມື່ອພຣະອົງຢຸດເວົ້າກັບອັບຣາຮາມ, ແລະອັບຣາຮາມກໍກັບຄືນໄປບ່ອນຂອງລາວ.

໑໙

ທູດທັງສອງມາຮອດໂຊດອມໃນຕອນແລງ. ໂລດກຳລັງນັ່ງຢູ່ຂ້າງປະຕູເມືອງໂຊດອມ, ເມື່ອໂລດເຫັນພວກເຂົາ, ລາວກໍລຸກຂຶ້ນໄປພົບພວກເຂົາ, ແລະກຶມໜ້າລົງຖິງແຜ່ນດິນ. ແລະລາວເວົ້າວ່າ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ທ່ານເຈົ້າ, ຫັນເຂົ້າມາທີ່ເຮືອນຂອງຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງທ່ານ, ແລະພັກຜ່ອນ, ແລະລ້າງຕີນຂອງທ່ານ, ແລະຕື່ນແຕ່ເຂົ້າທ່ານຈະອອກເດີນທາງໄປສູ່ທາງຂອງທ່ານ. ແລະເຂົາເຈົ້າເວົ້າວ່າ, ບໍ່, ແຕ່ພວກເຮົາຈະພັກຢູ່ໃນຖະໜົນ. ແລະລາວໄດ້ຊັກຊວນພວກເຂົາ, ແລະພວກເຂົາກໍຫັນໄປຫາລາວ, ແລະເຂົ້າໄປໃນເຮືອນຂອງລາວ, ແລະລາວໄດ້ເຮັດເຊື່ອງຕົ້ມໃຫ້ພວກເຂົາ, ແລະອົບເຂົ້າຈີ່ບໍ່ມີເຊື້ອໃຫ້ພວກເຂົາ, ແລະພວກເຂົາກໍກິນ. ກ່ອນທີ່ຈະນອນ, ຜູ້ຊາຍຂອງເມືອງ ຄືຊາວໂຊດອມ ໄດ້ລ້ອມເຮືອນ, ຕັ້ງແຕ່ຊາຍໜຸ່ມຈົນເຖິງຜູ້ເຖົ້າ, ປະຊາຊົນທັງໝົດພ້ອມກັນ. ແລະພວກເຂົາເອີ້ນໂລດອອກມາ ແລະເວົ້າກັບລາວວ່າ: ຜູ້ຊາຍທີ່ເຂົ້າມາຫາເຈົ້າໃນຄືນນີ້ຢູ່ໃສ? ນຳພວກເຂົາອອກມາຫາພວກເຮົາ ເພື່ອພວກເຮົາຈະໄດ້ມີຄວາມສຳພັນກັບພວກເຂົາ. ແຕ່ໂລດໄດ້ອອກໄປຫາພວກເຂົາທີ່ທາງປະຕູ, ແລະລາວໄດ້ປັດປະຕູໄວ້ຂ້າງຫຼັງລາວ. ແລະ ພຣະອົງໄດ້ຕັດພໍ້ກັບພວກເຂົາວ່າ: ພິນ້ອງເອີຍ, ຢ່າເຮັດຊົ່ວເລີຍ. ຂ້ອຍມີລູກສາວສອງຄົນທີ່ບໍ່ເຄີຍຮູ້ຈັກຜູ້ຊາຍ, ຂ້ອຍຈະພາພວກນາງອອກມາຫາພວກເຈົ້າ, ແລະພວກເຈົ້າຈົ່ງໃຊ້ພວກນາງຕາມທີ່ພິຈາລະນາເຈົ້າ,

ພຽງແຕ່ຢ່າເຮັດຄວາມບໍ່ຍຸຕິທຳຕໍ່ຜູ້ຊາຍເຫຼົ່ານີ້,
ເພາະວ່າພວກເຂົາໄດ້ເຂົ້າມາຢູ່ພາຍໃຕ້ການພັກອາໄສຂອງຂ້ອຍ. ພວກເຂົາເວົ້າກັບລາວວ່າ,
ຖອຍຫ່າງໄປທີ່ນັ້ນ! ເຈົ້າເຂົ້າມາພັກອາໄສ, ບໍ່ແມ່ນເພື່ອມາພິພາກສາດ້ວຍບໍ່?
ດຽວນີ້ພວກເຮົາຈະປະຕິບັດກັບເຈົ້າໃຫ້ຮ້າຍແຮງກວ່າພວກນັ້ນອີກ.
ແລະພວກເຂົາພະຍາຍາມບັງຄັບໂລດຢ່າງແຮງ, ແລະເຂົ້າໃກ້ເພື່ອທຳລາຍປະຕູ.
ແຕ່ຜູ້ຊາຍເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ຍຶດມືອອກ ແລະ ດຶງໂລດເຂົ້າມາຫາພວກເຂົາໃນເຮືອນ ແລະ
ປິດປະຕູເຮືອນ ແຕ່ຜູ້ຊາຍທີ່ຢູ່ທີ່ປະຕູເຮືອນ ພວກເຂົາຖືກຕີໃຫ້ບອດ
ຕັ້ງແຕ່ນ້ອຍຈົນເຖິງໃຫຍ່ ແລະພວກເຂົາສັບສົນຊອກຫາປະຕູ ແຕ່ພວກຜູ້ຊາຍເວົ້າຕໍ່ໂລດວ່າ,
ເຈົ້າມີລູກເຂີຍ, ລູກຊາຍ, ຫຼືລູກສາວຢູ່ທີ່ນີ້ບໍ່? ຫຼືຖ້າເຈົ້າມີຄົນອື່ນໃດຢູ່ໃນເມືອງນີ້,
ຈົ່ງພາອອກຈາກສະຖານທີ່ນີ້, ເພາະວ່າພວກເຮົາກຳລັງທຳລາຍສະຖານທີ່ນີ້,
ເພາະວ່າສຽງຮ້ອງຂອງພວກເຂົາຖືກຍົກຂຶ້ນຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສົ່ງພວກເຮົາມາທຳລາຍມັນ. ໂລດອອກໄປ
ແລະເວົ້າກັບລູກເຂີຍຂອງລາວທີ່ໄດ້ແຕ່ງງານກັບລູກສາວຂອງລາວ ແລະເວົ້າວ່າ ລູກຂຶ້ນ
ແລະອອກຈາກສະຖານທີ່ນີ້ ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກຳລັງທຳລາຍເມືອງນີ້
ແຕ່ມັນເບິ່ງຄືວ່າລາວກຳລັງລໍຖ້າຕໍ່ໜ້າລູກເຂີຍຂອງລາວ ເມື່ອອາລຸນມາເຖິງ,
ພວກທູດສະຫວັນໄດ້ຮັບຮ້ອນເຕືອນໂລດວ່າ, ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນ, ພາພັນລະຍາຂອງເຈົ້າ ແລະ
ລູກສາວສອງຄົນຂອງເຈົ້າທີ່ເຈົ້າມີ, ແລ້ວອອກໄປ,
ເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະບໍ່ຖືກທຳລາຍໄປພ້ອມກັບຄວາມຊົ່ວຊ້າຂອງເມືອງນີ້.
ແລະພວກເຂົາຖືກລົບກວນ, ແລະພວກທູດສະຫວັນໄດ້ຈັບມືຂອງລາວ,
ແລະມືຂອງພັນລະຍາຂອງລາວ, ແລະມືຂອງລູກສາວທັງສອງຂອງລາວ,
ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປະຢັດລາວ.

ແລະມັນເກີດຂຶ້ນເມື່ອພວກເຂົາໄດ້ນຳພວກເຂົາອອກມາຂ້າງນອກ, ແລະພວກເຂົາໄດ້ເວົ້າວ່າ,

ຈົ່ງຊ່ວຍຈິດວິນຍານຂອງເຈົ້າເອງໃຫ້ລອດ, ຢ່າເບິ່ງໄປຂ້າງຫຼັງ,
ແລະຢ່າຢືນຢູ່ໃນເຂດອ້ອມຂ້າງທັງໝົດ, ຈົ່ງໄປຫາພູເຂົາເພື່ອຊ່ວຍຕົວເຈົ້າເອງໃຫ້ລອດ,
ເພື່ອເຈົ້າຈະບໍ່ຖືກພັດໄປ. ໂລດກ່າວຕໍ່ພວກເຂົາວ່າ, ຂ້ານ້ອຍຂໍຮ້ອງ ພຣະເຈົ້າ,
ເພາະວ່າຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງທ່ານໄດ້ພົບຄວາມເມດຕາຕໍ່ໜ້າຂອງທ່ານ,
ແລະທ່ານໄດ້ຂະຫຍາຍໃຫຍ່ຄວາມຊອບທຳຂອງທ່ານທີ່ທ່ານເຮັດເທິງຂ້ານ້ອຍເພື່ອໃຫ້ມີຊີວິ
ດຈິດວິນຍານຂອງຂ້ານ້ອຍ, ແຕ່ຂ້ານ້ອຍຈະບໍ່ສາມາດຖືກຊ່ວຍໃຫ້ລອດໄປສູ່ພູເຂົາ,
ເກງວ່າຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຈະຕິດຕາມທັນຂ້ານ້ອຍ, ແລະຂ້ານ້ອຍຕາຍ. ເບິ່ງເລີຍ,
ເມືອງນີ້ຢູ່ໃກ້ທີ່ຂ້ານ້ອຍຈະໄປລີ້ໄພໄດ້, ມັນເປັນເມືອງນ້ອຍ,
ແລະຂ້ານ້ອຍຈະລອດຊີວິດຢູ່ທີ່ນັ້ນ, ມັນບໍ່ແມ່ນເມືອງນ້ອຍບໍ່?
ແລະຈິດວິນຍານຂອງຂ້ານ້ອຍຈະມີຊີວິດຢູ່ໄດ້ເພາະເຫດທ່ານ. ແລະ ລາວໄດ້ເວົ້າກັບລາວວ່າ,
ຈົ່ງເບິ່ງ ຂ້ານ້ອຍໄດ້ປະຫລາດໃຈໃນໜ້າຂອງເຈົ້າ ແລະ ກ່ຽວກັບຄຳເວົ້ານີ້,
ທີ່ຈະບໍ່ທຳລາຍເມືອງທີ່ເຈົ້າໄດ້ເວົ້າເຖິງ. ຮີບດ່ວນໄປທີ່ນັ້ນເພື່ອຄວາມລອດພັນ,
ເພາະວ່າຂ້ອຍຈະບໍ່ສາມາດເຮັດສິ່ງໃດໄດ້ຈົນກວ່າເຈົ້າຈະໄປຮອດທີ່ນັ້ນ.
ເພາະເຫດນີ້ເຂົາຈຶ່ງເອີ້ນຊື່ເມືອງນັ້ນວ່າໂຊອາ. ດວງອາທິດໄດ້ຂຶ້ນເທິງແຜ່ນດິນ,
ແລະໂລດໄດ້ເຂົ້າໄປໃນໂຊອາ.
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຝຶນກຳມະຖັນແລະໄຟຈາກສະຫວັນລົງມາເທິງໂຊດອມແລະໂກມໍຣາ
ແລະພຣະອົງໄດ້ທຳລາຍເມືອງເຫຼົ່ານີ້, ແລະທຸກພາກພື້ນອ້ອມຂ້າງ,
ແລະຊາວເມືອງທັງໝົດ, ແລະພຶດພັນທັງອກຈາກແຜ່ນດິນ.
ແລະພັນລະຍາຂອງລາວໄດ້ເບິ່ງກັບຄືນຫຼັງ, ແລະນາງກໍ່ກາຍເປັນເສົາເກືອ.
ອັບຮາຮາມລຸກຂຶ້ນແຕ່ເຊົ້າໄປຍັງສະຖານທີ່ທີ່ລາວເຄີຍຢືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າພຣະເຈົ້າ.
ແລະເຂົາໄດ້ເບິ່ງໄປທີ່ໜ້າດິນຂອງໂຊດອມ ແລະ ໂກມໍຣາ,
ແລະເບິ່ງໄປທີ່ໜ້າດິນຂອງເຂດອ້ອມຂ້າງ, ແລະເຂົາເຫັນ, ແລະຈົ່ງເບິ່ງ,
ເປວໄຟກຳລັງພຸ່ງຂຶ້ນມາຈາກແຜ່ນດິນ, ຄືກັບໄອນ້ຳຂອງເຕົາໄຟ. ແລະມັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນວ່າ

ໃນເວລາທີ່ພຣະເຈົ້າທຳລາຍເມືອງທັງໝົດຂອງເຂດອ້ອມຂ້າງ,
ພຣະເຈົ້າໄດ້ຈື່ຈຳເຖິງອັບຣາຮາມ, ແລະໄດ້ສົ່ງໂລດອອກຈາກກາງການທຳລາຍ,
ໃນເວລາທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທຳລາຍເມືອງຕ່າງໆທີ່ໂລດອາໄສຢູ່ໃນນັ້ນ.

ໂລດໄດ້ຂຶ້ນໄປຈາກໂຊອາ ແລະ ລາວກັບລູກສາວສອງຄົນຂອງລາວໄດ້ນັ່ງຢູ່ໃນພູເຂົາ
ເພາະວ່າລາວຢ້ານກົວທີ່ຈະອາໄສຢູ່ໃນໂຊອາ ແລະ
ລາວກັບລູກສາວສອງຄົນຂອງລາວໄດ້ອາໄສຢູ່ໃນຖ້ຳ ຜູ້ແກ່ກວ່າໄດ້ເວົ້າກັບຜູ້ນ້ອຍກວ່າວ່າ,
ພໍ່ຂອງພວກເຮົາແກ່ແລ້ວ, ແລະບໍ່ມີຜູ້ໃດຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກທີ່ຈະເຂົ້າມາຫາພວກເຮົາ,
ດັ່ງທີ່ເໝາະສົມກັບທົ່ວທັງແຜ່ນດິນ. ມາ ແລະ
ໃຫ້ພວກເຮົາໃຫ້ເຫລົ່າອະງຸ່ນແກ່ພໍ່ຂອງພວກເຮົາດີ່ມ, ແລະ ໃຫ້ພວກເຮົາອນອນກັບລາວ,
ແລະ ໃຫ້ພວກເຮົາສືບເຊື້ອສາຍຈາກພໍ່ຂອງພວກເຮົາ.
ພວກເຂົາໃຫ້ພໍ່ຂອງພວກເຂົາດີ່ມເຫຼົ່າອະງຸ່ນໃນຄົນນັ້ນ,
ແລະລູກສາວຜູ້ໃຫຍ່ໄດ້ເຂົ້າໄປນອນກັບພໍ່ຂອງນາງໃນຄົນນັ້ນ,
ແລະລາວບໍ່ຮູ້ຕອນທີ່ລາວນອນ ແລະຕອນທີ່ລາວລຸກຂຶ້ນ. ມັນເກີດຂຶ້ນໃນມື້ຕໍ່ມາ, ແລະ
ລູກສາວຄົນໂຕກ່າວກັບລູກສາວຄົນນ້ອຍວ່າ, ເບິ່ງ,
ຂ້ອຍໄດ້ນອນກັບພໍ່ຂອງພວກເຮົາໃນຄົນວານນີ້,
ໃຫ້ພວກເຮົາໃຫ້ລາວດີ່ມເຫຼົ່າອະງຸ່ນໃນຄົນນີ້ດ້ວຍ, ແລະ ເຈົ້າຈົ່ງເຂົ້າໄປນອນກັບລາວ, ແລະ
ພວກເຮົາຈະໄດ້ເຊື້ອສາຍຈາກພໍ່ຂອງພວກເຮົາ.
ພວກເຂົາໃຫ້ເຫຼົ່າອະງຸ່ນພໍ່ຂອງພວກເຂົາດີ່ມໃນຄົນນັ້ນ,
ແລະລູກສາວນ້ອງເຂົ້າໄປນອນກັບພໍ່ຂອງນາງ,
ແລະລາວບໍ່ຮູ້ຕອນທີ່ນາງມານອນແລະຕອນທີ່ນາງລຸກຂຶ້ນ.
ແລະລູກສາວທັງສອງຂອງໂລດໄດ້ຖືພາຈາກພໍ່ຂອງພວກນາງ.
ແລະຜູ້ອາວຸໂສກວ່າໄດ້ເກີດລູກຊາຍ, ແລະນາງໄດ້ເອີ້ນຊື່ຂອງລາວວ່າໂມອັບ, ໂດຍເວົ້າວ່າ,

ຈາກພໍ່ຂອງຂ້ອຍ, ນີ້ແມ່ນພໍ່ຂອງຊາວໂມອັບຈົນເຖິງມື້ນີ້. ແລະຜູ້ນ້ອຍກວ່າກໍ່ເກີດລູກຊາຍ, ແລະນາງໄດ້ເອີ້ນຊື່ຂອງລາວວ່າອາມມານ, ເວົ້າວ່າ, ລູກຊາຍຂອງເຊື້ອຊາດຂ້ອຍ, ນີ້ແມ່ນພໍ່ຂອງຊາວອາມໂມນຈົນເຖິງມື້ນີ້.

໒໐

ແລະ ອັບຣາຮາມໄດ້ເຄື່ອນຍ້າຍຈາກທີ່ນັ້ນເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນທາງໃຕ້, ແລະ ອາໄສຢູ່ລະຫວ່າງກາເດດແລະຊູຣ, ແລະ ອາໄສຊົ່ວຄາວຢູ່ໃນເກຣາຣາ. ອັບຣາຮາມໄດ້ກ່າວກ່ຽວກັບຊາຣາເມຍຂອງລາວວ່າ ນາງເປັນເອື້ອຍຂອງລາວ ເພາະວ່າລາວຢ້ານທີ່ຈະເວົ້າວ່າ ນາງເປັນເມຍຂອງລາວ ຢ່າໃຫ້ພວກຜູ້ຊາຍຂອງເມືອງຂ້າລາວເພາະນາງ ແລະອາບິເມເລັກກະສັດແຫ່ງເກຣາໄດ້ສົ່ງຄົນໄປ ແລະເອົານາງຊາຣາມາ ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ເຂົ້າມາຫາອາບິເມເລັກໃນຄວາມຝັນໃນຄືນນັ້ນ, ແລະຕົວະວ່າ, ຈົ່ງເບິ່ງເລີຍ, ເຈົ້າຈະຕາຍກ່ຽວກັບຜູ້ຍິງທີ່ເຈົ້າເອົາມານັ້ນ, ເພາະວ່ານາງເປັນຄົນທີ່ໄດ້ຢູ່ຮ່ວມກັບຜູ້ຊາຍແລ້ວ. ແຕ່ອາບິເມເລກບໍ່ໄດ້ສຳຜັດນາງ, ແລະ ເວົ້າວ່າ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ທ່ານຈະທຳລາຍຊາດທີ່ບໍ່ຮູ້ແລະຊອບທຳບໍ່? ບໍ່ແມ່ນຕົວເຂົາເອງໄດ້ເວົ້າກັບຂ້ອຍວ່າ ນາງແມ່ນເອື້ອຍນ້ອງຍິງຂອງຂ້ອຍບໍ່? ແລະນາງກໍ່ໄດ້ເວົ້າກັບຂ້ອຍວ່າ ລາວແມ່ນເອື້ອຍນ້ອງຊາຍຂອງຂ້ອຍ? ຂ້ອຍໄດ້ເຮັດສິ່ງນີ້ດ້ວຍຫົວໃຈທີ່ສະອາດ ແລະດ້ວຍຄວາມຊອບທຳຂອງມື. ພຣະເຈົ້າຕົວຕົນກັບເຂົາໃນຄວາມຝັນວ່າ: ແລະຂ້ອຍກໍ່ຮູ້ວ່າເຈົ້າເຮັດສິ່ງນີ້ດ້ວຍໃຈທີ່ສະອາດ, ແລະຂ້ອຍໄດ້ປະຢັດເຈົ້າໄວ້ບໍ່ໃຫ້ເຈົ້າຜິດບາບຕໍ່ຂ້ອຍ, ເພາະເຫດນີ້ຂ້ອຍຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ປ່ອຍໃຫ້ເຈົ້າສຳຜັດນາງ. ດຽວນີ້ ຈົ່ງໃຫ້ແມ່ຍິງຄົນແກ່ຜູ້ຊາຍນັ້ນ, ເພາະວ່າລາວເປັນຜູ້ປະກາດພະຄຳ, ແລະລາວຈະອະທິຖານເພື່ອເຈົ້າ, ແລະເຈົ້າຈະມີຊີວິດຢູ່,

ແຕ່ຖ້າເຈົ້າບໍ່ໃຫ້ຄືນ, ເຈົ້າຈະຮູ້ວ່າເຈົ້າແລະທຸກສິ່ງທີ່ເປັນຂອງເຈົ້າຈະຕາຍ.
 ແລະອາບິເມເລັກລຸກຂຶ້ນແຕ່ເຊົ້າໃນຕອນເຊົ້າ, ແລະເອີ້ນຜູ້ຮັບໃຊ້ທັງໝົດຂອງລາວ,
 ແລະເວົ້າຄຳເວົ້າເຫຼົ່ານີ້ທັງໝົດເຂົ້າໄປໃນຫູຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແລະຄົນທັງໝົດຢ້ານກົວຫຼາຍ.
 ແລະ ອາບິເມເລກໄດ້ເອີ້ນອັບຣາຮາມມາ ແລະ ເວົ້າກັບລາວວ່າ,
 ເຈົ້າໄດ້ເຮັດຫຍັງກັບພວກເຮົາ? ພວກເຮົາໄດ້ເຮັດບາບຕໍ່ເຈົ້າບໍ່,
 ເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ນຳເອົາບາບໃຫຍ່ມາສູ່ຂ້ອຍ ແລະ ອານາຈັກຂອງຂ້ອຍ?
 ເຈົ້າໄດ້ເຮັດສິ່ງທີ່ບໍ່ມີໃຜຈະເຮັດກັບຂ້ອຍ. ອາບິເມເລັກເວົ້າກັບອັບຣາຮາມວ່າ,
 ເຈົ້າເຫັນຫຍັງຈຶ່ງເຮັດແນວນີ້? ອັບຣາຮາມເວົ້າວ່າ, ຂ້ອຍເວົ້າເພາະວ່າ,
 ດັ່ງນັ້ນບໍ່ມີຄວາມເຄົາລົບພະເຈົ້າຢູ່ໃນສະຖານທີ່ນີ້,
 ແລະພວກເຂົາຈະຂ້າຂ້ອຍເພາະພັນລະຍາຂອງຂ້ອຍ. ແລະແທ້ຈິງແລ້ວ,
 ນາງເປັນເອື້ອຍນ້ອງຍິງຂອງຂ້ອຍຈາກພໍ່, ແຕ່ບໍ່ແມ່ນຈາກແມ່,
 ແລະນາງໄດ້ກາຍເປັນເມຍຂອງຂ້ອຍ.
 ມັນເກີດຂຶ້ນເມື່ອພຣະເຈົ້ານຳຂ້ານ້ອຍອອກຈາກເຮືອນຂອງພໍ່ຂ້ານ້ອຍ,
 ແລະຂ້ານ້ອຍໄດ້ເວົ້າກັບນາງວ່າ, ນີ້ແມ່ນຄວາມຊອບທຳທີ່ເຈົ້າຈະເຮັດໃຫ້ຂ້ານ້ອຍ:
 ໃນທຸກສະຖານທີ່ທີ່ພວກເຮົາຈະເຂົ້າໄປ, ຈົ່ງເວົ້າວ່າຂ້ານ້ອຍແມ່ນອ້າຍຂອງເຈົ້າ.
 ແຕ່ອາບິເມເລັກໄດ້ເອົາພັນດຣັກມາ, ແກະ, ລູກງົວ, ຄົນໃຊ້, ແລະຄົນໃຊ້ຍິງ,
 ແລະໄດ້ໃຫ້ແກ່ອັບຣາຮາມ, ແລະໄດ້ໃຫ້ຊາຮາເມຍຂອງລາວຄືນແກ່ລາວ. ແລະ ອາບິເມເລກ
 ເວົ້າກັບ ອັບຣາຮາມ ວ່າ ຈົ່ງເບິ່ງ ແຜ່ນດິນຂອງຂ້ອຍຢູ່ຕໍ່ໜ້າເຈົ້າ ບ່ອນໃດທີ່ມັນພໍໃຈເຈົ້າ
 ຈົ່ງອາໄສຢູ່ ແຕ່ເຈົ້າໄດ້ເວົ້າກັບຊາຮາວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ,
 ຂ້ານ້ອຍໄດ້ໃຫ້ເງິນພັນດິດຮາກມາກັບອ້າຍຂອງເຈົ້າ, ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ຈະເປັນກຽດແກ່ໜ້າຂອງເຈົ້າ
 ແລະແກ່ທຸກຄົນທີ່ຢູ່ກັບເຈົ້າ, ແລະຈົ່ງເວົ້າຄວາມຈິງທັງໝົດ.
 ອັບຣາຮາມໄດ້ອະທິຖານຕໍ່ພຣະເຈົ້າ ແລະ ພຣະເຈົ້າໄດ້ປັນປົວອາບິເມເລັກ ແລະ
 ພັນລະຍາຂອງລາວ ແລະ ຜູ້ຍິງໃຊ້ຂອງລາວ ແລະ ເຂົາເຈົ້າກໍ່ເກີດລູກໄດ້

ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປິດມົດລູກທຸກອັນໃນເຮືອນຂອງອາບິເມເລັກຈາກພາຍນອກ
ເພາະເຫດຊາຣາພັນລະຍາຂອງອັບຣາຮາມ

໒໑

ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຢຽມຢາມນາງຊາຣາດັ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ກ່າວໄວ້,
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຮັດຕາມທີ່ພຣະອົງໄດ້ເວົ້າກັບນາງຊາຣາ. ແລະ ນາງໄດ້ຖືພາ ແລະ
ເກີດລູກຊາຍໃຫ້ແກ່ອັບຣາຮາມ ໃນຍາມທີ່ທ່ານແກ່ຊາ, ໃນເວລາທີ່ກຳນົດໄວ້ ດັ່ງທີ່
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຕຣັສແກ່ທ່ານ. ແລະ

ອັບຣາຮາມໄດ້ເອີ້ນຊື່ລູກຊາຍຂອງລາວທີ່ເກີດມາແກ່ລາວ, ຜູ້ທີ່ຊາຣາຄອດໃຫ້ລາວ, ວ່າ
ອິສອາກ. ອັບຣາຮາມໄດ້ຊຸນສຸມັດອິຊາກໃນມື້ທີ່ແປດ, ດັ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ສັ່ງກັບເຂົາ.

ແລະອັບຣາຮາມມີອາຍຸຮ້ອຍປີ ເມື່ອອິຊາກລູກຊາຍຂອງລາວເກີດມາ ຊາຣາກ່າວວ່າ,
ພຣະເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍຫົວ, ເພາະວ່າຜູ້ໃດທີ່ຈະໄດ້ຍິນກໍຈະຊົມຊື່ມຮ່ວມກັບຂ້ອຍ. ແລະ
ເຂົາເວົ້າວ່າ ຜູ້ໃດຈະປະກາດຕໍ່ອັບຣາຮາມວ່າ ຊາຣາໃຫ້ນົມເດັກນ້ອຍ?

ເພາະວ່າຂ້ອຍໄດ້ເກີດລູກຊາຍໃນຄວາມແກ່ຊາຂອງຂ້ອຍ. ແລະເດັກນ້ອຍກໍເຕີບໃຫຍ່ຂຶ້ນ
ແລະຖືກຢຸດນົມ,

ແລະອັບຣາຮາມໄດ້ຈັດງານເລື້ຍໆໃຫຍ່ໃນວັນທີ່ອິສອາກລູກຊາຍຂອງລາວຖືກຢຸດນົມ.

ແຕ່ຊາຣາໄດ້ເຫັນລູກຊາຍຂອງຮາການຊາວເອຢິບ ຜູ້ທີ່ເກີດກັບອັບຣາຮາມ

ກຳລັງຫຼິ້ນກັບອິຊາກລູກຊາຍຂອງນາງ ແລະນາງໄດ້ເວົ້າກັບອັບຣາຮາມວ່າ,

ໄລ່ຍິງຄົນໃຊ້ຄົນນ້ອຍໄປ ພ້ອມກັບລູກຊາຍຂອງນາງ,

ເພາະວ່າລູກຊາຍຂອງຍິງຄົນໃຊ້ຄົນນີ້ຈະບໍ່ໄດ້ຮັບມໍລະດົກຮ່ວມກັບລູກຊາຍຂອງຂ້ອຍຄືອິສອາ

ກ. ແຕ່ຄຳເວົ້ານັ້ນປາກົດວ່າຫຍຸ້ງຍາກຫຼາຍຕໍ່ໜ້າອັບຣາຮາມກ່ຽວກັບລູກຊາຍຂອງລາວ

ພຣະເຈົ້າຕັດກັບອັບຣາຮາມວ່າ, ຢ່າໃຫ້ມັນເປັນເລື່ອງຍາກຕໍ່ໜ້າເຈົ້າກ່ຽວກັບເດັກນ້ອຍ ແລະ

ກ່ຽວກັບຜູ້ຍິງໜຸ່ມນັ້ນ. ທຸກສິ່ງທີ່ຊາຣາເວົ້າກັບເຈົ້າ, ຈົ່ງຟັງສຽງຂອງນາງ,
ເພາະວ່າໃນອີຊາກເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າຈະຖືກເອີ້ນ. ແລະລູກຊາຍຂອງຜູ້ຍິງໜຸ່ມຄົນນີ້,
ຂ້ອຍຈະເຮັດໃຫ້ລາວເປັນປະຊາຊາດໃຫຍ່, ເພາະວ່າລາວແມ່ນເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າ.
ອັບຣາຮາມລຸກຂຶ້ນໃນຕອນເຊົ້າ, ແລະເອົາເຂົ້າຈີ້ກັບຖົງໜັງນໍ້າ, ແລະໃຫ້ແກ່ຮາການ,
ແລະວາງເດັກນ້ອຍໄວ້ເທິງບ່າຂອງນາງ, ແລະສົ່ງນາງໄປ. ເມື່ອນາງໄປແລ້ວ
ນາງກໍ່ຫລົງທາງຢູ່ໃນທະເລຊາຍ, ບໍລິເວນບໍ່ນໍ້າແຫ່ງຄໍາສາບານ.
ນໍ້າໃນຖົງໜັງໝົດລົງແລ້ວ, ແລະນາງໄດ້ໂຍນເດັກນ້ອຍໄວ້ລຸ່ມດິນສົນດົນໜຶ່ງ
ນາງໄປແລ້ວກໍ່ນັ່ງຢູ່ກົງກັນຂ້າມລາວໄກໆ, ປະມານຄືກັບການຍິງທະນູ, ເພາະວ່ານາງເວົ້າວ່າ,
ຂ້ອຍຈະບໍ່ເຫັນຄວາມຕາຍຂອງລູກຂ້ອຍ. ແລະນາງກໍ່ນັ່ງຢູ່ກົງກັນຂ້າມລາວ,
ແລະເດັກນ້ອຍກໍ່ຮ້ອງອອກມາແລະຮ້ອງໄຫ້.
ພຣະເຈົ້າໄດ້ຍິນສຽງຂອງເດັກນ້ອຍຈາກສະຖານທີ່ທີ່ລາວຢູ່,
ແລະພູດສະຫວັນຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ເອີ້ນຮາການຈາກສະຫວັນ, ແລະໄດ້ເວົ້າກັບນາງວ່າ,
ເກີດຫຍັງຂຶ້ນແລ້ວ ຮາການ? ຢ່າຢ້ານກົວເລີຍ,
ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ຍິນສຽງຂອງເດັກນ້ອຍຈາກສະຖານທີ່ທີ່ລາວຢູ່.
ລູກຂຶ້ນແລະເອົາເດັກນ້ອຍ, ແລະຈັບມັນໄວ້ດ້ວຍມືຂອງເຈົ້າ,
ເພາະວ່າຂ້ອຍຈະເຮັດໃຫ້ມັນເປັນປະຊາຊາດທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່. ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ເປີດຕາຂອງນາງ,
ແລະນາງໄດ້ເຫັນບໍ່ນໍ້າທີ່ມີນໍ້າມີຊີວິດ, ແລະນາງໄດ້ໄປ, ແລະເຕັມຖົງໜັງດ້ວຍນໍ້າ,
ແລະໃຫ້ເດັກນ້ອຍດື່ມ. ແລະພຣະເຈົ້າຢູ່ກັບເດັກນ້ອຍ, ແລະລາວເຕີບໃຫຍ່,
ແລະອາໄສຢູ່ໃນຖິ່ນທຸລະກັນດານ, ແລະລາວກາຍເປັນນັກຍິງທະນູ.
ແລະລາວໄດ້ອາໄສຢູ່ໃນຖິ່ນທຸລະກັນດານ,
ແລະແມ່ຂອງລາວໄດ້ເອົາຜູ້ຍິງຈາກພາຣານແຫ່ງອີຢິບມາເປັນພັນລະຍາໃຫ້ລາວ.

ມັນເກີດຂຶ້ນໃນເວລານັ້ນ, ອາບິເມເລັກ, ໂອໂຄຊາທທີ່ປົກສາຂອງລາວ, ແລະ

ຟີໂຄລຜູ້ບັນຊາການໃຫຍ່ແຫ່ງກຳລັງຂອງລາວ, ໄດ້ເວົ້າກັບອັບຮາຮາມວ່າ,
 ພຣະເຈົ້າຢູ່ກັບເຈົ້າໃນທຸກສິ່ງທີ່ເຈົ້າເຮັດ. ດຽວນີ້ ດັ່ງນັ້ນ
 ຈົ່ງສາບານຕໍ່ຂ້ອຍໃນນາມພຣະເຈົ້າວ່າ ເຈົ້າຈະບໍ່ທຳຮ້າຍຂ້ອຍ, ຫຼືເຊື້ອສາຍຂອງຂ້ອຍ,
 ຫຼືຊື່ຂອງຂ້ອຍ, ແຕ່ຕາມຄວາມຊອບທຳທີ່ຂ້ອຍໄດ້ເຮັດກັບເຈົ້າ, ເຈົ້າຈະເຮັດກັບຂ້ອຍ
 ແລະກັບແຜ່ນດິນທີ່ເຈົ້າອາໄສຢູ່ນີ້. ແລະອັບຮາຮາມກ່າວວ່າ, ຂ້ານ້ອຍຈະສາບານ. ແລະ
 ອັບຮາຮາມ ໄດ້ຕິດຽນ ອາບີເມເລັກ ກ່ຽວກັບ ບໍ່ນ້ຳ ທີ່ ຄົນໃຊ້ຂອງ ອາບີເມເລັກ ເອົາໄປ ແລະ
 ອາບີເມເລກ ເວົ້າກັບລາວວ່າ, ຂ້ອຍບໍ່ຮູ້ວ່າຜູ້ໃດເຮັດສິ່ງນີ້ກັບເຈົ້າ, ເຈົ້າກໍບໍ່ໄດ້ບອກຂ້ອຍ,
 ແລະຂ້ອຍກໍບໍ່ໄດ້ຍິນ, ຈົນກວ່ານີ້. ແລະ ອັບຮາຮາມໄດ້ເອົາແກະ ແລະ ລູກງົວ, ແລະ
 ໄດ້ໃຫ້ແກ່ອາບີເມເລັກ, ແລະ ທັງສອງໄດ້ສ້າງພັນທະສັນຍາ. ແລະ
 ອັບຮາຮາມໄດ້ຕັ້ງລູກແກະຕົວເມຍເຈັດໂຕໄວ້ຕ່າງຫາກ. ແລະ ອາບີເມເລກ ເວົ້າກັບ
 ອັບຮາຮາມ ວ່າ, ລູກແກະເຈັດໂຕເຫຼົ່ານີ້ທີ່ເຈົ້າແຍກໄວ້ຕ່າງຫາກນັ້ນແມ່ນຫຍັງ? ແລະ
 ອັບຮາຮາມ ກ່າວວ່າ: ເຈົ້າຈະຕ້ອງຮັບເອົາແກະແມ່ເຈັດໂຕນີ້ຈາກຂ້ານ້ອຍ
 ເພື່ອວ່າມັນຈະເປັນພະຍານໃຫ້ແກ່ຂ້ານ້ອຍວ່າ ຂ້ານ້ອຍໄດ້ຂຸດບໍ່ນ້ຳນີ້. ເພາະເຫດນີ້ ເຂົາຈຶ່ງໄດ້
 ຕັ້ງຊື່ສະຖານທີ່ນັ້ນວ່າ ບໍ່ແຫ່ງຄຳສາບານ, ເພາະວ່າທີ່ນັ້ນທັງສອງຄົນໄດ້ສາບານກັນ.
 ແລະພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຮັດສັນຍາກັນຢູ່ບໍ່ແຫ່ງຄຳສາບານ, ແລ້ວອາບີເມເລັກກໍລຸກຂຶ້ນ
 ພ້ອມກັບໂອໂຄຊາທທີ່ປົກສາຂອງລາວ
 ແລະຟີໂຄລຜູ້ບັນຊາການໃຫຍ່ແຫ່ງກອງທັບຂອງລາວ,
 ແລະພວກເຂົາເຈົ້າກໍກັບຄືນໄປຍັງແຜ່ນດິນຂອງຊາວຟີລິດສະຕິນ. ແລະ
 ອັບຮາຮາມໄດ້ປູກຕົ້ນໄມ້ຢູ່ບໍ່ແຫ່ງຄຳສັບຕີຍານ, ແລະ ໄດ້ເອີ້ນຊື່ພຣະເຈົ້າທີ່ນັ້ນວ່າ
 ພຣະເຈົ້ານິລັນດອນ.
 ອັບຮາຮາມໄດ້ອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນຂອງຊາວຟີລິດສະຕິນເປັນເວລາຫຼາຍມື້.

ແລະມັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນຫຼັງຈາກຄຳເວົ້າເຫຼົ່ານີ້, ພຣະເຈົ້າໄດ້ທົດສອບອັບຮາຮາມ,
 ແລະໄດ້ກ່າວກັບລາວວ່າ, ອັບຮາຮາມ, ອັບຮາຮາມ, ແລະລາວກ່າວວ່າ, ນີ້ແນ, ຂ້ານ້ອຍຢູ່ນີ້.
 ແລະ ພຣະອົງຕັດສິນໃຈເວົ້າວ່າ: ຈົ່ງເອົາລູກຊາຍທີ່ຮັກແພງຂອງເຈົ້າ, ຄືອີຊາກຜູ້ທີ່ເຈົ້າຮັກ,
 ແລ້ວໄປຍັງແຜ່ນດິນສູງ, ແລະຈົ່ງຖວາຍລາວເປັນເຄື່ອງບູຊາທີ່ເຜົາໄໝ້ຢູ່ທີ່ນັ້ນ,
 ເທິງພູເຂົາໜຶ່ງທີ່ຂ້ານ້ອຍຈະບອກເຈົ້າ. ອັບຮາຮາມໄດ້ລຸກຂຶ້ນໃນຕອນເຊົ້າ
 ແລະໄດ້ຂີ່ລາຂອງລາວ, ແລະໄດ້ພາຄົນໃຊ້ສອງຄົນກັບອີຊາກລູກຊາຍຂອງລາວໄປກັບດິນ,
 ແລະໄດ້ຜ່າໄມ້ສຳລັບເຄື່ອງບູຊາທີ່ເຜົາໄໝ້, ລຸກຂຶ້ນແລ້ວກໍໄດ້ໄປ,
 ແລະມາເຖິງສະຖານທີ່ທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ບອກລາວໃນມື້ທີສາມ. ແລະອັບຮາຮາມໄດ້ເງົາຫນ້າຂຶ້ນ
 ເຫັນສະຖານທີ່ນັ້ນຢູ່ໄກ ແລະ ອັບຮາຮາມ ເວົ້າ ກັບ ຄົນໃຊ້ ຂອງລາວ ວ່າ, ຈົ່ງນັ່ງ ຢູ່ທີ່ນີ້ ກັບ
 ລາ, ຂ້ານ້ອຍ ແລະ ເດັກນ້ອຍ ຈະໄປ ຮອດ ທີ່ນັ້ນ, ແລະ ເມື່ອໄດ້ນະມັດສະການແລ້ວ
 ພວກເຮົາ ຈະກັບຄືນ ມາຫາ ພວກເຈົ້າ ອັບຮາຮາມເອົາໄມ້ຂອງເຄື່ອງບູຊາທີ່ເຜົາໝົດ
 ແລະວາງໃສ່ອີຊາກລູກຊາຍຂອງລາວ, ແລ້ວລາວເອົາໄຟແລະດາບໄວ້ໃນມືຂອງລາວ,
 ແລະທັງສອງຄົນກໍໄປພ້ອມກັນ. ອີຊາກກ່າວກັບອັບຮາຮາມພໍ່ຂອງລາວວ່າ ພໍ່
 ແລະພໍ່ກໍກ່າວວ່າ ຫຍັງແທ້ລູກ ລາວກ່າວວ່າ ດູເບິ່ງ ມີໄຟແລະໄມ້
 ແຕ່ແກະສຳລັບເຄື່ອງບູຊາທີ່ເຜົາໄໝ້ຢູ່ໃສ ອັບຮາຮາມກ່າວວ່າ,
 ພຣະເຈົ້າຈະຊອກຫາແກະສຳລັບເຄື່ອງບູຊາທີ່ເຜົາໄໝ້ໃຫ້ພຣະອົງເອງ, ລູກເອີຍ.
 ແລ້ວທັງສອງກໍໄດ້ເດີນທາງໄປພ້ອມກັນ,
 ພວກເຂົາມາເຖິງສະຖານທີ່ທີ່ພຣະເຈົ້າກ່າວກັບລາວ,
 ແລະອັບຮາຮາມສ້າງແທ່ນບູຊາຢູ່ທີ່ນັ້ນ, ແລະວາງໄມ້ໄວ້,
 ແລະມັດອີຊາກລູກຊາຍຂອງລາວແລ້ວ, ວາງລາວໄວ້ເທິງແທ່ນບູຊາເທິງກອງໄມ້.
 ແລະອັບຮາຮາມໄດ້ຍື່ນມືຂອງລາວອອກເພື່ອເອົາດາບມາຂີ່ລູກຊາຍຂອງລາວ.
 ແລະທູດສະຫວັນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເອີ້ນລາວຈາກສະຫວັນ ແລະກ່າວວ່າ ອັບຮາຮາມ
 ອັບຮາຮາມ ແລະລາວກ່າວວ່າ ຂ້ານ້ອຍຢູ່ນີ້ ແລະ ເວົ້າວ່າ: ຢ່າວາງມືຂອງເຈົ້າເທິງເດັກນ້ອຍ,

ແລະ ຢ່າເຮັດຫຍັງກັບລາວ, ເພາະວ່າດຽວນີ້ຂ້ອຍຮູ້ວ່າເຈົ້າຢ້ານພຣະເຈົ້າ, ແລະ
ເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຍົກເວັ້ນລູກຊາຍທີ່ຮັກແພງຂອງເຈົ້າເພື່ອຂ້ອຍ. ແລະອັບຮາຮາມໄດ້ເງິນຕາຂຶ້ນເບິ່ງ
ແລະເຫັນແກະຜູ້ໂຕໜຶ່ງຖືກຕິດຢູ່ໃນພຸ່ມໄມ້ຊາເບັກໂດຍເຂົາຂອງມັນ.
ແລະອັບຮາຮາມໄດ້ໄປເອົາແກະຜູ້ໂຕນັ້ນ
ແລະຖວາຍມັນເປັນເຄື່ອງເຜົາບູຊາແທນອີຊາກລູກຊາຍຂອງລາວ.

ແລະອັບຮາຮາມໄດ້ເອີ້ນຊື່ຂອງສະຖານທີ່ນັ້ນວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທອງເຫັນ,
ເພື່ອວ່າມັນເຂົາເຈົ້າຈະເວົ້າວ່າ, ໃນພູເຂົານັ້ນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປາກົດ.
ແລະທູດສະຫວັນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເອີ້ນອັບຮາຮາມເປັນຄັ້ງທີສອງຈາກສະຫວັນ
ເວົ້າວ່າ, ຂ້າພະເຈົ້າສາບານໂດຍຕົວຂ້າພະເຈົ້າເອງ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕັດສິນ,
ເພາະວ່າເຈົ້າໄດ້ເຮັດສິ່ງນີ້, ແລະບໍ່ໄດ້ຍົກເວັ້ນລູກຊາຍທີ່ຮັກຂອງເຈົ້າເພື່ອຂ້າພະເຈົ້າ,
ແທ້ຈິງແລ້ວ ຂ້ອຍຈະອວຍພອນໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ,
ແລະຂ້ອຍຈະເພີ່ມຈຳນວນເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າໃຫ້ຫຼາຍຕັ້ງດວງດາວໃນສະຫວັນ,
ແລະດັ່ງຊາຍຢູ່ຕາມຝັ່ງທະເລ,
ແລະເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າຈະສືບມໍລະດົກເອົາເມືອງຂອງບັນດາສັດຕູ.
ແລະປະຊາຊາດທັງໝົດຂອງແຜ່ນດິນໂລກຈະໄດ້ຮັບພອນໃນເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າ
ເພາະວ່າເຈົ້າໄດ້ເຊື່ອຟັງສຽງຂອງຂ້ອຍ. ອັບຮາຮາມກັບຄືນໄປຫາພວກຄົນໃຊ້ຂອງລາວ,
ແລະພວກເຂົາລຸກຂຶ້ນໄປພ້ອມກັນໄປທີ່ບໍ່ນ້ຳແຫ່ງຄຳສາບານ.
ແລະອັບຮາຮາມອາໄສຢູ່ທີ່ບໍ່ນ້ຳແຫ່ງຄຳສາບານ.

ມັນເກີດຂຶ້ນແຕ່ຫຼັງຈາກຄຳເວົ້າເຫຼົ່ານີ້, ແລະມັນຖືກລາຍງານຕໍ່ອັບຮາຮາມ, ເວົ້າວ່າ, ຈົ່ງເບິ່ງ,
ມີນຄາໄດ້ເກີດລູກຊາຍໃຫ້ນາໂຮ ອ້າຍນ້ອງຂອງເຈົ້າ ຄົນອຸສລຸກຫົວປີ,
ແລະຄົນບຸສອ້າຍນ້ອງຂອງລາວ, ແລະຄົນກາມູເອນພໍ່ຂອງຊາວຊີເຣຍ, ແລະຮາຊາດ,

ອາຊາອູ, ຟານເດສ, ເຢນດາຟ, ແລະເບທູເອນ. ເບທູເອນໄດ້ເກີດເຮເບກກາ.
ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນລູກຊາຍແປດຄົນທີ່ມີນາຄາໄດ້ເກີດໃຫ້ແກ່ນາໂຮຣ ອ້າຍນ້ອງຂອງອັບຣາຮາມ.
ແລະນາງຮອງຂອງລາວທີ່ຊື່ເຮອູມາ ກໍ່ເກີດບຸດຄີ ເທບາທ໌, ກາຮາມ, ທາຮາຊ, ແລະມາອາຄາ

໒໓

ຊີວິດຂອງນາງຊາຮາແມ່ນຮ້ອຍຊາວເຈັດປີ. ແລະຊາຮາໄດ້ຕາຍໃນເມືອງອາຣບີກ
ທີ່ຢູ່ໃນຮ່ອມພູ, ນີ້ແມ່ນເຮໂບຣນໃນແຜ່ນດິນຄານານ. ອັບຣາຮາມໄດ້ມາໄວ້ທຸກຊາຮາ
ແລະໂສກເສົ້າ. ແລະອັບຣາຮາມກໍ່ລຸກຂຶ້ນຈາກຄົນຕາຍຂອງລາວ,
ແລະອັບຣາຮາມໄດ້ເວົ້າກັບລູກຊາຍຂອງເຮັດວ່າ,
ຂ້ອຍເປັນຄົນອາໄສແລະຄົນແປກຖິ່ນຢູ່ກັບພວກເຈົ້າ,
ດັ່ງນັ້ນຂໍໃຫ້ທີ່ຝັງສົບແກ່ຂ້ອຍໃນທ່າມກາງພວກເຈົ້າ,
ເພື່ອຂ້ອຍຈະໄດ້ຝັງຄົນຕາຍຂອງຂ້ອຍໄປຈາກຂ້ອຍ.
ແຕ່ພວກລູກຊາຍຂອງເຮັດໄດ້ຕອບຕໍ່ອັບຣາຮາມວ່າ: ບໍ່, ເຈົ້ານາຍ. ຂໍຟັງພວກເຮົາເທົ່ນ,
ທ່ານເປັນກະສັດຈາກພຣະເຈົ້າທີ່ຢູ່ທ່າມກາງພວກເຮົາ,
ຈົ່ງຝັງຄົນຕາຍຂອງທ່ານໄວ້ໃນອຸບມຸງທີ່ດີທີ່ສຸດຂອງພວກເຮົາ,
ເພາະວ່າບໍ່ມີໃຜໃນພວກເຮົາຈະຂັດຂວາງອຸບມຸງຂອງລາວຈາກທ່ານ,
ເພື່ອໃຫ້ທ່ານຝັງຄົນຕາຍຂອງທ່ານໄວ້ທີ່ນັ້ນ.
ແລ້ວອັບຣາຮາມກໍ່ລຸກຂຶ້ນກັບລົງຕໍ່ປະຊາຊົນຂອງແຜ່ນດິນ, ຕໍ່ລູກຊາຍຂອງເຮັດ.
ແລະອັບຣາຮາມໄດ້ເວົ້າຕໍ່ພວກເຂົາວ່າ,
ຖ້າເຈົ້າມີໃຈທີ່ຈະຝັງຄົນຕາຍຂອງຂ້ອຍໃຫ້ພົ້ນຈາກໜ້າຂອງຂ້ອຍ, ຈົ່ງຟັງຂ້ອຍ
ແລະເວົ້າກັບເອຟຣອນລູກຂອງໂຊຮາໃຫ້ຂ້ອຍ. ແລະໃຫ້ລາວໃຫ້ຖ້ຳຄູ່ແກ່ຂ້ອຍ,
ທີ່ເປັນຂອງລາວ, ທີ່ຢູ່ໃນສ່ວນໜຶ່ງຂອງທົ່ງນາຂອງລາວ,

ໃຫ້ມັນແກ່ຂ້ອຍດ້ວຍເງິນທີ່ມີຄ່າຄວນ ຕໍ່ໜ້າທ່ານທັງຫຼາຍ ເພື່ອເປັນກຳມະສິດອຸໂມງຝັງສົບ.
ເອັບໂຣນແມ່ນນັ່ງຢູ່ທ່າມກາງບັນດາລູກຊາຍຂອງເຮັດ,
ແລະເອັບໂຣນຄົນຮີດໄຕໄດ້ຕອບຕໍ່ອັບຣາຮາມວ່າ, ໃນຂະນະທີ່ບັນດາລູກຊາຍຂອງເຮັດ
ແລະຄົນທັງໝົດທີ່ເຂົ້າມາໃນເມືອງກຳລັງຟັງຢູ່, ໂດຍເວົ້າວ່າ, ຢູ່ກັບຂ້ອຍເຖິດ ເຈົ້ານາຍ ແລະ
ຟັງຂ້ອຍ, ທົ່ງນາ ແລະ ຖ້າທີ່ຢູ່ໃນນັ້ນ, ຂ້ອຍໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ,
ຕໍ່ໜ້າພົນລະເມືອງທັງໝົດຂອງຂ້ອຍ ຂ້ອຍໄດ້ໃຫ້ແກ່ເຈົ້າແລ້ວ, ຈົ່ງຝັງຄົນຕາຍຂອງເຈົ້າເຖິດ.
ແລະອັບຣາຮາມກໍ່ກົມລົງນະມັດສະການຕໍ່ໜ້າປະຊາຊົນຂອງແຜ່ນດິນນັ້ນ. ແລະ
ລາວໄດ້ເວົ້າກັບເອໂຟຣນຕໍ່ໜ້າປະຊາຊົນຂອງແຜ່ນດິນນັ້ນວ່າ, ຖ້າທ່ານຍິນດີ,
ກະລຸນາຟັງຂ້ອຍ, ຂ້ອຍຈະໃຫ້ເງິນຄ່າທົ່ງນານັ້ນ, ຈົ່ງຮັບເອົາຈາກຂ້ອຍ,
ແລະຂ້ອຍຈະຝັງຄົນຕາຍຂອງຂ້ອຍໄວ້ທີ່ນັ້ນ. ແຕ່ເອໂຟຣນຕອບອັບຣາຮາມວ່າ ບໍ່, ເຈົ້ານາຍ,
ຂ້ານ້ອຍໄດ້ຍິນແລ້ວ, ແຜ່ນດິນນັ້ນມີມູນຄ່າສີ່ຮ້ອຍດິດຣາກມາເງິນ,
ແຕ່ນັ້ນຈະເປັນຫຍັງລະຫວ່າງຂ້ານ້ອຍກັບທ່ານ? ທ່ານຈົ່ງໄປຝັງຄົນຕາຍຂອງທ່ານເທີນ.
ອັບຣາຮາມໄດ້ຍິນເອໂຟຣນ ແລະອັບຣາຮາມໄດ້ຄືນເງິນໃຫ້ເອໂຟຣນ
ເຊິ່ງເປັນເງິນທີ່ເວົ້າຕໍ່ຫຼຸຂອງລູກຊາຍເຮັດ ຄື
ສີ່ຮ້ອຍດິດຣາກມາເງິນທີ່ຜ່ານການທົດສອບໃນບັນດາພໍ່ຄ້າ.
ແລະທົ່ງນາຂອງເອັບຣອນໄດ້ຢືນຢູ່, ທົ່ງນານັ້ນຢູ່ໃນຖ້ຳສອງຊັ້ນ, ຊຶ່ງຢູ່ຕໍ່ໜ້າມາມເຣ,
ທັງທົ່ງນາແລະຖ້ຳທີ່ຢູ່ໃນນັ້ນ, ແລະຕົ້ນໄມ້ທຸກຕົ້ນທີ່ຢູ່ໃນທົ່ງນາ,
ແລະທຸກສິ່ງທີ່ຢູ່ໃນເຂດແດນອ້ອມຮອບຂອງມັນ. ແກ່ອັບຣາຮາມ ເປັນກຳມະສິດ
ຕໍ່ໜ້າລູກຊາຍທັງຫຼາຍຂອງເຮັດ ແລະຕໍ່ໜ້າທຸກຄົນທີ່ເຂົ້າມາໃນເມືອງ. ຫຼັງຈາກສິ່ງເຫຼົ່ານີ້,
ອັບຣາຮາມໄດ້ຝັງຊາຣາເມຍຂອງລາວໄວ້ໃນຖ້ຳຂອງທົ່ງນາຄູ່, ທີ່ຢູ່ກົງກັນຂ້າມກັບມາມເຣ,
ນີ້ແມ່ນເຮໂບຣນໃນແຜ່ນດິນຄານາອານ.
ແລະທົ່ງນາກັບຖ້ຳທີ່ຢູ່ໃນນັ້ນໄດ້ຖືກຮັບຮອງໃຫ້ແກ່ອັບຣາຮາມເປັນກຳມະສິດຂອງອຸບມຸງຈາ
ກລູກຫຼານຂອງເຮັດ.

ແລະ ອັບຣາຮາມເປັນຜູ້ເຖົ້າທີ່ມີອາຍຸຍືນຍາວ, ແລະ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ອວຍພອນອັບຣາຮາມໃນທຸກສິ່ງ.

ແລະ ອັບຣາຮາມ ເວົ້າ ຕໍ່ ຄົນໃຊ້ຜູ້ແກ່ທີ່ສຸດໃນເຮືອນຂອງລາວ, ຜູ້ປົກຄອງທຸກສິ່ງຂອງລາວ,
ວາງມີຂອງເຈົ້າໄວ້ພາຍໃຕ້ຂ້າອ່ອນຂອງຂ້ອຍ.

ແລະຂ້ານ້ອຍສາບານເຈົ້າໃນນາມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າແຫ່ງສະຫວັນແລະພຣະເຈົ້າແຫ່ງ
ແຜ່ນດິນໂລກ,

ເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະບໍ່ເອົາຜູ້ຍິງໃຫ້ລູກຊາຍຂອງຂ້ານ້ອຍຄືສອກຈາກບັນດາລູກສາວຂອງຊາວຄາ
ນາອານ, ຜູ້ທີ່ຂ້ານ້ອຍອາໄສຢູ່ທ່າມກາງພວກເຂົາ.

ແຕ່ເຈົ້າຈະຕ້ອງໄປຫາແຜ່ນດິນຂອງຂ້ອຍທີ່ຂ້ອຍເກີດ, ແລະໄປຫາຕະກູນຂອງຂ້ອຍ,
ແລ້ວເອົາເມຍມາໃຫ້ລູກຊາຍຂອງຂ້ອຍຄືສອກຈາກທີ່ນັ້ນ. ຄົນຮັບໃຊ້ເວົ້າກັບລາວວ່າ,
ຖ້າຜູ້ຍິງບໍ່ປາດຖະໜາທີ່ຈະໄປກັບຂ້ອຍກັບຄືນໄປຍັງແຜ່ນດິນນີ້,

ຂ້ອຍຈະພາລູກຊາຍຂອງເຈົ້າກັບຄືນໄປຍັງແຜ່ນດິນທີ່ເຈົ້າອອກມາຈາກບ່ອນນັ້ນບໍ່?

ອັບຣາຮາມກ່າວກັບລາວວ່າ, ຈົ່ງລະວັງຕົວເຈົ້າເອງ,

ຢ່າພາລູກຊາຍຂອງຂ້ອຍກັບຄືນໄປທີ່ນັ້ນ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າແຫ່ງສະຫວັນ ແລະ
ພຣະເຈົ້າແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກ, ຜູ້ທີ່ໄດ້ພາຂ້ານ້ອຍອອກຈາກເຮືອນຂອງພໍ່ຂ້ານ້ອຍ ແລະ

ອອກຈາກແຜ່ນດິນທີ່ຂ້ານ້ອຍເກີດ, ຜູ້ທີ່ໄດ້ກ່າວກັບຂ້ານ້ອຍ ແລະ

ຜູ້ທີ່ໄດ້ສາບານກັບຂ້ານ້ອຍວ່າ, ເຮົາຈະໃຫ້ແຜ່ນດິນນີ້ແກ່ເຈົ້າ ແລະ ແກ່ເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າ,

ພຣະອົງເອງຈະສົ່ງທູດສະຫວັນຂອງພຣະອົງໄປຢູ່ຕໍ່ໜ້າເຈົ້າ, ແລະ

ເຈົ້າຈະໄດ້ເມຍໃຫ້ລູກຊາຍຂອງຂ້ານ້ອຍຈາກທີ່ນັ້ນ.

ຖ້າແຕ່ຜູ້ຍິງບໍ່ຕ້ອງການໄປກັບເຈົ້າເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນນີ້,

ເຈົ້າຈະບໍລິສຸດຈາກຄໍາສາບານຂອງຂ້ອຍ, ພຽງແຕ່ຢາພາລູກຊາຍຂອງຂ້ອຍກັບຄືນໄປທີ່ນັ້ນ.
ແລະຜູ້ຮັບໃຊ້ໄດ້ວາງມືຂອງລາວໄວ້ທີ່ຕົ້ນຂາຂອງອັບຣາຮາມເຈົ້ານາຍຂອງລາວ,
ແລະລາວໄດ້ສາບານກັບລາວກ່ຽວກັບຄໍາເວົ້ານີ້.
ແລະຄົນຮັບໃຊ້ໄດ້ເອົາອູດສິບໂຕຈາກອູດຂອງເຈົ້ານາຍຂອງລາວ,
ແລະເອົາສິ່ງດີທັງໝົດຂອງເຈົ້ານາຍຂອງລາວໄປກັບຕົນເອງ,
ແລະລຸກຂຶ້ນແລ້ວໄປສູ່ແຄວ້ນເມໂສໂປເຕເມຍ ໄປສູ່ເມືອງນາໂຮ. ແລະ
ລາວໄດ້ເຮັດໃຫ້ອູດນອນຢູ່ນອກເມືອງ ຂ້າງບໍ່ນ້ຳ ໃນຕອນແລງ,
ເມື່ອພວກຜູ້ຍິງຕັກນ້ຳອອກມາ.

ແລະລາວໄດ້ເວົ້າວ່າ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ພຣະເຈົ້າຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອັບຣາຮາມຂອງຂ້ານ້ອຍ,
ຂໍໃຫ້ຂ້ານ້ອຍຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງໃນມື້ນີ້,
ແລະຂໍໃຫ້ພຣະອົງສະແດງຄວາມເມດຕາຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອັບຣາຮາມຂອງຂ້ານ້ອຍ. ເບິ່ງ,
ຂ້ານ້ອຍຢືນຢູ່ເທິງນ້ຳພຸ, ແລະລູກສາວຂອງຜູ້ທີ່ອາໄສຢູ່ໃນເມືອງກໍອອກມາຕັກນ້ຳ.
ແລະຜູ້ຍິງບໍລິສຸດທີ່ຂ້ອຍຈະເວົ້າວ່າ, ເຮຽງໄຫຫິນຂອງເຈົ້າເພື່ອຂ້ອຍດີມ,
ແລະນາງຈະເວົ້າກັບຂ້ອຍວ່າ, ເຈົ້າຈົ່ງດີມ,
ແລະຂ້ອຍຈະໃຫ້ອູດຂອງເຈົ້າດີມຈົນກວ່າພວກມັນຈະດີມຈົນໝົດ,
ນີ້ແມ່ນຜູ້ທີ່ເຈົ້າໄດ້ກຽມໄວ້ໃຫ້ຄົນໃຊ້ຂອງເຈົ້າຄືອີຊາກ,
ແລະໃນເລື່ອງນີ້ຂ້ອຍຈະຮູ້ວ່າເຈົ້າໄດ້ສະແດງຄວາມເມດຕາຕໍ່ເຈົ້ານາຍຂອງຂ້ອຍຄືອັບຣາຮາມ.

ແລະມັນເກີດຂຶ້ນກ່ອນທີ່ລາວຈະສໍາເລັດການເວົ້າໃນຈິດໃຈຂອງລາວ, ແລະຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮເບັກກາ
ຜູ້ທີ່ເກີດມາຈາກເບທູເອນ, ລູກຊາຍຂອງມິນຄາ ພັນລະຍາຂອງນາໂຮຣ໌,
ອ້າຍນ້ອງຂອງອັບຣາຮາມ, ກໍາລັງອອກມາ ໂດຍມີໂອ້ງນ້ຳຢູ່ເທິງບ່າຂອງນາງ.

ແຕ່ຍິງພົກແມ່ນງາມຫຼາຍໃນຮູບຮ່າງ, ເປັນຍິງພົກ, ບໍ່ມີຜູ້ຊາຍຮູ້ຈັກນາງ.

ນາງໄດ້ລົງໄປທີ່ນ້ຳພູ, ເຕັມໄຫນ້າຂອງນາງ, ແລະຂຶ້ນມາ. ແຕ່ຜູ້ຮັບໃຊ້ແລ່ນໄປພົບນາງ ແລະເວົ້າວ່າ ໃຫ້ຂ້ອຍຕື່ມນ້ຳໜ້ອຍໜຶ່ງຈາກໄຫຂອງເຈົ້າ ແຕ່ນາງເວົ້າວ່າ, ຕື່ມເດີ ເຈົ້ານາຍ, ແລະນາງຮັບລົງໂອ້ງນ້ຳໃສ່ແຂນຂອງນາງ, ແລະໃຫ້ລາວຕື່ມ, ຈົນກວ່າລາວຢຸດຕື່ມ. ແລະ ນາງ ເວົ້າວ່າ ຂ້ອຍ ຈະ ຕັກ ນ້ຳ ໃຫ້ ອູດ ຂອງ ເຈົ້າ ດ້ວຍ ຈົນກວ່າ ມັນ ທັງໝົດ ຈະ ຕື່ມ ໝົດ ແລະ ນາງໄດ້ຮັບຖອກໂອ້ງນ້ຳເຂົ້າໄປໃນຮາງ ແລະ ແລ່ນໄປຫາບໍ່ນ້ຳເພື່ອຕັກອີກ ແລະ ໄດ້ຕັກນ້ຳໃຫ້ອູດທັງໝົດ. ແຕ່ຊາຍຄົນນັ້ນກຳລັງສັງເກດນາງ

ແລະຮັກສາຄວາມງຽບເພື່ອຮູ້ວ່າ

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ທາງຂອງລາວຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງຫຼືບໍ່. ມັນເກີດຂຶ້ນວ່າ ເມື່ອອູດທັງໝົດຢຸດຕື່ມແລ້ວ, ຊາຍຄົນນັ້ນໄດ້ເອົາຕຸ້ມຫູທອງຄຳໜັກໜຶ່ງດຮັກມາ, ແລະກຳໄລສອງອັນໃສ່ມືຂອງນາງ, ນ້ຳໜັກຂອງພວກມັນສືບດຮັກມາທອງຄຳ.

ແລະລາວໄດ້ຖາມນາງວ່າ: ເຈົ້າເປັນລູກສາວຂອງໃຜ? ກະລຸນາບອກຂ້ອຍວ່າ ມີບ່ອນຢູ່ບ້ານພໍ່ຂອງເຈົ້າສຳລັບພວກເຮົາພັກແຮມບໍ່? ແຕ່ນາງໄດ້ເວົ້າກັບລາວວ່າ: ຂ້ອຍເປັນລູກສາວຂອງເບທູເອນ, ຜູ້ທີ່ມີນຄາເກີດໃຫ້ນາໂຮ. ແລະ ນາງໄດ້ເວົ້າກັບລາວວ່າ: ພວກເຮົາມີຟາງ ແລະ ອາຫານສັດຫຼາຍ, ແລະ ກໍ່ມີສະຖານທີ່ພັກແຮມ.

ແລະຊາຍຄົນນັ້ນມີຄວາມພໍໃຈ, ຈຶ່ງກື້ມລົງນະມັດສະການຕໍ່ພຣະເຈົ້າ. ແລະລາວໄດ້ກ່າວວ່າ:

ຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າຜູ້ເປັນພຣະເຈົ້າຂອງນາຍອັບຮາຮາມຂອງຂ້ານ້ອຍໄດ້ຮັບພອນ, ຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ປະຖິ້ມຄວາມຊອບທຳແລະຄວາມຈິງຂອງພຣະອົງຈາກນາຍຂອງຂ້ານ້ອຍ, ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ນຳທາງຂ້ານ້ອຍໄປສູ່ເຮືອນຂອງອ້າຍນ້ອງຂອງນາຍຂອງຂ້ານ້ອຍ.

ແລະຜູ້ຮັບໃຊ້ໄດ້ແລ່ນໄປປະກາດໃຫ້ຮູ້ຢູ່ເຮືອນຂອງແມ່ຂອງນາງ, ຕາມຄຳເວົ້າເຫຼົ່ານີ້.

ແຕ່ເຮເບກກາມີອ້າຍຊື່ລາບານ, ແລະລາບານໄດ້ວົງອອກໄປຫາຊາຍຄົນນັ້ນຢູ່ນອກທີ່ນ້ຳພູ.

ແລະມັນເກີດຂຶ້ນເມື່ອລາວເຫັນຕຸ້ມຫູແລະກຳໄລຢູ່ໃນມືຂອງເອື້ອຍນ້ອງຍິງຂອງລາວ,

ແລະເມື່ອລາວໄດ້ຍິນຄຳເວົ້າຂອງເຮເບກກາເອື້ອຍນ້ອງຍິງຂອງລາວທີ່ກ່າວວ່າ,

ຜູ້ຊາຍໄດ້ເວົ້າກັບຂ້ອຍດັ່ງນີ້, ລາວກໍມາຫາຜູ້ຊາຍທີ່ຢືນຢູ່ກັບອຸດຢູ່ທີ່ບໍ່ນ້ຳ.
ແລະລາວເວົ້າກັບລາວວ່າ: ມາເຂົ້າມາເບິ່ງ, ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບພອນຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ເປັນຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງຢືນຢູ່ຂ້າງນອກ? ຂ້ານ້ອຍໄດ້ກຽມເຮືອນແລະສະຖານທີ່ສຳລັບອຸດໄວ້ແລ້ວ.
ຊາຍຄົນນັ້ນໄດ້ເຂົ້າໄປໃນເຮືອນ ແລະ ຖອດຂອອກຈາກອຸດ ແລະ
ໃຫ້ຟາງແລະອາຫານສັດແກ່ອຸດ ແລະ ໃຫ້ນ້ຳລ້າງຕີນຂອງລາວ ແລະ
ຕີນຂອງຜູ້ຊາຍທີ່ມາກັບລາວ ແລະເຂົາໄດ້ວາງເຂົ້າຈີ່ໄວ້ຕໍ່ໜ້າເຂົາເຈົ້າເພື່ອກິນ,
ແລະເຂົາເວົ້າວ່າ, ຂ້ອຍຈະບໍ່ກິນຈົນກວ່າຂ້ອຍຈະເວົ້າຄຳເວົ້າຂອງຂ້ອຍ, ແລະເຂົາເວົ້າວ່າ,
ເວົ້າເລີຍ.

ແລະ ເຂົາເວົ້າວ່າ, ຂ້ອຍເປັນຄົນໃຊ້ຂອງອັບຮາຮາມ.
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ວອຍພອນໃຫ້ເຈົ້ານາຍຂອງຂ້ອຍຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ
ແລະທ່ານໄດ້ຖືກຍົກສູງຂຶ້ນ, ແລະພຣະອົງໄດ້ປະທານແກ່ທ່ານເຊິ່ງແກະ, ລູກງົວ, ເງິນ, ຄຳ,
ຄົນໃຊ້, ຄົນໃຊ້ຍິງ, ອຸດ ແລະລາ. ແລະຊາຮາ ຜູ້ຍິງຂອງເຈົ້ານາຍຂ້ອຍ
ໄດ້ເກີດລູກຊາຍຄົນໜຶ່ງໃຫ້ແກ່ເຈົ້ານາຍຂ້ອຍ ຫຼັງຈາກທີ່ທ່ານແກ່ຊາແລ້ວ,
ແລະທ່ານໄດ້ມອບທຸກສິ່ງທີ່ທ່ານມີໃຫ້ແກ່ລາວ.
ແລະເຈົ້ານາຍຂອງຂ້ອຍໄດ້ເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍສາບານ ໂດຍເວົ້າວ່າ,
ເຈົ້າຈະບໍ່ເອົາຜູ້ຍິງໃຫ້ລູກຊາຍຂອງຂ້ອຍຈາກບັນດາລູກສາວຂອງຊາວຄານາອານ,
ທີ່ຂ້ອຍອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນຂອງເຂົາເຈົ້າ. ແຕ່ເຈົ້າຈະຕ້ອງໄປເຮືອນພໍ່ຂອງຂ້ອຍ ແລະ
ໄປຫາເຜົ່າຂອງຂ້ອຍ ແລະ ເອົາເມຍຈາກທີ່ນັ້ນໃຫ້ລູກຊາຍຂອງຂ້ອຍ
ຂ້ອຍເວົ້າກັບເຈົ້ານາຍຂອງຂ້ອຍວ່າ: ຖ້າແມ່ຍິງບໍ່ຍອມໄປກັບຂ້ອຍແນວໃດ? ແລະ
ພຣະອົງໄດ້ກ່າວກັບຂ້ອຍວ່າ,
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຜູ້ທີ່ຂ້ອຍໄດ້ເປັນທີ່ພໍພຣະທັຍຕໍ່ພຣະພັກພຣະອົງ,
ພຣະອົງເອງຈະສົ່ງຜູ້ສົ່ງສານຂອງພຣະອົງໄປກັບເຈົ້າ, ແລະ

ຈະເຮັດໃຫ້ທາງຂອງເຈົ້າຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງ, ແລະ
ເຈົ້າຈະໄດ້ພັນລະຍາໃຫ້ແກ່ລູກຊາຍຂອງຂ້ອຍຈາກເຜົ່າຂອງຂ້ອຍ ແລະ
ຈາກເຮືອນຂອງພໍ່ຂອງຂ້ອຍ. ແລ້ວເຈົ້າຈະບໍ່ມີຄວາມຜິດຈາກຄໍາສາບແຊ່ງຂອງຂ້ອຍ,
ເພາະວ່າຖ້າເຈົ້າມາເຖິງຕະກູນຂອງຂ້ອຍແລະເຂົາເຈົ້າບໍ່ໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ,
ແລ້ວເຈົ້າຈະບໍ່ມີຄວາມຜິດຈາກຄໍາສາບານຂອງຂ້ອຍ. ແລະມາເຖິງນ້ຳພຸໃນມື້ນີ້,
ຂ້ອຍໄດ້ເວົ້າວ່າ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້ານາຍອັບຣາຮາມຂອງຂ້ອຍ,
ຖ້າທ່ານໃຫ້ທາງຂອງຂ້ອຍຈະເລີນ, ທາງທີ່ຂ້ອຍກຳລັງໄປໃນດຽວນີ້, ເບິ່ງເອີ້ຍ,
ຂ້ານ້ອຍຢືນຢູ່ເທິງບໍ່ນ້ຳ, ແລະບັນດາລູກສາວຂອງຜູ້ຊາຍໃນເມືອງອອກມາເພື່ອຕັກນ້ຳ,
ແລະຈະເປັນຍິງບໍລິສຸດຜູ້ທີ່ຂ້ານ້ອຍຈະເວົ້າວ່າ,
ໃຫ້ຂ້ານ້ອຍຕື່ມນ້ຳໜ້ອຍໜຶ່ງຈາກໂອ່ງນ້ຳຂອງເຈົ້າ, ແລະເວົ້າກັບຂ້ອຍວ່າ, ເຈົ້າຕື່ມເທິນ,
ແລະຂ້ອຍຈະຕັກນ້ຳໃຫ້ອູດຂອງເຈົ້າດ້ວຍ,
ນີ້ແມ່ນແມ່ຍິງທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ກຽມໄວ້ໃຫ້ແກ່ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງເອງຄືອີຊາກ,
ແລະໃນເລື່ອງນີ້ຂ້ອຍຈະຮູ້ວ່າເຈົ້າໄດ້ສະແດງຄວາມເມດຕາຕໍ່ນາຍຂອງຂ້ອຍຄືອັບຣາຮາມ.
ແລະມັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນກ່ອນທີ່ຂ້ອຍຈະເວົ້າຈົບໃນຈິດໃຈຂອງຂ້ອຍ,
ທັນທີນັ້ນເຮເບັກກາກໍ່ອອກມາ, ຖືໂອ່ງນ້ຳຢູ່ເທິງບ່າ, ແລະລົງໄປທໍ່ບໍ່ນ້ຳ, ແລະຕັກນ້ຳ,
ຂ້ອຍຈຶ່ງເວົ້າກັບນາງວ່າ, ໃຫ້ຂ້ອຍຕື່ມເທິນ.
ແລະນາງໄດ້ຮີບດ່ວນຫຼຸດໂຫລົງມາວາງເທິງແຂນຂອງນາງເອງ ແລະເວົ້າວ່າ ເຈົ້າຈຶ່ງຕື່ມເທິນ
ແລະອູດຂອງເຈົ້າຂ້ອຍຈະໃຫ້ຕື່ມດ້ວຍ ແລະລາວໄດ້ຕື່ມແລ້ວ ແລະນາງໄດ້ໃຫ້ອູດຕື່ມນ້ຳແລ້ວ
ແລະຂ້ອຍໄດ້ຖາມນາງ ແລະຂ້ອຍເວົ້າວ່າ: ເຈົ້າເປັນລູກສາວຂອງໃຜ? ບອກຂ້ອຍເທິນ.
ແລະນາງກໍ່ເວົ້າວ່າ: ຂ້ອຍເປັນລູກສາວຂອງເບທູເອນ, ລູກຊາຍຂອງນາໂຮ,
ທີ່ມີນຄາເກີດໃຫ້ເຂົາ. ແລະຂ້ອຍໄດ້ໃສ່ຕຸ້ມຫູໃຫ້ນາງ ແລະສາຍແຂນອ້ອມມືຂອງນາງ.
ແລະເມື່ອມີຄວາມຍິນດີ, ຂ້ານ້ອຍກໍ່ກະລະບໄຫ້ວ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ແລະອວຍພອນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພຣະເຈົ້າຂອງນາຍຂ້ານ້ອຍອັບຣາຮາມ,

ຜູ້ທີ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຂ້ານ້ອຍຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງໃນທາງແຫ່ງຄວາມຈິງ
ເພື່ອເອົາລູກສາວຂອງອ້າຍຊາຍນາຍຂ້ານ້ອຍມາໃຫ້ລູກຊາຍຂອງລາວ. ຖ້າດັ່ງນັ້ນ
ທ່ານທັງຫລາຍເຮັດຄວາມເມດຕາແລະຄວາມຊອບທຳຕໍ່ເຈົ້ານາຍຂອງຂ້ອຍ, ແຕ່ຖ້າບໍ່,
ຈົ່ງບອກກັບຂ້ອຍ, ເພື່ອວ່າຂ້ອຍຈະກັບໄປທາງຂວາຫຼືທາງຊ້າຍ.

ລາບານ ແລະ ເບທູເອນ ຕອບວ່າ: ເລື່ອງນີ້ອອກມາຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ພວກເຮົາບໍ່ສາມາດເວົ້າຕໍ່ຕ້ານເຈົ້າໄດ້ວ່າຊົ່ວຮ້າຍຫຼືດີ. ເບິ່ງ, ເຮເບັກກາຢູ່ຕໍ່ໜ້າເຈົ້າ,
ພາລາວໄປເດີ, ແລະໃຫ້ລາວເປັນພັນລະຍາຂອງລູກຊາຍເຈົ້ານາຍຂອງເຈົ້າ,
ດັ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວໄວ້. ແຕ່ມັນເກີດຂຶ້ນວ່າ
ເມື່ອຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງອັບຣາຮາມໄດ້ຍິນຄຳເວົ້າຂອງພວກເຂົາ,
ລາວກໍ່ກັມລົງນະມັດສະການຕໍ່ພຣະເຈົ້າເທິງແຜ່ນດິນ. ແລະຄົນໃຊ້ໄດ້ນຳເອົາເຄື່ອງໃຊ້ເງິນ
ແລະຄຳ ແລະເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມອອກມາ, ໃຫ້ແກ່ເຮເບັກກາ, ແລະໃຫ້ຂອງຂວັນແກ່ອ້າຍນ້ອງຂອງ
ນາງ ແລະແມ່ຂອງນາງ. ແລະພວກເຂົາກິນ ແລະດື່ມ, ທັງຕົວເຂົາເອງ
ແລະຜູ້ຊາຍທີ່ຢູ່ກັບເຂົາ, ແລະພວກເຂົາືນອນ. ແລະເມື່ອລຸກຂຶ້ນໃນຕອນເຊົ້າ, ເຂົາເວົ້າວ່າ:
ສົ່ງຂ້ອຍໄປ ເພື່ອວ່າຂ້ອຍຈະໄດ້ໄປຫານາຍຂອງຂ້ອຍ.

ພີ່ນ້ອງຂອງນາງແລະແມ່ຂອງນາງເວົ້າວ່າ, ໃຫ້ຍິງສາວຢູ່ກັບພວກເຮົາປະມານສິບມື້,
ແລະຫຼັງຈາກນັ້ນນາງຈະອອກເດີນທາງ. ແຕ່ເຂົາກ່າວຕໍ່ພວກເຂົາວ່າ, ຢ່າຍຶດຂ້ອຍໄວ້,
ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ທາງຂອງຂ້ອຍຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງແລ້ວ, ຈົ່ງສົ່ງຂ້ອຍໄປ,
ເພື່ອຂ້ອຍຈະໄດ້ກັບຄືນໄປຫານາຍຂອງຂ້ອຍ. ພວກເຂົາແຕ່ເວົ້າວ່າ,
ໃຫ້ພວກເຮົາເອີ້ນຜູ້ຮັບໃຊ້ ແລະ ໃຫ້ພວກເຮົາຖາມປາກຂອງນາງ.
ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ເອີ້ນເຮເບັກກາມາ ແລະເວົ້າກັບນາງວ່າ: ເຈົ້າຈະໄປກັບຜູ້ຊາຍຄົນນີ້ບໍ່?
ແລະນາງກໍ່ເວົ້າວ່າ: ຂ້ານ້ອຍຈະໄປ. ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ສົ່ງເຮເບັກກາ ເອື້ອຍນ້ອງຍິງຂອງເຂົາເຈົ້າ,
ແລະຊັບສິນຂອງນາງ, ແລະຄົນໃຊ້ຂອງອັບຣາຮາມ, ແລະຄົນທີ່ຢູ່ກັບລາວ.

ແລະເຂົາເຈົ້າອວຍພອນເຮເບກກາ ແລະເວົ້າກັບນາງວ່າ, ເຮື້ອຍນ້ອງຂອງພວກເຮົາ,
ຂໍໃຫ້ເຈົ້າກາຍເປັນຫລາຍພັນຫລາຍຫມື່ນ,
ແລະຂໍໃຫ້ເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າສືບມໍລະດົກເມືອງຕ່າງໆຂອງສັດຕູຂອງເຂົາເຈົ້າ.
ເຮເບກກາລຸກຂຶ້ນແລ້ວ ແລະພວກຜູ້ຮັບໃຊ້ຍິງຂອງນາງ, ພວກເຂົາເຈົ້າຂຶ້ນອູດ,
ແລະພວກເຂົາເຈົ້າໄປກັບຜູ້ຊາຍ, ແລະຜູ້ຮັບໃຊ້ຍົກເຮເບກກາອອກໄປແລ້ວ.

ອີຊາກກໍາລັງເດີນທາງຜ່ານທະເລຊາຍໄປຫາບໍ່ແຫ່ງນິມິດ,
ແລະລາວເອງອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນທາງພາກໃຕ້.
ແລະອີຊາກກໍອອກໄປເພື່ອສົນທະນາໃນທົ່ງພຽງໃນຕອນແລງ, ແລະເມື່ອລາວຍົກຕາຂຶ້ນເບິ່ງ,
ລາວກໍເຫັນອູດກໍາລັງມາ. ແລະເຮເບກກາໄດ້ເງົ້າຫນ້າຂຶ້ນເບິ່ງ ເຫັນອີຊາກ
ແລະນາງກໍໂດດລົງຈາກອູດ ແລະນາງເວົ້າກັບຄົນໃຊ້ວ່າ,
ຜູ້ຊາຍຄົນນັ້ນກໍກໍາລັງຢ່າງມາໃນທົ່ງພຽງເພື່ອພົບພວກເຮົາແມ່ນໃຜ; ຄົນໃຊ້ຕອບວ່າ,
ນີ້ແມ່ນເຈົ້ານາຍຂອງຂ້ອຍ, ແລະນາງໄດ້ເອົາຜ້າຄຸມມາໃສ່. ແລະ
ຜູ້ຮັບໃຊ້ໄດ້ເລົ່າຄໍາເວົ້າທັງໝົດທີ່ເຂົາເຮັດໃຫ້ອີສອກກຟັງ.
ອີຊາກເຂົ້າໄປໃນເຮືອນຂອງແມ່ຂອງລາວ ແລະເອົາເຮເບກກາມາເປັນພັນລະຍາຂອງລາວ
ແລະລາວຮັກນາງ ແລະອີຊາກໄດ້ຮັບການປອບໂຍນກ່ຽວກັບຊາຮາແມ່ຂອງລາວ

໒໕

ແລະອາບຣາຮາມໄດ້ເອົາເມຍອີກຄົນໜຶ່ງ ຊື່ວ່າເຄທູຣາ ນາງໄດ້ເກີດບຸດຊາຍໃຫ້ລາວຄື
ຊອມບຣານ, ເອຊານ, ມາດານ, ມາດຽມ, ເອສບອກ ແລະ ໂຊເອ.
ອີເຊັນໄດ້ເກີດຊາບາແລະເດດານ, ລູກຊາຍຂອງເດດານແມ່ນອັດຊູຣິມ, ເລຕູຊິມ,
ແລະເລອຸມມິມ. ລູກຊາຍຂອງມີດີອານແມ່ນ ເກເຟີ, ອາເຟີ, ເອໂນກ, ອາບິດາ, ແລະ

ເອນຕາກາ, ທັງໝົດເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນລູກຊາຍຂອງເຄຕູຣາ.
 ແຕ່ອັບຣາຮາມໄດ້ໃຫ້ຊັບສິນທັງໝົດຂອງລາວແກ່ອິສອາກ ລູກຊາຍຂອງລາວ
 ແລະອັບຣາຮາມໄດ້ໃຫ້ຂອງຂວັນແກ່ລູກຊາຍຂອງນາງສະນິມຂອງລາວ
 ແລະສົ່ງພວກເຂົາອອກໄປຈາກອິສອາກລູກຊາຍຂອງລາວ ໃນຂະນະທີ່ລາວຍັງມີຊີວິດຢູ່
 ໄປຫາທິດຕາເວັນອອກເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນຕາເວັນອອກ
 ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນປີຂອງຊີວິດຂອງອັບຣາຮາມທີ່ລາວມີຊີວິດຢູ່, ຮ້ອຍເຈັດສິບຫ້າປີ.
 ອັບຣາຮາມຕາຍໃນອາຍຸແກ່ທີ່ດີ ເປັນຄົນແກ່ທີ່ມີອາຍຸຍືນຍາວ
 ແລະລາວໄດ້ໄປຢູ່ກັບບັນພະບຸລຸດຂອງລາວ ແລະອີຊາກກັບອິສມາເອນ ລູກຊາຍຂອງລາວ
 ໄດ້ຝັງລາວໄວ້ໃນຖ້ຳຄູ່ ໃນທົ່ງນາຂອງເອໂຟຣນ ລູກຊາຍຂອງໂຊຣາ ຊາວຮິດໄຕ
 ຊຶ່ງຢູ່ກົງກັນຂ້າມກັບມາເມເຣ ທີ່ດິນແລະຖ້ຳທີ່ອັບຣາຮາມໄດ້ມາຈາກລູກຊາຍຂອງເຮັດ,
 ຢູ່ນັ້ນເຂົາເຈົ້າໄດ້ຝັງອັບຣາຮາມແລະຊາຣາຟັນລະຍາຂອງລາວ. ມັນເກີດຂຶ້ນວ່າ
 ຫຼັງຈາກອັບຣາຮາມຕາຍແລ້ວ, ພຣະເຈົ້າໄດ້ອວຍພອນໃຫ້ແກ່ອິສອາກລູກຊາຍຂອງລາວ,
 ແລະອິສອາກໄດ້ອາໄສຢູ່ຂ້າງບໍ່ນ້ຳແຫ່ງນິມິດ. ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນການເກີດຂອງອິສມາເອນ
 ລູກຊາຍຂອງອັບຣາຮາມ, ຜູ້ທີ່ຮາການ ຊາວອີຢິບ ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງຊາຣາ
 ເກີດໃຫ້ແກ່ອັບຣາຮາມ. ແລະເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຊື່ຂອງລູກຊາຍອິສມາເອນ,
 ຕາມຊື່ຂອງລຸ້ນຂອງລາວ: ລູກຊາຍທຳອິດຂອງອິສມາເອນແມ່ນເນບາໂຢທ, ແລະເຄຕາ,
 ແລະນາບເດນ, ແລະມັດຊາມ, ແລະ ມາສມາ, ແລະ ດູມາ, ແລະ ມາສເຊ, ແລະ ໂຄດຕານ,
 ເທມານ, ເຢຕູຣ, ນາເຟສ, ແລະ ເຄດມາ. ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນລູກຊາຍຂອງອິສມາເອນ,
 ແລະເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຊື່ຂອງເຂົາເຈົ້າໃນເດັກຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະໃນບ່ອນຕັ້ງຖິ່ນຖານຂອງເຂົາເຈົ້າ,
 ສິບສອງຜູ້ປົກຄອງຕາມຊົນຊາດຂອງເຂົາເຈົ້າ. ແລະ
 ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນປີແຫ່ງຊີວິດຂອງອິສມາເອນ, ຮ້ອຍສາມສິບເຈັດປີ, ແລະ
 ລາວຫມົດກຳລັງແລ້ວຕາຍ, ແລະ ຖືກເພີ່ມໄປຫາເຜົ່າພັນຂອງລາວ. ອາໄສຢູ່ ແລະ ຈາກ
 ຮາວິລາ ຈົນເຖິງ ຊູຣ໌ ທີ່ ເປັນ ຕາມ ໜ້າ ອີຢິບ ຈົນເຖິງ ມາ ໄປຫາ ຊາວອັດຊ

ແລະເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນລຸ້ນຂອງອີຊາກ ລູກຊາຍຂອງອັບຣາຮາມ, ອັບຣາຮາມໄດ້ເກີດອີຊາກ.
ອີຊາກມີອາຍຸສີ່ສິບປີເມື່ອລາວໄດ້ແຕ່ງງານກັບເຮເບກກາ
ລູກສາວຂອງເບທູເອນຊາວຊີເຣຍຈາກເມໂສໂປເຕເມຍແຫ່ງຊີເຣຍ
ເຊິ່ງເປັນເອື້ອຍນ້ອງຂອງລາບານຊາວຊີເຣຍ ເປັນພັນລະຍາຂອງລາວ
ອີຊາກໄດ້ອ້ອນວອນຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່ຽວກັບເຮເບກກາພັນລະຍາຂອງລາວ,
ເພາະວ່ານາງເປັນຫມັນ, ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ຟັງລາວ,
ແລະເຮເບກກາພັນລະຍາຂອງລາວໄດ້ຖືພາ. ເດັກນ້ອຍກະໂດດຢູ່ໃນນັ້ນ, ແລະນາງເວົ້າວ່າ,
ຖ້າມັນກຳລັງຈະເກີດຂຶ້ນກັບຂ້ອຍແບບນີ້, ແລ້ວເປັນຫຍັງຂ້ອຍຈຶ່ງມີສິ່ງນີ້?
ແລະນາງໄປສອບຖາມຈາກພຣະເຈົ້າ. ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວກັບນາງວ່າ,
ສອງປະຊາຊາດຢູ່ໃນທ້ອງຂອງເຈົ້າ,
ແລະສອງປະຊາຊົນຈະຖືກແບ່ງແຍກອອກຈາກທ້ອງຂອງເຈົ້າ,
ແລະປະຊາຊົນໜຶ່ງຈະເກີນກວ່າປະຊາຊົນອີກໜຶ່ງ, ແລະຜູ້ໃຫຍ່ກວ່າຈະຮັບໃຊ້ຜູ້ນ້ອຍກວ່າ.
ແລະວັນທັງຫຼາຍຂອງການຄອດລູກຂອງນາງໄດ້ເຕັມແລ້ວ,
ແລະນີ້ແມ່ນຝາແຝດຢູ່ໃນທ້ອງຂອງນາງ. ລູກຫົວປີອອກມາມີສີແດງ,
ທັງໝົດຄືກັບໜັງທີ່ມີຂົນ, ແລະເຂົາຕັ້ງຊື່ຂອງລາວວ່າເອຊາວ. ແລະຫຼັງຈາກນັ້ນ,
ອ້າຍນ້ອງຂອງລາວກໍ່ອອກມາ, ແລະມີຂອງລາວກໍ່ຈັບສິນດິນຂອງເອຊາວ,
ແລະລາວໄດ້ເອີ້ນຊື່ຂອງລາວວ່າຢາໂກບ. ອີຊາກມີອາຍຸຫົກສິບປີ
ເມື່ອເຮເບກກາເກີດພວກເຂົາ. ພວກຊາຍໜຸ່ມເພີ່ມຂຶ້ນ,
ແລະເອຊາວແມ່ນຄົນທີ່ຮູ້ການລ່າສັດ, ເປັນຊາວນາ, ແຕ່ຢາໂກບແມ່ນຄົນທຳມະດາທີ່ຢູ່ເຮືອນ.
ອີຊາກຮັກເອຊາວ ເພາະວ່າການລ່າສັດຂອງລາວເປັນອາຫານແກ່ລາວ,
ແຕ່ເຮເບກກາຮັກຢາໂກບ.

ຢາໂກບໄດ້ຕື້ມແກງ, ແລະເອຊາວກໍ່ກັບມາຈາກທົ່ງນາໂດຍອິດເພຍ.

ແລະເອຊາວເວົ້າກັບຢາໂກບວ່າ: ໃຫ້ຂ້ອຍກິນອາຫານຕົ້ມສີແດງນີ້ເທາະ,
ເພາະວ່າຂ້ອຍອ່ອນເພຍ. ເພາະເຫດນີ້, ຊື່ຂອງລາວຈຶ່ງຖືກເອີ້ນວ່າເອໂດມ.
ຢາໂກບກ່າວກັບເອຊາວວ່າ, ຂາຍສິດທິບຸດຊ້າຍຫົວປີຂອງເຈົ້າໃຫ້ຂ້ອຍໃນມື້ນີ້.
ແລະເອຊາວເວົ້າວ່າ ນີ້ແນ ຂ້ອຍກຳລັງຈະຕາຍ
ແລ້ວສິດທິບຸດຊ້າຍຫົວປີເຫຼົ່ານີ້ຈະມີປະໂຫຍດຫຍັງແກ່ຂ້ອຍ ແລະ
ຢາໂກບໄດ້ເວົ້າກັບລາວວ່າ ຈົ່ງສາບານກັບຂ້ອຍໃນມື້ນີ້ ແລະ ລາວກໍ່ສາບານກັບລາວ, ແລະ
ເອຊາວກໍ່ຂາຍສິດທິກຳເນີດໃຫ້ແກ່ຢາໂກບ ຢາໂກບໃຫ້ເຂົ້າຈີ່ແລະແກງຖົ່ວແກ່ເອຊາວ,
ແລະລາວກໍ່ກິນແລະຕື່ມ, ຫຼັງຈາກນັ້ນລາວກໍ່ລຸກຂຶ້ນແລ້ວໄປ,
ດັ່ງນັ້ນເອຊາວຈຶ່ງດູກສິດທິບຸດຊ້າຍທຳອິດ.

໒໖

ມີການອິດຫົວເກີດຂຶ້ນເທິງແຜ່ນດິນໂລກ,
ນອກເໜືອຈາກການອິດຫົວທີ່ເກີດຂຶ້ນກ່ອນໜ້ານີ້ໃນສະໄໝຂອງອັບຣາຮາມ,
ແລະອີສອາກໄດ້ໄປຫາອາບິເມເລັກກະສັດຂອງຊາວຟິລິດສະຕິນທີ່ເມືອງເກຣາ.
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າປະກົດແກ່ລາວ ແລະ ຕັ້ງວ່າ, ຢ່າລົງໄປອີຢິບ,
ແຕ່ຈົ່ງອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນທີ່ເຮົາຈະບອກເຈົ້າ. ແລະຈົ່ງອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນນີ້,
ແລະເຮົາຈະຢູ່ກັບເຈົ້າ, ແລະເຮົາຈະອວຍພອນເຈົ້າ,
ເພາະວ່າເຮົາຈະໃຫ້ແຜ່ນດິນທັງໝົດນີ້ແກ່ເຈົ້າແລະເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າ,
ແລະເຮົາຈະສ້າງຕັ້ງຄຳສັບຖະຂອງເຮົາ, ທີ່ເຮົາໄດ້ສາບານໄວ້ກັບອັບຣາຮາມພໍ່ຂອງເຈົ້າ.
ແລະຂ້ອຍຈະເພີ່ມທະວີເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າໃຫ້ຫຼາຍດັ່ງດວງດາວໃນສະຫວັນ,
ແລະຂ້ອຍຈະໃຫ້ແຜ່ນດິນທັງໝົດນີ້ແກ່ເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າ,
ແລະປະຊາຊາດທັງໝົດໃນແຜ່ນດິນຈະໄດ້ຮັບພອນໃນເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າ.

ເພາະວ່າອັບຮາຮາມພໍຂອງເຈົ້າໄດ້ເຊື່ອຟັງສຽງຂອງເຮົາ ແລະ ໄດ້ຮັກສາຄຳສັ່ງຂອງເຮົາ, ບັນຍັດຂອງເຮົາ, ກົດລະບຽບຂອງເຮົາ, ແລະ ກົດໝາຍຂອງເຮົາ.

ແຕ່ອີຊາກໄດ້ອາໄສຢູ່ໃນເກຣາຣາ. ຜູ້ຊາຍຂອງສະຖານທີ່ນັ້ນໄດ້ຖາມກ່ຽວກັບເຣເບກກາ ຜູ້ຍິງຂອງລາວ, ແລະລາວເວົ້າວ່າ ນາງແມ່ນເອື້ອຍນ້ອງຂອງຂ້ອຍ,

ເພາະວ່າລາວຢ້ານທີ່ຈະເວົ້າວ່າ ນາງແມ່ນຜູ້ຍິງຂອງຂ້ອຍ,

ຢ້ານວ່າຜູ້ຊາຍຂອງສະຖານທີ່ນັ້ນອາດຈະຂ້າລາວເພາະເຣເບກກາ, ເພາະວ່ານາງງາມຫຼາຍ.

ມັນເກີດຂຶ້ນແລ້ວທີ່ລາວຢູ່ທີ່ນັ້ນເປັນເວລາດົນນານ,

ແລະອາບິເມເລກກະສັດແຫ່ງເກຣາໄດ້ໂຄ້ງລົງເບິ່ງຜ່ານປ່ອງຢ້ຽມ,

ໄດ້ເຫັນອີຊາກກຳລັງຫຼິ້ນກັບເຣເບກກາພັນລະຍາຂອງລາວ. ອາບິເມເລັກເອີ້ນອີຊາກມາ

ແລະເວົ້າກັບລາວວ່າ, ແມ່ນແລ້ວບໍ່ວ່ານາງແມ່ນພັນລະຍາຂອງເຈົ້າ?

ເປັນຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງເວົ້າວ່ານາງແມ່ນເອື້ອຍນ້ອງຂອງຂ້ອຍ? ອີຊາກຕອບລາວວ່າ,

ຂ້ອຍເວົ້າແບບນັ້ນເພາະວ່າຂ້ອຍຢ້ານວ່າຂ້ອຍຈະຕາຍເພາະນາງ. ອາບິເມເລັກເວົ້າກັບລາວວ່າ, ເຈົ້າເຮັດຫຍັງກັບພວກເຮົາ?

ເກືອບຈະມີຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງຈາກເຜົ່າພັນຂອງຂ້ອຍນອນກັບແມ່ຍິງຂອງເຈົ້າ,

ແລະເຈົ້າໄດ້ນຳຄວາມບໍ່ຮູ້ມາສູ່ພວກເຮົາ.

ອາບິເມເລັກໄດ້ສັ່ງປະຊາຊົນທັງໝົດຂອງລາວເວົ້າວ່າ,

ທຸກຄົນທີ່ແຕະຕ້ອງຜູ້ຊາຍຄົນນີ້ແລະພັນລະຍາຂອງລາວ, ຈະຕ້ອງໂທດປະຫານຊີວິດ.

ອີຊາກໄດ້ຫວ່ານເມັດພືດໃນແຜ່ນດິນນັ້ນ

ແລະໃນປີນັ້ນລາວໄດ້ຮັບຜົນຜະລິດເຂົ້າບາເລຫຼາຍເຖິງຮ້ອຍເທົ່າ

ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ອວຍພອນໃຫ້ລາວ ແລະຊາຍຄົນນັ້ນໄດ້ຖືກຍົກຂຶ້ນ,

ແລະໄດ້ກ້າວໜ້າກາຍເປັນຜູ້ໃຫຍ່ກວ່າ, ຈົນກວ່າລາວກາຍເປັນຜູ້ໃຫຍ່ຫຼາຍ.

ມັນເກີດຂຶ້ນແທ້ວ່າລາວມີສັດລ້ຽງແກະ, ສັດລ້ຽງງົວ, ແລະການກະສິກຳຫຼາຍ.

ແລະພວກຟິລິດສະຕິນກໍອິດສາລາວ.

ແລະບໍ່ນຳທັງໝົດທີ່ຄົນໃຊ້ຂອງພໍ່ລາວຊຸດໄວ້ໃນສະໄໝຂອງພໍ່ລາວ,
ຊາວຟີລິດສະຕິນໄດ້ອຸດມັນ, ແລະເຕັມມັນດ້ວຍດິນ. ອາບິເມເລັກເວົ້າກັບອີຊາກວ່າ,
ຈົ່ງໄປຈາກພວກເຮົາເສຍ, ເພາະວ່າເຈົ້າກາຍເປັນຜູ້ເຂັ້ມແຂງກວ່າພວກເຮົາຫຼາຍແລ້ວ.
ແລະອີຊາກກໍໄດ້ໄປຫ່າງຈາກທີ່ນັ້ນ ແລະພັກແຮມຢູ່ໃນຫຸບເຂົາເກຣາ ແລະອາໄສຢູ່ທີ່ນັ້ນ

ແລະອີກຄັ້ງອີຊາກຊຸດບໍ່ນຳທີ່ຄົນໃຊ້ຂອງອັບຣາຮາມພໍ່ຂອງລາວຊຸດໄວ້,
ແລະຊາວຟີລິດຕິນອຸດມັນຫຼັງຈາກອັບຣາຮາມພໍ່ຂອງລາວຕາຍ,
ແລະລາວຕັ້ງຊື່ໃຫ້ມັນຕາມຊື່ທີ່ພໍ່ຂອງລາວຕັ້ງໄວ້.

ແລະພວກຄົນໃຊ້ຂອງອີຊາກໄດ້ຊຸດໃນຮ່ອມພູເກຣາ ແລະພົບບໍ່ນຳມີຊີວິດຢູ່ທີ່ນັ້ນ
ແລະພວກຜູ້ລ້ຽງແກະຂອງເກຣາໄດ້ສູ້ລົບກັບພວກຜູ້ລ້ຽງແກະຂອງອີຊາກ,
ໂດຍອ້າງວ່ານັ້ນເປັນຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ເອີ້ນຊື່ບໍ່ນຳນັ້ນວ່າ ຄວາມບໍ່ຍຸຕິທຳ,
ເພາະວ່າເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຮັດຜິດຕໍ່ລາວ. ແລ້ວລາວກໍອອກເດີນທາງຈາກທີ່ນັ້ນ ແລະ
ຊຸດບໍ່ນຳອີກບໍ່ໜຶ່ງ, ແຕ່ເຂົາເຈົ້າກໍທະເລາະກັນກ່ຽວກັບບໍ່ນັ້ນດ້ວຍ, ແລະ ລາວຕັ້ງຊື່ມັນວ່າ
ຄວາມເປັນສັດຕູ. ແຕ່ລາວໄດ້ເດີນທາງອອກຈາກບ່ອນນັ້ນ ແລະຊຸດບໍ່ນຳອື່ນ, ແລະເຂົາເຈົ້າບໍ່
ໄດ້ຕໍ່ສູ້ກ່ຽວກັບບໍ່ນຳນັ້ນ, ແລະລາວໄດ້ຕັ້ງຊື່ມັນວ່າ ເອີຣູໂຄເຣຍ, ໂດຍເວົ້າວ່າ, ເພາະວ່າດຽວນີ້
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ກວ້າງຂວາງແກ່ພວກເຮົາ, ແລະໄດ້ເພີ່ມພູນພວກເຮົາເທິງແຜ່ນ
ດິນ.

ແລະລາວໄດ້ໄປຂຶ້ນຈາກທີ່ນັ້ນໄປຍັງບໍ່ນຳແຫ່ງຄຳສາບານ.
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປາກົດຕໍ່ລາວໃນຄືນນັ້ນ, ແລະຕົວະວ່າ,
ເຮົາເປັນພຣະເຈົ້າຂອງອັບຣາຮາມພໍ່ຂອງເຈົ້າ, ຢ່າຢ້ານກົວເລີຍ, ເພາະວ່າເຮົາຢູ່ກັບເຈົ້າ,
ແລະເຮົາຈະອວຍພອນເຈົ້າ,
ແລະເຮົາຈະເພີ່ມທະວີເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າເພື່ອອັບຣາຮາມພໍ່ຂອງເຈົ້າ.

ແລະເຂົາສ້າງແທ່ນບູຊາຢູ່ທີ່ນັ້ນ, ແລະຮ້ອງຂໍຊື່ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ແລະຕັ້ງເຕັ້ນຂອງລາວຢູ່ທີ່ນັ້ນ, ແລະຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງອີຊາກຊຸດບໍ່ຢູ່ທີ່ນັ້ນໃນຮ່ອມພູເກຣາ.
ແລະອາບິເມເລັກໄດ້ໄປຫາລາວຈາກເມືອງເກຣາ ພ້ອມກັບໂອໂຄຊາທທີ່ປຶກສາຂອງລາວ
ແລະຟິໂຄລຜູ້ບັນຊາການໃຫຍ່ແຫ່ງກອງທັບຂອງລາວ ແລະອີສອາກກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ,
ເປັນຫຍັງພວກເຈົ້າຈຶ່ງມາຫາຂ້ອຍ? ພວກເຈົ້າກຽດຊັງຂ້ອຍ
ແລະໄດ້ສົ່ງຂ້ອຍອອກໄປຈາກພວກເຈົ້າ. ພວກເຂົາເວົ້າວ່າ,
ພວກເຮົາໄດ້ເຫັນຢ່າງແຈ້ງຊັດວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຢູ່ກັບເຈົ້າ, ແລະພວກເຮົາຈຶ່ງເວົ້າວ່າ,
ຂໍໃຫ້ມີສັນຍາລະຫວ່າງພວກເຮົາແລະເຈົ້າ, ແລະພວກເຮົາຈະເຮັດສັນຍາກັບເຈົ້າ,
ຢ່າໄດ້ເຮັດຮ້າຍພວກເຮົາເລີຍ, ເພາະວ່າພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ປະຕິບັດທ່ານຢ່າງໜ້າກຽດຊັງ,
ແລະດ້ວຍວິທີທີ່ພວກເຮົາໄດ້ປະຕິບັດຕໍ່ທ່ານດ້ວຍດີ,
ແລະພວກເຮົາໄດ້ສົ່ງທ່ານອອກໄປດ້ວຍສັນຕິພາບ,
ແລະບັດນີ້ທ່ານເປັນຜູ້ໄດ້ຮັບພອນຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ແລະເຂົາໄດ້ຈັດງານລ້ຽງໃຫ້ເຂົາເຈົ້າ,
ແລະເຂົາເຈົ້າກໍ່ກິນ ແລະດື່ມ. ແລະໃນຕອນເຊົ້າ ເຂົາເຈົ້າໄດ້ລຸກຂຶ້ນ
ແລະແຕ່ລະຄົນໄດ້ສາບານຕໍ່ເພື່ອນບ້ານຂອງຕົນ ແລະອີຊາກໄດ້ສົ່ງພວກເຂົາອອກໄປ
ແລະພວກເຂົາໄດ້ອອກເດີນທາງຈາກລາວດ້ວຍສັນຕິພາບ ມັນເກີດຂຶ້ນໃນມື້ນັ້ນ,
ແລະພວກຄົນໃຊ້ຂອງອີຊາກໄດ້ມາເຖິງລາຍງານໃຫ້ລາວກ່ຽວກັບບໍ່ທີ່ພວກເຂົາຊຸດ,
ແລະພວກເຂົາເວົ້າວ່າ ພວກເຮົາບໍ່ພົບນ້ຳ. ແລະ ເອີ້ນມັນວ່າ ຄຳສັບຖານ, ເພາະສະນັ້ນ
ເອີ້ນຊື່ເມືອງນັ້ນວ່າ ບໍ່ນ້ຳຄຳສັບຖານ ຈົນເຖິງມື້ນີ້

ເອຊາວມີອາຍຸສີ່ສິບປີ, ແລະລາວໄດ້ແຕ່ງງານກັບຢູດິດ ລູກສາວຂອງເບເອີຣ໌ຊາວຮິດໄຕ,
ແລະບາເຊມັດ ລູກສາວຂອງເອລອນຊາວຮິດໄຕ.
ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ຂັດແຍ້ງກັບອີຊາກແລະເຣເບກກາ

໒໗

ມັນເກີດຂຶ້ນວ່າ ຫຼັງຈາກອີຊາກແກ່ຊາແລ້ວ, ຕາຂອງລາວກໍ່ມົວໄປຈົນເຫັນບໍ່ໄດ້,
ລາວຈຶ່ງເອີ້ນເອຊາວລູກຊາຍຄົນໂຕຂອງລາວ, ແລະເວົ້າກັບລາວວ່າ, ລູກຊາຍຂອງພໍ່,
ແລະລາວຕອບວ່າ, ນີ້ແມ່ລູກຢູ່ນີ້. ແລະ ລາວເວົ້າວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງເລີຍ, ຂ້ອຍໄດ້ແກ່ຊາແລ້ວ ແລະ
ບໍ່ຮູ້ວັນແຫ່ງການຕາຍຂອງຂ້ອຍ. ດຽວນີ້ ເອົາເຄື່ອງມືຂອງເຈົ້າ, ທັງກະບອກລູກສອນ ແລະ
ທະນູ, ແລ້ວອອກໄປທົ່ງພຽງ ແລະ ລ່າສັດໃຫ້ຂ້ອຍ. ແລະ ຈົ່ງເຮັດອາຫານໃຫ້ຂ້ອຍ,
ດັ່ງທີ່ຂ້ອຍຮັກ, ແລະ ນຳມາໃຫ້ຂ້ອຍ, ເພື່ອຂ້ອຍຈະກິນ,
ເພື່ອວ່າຈິດວິນຍານຂອງຂ້ອຍຈະອວຍພອນເຈົ້າ ກ່ອນຂ້ອຍຈະຕາຍ.
ເຮເບກກາໄດ້ຍິນອີຊາກກຳລັງເວົ້າກັບເອຊາວລູກຊາຍຂອງລາວ,
ແລະເອຊາວໄດ້ໄປທົ່ງພຽງເພື່ອລ່າສັດໃຫ້ພໍ່ຂອງລາວ.
ແຕ່ເຮເບກກາໄດ້ເວົ້າກັບຢາໂກບລູກຊາຍນ້ອຍຂອງນາງວ່າ, ເບິ່ງ,
ຂ້ອຍໄດ້ຍິນພໍ່ຂອງເຈົ້າກຳລັງເວົ້າກັບເອຊາວອ້າຍຂອງເຈົ້າວ່າ,
ເອົາເນື້ອສັດທີ່ລ່າໄດ້ມາໃຫ້ຂ້ອຍ ແລະ ເຮັດອາຫານແສນອຣ່ອຍໃຫ້ຂ້ອຍ,
ເພື່ອວ່າເມື່ອຂ້ອຍກິນແລ້ວ ຂ້ອຍຈະໄດ້ອວຍພອນໃຫ້ເຈົ້າຕໍ່ໜ້າພຣະເຈົ້າ
ກ່ອນທີ່ຂ້ອຍຈະຕາຍ. ດຽວນີ້ ດັ່ງນັ້ນ ລູກຊາຍຂອງຂ້ອຍ ຈົ່ງຟັງຂ້ອຍ ດັ່ງທີ່ຂ້ອຍສັ່ງເຈົ້າ
ແລະໄປທີ່ຝູງແກະ, ເອົາແບ້ນ້ອຍສອງໂຕທີ່ອ່ອນແລະດີມາໃຫ້ຂ້ອຍຈາກທີ່ນັ້ນ,
ແລະຂ້ອຍຈະເຮັດພວກມັນເປັນອາຫານແຊບໃຫ້ພໍ່ຂອງເຈົ້າ, ດັ່ງທີ່ທ່ານມັກ.
ແລະເຈົ້າຈະນຳເຂົ້າໄປໃຫ້ພໍ່ຂອງເຈົ້າ, ແລະລາວຈະກິນ,
ເພື່ອວ່າພໍ່ຂອງເຈົ້າອາດຈະອວຍພອນເຈົ້າກ່ອນທີ່ລາວຈະຕາຍ.
ຢາໂກບກ່າວກັບເຮເບກກາແມ່ຂອງລາວວ່າ, ເອຊາວອ້າຍຂອງຂ້ອຍແມ່ນຜູ້ຊາຍທີ່ມີຂົນ,
ແຕ່ຂ້ອຍແມ່ນຜູ້ຊາຍທີ່ເກ້ຽນ. ຢ່າໃຫ້ພໍ່ສຳພັດຂ້ອຍເລີຍ
ແລ້ວຂ້ອຍຈະເປັນຄົນດູກູກຕໍ່ໜ້າລາວ ແລະ ຂ້ອຍຈະນຳເອົາຄຳສາບແຊ່ງມາສູ່ຕົວຂ້ອຍເອງ

ບໍ່ແມ່ນພອນ. ແມ່ເວົ້າກັບລາວວ່າ, ຄຳສາບແຊ່ງຂອງເຈົ້າຈົ່ງຕົກເທິງຂ້ອຍ, ລູກເອີຍ, ພຽງແຕ່ເຈົ້າຈົ່ງຟັງສຽງຂອງຂ້ອຍ, ແລະໄປເອົາມາໃຫ້ຂ້ອຍ. ລາວໄປເອົາມາ ແລະ ນຳມາໃຫ້ແມ່, ແລະ ແມ່ຂອງລາວກໍ່ເຮັດອາຫານຕາມທີ່ພໍ່ຂອງລາວມັກ.

ແລະເຮເບກກາໄດ້ເອົາເສື້ອຄຸມທີ່ງາມຂອງເອຊາວລູກຊາຍຜູ້ພໍ່ຂອງນາງ, ທີ່ຢູ່ກັບນາງໃນເຮືອນ, ມາໃສ່ໃຫ້ຢາໂກບລູກຊາຍຜູ້ນ້ອງຂອງນາງ.

ແລະນາງໄດ້ເອົາຫນັງແບ້ມາພັນແຂນ ແລະຄໍທີ່ເປືອຍຂອງລາວ

ແລະນາງໄດ້ໃຫ້ອາຫານແລະເຂົ້າຈີ່ທີ່ນາງເຮັດໄວ້ໃສ່ມືຂອງຢາໂກບລູກຊາຍຂອງນາງ

ແລະເຂົາໄດ້ນຳເຂົ້າມາໃຫ້ພໍ່ຂອງເຂົາ, ແລ້ວເວົ້າວ່າ: ພໍ່, ແລະພໍ່ກໍ່ຕອບວ່າ: ນີ້ແນ, ຂ້ອຍຢູ່ນີ້, ລູກເອີຍ, ເຈົ້າເປັນໃຜ? ແລະຢາໂກບໄດ້ເວົ້າກັບພໍ່ຂອງລາວວ່າ: ຂ້ານ້ອຍແມ່ນເອຊາວລູກຊາຍທຳອິດຂອງທ່ານ. ຂ້ານ້ອຍໄດ້ເຮັດຕາມທີ່ທ່ານເວົ້າກັບຂ້ານ້ອຍແລ້ວ.

ຂໍໃຫ້ທ່ານລຸກຂຶ້ນນັ່ງ ແລະກິນຈາກເນື້ອສັດທີ່ຂ້ານ້ອຍລ່າມາ

ເພື່ອວ່າຈິດວິນຍານຂອງທ່ານຈະໄດ້ອວຍພອນຂ້ານ້ອຍ. ອີຊາກກ່າວຕໍ່ລູກຊາຍຂອງລາວວ່າ:

ໂອ້ ລູກເອີຍ, ນີ້ແມ່ນຫຍັງທີ່ເຈົ້າພົບໄດ້ໄວດັ່ງນີ້? ລູກຊາຍກ່າວວ່າ:

ແມ່ນສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານມອບໃຫ້ຕໍ່ໜ້າຂ້ານ້ອຍ. ອີຊາກເວົ້າກັບຢາໂກບວ່າ, ເຂົ້າມາໃກ້ຂ້ອຍ, ແລະຂ້ອຍຈະສຳຜັດເຈົ້າ, ລູກເອີຍ,

ເພື່ອເບິ່ງວ່າເຈົ້າແມ່ນລູກຊາຍຂອງຂ້ອຍເອຊາວແທ້ບໍ່. ຢາໂກບເຂົ້າໃກ້ອີສອກພໍ່ຂອງລາວ ແລະສຳພັດລາວ, ແລ້ວເວົ້າວ່າ: ສຽງແມ່ນສຽງຂອງຢາໂກບແທ້, ແຕ່ມີແມ່ນມືຂອງເອຊາວ. ແລະລາວບໍ່ໄດ້ຮັບຮູ້ລາວ,

ເພາະວ່າມືຂອງລາວຄືກັບມືຂອງເອຊາວອ້າຍຊາຍຂອງລາວທີ່ມີຂົນ,

ແລະລາວໄດ້ອວຍພອນໃຫ້ລາວ. ແລະ ລາວເວົ້າວ່າ, ເຈົ້າແມ່ນລູກຊາຍຂອງຂ້ອຍ ເອຊາວບໍ່?

ແລະ ລາວຕອບວ່າ, ຂ້ອຍແມ່ນ. ແລະລາວເວົ້າວ່າ: ນຳມາໃຫ້ຂ້ອຍ

ແລະຂ້ອຍຈະກິນຈາກການລ່າສັດຂອງເຈົ້າ, ລູກເອີຍ,

ເພື່ອວ່າຈິດວິນຍານຂອງຂ້ອຍຈະອວຍພອນເຈົ້າ. ແລະລາວໄດ້ນຳມາໃຫ້ທ່ານ,
ແລະທ່ານກໍ່ກິນ, ແລະລາວໄດ້ນຳເຫຼົ້າອະລະຍະມາໃຫ້ທ່ານ, ແລະທ່ານກໍ່ດື່ມ.
ແລະອີຊາກພໍ່ຂອງລາວໄດ້ເວົ້າກັບລາວວ່າ, ເຂົ້າມາໃກ້ຂ້ອຍ ແລະຈູບຂ້ອຍ, ລູກເອີຍ.
ແລະເມື່ອເຂົ້າໃກ້ແລ້ວ ກໍ່ຈູບລາວ, ແລະດົມກິນເຄື່ອງນຸ່ງຂອງລາວ, ແລະອວຍພອນລາວ,
ແລະເວົ້າວ່າ, ເບິ່ງເອີຍ, ກິນຂອງລູກຊາຍຂ້ອຍ ເປັນຕົ້ນກິນຂອງທັງນາທີ່ອຸດົມສົມບູນ,
ທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ອວຍພອນ. ແລະຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າປະທານແກ່ທ່ານຈາກນ້ຳຄ້າງແຫ່ງສະຫວັນ
ແລະຈາກຄວາມອຸດົມສົມບູນແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກ
ແລະຄວາມອຸດົມສົມບູນຂອງເມັດພືດແລະເຫຼົ້າອະລະຍະ ແລະຂໍໃຫ້ປະຊາຊາດຕ່າງໆຮັບໃຊ້ເຈົ້າ,
ແລະຂໍໃຫ້ບັນດາຜູ້ປົກຄອງກຸ້ມລົງນະມັດສະການເຈົ້າ,
ແລະຂໍໃຫ້ເຈົ້າກາຍເປັນເຈົ້ານາຍຂອງພິນ້ອງຂອງເຈົ້າ,
ແລະບັນດາບຸດຊາຍຂອງພໍ່ຂອງເຈົ້າຈະນະມັດສະການເຈົ້າ.
ຜູ້ທີ່ສາບແຊ່ງເຈົ້າຈະຖືກສາບແຊ່ງ, ແຕ່ຜູ້ທີ່ອວຍພອນເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບພອນ.

ແລະມັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນຫຼັງຈາກທີ່ອີຊາກຢຸດການອວຍພອນໃຫ້ແກ່ຢາໂກບລູກຊາຍຂອງລາວ,
ແລະມັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນ, ເມື່ອຢາໂກບອອກໄປຈາກໜ້າອີຊາກພໍ່ຂອງລາວ,
ແລະເອຊາວອ້າຍນ້ອງຂອງລາວກໍ່ມາຈາກການລ່າສັດ. ແລະລາວກໍ່ເຮັດອາຫານ,
ແລະນຳມາຖວາຍພໍ່ຂອງລາວ, ແລະເວົ້າກັບພໍ່ວ່າ, ຂໍໃຫ້ພໍ່ຂອງຂ້ອຍລູກຂຶ້ນ,
ແລະກິນຈາກການລ່າສັດຂອງລູກຊາຍຂອງທ່ານ,
ເພື່ອວ່າຈິດວິນຍານຂອງທ່ານຈະໄດ້ອວຍພອນຂ້ອຍ. ແລະ ອີຊາກ
ພໍ່ຂອງລາວໄດ້ຖາມລາວວ່າ ເຈົ້າເປັນໃຜ? ແລະລາວໄດ້ຕອບວ່າ ຂ້ອຍເປັນລູກຊາຍຂອງເຈົ້າ
ເອຊາວ ລູກຊາຍຄົນແຮກຂອງເຈົ້າ ອີຊາກປະຫລາດໃຈຢ່າງໃຫຍ່ຫຼວງຫຼາຍ ແລະ ເວົ້າວ່າ:
ແລ້ວໃຜແມ່ນຜູ້ທີ່ໄດ້ລ່າສັດມາໃຫ້ຂ້ອຍ ແລະ ນຳເຂົ້າມາໃຫ້ຂ້ອຍ ແລະ
ຂ້ອຍໄດ້ກິນທັງໝົດກ່ອນທີ່ເຈົ້າຈະມາ? ແລະ ຂ້ອຍໄດ້ອວຍພອນລາວແລ້ວ ແລະ

ລາວຈະເປັນຜູ້ຖືກອວຍພອນ. ມັນເກີດຂຶ້ນວ່າ
ເມື່ອເອຊາວໄດ້ຍິນຄໍາເວົ້າຂອງພໍ່ຂອງລາວຄືອີຊາກ,
ລາວຮ້ອງອອກມາດ້ວຍສຽງທີ່ໃຫຍ່ແລະຂົມຂຶ້ນຫຼາຍ, ແລະເວົ້າວ່າ, ຂ້ອຍພອນຂ້ອຍດ້ວຍ,
ພໍ່. ລາວເວົ້າກັບເຂົາວ່າ, ອ້າຍຂອງເຈົ້າມາດ້ວຍການຫລອກລວງ ແລະ
ເອົາການອວຍພອນຂອງເຈົ້າໄປແລ້ວ. ແລະລາວເວົ້າວ່າ:
ຊື່ຂອງລາວຖືກເອີ້ນວ່າຢາໂກບຢ່າງຍຸດຕິທໍາແທ້ໆ,
ເພາະວ່າລາວໄດ້ແຍ່ງຊິງຂ້ອຍແລ້ວນີ້ເປັນຄັ້ງທີສອງ.
ລາວໄດ້ເອົາສິດທິບຸດຊາຍຫົວປີຂອງຂ້ອຍໄປ, ແລະດຽວນີ້ລາວໄດ້ເອົາພອນຂອງຂ້ອຍໄປ.
ແລະເອຊາວເວົ້າກັບພໍ່ຂອງລາວວ່າ: ພໍ່, ເຈົ້າບໍ່ໄດ້ເຫຼືອພອນໄວ້ໃຫ້ຂ້ອຍບໍ່?
ອີຊາກຕອບເອຊາວວ່າ, ຖ້າຂ້ອຍໄດ້ເຮັດລາວເປັນເຈົ້ານາຍຂອງເຈົ້າ,
ແລະຂ້ອຍໄດ້ເຮັດພີ່ນ້ອງທັງໝົດຂອງລາວເປັນຄົນໃຊ້ຂອງລາວ,
ແລະຂ້ອຍໄດ້ຊ່ວຍລາວດ້ວຍເຂົ້າແລະເຫຼົ້າ, ແຕ່ຂ້ອຍຈະເຮັດຫຍັງໃຫ້ເຈົ້າ, ລູກເອີຍ?
ເອຊາວເວົ້າກັບພໍ່ຂອງລາວວ່າ, ພໍ່, ພອນມີພຽງແຕ່ໜຶ່ງດຽວສໍາລັບພໍ່ບໍ່ແມ່ນບໍ່? ພໍ່ເອີຍ,
ຂ້ອຍພອນໃຫ້ຂ້ອຍດ້ວຍ. ເມື່ອອີຊາກປະທັບໃຈເລິກເຊິ່ງ,
ເອຊາວຮ້ອງອອກມາດ້ວຍສຽງແລະຮ້ອງໄຫ້. ອີຊາກ ພໍ່ຂອງລາວ ຕອບວ່າ, ເບິ່ງເລີຍ,
ທີ່ຢູ່ອາໄສຂອງເຈົ້າຈະມາຈາກຄວາມອຸດົມສົມບູນຂອງແຜ່ນດິນໂລກ,
ແລະຈາກນ້ຳຄ້າງແຫ່ງສະຫວັນຈາກເທິງ. ແລະເຈົ້າຈະມີຊີວິດຢູ່ດ້ວຍຕາບຂອງເຈົ້າ
ແລະເຈົ້າຈະຮັບໃຊ້ພີ່ນ້ອງຂອງເຈົ້າ,
ແຕ່ຈະເປັນເມື່ອເຈົ້າທໍາລາຍແລະປິດແອກຂອງລາວອອກຈາກຄໍຂອງເຈົ້າ.

ແລະເອຊາວກໍຖືຄວາມໂກດແຄ້ນຕໍ່ຢາໂກບກ່ຽວກັບພອນທີ່ພໍ່ຂອງລາວອວຍພອນໃຫ້ລາວ,
ແຕ່ເອຊາວເວົ້າໃນໃຈຂອງລາວວ່າ, ໃຫ້ວັນແຫ່ງການໂສກເສົ້າຂອງພໍ່ຂ້ອຍເຂົ້າມາໃກ້,
ເພື່ອວ່າຂ້ອຍຈະຂ້າຢາໂກບອ້າຍນ້ອງຂອງຂ້ອຍ.

ມີການລາຍງານໃຫ້ເຮເບກກາຮູ້ກ່ຽວກັບຄໍາເວົ້າຂອງເອຊາວລູກຊາຍຜູ້ເຖົ້າແກ່ຂອງນາງ,
ແລະນາງໄດ້ສົ່ງຄົນໄປເອີ້ນຢາໂກບລູກຊາຍຜູ້ນ້ອຍກວ່າຂອງນາງ,
ແລະນາງໄດ້ເວົ້າກັບລາວວ່າ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ເອຊາວອ້າຍຂອງເຈົ້າກໍາລັງຂົ່ມຊູ່ວ່າຈະຂ້າເຈົ້າ. ດຽວນີ້
ດັ່ງນັ້ນ ລູກເອີຍ, ຈົ່ງຟັງສຽງຂອງແມ່, ແລະ ລຸກຂຶ້ນຫນີໄປເມໂສໂປເຕເມຍ ໄປຫາລາບານ
ອ້າຍຊາຍຂອງແມ່ ທີ່ຮາຣານ. ແລະຢູ່ອາໄສກັບລາວສອງສາມມື້,
ຈົນກວ່າຄວາມໂກດຈະຫາຍໄປ, ແລະຄວາມໂກດຂອງອ້າຍຂອງເຈົ້າຈາກເຈົ້າ,
ແລະລາວລືມສິ່ງທີ່ເຈົ້າໄດ້ເຮັດຕໍ່ລາວ, ແລະເມື່ອໄດ້ສົ່ງແລ້ວຂ້ອຍຈະເອີ້ນເຈົ້າຈາກທີ່ນັ້ນ,
ເພື່ອຂ້ອຍຈະບໍ່ຖືກສູນເສຍລູກທັງສອງຂອງຂ້ອຍໃນມື້ດຽວ. ເຮເບກກາເວົ້າກັບອີຊາກວ່າ,
ຂ້ານ້ອຍເມື່ອຍກັບຊີວິດຂອງຂ້ານ້ອຍເພາະລູກສາວຂອງລູກຊາຍເຮັດ.
ຖ້າຢາໂກບຈະຮັບເມຍຈາກລູກສາວຂອງແຜ່ນດິນນີ້,
ແລ້ວຊີວິດຂອງຂ້ານ້ອຍມີຄວາມໝາຍຫຍັງ?

໒໘

ໄດ້ເອີ້ນມາ ແຕ່ ອີຊາກ ທີ່ ຢາໂກບ ໄດ້ອວຍພອນ ລາວ ແລະ ໄດ້ສົ່ງ ກັບລາວ ເວົ້າວ່າ ບໍ່ ເ
ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນແລ້ວຫນີໄປເມໂສໂປເຕເມຍ, ໄປຫາເຮືອນຂອງເບທູເອນ ພໍ່ຂອງແມ່ເຈົ້າ,
ແລະເອົາຜູ້ຍິງຈາກທີ່ນັ້ນສໍາລັບຕົວເຈົ້າເອງ ຈາກບັນດາລູກສາວຂອງລາບານ
ອ້າຍຂອງແມ່ເຈົ້າ. ແຕ່ພຣະເຈົ້າຂອງຂ້ອຍຈະອວຍພອນເຈົ້າ, ແລະເພີ່ມເຈົ້າ, ແລະທວີຄູນເຈົ້າ,
ແລະເຈົ້າຈະເປັນບັນດາຊຸມນຸມຂອງບັນດາປະຊາຊາດ.
ແລະຂໍໃຫ້ພຣະອົງປະທານພອນຂອງອັບຣາຮາມພໍ່ຂອງຂ້ອຍໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ
ແລະເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າຫຼັງຈາກເຈົ້າ, ເພື່ອໃຫ້ຮັບມໍລະດົກແຜ່ນດິນທີ່ເຈົ້າອາໄສຢູ່ຊົ່ວຄາວ,
ທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານໃຫ້ແກ່ອັບຣາຮາມ. ອີຊາກສົ່ງຢາໂກບໄປ,
ແລະລາວໄປຍັງເມໂສໂປເຕເມຍຫາລາບານ ລູກຊາຍຂອງເບທູເອນຊາວຊີເຣຍ,

ເຊິ່ງເປັນອ້າຍຂອງເຈບເກກາ ແມ່ຂອງຢາໂກບແລະເອຊາວ.

ເອຊາວເຫັນວ່າ ອີຊາກອວຍພອນໃຫ້ຢາໂກບ ແລະສົ່ງລາວໄປເມໂສໂປເຕເມຍແຫ່ງຊີເຣຍ ເພື່ອເອົາເມຍສຳລັບຕົນເອງຈາກທີ່ນັ້ນ, ໃນຂະນະທີ່ອວຍພອນລາວ, ແລະສິ່ງກັບລາວວ່າ, ເຈົ້າຈະບໍ່ເອົາເມຍຈາກບັນດາລູກສາວຂອງຊາວຄານານ. ແລະ

ຢາໂກບໄດ້ຍິນຟັງພໍ່ແລະແມ່ຂອງລາວ, ແລະລາວໄດ້ໄປຍັງເມໂສໂປເຕເມຍແຫ່ງຊີເຣຍ. ເມື່ອເອຊາວເຫັນວ່າລູກສາວຂອງຄານານເປັນຄົນຊົ່ວຮ້າຍຕໍ່ໜ້າອິສອາກພໍ່ຂອງລາວ ເອຊາວໄປຫາອິສມາເອນ, ແລະເອົາມາເອເລັດ ລູກສາວຂອງອິສມາເອນ ຜູ້ເປັນລູກຊາຍຂອງອັບຣາຮາມ, ເອື້ອຍນ້ອງຂອງເມບາໂຢດ, ມາເປັນພັນລະຍາເພີ່ມຈາກພັນລະຍາທີ່ລາວມີຢູ່ແລ້ວ.

ແລະຢາໂກບໄດ້ອອກຈາກບໍ່ນ້ຳແຫ່ງຄຳສາບານ ແລະໄປຮາຣານ.

ແລະລາວໄດ້ພົບສະຖານທີ່ແຫ່ງໜຶ່ງ, ແລະໄດ້ນອນຢູ່ທີ່ນັ້ນ, ເພາະວ່າດວງອາທິດໄດ້ຕົກແລ້ວ, ແລະລາວໄດ້ເອົາຫີນຈາກສະຖານທີ່ນັ້ນ, ແລະໄດ້ວາງໄວ້ທີ່ຫົວຂອງລາວ, ແລະໄດ້ນອນຢູ່ໃນສະຖານທີ່ນັ້ນ. ແລະລາວຝັນ, ແລະເບິ່ງ, ມີບັນໄດຕັ້ງຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນ, ທີ່ຫົວຂອງມັນໄປເຖິງສະຫວັນ, ແລະບັນດາຜູ້ສົ່ງຂ່າວຂອງພຣະເຈົ້າກຳລັງຂຶ້ນໄປແລະລົງມາເທິງມັນ.

ແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຢືນຢູ່ເທິງມັນ, ແລະກ່າວວ່າ,

ເຮົາເປັນພຣະເຈົ້າຂອງອັບຣາຮາມພໍ່ຂອງເຈົ້າ, ແລະພຣະເຈົ້າຂອງອີຊາກ. ຢ່າຢ້ານກົວ.

ແຜ່ນດິນທີ່ເຈົ້ານອນຢູ່ນີ້, ເຮົາຈະໃຫ້ມັນແກ່ເຈົ້າ, ແລະແກ່ເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າ.

ແລະເມັດພັນຂອງເຈົ້າຈະເປັນດັ່ງຊາຍຂອງແຜ່ນດິນໂລກ, ແລະມັນຈະກະຈາຍໄປທາງທະເລ,

ທາງໃຕ້, ທາງເໜືອ, ແລະທາງຕາເວັນອອກ,

ແລະເຜົ່າທັງໝົດຂອງແຜ່ນດິນໂລກຈະໄດ້ຮັບພອນໃນເຈົ້າ, ແລະໃນເມັດພັນຂອງເຈົ້າ.

ແລະຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້ານ້ອຍຢູ່ກັບເຈົ້າ, ປົກປ້ອງເຈົ້າໃນທຸກທາງທີ່ເຈົ້າໄປ,
ແລະຂ້ານ້ອຍຈະນຳເຈົ້າກັບຄືນສູ່ແຜ່ນດິນນີ້, ເພາະວ່າຂ້ານ້ອຍຈະບໍ່ປະຖິ້ມເຈົ້າ,
ຈົນກວ່າຂ້ານ້ອຍຈະເຮັດທຸກສິ່ງທີ່ຂ້ານ້ອຍໄດ້ເວົ້າກັບເຈົ້າໃຫ້ສຳເລັດ.
ແລະຢາໂກບໄດ້ຕື່ນຈາກການນອນຂອງລາວ, ແລະເວົ້າວ່າ, ພຣະເຈົ້າຢູ່ໃນສະຖານທີ່ນີ້,
ແຕ່ຂ້ານ້ອຍບໍ່ຮູ້. ແລະເຂົາຢ້ານກົວ ແລະເວົ້າວ່າ: ສະຖານທີ່ນີ້ໜ້າຢ້ານກົວຫຼາຍ!
ນີ້ບໍ່ແມ່ນຫຍັງອັນ ແຕ່ແມ່ນເຮືອນຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະນີ້ແມ່ນປະຕູສະຫວັນ.
ແລະຢາໂກບກໍລຸກຂຶ້ນໃນຕອນເຊົ້າ,
ແລະເອົາກ້ອນຫີນທີ່ລາວໄດ້ວາງໄວ້ຢູ່ນັ້ນເປັນຫມອນຂອງລາວ, ແລະຕັ້ງມັນເປັນເສົາ,
ແລະເທົ້າມັນລົງເທິງຍອດຂອງມັນ.
ແລະລາວໄດ້ເອີ້ນຊື່ຂອງສະຖານທີ່ນັ້ນວ່າເຮືອນຂອງພຣະເຈົ້າ,
ແລະຊື່ເມືອງນັ້ນກ່ອນໜ້ານີ້ແມ່ນລຸສ. ແລະ ຢາໂກບໄດ້ອະທິຖານປະຕິຍານວ່າ,
ຖ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຢູ່ກັບຂ້ານ້ອຍ,
ແລະປົກປັກຮັກສາຂ້ານ້ອຍໃນທາງນີ້ທີ່ຂ້ານ້ອຍກຳລັງໄປ, ແລະປະທານເຂົ້າໃຫ້ຂ້ານ້ອຍກິນ,
ແລະເຄື່ອງນຸ່ງໃຫ້ຂ້ານ້ອຍນຸ່ງ,
ແລະຖ້າພຣະອົງຈະທຽນນຳຂ້ານ້ອຍກັບຄືນມາດ້ວຍຄວາມລອດພົ້ນເຂົ້າສູ່ເຮືອນຂອງພໍ່ຂ້ານ້ອຍ,
ແລ້ວພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະເປັນພຣະເຈົ້າຂອງຂ້ານ້ອຍ
ແລະກ້ອນຫີນນີ້ທີ່ຂ້ານ້ອຍໄດ້ຕັ້ງເປັນເສົາ, ຈະເປັນເຮືອນຂອງພຣະເຈົ້າສຳລັບຂ້ານ້ອຍ,
ແລະທຸກສິ່ງທີ່ທ່ານໃຫ້ແກ່ຂ້ານ້ອຍ, ຂ້ານ້ອຍຈະຖວາຍທິດສະໜາສ່ວນທີສິບແກ່ທ່ານ.

໒໙

ແລະຢາໂກບກໍຍົກຕີນຂຶ້ນໄປຫາແຜ່ນດິນຕາເວັນອອກ,
ໄປຫາລາບານລູກຊາຍຂອງເບທູເອນຊາວຊີເຣຍ, ແລະເປັນພີ່ນ້ອງຂອງເຣເບກກາ,

ແມ່ຂອງຢາໂກບແລະເອຊາວ. ແລະລາວເຫັນ, ແລະຈົ່ງເບິ່ງ, ມີບໍ່ນ້ຳຢູ່ໃນທົ່ງພຽງ,
ແລະຢູ່ທີ່ນັ້ນມີສາມຝູງແກະກຳລັງພັກຜ່ອນຢູ່ຂ້າງໆມັນ,
ເພາະວ່າຈາກບໍ່ນ້ຳນັ້ນເຂົາເຈົ້າໃຫ້ນ້ຳດື່ມແກ່ຝູງແກະ, ແລະມີຫີນກ້ອນໃຫຍ່ຢູ່ເທິງປາກບໍ່ນ້ຳ.
ແລະຝູງສັດທັງໝົດຖືກຮວບຮວມຢູ່ທີ່ນັ້ນ, ແລະເຂົາເຈົ້າກໍ່ຫຼີນອອກຈາກປາກບໍ່ນ້ຳ,
ແລະເຂົາເຈົ້າໃຫ້ນ້ຳດື່ມແກະ,

ແລະເຂົາເຈົ້າວາງຫີນຄົນເທິງປາກບໍ່ນ້ຳໄປຍັງສະຖານທີ່ຂອງມັນ.

ຢາໂກບກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ, ພີ່ນ້ອງເອີຍ, ພວກເຈົ້າມາຈາກໃສ? ພວກເຂົາກ່າວວ່າ,
ພວກເຮົາມາຈາກຮາຮານ. ແລະ ລາວ ເວົ້າ ກັບ ພວກເຂົາ, ພວກເຈົ້າ ຮູ້ຈັກ ລາບານ ລູກຊາຍ
ຂອງ ນາໂຮ ບໍ່? ແລະ ພວກເຂົາ ເວົ້າ, ພວກເຮົາ ຮູ້ຈັກ. ລາວຖາມພວກເຂົາວ່າ,
ລາວສະບາຍດີບໍ່? ພວກເຂົາຕອບວ່າ, ສະບາຍດີ, ແລະ ນີ້ແນ ຮາເຊວ

ລູກສາວຂອງລາວກຳລັງມາພ້ອມກັບແກະ. ແລະ ຢາໂກບ ກ່າວວ່າ, ຍັງເປັນກາງເວລາ,
ຍັງບໍ່ທັນເຖິງເວລາທີ່ຈະລວບລວມສັດລ້ຽງ, ໃຫ້ນ້ຳແກະແລ້ວ, ໄປລ້ຽງມັນເທາະ.
ພວກເຂົາເວົ້າວ່າ:

ພວກເຮົາບໍ່ສາມາດເຮັດໄດ້ຈົນກວ່າພວກຜູ້ລ້ຽງແກະທັງໝົດຈະມາຊຸມນຸມກັນ,
ແລະພວກເຂົາຈະກັ່ນກ້ອນຫີນອອກຈາກປາກບໍ່ນ້ຳ, ແລະພວກເຮົາຈະໃຫ້ນ້ຳແກະ.

ໃນຂະນະທີ່ລາວຍັງກຳລັງເວົ້າກັບພວກເຂົາຢູ່, ແລະ ນີ້ແມ່ນ ຮາເຊວ ລູກສາວຂອງລາບານ
ກຳລັງມາພ້ອມກັບແກະຂອງພໍ່ຂອງນາງ, ເພາະວ່ານາງເປັນຜູ້ລ້ຽງແກະຂອງພໍ່ຂອງນາງ.

ມັນເກີດຂຶ້ນວ່າ ເມື່ອຢາໂກບເຫັນຮາເຊນ ລູກສາວຂອງລາບານ ອ້າຍນ້ອງຂອງແມ່ລາວ
ແລະແກະຂອງລາບານ ອ້າຍນ້ອງຂອງແມ່ລາວ ຢາໂກບກໍ່ເຂົ້າມາໃກ້

ແລະກັ່ນກ້ອນຫີນອອກຈາກປາກບໍ່ນ້ຳ ແລະໃຫ້ນ້ຳແກະຂອງລາບານ ອ້າຍນ້ອງຂອງແມ່ລາວ
ແລະ ຢາໂກບໄດ້ຈູບເຮເຊລ ແລະ ລາວໄດ້ຮ້ອງໄຫ້ດ້ວຍສຽງດັງ

ແລະລາວໄດ້ລາຍງານແກ່ຮາເຊວວ່າລາວເປັນອ້າຍຂອງພໍ່ຂອງນາງ

ແລະວ່າລາວເປັນລູກຊາຍຂອງເຮເບກກາ,

ແລະນາງໄດ້ແລ່ນໄປລາຍງານແກ່ພໍ່ຂອງນາງຕາມຄໍາເວົ້າເຫຼົ່ານີ້. ມັນເກີດຂຶ້ນວ່າ
ເມື່ອລາບານໄດ້ຍິນຊື່ຂອງຢາໂກບ ລູກຊາຍຂອງເອື້ອຍນ້ອງຍິງຂອງລາວ,
ລາວກໍແລ່ນໄປພົບລາວ, ແລະໄດ້ກອດລາວແລ້ວຈູບ, ແລະນໍາລາວເຂົ້າໄປໃນເຮືອນຂອງລາວ,
ແລະຢາໂກບກໍໄດ້ເລົ່າຄໍາເວົ້າທັງໝົດເຫຼົ່ານີ້ໃຫ້ລາບານຟັງ. ແລະ ລາບານກ່າວກັບລາວວ່າ,
ເຈົ້າແມ່ນກະຕູກຂອງຂ້ອຍ ແລະ ເນື້ອຂອງຂ້ອຍ, ແລະ
ລາວຢູ່ກັບລາບານເປັນເວລາໜຶ່ງເດືອນ.

ລາບານກ່າວກັບຢາໂກບວ່າ, ເພາະວ່າເຈົ້າເປັນອ້າຍນ້ອງຂອງຂ້ອຍ,
ເຈົ້າຈະບໍ່ຮັບໃຊ້ຂ້ອຍໂດຍບໍ່ເສຍຄ່າ, ບອກຂ້ອຍວ່າຄ່າຈ້າງຂອງເຈົ້າແມ່ນຫຍັງ?
ແຕ່ລາບານມີລູກສາວສອງຄົນ, ຄົນໃຫຍ່ຊື່ເລອາ, ແລະຄົນນ້ອຍຊື່ຣາເຊວ.
ແຕ່ຕາຂອງເລອາອ່ອນແອ, ສ່ວນຣາເຊວແມ່ນງາມທາງຮູບຮ່າງ
ແລະງາມຫຼາຍທາງຮູບລັກສະນະ. ຢາໂກບຮັກຣາເຊວ, ແລະເວົ້າວ່າ,
ຂ້ອຍຈະຮັບໃຊ້ທ່ານເຈັດປີເພື່ອຣາເຊວລູກສາວນ້ອຍຂອງທ່ານ. ລາບານເວົ້າກັບລາວວ່າ,
ດີກວ່າທີ່ຂ້ອຍຈະໃຫ້ນາງແກ່ເຈົ້າ, ກວ່າທີ່ຂ້ອຍຈະໃຫ້ນາງແກ່ຜູ້ຊາຍອື່ນ, ຈົ່ງຢູ່ກັບຂ້ອຍເທົ່ານັ້ນ.
ແລະຢາໂກບໄດ້ຮັບໃຊ້ເພື່ອຣາເຊວເຈັດປີ, ແລະມັນເປັນຕໍ່ໜ້າລາວເໝືອນວັນໜ້ອຍໆ,
ຍ້ອນການຮັກຂອງລາວທີ່ມີຕໍ່ນາງ. ຢາໂກບກ່າວຕໍ່ລາບານວ່າ,
ໃຫ້ພັນລະຍາຂອງຂ້ອຍແກ່ຂ້ອຍ, ເພາະວ່າວັນທັງຫຼາຍໄດ້ເດັມແລ້ວ
ເພື່ອວ່າຂ້ອຍຈະເຂົ້າໄປຫານາງ. ແຕ່ລາບານໄດ້ລວບລວມຜູ້ຊາຍທັງໝົດຂອງສະຖານທີ່ນັ້ນ
ແລະ ຈັດງານແຕ່ງງານ. ແລະມັນເກີດຂຶ້ນໃນຕອນແລງ,
ລາວໄດ້ເອົາເລອາລູກສາວຂອງລາວນໍາເຂົ້າມາຫາຢາໂກບ, ແລະຢາໂກບໄດ້ເຂົ້າໄປຫານາງ.
ລາບານໃຫ້ເຊນຟາ ຄົນໃຊ້ຍິງຂອງລາວ ແກ່ເລອາ ລູກສາວຂອງລາວ ເປັນຄົນໃຊ້ຍິງ.
ແຕ່ເມື່ອຮອດເຊົ້າ, ຈົ່ງເບິ່ງ ນັ້ນແມ່ນເລອາ, ຢາໂກບຈຶ່ງເວົ້າກັບລາບານວ່າ,
ເຈົ້າໄດ້ເຮັດຫຍັງກັບຂ້ອຍ? ຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ຮັບໃຊ້ເຈົ້າເພື່ອຣາເຊນບໍ່?

ແລ້ວເປັນຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງຫລອກລວງຂ້ອຍ? ລາບານຕອບວ່າ:
ບໍ່ແມ່ນແບບນັ້ນໃນສະຖານທີ່ຂອງພວກເຮົາ, ທີ່ຈະໃຫ້ລູກສາວນ້ອຍກ່ອນລູກສາວໃຫຍ່.
ສຳເລັດອາທິດນີ້ກ່ອນ, ແລ້ວຂ້ອຍຈະໃຫ້ນາງນີ້ແກ່ເຈົ້າເຊັ່ນກັນ,
ແທນທີ່ຈະເປັນວຽກງານທີ່ເຈົ້າເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍອີກເຈັດປີອື່ນ. ຢາໂກບໄດ້ເຮັດດັ່ງນັ້ນ,
ແລະໄດ້ເຕັມອາທິດນີ້, ແລະລາບານໄດ້ໃຫ້ຮາເຊນລູກສາວຂອງລາວແກ່ລາວເປັນເມຍ.
ລາບານໃຫ້ບິນຫາ ຄົນໃຊ້ຍິງຂອງລາວ ແກ່ລູກສາວຂອງລາວເປັນຄົນໃຊ້.
ແລະລາວໄດ້ເຂົ້າໄປທາຣາເຊວ, ແຕ່ລາວຮັກຮາເຊວຫຼາຍກວ່າເລອາ,
ແລະລາວໄດ້ຮັບໃຊ້ລາວເຈັດປີອື່ນອີກ.

ແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າໄດ້ເຫັນວ່າເລອາຖືກກຽດຊັງ, ພຣະອົງຈຶ່ງເປີດມົດລູກຂອງນາງ,
ແຕ່ຮາເຊນແມ່ນເປັນຫມັນ. ແລະເລອາກໍຖືພາ, ແລະເກີດລູກຊາຍໃຫ້ຢາໂກບ,
ນາງໄດ້ເອີ້ນຊື່ຂອງລາວວ່າເຣອູເບນ, ໂດຍເວົ້າວ່າ,
ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຫັນຄວາມທຸກທໍລະມານຂອງຂ້ອຍ,
ແລະໄດ້ໃຫ້ລູກຊາຍແກ່ຂ້ອຍ, ດຽວນີ້ດັ່ງນັ້ນຜົວຂອງຂ້ອຍຈະຮັກຂ້ອຍ. ແລະນາງກໍຖືພາອີກ
ແລະເກີດລູກຊາຍຄົນທີສອງໃຫ້ຢາໂກບ, ແລະນາງເວົ້າວ່າ:
ພຣະເຈົ້າໄດ້ຍິນວ່າຂ້ານ້ອຍຖືກກຽດຊັງ, ແລະພຣະອົງໄດ້ປະທານລູກຄົນນີ້ແກ່ຂ້ານ້ອຍດ້ວຍ,
ແລະນາງເອີ້ນຊື່ລາວວ່າຊີເມໂອນ. ແລະນາງໄດ້ຖືພາອີກ ແລະເກີດລູກຊາຍ ແລະນາງເວົ້າວ່າ
ໃນເວລານີ້ ຜົວຂອງຂ້ານ້ອຍຈະຢູ່ກັບຂ້ານ້ອຍ
ເພາະວ່າຂ້ານ້ອຍໄດ້ເກີດລູກຊາຍສາມຄົນໃຫ້ລາວແລ້ວ
ເພາະເຫດນັ້ນຈຶ່ງເອີ້ນຊື່ຂອງລາວວ່າ ເລວີ ແລະນາງໄດ້ມີທ້ອງອີກ ແລະເກີດລູກຊາຍ,
ແລະນາງເວົ້າວ່າ, ດຽວນີ້ຂ້ອຍຈະຂອບໃຈພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອີກເທື່ອນີ້,
ເພາະເຫດນັ້ນຈຶ່ງເອີ້ນຊື່ລາວວ່າ ຢູດາ, ແລະນາງກໍຢຸດເກີດລູກ.

໓໐

ເມື່ອຮາເຊວເຫັນວ່ານາງບໍ່ໄດ້ເກີດລູກໃຫ້ຢາໂກບ, ນາງກໍອິດສາກັບນ້ອງສາວຂອງນາງ, ແລະນາງເວົ້າກັບຢາໂກບວ່າ, ໃຫ້ລູກແກ່ຂ້ອຍເທິນ, ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ, ຂ້ອຍຈະຕາຍ.
ຢາໂກບໂກດແຄ້ນຕໍ່ຮາເຊນແລະເວົ້າກັບນາງວ່າ, ຂ້ານ້ອຍບໍ່ແມ່ນຢູ່ແທນພຣະເຈົ້າ, ຜູ້ທີ່ໄດ້ເອົາໝາກໄມ້ແຫ່ງທ້ອງຈາກເຈົ້າໄປບໍ? ຮາເຊວເວົ້າກັບຢາໂກບວ່າ, ເບິ່ງເບີ້ຍ, ນີ້ແມ່ນຄົນໃຊ້ຂອງຂ້ອຍ ບິນລາ, ເຂົ້າໄປຫານາງ,
ແລະນາງຈະເກີດລູກເທິງຫົວເຂົ້າຂອງຂ້ອຍ, ແລະຂ້ອຍກໍຈະມີລູກຜ່ານນາງ.
ແລະນາງໃຫ້ບິນຮາ ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງນາງ ເປັນພັນລະຍາແກ່ລາວ, ແລະຢາໂກບເຂົ້າໄປຫານາງ.
ແລະບິນຮາ ຜູ້ເປັນຄົນໃຊ້ຂອງຮາເຊນ ກໍຖືພາ ແລະເກີດລູກຊາຍໃຫ້ແກ່ຢາໂກບ. ແລະ
ຮາເຊວ ເວົ້າວ່າ, ພຣະເຈົ້າໄດ້ຕັດສິນໃຫ້ຂ້ອຍ, ແລະ ໄດ້ຍິນສຽງຂອງຂ້ອຍ, ແລະ
ໄດ້ໃຫ້ລູກຊາຍແກ່ຂ້ອຍ, ເພາະເຫດນີ້ ນາງຈຶ່ງເອີ້ນຊື່ລາວວ່າ ດານ. ແລະບິນຮາ
ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງຮາເຊນ ກໍຖືພາອີກ ແລະເກີດລູກຊາຍຄົນທີສອງໃຫ້ແກ່ຢາໂກບ
ແລະຮາເຊວກໍເວົ້າວ່າ: ພຣະເຈົ້າໄດ້ຕໍ່ສູ້ໃຫ້ຂ້ອຍ, ແລະຂ້ອຍໄດ້ຕໍ່ສູ້ກັບນ້ອງສາວຂອງຂ້ອຍ,
ແລະຂ້ອຍໄດ້ຊະນະ, ແລະນາງໄດ້ເອີ້ນຊື່ຂອງລາວວ່າເນັບທາລີ.
ເລອາເຫັນວ່ານາງຢຸດເກີດລູກແລ້ວ,
ແລະນາງໄດ້ເອົາເຊນຟາຄົນໃຊ້ຍິງຂອງນາງມາໃຫ້ແກ່ຢາໂກບເປັນພັນລະຍາ,
ແລະລາວໄດ້ເຂົ້າໄປຫານາງ. ແລະເຊນຟາ ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເລອາ ກໍຖືພາ
ແລະເກີດລູກຊາຍໃຫ້ແກ່ຢາໂກບ ແລະ ເລອາກ່າວວ່າ ໂຊກດີ ແລະ ນາງໄດ້ຕັ້ງຊື່ຂອງລາວວ່າ
ກາດ. ແລະເຊນຟາ ຜູ້ຍິງໃຊ້ຂອງເລອາ ກໍຖືພາອີກ
ແລະເກີດລູກຊາຍຄົນທີສອງໃຫ້ແກ່ຢາໂກບ ແລະເລອາເວົ້າວ່າ: ຂ້ອຍມີຄວາມສຸກ
ເພາະວ່າແມ່ຍິງທັງຫຼາຍຈະເອີ້ນຂ້ອຍວ່າມີຄວາມສຸກ, ແລະນາງໄດ້ເອີ້ນຊື່ຂອງລາວວ່າອາເຊີ.
ຮູເບນໄດ້ໄປໃນມື້ການເກັບກ່ຽວເຂົ້າສາລີ ແລະພົບໝາກແມນເດຣກຢູ່ໃນທົ່ງນາ

ແລະນຳມັນໄປໃຫ້ເລອາແມ່ຂອງລາວ ຮາເຊວຈຶ່ງເວົ້າກັບເລອາເອື້ອຍຂອງນາງວ່າ
 ຂໍໃຫ້ໝາກແມນເດຣກຂອງລູກຊາຍເຈົ້າແກ່ຂ້ອຍບ້າງ ເລອາເວົ້າວ່າ,
 ມັນບໍ່ພຽງພໍສຳລັບເຈົ້າແລ້ວບໍ່ທີ່ເຈົ້າເອົາຜົວຂອງຂ້ອຍໄປ?
 ເຈົ້າຈະເອົາຫົວປີກຂອງລູກຊາຍຂອງຂ້ອຍອີກບໍ່? ຮາເຊວເວົ້າວ່າ, ບໍ່ແມ່ນແນວນັ້ນ,
 ໃຫ້ລາວນອນກັບເຈົ້າຄືນນີ້ແທນຫົວປີກຂອງລູກຊາຍຂອງເຈົ້າ.
 ແຕ່ຢາໂກບໄດ້ເຂົ້າມາຈາກທົ່ງນາໃນຕອນແລງ, ແລະເລອາອອກໄປພົບລາວ, ແລະເວົ້າວ່າ,
 ເຈົ້າຕ້ອງເຂົ້າມາຫາຂ້ານ້ອຍໃນມື້ນີ້,
 ເພາະວ່າຂ້ານ້ອຍໄດ້ຈ້າງເຈົ້າແທນຕົ້ນແມນເດຣກຂອງລູກຊາຍຂ້ານ້ອຍ,
 ແລະລາວໄດ້ນອນກັບນາງໃນຄືນນັ້ນ. ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ຟັງເລອາ, ແລະນາງໄດ້ຖືພາ
 ແລ້ວເກີດລູກຊາຍຄົນທີ່ຫ້າໃຫ້ແກ່ຢາໂກບ. ແລະເລອາເວົ້າວ່າ:
 ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານຄຳຈ້າງໃຫ້ຂ້ອຍແລ້ວ
 ເພາະຂ້ອຍໄດ້ມອບສາວໃຊ້ຂອງຂ້ອຍໃຫ້ແກ່ຜົວຂອງຂ້ອຍ
 ແລະນາງໄດ້ເອີ້ນຊື່ລູກຂອງນາງວ່າອິດສາຄາ ຊຶ່ງແປວ່າລາງວັນ ແລະເລອາກໍ່ຖືພາອີກ,
 ແລະນາງໄດ້ເກີດລູກຊາຍຄົນທີ່ຫົກໃຫ້ແກ່ຢາໂກບ. ແລະ ເລອາເວົ້າວ່າ
 ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານຂອງຂວັນອັນດີແກ່ຂ້ານ້ອຍໃນເວລານີ້,
 ຜົວຂອງຂ້ານ້ອຍຈະເລືອກຂ້ານ້ອຍອີກ, ເພາະວ່າຂ້ານ້ອຍໄດ້ເກີດລູກຊາຍຫົກຄົນໃຫ້ລາວ,
 ແລະ ນາງໄດ້ເອີ້ນຊື່ຂອງລາວວ່າ ເຊບູລຸນ. ແລະຫຼັງຈາກນັ້ນ, ນາງໄດ້ເກີດລູກສາວ,
 ແລະໄດ້ເອີ້ນຊື່ຂອງນາງວ່າ ດີນາ. ພຣະເຈົ້າຈຶ່ງຈຳຮາເຊວ, ແລະພຣະເຈົ້າຟັງນາງ,
 ແລະເປີດມົດລູກຂອງນາງ. ແລະນາງໄດ້ຖືພາແລ້ວເກີດລູກຊາຍໃຫ້ແກ່ຢາໂກບ,
 ຮາເຊວກໍ່ເວົ້າວ່າ, ພຣະເຈົ້າຂອງຂ້ອຍໄດ້ເອົາຄວາມອັບອາຍຂອງຂ້ອຍອອກໄປແລ້ວ.
 ແລະນາງໄດ້ເອີ້ນຊື່ຂອງລາວວ່າ ໂຢເຊັບ, ໂດຍເວົ້າວ່າ,
 ຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າເພີ່ມລູກຊາຍອີກຄົນໜຶ່ງໃຫ້ຂ້ານ້ອຍ.

ມັນເກີດຂຶ້ນວ່າ ເມື່ອຮາເຊວເກີດໂຢເຊັບແລ້ວ, ຢາໂກບໄດ້ເວົ້າກັບລາບານວ່າ,
ສິ່ງຂ້ອຍໄປເທົ່ນ, ເພື່ອວ່າຂ້ອຍຈະໄປຍັງສະຖານທີ່ຂອງຂ້ອຍ, ແລະໄປຍັງແຜ່ນດິນຂອງຂ້ອຍ.
ຄືນພັນລະຍາແລະລູກຂອງຂ້ອຍໃຫ້ຂ້ອຍ, ເຊິ່ງຂ້ອຍໄດ້ຮັບໃຊ້ທ່ານເພື່ອພວກເຂົາ,
ເພື່ອຂ້ອຍຈະໄດ້ອອກໄປ, ເພາະວ່າທ່ານຮູ້ດີວ່າຂ້ອຍໄດ້ຮັບໃຊ້ທ່ານແນວໃດ.
ລາບານເວົ້າກັບລາວວ່າ ຖ້າຂ້ອຍພົບຄວາມກະລຸນາຕໍ່ໜ້າເຈົ້າ ຂ້ອຍໄດ້ເບິ່ງໝາຍ
ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າອວຍພອນແກ່ຂ້ອຍເທິງການມາຂອງເຈົ້າ ລະບຸຄຳຈ້າງຂອງເຈົ້າຕໍ່ຂ້ອຍ,
ແລ້ວຂ້ອຍຈະໃຫ້. ຢາໂກບກ່າວວ່າ, ເຈົ້າຮູ້ດີວ່າຂ້ອຍໄດ້ຮັບໃຊ້ເຈົ້າແນວໃດ, ແລະ
ສັດລ້ຽງຂອງເຈົ້າທີ່ຢູ່ກັບຂ້ອຍມີຈັກໃດ. ເພາະວ່າສິ່ງທີ່ທ່ານມີກ່ອນຂ້ອຍມານັ້ນນ້ອຍ,
ແລະມັນໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນເປັນຈຳນວນຫຼາຍ,
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າໄດ້ອວຍພອນທ່ານຍ້ອນຂ້ອຍ, ດຽວນີ້ດັ່ງນັ້ນ
ເມື່ອໃດຂ້ອຍຈິ່ງຈະສ້າງເຮືອນສຳລັບຕົວຂ້ອຍເອງ? ແລະ ລາບານເວົ້າກັບລາວວ່າ,
ຂ້ອຍຈະໃຫ້ຫຍັງແກ່ເຈົ້າ? ແຕ່ຢາໂກບເວົ້າກັບລາວວ່າ, ເຈົ້າບໍ່ຕ້ອງໃຫ້ຫຍັງກັບຂ້ອຍເລີຍ,
ຖ້າເຈົ້າເຮັດຕາມຄຳນີ້ໃຫ້ຂ້ອຍ, ຂ້ອຍຈະລ້ຽງແກະຂອງເຈົ້າອີກເທື່ອ, ແລະຂ້ອຍຈະຮັກສາມັນ.
ໃຫ້ແກະທັງໝົດຂອງເຈົ້າຜ່ານໄປໃນມື້ນີ້,
ແລະແຍກອອກຈາກທີ່ນັ້ນທຸກໆແກະທີ່ມີສີເທົາໃນບັນດາລູກແກະ,
ແລະທຸກໆຕົວທີ່ມີລາຍຂາວແລະດ່າງໃນບັນດາແບ້, ນັ້ນຈະເປັນຄຳຈ້າງຂອງຂ້ານ້ອຍ.
ແລະຄວາມຊອບທຳຂອງຂ້ອຍຈະຟັງກັບຂ້ອຍໃນມື້ຕໍ່ໄປ,
ເພາະວ່າລາງວັນຂອງຂ້ອຍຢູ່ຕໍ່ໜ້າເຈົ້າ, ທຸກສິ່ງທີ່ບໍ່ແມ່ນດ່າງແລະລາຍຂາວໃນແບ້,
ແລະສີເທົາໃນລູກແກະ, ຈະຖືກຖືວ່າເປັນຂອງລັກຈາກຂ້ອຍ. ລາບານເວົ້າກັບລາວວ່າ,
ຈິ່ງເປັນໄປຕາມຄຳເວົ້າຂອງເຈົ້າ. ແລະໃນມື້ນັ້ນ
ລາວໄດ້ແຍກແບ້ຕົວຜູ້ທີ່ມີຈຸດດ່າງແລະລາຍອອກ,
ແລະແບ້ຕົວເມຍທັງໝົດທີ່ມີຈຸດດ່າງແລະລາຍ, ແລະລູກແກະທຸກໂຕທີ່ມີສີເທົາ,
ແລະທຸກໂຕທີ່ມີສີຂາວໃນພວກມັນ, ແລະໄດ້ມອບໃຫ້ແກ່ລູກຊາຍຂອງລາວ.

ແລະລາວໄດ້ເອົາອອກໄປໄກສາມມື້ທາງ, ແລະຢູ່ລະຫວ່າງກາງພວກເຂົາກັບຢາໂກບ.
ສ່ວນຢາໂກບກໍລ້ຽງແກະຂອງລາບານທີ່ເຫຼືອຢູ່. ຢາໂກບໄດ້ເອົາໄມ້ເທົ້າຂອງຕົ້ນສະຕໍລັກ,
ຕົ້ນອັນມອນ ແລະ ຕົ້ນແປນທີ່ຍັງສົດໃຫ້ຕົນເອງ,
ແລ້ວຢາໂກບກໍປອກເປືອກມັນອອກເປັນແຖບສີຂາວ, ແລະໃນຂະນະທີ່ຂູດສີຂຽວອອກ,
ສີຂາວທີ່ເຂົາປອກເປືອກນັ້ນກໍປາກົດເປັນລາຍຢູ່ເທິງໄມ້ເທົ້າ.
ແລະລາວວາງໄມ້ທ່ອນທີ່ລາວປອກເປືອກໄວ້ໃນຮ່ອງນ້ຳ ເພື່ອວ່າເມື່ອແກະມາຕົ້ມນ້ຳ
ພວກມັນຈະຖືພາຕໍ່ໜ້າໄມ້ທ່ອນເຫຼົ່ານັ້ນໃນຂະນະທີ່ມາຕົ້ມນ້ຳ
ແລະແກະກໍຖືພາເຂົ້າໄປຫາໄມ້ເທົ້າ, ແລະແກະກໍໃຫ້ກຳເນີດລູກທີ່ມີສີຂາວບໍລິສຸດ ແລະ ລາຍ
ແລະ ສີເທົ່າຕ່າງ. ແຕ່ຢາໂກບໄດ້ແຍກລູກແກະເຫຼົ່ານັ້ນອອກ
ແລະໄດ້ວາງແກະຜູ້ທີ່ມີແຖບຂາວ
ແລະທຸກຕົວທີ່ມີສີຫຼາກຫຼາຍໃນບັນດາລູກແກະໄວ້ຕໍ່ໜ້າຝູງແກະ
ແລະໄດ້ແຍກຝູງແກະໄວ້ສຳລັບຕົນເອງຕ່າງຫາກ
ແລະບໍ່ໄດ້ປະສົມມັນເຂົ້າກັບແກະຂອງລາບານ ມັນເກີດຂຶ້ນວ່າ ໃນເວລາທີ່ແກະກຳລັງຖືພາ,
ຢາໂກບໄດ້ວາງໄມ້ເທົ້າໄວ້ຕໍ່ໜ້າແກະໃນຮ່ອງນ້ຳ, ເພື່ອໃຫ້ພວກມັນຖືພາຕາມໄມ້ເທົ້າ.
ເມື່ອແກະເກີດລູກ, ລາວບໍ່ໄດ້ວາງໄມ້,
ມັນຈຶ່ງເກີດວ່າແກະທີ່ບໍ່ມີເຄື່ອງໝາຍເປັນຂອງລາບານ,
ແຕ່ແກະທີ່ມີເຄື່ອງໝາຍເປັນຂອງຢາໂກບ. ແລະຊາຍຄົນນັ້ນກາຍເປັນຄົນຮັ່ງມີຫຼາຍຫຼາຍ,
ແລະລາວມີສັດລ້ຽງຫຼາຍ, ແລະງົວ, ແລະຄົນໃຊ້, ແລະແມ່ຍິງໜຸ່ມ, ແລະອູດ, ແລະລາ.

໓໑

ຢາໂກບໄດ້ຍິນຄຳເວົ້າຂອງລູກຊາຍຂອງລາບານທີ່ກ່າວວ່າ
ຢາໂກບໄດ້ເອົາທຸກສິ່ງຂອງພໍ່ຂອງພວກເຮົາ ແລະຈາກຊັບສິນຂອງພໍ່ຂອງພວກເຮົາ

ລາວໄດ້ສ້າງສະຫງ່າລາສີທັງໝົດນີ້ ແລະຢາໂກບໄດ້ເຫັນໜ້າຂອງລາບານ, ແລະເບິ່ງ,
 ມັນບໍ່ແມ່ນຕໍ່ລາວຄືກັບມື້ວານແລະມື້ກ່ອນ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕັດກ່າວກັບຢາໂກບວ່າ,
 ຈົ່ງກັບຄືນໄປຍັງແຜ່ນດິນຂອງບິດາເຈົ້າ ແລະ ໄປຫາຍາດຕິພົມນ້ອງຂອງເຈົ້າ, ແລະ
 ເຮົາຈະຢູ່ກັບເຈົ້າ. ຢາໂກບໄດ້ສົ່ງຄືນໄປເອີ້ນເລອາແລະຣາເຊນມາຫາທົ່ງພຽງທີ່ມີຝູງສັດຢູ່
 ແລະລາວໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ, ຂ້ອຍເຫັນໜ້າຂອງພໍ່ຂອງເຈົ້າ,
 ເພາະວ່າລາວບໍ່ໄດ້ປະຕິບັດຕໍ່ຂ້ອຍເປັນແນວດຽວກັບມື້ວານນີ້ແລະມື້ກ່ອນໜ້ານີ້,
 ແຕ່ພຣະເຈົ້າຂອງພໍ່ຂອງຂ້ອຍໄດ້ຢູ່ກັບຂ້ອຍ. ແລະທ່ານເອງກໍ່ຮູ້ດີວ່າ
 ຂ້ອຍໄດ້ຮັບໃຊ້ພໍ່ຂອງທ່ານດ້ວຍກຳລັງທັງໝົດຂອງຂ້ອຍ.
 ແຕ່ພໍ່ຂອງເຈົ້າໄດ້ຫລອກລວງຂ້ອຍ ແລະປ່ຽນຄຳຈ້າງຂອງຂ້ອຍສົບເທື່ອ,
 ແຕ່ພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ອະນຸຍາດໃຫ້ລາວເຮັດຮ້າຍຂ້ອຍ. ຖ້າລາວເວົ້າດັ່ງນັ້ນ,
 ແກະທີ່ມີລາຍຈະເປັນຄຳຈ້າງຂອງເຈົ້າ, ແລະແກະທັງໝົດຈະເກີດເປັນລາຍ,
 ແຕ່ຖ້າລາວເວົ້າວ່າ, ແກະຂາວຈະເປັນຄຳຈ້າງຂອງເຈົ້າ, ແລະແກະທັງໝົດຈະເກີດເປັນສີຂາວ.
 ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ເອົາສັດລ້ຽງທັງໝົດຂອງພໍ່ຂອງພວກເຈົ້າໄປ ແລະໄດ້ໃຫ້ແກ່ຂ້ອຍ
 ແລະມັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນເມື່ອແກະຖືພາໃນທ້ອງ, ແລະຂ້ອຍໄດ້ເຫັນໃນຄວາມຝັນຂອງຂ້ອຍ,
 ແລະຈົ່ງເບິ່ງ, ແບ້ຜູ້ແລະແກະຜູ້ທີ່ຂຶ້ນໄປຫາແກະແລະແບ້ແມ່ນຂາວ, ດ່າງ, ແລະປະສິຊີ້ເຖົ້າ.
 ແລະທູດສະຫວັນຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບຂ້ານ້ອຍໃນຄວາມຝັນວ່າ, ຢາໂກບ,
 ແລະຂ້ານ້ອຍໄດ້ຕອບວ່າ, ມັນແມ່ນຫຍັງ? ແລະ ລາວເວົ້າວ່າ, ຍົກຕາຂອງເຈົ້າຂຶ້ນເບິ່ງ, ແລະ
 ເບິ່ງແບ້ຜູ້ ແລະ ແກະຜູ້ທີ່ກຳລັງຂຶ້ນຜະສົມກັບແກະ ແລະ ແບ້ທີ່ມີລາຍແຕກ ແລະ ດ່າງ ແລະ
 ມີຈຸດສີຂີ້ເຖົ້າ, ເພາະວ່າຂ້ອຍໄດ້ເຫັນທຸກສິ່ງທີ່ລາບານເຮັດກັບເຈົ້າ.
 ຂ້ອຍເປັນພຣະເຈົ້າຜູ້ທີ່ປາກົດແກ່ເຈົ້າໃນສະຖານທີ່ຂອງພຣະເຈົ້າ,
 ບ່ອນທີ່ເຈົ້າເຈີມເສົາຫີນແກ່ຂ້ອຍຢູ່ທີ່ນັ້ນ, ແລະເຈົ້າປະຕິຍານຄຳປະຕິຍານແກ່ຂ້ອຍຢູ່ທີ່ນັ້ນ.
 ດຽວນີ້ເພາະສະນັ້ນ, ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນແລະອອກໄປຈາກແຜ່ນດິນນີ້,
 ແລະໄປສູ່ແຜ່ນດິນແຫ່ງກຳເນີດຂອງເຈົ້າ, ແລະຂ້ອຍຈະຢູ່ກັບເຈົ້າ. ແລະ ຣາເຊວ ກັບ ເລອາ

ຕອບ ເຂົາວ່າ, ພວກເຮົາ ບໍ່ມີ ສ່ວນ ຫຼື ມໍລະດົກ ໃນເຮືອນ ຂອງພໍ່ ຂອງພວກເຮົາ ອີກຕໍ່ໄປ
ບໍ່? ບໍ່ແມ່ນພວກເຮົາຖືກນັບວ່າເປັນຄົນຕ່າງດ້າວຕໍ່ກັບເຂົາບໍ່?

ເພາະວ່າເຂົາໄດ້ຂາຍພວກເຮົາ, ແລະເຂົາໄດ້ກິນເງິນຂອງພວກເຮົາຈົນໝົດ.

ຊັບສົມບັດທັງໝົດ ແລະ ສະຫງ່າລາສີທີ່ພຣະເຈົ້າເອົາໄປຈາກພໍ່ຂອງພວກເຮົາ

ຈະເປັນຂອງພວກເຮົາ ແລະ ລູກຫຼານຂອງພວກເຮົາ, ດຽວນີ້ ດັ່ງນັ້ນ

ສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບທ່ານ, ຈົ່ງເຮັດຕາມ.

ຢາໂກບລຸກຂຶ້ນແລ້ວເອົາພັນລະຍາຂອງລາວແລະລູກຂອງລາວຂຶ້ນອູດ,

ແລະເຂົາໄດ້ນຳເອົາຊັບສິນທັງໝົດຂອງເຂົາ

ແລະຂອງຕິດຕົວທັງໝົດຂອງເຂົາທີ່ເຂົາໄດ້ມາໃນເມໂສໂປເຕເມຍ ແລະທຸກສິ່ງຂອງເຂົາ
ເພື່ອໄປຫາອິສຣາກພໍ່ຂອງເຂົາໃນແຜ່ນດິນຄານາອານ ລາບານໄປຕັດຂົນແກະຂອງລາວ,

ແຕ່ຮາເຊລໄດ້ລັກຮູບປັ້ນຂອງພໍ່ຂອງນາງ. ແຕ່ຢາໂກບໄດ້ເຊື່ອງຈາກລາບານຊາວຊີເຣຍ

ໂດຍບໍ່ບອກລາວວ່າລາວກຳລັງຈະຫນີໄປ

ແລະລາວກໍຫນີໄປພ້ອມກັບຊັບສິນທັງໝົດຂອງລາວ ແລະຂ້າມແມ່ນ້ຳ

ແລ້ວອອກເດີນທາງໄປສູ່ພູເຂົາກິເລອາດ

ມັນໄດ້ຖືກລາຍງານແກ່ລາບານຊາວຊີເຣຍໃນມື້ທີ່ສາມວ່າ ຢາໂກບໄດ້ຫນີໄປ.

ແລະລາວໄດ້ພາພີ່ນ້ອງຂອງລາວໄປກັບຕົວ, ຕາມລາວໄປເປັນເວລາເຈັດວັນ,

ແລະໄດ້ຕິດທັນລາວຢູ່ທີ່ພູເຂົາກິເລອາດ.

ແຕ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ມາຫາລາບານຊາວຊີເຣຍໃນຄວາມຝັນໃນຕອນກາງຄືນ,

ແລະໄດ້ກ່າວກັບລາວວ່າ, ຈົ່ງລະວັງຕົວເອງ, ຢ່າເວົ້າສິ່ງຊົ່ວຮ້າຍກັບຢາໂກບເລີຍ.

ແລະລາບານໄດ້ຈັບທັນຢາໂກບ, ຢາໂກບໄດ້ຕັ້ງເຕັນຂອງລາວຢູ່ເທິງພູເຂົາ,

ແລະລາບານໄດ້ຕັ້ງພີ່ນ້ອງຂອງລາວຢູ່ເທິງພູເຂົາກິເລອາດ. ລາບານກ່າວກັບຢາໂກບວ່າ,

ເຈົ້າໄດ້ເຮັດຫຍັງ? ເປັນຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງຫນີໄປຢ່າງລັບງ, ແລະລັກພາຂ້ອຍໄປ,

ແລະພາລູກສາວຂອງຂ້ອຍໄປຄືກັບເຊລີທີ່ຖືກຈັບດ້ວຍຕາບ? ຖ້າເຈົ້າໄດ້ແຈ້ງໃຫ້ຂ້ອຍຮູ້,

ຂ້ອຍກໍ່ຈະສົ່ງເຈົ້າອອກໄປດ້ວຍຄວາມຍິນດີ, ດ້ວຍຕົນດີ, ກອງ ແລະພົນ.
ແລະຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ຖືກຖືວ່າສົມຄວນທີ່ຈະຈຸບລູກໆ ແລະລູກສາວຂອງຂ້ອຍ,
ແຕ່ດຽວນີ້ເຈົ້າໄດ້ກະທຳຢ່າງໄວ້ຈ້າ. ແລະດຽວນີ້ມີຂອງຂ້ອຍມີກຳລັງທີ່ຈະເຮັດຮ້າຍເຈົ້າ,
ແຕ່ພຣະເຈົ້າຂອງພໍ່ເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບຂ້ອຍໃນຄືນວານນີ້ວ່າ, ຈົ່ງລະວັງຕົວເອງ,
ຢ່າເວົ້າສິ່ງຊົ່ວຮ້າຍກັບຢາໂກບເລີຍ. ດຽວນີ້ເຈົ້າໄດ້ໄປແລ້ວ,
ເພາະວ່າເຈົ້າປາຖະໜາຢາກກັບໄປບ້ານພໍ່ຂອງເຈົ້າ,
ແຕ່ເປັນຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງລັກພະເຈົ້າຂອງຂ້ອຍໄປ? ຢາໂກບຕອບລາບານວ່າ: ຂ້ອຍຢ້ານ
ເພາະຂ້ອຍຄິດວ່າເຈົ້າອາດຈະເອົາລູກສາວຂອງເຈົ້າ ແລະ
ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງຂອງຂ້ອຍໄປຈາກຂ້ອຍ. ແລະ ຢາໂກບໄດ້ກ່າວວ່າ
ຜູ້ໃດທີ່ເຈົ້າພົບພະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຢູ່ກັບລາວ ລາວຈະບໍ່ມີຊີວິດຕໍ່ໜ້າພັນ້ອງຂອງພວກເຮົາ
ຈົ່ງຮູ້ຈັກສິ່ງໃດທີ່ເປັນຂອງເຈົ້າຢູ່ກັບຂ້ອຍ ແລະເອົາໄປ
ແລະລາວບໍ່ໄດ້ຮູ້ຈັກສິ່ງໃດຢູ່ກັບລາວເລີຍ ແຕ່ຢາໂກບບໍ່ຮູ້ວ່າ ຣາເຊນ
ພັນລະຍາຂອງລາວໄດ້ລັກພວກມັນ ລາບານໄດ້ເຂົ້າໄປຄົ້ນຫາໃນເຮືອນຂອງເລອາ,
ແຕ່ບໍ່ພົບ, ແລະອອກຈາກເຮືອນຂອງເລອາ, ແລະຄົ້ນຫາເຮືອນຂອງຢາໂກບ,
ແລະໃນເຮືອນຂອງຄົນໃຊ້ຍິງສອງຄົນ, ແຕ່ກໍ່ບໍ່ພົບ, ຈຶ່ງເຂົ້າໄປໃນເຮືອນຂອງຣາເຊລ.
ແຕ່ຣາເຊນໄດ້ເອົາຮູບປັ້ນເຫຼົ່ານັ້ນ ແລະໂຍນມັນເຂົ້າໄປໃນຖົງອານຂອງອູດ ແລະນັ່ງທັບມັນ
ແລະນາງໄດ້ເວົ້າກັບພໍ່ຂອງນາງວ່າ, ຂໍຢ່າໃຈຮ້າຍເລີຍເຈົ້ານາຍ,
ຂ້ານ້ອຍບໍ່ສາມາດລຸກຂຶ້ນຢືນຕໍ່ໜ້າທ່ານໄດ້,
ເພາະວ່າຂ້ານ້ອຍກຳລັງມີປະຈຳເດືອນຕາມປະເພນີຂອງແມ່ຍິງ,
ລາບານໄດ້ຄົ້ນຫາທົ່ວທັງເຮືອນ, ແລະບໍ່ພົບຮູບປັ້ນເທບ. ຢາໂກບໂກດແຄ້ນ ແລະ
ຕໍ່ສູ້ກັບລາບານ, ຢາໂກບຕອບວ່າ ເວົ້າກັບລາບານວ່າ, ຄວາມຜິດຂອງຂ້ອຍແມ່ນຫຍັງ? ແລະ
ບາບຂອງຂ້ອຍແມ່ນຫຍັງ, ເພາະວ່າທ່ານໄລ່ຕາມຂ້ອຍມາ,
ແລະເຈົ້າໄດ້ຄົ້ນຫາເຄື່ອງໃຊ້ທັງໝົດໃນເຮືອນຂອງຂ້ອຍ,

ເຈົ້າພົບຫຍັງແຕ່ຈາກເຄື່ອງໃຊ້ທັງໝົດໃນເຮືອນຂອງເຈົ້າ?

ຈົ່ງວາງມັນໄວ້ທີ່ນີ້ຕໍ່ໜ້າພື້ນື່ງຂອງເຈົ້າແລະພື້ນື່ງຂອງຂ້ອຍ,

ແລະໃຫ້ເຂົາເຈົ້າຕັດສິນລະຫວ່າງພວກເຮົາທັງສອງ. ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ ຊາວປີ ຂ້ອຍຢູ່ກັບເຈົ້າ,

ແກະຂອງເຈົ້າ ແລະ ແບ້ຂອງເຈົ້າ ບໍ່ເຄີຍເປັນໝັນ, ແກະຜູ້ຂອງແກະຂອງເຈົ້າ ຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ກິນ.

ສິ່ງທີ່ຖືກສັດປ່າກິນ ຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ນຳມາໃຫ້ທ່ານ, ຂ້ອຍຊົດໃຊ້ຈາກຕົວຂ້ອຍເອງ

ທັງການລັກກາງເວັນ ແລະ ການລັກກາງຄືນ. ຕອນກາງເວັນຂ້ອຍຖືກຄວາມຮ້ອນເຜົາຜານ

ແລະຕອນກາງຄືນຂ້ອຍຖືກຄວາມເຢັນຈັດທໍລະມານ

ແລະການນອນຫລັບກໍ່ຫາຍໄປຈາກຕາຂອງຂ້ອຍ

ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຊາວປີທີ່ຂ້ານ້ອຍຢູ່ໃນເຮືອນຂອງເຈົ້າ,

ຂ້ານ້ອຍໄດ້ຮັບໃຊ້ເຈົ້າສິບສິບເພື່ອລູກສາວສອງຄົນຂອງເຈົ້າ, ແລະຫົກປີເລີຍແກະຂອງເຈົ້າ,

ແລະເຈົ້າໄດ້ຫຼອກລວງຄ່າຈ້າງຂອງຂ້ານ້ອຍສິບເທື່ອດ້ວຍລູກແກະ.

ຖ້າບໍ່ມີພຣະເຈົ້າຂອງພໍ່ຂ້ອຍຄືອັບຣາຮາມ ແລະ ຄວາມຢ້ານກົວຂອງອິສອາກຢູ່ກັບຂ້ອຍ,

ດຽວນີ້ເຈົ້າກໍຈະສົ່ງຂ້ອຍໄປໂດຍມືເປົ່າ. ພຣະເຈົ້າໄດ້ເຫັນຄວາມທຸກທໍລະມານຂອງຂ້ອຍ ແລະ

ຄວາມຫຍຸ້ງຍາກຂອງມືຂ້ອຍ, ແລະ ພຣະອົງໄດ້ຕິດຽນເຈົ້າໃນມື້ວານນີ້.

ລາບານຕອບວ່າກັບຢາໂກບ, ລູກສາວເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນລູກສາວຂອງຂ້ອຍ,

ແລະລູກຊາຍເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນລູກຊາຍຂອງຂ້ອຍ, ແລະສັດລ້ຽງເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນສັດລ້ຽງຂອງຂ້ອຍ,

ແລະທຸກສິ່ງທີ່ເຈົ້າເຫັນແມ່ນຂອງຂ້ອຍ. ແຕ່ກ່ຽວກັບລູກສາວຂອງຂ້ອຍ,

ຂ້ອຍຈະເຮັດຫຍັງກັບພວກນາງໃນມື້ນີ້, ຫຼືກັບລູກຂອງພວກນາງທີ່ພວກນາງເກີດມາ?

ດຽວນີ້ ດັ່ງນັ້ນ ມາເຖີດ, ຂ້ອຍຈະຕັ້ງສັນຍາລະຫວ່າງຂ້ອຍແລະເຈົ້າ,

ແລະມັນຈະເປັນພະຍານລະຫວ່າງຂ້ອຍແລະເຈົ້າ. ລາວເວົ້າກັບລາວວ່າ, ຈົ່ງເບິ່ງ,

ບໍ່ມີໃຜຢູ່ກັບພວກເຮົາ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະເຈົ້າເປັນພະຍານລະຫວ່າງຂ້ອຍແລະເຈົ້າ. ແຕ່ຢາໂກບ

ໄດ້ເອົາກ້ອນຫີນແລະຕັ້ງມັນເປັນເສົາ. ຢາໂກບເວົ້າກັບພື້ນື່ງຂອງລາວວ່າ, ຈົ່ງເກັບກ້າຫີນ,

ແລະເຂົາເຈົ້າກໍ່ເກັບກຳຫິນ, ແລະເຂົາເຈົ້າເຮັດກອງຫິນ,
ແລະເຂົາເຈົ້າກິນຢູ່ທີ່ນັ້ນເທິງກອງຫິນ. ລາບານເວົ້າກັບລາວວ່າ,
ກອງຫິນນີ້ເປັນພະຍານລະຫວ່າງຂ້ານ້ອຍກັບເຈົ້າໃນມື້ນີ້.
ແລະລາບານເອີ້ນມັນວ່າກອງຫິນແຫ່ງການເປັນພະຍານ,
ແຕ່ຢາໂກບເອີ້ນມັນວ່າກອງຫິນພະຍານ. ລາບານເວົ້າກັບຢາໂກບວ່າ,
ເບິ່ງກອງນີ້ແລະເສົາທີ່ຂ້ອຍຕັ້ງໄວ້ລະຫວ່າງຂ້ອຍແລະເຈົ້າ, ກອງນີ້ເປັນພະຍານ,
ແລະເສົານີ້ເປັນພະຍານ, ເພາະສະນັ້ນຊື່ຂອງມັນຈຶ່ງຖືກເອີ້ນວ່າກອງເປັນພະຍານ.
ແລະນິມິດທີ່ເຂົາເວົ້າວ່າ, ຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າຊົງເບິ່ງລະຫວ່າງຂ້ອຍແລະເຈົ້າ,
ເພາະວ່າພວກເຮົາຈະແຍກອອກຈາກກັນ. ຖ້າເຈົ້າຈະຫຼຸດຕໍ່າລູກສາວຂອງຂ້ອຍ,
ຖ້າເຈົ້າເອົາຜູ້ຍິງມາເພີ່ມນອກຈາກລູກສາວຂອງຂ້ອຍ, ເບິ່ງເຖິດ,
ບໍ່ມີໃຜຢູ່ກັບພວກເຮົາເປັນພະຍານ, ພຣະເຈົ້າເປັນພະຍານລະຫວ່າງຂ້ອຍແລະເຈົ້າ.
ຖ້າຂ້ານ້ອຍບໍ່ຂ້າມຜ່ານໄປຫາເຈົ້າ,
ເຈົ້າກໍ່ຢາຂ້າມຜ່ານພູເຂົານ້ອຍນີ້ແລະເສົາຫິນນີ້ມາຫາຂ້ານ້ອຍເພື່ອເຮັດຮ້າຍ.
ພຣະເຈົ້າຂອງອັບຣາຮາມ ແລະ ພຣະເຈົ້າຂອງນາໂຮຣ ຈຶ່ງຕັດສິນລະຫວ່າງພວກເຮົາ, ແລະ
ຢາໂກບໄດ້ສາບານຕາມຄວາມຢ້ານກົວຕໍ່ພຣະເຈົ້າຂອງພໍ່ຂອງລາວຄືອີສອາກ. ແລະ
ລາວໄດ້ເສຍສະຫລະຢູ່ເທິງພູເຂົາ, ແລະ ເອີ້ນພີ່ນ້ອງຂອງລາວມາ, ແລະ ພວກເຂົາກິນ ແລະ
ດື່ມ, ແລະ ນອນຢູ່ເທິງພູເຂົາ.

໓໒

ລູກຂຶ້ນໃນຕອນເຊົ້າແລ້ວ, ລາບານໄດ້ຈູບບຸດຊາຍແລະບຸດສາວຂອງລາວ,
ແລະອວຍພອນພວກເຂົາ, ແລະຫຼັງຈາກນັ້ນລາບານກໍ່ຫັນກັບຄືນໄປສູ່ສະຖານທີ່ຂອງລາວ.

ແລະຢາໂກບໄດ້ອອກເດີນທາງໄປຕາມທາງຂອງລາວ, ແລະເມື່ອລາວແນມເບິ່ງຂຶ້ນ
ລາວໄດ້ເຫັນຄ່າຍຂອງພຣະເຈົ້າຕັ້ງຢູ່, ແລະພວກທູດສະຫວັນຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ມາພົບລາວ.
ແຕ່ຢາໂກບໄດ້ກ່າວວ່າ ເມື່ອລາວເຫັນພວກເຂົາ, ນີ້ແມ່ນຄ່າຍຂອງພຣະເຈົ້າ,
ແລະລາວໄດ້ເອີ້ນຊື່ຂອງສະຖານທີ່ນັ້ນວ່າ ຄ່າຍທັງຫຼາຍ.

ຢາໂກບໄດ້ສົ່ງຜູ້ສົ່ງຂ່າວໄປຂ້າງໜ້າລາວ ໄປຫາເອຊາວອ້າຍຂອງລາວ
ເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນເຊອີຣ ເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນເອໂດມ ແລະສົ່ງພວກເຂົາເວົ້າວ່າ,
ພວກເຈົ້າຈະເວົ້າແບບນີ້ຕໍ່ເຈົ້ານາຍຂອງຂ້ອຍຄືເອຊາວ,
ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງທ່ານຄືຢາໂກບເວົ້າແບບນີ້ວ່າ, ຂ້ອຍອາໄສຢູ່ກັບລາບານ
ແລະຢູ່ຊ້າຈົນກວ່າຕອນນີ້. ແລະຂ້ອຍໄດ້ມີງົວ, ລາ, ແກະ, ຄົນໃຊ້, ແລະຄົນໃຊ້ຍິງ,
ແລະຂ້ອຍໄດ້ສົ່ງຄົນມາແຈ້ງຕໍ່ເຈົ້ານາຍຂອງຂ້ອຍຄືເອຊາວ,
ເພື່ອວ່າຄົນໃຊ້ຂອງທ່ານຈະພົບຄວາມກະລຸນາຕໍ່ໜ້າທ່ານ.
ແລະພວກທູດສົ່ງຂ່າວກໍ່ກັບຄືນມາຫາຢາໂກບ ເວົ້າວ່າ
ພວກເຮົາໄດ້ໄປຫາເອຊາວອ້າຍຂອງທ່ານ ແລະນີ້ແມ່ ລາວກໍາລັງມາພົບທ່ານ
ແລະມີຜູ້ຊາຍສີຮ້ອຍຄົນມາກັບລາວ ຢາໂກບຢ້ານກົວຫຼາຍແລະໄດ້ຮັບຄວາມທຸກໃຈ,
ຈິ່ງແບ່ງປະຊາຊົນທີ່ຢູ່ກັບຕົນ, ງົວ, ອູດ ແລະແກະອອກເປັນສອງຄ່າຍ. ແລະ ຢາໂກບເວົ້າວ່າ
ຖ້າເອຊາວມາໂຈມຕີຄ່າຍໜຶ່ງ ແລະ ທຳລາຍມັນ, ຄ່າຍທີສອງຈະລອດພັນ. ຢາໂກບກ່າວວ່າ,
ພຣະເຈົ້າຂອງພໍ່ຂ້ອຍອັບຣາຮາມ, ແລະພຣະເຈົ້າຂອງພໍ່ຂ້ອຍອີຊາກ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ພຣະອົງທີ່ກ່າວກັບຂ້ອຍວ່າ, ຈົ່ງກັບໄປຫາແຜ່ນດິນແຫ່ງກຳເນີດຂອງເຈົ້າ,
ແລະເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ເຈົ້າດີ, ຂໍໃຫ້ມັນພຽງພໍຕໍ່ຂ້ານ້ອຍຈາກທຸກຄວາມຍຸຕິທຳ ແລະ
ຈາກທຸກຄວາມຈິງທີ່ທ່ານໄດ້ເຮັດຕໍ່ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງທ່ານ,
ເພາະວ່າດ້ວຍໄມ້ເທົ້າຂອງຂ້ານ້ອຍອັນນີ້ຂ້ານ້ອຍໄດ້ຂ້າມແມ່ນ້ຳຈໍແດນນີ້,
ແຕ່ບັດນີ້ຂ້ານ້ອຍໄດ້ກາຍເປັນສອງຄ່າຍ. ຂໍໃຫ້ປົດປ່ອຍຂ້ານ້ອຍຈາກມືຂອງອ້າຍຂ້ານ້ອຍ,

ຈາກມືຂອງເອຊາວ, ເພາະວ່າຂ້ານ້ອຍຢ້ານກົວລາວ, ຢ່າໃຫ້ລາວມາໂຈມຕີຂ້ານ້ອຍ,
 ແລະແມ່ພ້ອມກັບລູກໆ. ແຕ່ທ່ານໄດ້ເວົ້າວ່າ, ຂ້ອຍຈະເຮັດໃຫ້ທ່ານດີ,
 ແລະຂ້ອຍຈະເຮັດໃຫ້ເຊື້ອສາຍຂອງທ່ານເປັນເຫມືອນຊາຍທະເລ,
 ທີ່ຈະບໍ່ສາມາດນັບໄດ້ເພາະຄວາມຫຼາຍ. ແລະລາວນອນຢູ່ທີ່ນັ້ນໃນຄືນນັ້ນ,
 ແລະລາວເອົາຂອງຂວັນທີ່ລາວໄດ້ນຳມາ, ແລະສົ່ງໄປໃຫ້ເອຊາວອ້າຍນ້ອງຂອງລາວ
 ແບ້ສອງຮ້ອຍໂຕ, ແບ້ຜູ້ຊາວໂຕ, ແກະສອງຮ້ອຍໂຕ, ແກະຜູ້ຊາວໂຕ. ອູດທິກຳລັງໃຫ້ນົມລູກ
 ແລະລູກຂອງມັນ ສາມສິບໂຕ, ງົວສີ່ສິບໂຕ, ງົວຜູ້ສິບໂຕ, ລາຊາວໂຕ, ແລະລູກລາສິບໂຕ.
 ແລະລາວໃຫ້ພວກມັນແກ່ຄົນໃຊ້ຂອງລາວເປັນຝູງສັດຕາມໜ່ວຍ,
 ລາວເວົ້າແກ່ຄົນໃຊ້ຂອງລາວວ່າ, ພວກເຈົ້າຈົ່ງໄປຂ້າໜ້າຂ້ອຍ,
 ແລະພວກເຈົ້າຈົ່ງເຮັດໄລຍະຫ່າງລະຫວ່າງກາງຝູງສັດແຕ່ລະຝູງ. ແລະ
 ລາວໄດ້ສັ່ງຄົນທຳອິດວ່າ: ຖ້າເອຊາວອ້າຍຂອງຂ້ອຍພົບເຈົ້າ ແລະ ຖາມເຈົ້າວ່າ
 ເຈົ້າເປັນຄົນຂອງໃຜ, ເຈົ້າກຳລັງໄປໃສ, ແລະ ສັດເຫຼົ່ານີ້ທີ່ໄປຢູ່ຂ້າງໜ້າເຈົ້າເປັນຂອງໃຜ?
 ທ່ານຈະເວົ້າວ່າ, ຂອງຂວັນຂອງຄົນຮັບໃຊ້ຂອງທ່ານຄືຢາໂກບ
 ໄດ້ສົ່ງໄປໃຫ້ເຈົ້ານາຍຂອງຂ້ອຍຄືເອຊາວ, ແລະນີ້ແນະລາວເອງກໍຢູ່ຫຼັງພວກເຮົາ. ແລະ
 ທ່ານໄດ້ສັ່ງກັບຄົນທຳອິດ, ແລະກັບຄົນທີສອງ, ແລະກັບຄົນທີສາມ,
 ແລະທຸກຄົນທີ່ກຳລັງໄປຂ້າໜ້າຫຼັງຝູງສັດເຫຼົ່ານີ້ວ່າ,
 ຈົ່ງເວົ້າຕາມຄຳເວົ້ານີ້ກັບເອຊາວໃນເວລາທີ່ລາວພົບພວກເຈົ້າ ແລະ ທ່ານຈະເວົ້າວ່າ, ຈົ່ງເບິ່ງ
 ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງທ່ານ ຢາໂກບ ກຳລັງມາຫຼັງພວກເຮົາ, ເພາະວ່າລາວເວົ້າວ່າ,
 ຂ້ອຍຈະປະນີປະນອມໜ້າລາວດ້ວຍຂອງຂວັນທີ່ໄປກ່ອນລາວ,
 ແລະຫຼັງຈາກນັ້ນຂ້ອຍຈະເຫັນໜ້າລາວ, ເພາະວ່າບາງທີລາວຈະຍອມຮັບໜ້າຂ້ອຍ.
 ແລະຂອງຂວັນໄດ້ໄປກ່ອນໜ້າລາວ, ແຕ່ລາວເອງໄດ້ນອນຢູ່ໃນຄ່າຍໃນຄືນນັ້ນ.
 ລາວລຸກຂຶ້ນໃນຄືນນັ້ນ, ພ້ອມດ້ວຍພັນລະຍາສອງຄົນ, ຜູ້ຮັບໃຊ້ຍິງສອງຄົນ,
 ແລະລູກສິບເອັດຄົນຂອງລາວ, ແລ້ວຂ້າມທາງຂ້າມແມ່ນ້ຳຢັບບົກ.

ແລະລາວໄດ້ພາພວກເຂົາໄປ ແລະຂ້າມແມ່ນ້ຳ ແລະນຳຂ້າມທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງຂອງລາວ.

ຢາໂກບຖືກປະໄວ້ໃຫ້ຢູ່ຄົນດຽວ, ແລະມີຄົນຄົນໜຶ່ງໄດ້ມາຕໍ່ສູ້ກັບລາວຈົນເຖິງເວລາເຊົ້າ. ລາວເຫັນວ່າລາວບໍ່ສາມາດຕໍ່ສູ້ກັບລາວໄດ້, ແລະລາວໄດ້ສຳຜັດຕ້ອງຊ່ອງຂາອ່ອນຂອງລາວ, ແລະຊ່ອງຂາອ່ອນຂອງຢາໂກບກໍ່ຊາໄປໃນຂະນະທີ່ລາວຕໍ່ສູ້ກັບລາວ.

ແລະລາວເວົ້າກັບລາວວ່າ, ປ່ອຍຂ້ອຍໄປເທີນ, ເພາະວ່າອາລຸນໄດ້ຂຶ້ນແລ້ວ. ແຕ່ລາວເວົ້າວ່າ, ຂ້ອຍຈະບໍ່ປ່ອຍເຈົ້າໄປ, ຖ້າເຈົ້າບໍ່ອວຍພອນໃຫ້ຂ້ອຍ. ລາວເວົ້າກັບລາວວ່າ, ຊື່ຂອງເຈົ້າແມ່ນຫຍັງ? ລາວຕອບວ່າ, ຢາໂກບ. ແລະລາວເວົ້າກັບລາວວ່າ, ຊື່ຂອງເຈົ້າຈະບໍ່ຖືກເອີ້ນວ່າຢາໂກບອີກຕໍ່ໄປ, ແຕ່ຊື່ຂອງເຈົ້າຈະເປັນອິດສະລາເອນ, ເພາະວ່າເຈົ້າໄດ້ມີກຳລັງກັບພຣະເຈົ້າ, ແລະເຈົ້າຈະມີຄວາມສາມາດກັບມະນຸດ.

ຢາໂກບຖາມວ່າ ຈົ່ງບອກຊື່ຂອງທ່ານໃຫ້ຂ້ອຍຮູ້ ແລະ ລາວເວົ້າວ່າ ເປັນຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງຖາມຊື່ຂອງຂ້ອຍ ແລະ ລາວອວຍພອນໃຫ້ຢາໂກບຢູ່ທີ່ນັ້ນ ແລະ ຢາໂກບໄດ້ເອີ້ນຊື່ສະຖານທີ່ນັ້ນວ່າ ຮູບຮ່າງຂອງພຣະເຈົ້າ, ເພາະວ່າຂ້ອຍໄດ້ເຫັນພຣະເຈົ້າໜ້າຕໍ່ໜ້າ, ແລະຈິດວິນຍານຂອງຂ້ອຍໄດ້ຮັບການຊ່ວຍໃຫ້ລອດ. ດວງອາທິດໄດ້ຂຶ້ນກັບລາວ ເມື່ອລາວຜ່ານຮູບຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະລາວເອງກໍ່ກຳລັງເຈັບຂາຂອງລາວ ເພາະເຫດນີ້ ລູກຊາຍອິດສະລາເອນ ຈົ່ງບໍ່ກິນເສັ້ນເອັນທີ່ຊາ ທີ່ຢູ່ເທິງຮ່ອງຂາອ່ອນ ຈົນເຖິງມື້ນີ້ ເພາະວ່າມັນໄດ້ແຕະຕ້ອງຮ່ອງຂາອ່ອນຂອງຢາໂກບ ຄືເສັ້ນເອັນທີ່ຊານັ້ນ

໓໓

ຢາໂກບໄດ້ເງິຍຫນ້າຂຶ້ນເບິ່ງ ແລະ ເຫັນເອຊາວພີ່ນ້ອງຂອງລາວກຳລັງມາພ້ອມກັບຜູ້ຊາຍສີ່ຮ້ອຍຄົນ,

ຢາໂກບຈິ່ງແບ່ງເດັກນ້ອຍໃຫ້ເລອາ, ຮາເຊລ ແລະ ຜູ້ຍິງໜຸ່ມສອງຄົນ.
ແລະເຂົ້າວາງສອງຄົນໃຊ້ຍິງແລະລູກຊາຍຂອງພວກນາງໄວ້ຂ້າງໜ້າ,
ແລະເລອາກັບລູກຂອງນາງຢູ່ຂ້າງຫຼັງ, ແລະຮາເຊລກັບໂປເຊັບຢູ່ສຸດທ້າຍ.
ແຕ່ລາວເອງໄດ້ຍ່າງໄປຂ້າງໜ້າພວກເຂົາ ແລະກົ້ມລົງນະມັດສະການເທິງແຜ່ນດິນເຈັດຄັ້ງ
ຈົນກວ່າລາວຈະເຂົ້າໃກ້ອ້າຍນ້ອງຂອງລາວ ແລະເອຊາວກໍວົ່ງໄປພົບລາວ, ແລະໄດ້ກອດລາວ,
ລົ້ມລົງເທິງຄໍຂອງລາວ, ແລະຈູບລາວ, ແລະທັງສອງກໍຮ້ອງໄຫ້.
ແລະເມື່ອເອຊາວມອງຂຶ້ນແລ້ວ, ລາວກໍເຫັນພວກຜູ້ຍິງແລະເດັກນ້ອຍ, ແລະລາວກໍເວົ້າວ່າ,
ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຫຍັງຂອງເຈົ້າ? ແຕ່ລາວກໍເວົ້າວ່າ,
ເດັກນ້ອຍທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ເມດຕາໃຫ້ແກ່ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງ.
ແລະຍິງສາວທັງຫຼາຍກັບລູກຂອງເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຂົ້າມາໃກ້ ແລະກະລົບນະມັດສະການ.
ແລະເລອາກັບລູກທັງຫຼາຍຂອງນາງກໍເຂົ້າມາໃກ້ ແລະກົ້ມລົງນະມັດສະການ,
ແລະຫຼັງຈາກນັ້ນ ຮາເຊລກັບໂປເຊັບກໍເຂົ້າມາໃກ້ ແລະກົ້ມລົງນະມັດສະການ. ແລະ
ລາວເວົ້າວ່າ, ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຫຍັງກັບເຈົ້າ, ຄ່າຍທັງໝົດເຫຼົ່ານີ້ທີ່ຂ້ອຍໄດ້ພົບ? ແຕ່ລາວເວົ້າວ່າ,
ເພື່ອວ່າຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຈົ້າພົບຄວາມກະລຸນາຕໍ່ໜ້າເຈົ້າ, ເຈົ້ານາຍ. ເອຊາວເວົ້າວ່າ,
ຂ້ອຍມີຫຼາຍແລ້ວ, ນ້ອງເອີຍ, ຈົ່ງໃຫ້ຂອງເຈົ້າເປັນຂອງເຈົ້າເອງເທົ່ານັ້ນ. ຢາໂກບກ່າວວ່າ,
ຖ້າຂ້ອຍໄດ້ພົບຄວາມກະລຸນາຕໍ່ໜ້າທ່ານ, ກະລຸນາຮັບຂອງຂວັນຈາກມືຂອງຂ້ອຍ,
ເພາະວ່າຂ້ອຍໄດ້ເຫັນໜ້າຂອງທ່ານຄືກັບຄົນໜຶ່ງທີ່ເຫັນໜ້າພຣະເຈົ້າ,
ແລະທ່ານຈະພໍໃຈກັບຂ້ອຍ. ຈົ່ງຮັບເອົາພອນຂອງຂ້ອຍທີ່ຂ້ອຍໄດ້ນຳມາໃຫ້ເຈົ້າ,
ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ເມດຕາຂ້ອຍ, ແລະຂ້ອຍມີທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງ. ລາວໄດ້ຮຽກຮ້ອງຢ່າງແຮງ,
ແລະລາວກໍຮັບເອົາ. ແລະລາວເວົ້າວ່າ: ເມື່ອພວກເຮົາອອກເດີນທາງແລ້ວ
ໃຫ້ພວກເຮົາໄປກົງໆ ລາວເວົ້າກັບເຈົ້ານາຍວ່າ,
ເຈົ້ານາຍຂອງຂ້ອຍຮູ້ດີວ່າເດັກນ້ອຍຍັງອ່ອນແອ,
ແລະແກະກັບງົວກຳລັງໃຫ້ນົມລູກຢູ່ໃນຄວາມຕູແລຂອງຂ້ອຍ,

ຖ້າຂ້ອຍຂັບໄລ່ພວກມັນໄປຕະຫຼອດມື້ໜຶ່ງ, ສັດລ້ຽງທັງໝົດຈະຕາຍ.

ຂໍໃຫ້ເຈົ້ານາຍຂອງຂ້ອຍໄປກ່ອນຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງລາວ,

ແຕ່ຂ້ອຍຈະເດີນທາງຕາມທາງດ້ວຍຄວາມສະດວກຂອງການເດີນທາງທີ່ຢູ່ຕໍ່ໜ້າຂ້ອຍ,

ແລະຕາມຈັງຫວະຂອງຄົນໝູ່ມ, ຈົນກວ່າຂ້ອຍຈະມາເຖິງຫາເຈົ້ານາຍຂອງຂ້ອຍທີ່ເຊອິດ.

ເອຊາວເວົ້າວ່າ, ຂ້ອຍຈະປະໄວ້ຄົນບາງຄົນຈາກພວກຂ້ອຍໄວ້ກັບເຈົ້າ, ແຕ່ລາວເວົ້າວ່າ,

ເປັນຫຍັງຕ້ອງເຮັດແນວນັ້ນ? ພຽງພໍແລ້ວທີ່ຂ້ອຍໄດ້ຮັບຄວາມກະລຸນາຈາກທ່ານ, ເຈົ້ານາຍ.

ແຕ່ເອຊາວໄດ້ກັບຄືນໃນມື້ນັ້ນໄປສູ່ທາງຂອງລາວໄປຍັງເຊອິດ.

ແລະຢາໂກບໄດ້ອອກເດີນທາງໄປຍັງເຕັນ, ແລະລາວໄດ້ສ້າງເຮືອນສຳລັບຕົນເອງຢູ່ທີ່ນັ້ນ,

ແລະໄດ້ສ້າງເຕັນສຳລັບສັດລ້ຽງຂອງລາວ, ເພາະເຫດນີ້ລາວຈຶ່ງເອີ້ນຊື່ຂອງສະຖານທີ່ນັ້ນວ່າ
ເຕັນ.

ແລະຢາໂກບໄດ້ມາເຖິງເມືອງຊາເລັມຂອງເຊເຄັມ, ທີ່ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນຄານາອານ,

ເມື່ອລາວກັບຄືນມາຈາກເມໂສໂປເຕເມຍແຫ່ງຊີເຣຍ, ແລະລາວໄດ້ຕັ້ງຄ້າຍຢູ່ຕໍ່ໜ້າເມືອງ.

ແລະ ລາວໄດ້ຊື້ສ່ວນຂອງທົ່ງນາທີ່ລາວຕັ້ງເຕັນຂອງລາວຢູ່ທີ່ນັ້ນ ຈາກເອັມມໍພໍ່ຂອງເຊເຄັມ

ໃນລາຄາຮ້ອຍເງິນ. ແລະເຂົາໄດ້ຕັ້ງແທ່ນບູຊາຂຶ້ນຢູ່ທີ່ນັ້ນ,

ແລະໄດ້ຮ້ອງຂໍພຣະເຈົ້າແຫ່ງອິດສະຣາເອນ.

໓໔

ດີນາ ລູກສາວຂອງເລອາ ທີ່ນາງເກີດໃຫ້ຢາໂກບ

ໄດ້ອອກໄປເພື່ອພົບປະກັບລູກສາວຂອງຄົນພື້ນເມືອງ. ແລະເຊເຄັມ ລູກຊາຍຂອງເອມມໍ

ຊາວຮີໄວ ຜູ້ປົກຄອງແຜ່ນດິນ ໄດ້ເຫັນນາງ, ແລະໄດ້ຈັບນາງ, ນອນກັບນາງ,

ແລະໄດ້ເຮັດໃຫ້ນາງຕໍ່ຕ້ອຍ. ແລະລາວໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ຕໍ່ຈິດວິນຍານຂອງດີນາ

ລູກສາວຂອງຢາໂກບ, ແລະລາວຮັກຍິງພົກຜ້ານັ້ນ,
 ແລະລາວເວົ້າກັບນາງຕາມຈິດໃຈຂອງນາງ. ເຊເຄມເວົ້າຕໍ່ເອມໂມພໍ່ຂອງລາວວ່າ:
 ເອົາເດັກຍິງນີ້ໃຫ້ຂ້ອຍເປັນເມຍ. ຢາໂກບໄດ້ຍິນວ່າລູກຊາຍຂອງເອັມມ໌ໄດ້ເຮັດໃຫ້ດີນາ
 ລູກສາວຂອງລາວເປັນ, ແຕ່ລູກຊາຍທັງຫຼາຍຂອງລາວຢູ່ກັບສັດລ້ຽງຂອງລາວໃນທົ່ງພຽງ,
 ແລະຢາໂກບໄດ້ນຶ່ງເງົາຈົນກວ່າພວກເຂົາຈະມາເຖິງ. ແຕ່ເອັມມ໌ ພໍ່ຂອງເຊເຄັມ
 ໄດ້ອອກໄປຫາຢາໂກບເພື່ອເວົ້າກັບລາວ. ແຕ່ບັນດາລູກຊາຍຂອງຢາໂກບໄດ້ມາຈາກທົ່ງນາ,
 ແລະເມື່ອພວກເຂົາໄດ້ຍິນ, ພວກຜູ້ຊາຍກໍໂສກເສົ້າ,
 ແລະມັນເປັນຄວາມເຈັບປວດແກ່ພວກເຂົາຫຼາຍ,
 ເພາະວ່າລາວໄດ້ເຮັດສິ່ງທີ່ນ່າອັບອາຍໃນອິດສະຣາເອນ,
 ໂດຍການນອນກັບລູກສາວຂອງຢາໂກບ, ແລະມັນຈະບໍ່ເປັນດັ່ງນັ້ນ. ແລະ
 ເອັມມ໌ໄດ້ເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ
 ເຊເຄັມລູກຊາຍຂອງຂ້ອຍໄດ້ເລືອກລູກສາວຂອງພວກເຈົ້າດ້ວຍຈິດໃຈຂອງລາວ
 ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງມອບນາງໃຫ້ລາວເປັນພັນລະຍາ ແລະຈຶ່ງແຕ່ງງານກັບພວກເຮົາ,
 ຈຶ່ງໃຫ້ລູກສາວຂອງພວກເຈົ້າແກ່ພວກເຮົາ,
 ແລະຈຶ່ງເອົາລູກສາວຂອງພວກເຮົາໄປໃຫ້ລູກຊາຍຂອງພວກເຈົ້າ.
 ແລະທ່ານຈຶ່ງອາໄສຢູ່ທ່າມກາງພວກເຮົາ, ແລະແຜ່ນດິນນີ້ກໍກວ້າງຂວາງຢູ່ຕໍ່ໜ້າທ່ານ,
 ທ່ານຈຶ່ງອາໄສຢູ່, ຄ້າຂາຍໃນແຜ່ນດິນນີ້, ແລະໄດ້ຮັບຊັບສິນໃນນັ້ນ.
 ເຊເຄມກ່າວກັບພໍ່ແລະພີ່ນ້ອງຂອງນາງວ່າ: ຂ້ອຍຂໍພົບຄວາມກະລຸນາຕໍ່ໜ້າທ່ານທັງຫຼາຍ,
 ແລະສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ທ່ານທັງຫຼາຍເວົ້າ, ພວກເຮົາຈະໃຫ້. ເພີ່ມຈຳນວນສິນສອດຫຼາຍໆ,
 ແລະຂ້ອຍຈະໃຫ້ຕາມທີ່ທ່ານເວົ້າກັບຂ້ອຍ,
 ແລະທ່ານຈະໃຫ້ເດັກຍິງນີ້ແກ່ຂ້ອຍເປັນພັນລະຍາ.

ແຕ່ພວກລູກຊາຍຂອງຢາໂກບໄດ້ຕອບເຊເຄມ ແລະ ເອມໂມພໍ່ຂອງລາວດ້ວຍການຫຼອກລວງ

ແລະ ເວົ້າກັບພວກເຂົາ ເພາະວ່າເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ດີນາເອື້ອຍນ້ອງຍິງຂອງພວກເຂົາເປື້ອນ.
ແລະຊິມໂອນກັບເລວີ ພີ່ນ້ອງຂອງດີນາ ໄດ້ເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ:
ພວກເຮົາບໍ່ສາມາດເຮັດສິ່ງນີ້ໄດ້,
ທີ່ຈະມອບເອື້ອຍນ້ອງຂອງພວກເຮົາໃຫ້ແກ່ຜູ້ຊາຍທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ເຂົ້າສຸນັດ,
ເພາະວ່ານັ້ນເປັນການອັບອາຍແກ່ພວກເຮົາ.
ພຽງແຕ່ໃນເລື່ອງນີ້ພວກເຮົາຈະຖືກເຮັດໃຫ້ຄືກັນກັບເຈົ້າ, ແລະພວກເຮົາຈະອາໄສຢູ່ກັບເຈົ້າ,
ຖ້າເຈົ້າກາຍເປັນເຫມືອນພວກເຮົາ, ໃນການຖືກເຂົ້າສຸນັດຂອງເຈົ້າທຸກຄົນທີ່ເປັນຜູ້ຊາຍ.
ແລະພວກເຮົາຈະໃຫ້ລູກສາວຂອງພວກເຮົາແກ່ທ່ານ,
ແລະພວກເຮົາຈະເອົາລູກສາວຂອງທ່ານມາເປັນພັນລະຍາຂອງພວກເຮົາ,
ແລະພວກເຮົາຈະຢູ່ອາໄສຮ່ວມກັບທ່ານ, ແລະພວກເຮົາຈະເປັນດັ່ງເຊື້ອຊາດດຽວກັນ.
ແຕ່ຖ້າທ່ານບໍ່ຟັງພວກເຮົາທີ່ຈະຖືກເຂົ້າສຸນັດ, ພວກເຮົາຈະເອົາລູກສາວຂອງພວກເຮົາໄປ.
ແລະຄຳເວົ້າເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ເຮັດໃຫ້ເອັມມ໌ ແລະເຊເຄັມລູກຊາຍຂອງເອັມມ໌ພໍໃຈ.
ແລະຊາຍໜຸ່ມບໍ່ໄດ້ລ່າຊ້າທີ່ຈະເຮັດຕາມຄຳນີ້,
ເພາະວ່າລາວຖືກກົດດັນໂດຍລູກສາວຂອງຢາໂກບ,
ແຕ່ລາວເປັນຜູ້ມີກຽດສັກສີທີ່ສຸດໃນບັນດາທຸກຄົນທີ່ຢູ່ໃນເຮືອນຂອງພໍ່ຂອງລາວ. ເອັມມ໌
ແລະ ເຊເຄັມ ລູກຊາຍຂອງລາວ ໄດ້ມາຫາປະຕູເມືອງຂອງພວກເຂົາ, ແລະ
ໄດ້ເວົ້າກັບຊາວເມືອງຂອງພວກເຂົາວ່າ, ພວກຄົນເຫຼົ່ານີ້ສັ່ນຕົພາບ,
ໃຫ້ພວກເຂົາອາໄສຢູ່ກັບພວກເຮົາເທິງແຜ່ນດິນ, ແລະໃຫ້ພວກເຂົາຄ້າຂາຍໃນນັ້ນ.
ແຜ່ນດິນນີ້ກວ້າງຂວາງຕໍ່ໜ້າພວກເຂົາ.
ພວກເຮົາຈະເອົາລູກສາວຂອງພວກເຂົາເປັນພັນລະຍາຂອງພວກເຮົາ,
ແລະພວກເຮົາຈະໃຫ້ລູກສາວຂອງພວກເຮົາແກ່ພວກເຂົາ. ໃນເລື່ອງນີ້ພຽງແຕ່ຢ່າງດຽວ
ພວກຜູ້ຊາຍເຫຼົ່ານັ້ນຈະເປັນຄືກັບພວກເຮົາ ເພື່ອອາໄສຢູ່ກັບພວກເຮົາ,
ເພື່ອວ່າຈະເປັນປະຊາຊົນດຽວກັນ, ໂດຍການຂາດສຸນັດຜູ້ຊາຍທຸກຄົນຂອງພວກເຮົາ,

ດັ່ງທີ່ພວກເຂົາເອງກໍ່ໄດ້ຖືກຂາດສຸນັດແລ້ວ. ແລະສັດລ້ຽງຂອງເຂົາເຈົ້າ, ສັດສີ່ຕີນ, ແລະຊັບສິນຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຈະບໍ່ເປັນຂອງພວກເຮົາບໍ່? ພຽງແຕ່ໃນເລື່ອງນີ້ໃຫ້ພວກເຮົາເຮັດຕົວຕົກກັບເຂົາເຈົ້າ, ແລະເຂົາເຈົ້າຈະອາໄສຢູ່ກັບພວກເຮົາ. ແລະພວກເຂົາທັງໝົດຜູ້ທີ່ຄ້າຂາຍຢູ່ປະຕູເມືອງຂອງພວກເຂົາໄດ້ຟັງເອັມມໍແລະເຊເຄັມລູກຊາຍຂອງລາວ, ແລະຜູ້ຊາຍທຸກຄົນໄດ້ຖືກເຂົ້າສຸນັດເມື່ອຫນັງຫຸ້ມປາຍອະໄວຍະວະຂອງພວກເຂົາ.

ມັນເກີດຂຶ້ນໃນມື້ທີສາມ, ເມື່ອພວກເຂົາຢູ່ໃນຄວາມເຈັບປວດ, ລູກຊາຍສອງຄົນຂອງຢາໂກບ ຄື ຊີເມໂອນ ແລະ ເລວີ, ພີ່ນ້ອງຂອງໄດນາ, ແຕ່ລະຄົນຖືດາບຂອງຕົນ, ແລະ ພວກເຂົາເຂົ້າໄປໃນເມືອງຢ່າງປອດໄພ, ແລະ ຂ້າຜູ້ຊາຍທຸກຄົນ. ເຂົາເຈົ້າຂ້າທັງເອັມມໍແລະຊີເຄັມລູກຊາຍຂອງລາວດ້ວຍດາບ, ແລະເອົາດີນາອອກຈາກເຮືອນຂອງຊີເຄັມ, ແລະອອກໄປ. ແຕ່ລູກຊາຍຂອງຢາໂກບໄດ້ເຂົ້າໄປຫາຄົນບາດເຈັບ ແລະປ້ອນເມືອງທີ່ເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ດີນາ ເອື້ອຍນ້ອງຍິງຂອງເຂົາເຈົ້າເປື້ອນ. ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ເອົາແກະ, ງົວ, ແລະລາຂອງເຂົາເຈົ້າ, ທັງໝົດທີ່ຢູ່ໃນເມືອງ ແລະທັງໝົດທີ່ຢູ່ໃນທົ່ງພຽງ. ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ຈັບຮ່າງກາຍທັງໝົດຂອງພວກເຂົາ, ຖົງຂອງທັງໝົດຂອງພວກເຂົາ, ແລະແມ່ຍິງຂອງພວກເຂົາເປັນເຊື້ອ, ແລະປ້ອນສະດົມທຸກສິ່ງທີ່ຢູ່ໃນເມືອງ ແລະທຸກສິ່ງທີ່ຢູ່ໃນເຮືອນ. ຢາໂກບກ່າວກັບຊີເມໂອນແລະເລວີວ່າ: ພວກເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍເປັນທີ່ກຽດຊັງ, ດັ່ງນັ້ນຂ້ອຍຈຶ່ງເປັນຄົນຊົ່ວຮ້າຍຕໍ່ທຸກຄົນທີ່ອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນນີ້, ທັງຊາວຄານາອານແລະຊາວເປຣີຊາຍ. ຂ້ອຍມີຈຳນວນໜ້ອຍ, ແລະເມື່ອເຂົາເຈົ້າຊຸມນຸມກັນມາໂຈມຕີຂ້ອຍ, ຂ້ອຍແລະເຮືອນຂອງຂ້ອຍກໍ່ຈະຖືກທຳລາຍ. ແຕ່ພວກເຂົາເວົ້າວ່າ, ແຕ່ພວກເຂົາຈະໃຊ້ນ້ອງສາວຂອງພວກເຮົາຄືກັບໂສເພນີບໍ່?

໓໕

ພຣະເຈົ້າຕຣັສກັບຢາໂກບວ່າ, ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນໄປຍັງສະຖານທີ່ເບເທລ ແລະຢູ່ອາໄສຢູ່ທີ່ນັ້ນ,
ແລະຈົ່ງສ້າງແທ່ນບູຊາທີ່ນັ້ນຖວາຍແກ່ພຣະເຈົ້າຜູ້ທີ່ປາກົດແກ່ເຈົ້າໃນເວລາທີ່ເຈົ້າຫຼົບໜີຈາກ
ໜ້າເອຊາວອ້າຍຂອງເຈົ້າ. ຢາໂກບໄດ້ກ່າວກັບຄືນໃນເຮືອນຂອງລາວ ແລະ
ທຸກຄົນທີ່ຢູ່ກັບລາວວ່າ:
ຈົ່ງເອົາພະເຈົ້າຕ່າງດ້າວທີ່ຢູ່ກັບພວກເຈົ້າອອກໄປຈາກທ່າມກາງພວກເຈົ້າ, ແລະ
ຈົ່ງຊຳລະຕົວພວກເຈົ້າໃຫ້ສະອາດ, ແລະ ຈົ່ງປ່ຽນເສື້ອຜ້າຂອງພວກເຈົ້າ.
ແລະໃຫ້ພວກເຮົາລຸກຂຶ້ນໄປຍັງເບເທລ ແລະໃຫ້ພວກເຮົາສ້າງແທ່ນບູຊາທີ່ນັ້ນແດ່ພຣະເຈົ້າ
ຜູ້ທີ່ໄດ້ຟັງຂໍ້ນ້ອຍໃນວັນແຫ່ງຄວາມທຸກໃຈ ຜູ້ທີ່ຢູ່ກັບຂໍ້ນ້ອຍ
ແລະໄດ້ຊ່ວຍກູ້ຂໍ້ນ້ອຍໃນທາງທີ່ຂໍ້ນ້ອຍໄດ້ໄປ
ແລະພວກເຂົາໄດ້ມອບພະເຈົ້າຕ່າງດ້າວທັງຫຼາຍທີ່ຢູ່ໃນມືຂອງພວກເຂົາ
ແລະຕຸ້ມຫູທີ່ຢູ່ໃນຫູຂອງພວກເຂົາໃຫ້ແກ່ຢາໂກບ,
ແລະຢາໂກບໄດ້ຊ່ອນມັນໄວ້ພາຍໃຕ້ຕົ້ນໄມ້ເທເລບິນທີ່ເຊເຄມ,
ແລະທຳລາຍມັນຈົນເຖິງທຸກວັນນີ້. ແລະອິດສະຣາເອນໄດ້ອອກເດີນທາງຈາກເຊເຄມ,
ແລະຄວາມຢ້ານກົວຕໍ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ມາເຖິງເມືອງທັງຫຼາຍທີ່ຢູ່ອ້ອມຮອບພວກເຂົາ,
ແລະພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ໄລ່ຕາມລູກຫຼານອິດສະຣາເອນ. ຢາໂກບມາເຖິງລູຊາ
ທີ່ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນຄານາອັນ ຊຶ່ງກໍຄືເບເທລ ທັງຕົວລາວເອງ ແລະ
ປະຊາຊົນທັງໝົດທີ່ຢູ່ກັບລາວ ແລະລາວໄດ້ສ້າງແທ່ນບູຊາຢູ່ທີ່ນັ້ນ,
ແລະລາວໄດ້ເອີ້ນຊື່ຂອງສະຖານທີ່ນັ້ນວ່າເບເທລ,
ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ປາກົດແກ່ລາວຢູ່ທີ່ນັ້ນ,
ໃນເວລາທີ່ລາວຫຼົບໜີຈາກໜ້າເອຊາວອ້າຍຂອງລາວ.

ເດໂບຣາ ແມ່ນນົມຂອງເຮເບກກາ ໄດ້ເສຍຊີວິດ ແລະ ຖືກຝັງໄວ້ຢູ່ຂ້າງລຸ່ມເບເທລ ລຸ່ມຕົ້ນໂອກ, ແລະ ຢາໂກບໄດ້ເອີ້ນຊື່ມັນວ່າ ຕົ້ນໂອກແຫ່ງການໂສກເສົ້າ.

ພຣະເຈົ້າໄດ້ປາກົດແກ່ຢາໂກບຍັງຢູ່ໃນລູຊ, ເມື່ອລາວມາຈາກເມໂສໂປເຕເມຍແຫ່ງຊີເຣຍ, ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ອວຍພອນລາວ. ແລະພຣະເຈົ້າຕົວດກັບລາວວ່າ, ຊື່ຂອງເຈົ້າຈະບໍ່ຖືກເອີ້ນວ່າຢາໂກບອີກຕໍ່ໄປ, ແຕ່ຊື່ຂອງເຈົ້າຈະເປັນອິສຣາເອນ, ແລະພຣະອົງໄດ້ເອີ້ນຊື່ຂອງລາວວ່າອິສຣາເອນ. ພຣະເຈົ້າຕົວດກັບລາວວ່າ, ຂ້ານ້ອຍແມ່ນພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ, ຈົ່ງເພີ່ມຂຶ້ນແລະຂະຫຍາຍ, ປະຊາຊາດແລະຊຸມນຸມຂອງປະຊາຊາດຈະມາຈາກເຈົ້າ, ແລະກະສັດຈະອອກມາຈາກແອວຂອງເຈົ້າ.

ແລະແຜ່ນດິນທີ່ຂ້ອຍໄດ້ໃຫ້ແກ່ອັບຣາຮາມແລະອີຊາກ, ຂ້ອຍໄດ້ໃຫ້ມັນແກ່ເຈົ້າ, ມັນຈະເປັນຂອງເຈົ້າ, ແລະຂ້ອຍຈະໃຫ້ແຜ່ນດິນນີ້ແກ່ເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າຫຼັງຈາກເຈົ້າ. ແລະພຣະເຈົ້າກໍໄດ້ເສດດຂຶ້ນໄປຈາກລາວ, ອອກຈາກສະຖານທີ່ທີ່ພຣະອົງໄດ້ຕັດກັບລາວ. ແລະຢາໂກບໄດ້ຕັ້ງເສົາຂຶ້ນໃນສະຖານທີ່ທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າກັບລາວ, ເປັນເສົາຫີນ, ແລະລາວໄດ້ເທເຊື້ອງບູຊາເທິງມັນ, ແລະລາວໄດ້ເທນ້ຳມັນເທິງມັນ.

ແລະຢາໂກບໄດ້ເອີ້ນຊື່ຂອງສະຖານທີ່ທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າກັບລາວຢູ່ທີ່ນັ້ນວ່າ ເບເທລ. ຢາໂກບໄດ້ອອກເດີນທາງຈາກເບເທລ ແລະຕັ້ງເດີນທາງຂອງລາວເກີນກວ່າຫໍຄອຍກາເດີ. ເມື່ອລາວເຂົ້າໃກ້ຄາບຣາທາທີ່ຈະໄປເຖິງເອຟຣາທາ, ຮາເຊລໄດ້ຄອດລູກ ແລະນາງມີການເຈັບທ້ອງຢ່າງຫຍຸ້ງຍາກໃນການເກີດລູກ. ມັນເກີດຂຶ້ນວ່າ ໃນຂະນະທີ່ນາງເກີດລູກຢ່າງລຳບາກ, ໝໍຕໍ່ລູກໄດ້ເວົ້າກັບນາງວ່າ, ຈົ່ງມີກຳລັງໃຈເດີ, ເພາະວ່ານີ້ກໍແມ່ນລູກຊາຍຂອງເຈົ້າ. ມັນເກີດຂຶ້ນວ່າໃນຂະນະທີ່ນາງປ່ອຍດວງວິນຍານ, ເພາະວ່ານາງກຳລັງຈະຕາຍ, ນາງໄດ້ເອີ້ນຊື່ຂອງລາວວ່າ

ລູກຊາຍແຫ່ງຄວາມເຈັບປວດຂອງຂ້ອຍ, ແຕ່ພໍ່ໄດ້ເອີ້ນຊື່ຂອງລາວວ່າ ເບັນຢາມິນ. ຮາເຊລຕາຍແລ້ວ ແລະ ຖືກຝັງໄວ້ຢູ່ທາງໄປສະໜາມແຂ່ງມ້າເອຟຣາທາ ເຊິ່ງກໍຄືເບັດເລເຮັມ

ແລະ ຢາໂກບໄດ້ຕັ້ງເສົາໄວ້ເທິງອຸບມຸງຂອງນາງ,
ນີ້ແມ່ນເສົາເທິງອຸບມຸງຂອງຮາເຊນຈິນເຖິງມື້ນີ້. ມັນເກີດຂຶ້ນວ່າ
ເມື່ອອິດສະຣາເອນອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນນັ້ນ, ຮູເບນໄດ້ໄປນອນກັບບິນລາ
ນາງຮອງຂອງພໍ່ຂອງລາວຄືຢາໂກບ, ແລະອິດສະຣາເອນໄດ້ຍິນ,
ແລະມັນປາກົດວ່າເປັນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຕໍ່ໜ້າລາວ. ລູກຊາຍຂອງຢາໂກບມີສິບສອງຄົນ.

ລູກຊາຍຂອງເລອາແມ່ນ: ຮູເບນ ລູກຊາຍທຳອິດຂອງຢາໂກບ, ຊີເມໂອນ, ເລວີ, ຢູດາ,
ອິດຊາຄາ, ແລະເຊບູລູນ. ລູກຊາຍຂອງຮາເຊວແມ່ນ ໂປເຊັບ ແລະ ເບັນຢາມິນ.
ລູກຊາຍຂອງບິນຣາ ຜູ້ເປັນຄົນໃຊ້ຂອງຮາເຊນ ແມ່ນ ດານ ແລະ ນັບທາລີ.
ລູກຊາຍຂອງເຊນຟາ ຜູ້ເປັນຄົນໃຊ້ຂອງເລອາ ແມ່ນ ກາດ ແລະ ອາເຊີ,
ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນລູກຊາຍຂອງຢາໂກບ ຜູ້ທີ່ເກີດແກ່ລາວໃນເມໂສໂປເຕເມຍແຂວງຊີເຣຍ.
ຢາໂກບໄດ້ມາຫາອີຊາກ ພໍ່ຂອງລາວ ທີ່ເມືອງມາເຣ ເຊິ່ງເປັນເມືອງແຫ່ງທີ່ງ່າຍດາຍ
ນັ້ນກໍຄືເຮໂບຣນ ໃນແຜ່ນດິນຄານາອານ ບ່ອນທີ່ອັບຣາຮາມແລະອີຊາກເຄີຍອາໄສຢູ່
ມື້ທັງໝົດຂອງອີຊາກທີ່ລາວມີຊີວິດຢູ່ກາຍເປັນຮ້ອຍແປດສິບປີ ແລະ ເມື່ອອີຊາກອ່ອນແອລົງ
ລາວກໍຕາຍ, ແລະ ລາວໄດ້ໄປຢູ່ກັບບັນພະບຸລຸດຂອງລາວ
ໃນຍາມທີ່ມີອາຍຸສູງແລະມີອາຍຸຍືນ, ແລະ ເອຊາວກັບຢາໂກບ ລູກຊາຍຂອງລາວໄດ້ຝັງລາວ.

໓໖

ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນລຸ້ນຕໍ່ມາຂອງເອຊາວ, ລາວເອງແມ່ນເອໂດມ.
ເອຊາວໄດ້ເອົາພັນລະຍາຂອງລາວຈາກບັນດາລູກສາວຂອງຊາວຄານາອານ, ຄື ອາດາ
ລູກສາວຂອງອາຍລອມ ຊາວຮິດໄຕ, ແລະ ໂອລິເບມາ ລູກສາວຂອງອານາ
ຜູ້ເປັນລູກຊາຍຂອງເຊເບກອນ ຊາວຮີໄວ. ແລະບາເຊມາທ ລູກສາວຂອງອິສມາເອນ

ເອື້ອຍນ້ອງຂອງເນບາໂອທ. ອາດາເກີດເອລີຟາສໃຫ້ລາວ, ແລະບາເຊມັດເກີດຮາກູເອນ.
 ແລະໂອລິເບມາເກີດເຢຊຸສ, ເຢກລິມ, ແລະໂກເຣ, ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນລູກຊາຍຂອງເອຊາວ,
 ຜູ້ທີ່ເກີດມາໃຫ້ລາວໃນແຜ່ນດິນຄານາອານ. ເອຊາວໄດ້ເອົາພັນລະຍາຂອງລາວ,
 ລູກຊາຍຂອງລາວ, ລູກສາວຂອງລາວ, ຄົນທັງໝົດໃນເຮືອນຂອງລາວ,
 ຊັບສິນທັງໝົດຂອງລາວ, ສັດລ້ຽງທັງໝົດ, ແລະທຸກສິ່ງທີ່ລາວໄດ້ມາ,
 ແລະທຸກສິ່ງທີ່ລາວໄດ້ຮັບມາໃນແຜ່ນດິນຄານາອານ,
 ແລະເອຊາວໄດ້ອອກໄປຈາກແຜ່ນດິນຄານາອານຫ່າງຈາກຢາໂກບອ້າຍຂອງລາວ.
 ເພາະວ່າຊັບສິນຂອງພວກເຂົາມີຫຼາຍສຳລັບການອາໄສຢູ່ພ້ອມກັນ
 ແລະແຜ່ນດິນແຫ່ງການອາໄສຊົ່ວຄາວຂອງພວກເຂົາບໍ່ສາມາດແບກຮັບພວກເຂົາໄດ້
 ເນື່ອງຈາກຊັບສິນຂອງພວກເຂົາມີຫຼາຍ ເອຊາວໄດ້ອາໄສຢູ່ໃນພູເຂົາເຊອີຣ,
 ເອຊາວລາວເອງແມ່ນເອໂດມ. ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນລຸ້ນຕໍ່ມາຂອງເອຊາວ ພໍ່ຂອງເອໂດມ
 ຢູ່ໃນພູເຂົາເຊອີ. ແລະເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຊື່ຂອງລູກຊາຍເອຊາວ,
 ເອລີຟັສລູກຊາຍຂອງອາດາພັນລະຍາເອຊາວ,
 ແລະຮາກູເອນລູກຊາຍຂອງບາເຊມັດພັນລະຍາເອຊາວ. ລູກຊາຍຂອງເອລີຟາສແມ່ນ
 ເທມານ, ໂອມາ, ໂຊຟາ, ໂກທອມ, ແລະ ເຄເນສ.
 ທຳນາແມ່ນນາງຂ້າງນ້ອຍຂອງເອລີຟາສລູກຊາຍຂອງເອຊາວ,
 ແລະນາງໄດ້ເກີດອາມາເລກໃຫ້ເອລີຟາສ,
 ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນລູກຊາຍຂອງອາດາພັນລະຍາຂອງເອຊາວ. ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນລູກຊາຍຂອງຮາກູເອນ:
 ນາໂຮດ, ເຊເຣ, ໂຊເມ, ແລະໂມເຊ. ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນລູກຊາຍຂອງບາເຊມັດ
 ພັນລະຍາຂອງເອຊາວ. ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນລູກຊາຍຂອງໂອລິເບມາສ ລູກສາວຂອງອານາ
 ຜູ້ເປັນລູກຊາຍຂອງເຊເບກອນ ພັນລະຍາຂອງເອຊາວ, ແລະນາງໄດ້ເກີດໃຫ້ແກ່ເອຊາວ
 ຄີເຢຊຸສ, ເຢກລອມ ແລະໂກເຣ. ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຜູ້ນຳທັງຫຼາຍຂອງລູກຊາຍເອຊາວ,
 ຄືລູກຊາຍຂອງເອລີຟັສຜູ້ເປັນລູກຊາຍທຳອິດຂອງເອຊາວ: ຜູ້ນຳເທມານ, ຜູ້ນຳໂອມາ,

ຜູ້ນຳໂຊຟາ, ຜູ້ນຳເຄນາສ, ຜູ້ນຳໂກຣະ, ຜູ້ນຳໂກທອມ, ຜູ້ນຳອາມາເລກ,
 ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຜູ້ນຳທັງຫຼາຍຂອງເອລິຟາສໃນແຜ່ນດິນອີດູເມຍ,
 ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນລູກຊາຍທັງຫຼາຍຂອງອາດາສ. ແລະເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນລູກຊາຍຂອງຮາກູເອນ
 ລູກຊາຍຂອງເອຊາວ: ຜູ້ນຳນາໂຣດ, ຜູ້ນຳຊາເຣ, ຜູ້ນຳໂຊເມ, ຜູ້ນຳໂມເຊ.
 ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຜູ້ນຳຂອງຮາກູເອນໃນແຜ່ນດິນເອໂດມ, ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນລູກຊາຍຂອງບາເຊມາດ
 ພັນລະຍາຂອງເອຊາວ. ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນລູກຊາຍຂອງໂອລິເບມາສ ພັນລະຍາຂອງເອຊາວ:
 ຜູ້ນຳເຢອຸສ, ຜູ້ນຳເຢກລົມ, ຜູ້ນຳໂກເຣ. ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຜູ້ນຳຂອງໂອລິເບມາສ
 ລູກສາວຂອງອານາ, ພັນລະຍາຂອງເອຊາວ. ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນລູກຊາຍຂອງເອຊາວ,
 ແລະເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຜູ້ນຳຂອງເຂົາເຈົ້າ, ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນລູກຊາຍຂອງເອໂດມ.
 ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນລູກຊາຍຂອງເຊອີຊາວໂຮໂຣ, ຜູ້ທີ່ອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນນັ້ນ: ໂລຕານ, ໂຊບານ,
 ຊິເບໂອນ, ອານາ. ແລະ ດີຊອນ, ອາຊາ, ແລະ ຣິຊອນ, ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຜູ້ນຳຂອງຊາວໂຮໂຣດ,
 ລູກຊາຍຂອງເຊອີ ໃນແຜ່ນດິນເອໂດມ. ລູກຊາຍຂອງໂລຕານແມ່ນ ໂຄຣີ ແລະ ເຣມານ,
 ແລະເອື້ອຍນ້ອງຍິງຂອງໂລຕານແມ່ນ ທຳນາ. ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນລູກຊາຍຂອງໂຊບານ: ໂກລາມ,
 ມານາຄາທ, ໄກເບນ, ໂຊຟາ ແລະ ໂອມາ. ແລະເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນລູກຊາຍຂອງຊິເບໂອນ: ອາຢາ
 ແລະ ອານາ. ຜູ້ນີ້ແມ່ນອານາຜູ້ທີ່ພົບຢາມິນໃນທະເລຊາຍ
 ເມື່ອລາວລ້ຽງສັດພາຫະນະຂອງຊິເບໂອນພໍ່ຂອງລາວ. ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນລູກຊາຍຂອງອານາ:
 ດີຊອນ ແລະ ໂອໂຮລິບາມາ ລູກສາວຂອງອານາ. ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນລູກຊາຍຂອງເດຊອນ:
 ອາມາດາ, ອາສບານ, ອິທຣານ ແລະ ຮາຣານ. ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນລູກຊາຍຂອງອາຊາ: ບາລາອຳ,
 ຊູກຳ, ແລະ ອີອູກຳ. ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນລູກຊາຍຂອງດີຊານ: ອາສ ແລະ ອາຣານ.
 ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຜູ້ນຳຂອງໂຄຣີ: ຜູ້ນຳໂລຕານ, ຜູ້ນຳໂຊບານ, ຜູ້ນຳຊິເບໂອນ, ຜູ້ນຳອານາ.
 ຜູ້ນຳເດຊອນ, ຜູ້ນຳອາຊາ, ຜູ້ນຳຣິຊອນ,
 ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຜູ້ນຳໂຄຣີໃນການນຳພາຂອງເຂົາເຈົ້າໃນແຜ່ນດິນເອໂດມ.

ແລະເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນບັນດາກະສັດທີ່ປົກຄອງໃນເອໂດມ,
ກ່ອນທີ່ກະສັດຈະປົກຄອງໃນອິດສະລາເອນ. ແລະ ບາລາກ ລູກຊາຍຂອງເບໂອ
ໄດ້ປົກຄອງໃນເອໂດມ, ແລະຊື່ເມືອງຂອງລາວຄືເດນນາບາ. ບາລາກຕາຍແລ້ວ,
ແລະໂຢບາບລູກຊາຍຂອງເຊຣາຈາກໂບຊຸຣາໄດ້ປົກຄອງແທນລາວ. ໂຢບາບຕາຍແລ້ວ,
ແລະອາໂຊມຈາກແຜ່ນດິນໄທມານໄດ້ປົກຄອງແທນລາວ. ອາໂຊມຕາຍແລ້ວ,
ແລະອາດາດລູກຊາຍຂອງບາຣາດ, ຜູ້ທີ່ໄດ້ໂຈມຕີມິດີອານໃນທົ່ງພຽງໄມອັບ,
ໄດ້ປົກຄອງແທນລາວ, ແລະຊື່ເມືອງຂອງລາວແມ່ນເກທາອິມ. ອາດາດຕາຍແລ້ວ,
ແລະສາມາດາຈາກມາດເຊກກາດໄດ້ປົກຄອງແທນລາວ. ສາມາດາເສຍຊີວິດແລ້ວ,
ແລະຊາອຸນຈາກໂຣໂອບິດທີ່ຢູ່ຕິດແມ່ນ້ຳໄດ້ປົກຄອງແທນລາວ. ຊາອຸນຕາຍແລ້ວ,
ແລະບານເລນອນລູກຊາຍຂອງອາໂຄບໄດ້ປົກຄອງແທນລາວ. ບັນເລນອນ
ລູກຊາຍຂອງອາໂຄບຕາຍແລ້ວ, ແລະອາຣາດ ລູກຊາຍຂອງບາຣາດໄດ້ປົກຄອງແທນລາວ,
ແລະຊື່ເມືອງຂອງລາວແມ່ນເພໂອ, ແລະຊື່ເມຍຂອງລາວແມ່ນເມເຕເບເອນ,
ລູກສາວຂອງມາຕຣາອິດ, ລູກຊາຍຂອງມາຍໂຊໂອບ. ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຊື່ຂອງຜູ້ນຳຂອງເອຊາວ,
ໃນເຜົ່າຂອງພວກເຂົາ, ຕາມສະຖານທີ່ຂອງພວກເຂົາ, ໃນແຂວງຂອງພວກເຂົາ,
ແລະໃນປະຊາຊາດຂອງພວກເຂົາ: ຜູ້ນຳທຳນາ, ຜູ້ນຳໂກລາ, ຜູ້ນຳເຢເທີ, ຜູ້ນຳ
ໂອໂຣລິບາມາ, ຜູ້ນຳ ເຮລາສ, ຜູ້ນຳ ຟິນອນ, ຜູ້ນຳ ເຄເນັສ, ຜູ້ນຳ ເທມານ, ຜູ້ນຳ ມາຊາ.
ຜູ້ນຳມາເກດີເອນ, ຜູ້ນຳຊາໂຟອິນ, ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຜູ້ນຳຂອງເອດອມ,
ຢູ່ໃນບັນດາເມືອງທີ່ສ້າງຂຶ້ນໃນແຜ່ນດິນແຫ່ງການຄອບຄອງຂອງພວກເຂົາ, ນີ້ແມ່ນເອຊາວ
ພື້ນຂອງເອດອມ.

໓໗

ຢາໂກບອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນທີ່ພື້ນຂອງລາວເຄີຍອາໄສຊົ່ວຄາວ ໃນແຜ່ນດິນຄານາອານ,

ແລະເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຊົນລຸ້ນຂອງຢາໂກບ. ໂຈເຊັບອາຍຸສິບເຈັດປີ,
 ລ້ຽງແກະຂອງພໍ່ລາວກັບພີ່ນ້ອງຂອງລາວ, ເປັນຄົນໜຸ່ມຢູ່ກັບລູກຊາຍຂອງບິນຮາ ແລະ
 ລູກຊາຍຂອງຊິນປາ ຜູ້ເປັນພັນລະຍາຂອງພໍ່ລາວ, ແລະ
 ໂຈເຊັບໄດ້ນຳການກ່າວຫາອັນຊົ່ວຮ້າຍມາບອກອິດສະຣາເອນພໍ່ຂອງພວກເຂົາ.
 ຢາໂກບຮັກໂຢເຊັບຫຼາຍກວ່າລູກຊາຍທັງໝົດຂອງລາວ
 ເພາະວ່າລາວເປັນລູກທີ່ເກີດໃນຍາມແກ່ຂອງລາວ
 ແລະລາວໄດ້ເຮັດເສື້ອຄຸມທີ່ມີສີສັນຫຼາກຫຼາຍໃຫ້ລາວ
 ເມື່ອພີ່ນ້ອງຂອງລາວເຫັນວ່າພໍ່ຮັກລາວຫຼາຍກວ່າລູກຊາຍທັງໝົດຂອງພໍ່,
 ເຂົາເຈົ້າກໍ່ກຽດຊັງລາວ ແລະບໍ່ສາມາດເວົ້າຫຍັງທີ່ສັນຕິກັບລາວໄດ້ເລີຍ. ແຕ່ໂຢເຊັບມີຝັນ,
 ລາວໄດ້ລາຍງານມັນແກ່ພີ່ນ້ອງຂອງລາວ. ແລະ ລາວໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ,
 ຈົ່ງຟັງຄວາມຝັນນີ້ທີ່ຂ້ອຍໄດ້ຝັນ. ຂ້ອຍຄິດວ່າພວກເຈົ້າກຳລັງມັດຟ່ອນຂ້າວຢູ່ກາງທົ່ງພຽງ,
 ແລະຟ່ອນຂ້າວຂອງຂ້ອຍກໍ່ລຸກຂຶ້ນແລະຕັ້ງຕົງ,
 ແລ້ວຟ່ອນຂ້າວຂອງພວກເຈົ້າກໍ່ຫັນມາອ້ອມແລະກະລາບໄຫວ້ຟ່ອນຂ້າວຂອງຂ້ອຍ.
 ພີ່ນ້ອງຂອງລາວຈຶ່ງເວົ້າກັບລາວວ່າ, ເຈົ້າຈະປົກຄອງພວກເຮົາບໍ່?
 ຫຼືເຈົ້າຈະເປັນນາຍພວກເຮົາບໍ່?
 ແລະເຂົາເຈົ້າກໍ່ຍິ່ງກຽດຊັງລາວຫຼາຍຂຶ້ນເພາະຄວາມຝັນແລະຄຳເວົ້າຂອງລາວ.
 ລາວເຫັນຝັນອີກອັນໜຶ່ງ, ແລະ ເລົ່າມັນໃຫ້ພໍ່ຂອງລາວ ແລະ ພີ່ນ້ອງຂອງລາວຟັງ, ແລະ
 ເວົ້າວ່າ, ເບິ່ງເຖິດ, ຂ້ອຍຝັນອີກອັນໜຶ່ງ, ຄືກັບວ່າດວງອາທິດ, ດວງຈັນ, ແລະ
 ດາວສິບເອັດດວງກື່ມກາບຂ້ອຍ. ແລະ ພໍ່ຂອງເຂົາກໍ່ຕິດຽນເຂົາ ແລະ ເວົ້າກັບເຂົາວ່າ,
 ຄວາມຝັນນີ້ທີ່ເຈົ້າຝັນແມ່ນຫຍັງ? ແທ້ຈິງແລ້ວພວກເຮົາຈະມາ, ຂ້ອຍ ແລະ ແມ່ຂອງເຈົ້າ
 ແລະ ພີ່ນ້ອງຊາຍຂອງເຈົ້າ, ເພື່ອກື່ມລົງນະມັດເຈົ້າເທິງແຜ່ນດິນບໍ່?
 ພວກອ້າຍນ້ອງຂອງລາວອິດສາລາວ, ແຕ່ພໍ່ຂອງລາວເກັບຮັກສາຄຳນັ້ນໄວ້.
 ພີ່ນ້ອງຂອງລາວໄປລ້ຽງແກະຂອງພໍ່ພວກເຂົາທີ່ເຊເຄມ. ແລະ ອິດສະລະເອນ ເວົ້າກັບ

ໂປເຊັບ ວ່າ ພີ່ນ້ອງຂອງເຈົ້າບໍ່ແມ່ນກຳລັງລ້ຽງແກະຢູ່ເຊເຄມບໍ່? ມາ,
ຂ້ອຍຈະສົ່ງເຈົ້າໄປຫາພວກເຂົາ. ລາວຕອບວ່າ ນີ້ແນ່, ຂ້ອຍຢູ່ນີ້.
ອິດສະລາເອນກ່າວກັບລາວວ່າ, ໄປເບິ່ງວ່າພີ່ນ້ອງຂອງເຈົ້າແລະແກະສະບາຍດີຫຼືບໍ່,
ແລ້ວມາບອກຂ້ອຍ, ແລະລາວໄດ້ສົ່ງລາວອອກຈາກຮ່ອມພູເຮໂບຣນ,
ແລະລາວມາຮອດເຊເຄມ. ແລະຜູ້ຊາຍຄົນໜຶ່ງໄດ້ພົບລາວກຳລັງຫຼົງທາງຢູ່ໃນທົ່ງພຽງ,
ແລະຜູ້ຊາຍຄົນນັ້ນໄດ້ຖາມລາວວ່າ, ເຈົ້າກຳລັງຊອກຫາຫຍັງ? ແຕ່ເຂົາເວົ້າວ່າ,
ຂ້ອຍກຳລັງຊອກຫາພີ່ນ້ອງຂອງຂ້ອຍ, ກະລຸນາບອກຂ້ອຍວ່າເຂົາເຈົ້າລ້ຽງສັດຢູ່ໃສ.
ຊາຍຄົນນັ້ນເວົ້າກັບລາວວ່າ, ພວກເຂົາໄດ້ອອກເດີນທາງຈາກທີ່ນີ້ແລ້ວ,
ເພາະວ່າຂ້ອຍໄດ້ຍິນພວກເຂົາເວົ້າວ່າ, ໃຫ້ພວກເຮົາໄປໂດທາອິມ,
ແລະໂປເຊັບກໍໄດ້ຕາມພີ່ນ້ອງຂອງລາວໄປ, ແລະພົບພວກເຂົາຢູ່ໂດທາອິມ.

ພວກເຂົາເຫັນລາວລ່ວງໜ້າຈາກໂກກ່ອນທີ່ລາວຈະເຂົ້າມາໃກ້ພວກເຂົາ,
ແລະພວກເຂົາວາງແຜນຮ້າຍທີ່ຈະຂ້າລາວ. ແຕ່ລະຄົນເວົ້າຕໍ່ອ້າຍນ້ອງຂອງລາວວ່າ, ເບິ່ງ,
ນັກຝັນນັ້ນກຳລັງມາ. ດຽວນີ້ ດັ່ງນັ້ນ ມາເລີຍ, ໃຫ້ພວກເຮົາຂ້າລາວເສຍ ແລະ
ໂຍນລາວລົງໄປໃນບໍ່ນ້ຳໜຶ່ງ, ແລ້ວພວກເຮົາຈະເວົ້າວ່າ ສັດຮ້າຍຊົ່ວໄດ້ກິນລາວ,
ແລ້ວພວກເຮົາຈະເຫັນວ່າ ຄວາມຝັນຂອງລາວຈະເປັນແນວໃດ. ແຕ່ເມື່ອຮູເບນໄດ້ຍິນ,
ລາວໄດ້ຊ່ວຍລາວຈາກມືຂອງພວກເຂົາ, ແລະເວົ້າວ່າ, ພວກເຮົາຢ່າຕີລາວເຖິງຈິດວິນຍານ.
ຮູເບນເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ, ຢ່າຫຼັ່ງເລືອດ,
ໂຍນລາວເຂົ້າໄປໃນບໍ່ນ້ຳໜຶ່ງໃນເຫຼົ່ານີ້ທີ່ຢູ່ໃນທະເລຊາຍ, ແຕ່ຢ່າວາງມືລົງໃສ່ລາວ,
ເພື່ອວ່າລາວຈະຊ່ວຍລາວອອກຈາກມືຂອງພວກເຂົາ, ແລະຄືນລາວໃຫ້ພໍ່ຂອງລາວ.
ແລະມັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນວ່າ ເມື່ອໂປເຊັບມາຫາພວກອ້າຍນ້ອງຂອງລາວ,
ພວກເຂົາໄດ້ຖອດເສື້ອຄຸມທີ່ມີສີສັນຫຼາຍຂອງໂປເຊັບອອກ.
ແລະພວກເຂົາໄດ້ຈັບລາວໂຍນເຂົ້າໄປໃນຊຸມ, ແຕ່ຊຸມນັ້ນຫວ່າງເປົ່າ, ບໍ່ມີນ້ຳ.

ພວກເຂົານັ່ງລົງກິນເຂົ້າຈີ່, ແລະເມື່ອຍົກຕາຂຶ້ນເບິ່ງ,
ພວກເຂົາກໍເຫັນນັກເດີນທາງຊາວອີສມາເອນກຳລັງມາຈາກກິເລອາດ,
ອູດຂອງພວກເຂົາບັນທຸກເຄື່ອງຫອມ, ຢາງໄມ້ ແລະນ້ຳມັນຫອມ.
ພວກເຂົາກຳລັງເດີນທາງໄປເພື່ອນຳສິນຄ້າລົງສູ່ອີຢິບ.

ຢູດາໄດ້ກ່າວກັບພີ່ນ້ອງຂອງລາວວ່າ:

ມີປະໂຫຍດຫຍັງຖ້າພວກເຮົາຂ້າພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຮົາ ແລະເຊື່ອງເລືອດຂອງລາວ? ມາ
ໃຫ້ພວກເຮົາຂາຍລາວໃຫ້ພວກອີສມາເອນເຫຼົ່ານີ້, ແຕ່ມີຂອງພວກເຮົາຢາໄດ້ແຕະຕ້ອງລາວ,
ເພາະວ່າລາວເປັນອ້າຍນ້ອງຂອງພວກເຮົາ ແລະ ເປັນເມື່ອເປັນໜັງດຽວກັນກັບພວກເຮົາ.
ພວກອ້າຍນ້ອງຂອງລາວໄດ້ຍິນ. ແລະຄົນພໍ່ຄ້າຊາວມາຕີນາກຳລັງຜ່ານໄປ,
ແລະພວກເຂົາໄດ້ດຶງແລະຍົກໂຢເຊັບຂຶ້ນຈາກບໍ່,
ແລະຂາຍໂຢເຊັບໃຫ້ຊາວອີສມາເອນດ້ວຍຄຳຊາວ. ແລະພວກເຂົາໄດ້ນຳໂຢເຊັບລົງໄປອີຢິບ.
ຮູເບນກັບຄືນມາທີ່ຊຸມ, ແລະບໍ່ເຫັນໂຢເຊັບຢູ່ໃນຊຸມ, ແລະລາວຂຶກເຄື່ອງນຸ່ງຂອງລາວ.
ແລະລາວກັບຄືນໄປຫາພີ່ນ້ອງຂອງລາວ ແລະເວົ້າວ່າ, ເດັກນ້ອຍບໍ່ຢູ່,
ແຕ່ຂ້ອຍຈະໄປໃສ່ໄດ້ອີກ? ພວກເຂົາເອົາເສື້ອຄຸມຂອງໂຢເຊັບແລ້ວ ຂ້າລູກແບ່ງຕົວໜຶ່ງ ແລະ
ເປື້ອນເສື້ອຄຸມນັ້ນດ້ວຍເລືອດ. ແລະພວກເຂົາສົ່ງເສື້ອທີ່ມີສີສັນຫຼາກຫຼາຍ ແລະ
ນຳມາໃຫ້ພໍ່ຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ເວົ້າວ່າ, ພວກເຮົາພົບສິ່ງນີ້,
ຈົ່ງກວດເບິ່ງວ່າເປັນເສື້ອຂອງລູກຊາຍຂອງທ່ານບໍ່. ແລະລາວກໍ່ຮັບຮູ້ມັນ ແລະເວົ້າວ່າ
ນີ້ແມ່ນເສື້ອຂອງລູກຊາຍຂ້ອຍ, ສັດປ່າຊົ່ວຮ້າຍໄດ້ກິນລາວແລ້ວ, ສັດປ່າໄດ້ຈັບໂຢເຊັບໄປແລ້ວ
ຢາໂກບໄດ້ຂີ່ເຄື່ອງນຸ່ງຂອງລາວ, ແລະວາງຜ້າກະສັກໃສ່ແອວຂອງລາວ,
ແລະໄດ້ໂສກເສົ້າລູກຊາຍຂອງລາວເປັນເວລາຫຼາຍມື້.
ລູກຊາຍແລະລູກສາວທັງໝົດຂອງລາວໄດ້ມາຊຸມນຸມກັນ
ແລະພວກເຂົາມາເພື່ອປອບໃຈລາວ ແຕ່ລາວບໍ່ຕ້ອງການຖືກປອບໃຈ ໂດຍກ່າວວ່າ

ຂ້ອຍຈະລົງໄປຫາລູກຊາຍຂອງຂ້ອຍດ້ວຍຄວາມໂສກເສົ້າໃນນະລົກ
ແລະພໍ່ຂອງລາວໄດ້ຮ້ອງໄຫ້ໃຫ້ລາວ ພວກຊາວມິຕິອານໄດ້ຂາຍໂປເຊັນໃຫ້ແກ່ໂປຕິເຟຣະ
ຂ້າລັບຂອງຟາໂຣ ຜູ້ເປັນຫົວໜ້າພໍ່ຄົວ ໃນປະເທດອິຢິບ.

໓໘

ມັນເກີດຂຶ້ນໃນເວລານັ້ນ, ຢູ່ຕາໄດ້ລົງມາຈາກພື້ນື່ງຂອງລາວ
ແລະໄດ້ມາຮອດຫາຜູ້ຊາຍຄົນໜຶ່ງຊາວອາດູນລາມຜູ້ທີ່ມີຊື່ວ່າຮີຣາ.
ແລະຢູ່ຕາໄດ້ເຫັນລູກສາວຂອງຊາຍຄົນອານຄົນໜຶ່ງຢູ່ທີ່ນັ້ນ, ຊື່ວ່າຊູອາ,
ແລະລາວໄດ້ເອົານາງມາ, ແລະເຂົ້າໄປຫານາງ. ແລະນາງໄດ້ຖືພາແລ້ວເກີດລູກຊາຍ,
ແລະໄດ້ເອີ້ນຊື່ຂອງລາວວ່າ ເອີ. ແລະນາງໄດ້ຖືພາແລ້ວເກີດລູກຊາຍອີກ,
ແລະໄດ້ເອີ້ນຊື່ຂອງລາວວ່າ ໂອນານ. ແລະນາງໄດ້ເກີດລູກຊາຍອີກ ແລະເອີ້ນຊື່ຂອງລາວວ່າ
ຊີໂລ, ນາງຢູ່ທີ່ຄາສບີໃນເວລາທີ່ນາງເກີດພວກເຂົາ ແລະ ຢູ່ຕາ ເອົາພັນລະຍາໃຫ້ເອີ
ລູກຊາຍຄົນທຳອິດຂອງລາວ, ຊື່ວ່າທາມາ.
ແຕ່ເອີຣ໌ລູກຊາຍທຳອິດຂອງຢູ່ຕາເປັນຄົນຊົ່ວຮ້າຍຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ຂ້າລາວຕາຍ ຢູ່ຕາໄດ້ກ່າວກັບໂອນານວ່າ,
ເຈົ້າຈົ່ງເຂົ້າໄປຫາເມຍຂອງອ້າຍເຈົ້າ, ແລະແຕ່ງງານກັບນາງ,
ແລະໃຫ້ມີລູກຫລານສືບສະກຸນໃຫ້ອ້າຍຂອງເຈົ້າ.
ແຕ່ໂອນານຮູ້ວ່າເມັດພືດນັ້ນຈະບໍ່ເປັນຂອງລາວ,
ມັນຈົ່ງເກີດຂຶ້ນວ່າເມື່ອໃດລາວເຂົ້າຫາເມຍຂອງອ້າຍນ້ອງລາວ,
ລາວກໍຖອກອອກເທິງແຜ່ນດິນ, ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ເມັດພືດແກ່ອ້າຍນ້ອງຂອງລາວ.
ມັນເປັນຊົ່ວຮ້າຍຕໍ່ໜ້າພຣະເຈົ້າ ເພາະວ່າລາວໄດ້ເຮັດສິ່ງນີ້,
ແລະພຣະອົງໄດ້ປະຫານຊີວິດລາວນີ້ດ້ວຍ.

ຢູ່ດາກ່າວກັບທາມາ ລູກສະໄໝຂອງລາວວ່າ, ຈົ່ງນັ່ງເປັນແມ່ໝ້າຍຢູ່ໃນເຮືອນພໍ່ຂອງເຈົ້າ
 ຈົນກວ່າຊີໂລລູກຊາຍຂອງຂ້ອຍຈະໃຫຍ່ຂຶ້ນ, ເພາະວ່າລາວກ່າວວ່າ,
 ຢ່າໃຫ້ຄົນນີ້ຕາຍເຊັ່ນດຽວກັບພີ່ນ້ອງຂອງລາວ. ແລ້ວທາມາກໍ່ໄປນັ່ງຢູ່ໃນເຮືອນພໍ່ຂອງນາງ.
 ເວລາຜ່ານໄປດົນນານ, ແລະ ນາງຊູອາ ພັນລະຍາຂອງຢູ່ດາ ກໍ່ຕາຍ. ຫຼັງຈາກຢູ່ດາໄດ້ຮັບ
 ການປອບໂຍນແລ້ວ, ລາວກໍ່ຂຶ້ນໄປຫາພວກຜູ້ຕັດຂົນແກະຂອງລາວ, ລາວເອງ ແລະ ຮິຣາ ຜູ້
 ລ້ຽງແກະຊາວອາດຸນລາມຂອງລາວ ໄປທີ່ທົມນາ. ແລະລາວໄດ້ລາຍງານທາມາ
 ລູກສະໄໝຂອງລາວ ເວົ້າວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ,
 ພໍ່ຕາຂອງເຈົ້າກຳລັງຂຶ້ນໄປທຳນາເພື່ອຕັດຂົນແກະຂອງລາວ.
 ແລະນາງໄດ້ຖອດເຄື່ອງນຸ່ງແມ່ໝ້າຍອອກຈາກຕົວ, ນຸ່ງເຄື່ອງລະດູຮ້ອນ, ປະດັບຕົວ,
 ແລະນັ່ງຢູ່ປະຕູເມືອງເອນານ ທີ່ຢູ່ໃນທາງຜ່ານໄປທຳນາ,
 ເພາະວ່ານາງເຫັນວ່າຊີໂລໃຫຍ່ແລ້ວ, ແຕ່ລາວບໍ່ໄດ້ໃຫ້ນາງເປັນພັນລະຍາແກ່ລາວ.
 ແລະເມື່ອຢູ່ດາເຫັນນາງ, ລາວກໍ່ຄິດວ່ານາງເປັນໂສເພນີ,
 ເພາະວ່ານາງໄດ້ປົກຄຸມໜ້າຂອງນາງ ແລະລາວບໍ່ໄດ້ຮູ້ຈັກນາງ.
 ລາວໄດ້ຫັນໄປຫາທາງຂອງນາງ ແລະ ເວົ້າວ່າ ອະນຸຍາດໃຫ້ຂ້ອຍເຂົ້າມາຫານາງ
 ເພາະວ່າລາວບໍ່ຮູ້ວ່ານາງແມ່ນເຈົ້າສາວຂອງລາວ. ແຕ່ນາງເວົ້າວ່າ ເຈົ້າຈະໃຫ້ຫຍັງແກ່ຂ້ອຍ
 ຖ້າເຈົ້າເຂົ້າມາຫາຂ້ອຍ? ແຕ່ເຂົາເວົ້າວ່າ, ຂ້ອຍຈະສົ່ງລູກແບ້ຈາກແກະຂອງຂ້ອຍໃຫ້ເຈົ້າ,
 ແຕ່ນາງເວົ້າວ່າ, ຖ້າເຈົ້າໃຫ້ຂອງຮັບປະກັນແກ່ຂ້ອຍ, ຈົນກວ່າເຈົ້າຈະສົ່ງມັນມາ.
 ແຕ່ເຂົາເວົ້າວ່າ, ຂ້ອຍຈະໃຫ້ຫຍັງເປັນການຮັບປະກັນແກ່ເຈົ້າ? ແຕ່ນາງເວົ້າວ່າ,
 ແຫວນຂອງເຈົ້າ, ແລະສາຍຄໍ, ແລະໄມ້ເທົ້າທີ່ຢູ່ໃນມືຂອງເຈົ້າ. ແລະເຂົາໃຫ້ແກ່ນາງ,
 ແລະເຂົາເຂົ້າໄປຫານາງ, ແລະນາງຖືພາຈາກເຂົາ. ແລະນາງກໍ່ລຸກຂຶ້ນໄປ,
 ເອົາເຄື່ອງນຸ່ງຮ້ອນຂອງນາງອອກຈາກຕົວ, ແລະນຸ່ງເຄື່ອງນຸ່ງແມ່ໝ້າຍຂອງນາງ.
 ຢູ່ດາໄດ້ສົ່ງລູກແບ້ໂດຍມືຂອງຜູ້ລ້ຽງແກະຊາວອາດຸນລາມຂອງລາວ
 ເພື່ອຮັບເອົາຂອງຮັບປະກັນຄືນຈາກແມ່ຍິງນັ້ນ ແຕ່ລາວບໍ່ພົບນາງ

ລາວໄດ້ຖາມຜູ້ຊາຍທີ່ມາຈາກສະຖານທີ່ນັ້ນວ່າ,
ຍິງຂາຍບໍລິການທີ່ຢູ່ເທິງຖະໜົນໃນເອນານຢູ່ໃສ? ແລະເຂົາເຈົ້າຕອບວ່າ,
ບໍ່ມີຍິງຂາຍບໍລິການຢູ່ທີ່ນີ້. ແລະລາວໄດ້ກັບຄືນໄປຫາຢູດາ ແລະເວົ້າວ່າ: ຂ້ອຍບໍ່ພົບນາງ,
ແລະຄົນໃນບ່ອນນັ້ນກໍ່ເວົ້າວ່າບໍ່ມີໝາກບ້ານຢູ່ທີ່ນີ້. ຢູດາກ່າວວ່າ, ໃຫ້ນາງເກັບມັນໄວ້ເທາະ,
ແຕ່ຢ່າໃຫ້ພວກເຮົາຖືກເຍາະເຍີ້ຍ, ຂ້ານ້ອຍໄດ້ສົ່ງລູກແບ້ນີ້ໄປແລ້ວ, ແຕ່ເຈົ້າບໍ່ໄດ້ພົບນາງ.
ຫຼັງຈາກສາມເດືອນ ມີຄົນມາລາຍງານໃຫ້ຢູດາຟັງວ່າ ທາມາເຈົ້າສະໄໝຂອງທ່ານໄດ້ຫຼິ້ນລາວ
ແລະນາງກໍ່ມີທ້ອງຈາກການຫຼິ້ນລາວ ຢູດາຈຶ່ງເວົ້າວ່າ ພານາງອອກມາແລ້ວເຜົານາງເສຍ
ແຕ່ນາງຖືກນຳໄປນັ້ນ ໄດ້ສົ່ງຂ່າວໄປຫາພໍ່ຕາຂອງນາງ ໂດຍເວົ້າວ່າ
ຂ້ານ້ອຍມີທ້ອງຈາກຜູ້ຊາຍທີ່ສົ່ງເຫຼົ່ານີ້ເປັນຂອງລາວ ແລະນາງເວົ້າວ່າ
ຈົ່ງຮູ້ຈັກເບິ່ງວ່າແຫວນ, ສາຍຄໍ ແລະໄມ້ເທົ່ານີ້ເປັນຂອງໃຜ ຢູດາຮັບຮູ້ແລ້ວ ແລະ ເວົ້າວ່າ,
ທາມາຖືກຕ້ອງກວ່າຂ້ອຍ, ເພາະວ່າຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ໃຫ້ນາງແກ່ຊິໂລ ລູກຊາຍຂອງຂ້ອຍ. ແລະ
ລາວບໍ່ໄດ້ຮູ້ຈັກນາງອີກຕໍ່ໄປ. ມັນເກີດຂຶ້ນວ່າ ເມື່ອນາງກຳລັງເກີດລູກ,
ມີລູກຝາແຝດຢູ່ໃນທ້ອງຂອງນາງ. ມັນເກີດຂຶ້ນວ່າໃນຂະນະທີ່ນາງກຳລັງເກີດລູກ,
ເດັກຄົນໜຶ່ງໄດ້ຍື່ນມືອອກມາ, ແລະໝໍຕໍ່ລູກໄດ້ຈັບມືແລ້ວຜູກດ້າຍສີແດງໄວ້ທີ່ມືຂອງລາວ,
ໂດຍເວົ້າວ່າ, ຄົນນີ້ຈະອອກມາກ່ອນ. ແຕ່ເມື່ອລາວເກັບມືກັບຄືນ,
ນ້ອງຊາຍຂອງລາວກໍ່ອອກມາທັນທີ, ແລະນາງເວົ້າວ່າ, ເຈົ້າໄດ້ແຕກຮົ່ວອອກມາແນວໃດ?
ແລະນາງເອີ້ນຊື່ລາວວ່າ ຟາເຣສ. ແລະຫຼັງຈາກນັ້ນ, ອ້າຍນ້ອງຂອງລາວກໍ່ອອກມາ,
ຜູ້ທີ່ມີສີແດງຢູ່ເທິງມືຂອງລາວ, ແລະລາວໄດ້ເອີ້ນຊື່ຂອງລາວວ່າ ເຊຣາ.

ມົນ

ໂຢເຊັບຖືກນຳລົງໄປອີຢິບ, ແລະເປເຕເຟຣ ຄົນຂັນທີຂອງຟາໂຣ, ຫົວໜ້າພໍ່ຄົວ,
ຊາຍຊາວອີຢິບ, ໄດ້ຊື້ລາວຈາກມືຂອງຊາວອິສະມາເອນ, ຜູ້ທີ່ນຳລາວລົງມາຢູ່ທີ່ນັ້ນ.

ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຢູ່ກັບໂຢເຊັບ, ແລະລາວເປັນຊາຍທີ່ປະສົບຜົນສໍາເລັດ,
 ແລະລາວຢູ່ໃນເຮືອນຂອງນາຍຊາວອີຢິບຂອງລາວ. ເຈົ້ານາຍຂອງລາວຮູ້ວ່າ
 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຢູ່ກັບລາວ ແລະສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ລາວເຮັດ
 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກໍເຮັດໃຫ້ສໍາເລັດໃນມືຂອງລາວ.
 ແລະໂຢເຊັບໄດ້ພົບຄວາມກະລຸນາຕໍ່ໜ້າເຈົ້ານາຍຂອງລາວ,
 ແລະລາວໄດ້ເຮັດໃຫ້ເຈົ້ານາຍພໍໃຈ.
 ແລະເຈົ້ານາຍໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງລາວໃຫ້ເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງເຮືອນຂອງລາວ, ແລະທຸກສິ່ງທີ່ລາວມີ,
 ເຈົ້ານາຍໄດ້ມອບໄວ້ໃນມືຂອງໂຢເຊັບ.
 ມັນເກີດຂຶ້ນຫຼັງຈາກທີ່ລາວໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ຄຸ້ມຄອງເຮືອນຂອງລາວ ແລະ
 ທຸກສິ່ງທີ່ລາວມີ, ພຣະເຈົ້າໄດ້ອວຍພອນເຮືອນຂອງຊາວອີຢິບຍ້ອນໂຢເຊັບ, ແລະ
 ພອນຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ຢູ່ໃນທຸກຊັບສິນຂອງລາວທັງໃນເຮືອນ ແລະ ໃນທົ່ງນາຂອງລາວ.
 ແລະລາວໄດ້ມອບໝາຍທຸກສິ່ງທີ່ລາວມີໃຫ້ແກ່ໂຢເຊັບ,
 ແລະລາວບໍ່ຮູ້ຫຍັງກ່ຽວກັບເລື່ອງຂອງລາວເອງເລີຍ, ຍົກເວັ້ນເຂົ້າຈີ່ທີ່ລາວກິນ.
 ແລະໂຢເຊັບມີຮູບຮ່າງງາມ ແລະມີໜ້າຕາງາມຫຼາຍ.
 ແລະມັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນຫຼັງຈາກເຫດການເຫຼົ່ານີ້,
 ພັນລະຍາຂອງເຈົ້ານາຍຂອງລາວໄດ້ແນມເບິ່ງໂຢເຊັບ ແລະເວົ້າວ່າ, ຈົ່ງນອນກັບຂ້ອຍເທີນ.
 ແຕ່ລາວບໍ່ຕ້ອງການ, ແລະໄດ້ເວົ້າກັບແມ່ຍິງຂອງນາຍຂອງລາວວ່າ,
 ຖ້ານາຍຂອງຂ້ອຍບໍ່ຮູ້ຫຍັງເລີຍຜ່ານຂ້ອຍໃນເຮືອນຂອງລາວ,
 ແລະທຸກສິ່ງທີ່ເປັນຂອງລາວໄດ້ມອບໄວ້ໃນມືຂອງຂ້ອຍ,
 ແລະບໍ່ມີຫຍັງໃນເຮືອນນີ້ທີ່ເກີນຂ້ອຍ, ແລະບໍ່ມີຫຍັງຖືກເກັບໄວ້ຈາກຂ້ອຍ, ຍົກເວັ້ນເຈົ້າ,
 ເພາະວ່າເຈົ້າເປັນພັນລະຍາຂອງລາວ, ແລະຂ້ອຍຈະເຮັດການຊົ່ວຮ້າຍນີ້ໄດ້ແນວໃດ,
 ແລະຂ້ອຍຈະບາບຕໍ່ໜ້າພຣະເຈົ້າ? ເມື່ອນາງເວົ້າກັບໂຢເຊັບວັນແລ້ວວັນເລົ່າ,
 ແລະລາວບໍ່ເຊື່ອຟັງນາງທີ່ຈະນອນກັບນາງ, ເພື່ອນອນຮ່ວມກັບນາງ.

ມັນເກີດຂຶ້ນໃນມື້ໜຶ່ງດັ່ງນັ້ນ, ແລະໂຢເຊັບໄດ້ເຂົ້າໄປໃນເຮືອນເພື່ອເຮັດວຽກງານຂອງລາວ, ແລະບໍ່ມີໃຜຢູ່ພາຍໃນເຮືອນເລີຍ. ແລະນາງໄດ້ຈັບເສື້ອຜ້າຂອງລາວ, ເວົ້າວ່າ, ນອນກັບຂ້ານ້ອຍ, ແລະລາວໄດ້ປະໄວ້ເສື້ອຜ້າຂອງລາວໄວ້ໃນມືຂອງນາງ ແລ້ວໜີໄປ, ແລະອອກໄປຂ້າງນອກ.

ແລະມັນເກີດຂຶ້ນເມື່ອນາງເຫັນວ່າລາວໄດ້ປະໄວ້ເຄື່ອງນຸ່ງຂອງລາວໄວ້ໃນມືຂອງນາງແລ້ວຫນີໄປຂ້າງນອກ ແລະນາງໄດ້ເອົັນຄົນທີ່ຢູ່ໃນເຮືອນ, ແລະນາງເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າ, ກ່າວວ່າ, ເບິ່ງ, ເຂົາໄດ້ນຳຄົນໃຊ້ຮີບຮູ້ເຂົ້າມາໃຫ້ພວກເຮົາ, ເພື່ອລໍລວງພວກເຮົາ, ເຂົາເຂົ້າມາຫາຂ້ານ້ອຍ, ກ່າວວ່າ, ນອນກັບຂ້ານ້ອຍ, ແລະຂ້ານ້ອຍກໍ່ຮ້ອງດ້ວຍສຽງດັງ.

ແຕ່ເມື່ອລາວໄດ້ຍິນວ່າຂ້ອຍຍົກສຽງຂຶ້ນແລະຮ້ອງ, ລາວກໍ່ໄດ້ປະໄວ້ເຄື່ອງນຸ່ງຂອງລາວຢູ່ກັບຂ້ອຍແລ້ວໜີອອກໄປຂ້າງນອກ. ແລະນາງໄດ້ເກັບເຄື່ອງນຸ່ງທີ່ມີໄວ້ຢູ່ກັບຕົນ, ຈົນກວ່າເຈົ້ານາຍຈະກັບມາເຮືອນຂອງລາວ. ແລະນາງໄດ້ເວົ້າກັບເຂົາຕາມຄຳເວົ້າເຫຼົ່ານີ້ວ່າ:

ຄົນໃຊ້ຊາວຮີບຮູ້ທີ່ເຈົ້ານຳເຂົ້າມາຫາພວກເຮົາໄດ້ເຂົ້າມາຫາຂ້ອຍເພື່ອເຍາະເຍີ້ຍຂ້ອຍ, ແລະເຂົາເວົ້າກັບຂ້ອຍວ່າ, ຂ້ອຍຈະນອນກັບເຈົ້າ.

ແຕ່ເມື່ອລາວໄດ້ຍິນວ່າຂ້ານ້ອຍໄດ້ຍົກສຽງຂອງຂ້ານ້ອຍຂຶ້ນແລະຮ້ອງ, ລາວໄດ້ປະໄວ້ເສື້ອຜ້າຂອງລາວໄວ້ກັບຂ້ານ້ອຍແລ້ວຫນີອອກໄປຂ້າງນອກ. ມັນເກີດຂຶ້ນແຕ່, ເມື່ອເຈົ້ານາຍໄດ້ຍິນຄຳເວົ້າຂອງຜູ້ຍິງຂອງລາວ, ຫຼາຍເທົ່າທີ່ນາງເວົ້າຕໍ່ລາວ, ກ່າວວ່າ, ດັ່ງນີ້ຄົນຮັບໃຊ້ຂອງເຈົ້າເຮັດກັບຂ້ອຍ, ແລະລາວໂກດຮ້າຍດ້ວຍຄວາມໂມໂຫ.

ແລະທ່ານເຈົ້າໄດ້ຈັບໂຢເຊັບນຳໃສ່ລາວເຂົ້າໄປໃນປ້ອມ, ເຂົ້າໄປໃນສະຖານທີ່ທີ່ນັກໂທດຂອງກະສັດຖືກຈັບໄວ້ຢູ່ທີ່ນັ້ນໃນປ້ອມ. ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຢູ່ກັບໂຢເຊັບ, ແລະໄດ້ເທຄວາມເມດຕາໃສ່ລາວ, ແລະໄດ້ໃຫ້ຄວາມກະລຸນາແກ່ລາວຕໍ່ໜ້າຫົວໜ້າຄຸກ.

ແລະຫົວໜ້າຄຸກໄດ້ມອບຄຸກໄວ້ໃນມືຂອງໂຢເຊັບ, ແລະນັກໂທດທັງໝົດທີ່ຢູ່ໃນຄຸກ,
ແລະທຸກສິ່ງທີ່ເຂົາເຈົ້າເຮັດຢູ່ທີ່ນັ້ນ, ລາວເອງກໍເປັນຜູ້ເຮັດ.
ຫົວໜ້າຄຸກບໍ່ໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ຫຍັງເລີຍຜ່ານລາວ, ເພາະວ່າທຸກຢ່າງແມ່ນຢູ່ໃນມືຂອງໂຢເຊັບ,
ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຢູ່ກັບລາວ, ແລະສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ລາວເຮັດ,
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເຮັດໃຫ້ຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງໃນມືຂອງລາວ.

໔໐

ມັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນຫຼັງຈາກເຫດການເຫຼົ່ານີ້, ຫົວໜ້າພະນັກງານຖ້ວຍຂອງກະສັດອີຢິບ ແລະ
ຫົວໜ້າພໍ່ຄົວໄດ້ທຳບາບຕໍ່ເຈົ້ານາຍຂອງເຂົາເຈົ້າ ຄືກະສັດອີຢິບ.
ແລະຟາໂຣໄດ້ໃຈຮ້າຍຕໍ່ຂ້າຝ່າຍສອງຄົນຂອງພະອົງ, ຕໍ່ຫົວໜ້າພະນັກງານຖ້ວຍ ແລະ
ຕໍ່ຫົວໜ້າພໍ່ຄົວ, ແລະ ເຂົາໄດ້ວາງພວກເຂົາໄວ້ໃນຄຸກ,
ເຂົ້າໄປໃນສະຖານທີ່ທີ່ໂຢເຊັບຖືກຂັງຢູ່. ແລະ ຫົວໜ້າຄຸກໄດ້ມອບພວກເຂົາໃຫ້ໂຢເຊັບ, ແລະ
ລາວໄດ້ຢືນຢູ່ຂ້າງພວກເຂົາ, ແລະ ພວກເຂົາຢູ່ໃນຄຸກຫຼາຍມື້.
ແລະທັງສອງຄົນໄດ້ຝັນໃນຄືນດຽວກັນ,
ແຕ່ນິມິດຂອງຝັນຂອງຫົວໜ້າພະນັກງານຖ້ວຍແລະຫົວໜ້າພໍ່ຄົວຂອງກະສັດອີຢິບ,
ຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນຄຸກ, ແມ່ນດັ່ງນີ້. ໂຢເຊັບເຂົ້າໄປຫາພວກເຂົາໃນຕອນເຊົ້າ ແລະ
ເຫັນພວກເຂົາກຳລັງກັງວົນໃຈ.
ແລະເຂົາໄດ້ຖາມພວກຂ້າລັບຜູ້ຊາຍຂອງຟາໂຣທີ່ຢູ່ກັບເຂົາໃນຄຸກຢູ່ບ່ອນນາຍຂອງເຂົາວ່າ,
ເປັນຫຍັງໜ້າຂອງພວກເຈົ້າຈຶ່ງມົດມົວໃນມື້ນີ້? ພວກເຂົາຈຶ່ງເວົ້າກັບເຂົາວ່າ:
ພວກເຮົາເຫັນຄວາມຝັນ, ແຕ່ບໍ່ມີຜູ້ໃດຕີຄວາມມັນ. ໂຢເຊັບຈຶ່ງເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ:
ການຕີຄວາມຝັນບໍ່ແມ່ນມາຈາກພຣະເຈົ້າບໍ່? ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງບອກຂ້ອຍເຖິດ.
ແລະຫົວໜ້າພະນັກງານຖ້ວຍໄດ້ເລົ່າຄວາມຝັນຂອງລາວໃຫ້ໂຢເຊັບຟັງ, ແລະເວົ້າວ່າ,

ໃນຄວາມຝັນຂອງຂ້ອຍມີເຄືອອະງຸ່ນຢູ່ຕໍ່ໜ້າຂ້ອຍ. ໃນເຖົາອະງຸ່ນມີສາມກິ່ງ,
ແລະມັນກຳລັງເຕີບໃຫຍ່, ອອກຍອດ, ທ່ວງອະງຸ່ນສຸກແລ້ວ.
ແລະຈອກຂອງຟາໂຣຢູ່ໃນມືຂອງຂ້ອຍ, ແລະຂ້ອຍໄດ້ເອົາລູກອະງຸ່ນມາບີບໃສ່ໃນຈອກ,
ແລະຂ້ອຍໄດ້ຖວາຍຈອກນັ້ນໃຫ້ແກ່ຟາໂຣ. ແລະໂຢເຊັບກ່າວກັບລາວວ່າ,
ນີ້ແມ່ນການຕີຄວາມໝາຍຂອງມັນ, ສາມກິ່ງນັ້ນ ແມ່ນສາມມື້. ອີກສາມວັນ,
ຟາໂຣຈະຈີ່ຈຳຕຳແໜ່ງຂອງເຈົ້າ,
ແລະຈະຟື້ນຟູເຈົ້າໃຫ້ກັບຄືນສູ່ຕຳແໜ່ງຫົວໜ້າຜູ້ຖວາຍເຫຼົ້າຂອງເຈົ້າ,
ແລະເຈົ້າຈະຖວາຍຈອກໃຫ້ຟາໂຣໃນມືຂອງພະອົງຕາມຕຳແໜ່ງເດີມຂອງເຈົ້າ,
ດັ່ງທີ່ເຈົ້າເຄີຍເປັນຜູ້ຖວາຍເຫຼົ້າ. ແຕ່ຈົ່ງຈີ່ຈຳຂ້ອຍເພື່ອຕົວເຈົ້າເອງ, ເມື່ອມັນດີແກ່ເຈົ້າ,
ແລະເຈົ້າຈະເຮັດຄວາມເມດຕາຕໍ່ຂ້ອຍ, ແລະເຈົ້າຈະຈີ່ຈຳຂ້ອຍຕໍ່ຟາໂຣ,
ແລະເຈົ້າຈະນຳຂ້ອຍອອກຈາກຄຸກນີ້. ເພາະວ່າຂ້ອຍຖືກລັກມາຈາກແຜ່ນດິນຊາວຮີບຣູ,
ແລະທີ່ນີ້ຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ເຮັດຫຍັງຜິດເລີຍ, ແຕ່ພວກເຂົາກໍໂຍນຂ້ອຍເຂົ້າໄປໃນຊຸມນີ້.
ແລະຫົວໜ້າພໍ່ຄົວເຫັນວ່າທ່ານແປຄວາມໝາຍໄດ້ຖືກຕ້ອງ ຈິ່ງເວົ້າກັບໂຢເຊັບວ່າ
ຂ້ານ້ອຍກໍເຫັນຄວາມຝັນ
ແລະຂ້ານ້ອຍຄິດວ່າຂ້ານ້ອຍຍົກກະຕ່າເຂົ້າຈີ່ຕີສາມກະຕ່າໄວ້ເທິງຫົວຂອງຂ້ານ້ອຍ
ໃນກະຕ່າທີ່ຢູ່ເທິງສຸດນັ້ນ ມີອາຫານທຸກປະເພດທີ່ຟາໂຣກິນ ເປັນວຽກຂອງຊ່າງເຮັດເຂົ້າຈີ່
ແລະນົກຂອງສະຫວັນກໍກິນມັນຈາກກະຕ່າທີ່ຢູ່ເທິງຫົວຂອງຂ້ອຍ ໂຢເຊັບຕອບລາວວ່າ
ນີ້ແມ່ນການຕີຄວາມໝາຍຂອງມັນ ກະຕ່າສາມໃບໝາຍເຖິງສາມມື້ ພາຍໃນສາມວັນ,
ຟາໂຣຈະຕັດຫົວຂອງເຈົ້າອອກຈາກເຈົ້າ, ແລະຈະແຂວນເຈົ້າໄວ້ເທິງຕົ້ນໄມ້,
ແລະນົກຂອງສະຫວັນຈະກິນເນື້ອຂອງເຈົ້າ. ມັນເກີດຂຶ້ນໃນມື້ທີສາມ, ມື້ການເກີດຂອງຟາໂຣ,
ແລະລາວເຮັດງານລ້ຽງໃຫ້ຄົນຮັບໃຊ້ທັງໝົດຂອງລາວ,
ແລະລາວຈີ່ຈຳການເລີ່ມຕົ້ນຂອງຜູ້ຖືຈອກແລະການເລີ່ມຕົ້ນຂອງຊ່າງເຮັດເຂົ້າໃນກາງຄືນຮັບ
ໃຊ້ຂອງລາວ. ແລະລາວໄດ້ຟື້ນຟູຫົວໜ້າຜູ້ຖືຈອກໃຫ້ກັບຄືນສູ່ຕຳແໜ່ງຂອງລາວ,

ແລະໃຫ້ຈອກໃສ່ມືຂອງຟາໂຣ. ແຕ່ຫົວໜ້າຄົນເຮັດເຂົ້າຈີ່ນັ້ນ ເຂົາໄດ້ແຂວນຄໍ,
ຕັ້ງທີ່ໂຢເຊັບໄດ້ຕິຄວາມໝາຍໃຫ້ເຂົາເຈົ້າ.

ແລະຫົວໜ້າພະນັກງານຮັບໃຊ້ເຫຼົ່າບໍ່ໄດ້ຈຳໂປເຊັບ, ແຕ່ລົມລາວເສຍ.

໔໑

ມັນເກີດຂຶ້ນແລ້ວ ຫຼັງຈາກສອງປີ, ຟາໂຣເຫັນຄວາມຝັນ, ລາວຄິດວ່າລາວຢືນຢູ່ເທິງແມ່ນ້ຳ.
ແລະຈົ່ງເບິ່ງ, ມີງົວເຈັດໂຕຂຶ້ນມາຈາກແມ່ນ້ຳ, ງາມຮູບຮ່າງ ແລະ ເນື້ອແຂງແຮງ,
ແລະພວກມັນກິນຫຍ້າຢູ່ທີ່ອາຄ. ງົວອື່ນເຈັດໂຕກຳລັງຂຶ້ນມາຫຼັງຈາກພວກນີ້ຈາກແມ່ນ້ຳ,
ມີຮູບຮ່າງຂີ້ຮ້າຍ ແລະ ເນື້ອຜອມ, ແລະ ກຳລັງກິນຫຍ້າຢູ່ຂ້າງງົວເຫຼົ່ານັ້ນເທິງຝັ່ງແມ່ນ້ຳ.
ແລະແມ່ງົວເຈັດຕົວທີ່ຂີ້ຮ້າຍແລະຜອມດ້ວຍເນື້ອກໍ່ກິນແມ່ງົວເຈັດຕົວທີ່ງາມດ້ວຍຮູບຮ່າງແລະ
ຕິເລີດດ້ວຍເນື້ອຈົນໝົດ, ແລ້ວຟາໂຣກໍ່ຕື່ນຂຶ້ນ. ແລະເຂົາຝັນຄັ້ງທີສອງ, ແລະຈົ່ງເບິ່ງ,
ມີຫູຂ້າວເຈັດຫູກຳລັງຂຶ້ນມາຢູ່ໃນກ້ານດຽວ, ເປັນຫູທີ່ຖືກເລືອກແລະງາມ. ແລະຈົ່ງເບິ່ງ,
ຮວງເຈັດລຳທີ່ຜອມແລະຖືກລົມທຳລາຍກຳລັງງອກຂຶ້ນມາພ້ອມກັບພວກມັນ.
ແລະເຈັດຫົວຂ້າວທີ່ບາງແລະຖືກລົມທຳລາຍໄດ້ກິນເຈັດຫົວຂ້າວທີ່ຖືກເລືອກແລະເຕັມໄປ,
ແຕ່ຟາໂຣກໍ່ຕື່ນຂຶ້ນ, ແລະມັນເປັນຄວາມຝັນ. ມັນເກີດຂຶ້ນໃນຕອນເຊົ້າ,
ແລະຈິດວິນຍານຂອງລາວຖືກລົບກວນ,
ແລະລາວໄດ້ສົ່ງຄົນໄປເອົານັກຕິຄວາມໝາຍທັງໝົດຂອງອີຢິບ
ແລະຜູ້ມີປັນຍາທັງໝົດຂອງມັນ, ແລະຟາໂຣໄດ້ເລົ່າຄວາມຝັນຂອງລາວໃຫ້ເຂົາເຈົ້າຟັງ,
ແຕ່ບໍ່ມີຜູ້ໃດສາມາດຕິຄວາມໝາຍໃຫ້ຟາໂຣໄດ້. ແລະ
ຫົວໜ້າພະນັກງານຮັບໃຊ້ເຫຼົ່າໄດ້ເວົ້າຕໍ່ຟາໂຣວ່າ, ມື້ນີ້ຂ້ອຍຈື່ບາບຂອງຂ້ອຍ.
ຟາໂຣໂກດແຄ້ນຕໍ່ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງລາວ, ແລະວາງພວກເຮົາໄວ້ໃນຄຸກ,
ໃນເຮືອນຂອງຫົວໜ້າພໍ່ຄົວ, ທັງຂ້ອຍແລະຫົວໜ້າຊ່າງເຮັດເຂົ້າຈີ່.

ແລະພວກເຮົາທັງສອງໄດ້ເຫັນຄວາມຝັນໃນຄົນດຽວກັນ, ຂ້ອຍແລະລາວ,
ແຕ່ລະຄົນເຫັນຕາມຄວາມຝັນຂອງຕົນເອງ. ແມ່ນແລ້ວ,
ຢູ່ທີ່ນັ້ນມີຊາຍໜຸ່ມຄົນໜຶ່ງກັບພວກເຮົາ, ເປັນຄົນໃຊ້ຊາວຮີບຮູຂອງຫົວໜ້າພໍ່ຄົວ,
ແລະພວກເຮົາໄດ້ເລົ່າໃຫ້ລາວຟັງ, ແລະລາວໄດ້ແປຄວາມໝາຍໃຫ້ພວກເຮົາ.
ມັນເກີດຂຶ້ນແທ້, ດັ່ງທີ່ລາວແປຄວາມໝາຍໃຫ້ພວກເຮົາ, ມັນກໍ່ເກີດຂຶ້ນດັ່ງນັ້ນ:
ຂ້ານ້ອຍຖືກຟ້າພູໃຫ້ກັບຄືນສູ່ຕຳແໜ່ງຂອງຂ້ານ້ອຍ, ແຕ່ຄົນນັ້ນຖືກແຂວນຄໍ.
ຟາໂຣໄດ້ສົ່ງຄົນໄປເອີ້ນໂຢເຊັບ, ແລະພວກເຂົາໄດ້ພາລາວອອກຈາກຄຸກ,
ແລະພວກເຂົາໄດ້ໂກນລາວ, ແລະພວກເຂົາໄດ້ປ່ຽນເສື້ອຄຸມຂອງລາວ,
ແລະລາວໄດ້ມາຫາຟາໂຣ. ຟາໂຣກ່າວກັບໂຢເຊັບວ່າ, ຂ້ອຍໄດ້ເຫັນຄວາມຝັນ,
ແລະບໍ່ມີຜູ້ໃດແປຄວາມໝາຍມັນໄດ້, ແຕ່ຂ້ອຍໄດ້ຍິນກ່ຽວກັບເຈົ້າວ່າ
ເມື່ອເຈົ້າໄດ້ຍິນຄວາມຝັນ, ເຈົ້າສາມາດແປຄວາມໝາຍພວກມັນໄດ້. ໂຢເຊັບຕອບຟາໂຣວ່າ,
ຖ້າບໍ່ມີພຣະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະບໍ່ສາມາດໃຫ້ຄຳຕອບທີ່ເປັນການຊ່ວຍໃຫ້ລອດແກ່ຟາໂຣໄດ້.
ຟາໂຣເວົ້າກັບໂຢເຊັບວ່າ, ໃນຄວາມຝັນຂອງຂ້ອຍ, ຂ້ອຍຄິດວ່າຂ້ອຍຢືນຢູ່ຂ້າງຝັ່ງແມ່ນ້ຳ.
ແລະ ເຊັ່ນດຽວກັນກັບຈາກແມ່ນ້ຳ ມີງົວເຈັດໂຕຂຶ້ນມາ ທີ່ມີຮູບຮ່າງງາມ ແລະເນື້ອອ້ວນພີ,
ແລະພວກມັນກິນຫຍ້າຢູ່ໃນອາຄ. ແລະຈົ່ງເບິ່ງ,
ງົວເຈັດໂຕອື່ນກຳລັງຂຶ້ນມາຕາມຫຼັງພວກມັນຈາກແມ່ນ້ຳ, ຊົ່ວຮ້າຍແລະຂີ້ຮ້າຍໃນຮູບຮ່າງ,
ແລະຜອມໃນເນື້ອ, ເຊິ່ງຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ເຄີຍເຫັນງົວທີ່ຂີ້ຮ້າຍເຊັ່ນນັ້ນໃນທົ່ວແຜ່ນດິນອີຢິບເລີຍ.
ແລະງົວເຈັດໂຕທີ່ຂີ້ຮ້າຍແລະຜອມກໍ່ກິນງົວເຈັດໂຕທຳອິດທີ່ງາມແລະດີເລີດຈົນໝົດ.
ແລະພວກມັນໄດ້ເຂົ້າໄປໃນທ້ອງຂອງພວກມັນ,
ແຕ່ກໍ່ບໍ່ປາກົດວ່າພວກມັນໄດ້ເຂົ້າໄປໃນທ້ອງຂອງພວກມັນ,
ແລະຮູບຮ່າງຂອງພວກມັນກໍ່ຍັງຂີ້ຮ້າຍຄືກັບຕອນເລີ່ມຕົ້ນ,
ແລະເມື່ອຕົ້ນຂຶ້ນແລ້ວຂ້ອຍກໍ່ນອນຕໍ່. ແລະຂ້ອຍໄດ້ເຫັນອີກໃນຄວາມຝັນຂອງຂ້ອຍ,
ແລະມີທູຂ້າວເຈັດຫຼາກລັງຂຶ້ນມາຢູ່ໃນລຳຕົ້ນດຽວ, ແຕ້ມເມັດແລະງາມ

ແຕ່ຫຼືຂ້າວອີກເຈັດຫຼໍ່ທີ່ບາງແລະຖືກລົມທຳລາຍກຳລັງງອກຂຶ້ນຢູ່ຖັດຈາກພວກມັນ.
ແລະຫົວຂ້າວເຈັດຕົ້ນທີ່ຜອມແລະຖືກລົມທຳລາຍໄດ້ກິນຫົວຂ້າວເຈັດຕົ້ນທີ່ງາມແລະເຕັມໄປ,
ຂ້ອຍຈົ່ງເວົ້າກັບພວກນັກຕົວຄວາມ, ແຕ່ບໍ່ມີຜູ້ໃດບອກຄວາມໝາຍໃຫ້ຂ້ອຍ.

ແລະ ໂຢເຊັບໄດ້ກ່າວຕໍ່ຟາໂຣວ່າ, ຄວາມຝັນຂອງຟາໂຣແມ່ນໜຶ່ງດຽວ,
ສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າກຳລັງຈະເຮັດນັ້ນ, ພຣະອົງໄດ້ສະແດງໃຫ້ຟາໂຣເຫັນແລ້ວ.
ແມ່ຄວາຍເຈັດໂຕທີ່ງາມແມ່ນເຈັດປີ, ແລະລູກຂ້າວເຈັດລູກທີ່ງາມແມ່ນເຈັດປີ,
ຄວາມຝັນຂອງຟາໂຣແມ່ນຫນຶ່ງດຽວ. ແລະງົວເຈັດໂຕທີ່ຜອມ ທີ່ຂຶ້ນມາຫຼັງຈາກພວກມັນ
ແມ່ນເຈັດປີ, ແລະລຳດົ້ນເຂົ້າເຈັດລຳທີ່ຜອມແລະຖືກລົມທຳລາຍ ແມ່ນເຈັດປີ,
ຈະເປັນເຈັດປີແຫ່ງການອົດຫົວ. ແຕ່ຄຳທີ່ຂ້ອຍໄດ້ເວົ້າກັບຟາໂຣນັ້ນ,
ພຣະເຈົ້າໄດ້ສະແດງໃຫ້ຟາໂຣເຫັນສິ່ງທີ່ພຣະອົງຈະເຮັດ. ຈົ່ງເບິ່ງ,
ເຈັດປີແຫ່ງຄວາມຮຸ່ງເຮືອງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຈະມາເຖິງໃນທົ່ວແຜ່ນດິນອີຢິບ.
ຈະມີເຈັດປີຂອງຄວາມອົດຫົວມາຫຼັງຈາກເຫຼົ່ານີ້,
ແລະພວກເຂົາຈະລົມຄວາມອົ່ມທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນໃນທົ່ວອີຢິບ,
ແລະຄວາມອົດຫົວຈະທຳລາຍແຜ່ນດິນ.
ແລະຄວາມຮຸ່ງມີຈະບໍ່ຖືກຮູ້ຈັກເທິງແຜ່ນດິນຈາກການອົດຫົວທີ່ກຳລັງຈະມາຫຼັງຈາກສິ່ງເຫຼົ່າ
ນີ້, ເພາະວ່າມັນຈະເຂັ້ມແຂງຫຼາຍທີ່ສຸດ.
ກ່ຽວກັບການທີ່ຄວາມຝັນຂອງຟາໂຣເກີດຂຶ້ນສອງຄັ້ງນັ້ນ,
ເພາະວ່າພຣະດຳລັດທີ່ມາຈາກພຣະເຈົ້າຈະເປັນຄວາມຈິງ,
ແລະພຣະເຈົ້າຈະເລ່ງປະຕິບັດມັນ. ດຽວນີ້ ດັ່ງນັ້ນ
ຈົ່ງພິຈາລະນາຊອກຫາຄົນທີ່ສະຫລາດແລະມີສະຕິປັນຍາ,
ແລ້ວແຕ່ງຕັ້ງລາວໃຫ້ປົກຄອງແຜ່ນດິນອີຢິບ. ແລະໃຫ້ຟາໂຣເຮັດ
ແລະໃຫ້ລາວແຕ່ງຕັ້ງຜູ້ປົກຄອງເທິງແຜ່ນດິນ,

ແລະໃຫ້ເຂົາເຈົ້າເກັບກຳຜົນຜະລິດທັງໝົດຂອງແຜ່ນດິນອີຢິບໃນເຈັດປີແຫ່ງຄວາມຮຸ່ງເຮືອງ
. ແລະໃຫ້ພວກເຂົາເກັບກຳອາຫານທັງໝົດຂອງເຈັດປີທີ່ກຳລັງຈະມາເຖິງທີ່ດີເຫຼົ່ານີ້,
ແລະໃຫ້ເກັບເຂົ້າໄວ້ພາຍໃຕ້ການຄຸ້ມຄອງຂອງຟາໂຣ,
ໃຫ້ເກັບຮັກສາອາຫານໄວ້ໃນເມືອງຕ່າງໆ. ແລະ ຈະເປັນ ອາຫານ ທີ່ໄດ້ຖືກເກັບຮັກສາໄວ້
ແຜ່ນດິນ ເຂົ້າໄປໃນ ເຈັດ ປີ ຂອງ ຄວາມອຶດຫິວ ທີ່ ຈະເປັນ ໃນ ແຜ່ນດ
ຄຳນັ້ນເຮັດໃຫ້ຟາໂຣພໍໃຈ ແລະ ເຮັດໃຫ້ຜູ້ຮັບໃຊ້ທັງໝົດຂອງລາວພໍໃຈ

ແລະ ຟາໂຣ ກ່າວກັບ ຂ້າລູກຄ້າ ທັງໝົດ ຂອງລາວວ່າ, ພວກເຮົາຈະບໍ່ພົບ ຊາຍຄົນ
ດັ່ງກ່າວ, ຜູ້ທີ່ມີ ວິນຍານ ຂອງພຣະເຈົ້າ ໃນຕົວລາວ ບໍ່? ຟາໂຣກ່າວແກ່ໂຢເຊັບວ່າ
ເນື່ອງຈາກພຣະເຈົ້າໄດ້ສະແດງສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ທັງໝົດແກ່ເຈົ້າ
ຈິ່ງບໍ່ມີຄົນໃດທີ່ສະຫຼາດແລະມີສະຕິປັນຍາກວ່າເຈົ້າ ເຈົ້າຈະເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງເຮືອນຂອງຂ້ອຍ,
ແລະປະຊາຊົນທັງໝົດຂອງຂ້ອຍຈະເຊື່ອຟັງຄຳສັ່ງຂອງເຈົ້າ,
ຍົກເວັ້ນແຕ່ບັນລັງເທົ່ານັ້ນທີ່ຂ້ອຍຈະຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າເຈົ້າ. ຟາໂຣກ່າວຕໍ່ໂຢເຊັບວ່າ, ຈິ່ງເບິ່ງເລີຍ,
ມັນຂ້ອຍແຕ່ງຕັ້ງເຈົ້າໃຫ້ປົກຄອງທົ່ວທັງແຜ່ນດິນອີຢິບ.

ແລະຫຼັງຈາກຟາໂຣຖອດແຫວນອອກຈາກມືຂອງລາວ,
ລາວກ່າວງມັນໄວ້ເທິງມືຂອງໂຢເຊັບ, ແລະນຸ່ງເສື້ອຄຸມຜ້າປ່ານໃຫ້ລາວ,
ແລະວາງປຶກຄໍຄຳອ້ອມຄໍຂອງລາວ. ແລະ ເອົາຂີ້ນ ລາວ ເທິງ ລົດ ທີ່ ສອງ ຂອງ ລາວ, ແລະ
ປະກາດ ຂ້າ ຟາໂຣກ່າວກັບໂຢເຊັບວ່າ, ຂ້ອຍຄືຟາໂຣ, ໂດຍບໍ່ມີເຈົ້າ
ບໍ່ມີໃຜຈະຍົກມືຂອງລາວຂຶ້ນເທິງແຜ່ນດິນອີຢິບທັງໝົດ. ແລະ
ຟາໂຣໄດ້ເອີ້ນຊື່ຂອງໂຢເຊັບວ່າ ຊອນທອມຟານັກ ແລະ ໄດ້ມອບອາເຊເນັດ
ລູກສາວຂອງໂປຕີເຟຣາ ປະໂລຫິດແຫ່ງເຣລິໂອໂປລິສ ໃຫ້ແກ່ລາວເປັນພັນລະຍາ
ໂຢເຊັບແມ່ນມີອາຍຸສາມສິບປີ ເມື່ອລາວຢືນຕໍ່ໜ້າຟາໂຣຮະສັດຂອງອີຢິບ,
ແລະໂຢເຊັບໄດ້ອອກຈາກຕໍ່ໜ້າຟາໂຣ ແລະຜ່ານໄປທົ່ວແຜ່ນດິນອີຢິບທັງໝົດ.

ແລະແຜ່ນດິນໄດ້ເຮັດໃຫ້ເກີດຟ່ອນຂ້າວໃນເຈັດປີແຫ່ງຄວາມຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງ.
ແລະເຂົາໄດ້ເກັບກຳອາຫານທັງໝົດຂອງເຈັດປີທີ່ມີຄວາມອຸດົມສົມບູນໃນແຜ່ນດິນອີຢິບ,
ແລະເຂົາໄດ້ວາງອາຫານໄວ້ໃນເມືອງຕ່າງໆ,
ອາຫານຈາກທົ່ງພຽງອ້ອມຮອບເມືອງແຕ່ລະເມືອງ ເຂົາໄດ້ວາງໄວ້ໃນເມືອງນັ້ນໆ.
ແລະໂຢເຊັບໄດ້ລວບລວມເຂົ້າໄວ້ຫຼາຍຫຼາຍທີ່ສຸດຄືກັບທາຍຂອງທະເລ
ຈົນກ່ວາບໍ່ສາມາດນັບໄດ້ ເພາະວ່າບໍ່ມີຈຳນວນ

ແຕ່ໂຢເຊັບໄດ້ລູກຊາຍສອງຄົນກ່ອນທີ່ເຈັດປີແຫ່ງການອຶດຫິວຈະມາເຖິງ,
ຜູ້ທີ່ອາເຊເນັດລູກສາວຂອງໂປຕີເຟຣາປະໂລຫິດແຫ່ງເຮລີໂອໂປລິສໄດ້ເກີດໃຫ້ລາວ. ແລະ
ໂຢເຊັບໄດ້ເອີ້ນຊື່ລູກຄົນທຳອິດຂອງລາວວ່າ ມະນັດເຊ,
ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ລາວລືມຄວາມລຳບາກທັງໝົດຂອງລາວ,
ແລະທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງຂອງເຮືອນພໍ່ຂອງລາວ. ແຕ່ຊື່ຂອງລູກຄົນທີສອງເອີ້ນວ່າເອັບຣາອິມ,
ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ເພີ່ມຂ້ອຍໃນແຜ່ນດິນແຫ່ງຄວາມທຸກທໍລະມານຂອງຂ້ອຍ.
ເຈັດປີແຫ່ງຄວາມຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນແຜ່ນດິນອີຢິບໄດ້ຜ່ານໄປແລ້ວ
ແລະເລີ່ມເຈັດປີຂອງຄວາມອຶດຫິວມາ, ດັ່ງທີ່ໂຢເຊັບເວົ້າ,
ແລະເກີດຄວາມອຶດຫິວໃນທຸກແຜ່ນດິນ, ແຕ່ໃນທຸກແຜ່ນດິນອີຢິບມີເຂົ້າຈີ່.
ແລະແຜ່ນດິນອີຢິບທັງໝົດກໍຫິວ, ປະຊາຊົນຮ້ອງອອກມາຕໍ່ຟາໂຣກ່ຽວກັບເຂົ້າຈີ່,
ແລະຟາໂຣກໍເວົ້າກັບຊາວອີຢິບທັງໝົດວ່າ: ໄປຫາໂຢເຊັບ, ແລະສິ່ງທີ່ເຂົາເວົ້າແກ່ພວກເຈົ້າ,
ຈົ່ງເຮັດຕາມ. ແລະຄວາມອຶດຫິວແມ່ນຢູ່ທົ່ວໜ້າແຜ່ນດິນໂລກທັງໝົດ,
ແຕ່ໂຢເຊັບໄດ້ເປີດຄັງເກັບເມັດພືດທັງໝົດ, ແລະຂາຍໃຫ້ຊາວອີຢິບທັງໝົດ. ແລະ
ດິນແດນທັງໝົດກໍມາຍັງອີຢິບເພື່ອຊື້ເຂົ້າຈາກໂຢເຊັບ
ເພາະວ່າການອຶດຫິວໄດ້ແຜ່ຂະຫຍາຍໄປທົ່ວແຜ່ນດິນ

ເມື່ອຢາໂກບເຫັນວ່າມີການຂາຍຢູ່ໃນອີຢິບ, ລາວຈຶ່ງເວົ້າກັບລູກຊາຍຂອງລາວວ່າ,
ເປັນຫຍັງພວກເຈົ້າຈຶ່ງເບິ່ງຂີ້ຄ້ານ? ເບິ່ງເລີຍ, ຂ້ອຍໄດ້ຍິນວ່າມີເຂົ້າຢູ່ໃນອີຢິບ,
ຈຶ່ງລົງໄປທີ່ນັ້ນແລະຊື້ອາຫານໜ້ອຍໜຶ່ງໃຫ້ພວກເຮົາ,
ເພື່ອວ່າພວກເຮົາຈະໄດ້ມີຊີວິດຢູ່ແລະບໍ່ຕາຍ.

ພີ່ນ້ອງສິບຄົນຂອງໂຢເຊັບໄດ້ໄປລົງເພື່ອຊື້ເມັດພືດຈາກອີຢິບ ແຕ່ເບັນຢາມິນ,
ອ້າຍນ້ອງຂອງໂຢເຊັບ, ລາວບໍ່ໄດ້ສົ່ງໄປກັບພວກອ້າຍນ້ອງຂອງລາວ, ເພາະວ່າລາວເວົ້າວ່າ,
ຢ່າໃຫ້ເກີດຄວາມເຈັບເປັນໄພກັບລາວເລີຍ.

ລູກຊາຍຂອງອິດສະລາເອນໄດ້ມາເພື່ອຊື້ເຂົ້າພ້ອມກັບຄົນອື່ນໆທີ່ມາ,
ເພາະວ່າມີຄວາມອຶດຫິວໃນແຜ່ນດິນຄານາອານ. ໂຢເຊັບແມ່ນຜູ້ປົກຄອງແຜ່ນດິນ,
ລາວຂາຍໃຫ້ທຸກຄົນໃນແຜ່ນດິນ,

ແລະພີ່ນ້ອງຂອງໂຢເຊັບໄດ້ມາກະລົບໄຫວ້ລາວໂດຍການຫັນໜ້າລົງສູ່ພື້ນດິນ.

ເມື່ອໂຢເຊັບເຫັນພີ່ນ້ອງຂອງລາວ, ລາວຮູ້ຈັກພວກເຂົາ,

ແລະລາວເຮັດຕົນເປັນຄົນແປກໜ້າຕໍ່ພວກເຂົາ,

ແລະລາວເວົ້າກັບພວກເຂົາຢ່າງແຂງກະດ້າງ, ແລະລາວຖາມພວກເຂົາວ່າ,

ພວກເຈົ້າມາຈາກໃສ? ພວກເຂົາຕອບວ່າ, ຈາກແຜ່ນດິນຄານາອານ, ມາຊື້ອາຫານ.

ໂຢເຊັບຮັບຮູ້ພວກອ້າຍນ້ອງຂອງລາວແລ້ວ, ແຕ່ພວກເຂົາເອງບໍ່ໄດ້ຮັບຮູ້ລາວ.

ແລະໂຢເຊັບໄດ້ຈຳຝັນຂອງລາວທີ່ລາວເຫັນ ແລະລາວເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ

ພວກເຈົ້າເປັນພວກສອດແນມ ພວກເຈົ້າມາເພື່ອສືບຫາຈຸດອ່ອນຂອງແຜ່ນດິນ

ແຕ່ພວກເຂົາເວົ້າວ່າ, ບໍ່ແມ່ນ, ເຈົ້ານາຍ, ພວກຂ້າພະເຈົ້າຂອງທ່ານມາເພື່ອຊື້ອາຫານ.

ພວກເຮົາທັງໝົດເປັນລູກຊາຍຂອງຜູ້ຊາຍຄົນໜຶ່ງ, ພວກເຮົາເປັນຄົນສັນຕິ,

ພວກລູກຂ້າຂອງທ່ານບໍ່ແມ່ນສອດແນມ. ແຕ່ພຣະອົງຕົວຕົກກັບພວກເຂົາວ່າ, ບໍ່ແມ່ນ,
ແຕ່ພວກເຈົ້າມາເພື່ອເບິ່ງຮອຍຕີນຂອງແຜ່ນດິນ. ພວກເຂົາເວົ້າວ່າ,
ພວກເຮົາແມ່ນສິບສອງຄົນ, ເປັນພັນນ້ອງທີ່ເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງທ່ານໃນແຜ່ນດິນຄານາອານ,
ແລະຈົ່ງເບິ່ງ, ຄົນນ້ອຍກວ່າຢູ່ກັບພໍ່ຂອງພວກເຮົາໃນມື້ນີ້, ແຕ່ອີກຄົນໜຶ່ງບໍ່ມີຢູ່.
ໂຢເຊັບກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ, ນີ້ແມ່ນສິ່ງທີ່ຂ້ອຍໄດ້ກ່າວກັບພວກເຈົ້າ, ໂດຍກ່າວວ່າ,
ພວກເຈົ້າແມ່ນພວກສອດແນມ. ໃນເລື່ອງນີ້ທ່ານຈະຖືກພິສູດ,
ຂ້າພະເຈົ້າສາບານໂດຍສຸຂະພາບຂອງຟາໂຣ, ທ່ານຈະບໍ່ອອກຈາກທີ່ນີ້ເລີຍ,
ຖ້ານ້ອງຊາຍທີ່ອ່ອນກວ່າຂອງທ່ານບໍ່ມາທີ່ນີ້. ສິ່ງຄົນໜຶ່ງຈາກພວກເຈົ້າໄປ ແລະ
ເອົານ້ອງຊາຍຂອງພວກເຈົ້າມາ,
ແຕ່ພວກເຈົ້າຈະຖືກຄຸມຂັງໄວ້ຈົນກວ່າຄໍາເວົ້າຂອງພວກເຈົ້າຈະຊັດເຈນວ່າພວກເຈົ້າເວົ້າຄວາມ
ຈິງຫຼືບໍ່, ຖ້າບໍ່ແມ່ນ, ຂ້າພະເຈົ້າສາບານຕໍ່ສຸຂະພາບຂອງຟາໂຣວ່າ,
ພວກເຈົ້າແມ່ນພວກສອດແນມແທ້ໆ. ແລະ ທ່ານໄດ້ວາງພວກເຂົາໄວ້ໃນຄຸກສາມວັນ ແລະ
ພຣະອົງໄດ້ກ່າວກັບພວກເຂົາໃນມື້ທີສາມວ່າ, ຈົ່ງເຮັດສິ່ງນີ້, ແລ້ວພວກເຈົ້າຈະມີຊີວິດ,
ເພາະວ່າຂ້ານ້ອຍຢ້ານກົວພຣະເຈົ້າ. ຖ້າທ່ານເຈົ້າເປັນຄົນສັນຕິພາບ,
ໃຫ້ອ້າຍນ້ອງຄົນໜຶ່ງຂອງທ່ານເຈົ້າຖືກກັກໄວ້ໃນຄຸກ, ແຕ່ພວກທ່ານຈົ່ງໄປ ແລະ
ນຳເອົາເຂົາທີ່ທ່ານເຈົ້າຊີ້ໄວ້ກັບຄືນມາ. ແລະນຳນ້ອງຊາຍທີ່ນ້ອຍກວ່າຂອງເຈົ້າມາຫາຂ້ອຍ,
ແລະຄໍາເວົ້າຂອງເຈົ້າຈະຖືກເຊື່ອ, ແຕ່ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ, ເຈົ້າຈະຕາຍ. ແລະເຂົາເຈົ້າກໍ່ໄດ້ເຮັດດັ່ງນັ້ນ.
ແລະແຕ່ລະຄົນເວົ້າຕໍ່ອ້າຍນ້ອງຂອງລາວວ່າ, ແມ່ນແລ້ວ,
ພວກເຮົາຢູ່ໃນບາບກ່ຽວກັບອ້າຍນ້ອງຂອງພວກເຮົາ,
ເພາະວ່າພວກເຮົາມອງຂ້າມຄວາມທຸກທໍລະມານຂອງຈິດວິນຍານຂອງລາວ
ເມື່ອລາວຂໍຮ້ອງຕໍ່ພວກເຮົາ, ແລະພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ຟັງລາວ, ແລະເພາະເຫດນີ້
ຄວາມທຸກທໍລະມານນີ້ຈຶ່ງມາເຖິງພວກເຮົາ. ຮູບເນຕອບວ່າ: ຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຈົ້າບໍ່
ວ່າຢາກຮ້າຍເດັກນ້ອຍ, ແຕ່ພວກເຈົ້າບໍ່ຟັງຂ້ອຍ?

ແລະດຽວນີ້ເລືອດຂອງລາວຖືກຮຽກຮ້ອງ. ແຕ່ພວກເຂົາບໍ່ຮູ້ວ່າໂປເຊັບຟັງຢູ່,
ເພາະວ່ານາຍພາສາຢູ່ລະຫວ່າງພວກເຂົາ.

ໂປເຊັບໄດ້ຫັນກັບຄືນຈາກພວກເຂົາແລ້ວຮ້ອງໄຫ້, ແລະອີກຄັ້ງໄດ້ເຂົ້າມາໃກ້ພວກເຂົາ,
ແລະເວົ້າກັບພວກເຂົາ, ແລະເອົາຊີເມໂອນຈາກພວກເຂົາ, ແລະມັດລາວຕໍ່ໜ້າພວກເຂົາ.

ໂປເຊັບໄດ້ສົ່ງໃຫ້ເຕັມພາຊະນະຂອງເຂົາເຈົ້າດ້ວຍເມັດພືດ,
ແລະໃຫ້ເອົາເງິນຂອງເຂົາເຈົ້າໃສ່ຄືນໃນຖົງຂອງແຕ່ລະຄົນ,
ແລະໃຫ້ເສບຽງແກ່ເຂົາເຈົ້າສໍາລັບການເດີນທາງ, ແລະມັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນແກ່ເຂົາເຈົ້າດັ່ງນັ້ນ.
ແລະພວກເຂົາໄດ້ວາງເມັດພືດໄວ້ເທິງລາຂອງພວກເຂົາ,
ແລ້ວກໍ່ໄດ້ອອກເດີນທາງຈາກທີ່ນັ້ນ.

ແຕ່ຄົນໜຶ່ງໄດ້ແກ້ຖົງຂອງລາວເພື່ອໃຫ້ອາຫານສັດແກ່ລາຂອງລາວທີ່ບ່ອນທີ່ພວກເຂົາພັກ,
ແລະລາວໄດ້ເຫັນມັດເງິນຂອງລາວຢູ່ເທິງປາກຖົງ. ແລະລາວໄດ້ເວົ້າກັບພີ່ນ້ອງຂອງລາວວ່າ
ເງິນໄດ້ຖືກຄືນໃຫ້ຂ້ອຍແລ້ວ, ແລະນີ້ແມ່ນມັນຢູ່ໃນຖົງຂອງຂ້ອຍ.

ແລະຫົວໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າກໍ່ປະຫລາດໃຈ, ແລະເຂົາເຈົ້າກໍ່ວິຕົກກັງວົນຕໍ່ກັນແລະກັນ, ເວົ້າວ່າ
ພຣະເຈົ້າໄດ້ເຮັດສິ່ງນີ້ກັບພວກເຮົາເປັນຫຍັງ?

ພວກເຂົາໄດ້ມາຫາຢາໂກບພໍ່ຂອງພວກເຂົາໃນແຜ່ນດິນຄານາອານ ແລະ
ໄດ້ລາຍງານໃຫ້ທ່ານຟັງທຸກເຫດການທີ່ເກີດຂຶ້ນກັບພວກເຂົາ ໂດຍກ່າວວ່າ
ຜູ້ຊາຍທີ່ເປັນເຈົ້າຂອງແຜ່ນດິນໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຮົາຢ່າງແຂງກະດ້າງ,
ແລະໄດ້ຈັບພວກເຮົາໃສ່ຄຸກ, ຄືກັບວ່າພວກເຮົາເປັນຜູ້ສອດແນມແຜ່ນດິນ.

ພວກເຮົາເວົ້າກັບລາວວ່າ, ພວກເຮົາເປັນຄົນສັນຕິພາບ, ພວກເຮົາບໍ່ແມ່ນສອດແນມ.

ພວກເຮົາເປັນອ້າຍນ້ອງສິບສອງຄົນ, ເປັນລູກຊາຍຂອງພໍ່ຂອງພວກເຮົາ,
ຄົນໜຶ່ງບໍ່ມີຢູ່ແລ້ວ, ແຕ່ຄົນນ້ອຍສຸດຢູ່ກັບພໍ່ຂອງພວກເຮົາໃນແຜ່ນດິນຄານາອານໃນມື້ນີ້.
ຜູ້ຊາຍທີ່ເປັນເຈົ້ານາຍຂອງແຜ່ນດິນໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຮົາວ່າ,

ໃນເລື່ອງນີ້ຂ້ອຍຈະຮູ້ວ່າພວກເຈົ້າເປັນຄົນສັນຕິ, ຈົ່ງປ່ອຍອ້າຍນ້ອງຄົນໜຶ່ງໄວ້ທີ່ນີ້ກັບຂ້ອຍ,
ແຕ່ພວກເຈົ້າຈົ່ງເອົາເຂົ້າທີ່ຊື້ໄວ້ສໍາລັບເຮືອນຂອງພວກເຈົ້າແລ້ວໄປເຫັນ.
ແລະຈົ່ງນໍາອ້າຍນ້ອງຜູ້ນ້ອຍກວ່າຂອງເຈົ້າມາຫາຂ້ອຍ,
ແລະຂ້ອຍຈະຮູ້ວ່າເຈົ້າບໍ່ແມ່ນພວກສອດແນມ, ແຕ່ວ່າເຈົ້າເປັນຄົນສັນຕິ,
ແລະຂ້ອຍຈະຄືນອ້າຍນ້ອງຂອງເຈົ້າໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ, ແລະເຈົ້າຈະໄດ້ຄ້າຂາຍໃນແຜ່ນດິນນີ້.
ມັນເກີດຂຶ້ນວ່າ ໃນຂະນະທີ່ພວກເຂົາກໍາລັງເທຖົງຂອງພວກເຂົາ,
ມັດເງິນຂອງແຕ່ລະຄົນກໍຢູ່ໃນຖົງຂອງພວກເຂົາ,
ແລະພວກເຂົາເອງກັບພໍຂອງພວກເຂົາໄດ້ເຫັນມັດເງິນເຫຼົ່ານັ້ນ, ແລະພວກເຂົາກໍຢ້ານກົວ.
ຢາໂກບ ພໍຂອງພວກເຂົາໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ, ພວກເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍສູນເສຍລູກ,
ໂຢເຊັບບໍ່ຢູ່ແລ້ວ, ຊິເມໂອນບໍ່ຢູ່ແລ້ວ, ແລະພວກເຈົ້າຈະເອົາເບັນຢາມົນໄປ;
ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ທັງໝົດໄດ້ເກີດຂຶ້ນກັບຂ້ອຍ. ຮູເບນໄດ້ກ່າວກັບພໍຂອງເຂົາເຈົ້າວ່າ:
ຈົ່ງຂ້າລູກຊາຍສອງຄົນຂອງຂ້ອຍເສຍ ຖ້າຂ້ອຍບໍ່ນໍາລາວກັບມາຫາທ່ານ.
ຈົ່ງມອບລາວໄວ້ໃນມືຂອງຂ້ອຍ ແລະຂ້ອຍຈະນໍາລາວກັບມາຫາທ່ານ. ແຕ່ລາວເວົ້າວ່າ,
ລູກຊາຍຂອງຂ້ອຍຈະບໍ່ລົງໄປກັບພວກເຈົ້າ, ເພາະວ່າອ້າຍຂອງລາວຕາຍແລ້ວ,
ແລະລາວຄົນດຽວຖືກປະໄວ້,
ແລະຖ້າມີເຫດການໃດໆເກີດຂຶ້ນກັບລາວໃນທາງທີ່ພວກເຈົ້າໄປ,
ພວກເຈົ້າຈະເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍຕາຍດ້ວຍຄວາມໂສກເສົ້າໃນຍາມແກ່ຊາ.

໔໓

ແຕ່ຄວາມອຶດຫິວໄດ້ຮ້າຍແຮງຂຶ້ນທົ່ວແຜ່ນດິນ ມັນເກີດຂຶ້ນວ່າ
ເມື່ອພວກເຂົາກິນເຂົ້າທີ່ນໍາມາຈາກອີຢິບໝົດແລ້ວ,
ພໍຂອງພວກເຂົາຈົ່ງເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ,

ຈົ່ງໄປຊື້ອາຫານໜ້ອຍໜຶ່ງມາໃຫ້ພວກເຮົາອີກເທື່ອໜຶ່ງ. ຢູ່ດາກ່າວກັບລາວວ່າ:
ຊາຍຜູ້ເປັນເຈົ້ານາຍແຫ່ງແຜ່ນດິນໄດ້ເຕືອນພວກເຮົາຢ່າງຮ້າຍແຮງວ່າ
ພວກເຈົ້າຈະບໍ່ໄດ້ເຫັນໜ້າຂ້ອຍ ຖ້ານ້ອງຊາຍຜູ້ນ້ອຍກວ່າຂອງພວກເຈົ້າບໍ່ມາກັບພວກເຈົ້າ.
ຖ້າເຈົ້າສົ່ງນ້ອງຊາຍຂອງພວກເຮົາໄປກັບພວກເຮົາ, ພວກເຮົາຈະລົງໄປ ແລະ
ຈະຊື້ອາຫານໃຫ້ເຈົ້າ. ຖ້າແຕ່ທ່ານບໍ່ສົ່ງອ້າຍນ້ອງຂອງພວກເຮົາໄປກັບພວກເຮົາ,
ພວກເຮົາຈະບໍ່ໄປ, ເພາະວ່າຜູ້ຊາຍຄົນນັ້ນເວົ້າກັບພວກເຮົາວ່າ,
ພວກທ່ານຈະບໍ່ເຫັນໜ້າຂອງຂ້ອຍ,
ຖ້າອ້າຍນ້ອງຜູ້ນ້ອຍຂອງພວກທ່ານບໍ່ຢູ່ກັບພວກທ່ານ. ອິດສະລາເອນກ່າວວ່າ,
ເປັນຫຍັງພວກເຈົ້າເຮັດຮ້າຍຂ້ອຍ, ໂດຍການບອກຜູ້ຊາຍຄົນນັ້ນວ່າພວກເຈົ້າມີອ້າຍນ້ອງ?
ພວກເຂົາຈຶ່ງເວົ້າວ່າ,
ຜູ້ຊາຍຄົນນັ້ນໄດ້ຖາມພວກເຮົາຢ່າງລະອຽດກ່ຽວກັບພວກເຮົາແລະຄອບຄົວຂອງພວກເຮົາ,
ໂດຍເວົ້າວ່າ, ພໍ່ຂອງພວກເຈົ້າຍັງມີຊີວິດຢູ່ບໍ່? ແລະພວກເຈົ້າມີອ້າຍນ້ອງບໍ່?
ພວກເຮົາຈຶ່ງໄດ້ແຈ້ງໃຫ້ລາວຮູ້ຕາມຄໍາຖາມເຫຼົ່ານັ້ນ.
ພວກເຮົາຈະຮູ້ໄດ້ແນວໃດວ່າລາວຈະເວົ້າກັບພວກເຮົາວ່າ,
ຈົ່ງນໍາອ້າຍນ້ອງຂອງພວກເຈົ້າມາ? ຢູ່ດາກ່າວຕໍ່ອິດສະລາເອນພໍ່ຂອງລາວວ່າ,
ສົ່ງເດັກນ້ອຍໄປກັບຂ້ອຍ, ແລະພວກເຮົາຈະລຸກຂຶ້ນໄປ,
ເພື່ອວ່າພວກເຮົາຈະມີຊີວິດແລະບໍ່ຕາຍ, ທັງພວກເຮົາ, ເຈົ້າ, ແລະຄອບຄົວຂອງພວກເຮົາ.
ຂ້ອຍຈະລໍຖ້າລາວ, ຈົ່ງຊອກຫາລາວຈາກມືຂອງຂ້ອຍ, ຖ້າຂ້ອຍບໍ່ນໍາລາວມາຫາເຈົ້າ ແລະ
ຕັ້ງລາວໄວ້ຕໍ່ໜ້າເຈົ້າ, ຂ້ອຍຈະເປັນຄົນມີບາບຕໍ່ເຈົ້າຕະຫຼອດມື້. ຖ້າພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ຊັກຊ້າ,
ພວກເຮົາກໍຈະກັບຄືນມາແລ້ວສອງເທື່ອ. ອິດສະລາເອນ ພໍ່ຂອງພວກເຂົາ
ເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ, ຖ້າເປັນດັ່ງນັ້ນ, ຈົ່ງເຮັດສິ່ງນີ້:
ເອົາຜົນໄມ້ຂອງແຜ່ນດິນໃສ່ພາຊະນະຂອງເຈົ້າ, ແລະນໍາຂອງຂວັນລົງໄປໃຫ້ຜູ້ຊາຍນັ້ນ,
ຄືຍາງໄມ້, ນໍ້າເຜິ້ງ, ເຄື່ອງຫອມ, ນໍ້າມັນຫອມ, ເທເລບິນ, ແລະຖົ່ວ.

ແລະເອົາເງິນສອງເທົ່າໄປໃນມືຂອງເຈົ້າ, ເງິນທີ່ຖືກສົ່ງຄືນໃນຖົງຂອງເຈົ້ານັ້ນ
ຈຶ່ງນຳກັບຄືນໄປດ້ວຍ, ບາງທີມັນອາດຈະເປັນຄວາມຜິດພາດ.
ແລະເອົາອ້າຍນ້ອງຂອງເຈົ້າໄປ, ແລ້ວລຸກຂຶ້ນລົງໄປຫາຊາຍຄົນນັ້ນ.
ແຕ່ຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າຂອງຂ້ານ້ອຍປະທານພຣະຄຸນແກ່ພວກເຈົ້າຕໍ່ໜ້າຜູ້ຊາຍຄົນນັ້ນ
ແລະໃຫ້ສິ່ງພິນ້ອງຂອງພວກເຈົ້າອີກຄົນໜຶ່ງ ແລະເບັນຢາມິນກັບມາ, ສ່ວນຂ້ານ້ອຍ
ຖ້າຂ້ານ້ອຍຕ້ອງສູນເສຍລູກ ກໍຂໍໃຫ້ສູນເສຍເທົ່ານັ້ນ.

ພວກຜູ້ຊາຍໄດ້ເອົາຂອງຂວັນເຫຼົ່ານີ້ ແລະ ເງິນສອງເທົ່າໄວ້ໃນມືຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ
ເບັນຢາມິນ, ແລ້ວລຸກຂຶ້ນລົງໄປອີຢິບ, ແລະ ຢືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າໂຢເຊັບ. ໂຢເຊັບເຫັນພວກເຂົາ
ແລະເບັນຢາມິນອ້າຍນ້ອງຂອງລາວທີ່ມີແມ່ດຽວກັນ,
ແລ້ວລາວເວົ້າກັບຜູ້ຄຸມເຮືອນຂອງລາວວ່າ, ຈຶ່ງນຳຜູ້ຊາຍເຫຼົ່ານີ້ເຂົ້າໄປໃນເຮືອນ, ແລະຂ້າສັດ
ແລະກຽມອາຫານ, ເພາະວ່າຜູ້ຊາຍເຫຼົ່ານີ້ຈະກິນເຂົ້າກັບຂ້ານ້ອຍໃນເວລາທ່ຽງ.
ຄົນນັ້ນໄດ້ເຮັດຕາມທີ່ໂຢເຊັບເວົ້າ, ແລະນຳພວກຄົນເຫຼົ່ານັ້ນເຂົ້າໄປໃນເຮືອນຂອງໂຢເຊັບ.
ເມື່ອພວກຜູ້ຊາຍເຫັນວ່າພວກເຂົາຖືກນຳເຂົ້າໄປໃນເຮືອນຂອງໂຢເຊັບແລ້ວ,
ພວກເຂົາກໍເວົ້າວ່າ, ເພາະວ່າເງິນທີ່ຖືກສົ່ງຄືນໃນຖົງຂອງພວກເຮົາຕອນເລີ່ມຕົ້ນ,
ພວກເຮົາຈຶ່ງຖືກນຳເຂົ້າມາ, ເພື່ອກ່າວຫາເຫດພວກເຮົາແລະໂຈມຕີພວກເຮົາ,
ເພື່ອເອົາພວກເຮົາເປັນຂ້າທາດ, ແລະເອົາລາຂອງພວກເຮົາ.
ເມື່ອເຂົາເຈົ້າເຂົ້າມາໃກ້ຄົນຜູ້ຊາຍທີ່ຢູ່ເທິງເຮືອນຂອງໂຢເຊັບ,
ເຂົາເຈົ້າໄດ້ເວົ້າກັບລາວຢູ່ທີ່ປະຕູເຮືອນ, ກ່າວວ່າ: ພວກເຮົາຕ້ອງການ, ເຈົ້ານາຍ,
ມາລົງໃນຕອນເລີ່ມຕົ້ນເພື່ອຊື້ອາຫານ. ມັນເກີດຂຶ້ນວ່າ ເມື່ອພວກເຮົາມາຮອດບ່ອນພັກ
ແລະພວກເຮົາເປີດຖົງຂອງພວກເຮົາ ແລະມີແມ່ນເງິນຂອງແຕ່ລະຄົນຢູ່ໃນຖົງຂອງລາວ,
ເງິນຂອງພວກເຮົາຕາມນ້ຳໜັກ, ພວກເຮົາໄດ້ນຳມັນກັບມາດຽວນີ້ຢູ່ໃນມືຂອງພວກເຮົາ.
ແລະພວກເຮົາໄດ້ນຳເງິນອື່ນມາກັບຕົວເພື່ອຊື້ອາຫານ,

ພວກເຮົາບໍ່ຮູ້ວ່າຜູ້ໃດໄດ້ໃສ່ເງິນເຂົ້າໄປໃນຖົງຂອງພວກເຮົາ. ລາວເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ,
ຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າກະລຸນາພວກເຈົ້າ, ຢ່າຢ້ານກົວເລີຍ. ພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າ ແລະ
ພຣະເຈົ້າຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຈົ້າ

ໄດ້ໃຫ້ຊັບສົມບັດແກ່ພວກເຈົ້າໄວ້ໃນຖົງຂອງພວກເຈົ້າ. ເງິນຂອງພວກເຈົ້າເປັນທີ່ຍອມຮັບ
ແລະ ຂ້ອຍໄດ້ຮັບແລ້ວ. ແລ້ວລາວກໍ່ພາຊົມໂອນອອກມາຫາພວກເຂົາ.

ແລະລາວໄດ້ນຳນ້ຳມາລ້າງຕົນຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແລະໃຫ້ອາຫານສັດແກ່ລາຂອງເຂົາເຈົ້າ.

ພວກເຂົາໄດ້ກຽມຂອງຂວັນໄວ້ຈົນກວ່າໂຢເຊັບຈະມາເຖິງໃນເວລາທ່ຽງ,

ເພາະວ່າພວກເຂົາໄດ້ຍິນວ່າລາວຈະກິນເຂົ້າຢູ່ທີ່ນັ້ນ. ແຕ່ໂຢເຊັບໄດ້ເຂົ້າໄປໃນເຮືອນ,

ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ນຳເອົາຂອງຂວັນທີ່ເຂົາເຈົ້າຖືຢູ່ໃນມືຂອງເຂົາເຈົ້າມາຖວາຍໃຫ້ລາວໃນເຮືອນ,

ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ກົມໜ້ານະມັດສະການລາວລົງເຖິງແຜ່ນດິນ. ລາວຖາມພວກເຂົາວ່າ,

ທ່ານສະບາຍດີບໍ່; ແລະ ລາວເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ, ພໍຂອງທ່ານທີ່ເປັນຄົນເຖົ້າ,

ຜູ້ທີ່ທ່ານໄດ້ເວົ້າເຖິງນັ້ນ, ລາວຍັງມີສຸຂະພາບດີຢູ່ບໍ່; ລາວຍັງມີຊີວິດຢູ່ບໍ່; ພວກເຂົາເວົ້າວ່າ,

ພໍຂອງພວກເຮົາ, ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຈົ້າ, ຍັງມີຊີວິດຢູ່ແລະແຂງແຮງ. ແລະລາວເວົ້າວ່າ,

ຄົນນັ້ນໄດ້ຮັບພອນຈາກພຣະເຈົ້າ, ແລະພວກເຂົາໂຄ້ງລົງນະມັດສະການຕໍ່ລາວ.

ໂຢເຊັບເບິ່ງຂຶ້ນດ້ວຍຕາຂອງລາວ, ແລ້ວເຫັນເບັນຢາມິນອ້າຍນ້ອງຂອງລາວທີ່ມີແມ່ດຽວກັນ,

ແລະເວົ້າວ່າ, ນີ້ແມ່ນອ້າຍນ້ອງທີ່ນ້ອຍກວ່າຂອງພວກເຈົ້າ,

ທີ່ພວກເຈົ້າເວົ້າຕໍ່ຂ້ອຍວ່າຈະນຳມາບໍ່? ແລະລາວເວົ້າວ່າ, ຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າເມດຕາເຈົ້າ, ລູກເອີຍ.

ແຕ່ໂຢເຊັບຖືກລົບກວນ ເພາະວ່າພາກພາຍໃນຂອງລາວຖືກກະຕຸ້ນເທິງອ້າຍນ້ອງຂອງລາວ,

ແລະລາວຊອກຫາທີ່ຈະຮ້ອງໄຫ້. ແຕ່ໄດ້ເຂົ້າໄປໃນຫ້ອງ, ລາວຮ້ອງໄຫ້ຢູ່ທີ່ນັ້ນ.

ແລະ ເມື່ອລ້າງໜ້າແລ້ວ, ລາວອອກມາ ຄວບຄຸມຕົນເອງໄດ້, ແລະ ເວົ້າວ່າ, ຈັດເຂົ້າຈີ່ມາ.

ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ວາງອາຫານໄວ້ໃຫ້ລາວຄົນດຽວ, ແລະໃຫ້ເຂົາເຈົ້າແຍກຕ່າງຫາກ,

ແລະໃຫ້ຊາວອີຢິບທີ່ກິນເຂົ້າຮ່ວມກັບລາວແຍກຕ່າງຫາກ,

ເພາະວ່າຊາວອີຢິບບໍ່ສາມາດກິນເຂົ້າຮ່ວມກັບຊາວຮີບຣິວໄດ້,
ເພາະວ່າມັນເປັນສິ່ງທີ່ໜ້າລັງກຽດສຳລັບຊາວອີຢິບ. ພວກເຂົານັ່ງຢູ່ຕໍ່ໜ້າລາວ,
ລູກຫົວປີຕາມຄວາມສິດພິເສດຂອງລາວ, ແລະລູກນ້ອຍກວ່າຕາມຄວາມໜຸ່ມຂອງລາວ,
ແລະຄົນເຫຼົ່ານັ້ນແຕ່ລະຄົນກໍ່ປະຫລາດໃຈຕໍ່ພັນຮອງຂອງຕົນ.
ພວກເຂົາເອົາສ່ວນແບ່ງຈາກລາວໄປຫາຕົນເອງ,
ແຕ່ສ່ວນແບ່ງຂອງເບັນຢາມິນໃຫຍ່ກວ່າສ່ວນແບ່ງຂອງພວກເຂົາທັງໝົດຫ້າເທົ່າ,
ແລະພວກເຂົາຕື່ມແລະມ່ວນກັບລາວ.

໔໔

ແລະໂຢເຊັບໄດ້ສົ່ງຜູ້ທີ່ຢູ່ເທິງເຮືອນຂອງລາວວ່າ
ໃຫ້ເຕັມຖົງຂອງຜູ້ຊາຍເຫຼົ່ານັ້ນດ້ວຍອາຫານໃຫ້ຫຼາຍເທົ່າທີ່ພວກເຂົາສາມາດຍົກໄດ້
ແລະໃຫ້ໃສ່ເງິນຂອງແຕ່ລະຄົນໄວ້ທີ່ປາກຖົງ
ແລະໃຫ້ໃສ່ຈອກເງິນຂອງຂ້ອຍເຂົ້າໄປໃນຖົງຂອງນ້ອງ ພ້ອມກັບເງິນຄ່າເມັດພືດຂອງລາວ,
ແລະມັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນຕາມຄຳສັ່ງຂອງໂຢເຊັບ ດັ່ງທີ່ທ່ານໄດ້ເວົ້າໄວ້.

ຕອນເຊົ້າຮຸ່ງອາລຸນ, ແລະຄົນເຫຼົ່ານັ້ນຖືກສົ່ງໄປ, ພວກເຂົາເອງແລະລາຂອງພວກເຂົາ.
ເມື່ອພວກເຂົາເຈົ້າອອກຈາກເມືອງແລ້ວ ຍັງບໍ່ທັນໄປໄກ,
ໂຢເຊັບກໍ່ເວົ້າກັບຜູ້ຄຸມເຮືອນຂອງລາວວ່າ, ລູກຂຶ້ນໄລ່ຕາມພວກຜູ້ຊາຍເຫຼົ່ານັ້ນ,
ແລະເມື່ອເຈົ້າຕິດຕາມທັນພວກເຂົາເຈົ້າແລ້ວ, ຈົ່ງເວົ້າກັບພວກເຂົາເຈົ້າວ່າ,
ເປັນຫຍັງພວກເຈົ້າຈຶ່ງຕອບແທນຄວາມຊົ່ວແທນຄວາມດີ?
ເປັນຫຍັງພວກເຈົ້າຈຶ່ງລັກເອົາຈອກເງິນຂອງຂ້ອຍ?
ນີ້ບໍ່ແມ່ນຈອກທີ່ເຈົ້ານາຍຂອງຂ້ອຍຕື່ມນ້ຳຢູ່ບໍ່? ແລະລາວເອງກໍ່ໃຊ້ມັນໃນການທຳນາຍ.

ພວກເຈົ້າໄດ້ກະທຳການຊົ່ວຮ້າຍທີ່ພວກເຈົ້າໄດ້ເຮັດນີ້. ແລະເມື່ອໄດ້ພົບພວກເຂົາແລ້ວ,
ທ່ານໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຂົາຕາມຄຳເວົ້າເຫຼົ່ານີ້. ແຕ່ພວກເຂົາເວົ້າກັບເຂົາວ່າ,
ເປັນຫຍັງເຈົ້ານາຍຈຶ່ງເວົ້າຕາມຄຳເວົ້າເຫຼົ່ານີ້? ຂໍຢ່າໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຂອງທ່ານເຮັດຕາມຄຳເວົ້ານີ້.
ຖ້າເງິນທີ່ພວກເຮົາພົບໃນຖົງຂອງພວກເຮົານັ້ນ,
ພວກເຮົາໄດ້ນຳກັບຄືນມາຫາທ່ານຈາກແຜ່ນດິນຄານາອານແລ້ວ,
ແລ້ວພວກເຮົາຈະລັກເງິນຫຼືຄຳຈາກເຮືອນຂອງເຈົ້ານາຍຂອງທ່ານໄດ້ແນວໃດ?
ຜູ້ທີ່ເຈົ້າພົບຈອກຂອງຄົນໃຊ້ຂອງເຈົ້າຢູ່ກັບລາວ ໃຫ້ລາວຕາຍ,
ແລະພວກເຮົາກໍຈະເປັນຄົນໃຊ້ແກ່ເຈົ້ານາຍຂອງພວກເຮົາ. ແຕ່ທ່ານກ່າວວ່າ: ດຽວນີ້,
ດັ່ງທີ່ທ່ານທັງຫລາຍເວົ້າ, ມັນຈະເປັນດັ່ງນັ້ນ. ຜູ້ທີ່ຈອກຖືກພົບຢູ່ກັບ,
ຈະເປັນຄົນໃຊ້ຂອງຂ້ອຍ, ແຕ່ທ່ານທັງຫລາຍຈະບໍລິສຸດ. ແລະພວກເຂົາຮີບດ່ວນ,
ແລະແຕ່ລະຄົນກໍ່ປ່ອຍຖົງຂອງລາວລົງເທິງແຜ່ນດິນ, ແລະແຕ່ລະຄົນກໍ່ເປີດຖົງຂອງລາວ.
ລາວໄດ້ຄົ້ນຫາໂດຍເລີ່ມຈາກຜູ້ເຖົ້າ ຈົນກ່ວາມາເຖິງຜູ້ນ້ອຍກວ່າ
ແລະພົບຈອກຢູ່ໃນຖົງຂອງເບັນຢາມິນ ແລະພວກເຂົາກໍ່ສຶກເຄື່ອງນຸ່ງຂອງພວກເຂົາ,
ແລະແຕ່ລະຄົນກໍ່ວາງຖົງຂອງຕົນເທິງລາຂອງຕົນ, ແລະພວກເຂົາກໍ່ກັບຄືນເຂົ້າໄປໃນເມືອງ.

ຢູດາ ແລະ ພີ່ນ້ອງຂອງລາວ ເຂົ້າໄປຫາ ໂຢເຊັບ ໃນຂະນະທີ່ລາວຍັງຢູ່ທີ່ນັ້ນ, ແລະ
ພວກເຂົາກໍ່ລົ້ມລົງຕໍ່ໜ້າລາວເທິງແຜ່ນດິນ. ໂຢເຊັບກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ,
ພວກເຈົ້າເຮັດເລື່ອງນີ້ແມ່ນຫຍັງ? ພວກເຈົ້າບໍ່ຮູ້ວ່າຄົນເຊັ່ນຂ້ອຍສາມາດຫາຍໄດ້?
ຢູດາເວົ້າວ່າ, ພວກເຮົາຈະຕອບຫຍັງຕໍ່ເຈົ້ານາຍ, ຫຼືພວກເຮົາຈະເວົ້າຫຍັງ,
ຫຼືພວກເຮົາຈະຊອກໄຂ້ຕົວເອງໄດ້ແນວໃດ?
ພຣະເຈົ້າໄດ້ພົບຄວາມບໍ່ຍຸຕິທຳຂອງຄົນໃຊ້ຂອງເຈົ້າ,
ນີ້ແມ່ນພວກເຮົາເປັນຄົນໃຊ້ຂອງເຈົ້ານາຍຂອງພວກເຮົາ, ທັງພວກເຮົາ,
ແລະຜູ້ທີ່ຖືກພົບຈອກ. ໂຢເຊັບເວົ້າວ່າ, ຂ້ອຍຈະບໍ່ເຮັດຄຳນີ້,

ຜູ້ຊາຍທີ່ຖືກພົບຈອກຢູ່ກັບລາວ, ລາວເອງຈະເປັນຄົນໃຊ້ຂອງຂ້ອຍ,
ແຕ່ພວກເຈົ້າຈຶ່ງຂຶ້ນໄປດ້ວຍຄວາມສະຫງົບສຸກໄປຫາພໍ່ຂອງພວກເຈົ້າ.
ເມື່ອຢູ່ຕາເຂົ້າໃກ້ລາວແລ້ວ ກໍ່ເວົ້າວ່າ, ຂ້ານ້ອຍຂໍຮ້ອງ, ເຈົ້ານາຍ,
ຂໍໃຫ້ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງທ່ານເວົ້າຄຳຕໍ່ໜ້າທ່ານ, ແລະຂໍຢາກໂກດກັບຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງທ່ານ,
ເພາະວ່າທ່ານແມ່ນຢູ່ກັບຟາໂຣ. ເຈົ້ານາຍ, ທ່ານໄດ້ຖາມພວກຂ້າລູກໃຊ້ຂອງທ່ານວ່າ,
ພວກເຈົ້າມີພໍ່ຫຼືອ້າຍນ້ອງບໍ່. ແລະພວກເຮົາໄດ້ເວົ້າກັບເຈົ້ານາຍວ່າ, ພວກເຮົາມີພໍ່ທີ່ເຖົ້າແກ່,
ແລະມີລູກນ້ອຍທີ່ເກີດໃນຍາມຊາວປີຂອງລາວ, ແລະອ້າຍຂອງລູກນ້ອຍນັ້ນໄດ້ຕາຍແລ້ວ,
ລາວຈຶ່ງເຫຼືອຢູ່ຄົນດຽວຈາກແມ່ຂອງລາວ, ແລະພໍ່ຂອງລາວຮັກລາວ.
ທ່ານກ່າວແກ່ຂ້າພະເຈົ້າທັງຫຼາຍຂອງທ່ານວ່າ, ຈົ່ງນຳລາວລົງມາຫາຂ້ານ້ອຍ,
ແລະຂ້ານ້ອຍຈະດູແລລາວ. ແລະພວກເຮົາໄດ້ເວົ້າກັບເຈົ້ານາຍວ່າ,
ເດັກນ້ອຍຈະບໍ່ສາມາດປະພໍ່ຂອງມັນໄດ້, ແຕ່ຖ້າມັນປະພໍ່, ມັນຈະຕາຍ.
ແຕ່ທ່ານໄດ້ເວົ້າກັບຄົນໃຊ້ຂອງທ່ານວ່າ,
ຖ້າອ້າຍນ້ອງຜູ້ນ້ອຍກວ່າຂອງພວກເຈົ້າບໍ່ລົງມາກັບພວກເຈົ້າ,
ພວກເຈົ້າຈະບໍ່ໄດ້ເຫັນໜ້າຂອງຂ້ອຍອີກ. ມັນເກີດຂຶ້ນແລ້ວ
ເມື່ອພວກເຮົາຂຶ້ນໄປຫາພໍ່ຂອງພວກເຮົາ ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງທ່ານ,
ພວກເຮົາໄດ້ລາຍງານຄຳເວົ້າຂອງເຈົ້ານາຍຂອງພວກເຮົາໃຫ້ລາວຟັງ.
ພໍ່ຂອງພວກເຮົາໄດ້ກ່າວວ່າ, ຈົ່ງໄປອີກຄັ້ງແລະຊື້ອາຫານເລັກນ້ອຍມາໃຫ້ພວກເຮົາ.
ພວກເຮົາເວົ້າວ່າ ພວກເຮົາຈະບໍ່ສາມາດລົງໄປໄດ້,
ແຕ່ຖ້ານ້ອງຊາຍຄົນນ້ອຍຂອງພວກເຮົາລົງໄປກັບພວກເຮົາ, ພວກເຮົາກໍ່ຈະລົງໄປ,
ເພາະວ່າພວກເຮົາຈະບໍ່ສາມາດເຫັນໜ້າຂອງຜູ້ຊາຍນັ້ນໄດ້
ຖ້ານ້ອງຊາຍຄົນນ້ອຍຂອງພວກເຮົາບໍ່ຢູ່ກັບພວກເຮົາ.
ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຈົ້າຄືພໍ່ຂອງພວກເຮົາໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຮົາວ່າ,
ພວກເຈົ້າຮູ້ວ່າຜູ້ຍິງໄດ້ເກີດລູກສອງຄົນໃຫ້ຂ້ອຍ ແລະຄົນໜຶ່ງໄດ້ອອກໄປຈາກຂ້ອຍ

ແລະເຈົ້າເວົ້າວ່າລາວຖືກສັດປ່າກິນ ແລະຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ເຫັນລາວຈົນເຖິງດຽວນີ້
ຖ້າດັ່ງນັ້ນທ່ານຮັບເອົານີ້ໄປຈາກໜ້າຂ້ອຍ ແລະຄວາມອ່ອນແອເກີດຂຶ້ນກັບລາວໃນທາງ
ທ່ານກໍຈະນຳຄວາມແກ່ຂອງຂ້ອຍລົງສູ່ນະລຶກດ້ວຍຄວາມໂສກເສົ້າ ດຽວນີ້ ດັ່ງນັ້ນ
ຖ້າຂ້ອຍໄປເຂົ້າຫາຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງທ່ານ ພໍ່ຂອງພວກເຮົາ ແລະເດັກນ້ອຍບໍ່ຢູ່ກັບພວກເຮົາ
ແຕ່ຈິດວິນຍານຂອງລາວຜູກພັນຢູ່ກັບຈິດວິນຍານຂອງນີ້
ແລະຈະເປັນວ່າໃນເວລາທີ່ລາວເຫັນເດັກນ້ອຍບໍ່ຢູ່ກັບພວກເຮົາ, ລາວຈະຕາຍ,
ແລະຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງທ່ານຈະນຳຄວາມແກ່ຂອງຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງທ່ານ, ຄືພໍ່ຂອງພວກເຮົາ,
ດ້ວຍຄວາມໂສກເສົ້າລົງສູ່ນະລຶກ. ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງທ່ານໄດ້ຮັບເດັກນ້ອຍຈາກພໍ່, ໂດຍເວົ້າວ່າ,
ຖ້າຂ້ອຍບໍ່ນຳລາວມາຫາທ່ານ ແລະ ດັ່ງລາວໄວ້ຕໍ່ໜ້າທ່ານ,
ຂ້ອຍຈະເປັນຜູ້ທີ່ໄດ້ເຮັດບາບຕໍ່ພໍ່ຕະຫຼອດມື້. ດຽວນີ້ ດັ່ງນັ້ນ
ຂ້ານ້ອຍຈະຢູ່ກັບທ່ານເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ແທນເດັກນ້ອຍ, ເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ຄົວເຮືອນຂອງເຈົ້ານາຍ,
ແຕ່ຂໍໃຫ້ເດັກນ້ອຍຂຶ້ນໄປກັບພໍ່ນ້ອງຂອງລາວ. ຂ້ອຍຈະຂຶ້ນໄປຫາພໍ່ໄດ້ແນວໃດ
ໃນເມື່ອເດັກນ້ອຍບໍ່ຢູ່ກັບພວກເຮົາ?
ເພື່ອຂ້ອຍຈະບໍ່ເຫັນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍທີ່ຈະເກີດແກ່ພໍ່ຂອງຂ້ອຍ.

໔໕

ແລະໂຢເຊັບບໍ່ສາມາດທົນທັງໝົດຂອງຄົນທີ່ຢືນຢູ່ກັບລາວໄດ້, ແຕ່ລາວເວົ້າວ່າ,
ສິ່ງທຸກຄົນອອກໄປຈາກຂ້ອຍ,
ແລະບໍ່ມີໃຜຢືນຢູ່ກັບໂຢເຊັບເມື່ອລາວເປີດເຜີຍຕົວເອງກັບພໍ່ນ້ອງຂອງລາວ.
ແລະລາວໄດ້ປ່ອຍສຽງຮ້ອງໄຫ້, ຊາວອີຢິບທັງໝົດໄດ້ຍິນ,
ແລະມັນໄດ້ຖືກໄດ້ຍິນເຖິງພະລາຊະວັງຂອງຟາໂຣ.
ໂຢເຊັບເວົ້າກັບພວກພໍ່ນ້ອງຂອງລາວວ່າ, ຂ້ອຍແມ່ນໂຢເຊັບ, ພໍ່ຂອງຂ້ອຍຍັງມີຊີວິດຢູ່ບໍ່?

ແລະພວກພີ່ນ້ອງບໍ່ສາມາດຕອບລາວໄດ້, ເພາະວ່າພວກເຂົາຕົກໃຈ.
ໂຢເຊັບໄດ້ກ່າວກັບພວກອ້າຍນ້ອງຂອງລາວວ່າ: ເຂົ້າມາໃກ້ຂ້ອຍເທົ່ນ,
ແລະພວກເຂົາກໍເຂົ້າມາໃກ້. ລາວຈຶ່ງກ່າວວ່າ: ຂ້ອຍແມ່ນໂຢເຊັບ, ອ້າຍນ້ອງຂອງພວກເຈົ້າ,
ຜູ້ທີ່ພວກເຈົ້າໄດ້ຂາຍໄປຍັງອີຢິບ. ດຽວນີ້ ດັ່ງນັ້ນ ຢ່າເສົ້າໂສກເລີຍ
ແລະຢ່າໃຫ້ມັນເປັນເລື່ອງຫຍຸ້ງຍາກແກ່ພວກທ່ານ ທີ່ພວກທ່ານໄດ້ຂາຍຂ້ານ້ອຍມາທີ່ນີ້
ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ສົ່ງຂ້ານ້ອຍມາກ່ອນໜ້າພວກທ່ານເພື່ອຊີວິດ
ນີ້ແມ່ນປີທີສອງຂອງຄວາມອຶດຫິວເທິງແຜ່ນດິນໂລກ ແລະຍັງເຫຼືອອີກຫ້າປີ
ທີ່ຈະບໍ່ມີການໄຖ່ນາ ຫຼືການເກັບກ່ຽວ ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ສົ່ງຂ້ອຍມາກ່ອນພວກເຈົ້າ
ເພື່ອປະໄວ້ສ່ວນທີ່ເຫຼືອຂອງພວກເຈົ້າໄວ້ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ
ແລະເພື່ອລ້ຽງດູການປະໄວ້ທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພວກເຈົ້າ ດຽວນີ້ ດັ່ງນັ້ນ
ບໍ່ແມ່ນພວກເຈົ້າທີ່ໄດ້ສົ່ງຂ້ອຍມາທີ່ນີ້, ແຕ່ແມ່ນພຣະເຈົ້າ,
ແລະພຣະອົງໄດ້ເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍເປັນເໝືອນພໍ່ຂອງຟາໂຣ,
ແລະເປັນເຈົ້ານາຍຂອງເຮືອນທັງໝົດຂອງລາວ,
ແລະເປັນຜູ້ປົກຄອງແຜ່ນດິນອີຢິບທັງໝົດ. ຈົ່ງຮີບໄປຫາພໍ່ຂອງຂ້ອຍ ແລະ ບອກລາວວ່າ
ລູກຊາຍຂອງທ່ານຄືໂຢເຊັບເວົ້າດັ່ງນີ້:
ພຣະເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍເປັນເຈົ້ານາຍທົ່ວແຜ່ນດິນອີຢິບ, ດັ່ງນັ້ນຈົ່ງລົງມາຫາຂ້ອຍ ແລະ
ຢ່າຢູ່ຕໍ່. ແລະເຈົ້າຈະອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນເກເຊັມແຫ່ງອາຣາເບຍ, ແລະເຈົ້າຈະຢູ່ໃກ້ຂ້ອຍ,
ທັງເຈົ້າ, ລູກຊາຍຂອງເຈົ້າ, ລູກຫຼານຂອງເຈົ້າ, ແກະຂອງເຈົ້າ, ງົວຂອງເຈົ້າ,
ແລະທຸກສິ່ງທີ່ເຈົ້າມີ. ແລະຂ້ອຍຈະເລີ້ຍງູເຈົ້າຢູ່ທີ່ນັ້ນ, ເພາະວ່າຍັງມີການກະຫຼາດອີກຫ້າປີ,
ເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະບໍ່ຖືກທຳລາຍ, ທັງເຈົ້າ, ລູກຊາຍຂອງເຈົ້າ, ແລະຊັບສິນທັງໝົດຂອງເຈົ້າ.
ຈົ່ງເບິ່ງ, ຕາຂອງເຈົ້າເຫັນ ແລະ ຕາຂອງເບັນຢາມິນ ນ້ອງຊາຍຂອງຂ້ອຍເຫັນວ່າ
ປາກຂອງຂ້ອຍກຳລັງເວົ້າກັບເຈົ້າ.
ຈົ່ງລາຍງານໃຫ້ພໍ່ຂອງຂ້ອຍຮູ້ເຖິງຄວາມສະຫງ່າລາສີທັງໝົດຂອງຂ້ອຍໃນອີຢິບ ແລະ

ສິ່ງທີ່ທ່ານໄດ້ເຫັນທັງໝົດ, ແລ້ວຈົ່ງຮີບນຳພໍ່ຂອງຂ້ອຍລົງມາທີ່ນີ້.

ແລະລາວໄດ້ໂອບຄໍເບັນຢາມົນອ້າຍນ້ອງຂອງລາວ ແລ້ວຮ້ອງໄຫ້ກັບລາວ,

ແລະເບັນຢາມົນກໍໄດ້ຮ້ອງໄຫ້ໂອບຄໍລາວ. ແລະເມື່ອລາວໄດ້ຈຸບພີ່ນ້ອງຊາຍທັງໝົດຂອງລາວ
ແລ້ວ, ລາວກໍຮ້ອງໄຫ້ກັບເຂົາເຈົ້າ, ແລະຫຼັງຈາກນັ້ນ ພີ່ນ້ອງຊາຍຂອງລາວກໍໄດ້ເວົ້າກັບລາວ.

ແລະຂ່າວໄດ້ແຜ່ສຽງໄປໃນພະລາຊະວັງຂອງຟາໂຣວ່າ ພີ່ນ້ອງຂອງໂຢເຊັບໄດ້ມາແລ້ວ,

ແລະຟາໂຣກັບບັນດາຂ້າລາຊະການຂອງພຣະອົງກໍຕື່ໃຈ. ຟາຣາໂອກ່າວຕໍ່ໂຢເຊັບວ່າ,

ຈົ່ງກ່າວຕໍ່ພີ່ນ້ອງຂອງເຈົ້າວ່າ, ຈົ່ງເຮັດດັ່ງນີ້, ຈົ່ງເຕັມຖົງຂອງພວກເຈົ້າ,

ແລະຈົ່ງໄປຍັງແຜ່ນດິນຄານາອານ. ແລະໄດ້ພາພໍ່ຂອງເຈົ້າ ແລະຊັບສິນຂອງເຈົ້າມາຫາຂ້ອຍ,

ແລະຂ້ອຍຈະໃຫ້ສິ່ງດີທັງໝົດຂອງອີຢິບແກ່ເຈົ້າ, ແລະເຈົ້າຈະກິນໄຂກະດູກຂອງແຜ່ນດິນ.

ແຕ່ເຈົ້າຈົ່ງສັ່ງສິ່ງເຫຼົ່ານີ້, ໃຫ້ເອົາເກວຽນຈາກແຜ່ນດິນອີຢິບໃຫ້ແກ່ເດັກນ້ອຍຂອງພວກເຈົ້າ

ແລະ ແມ່ຍິງຂອງພວກເຈົ້າ, ແລະ ເມື່ອໄດ້ຍົກພໍ່ຂອງພວກເຈົ້າຂຶ້ນແລ້ວ ຈົ່ງມາ.

ແລະຢ່າຫ່ວງໃຍກ່ຽວກັບຊັບສິນຂອງພວກເຈົ້າ,

ເພາະວ່າສິ່ງດີງາມທັງໝົດຂອງອີຢິບຈະເປັນຂອງພວກເຈົ້າ.

ພວກລູກຊາຍອິດສະລາເອນໄດ້ເຮັດດັ່ງນັ້ນ,

ແລະໂຢເຊັບໄດ້ໃຫ້ລົດເທົາແກ່ພວກເຂົາເຈົ້າຕາມທີ່ຟາໂຣກະສັດໄດ້ເວົ້າໄວ້,

ແລະໄດ້ໃຫ້ເສບຽງແກ່ພວກເຂົາເຈົ້າສຳລັບການເດີນທາງ ແລະ

ທ່ານໃຫ້ເສື້ອຜ້າສອງຊຸດແກ່ທຸກຄົນ, ແຕ່ໃຫ້ເບັນຢາມົນສາມຮ້ອຍເງິນຄຳ ແລະ

ເສື້ອຜ້າປຽນຫ້າຊຸດ. ແລະລາວໄດ້ສົ່ງໄປໃຫ້ພໍ່ຂອງລາວຕາມແບບດຽວກັນ, ຄື

ລາສິບໂຕທີ່ແບກສິ່ງດີທັງໝົດຈາກອີຢິບ,

ແລະລາລໍສິບໂຕທີ່ແບກເຂົ້າຈີ່ສຳລັບພໍ່ຂອງລາວໃນການເດີນທາງ.

ລາວສົ່ງພີ່ນ້ອງຂອງລາວອອກໄປ, ແລະພວກເຂົາກໍໄປ, ແລະລາວເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ,

ຢ່າໂກດກັນໃນທາງ. ແລະພວກເຂົາໄດ້ຂຶ້ນມາຈາກອີຢິບ

ແລະມາເຖິງແຜ່ນດິນຄານາອານາທາຢາໂກບພໍ່ຂອງພວກເຂົາ
ແລະພວກເຂົາລາຍງານກັບລາວເວົ້າວ່າ, ລູກຊາຍຂອງເຈົ້າຄືໂຢເຊັບມີຊີວິດຢູ່,
ແລະລາວເອງປົກຄອງທັງໝົດແຜ່ນດິນອີຢິບ, ແລະຢາໂກບປະຫລາດໃຈໃນຈິດໃຈ,
ເພາະວ່າລາວບໍ່ເຊື່ອພວກເຂົາ. ພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ເວົ້າກັບລາວທຸກສິ່ງທີ່ຖືກເວົ້າໂດຍໂຢເຊັບ,
ຫຼາຍເທົ່າທີ່ລາວເວົ້າກັບພວກເຂົາເຈົ້າ.
ແຕ່ເມື່ອເຫັນເກວຽນທີ່ໂຢເຊັບສົ່ງມາເພື່ອຮັບເອົາລາວ,
ຈິດໃຈຂອງຢາໂກບພໍ່ຂອງພວກເຂົາເຈົ້າກໍ່ຟື້ນຄືນມາ. ອິດສະລາເອນເວົ້າວ່າ,
ມັນເປັນເລື່ອງໃຫຍ່ສຳລັບຂ້ອຍ, ຖ້າໂຢເຊັບລູກຊາຍຂອງຂ້ອຍຍັງມີຊີວິດຢູ່,
ຂ້ອຍຈະໄປເຫັນລາວກ່ອນທີ່ຂ້ອຍຈະຕາຍ.

໔໖

ອິດສະລາເອນໄດ້ອອກເດີນທາງພ້ອມກັບທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງຂອງລາວ,
ມາຮອດບໍ່ແຫ່ງຄຳສາບານ,
ແລະໄດ້ຖວາຍເຄື່ອງບູຊາແກ່ພຣະເຈົ້າຂອງອິດສະລາກພໍ່ຂອງລາວ.
ພຣະເຈົ້າຕົວະກັບອິດສະລາເອນໃນນິມິດກາງຄືນ, ໄດ້ກ່າວວ່າ, ຢາໂກບ, ຢາໂກບ,
ແລະລາວກ່າວວ່າ, ແມ່ນຫຍັງ? ແຕ່ພຣະອົງກໍ່ຕົວະກັບລາວວ່າ,
ເຮົາເປັນພຣະເຈົ້າຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງເຈົ້າ, ຢ່າຢ້ານກົວທີ່ຈະລົງໄປອີຢິບ,
ເພາະວ່າເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ເຈົ້າເປັນປະຊາຊາດໃຫຍ່ຢູ່ທີ່ນັ້ນ.
ແລະຂ້ານ້ອຍຈະລົງໄປກັບເຈົ້າເຂົ້າໄປໃນອີຢິບ, ແລະຂ້ານ້ອຍຈະນຳເຈົ້າຂຶ້ນມາໃນທີ່ສຸດ,
ແລະໂຢເຊັບຈະວາງມືຂອງລາວເທິງຕາຂອງເຈົ້າ. ຢາໂກບລຸກຂຶ້ນຈາກບໍ່ນ້ຳແຫ່ງຄຳສາບານ,
ແລະລູກຊາຍຂອງອິດສະລາເອນໄດ້ຍົກພໍ່ຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຂອງໃຊ້,
ແລະພັນລະຍາຂອງເຂົາເຈົ້າຂຶ້ນເທິງເກວຽນທີ່ໂຢເຊັບສົ່ງມາເພື່ອບັນທຸກລາວ.

ແລະພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ເອົາຊັບສິນຂອງເຂົາເຈົ້າ

ແລະຊັບສິນທັງໝົດທີ່ໄດ້ຮັບມາຈາກແຜ່ນດິນຄານາອານ ເຂົ້າໄປສູ່ອີຢິບ, ຄີຢາໂກບ

ແລະເຊື້ອສາຍທັງໝົດຂອງລາວພ້ອມກັບລາວ. ລູກຊາຍ ແລະ

ລູກຊາຍຂອງລູກຊາຍຂອງລາວພ້ອມກັບລາວ, ລູກສາວ ແລະ

ລູກສາວຂອງລູກສາວຂອງລາວ, ແລະ ເຊື້ອສາຍທັງໝົດຂອງລາວ, ລາວໄດ້ນຳມາສູ່ອີຢິບ,

ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຊື່ຂອງລູກຊາຍອິດສະຣາເອນທີ່ເຂົ້າໄປໃນອີຢິບພ້ອມກັບຢາໂກບພໍ່ຂອງພວກເຂົາ

. ຢາໂກບແລະລູກຊາຍຂອງລາວ, ລູກຊາຍທຳອິດຂອງຢາໂກບ, ເຣອູເບນ.

ລູກຊາຍຂອງຣູເບນແມ່ນ: ເອໂນກ, ພາລລູ, ເຮສຣອນ ແລະຄາມີ.

ລູກຊາຍຂອງຊີເມໂອນແມ່ນ: ເຢມູເອນ, ຢາມິນ, ເອຣຸດ, ຢາຄິນ, ໂຊຮາ, ແລະຊາອຸນ

ລູກຊາຍຂອງແມ່ຍິງຊາວຄານາອານ. ລູກຊາຍຂອງເລວີແມ່ນ ເກີໂຊນ, ຄາທ, ແລະເມຣາຣີ.

ລູກຊາຍຂອງຢູຕາແມ່ນ ເອີ, ໂອນານ, ຊີໂລ, ເພເຣສ ແລະ ເຊຣາ, ແຕ່ເອີ ແລະ

ໂອນານໄດ້ຕາຍໃນແຜ່ນດິນຄານາອານ, ແລະລູກຊາຍຂອງເພເຣສແມ່ນ ເຣສໂຣນ ແລະ

ເຢມູເອນ. ແຕ່ລູກຊາຍຂອງອິດສາຄາແມ່ນ ໂທລາ, ພູອາ, ຮາຊູມ, ແລະ ຊິມໂຣນ.

ລູກຊາຍຂອງເຊບູລຸນແມ່ນເຊເຣດ, ອັນລອນ, ແລະອາໂຄເອນ.

ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນລູກຊາຍຂອງເລອາ, ຜູ້ທີ່ນາງເກີດໃຫ້ຢາໂກບໃນເມໂສໂປເຕເມຍຂອງຊີເຣຍ,

ແລະດີນາລູກສາວຂອງລາວ. ທັງໝົດວິນຍານ, ລູກຊາຍແລະລູກສາວ, ສາມສິບສາມ.

ລູກຊາຍຂອງກາດແມ່ນ: ຊາໂຟນ, ອັງກິສ, ຊັນນິສ, ທາໂຊບານ, ເອເດສ, ອາໂຣເອເດສ, ແລະ

ອາເອເລສ. ລູກຊາຍຂອງອາເຊີແມ່ນ ເຢມນາ, ເຢດໂຊວາ, ເຢອູນ, ບາເຣຍ,

ແລະຊາຣາເອີອິຍນ້ອງຍິງຂອງເຂົາເຈົ້າ. ລູກຊາຍຂອງບາເຣຍແມ່ນ ໂຄບໍ ແລະເມນຄີອິນ.

ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນລູກຊາຍຂອງຊິນປາ, ທີ່ລາບານໃຫ້ແກ່ເລອາລູກສາວຂອງລາວ,

ທີ່ນາງເກີດໃຫ້ແກ່ຢາໂກບ, ສິບຫົກຄົນ. ລູກຊາຍຂອງຣາເຊວ ພັນລະຍາຂອງຢາໂກບ ແມ່ນ

ໂຢເຊັບ ແລະ ເບັນຢາມິນ ກາຍເປັນລູກຊາຍຂອງໂຢເຊັບໃນແຜ່ນດິນອີຢິບ,

ຜູ້ທີ່ອາເສເນັດລູກສາວຂອງໂປຕີເຟຣາປະໂລຫິດແຫ່ງເຮລີໂອໂປລິສເກີດໃຫ້ລາວ, ຄື

ມະນັດເຊ ແລະ ເອຟຣາອິມ. ກາຍເປັນລູກຊາຍຂອງມະນັດເຊ,
ຜູ້ທີ່ນາງຊ້າງຊາວຊີເຣຍເກີດໃຫ້ລາວ, ຄື ມາຄີຣ. ມາຄີຣເກີດກິເລອາດ.
ລູກຊາຍຂອງເອຟຣາອິມອ້າຍນ້ອງຂອງມະນັດເຊ ຄື ຊູເທລາ ແລະ ຕາຮານ.
ລູກຊາຍຂອງຊູເທລາ ຄື ເອໂດມ. ລູກຊາຍຂອງເບັນຢາມິນແມ່ນ ບາລາ, ເບໂຄ ແລະ ອັສເບລ.
ລູກຊາຍຂອງບາລາແມ່ນ ເກຣາ, ໂນເອມານ, ອາຫິຢາ, ໂຣຊ ແລະ ມັມຟິມ.
ເກຣາໄດ້ເກີດອາຣາດ. ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນລູກຊາຍຂອງຣາເຊນ ຜູ້ທີ່ນາງເກີດໃຫ້ແກ່ຢາໂກບ,
ທັງໝົດສິບແປດຄົນ. ລູກຊາຍຂອງດານແມ່ນອາໂຊມ. ແລະລູກຊາຍຂອງນັບທາລີຄື:
ອາຊີເອນ, ກູນີ, ອິດຊາຣ ແລະ ໂຊນເລມ. ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນລູກຊາຍຂອງບິນຮາ,
ເຊິ່ງລາບານໃຫ້ແກ່ຣາເຊນລູກສາວຂອງລາວ, ແລະນາງໄດ້ເກີດລູກເຫຼົ່ານີ້ໃຫ້ແກ່ຢາໂກບ,
ທັງໝົດເຈັດຄົນ. ວິນຍານທັງໝົດທີ່ເຂົ້າໄປໃນອີຢິບກັບຢາໂກບ,
ຜູ້ທີ່ອອກມາຈາກເອວຂອງລາວ, ນອກຈາກພັນລະຍາຂອງລູກຊາຍຢາໂກບ,
ວິນຍານທັງໝົດມີຫົກສິບຫົກ.
ລູກຊາຍຂອງໂຢເຊັບທີ່ເກີດກັບລາວໃນແຜ່ນດິນອີຢິບມີເກົ້າຄົນ.
ຈິດວິນຍານທັງໝົດຂອງເຮືອນຢາໂກບທີ່ເຂົ້າໄປໃນອີຢິບກັບຢາໂກບມີເຈັດສິບຫ້າຄົນ.

ແຕ່ລາວສົ່ງຢູ່ຕາໄປກ່ອນລາວໄປຫາໂຢເຊັບ ເພື່ອພົບລາວຢູ່ເມືອງວິລະຊິນ
ໃນແຜ່ນດິນຣາເມເຊ ໂຢເຊັບໄດ້ຈັບລົດມ້າຂອງລາວແລ້ວ,
ຂຶ້ນໄປພົບພໍ່ຂອງລາວຄືອິດສະຣາເອນ ທີ່ເມືອງວິລະຊິນ, ແລະເມື່ອປາກົດຕົວຕໍ່ລາວ,
ລາວກໍໄດ້ໂອບຄໍຂອງລາວ ແລະຮ້ອງໄຫ້ຢ່າງໃຫຍ່ຫຼວງ. ແລະ ອິດສະລາເອນ
ກ່າວຕໍ່ໂຢເຊັບວ່າ, ຂ້ອຍຈະຕາຍແຕ່ບັດນີ້, ເພາະວ່າຂ້ອຍໄດ້ເຫັນໜ້າຂອງເຈົ້າ,
ເພາະວ່າເຈົ້າຍັງມີຊີວິດຢູ່. ໂຢເຊັບກ່າວຕໍ່ພວກພີ່ນ້ອງຂອງລາວວ່າ:
ຂ້ອຍຈະຂຶ້ນໄປປະກາດຕໍ່ຟາຣ໌ ແລະຂ້ອຍຈະເວົ້າກັບລາວວ່າ ພວກພີ່ນ້ອງຂອງຂ້ອຍ
ແລະຄົວເຮືອນຂອງພໍ່ຂ້ອຍ ຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນຄານາອານ ໄດ້ມາຫາຂ້ອຍແລ້ວ.

ແຕ່ພວກຜູ້ຊາຍເຫຼົ່ານັ້ນແມ່ນຜູ້ລ້ຽງແກະ, ເພາະວ່າພວກເຂົາເປັນຜູ້ລ້ຽງສັດ,
ແລະພວກເຂົາໄດ້ນຳສັດລ້ຽງ, ງົວ, ແລະທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງຂອງພວກເຂົາມາ. ຖ້າດັ່ງນັ້ນ
ຟາໂຣເອີ້ນເຈົ້າທັງຫລາຍ ແລະ ເວົ້າກັບເຈົ້າທັງຫລາຍວ່າ
ການງານຂອງເຈົ້າທັງຫລາຍແມ່ນຫຍັງ? ທ່ານຈະເວົ້າວ່າ, ພວກເຮົາເປັນຜູ້ຊາຍຜູ້ລ້ຽງສັດ,
ຜູ້ຂ້າຮັບໃຊ້ຂອງທ່ານ, ຕັ້ງແຕ່ເດັກຈົນເຖິງດຽວນີ້,
ທັງພວກເຮົາແລະບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາ,
ເພື່ອວ່າທ່ານຈະອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນໂກເຊນແຫ່ງອາຣາເບຍ,
ເພາະວ່າຜູ້ລ້ຽງແກະທຸກຄົນເປັນສິ່ງທີ່ໜ້າລັງກຽດຕໍ່ຊາວອີຢິບ.

໔໗

ໂຢເຊັບໄດ້ມາລາຍງານຕໍ່ຟາໂຣກ່າວວ່າ: ພໍ່ຂອງຂ້ອຍ ແລະ ພີ່ນ້ອງຂອງຂ້ອຍ
ພ້ອມທັງສັດລ້ຽງ, ງົວ ແລະ ຊັບສິນທັງໝົດຂອງເຂົາເຈົ້າ
ໄດ້ມາຈາກແຜ່ນດິນຄານາອານແລ້ວ ແລະ ຕອນນີ້ເຂົາເຈົ້າຢູ່ໃນແຜ່ນດິນໂກເຊນ.
ຈາກພີ່ນ້ອງຂອງລາວ, ລາວໄດ້ເອົາຜູ້ຊາຍຫ້າຄົນ, ແລະຕັ້ງພວກເຂົາໄວ້ຕໍ່ໜ້າຟາໂຣ. ແລະ
ຟາໂຣກ່າວຕໍ່ພີ່ນ້ອງຂອງໂຢເຊັບວ່າ, ວຽກງານຂອງພວກເຈົ້າແມ່ນຫຍັງ?
ພວກເຂົາກ່າວຕໍ່ຟາໂຣວ່າ, ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງທ່ານເປັນຜູ້ລ້ຽງແກະ,
ທັງພວກເຮົາແລະບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາ. ເຂົາເຈົ້າເວົ້າກັບຟາໂຣວ່າ,
ພວກເຮົາມາເພື່ອຢູ່ອາໄສໃນແຜ່ນດິນນີ້,
ເພາະວ່າບໍ່ມີທັງຫຍ້າສຳລັບສັດລ້ຽງຂອງຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຈົ້າ,
ເພາະວ່າການກັນດານອາຫານໄດ້ເຂັ້ມແຂງໃນແຜ່ນດິນຄານາອານ,
ດຽວນີ້ດັ່ງນັ້ນພວກເຮົາຈະອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນໂກເຊນ. ຟາໂຣເວົ້າກັບໂຢເຊັບວ່າ,
ໃຫ້ເຂົາເຈົ້າອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນໂກເຊນ, ຖ້າເຈົ້າຮູ້ວ່າມີຜູ້ຊາຍທີ່ມີຄວາມສາມາດຢູ່ໃນເຂົາເຈົ້າ,

ຈົ່ງແຕ່ງຕັ້ງເຂົາເຈົ້າເປັນຜູ້ປົກຄອງສັດລ້ຽງຂອງຂ້ອຍ.

ຢາໂກບແລະລູກຊາຍຂອງລາວໄດ້ມາສູ່ອີຢິບຫາໂຢເຊັບ, ແລະຟາໂຣກະສັດອີຢິບໄດ້ຍິນ. ແລະ
ຟາໂຣ ກ່າວກັບ ໂຢເຊັບ ວ່າ: ພໍ່ຂອງເຈົ້າ ແລະ ພີ່ນ້ອງຂອງເຈົ້າ ໄດ້ມາຫາເຈົ້າແລ້ວ. ເບິ່ງເອີ້ຍ,
ແຜ່ນດິນອີຢິບຢູ່ຕໍ່ໜ້າເຈົ້າ,

ຈົ່ງໃຫ້ພໍ່ຂອງເຈົ້າແລະພີ່ນ້ອງຂອງເຈົ້າຕັ້ງຖິ່ນຖານຢູ່ໃນແຜ່ນດິນທີ່ດີທີ່ສຸດ.

ໂຢເຊັບໄດ້ນຳພໍ່ຂອງລາວຄືຢາໂກບເຂົ້າມາ ແລະໄດ້ຕັ້ງລາວໄວ້ຕໍ່ໜ້າຟາໂຣ

ແລະຢາໂກບໄດ້ອວຍພອນແກ່ຟາໂຣ ຟາໂຣກ່າວແກ່ຢາໂກບວ່າ, ເຈົ້າມີອາຍຸຊີວິດຈັກປີແລ້ວ?

ແລະຢາໂກບໄດ້ເວົ້າກັບຟາໂຣວ່າ:

ມີປີແຫ່ງຊີວິດຂອງຂ້ອຍທີ່ຂ້ອຍອາໄສຢູ່ນັ້ນແມ່ນຮ້ອຍສາມສິບປີ.

ມີປີແຫ່ງຊີວິດຂອງຂ້ອຍນັ້ນນ້ອຍແລະຊົ່ວຮ້າຍ,

ແລະບໍ່ໄດ້ມາເຖິງມີປີແຫ່ງຊີວິດຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງຂ້ອຍທີ່ເຂົາເຈົ້າອາໄສຢູ່. ແລະ

ຢາໂກບໄດ້ອວຍພອນຟາໂຣແລ້ວ, ລາວກໍ່ອອກໄປຈາກພຣະອົງ.

ແລະໂຢເຊັບໄດ້ຕັ້ງຖິ່ນຖານໃຫ້ພໍ່ຂອງລາວ ແລະພີ່ນ້ອງຂອງລາວ,

ແລະໃຫ້ເຂົາເຈົ້າຄອບຄອງດິນແດນໃນແຜ່ນດິນອີຢິບ, ໃນແຜ່ນດິນທີ່ດີທີ່ສຸດ,

ໃນແຜ່ນດິນຣາເມເຊ, ດັ່ງທີ່ຟາໂຣໄດ້ສັ່ງ. ແລະໂຢເຊັບກໍ່ວັດແທກເຂົ້າໃຫ້ພໍ່ຂອງລາວ,

ພີ່ນ້ອງຂອງລາວ, ແລະທຸກຄົນໃນເຮືອນຂອງພໍ່ຂອງລາວ, ເຂົ້າຕາມຈຳນວນຄົນ.

ເຂົ້າບໍ່ມີຢູ່ໃນທົ່ວແຜ່ນດິນທັງໝົດ, ເພາະວ່າຄວາມອຶດຫິວໄດ້ຮ້າຍແຮງຫຼາຍ,

ແລະແຜ່ນດິນອີຢິບກັບແຜ່ນດິນຄານາອານໄດ້ລົ້ມເຫຼວຍ້ອນຄວາມອຶດຫິວ.

ໂຢເຊັບໄດ້ລວບລວມເງິນທັງໝົດທີ່ພົບໃນແຜ່ນດິນອີຢິບ ແລະ ໃນແຜ່ນດິນຄານາອັນ

ຈາກການຊື້ເຂົ້າທີ່ພວກເຂົາຊື້, ແລະ ລາວໄດ້ວັດເຂົ້າອອກໃຫ້ພວກເຂົາ, ແລະ

ໂຢເຊັບໄດ້ນຳເງິນທັງໝົດເຂົ້າໄປໃນພະລາຊະວັງຂອງຟາໂຣ.

ແລະເງິນໝົດສິ້ນໄປຈາກແຜ່ນດິນອີຢິບແລະຈາກແຜ່ນດິນຄານາອັນ,
ຊາວອີຢິບທັງໝົດຈຶ່ງມາຫາໂຢເຊັບ ເວົ້າວ່າ, ຂໍໃຫ້ເຂົ້າຈີ່ແກ່ພວກເຮົາ,
ເປັນຫຍັງພວກເຮົາຕ້ອງຕາຍຕໍ່ໜ້າທ່ານ? ເພາະວ່າເງິນຂອງພວກເຮົາໝົດສິ້ນແລ້ວ.
ໂຢເຊັບກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ, ຈົ່ງນຳສັດລ້ຽງຂອງພວກເຈົ້າມາ,
ແລະຂ້ານ້ອຍຈະໃຫ້ເຂົ້າຈີ່ແກ່ພວກເຈົ້າແທນສັດລ້ຽງຂອງພວກເຈົ້າ,
ຖ້າເງິນຂອງພວກເຈົ້າໝົດໄປແລ້ວ. ພວກເຂົານຳເອົາສັດລ້ຽງຂອງພວກເຂົາໄປຫາໂຢເຊັບ,
ແລະໂຢເຊັບໃຫ້ເຂົ້າຈີ່ແກ່ພວກເຂົາແທນມ້າ, ແທນແກະ, ແທນງົວ, ແລະແທນລາ,
ແລະລ້ຽງດູພວກເຂົາດ້ວຍເຂົ້າຈີ່ແທນສັດລ້ຽງທັງໝົດຂອງພວກເຂົາໃນປີນັ້ນ.
ປີນັ້ນຜ່ານໄປແລ້ວ, ແລະພວກເຂົາມາຫາລາວໃນປີທີ່ສອງ ແລະເວົ້າກັບລາວວ່າ,
ຢ່າໃຫ້ພວກເຮົາພິນາດຕໍ່ໜ້າເຈົ້ານາຍຂອງພວກເຮົາເລີຍ;
ເພາະວ່າເງິນຂອງພວກເຮົາໝົດແລ້ວ,
ແລະຊັບສິນກັບສັດລ້ຽງກໍໄດ້ໄປຢູ່ກັບທ່ານເຈົ້ານາຍແລ້ວ,
ແລະບໍ່ມີຫຍັງເຫຼືອໃຫ້ພວກເຮົາຕໍ່ໜ້າເຈົ້ານາຍຂອງພວກເຮົາອີກ,
ນອກຈາກຮ່າງກາຍຂອງພວກເຮົາເອງແລະແຜ່ນດິນຂອງພວກເຮົາ.
ເພື່ອວ່າພວກເຮົາຈະບໍ່ຕາຍຕໍ່ໜ້າທ່ານ ແລະ ແຜ່ນດິນຈະບໍ່ຖືກເຮັດໃຫ້ໂຫດຮ້າງ,
ຂໍຊື້ພວກເຮົາ ແລະ ແຜ່ນດິນຂອງພວກເຮົາແທນເຂົ້າຈີ່, ແລະ
ພວກເຮົາກັບແຜ່ນດິນຂອງພວກເຮົາຈະເປັນຂ້າທາດຂອງຟາໂຣ.
ຂໍໃຫ້ເມັດພືດແກ່ພວກເຮົາ ເພື່ອວ່າພວກເຮົາຈະຫວ່ານ ແລະ ມີຊີວິດຢູ່ ແລະ ບໍ່ຕາຍ, ແລະ
ແຜ່ນດິນຈະບໍ່ຖືກເຮັດໃຫ້ໂຫດຮ້າງ.
ແລະໂຢເຊັບໄດ້ຮັບແຜ່ນດິນທັງໝົດຂອງຊາວອີຢິບໃຫ້ຟາໂຣ,
ເພາະວ່າຊາວອີຢິບຂາຍແຜ່ນດິນຂອງເຂົາເຈົ້າໃຫ້ຟາໂຣ,
ເພາະວ່າການອຶດຫິວໄດ້ເອົາຊະນະເຂົາເຈົ້າ, ແລະແຜ່ນດິນໄດ້ກາຍເປັນຂອງຟາໂຣ. ແລະ
ເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ປະຊາຊົນເປັນທາດໃຫ້ແກ່ລາວເປັນຄົນໃຊ້,

ຈາກຂອບເຂດສຸດຂອບແດນຂອງອີຢິບຈົນກວ່າຂອບເຂດສຸດ.

ແຍກຈາກແຜ່ນດິນຂອງພວກປະໂລຫິດເທົ່ານັ້ນ, ໂຢເຊັບບໍ່ໄດ້ຮັບນີ້,

ເພາະວ່າຟາໂຣໃຫ້ຂອງຂວັນແກ່ພວກປະໂລຫິດໃນການໃຫ້,

ແລະພວກເຂົາກິນການໃຫ້ທີ່ຟາໂຣໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ,

ເພາະເຫດນີ້ພວກເຂົາຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ຂາຍແຜ່ນດິນຂອງພວກເຂົາ.

ແລະໂຢເຊັບໄດ້ເວົ້າກັບຊາວອີຢິບທັງໝົດວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ,

ມື້ນີ້ຂ້ອຍໄດ້ຄອບຄອງພວກເຈົ້າແລະແຜ່ນດິນຂອງພວກເຈົ້າໃຫ້ແກ່ຟາໂຣແລ້ວ.

ຈົ່ງເອົາເມັດພືດສໍາລັບພວກເຈົ້າເອງ ແລະຈົ່ງຫວ່ານແຜ່ນດິນ.

ແລະຜົນຜະລິດຂອງມັນຈະເປັນ, ແລະທ່ານທັງຫຼາຍຈະໃຫ້ສ່ວນທີ່ຫ້າແກ່ຟາໂຣ,

ແຕ່ສີ່ສ່ວນຈະເປັນຂອງທ່ານທັງຫຼາຍເອງເພື່ອເປັນເມັດພືດສໍາລັບແຜ່ນດິນ,

ແລະເພື່ອເປັນອາຫານສໍາລັບທ່ານທັງຫຼາຍ,

ແລະສໍາລັບທຸກຄົນທີ່ຢູ່ໃນເຮືອນຂອງທ່ານທັງຫຼາຍ. ແລະ ເຂົາເຈົ້າເວົ້າວ່າ,

ທ່ານໄດ້ຊ່ວຍເຮົາໄວ້, ເຮົາພົບຄວາມກະລຸນາຕໍ່ໜ້າເຈົ້ານາຍຂອງເຮົາ, ແລະ

ເຮົາຈະເປັນຂ້າທາດຂອງຟາໂຣ.

ແລະໂຢເຊັບໄດ້ວາງຄໍາສັ່ງໃຫ້ພວກເຂົາຈົນເຖິງທຸກວັນນີ້ເທິງແຜ່ນດິນເອຢິບທີ່ຈະສົ່ງໃຫ້ຟາ

ໂຣ, ນອກຈາກແຜ່ນດິນຂອງພວກປະໂລຫິດເທົ່ານັ້ນ, ທີ່ບໍ່ແມ່ນຂອງຟາໂຣ.

ອິດສະລາເອນໄດ້ຕັ້ງຖິ່ນຖານຢູ່ໃນແຜ່ນດິນເອຢິບ ເທິງແຜ່ນດິນໂກເຊນ,

ແລະພວກເຂົາໄດ້ຮັບມໍລະດົກເທິງມັນ, ແລະພວກເຂົາເພີ່ມຂຶ້ນແລະຂະຫຍາຍຫຼາຍຫຼາຍ.

ຢາໂກບໄດ້ມີຊີວິດຢູ່ໃນແຜ່ນດິນອີຢິບສິບເຈັດປີ,

ແລະວັນເວລາຂອງຊີວິດຂອງຢາໂກບໄດ້ກາຍເປັນຫນຶ່ງຮ້ອຍສີ່ສິບເຈັດປີ.

ມື້ຂອງອິດສະລາເອນທີ່ຈະຕາຍໄດ້ເຂົ້າໄກ້ແລ້ວ, ແລະລາວໄດ້ເອີ້ນລູກຊາຍຂອງລາວຄືໂຢເຊັບ,

ແລະເວົ້າກັບລາວວ່າ, ຖ້າຂ້ອຍໄດ້ພົບຄວາມກະລຸນາຕໍ່ໜ້າເຈົ້າ,

ຈົ່ງວາງມືຂອງເຈົ້າໄວ້ພາຍໃຕ້ຂາອ່ອນຂອງຂ້ອຍ,
ແລະເຈົ້າຈະເຮັດຕໍ່ຂ້ອຍດ້ວຍຄວາມກະລຸນາແລະຄວາມຈິງ,
ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ຝັງຂ້ອຍໄວ້ໃນປະເທດເອຢິບ. ແຕ່ຂ້ອຍຈະນອນກັບບັນພະບຸລຸດຂອງຂ້ອຍ,
ແລະເຈົ້າຈະເອົາຂ້ອຍອອກຈາກອີຢິບ, ແລະເຈົ້າຈະຝັງຂ້ອຍໄວ້ໃນອຸບມຸງຂອງເຂົາເຈົ້າ.
ແລະເຂົາກ່າວວ່າ, ຂ້ອຍຈະເຮັດຕາມຄຳເວົ້າຂອງເຈົ້າ. ລາວເວົ້າວ່າ ສາບານກັບຂ້ອຍເທົ່
ແລະລາວກໍສາບານກັບລາວ
ແລະອິດສະຣາເອນກໍກິນລົງນະມັດສະການເທິງປາຍໄມ້ຖືຂອງລາວ

໔໘

ມັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນຫຼັງຈາກຄຳເວົ້າເຫຼົ່ານີ້,
ແລະມີຄົນລາຍງານໃຫ້ໂຢເຊັບວ່າພໍ່ຂອງທ່ານເຈັບປ່ວຍ,
ແລະລາວໄດ້ພາລູກຊາຍສອງຄົນຂອງລາວຄົນນັດເຊແລະເອັບຣາອິມມາຫາຢາໂກບ.
ມັນຖືກລາຍງານແລ້ວຕໍ່ຢາໂກບວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ລູກຊາຍຂອງທ່ານຄືໂຢເຊັບກຳລັງມາຫາທ່ານ,
ແລະອິດສະຣາເອນໄດ້ເສີມກຳລັງຕົນເອງແລ້ວນັ່ງຂຶ້ນເທິງຕຽງ. ແລະ ຢາໂກບ
ກ່າວຕໍ່ໂຢເຊັບວ່າ ພຣະເຈົ້າຂອງຂ້ອຍໄດ້ປາກົດຕໍ່ຂ້ອຍໃນເມືອງລູຊ ໃນແຜ່ນດິນຄານາອານ
ແລະໄດ້ອວຍພອນຂ້ອຍ ແລະ ພຣະອົງໄດ້ດຣັສກັບຂ້ານ້ອຍວ່າ, ຈົ່ງເບິ່ງເລີຍ
ເຮົາຈະເພີ່ມທະວີເຈົ້າ ແລະ ເຮົາຈະໃຫ້ເຈົ້າຫຼາຍຂຶ້ນ, ແລະ
ເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ເຈົ້າກາຍເປັນບັນດາຊຸມນຸມຂອງປະຊາຊາດທັງຫຼາຍ, ແລະ
ເຮົາຈະມອບແຜ່ນດິນນີ້ໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ ແລະ ແກ່ເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າຫຼັງຈາກເຈົ້າ,
ເປັນກຳມະສິດນິລັນດອນ. ດຽວນີ້ ດັ່ງນັ້ນ ລູກຊາຍສອງຄົນຂອງເຈົ້າ
ທີ່ເກີດແກ່ເຈົ້າໃນແຜ່ນດິນອີຢິບ ກ່ອນທີ່ຂ້ານ້ອຍຈະມາຫາເຈົ້າໃນອີຢິບ ເປັນຂອງຂ້ານ້ອຍ
ຄືເອຟຣາອິມແລະມະນັດເຊ ຈະເປັນຂອງຂ້ານ້ອຍເໝືອນກັບເຣອູເບນແລະຊິເມໂອນ

ແຕ່ລູກຫຼານທີ່ເຈົ້າເກີດຫຼັງຈາກສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ ຈະເປັນຂອງພີ່ນ້ອງຂອງເຂົາເຈົ້າຕາມຊື່, ແລະຈະຖືກເອີ້ນຕາມມໍລະດົກຂອງເຂົາເຈົ້າ. ແຕ່ຂ້ອຍ
ເມື່ອຂ້ອຍກຳລັງເດີນທາງມາຈາກເມໂສໂປເຕເມຍແຫ່ງຊີເຣຍ,
ຮາເຊວແມ່ຂອງເຈົ້າໄດ້ຕາຍໃນແຜ່ນດິນຄານານ,
ໃນຂະນະທີ່ຂ້ອຍກຳລັງເຂົ້າໃກ້ສະໜາມແຂ່ງມ້າຄາບຣາທາ ເພື່ອໄປເຖິງເອຟຣາທາ,
ແລະຂ້ອຍໄດ້ຝັງນາງໄວ້ຢູ່ທາງສະໜາມແຂ່ງມ້ານັ້ນ, ນັ້ນກໍຄືເບັດເລເຮັມ.

ເມື່ອອິດສະລາເອນເຫັນພວກລູກຊາຍຂອງໂຢເຊັບແລ້ວ, ລາວຈຶ່ງເວົ້າວ່າ,
ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນໃຜກັບເຈົ້າ? ໂຢເຊັບເວົ້າກັບພໍ່ຂອງລາວວ່າ:
ລູກຊາຍຂອງຂ້ອຍເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຜູ້ທີ່ພຣະເຈົ້າປະທານໃຫ້ແກ່ຂ້ອຍຢູ່ທີ່ນີ້. ແລະຢາໂກບເວົ້າວ່າ:
ຈົ່ງນຳພວກເຂົາມາຫາຂ້ອຍ ເພື່ອຂ້ອຍຈະອວຍພອນໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ.

ດວງຕາຂອງອິດສະລາເອນມືດມົວຍ້ອນອາຍຸແກ່, ແລະລາວບໍ່ສາມາດເບິ່ງເຫັນໄດ້,
ແລະລາວໄດ້ເອົາພວກເຂົາເຂົ້າມາໃກ້ຕົນ, ແລະລາວໄດ້ຈູບພວກເຂົາ,
ແລະລາວໄດ້ກອດພວກເຂົາ. ແລະ ອິດສະລາເອນ ກ່າວຕໍ່ໂຢເຊັບວ່າ, ຈົ່ງເບິ່ງ,
ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຖືກລືດລອນໜ້າຂອງເຈົ້າ, ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ,
ພຣະເຈົ້າໄດ້ສະແດງເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າແກ່ຂ້າພະເຈົ້າ.

ແລະໂຢເຊັບໄດ້ພາພວກເຂົາອອກຈາກຫົວເຂົ້າຂອງລາວ,
ແລະພວກເຂົາກາບໄຫວ້ລາວໂດຍການກຶ້ມໜ້າລົງເທິງແຜ່ນດິນ.

ໂຢເຊັບໄດ້ພາລູກຊາຍທັງສອງຂອງລາວ, ຄືເອັຟຣາອິມຢູ່ທາງຂວາຂອງລາວເອງ
ເຊິ່ງຢູ່ທາງຊ້າຍຂອງອິດສະລາເອນ, ແລະມະນັດເສຢູ່ທາງຊ້າຍຂອງລາວເອງ
ເຊິ່ງຢູ່ທາງຂວາຂອງອິດສະລາເອນ, ແລ້ວເຂົາໄດ້ນຳພວກເຂົາເຂົ້າໃກ້ອິດສະລາເອນ.
ແຕ່ອິດສະລາເອນໄດ້ຍຶດມືຂວາອອກ ວາງໄວ້ເທິງຫົວຂອງເອັຟຣາອິມ,
ເຖິງແມ່ນວ່ານີ້ແມ່ນຄົນນ້ອຍກວ່າ, ແລະວາງມືຊ້າຍໄວ້ເທິງຫົວຂອງມະນັດເສ,

ໂດຍສະຫຼັບມີຂ້າມກັນ.

ແລະພຣະອົງໄດ້ອວຍພອນພວກເຂົາ ແລະ ກ່າວວ່າ,
ພຣະເຈົ້າຜູ້ທີ່ບັນພະບຸລຸດຂ້ອຍໄດ້ພໍພຣະທັຍຕໍ່ໜ້າພຣະອົງ, ຄືອັບຣາຮາມແລະອິສອາກ,
ພຣະເຈົ້າຜູ້ທີ່ໄດ້ລ້ຽງດູຂ້ອຍຕັ້ງແຕ່ໄວໜຸ່ມຈົນເຖິງວັນນີ້,
ທູດສະຫວັນຜູ້ປົດປ່ອຍຂ້ານ້ອຍອອກຈາກຄວາມຊົ່ວຮ້າຍທັງປວງ,
ຂໍໃຫ້ອວຍພອນເດັກນ້ອຍເຫຼົ່ານີ້, ແລະຊື່ຂອງຂ້ານ້ອຍ
ແລະຊື່ຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງຂ້ານ້ອຍຄືອັບຣາຮາມ ແລະອິສອາກຈະຖືກເອີ້ນໃນພວກເຂົາ,
ແລະຂໍໃຫ້ພວກເຂົາເພີ່ມຈຳນວນຫຼາຍຂຶ້ນຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ.
ເມື່ອໂຢເຊັບເຫັນວ່າພໍ່ຂອງລາວວາງມີຂວາຂອງລາວໄວ້ເທິງຫົວຂອງເອັບຣາອິມ,
ມັນປາກົດວ່າໜັກແກ່ລາວ, ແລະໂຢເຊັບຈຶ່ງຈັບມືຂອງພໍ່ຂອງລາວ
ເພື່ອເອົາມັນອອກຈາກຫົວຂອງເອັບຣາອິມໄປໄວ້ເທິງຫົວຂອງມະນັດເສ.
ໂຢເຊັບກ່າວກັບພໍ່ຂອງລາວວ່າ, ບໍ່ແມ່ນແນວນັ້ນ, ພໍ່, ເພາະວ່ານີ້ແມ່ນລູກຫົວປີ,
ຈຶ່ງວາງມີຂວາຂອງທ່ານເທິງຫົວຂອງລາວ. ແລະລາວບໍ່ຕ້ອງການ, ແຕ່ເວົ້າວ່າ, ຂ້ອຍຮູ້,
ລູກຂອງຂ້ອຍ, ຂ້ອຍຮູ້, ແລະນີ້ຈະກາຍເປັນປະຊາຊົນ, ແລະນີ້ຈະຖືກຍົກສູງ,
ແຕ່ອ້າຍນ້ອງທີ່ນ້ອຍກວ່າຂອງລາວຈະໃຫຍ່ກວ່າລາວ,
ແລະເຊື້ອສາຍຂອງລາວຈະກາຍເປັນປະຊາຊາດຫຼາຍ.
ແລະທ່ານໄດ້ອວຍພອນພວກເຂົາໃນມື້ນັ້ນ ໂດຍເວົ້າວ່າ
ອິດສະຣາເອນຈະຖືກອວຍພອນໃນທ່ານທັງຫຼາຍ ໂດຍເວົ້າວ່າ
ຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າເຮັດເຈົ້າດັ່ງເອຟຣາອິມແລະດັ່ງມະນັດເສ
ແລະທ່ານໄດ້ວາງເອຟຣາອິມໄວ້ຂ້າງໜ້າມະນັດເສ ອິດສະລາເອນກ່າວກັບໂຢເຊັບວ່າ, ນີ້ແນ່,
ຂ້ານ້ອຍກຳລັງຈະຕາຍ, ແລະພຣະເຈົ້າຈະຢູ່ກັບພວກເຈົ້າ,
ແລະພຣະອົງຈະນຳພວກເຈົ້າກັບຄືນສູ່ແຜ່ນດິນຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຈົ້າ.

ແຕ່ຂ້ອຍໃຫ້ເມືອງເຊເຄມແກ່ເຈົ້າເປັນພິເສດເໝືອກວ່າພີ່ນ້ອງຂອງເຈົ້າ,
ເຊິ່ງຂ້ອຍໄດ້ເອົາມາຈາກມືຂອງຊາວອາໂມໄຣດ້ວຍຕາບແລະທະນູຂອງຂ້ອຍ.

໔໙

ຢາໂກບໄດ້ເອີ້ນລູກຊາຍຂອງລາວມາ ແລະເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ, ຈົ່ງມາຊຸມນຸມກັນ
ເພື່ອຂ້ອຍຈະບອກໃຫ້ພວກເຈົ້າຮູ້ວ່າ ສິ່ງໃດຈະເກີດຂຶ້ນກັບພວກເຈົ້າໃນມື້ສຸດທ້າຍ.
ຈົ່ງຊຸມນຸມກັນ ແລະ ຈົ່ງຟັງຂ້ອຍ, ລູກຊາຍຂອງຢາໂກບ, ຈົ່ງຟັງເຖິດ ອິດສະລາເອນ,
ຈົ່ງຟັງພໍ່ຂອງພວກເຈົ້າ. ຮູເບນ ລູກຫົວປີຂອງເຮົາ, ເຈົ້າເປັນກຳລັງຂອງເຮົາ ແລະ
ເປັນຈຸດເລີ່ມຕົ້ນຂອງລູກຂອງເຮົາ, ແຂງກະດ້າງທີ່ຈະຄວບຄຸມ ແລະ ດີ້ດ້ານໂດດດ່ຽວ.
ເຈົ້າໄດ້ປະພຶດຢ່າງຈອງຫອງເປັນດັ່ງນີ້, ຢາເດືອດລົ້ນ,
ເພາະວ່າເຈົ້າໄດ້ຂຶ້ນໄປເທິງທີ່ນອນຂອງພໍ່ເຈົ້າ,
ຫຼັງຈາກນັ້ນເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ເປື້ອນທີ່ນອນທີ່ເຈົ້າຂຶ້ນໄປ. ສີເມໂອນ ແລະ ເລວີ
ເປັນພີ່ນ້ອງທີ່ໄດ້ສຳເລັດຄວາມບໍ່ຍຸຕິທຳຕາມການເລືອກຂອງເຂົາເຈົ້າ.
ຈິດວິນຍານຂອງຂ້ອຍຢ່າເຂົ້າໄປໃນຄວາມປົກສາຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແລະ
ຕັບຂອງຂ້ອຍຢ່າໂຕ້ຖຽງກັບການປະກອບຂອງເຂົາເຈົ້າ, ເພາະວ່າໃນຄວາມໂກດຂອງເຂົາເຈົ້າ
ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຂ້າຄົນ, ແລະ ໃນຄວາມປາຖະໜາຂອງເຂົາເຈົ້າ ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຕັດເສັ້ນເອັນງົວຜູ້.
ຄວາມໂກດຮ້າຍຂອງພວກເຂົາຖືກສາບແຊ່ງ ເພາະວ່າມັນດີ້ດ້ານ,
ແລະຄວາມໂກດຮ້າຍຂອງພວກເຂົາ ເພາະວ່າມັນຖືກເຮັດໃຫ້ແຂງກະດ້າງ.
ຂ້ອຍຈະແບ່ງພວກເຂົາໃນຢາໂກບ ແລະຂ້ອຍຈະກະຈາຍພວກເຂົາໃນອິດສະລາເອນ. ຢູດາ,
ພີ່ນ້ອງຂອງເຈົ້າຈະສັນລະເສີນເຈົ້າ, ມືຂອງເຈົ້າຈະຢູ່ເທິງຫຼັງຂອງສັດຕູເຈົ້າ,
ລູກຊາຍຂອງພໍ່ເຈົ້າຈະກົມລົງນະມັດສະການເຈົ້າ. ລູກສິງໂຕຂອງຢູດາ, ຈາກການງອກ,
ລູກຊາຍຂອງຂ້ອຍ, ເຈົ້າໄດ້ຂຶ້ນໄປ, ໄດ້ນອນລົງແລ້ວເຈົ້ານອນຄືສິງໂຕ ແລະ ຄືລູກສິງໂຕ,

ຜູ້ໃດຈະປຸກລາວ? ຜູ້ປົກຄອງຈະບໍ່ລົ້ມເຫລວຈາກຢູດາ ແລະ ຜູ້ນຳຈາກເຂົ້າຫນ້າຂອງລາວ
ຈົນກວ່າສິ່ງທີ່ສະສົມໄວ້ໃຫ້ລາວຈະມາເຖິງ ແລະ

ຕົວລາວເອງເປັນຄວາມຄາດຫວັງຂອງປະຊາຊາດທັງຫຼາຍ

ລາວມັດລູກລາຂອງລາວໄວ້ກັບເຄືອອະງຸ່ນ, ແລະມັດລູກລາແມ່ຂອງລາວໄວ້ກັບເຄືອອ່ອນ,
ລາວຈະຊັກເສື້ອຄຸມຂອງລາວໃນເຫຼົ້າອະງຸ່ນ, ແລະຊັກເຄື່ອງນຸ່ງຂອງລາວໃນເລືອດອະງຸ່ນ.

ຕາຂອງລາວເປັນປະກາຍຍິ່ງກວ່າເຫລົ້າອະງຸ່ນ, ແລະແຂ້ວຂອງລາວຂາວກວ່ານົມ.

ເຊບູລຸນຈະອາໄສຢູ່ຊາຍທະເລ ແລະ ຕົນເອງຢູ່ຂ້າງທ່າເຮືອ, ແລະ

ຈະຂະຫຍາຍໄປຈົນເຖິງຊີໂດນ. ອິດສາຄາປາຖະໜາສິ່ງທີ່ດີ,

ພັກຜ່ອນຢູ່ລະຫວ່າງມໍລະດົກຕ່າງໆ. ແລະເມື່ອເຫັນການພັກຜ່ອນວ່າດີ

ແລະແຜ່ນດິນວ່າອຸດົມສົມບູນ ລາວຈຶ່ງກົມປ່າຂອງລາວລົງເພື່ອອອກແຮງງານ

ແລະລາວກໍ່ກາຍເປັນຊາວນາ ດານຈະພິພາກສາປະຊາຊົນຂອງລາວ,

ຄືກັບເປັນເຜົ່າໜຶ່ງໃນອິດສະລາເອນ. ແລະໃຫ້ດານເປັນງູຢູ່ເທິງທາງ,

ນັ່ງລໍຖ້າຢູ່ເທິງເສັ້ນທາງ, ກັດສິ້ນຕົນມ້າ, ແລະຄົນຂີ່ມ້າຈະຕົກລົງໄປຂ້າງຫຼັງ

ລໍຖ້າການຊ່ວຍໃຫ້ລອດພົ້ນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ກາດ, ກອງທະຫານຈະບຸກໂຈມຕີລາວ,

ແຕ່ລາວເອງຈະໂຈມຕີພວກມັນຕາມຫຼັງ. ອາເຊີ, ເຂົ້າຈີ່ຂອງລາວອຸດົມສົມບູນ,

ແລະລາວຈະໃຫ້ຄວາມຫຼູຫຼາແກ່ຜູ້ປົກຄອງ. ນັບທາລີເປັນລຳດັບທີ່ແຜ່ກວ້າງ,

ໃຫ້ຄວາມງາມແກ່ລູກຫລານ. ລູກຊາຍທີ່ເຕີບໃຫຍ່ແລ້ວ ໂຢເຊັບ,

ລູກຊາຍທີ່ເຕີບໃຫຍ່ແລ້ວຂອງຂ້ອຍທີ່ຮັກແພງ, ລູກຊາຍນ້ອຍທີ່ສຸດຂອງຂ້ອຍ,

ຈົ່ງກັບຄືນມາຫາຂ້ອຍເທີນ. ຕໍ່ກັບຜູ້ທີ່ພວກເຂົາປົກສາຫາລື, ພວກເຂົາໄດ້ດຳທໍ,

ແລະເຈົ້ານາຍແຫ່ງລູກສອນໄດ້ຖືຄວາມໂກດແຄ້ນຕໍ່ລາວ.

ແລະທະນູຂອງພວກເຂົາຖືກທຳລາຍດ້ວຍພະລັງ,

ແລະເສັ້ນເອັນແຂນມີຂອງພວກເຂົາຫມົດກຳລັງ, ໂດຍຜ່ານມືຂອງຜູ້ປົກຄອງຢາໂກບ,

ຈາກທີ່ນັ້ນຜູ້ມີອຳນາດຂອງອິດສະຣາເອນມາຈາກພຣະເຈົ້າຂອງພໍ່ເຈົ້າ.

ແລະພຣະເຈົ້າຂອງຂ້ອຍໄດ້ຊ່ວຍເຫຼືອເຈົ້າ,
ແລະອວຍພອນໃຫ້ເຈົ້າດ້ວຍພອນຈາກສະຫວັນເທິງສູງ,
ແລະພອນຂອງແຜ່ນດິນໂລກທີ່ມີທຸກສິ່ງ, ເພາະເຫດພອນແຫ່ງເຕົ້ານົມແລະມົດລູກ.
ພອນຂອງພໍ່ແລະແມ່ຂອງເຈົ້າໄດ້ມີຊະນະເໝືອພອນຂອງພູເຂົາຖາວອນ
ແລະເໝືອພອນຂອງເນີນນິລັນດອນ, ພອນເຫຼົ່ານີ້ຈະຢູ່ເທິງຫົວຂອງໂຢເຊັບ
ແລະເທິງຍອດຂອງຜູ້ທີ່ພິຈາລະນາພິນ້ອງ. ເບັນຢາມົນເປັນໜ້າປ່າທີ່ໂລບ,
ຕອນເຊົ້າຈະກິນຍັງ, ແລະຕອນແລງກໍ່ໃຫ້ອາຫານ.
ເຫຼົ່ານີ້ທັງໝົດແມ່ນລູກຊາຍຂອງຢາໂກບສິບສອງຄົນ ແລະ
ນີ້ແມ່ນສິ່ງທີ່ພໍ່ຂອງພວກເຂົາໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຂົາ ແລະ ທ່ານໄດ້ອວຍພອນພວກເຂົາ
ແຕ່ລະຄົນຕາມການອວຍພອນຂອງລາວ ທ່ານໄດ້ອວຍພອນພວກເຂົາ ແລະ
ລາວໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ, ຂ້ອຍກຳລັງຈະໄປຫາປະຊາຊົນຂອງຂ້ອຍ,
ຈົ່ງຝັງຂ້ອຍໄວ້ກັບບັນພະບຸລຸດຂອງຂ້ອຍໃນຖ້ຳທີ່ຢູ່ໃນທົ່ງນາຂອງເອໂຟຣນຄົນຮິດໄຕ,
ໃນຖ້ຳຄູ່ທີ່ຢູ່ຕໍ່ໜ້າມາມເຣ, ໃນແຜ່ນດິນຄານາອັນ,
ທີ່ອັບຣາຮາມໄດ້ຊື້ຖ້ານນັ້ນມາຈາກເອໂຟຣນຊາວເຮັດໄທເພື່ອເປັນອຸບມຸງ.
ທີ່ນັ້ນເຂົາເຈົ້າໄດ້ຝັງອັບຣາຮາມ ແລະ ຊາຣາເມຍຂອງລາວ, ທີ່ນັ້ນເຂົາເຈົ້າໄດ້ຝັງອີຊາກ ແລະ
ເຣເບກກາເມຍຂອງລາວ, ທີ່ນັ້ນເຂົາເຈົ້າໄດ້ຝັງເລອາ ໃນການຄອບຄອງທົ່ງນາ ແລະ
ຖ້ຳທີ່ຢູ່ໃນນັ້ນ, ຈາກລູກຊາຍຂອງເຮັດ. ແລະ ຢາໂກບໄດ້ຢຸດການສັ່ງລູກຊາຍຂອງລາວ, ແລະ
ເມື່ອຍົກຕົນຂຶ້ນວາງເທິງຕຽງແລ້ວ, ລາວກໍ່ສິ້ນໃຈ, ແລະ ໄດ້ໄປຢູ່ກັບບັນພະບຸລຸດຂອງລາວ.

໕໐

ແລະໂຢເຊັບໄດ້ຕົກລົງມາເທິງໜ້າຂອງພໍ່ຂອງລາວ, ຮ້ອງໃຫ້ໃສ່ລາວ, ແລະຈຸບລາວ.
ແລະໂຢເຊັບໄດ້ສົ່ງໃຫ້ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງລາວຜູ້ທີ່ປະຕິບັດການຝັງສົບ, ໃຫ້ອົບສົບພໍ່ຂອງລາວ,

ແລະຜູ້ທີ່ປະຕິບັດການຝັງສົບໄດ້ອົບສົບອິດສະຣາເອນ.
ແລະພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຮັດສຳເລັດສິ່ງສົບມື້ຂອງລາວ,
ເພາະວ່າດັ່ງນັ້ນແມ່ນຖືກນັບມື້ຂອງການຝັງສົບ, ແລະອີຢິບໄດ້ໂສກເສົ້າລາວເຈັດສິບມື້.
ນັບຕັ້ງແຕ່ມື້ແຫ່ງການໂສກເສົ້າຜ່ານໄປແລ້ວ,
ໂຢເຊັບໄດ້ເວົ້າຕໍ່ບັນດາຜູ້ປົກຄອງຂອງຟາໂຣວ່າ,
ຖ້າຂ້ອຍໄດ້ພົບຄວາມກະລຸນາຕໍ່ໜ້າພວກເຈົ້າ, ຂໍຈົ່ງເວົ້າກ່ຽວກັບຂ້ອຍໃສ່ຫຼູຂອງຟາໂຣວ່າ,
ພໍ່ຂອງຂ້ອຍໄດ້ສາບານໃຫ້ຂ້ອຍ ໂດຍເວົ້າວ່າ,
ໃນອຸບມຸງທີ່ຂ້ອຍຊຸດໄວ້ໃຫ້ຕົວຂ້ອຍເອງໃນແຜ່ນດິນຄານາອານ,
ເຈົ້າຈະຕ້ອງຝັງຂ້ອຍຢູ່ທີ່ນັ້ນ. ດຽວນີ້ດັ່ງນັ້ນ, ຂ້ອຍຂໍຂຶ້ນໄປຝັງພໍ່ຂອງຂ້ອຍ,
ແລ້ວຂ້ອຍຈະກັບຄືນມາ. ແລະຟາໂຣກ່າວກັບໂຢເຊັບວ່າ, ຈົ່ງໄປຝັງພໍ່ຂອງເຈົ້າ,
ດັ່ງທີ່ທ່ານໄດ້ໃຫ້ເຈົ້າສາບານໄວ້. ແລະໂຢເຊັບຂຶ້ນໄປຝັງພໍ່ຂອງລາວ,
ແລະທັງໝົດຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງຟາໂຣ, ຜູ້ເຖົ້າແກ່ຂອງເຮືອນລາວ,
ແລະທັງໝົດຜູ້ເຖົ້າແກ່ຂອງແຜ່ນດິນອີຢິບຂຶ້ນໄປກັບລາວ.
ແລະຄົວເຮືອນທັງໝົດຂອງໂຢເຊັບ, ພີ່ນ້ອງຂອງລາວ, ເຮືອນພໍ່ທັງໝົດຂອງລາວ,
ຍາດຕິພີ່ນ້ອງຂອງລາວ, ແລະແກະ ແລະງົວ ພວກເຂົາປະໄວ້ໃນແຜ່ນດິນໂກເຊນ.
ແລະລົດມ້າກັບພົນມ້າໄດ້ມາຂຶ້ນພ້ອມກັບລາວ, ແລະຄ່າຍທະຫານກໍ່ໃຫຍ່ຫຼວງຫຼາຍ.
ແລະພວກເຂົາມາເຖິງລານນວດອາທາດ ທີ່ຢູ່ຟາກໂພ້ນແມ່ນ້ຳຈໍແດນ,
ແລະພວກເຂົາໄດ້ໄວ້ທຸກລາວດ້ວຍການໄວ້ທຸກທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ແລະແຂງແຮງຫຼາຍ,
ແລະລາວໄດ້ເຮັດການໄວ້ທຸກໃຫ້ພໍ່ຂອງລາວເປັນເວລາເຈັດມື້.
ແລະຊາວແຜ່ນດິນຄານາອານໄດ້ເຫັນການໂສກເສົ້າຢູ່ລານນວດອາທາດ,
ແລະເຂົາເຈົ້າກ່າວວ່າ, ນີ້ແມ່ນການໂສກເສົ້າອັນໃຫຍ່ຫຼວງຂອງຊາວອີຢິບ. ດ້ວຍເຫດນີ້,
ເຂົາຈຶ່ງເອີ້ນຊື່ສະຖານທີ່ນັ້ນວ່າ ການໂສກເສົ້າຂອງອີຢິບ, ເຊິ່ງຢູ່ຟາກໂພ້ນແມ່ນ້ຳຈໍແດນ.
ແລະລູກຊາຍຂອງລາວໄດ້ເຮັດກັບລາວດັ່ງນັ້ນ

ແລະລູກຊາຍຂອງລາວໄດ້ເອົາລາວຂຶ້ນໄປສູ່ແຜ່ນດິນຄານາອານ,
ແລະພວກເຂົາໄດ້ຝັງລາວໄວ້ໃນຖ້ຳຄູ່,
ທີ່ອັບຮາຮາມໄດ້ຊື້ຖ້ຳນັ້ນເປັນກຳມະສິດສຳລັບອຸບໂມງຈາກເອໂຟຣນຄົນຮິດໄຕ,
ກົງກັນຂ້າມກັບມາມເຣ. ແລະໂຢເຊັບກໍກັບຄືນໄປອີຢິບ, ທັງລາວເອງ ແລະພີ່ນ້ອງຂອງລາວ,
ແລະຜູ້ທີ່ໄດ້ໄປຂຶ້ນດ້ວຍກັນເພື່ອຝັງພໍ່ຂອງລາວ.

ເມື່ອພວກພີ່ນ້ອງຂອງໂຢເຊັບເຫັນວ່າພໍ່ຂອງເຂົາເຈົ້າຕາຍແລ້ວ, ເຂົາເຈົ້າຈຶ່ງເວົ້າວ່າ,
ບາງທີໂຢເຊັບອາດຈະຖືຄວາມໂກດແຄ້ນຕໍ່ພວກເຮົາ,
ແລະຈະຕອບແທນພວກເຮົາທັງໝົດຄວາມຊົ່ວຮ້າຍທີ່ພວກເຮົາໄດ້ກະທຳຕໍ່ລາວ.
ແລະເມື່ອມາຮອດໂຢເຊັບ, ເຂົາເຈົ້າກໍເວົ້າວ່າ, ພໍ່ຂອງເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ສາບານກ່ອນທີ່ລາວຈະຕາຍ,
ໂດຍເວົ້າວ່າ, ດັ່ງນີ້ເຈົ້າໄດ້ເວົ້າວ່າ ໂຢເຊັບ,
ຈົ່ງໃຫ້ອະໄພແກ່ເຂົາເຈົ້າສຳລັບຄວາມບໍ່ຍຸຕິທຳແລະບາບຂອງເຂົາເຈົ້າ,
ເພາະວ່າເຂົາເຈົ້າໄດ້ສະແດງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຕໍ່ເຈົ້າ,
ແລະບັດນີ້ຈົ່ງຮັບເອົາຄວາມບໍ່ຍຸຕິທຳຂອງຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະເຈົ້າຂອງພໍ່ຂອງເຈົ້າ,
ແລະໂຢເຊັບໄດ້ຮ້ອງໄຫ້ໃນຂະນະທີ່ເຂົາເຈົ້າກຳລັງເວົ້າກັບລາວ. ແລະ ເມື່ອມາຮອດລາວແລ້ວ,
ພວກເຂົາເຈົ້າກໍເວົ້າວ່າ: ພວກເຮົາຮູ້ວ່າພວກເຮົາເປັນຂ້າລູກຮັບໃຊ້ຂອງທ່ານ.
ແລະໂຢເຊັບໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ, ຢ່າຢ້ານກົວເລີຍ, ເພາະວ່າຂ້ານ້ອຍເປັນຂອງພຣະເຈົ້າ.
ທ່ານທັງຫຼາຍວາງແຜນຕໍ່ຂ້ານ້ອຍເພື່ອຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ,
ແຕ່ພຣະເຈົ້າວາງແຜນກ່ຽວກັບຂ້ານ້ອຍເພື່ອຄວາມດີ, ເພື່ອວ່າມັນຈະເກີດຂຶ້ນດັ່ງທີ່ເປັນນີ້,
ແລະປະຊາຊົນຈຳນວນຫຼາຍໄດ້ຮັບການລ້ຽງດູ. ແລະ ທ່ານໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ
ຢ່າຢ້ານກົວເລີຍ ຂ້ານ້ອຍຈະລ້ຽງດູພວກເຈົ້າ ແລະ ຄອບຄົວຂອງພວກເຈົ້າ ແລະ
ທ່ານໄດ້ປອບໂຍນພວກເຂົາ ແລະ ເວົ້າເຂົ້າໃນຫົວໃຈຂອງພວກເຂົາ
ແລະໂຢເຊັບໄດ້ອາໄສຢູ່ໃນອີຢິບ, ທັງຕົວລາວເອງ ແລະ ພີ່ນ້ອງຂອງລາວ, ແລະ

ຄົວເຮືອນທັງໝົດຂອງພໍ່ລາວ, ແລະ ໂຢເຊັບໄດ້ມີຊີວິດຢູ່ເປັນເວລາຮ້ອຍສິບປີ.

ແລະໂຢເຊັບໄດ້ເຫັນລູກຫຼານຂອງເອັບຣາອິມຈົນເຖິງຊົນລຸ້ນທີສາມ, ແລະລູກຊາຍຂອງມາຄີ
ຜູ້ເປັນລູກຊາຍຂອງມະນັດເຊ ກໍ່ເກີດຢູ່ເທິງຕັກຂອງໂຢເຊັບ.

ແລະໂຢເຊັບໄດ້ເວົ້າກັບພີ່ນ້ອງຂອງລາວວ່າ, ຂ້ານ້ອຍກຳລັງຈະຕາຍ,

ແຕ່ພຣະເຈົ້າຈະຢ້ຽມຢາມພວກເຈົ້າແນ່ນອນ,

ແລະຈະນຳພວກເຈົ້າອອກຈາກແຜ່ນດິນນີ້ເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ສາບານຕໍ່ບັນພະ
ບຸລຸດຂອງພວກເຮົາ, ຄືອັບຣາຮາມ, ອີຊາກ ແລະ ຢາໂກບ.

ແລະໂຢເຊັບໄດ້ໃຫ້ພວກລູກຊາຍຂອງອິດສະລາເອນສາບານ ໂດຍເວົ້າວ່າ,

ໃນເວລາທີ່ພຣະເຈົ້າຈະມາເບິ່ງແຍງພວກເຈົ້າ,

ພວກເຈົ້າຈະຕ້ອງຫາບກະດູກຂອງຂ້ອຍອອກຈາກບ່ອນນີ້ໄປກັບພວກເຈົ້າ.

ແລະໂຢເຊັບໄດ້ຕາຍໃນອາຍຸຮ້ອຍສິບປີ, ແລະພວກເຂົາໄດ້ຝັງລາວ,

ແລະພວກເຂົາໄດ້ວາງລາວໄວ້ໃນໂລງສົບໃນປະເທດອີຢິບ.

ພຣະວັນຄະດີຕາມມັດທາຍ

໑

ປຶ້ມປະຫວັດການເກີດຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ, ລູກຊາຍຂອງດາວິດ, ລູກຊາຍຂອງອັບຣາຮາມ.
ອາບຣາຮາມ ເປັນພໍ່ຂອງອີຊາກ, ອີຊາກເປັນພໍ່ຂອງຢາໂກບ, ຢາໂກບເປັນພໍ່ຂອງຢູດາ ແລະ
ພີ່ນ້ອງຂອງລາວ, ຢູດາເກີດເພຣສແລະເຊຣາຈາກທາມາ, ເພຣສເກີດເຮສໂຣນ,
ເຮສໂຣນເກີດອາຮາມ ອາຮາມໄດ້ເກີດອາມີນາດາບ, ອາມີນາດາບໄດ້ເກີດນາຊອນ,
ນາຊອນໄດ້ເກີດຊານມອນ, ແຊນມອນໄດ້ເກີດໂບອາສຈາກຮາຣາບ,
ໂບອາສໄດ້ເກີດໂອເບດຈາກຮູດ, ແລະໂອເບດໄດ້ເກີດເຈສຊີ ເຈຊຊາຍໄດ້ເກີດເດວິດກະສັດ.
ກະສັດເດວິດໄດ້ເກີດໂຊໂລມອນຈາກພັນລະຍາຂອງອູຣິອາ. ໂຊໂລມອນໄດ້ເກີດເຮໂຣໂບອາມ,
ເຮໂຣໂບອາມໄດ້ເກີດອາບິຢາ, ອາບິຢາໄດ້ເກີດອາຊາ, ອາຊາໄດ້ເກີດເຈໂຮຊາຟັດ,
ເຈໂຮຊາຟັດໄດ້ເກີດໂຢຣາມ, ໂຢຣາມໄດ້ເກີດໂອຊີອາສ, ອຸຊຊີຢາໄດ້ເກີດໂຢທາມ,
ໂຢທາມໄດ້ເກີດອາຫາຊ, ແລະອາຫາຊໄດ້ເກີດເຮເຊກີຢາ. ເຮເຊກີອາໄດ້ເກີດມານັດເຊ,
ມານັດເຊໄດ້ເກີດອາໂມນ, ອາໂມນໄດ້ເກີດໂຢຊີອາ,
ໂຢຊີອາໄດ້ເກີດເຢໂຄນີອາແລະພີ່ນ້ອງຂອງລາວໃນເວລາການເນລະເທດໄປບາບີໂລນ

ແລະຫຼັງຈາກການເນລະເທດຂອງບາບີໂລນ, ເຢໂຄນີອາສ໌ໄດ້ເກີດຊາລາທິເອນ,
ແລະຊາລາທິເອນໄດ້ເກີດເຊຣຸບບາເບນ. ເຊຣຸບບາເບນໄດ້ເກີດອາບີອຸດ,
ອາບີອຸດໄດ້ເກີດເອລີອາກິມ, ເອລີອາກິມໄດ້ເກີດອາໂຊຣ, ອາຊ໌ໄດ້ເກີດຊາດົກ,
ຊາດົກໄດ້ເກີດອາຄິມ, ອາຄິມໄດ້ເກີດເອລີອຸດ, ເອລີອຸດເປັນພໍ່ຂອງເອເລອາຊາ,
ເອເລອາຊາເປັນພໍ່ຂອງມັດທານ, ມັດທານເປັນພໍ່ຂອງຢາໂກບ ຢາໂກບໄດ້ເກີດໂຢເຊັບ
ຜູ້ເປັນຜົວຂອງມາເລຍ ຊຶ່ງຈາກນາງນັ້ນໄດ້ເກີດເຢຊູທີ່ຖືກເອີ້ນວ່າພຣະຄຣິດ ດັ່ງນັ້ນ,
ຊົນລຸ້ນທັງໝົດຈາກອັບຣາຮາມຈົນເຖິງດາວິດແມ່ນສິບສີ່ຊົນລຸ້ນ,
ແລະຈາກດາວິດຈົນເຖິງການເນລະເທດໄປບາບີໂລນແມ່ນສິບສີ່ຊົນລຸ້ນ,
ແລະຈາກການເນລະເທດບາບີໂລນຈົນເຖິງພຣະຄຣິດແມ່ນສິບສີ່ຊົນລຸ້ນ.

ການເກີດຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດແມ່ນດັ່ງນີ້.

ເພາະວ່າແມ່ຂອງພຣະອົງຄືມາເລຍຖືກໝັ້ນກັບໂຢເຊັບ, ກ່ອນທີ່ພວກເຂົາຈະມາຮ່ວມກັນ,
ນາງຖືກພົບວ່າມີພະທ້ອງຈາກພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ. ໂຢເຊັບ ຜົວຂອງນາງ
ເປັນຄົນຊອບທຳ ແລະບໍ່ຕ້ອງການເຮັດໃຫ້ນາງອັບອາຍຕໍ່ສາທາລະນະ
ຈຶ່ງປາຖະໜາທີ່ຈະປ່ອຍນາງໄປຢ່າງລັບໆ ເມື່ອລາວໄດ້ພິຈາລະນາສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ແລ້ວ, ຈຶ່ງເບິ່ງ,
ທູດສະຫວັນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າປາກົດແກ່ລາວໃນຄວາມຝັນ ເວົ້າວ່າ, ໂຢເຊັບ
ລູກຊາຍຂອງດາວິດ, ຢ່າຢ້ານກົວທີ່ຈະຮັບມາລີເປັນເມຍຂອງເຈົ້າ,
ເພາະວ່າທາລິກທີ່ຖືກປະສົບພໍໃນນາງນັ້ນມາຈາກພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ.
ນາງຈະເກີດລູກຊາຍ ແລະເຈົ້າຈະເອີ້ນຊື່ຂອງລາວວ່າເຢຊູ
ເພາະວ່າລາວຈະຊ່ວຍປະຊາຊົນຂອງລາວໃຫ້ລອດພົ້ນຈາກບາບຂອງເຂົາເຈົ້າ
ແຕ່ນີ້ທັງໝົດໄດ້ເກີດຂຶ້ນ
ເພື່ອໃຫ້ສຳເລັດຕາມທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຕຣັສໄວ້ໂດຍຜ່ານຜູ້ປະກາດພຣະທຳທີ່ກ່າວວ່າ,
ຈຶ່ງເບິ່ງ, ຫຍິງພິມຈະມີໃນທ້ອງ ແລະ ຈະເກີດລູກຊາຍ, ແລະ ເຂົາເຈົ້າຈະເອີ້ນຊື່ຂອງລາວວ່າ

ເອັມມານູເອນ, ເຊິ່ງແປວ່າ ພຣະເຈົ້າຢູ່ກັບພວກເຮົາ.

ເມື່ອໂຢເຊັບຕົ້ນຈາກການນອນແລ້ວ,

ລາວໄດ້ເຮັດຕາມທີ່ຜູ້ສົ່ງຂ່າວຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສົ່ງລາວ,

ແລະລາວໄດ້ຮັບເອົາພັນລະຍາຂອງລາວ. ແລະ

ລາວບໍ່ໄດ້ຮູ້ຈັກນາງຈົນກວ່ານາງຈະເກີດລູກຊາຍຫົວປີຂອງນາງ, ແລະ

ລາວໄດ້ເອີ້ນຊື່ຂອງພຣະອົງວ່າເຢຊູ.

໒

ແຕ່ເມື່ອພຣະເຢຊູໄດ້ຖືກປະສູດໃນເມືອງເບັດເລເຮັມແຂວງຢູເດຍໃນສະໄໝຂອງກະສັດເຮໂຣ

ດ, ຈົ່ງເບິ່ງເລີຍ, ມີນັກປາລະຈິດຈາກຕາເວັນອອກໄດ້ມາຮອດເມືອງເຢຣູຊາເລັມ

ພວກເຂົາກ່າວວ່າ, ກະສັດຂອງຊາວຢິວທີ່ຖືກເກີດນັ້ນຢູ່ບ່ອນໃດ?

ເພາະວ່າພວກເຮົາໄດ້ເຫັນດາວຂອງພະອົງຢູ່ທາງຕາເວັນອອກ

ແລະພວກເຮົາໄດ້ມາເພື່ອນະມັດສະການພະອົງ. ເມື່ອກະສັດເຮໂຣດໄດ້ຍິນແລ້ວ

ພຣະອົງກໍ່ວຸ້ນວາຍພຣະທັຍ ແລະ ຊາວເຢຣູຊາເລັມທັງໝົດກໍ່ວຸ້ນວາຍໄປກັບພຣະອົງ

ແລະລາວໄດ້ເອີ້ນປະຊຸມພວກປະໂລຫິດໃຫຍ່ແລະພວກນັກຂຽນທັງໝົດຂອງປະຊາຊົນ,

ລາວໄດ້ສອບຖາມພວກເຂົາວ່າພຣະຄຣິດຈະເກີດຢູ່ບ່ອນໃດ. ແຕ່ພວກເຂົາເວົ້າກັບເຂົາວ່າ,

ໃນເມືອງເບັດເລເຮັມແຂວງຢູເດຍ, ເພາະວ່າມັນຖືກຂຽນໄວ້ໂດຍຜ່ານຜູ້ປະກາດພະຄຳດັ່ງນີ້,

ແລະເຈົ້າ ເບັດເລເຮັມ, ແຜ່ນດິນຢູດາ, ບໍ່ແມ່ນນ້ອຍທີ່ສຸດໃນບັນດາຜູ້ນຳຂອງຢູດາເລີຍ,

ເພາະວ່າຈາກເຈົ້າຈະມີຜູ້ນຳອອກມາ, ຜູ້ທີ່ຈະລ້ຽງດູປະຊາຊົນຂອງເຮົາຄືອິດສະຣາເອນ.

ຫຼັງຈາກນັ້ນ ເຮໂຣດໄດ້ເອີ້ນພວກນັກປາຖະໜາຢ່າງລັບງ

ແລະໄດ້ຮູ້ຢ່າງແນ່ນອນຈາກພວກເຂົາກ່ຽວກັບເວລາທີ່ດາວໄດ້ປາກົດຂຶ້ນ
ແລະເມື່ອສິ່ງພວກເຂົາເຂົ້າໄປເບິດເລເຮັມແລ້ວ, ລາວໄດ້ເວົ້າວ່າ,
ຈົ່ງໄປສອບຖາມຢ່າງລະອຽດກ່ຽວກັບເດັກນ້ອຍນັ້ນ, ແລະເມື່ອພວກເຈົ້າພົບແລ້ວ,
ຈົ່ງລາຍງານມາໃຫ້ຂ້ານ້ອຍ, ເພື່ອວ່າຂ້ານ້ອຍກໍ່ຈະໄປນະມັດສະການລາວດ້ວຍ.
ພວກເຂົາໄດ້ຍິນກະສັດແລ້ວກໍ່ອອກເດີນທາງໄປ, ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ,
ດາວທີ່ພວກເຂົາໄດ້ເຫັນໃນຕາເວັນອອກໄດ້ນຳໜ້າພວກເຂົາ,
ຈົນກ່ວາມາຢືນຢູ່ເທິງບ່ອນທີ່ເດັກນ້ອຍຢູ່. ເມື່ອໄດ້ເຫັນດາວ,
ພວກເຂົາກໍ່ຕົຈຶ່ງຢ່າງຍິ່ງໃຫຍ່ຫຼາຍ. ແລະ ເມື່ອມາຮອດເຮືອນແລ້ວ
ເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຫັນເດັກນ້ອຍຢູ່ກັບມາເລຍແມ່ຂອງລາວ, ແລະ
ເຂົາເຈົ້າໄດ້ກົມລົງນະມັດສະການລາວ, ແລະ ເມື່ອເປີດຊັບສົມບັດຂອງເຂົາເຈົ້າແລ້ວ
ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຖວາຍຂອງຂວັນແກ່ລາວ ຄື ຄຳ, ກຳຍານ ແລະ ມົວ. ແລະ
ໄດ້ຮັບການເຕືອນໃນຄວາມຝັນໃຫ້ບໍ່ກັບຄືນໄປຫາເຮໂຣດ,
ພວກເຂົາຈຶ່ງຖອນຕົວກັບຄືນໄປແຜ່ນດິນຂອງພວກເຂົາໂດຍຜ່ານທາງອື່ນ.

ເມື່ອພວກເຂົາຖອນຕົວໄປແລ້ວ, ທູດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປາກົດໃນຄວາມຝັນແກ່ໂຢເຊັບ
ກ່າວວ່າ, ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນ ພາເດັກນ້ອຍແລະແມ່ຂອງລາວ ແລະຫນີໄປອີຢິບ,
ແລະຢູ່ທີ່ນັ້ນຈົນກ່ວາຂ້າພະເຈົ້າຈະບອກເຈົ້າ,
ເພາະວ່າເຮໂຣດກຳລັງຈະຊອກຫາເດັກນ້ອຍເພື່ອທຳລາຍລາວ.
ແຕ່ລາວລຸກຂຶ້ນແລ້ວກໍ່ພາເດັກນ້ອຍແລະແມ່ຂອງລາວໃນຕອນກາງຄືນ
ແລະຖອນຕົວໄປອີຢິບ ແລະພຣະອົງຢູ່ທີ່ນັ້ນຈົນກ່ວາເຮໂຣດສິ້ນພຣະຊົນ
ເພື່ອວ່າຈະສຳເລັດຄຳທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕຣັສໂດຍຜ່ານຜູ້ປະກາດພຣະທຳທີ່ກ່າວວ່າ
ຈາກອີຢິບເຮົາໄດ້ເອີ້ນລູກຊາຍຂອງເຮົາ

ແລ້ວເຮືອໂຮດເຫັນວ່າຖືກລ້ລວງໂດຍນັກປາຖະໜາ, ກໍໂກດຮ້າຍຫຼາຍ,
ແລະສິ່ງໄປຂ້າເດັກນ້ອຍທັງໝົດທີ່ຢູ່ໃນເບັດເລເຮັມແລະໃນເຂດແດນທັງໝົດຂອງມັນຈາກສ
ອງປີແລະຕົກວ່າ, ຕາມເວລາທີ່ຮູ້ຢ່າງແນ່ນອນຈາກນັກປາຖະໜາ.
ແລ້ວສິ່ງທີ່ຖືກເວົ້າໂດຍເຢເຣມີຜູ້ປະກາດພຣະທຳກໍໄດ້ສຳເລັດ ມີສຽງໃນຮາມາຖືກໄດ້ຍິນ,
ການຄຳຄວນ ແລະ ການຮ້ອງໄຫ້ ແລະ ການໂສກເສົ້າຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ,
ຮາເຊວຮ້ອງໄຫ້ໃຫ້ລູກຂອງນາງ, ແລະ ນາງບໍ່ຕ້ອງການຖືກປອບໂຍນ,
ເພາະວ່າພວກເຂົາບໍ່ມີຢູ່ອີກຕໍ່ໄປ.

ເມື່ອເຮືອໂຮດສິ້ນພຣະຊົນແລ້ວ,
ຜູ້ສິ່ງຂ່າວຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປາກົດແກ່ໂຢເຊັບໃນຄວາມຝັນໃນປະເທດອີຢິບ. ກ່າວວ່າ,
ລູກຂັ້ນແລ້ວພາເອົາເດັກນ້ອຍແລະແມ່ຂອງລາວ ແລະໄປເຂົ້າໃນແຜ່ນດິນອິດສະຣາເອນ,
ເພາະວ່າພວກທີ່ຊອກຫາວິນຍານຂອງເດັກນ້ອຍໄດ້ຕາຍແລ້ວ. ແຕ່ເມື່ອລາວລຸກຂຶ້ນແລ້ວ,
ລາວໄດ້ພາເດັກນ້ອຍແລະແມ່ຂອງລາວ, ແລະໄດ້ມາຮອດແຜ່ນດິນອິດສະລາເອນ.

ແຕ່ເມື່ອໄດ້ຍິນວ່າອາເຄລາອົດປົກຄອງແຂວງຢູເດຍແທນທີ່ເຮືອໂຮດພໍ່ຂອງລາວ,
ລາວຈຶ່ງຢ້ານກົວທີ່ຈະໄປທີ່ນັ້ນ, ແຕ່ເມື່ອໄດ້ຮັບການເຕືອນໃນຄວາມຝັນ,
ລາວຈຶ່ງຖອນຕົວໄປຍັງແຂວງກາລິລີ, ແລະເມື່ອມາຮອດແລ້ວ,
ທ່ານໄດ້ອາໄສຢູ່ໃນເມືອງທີ່ເອີ້ນວ່ານາຊາເຣັດ,
ເພື່ອໃຫ້ສຳເລັດຕາມທີ່ໄດ້ກ່າວໄວ້ໂດຍຜ່ານບັນດາຜູ້ປະກາດພຣະທຳວ່າ
ທ່ານຈະຖືກເອີ້ນວ່າຊາວນາຊາເຣັດ.

ແຕ່ໃນວັນເຫຼົ່ານັ້ນ

ໂຢຮັນຜູ້ໃຫ້ບັບຕິສະມາໄດ້ມາປະກາດໃນຖິ່ນທຸລະກັນດານຂອງແຂວງຢູເດຍ ແລະກ່າວວ່າ,
ຈົ່ງກັບໃຈເສຍ, ເພາະວ່າອານາຈັກສະຫວັນໄດ້ມາໃກ້ແລ້ວ.

ນີ້ແມ່ນຜູ້ທີ່ຖືກເວົ້າໂດຍຜູ້ປະກາດພຣະທຳອີຊາຢາວ່າ, ສຽງຂອງຜູ້ຮ້ອງໃນຖິ່ນກັນດານ,
ຈົ່ງກຽມທາງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຈົ່ງເຮັດທາງຢ່າງຂອງພຣະອົງໃຫ້ຊື່.

ແຕ່ໂຢຮັນເອງມີເຄື່ອງນຸ່ງຂອງລາວເຮັດຈາກຂົນອູດ ແລະແຖບໜັງຮັດແອວຂອງລາວ,
ແລະອາຫານຂອງລາວແມ່ນຕັກແຕນ ແລະນ້ຳເຜິ້ງປ່າ. ຫຼັງຈາກນັ້ນ ຊາວເຢຣູຊາເລັມ ແລະ
ທົ່ວແຂວງຢູເດຍ ແລະ ທົ່ວແຂວງອ້ອມຂ້າງແມ່ນ້ຳຈໍແດນ ກໍອອກໄປຫາລາວ ແລະ
ພວກເຂົາເຈົ້າຖືກຮັບບັບຕິສະມາໃນແມ່ນ້ຳຈໍແດນໂດຍລາວ
ໂດຍສາລະພາບບາບຂອງເຂົາເຈົ້າ.

ແຕ່ເມື່ອເຫັນພວກຟາຣີຊາຍແລະພວກຊັດຕູຊາຍຫຼາຍຄົນມາຮັບການຈຸ່ມນ້ຳຂອງລາວ,
ລາວຈຶ່ງເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ, ພວກລູກຫຼານຂອງຈູດ,
ໃຜສະແດງໃຫ້ພວກທ່ານຫຼົບໜີຈາກຄວາມໂກດທີ່ກຳລັງຈະມາເຖິງ? ດັ່ງນັ້ນ
ຈົ່ງເຮັດຜົນທີ່ສົມຄວນກັບການກັບໃຈ ແລະຢາຄິດເວົ້າໃນຕົວເອງວ່າ,
ພວກເຮົາມີພໍ້ຄີອັບຣາຮາມ. ເພາະວ່າເຮົາເວົ້າກັບພວກເຈົ້າວ່າ
ພຣະເຈົ້າສາມາດຈາກກ້ອນຫີນເຫຼົ່ານີ້ຍົກຂຶ້ນລູກໃຫ້ອັບຣາຮາມ.
ແລ້ວຂວານກ່ວາງຢູ່ທີ່ຮາກຂອງຕົ້ນໄມ້,
ດັ່ງນັ້ນຕົ້ນໄມ້ທຸກຕົ້ນທີ່ບໍ່ເຮັດໝາກໄມ້ດີຈະຖືກຕັດລົງແລະໂຍນເຂົ້າໄຟ.

ຂ້ອຍແທ້ຈິງບັບຕິສະມາເຈົ້າໃນນ້ຳເພື່ອການກັບໃຈ,
ແຕ່ຜູ້ທີ່ກຳລັງມາຫຼັງຈາກຂ້ອຍນັ້ນເຂັ້ມແຂງກວ່າຂ້ອຍ,

ຂ້ອຍບໍ່ພຽງພໍທີ່ຈະແບກເກັບແຕະຂອງລາວ,
ລາວເອງຈະບັບຕິສະມາເຈົ້າໃນພຣະວິນຍານບໍລິສຸດແລະໄຟ.
ຜູ້ທີ່ຖືເຄື່ອງມືຝັດເມັດຢູ່ໃນມືຂອງລາວ ແລະ
ລາວຈະເຮັດຄວາມສະອາດລານນວດຂອງລາວຢ່າງລະອຽດ, ແລະ
ຈະເກັບກ່ຽວເມັດພືດຂອງລາວເຂົ້າໄປໃນສາງເກັບຂອງ,
ແຕ່ຟາງນັ້ນລາວຈະເຜົາດ້ວຍໄຟທີ່ບໍ່ມອດດັບ.

ແລ້ວພຣະເຢຊູກໍ່ເດີນທາງມາຈາກແຂວງກາລີລາຍາໄປຫາແມ່ນ້ຳຈໍແດນ
ເພື່ອໄປຫາໂຢຮັນເພື່ອຮັບບັບຕິສະມາຈາກລາວ ແຕ່ໂຢຮັນກໍາລັງຂັດຂວາງລາວໂດຍເວົ້າວ່າ,
ຂ້ອຍມີຄວາມຕ້ອງການທີ່ຈະຖືກຮັບບັບຕິສະມາໂດຍເຈົ້າ, ແລະເຈົ້າກັບມາຫາຂ້ອຍບໍ່?
ແຕ່ພຣະເຢຊູຕອບວ່າ: ປ່ອຍໄວ້ກ່ອນເດີ,
ເພາະວ່າມັນສົມຄວນສໍາລັບພວກເຮົາທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ຄວາມຊອບທໍາທັງໝົດສໍາເລັດ.
ຫຼັງຈາກນັ້ນລາວກໍ່ປ່ອຍໃຫ້ລາວ. ແລະ ເມື່ອພຣະເຢຊູຖືກຮັບບັບຕິສະມາແລ້ວ,
ພຣະອົງກໍ່ຂຶ້ນຈາກນ້ຳທັນທີ, ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ສະຫວັນກໍ່ຖືກເປີດອອກແກ່ພຣະອົງ, ແລະ
ພຣະອົງໄດ້ເຫັນພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າກໍາລັງລົງມາຄືກັບນົກເຂົາ ແລະ
ມາຢູ່ເທິງພຣະອົງ. ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ມີສຽງຈາກສະຫວັນກ່າວວ່າ,
ນີ້ແມ່ນລູກຊາຍທີ່ຮັກແພງຂອງເຮົາ, ຜູ້ທີ່ເຮົາພໍໃຈ.

໔

ຫຼັງຈາກນັ້ນ ພຣະເຢຊູຖືກພຣະວິນຍານນໍ້າຂຶ້ນໄປໃນທະເລຊາຍ ເພື່ອຖືກມານຮ້າຍທົດລອງ
ແລະຫຼັງຈາກໄດ້ອົດອາຫານສີ່ສິບວັນແລະສີ່ສິບຄືນ, ຕໍ່ມາພຣະອົງກໍ່ຊົງຫົວ.
ແລະຜູ້ທົດລອງໄດ້ມາຫາເຂົາແລ້ວເວົ້າວ່າ, ຖ້າເຈົ້າເປັນລູກຊາຍຂອງພຣະເຈົ້າ,

ຈົ່ງເວົ້າເພື່ອໃຫ້ກ້ອນຫີນເຫຼົ່ານີ້ກາຍເປັນຂ້າວຈີ່. ແຕ່ທ່ານຕອບວ່າ, ມັນຖືກຂຽນໄວ້ວ່າ,
ມະນຸດຈະບໍ່ມີຊີວິດໂດຍເຂົ້າຈີ່ຢ່າງດຽວ, ແຕ່ໂດຍທຸກຄຳທີ່ອອກມາຈາກປາກຂອງພຣະເຈົ້າ.
ແລ້ວມານພາລາວເຂົ້າໄປໃນນະຄອນບໍລິສຸດ, ແລະຕັ້ງລາວໄວ້ເທິງຍອດຂອງພຣະວິຫານ.
ແລະລາວເວົ້າກັບລາວວ່າ, ຖ້າເຈົ້າເປັນລູກຂອງພຣະເຈົ້າ, ຈົ່ງໂຍນຕົວເອງລົງໄປ,
ເພາະວ່າມີຂຽນໄວ້ວ່າ ພຣະອົງຈະສົ່ງບັນດາທູດຂອງພຣະອົງກ່ຽວກັບເຈົ້າ,
ແລະເຂົາເຈົ້າຈະຍົກເຈົ້າດ້ວຍມືຂອງເຂົາເຈົ້າ, ເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະບໍ່ຕິດິນຂອງເຈົ້າໃສ່ຫີນ.

ພຣະເຢຊູກ່າວກັບເຂົາວ່າ, ມັນຖືກຂຽນໄວ້ອີກເທື່ອໜຶ່ງວ່າ,
ທ່ານຈະບໍ່ທົດສອບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານ.

ອີກຄັ້ງໝູ່ມານພາລາວໄປຍັງພູທີ່ສູງຫຼາຍ,
ແລະສະແດງໃຫ້ລາວເຫັນອານາຈັກທັງໝົດຂອງໂລກ
ແລະຄວາມສະຫງ່າລາສີຂອງພວກມັນ ແລະ ເວົ້າ ກັບ ລາວ ວ່າ, ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ ທັງໝົດ
ຂ້ອຍຈະໃຫ້ ແກ່ເຈົ້າ, ຖ້າເຈົ້າ ກົມລົງ ກະນັບໄຫວ້ຂ້ອຍ. ແລ້ວພຣະເຢຊູກໍ່ຕົວະກັບເຂົາວ່າ,
ໄປຫຼັງຂ້ອຍເລີຍ, ຊາຕານ, ເພາະວ່າມີຂຽນໄວ້ວ່າ,
ເຈົ້າຈະນະມັດສະການພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ ແລະ
ເຈົ້າຈະປະກອບພຣະກິດແຕ່ພຣະອົງຜູ້ດຽວເທົ່ານັ້ນ. ຫຼັງຈາກນັ້ນ ມານກໍ່ປ່ອຍພຣະອົງໄປ,
ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ ບັນດາຜູ້ສົ່ງຂ້າວໄດ້ເຂົ້າມາຫາ ແລະ ໄດ້ຮັບໃຊ້ພຣະອົງ.

ແຕ່ເມື່ອພຣະເຢຊູໄດ້ຍິນວ່າໂຢຮັນຖືກມອບໄວ້ແລ້ວ, ພຣະອົງໄດ້ຖອນຕົວໄປຍັງແຂວງກາລິລີ.
ແລະໄດ້ປະໄວ້ນາຊາເຣັດຫລັງ, ໄດ້ມາອາໄສຢູ່ໃນຄາເປີນາອຸມເຊິ່ງຢູ່ຕາມທະເລ, ໃນເຂດແດນ
ຂອງເຊບູລິນແລະນັບທາລີ,
ເພື່ອວ່າຈະສຳເລັດຄຳທີ່ຖືກກ່າວໄວ້ໂດຍຜ່ານຜູ້ປະກາດພຣະວາຈາອີຊາຢາທີ່ເວົ້າວ່າ,

ແຜ່ນດິນເຊບູລຸນ ແລະ ແຜ່ນດິນນັບທາລີມ, ທາງທະເລ, ຟາກຂອງແມ່ນ້ຳຈໍແດນ,
ກາລີລີຂອງບັນດາປະຊາຊາດ,
ປະຊາຊົນທີ່ນັ່ງຢູ່ໃນຄວາມມືດໄດ້ເຫັນແສງສະຫວ່າງອັນຍິ່ງໃຫຍ່,
ແລະແກ່ຜູ້ທີ່ນັ່ງຢູ່ໃນແຜ່ນດິນແລະເງົາມົດແຫ່ງຄວາມຕາຍ,
ແສງສະຫວ່າງໄດ້ສ່ອງຂຶ້ນແກ່ພວກເຂົາ.

ຕັ້ງແຕ່ນັ້ນມາ ພຣະເຢຊູໄດ້ເລີ່ມປະກາດ ແລະ ກ່າວວ່າ, ຈົ່ງກັບໃຈເສຍ,
ເພາະວ່າອານາຈັກສະຫວັນໄດ້ເຂົ້າມາໃກ້ແລ້ວ.

ໃນຂະນະທີ່ກຳລັງຍ່າງຢູ່ຂ້າງທະເລກາລີລາຍາ, ພຣະອົງໄດ້ເຫັນພີ່ນ້ອງສອງຄົນ,
ຄີຊີໂມນຜູ້ທີ່ຖືກເອີ້ນວ່າເປໂຕ ແລະອັນດຣູນ້ອງຊາຍຂອງລາວ, ກຳລັງໂຍນແຫລົງໃນທະເລ,
ເພາະວ່າພວກເຂົາເປັນຊາວປະມົງ. ແລະພຣະອົງກໍ່ຕັດສິນໃຈເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ:
ຈົ່ງມາຕາມຂ້ອຍເທົ່ານັ້ນ, ແລະຂ້ອຍຈະເຮັດໃຫ້ພວກເຈົ້າເປັນຊາວປະມົງມະນຸດ.
ແລະພວກເຂົາກໍ່ປະເຫຕາຂ່າຍທັນທີ ແລ້ວຕິດຕາມພຣະອົງໄປ
ແລະໄດ້ໄປຂ້າງໜ້າຈາກທີ່ນັ້ນ, ພຣະອົງໄດ້ເຫັນພີ່ນ້ອງອີກສອງຄົນ,
ຄີຢາໂກໂບລູກຊາຍຂອງເຊເບດາຍ ແລະໂຢຮັນນ້ອງຊາຍຂອງລາວ,
ຢູ່ໃນເຮືອກັບເຊເບດາຍພໍ່ຂອງເຂົາເຈົ້າ ກຳລັງແປງແຫຂອງເຂົາເຈົ້າ,
ແລະພຣະອົງໄດ້ເອີ້ນເຂົາເຈົ້າ. ແຕ່ພວກເຂົາໄດ້ປະເຮືອແລະພໍ່ຂອງພວກເຂົາທັນທີ,
ແລ້ວຕິດຕາມພຣະອົງໄປ.

ແລະພຣະເຢຊູໄດ້ໄປທົ່ວແຂວງກາລີເລທັງໝົດ,
ສອນຢູ່ໃນບັນດາສະຖານທີ່ຊຸມນຸມຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ ປະກາດຂ່າວດີຂອງອານາຈັກ ແລະ
ຮັກສາທຸກພະຍາດ ແລະ ທຸກຄວາມເຈັບປ່ວຍໃນປະຊາຊົນ. ແລະ

ຊື່ສຽງຂອງພຣະອົງໄດ້ແຜ່ໄປທົ່ວປະເທດຊີເຣຍ, ແລະ
ເຂົາເຈົ້າໄດ້ນຳຄົນເຈັບປ່ວຍທຸກຄົນມາຫາພຣະອົງ, ຄົນທີ່ເປັນພະຍາດຕ່າງໆ ແລະ
ທີ່ຖືກຄວາມທໍລະມານຈັບຕົວ, ຄົນທີ່ຖືກຜີເຂົ້າ, ຄົນເປັນລົມບ້າໝູ, ແລະ ຄົນເປັນອໍມະພາດ,
ແລະ ພຣະອົງໄດ້ປິ່ນປົວເຂົາເຈົ້າທັງໝົດ. ແລະ
ຝູງຊົນຫຼາຍໄດ້ຕິດຕາມພຣະອົງຈາກແຂວງກາລິລີ, ເດກາໂປລິສ, ເຢຣູຊາເລັມ, ຢູເດຍ
ແລະແຄວ້ນຟາກຂ້າມແມ່ນ້ຳຈໍແດນ.

໕

ເມື່ອທອດພະເນດຝູງຊົນແລ້ວ ພຣະອົງຈຶ່ງເສດັດຂຶ້ນໄປເທິງພູເຂົາ, ແລະ
ເມື່ອພຣະອົງປະທັບນັ່ງແລ້ວ ພວກສາວົກຂອງພຣະອົງກໍ່ເຂົ້າມາຫາພຣະອົງ ແລະ
ເມື່ອລາວເປີດປາກຂອງລາວ ລາວກໍ່ສອນພວກເຂົາວ່າ ຜູ້ທີ່ຍາກຈົນໃນວິນຍານມີສະຫວັນ,
ເພາະວ່າອານາຈັກສະຫວັນເປັນຂອງພວກເຂົາ. ຜູ້ທີ່ໂສກເສົ້າແມ່ນຜູ້ທີ່ມີສີມະໂນ,
ເພາະວ່າເຂົາເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບການປອບໂຍນ. ຜູ້ທີ່ອ່ອນໂຍນນັ້ນມີສິດ
ເພາະວ່າພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບແຜ່ນດິນເປັນມໍລະດົກ
ມີຄວາມສຸກແທ້ຜູ້ທີ່ຫົວໂຫຍແລະຫົວນ້ຳຕໍ່ຄວາມຊອບທຳ, ເພາະວ່າພວກເຂົາຈະໄດ້ອື່ມ.
ຜູ້ທີ່ມີຄວາມເມດຕາເປັນຜູ້ມີພອນ, ເພາະວ່າພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບຄວາມເມດຕາ.
ຜູ້ທີ່ມີໃຈບໍລິສຸດຈະໄດ້ຮັບພອນ ເພາະວ່າພວກເຂົາຈະເຫັນພຣະເຈົ້າ
ຜູ້ສ້າງສັນຕິພາບມີຄວາມສຸກ, ເພາະວ່າເຂົາເຈົ້າຈະຖືກເອີ້ນວ່າເປັນບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ.
ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບພອນແມ່ນຜູ້ທີ່ຖືກຂົ່ມເຫັງເພາະເຫດຄວາມຊອບທຳ,
ເພາະວ່າອານາຈັກສະຫວັນເປັນຂອງເຂົາເຈົ້າ. ທ່ານເຈົ້າມີພອນ ເມື່ອເຂົາເຈົ້າດູກູກທ່ານເຈົ້າ
ແລະ ຂັບໄລ່ທ່ານເຈົ້າ ແລະ ເວົ້າຄຳຊົ່ວຮ້າຍທຸກຢ່າງຕໍ່ທ່ານເຈົ້າໂດຍໂກຫົກ
ເພາະເຫດຂ້ານ້ອຍ. ຈົ່ງດີໃຈແລະຊົ່ນຊົມເຖິດ,

ເພາະວ່າລາງວັນຂອງພວກເຈົ້າໃຫຍ່ຫຼວງຢູ່ໃນສະຫວັນ,
ເພາະວ່າເຂົາເຈົ້າໄດ້ຂັບໄລ່ບັນດາຜູ້ປະກາດພຣະທຳທີ່ມາກ່ອນພວກເຈົ້າແນວນີ້ແຫລະ.

ທ່ານທັງຫຼາຍແມ່ນເກືອຂອງແຜ່ນດິນໂລກ, ຖ້າແຕ່ເກືອກາຍເປັນຈິດ,
ມັນຈະຖືກເຮັດໃຫ້ເຄັມດ້ວຍຫຍັງ? ມັນບໍ່ມີກຳລັງອີກຕໍ່ໄປເລີຍ
ນອກຈາກຖືກໂຍນອອກໄປຂ້າງນອກແລະຖືກມະນຸດຢຽບໄປ.
ທ່ານທັງຫຼາຍເປັນແສງສະຫວ່າງຂອງໂລກ.
ເມືອງທີ່ຕັ້ງຢູ່ເທິງພູເຂົາບໍ່ສາມາດຖືກເຊື່ອງໄວ້ໄດ້.
ແລະບໍ່ມີໃຜຈູດໂຄມໄຟແລ້ວເອົາໄປວາງໄວ້ພາຍໃຕ້ກະຕ່າ,
ແຕ່ວ່າເອົາໄປວາງໄວ້ເທິງຖານໂຄມໄຟ, ແລະມັນກໍ່ສ່ອງແສງໃຫ້ທຸກຄົນທີ່ຢູ່ໃນເຮືອນ.
ດັ່ງນັ້ນ, ຈົ່ງໃຫ້ແສງສະຫວ່າງຂອງເຈົ້າສ່ອງຕໍ່ໜ້າມະນຸດ,
ເພື່ອວ່າເຂົາເຈົ້າຈະໄດ້ເຫັນວຽກງານອັນດີງາມຂອງເຈົ້າ ແລະ
ສັນລະເສີນພໍ່ຂອງເຈົ້າຜູ້ຢູ່ໃນສະຫວັນ.

ຢ່າຄິດວ່າຂ້ອຍມາເພື່ອທຳລາຍກົດໝາຍຫຼືຄຳສອນຂອງຜູ້ປະກາດພຍາກອນ,
ຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ມາເພື່ອທຳລາຍ, ແຕ່ມາເພື່ອເຮັດໃຫ້ສຳເລັດ. ແທ້ຈິງແລ້ວ,
ຂ້ອຍເວົ້າໃຫ້ທ່ານຟັງວ່າ, ຈົນກວ່າສະຫວັນແລະແຜ່ນດິນໂລກຈະຜ່ານໄປ,
ຕົວອັກສອນໂປຕາໜຶ່ງຕົວຫຼືຂີດນ້ອຍໜຶ່ງຂີດຈະບໍ່ຜ່ານໄປຈາກກົດໝາຍເລີຍ,
ຈົນກວ່າທຸກສິ່ງຈະສຳເລັດ. ດັ່ງນັ້ນ,
ຜູ້ໃດທີ່ທຳລາຍບັນຍັດໜຶ່ງທີ່ນ້ອຍທີ່ສຸດໃນບັນດາບັນຍັດເຫຼົ່ານີ້ ແລະ
ສອນຄົນອື່ນໃຫ້ເຮັດດັ່ງນັ້ນ, ຜູ້ນັ້ນຈະຖືກເອີ້ນວ່າເປັນຜູ້ນ້ອຍທີ່ສຸດໃນອານາຈັກສະຫວັນ,
ແຕ່ຜູ້ໃດທີ່ປະຕິບັດ ແລະ ສອນ, ຜູ້ນັ້ນຈະຖືກເອີ້ນວ່າເປັນຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່ໃນອານາຈັກສະຫວັນ.
ເພາະວ່າຂ້ອຍເວົ້າໃຫ້ທ່ານວ່າ

ຖ້າຄວາມຊອບທຳຂອງທ່ານບໍ່ອຸດົມສົມບູນຫຼາຍກວ່າຂອງພວກນັກຮຽນພຣະຄຳພີແລະພວກ
ຟາຣີຊາຍ, ທ່ານຈະບໍ່ເຂົ້າໄປໃນອານາຈັກສະຫວັນເລີຍ.

ທ່ານໄດ້ຍິນວ່າມັນຖືກເວົ້າກັບຄົນບູຮານວ່າ, ເຈົ້າຈະບໍ່ຂ້າຄົນ, ແລະຜູ້ໃດທີ່ຂ້າຄົນ,
ຈະມີຄວາມຜິດຕໍ່ການພິພາກສາ. ແຕ່ຂ້ອຍເວົ້າກັບເຈົ້າວ່າ

ທຸກຄົນທີ່ໂກດອ້າຍນ້ອງຂອງລາວໂດຍບໍ່ມີເຫດຜົນ ຈະມີຄວາມຜິດຕໍ່ການພິພາກສາ,
ແລະຜູ້ໃດທີ່ເວົ້າກັບອ້າຍນ້ອງຂອງລາວວ່າ ຮາກາ ຈະມີຄວາມຜິດຕໍ່ສະພາ,
ແລະຜູ້ໃດທີ່ເວົ້າວ່າ ຄົນໂງ່ ຈະມີຄວາມຜິດຕໍ່ນະລົກແຫ່ງໄຟ.

ຖ້າດັ່ງນັ້ນເຈົ້າຖວາຍຂອງຂວັນຂອງເຈົ້າເທິງແທ່ນບູຊາ
ແລະທີ່ນັ້ນເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ວ່າອ້າຍນ້ອງຂອງເຈົ້າມີຄວາມຂັດແຍ້ງກັບເຈົ້າ,
ຈຶ່ງປ່ອຍຂອງຖວາຍຂອງເຈົ້າໄວ້ຢູ່ທີ່ນັ້ນຕໍ່ໜ້າແທ່ນບູຊາ,
ແລ້ວໄປປອງດອງກັບອ້າຍນ້ອງຂອງເຈົ້າກ່ອນ,
ຫຼັງຈາກນັ້ນຈຶ່ງກັບມາຖວາຍຂອງຖວາຍຂອງເຈົ້າ.

ຈຶ່ງຢູ່ໃນຄວາມດີກັບຄູ່ຂັດແຍ້ງຂອງເຈົ້າໃຫ້ໄວ ໃນຂະນະທີ່ເຈົ້າຍັງຢູ່ໃນທາງກັບລາວ,
ຢ່າໃຫ້ຄູ່ຂັດແຍ້ງມອບເຈົ້າໃຫ້ແກ່ຜູ້ພິພາກສາ ແລະຜູ້ພິພາກສາມອບເຈົ້າໃຫ້ແກ່ຜູ້ຊ່ວຍ,
ແລະເຈົ້າຈະຖືກໂຍນເຂົ້າຄູກ. ແທ້ຈິງຂ້ອຍເວົ້າກັບເຈົ້າວ່າ,
ເຈົ້າຈະບໍ່ອອກໄປຈາກທີ່ນັ້ນຈົນກວ່າເຈົ້າຈະຈ່າຍຄົນເງິນເຫຼັກສຸດທ້າຍ.

ທ່ານໄດ້ຍິນແລ້ວວ່າ ມັນຖືກກ່າວໄວ້ກັບບັນພະບຸລຸດວ່າ, ເຈົ້າຈະບໍ່ລວງປະເວນີ.

ແຕ່ຂ້ອຍເວົ້າກັບເຈົ້າວ່າ ທຸກຄົນທີ່ເບິ່ງແມ່ຍິງເພື່ອປາຖະໜານາງ

ໄດ້ລ່ວງລະເມີດນາງແລ້ວໃນຫົວໃຈຂອງລາວ ຖ້າຕາຂວາຂອງເຈົ້າເຮັດໃຫ້ເຈົ້າສະດຸດ,
ຈຶ່ງຖອນມັນອອກແລະໂຍນໄປຈາກເຈົ້າ,

ເພາະວ່າມັນເປັນປະໂຫຍດແກ່ເຈົ້າທີ່ແຂນຂາສ່ວນໜຶ່ງຂອງເຈົ້າພິນາດ,
ແລະບໍ່ໃຫ້ຮ່າງກາຍທັງໝົດຂອງເຈົ້າຖືກໂຍນເຂົ້າໄປໃນນະລົກ.

ແລະຖ້າມີຂວາຂອງເຈົ້າເຮັດໃຫ້ເຈົ້າສະດຸດ, ຈົ່ງຕັດມັນອອກແລະໂຍນມັນໄປຈາກເຈົ້າ,
ເພາະວ່າມັນເປັນປະໂຫຍດສຳລັບເຈົ້າທີ່ແຂນຂາສ່ວນໜຶ່ງຂອງເຈົ້າຈະພິນາດ
ແລະບໍ່ໃຫ້ຮ່າງກາຍທັງໝົດຂອງເຈົ້າຖືກໂຍນເຂົ້າໄປໃນເກເຮນນາ.

ມັນໄດ້ຖືກເວົ້າໄວ້ວ່າ, ຜູ້ໃດທີ່ຢາເມຍຂອງລາວ, ໃຫ້ມອບໃບຢາໃຫ້ນາງ.
ແຕ່ຂ້າຍ້ອຍເວົ້າໃຫ້ເຈົ້າວ່າ ຜູ້ທີ່ປ່ອຍແມ່ຍິງຂອງລາວ, ຍົກເວັ້ນເຫດຜົນການລ່ວງປະເວນີ,
ເຮັດໃຫ້ນາງລ່ວງປະເວນີ, ແລະຜູ້ທີ່ແຕ່ງງານກັບແມ່ຍິງທີ່ຖືກປ່ອຍແລ້ວກໍລ່ວງປະເວນີ.

ອີກເທື່ອໜຶ່ງ ທ່ານທັງຫຼາຍໄດ້ຍິນວ່າມັນໄດ້ຖືກເວົ້າແກ່ຄົນບູຮານວ່າ,
ບໍ່ໃຫ້ທ່ານສາບານເທັດ, ແຕ່ໃຫ້ທ່ານຄືນຄຳສາບານຂອງທ່ານແກ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.
ແຕ່ຂ້າຍ້ອຍເວົ້າກັບເຈົ້າວ່າ ຢ່າສາບານເລີຍ, ບໍ່ວ່າຈະໃນສະຫວັນ,
ເພາະວ່າມັນເປັນບັນລັງຂອງພຣະເຈົ້າ ບໍ່ວ່າໃນແຜ່ນດິນ,
ເພາະວ່າມັນເປັນທີ່ວາງຕົນຂອງພຣະອົງ, ບໍ່ວ່າເຂົ້າໄປໃນເຢຣູຊາເລັມ,
ເພາະວ່າມັນເປັນເມືອງຂອງກະສັດຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່. ຢ່າສາບານໂດຍຫົວຂອງເຈົ້າ,
ເພາະວ່າເຈົ້າບໍ່ສາມາດເຮັດໃຫ້ຜົມເສັ້ນໜຶ່ງເປັນສີຂາວຫຼືສີດຳໄດ້.
ຈົ່ງໃຫ້ຄຳເວົ້າຂອງເຈົ້າທັງຫຼາຍເປັນ ແມ່ນກໍແມ່ນ, ບໍ່ກໍບໍ່,
ແຕ່ສິ່ງທີ່ເກີນກວ່ານີ້ແມ່ນມາຈາກຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ.

ທ່ານໄດ້ຍິນວ່າມີການກ່າວໄວ້ວ່າ, ຕາທົດແທນຕາ ແລະ ແຂ້ວທົດແທນແຂ້ວ,
ແຕ່ຂ້ອຍເວົ້າໃຫ້ເຈົ້າວ່າ ຢ່າຕໍ່ຕ້ານຄົນຊົ່ວຮ້າຍ, ແຕ່ຜູ້ໃດຕິເຈົ້າທີ່ແກ້ມຂວາ,
ຈົ່ງຫັນແກ້ມອື່ນໃຫ້ລາວດ້ວຍ.
ແລະຕໍ່ຄົນທີ່ຕ້ອງການຟ້ອງເຈົ້າໃນສານເພື່ອເອົາເສື້ອໃນຂອງເຈົ້າ,
ຈົ່ງປ່ອຍໃຫ້ລາວເອົາເສື້ອຄຸມຂອງເຈົ້າດ້ວຍ. ແລະຜູ້ໃດທີ່ຈະບັງຄັບເຈົ້າໃຫ້ໄປໜຶ່ງໄມລ໌,

ຈົ່ງໄປກັບລາວສອງໄມລ໌ ຈົ່ງໃຫ້ແກ່ຜູ້ທີ່ຂໍທ່ານ
ແລະຢ່າຫັນຫລັງໃຫ້ຜູ້ທີ່ຕ້ອງການຢືມຈາກທ່ານ

ທ່ານໄດ້ຍິນວ່າມັນຖືກເວົ້າໄວ້ວ່າ, ທ່ານຈະຮັກເພື່ອນບ້ານຂອງທ່ານ ແລະ
ທ່ານຈະກຽດຊັງສັດຕູຂອງທ່ານ. ແຕ່ຂ້ອຍເວົ້າກັບເຈົ້າວ່າ, ຈົ່ງຮັກສັດຕູຂອງເຈົ້າ,
ຈົ່ງອວຍພອນຜູ້ທີ່ສາບແຊ່ງເຈົ້າ, ຈົ່ງເຮັດດີຕໍ່ຜູ້ທີ່ກຽດຊັງເຈົ້າ ແລະ
ຈົ່ງອະທິຖານເພື່ອຜູ້ທີ່ທຳຮ້າຍເຈົ້າ ແລະ ຂັບໄລ່ເຈົ້າ
ເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະກາຍເປັນລູກຂອງພໍ່ຂອງເຈົ້າທີ່ຢູ່ໃນສະຫວັນ,
ເພາະວ່າພຣະອົງໃຫ້ດວງອາທິດຂອງພຣະອົງຂຶ້ນເທິງຄົນຊົ່ວຮ້າຍແລະຄົນດີ,
ແລະໃຫ້ຝົນຕົກເທິງຄົນຊອບທຳແລະຄົນບໍ່ຊອບທຳ. ຖ້າທ່ານຮັກພວກທີ່ຮັກທ່ານ,
ທ່ານຈະໄດ້ຮັບລາງວັນຫຍັງ? ພວກຄົນເກັບພາສີບໍ່ໄດ້ເຮັດແບບດຽວກັນບໍ່?
ແລະຖ້າທ່ານທັກກາຍພຽງແຕ່ເພື່ອນຂອງທ່ານເທົ່ານັ້ນ,
ທ່ານໄດ້ເຮັດຫຍັງທີ່ພິເສດກວ່າຄົນອື່ນ? ພວກຄົນເກັບພາສີກໍບໍ່ໄດ້ເຮັດແບບນັ້ນບໍ່? ດັ່ງນັ້ນ
ທ່ານຈະເປັນຄົນສົມບູນ, ຄືກັນກັບພໍ່ຂອງທ່ານທີ່ຢູ່ໃນສະຫວັນເປັນຄົນສົມບູນ.

໖

ຈົ່ງລະວັງການໃຫ້ທານຂອງເຈົ້າ ຢ່າເຮັດຕໍ່ໜ້າມະນຸດເພື່ອໃຫ້ພວກເຂົາເຫັນ, ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ,
ເຈົ້າຈະບໍ່ມີລາງວັນຈາກພໍ່ຂອງເຈົ້າຜູ້ຢູ່ໃນສະຫວັນ. ເມື່ອເຈົ້າເຮັດການກຸສົນ,
ຢ່າເປົ່າແກຕໍ່ໜ້າເຈົ້າ, ຄືກັບພວກຫນ້າຊ້ອນເຮັດໃນບ່ອນຊຸມນຸມແລະໃນຖະໜົນ,
ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບການຍົກຍ້ອງໂດຍມະນຸດ. ແທ້ຈິງຂ້ອຍເວົ້າກັບເຈົ້າ,
ພວກເຂົາໄດ້ຮັບລາງວັນຂອງພວກເຂົາແລ້ວ. ແຕ່ເມື່ອເຈົ້າເຮັດການກຸສົນ,
ຢ່າໃຫ້ມີຊ້າຍຂອງເຈົ້າຮູ້ວ່າມີຂວາຂອງເຈົ້າເຮັດຫຍັງ ເພື່ອວ່າການກຸສົນຂອງເຈົ້າຢູ່ໃນທີ່ລັບ,

ແລະພໍ່ຂອງເຈົ້າຜູ້ເບິ່ງໃນທີ່ລັບຈະໃຫ້ຄໍາຕອບແທນແກ່ເຈົ້າໃນທີ່ເປີດເຜີຍ.

ແລະເມື່ອອະທິຖານ, ເຈົ້າຈະບໍ່ເປັນຄືກັບພວກໜ້າຊ້ອນເຊິ່ງ,
ເພາະວ່າພວກເຂົາຮັກທີ່ຈະຢືນອະທິຖານໃນບ່ອນຊຸມນຸມແລະຕາມມຸມຖະໜົນ,
ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະປາກົດຕໍ່ຄົນ. ແທ້ຈິງຂ້ອຍເວົ້າກັບເຈົ້າວ່າ
ພວກເຂົາໄດ້ຮັບລາງວັນຂອງພວກເຂົາແລ້ວ. ແຕ່ເຈົ້າ, ເມື່ອອະທິຖານ,
ຈົ່ງເຂົ້າໄປໃນຫ້ອງພາຍໃນຂອງເຈົ້າ, ແລະເມື່ອປິດປະຕູຂອງເຈົ້າແລ້ວ,
ຈົ່ງອະທິຖານຕໍ່ພໍ່ຂອງເຈົ້າຜູ້ຢູ່ໃນຄວາມລັບ,
ແລະພໍ່ຂອງເຈົ້າຜູ້ເບິ່ງເຫັນຢູ່ໃນຄວາມລັບຈະໃຫ້ຕອບແທນແກ່ເຈົ້າຢ່າງເປີດເຜີຍ.

ເວລາອະທິຖານ, ຢ່າເວົ້າຊ້າຊາກຄືກັບຄົນຕ່າງຊາດ,
ເພາະວ່າພວກເຂົາຄິດວ່າຈະຖືກຟັງດ້ວຍການເວົ້າຫຼາຍໆຂອງພວກເຂົາ. ດັ່ງນັ້ນ
ຢ່າເຮັດຕົວຄ້າຍຄືພວກເຂົາ,
ເພາະວ່າພໍ່ຂອງພວກເຈົ້າຮູ້ສິ່ງທີ່ພວກເຈົ້າຕ້ອງການກ່ອນທີ່ພວກເຈົ້າຈະຂໍຮ້ອງຕໍ່ພຣະອົງ.
ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານທັງຫລາຍຈົ່ງອະທິຖານດັ່ງນີ້: ພໍ່ຂອງພວກເຮົາຜູ້ຢູ່ໃນສະຫວັນ,
ຂໍໃຫ້ພະນາມຂອງພຣະອົງເປັນທີ່ບໍລິສຸດ, ຂໍໃຫ້ອານາຈັກຂອງພຣະອົງມາເຖິງ,
ຂໍໃຫ້ພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງສໍາເລັດ, ດັ່ງທີ່ຢູ່ໃນສະຫວັນ ແລະຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ.
ຂໍໃຫ້ເຂົ້າຈີ່ປະຈຳວັນຂອງພວກເຮົາແກ່ພວກເຮົາໃນມື້ນີ້
ແລະຂໍໃຫ້ອະໄພໜີ້ສິນຂອງພວກເຮົາ, ດັ່ງທີ່ພວກເຮົາກໍໃຫ້ອະໄພແກ່ລູກໜີ້ຂອງພວກເຮົາ
ແລະຂໍຢ່າໃຫ້ພວກເຮົາຕົກຢູ່ໃນການທົດລອງ, ແຕ່ຂໍຊ່ວຍກູ້ພວກເຮົາຈາກຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ.
ເພາະວ່າອານາຈັກ, ພະລັງ ແລະສະຫງ່າລາສີແມ່ນເປັນ

ຖ້າທ່ານອະໄພການລະເມີດຂອງຄົນອື່ນ,

ພໍ່ຊັ້ນສະຫວັນຂອງທ່ານກໍ່ຈະອະໄພໃຫ້ທ່ານເຊັ່ນກັນ.

ແຕ່ຖ້າທ່ານທັງຫຼາຍບໍ່ໃຫ້ອະໄພແກ່ຄົນອື່ນໃນການລ່ວງລະເມີດຂອງເຂົາເຈົ້າ,
ພໍ່ຂອງທ່ານທັງຫຼາຍກໍ່ຈະບໍ່ໃຫ້ອະໄພໃນການລ່ວງລະເມີດຂອງທ່ານທັງຫຼາຍເຊັ່ນກັນ.

ເມື່ອທ່ານອົດອາຫານ, ຢ່າກາຍເປັນຄືກັບພວກຫນ້າສອງທີ່ມີໜ້າມືດ,
ເພາະວ່າພວກເຂົາທຳລາຍໜ້າຂອງພວກເຂົາເພື່ອໃຫ້ປາກົດຕໍ່ຄົນວ່າກຳລັງອົດອາຫານ.
ເຮົາເວົ້າກັບທ່ານຢ່າງແທ້ຈິງວ່າ ພວກເຂົາໄດ້ຮັບລາງວັນຂອງພວກເຂົາແລ້ວ. ແຕ່ເຈົ້າ
ເມື່ອຖືອົດອາຫານ ຈົ່ງທາຫົວຂອງເຈົ້າ ແລະລ້າງໜ້າຂອງເຈົ້າ
ເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະບໍ່ປາກົດຕໍ່ຄົນວ່າຖືອົດອາຫານ, ແຕ່ຕໍ່ພໍ່ຂອງເຈົ້າຜູ້ຢູ່ໃນທີ່ລັບ,
ແລະພໍ່ຂອງເຈົ້າຜູ້ເບິ່ງເຫັນໃນທີ່ລັບຈະໃຫ້ຜົນຕອບແທນແກ່ເຈົ້າຢ່າງເປີດເຜີຍ.

ຢ່າເກັບສະສົມຊັບສົມບັດໄວ້ສຳລັບຕົວເຈົ້າເທິງແຜ່ນດິນໂລກ,
ບ່ອນທີ່ຕົວຕົວງແລະສະນິມທຳລາຍ, ແລະບ່ອນທີ່ໂຈນເຈາະເຂົ້າມາລັກເອົາໄປ
ແຕ່ຈົ່ງເກັບສະສົມຊັບສົມບັດໄວ້ໃນສະຫວັນສຳລັບເຈົ້າ, ບ່ອນທີ່ບໍ່ມີແມງງົກ ແລະ
ບໍ່ມີສະນິມທຳລາຍ, ແລະ ບ່ອນທີ່ພວກໂຈນບໍ່ເຈາະເຂົ້າມາ ແລະ ບໍ່ລັກເອົາໄປ.
ເພາະວ່າຊັບສົມບັດຂອງເຈົ້າຢູ່ບ່ອນໃດ, ຫົວໃຈຂອງເຈົ້າກໍ່ຈະຢູ່ທີ່ນັ້ນ.

ໂຄມໄຟຂອງຮ່າງກາຍແມ່ນຕາ, ຖ້າດັ່ງນັ້ນຕາຂອງເຈົ້າບໍລິສຸດ,
ທັງໝົດຮ່າງກາຍຂອງເຈົ້າກໍ່ຈະເຕັມໄປດ້ວຍແສງສະຫວ່າງ. ແຕ່ຖ້າຕາຂອງເຈົ້າຊົ່ວຮ້າຍ,
ຮ່າງກາຍທັງໝົດຂອງເຈົ້າກໍ່ຈະມືດ. ດັ່ງນັ້ນ, ຖ້າແສງສະຫວ່າງທີ່ຢູ່ໃນເຈົ້າເປັນຄວາມມືດ,
ຄວາມມືດນັ້ນຈະຫຼາຍປານໃດ?

ບໍ່ມີຜູ້ໃດສາມາດຮັບໃຊ້ສອງນາຍໄດ້,

ເພາະວ່າລາວຈະກຽດຊັງນາຍຄົນໜຶ່ງແລະຮັກນາຍອີກຄົນໜຶ່ງ,
ຫຼືລາວຈະຈົງຮັກພັກດີຕໍ່ນາຍຄົນໜຶ່ງແລະດູກູກນາຍອີກຄົນໜຶ່ງ.
ທ່ານທັງຫຼາຍບໍ່ສາມາດຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າແລະຊັບສິນໄດ້.

ເພາະສະນັ້ນ ຂ້ອຍຈຶ່ງເວົ້າກັບເຈົ້າວ່າ,
ຢ່າເປັນກົງວົນກ່ຽວກັບຈິດວິນຍານຂອງເຈົ້າວ່າຈະກິນຫຍັງ ແລະ ດື່ມຫຍັງ,
ຫຼືກ່ຽວກັບຮ່າງກາຍຂອງເຈົ້າວ່າຈະນຸ່ງຫຍັງ.
ຈິດວິນຍານບໍ່ແມ່ນມີຄຸນຄ່າຫຼາຍກວ່າອາຫານບໍ່, ແລະ
ຮ່າງກາຍບໍ່ແມ່ນມີຄຸນຄ່າຫຼາຍກວ່າເຄື່ອງນຸ່ງບໍ່? ຈຶ່ງເບິ່ງນົກໃນອາກາດ
ເພາະວ່າມັນບໍ່ໄດ້ຫວ່ານ ບໍ່ໄດ້ເກັບກ່ຽວ ແລະບໍ່ໄດ້ເກັບກຳໄວ້ໃນສາງ
ແຕ່ພໍຊຶ່ງຢູ່ສະຫວັນຂອງເຈົ້າກໍລ້ຽງດູມັນ. ເຈົ້າບໍ່ມີຄ່າຫຼາຍກວ່າມັນບໍ່?
ແຕ່ຜູ້ໃດໃນພວກເຈົ້າທີ່ກົງວົນສາມາດເພີ່ມອາຍຸຂອງຕົນໄດ້ສັກໜຶ່ງສອກ?
ແລະກ່ຽວກັບເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມ, ເປັນຫຍັງພວກທ່ານຈຶ່ງກົງວົນ?
ຈຶ່ງພິຈາລະນາດອກກຸຫລາບໃນທົ່ງນາວ່າມັນເຕີບໂຕແນວໃດ, ມັນບໍ່ອອກແຮງ
ແລະບໍ່ປັ່ນດ້າຍ, ແຕ່ຂ້ອຍເວົ້າກັບເຈົ້າວ່າ
ແມ່ນແຕ່ໂຊໂລມອນໃນຄວາມສະຫງ່າງາມທັງໝົດຂອງລາວກໍບໍ່ໄດ້ນຸ່ງຫົ່ມເຊັ່ນດຽວກັບໜຶ່ງ
ໃນສິ່ງເຫຼົ່ານີ້. ຖ້າຫຍ້າຂອງທົ່ງນາທີ່ມັນມີຢູ່ ແລະ ມີອິນຖົກໂຍນເຂົ້າເຕົາອົບ,
ພຣະເຈົ້າຍັງນຸ່ງໃຫ້ມັນດັ່ງນັ້ນ, ແລ້ວພຣະອົງຈະບໍ່ນຸ່ງໃຫ້ພວກເຈົ້າຫຼາຍກວ່ານັ້ນອີກບໍ່ຫຼື,
ໂອ້ຜູ້ມີຄວາມເຊື່ອໜ້ອຍ? ດັ່ງນັ້ນ, ຢ່າກົງວົນໃຈໂດຍເວົ້າວ່າ, ພວກເຮົາຈະກິນຫຍັງ ຫຼື
ພວກເຮົາຈະດື່ມຫຍັງ ຫຼື ພວກເຮົາຈະນຸ່ງຫຍັງ?
ເພາະວ່າປະຊາຊາດທັງໝົດເຫຼົ່ານີ້ຊອກຫາສິ່ງເຫຼົ່ານີ້,
ແລະພໍ່ຊາວສະຫວັນຂອງພວກເຈົ້າຮູ້ວ່າພວກເຈົ້າຕ້ອງການສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ທັງໝົດ.
ແຕ່ຈຶ່ງຊອກຫາຮາຊະອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ຄວາມຊອບທຳຂອງພຣະອົງກ່ອນ,

ແລ້ວສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ທັງໝົດຈະຖືກເພີ່ມໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ. ດັ່ງນັ້ນ ຢ່າກັງວົນກ່ຽວກັບມື້ອື່ນ,
ເພາະວ່າມື້ອື່ນຈະກັງວົນເລື່ອງຂອງມັນເອງ, ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງແຕ່ລະມື້ກໍ່ພຽງພໍແລ້ວ.

໗

ຢ່າຕັດສິນ, ເພື່ອວ່າທ່ານຈະບໍ່ຖືກຕັດສິນ. ດ້ວຍການຕັດສິນທີ່ເຈົ້າຕັດສິນຄົນອື່ນ,
ເຈົ້າຈະຖືກຕັດສິນ, ແລະດ້ວຍມາດຕະການທີ່ເຈົ້າວັດ, ມັນຈະຖືກວັດໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ.
ເປັນຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງເບິ່ງເຫັນເສດໃນຕາຂອງອ້າຍນ້ອງເຈົ້າ,
ແຕ່ທ່ານໄມ້ໃນຕາຂອງເຈົ້າເອງກັບບໍ່ສັງເກດເຫັນ?
ຫຼືແນວໃດເຈົ້າຈະເວົ້າກັບອ້າຍນ້ອງຂອງເຈົ້າວ່າ,
ໃຫ້ຂ້ອຍຂັບເສັ້ນໄມ້ນ້ອຍອອກຈາກຕາຂອງເຈົ້າ, ແລະນີ້ແນ່, ທ່ານໄມ້ຢູ່ໃນຕາຂອງເຈົ້າເອງ?
ຄົນຫລອກລວງ, ຈົ່ງຖອນແທ່ງໄມ້ອອກຈາກຕາຂອງເຈົ້າກ່ອນ,
ແລ້ວຈິ່ງເຈົ້າຈະເຫັນຢ່າງຊັດເຈນເພື່ອຖອນເສດຕາອອກຈາກຕາຂອງພີ່ນ້ອງຂອງເຈົ້າ.

ຢ່າໃຫ້ສິ່ງສັກສິດແກ່ຫມາ ແລະຢ່າໂຍນໄຂ່ມຸກຂອງພວກເຈົ້າໄປຕໍ່ໜ້າໝູ
ເພາະວ່າມັນອາດຈະ□□ໄຂ່ມຸກນັ້ນດ້ວຍຕີນຂອງມັນ ແລ້ວຫັນກັບມາທຳລາຍພວກເຈົ້າ

ຈົ່ງຂໍ ແລະຈະຖືກໃຫ້ແກ່ທ່ານ, ຈົ່ງຊອກຫາ ແລະທ່ານຈະພົບ, ຈົ່ງເຄາະ
ແລະຈະຖືກເປີດໃຫ້ແກ່ທ່ານ. ເພາະວ່າທຸກຄົນທີ່ຂໍກໍຮັບ ແລະຜູ້ທີ່ຊອກຫາກໍພົບ
ແລະຜູ້ທີ່ເຄາະປະຕູກໍຈະຖືກເປີດໃຫ້ ຫຼືຜູ້ໃດໃນພວກເຈົ້າເປັນຄົນທີ່
ຖ້າລູກຊາຍຂອງລາວຂໍເຂົ້າຈີ່ ຈະໃຫ້ກ້ອນຫີນແກ່ລາວບໍ່? ແລະຖ້າລາວຂໍປາ,
ຈະບໍ່ໃຫ້ໆກັບລາວບໍ່? ຖ້າດັ່ງນັ້ນ ພວກເຈົ້າທີ່ເປັນຄົນຊົ່ວຮ້າຍ
ຍັງຮູ້ຈັກໃຫ້ຂອງປະທານທີ່ຕິແກ່ລູກຂອງພວກເຈົ້າ,

ພໍ່ຂອງພວກເຈົ້າທີ່ຢູ່ໃນສະຫວັນຈະໃຫ້ສິ່ງດີແກ່ຜູ້ທີ່ຂໍພຣະອົງຫຼາຍກວ່ານັ້ນສັກປານໃດ?

ດັ່ງນັ້ນ ທຸກສິ່ງທີ່ທ່ານຕ້ອງການໃຫ້ຄົນອື່ນເຮັດແກ່ທ່ານ, ທ່ານກໍຈົ່ງເຮັດແກ່ເຂົາເຈົ້າເຊັ່ນກັນ, ເພາະວ່ານີ້ແມ່ນກົດໝາຍແລະຄໍາສອນຂອງຜູ້ປະກາດພຣະທໍາ.

ຈົ່ງເຂົ້າໄປຜ່ານປະຕູທີ່ແຄບ, ເພາະວ່າປະຕູກວ້າງ ແລະ ທາງກວ້າງຂວາງທີ່ນໍາໄປສູ່ການທໍາລາຍ, ແລະ ມີຫຼາຍຄົນທີ່ເຂົ້າໄປຜ່ານມັນ. ປະຕູແຄບຫຼາຍ ແລະ ທາງທີ່ນໍາໄປສູ່ຊີວິດກໍທຸກທໍລະມານ, ແລະ ມີພຽງໜ້ອຍຄົນທີ່ຊອກພົບມັນ.

ຈົ່ງລະວັງພວກຜູ້ເຜີຍພະຄໍາເທັດ ຜູ້ທີ່ມາຫາເຈົ້າໃນເຄື່ອງນຸ່ງຂອງແກະ ແຕ່ພາຍໃນແມ່ນໝາປ່າທີ່ໂຫດຮ້າຍ ຈາກໝາກຜົນຂອງພວກເຂົາ ທ່ານຈະຮູ້ຈັກພວກເຂົາ. ເຂົາເຈົ້າບໍ່ເກັບອະນຸ່ມຈາກຕົ້ນໝາ ຫຼື ເກັບໝາກເດື່ອຈາກຕົ້ນໝາແຫຼມບໍ່? ດັ່ງນັ້ນ ຕົ້ນໄມ້ທີ່ດີທຸກຕົ້ນກໍເຮັດໃຫ້ເກີດໝາກໄມ້ທີ່ດີ, ແຕ່ຕົ້ນໄມ້ທີ່ເນົາກໍເຮັດໃຫ້ເກີດໝາກໄມ້ທີ່ຊົ່ວຮ້າຍ. ຕົ້ນໄມ້ທີ່ບໍ່ສາມາດເຮັດໝາກໄມ້ຊົ່ວຮ້າຍໄດ້, ແລະຕົ້ນໄມ້ເນົາເປື່ອຍກໍບໍ່ສາມາດເຮັດໝາກໄມ້ດີໄດ້. ຕົ້ນໄມ້ທຸກຕົ້ນທີ່ບໍ່ອອກຜົນດີ ຈະຖືກຕັດລົງ ແລະ ໂຍນເຂົ້າໄຟ ດັ່ງນັ້ນ ເຈົ້າຈະຮູ້ຈັກພວກເຂົາໄດ້ຈາກຜົນໄມ້ຂອງພວກເຂົາ.

ບໍ່ແມ່ນທຸກຄົນທີ່ເວົ້າກັບຂ້ອຍວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຈະເຂົ້າໄປໃນອານາຈັກຂອງສະຫວັນ, ແຕ່ຄົນທີ່ເຮັດຕາມຄວາມປະສົງຂອງພໍ່ຂອງຂ້ອຍທີ່ຢູ່ໃນສະຫວັນ. ຫຼາຍຄົນຈະເວົ້າກັບຂ້ານ້ອຍໃນວັນນັ້ນວ່າ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,

ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ເວົ້າພະຍາກອນໃນນາມຂອງພຣະອົງບໍ່?

ແລະໄລ່ຜິອກໃນນາມຂອງພຣະອົງບໍ່?

ແລະເຮັດການອັດສະຈັນຫຼາຍຢ່າງໃນນາມຂອງພຣະອົງບໍ່? ແລະຫຼັງຈາກນັ້ນ

ຂ້ອຍຈະປະກາດກັບພວກເຂົາວ່າ ຂ້ອຍບໍ່ເຄີຍຮູ້ຈັກພວກເຈົ້າເລີຍ, ຈົ່ງອອກໄປຈາກຂ້ອຍ
ພວກເຈົ້າຜູ້ເຮັດການຜິດກົດໝາຍ.

ດັ່ງນັ້ນ ທຸກຄົນທີ່ຟັງຄໍາເວົ້າເຫຼົ່ານີ້ຂອງຂ້ອຍ ແລະ ປະຕິບັດຕາມ,

ຂ້ອຍຈະປຽບທຽບລາວກັບຊາຍທີ່ສະຫລາດ, ຜູ້ທີ່ສ້າງເຮືອນຂອງລາວໄວ້ເທິງກ້ອນຫີນ,
ຝົນໄດ້ຕົກລົງມາ ແລະ ແມ່ນ້ຳໄດ້ໄຫຼມາ ແລະ ລົມໄດ້ພັດ ແລະ ໄດ້ໂຈມຕີເຮືອນນັ້ນ,
ແຕ່ມັນບໍ່ໄດ້ລົ້ມ, ເພາະວ່າມັນໄດ້ຖືກສ້າງພື້ນຖານໄວ້ເທິງຫີນ.

ແລະທຸກຄົນທີ່ຟັງຄໍາເວົ້າເຫຼົ່ານີ້ຂອງຂ້ອຍ ແຕ່ບໍ່ປະຕິບັດຕາມ

ຈະຖືກປຽບທຽບກັບຊາຍໂງ່ຜູ້ທີ່ສ້າງເຮືອນຂອງລາວໄວ້ເທິງຊາຍ ແລະຝົນກໍ່ຕົກລົງມາ
ແລະແມ່ນ້ຳກໍ່ໄຫຼມາ ແລະລົມກໍ່ພັດ ແລະກໍ່ເຂົ້າຕີເຮືອນນັ້ນ ແລະມັນກໍ່ລົ້ມລົງ
ແລະການລົ້ມຂອງມັນນັ້ນໃຫຍ່ຫຼວງ

ແລະມັນເກີດຂຶ້ນເມື່ອພຣະເຢຊູສຳເລັດຄໍາເວົ້າເຫຼົ່ານີ້,

ຝູງຊົນກໍ່ປະຫລາດໃຈກ່ຽວກັບຄຳສອນຂອງພຣະອົງ.

ເພາະວ່າພຣະອົງສອນພວກເຂົາຕົກຢູ່ທີ່ມີສິດອຳນາດ,

ແລະບໍ່ແມ່ນຄືກັບພວກນັກຮຽນພຣະຄຳພີ.

໘

ເມື່ອລາວລົງມາຈາກພູເຂົາແລ້ວ, ຝູງຊົນຫຼາຍໄດ້ຕິດຕາມລາວ. ແລະຈົ່ງເບິ່ງ,

ຄົນເຈັບໂລກເຮື້ອນໄດ້ມານະມັດສະການຕໍ່ພຣະອົງ ແລະເວົ້າວ່າ, ພຣະເຈົ້າ,
ຖ້າພຣະອົງຕ້ອງການ, ພຣະອົງກໍສາມາດຊຳລະຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ສະອາດໄດ້.

ແລະພຣະເຢຊູໄດ້ຍື່ນມືອອກສຳຜັດລາວ ແລະກ່າວວ່າ, ຂ້ອຍຕ້ອງການ, ຈົ່ງສະອາດເທົ່ນ.
ແລະທັນທີນັ້ນໂລກຜົວໜັງຂອງລາວກໍຫາຍສະອາດ. ແລະ ພຣະເຢຊູກໍເວົ້າກັບລາວວ່າ
ເບິ່ງແດ່ ຢ່າບອກໃຜເລີຍ ແຕ່ຈົ່ງໄປສະແດງຕົວເຈົ້າເອງຕໍ່ພຣະປະໂລຫິດ ແລະ
ຖວາຍຂອງຖວາຍທີ່ໂມເຊສົ່ງໄວ້ເພື່ອເປັນພະຍານແກ່ເຂົາເຈົ້າ

ເມື່ອພຣະອົງເຂົ້າໄປໃນເມືອງຄາເປີນາອຸມແລ້ວ, ນາຍຮ້ອຍໄດ້ເຂົ້າມາຫາພຣະອົງ
ຂໍຮ້ອງແລະກ່າວວ່າ, ພຣະເຈົ້າ, ຄົນໃຊ້ຂອງຂ້ານ້ອຍນອນຢູ່ໃນເຮືອນເປັນອຳມະພາດ,
ຖືກທໍລະມານຢ່າງໂຫດຮ້າຍ. ແລະ ພຣະເຢຊູ ກໍເວົ້າກັບລາວວ່າ ຂ້ານ້ອຍຈະມາປິ່ນປົວລາວ
ແລະ ທ່ານນາຍຮ້ອຍຕອບເວົ້າວ່າ, ພຣະເຈົ້າ,
ຂ້ອຍບໍ່ສົມຄວນເພື່ອວ່າທ່ານເຂົ້າໄດ້ຫລັງຄາຂອງຂ້ອຍ, ແຕ່ພຽງແຕ່ເວົ້າດ້ວຍຄໍາ,
ແລະຄົນໃຊ້ຂອງຂ້ອຍຈະຖືກປິ່ນປົວ. ແລະເພາະວ່າຂ້ອຍເປັນຊາຍທີ່ຢູ່ພາຍໃຕ້ອຳນາດ,
ມີທະຫານຢູ່ພາຍໃຕ້ຂ້ອຍ, ແລະຂ້ອຍເວົ້າກັບຄົນນີ້ວ່າ, ໄປ, ແລະລາວກໍໄປ,
ແລະກັບອີກຄົນໜຶ່ງວ່າ, ມາ, ແລະລາວກໍມາ, ແລະກັບທາດຂອງຂ້ອຍວ່າ, ເຮັດສິ່ງນີ້,
ແລະລາວກໍເຮັດ. ໄດ້ຍິນ ແຕ່ ພຣະເຢຊູ ປະຫລາດໃຈ ແລະ ເວົ້າ ຜູ້ຕິດຕາມ ແທ້ຈິງ ຂ້ອຍເວົ້າ
ແກ່ເຈົ້າ ບໍ່ແມ່ນແຕ່ ໃນ ອິດສະຣາເ ແຕ່ຂ້ອຍເວົ້າກັບເຈົ້າວ່າ
ຫຼາຍຄົນຈາກຕາເວັນອອກແລະຕາເວັນຕົກຈະມາ ແລະຈະນັ່ງຮ່ວມໂຕະກັບອັບຣາຮາມ,
ອິສອາກ ແລະຢາໂກບໃນອານາຈັກສະຫວັນ.

ແຕ່ລູກຊາຍຂອງອານາຈັກຈະຖືກໂຍນອອກໄປສູ່ຄວາມມືດພາຍນອກ,
ທີ່ນັ້ນຈະມີການຮ້ອງໄຫ້ແລະການຂັດແຂ້ວ. ແລະພຣະເຢຊູກ່າວຕໍ່ນາຍຮ້ອຍວ່າ, ໄປເລີຍ,
ແລະຈົ່ງເປັນໄປຕາມທີ່ເຈົ້າໄດ້ເຊື່ອ. ແລະຄົນໃຊ້ຂອງລາວໄດ້ຮັບການປິ່ນປົວໃນເວລານັ້ນ.

ແລະເມື່ອພຣະເຢຊູເຂົ້າໄປໃນເຮືອນຂອງເປໂຕຣ,
ພຣະອົງໄດ້ເຫັນແມ່ເມຍຂອງລາວນອນຢູ່ແລະເປັນໄຂ້ ແລະພຣະອົງໄດ້ແຕະມືຂອງນາງ,
ແລະໄຂ້ກໍ່ປ່ອຍນາງ, ແລະນາງກໍ່ລຸກຂຶ້ນແລະຮັບໃຊ້ພຣະອົງ. ເມື່ອຕອນແລງມາເຖິງ,
ເຂົາເຈົ້າໄດ້ນຳຄົນທີ່ຖືກຜີເຂົ້າສົງຫຼາຍຄົນມາຫາພຣະອົງ,
ແລະພຣະອົງໄດ້ຂັບໄລ່ວິນຍານຊົ່ວອອກດ້ວຍພຣະວາຈາ
ແລະໄດ້ປິ່ນປົວຄົນເຈັບປ່ວຍທຸກຄົນ.
ເພື່ອວ່າຈະສຳເລັດຕາມທີ່ໄດ້ເວົ້າໄວ້ໂດຍຜ່ານຜູ້ປະກາດພຣະວາຈາອີຊາຢາທີ່ກ່າວວ່າ,
ຕົວລາວເອງໄດ້ຮັບເອົາຄວາມອ່ອນແອຂອງພວກເຮົາ ແລະ ແບກຮັບພະຍາດຂອງພວກເຮົາ.

ເມື່ອພຣະເຢຊູເຫັນຝູງຊົນຈຳນວນຫຼາຍຢູ່ອ້ອມຮອບພຣະອົງ,
ພຣະອົງຈຶ່ງສັ່ງໃຫ້ໄປຟາກໂພ້ນ. ແລະນັກຂຽນຄົນໜຶ່ງໄດ້ເຂົ້າມາໃກ້ເວົ້າກັບພຣະອົງວ່າ,
ອາຈານເອີຍ, ຂ້ານ້ອຍຈະຕິດຕາມທ່ານໄປບ່ອນໃດກໍ່ຕາມທີ່ທ່ານໄປ. ແລະ
ພຣະເຢຊູກໍ່ເວົ້າກັບລາວວ່າ, ໝາຈຶ່ງຈອກມີຮູ ແລະ ນົກໃນສະຫວັນມີຮັງ,
ແຕ່ບຸດມະນຸດບໍ່ມີບ່ອນທີ່ຈະວາງພຣະຫົວ. ສາວົກອີກຄົນໜຶ່ງຂອງພຣະອົງໄດ້ກາບທູນວ່າ,
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍອະນຸຍາດໃຫ້ຂ້ານ້ອຍໄປຝັງພໍ່ຂອງຂ້ານ້ອຍກ່ອນ.
ແຕ່ພຣະເຢຊູກໍ່ຕອບລາວວ່າ: ຈົ່ງຕິດຕາມເຮົາເທິ້ນ,
ແລະປ່ອຍໃຫ້ຄົນຕາຍໄປຝັງຄົນຕາຍຂອງພວກເຂົາເອງເທິ້ນ.

ແລະ ເມື່ອພຣະອົງຂຶ້ນເຮືອ, ພວກສາວົກຂອງພຣະອົງກໍ່ຕິດຕາມພຣະອົງໄປ. ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ,
ແຜ່ນດິນໄຫວໃຫຍ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນໃນທະເລ, ຈົນເຮືອຖືກຄື້ນຟອງປົກຄຸມ,
ແຕ່ພຣະອົງກຳລັງນອນຫລັບຢູ່.
ແລະພວກສາວົກຂອງພຣະອົງໄດ້ເຂົ້າມາໃກ້ແລ້ວປຸກພຣະອົງຂຶ້ນ ໂດຍເວົ້າວ່າ,
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຊ່ວຍພວກເຮົາດ້ວຍ, ພວກເຮົາກຳລັງຈະຕາຍ. ແລະ

ພຣະອົງກໍ່ຕັກເຕືອນພວກເຂົາວ່າ, ເປັນຫຍັງພວກເຈົ້າຈຶ່ງຂີ້ຂລາດ,
ພວກເຈົ້າຜູ້ມີຄວາມເຊື່ອໜ້ອຍ? ຫຼັງຈາກນັ້ນ ພຣະອົງກໍ່ລຸກຂຶ້ນຕິເດຍນລົມແລະທະເລ,
ແລະ ກໍ່ເກີດຄວາມສະຫງົບອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂຶ້ນ. ແຕ່ຄົນເຫຼົ່ານັ້ນປະຫລາດໃຈເວົ້າວ່າ,
ຄົນນີ້ເປັນຄົນແບບໃດ, ເພາະວ່າແມ່ນແຕ່ລົມແລະທະເລກໍ່ຍັງເຊື່ອຟັງລາວ?

ແລະເມື່ອພຣະອົງມາຮອດຟາກໂນ້ນ ເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນຂອງຊາວເກີເກເຊນ
ມີຄົນສອງຄົນທີ່ຖືກຜີເຂົ້າອອກມາຈາກອຸໂມງພົບກັບພຣະອົງ ເຂົາເຈົ້າຮ້າຍແຮງຫຼາຍ
ຈົນບໍ່ມີໃຜເຂັມແຂງພໍທີ່ຈະຜ່ານທາງນັ້ນໄດ້ ແລະຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຂົາຮ້ອງອອກມາເວົ້າວ່າ:
ມີຫຍັງລະຫວ່າງພວກເຮົາກັບທ່ານ, ພຣະເຢຊູບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ?
ທ່ານມາທີ່ນີ້ກ່ອນເວລາເພື່ອທໍລະມານພວກເຮົາບໍ່?
ມີຝູງຫມູຫຼາຍຕົວກໍາລັງກິນຫຍ້າຢູ່ໄກຈາກພວກເຂົາ. ແຕ່ພວກປິສາດໄດ້ຮ້ອງຂໍລາວເວົ້າວ່າ,
ຖ້າເຈົ້າໄລ່ພວກເຮົາອອກ, ຂໍອະນຸຍາດໃຫ້ພວກເຮົາອອກໄປເຂົ້າໃນຝູງໝູ. ແລະ
ພຣະອົງໄດ້ຕຣັສກັບພວກເຂົາວ່າ ຈົ່ງໄປເທີ້ນ. ພວກມັນຈຶ່ງອອກໄປ ແລະ ເຂົ້າໄປໃນຝູງໝູ,
ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ ຝູງໝູທັງໝົດກໍ່ແລ່ນລົງຫນ້າຜາເຂົ້າໄປໃນທະເລ ແລະ ຕາຍຢູ່ໃນນ້ຳ.
ພວກຄົນລ້ຽງສັດໄດ້ຫນີໄປ, ແລະເມື່ອໄປເຖິງເມືອງແລ້ວ ກໍ່ໄດ້ລາຍງານທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງ
ລວມທັງເລື່ອງຂອງພວກຄົນທີ່ຖືກຜີເຂົ້າ. ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ,
ຊາວເມືອງທັງໝົດອອກໄປພົບກັບພຣະເຢຊູ, ແລະ ເມື່ອເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຫັນພຣະອົງ,
ເຂົາເຈົ້າກໍ່ຂໍຮ້ອງໃຫ້ພຣະອົງອອກໄປຈາກເຂດແດນຂອງເຂົາເຈົ້າ.

ລ

ແລະພຣະອົງໄດ້ຂຶ້ນເຮືອ ຂ້າມໄປ ແລະມາຮອດເມືອງຂອງພຣະອົງເອງ. ແລະຈົ່ງເບິ່ງ,
ເຂົາເຈົ້າກໍາລັງນຳເອົາຄົນເປັນອຳພາດທີ່ນອນຢູ່ເທິງຕຽງມາຫາພຣະອົງ,

ແລະເມື່ອພຣະເຢຊູໄດ້ເຫັນຄວາມເຊື່ອຂອງເຂົາເຈົ້າ, ພຣະອົງກໍ່ກ່າວແກ່ຄົນເປັນອຳພາດວ່າ, ຈົ່ງກ້າຫານເຫັນ, ລູກເອີຍ, ບາບຂອງເຈົ້າໄດ້ຖືກໃຫ້ອະໄພແລ້ວ. ແລະຈົ່ງເບິ່ງ, ບາງຄົນໃນພວກຄາຕະບິໄດ້ເວົ້າໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າວ່າ, ຄົນນີ້ກ່າວໝັ້ນປະໝາດ. ແລະພຣະເຢຊູໄດ້ເຫັນຄວາມຄິດຂອງເຂົາເຈົ້າ ຈົ່ງກ່າວວ່າ, ເປັນຫຍັງພວກເຈົ້າຈຶ່ງຄິດຄວາມຊົ່ວຮ້າຍໃນຫົວໃຈຂອງພວກເຈົ້າ? ສິ່ງໃດງ່າຍກວ່າທີ່ຈະເວົ້າວ່າ ບາບຂອງເຈົ້າຖືກໃຫ້ອະໄພແລ້ວ ຫຼືເວົ້າວ່າ ລູກຂຶ້ນແລະຢ່າງ? ແຕ່ເພື່ອໃຫ້ເຈົ້າຮູ້ວ່າ ລູກຊາຍຂອງມະນຸດມີສິດອຳນາດເທິງແຜ່ນດິນໂລກທີ່ຈະໃຫ້ອະໄພບາບຫຼັງຈາກນັ້ນພຣະອົງຈຶ່ງກ່າວກັບຄົນເປັນອຳພາດວ່າ ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນ ຍົກຕຽງຂອງເຈົ້າ ແລະກັບໄປເຮືອນຂອງເຈົ້າເລີຍ ແລະລາວໄດ້ລຸກຂຶ້ນແລ້ວກໍ່ໄປເຮືອນຂອງລາວ ເມື່ອຝູງຊົນໄດ້ເຫັນ ພວກເຂົາກໍ່ປະຫລາດໃຈ ແລະສັນລະເສີນພຣະເຈົ້າ ຜູ້ທີ່ໄດ້ປະທານສິດອຳນາດຕັ້ງນັ້ນແກ່ມະນຸດ

ແລະ ໃນຂະນະທີ່ພຣະເຢຊູກຳລັງຜ່ານໄປຈາກທີ່ນັ້ນ, ພຣະອົງໄດ້ເຫັນຜູ້ຊາຍຄົນໜຶ່ງຊື່ມັດທາຍນັ່ງຢູ່ຕັ້ງເກັບພາສີ, ແລະພຣະອົງໄດ້ເວົ້າກັບລາວວ່າ, ຈົ່ງຕິດຕາມເຮົາເຫາະ. ແລະ ລາວກໍ່ລຸກຂຶ້ນຕິດຕາມພຣະອົງໄປ. ແລະມັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນໃນຂະນະທີ່ພຣະອົງກຳລັງນອນເອນຢູ່ໃນເຮືອນ, ແລະຈົ່ງເບິ່ງ, ຄົນເກັບພາສີແລະຄົນບາບຫຼາຍຄົນໄດ້ມາແລະນອນເອນຮ່ວມກັບພຣະເຢຊູແລະບັນດາສາວິກຂອງພຣະອົງ. ແລະພວກຟາຣີຊາຍໄດ້ເຫັນແລ້ວກໍ່ເວົ້າກັບພວກສາວິກຂອງພຣະອົງວ່າ ເປັນຫຍັງຄູສອນຂອງພວກເຈົ້າຈຶ່ງກິນກັບພວກຄົນເກັບພາສີແລະພວກຄົນບາບ ແຕ່ພຣະເຢຊູໄດ້ຍິນແລ້ວກໍ່ກ່າວກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ, ຜູ້ທີ່ແຂງແຮງບໍ່ມີຄວາມຕ້ອງການແພດ, ແຕ່ຜູ້ທີ່ເຈັບປ່ວຍຕ່າງຫາກ. ຈົ່ງໄປຮຽນຮູ້ວ່າຫຍັງແມ່ນຄວາມເມດຕາທີ່ເຮົາຕ້ອງການ ບໍ່ແມ່ນການເສຍສະຫລະ. ເພາະວ່າເຮົາບໍ່ໄດ້ມາເພື່ອເອີ້ນຄົນຊອບທຳ ແຕ່ມາເອີ້ນຄົນບາບໃຫ້ກັບໃຈ.

ແລ້ວພວກສາວົກຂອງໂປຣເຊັ່ນກໍ່ເຂົ້າມາຫາພຣະອົງເວົ້າວ່າ,
ເປັນຫຍັງພວກເຮົາແລະພວກຟາຣີຊາຍຖືອົດອາຫານຫຼາຍ,
ແຕ່ພວກສາວົກຂອງພຣະອົງບໍ່ຖືອົດອາຫານ? ແລະ ພຣະເຢຊູກໍ່ຕອບເຂົາເຈົ້າວ່າ,
ລູກຊາຍຂອງຫ້ອງແຕ່ງງານຈະສາມາດໂສກເສົ້າໄດ້ບໍ່ ໃນຂະນະທີ່ເຈົ້າບ່າວຍັງຢູ່ກັບເຂົາເຈົ້າ?
ແຕ່ວ່າວັນຕ່າງໆຈະມາເຖິງເມື່ອເຈົ້າບ່າວຖືກເອົາໄປຈາກເຂົາເຈົ້າ, ແລະ
ຫຼັງຈາກນັ້ນເຂົາເຈົ້າຈະອົດອາຫານ. ບໍ່ມີໃຜເອົາຜ້າປະທັບທຸກໃສ່ເທິງເສື້ອຜ້າເກົ່າ,
ເພາະວ່າຄວາມເຕັມຂອງມັນຈະຕົງອອກຈາກເສື້ອຜ້າ,
ແລະຮອຍແຕກທີ່ຮ້າຍແຮງກວ່າກໍ່ເກີດຂຶ້ນ.
ພວກເຂົາບໍ່ໂຍນເຫຼົ້າອະງຸ່ນໃໝ່ເຂົ້າໄປໃນຖົງໜັງເກົ່າ, ຖ້າບໍ່ແນ່ນັ້ນ, ຖົງໜັງຈະແຕກ,
ແລະເຫຼົ້າອະງຸ່ນຈະຖືກເທອອອກ ແລະຖົງໜັງຈະພິນາດ,
ແຕ່ພວກເຂົາໂຍນເຫຼົ້າອະງຸ່ນໃໝ່ເຂົ້າໄປໃນຖົງໜັງໃໝ່, ແລະທັງສອງຈະຖືກຮັກສາໄວ້.

ໃນຂະນະທີ່ພຣະອົງກຳລັງກ່າວສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ກັບເຂົາເຈົ້າ, ຈົ່ງເບິ່ງ,
ມີຜູ້ປົກຄອງຄົນໜຶ່ງເຂົ້າມາໃກ້ແລະນະມັດສະການພຣະອົງ ໂດຍກ່າວວ່າ
ລູກສາວຂອງຂ້ອຍຫາກໍ່ຕາຍ, ແຕ່ຂໍໃຫ້ພຣະອົງເສດມາວາງພຣະຫັດຂອງພຣະອົງເທິງນາງ,
ແລ້ວນາງຈະມີຊີວິດ. ແລະພຣະເຢຊູໄດ້ລຸກຂຶ້ນ ແລ້ວໄດ້ຕິດຕາມລາວໄປ
ພ້ອມກັບບັນດາສາວົກຂອງພຣະອົງ ແລະຈົ່ງເບິ່ງ,
ຜູ້ຍິງຄົນໜຶ່ງທີ່ເປັນໂລກເລືອດອອກມາສືບສອງປີ,
ໄດ້ເຂົ້າມາໃກ້ຈາກຂ້າງຫຼັງແລ້ວສຳຜັດຊາຍເສື້ອຜ້າຂອງລາວ. ນາງເວົ້າໃນໃຈຕົວເອງວ່າ,
ຖ້າຂ້ອຍພຽງແຕ່ແຕະເສື້ອຜ້າຂອງພຣະອົງ, ຂ້ອຍກໍ່ຈະຫາຍດີ. ແຕ່ພຣະເຢຊູໄດ້ຫັນກັບມາ
ແລະເມື່ອທອງເຫັນນາງ ກໍ່ກ່າວວ່າ, ຈົ່ງກ້າຫານເທີ້ນ, ລູກສາວ,
ຄວາມເຊື່ອຂອງເຈົ້າໄດ້ຊ່ວຍເຈົ້າໃຫ້ລອດແລ້ວ.
ແລະຜູ້ຍິງນັ້ນກໍ່ໄດ້ຮັບການຊ່ວຍໃຫ້ລອດຕັ້ງແຕ່ຊົ່ວໂມງນັ້ນເປັນຕົ້ນໄປ. ແລະ

ເມື່ອພຣະເຢຊູມາຮອດເຮືອນຂອງຜູ້ປົກຄອງ ແລະ ເຫັນພວກນັກເປົ່າຊຸ່ຍ ແລະ
ຝູງຊົນທີ່ວຸ້ນວາຍ, ພຣະອົງຈຶ່ງກ່າວກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ ຖອນຕົວໄປເທິນ,
ເພາະວ່າເດັກຍິງບໍ່ໄດ້ຕາຍ, ແຕ່ກຳລັງນອນຫລັບຢູ່.
ແລະພວກເຂົາກໍຫົວເລາະເຍາະເຍີ້ຍລາວ. ແຕ່ເມື່ອຝູງຊົນຖືກຂັບໄລ່ອອກແລ້ວ,
ພຣະອົງເຂົ້າໄປຈັບມືຂອງນາງ, ແລະເດັກຍິງກໍລຸກຂຶ້ນ.
ແລະຂ່າວລືນີ້ກໍໄດ້ແຜ່ໄປທົ່ວແຜ່ນດິນນັ້ນທັງໝົດ

ແລະ ໃນຂະນະທີ່ພຣະເຢຊູກຳລັງຜ່ານໄປຈາກທີ່ນັ້ນ,
ຄົນຕາບອດສອງຄົນໄດ້ຕິດຕາມພຣະອົງ ໂດຍຮ້ອງອອກມາແລະເວົ້າວ່າ,
ຂໍໃຫ້ສົງສານພວກເຮົາເດີ, ລູກຊາຍຂອງດາວິດ. ເມື່ອພຣະອົງເຂົ້າໄປໃນເຮືອນແລ້ວ,
ຄົນຕາບອດໄດ້ມາຫາພຣະອົງ, ແລະພຣະເຢຊູເຈົ້າຕັດຖາມເຂົາເຈົ້າວ່າ,
ເຈົ້າເຊື່ອບໍ່ວ່າເຮົາສາມາດເຮັດສິ່ງນີ້ໄດ້? ເຂົາເຈົ້າຕອບພຣະອົງວ່າ, ແມ່ນແລ້ວ,
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ຫຼັງນັ້ນ ພຣະອົງໄດ້ແຕະຕາຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະຕັ້ງວ່າ,
ຈົ່ງເປັນໄປຕາມຄວາມເຊື່ອຂອງເຈົ້າທັງຫຼາຍ. ແລະຕາຂອງພວກເຂົາກໍຖືກເປີດ,
ແລະພຣະເຢຊູໄດ້ເຕືອນພວກເຂົາຢ່າງເຂັ້ມງວດວ່າ, ຈົ່ງລະວັງ, ຢ່າໃຫ້ໃຜຮູ້ເລີຍ.
ແຕ່ພວກເຂົາທີ່ອອກໄປແລ້ວໄດ້ເຜີຍແຜ່ຂ່າວກ່ຽວກັບລາວໃນທົ່ວແຜ່ນດິນນັ້ນ.

ແຕ່ຂະນະທີ່ພວກເຂົາກຳລັງອອກໄປ, ຈົ່ງເບິ່ງ,
ພວກເຂົາໄດ້ນຳຄົນປິດປາກທີ່ຖືກປີສາດເຂົ້າສົງມາຫາພຣະອົງ. ແລະ
ເມື່ອປີສາດຖືກໄລ່ອອກແລ້ວ, ຄົນປ່ວຍປາກກໍເວົ້າໄດ້, ແລະ ຝູງຊົນກໍປະຫລາດໃຈ ເວົ້າວ່າ
ບໍ່ເຄີຍປາກົດແບບນີ້ໃນອິດສະຣາເອນເລີຍ. ແຕ່ພວກຟາລີຊາຍກ່າວວ່າ,
ທ່ານໄລ່ປີສາດອອກໂດຍຜູ້ປົກຄອງຂອງພວກປີສາດ.

ແລະພຣະເຢຊູໄດ້ໄປອ້ອມທຸກເມືອງແລະທຸກບ້ານ, ສອນຢູ່ໃນຊຸມນຸມຂອງເຂົາເຈົ້າ,
ປະກາດຂ່າວດີຂອງອານາຈັກ,
ແລະຮັບໃຊ້ຄົນທີ່ເປັນພະຍາດແລະຄວາມເຈັບໄຂ້ທຸກຢ່າງໃນປະຊາຊົນ.

ເມື່ອເຫັນຝູງຊົນ, ພຣະອົງກໍມີພຣະທັຍເມດຕາຕໍ່ພວກເຂົາ,
ເພາະວ່າພວກເຂົາເມື່ອຍລ້າແລະຖືກປະຖົມໄວ້ຄືກັບແກະທີ່ບໍ່ມີຜູ້ລ້ຽງ. ແລ້ວ ພຣະອົງ ກໍ ຕັດ
ກັບ ບັນດາ ສາວົກ ຂອງ ພຣະອົງ ວ່າ, ການ ເກັບກ່ຽວ ແທ້ຈິງ ຫຼາຍ, ແຕ່ ຄົນງານ ໜ້ອຍ.
ດັ່ງນັ້ນ, ຈົ່ງອະທິຖານຕໍ່ເຈົ້ານາຍແຫ່ງການເກັບກ່ຽວ
ເພື່ອໃຫ້ພຣະອົງສົ່ງຄົນງານອອກໄປໃນການເກັບກ່ຽວຂອງພຣະອົງ.

໑໐

ແລະພຣະອົງໄດ້ເອີ້ນສາວົກສິບສອງຄົນຂອງພຣະອົງມາ, ໄດ້ປະທານສິດອຳນາດແກ່ເຂົາເຈົ້າ
ເໝືອນຍານບໍ່ສະອາດ, ເພື່ອທີ່ຈະຂັບໄລ່ພວກມັນອອກໄປ ແລະປິ່ນປົວພະຍາດທຸກຊະນິດ
ແລະຄວາມເຈັບໄຂ້ທຸກຢ່າງ. ຊື່ຂອງອັກຄະສາວົກທັງສິບສອງແມ່ນເຫຼົ່ານີ້:
ທຳອິດຄືຊີໂມນຜູ້ທີ່ຖືກເອີ້ນວ່າເປໂຕຣ ແລະອັນເດຣອ້າຍນ້ອງຂອງລາວ,
ຢາໂກໂບລູກຂອງເຊເບດາຍ ແລະໂຢຮັນອ້າຍນ້ອງຂອງລາວ, ຟີລິບ ແລະ ບາໂທໂລມິວ,
ໂທມັດ ແລະ ມັດທິວຜູ້ເກັບພາສີ, ຢາໂກໂບລູກຂອງອານາຟາອຸດ ແລະ
ເລບເບອຸດຜູ້ຖືກເອີ້ນວ່າທັດເດອຸດ, ສີໂມນຊາວຄານານ ແລະ ຢູດາ ອິສຄາຣີໂອທ໌
ຜູ້ທີ່ໄດ້ທໍລະຍົດລາວ

ພວກສິບສອງຄົນເຫຼົ່ານີ້, ພຣະເຢຊູໄດ້ສົ່ງອອກໄປ ໂດຍໄດ້ສັ່ງພວກເຂົາວ່າ,
ຢ່າໄປຕາມທາງຂອງຊາດຕ່າງໆ ແລະ ຢ່າເຂົ້າໄປໃນເມືອງຂອງຊາວສະມາເລຍ,

ແຕ່ຈົ່ງໄປຫາແກະທີ່ສູນເສຍຂອງເຮືອນອິດສະລາເອນ ຂະນະທີ່ກຳລັງໄປ,
ຈົ່ງປະກາດໂດຍເວົ້າວ່າ ອານາຈັກສະຫວັນໄດ້ມາໃກ້ແລ້ວ. ຈົ່ງປິ່ນປົວຄົນເຈັບ,
ຊຳລະຄົນເຈັບໂລກເຮື້ອນ, ຍົກຄົນຕາຍຂຶ້ນ, ໄລ່ປີສາດອອກ, ທ່ານໄດ້ຮັບໂດຍບໍ່ເສຍຄ່າ,
ຈົ່ງໃຫ້ໂດຍບໍ່ເສຍຄ່າ. ຢ່າໄດ້ຮັບເອົາຄຳ ຫຼື ເງິນ ຫຼື ທອງແດງໄວ້ໃນແຖບຂອງພວກເຈົ້າ
ບໍ່ມີຖົງເຂົ້າທາງ ຫຼື ເສື້ອຄຸມສອງຕົວ ຫຼື ເກີບແຕະ ຫຼື ໄມ້ເທົ້າ,
ເພາະວ່າຄົນງານສົມຄວນໄດ້ຮັບອາຫານຂອງລາວ. ເມືອງຫຼືບ້ານໃດກໍຕາມທີ່ທ່ານເຂົ້າໄປ,
ຈົ່ງສອບຖາມວ່າໃຜໃນນັ້ນສົມຄວນ, ແລະຢູ່ທີ່ນັ້ນຈົນກວ່າທ່ານຈະອອກໄປ.
ເມື່ອເຂົ້າໄປໃນເຮືອນ, ຈົ່ງທັກທາຍເຮືອນນັ້ນໂດຍເວົ້າວ່າ, ຂໍໃຫ້ສັນຕິພາບຢູ່ກັບເຮືອນນີ້.
ແລະຖ້າເຮືອນນັ້ນສົມຄວນແທ້ຈິງ, ໃຫ້ສັນຕິພາບຂອງພວກເຈົ້າມາຢູ່ເທິງເຮືອນນັ້ນ,
ແຕ່ຖ້າບໍ່ສົມຄວນ, ໃຫ້ສັນຕິພາບຂອງພວກເຈົ້າກັບຄືນມາຫາພວກເຈົ້າ.
ແລະຜູ້ໃດທີ່ບໍ່ຮັບເຈົ້າ ຫຼືບໍ່ຟັງຄຳເວົ້າຂອງເຈົ້າ, ເມື່ອອອກໄປນອກເຮືອນ ຫຼືເມືອງນັ້ນ,
ຈົ່ງສະບັດຝຸ່ນອອກຈາກດິນຂອງເຈົ້າ. ແທ້ຈິງຂ້ອຍເວົ້າກັບເຈົ້າວ່າ,
ແຜ່ນດິນໂຊດອມແລະໂກມໍຣາຈະທົນໄດ້ຫຼາຍກວ່າໃນວັນພິພາກສາ, ກວ່າເມືອງນັ້ນ.

ເບິ່ງເອີ້ຍ, ຂ້ານ້ອຍສົ່ງພວກເຈົ້າໄປຄືກັບແກະທີ່ຢູ່ທ່າມກາງໝາປ່າ,
ດັ່ງນັ້ນຈົ່ງເປັນຄົນສະຫລາດຄືງ ແລະ ບໍລິສຸດຄົນກເຂົາ. ຈົ່ງລະວັງຜູ້ຄົນ,
ເພາະວ່າພວກເຂົາຈະມອບເຈົ້າໃຫ້ແກ່ສະພາ ແລະ
ພວກເຂົາຈະຕິເຈົ້າໃນໂຮງຊຸມນຸມຂອງພວກເຂົາ,
ແລະເຈົ້າຈະຖືກນຳໄປຫາຜູ້ນຳແລະກະສັດເພາະເຫດຂ້ອຍ
ເພື່ອເປັນການເປັນພະຍານແກ່ພວກເຂົາແລະປະຊາຊາດທັງຫຼາຍ.
ແຕ່ເມື່ອເຂົາເຈົ້າມອບທ່ານທັງຫຼາຍ, ຢ່າກັງວົນວ່າຈະເວົ້າແນວໃດຫຼືເວົ້າຫຍັງ,
ເພາະວ່າໃນຊົ່ວໂມງນັ້ນຈະມີໃຫ້ແກ່ທ່ານທັງຫຼາຍວ່າຈະເວົ້າຫຍັງ.
ເພາະວ່າບໍ່ແມ່ນທ່ານທັງຫຼາຍເປັນຜູ້ເວົ້າ,

ແຕ່ແມ່ນພຣະວິນຍານຂອງພຣະບິດາຂອງທ່ານທັງຫຼາຍເປັນຜູ້ເວົ້າໃນທ່ານທັງຫຼາຍ.
ອ້າຍນ້ອງຈະມອບອ້າຍນ້ອງໃຫ້ຕາຍ, ແລະພໍ່ຈະມອບລູກ,
ແລະລູກຈະລູກຂຶ້ນຕໍ່ສູ້ພໍ່ແມ່ແລະຈະປະຫານພວກເຂົາ
ແລະທ່ານຈະຖືກກຽດຊັງໂດຍທຸກຄົນເພາະຊື່ຂອງຂ້ອຍ, ແຕ່ຜູ້ທີ່ອົດທົນຈົນເຖິງທີ່ສຸດ,
ຜູ້ນັ້ນຈະໄດ້ຮັບການຊ່ວຍໃຫ້ລອດ. ເມື່ອໃດທີ່ເຂົາເຈົ້າຂ້ອນຮ້າຍພວກເຈົ້າໃນເມືອງນີ້,
ຈົ່ງຫນີໄປຍັງເມືອງອື່ນ, ເພາະວ່າຂ້ອຍເວົ້າກັບພວກເຈົ້າຢ່າງແທ້ຈິງວ່າ,
ພວກເຈົ້າຈະບໍ່ສຳເລັດທົ່ວເມືອງຕ່າງໆຂອງອິດສະຣາເອນຈົນກວ່າບຸດມະນຸດຈະມາເຖິງ.
ລູກສິດບໍ່ໃຫຍ່ກວ່າຄູສອນ ແລະ ຂ້າທາດບໍ່ໃຫຍ່ກວ່າເຈົ້ານາຍຂອງລາວ
ພຽງພໍແລ້ວສຳລັບສາວົກທີ່ຈະກາຍເປັນເໝືອນຄູສອນຂອງລາວ,
ແລະສຳລັບຂ້າທາດທີ່ຈະກາຍເປັນເໝືອນເຈົ້ານາຍຂອງລາວ.
ຖ້າເຂົາເຈົ້າເອີ້ນເຈົ້າຂອງເຮືອນວ່າເບເອນເຊບູນ,
ຈະເອີ້ນຄົນໃນຄອບຄົວຂອງລາວຫຼາຍກວ່ານັ້ນສັກປານໃດ? ດັ່ງນັ້ນ ຢ່າຢ້ານກົວພວກເຂົາ,
ເພາະວ່າບໍ່ມີຫຍັງທີ່ຖືກປົກຄຸມໄວ້ທີ່ຈະບໍ່ຖືກເປີດເຜີຍ,
ແລະບໍ່ມີຫຍັງທີ່ເຊື່ອງໄວ້ທີ່ຈະບໍ່ຖືກຮູ້. ສິ່ງທີ່ຂ້ອຍເວົ້າກັບເຈົ້າໃນຄວາມມືດ,
ຈົ່ງເວົ້າໃນແສງສະຫວ່າງ, ແລະສິ່ງທີ່ເຈົ້າໄດ້ຍິນທີ່ຫຼຸ, ຈົ່ງປະກາດເທິງຫລັງຄາ.
ແລະຢ່າຢ້ານກົວຜູ້ທີ່ຂ້າຮ້າງກາຍ ແຕ່ບໍ່ສາມາດຂ້າຈິດວິນຍານໄດ້,
ແຕ່ຈົ່ງຢ້ານກົວຜູ້ທີ່ສາມາດທຳລາຍທັງຈິດວິນຍານແລະຮ້າງກາຍໃນນະລົກ.
ນົກກະຈອກສອງໂຕບໍ່ຖືກຂາຍໃນລາຄາອັດສາຮ້ອນບໍ່?
ແລະຫນຶ່ງໃນພວກມັນຈະບໍ່ຕົກລົງເທິງແຜ່ນດິນໂດຍປາສະຈາກພໍ່ຂອງພວກເຈົ້າ.
ແຕ່ວ່າເສັ້ນຜົມຂອງຫົວຂອງພວກເຈົ້າທັງໝົດກໍ່ຖືກນັບໄວ້ແລ້ວ. ດັ່ງນັ້ນ ຢ່າກົວເລີຍ,
ທ່ານມີຄຳຫຼາຍກວ່ານົກກະຈອກຫຼາຍໂຕ.

ດັ່ງນັ້ນ ທຸກຄົນທີ່ຈະຍອມຮັບຂ້ອຍຕໍ່ໜ້າຜູ້ຄົນ,

ຂ້ອຍກໍ່ຈະຍອມຮັບລາວຕໍ່ໜ້າພໍ່ຂອງຂ້ອຍຜູ້ຢູ່ໃນສະຫວັນ
ຜູ້ໃດທີ່ຈະປະຕິເສດຂ້ອຍຕໍ່ໜ້າມະນຸດ,
ຂ້ອຍກໍ່ຈະປະຕິເສດລາວຕໍ່ໜ້າພໍ່ຂອງຂ້ອຍຜູ້ຢູ່ໃນສະຫວັນ.

ຢ່າຄິດວ່າຂ້ອຍມາເພື່ອນຳສັນຕິພາບມາສູ່ແຜ່ນດິນໂລກ, ຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ມາເພື່ອນຳສັນຕິພາບມາ,
ແຕ່ມານຳດາບມາ. ເພາະວ່າຂ້ອຍມາເພື່ອແບ່ງແຍກຜູ້ຊາຍກັບພໍ່ຂອງລາວ
ແລະລູກສາວກັບແມ່ຂອງນາງ ແລະເຈົ້າສາວກັບແມ່ຜົວຂອງນາງ
ແລະສັດຕູຂອງຜູ້ຊາຍແມ່ນຄົນໃນເຮືອນຂອງລາວເອງ

ຜູ້ທີ່ຮັກພໍ່ຫຼືແມ່ເກີນກວ່າຂ້ອຍ ບໍ່ສົມຄວນແກ່ຂ້ອຍ,
ແລະຜູ້ທີ່ຮັກລູກຊາຍຫຼືລູກສາວເກີນກວ່າຂ້ອຍ ບໍ່ສົມຄວນແກ່ຂ້ອຍ.
ແລະຜູ້ທີ່ບໍ່ຮັບເອົາໄມ້ກາງແຂນຂອງລາວ ແລະຕິດຕາມຫຼັງຂ້ອຍ, ບໍ່ສົມຄວນກັບຂ້ອຍ.
ຜູ້ທີ່ພົບຈິດວິນຍານຂອງຕົນຈະສູນເສຍມັນ,
ແລະຜູ້ທີ່ສູນເສຍຈິດວິນຍານຂອງຕົນເພາະເຫດຂ້ານ້ອຍຈະພົບມັນ.

ຜູ້ທີ່ຮັບເຈົ້າ ກໍຮັບຂ້ານ້ອຍ, ແລະຜູ້ທີ່ຮັບຂ້ານ້ອຍ ກໍຮັບຜູ້ທີ່ໄດ້ສົ່ງຂ້ານ້ອຍມາ.
ຜູ້ທີ່ຮັບເອົາຜູ້ປະກາດພະຄຳໃນນາມຂອງຜູ້ປະກາດພະຄຳ
ຈະໄດ້ຮັບລາງວັນຂອງຜູ້ປະກາດພະຄຳ,
ແລະຜູ້ທີ່ຮັບເອົາຄົນຊອບທຳໃນນາມຂອງຄົນຊອບທຳ ຈະໄດ້ຮັບລາງວັນຂອງຄົນຊອບທຳ.
ແລະຜູ້ໃດທີ່ໃຫ້ນ້ຳເຢັນສັກຈອກໜຶ່ງແກ່ຄົນນ້ອຍເຫຼົ່ານີ້ຕື່ມໃນນາມຂອງສາວົກ,
ເຮົາເວົ້າຄວາມຈິງກັບພວກເຈົ້າວ່າ, ລາວຈະບໍ່ເສຍລາງວັນຂອງລາວແນ່ນອນ.

ແລະມັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນວ່າ

ເມື່ອພຣະເຢຊູສຳເລັດການສົ່ງສອນສາວົກສິບສອງຄົນຂອງພຣະອົງແລ້ວ

ພຣະອົງກໍ່ໄດ້ອອກເດີນທາງຈາກທີ່ນັ້ນ

ເພື່ອສອນແລະປະກາດໃນເມືອງຕ່າງໆຂອງພວກເຂົາ.

ແຕ່ຢອນໄດ້ຍິນກ່ຽວກັບພຣະຄຣິດຢູ່ໃນຄຸກ, ຈຶ່ງໄດ້ສົ່ງສາວົກສອງຄົນຂອງລາວໄປ.

ລາວເວົ້າກັບເຂົາວ່າ: ເຈົ້າແມ່ນຜູ້ທີ່ກຳລັງມາ ຫຼືພວກເຮົາຄວນຄາດຫວັງຜູ້ອື່ນ?

ແລະພຣະເຢຊູຕອບກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ, ຈົ່ງໄປລາຍງານໃຫ້ໂຢຮັນຮູ້ສິ່ງທີ່ທ່ານໄດ້ຍິນແລະເຫັນ
ຄົນຕາບອດເບິ່ງເຫັນໄດ້ອີກ ແລະ ຄົນເຂົ້າຂ້ຽວຍ່າງໄດ້,

ຄົນເປັນໂລກຮ້າຍຖືກຊຳລະໃຫ້ສະອາດ ແລະ ຄົນຫຼຸໜວກໄດ້ຍິນ, ຄົນຕາຍຖືກຟື້ນຂຶ້ນມາ
ແລະ ຄົນທຸກຍາກໄດ້ຮັບຂ່າວປະເສີດ. ແລະຜູ້ທີ່ມີສິດແມ່ນຜູ້ທີ່ບໍ່ຂັດເຄື່ອງໃນຂ້ອຍ.

ໃນຂະນະທີ່ເຂົາເຈົ້າກຳລັງໄປນັ້ນ, ພຣະເຢຊູໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນເວົ້າກັບຝູງຊົນກ່ຽວກັບຢອຫັນວ່າ:

ພວກເຈົ້າອອກໄປໃນຖິ່ນກັນດານເພື່ອເບິ່ງຫຍັງ? ຕົ້ນອ້ອທີ່ຖືກລົມສັ່ນໄຫວບໍ່?

ແຕ່ທ່ານອອກໄປເພື່ອເບິ່ງຫຍັງ? ຄົນທີ່ນຸ່ງຫົ່ມເຄື່ອງນຸ່ງອ່ອນນຸ່ມບໍ່? ເບິ່ງເລີຍ,

ພວກທີ່ໃສ່ເຄື່ອງອ່ອນນຸ່ມແມ່ນຢູ່ໃນເຮືອນຂອງກະສັດ.

ແຕ່ທ່ານທັງຫຼາຍອອກໄປເພື່ອເບິ່ງຫຍັງ? ເພື່ອເບິ່ງຜູ້ປະກາດພະຄຳບໍ່? ແມ່ນແລ້ວ,

ຂ້ານ້ອຍເວົ້າກັບທ່ານທັງຫຼາຍວ່າ, ຍິ່ງກວ່າຜູ້ປະກາດພະຄຳອີກ.

ນີ້ແມ່ນຜູ້ທີ່ຖືກຂຽນໄວ້ກ່ຽວກັບວ່າ, ຈົ່ງເບິ່ງເລີຍ, ເຮົາສິ່ງທູດຂອງເຮົາໄປກ່ອນໜ້າເຈົ້າ,
ຜູ້ທີ່ຈະກຽມທາງຂອງເຈົ້າຂ້າງໜ້າເຈົ້າ.

ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂ້ອຍເວົ້າກັບເຈົ້າວ່າ, ໃນບັນດາຜູ້ທີ່ເກີດມາຈາກແມ່ຍິງນັ້ນ,

ບໍ່ມີຜູ້ໃດຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າໂຢຮັນຜູ້ໃຫ້ບັບຕິສະມາ,

ແຕ່ວ່າຜູ້ນ້ອຍທີ່ສຸດໃນອານາຈັກສະຫວັນກໍຍັງຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າລາວ.

ແຕ່ຕັ້ງແຕ່ສະໄໝຂອງໂຢຮັນຜູ້ໃຫ້ລ້າງບາບຈົນເຖິງບັດນີ້, ອານາຈັກສະຫວັນຖືກບັງຄັບ, ແລະຄົນທີ່ຮຸນແຮງກໍຍຶດເອົາມັນ. ເພາະວ່າບັນດາຜູ້ປະກາດພະຄຳທັງໝົດ ແລະ ກົດໝາຍ ໄດ້ປະກາດພະຄຳຈົນກ່ວາເຖິງສະໄໝຂອງຢອຮັນ ແລະຖ້າທ່ານຕ້ອງການຮັບ, ລາວເອງແມ່ນເອລີຢາຜູ້ກຳລັງຈະມາ. ຜູ້ທີ່ມີຫູຟັງ ຈົ່ງຟັງເອົາເທິນ.

ແຕ່ຂ້ອຍຈະປຽບທຽບຄົນລຸ້ນນີ້ກັບຫຍັງ? ມັນຄ້າຍຄືເດັກນ້ອຍທີ່ນັ່ງຢູ່ໃນຕະຫຼາດ, ເຊິ່ງຮ້ອງເອີ້ນໃສ່ເພື່ອນຂອງພວກເຂົາວ່າ, ພວກເຮົາເປົ່າຊຸ່ຍໃຫ້ພວກເຈົ້າ, ແຕ່ພວກເຈົ້າບໍ່ເຕັ້ນ, ພວກເຮົາຮ້ອງໃຫ້ໂສກເສົ້າໃຫ້ພວກເຈົ້າ, ແຕ່ພວກເຈົ້າບໍ່ໂສກເສົ້າ. ເພາະວ່າຢອຫານມາໂດຍບໍ່ກິນແລະບໍ່ດື່ມ, ແລະເຂົາເຈົ້າເວົ້າວ່າ, ລາວມີຜີ. ລູກຊາຍຂອງມະນຸດມາກິນແລະດື່ມ, ແລະເຂົາເຈົ້າເວົ້າວ່າ, ເບິ່ງ, ຄົນຕະກຸນແລະຄົນຂີ້ເຫຼົ້າ, ເປັນໝູ່ກັບຄົນເກັບພາສີແລະຄົນບາບ. ແລະປັນຍາໄດ້ຮັບການພິສູດວ່າຖືກຕ້ອງຈາກລູກໆຂອງນາງ.

ຫຼັງຈາກນັ້ນ ພຣະອົງໄດ້ເລີ່ມຕຳນິເມືອງຕ່າງໆທີ່ອຳນາດຫຼາຍທີ່ສຸດຂອງພຣະອົງໄດ້ເກີດຂຶ້ນ, ເພາະວ່າພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ກັບໃຈ, ວິບັດແກ່ເຈົ້າ, ໂຄຣາຊິນ, ວິບັດແກ່ເຈົ້າ, ເບັດໄຊດາ, ເພາະວ່າຖ້າພະລັງທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນພວກເຈົ້າໄດ້ເກີດຂຶ້ນໃນເມືອງໄທແລະເມືອງໄຊດອນ, ເຂົາເຈົ້າຄົງຈະກັບໃຈນັ່ງໃນຜ້າກະສັກແລະຂີ້ເຖົ້າມາດົນນານແລ້ວ. ແຕ່ຂ້ອຍເວົ້າກັບເຈົ້າວ່າ, ເມືອງໄທແລະເມືອງໄຊດອນຈະທົນໄດ້ຫຼາຍກວ່າໃນມື້ພິພາກສາກວ່າເຈົ້າ. ແລະເຈົ້າ ຄາເປີນາອຸມ, ທີ່ຖືກຍົກສູງເຖິງສະຫວັນ, ເຈົ້າຈະຖືກນຳລົງສູ່ນະລົກ, ເພາະວ່າຖ້າການອັດສະຈັນທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນເຈົ້າໄດ້ເກີດຂຶ້ນໃນໄຊດອມ, ເມືອງນັ້ນຄົງຈະຢູ່ຈົນເຖິງທຸກມື້ນີ້. ແຕ່ຂ້ອຍເວົ້າກັບເຈົ້າວ່າ ແຜ່ນດິນໄຊດອມຈະທົນໄດ້ຫຼາຍກວ່າໃນມື້ການພິພາກສາກວ່າເຈົ້າ

ໃນເວລານັ້ນ ພຣະເຢຊູຕອບວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າສັນລະເສີນພຣະອົງ ພຣະບິດາ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງສະຫວັນແລະແຜ່ນດິນໂລກ
ເພາະວ່າພຣະອົງໄດ້ເຊື່ອງສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ໄວ້ຈາກຄົນສະຫຼາດແລະຄົນມີປັນຍາ
ແລະໄດ້ເປີດເຜີຍພວກມັນແກ່ເດັກນ້ອຍ ແມ່ນແລ້ວ ພໍເອີຍ,
ເພາະວ່າດັ່ງນັ້ນແມ່ນຄວາມພໍໃຈຂອງພຣະອົງຕໍ່ພຣະພັກດຣ໌ພຣະອົງ.
ທຸກສິ່ງຖືກມອບໃຫ້ແກ່ຂ້ານ້ອຍໂດຍພໍ່ຂອງຂ້ານ້ອຍ, ແລະບໍ່ມີໃຜຮູ້ຈັກລູກຊາຍນອກຈາກພໍ່,
ຫຼືບໍ່ມີໃຜຮູ້ຈັກພໍ່ນອກຈາກລູກຊາຍ ແລະຜູ້ທີ່ລູກຊາຍປາດຖະໜາຈະເປີດເຜີຍໃຫ້.
ຈົ່ງມາຫາຂ້ອຍເທົ່ານັ້ນ ທຸກຄົນທີ່ອອກແຮງງານ ແລະ ແບກຫາບໜັກ
ແລະຂ້ອຍຈະໃຫ້ທ່ານທັງຫຼາຍພັກຜ່ອນ ຈົ່ງຍົກແອກຂອງເຮົາໄວ້ເທິງເຈົ້າທັງຫຼາຍ ແລະ
ຮຽນຮູ້ຈາກເຮົາ, ເພາະວ່າເຮົາເປັນຜູ້ອ່ອນໂຍນ ແລະ ຖ່ອມຕົວໃນໃຈ, ແລະ
ເຈົ້າທັງຫຼາຍຈະພົບການພັກຜ່ອນສຳລັບຈິດວິນຍານຂອງເຈົ້າທັງຫຼາຍ
ເພາະວ່າແອກຂອງຂ້ອຍດີ ແລະ ພາລະຂອງຂ້ອຍກໍ່ເບົາ.

໑໒

ໃນເວລານັ້ນ ພຣະເຢຊູໄດ້ໄປຜ່ານທົ່ງນາໃນວັນສະບາໂຕ, ແລະສາວົກຂອງພຣະອົງຫົວ,
ຈົ່ງເລີ່ມຖືບຮວງຂ້າວແລະກິນ. ແຕ່ພວກຟາຣີຊາຍໄດ້ເຫັນແລ້ວຈົ່ງເວົ້າກັບພຣະອົງວ່າ, ເບິ່ງ,
ພວກສາວົກຂອງທ່ານກຳລັງເຮັດສິ່ງທີ່ບໍ່ຖືກອະນຸຍາດໃຫ້ເຮັດໃນວັນສະບາໂຕ.
ແຕ່ເຈົ້າບໍ່ໄດ້ອ່ານບໍ່ວ່າດາວິດໄດ້ເຮັດຫຍັງເມື່ອເຂົາເອງແລະຄົນທີ່ຢູ່ກັບເຂົາຫົວບໍ່?
ແນວໃດລາວຈຶ່ງເຂົ້າໄປໃນເຮືອນຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະກິນຂີ້ນົມປັງແຫ່ງການຖວາຍ
ເຊິ່ງບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ລາວກິນ ຫຼືພວກທີ່ຢູ່ກັບລາວກິນ ແຕ່ມີພຽງພວກປະໂລຫິດເທົ່ານັ້ນ?
ຫຼືບໍ່ທ່ານໄດ້ອ່ານໃນກົດໝາຍວ່າ
ໃນວັນສະບາໂຕພວກປະໂລຫິດໃນພຣະວິຫານລະເມີດວັນສະບາໂຕ

ແລະເຂົາເຈົ້າບໍ່ມີຄວາມຜິດ? ແຕ່ຂ້ອຍເວົ້າກັບເຈົ້າທັງຫຼາຍວ່າ ທີ່ນີ້ມີສິ່ງທີ່ໃຫຍ່ກວ່າວິຫານ.
ຖ້າແຕ່ທ່ານໄດ້ຮູ້ແລ້ວວ່າຄວາມເມດຕາແມ່ນສິ່ງທີ່ຂ້ອຍຕ້ອງການ
ແລະບໍ່ແມ່ນການເສຍສະຫຼະ, ທ່ານກໍຈະບໍ່ໄດ້ປະນາມພວກຜູ້ບໍລິສຸດ.
ເພາະວ່າບຸດມະນຸດແມ່ນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງວັນສະບາໂຕ

ແລະເມື່ອໄດ້ຈາກໄປຈາກທີ່ນັ້ນແລ້ວ, ພຣະອົງກໍ່ເຂົ້າໄປໃນສະຖານທີ່ຊຸມນຸມຂອງເຂົາເຈົ້າ.
ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ມີຊາຍຄົນໜຶ່ງຢູ່ທີ່ນັ້ນທີ່ມີມືແຫ້ງ, ແລະ ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຖາມລາວວ່າ,
ມັນອະນຸຍາດບໍ່ທີ່ຈະປິ່ນປົວໃນວັນສະບາໂຕ? ເພື່ອວ່າເຂົາເຈົ້າຈະໄດ້ກ່າວຫາລາວ.
ແຕ່ເຂົາເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ, ຜູ້ໃດໃນພວກເຈົ້າເປັນຄົນທີ່ມີແກະໜຶ່ງໂຕ,
ແລະຖ້າມັນຕົກລົງໄປໃນຊຸມໃນວັນສະບາໂຕ, ເຂົາຈະບໍ່ຈັບມັນແລະຍົກມັນຂຶ້ນມາບໍ?
ມະນຸດແຕກຕ່າງຈາກແກະຫຼາຍປານໃດ?

ດັ່ງນັ້ນມັນຈຶ່ງເປັນໄປໄດ້ທີ່ຈະເຮັດດີໃນວັນສະບາໂຕ. ແລ້ວພຣະອົງກໍ່ກ່າວກັບຄົນນັ້ນວ່າ,
ຈົ່ງຍື່ນມືຂອງເຈົ້າອອກ, ແລະລາວກໍ່ຍື່ນອອກ,
ແລະມືນັ້ນກໍ່ຖືກຟື້ນຟູໃຫ້ແຂງແຮງເໝືອນກັບມືອີກຂ້າງໜຶ່ງ.

ແຕ່ພວກຟາຣີຊາຍໄດ້ອອກໄປແລ້ວ ແລະໄດ້ປົກສາຫາລືກັນຕໍ່ຕ້ານລາວ ເພື່ອທຳລາຍລາວ
ແຕ່ເຢຊູໄດ້ຮູ້ຈິ່ງຖອນຕົວອອກຈາກທີ່ນັ້ນ, ແລະຝູງຊົນຫຼາຍໄດ້ຕິດຕາມພຣະອົງ,
ແລະພຣະອົງໄດ້ປິ່ນປົວພວກເຂົາທັງໝົດ, ແລະ ເຂົາໄດ້ຕິດຕາມພວກເຂົາ
ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະບໍ່ເຮັດໃຫ້ເຂົາເປັນທີ່ຊັດເຈນ

ເພື່ອວ່າສິ່ງທີ່ໄດ້ເວົ້າໂດຍຜ່ານຜູ້ປະກາດພະຄຳອີຊາຢາອາດຈະສຳເລັດ, ຜູ້ທີ່ກຳລັງເວົ້າວ່າ
ເບິ່ງ, ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງຂ້ອຍ ຜູ້ທີ່ຂ້ອຍເລືອກ, ຜູ້ທີ່ຮັກແພງຂອງຂ້ອຍ
ຜູ້ທີ່ຈິດວິນຍານຂອງຂ້ອຍພໍໃຈແລ້ວ, ຂ້ອຍຈະວາງວິນຍານຂອງຂ້ອຍເທິງລາວ,
ແລະລາວຈະປະກາດການພິພາກສາແກ່ປະຊາຊາດທັງຫຼາຍ. ລາວຈະບໍ່ທະເລາະວິວາທ ຫຼື
ຮ້ອງອອກ, ແລະບໍ່ມີໃຜຈະໄດ້ຍິນສຽງຂອງລາວຢູ່ຕາມຖະໜົນ.

ເຂົາຈະບໍ່ທຳລາຍອ້ອແຫຼມທີ່ຖືກບີບ ແລະ ເຂົາຈະບໍ່ດັບປ່ານທີ່ກຳລັງຄຸ້ມໄຟ
ຈົນກວ່າເຂົາຈະນຳການພິພາກສາອອກສູ່ໄຊຊະນະ.

ແລະປະຊາຊາດທັງຫຼາຍຈະມີຄວາມຫວັງໃນພະນາມຂອງພຣະອົງ.

ຫຼັງຈາກນັ້ນ ມີຄົນນຳຄົນທີ່ຖືກຜີເຂົ້າ ຕາບອດ ແລະ ປາກໃບມາຫາພຣະອົງ,
ແລະພຣະອົງໄດ້ປິ່ນປົວລາວ, ດັ່ງນັ້ນຄົນຕາບອດ ແລະ ປາກໃບນັ້ນຈຶ່ງສາມາດເວົ້າ ແລະ
ເບິ່ງເຫັນໄດ້. ແລະ ຝູງຊົນທັງໝົດກໍ່ປະຫລາດໃຈ ແລະ ເວົ້າວ່າ,
ບໍ່ແມ່ນຊາຍຄົນນີ້ແມ່ນພຣະຄຣິດ ບຸດຂອງດາວິດບໍ?

ແຕ່ພວກຟາຣີຊາຍໄດ້ຍິນແລ້ວກໍ່ເວົ້າວ່າ, ຄົນນີ້ບໍ່ໄລ່ປີສາດອອກ

ເວັ້ນເສຍແຕ່ໂດຍເບເອນເຊບູນ, ຜູ້ປົກຄອງຂອງພວກປີສາດ.

ພຣະເຢຊູຮູ້ຄວາມຄິດຂອງເຂົາເຈົ້າແລ້ວ ຈຶ່ງກ່າວກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ

ທຸກອານາຈັກທີ່ແບ່ງແຍກກັນເອງກໍ່ຈະຖືກທຳລາຍ

ແລະທຸກເມືອງຫຼືເຮືອນທີ່ແບ່ງແຍກກັນເອງກໍ່ຈະບໍ່ຢືນໝັ້ນໄດ້

ແລະຖ້າຊາຕານໄລ່ຊາຕານອອກ, ລາວກໍ່ຖືກແບ່ງແຍກພາຍໃນຕົນເອງແລ້ວ,

ແລ້ວອານາຈັກຂອງລາວຈະຢືນໄດ້ແນວໃດ?

ແລະຖ້າຂ້ານ້ອຍໄລ່ປີສາດອອກໃນນາມເບເອນເຊບູນ,

ລູກຊາຍຂອງພວກເຈົ້າຈະໄລ່ປີສາດອອກໃນນາມໃຜ? ຍ້ອນເຫດນີ້,

ພວກເຂົາເອງຈະເປັນຜູ້ພິພາກສາພວກເຈົ້າ.

ຖ້າແຕ່ຂ້ານ້ອຍຂັບໄລ່ພວກປີສາດໂດຍວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າ,

ດັ່ງນັ້ນອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ມາຮອດພວກເຈົ້າແລ້ວ. ຫຼື

ແນວໃດຜູ້ໃດຈຶ່ງສາມາດເຂົ້າໄປໃນເຮືອນຂອງຄົນເຂັ້ມແຂງ ແລະ

ຍຶດເອົາເຄື່ອງໃຊ້ຂອງລາວໄດ້, ຖ້າບໍ່ໄດ້ມັດຄົນເຂັ້ມແຂງນັ້ນກ່ອນ? ແລະ

ຫຼັງຈາກນັ້ນລາວຈຶ່ງຈະປ້ອນເຮືອນຂອງລາວໄດ້. ຜູ້ທີ່ບໍ່ຢູ່ກັບຂ້ອຍ ແມ່ນຕ້ານຂ້ອຍ,

ແລະຜູ້ທີ່ບໍ່ເກັບກຳກັບຂ້ອຍ ແມ່ນກະຈາຍ.

ເພາະ ນີ້ ຂ້ອຍ ຈິ່ງ ເວົ້າ ກັບ ເຈົ້າ ວ່າ, ບາບ ທຸກ ຢ່າງ ແລະ ການ ດູໝິ່ນ ຈະ ຖືກ ໃຫ້ອະໄພ
ແກ່ ມະນຸດ, ແຕ່ ການ ດູໝິ່ນ ຕໍ່ ພຣະວິນຍານ ຈະ ບໍ່ ຖືກ ໃຫ້ອະໄພ ແກ່ ມະນຸດ,
ແລະຜູ້ໃດທີ່ເວົ້າຄຳຕໍ່ກັບລູກຂອງມະນຸດ, ຈະໄດ້ຮັບການໃຫ້ອະໄພ,
ແຕ່ຜູ້ໃດທີ່ເວົ້າຕໍ່ກັບພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ, ຈະບໍ່ໄດ້ຮັບການໃຫ້ອະໄພ, ບໍ່ວ່າໃນຍຸກນີ້ ຫຼື
ໃນຍຸກທີ່ຈະມາເຖິງ.

ຈິ່ງເຮັດໃຫ້ຕົນໄມ້ດີ ແລະ ໝາກໄມ້ຂອງມັນກໍ່ດີ, ຫຼື ເຮັດໃຫ້ຕົນໄມ້ເນົ່າ ແລະ
ໝາກໄມ້ຂອງມັນກໍ່ເນົ່າ, ເພາະວ່າຕົນໄມ້ຖືກຮູ້ຈັກໂດຍໝາກໄມ້ຂອງມັນ.

ລູກຫລານຂອງງູພິດ,

ແນວໃດພວກເຈົ້າຈິ່ງສາມາດເວົ້າສິ່ງທີ່ດີໄດ້ໃນເມື່ອພວກເຈົ້າເປັນຄົນຊົ່ວຮ້າຍ?

ເພາະວ່າປາກເວົ້າອອກມາຈາກຄວາມອຸດົມສົມບູນຂອງຫົວໃຈ. ຄົນດີ

ໂຍນສິ່ງດີອອກມາຈາກຄັງດີຂອງລາວ, ແລະຄົນຊົ່ວ

ໂຍນສິ່ງຊົ່ວອອກມາຈາກຄັງຊົ່ວຂອງລາວ. ແຕ່ຂ້ອຍເວົ້າກັບເຈົ້າວ່າ

ທຸກຄຳເວົ້າທີ່ບໍ່ມີປະໂຫຍດທີ່ຄົນເຮົາເວົ້າອອກມາ,

ພວກເຂົາຈະຕ້ອງໃຫ້ການຕອບກ່ຽວກັບມັນໃນມື້ພິພາກສາ ເພາະວ່າຈາກຄຳເວົ້າຂອງເຈົ້າ

ເຈົ້າຈະຖືກເຮັດໃຫ້ຊອບທຳ ແລະຈາກຄຳເວົ້າຂອງເຈົ້າ ເຈົ້າຈະຖືກປະນາມ

ແລ້ວບາງຄົນໃນພວກອາຈານສອນພຣະຄຳພີແລະພວກຟາຣີຊາຍກໍ່ຕອບວ່າ, ອາຈານເອີຍ,

ພວກເຮົາຢາກເຫັນໝາຍສຳຄັນຈາກທ່ານ. ແຕ່ທ່ານໄດ້ຕອບເຂົາເຈົ້າວ່າ,

ຄົນຮຸ່ນທີ່ຊົ່ວຮ້າຍແລະຜູ້ລະເມີດນີ້ຊອກຫາໝາຍສຳຄັນ,

ແຕ່ຈະບໍ່ມີໝາຍສຳຄັນໃດໆໃຫ້ແກ່ເຂົາເຈົ້າ

ເວັ້ນແຕ່ໝາຍສຳຄັນຂອງໂຢນາຜູ້ປະກາດພຣະວາຈາເທົ່ານັ້ນ.

ເພາະວ່າຄືກັນກັບທີ່ໂຢນາຜູ້ປະກາດພຣະວາຈາໄດ້ຢູ່ໃນທ້ອງຂອງປາໃຫຍ່ສາມມື້ສາມຄືນ, ດັ່ງນັ້ນບຸດມະນຸດກໍ່ຈະຢູ່ໃນໃຈກາງແຜ່ນດິນໂລກສາມມື້ສາມຄືນເຊັ່ນກັນ.

ຊາວນີນະເວຈະລຸກຂຶ້ນໃນການພິພາກສາກັບຄືນຮຸ່ນນີ້ ແລະ ຈະປະນາມມັນ,

ເພາະວ່າພວກເຂົາໄດ້ກັບໃຈຕໍ່ການປະກາດຂອງໂຢນາ, ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ,

ຜູ້ທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າໂຢນາຢູ່ທີ່ນີ້. ລາຊິນີແຫ່ງທິດໃຕ້ຈະລຸກຂຶ້ນໃນການພິພາກສາກັບຄືນຮຸ່ນນີ້

ແລະ ຈະປະນາມມັນ,

ເພາະວ່ານາງໄດ້ມາຈາກສຸດຂອບແຜ່ນດິນໂລກເພື່ອຟັງປັນຍາຂອງໂຊໂລມອນ, ແລະ ນີ້ແນ່,

ຜູ້ທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າໂຊໂລມອນຢູ່ທີ່ນີ້.

ເມື່ອວິນຍານບໍ່ສະອາດອອກໄປຈາກຄືນແລ້ວ,

ມັນຜ່ານໄປຕາມສະຖານທີ່ແຫ້ງແລ້ງຊອກຫາການພັກຜ່ອນ, ແຕ່ບໍ່ພົບ. ຫຼັງຈາກນັ້ນ

ມັນເວົ້າວ່າ, ຂ້ອຍຈະກັບຄືນໄປຫາເຮືອນຂອງຂ້ອຍ ຈາກບ່ອນທີ່ຂ້ອຍອອກມາ,

ແລະເມື່ອມາເຖິງ ມັນພົບເຮືອນນັ້ນວ່າງເປົ່າ, ຖືກກວາດແລ້ວ ແລະປະດັບແລ້ວ.

ແລ້ວມັນກໍ່ໄປພາເອົາວິນຍານອື່ນເຈັດຕົນທີ່ຊົ່ວຮ້າຍກວ່າຕົນເອງມາກັບຕົນ,

ແລະເມື່ອເຂົ້າໄປແລ້ວກໍ່ອາໄສຢູ່ທີ່ນັ້ນ,

ແລະສະພາບສຸດທ້າຍຂອງຄືນນັ້ນກໍ່ຮ້າຍແຮງກວ່າສະພາບທຳອິດ.

ດັ່ງນັ້ນມັນຈະເປັນກັບຄືນຮຸ່ນທີ່ຊົ່ວຮ້າຍນີ້ເຊັ່ນກັນ.

ໃນຂະນະທີ່ພຣະອົງຍັງກຳລັງກ່າວກັບຝູງຊົນຢູ່ນັ້ນ ຈົ່ງເບິ່ງ ມານດາ ແລະ

ພີ່ນ້ອງຂອງພຣະອົງກໍ່ຢືນຢູ່ຂ້າງນອກ ຊອກຫາທີ່ຈະເວົ້າກັບພຣະອົງ.

ແຕ່ມີຄືນໜຶ່ງເວົ້າກັບພຣະອົງວ່າ, ເບິ່ງ, ແມ່ຂອງພຣະອົງ ແລະ

ພີ່ນ້ອງຂອງພຣະອົງຢືນຢູ່ຂ້າງນອກ ກຳລັງຊອກຫາພຣະອົງເພື່ອພົບ.

ແຕ່ພຣະອົງໄດ້ຕອບກັບຜູ້ທີ່ກຳລັງເວົ້າກັບພຣະອົງວ່າ, ໃຜແມ່ນແມ່ຂອງເຮົາ ແລະ ໃຜແມ່ນພີ່ນ້ອງຂອງເຮົາ?

ແລະພຣະອົງໄດ້ຍຶດມືຂອງພຣະອົງອອກໄປຫາບັນດາສາວົກຂອງພຣະອົງ ແລ້ວຕຣັສວ່າ, ຈົ່ງເບິ່ງເລີຍ, ນີ້ແມ່ຂອງເຮົາ ແລະພີ່ນ້ອງຂອງເຮົາ, ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ປະຕິບັດຕາມຄວາມປະສົງຂອງພໍ່ຂອງຂ້ອຍທີ່ຢູ່ໃນສະຫວັນ, ລາວເອງແມ່ນອ້າຍນ້ອງຊາຍ ແລະ ອ້າຍນ້ອງຍິງ ແລະ ແມ່ຂອງຂ້ອຍ.

໑໓

ໃນມື້ນັ້ນ, ພຣະເຢຊູໄດ້ອອກຈາກເຮືອນແລ້ວນັ່ງຢູ່ຂ້າງທະເລ. ແລະ ຝູງຊົນຫຼາຍໄດ້ຖືກຮວບຮວມມາຫາລາວ, ດັ່ງນັ້ນລາວຈຶ່ງໄດ້ເຂົ້າໄປນັ່ງໃນເຮືອ, ແລະ ຝູງຊົນທັງໝົດຢືນຢູ່ເທິງຝັ່ງ. ແລະ ລາວໄດ້ເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າຫຼາຍຢ່າງໃນຄຳອຸປະມາ ເວົ້າວ່າ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ຜູ້ຫວ່ານໄດ້ອອກໄປເພື່ອຫວ່ານ. ແລະໃນຂະນະທີ່ລາວກຳລັງຫວ່ານ, ບາງເມັດຕົກຢູ່ຂ້າງທາງ, ແລະນົກກໍມາກິນມັນຈົນໝົດ ແຕ່ບາງເມັດຕົກເທິງທີ່ຫີນ ບ່ອນທີ່ບໍ່ມີຄົນຫຼາຍ ແລະມັນງອກຂຶ້ນທັນທີ ເພາະວ່າດິນບໍ່ເລິກ ແຕ່ເມື່ອດວງອາທິດຂຶ້ນແລ້ວ ມັນກໍຖືກເຜົາ, ແລະຍ້ອນບໍ່ມີຮາກ ມັນຈຶ່ງແຫ້ງໄປ ແຕ່ບາງເມັດຕົກເທິງຫນາມ, ແລະຫນາມຂຶ້ນມາແລ້ວບີບຄໍພວກມັນ ແຕ່ບາງເມັດຕົກເທິງດິນດີ ແລະໃຫ້ຜົນ, ບາງເມັດໄດ້ຮ້ອຍ, ບາງເມັດໄດ້ຫົກສົບ, ບາງເມັດໄດ້ສາມສົບ. ຜູ້ທີ່ມີຫູເພື່ອຟັງ ຈຶ່ງຟັງເຖິດ

ແລະພວກສາວົກໄດ້ເຂົ້າມາຫາ ແລ້ວເວົ້າກັບພຣະອົງວ່າ, ເປັນຫຍັງພຣະອົງຈຶ່ງເວົ້າກັບພວກເຂົາດ້ວຍຄຳອຸປະມາ? ແຕ່ທ່ານຕອບເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ, ທ່ານທັງຫຼາຍໄດ້ຮັບການຮູ້ຄວາມລຶກລັບຂອງອານາຈັກສະຫວັນ, ແຕ່ຄົນເຫຼົ່ານັ້ນບໍ່ໄດ້ຮັບ.

ເພາະວ່າຜູ້ໃດມີ, ຈະຖືກໃຫ້ແກ່ລາວແລະຈະມີຄວາມອຸດົມສົມບູນ, ແຕ່ຜູ້ໃດບໍ່ມີ,
ແມ້ແຕ່ສິ່ງທີ່ລາວມີຢູ່ກໍຈະຖືກເອົາໄປຈາກລາວ. ເພາະເຫດນີ້
ຂ້ອຍຈຶ່ງເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າດ້ວຍຄຳປຽບທຳ, ເພື່ອວ່າເຂົາເຈົ້າຈະເບິ່ງແຕ່ບໍ່ເຫັນ,
ແລະຟັງແຕ່ບໍ່ໄດ້ຍິນ, ຫຼືເຂົ້າໃຈ. ຢ່າໃຫ້ພວກເຂົາກັບຄືນມາ,
ແລະຫຼັງຈາກນັ້ນຄຳພະຍາກອນຂອງອີຊາຢາທີ່ກ່າວວ່າຈະເຕັມແກ່ພວກເຂົາ,
ທ່ານຈະໄດ້ຍິນດ້ວຍການໄດ້ຍິນແຕ່ທ່ານຈະບໍ່ເຂົ້າໃຈ,
ແລະທ່ານຈະເບິ່ງເຫັນແຕ່ທ່ານຈະບໍ່ເຫັນ, ຫົວໃຈຂອງປະຊາຊົນນີ້ໄດ້ກາຍເປັນໜາແໜ້ນ,
ເພາະວ່າເຂົາເຈົ້າໄດ້ຍິນດ້ວຍຫູຢ່າງໜັກ, ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ປິດຕາຂອງເຂົາເຈົ້າ,
ບໍ່ໃຫ້ເຂົາເຈົ້າເຫັນດ້ວຍຕາ ແລະໄດ້ຍິນດ້ວຍຫູ ແລະເຂົ້າໃຈດ້ວຍຫົວໃຈ ແລະກັບຄືນມາ,
ແລະຂ້ອຍຈະປິ່ນປົວເຂົາເຈົ້າ.

ແຕ່ຕາຂອງພວກເຈົ້າມີສຸກ ເພາະວ່າເຫັນ, ແລະຫູຂອງພວກເຈົ້າກໍມີສຸກ ເພາະວ່າໄດ້ຍິນ.
ແທ້ຈິງແລ້ວ ຂ້າພະເຈົ້າບອກທ່ານທັງຫຼາຍວ່າ
ຜູ້ປະກາດພຣະວາຈາແລະຄົນຊອບທຳຫຼາຍຄົນປາຖະໜາທີ່ຈະເຫັນສິ່ງທີ່ທ່ານເຫັນ,
ແຕ່ເຂົາເຈົ້າບໍ່ໄດ້ເຫັນ, ແລະປາຖະໜາທີ່ຈະໄດ້ຍິນສິ່ງທີ່ທ່ານໄດ້ຍິນ, ແຕ່ເຂົາເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຍິນ.

ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຟັງຄຳອຸປະມາຂອງຜູ້ຫວ່ານ.
ທຸກຄົນທີ່ຟັງພຣະທຳຂອງອານາຈັກແຕ່ບໍ່ເຂົ້າໃຈ,
ຜູ້ຊົ່ວຮ້າຍກໍມາເອົາສິ່ງທີ່ຖືກຫວ່ານໄວ້ໃນຫົວໃຈຂອງລາວໄປ,
ນີ້ແມ່ນຜູ້ທີ່ຖືກຫວ່ານຢູ່ຂ້າງທາງ. ແຕ່ຜູ້ທີ່ຖືກຫວ່ານເບິ່ງສະຖານທີ່ຫິນ,
ນີ້ແມ່ນຜູ້ທີ່ໄດ້ຍິນຄຳ ແລະທັນທີຮັບມັນດ້ວຍຄວາມຍິນດີ ແຕ່ລາວບໍ່ມີຮາກໃນດິນເອງ,
ແຕ່ເປັນພຽງຊົ່ວຄາວ, ເມື່ອເກີດມີຄວາມທຸກທໍລະມານຫຼືການຂົ່ມເຫັງເພາະຄຳນັ້ນ,
ລາວກໍຖືກເຮັດໃຫ້ສະດຸດທັນທີ. ແຕ່ຜູ້ທີ່ຖືກຫວ່ານເຂົ້າໄປໃນໜ້າມນັ້ນ,

ນີ້ແມ່ນຜູ້ທີ່ໄດ້ຍິນພຣະທຳ,
ແລະຄວາມກັງວົນຂອງຍຸກນີ້ແລະການຫລອກລວງຂອງຄວາມຮຸ່ງມີບົບຄົ້ນພຣະທຳ,
ແລະກາຍເປັນຜູ້ບໍ່ມີຜົນ. ແຕ່ຜູ້ທີ່ຖືກຫວ່ານເທິງແຜ່ນດິນດົງາມນັ້ນ,
ນີ້ແມ່ນຜູ້ທີ່ໄດ້ຍິນພຣະທຳແລະເຂົ້າໃຈ, ຜູ້ທີ່ແທ້ຈິງອອກໝາກແລະເຮັດໃຫ້ໄດ້ຜົນ
ຄົນໜຶ່ງຮ້ອຍເທົ່າ, ຄົນໜຶ່ງຫົກສິບເທົ່າ, ແລະຄົນໜຶ່ງສາມສິບເທົ່າ.

ອີກຄຳປຽບທຳໜຶ່ງ ເຂົາໄດ້ວາງໄວ້ຕໍ່ພວກເຂົາ ເວົ້າວ່າ,
ອານາຈັກສະຫວັນໄດ້ຖືກເຮັດໃຫ້ຄ້າຍຄືກັບຄົນຜູ້ໄດ້ຫວ່ານເມັດພືດຕິໃນທົ່ງນາຂອງລາວ,
ແຕ່ໃນຂະນະທີ່ຄົນກຳລັງນອນຢູ່, ສັດຕູຂອງລາວໄດ້ມາແລະຫວ່ານຫຍ້າຮ້າຍລະຫວ່າງເຂົ້າ,
ແລ້ວກໍ່ໄປ. ແຕ່ເມື່ອຫຍ້າງອກແລ້ວແລະອອກໝາກ, ຫຼັງຈາກນັ້ນວັດຊະພືດກໍ່ປາກົດຂຶ້ນ.
ພວກຂ້າທາດຂອງເຈົ້າຂອງເຮືອນໄດ້ເຂົ້າມາຫາແລະເວົ້າກັບລາວວ່າ, ເຈົ້ານາຍ,
ທ່ານບໍ່ໄດ້ຫວ່ານແກ່ນພືດທີ່ຕິໃນທົ່ງນາຂອງທ່ານບໍ່? ແລ້ວຫຍ້າຮ້າຍມາຈາກໃສ?
ແຕ່ລາວເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ, ຜູ້ຊາຍທີ່ເປັນສັດຕູໄດ້ເຮັດສິ່ງນີ້.
ແຕ່ພວກຂ້າທາດເວົ້າກັບລາວວ່າ, ດັ່ງນັ້ນ,
ທ່ານຕ້ອງການໃຫ້ພວກເຮົາໄປເກັບກຳພວກມັນບໍ່? ແຕ່ເຂົາເວົ້າວ່າ ບໍ່,
ຢ່າໃຫ້ເກັບຫຍ້າຮ້າຍ, ເພາະວ່າເຈົ້າອາດຈະຖອນຮາກເຂົ້າພ້ອມກັບມັນໄປດ້ວຍ
ປ່ອຍໃຫ້ທັງສອງເຕີບໂຕຮ່ວມກັນຈົນກວ່າຈະເຖິງການເກັບກ່ຽວ, ແລະໃນເວລາເກັບກ່ຽວ
ຂ້ອຍຈະເວົ້າກັບຄົນເກັບກ່ຽວວ່າ, ຈົ່ງເກັບກຳຫຍ້າຮ້າຍກ່ອນ
ແລະມັດມັນເປັນຟ່ອນເພື່ອເຜົາໄໝ້,
ແຕ່ເມັດພືດໃຫ້ເກັບກຳເຂົ້າໄປໃນສາງເກັບມ້ຽນຂອງຂ້ອຍ.

ລາວໄດ້ເລົ່າຄຳປຽບທຳອື່ນໃຫ້ພວກເຂົາຟັງວ່າ,
ອານາຈັກສະຫວັນແມ່ນຄ້າຍຄືເມັດຜັກກາດຂີ້ຫຼຸດ,

ເຊິ່ງຊາຍຄົນໜຶ່ງໄດ້ເອົາໄປຫວ່ານໃນທົ່ງນາຂອງລາວ, ມັນນ້ອຍກວ່າເມັດພືດທັງໝົດແທ້ໆ,
ແຕ່ເມື່ອເພີ່ມຂຶ້ນແລ້ວ, ມັນກໍ່ໃຫຍ່ກວ່າພືດຜັກທັງໝົດ ແລະກາຍເປັນຕົ້ນໄມ້,
ເພື່ອວ່ານົກຂອງສະຫວັນຈະມາຢູ່ອາໄສໃນກິ່ງງ່າຂອງມັນ.

ພຣະອົງໄດ້ຕັ້ງເລື່ອງຄຳປຽບທຽບອີກເລື່ອງໜຶ່ງກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ,
ອານາຈັກສະຫວັນແມ່ນຄ້າຍຄືເຊື້ອເຫຼົ້າທີ່ແມ່ຍິງຄົນໜຶ່ງໄດ້ເອົາມາເຊື່ອງໄວ້ໃນແປ້ງສາມຖັງ,
ຈົນກວ່າມັນຈະຂະຫຍາຍທັງໝົດ.

ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ທັງໝົດ ພຣະເຢຊູໄດ້ກ່າວຕໍ່ຝູງຊົນດ້ວຍຄຳອຸປະມາ, ແລະ ໂດຍບໍ່ມີຄຳອຸປະມາ
ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ກ່າວຫຍັງຕໍ່ເຂົາເຈົ້າເລີຍ.

ເພື່ອວ່າຈະເປັນຈິງຕາມທີ່ເວົ້າໄວ້ໂດຍຜ່ານຜູ້ປະກາດພຣະວາຈາທີ່ກ່າວວ່າ,
ຂ້ານ້ອຍຈະເປີດປາກຂອງຂ້ານ້ອຍດ້ວຍຄຳປຽບທຳ,
ຂ້ານ້ອຍຈະປະກາດສິ່ງທີ່ເຊື່ອງໄວ້ຕັ້ງແຕ່ການວາງພື້ນຖານໂລກ.

ແລ້ວພຣະອົງກໍ່ປະຖິ້ມຝູງຊົນໄວ້ ແລະ ເຂົ້າໄປໃນເຮືອນຂອງພຣະອົງ.
ແລະພວກສາວົກຂອງພຣະອົງກໍ່ເຂົ້າມາຫາພຣະອົງ ເວົ້າວ່າ,
ຂໍອະທິບາຍເລື່ອງອຸປະມາກ່ຽວກັບຫຍ້າຮ້າຍໃນທົ່ງນາໃຫ້ພວກເຮົາຟັງເທື່ອ.
ແຕ່ພຣະອົງຕອບເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ, ຜູ້ທີ່ຫວ່ານເມັດພືດຕີແມ່ນບຸດມະນຸດ,
ແຕ່ທົ່ງນາແມ່ນໂລກ, ເມັດພືດທີ່ຕີເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນລູກຊາຍຂອງອານາຈັກ,
ແລະຫຍ້າຮ້າຍແມ່ນລູກຊາຍຂອງຜູ້ຊົ່ວຮ້າຍ, ແຕ່ສັດຕູທີ່ໄດ້ຫວ່ານພວກມັນແມ່ນມານ,
ການເກັບກ່ຽວແມ່ນການສຳເລັດຂອງຍຸກ, ແລະຜູ້ເກັບກ່ຽວແມ່ນຜູ້ສົ່ງຂ່າວ.
ຄືກັນກັບທີ່ຫຍ້າຮ້າຍຖືກເກັບກຳແລ້ວຖືກເຜົາດ້ວຍໄຟ,
ມັນກໍ່ຈະເປັນດັ່ງນັ້ນໃນການສຳເລັດຂອງຍຸກນີ້.

ລູກຊາຍຂອງມະນຸດຈະສົ່ງພວກທູດສະຫວັນຂອງພຣະອົງ,
ແລະພວກເຂົາຈະເກັບກຳສິ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້ສະດຸດທັງໝົດ
ແລະພວກທີ່ກະທຳຄວາມຜິດກົດໝາຍອອກຈາກອານາຈັກຂອງພຣະອົງ,
ແລະພວກເຂົາຈະໂຍນພວກເຂົາເຂົ້າໄປໃນເຕົາໄຟ,
ທີ່ນັ້ນຈະມີການຮ້ອງໄຫ້ແລະການຂັດແຂ້ວ.
ແລ້ວພວກຜູ້ຊອບທຳຈະສ່ອງແສງດັ່ງດວງອາທິດໃນອານາຈັກຂອງພໍ່ຂອງເຂົາເຈົ້າ.
ຜູ້ໃດມີຫູຟັງ ຈົ່ງຟັງເອົາເຖິດ.

ອີກຄັ້ງໜຶ່ງ, ອານາຈັກສະຫວັນແມ່ນຄ້າຍຄືກັບຊັບສົມບັດທີ່ຖືກເຊື່ອງໄວ້ໃນທົ່ງນາ,
ເຊິ່ງເມື່ອຊາຍຄົນໜຶ່ງໄດ້ພົບແລ້ວກໍໄດ້ເຊື່ອງມັນໄວ້, ແລະດ້ວຍຄວາມສຸກຂອງລາວ,
ລາວກໍໄປແລະຂາຍທຸກສິ່ງທີ່ລາວມີ, ແລະຊື້ທົ່ງນານັ້ນ.

ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ອານາຈັກສະຫວັນແມ່ນຄ້າຍຄືກັບຄົນພໍ່ຄ້າທີ່ຊອກຫາໄຂ່ມຸກງາມທັງຫຼາຍ,
ຜູ້ທີ່ພົບໄຂ່ມຸກອັນມີຄ່າໜຶ່ງອັນ ໄດ້ໄປຂາຍທຸກສິ່ງທີ່ລາວມີ ແລະ ໄດ້ຊື້ມັນ

ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ອານາຈັກຂອງສະຫວັນແມ່ນຄ້າຍຄືກັບແຫທີ່ຖືກໂຍນລົງໃນທະເລ ແລະ
ລວບລວມປາທຸກຊະນິດເຂົ້າກັນ ເມື່ອມັນເຕັມແລ້ວ, ເຂົາເຈົ້າໄດ້ນຳມັນຂຶ້ນມາເທິງຝັ່ງ ແລະ
ນັ່ງລົງເກັບກຳສິ່ງທີ່ເຂົ້າໄປໃນພາຊະນະ,
ແຕ່ສິ່ງທີ່ເມົາເປື່ອຍນັ້ນເຂົາເຈົ້າໄດ້ໂຍນອອກໄປຂ້າງນອກ. ດັ່ງນັ້ນ
ມັນຈະເປັນໃນການສິ້ນສຸດຂອງຍຸກ. ພວກຜູ້ສົ່ງຂ່າວຈະອອກໄປ ແລະ
ຈະແຍກພວກຄົນຊົ່ວຮ້າຍອອກຈາກກາງພວກຄົນຊອບທຳ,
ແລະພວກເຂົາຈະໂຍນພວກເຂົາເຂົ້າໄປໃນເຕົາໄຟ,
ທີ່ນັ້ນຈະມີການຮ້ອງໄຫ້ແລະການຂັດແຂ້ວ. ພຣະເຢຊູກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ,

ພວກເຈົ້າເຂົ້າໃຈສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ທັງໝົດແລ້ວບໍ່? ພວກເຂົາຕອບພຣະອົງວ່າ, ແມ່ນແລ້ວ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ແຕ່ພຣະອົງກ່າວກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ, ເພາະເຫດນີ້, ນັກຂຽນທຸກຄົນທີ່ຖືກຝຶກສອນໃຫ້ເຂົ້າໃຈອານາຈັກສະຫວັນ, ກໍຄ້າຍຄືເຈົ້າຂອງເຮືອນທີ່ເອົາສິ່ງໃໝ່ແລະສິ່ງເກົ່າອອກມາຈາກຄັງຊັບຂອງລາວ.

ແລະມັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນວ່າ ເມື່ອພຣະເຢຊູສຳເລັດເລື່ອງອຸປະມາເຫຼົ່ານີ້ແລ້ວ, ພຣະອົງກໍໄດ້ອອກເດີນທາງຈາກທີ່ນັ້ນ. ແລະເມື່ອມາເຖິງບ້ານເກີດຂອງລາວແລ້ວ ລາວໄດ້ສອນພວກເຂົາຢູ່ໃນສະຖານທີ່ຊຸມນຸມຂອງພວກເຂົາ
ຈົນພວກເຂົາປະຫລາດໃຈແລະເວົ້າວ່າ ຄົນນີ້ໄດ້ປັນຍານີ້ແລະອຳນາດເຫຼົ່ານີ້ມາຈາກໃສ? ນີ້ບໍ່ແມ່ນລູກຊາຍຂອງຊ່າງໄມ້ບໍ່? ແມ່ຂອງລາວບໍ່ຖືກເອີ້ນວ່າມາຣີອຳບໍ່ ແລະພີ່ນ້ອງຂອງລາວແມ່ນຢາໂກໂບ, ໂຢເຊ, ຊີໂມນ ແລະຢູດາບໍ່? ແລະເອື້ອຍນ້ອງຍິງຂອງລາວບໍ່ໄດ້ຢູ່ກັບພວກເຮົາທັງໝົດບໍ່? ດັ່ງນັ້ນ ລາວໄດ້ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ທັງໝົດມາຈາກໃສ? ແລະເຂົາເຈົ້າຖືກເຮັດໃຫ້ຂັດເຄື່ອງໃນຕົວລາວ. ແຕ່ພຣະເຢຊູກໍຕັ້ງເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ, ບໍ່ມີຜູ້ປະກາດພຣະທຳຄົນໃດທີ່ບໍ່ມີກຽດ ເວັ້ນແຕ່ຢູ່ໃນບ້ານເກີດເມືອງນອນຂອງລາວເອງ ແລະໃນເຮືອນຂອງລາວເອງ. ແລະພຣະອົງບໍ່ໄດ້ເຮັດການອັດສະຈັນຫຼາຍຢູ່ທີ່ນັ້ນ ເພາະຄວາມບໍ່ເຊື່ອຂອງເຂົາເຈົ້າ.

໑໔

ໃນເວລານັ້ນ, ເຮໂຣດເຈົ້າເມືອງສີ່ສ່ວນໄດ້ຍິນຂ່າວກ່ຽວກັບເຢຊູ. ແລະລາວເວົ້າຕໍ່ຄົນໃຊ້ຂອງລາວວ່າ, ນີ້ແມ່ນຢອຫານຜູ້ໃຫ້ລ້າງບາບ, ລາວຖືກຍົກຂຶ້ນຈາກຄົນຕາຍ, ແລະເພາະນີ້ພະລັງຕ່າງໆກໍາລັງເຮັດວຽກຢູ່ໃນລາວ. ເພາະວ່າເຮໂຣດໄດ້ຈັບໂປຣັຟມັດໄວ້ ແລະ ຂັງລາວໄວ້ໃນຄຸກ ເພາະເຫດເຮໂຣດອາ

ເຊິ່ງເປັນພັນລະຍາຂອງຟິລິບ ພີ່ນ້ອງຂອງລາວ ເພາະວ່າໂຢຮັນກຳລັງເວົ້າກັບເຂົາວ່າ, ມັນບໍ່ຖືກອະນຸຍາດໃຫ້ເຈົ້າມີນາງ. ແລະເຖິງແມ່ນຕ້ອງການຂ້າລາວ, ລາວກໍຢ້ານກົວຝູງຊົນ ເພາະວ່າພວກເຂົາຖືວ່າລາວເປັນຜູ້ປະກາດພຣະທຳ.

ແຕ່ເມື່ອມີການຈັດງານວັນເກີດຂອງເຮໂຣດ,

ລູກສາວຂອງນາງເຮໂຣດອາສາໄດ້ເຕັ້ນລຳຢູ່ກາງງານ ແລະ ໄດ້ເຮັດໃຫ້ເຮໂຣດພໍໃຈ ດັ່ງນັ້ນ ລາວຈຶ່ງສັນຍາກັບນາງດ້ວຍຄຳສາບານວ່າ ຈະໃຫ້ສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ນາງຈະຂໍ. ແລະນາງ, ຖືກກະຕຸ້ນໂດຍແມ່ຂອງນາງ, ກ່າວວ່າ:

ຈົ່ງໃຫ້ຫົວຂອງຢອຫັນຜູ້ໃຫ້ບັບຕິສະມາແກ່ຂ້ານ້ອຍທີ່ນີ້ເທິງຈານ. ແລະກະສັດກໍເສຍໃຈ, ແຕ່ຍ້ອນຄຳສາບານແລະແຂກທີ່ນັ່ງກິນຮ່ວມກັບພຣະອົງ, ພຣະອົງຈຶ່ງສົ່ງໃຫ້ມອບໃຫ້.

ແລະໄດ້ສົ່ງຄົນໄປຕັດຫົວຢອນໃນຄຸກ. ແລະຫົວຂອງລາວຖືກນຳມາໃສ່ຈານ

ແລະຖືກມອບໃຫ້ແກ່ເດັກຍິງ, ແລະນາງໄດ້ນຳໄປໃຫ້ແມ່ຂອງນາງ.

ແລະພວກສາວົກຂອງພຣະອົງໄດ້ເຂົ້າມາໃກ້, ໄດ້ຍົກຮ່າງກາຍຂຶ້ນແລະໄດ້ຝັງມັນ, ແລະໄດ້ມາລາຍງານແກ່ພຣະເຢຊູ.

ເມື່ອພຣະເຢຊູໄດ້ຍິນແລ້ວ

ພຣະອົງໄດ້ຖອນຕົວຈາກທີ່ນັ້ນໂດຍເຮືອໄປຫາສະຖານທີ່ຖິ້ນທຸລະກັນດານຕາມລຳພັງ ແລະເມື່ອຝູງຊົນໄດ້ຍິນ ພວກເຂົາໄດ້ຕິດຕາມພຣະອົງດ້ວຍການຍ່າງຈາກເມືອງຕ່າງໆ ແລະ ພຣະເຢຊູໄດ້ອອກໄປ ແລະ ທ່ານໄດ້ເຫັນຝູງຊົນຈຳນວນຫຼາຍ, ແລະ

ທ່ານມີຄວາມເມດຕາສົງສານເຂົ້າເຈົ້າ ແລະ ທ່ານໄດ້ປິ່ນປົວຄົນເຈັບຂອງເຂົາເຈົ້າ.

ເມື່ອຕອນແລງມາເຖິງ, ພວກສາວົກຂອງພຣະອົງໄດ້ເຂົ້າມາຫາພຣະອົງ ແລະ ເວົ້າວ່າ, ສະຖານທີ່ນີ້ແມ່ນບ່ອນໂດດດ່ຽວ ແລະ ເວລາກໍຜ່ານໄປແລ້ວ, ຂໍໃຫ້ປ່ອຍຝູງຊົນໄປເທື່ອ, ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະໄດ້ໄປຫາບ້ານຕ່າງໆ ແລະ ຊື້ອາຫານສຳລັບຕົນເອງ.

ແຕ່ພຣະເຢຊູກໍຕົວະກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ, ເຂົາເຈົ້າບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງອອກໄປ,

ພວກເຈົ້າຈົ່ງໃຫ້ເຂົາເຈົ້າກິນເທິນ. ແຕ່ພວກເຂົາເວົ້າກັບລາວວ່າ,
ພວກເຮົາບໍ່ມີຢູ່ທີ່ນັ້ນອກຈາກຂົນມືປັງຫ້າກ້ອນແລະປາສອງໂຕ. ແຕ່ທ່ານກ່າວວ່າ,
ຈົ່ງນຳເອົາພວກເຂົາມາໃຫ້ຂ້ານ້ອຍທີ່ນີ້. ແລະ ເມື່ອໄດ້ສັ່ງໃຫ້ຝູງຊົນນອນເທິງຫຍ້າແລ້ວ,
ໄດ້ຖືເອົາຂົນມືປັງຫ້າກ້ອນແລະປາສອງໂຕ, ແລ້ວເບິ່ງຂຶ້ນໄປສູ່ສະຫວັນ ກ່ອນພອນ, ແລະ
ໄດ້ແຕກຂົນມືປັງແລ້ວມອບໃຫ້ແກ່ບັນດາສາວົກ, ແລະ ບັນດາສາວົກກໍມອບໃຫ້ແກ່ຝູງຊົນ.
ແລະ ພວກເຂົາທັງໝົດໄດ້ກິນ ແລະ ອີ່ມໃຈ, ແລະ
ພວກເຂົາໄດ້ເກັບເສດເຫຼືອທີ່ເຫຼືອໄວ້ສົບສອງກະຕ່າເຕັມ.
ແຕ່ພວກທີ່ກິນແມ່ນຜູ້ຊາຍປະມານຫ້າພັນຄົນ ນອກຈາກແມ່ຍິງແລະເດັກນ້ອຍ

ແລະທັນທີນັ້ນ ພຣະເຢຊູກໍ່ບັງຄັບໃຫ້ພວກສາວົກຂອງພຣະອົງຂຶ້ນເຮືອ
ແລະໄປຂ້າງໜ້າພຣະອົງໄປຍັງຟາກຟັງ ຈົນກວ່າພຣະອົງຈະສົ່ງຝູງຊົນໄປ. ແລະເມື່ອທ່ານ
ໄດ້ສົ່ງປະຊາຊົນກັບຄືນແລ້ວ, ທ່ານໄດ້ຂຶ້ນໄປເທິງພູເພື່ອອະທິຖານຕາມລຳພັງ. ເມື່ອຕອນ
ແລງມາເຖິງ, ທ່ານຢູ່ທີ່ນັ້ນຄົນດຽວ. ແຕ່ເຮືອຢູ່ກາງທະເລແລ້ວ, ຖືກຄື້ນທໍລະມານ,
ເພາະວ່າລົມພັດກົງກັນຂ້າມ. ແຕ່ໃນຍາມທີ່ສຸດຂອງກາງຄືນ
ພຣະເຢຊູໄດ້ເດີນທາງໄປຫາພວກເຂົາ ໂດຍຍ່າງຢູ່ເທິງທະເລ ແລະ
ເມື່ອພວກສາວົກໄດ້ເຫັນລາວກຳລັງຍ່າງຢູ່ເທິງທະເລ, ພວກເຂົາກໍ່ຖືກລົບກວນໃຈ ແລະ
ເວົ້າວ່າ ມັນແມ່ນຜີ, ແລະ ພວກເຂົາກໍ່ຮ້ອງອອກມາດ້ວຍຄວາມກົວ.
ແຕ່ພຣະເຢຊູກໍ່ເວົ້າກັບພວກເຂົາທັນທີວ່າ, ຈົ່ງມີກຳລັງໃຈເທິນ, ເປັນຂ້ານ້ອຍເອງ,
ຢ່າຢ້ານກົວເລີຍ. ເປໂຕຕອບເຂົາວ່າ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຖ້າເປັນພຣະອົງ,
ຂໍໃຫ້ສົ່ງຂ້ານ້ອຍໃຫ້ມາຫາພຣະອົງເທິງນ້ຳເທິນ. ແຕ່ພຣະອົງກໍ່ຕົວດວ່າ, ມາເທົ່.
ແລະເປໂຕຮັດໄດ້ລົງມາຈາກເຮືອ, ກໍ່ໄດ້ຍ່າງເທິງນ້ຳເພື່ອໄປຫາພຣະເຢຊູ.
ແຕ່ເມື່ອເບິ່ງເຫັນລົມແຮງ, ລາວກໍ່ຢ້ານກົວ, ແລະເມື່ອເລີ່ມຈົມລົງ, ລາວກໍ່ຮ້ອງອອກມາວ່າ,
ພຣະເຈົ້າ, ຊ່ວຍຂ້ານ້ອຍດ້ວຍ. ທັນທີນັ້ນ ພຣະເຢຊູກໍ່ຍື່ນມືອອກຈັບລາວໄວ້ ແລະ

ກ່າວກັບລາວວ່າ ໂອ້ ເຈົ້າຜູ້ມີສັດທາໜ້ອຍ ເຈົ້າສົງໄສຫຍັງ ແລະ ເມື່ອພວກເຂົາຂຶ້ນເຮືອແລ້ວ
ລົມກໍຢຸດ ພວກທີ່ຢູ່ໃນເຮືອໄດ້ມາກາບໄຫວ້ພຣະອົງ ເວົ້າວ່າ ແທ້ຈິງແລ້ວ
ພຣະອົງເປັນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ

ແລະ ເມື່ອຂ້າມຜ່ານແລ້ວ, ພວກເຂົາກໍ່ມາຮອດແຜ່ນດິນເກັນເນຊາເຣັດ.
ແລະເມື່ອຜູ້ຊາຍທັງຫຼາຍຂອງສະຖານທີ່ນັ້ນໄດ້ຮັບຮູ້ລາວແລ້ວ,
ເຂົາເຈົ້າໄດ້ສົ່ງຄົນໄປທົ່ວແຂວງອ້ອມຂ້າງນັ້ນທັງໝົດ,
ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ນຳຄົນເຈັບທຸກຄົນມາຫາລາວ. ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ຮ້ອງຂໍລາວ
ເພື່ອວ່າເຖິງແມ່ນພຽງແຕ່ເຂົາເຈົ້າຈະສຳພັດຊາຍເສື້ອຜ້າຂອງລາວ,
ແລະຫຼາຍເທົ່າທີ່ເຂົາເຈົ້າສຳພັດກໍໄດ້ຮັບການຊ່ວຍໃຫ້ລອດ.

໑໕

ແລ້ວພວກອາຈານສອນພຣະທຳແລະພວກຟາຣີຊາຍຈາກເຢຣູຊາເລັມກໍ່ເຂົ້າມາຫາພຣະເຢຊູ
ກ່າວວ່າ ເປັນຫຍັງພວກສາວົກຂອງທ່ານຈຶ່ງລະເມີດປະເພນີຂອງພວກຜູ້ເຖົ້າແກ່?
ເພາະວ່າເຂົາເຈົ້າບໍ່ລ້າງມືຂອງເຂົາເຈົ້າເມື່ອກິນເຂົ້າຈີ່. ແຕ່ພຣະອົງຕອບເຂົາເຈົ້າວ່າ,
ເປັນຫຍັງພວກເຈົ້າຈຶ່ງລະເມີດບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າເພາະປະເພນີຂອງພວກເຈົ້າ?
ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ບັນຊາວ່າ, ຈົ່ງເຄົາລົບນັບຖືພໍ່ແລະແມ່,
ແລະຜູ້ທີ່ເວົ້າຮ້າຍຕໍ່ພໍ່ຫຼືແມ່ຕ້ອງຖືກປະຫານຊີວິດ. ແຕ່ພວກເຈົ້າເວົ້າວ່າ,
ຜູ້ໃດທີ່ເວົ້າກັບພໍ່ຫຼືແມ່ວ່າ,
ສິ່ງທີ່ເຈົ້າອາດຈະໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກຂ້ອຍນັ້ນເປັນຂອງຖວາຍແລ້ວ,
ແລະລາວຈະບໍ່ໃຫ້ກຽດພໍ່ຫຼືແມ່ຂອງລາວ,
ແລະທ່ານທັງຫຼາຍໄດ້ເຮັດໃຫ້ຄຳສັ່ງຂອງພຣະເຈົ້າບໍ່ມີຜົນ ຍ້ອນປະເພນີຂອງທ່ານທັງຫຼາຍ.

ພວກຫນ້າຊ້ອນ, ອີຊາຢາໄດ້ເວົ້າພະຍາກອນກ່ຽວກັບພວກເຈົ້າໄດ້ດີແທ້ ເມື່ອທ່ານເວົ້າວ່າ,
ປະຊາຊົນນີ້ເຂົ້າໃກ້ຂ້ອຍດ້ວຍປາກຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະໃຫ້ກຽດຂ້ອຍດ້ວຍຮົມຝີປາກ,
ແຕ່ຫົວໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າຢູ່ຫ່າງໄກຈາກຂ້ອຍ,
ແຕ່ພວກເຂົາເຈົ້າເຄົາລົບນັບຖືຂ້ານ້ອຍໂດຍເປົ່າປະໂຫຍດ,
ໂດຍສອນຄໍາສັ່ງສອນທີ່ເປັນບັນຍັດຂອງມະນຸດ.

ແລະໄດ້ເອີ້ນຝູງຊົນມາ ກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ ຈົ່ງຟັງ ແລະ ເຂົ້າໃຈເທີ້ນ
ບໍ່ແມ່ນສິ່ງທີ່ເຂົ້າໄປໃນປາກທີ່ເຮັດໃຫ້ຄົນເປື້ອນ,
ແຕ່ແມ່ນສິ່ງທີ່ອອກມາຈາກປາກນີ້ແຫລະທີ່ເຮັດໃຫ້ຄົນເປື້ອນ.
ແລ້ວພວກສາວົກຂອງພຣະອົງໄດ້ເຂົ້າມາເຖິງ ແລະ ເວົ້າກັບພຣະອົງວ່າ,
ພຣະອົງຮູ້ບໍ່ວ່າພວກຟາຣີຊາຍໄດ້ຮັບຄວາມໂມໂຫເມື່ອໄດ້ຍິນຄໍາເວົ້ານັ້ນ?
ແຕ່ພຣະອົງຕອບວ່າ, ຕົ້ນໄມ້ທັງໝົດທີ່ພໍ່ຊາວສະຫວັນຂອງຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ປູກ ຈະຖືກຖອນຮາກ.
ປ່ອຍພວກເຂົາເສຍ, ພວກເຂົາເປັນຜູ້ນຳທາງຕາບອດຂອງຄົນຕາບອດ,
ຖ້າຄົນຕາບອດນຳທາງຄົນຕາບອດ, ທັງສອງຈະຕົກລົງໄປໃນຊຸມ. ແຕ່ເປົໂຕຕອບວ່າ
ກັບລາວ, ຂໍອະທິບາຍເລື່ອງຄໍາປຽບທຽບນີ້ໃຫ້ພວກເຮົາເດີ. ແຕ່ພຣະເຢຊູກ່າວວ່າ,
ເຈົ້າຍັງບໍ່ເຂົ້າໃຈອີກບໍ່? ເຈົ້າຍັງບໍ່ເຂົ້າໃຈບໍ່ວ່າ ທຸກສິ່ງທີ່ເຂົ້າໄປໃນປາກ ກໍ່ໄປສູ່ຫ້ອງ
ແລະຖືກຂັບອອກໄປສູ່ສັ່ວມ? ແຕ່ສິ່ງທີ່ອອກມາຈາກປາກນັ້ນ ອອກມາຈາກຫົວໃຈ,
ແລະສິ່ງເຫຼົ່ານັ້ນເຮັດໃຫ້ຄົນເປື້ອນ. ເພາະວ່າຈາກຫົວໃຈອອກມາຄວາມຄິດທີ່ຊົ່ວຮ້າຍ,
ການຂ້າຄົນ, ການລັກລອບຮ່ວມປະເວນີ, ການຜິດສິນທຳທາງເພດ, ການລັກຂະໂມຍ,
ການໃຫ້ການເທັດ, ການປ່ຽງປະມາດ. ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນສິ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້ຄົນເປື້ອນ,
ແຕ່ການກິນດ້ວຍມືທີ່ບໍ່ໄດ້ລ້າງນັ້ນບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຄົນເປື້ອນ.

ແລະພຣະເຢຊູໄດ້ອອກຈາກທີ່ນັ້ນ ແລ້ວຖອນຕົວເຂົ້າໄປໃນເຂດຕີໂຣແລະໄຊດອນ.

ແລະຈົ່ງເບິ່ງ, ຜູ້ຍິງຊາວຄານາອານຄົນໜຶ່ງຈາກເຂດແດນເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ອອກມາ
ແລະໄດ້ຮ້ອງຕໍ່ພຣະອົງວ່າ, ຂໍໃຫ້ເມດຕາຂ້ານ້ອຍເທີ້ນ, ພຣະເຈົ້າ, ບຸດຕາວິດ,
ລູກສາວຂອງຂ້ານ້ອຍຖືກຜີເຂົ້າສົງຢ່າງຮ້າຍແຮງ. ທ່ານແຕ່ບໍ່ໄດ້ຕອບນາງຄໍາໃດໆ.
ແລະພວກສາວິກຂອງທ່ານໄດ້ເຂົ້າມາໃກ້ກໍາລັງຖາມທ່ານເວົ້າວ່າ, ປ່ອຍນາງໄປເທີ້ນ,
ເພາະວ່ານາງຮ້ອງໂຮຢູ່ຂ້າງຫຼັງພວກເຮົາ. ແຕ່ທ່ານຕອບວ່າ, ຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ຖືກສົ່ງມາ
ເວັ້ນແຕ່ໄປຫາເກະທີ່ສູນເສຍຂອງເຮືອນອິດສະລາເອນ.
ແຕ່ນາງມາແລ້ວກໍມີລົງນະມັດສະການຕໍ່ພຣະອົງເວົ້າວ່າ, ພຣະເຈົ້າ, ຊ່ວຍຂ້ານ້ອຍດ້ວຍ.
ແຕ່ພຣະອົງຕອບວ່າ, ມັນບໍ່ດີທີ່ຈະເອົາເຂົ້າຈີ່ຂອງລູກນ້ອຍໄປໂຍນໃຫ້ໝານ້ອຍ.
ແຕ່ນາງກ່າວວ່າ ແມ່ນແລ້ວ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ເພາະວ່າແມ່ນແຕ່ໝານ້ອຍກໍກິນເສດອາຫານທີ່ຕົກຈາກໂຕະຂອງເຈົ້ານາຍຂອງພວກມັນ
ແລ້ວພຣະເຢຊູກໍຕອບເວົ້າກັບນາງວ່າ, ໂອ້ແມ່ຍິງ, ຄວາມເຊື່ອຂອງເຈົ້າໃຫຍ່ຫຼາຍ,
ຂໍໃຫ້ເປັນໄປຕາມທີ່ເຈົ້າຕ້ອງການ.
ແລະລູກສາວຂອງນາງກໍຖືກປິ່ນປົວໃຫ້ຫາຍຕັ້ງແຕ່ຊົ່ວໂມງນັ້ນ.

ແລະພຣະເຢຊູໄດ້ຈາກໄປຈາກທີ່ນັ້ນ, ມາຮອດທະເລກາລິລີ, ແລະໄດ້ຂຶ້ນໄປເທິງພູເຂົາ
ແລ້ວນັ່ງຢູ່ທີ່ນັ້ນ. ແລະຝູງຊົນຫຼາຍໄດ້ມາຫາພຣະອົງ, ພາເອົາຄົນເຂັຍ, ຄົນຕາບອດ,
ຄົນໜວກ, ຄົນພິການ ແລະຄົນອື່ນໆອີກຫຼາຍຄົນມາກັບເຂົາເຈົ້າ,
ແລະໄດ້ວາງເຂົາເຈົ້າໄວ້ຢູ່ຕົ້ນຂອງພຣະເຢຊູ, ແລະພຣະອົງໄດ້ປິ່ນປົວເຂົາເຈົ້າ. ດັ່ງນັ້ນ
ຝູງຊົນຈຶ່ງປະຫລາດໃຈ ເມື່ອເຫັນຄົນຫຼູໜວກໄດ້ຍິນ, ຄົນປາກໄດ້ເວົ້າໄດ້,
ຄົນພິການແຂງແຮງ, ຄົນຂາເຈັບຢ່າງໄດ້ ແລະ ຄົນຕາບອດເບິ່ງເຫັນ, ແລະ
ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຖວາຍພະເກີດແຕ່ພຣະເຈົ້າແຫ່ງອິດສະຣາເອນ.

ແຕ່ພຣະເຢຊູໄດ້ເອີ້ນສາວິກຂອງພຣະອົງມາແລະກ່າວວ່າ, ຂ້ານ້ອຍມີຄວາມເມດຕາຕໍ່ຝູງຊົນ,

ເພາະວ່າພວກເຂົາຢູ່ກັບຂ້ານ້ອຍມາແລ້ວສາມມື້ແລະບໍ່ມີຫຍັງຈະກິນ,
ແລະຂ້ານ້ອຍບໍ່ຢາກປ່ອຍພວກເຂົາໄປໃນຂະນະທີ່ຫົວ, ຢ່າໃຫ້ພວກເຂົາອ່ອນເພຍໃນທາງ.
ແລະພວກສາວົກຂອງພຣະອົງໄດ້ເວົ້າກັບພຣະອົງວ່າ,
ພວກເຮົາຈະໄປຫາຂົນມປັງຫຼາຍປານໃດໃນບ່ອນໂດດດ່ຽວນີ້ເພື່ອເຮັດໃຫ້ຝູງຊົນຫຼາຍປານນີ້
ອີ່ມ? ແລະ ພຣະເຢຊູກໍ່ຖາມພວກເຂົາວ່າ: ເຈົ້າມີເຂົ້າຈີ່ຈັກກ້ອນ? ພວກເຂົາຕອບວ່າ:
ເຈັດກ້ອນ, ແລະ ປານ້ອຍໜ້ອຍໜຶ່ງ. ແລະ ທ່ານໄດ້ສົ່ງໃຫ້ຝູງຊົນນັ່ງລົງເທິງພື້ນດິນ.
ແລະພຣະອົງໄດ້ເອົາຂ້າວໝົມປັງເຈັດກ້ອນກັບປາ, ເມື່ອຂອບພຣະຄຸນແລ້ວກໍ່ແຕກອອກ
ແລະມອບໃຫ້ແກ່ພວກສາວົກຂອງພຣະອົງ, ແລະພວກສາວົກກໍ່ແຈກຈ່າຍໃຫ້ແກ່ປະຊາຊົນ.
ແລະ ທຸກຄົນກິນ ແລະ ອີ່ມໃຈ, ແລະ ເຂົາເຈົ້າເກັບເສດເຫຼືອອາຫານທີ່ເຫຼືອໄດ້ເຈັດກະຕ່າເຕັມ.
ແຕ່ພວກທີ່ກິນແມ່ນຜູ້ຊາຍສີ່ພັນຄົນ ນອກຈາກແມ່ຍິງແລະເດັກນ້ອຍ ແລະ
ເມື່ອລາວປ່ອຍຝູງຊົນໃຫ້ໄປແລ້ວ, ລາວກໍ່ຂຶ້ນເຮືອ ແລະ ມາຮອດເຂດແດນຂອງມັກດາລາ.

໑໖

ແລະພວກຟາຣີຊາຍ ແລະ ພວກຊັດຕູຊາຍໄດ້ມາເຖິງທົດສອບພຣະອົງ,
ຖາມໃຫ້ສະແດງໝາຍສຳຄັນຈາກສະຫວັນໃຫ້ພວກເຂົາເບິ່ງ.
ແຕ່ພຣະອົງຕອບເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ, ເມື່ອຕອນແລງມາເຖິງ ເຈົ້າເວົ້າວ່າ, ອາກາດຈະດີ,
ເພາະວ່າທ້ອງຟ້າເປັນສີແດງ, ແລະໃນຕອນເຊົ້າ, ມື້ນີ້ຈະມີພະຍຸ,
ເພາະທ້ອງຟ້າແດງຄຳແລະມືດມົວ. ພວກຫນ້າຊ້ອນເອີຍ,
ເຈົ້າຮູ້ຈັກແຍກແຍະໜ້າຕາຂອງທ້ອງຟ້າ,
ແຕ່ເຈົ້າບໍ່ສາມາດຮູ້ຈັກສັນຍານແຫ່ງຍຸກສະໄໝໄດ້ບໍ່?
ຄົນຮຸ່ນທີ່ຊົ່ວຮ້າຍແລະລັກລອບນັ້ນຊອກຫາເຄື່ອງໝາຍ,
ແຕ່ເຄື່ອງໝາຍຈະບໍ່ຖືກໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາເລີຍ

ນອກຈາກເຄື່ອງໝາຍຂອງໂຢນາຜູ້ເຜີຍພະຄຳ.

ແລະພຣະອົງໄດ້ປະໄວ້ພວກເຂົາແລ້ວເສດໄປ.

ແລະ ເມື່ອພວກສາວົກຂອງພຣະອົງມາຮອດຟາກນັ້ນແລ້ວ

ພວກເຂົາລືມເອົາຂ້າວໝົມປັງມາ ແຕ່ພຣະເຢຊູໄດ້ກ່າວກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ,

ຈົ່ງລະວັງແລະເອົາໃຈໃສ່ຕໍ່ເຊື້ອຂອງພວກຟາຣີຊາຍແລະພວກຊັດຕູຊາຍ.

ແຕ່ພວກເຂົາໄດ້ຄິດໃນໃຈຂອງເຂົາເອງ ໂດຍເວົ້າວ່າ ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ເອົາເຂົ້າຈີ່ມາ. ແຕ່ພຣະເຢຊູ

ຊາບແລ້ວຈົ່ງກ່າວກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ, ເປັນຫຍັງພວກເຈົ້າຈົ່ງປຶກສາຫາລືກັນເອງ, ໂອ້ຄົນມີ

ຄວາມເຊື່ອໜ້ອຍ, ວ່າພວກເຈົ້າບໍ່ໄດ້ເອົາເຂົ້າຈີ່ມາ? ພວກເຈົ້າຍັງບໍ່ທັນເຂົ້າໃຈບໍ່?

ພວກເຈົ້າບໍ່ຈື່ຈຳເຂົ້າຈີ່ຫ້າກ້ອນສຳລັບຄົນຫ້າພັນ ແລະ ພວກເຈົ້າເກັບກະຕ່າໄດ້ຈັກໃດບໍ່?

ບໍ່ແມ່ນເຈັດກ້ອນເຂົ້າຈີ່ຂອງຄົນສີ່ພັນ ແລະທ່ານເອົາກະຕ່າໄດ້ຈັກອັນບໍ່?

ເປັນຫຍັງພວກທ່ານຈຶ່ງບໍ່ເຂົ້າໃຈວ່າ ຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ເວົ້າກັບພວກທ່ານກ່ຽວກັບເຂົ້າຈີ່

ແຕ່ໃຫ້ລະວັງຈາກເຊື້ອຂອງພວກຟາຣີຊາຍແລະພວກຊັດຕູຊາຍ? ແລ້ວເຂົາເຈົ້າກໍ່ເຂົ້າໃຈວ່າ

ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ຕັກເຕືອນໃຫ້ລະວັງເຊື້ອຂອງເຂົ້າຈີ່

ແຕ່ໃຫ້ລະວັງຄຳສອນຂອງພວກຟາຣີຊາຍແລະພວກຊັດຕູຊາຍ

ເມື່ອພຣະເຢຊູມາຮອດພາກສ່ວນຂອງເມືອງໄຊຊາເຣຍຂອງຟິລິບແລ້ວ,

ພຣະອົງໄດ້ຖາມສາວົກຂອງພຣະອົງວ່າ, ປະຊາຊົນເວົ້າວ່າບຸດມະນຸດເປັນໃຜ?

ພວກເຂົາຕອບວ່າ, ບາງຄົນວ່າເປັນໂຢຮັນຜູ້ຈຸມນຶ້າ, ບາງຄົນວ່າເປັນເອລີຢາ,

ແລະບາງຄົນວ່າເປັນເຢເລມີ ຫຼື ເປັນໜຶ່ງໃນບັນດາຜູ້ປະກາດພຣະວາຈາ.

ທ່ານເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ, ແຕ່ພວກເຈົ້າເວົ້າວ່າຂ້ອຍເປັນໃຜ? ຊີໂມນ ເປໂຕຕອບວ່າ,

ທ່ານແມ່ນພຣະຄຣິດ, ບຸດຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ທຣົງພຣະຊົນ. ແລະ

ພຣະເຢຊູຕອບເວົ້າກັບລາວວ່າ, ເຈົ້າມີຄວາມສຸກແທ້, ຊີໂມນ ບາໂຢນາ,

ເພາະວ່າເນື້ອແລະເລືອດບໍ່ໄດ້ເປີດເຜີຍກັບເຈົ້າ, ແຕ່ພໍ່ຂອງຂ້ອຍຜູ້ຢູ່ໃນສະຫວັນ.
ແລະຂ້ອຍກໍເວົ້າກັບເຈົ້າວ່າ ເຈົ້າແມ່ນເປໂຕ,
ແລະເທິງຫີນນີ້ຂ້ອຍຈະສ້າງການຊຸມນຸມຂອງຂ້ອຍ,
ແລະປະຕູນະລິກຈະບໍ່ມີອຳນາດເໝືອມັນ.
ແລະຂ້ອຍຈະໃຫ້ກຸນແຈຂອງອານາຈັກສະຫວັນແກ່ເຈົ້າ,
ແລະສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ເຈົ້າຜູກມັດໄວ້ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ, ຈະຖືກຜູກມັດໄວ້ໃນສະຫວັນ,
ແລະສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ເຈົ້າແກ້ໄວ້ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ, ຈະຖືກແກ້ໄວ້ໃນສະຫວັນ. ຫຼັງຈາກນັ້ນ
ພຣະອົງໄດ້ສົ່ງບັນດາສາວົກຂອງພຣະອົງໃຫ້ຢ່າບອກໃຜວ່າ ພຣະອົງເປັນພຣະເຢຊູຄຣິດ.

ຕັ້ງແຕ່ນັ້ນມາ ພຣະເຢຊູໄດ້ເລີ່ມສະແດງໃຫ້ບັນດາສາວົກຂອງພຣະອົງເຫັນວ່າ
ພຣະອົງຈຳເປັນຕ້ອງໄປເຢຣູຊາເລັມ ແລະຕ້ອງທົນທຸກໜ້າຢ່າງຈາກພວກຜູ້ເຖົ້າແກ່
ພວກມະຫາສະໝັກ ແລະພວກອາຈານສອນພຣະທຳ ແລະຕ້ອງຖືກຂ້າຕາຍ
ແລະໃນວັນທີສາມຈະຖືກຟື້ນຂຶ້ນມາ ແລະເປໂຕໄດ້ພາພຣະອົງໄປຂ້າງໜຶ່ງ
ແລ້ວເລີ່ມຕິຕຽນພຣະອົງໂດຍເວົ້າວ່າ, ຂໍພຣະເຈົ້າຊ່ວຍປົກປ້ອງພຣະອົງເທິນ, ພຣະເຈົ້າຂ້າ,
ສິ່ງນີ້ຈະບໍ່ເກີດຂຶ້ນກັບພຣະອົງແນ່ນອນ. ແຕ່ພຣະອົງໄດ້ຫັນກັບແລະກ່າວກັບເປໂຕວ່າ,
ໄປຢູ່ຂ້າງຫຼັງຂ້ອຍເສຍ, ຊາຕານເອີຍ, ເຈົ້າເປັນອຸປະສັກຕໍ່ຂ້ອຍ,
ເພາະວ່າເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຄິດເຖິງສິ່ງຂອງພຣະເຈົ້າ, ແຕ່ຄິດເຖິງສິ່ງຂອງມະນຸດ.

ແລ້ວພຣະເຢຊູກໍຕຣັສກັບບັນດາສາວົກຂອງພຣະອົງວ່າ,
ຖ້າຜູ້ໃດປາຖະໜາທີ່ຈະຕິດຕາມຂ້ານ້ອຍ, ໃຫ້ລາວປະຕິເສດຕົນເອງ,
ແລະຖືໄມ້ກາງແຂນຂອງລາວ, ແລະຕິດຕາມຂ້ານ້ອຍ.
ຜູ້ໃດທີ່ຕ້ອງການຊ່ວຍຈິດວິນຍານຂອງລາວໃຫ້ລອດ ຈະສູນເສຍມັນ,
ແຕ່ຜູ້ໃດທີ່ສູນເສຍຈິດວິນຍານຂອງລາວເພື່ອຂ້ານ້ອຍ ຈະພົບມັນ.

ຄົນຈະໄດ້ຮັບປະໂຫຍດຫຍັງ ຖ້າລາວໄດ້ຮັບໂລກທັງໝົດ, ແຕ່ສູນເສຍຈິດວິນຍານຂອງລາວ?
ຫຼືຄົນຈະໃຫ້ຫຍັງເພື່ອແລກປ່ຽນກັບຈິດວິນຍານຂອງລາວ?
ເພາະວ່າບຸດຂອງມະນຸດກຳລັງຈະມາໃນສະຫງ່າລາສີຂອງພຣະບິດາຂອງພຣະອົງພ້ອມກັບ
ບັນດາທູດສະຫວັນຂອງພຣະອົງ ແລະ
ຫຼັງຈາກນັ້ນພຣະອົງຈະຕອບແທນແຕ່ລະຄົນຕາມການກະທຳຂອງເຂົາເຈົ້າ ແທ້ຈິງ,
ຂ້ອຍເວົ້າກັບເຈົ້າວ່າ, ມີບາງຄົນທີ່ຢືນຢູ່ນີ້,
ຜູ້ທີ່ຈະບໍ່ລົ້ມລອງຄວາມຕາຍຈົນກວ່າເຂົາເຈົ້າຈະເຫັນບຸດຂອງມະນຸດກຳລັງມາໃນອານາຈັກຂອງພຣະອົງ.

໑໗

ແລະ ຫຼັງຈາກຫົກມື້, ພຣະເຢຊູໄດ້ພາເປໂຕຣ, ຢາໂກໂບ ແລະ ໂປຣັນ ອ້າຍນ້ອງຂອງລາວ,
ແລະ ໄດ້ນຳເຂົາເຈົ້າຂຶ້ນໄປເທິງພູເຂົາສູງແຫ່ງໜຶ່ງໂດຍສ່ວນຕົວ
ແລະພຣະອົງໄດ້ຖືກປ່ຽນຮູບຮ່າງຕໍ່ໜ້າເຂົາເຈົ້າ,
ແລະພຣະພັກຕຣ໌ຂອງພຣະອົງສ່ອງແສງເປັນດັ່ງດວງອາທິດ,
ແລະພຣະອັງສະຂອງພຣະອົງກໍ່ກາຍເປັນສີຂາວເປັນດັ່ງແສງສະຫວ່າງ. ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ໂມເຊ
ແລະ ເອລີຢາ ໄດ້ປາກົດແກ່ເຂົາເຈົ້າ ກຳລັງສືນທະນາກັບພຣະອົງ ເປໂຕຕອບວ່າ
ກັບພຣະເຢຊູວ່າ: ພຣະເຈົ້າ, ມັນດີທີ່ພວກເຮົາຢູ່ທີ່ນີ້. ຖ້າທ່ານຕ້ອງການ,
ໃຫ້ພວກເຮົາສ້າງເຕັ້ນສາມຫຼັງຢູ່ທີ່ນີ້: ໜຶ່ງຫຼັງສຳລັບທ່ານ, ໜຶ່ງຫຼັງສຳລັບໂມເຊ,
ແລະໜຶ່ງຫຼັງສຳລັບເອລີຢາ. ໃນຂະນະທີ່ລາວຍັງກຳລັງເວົ້າຢູ່, ຈົ່ງເບິ່ງ,
ເມກສະຫວ່າງໄດ້ປົກຄຸມພວກເຂົາ, ແລະຈົ່ງເບິ່ງ, ມີສຽງຈາກເມກກຳລັງເວົ້າວ່າ,
ນີ້ແມ່ນບຸດຊາຍທີ່ຮັກແພງຂອງຂ້ອຍ, ຜູ້ທີ່ຂ້ອຍພໍໃຈ, ຈົ່ງຟັງລາວ.
ແລະເມື່ອພວກສາວົກໄດ້ຍິນແລ້ວ, ເຂົາເຈົ້າກໍ່ລົ້ມລົງກັ້ມໜ້າລົງດິນ ແລະຢ້ານກົວຫຼາຍ.

ແລະພຣະເຢຊູໄດ້ເຂົ້າມາໃກ້ ແລະສຳຜັດເຂົາເຈົ້າ ແລະກ່າວວ່າ ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນ
ແລະຢ່າຢ້ານກົວເລີຍ ແຕ່ເມື່ອພວກເຂົາຍົກຕາຂຶ້ນ, ພວກເຂົາບໍ່ເຫັນໃຜເລີຍ
ນອກຈາກພຣະເຢຊູພຽງຜູ້ດຽວ. ແລະ ໃນຂະນະທີ່ພວກເຂົາກຳລັງລົງມາຈາກພູເຂົາ,
ພຣະເຢຊູໄດ້ສັ່ງພວກເຂົາວ່າ, ຢ່າບອກນິມິດນີ້ແກ່ໃຜເລີຍ
ຈົນກວ່າບຸດມະນຸດຈະລຸກຂຶ້ນຈາກຄວາມຕາຍ.

ແລະພວກສາວົກຂອງພຣະອົງໄດ້ຖາມພຣະອົງວ່າ,
ເປັນຫຍັງພວກນັກຮຽນພຣະຄຳພີຈຶ່ງເວົ້າວ່າເອລີຢາຈຳເປັນຕ້ອງມາກ່ອນ?
ແຕ່ພຣະເຢຊູຕອບເຂົາເຈົ້າວ່າ, ເອລີຢາແທ້ຈິງມາກ່ອນ ແລະຈະຟື້ນຟູທຸກສິ່ງ,
ແຕ່ຂ້ອຍເວົ້າກັບເຈົ້າທັງຫຼາຍວ່າ ເອລີຢາມາແລ້ວ, ແລະພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ຮູ້ຈັກລາວ,
ແຕ່ພວກເຂົາໄດ້ເຮັດກັບລາວຕາມທີ່ພວກເຂົາຕ້ອງການ,
ດັ່ງນັ້ນບຸດຂອງມະນຸດກໍກຳລັງຈະທົນທຸກໂດຍພວກເຂົາເຊັ່ນກັນ. ຫຼັງຈາກນັ້ນ
ພວກສາວົກກໍເຂົ້າໃຈວ່າ ພຣະອົງໄດ້ກ່າວກັບເຂົາເຈົ້າກ່ຽວກັບຢອຫານຜູ້ໃຫ້ບັບຕິສະມາ

ແລະ ເມື່ອພວກເຂົາມາຮອດຝູງຊົນແລ້ວ ມີຜູ້ຊາຍຄົນໜຶ່ງເຂົ້າມາຫາພຣະອົງ ຄຸກເຂົ້າລົງ
ແລະ ເວົ້າວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍທຽມີຄວາມເມດຕາຕໍ່ລູກຊາຍຂອງຂ້ານ້ອຍ,
ເພາະວ່າລາວເປັນໂຣກລົມບ້າແລະທຸກທໍລະມານຢ່າງໜັກ,
ເພາະວ່າລາວມັກຕົກລົງໄປໃນໄຟເລື້ອຍໆ ແລະຕົກລົງໄປໃນນໍ້າເລື້ອຍໆ.
ແລະຂ້ານ້ອຍໄດ້ນຳເອົາລາວມາຫາສາວົກຂອງທ່ານ, ແຕ່ພວກເຂົາບໍ່ສາມາດປິ່ນປົວລາວໄດ້.
ແຕ່ພຣະເຢຊູຕອບວ່າ: ໂອ້ ຄົນລຸ້ນທີ່ບໍ່ເຊື່ອແລະຜິດປົກກະຕິ!
ຂ້ອຍຈະຢູ່ກັບພວກເຈົ້າຈົນກວ່າເມື່ອໃດ? ຂ້ອຍຈະທົນພວກເຈົ້າຈົນກວ່າເມື່ອໃດ?
ຈົ່ງນຳລາວມາໃຫ້ຂ້ອຍທີ່ນີ້. ແລະ ພຣະເຢຊູຕິດຽນມັນ, ແລະ ປີສາດກໍອອກໄປຈາກລາວ
ແລະ ຄົນໃຊ້ກໍຖືກປິ່ນປົວຕັ້ງແຕ່ຊົ່ວໂມງນັ້ນ.
ແລ້ວພວກສາວົກກໍເຂົ້າມາຫາພຣະເຢຊູໂດຍສ່ວນຕົວ ແລະ ເວົ້າວ່າ,

ເປັນຫຍັງພວກເຮົາຈຶ່ງບໍ່ສາມາດໄລ່ມັນອອກໄດ້? ແຕ່ພຣະເຢຊູກໍ່ຕົວະກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ,
ເພາະຄວາມບໍ່ເຊື່ອຂອງພວກເຈົ້າ. ແທ້ຈິງແລ້ວ ເພາະວ່າຂ້ານ້ອຍເວົ້າກັບພວກເຈົ້າວ່າ,
ຖ້າພວກເຈົ້າມີຄວາມເຊື່ອເທົ່າກັບເມັດຜັກກາດຂາວ, ພວກເຈົ້າຈະເວົ້າກັບພູເຂົານີ້ວ່າ,
ຈົ່ງຍ້າຍຈາກບ່ອນນີ້ໄປບ່ອນນັ້ນ, ແລະມັນກໍ່ຈະຍ້າຍ,
ແລະບໍ່ມີຫຍັງຈະເປັນໄປບໍ່ໄດ້ສໍາລັບພວກເຈົ້າ. ແຕ່ຊະນິດນີ້ບໍ່ອອກໄປ
ຖ້າບໍ່ມີການອະທິຖານແລະການອົດອາຫານ.

ໃນຂະນະທີ່ພວກເຂົາກໍາລັງເຄື່ອນທີ່ຢູ່ໃນແຂວງກາລິລີ, ພຣະເຢຊູໄດ້ກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ,
ບຸດມະນຸດກໍາລັງຈະຖືກມອບໃຫ້ເຂົ້າໄປໃນມືຂອງມະນຸດ. ແລະພວກເຂົາຈະຂ້າລາວ,
ແລະໃນວັນທີສາມລາວຈະຖືກຍົກຂຶ້ນ. ແລະພວກເຂົາໄດ້ເສົ້າໂສກຫຼາຍ.

ເມື່ອພວກເຂົາມາເຖິງຄາເປີນາອຸມແລ້ວ,
ພວກຄົນທີ່ເກັບເງິນສອງດຣັກມາໄດ້ເຂົ້າມາຫາເປໂຕແລະຖາມວ່າ,
ຄູສອນຂອງພວກເຈົ້າບໍ່ຈ່າຍເງິນສອງດຣັກມາບໍ່? ລາວເວົ້າວ່າ, ແມ່ນແລ້ວ.
ແລະເມື່ອລາວເຂົ້າໄປໃນເຮືອນ, ພຣະເຢຊູໄດ້ຖາມລາວກ່ອນວ່າ, ຊີໂມນເອີຍ, ເຈົ້າຄິດແນວໃດ?
ກະສັດທັງຫຼາຍຂອງແຜ່ນດິນໂລກເກັບພາສີຫຼືຄ່າຮາກຈາກໃຜ?
ຈາກລູກຊາຍຂອງເຂົາເຈົ້າເອງ ຫຼືຈາກຄົນຕ່າງດ້າວ? ເປໂຕຮເວົ້າກັບພຣະອົງວ່າ ຈາກຄົນອື່ນ
ພຣະເຢຊູຈຶ່ງຕົວະກັບລາວວ່າ ດັ່ງນັ້ນບຸດຊາຍຈຶ່ງເປັນອິດສະຫຼະ
ແຕ່ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ພວກເຮົາເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາຂັດເຄືອງ, ຈົ່ງໄປທີ່ທະເລ ແລ້ວໂຍນເບັດ,
ແລະຍົກປາໂຕທໍາອິດທີ່ຂຶ້ນມາ, ແລ້ວເມື່ອເປີດປາກຂອງມັນ ເຈົ້າຈະພົບເງິນສະຕາເຕີ,
ເອົາເງິນນັ້ນໄປໃຫ້ພວກເຂົາແທນຂ້ານ້ອຍແລະເຈົ້າ.

ໃນຊົ່ວໂມງນັ້ນ, ບັນດາສາວົກໄດ້ມາຫາພຣະເຢຊູ ແລະ ເວົ້າວ່າ,
ແລ້ວຜູ້ໃດເປັນຜູ້ໃຫຍ່ກວ່າໃນອານາຈັກສະຫວັນ? ແລະ
ພຣະເຢຊູໄດ້ເອີ້ນເດັກນ້ອຍຄົນໜຶ່ງມາ ແລ້ວໄດ້ຕັ້ງເດັກນ້ອຍນັ້ນໄວ້ທ່າມກາງພວກເຂົາເຈົ້າ
ແລະ ກ່າວວ່າ ແທ້ຈິງ ຂ້ອຍເວົ້າກັບເຈົ້າວ່າ,
ຖ້າເຈົ້າບໍ່ຫັນກັບແລະກາຍເປັນເຫມືອນເດັກນ້ອຍ,
ເຈົ້າຈະບໍ່ເຂົ້າໄປໃນອານາຈັກແຫ່ງສະຫວັນ. ດັ່ງນັ້ນ
ຜູ້ໃດທີ່ຖ່ອມຕົວລົງເຫມືອນເດັກນ້ອຍຄົນນີ້,
ຜູ້ນັ້ນແມ່ນຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດໃນອານາຈັກສະຫວັນ.
ແລະຜູ້ໃດທີ່ຮັບເດັກນ້ອຍຄົນໜຶ່ງດັ່ງນີ້ໃນນາມຂອງຂ້ອຍ, ກໍຮັບຂ້ອຍ,
ຜູ້ໃດທີ່ເຮັດໃຫ້ເດັກນ້ອຍຄົນໜຶ່ງໃນບັນດາເດັກນ້ອຍເຫຼົ່ານີ້ທີ່ເຊື່ອໃນຂ້ອຍສະດຸດລົ້ມ,
ມັນຈະດີກວ່າສຳລັບລາວຖ້າຫາກວ່າມີຫີນສີ່ຂອງລາຖືກແຂວນໃສ່ຄໍຂອງລາວ ແລະ
ຖືກຈົມລົງໃນທະເລເລິກ. ວິບັດແກ່ໂລກຈາກສິ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້ສະດຸດ,
ເພາະວ່າມັນເປັນຄວາມຈຳເປັນທີ່ສິ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້ສະດຸດຈະຕ້ອງມາ,
ແຕ່ວ່າວິບັດແກ່ຄົນນັ້ນທີ່ສິ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້ສະດຸດມາໂດຍຜ່ານລາວ. ຖ້າມີຂອງເຈົ້າ ຫຼື
ຕົນຂອງເຈົ້າເຮັດໃຫ້ເຈົ້າສະດຸດ, ຈົ່ງຕັດມັນອອກແລະໂຍນໄປເສຍ,
ເພາະວ່າດີກວ່າສຳລັບເຈົ້າທີ່ຈະເຂົ້າໄປໃນຊີວິດໂດຍພິການຫຼືຂາດມື,
ກວ່າທີ່ຈະມີສອງມືຫຼືສອງຕົນແລ້ວຖືກໂຍນເຂົ້າໄປໃນໄຟນິລັນຕອນ.
ແລະຖ້າຕາຂອງເຈົ້າເຮັດໃຫ້ເຈົ້າສະດຸດ, ຈົ່ງຖອນມັນອອກແລະໂຍນໄປຈາກເຈົ້າ,
ມັນດີກວ່າສຳລັບເຈົ້າທີ່ຈະເຂົ້າໄປໃນຊີວິດດ້ວຍຕາດຽວ,
ກວ່າທີ່ຈະມີສອງຕາແລ້ວຖືກໂຍນເຂົ້າໄປໃນເກເຣນນາແຫ່ງໄຟ. ຈົ່ງລະວັງ
ຢ່າດູກູກເດັກນ້ອຍເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນແຕ່ຄົນດຽວ, ເພາະວ່າຂ້ອຍບອກທ່ານທັງຫຼາຍວ່າ
ທູດສະຫວັນຂອງເຂົາເຈົ້າຢູ່ໃນສະຫວັນເບິ່ງເຫັນພຣະພັກຂອງພຣະບິດາຂອງຂ້ອຍຜູ້ຢູ່ໃນສະຫວັນຢູ່ສະເໝີ. ເພາະວ່າລູກຊາຍຂອງມະນຸດໄດ້ມາເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ຜູ້ທີ່ສູນເສຍລອດ.

ທ່ານທັງຫຼາຍຄິດແນວໃດ? ຖ້າມີຄົນໃດຄົນໜຶ່ງມີເກະຮ້ອຍໂຕ
ແລະມີໜຶ່ງໂຕຫຼົງທາງໄປຈາກພວກມັນ, ລາວຈະບໍ່ປ່ອຍເກະເກົ້າສິບເກົ້າໂຕໄວ້ເທິງພູເຂົາ
ແລ້ວໄປຊອກຫາໂຕທີ່ຫຼົງທາງນັ້ນບໍ່? ແລະຖ້າຊອກພົບມັນ, ແທ້ຈິງຂ້ອຍເວົ້າກັບເຈົ້າວ່າ
ຊິນຊິມຍິນດີກັບມັນຫຼາຍກວ່າກັບເກົ້າສິບເກົ້າທີ່ບໍ່ໄດ້ຫຼົງທາງ. ດັ່ງນັ້ນ
ມັນບໍ່ແມ່ນຄວາມປະສົງຂອງພໍ່ຂອງພວກເຈົ້າຜູ້ຢູ່ໃນສະຫວັນ
ທີ່ຈະໃຫ້ຄົນນ້ອຍໆເຫຼົ່ານີ້ສັກຄົນໜຶ່ງພົນາດໄປ.

ຖ້າອ້າຍນ້ອງຂອງເຈົ້າຜິດພາດຕໍ່ເຈົ້າ, ໃຫ້ໄປຕິດຽນເຂົາລະຫວ່າງເຈົ້າກັບເຂົາຄົນດຽວ,
ຖ້າເຂົາຟັງເຈົ້າ, ເຈົ້າໄດ້ຮັບອ້າຍນ້ອງຂອງເຈົ້າຄືນມາ. ຖ້າແຕ່ເຂົາບໍ່ຟັງ,
ຈົ່ງພາເອົາຄົນໜຶ່ງຫຼືສອງຄົນໄປກັບເຈົ້າ,
ເພື່ອວ່າທຸກຄຳຈະຖືກສ້າງຕັ້ງໂດຍປາກຂອງພະຍານສອງຄົນຫຼືສາມຄົນ.
ຖ້າແຕ່ລາວບໍ່ເຊື່ອຟັງພວກເຂົາ, ຈົ່ງບອກແກ່ສະພາ, ຖ້າແຕ່ລາວບໍ່ເຊື່ອຟັງສະພາດ້ວຍ,
ໃຫ້ລາວເປັນແກ່ເຈົ້າຄືກັບຄົນຕ່າງຊາດແລະຄົນເກັບພາສີ. ແທ້ຈິງແລ້ວ,
ຂ້ອຍເວົ້າກັບພວກເຈົ້າວ່າ, ສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ພວກເຈົ້າຜູກມັດໄວ້ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ,
ສິ່ງນັ້ນຈະຖືກຜູກມັດໄວ້ໃນສະຫວັນ,
ແລະສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ພວກເຈົ້າແກ້ໄວ້ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ, ສິ່ງນັ້ນຈະຖືກປ່ອຍໄວ້ໃນສະຫວັນ.
ອີກຄັ້ງ ຂ້ອຍເວົ້າແທ້ຈິງໃຫ້ທ່ານວ່າ
ຖ້າສອງຄົນໃນພວກທ່ານເຫັນດີກັນເທິງແຜ່ນດິນໂລກກ່ຽວກັບເລື່ອງໃດກໍຕາມທີ່ເຂົາເຈົ້າຂໍ
ມັນຈະເປັນໄປໃຫ້ເຂົາເຈົ້າຈາກພໍ່ຂອງຂ້ອຍຜູ້ຢູ່ໃນສະຫວັນ
ເພື່ອວ່າບ່ອນໃດທີ່ມີສອງຫຼືສາມຄົນຊຸມນຸມກັນໃນນາມຂອງຂ້ອຍ,
ຂ້ອຍຢູ່ທີ່ນັ້ນໃນທ່າມກາງເຂົາເຈົ້າ.

ແລ້ວເປົໂຕກໍ່ເຂົ້າມາໃກ້ລາວ ແລະ ເວົ້າວ່າ: ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,

ອ້າຍນ້ອງຂອງຂ້ານ້ອຍຈະຜິດບາບຕໍ່ຂ້ານ້ອຍໄດ້ຈັກເທື່ອ ແລະ ຂ້ານ້ອຍຈະໃຫ້ອະໄພລາວ? ຈົນເຈັດເທື່ອບໍ່? ພຣະເຢຊູຕອບເຂົາວ່າ: ຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ເວົ້າກັບເຈົ້າວ່າຈົນເຈັດເທື່ອ, ແຕ່ຈົນເຈັດສິບເທື່ອເຈັດ.

ເພາະສະນັ້ນ ອານາຈັກຂອງສະຫວັນຈຶ່ງຄ້າຍຄືກັບກະສັດອົງໜຶ່ງ ຜູ້ທີ່ຕ້ອງການຈະຊຳລະ ບັນຊີກັບຂ້າທາດທັງຫຼາຍຂອງພຣະອົງ ເມື່ອລາວເລີ່ມຕົ້ນຕັດບັນຊີ, ລູກໜີ້ຄົນໜຶ່ງທີ່ເປັນໜີ້ນັບບໍ່ຖ້ວນເງິນຕາເລີ່ມໄດ້ຖືກນຳມາໃຫ້ລາວ. ແຕ່ເມື່ອງຈາກລາວບໍ່ມີເງິນຊຳລະຄືນ, ເຈົ້ານາຍຂອງລາວຈຶ່ງສັ່ງໃຫ້ຂາຍລາວ ແລະເມຍຂອງລາວ ແລະລູກຂອງລາວ ແລະທຸກສິ່ງທີ່ລາວມີ, ເພື່ອຊຳລະໜີ້. ດັ່ງນັ້ນ ຂ້າທາດໄດ້ຕົກລົງ ນະມັດສະການເຂົາ ເວົ້າວ່າ, ເຈົ້ານາຍ, ຂໍຈົ່ງອົດທົນຕໍ່ຂ້ານ້ອຍ ແລະຂ້ານ້ອຍຈະຊຳລະທັງໝົດໃຫ້ທ່ານ. ເຈົ້ານາຍຂອງທາດຄົນນັ້ນມີຄວາມເມດຕາ ຈຶ່ງປ່ອຍລາວໄປ ແລະຍົກເງິນກູ້ໃຫ້ລາວ. ແຕ່ເມື່ອຂ້າທາດນັ້ນອອກໄປແລ້ວ ລາວໄດ້ພົບເພື່ອນຂ້າທາດຄົນໜຶ່ງຂອງລາວ ຜູ້ທີ່ເປັນໜີ້ລາວຢູ່ຮ້ອຍເດນາຣີ ແລະລາວໄດ້ຈັບລາວບີບຄໍເວົ້າວ່າ ຈົ່ງໃຫ້ຄືນຂ້ອຍຖ້າເຈົ້າເປັນໜີ້ຫຍັງ ດັ່ງນັ້ນ ເພື່ອນທາດຂອງລາວຈຶ່ງໄດ້ຫຼຸດລົງທີ່ຕີນຂອງລາວ ແລະ ຮ້ອງຂໍລາວວ່າ, ຈົ່ງອົດທົນຕໍ່ຂ້ານ້ອຍເຖິດ ແລະ ຂ້ານ້ອຍຈະຊຳລະຄືນໃຫ້ທ່ານ. ແຕ່ລາວບໍ່ຕ້ອງການ, ແຕ່ໄດ້ໄປແລ້ວໂຍນລາວເຂົ້າຄຸກຈົນກວ່າລາວຈະຄືນສິ່ງທີ່ຖືກເປັນໜີ້.

ເມື່ອພວກທາດຮ່ວມຂອງລາວໄດ້ເຫັນສິ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນ, ພວກເຂົາກໍເສົ້າໂສກຫຼາຍ, ແລະເມື່ອມາເຖິງ

ພວກເຂົາກໍອະທິບາຍທຸກສິ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນຢ່າງຊັດເຈນແກ່ເຈົ້ານາຍຂອງພວກເຂົາ. ແລ້ວມີເອີ້ນລາວມາ, ເຈົ້ານາຍຂອງລາວເວົ້າກັບລາວວ່າ, ທາດຊົ່ວຮ້າຍ, ຂ້ອຍໄດ້ປ່ອຍໜີ້ສິນທັງໝົດນັ້ນໃຫ້ເຈົ້າ, ເພາະວ່າເຈົ້າໄດ້ຂໍຮ້ອງຕໍ່ຂ້ອຍ.

ມັນບໍ່ຈຳເປັນບໍ່ວ່າເຈົ້າຄວນເມດຕາຕໍ່ເພື່ອນທາດຂອງເຈົ້າ,
ເຊັ່ນດຽວກັນກັບທີ່ຂ້ານ້ອຍໄດ້ເມດຕາຕໍ່ເຈົ້າບໍ່? ແລະເຈົ້ານາຍຂອງລາວໂກດຮ້າຍ
ຈຶ່ງໄດ້ມອບລາວໃຫ້ແກ່ພວກຜູ້ທໍລະມານ ຈົນກວ່າລາວຈະຄືນທຸກສິ່ງທີ່ເປັນໜີ້ແກ່ລາວ.
ດັ່ງນັ້ນ ພໍ່ຂ້ອນສະຫວັນຂອງຂ້ອຍກໍຈະເຮັດແກ່ເຈົ້າທັງຫຼາຍ,
ຖ້າເຈົ້າທັງຫຼາຍບໍ່ໃຫ້ອະໄພແຕ່ລະຄົນແກ່ພັນນຶກຂອງລາວຈາກຫົວໃຈຂອງເຈົ້າທັງຫຼາຍສຳລັບ
ບການລ່ວງລະເມີດຂອງເຂົາເຈົ້າ.

໑໙

ແລະມັນເກີດຂຶ້ນວ່າ ເມື່ອພຣະເຢຊູສຳເລັດຄຳເວົ້າເຫຼົ່ານີ້ແລ້ວ,
ພຣະອົງໄດ້ອອກເດີນທາງຈາກແຂວງກາລີລີ
ແລະມາຮອດເຂດແດນແຂວງຢູເດຍທີ່ຢູ່ຟາກຂ້າມແມ່ນ້ຳຈໍແດນ.
ແລະຝູງຊົນຫຼາຍໄດ້ຕິດຕາມພຣະອົງ, ແລະພຣະອົງໄດ້ປິ່ນປົວພວກເຂົາທີ່ນັ້ນ.
ແລະພວກຟາຣີຊາຍໄດ້ເຂົ້າມາຫາພຣະອົງເພື່ອທົດສອບພຣະອົງ ແລະເວົ້າກັບພຣະອົງວ່າ,
ຜູ້ຊາຍສາມາດຢາມເມຍຂອງລາວໄດ້ບໍ່ຕາມສາເຫດໃດກໍໄດ້? ແຕ່ທ່ານຕອບເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ,
ທ່ານບໍ່ໄດ້ອ່ານບໍ່ວ່າ ພຣະອົງຜູ້ທີ່ໄດ້ສ້າງຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນເລີ່ມໄດ້ສ້າງເຂົາເຈົ້າເປັນຊາຍແລະຍິງ
ແລະໄດ້ເວົ້າວ່າ, ເພາະເຫດນີ້ ຊາຍຈະປະພັນແລະແມ່ຂອງລາວ
ແລະຈະຕິດພັນກັບເມຍຂອງລາວ ແລະທັງສອງຈະເປັນເນື້ອອັນດຽວກັນ ດັ່ງນັ້ນ
ເຂົາເຈົ້າບໍ່ແມ່ນສອງອີກຕໍ່ໄປ, ແຕ່ແມ່ນເນື້ອອັນດຽວ. ສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ເຊື່ອມຕໍ່ກັນໄວ້,
ຢ່າໃຫ້ມະນຸດແຍກອອກຈາກກັນ. ພວກເຂົາຈຶ່ງຖາມລາວວ່າ,
ແລ້ວເປັນຫຍັງໂມເຊສຈຶ່ງສັ່ງໃຫ້ມອບໃບຢາແລະປ່ອຍນາງໄປ? ພຣະອົງເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ
ໂມເຊສອະນຸຍາດໃຫ້ພວກເຈົ້າປ່ອຍພັນລະຍາຂອງພວກເຈົ້າ
ເພາະຄວາມແຂງກະດ້າງຂອງໃຈຂອງພວກເຈົ້າ, ແຕ່ຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນເດີມບໍ່ໄດ້ເປັນດັ່ງນັ້ນ.

ຂ້ອຍເວົ້າກັບເຈົ້າວ່າ ຜູ້ໃດທີ່ຢາມຂອງລາວໂດຍບໍ່ແມ່ນເພາະການຜິດປະເພນີ
ແລ້ວແຕ່ງານກັບຄົນອື່ນ, ລາວກໍ່ລ່ວງປະເພນີ,
ແລະຜູ້ທີ່ແຕ່ງານກັບແມ່ຍິງທີ່ຖືກຢາແລ້ວກໍ່ລ່ວງປະເພນີ.
ພວກສາວົກຂອງພຣະອົງກ່າວກັບພຣະອົງວ່າ, ຖ້າສາເຫດຂອງຜູ້ຊາຍກັບຜູ້ຍິງເປັນດັ່ງນັ້ນ,
ມັນບໍ່ມີປະໂຫຍດທີ່ຈະແຕ່ງານ. ແຕ່ທ່ານກໍ່ເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ,
ບໍ່ແມ່ນທຸກຄົນຮັບເອົາຄໍາສອນນີ້, ແຕ່ພຽງຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບການມອບໃຫ້ເທົ່ານັ້ນ.
ເພາະວ່າມີຄົນຂ້າງຫຼັງຜູ້ທີ່ຖືກເກີດມາຈາກທ້ອງແມ່ແບບນັ້ນ,
ແລະມີຄົນຂ້າງຫຼັງຜູ້ທີ່ຖືກເຮັດໃຫ້ເປັນຄົນຂ້າງຫຼັງໂດຍຄົນອື່ນ,
ແລະມີຄົນຂ້າງຫຼັງຜູ້ທີ່ເຮັດຕົນເອງໃຫ້ເປັນຄົນຂ້າງຫຼັງເພື່ອອານາຈັກສະຫວັນ.
ຜູ້ໃດສາມາດຮັບເອົາໄດ້ ຈົ່ງຮັບເອົາເທິນ.

ແລ້ວມີຄົນນຳເດັກນ້ອຍມາຫາພຣະອົງ
ເພື່ອໃຫ້ພຣະອົງວາງພຣະຫັດເທິງພວກເຂົາແລະອະທິຖານ,
ແຕ່ພວກສາວົກກໍ່ຕິດຽນຄົນທີ່ນຳເດັກນ້ອຍມາ. ແຕ່ພຣະເຢຊູກໍ່ຕົວະ,
ຈົ່ງປ່ອຍໃຫ້ເດັກນ້ອຍມາຫາເຮົາ ແລະ ຢ່າຫ້າມພວກເຂົາ,
ເພາະວ່າອານາຈັກສະຫວັນແມ່ນຂອງຄົນເຊັ່ນນີ້. ແລະ
ພຣະອົງໄດ້ວາງພຣະຫັດຂອງພຣະອົງໃສ່ພວກເຂົາ ແລ້ວ ກໍ່ເສດໄປຈາກທີ່ນັ້ນ

ແລະຈົ່ງເບິ່ງ, ມີຄົນໜຶ່ງເຂົ້າມາໃກ້ແລ້ວເວົ້າກັບພຣະອົງວ່າ, ອາຈານທີ່ດີ,
ຂ້າພະເຈົ້າຈະຕ້ອງເຮັດຫຍັງດີເພື່ອວ່າຂ້າພະເຈົ້າຈະໄດ້ມີຊີວິດນິລັນດອນ? ແຕ່ ພຣະອົງ ກ່າວ
ກັບ ລາວ ວ່າ ເປັນຫຍັງ ເຈົ້າ ເວົ້າ ວ່າ ຂ້ານ້ອຍ ດີ? ບໍ່ມີໃຜ ດີ ນອກຈາກ ພຣະເຈົ້າ ພຽງ
ອົງດຽວ. ຖ້າ ເຈົ້າ ຕ້ອງການ ເຂົ້າໄປ ໃນ ຊີວິດ, ຈົ່ງ ຮັກສາ ບັນດາ ບັນຍັດ.
ລາວຖາມພຣະອົງວ່າ, ປະເພດໃດ? ແຕ່ພຣະເຢຊູຕອບວ່າ, ບໍ່ໃຫ້ຂ້າຄົນ, ບໍ່ໃຫ້ລັກຊູລັກຮັກ,

ບໍ່ໃຫ້ລັກຂະໂມຍ, ບໍ່ໃຫ້ເປັນພະຍານເທັດ, ຈົ່ງເຄົາລົບພໍ່ແລະແມ່,
 ແລະເຈົ້າຈະຮັກເພື່ອນບ້ານຂອງເຈົ້າເໝືອນກັບຮັກຕົນເອງ. ຊາຍໜຸ່ມເວົ້າກັບລາວວ່າ,
 ທັງໝົດເຫຼົ່ານີ້ຂ້ອຍໄດ້ຮັກສາມາດຕັ້ງແຕ່ຄວາມໜຸ່ມຂອງຂ້ອຍ, ຂ້ອຍຍັງຂາດຫຍັງອີກ?
 ພຣະເຢຊູເວົ້າກັບເຂົາວ່າ ຖ້າເຈົ້າຕ້ອງການເປັນຄົນສົມບູນ
 ຈົ່ງໄປຂາຍຊັບສິນຂອງເຈົ້າແລະໃຫ້ແກ່ຄົນທຸກຍາກ ແລະເຈົ້າຈະມີຊັບສົມບັດໃນສະຫວັນ
 ແລະຈົ່ງມາຕິດຕາມຂ້ອຍ ແຕ່ຊາຍໜຸ່ມໄດ້ຍິນຄໍານັ້ນແລ້ວກໍ່ໄປ ໂດຍໂສກເສົ້າ,
 ເພາະວ່າລາວມີຊັບສິນຫຼາຍ. ແຕ່ພຣະເຢຊູໄດ້ກ່າວກັບບັນດາສາວົກຂອງພຣະອົງວ່າ:
 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂ້ານ້ອຍເວົ້າກັບພວກເຈົ້າວ່າ
 ຄົນຮຸ່ງມີຈະເຂົ້າໄປໃນອານາຈັກສະຫວັນໄດ້ດ້ວຍຄວາມຍາກລຳບາກ.
 ແຕ່ຂ້ອຍເວົ້າກັບເຈົ້າອີກວ່າ, ມັນງ່າຍກວ່າທີ່ອູດຈະຜ່ານຕາເຂັມໄປໄດ້
 ກວ່າຄົນຮຸ່ງມີຈະເຂົ້າໄປໃນອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ. ເມື່ອໄດ້ຍິນແລ້ວ
 ພວກສາວົກຂອງພຣະອົງກໍ່ປະຫລາດໃຈຫຼາຍ ເວົ້າວ່າ ແລ້ວໃຜຈະສາມາດຮອດພັນໄດ້
 ພຣະເຢຊູມອງແລ້ວກ່າວກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ, ສໍາລັບມະນຸດນີ້ເປັນໄປບໍ່ໄດ້,
 ແຕ່ສໍາລັບພຣະເຈົ້າທຸກສິ່ງເປັນໄປໄດ້. ແລ້ວເປໂຕຣກໍ່ຕອບລາວວ່າ, ເບິ່ງເບີ້ຍ
 ພວກເຮົາໄດ້ປະທຸກສິ່ງແລະໄດ້ຕິດຕາມທ່ານ, ດັ່ງນັ້ນຫຍັງຈະເປັນກັບພວກເຮົາ?
 ແຕ່ພຣະເຢຊູກ່າວກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ, ເຮົາເວົ້າຄວາມຈິງກັບເຈົ້າທັງຫຼາຍວ່າ
 ເຈົ້າທັງຫຼາຍຜູ້ໄດ້ຕິດຕາມເຮົາ, ໃນການເກີດໃໝ່,
 ເມື່ອບຸດມະນຸດນັ່ງເທິງບັນລັງແຫ່ງສະຫງ່າລາສີຂອງພຣະອົງ,
 ເຈົ້າທັງຫຼາຍກໍ່ຈະນັ່ງເທິງບັນລັງສີບສອງ, ພິພາກສາເຜົ່າສີບສອງຂອງອິດສະຣາເອນ.
 ແລະທຸກຄົນທີ່ປະເຣືອນ ຫຼື ພີ່ນ້ອງຊາຍ ຫຼື ພີ່ນ້ອງຍິງ ຫຼື ພໍ່ ຫຼື ແມ່ ຫຼື ເມຍ ຫຼື ລູກ ຫຼື
 ທ່ານ ເພາະເຫດນາມຂອງຂ້ອຍ, ຈະໄດ້ຮັບຮ້ອຍເທົ່າ
 ແລະຈະໄດ້ຮັບມໍລະດົກຊີວິດນິລັນຕອນ. ແຕ່ຫຼາຍຄົນທີ່ເປັນທໍາອິດຈະກາຍເປັນຄົນສຸດທ້າຍ,
 ແລະຄົນສຸດທ້າຍຈະກາຍເປັນຄົນທໍາອິດ.

ເພາະວ່າອານາຈັກສະຫວັນແມ່ນຄ້າຍຄືກັບຄົນເຈົ້າຂອງເຮືອນຜູ້ທີ່ອອກໄປໃນຕອນເຊົ້າເພື່ອຈ້າງຄົນງານເຂົ້າໃນສວນອະງຸ່ນຂອງລາວ. ແລະ
 ເມື່ອໄດ້ຕົກລົງກັບພວກຄົນງານໃຫ້ຈ່າຍເດີນາຮີອຸດໜຶ່ງຕໍ່ມື້ແລ້ວ,
 ລາວກໍສົ່ງພວກເຂົາເຂົ້າໄປໃນສວນອະງຸ່ນຂອງລາວ.
 ແລະເມື່ອອອກໄປປະມານຊົ່ວໂມງທີສາມ,
 ລາວໄດ້ເຫັນຄົນອື່ນຢືນຢູ່ໃນຕະຫຼາດໂດຍບໍ່ມີວຽກເຮັດ. ແລະ ລາວໄດ້ເວົ້າກັບເຫຼົ່ານັ້ນວ່າ
 ພວກເຈົ້າຈົ່ງໄປສວນອະງຸ່ນເຫມືອນກັນ ແລະ ສິ່ງໃດທີ່ຍຸດຕິທຳ ເຮົາຈະໃຫ້ແກ່ພວກເຈົ້າ
 ພວກເຂົາກໍໄປແລ້ວ. ອີກເທື່ອໜຶ່ງ ທ່ານໄດ້ອອກໄປປະມານຊົ່ວໂມງທີຫົກແລະເກົ້າ
 ກໍໄດ້ເຮັດຄືກັນ. ປະມານຊົ່ວໂມງທີສິບເອັດ,
 ລາວໄດ້ອອກໄປແລະພົບຄົນອື່ນຢືນຢູ່ໂດຍບໍ່ມີວຽກເຮັດ, ແລະລາວເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ,
 ເປັນຫຍັງພວກເຈົ້າຈຶ່ງຢືນຢູ່ທີ່ນີ້ຕະຫຼອດມື້ໂດຍບໍ່ມີວຽກເຮັດ? ພວກເຂົາເວົ້າກັບລາວວ່າ,
 ບໍ່ມີຜູ້ໃດຈ້າງພວກເຮົາ. ລາວຈຶ່ງເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ, ພວກເຈົ້າກໍໄປໃນສວນອະງຸ່ນເຖິດ,
 ແລະພວກເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບສິ່ງທີ່ຍຸດຕິທຳ. ເມື່ອຕອນແລງມາເຖິງ,
 ເຈົ້າຂອງສວນອະງຸ່ນໄດ້ເວົ້າກັບຜູ້ຄຸມຂອງລາວວ່າ, ຈົ່ງເອີ້ນພວກຄົນງານມາ ແລະ
 ໃຫ້ຄ່າຈ້າງແກ່ເຂົາເຈົ້າ, ເລີ່ມຕົ້ນຈາກຄົນສຸດທ້າຍຈົນເຖິງຄົນທຳອິດ. ແລະ
 ພວກທີ່ມາປະມານຊົ່ວໂມງທີສິບເອັດ ກໍໄດ້ຮັບຄົນລະໜຶ່ງເດນາຮີອຸດ.
 ແຕ່ເມື່ອພວກທີ່ມາກ່ອນມາເຖິງ, ພວກເຂົາຄິດວ່າຈະໄດ້ຮັບຫຼາຍກວ່າ,
 ແລະພວກເຂົາເອງກໍໄດ້ຮັບຄົນລະໜຶ່ງເດນາຮີອຸດເຊັ່ນກັນ. ແຕ່ເມື່ອໄດ້ຮັບແລ້ວ
 ພວກເຂົາກໍບ່ນຕໍ່ເຈົ້າຂອງເຮືອນ ກ່າວວ່າ ເຫຼົ່ານີ້ທີ່ມາສຸດທ້າຍເຮັດວຽກພຽງໜຶ່ງຊົ່ວໂມງ,
 ແລະທ່ານເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາເທົ່າທຽມກັບພວກເຮົາທີ່ໄດ້ແບກຄວາມໜັກຂອງມື້ແລະຄວາມຮ້ອນ.
 ແຕ່ທ່ານຕອບເວົ້າກັບຄົນໜຶ່ງໃນພວກເຂົາວ່າ, ເພື່ອນເອີຍ,

ຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ເຮັດບໍ່ຍຸດຕິທຳຕໍ່ເຈົ້າ, ເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຕົກລົງກັບຂ້ອຍໃນລາຄາໜຶ່ງເດນາຣີບໍ່?
ຍົກຂອງເຈົ້າຂຶ້ນແລະໄປເສຍ, ແຕ່ຂ້ອຍຕ້ອງການໃຫ້ແກ່ຄົນສຸດທ້າຍນີ້ເທົ່າກັບທີ່ໃຫ້ເຈົ້າ.
ຫຼືບໍ່ມັນເປັນສິດຂອງຂ້ອຍທີ່ຈະເຮັດສິ່ງທີ່ຂ້ອຍຕ້ອງການກັບຊັບສິນຂອງຂ້ອຍເອງບໍ່?
ຕາຂອງເຈົ້າຊົ່ວຮ້າຍແມ່ນບໍ່ ເພາະວ່າຂ້ອຍດີ? ດັ່ງນັ້ນ ຜູ້ສຸດທ້າຍຈະເປັນຄົນທຳອິດ ແລະ
ຜູ້ທຳອິດຈະເປັນຄົນສຸດທ້າຍ, ເພາະວ່າຫຼາຍຄົນຖືກເຊີນ, ແຕ່ໜ້ອຍຄົນຖືກເລືອກ.

ແລະ ໃນຂະນະທີ່ພຣະເຢຊູກຳລັງຂຶ້ນໄປເຢຣູຊາເລັມ,
ພຣະອົງໄດ້ພາສາວົກທັງສິບສອງຄົນໄປຕາມລຳພັງໃນທາງ ແລະ ກ່າວແກ່ເຂົາເຈົ້າວ່າ,
ເບິ່ງເດີ, ພວກເຮົາກຳລັງຂຶ້ນໄປເຢຣູຊາເລັມ,
ແລະລູກຊາຍຂອງມະນຸດຈະຖືກມອບໃຫ້ແກ່ພວກມະຫາສະໝັກແລະພວກນັກຮຽນພຣະຄ
ຈຳພີ, ແລະພວກເຂົາຈະປະຖິ້ມໂທດລາວໃຫ້ຕາຍ
ແລະພວກເຂົາຈະມອບລາວໃຫ້ແກ່ຊົນຊາດຕ່າງໆ ເພື່ອເຍາະເຍີ້ຍ, ຂ້ຽມ
ແລະຄົງໄມ້ກາງແຂນ, ແລະໃນວັນທີສາມລາວຈະລຸກຂຶ້ນມາ.

ແລ້ວແມ່ຂອງລູກຊາຍເຊເບດາຍກໍ່ເຂົ້າມາຫາພຣະອົງພ້ອມກັບລູກຊາຍຂອງນາງ,
ນາງນະມັດສະການແລະຂໍຮ້ອງບາງສິ່ງຈາກພຣະອົງ. ແຕ່ທ່ານກ່າວກັບນາງວ່າ,
ເຈົ້າຕ້ອງການຫຍັງ? ນາງເວົ້າກັບທ່ານວ່າ,
ຈົ່ງກ່າວເພື່ອໃຫ້ລູກຊາຍສອງຄົນຂອງຂ້ອຍເຫຼົ່ານີ້ນັ່ງຄົນໜຶ່ງຢູ່ຂວາມືຂອງເຈົ້າ ແລະ
ຄົນໜຶ່ງຢູ່ຊ້າຍມືຂອງເຈົ້າໃນອານາຈັກຂອງເຈົ້າ. ພຣະເຢຊູຕອບວ່າ,
ພວກເຈົ້າບໍ່ຮູ້ວ່າພວກເຈົ້າກຳລັງຂໍຫຍັງ. ພວກເຈົ້າສາມາດຕື່ມຈອກທີ່ຂ້ານ້ອຍກຳລັງຈະຕື່ມ,
ຫຼືຮັບການບັບຕິສະມາທີ່ຂ້ານ້ອຍກຳລັງຈະຮັບບໍ່? ເຂົາເຈົ້າຕອບພຣະອົງວ່າ,
ພວກເຮົາສາມາດ. ແລະພຣະອົງກໍ່ຕົວດກັບພວກເຂົາວ່າ, ຈອກຂອງເຮົາ ເຈົ້າຈະຕື່ມແທ້ໆ,
ແລະບັບຕິສະມາທີ່ເຮົາຖືກບັບຕິສະມານັ້ນ ເຈົ້າກໍ່ຈະຖືກບັບຕິສະມາ,

ແຕ່ການນັ່ງຢູ່ຂວາມືຂອງເຮົາ ແລະຊ້າຍມືຂອງເຮົາ ບໍ່ແມ່ນຂອງເຮົາທີ່ຈະໃຫ້,
ແຕ່ເປັນຂອງຜູ້ທີ່ພຣະບິດາຂອງເຮົາໄດ້ກຽມໄວ້ໃຫ້ແລ້ວ. ແລະ ເມື່ອພວກສິບຄົນໄດ້ຍິນ
ພວກເຂົາກໍ່ຊຸ່ນເຄືອງກ່ຽວກັບພັນ້ອງທັງສອງ ແຕ່ພຣະເຢຊູໄດ້ເອີ້ນເຂົາເຈົ້າມາແລ້ວກ່າວວ່າ,
ພວກເຈົ້າຮູ້ວ່າບັນດາຜູ້ປົກຄອງຂອງປະຊາຊາດຕ່າງໆປົກຄອງເປັນເຈົ້າເໝືອປະຊາຊົນຂອງ
ເຂົາເຈົ້າ, ແລະບັນດາຜູ້ໃຫຍ່ກໍ່ໃຊ້ອຳນາດເໝືອເຂົາເຈົ້າ. ມັນຈະບໍ່ເປັນດັ່ງນັ້ນໃນພວກເຈົ້າ,
ແຕ່ຜູ້ໃດຖ້າຕ້ອງການກາຍເປັນຄົນຍິ່ງໃຫຍ່ໃນພວກເຈົ້າ,
ຜູ້ນັ້ນຈະເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພວກເຈົ້າ.
ແລະຜູ້ໃດທີ່ຕ້ອງການຈະເປັນຄົນທຳອິດໃນພວກທ່ານ,
ຈະຕ້ອງເປັນຂ້າທາດຂອງພວກທ່ານ. ຄືກັນກັບລູກຊາຍຂອງມະນຸດບໍ່ໄດ້ມາເພື່ອຖືກຮັບໃຊ້,
ແຕ່ເພື່ອຮັບໃຊ້ ແລະ ໃຫ້ຈິດວິນຍານຂອງລາວເປັນຄ່າໄຖ່ແທນຫຼາຍຄົນ.

ແລະໃນຂະນະທີ່ພວກເຂົາກຳລັງອອກຈາກເມືອງເຢຣີໂລ,
ຝູງຊົນຈຳນວນຫຼາຍໄດ້ຕິດຕາມພຣະອົງໄປ. ແລະຈົ່ງເບິ່ງ,
ຄົນຕາບອດສອງຄົນນັ່ງຢູ່ຂ້າງທາງ, ເມື່ອໄດ້ຍິນວ່າພຣະເຢຊູກຳລັງຜ່ານໄປ,
ເຂົາເຈົ້າກໍ່ຮ້ອງອອກມາວ່າ, ຂໍໃຫ້ເມດຕາພວກເຮົາເທີນ, ພຣະເຈົ້າ, ລູກຊາຍຂອງດາວິດ.
ແຕ່ຝູງຊົນໄດ້ຕິດຽນພວກເຂົາເພື່ອໃຫ້ຢຸດເງົາ, ແຕ່ພວກເຂົາກັບຮ້ອງດັງຂຶ້ນກວ່າເກົ່າວ່າ,
ຂໍໃຫ້ສົງສານພວກຂ້ານ້ອຍດ້ວຍເດີ, ພຣະເຈົ້າ, ລູກຊາຍຂອງດາວິດ.
ແລະພຣະເຢຊູຢືນແລ້ວເອີ້ນພວກເຂົາ ແລະຖາມວ່າ,
ເຈົ້າຕ້ອງການໃຫ້ຂ້ອຍເຮັດຫຍັງໃຫ້ເຈົ້າ? ພວກເຂົາເວົ້າກັບພຣະອົງວ່າ, ພຣະເຈົ້າ,
ເພື່ອວ່າຕາຂອງພວກເຮົາຈະຖືກເປີດ. ພຣະເຢຊູມີພຣະທັຍເມດຕາ
ຈົ່ງສຳຜັດຕາຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະທັນທີນັ້ນຕາຂອງເຂົາເຈົ້າກໍ່ເບິ່ງເຫັນໄດ້
ແລະເຂົາເຈົ້າກໍ່ຕິດຕາມພຣະອົງໄປ

ແລະເມື່ອພວກເຂົາເຂົ້າໄປເມືອງເຢຣູຊາເລັມ ແລະມາຮອດບ້ານເບັດສະຟາເຈ
ທີ່ຢູ່ໃກ້ພູເຂົາມະກອກນັ້ນ ພຣະເຢຊູຈຶ່ງໄດ້ສົ່ງສາວົກສອງຄົນໄປ ກ່າວກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ,
ໄປບ້ານທີ່ຢູ່ກົງກັນຂ້າມກັບພວກເຈົ້າ,
ແລະພວກເຈົ້າຈະພົບລາຕົວໜຶ່ງຖືກມັດໄວ້ພ້ອມກັບລູກລາທັນທີ,
ແກ້ມັນແລ້ວນຳມາໃຫ້ຂ້ອຍ. ແລະຖ້າຜູ້ໃດເວົ້າຫຍັງກັບທ່ານທັງຫລາຍ,
ທ່ານທັງຫລາຍຈະເວົ້າວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕ້ອງການມັນ,
ແລະພຣະອົງຈະສົ່ງມັນກັບຄືນມາທັນທີ. ແຕ່ນີ້ທັງໝົດໄດ້ເກີດຂຶ້ນ
ເພື່ອວ່າຈະໄດ້ສຳເລັດຕາມທີ່ຖືກກ່າວໄວ້ໂດຍຜ່ານຜູ້ເຜີຍພະຄຳທີ່ກຳລັງເວົ້າວ່າ,
ຈົ່ງເວົ້າກັບລູກສາວຂອງຊີໂອນວ່າ, ຈົ່ງເບິ່ງເລີຍ, ກະສັດຂອງເຈົ້າກຳລັງມາຫາເຈົ້າ,
ທ່ານຖ່ອມຕົວ ແລະຂີ່ລາ ແລະລູກລາທີ່ເປັນລູກຂອງສັດພາຫະນະ.

ແຕ່ພວກສາວົກໄດ້ໄປ ແລະ ໄດ້ເຮັດຕາມທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ສົ່ງພວກເຂົາ
ພວກເຂົານຳແມ່ລາແລະລູກລາມາ,
ແລະວາງເຄື່ອງນຸ່ງຂອງພວກເຂົາໃສ່ເທິງຫຼັງສັດທັງສອງ, ແລະທ່ານກໍ່ນຶ່ງເທິງນັ້ນ.
ແຕ່ຝູງຊົນສ່ວນໃຫຍ່ໄດ້ປູເສື້ອຜ້າຂອງຕົນເອງລົງເທິງທາງ,
ແລະຄົນອື່ນໆກໍ່ຕັດກິ່ງໄມ້ຈາກຕົ້ນໄມ້ມາປູລົງເທິງທາງ. ແຕ່ຝູງຊົນທີ່ກຳລັງໄປຂ້າງໜ້າ ແລະ
ພວກທີ່ກຳລັງຕິດຕາມ ພວກເຂົາກຳລັງຮ້ອງອອກມາວ່າ: ໂຮຊັນນາແກ່ລູກຊາຍຂອງດາວິດ!
ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບພອນທີ່ກຳລັງມາໃນພຣະນາມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ!
ໂຮຊັນນາໃນສະຖານທີ່ສູງສຸດ!

ແລະ ເມື່ອລາວເຂົ້າໄປໃນເຢຣູຊາເລັມ, ທັງເມືອງກໍ່ຖືກສັ່ນສະເຫຼ່ອນ, ເວົ້າວ່າ, ຜູ້ນີ້ແມ່ນໃຜ?

ແຕ່ຝູງຊົນກຳລັງເວົ້າວ່າ, ນີ້ແມ່ນເຢຊູ ຜູ້ປະກາດພຣະທຳຈາກນາຊາເຣັດແຂວງກາລິລີ.

ແລະ ພຣະເຢຊູໄດ້ເຂົ້າໄປໃນວັດຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ

ໄດ້ຂັບໄລ່ຄົນທັງໝົດທີ່ຂາຍແລະຊື້ຢູ່ໃນວັດອອກໄປ, ແລະ

ໄດ້ທຳລາຍໂຕະຂອງພວກຜູ້ແລກເງິນ ແລະ ບ່ອນນັ່ງຂອງພວກຜູ້ຂາຍນົກພິລາບ. ແລະ

ພຣະອົງກໍ່ຕັດກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ, ມັນຖືກຂຽນໄວ້ວ່າ

ເຮືອນຂອງເຮົາຈະຖືກເອີ້ນວ່າເຮືອນແຫ່ງຄຳອະທິຖານ,

ແຕ່ພວກເຈົ້າໄດ້ເຮັດມັນໃຫ້ກາຍເປັນຖ້ຳຂອງໂຈນ.

ແລະຄົນເຈັບຂາກັບຄືນຕາບອດໄດ້ມາຫາພຣະອົງໃນພຣະວິຫານ

ແລະພຣະອົງໄດ້ປິ່ນປົວເຂົາເຈົ້າ

ແຕ່ພວກປະໂລຫິດໃຫຍ່ແລະພວກນັກຂຽນໄດ້ເຫັນພວກສິ່ງມະຫັດສະຈັນທີ່ເຮັດ

ແລະພວກເດັກນ້ອຍຮ້ອງອອກມາໃນພຣະວິຫານແລະເວົ້າວ່າ, ໂຮຊັນນາແກ່ລູກຊາຍດາວິດ,

ພວກເຂົາໂກດຮ້າຍ. ແລະເຂົາເຈົ້າເວົ້າກັບລາວວ່າ, ທ່ານໄດ້ຍິນບໍ່ວ່າເຫຼົ່ານີ້ເວົ້າຫຍັງ?

ແຕ່ພຣະເຢຊູຕອບເຂົາເຈົ້າວ່າ, ແມ່ນແລ້ວ, ທ່ານບໍ່ເຄີຍອ່ານບໍ່ວ່າ

ຈາກປາກຂອງເດັກນ້ອຍແລະເດັກກິນນົມ ເຮົາໄດ້ກຽມການສັນລະເສີນໄວ້? ແລະ

ທ່ານໄດ້ປະໄວ້ພວກເຂົາ ອອກໄປຂ້າງນອກເມືອງ ເຂົ້າໄປເບທານີ ແລະ ພັກຢູ່ທີ່ນັ້ນ

ແຕ່ໃນຕອນເຊົ້າ ໃນຂະນະທີ່ກຳລັງກັບຄືນເຂົ້າໄປໃນເມືອງ ເຂົາຮູ້ສຶກຫົວ. ແລະ

ເມື່ອເຫັນຕົ້ນໝາກເຕືອຕົ້ນໜຶ່ງຢູ່ຂ້າງທາງ, ພຣະອົງກໍ່ເຂົ້າໄປຫາມັນ,

ແລະບໍ່ພົບຫຍັງໃນຕົ້ນນັ້ນເລີຍນອກຈາກໃບເທົ່ານັ້ນ, ແລະພຣະອົງກໍ່ຕົວດກັບມັນວ່າ

ຈົ່ງຢ່າມີໝາກໄມ້ອອກຈາກເຈົ້າອີກຕໍ່ໄປຈົນນິລັນດອນ,

ແລະຕົ້ນໝາກເຕືອນັ້ນກໍ່ແຫ້ງໄປທັນທີ. ແລະເມື່ອພວກສາວົກເຫັນແລ້ວ,

ພວກເຂົາກໍ່ປະຫລາດໃຈເວົ້າວ່າ, ແນວໃດຕົ້ນໝາກເຕືອຈິ່ງແຫ້ງໄປທັນທີ?

ແຕ່ພຣະເຢຊູຕອບເຂົາເຈົ້າວ່າ, ແທ້ຈິງຂ້ອຍເວົ້າໃຫ້ທ່ານວ່າ,

ຖ້າທ່ານມີຄວາມເຊື່ອແລະບໍ່ສົງໄສ, ທ່ານຈະບໍ່ພຽງແຕ່ເຮັດສິ່ງທີ່ເກີດກັບຕົ້ນມະເດື່ອເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ແມ່ນແຕ່ວ່າທ່ານເວົ້າກັບພູເຂົານີ້ວ່າ, ຈົ່ງຖືກຍົກຂຶ້ນແລະຖືກໂຍນເຂົ້າໄປໃນທະເລ, ມັນກໍ່ຈະເກີດຂຶ້ນ. ແລະທຸກສິ່ງທີ່ທ່ານຂໍໃນການອະທິຖານດ້ວຍຄວາມເຊື່ອ, ທ່ານຈະໄດ້ຮັບ.

ແລະ ເມື່ອເຂົາມາຮອດວັດແລ້ວ, ພວກປະໂລຫິດໃຫຍ່ ແລະ ພວກຜູ້ເຖົ້າແກ່ຂອງປະຊາຊົນ ໄດ້ເຂົ້າມາຫາເຂົາໃນຂະນະທີ່ເຂົາກຳລັງສອນຢູ່. ເວົ້າວ່າ,

ເຈົ້າເຮັດສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ດ້ວຍສິດອຳນາດແບບໃດ, ແລະ ໃຜເປັນຜູ້ໃຫ້ສິດອຳນາດນີ້ແກ່ເຈົ້າ?

ພຣະເຢຊູຕອບວ່າ: ແລະຂ້ານ້ອຍຈະຖາມພວກເຈົ້າຄຳຖາມໜຶ່ງ, ຖ້າພວກເຈົ້າຕອບຂ້ານ້ອຍ, ແລະຂ້ານ້ອຍກໍ່ຈະບອກພວກເຈົ້າວ່າຂ້ານ້ອຍເຮັດສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ດ້ວຍອຳນາດໃດ.

ການບັບຕີສະມາຂອງໂຢຮັນມາຈາກໃສ, ຈາກສະຫວັນຫຼືຈາກມະນຸດ?

ແຕ່ພວກເຂົາກຳລັງໄດ້ຕອງລະຫວ່າງຕົນເອງເວົ້າວ່າ, ຖ້າພວກເຮົາເວົ້າວ່າຈາກສະຫວັນ, ລາວຈະຖາມພວກເຮົາວ່າ, ເປັນຫຍັງພວກເຈົ້າຈຶ່ງບໍ່ເຊື່ອລາວ?

ແຕ່ຖ້າພວກເຮົາເວົ້າວ່າມາຈາກມະນຸດ, ພວກເຮົາກໍ່ຢ້ານຝູງຊົນ,

ເພາະວ່າທຸກຄົນຖືວ່າໂຢຮັນເປັນຜູ້ປະກາດພຣະວາຈາ. ແລະເຂົາເຈົ້າຕອບຕໍ່ພຣະເຢຊູວ່າ,

ພວກເຮົາບໍ່ຮູ້. ພຣະອົງກໍ່ຕອບເຂົາເຈົ້າວ່າ, ຂ້ານ້ອຍກໍ່ບໍ່ບອກທ່ານທັງຫຼາຍວ່າ

ຂ້ານ້ອຍເຮັດສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ດ້ວຍສິດອຳນາດໃດ.

ແຕ່ເຈົ້າຄິດແນວໃດ? ມີຜູ້ຊາຍຄົນໜຶ່ງມີລູກສອງຄົນ,

ແລະລາວໄດ້ເຂົ້າໄປຫາລູກຄົນທຳອິດແລ້ວເວົ້າວ່າ, ລູກເອີຍ,

ໄປເຮັດວຽກໃນສວນອະງຸ່ນຂອງພໍ່ໃນມື້ນີ້. ແຕ່ຜູ້ນັ້ນຕອບວ່າ ຂ້ອຍບໍ່ຢາກ

ແຕ່ພາຍຫຼັງລາວເສຍໃຈແລ້ວກໍ່ໄປ. ແລະໄດ້ເຂົ້າໄປກັບຄືນສອງ ກໍ່ເວົ້າຄືກັນ. ແຕ່ລາວຕອບວ່າ,

ຂ້ານ້ອຍຈະໄປ, ເຈົ້ານາຍ, ແຕ່ລາວບໍ່ໄດ້ໄປ.

ຜູ້ໃດໃນສອງຄົນນັ້ນໄດ້ເຮັດຕາມຄວາມປະສົງຂອງພໍ່? ເຂົາເຈົ້າຕອບລາວວ່າ, ຄົນທຳອິດ.

ພຣະເຢຊູຈຶ່ງຕັດກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂ້ອຍບອກເຈົ້າທັງຫຼາຍວ່າ

ພວກຄົນເກັບພາສີແລະພວກໝາຍຄວາມຈະເຂົ້າໄປໃນອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າກ່ອນເຈົ້າທັງ

ຫຼາຍ. ເພາະວ່າໂຢຮັນມາຫາທ່ານທັງຫຼາຍໃນທາງແຫ່ງຄວາມຊອບທຳ,

ແລະທ່ານທັງຫຼາຍບໍ່ໄດ້ເຊື່ອລາວ, ແຕ່ພວກຄົນເກັບພາສີແລະພວກຍິງຄ້າບາບເຊື່ອລາວ,

ແຕ່ທ່ານທັງຫຼາຍເມື່ອໄດ້ເຫັນແລ້ວກໍບໍ່ໄດ້ກັບໃຈພາຍຫຼັງເພື່ອເຊື່ອລາວ.

ຟັງເລື່ອງຄຳປຽບທຽບອີກເລື່ອງໜຶ່ງ. ມີຜູ້ຊາຍຄົນໜຶ່ງເປັນເຈົ້າຂອງເຮືອນ,

ຜູ້ທີ່ປູກສວນອະງຸ່ນ ແລະ ວາງຮົ່ວອ້ອມມັນ ແລະ ຂຸດບ່ອນຫີນເຫຼົ້າອະງຸ່ນໃນນັ້ນ ແລະ

ສ້າງຫໍຄອຍ, ແລະ ໃຫ້ເຊົ້າມັນແກ່ຊາວສວນ ແລະ ເດີນທາງໄປຕ່າງປະເທດ.

ແຕ່ເມື່ອເວລາເກັບກ່ຽວໄດ້ເຂົ້າມາໃກ້,

ລາວໄດ້ສົ່ງຂ້າທາດຂອງລາວໄປຫາຊາວນາເພື່ອເອົາຫມາກໄມ້ຂອງລາວ.

ແລະພວກຊາວນາໄດ້ຈັບພວກຂ້າທາດຂອງລາວ, ຄົນໜຶ່ງພວກເຂົາຕີ, ຄົນໜຶ່ງພວກເຂົາຂ້າ,

ແລະຄົນໜຶ່ງພວກເຂົາຂວ້າງຫີນໃສ່. ລາວໄດ້ສົ່ງຂ້າທາດອື່ນໆອີກເພື່ອໜຶ່ງ

ຫຼາຍກວ່າຄັ້ງທຳອິດ, ແລະເຂົາເຈົ້າກໍເຮັດກັບພວກເຂົາຄືກັນ. ຫຼັງຈາກນັ້ນ

ລາວໄດ້ສົ່ງລູກຊາຍຂອງລາວໄປຫາພວກເຂົາ ໂດຍເວົ້າວ່າ,

ພວກເຂົາຈະເຄົາລົບລູກຊາຍຂອງຂ້ອຍ. ແຕ່ພວກຊາວນາໄດ້ເຫັນລູກຊາຍແລ້ວ

ກໍເວົ້າໃນໃຈຕົວເອງວ່າ ນີ້ແມ່ນຜູ້ຮັບມໍລະດົກ ມາເຖິດ ໃຫ້ພວກເຮົາຂ້າລາວເສຍ

ແລະຍຶດເອົາມໍລະດົກຂອງລາວ ແລະພວກເຂົາໄດ້ຈັບລາວ,

ຂັບໄລ່ອອກໄປຂ້າງນອກສວນອະງຸ່ນ, ແລະຂ້າລາວເສຍ. ດັ່ງນັ້ນ

ເມື່ອເຈົ້າຂອງສວນອະງຸ່ນມາເຖິງ, ລາວຈະເຮັດຫຍັງກັບຊາວນາເຫຼົ່ານັ້ນ?

ພວກເຂົາເວົ້າກັບລາວວ່າ, ລາວຈະທຳລາຍພວກຄົນຊົ່ວຮ້າຍນັ້ນຢ່າງໂຫດຮ້າຍ,

ແລະລາວຈະໃຫ້ສວນອະງຸ່ນເຊົ້າແກ່ຊາວສວນອື່ນ,
ຜູ້ທີ່ຈະສົ່ງຜົນໄມ້ຄົນໃຫ້ລາວຕາມເວລາທີ່ກຳນົດ. ພຣະເຢຊູເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ:
ທ່ານບໍ່ເຄີຍໄດ້ອ່ານໃນພຣະຄຳພີບໍ່ວ່າ, ກ່ອນຫົນທີ່ຊ່າງກໍ່ສ້າງປະຕິເສດນັ້ນ,
ກ່ອນນີ້ໄດ້ກາຍເປັນຫົນຫົວມຸມ, ສິ່ງນີ້ເກີດຂຶ້ນຈາກພຣະເຈົ້າ,
ແລະມັນເປັນສິ່ງມະຫັດສະຈັນໃນສາຍຕາຂອງພວກເຮົາບໍ່?

ເພາະສະນັ້ນ ຂ້ອຍຈຶ່ງເວົ້າກັບເຈົ້າວ່າ ອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າຈະຖືກເອົາໄປຈາກເຈົ້າ
ແລະຈະຖືກມອບໃຫ້ແກ່ປະຊາຊາດທີ່ເຮັດໃຫ້ເກີດຜົນຂອງມັນ
ແລະຜູ້ທີ່ຕົກເທິງກ່ອນຫົນນີ້ຈະຖືກທຳລາຍເປັນເສດ, ແຕ່ຜູ້ໃດທີ່ມັນຕົກເທິງ,
ມັນຈະຂັດລາວ. ແລະ ເມື່ອພວກປະໂລຫິດໃຫຍ່ ແລະ
ພວກຟາຣີຊາຍໄດ້ຍືນຄຳອຸປະມາຂອງພຣະອົງແລ້ວ,
ພວກເຂົາກໍ່ຮູ້ວ່າພຣະອົງກຳລັງເວົ້າກ່ຽວກັບພວກເຂົາ.
ແລະຂະນະທີ່ພວກເຂົາຊອກຫາທີ່ຈະຈັບລາວ, ພວກເຂົາກໍ່ຢ້ານກົວປະຊາຊົນ,
ເພາະວ່າພວກເຂົາຖືວ່າລາວເປັນຜູ້ປະກາດພຣະວາຈາ.

66

ແລະພຣະເຢຊູຕອບພວກເຂົາອີກໃນຄຳອຸປະມາ ກ່າວວ່າ,
ອານາຈັກສະຫວັນໄດ້ຖືກເຮັດໃຫ້ຄ້າຍຄືກັບຄົນກະສັດຜູ້ໜຶ່ງ,
ຜູ້ທີ່ໄດ້ຈັດງານແຕ່ງງານໃຫ້ແກ່ລູກຊາຍຂອງລາວ.
ແລະລາວໄດ້ສົ່ງຂ້າທາດຂອງລາວໄປເອົນຜູ້ທີ່ໄດ້ຖືກເຊີນເຂົ້າງານແຕ່ງງານ,
ແຕ່ພວກເຂົາເຈົ້າບໍ່ຕ້ອງການມາ. ອີກເທື່ອໜຶ່ງ ເຂົາສົ່ງຂ້າທາດຄົນອື່ນໆໄປເວົ້າວ່າ,
ຈົ່ງບອກກັບເຫຼົ່າຄົນທີ່ຖືກເຊີນວ່າ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ອາຫານທີ່ດີທີ່ສຸດຂອງຂ້ອຍໄດ້ກຽມໄວ້ແລ້ວ,

ຈົງຜູ້ຂອງຂ້ອຍແລະສັດທີ່ຖືກລ້ຽງໃຫ້ອ້ວນໄດ້ຖືກຂ້າແລ້ວ, ແລະທຸກສິ່ງພ້ອມແລ້ວ,
ຈົ່ງມາສູ່ງານແຕ່ງງານ. ແຕ່ພວກເຂົາໄດ້ລະເລີຍແລ້ວໄປ, ຄົນໜຶ່ງໄປທ່ຽງນາຂອງຕົນເອງ,
ອີກຄົນໜຶ່ງໄປຫາການຄ້າຂາຍຂອງລາວ ແຕ່ພວກທີ່ເຫຼືອໄດ້ຍຶດພວກທາດຂອງລາວ, ດູກູກ
ແລະ ຂ້າເຂົາເຈົ້າ. ເມື່ອໄດ້ຍິນແລ້ວ, ກະສັດນັ້ນກໍໂກດແຄ້ນ,
ແລະໄດ້ສົ່ງກອງທັບຂອງພຣະອົງໄປທຳລາຍພວກຄົນຂ້າເຫຼົ່ານັ້ນ
ແລະເຜົາເມືອງຂອງພວກເຂົາເສຍ. ແລ້ວລາວເວົ້າກັບທາດຂອງລາວວ່າ,
ການແຕ່ງງານແມ່ນພ້ອມແລ້ວ, ແຕ່ຜູ້ທີ່ຖືກເຊີນນັ້ນບໍ່ສົມຄວນ. ດັ່ງນັ້ນ
ຈົ່ງໄປຕາມທາງແຍກຕ່າງໆ ແລະ
ໃຫ້ເອີ້ນຄົນທັງໝົດທີ່ພວກເຈົ້າພົບໃຫ້ມາຮ່ວມງານແຕ່ງງານ.
ແລະພວກທາດເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ອອກໄປຕາມທາງຕ່າງໆ ແລ້ວລວບລວມທຸກຄົນທີ່ເຂົາເຈົ້າພົບ,
ທັງຄົນຊົ່ວຮ້າຍແລະຄົນດີ, ແລະງານແຕ່ງງານກໍເຕັມໄປດ້ວຍແຂກທີ່ນັ່ງຮ່ວມໂຕະ.
ແຕ່ເມື່ອກະສັດເຂົ້າມາເພື່ອເບິ່ງພວກແຂກທີ່ນັ່ງໂຕະ,
ພະອົງໄດ້ເຫັນຄົນໜຶ່ງຢູ່ທີ່ນັ້ນທີ່ບໍ່ໄດ້ນຸ່ງເຄື່ອງນຸ່ງງານແຕ່ງງານ ແລະ ເວົ້າກັບລາວວ່າ,
ເພື່ອນເອີຍ, ເຈົ້າເຂົ້າມາທີ່ນີ້ໄດ້ແນວໃດໂດຍບໍ່ມີເຄື່ອງນຸ່ງສຳລັບງານແຕ່ງງານ?
ແຕ່ລາວກໍຖືກເຮັດໃຫ້ງຽບ. ແລ້ວກະສັດກໍກ່າວກັບພວກຄົນໃຊ້ວ່າ,
ຈົ່ງມັດຕົນແລະມືຂອງລາວແລ້ວຍົກລາວອອກໄປໂຍນເຂົ້າໄປໃນຄວາມມືດພາຍນອກ,
ທີ່ນັ້ນຈະມີການຮ້ອງໄຫ້ແລະການຂັດແຂ້ວ. ເພາະວ່າຫຼາຍຄົນຖືກເຊີນ,
ແຕ່ໜ້ອຍຄົນຖືກເລືອກ.

ແລ້ວພວກຟາຣີຊາຍໄປປຶກສາກັນເພື່ອວ່າຈະດັກລາວໃນຄຳເວົ້າ.
ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ສົ່ງສາວົກຂອງເຂົາເຈົ້າພ້ອມກັບພວກເຮໂຣດຽນມາຫາລາວ ໂດຍເວົ້າວ່າ
ອາຈານເອີຍ ພວກເຮົາຮູ້ວ່າທ່ານເປັນຄົນຈິງໃຈ
ແລະທ່ານສອນທາງຂອງພຣະເຈົ້າດ້ວຍຄວາມຈິງ ແລະທ່ານບໍ່ໃສ່ໃຈກັບໃຜເລີຍ

ເພາະວ່າທ່ານບໍ່ເບິ່ງໜ້າຄົນ ດັ່ງນັ້ນ ຈິ່ງບອກພວກເຮົາວ່າ, ເຈົ້າຄິດແນວໃດ;
ມັນຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍທີ່ຈະໃຫ້ພາສີແກ່ຊິຊາຫຼືບໍ່?
ແຕ່ພຣະເຢຊູຊົງຮູ້ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງເຂົາເຈົ້າ ຈິ່ງກ່າວວ່າ,
ເປັນຫຍັງພວກເຈົ້າຈິ່ງທົດສອບຂ້ານ້ອຍ, ພວກຫນ້າຊື່ໃຈຄົດ?
ສະແດງເງິນພາສີໃຫ້ຂ້ອຍເບິ່ງ. ແລ້ວພວກເຂົາກໍ່ນຳເງິນເດນາຮອດມາໃຫ້ລາວ. ແລະ
ພຣະອົງຕັດຖາມພວກເຂົາວ່າ, ຮູບນີ້ ແລະ ຄຳຈາລຶກນີ້ເປັນຂອງໃຜ?
ພວກເຂົາເວົ້າກັບລາວວ່າ, ຂອງຊິຊາ. ຫຼັງຈາກນັ້ນລາວຈິ່ງເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ,
ດັ່ງນັ້ນຈິ່ງຄົນສິ່ງທີ່ເປັນຂອງຊິຊາໃຫ້ຊິຊາ ແລະສິ່ງທີ່ເປັນຂອງພຣະເຈົ້າໃຫ້ພຣະເຈົ້າ.
ແລະເມື່ອໄດ້ຍິນແລ້ວ ພວກເຂົາກໍ່ປະຫລາດໃຈ, ແລະໄດ້ປ່ອຍລາວໄວ້ແລ້ວກໍ່ໄປ.

ໃນວັນນັ້ນ, ພວກຊາດຊາຍທີ່ເວົ້າວ່າບໍ່ມີການຟື້ນຄືນຊີບໄດ້ເຂົ້າມາຫາພຣະອົງ
ແລະຖາມພຣະອົງ. ເຂົາເຈົ້າກ່າວວ່າ, ອາຈານ, ໂມເຊສໄດ້ກ່າວໄວ້ວ່າ,
ຖ້າຜູ້ໃດຕາຍໂດຍບໍ່ມີລູກ, ພີ່ນ້ອງຊາຍຂອງລາວຈະຕ້ອງແຕ່ງງານກັບພັນລະຍາຂອງລາວ
ແລະ ຈະຕ້ອງໃຫ້ເຊື້ອສາຍແກ່ພີ່ນ້ອງຂອງລາວ. ມີເຈັດຄົນພີ່ນ້ອງຢູ່ກັບພວກເຮົາ,
ແລະຄົນທຳອິດໄດ້ແຕ່ງງານແລ້ວກໍ່ຕາຍ, ແລະເພາະບໍ່ມີລູກ
ຈິ່ງປະໄວ້ເມຍຂອງລາວໃຫ້ນ້ອງຂອງລາວ. ເຊັ່ນດຽວກັນກັບຄົນທີ່ສອງ ແລະ ຄົນທີ່ສາມ
ຈົນເຖິງທັງເຈັດຄົນ. ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ແມ່ຍິງກໍ່ຕາຍເປັນຄົນສຸດທ້າຍ.
ໃນການຟື້ນຄືນຊີບດັ່ງນັ້ນ, ຜູ້ຍິງຈະເປັນຂອງໃຜໃນບັນດາຄົນເຈັດຄົນ?
ເພາະວ່າທຸກຄົນມີນາງ. ແຕ່ພຣະເຢຊູຕອບພວກເຂົາວ່າ,
ພວກເຈົ້າຖືກຫຼອກລວງເພາະບໍ່ຮູ້ພຣະຄຳພີ ແລະບໍ່ຮູ້ພະລັງຂອງພຣະເຈົ້າ.
ເພາະວ່າໃນການຟື້ນຄືນຊີບ, ພວກເຂົາບໍ່ແຕ່ງງານ ແລະ ບໍ່ຖືກໃຫ້ແຕ່ງງານ,
ແຕ່ເປັນຄືກັບຄົນສົ່ງຂ່າວຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ຢູ່ໃນສະຫວັນ.
ແຕ່ກ່ຽວກັບການຟື້ນຄືນພະຊົນຂອງຄົນຕາຍ,

ທ່ານບໍ່ໄດ້ອ່ານສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວແກ່ທ່ານບໍ່? ຂ້ອຍຢູ່ພຣະເຈົ້າຂອງອັບຣາຮາມ ແລະ
ພຣະເຈົ້າຂອງອິສອາກ ແລະ ພຣະເຈົ້າຂອງຢາໂກບ; ພຣະເຈົ້າບໍ່ແມ່ນພຣະເຈົ້າຂອງຄົນຕາຍ,
ແຕ່ແມ່ນພຣະເຈົ້າຂອງຄົນເປັນ. ແລະເມື່ອຝູງຊົນໄດ້ຍິນແລ້ວ
ພວກເຂົາກໍປະຫລາດໃຈໃນການສອນຂອງພຣະອົງ.

ແຕ່ພວກຟາຣີຊາຍໄດ້ຍິນວ່າລາວໄດ້ປົດປາກພວກຊັດຕູຊາຍ, ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ຊຸມນຸມກັນ
ແລະຄົນໜຶ່ງຈາກພວກເຂົາ ເປັນນັກກົດໝາຍ ໄດ້ຖາມທົດສອບລາວ ໂດຍເວົ້າວ່າ ອາຈານ,
ຄຳສັ່ງໃດໃຫຍ່ທີ່ສຸດໃນກົດໝາຍ? ແຕ່ພຣະເຢຊູກ່າວກັບລາວວ່າ,
ເຈົ້າຈະຮັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າດ້ວຍສຸດຫົວໃຈຂອງເຈົ້າ,
ແລະດ້ວຍສຸດຈິດວິນຍານຂອງເຈົ້າ, ແລະດ້ວຍສຸດຈິດໃຈຂອງເຈົ້າ.
ນີ້ແມ່ນຄຳສັ່ງທຳອິດແລະຍິ່ງໃຫຍ່. ອັນທີສອງແມ່ນຄ້າຍຄືກັບອັນນີ້,
ເຈົ້າຈະຮັກເພື່ອນບ້ານຂອງເຈົ້າເໝືອນກັບຮັກຕົນເອງ. ໃນສອງບັນຍັດເຫຼົ່ານີ້,
ກົດໝາຍທັງໝົດແລະຜູ້ເຜີຍພະວັດຊະນະແຂວນຢູ່.

ເມື່ອພວກຟາຣີຊາຍໄດ້ຊຸມນຸມກັນແລ້ວ ພຣະເຢຊູໄດ້ຖາມພວກເຂົາ ກ່າວວ່າ,
ເຈົ້າຄິດແນວໃດກ່ຽວກັບພຣະຄຣິດ? ລາວເປັນລູກຊາຍຂອງໃຜ? ເຂົາເຈົ້າຕອບລາວວ່າ,
ຂອງດາວິດ. ພຣະອົງເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ,
ແລ້ວດາວິດເອີ້ນພຣະອົງວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃນພຣະວິນຍານໄດ້ແນວໃດ, ໂດຍເວົ້າວ່າ,
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕຣັສກັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງຂ້ອຍວ່າ, ຈົ່ງນັ່ງຢູ່ເບື້ອງຂວາຂອງເຮົາ
ຈົນກວ່າເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ບັນດາສັດຕູຂອງເຈົ້າເປັນທີ່ວາງຕົນຂອງເຈົ້າ

ຖ້າດັ່ງນັ້ນ ດາວິດເອີ້ນລາວວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ແລ້ວລາວຈະເປັນລູກຊາຍຂອງດາວິດໄດ້ແນວໃດ?

ແລະບໍ່ມີໃຜສາມາດຕອບລາວໄດ້ສັກຄໍາ, ບໍ່ມີຜູ້ໃດກ້າຖາມລາວອີກຕໍ່ໄປນັບແຕ່ວັນນັ້ນ.

໒໓

ແລ້ວພະເຢຊູກໍ່ເວົ້າກັບຝູງຊົນແລະສາວົກຂອງພຣະອົງ ກ່າວວ່າ,
ພວກຄົມພິແລະພວກຟາລີຊາຍໄດ້ນັ່ງຢູ່ເທິງບ່ອນນັ່ງຂອງໂມເຊແລ້ວ. ດັ່ງນັ້ນ,
ທຸກສິ່ງທີ່ເຂົາເຈົ້າອາດຈະເວົ້າໃຫ້ເຈົ້າຮັກສາ, ຈົ່ງຮັກສາແລະປະຕິບັດ.
ແຕ່ຢ່າປະຕິບັດຕາມການກະທຳຂອງເຂົາເຈົ້າ, ເພາະວ່າເຂົາເຈົ້າເວົ້າແຕ່ບໍ່ໄດ້ເຮັດ.
ພວກເຂົາມັດພາລະທີ່ຫນັກແລະຍາກທີ່ຈະແບກ ແລ້ວວາງໄວ້ເທິງບ່າຂອງມະນຸດ,
ແຕ່ດ້ວຍນິ້ວມືຂອງພວກເຂົາເອງກໍ່ບໍ່ຢາກຈະເຄື່ອນຍ້າຍພາລະເຫຼົ່ານັ້ນເລີຍ.
ແຕ່ວ່າການວຽກງານທັງໝົດຂອງເຂົາເຈົ້າ ເຂົາເຈົ້າເຮັດເພື່ອໃຫ້ຄົນເບິ່ງເຫັນ.
ເພາະວ່າເຂົາເຈົ້າຂະຫຍາຍເຄື່ອງລະລຶກຂອງເຂົາເຈົ້າ
ແລະເພີ່ມຂະໜາດຊາຍແຂນເສື້ອຜ້າຂອງເຂົາເຈົ້າໃຫ້ໃຫຍ່ຂຶ້ນ.
ພວກເຂົາຮັກບ່ອນນັ່ງກຽດຕິຍົດໃນງານລ້ຽງ ແລະບ່ອນນັ່ງສຳຄັນໃນບັນດາການຊຸມນຸມ
ແລະການຄຳນັບໃນຕະຫຼາດ ແລະການຖືກຄົນເອີ້ນວ່າຮັບບິ
ແຕ່ທ່ານທັງຫຼາຍຢ່າໃຫ້ຖືກເອີ້ນວ່າຮັບບິ,
ເພາະວ່າອາຈານຂອງທ່ານທັງຫຼາຍມີພຽງໜຶ່ງດຽວຄືພຣະຄຣິດ,
ແລະທ່ານທັງຫຼາຍທຸກຄົນແມ່ນພີ່ນ້ອງກັນ.
ແລະຢ່າເອີ້ນຜູ້ໃດເທິງແຜ່ນດິນໂລກວ່າພໍ່ຂອງເຈົ້າ, ເພາະວ່າພໍ່ຂອງເຈົ້າມີພຽງຜູ້ດຽວ,
ຄືພໍ່ຜູ້ຢູ່ໃນສະຫວັນ. ຢ່າໃຫ້ຖືກເອີ້ນວ່າຄູສອນ, ເພາະວ່າພວກເຈົ້າມີຄູສອນພຽງແຕ່ຜູ້ດຽວ,
ຄືພຣະຄຣິດ. ແຕ່ຜູ້ທີ່ໃຫຍ່ກວ່າໃນພວກເຈົ້າຈະເປັນຄົນໃຊ້ຂອງພວກເຈົ້າ
ຜູ້ໃດທີ່ຍົກຍ້ອງຕົນເອງ ຈະຖືກເຮັດໃຫ້ຕຳຕ້ອຍ, ແລະຜູ້ໃດທີ່ຖ່ອມຕົວ ຈະຖືກຍົກຍ້ອງ.

ວິບັດແກ່ແກ່ພວກເຈົ້າ,
 ພວກອາຈານສອນພຣະທຳແລະພວກຟາຣີຊາຍທີ່ເປັນຫນ້າຊ້ອນແບບ,
 ເພາະວ່າພວກເຈົ້າກິນເຮືອນຂອງພວກແມ່ຫມ້າຍ ແລະໃຊ້ການອະທິຖານທີ່ຍາວເປັນຂໍ້ອ້າງ,
 ເພາະເຫດນີ້ພວກເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບການພິພາກສາທີ່ໜັກກວ່າ. ວິບັດແກ່ເຈົ້າ,
 ພວກນັກຮຽນພຣະຄຳພີ ແລະ ພວກຟາຣີຊາຍ ທີ່ເປັນຫນ້າຊ້ອນແບບ,
 ເພາະວ່າເຈົ້າປິດອານາຈັກສະຫວັນຕໍ່ໜ້າມະນຸດ, ເພາະເຈົ້າເອງບໍ່ເຂົ້າ,
 ແລະເຈົ້າກໍ່ບໍ່ປ່ອຍໃຫ້ຜູ້ທີ່ກຳລັງເຂົ້າໄດ້ເຂົ້າ. ວິບັດແກ່ເຈົ້າ, ພວກອາຈານສອນພຣະຄຳພີ
 ແລະ ພວກຟາຣີຊາຍ ທີ່ເປັນຫນ້າຊ້ອນ, ເພາະວ່າເຈົ້າຂ້າມຜ່ານທະເລ ແລະ ແຜ່ນດິນແຫ້ງ
 ເພື່ອເຮັດໃຫ້ຄົນໜຶ່ງກາຍເປັນຜູ້ມາຢູ່ອາໄສ, ແລະ ເມື່ອເຂົາກາຍເປັນແລ້ວ,
 ເຈົ້າກໍ່ເຮັດໃຫ້ເຂົາກາຍເປັນລູກຂອງນະຣົກທີ່ຮ້າຍແຮງສອງເທົ່າຂອງເຈົ້າ. ວິບັດແກ່ເຈົ້າ,
 ພວກຜູ້ນຳທາງຕາບອດ, ຜູ້ທີ່ເວົ້າວ່າ, ຜູ້ໃດສາບານໃນວັດ, ກໍ່ບໍ່ມີຫຍັງ,
 ແຕ່ຜູ້ໃດສາບານໃນຄຳຂອງວັດ, ກໍ່ຕ້ອງຮັບຜິດຊອບ. ຄົນໂງ່ ແລະ ຄົນຕາບອດ!
 ຫຍັງໃຫຍ່ກວ່າກັນ, ທອງຄຳ ຫຼື ວັດທີ່ເຮັດໃຫ້ທອງຄຳບໍລິສຸດ?
 ແລະຜູ້ທີ່ສາບານໃນຫີນບູຊາ, ບໍ່ມີຄວາມຫມາຍຫຍັງ,
 ແຕ່ຜູ້ທີ່ສາບານໃນຂອງຖວາຍທີ່ຢູ່ເທິງຫີນນັ້ນ, ຕ້ອງຮັບຜິດຊອບ. ພວກຄົນໂງ່ ແລະ
 ຕາບອດ, ຫຍັງເປັນສິ່ງທີ່ໃຫຍ່ກວ່າ, ຂອງຖວາຍ ຫຼື
 ແທ່ນບູຊາທີ່ເຮັດໃຫ້ຂອງຖວາຍນັ້ນບໍລິສຸດ? ດັ່ງນັ້ນ ຜູ້ທີ່ສາບານໂດຍແທ່ນບູຊາ
 ກໍ່ສາບານໂດຍແທ່ນບູຊານັ້ນ ແລະ ໂດຍທຸກສິ່ງທີ່ຢູ່ເທິງມັນ ແລະຜູ້ທີ່ສາບານແລ້ວໃນວິຫານ
 ກໍ່ສາບານໃນວິຫານນັ້ນ ແລະໃນພຣະອົງຜູ້ທີ່ປະທັບຢູ່ໃນວິຫານນັ້ນ
 ແລະຜູ້ທີ່ສາບານໃນສະຫວັນ ກໍ່ສາບານໃນພຣະບັນລັງຂອງພຣະເຈົ້າ
 ແລະໃນພຣະອົງຜູ້ປະທັບຢູ່ເທິງນັ້ນ. ວິບາກແກ່ພວກເຈົ້າ, ພວກນັກຮຽນພຣະທຳ ແລະ
 ພວກຟາຣີຊາຍ ພວກຫນ້າຊ້ອນ, ເພາະວ່າພວກເຈົ້າຖວາຍທົດສ່ວນໜຶ່ງຂອງສະໝຸນໄພ
 ແລະ ຜັກຊີ ແລະ ຜັກກະເທຽມ, ແລະ

ພວກເຈົ້າໄດ້ປະລະເລີຍສິ່ງທີ່ໜັກແໜ້ນກວ່າຂອງກົດໝາຍ, ຄືການພິພາກສາ ແລະ ຄວາມເມດຕາ ແລະ ຄວາມເຊື່ອ, ແຕ່ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ມັນຈຳເປັນຕ້ອງເຮັດ ແລະ ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ກໍ່ບໍ່ຄວນປະລະເລີຍ. ພວກຜູ້ນຳທາງຕາບອດ, ພວກທີ່ກັ່ນແມງວັນອອກ, ແຕ່ກັບກິນອູດອາລູກນາກ ວິບັດແກ່ເຈົ້າ ພວກນັກຮຽນພຣະຄຳພີ ແລະ ພວກຟາຣີຊາຍ ພວກຫນ້າຊ້ອນແຫນ້ນ, ເພາະວ່າເຈົ້າເຮັດຄວາມສະອາດຂ້າງນອກຂອງຈອກ ແລະ ຈານ, ແຕ່ຂ້າງໃນກັບເຕັມໄປດ້ວຍການປ້ອນ ແລະ ຄວາມບໍ່ຍຸຕິທຳ. ຟາຣີຊາຍຜູ້ຕາບອດ, ຈົ່ງຊຳລະພາຍໃນຂອງຈອກແລະຈານກ່ອນ, ເພື່ອວ່າພາຍນອກຂອງມັນຈະໄດ້ສະອາດດ້ວຍ. ວິບັດແກ່ເຈົ້າ ພວກອາຈານສອນພຣະຄຳພີ ແລະ ພວກຟາຣີຊາຍ ພວກຫນ້າຊື່ໃຈຕ່າງ, ເພາະວ່າເຈົ້າຄ້າຍຄືອຸບມຸງທີ່ທາຂາວ, ເຊິ່ງຈາກພາຍນອກແທ້ຈິງປາກົດງາມ, ແຕ່ພາຍໃນເຕັມໄປດ້ວຍກະດູກຄົນຕາຍ ແລະ ຄວາມບໍ່ສະອາດທັງປວງ. ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານທັງຫລາຍກໍ່ເປັນແນວນັ້ນ, ຈາກພາຍນອກແທ້ຈິງ ທ່ານປາກົດວ່າເປັນຄົນຊອບທຳຕໍ່ຄົນທັງຫລາຍ, ແຕ່ພາຍໃນ ທ່ານເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຫຼອກລວງ ແລະ ຄວາມຜິດກົດໝາຍ. ວິບັດແກ່ເຈົ້າ, ພວກອາຈານສອນພຣະຄຳພີ ແລະ ພວກຟາຣີຊາຍ ຜູ້ຫນ້າຊ້ອນສອງ, ເພາະວ່າເຈົ້າສ້າງອຸບມຸງຂອງພວກຜູ້ປະກາດພຣະທຳ ແລະ ປະດັບປະດາອຸບມຸງຂອງພວກຄົນຊອບທຳ, ແລະ ເຈົ້າເວົ້າວ່າ, ຖ້າພວກເຮົາຢູ່ໃນສະໄໝຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາ, ພວກເຮົາຈະບໍ່ເປັນຜູ້ຮ່ວມກັບພວກເຂົາໃນການນອງເລືອດຂອງພວກຜູ້ປະກາດພະຄຳ. ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານທັງຫຼາຍເປັນພະຍານຕໍ່ຕົນເອງວ່າ ທ່ານເປັນລູກຫຼານຂອງພວກທີ່ໄດ້ຂ້າພວກຜູ້ປະກາດພະວະຈະນະ ແລະ ພວກທ່ານຈົ່ງເຮັດໃຫ້ເຕັມມາດຕະການຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກທ່ານ. ພວກກູ, ລູກຫລານຂອງງູພິດ, ແນວໃດພວກເຈົ້າຈະຫນີພື້ນຈາກການພິພາກສາແຫ່ງນະລົກ? ເພາະສະນັ້ນ, ຈົ່ງເບິ່ງເລີຍ, ຂ້ານ້ອຍສົ່ງຜູ້ປະກາດພຣະທຳ, ຜູ້ມີປັນຍາ,

ແລະນັກຮຽນພຣະທຳໄປຫາເຈົ້າທັງຫຼາຍ, ແລະເຈົ້າທັງຫຼາຍຈະຂ້າບາງຄົນໃນພວກເຂົາ
ແລະຄົງໄມ້ກາງແຂນ,
ແລະເຈົ້າທັງຫຼາຍຈະຕີບາງຄົນໃນພວກເຂົາຢູ່ໃນສະຖານທີ່ປະຊຸມຂອງເຈົ້າທັງຫຼາຍ
ແລະຂັບໄລ່ຈາກເມືອງໜຶ່ງໄປຫາອີກເມືອງໜຶ່ງ,
ເພື່ອວ່າເລືອດຊອບທຳທຸກຢ່າງທີ່ຖືກເທອອກເທິງແຜ່ນດິນໂລກຈະມາເທິງເຈົ້າ
ຕັ້ງແຕ່ເລືອດຂອງອາແບນຜູ້ຊອບທຳຈົນເຖິງເລືອດຂອງເຊຄາຣີລູກຊາຍເບເຣຄີອາ
ຜູ້ທີ່ເຈົ້າໄດ້ຂ້າລະຫວ່າງພຣະວິຫານແລະແທ່ນບູຊາ ແທ້ຈິງຂ້ອຍເວົ້າກັບເຈົ້າວ່າ
ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ທັງໝົດຈະມາເຖິງຄົນຮຸ່ນນີ້ ເຢຣູຊາເລັມ, ເຢຣູຊາເລັມ, ເຈົ້າຜູ້ທີ່ຂ້າຜູ້ປະກາດພະຄຳ
ແລະຂວ້າງຫົນໃສ່ຜູ້ທີ່ຖືກສົ່ງມາຫາເຈົ້າ,
ຫຼາຍຄັ້ງເທົ່າໃດແລ້ວທີ່ຂ້ານ້ອຍປາຖະໜາຈະລວບລວມລູກຫຼານຂອງເຈົ້າ
ຕັ້ງວິທີທີ່ແມ່ໄກ່ລວບລວມລູກນ້ອຍຂອງມັນໄວ້ພາຍໃຕ້ປີກ, ແຕ່ເຈົ້າບໍ່ຕ້ອງການ. ເບິ່ງເລີຍ,
ເຮືອນຂອງພວກເຈົ້າຖືກປະໄວ້ໃຫ້ໂດດດ່ຽວ. ຂ້ອຍເວົ້າໃຫ້ທ່ານທັງຫຼາຍວ່າ,
ທ່ານຈະບໍ່ເຫັນຂ້ອຍອີກຕັ້ງແຕ່ດຽວນີ້ຈົນກວ່າທ່ານຈະເວົ້າວ່າ,
ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບພອນແມ່ນຜູ້ທີ່ກຳລັງມາໃນພຣະນາມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

໒໔

ແລະ ພຣະເຢຊູໄດ້ອອກໄປຈາກພຣະວິຫານ, ແລະ
ພວກສາວົກຂອງພຣະອົງໄດ້ມາເຖິງເພື່ອສະແດງອາຄານຕ່າງໆຂອງພຣະວິຫານໃຫ້ພຣະອົງ
ເບິ່ງ. ແຕ່ພຣະເຢຊູກໍ່ຕຣັສກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ, ເຈົ້າບໍ່ເຫັນສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ທັງໝົດບໍ່?
ເຮົາບອກຄວາມຈິງກັບເຈົ້າວ່າ,
ຈະບໍ່ມີກ້ອນຫີນກ້ອນໃດທີ່ນີ້ຖືກວາງຊ້ອນກັນຢູ່ທີ່ບໍ່ຈະຖືກທຳລາຍລົງ.
ໃນຂະນະທີ່ພຣະອົງປະທັບນັ່ງຢູ່ເທິງພູມະກອກເທດ,

ພວກສາວົກໄດ້ເຂົ້າມາຫາພຣະອົງເປັນການສ່ວນຕົວ ແລະ ເວົ້າວ່າ,
ຂໍພຣະອົງບອກພວກເຮົາວ່າ ເມື່ອໃດສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ຈະເກີດຂຶ້ນ, ແລະ
ເຄື່ອງໝາຍຂອງການເສດດັມຂອງພຣະອົງ ແລະ ການສຳເລັດຂອງຍຸກແມ່ນຫຍັງ? ແລະ
ພຣະເຢຊູ ຕອບ ເວົ້າ ກັບ ເຂົາເຈົ້າ ວ່າ, ຈົ່ງລະວັງ ຢ່າ ໃຫ້ ຜູ້ໃດ ຫຼອກລວງ ພວກເຈົ້າ.
ເພາະວ່າຫຼາຍຄົນຈະມາໃນນາມຂອງຂ້ອຍ ໂດຍເວົ້າວ່າ, ຂ້ອຍເປັນພຣະຄຣິດ,
ແລະພວກເຂົາຈະຫຼອກລວງຫຼາຍຄົນ.
ທ່ານທັງຫລາຍຈະໄດ້ຍິນກ່ຽວກັບສົງຄາມແລະຂ່າວສົງຄາມ, ຈົ່ງລະວັງບໍ່ໃຫ້ຕົກໃຈ,
ເພາະວ່າທຸກສິ່ງຕ້ອງເກີດຂຶ້ນ, ແຕ່ຍັງບໍ່ທັນເປັນການສິ້ນສຸດ.
ເພາະວ່າຊາດຈະລຸກຂຶ້ນຕໍ່ສູ້ຊາດ ແລະ ອານາຈັກຈະລຸກຂຶ້ນຕໍ່ສູ້ອານາຈັກ,
ແລະຈະມີການອຶດຫິວ, ພະຍາດລະບາດ, ແລະແຜ່ນດິນໄຫວໃນຫຼາຍສະຖານທີ່,
ແຕ່ທັງໝົດເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນການເລີ່ມຕົ້ນຂອງຄວາມເຈັບປວດຄືລຸກ.
ແລ້ວເຂົາເຈົ້າຈະມອບເຈົ້າເຂົ້າໄປໃນຄວາມທຸກທໍລະມານ ແລະຈະຂ້າເຈົ້າ,
ແລະເຈົ້າຈະຖືກກຽດຊັງໂດຍປະຊາຊາດທັງໝົດ ເພາະຊື່ຂອງເຮົາ. ແລະຫຼັງຈາກນັ້ນ
ຫຼາຍຄົນຈະຖືກເຮັດໃຫ້ສະດຸດລົ້ມ ແລະພວກເຂົາຈະມອບເຊິ່ງກັນແລະກັນ
ແລະຈະກຽດຊັງເຊິ່ງກັນແລະກັນ ແລະຜູ້ປະກາດເທັບຫຼາຍຄົນຈະລຸກຂຶ້ນ
ແລະຈະຫຼອກລວງຄົນຫຼາຍ ແລະເພາະຄວາມຜິດກົດໝາຍເພີ່ມຂຶ້ນ,
ຄວາມຮັກຂອງຄົນຈຳນວນຫຼາຍຈະເຢັນຊາລົງ. ແຕ່ຜູ້ທີ່ອົດທົນຈົນເຖິງທີ່ສຸດ,
ຜູ້ນັ້ນຈະໄດ້ຮັບການຊ່ວຍໃຫ້ລອດ.
ແລະຂ່າວດີຂອງອານາຈັກນີ້ຈະຖືກປະກາດໃນທົ່ວໂລກທີ່ມີຄົນອາໄສເພື່ອເປັນຄຳພະຍານແກ່
ປະຊາຊາດທັງໝົດ ແລະຫຼັງຈາກນັ້ນຈຸດຈົບຈະມາເຖິງ ດັ່ງນັ້ນ,
ເມື່ອທ່ານເຫັນສິ່ງທີ່ໜ້າກຽດຊັງແຫ່ງການເຮັດໃຫ້ຮ້າງ,
ທີ່ຖືກເວົ້າໂດຍຜ່ານຜູ້ປະກາດພຣະວາຈາດານີເອນ, ຢືນຢູ່ໃນສະຖານທີ່ບໍລິສຸດ,
ຜູ້ອ່ານຈົ່ງເຂົ້າໃຈ. ແລ້ວພວກທີ່ຢູ່ໃນແຂວງຢູເດຍຈົ່ງໃຫ້ຫນີໄປເທິງພູເຂົາ

ຜູ້ທີ່ຢູ່ເທິງຫລັງຄາ ຢ່າໃຫ້ລົງມາເພື່ອຍົກເອົາສິ່ງຂອງຈາກເຮືອນຂອງລາວ
ແລະຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນທົ່ງນາ ຢ່າໃຫ້ກັບຄືນໄປເອົາເຄື່ອງນຸ່ງຂອງລາວ.
ແຕ່ວິບັດແທ້ສໍາລັບພວກທີ່ມີທ້ອງ ແລະ ພວກທີ່ໃຫ້ນົມລູກ ໃນມື້ເຫຼົ່ານັ້ນ.
ຈົ່ງອະທິຖານເພື່ອວ່າການຫນີຂອງພວກເຈົ້າຈະບໍ່ເກີດຂຶ້ນໃນລະດູໜາວ ຫຼືໃນວັນສະບາໂຕ.
ເພາະວ່າຕອນນັ້ນຈະມີຄວາມທຸກທໍລະມານອັນໃຫຍ່ຫຼວງ,
ເຊັ່ນທີ່ບໍ່ເຄີຍເກີດຂຶ້ນມາແຕ່ຕົ້ນໂລກຈົນເຖິງບັດນີ້, ແລະຈະບໍ່ເກີດຂຶ້ນອີກ. ແລະ
ຖ້າວັນເຫຼົ່ານັ້ນບໍ່ຖືກຫຍໍ້ລົງ, ເນື້ອໜັງທັງໝົດກໍ່ຈະບໍ່ລອດພົ້ນ,
ແຕ່ເພາະເຫັນແກ່ຜູ້ຖືກເລືອກ, ວັນເຫຼົ່ານັ້ນຈົ່ງຈະຖືກຫຍໍ້ລົງ.
ແລ້ວຖ້າຜູ້ໃດເວົ້າກັບທ່ານທັງຫລາຍວ່າ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະຄຣິດຢູ່ທີ່ນີ້ ຫຼື ຢູ່ທີ່ນີ້, ຢ່າເຊື່ອເລີຍ.
ເພາະວ່າພຣະຄຣິດຕົວປອມ ແລະ ຜູ້ເຜີຍພະຄໍາປອມຈະຖືກຍົກຂຶ້ນ ແລະ
ພວກເຂົາຈະສະແດງເຄື່ອງໝາຍໃຫຍ່ ແລະ ການອັດສະຈັນ
ເພື່ອທີ່ຈະຫລອກລວງແມ່ນແຕ່ຜູ້ທີ່ຖືກເລືອກ ຖ້າເປັນໄປໄດ້. ເບິ່ງເອີ້ຍ,
ຂ້ານ້ອຍໄດ້ບອກລ່ວງໜ້າແກ່ເຈົ້າທັງຫຼາຍແລ້ວ. ດັ່ງນັ້ນ, ຖ້າເຂົາເຈົ້າເວົ້າກັບເຈົ້າທັງຫຼາຍວ່າ,
ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະອົງຢູ່ໃນຖິ່ນທຸລະກັນດານ, ຢ່າອອກໄປ; ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະອົງຢູ່ໃນຫ້ອງເກັບຂອງ,
ຢ່າເຊື່ອ. ເພາະວ່າຄືກັນກັບຟ້າຜ້າທີ່ອອກມາຈາກຕາເວັນອອກ ແລະ
ປາກົດຈົນເຖິງຕາເວັນຕົກ, ການມາປາກົດຂອງບຸດມະນຸດກໍ່ຈະເປັນດັ່ງນັ້ນ,
ບ່ອນໃດທີ່ມີຊາກສົບ, ທີ່ນັ້ນນົກອິນຊີຈະຊຸມນຸມກັນ.

ທັນທີຫຼັງຈາກຄວາມທຸກທໍລະມານຂອງມື້ເຫຼົ່ານັ້ນ, ດວງອາທິດຈະມືດມົວ ແລະ
ດວງຈັນຈະບໍ່ໃຫ້ແສງສະຫວ່າງຂອງມັນ, ດວງດາວຈະຕົກຈາກສະຫວັນ, ແລະ
ພະລັງຂອງສະຫວັນຈະຖືກສັ່ນສະເທືອນ.

ແລະແລ້ວເຊິ່ງເຄື່ອງໝາຍຂອງບຸດມະນຸດຈະປາກົດຢູ່ໃນສະຫວັນ,

ແລະແລ້ວບັນດາເຜົ່າທັງໝົດຂອງແຜ່ນດິນໂລກຈະໂສກເສົ້າ

ແລະພວກເຂົາຈະເຫັນບຸດມະນຸດກຳລັງມາເທິງເມກແຫ່ງສະຫວັນດ້ວຍພະລັງອຳນາດແລະ
ສະຫງ່າລາສີອັນຍິ່ງໃຫຍ່. ແລະ

ພຣະອົງຈະສົ່ງພວກທູດຂອງພຣະອົງມາພ້ອມກັບສຽງແກທີ່ໃຫຍ່, ແລະ

ພວກເຂົາຈະເກັບກຳພວກຄົນທີ່ຖືກເລືອກຂອງພຣະອົງມາຮວມກັນຈາກສີ່ທິດລົມ

ຈາກຂອບຟ້າສະຫວັນຈົນເຖິງຂອບອີກຂ້າງໜຶ່ງຂອງມັນ. ຈາກຕົ້ນມະເດື່ອ,

ຈົ່ງຮຽນຮູ້ຄຳອຸປະມາ. ເມື່ອກິ່ງຂອງມັນກາຍເປັນອ່ອນແລ້ວ ແລະ ໃບໄມ້ອອກມາ,

ພວກເຈົ້າກໍຮູ້ວ່າລະຕູຮ້ອນໃກ້ເຂົ້າມາແລ້ວ. ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານທັງຫລາຍ

ເມື່ອທ່ານເຫັນສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ທັງໝົດ, ຈົ່ງຮູ້ວ່າມັນໃກ້ຢູ່ທີ່ປະຕູແລ້ວ. ແທ້ຈິງຂ້ອຍເວົ້າກັບເຈົ້າວ່າ,

ຄົນລຸ້ນນີ້ຈະບໍ່ຜ່ານໄປຈົນກວ່າສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ທັງໝົດຈະເກີດຂຶ້ນ. ທ້ອງຟ້າ ແລະ ແຜ່ນດິນໂລກ

ຈະຜ່ານໄປ, ແຕ່ຄຳເວົ້າຂອງຂ້ອຍຈະບໍ່ຜ່ານໄປເລີຍ. ກ່ຽວກັບວັນນັ້ນແລະຊົ່ວໂມງນັ້ນ,

ບໍ່ມີໃຜຮູ້ເລີຍ, ແມ່ນແຕ່ພວກຜູ້ສົ່ງຂ່າວແຫ່ງສະຫວັນກໍບໍ່ຮູ້,

ມີແຕ່ພໍ່ຂອງຂ້ອຍຜູ້ດຽວເທົ່ານັ້ນ. ຄືກັນກັບມື້ທັງຫຼາຍຂອງໂນອາ,

ການມາປາກົດຂອງລູກຊາຍມະນຸດກໍຈະເປັນດັ່ງນັ້ນ. ຄືກັນກັບວ່າ

ເພາະເຂົາເຈົ້າຢູ່ໃນມື້ເຫຼົ່ານັ້ນກ່ອນນ້ຳຖ້ວມ, ກິນແລະດື່ມ, ແຕ່ງງານແລະໃຫ້ແຕ່ງງານ,

ຈົນກ່ວາເຖິງມື້ທີ່ໂນອາເຂົ້າໄປໃນເຮືອ, ແລະພວກເຂົາບໍ່ຮູ້ຈົນກ່ວານ້ຳຖ້ວມມາເຖິງ

ແລະເອົາທຸກຄົນໄປ, ການມາປາກົດຂອງບຸດມະນຸດກໍຈະເປັນດັ່ງນັ້ນ.

ແລ້ວຈະມີສອງຄົນຢູ່ໃນທົ່ງນາ, ຄົນໜຶ່ງຖືກເອົາໄປ ແລະ ຄົນໜຶ່ງຖືກປ່ອຍໄວ້.

ຜູ້ຍິງສອງຄົນກຳລັງບົດຢູ່ໃນໂຮງສີ, ຄົນໜຶ່ງຖືກເອົາໄປ ແລະ ອີກຄົນໜຶ່ງຖືກປະໄວ້.

ຈົ່ງເຝົ້າລະວັງ ດັ່ງນັ້ນ

ເພາະວ່າທ່ານທັງຫລາຍບໍ່ຮູ້ວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງທ່ານຈະມາໃນຊົ່ວໂມງໃດ. ແຕ່ນັ້ນ

ທ່ານຮູ້ວ່າ ຖ້າເຈົ້າຂອງເຮືອນຮູ້ວ່າຂະໂມຍຈະມາຍາມໃດ, ລາວກໍຈະຕື່ນເຝົ້າ ແລະ

ບໍ່ປ່ອຍໃຫ້ເຮືອນຂອງລາວຖືກເຈາະເຂົ້າໄປ. ເພາະສະນັ້ນ ພວກເຈົ້າຈົ່ງກຽມພ້ອມໄວ້,

ເພາະວ່າໃນຊົ່ວໂມງທີ່ພວກເຈົ້າບໍ່ຄິດ ບຸດມະນຸດຈະມາ.

ແລ້ວໃຜເປັນຂ້າທາດທີ່ຊື່ສັດແລະສະຫລາດ

ຜູ້ທີ່ເຈົ້ານາຍຂອງລາວແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ຢູ່ເທິງການຮັບໃຊ້ຂອງລາວ

ເພື່ອໃຫ້ອາຫານແກ່ເຂົາເຈົ້າໃນເວລາທີ່ເໝາະສົມ? ມີພອນແທ້ສຳລັບຂ້າທາດນັ້ນ

ທີ່ເຈົ້ານາຍຂອງລາວຈະພົບວ່າກຳລັງເຮັດດັ່ງນັ້ນ ເມື່ອທ່ານມາເຖິງ.

ແທ້ຈິງຂ້ອຍເວົ້າກັບເຈົ້າທັງຫຼາຍວ່າ

ລາວຈະແຕ່ງຕັ້ງລາວໃຫ້ຄຸ້ມຄອງຊັບສິນທັງໝົດຂອງລາວ

ແຕ່ຖ້າຂ້າທາດທີ່ບໍ່ດີນັ້ນເວົ້າໃນໃຈຂອງລາວວ່າ, ເຈົ້ານາຍຂອງຂ້ອຍຊັກຊ້າທີ່ຈະມາ,

ແລະລາວເລີ່ມຕີເພື່ອນທາດຂອງລາວ, ແລະກິນຕື່ມກັບພວກຂີ້ເມົາ

ເຈົ້ານາຍຂອງຂ້າທາດນັ້ນຈະມາໃນມື້ທີ່ລາວບໍ່ຄາດຫວັງ ແລະ ໃນຊົ່ວໂມງທີ່ລາວບໍ່ຮູ້

ແລະເຂົາຈະຖືກຕັດເປັນສອງ, ແລະສ່ວນຂອງເຂົາຈະຖືກວາງໄວ້ກັບພວກຄົນຫລອກລວງ,

ທີ່ນັ້ນຈະມີການຮ້ອງໂທ້ແລະການຂັດແຂ້ວ.

໒໕

ຫຼັງຈາກນັ້ນ ອານາຈັກສະຫວັນຈະຖືກປຽບທຽບກັບຍິງພົມມະຈາລິສິບຄົນ,

ຜູ້ທີ່ໄດ້ເອົາໂຄມໄຟຂອງພວກເຂົາອອກໄປພົບເຈົ້າບ່າວ. ຫ້າຄົນແມ່ນສະຫລາດ ແລະ

ອີກຫ້າຄົນແມ່ນໂງ່ ພວກທີ່ໂງ່ເຂົາໄດ້ເອົາໂຄມໄຟຂອງຕົນເອງ

ແຕ່ບໍ່ໄດ້ເອົານ້ຳມັນໄປກັບຕົນເອງ

ແຕ່ພວກທີ່ສະຫລາດໄດ້ເອົານ້ຳມັນໃສ່ໃນເຫຼົ້າຂອງພວກເຂົາພ້ອມກັບໂຄມໄຟຂອງພວກເຂົາ

. ແຕ່ເມື່ອເຈົ້າບ່າວຊັກຊ້າ ພວກນາງທັງໝົດກໍ່ວຽນອນ ແລະ ນອນຫລັບໄປ

ແຕ່ໃນເວລາກາງຄືນ, ມີສຽງຮ້ອງດັງຂຶ້ນວ່າ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຈົ້າບ່າວກຳລັງມາ,

ພວກເຈົ້າຈົ່ງອອກໄປຕ້ອນຮັບລາວ. ແລ້ວພວກຍິງພົມມະຈາລີເຫຼົ່ານັ້ນທັງໝົດກໍ່ລຸກຂຶ້ນ
ແລະ ຕົບແຕ່ງໂຄມໄຟຂອງພວກເຂົາ ແຕ່ພວກໂງ່ໄດ້ເວົ້າກັບພວກສະຫລາດວ່າ,
ໃຫ້ນ້ຳມັນຂອງພວກເຈົ້າແກ່ພວກເຮົາ, ເພາະວ່າໂຄມໄຟຂອງພວກເຮົາກຳລັງດັບ.
ແຕ່ພວກຜູ້ມີປັນຍາໄດ້ຕອບວ່າ, ຢ່າໃຫ້ມັນບໍ່ພຽງພໍສຳລັບພວກເຮົາແລະພວກເຈົ້າ,
ແຕ່ຈົ່ງໄປຫາພວກຂາຍແທນ ແລະຊື້ໃຫ້ຕົວເອງເຖິດ. ໃນຂະນະທີ່ພວກເຂົາອອກໄປຊື້,
ເຈົ້າບ່າວກໍ່ມາເຖິງ ແລະ ພວກທີ່ພ້ອມກໍ່ເຂົ້າໄປກັບລາວສູ່ງານແຕ່ງງານ, ແລະ
ປະຕູກໍ່ຖືກປິດ. ພາຍຫຼັງນັ້ນ ພວກຍິງພົມມະຈາລີທີ່ເຫຼືອກໍ່ມາເຖິງ ແລະ ເວົ້າວ່າ, ເຈົ້ານາຍ,
ເຈົ້ານາຍ, ເປີດປະຕູໃຫ້ພວກເຮົາເທີ້ນ. ແຕ່ພຣະອົງຕອບວ່າ,
ເຮົາບອກຄວາມຈິງກັບພວກເຈົ້າວ່າ, ເຮົາບໍ່ຮູ້ຈັກພວກເຈົ້າ. ຈົ່ງລະວັງ ດັ່ງນັ້ນ,
ເພາະວ່າທ່ານບໍ່ຮູ້ວັນ ຫຼື ຊົ່ວໂມງທີ່ບຸດຂອງມະນຸດຈະມາ.

ຄືກັນກັບຜູ້ຊາຍຄົນໜຶ່ງທີ່ກຳລັງເດີນທາງໄປຕ່າງແດນ,
ລາວໄດ້ເອີ້ນພວກຂ້າທາດຂອງຕົນເອງມາ ແລະ ມອບຊັບສິນຂອງລາວໃຫ້ພວກເຂົາ
ແລະທ່ານໃຫ້ຄົນໜຶ່ງຫ້າຕາລັງ, ຄົນໜຶ່ງສອງຕາລັງ, ແລະຄົນໜຶ່ງໜຶ່ງຕາລັງ,
ແຕ່ລະຄົນຕາມກຳລັງຄວາມສາມາດຂອງຕົນເອງ, ແລະທ່ານກໍ່ອອກເດີນທາງໄປທັນທີ.
ແຕ່ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບຫ້າທາລັນໄປແລ້ວ ໄດ້ເຮັດວຽກກັບມັນ ແລະເຮັດໃຫ້ໄດ້ອີກຫ້າທາລັນ
ເຊັ່ນດຽວກັນ ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບສອງກໍ່ໄດ້ຮັບອີກສອງເຊັ່ນກັນ
ແຕ່ຄົນທີ່ໄດ້ຮັບໜຶ່ງເທລັນໄດ້ໄປຊຸດຫຸມໃນແຜ່ນດິນແລະເຊື່ອງເງິນຂອງເຈົ້ານາຍຂອງລາວ
ແຕ່ຫຼັງຈາກເວລາຫຼາຍຜ່ານໄປ, ເຈົ້ານາຍຂອງຂ້າທາດເຫຼົ່ານັ້ນກໍ່ມາ ແລະ
ຕິດຕາມບັນຊີກັບພວກເຂົາ. ແລະຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບຫ້າຕາລັງໄດ້ມາເຖິງ ນຳສະເໜີອີກຫ້າຕາລັງ
ເວົ້າວ່າ, ເຈົ້ານາຍ, ທ່ານໄດ້ມອບຫ້າຕາລັງໃຫ້ແກ່ຂ້ານ້ອຍ, ເບິ່ງເລີຍ,
ຂ້ານ້ອຍໄດ້ກຳໄລອີກຫ້າຕາລັງຈາກພວກມັນ. ເຈົ້ານາຍຂອງລາວກ່າວຕໍ່ລາວວ່າ, ດີແລ້ວ,
ຂ້າທາດທີ່ດີແລະຊື່ສັດ, ເຈົ້າໄດ້ຊື່ສັດຕໍ່ສິ່ງທີ່ໜ້ອຍ,

ຂ້ອຍຈະແຕ່ງຕັ້ງເຈົ້າໃຫ້ຮັບຜິດຊອບສິ່ງທີ່ຫຼາຍ,
ຈົ່ງເຂົ້າໄປໃນຄວາມສຸກຂອງເຈົ້ານາຍຂອງເຈົ້າເຖິດ.
ແລະຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບສອງຕະລັນກໍ່ເຂົ້າມາໃກ້ແລ້ວເວົ້າວ່າ, ເຈົ້ານາຍ,
ທ່ານໄດ້ມອບສອງຕະລັນໃຫ້ແກ່ຂ້ານ້ອຍ, ເບິ່ງເລີຍ,
ຂ້ານ້ອຍໄດ້ກຳໄລອີກສອງຕະລັນຈາກພວກມັນ. ເຈົ້ານາຍຂອງລາວກ່າວກັບລາວວ່າ, ດີແລ້ວ,
ຂ້າທາດທີ່ດີແລະຊຸ່ສັດ, ເຈົ້າໄດ້ຊຸ່ສັດຕໍ່ສິ່ງທີ່ໜ້ອຍ,
ຂ້ອຍຈະແຕ່ງຕັ້ງເຈົ້າໃຫ້ຮັບຜິດຊອບສິ່ງທີ່ຫຼາຍ,
ຈົ່ງເຂົ້າໄປໃນຄວາມສຸກຂອງເຈົ້ານາຍຂອງເຈົ້າເຖິດ.
ແລະຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບເງິນຕາເລນໜຶ່ງກໍ່ມາໃກ້ແລ້ວເວົ້າວ່າ, ເຈົ້ານາຍ,
ຂ້ານ້ອຍຮູ້ວ່າທ່ານເປັນຄົນແຂງ, ເກັບກ່ຽວບ່ອນທີ່ທ່ານບໍ່ໄດ້ຫວ່ານ
ແລະເກັບກຳຈາກບ່ອນທີ່ທ່ານບໍ່ໄດ້ກະຈາຍ ແລະຂ້ານ້ອຍມີຄວາມຢ້ານກົວ
ຈົ່ງໄດ້ໄປເຊື່ອງທາເລນຂອງທ່ານໄວ້ໃນແຜ່ນດິນ, ຈົ່ງເບິ່ງ ທ່ານມີຂອງຂອງທ່ານຄືນແລ້ວ.
ແຕ່ເຈົ້ານາຍຂອງລາວຕອບວ່າ: ຂ້າທາດຊົ່ວຮ້າຍແລະຂີ້ຄ້ານ,
ເຈົ້າຮູ້ວ່າຂ້ອຍເກັບກ່ຽວບ່ອນທີ່ບໍ່ໄດ້ຫວ່ານ ແລະລວບລວມຈາກບ່ອນທີ່ບໍ່ໄດ້ກະຈາຍ ດັ່ງນັ້ນ
ມັນຈຳເປັນທີ່ເຈົ້າຕ້ອງໂຍນເງິນຂອງຂ້ອຍໃຫ້ນັກທະນາຄານ, ແລະເມື່ອຂ້ອຍມາ
ຂ້ອຍກໍ່ຈະໄດ້ຮັບເງິນຂອງຂ້ອຍພ້ອມດອກເບ້ຍ. ດັ່ງນັ້ນ ຈົ່ງເອົາເງິນຕາລ້ງຈາກລາວ ແລະ
ມອບໃຫ້ແກ່ຜູ້ທີ່ມີສິບຕາລັງ ເພາະວ່າທຸກຄົນທີ່ມີຈະຖືກໃຫ້ແລະຈະມີຄວາມອຸດົມສົມບູນ,
ແຕ່ຜູ້ທີ່ບໍ່ມີ, ແມ້ແຕ່ສິ່ງທີ່ລາວມີຈະຖືກເອົາໄປຈາກລາວ.
ແລະຈົ່ງນຳທາດທີ່ບໍ່ມີປະໂຫຍດອອກໄປສູ່ຄວາມມືດພາຍນອກ,
ຢູ່ທີ່ນັ້ນຈະມີການຮ້ອງໄຫ້ແລະການຂັດແຂ້ວ.

ແຕ່ເມື່ອບຸດມະນຸດມາໃນຄວາມສະຫງ່າລາສີຂອງພຣະອົງ
ແລະບັນດາຜູ້ສົ່ງຂ່າວບໍລິສຸດທັງໝົດມາກັບພຣະອົງ,

ຫຼັງຈາກນັ້ນພຣະອົງຈະປະທັບເທິງບັນລັງແຫ່ງຄວາມສະຫງ່າລາສີຂອງພຣະອົງ,
ແລະປະຊາຊາດທັງໝົດຈະຖືກເກັບກຳຕໍ່ໜ້າພຣະອົງ,
ແລະພຣະອົງຈະແຍກພວກເຂົາອອກຈາກກັນ ຄືກັບຜູ້ລ້ຽງແກະທີ່ແຍກແກະອອກຈາກແບ້.
ແລະ ລາວຈະຕັ້ງແກະໄວ້ທາງຂວາຂອງລາວ, ແຕ່ແພະໄວ້ທາງຊ້າຍ.
ແລ້ວກະສັດຈະເວົ້າແກ່ເຂົາເຈົ້າທີ່ຢູ່ຂ້າງຂວາຂອງລາວວ່າ, ມາເຖິດ
ພວກທີ່ໄດ້ຮັບພອນຈາກພໍ່ຂອງຂ້ອຍ,
ຈົ່ງຮັບເອົາອານາຈັກທີ່ໄດ້ຖືກກຽມໄວ້ໃຫ້ເຈົ້າຕັ້ງແຕ່ການວາງພື້ນຖານໂລກ.
ເພາະວ່າຂ້ອຍຫົວ, ແລະທ່ານໃຫ້ອາຫານແກ່ຂ້ອຍກິນ; ຂ້ອຍຫົວນ້ຳ, ແລະທ່ານໃຫ້ຂ້ອຍດື່ມ;
ຂ້ອຍເປັນຄົນແປກໜ້າ, ແລະທ່ານຮັບຂ້ອຍໄວ້, ຂ້ານ້ອຍເປືອຍກາຍ
ແລະທ່ານທັງຫຼາຍໃສ່ເສື້ອຜ້າໃຫ້ຂ້ານ້ອຍ, ຂ້ານ້ອຍເຈັບປ່ວຍ
ແລະທ່ານທັງຫຼາຍຢ້ຽມຢາມຂ້ານ້ອຍ, ຂ້ານ້ອຍຢູ່ໃນຄຸກ ແລະທ່ານທັງຫຼາຍມາຫາຂ້ານ້ອຍ.
ຫຼັງຈາກນັ້ນ ພວກຄົນຊອບທຳຈະຕອບພຣະອົງວ່າ, ພຣະເຈົ້າ,
ເມື່ອໃດທີ່ພວກເຮົາເຫັນພຣະອົງຫົວແລ້ວໃຫ້ອາຫານ, ຫຼືຫົວນ້ຳແລ້ວໃຫ້ນ້ຳດື່ມ?
ແຕ່ເມື່ອໃດພວກເຮົາເຫັນເຈົ້າເປັນຄົນແປກໜ້າແລ້ວຕ້ອນຮັບ,
ຫຼືເປືອຍກາຍແລ້ວນຸ່ງຫົ່ມໃຫ້? ແຕ່ເມື່ອໃດພວກເຮົາເຫັນເຈົ້າອ່ອນແອ ຫຼືຢູ່ໃນຄຸກ,
ແລະພວກເຮົາມາຫາເຈົ້າ? ແລະກະສັດຈະຕອບພວກເຂົາວ່າ, ແທ້ຈິງແລ້ວ,
ຂ້ອຍເວົ້າໃຫ້ເຈົ້າຟັງວ່າ,
ເທົ່າທີ່ເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ແກ່ຫນຶ່ງໃນພັນນ້ອງຂອງຂ້ອຍທີ່ນ້ອຍທີ່ສຸດເຫຼົ່ານີ້,
ເຈົ້າກໍໄດ້ເຮັດໃຫ້ແກ່ຂ້ອຍ. ແລ້ວພຣະອົງຈະກ່າວແກ່ພວກທີ່ຢູ່ທາງຊ້າຍວ່າ,
ຈົ່ງໄປຈາກເຮົາເຖິດ, ພວກທີ່ຖືກສາບແຊ່ງ,
ໄປສູ່ໄຟນິລັນດອນທີ່ໄດ້ຖືກກຽມໄວ້ສຳລັບມານຮ້າຍແລະພວກຜູ້ສົ່ງສານຂອງມັນ.
ຂ້ອຍຫົວ, ແຕ່ພວກເຈົ້າບໍ່ໄດ້ໃຫ້ອາຫານຂ້ອຍກິນ, ຂ້ອຍຫົວນ້ຳ,
ແຕ່ພວກເຈົ້າບໍ່ໄດ້ໃຫ້ນ້ຳຂ້ອຍດື່ມ, ຂ້ານ້ອຍເປັນຄົນຕ່າງດ້າວ,

ແລະທ່ານບໍ່ໄດ້ຕ້ອນຮັບຂ້ານ້ອຍ, ຂ້ານ້ອຍເປືອຍກາຍ, ແລະທ່ານບໍ່ໄດ້ນຸ່ງຫົ່ມໃຫ້ຂ້ານ້ອຍ, ຂ້ານ້ອຍອ່ອນແອແລະຢູ່ໃນຄຸກ, ແລະທ່ານບໍ່ໄດ້ມາຢ້ຽມຂ້ານ້ອຍ.

ແລ້ວພວກເຂົາເຈົ້າກໍ່ຈະຕອບລາວວ່າ, ເຈົ້ານາຍ, ເມື່ອໃດທີ່ພວກເຮົາເຫັນທ່ານຫົວ ຫຼື ຫົວນ້ຳ ຫຼື ເປັນຄົນແປກໜ້າ ຫຼື ເປືອຍກາຍ ຫຼື ອ່ອນແອ ຫຼື ຢູ່ໃນຄຸກ, ແລະພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ຮັບໃຊ້ທ່ານ? ແລ້ວພຣະອົງຈະຕອບພວກເຂົາວ່າ, ເຮົາບອກຄວາມຈິງແກ່ພວກເຈົ້າວ່າ, ເທົ່າທີ່ພວກເຈົ້າບໍ່ໄດ້ເຮັດແກ່ຄົນໜຶ່ງໃນບັນດາຄົນນ້ອຍທີ່ສຸດເຫຼົ່ານີ້, ພວກເຈົ້າກໍ່ບໍ່ໄດ້ເຮັດແກ່ເຮົາເຊັ່ນກັນ. ແລະເຫຼົ່ານີ້ຈະໄປສູ່ການລົງໂທດນິລັນດອນ, ແຕ່ພວກຜູ້ຊອບທຳຈະໄປສູ່ຊີວິດນິລັນດອນ.

໒໖

ແລະມັນເກີດຂຶ້ນວ່າ ເມື່ອພຣະເຢຊູສຳເລັດຄຳເວົ້າທັງໝົດເຫຼົ່ານີ້ແລ້ວ, ພຣະອົງໄດ້ກ່າວແກ່ບັນດາສາວົກຂອງພຣະອົງ ທ່ານຮູ້ວ່າ ຫຼັງຈາກສອງມື້ເທດສະການປັດສະຄາຈະເກີດຂຶ້ນ, ແລະບຸດຂອງມະນຸດຈະຖືກທໍລະຍົດເພື່ອໃຫ້ຖືກຄົງໄມ້ກາງແຂນ. ຫຼັງຈາກນັ້ນ ພວກປະໂລຫິດໃຫຍ່ ແລະ ພວກນັກຂຽນ ແລະ ພວກຜູ້ເຖົ້າແກ່ຂອງປະຊາຊົນ ໄດ້ຊຸມນຸມກັນຢູ່ໃນສານຂອງປະໂລຫິດໃຫຍ່ທີ່ຊື່ວ່າ ໄກອາຟາ. ແລະພວກເຂົາໄດ້ປຶກສາຫາລືກັນ ເພື່ອວ່າຈະຈັບພຣະເຢຊູດ້ວຍການຫລອກລວງ ແລະຂ້າພຣະອົງເສຍ. ແຕ່ພວກເຂົາເວົ້າວ່າ, ບໍ່ແມ່ນໃນງານບຸນ, ເພື່ອວ່າຈະບໍ່ມີຄວາມວຸ້ນວາຍເກີດຂຶ້ນໃນບັນດາປະຊາຊົນ.

ແຕ່ເມື່ອພຣະເຢຊູຢູ່ທີ່ເບທານີ ໃນເຮືອນຂອງຊີໂມນຄົນເຈັບໂລກເຮືອນ,

ຜູ້ຍິງຄົນໜຶ່ງເຂົ້າມາຫາລາວ ຖືແຫຼມແກ້ວນ້ຳມັນຫອມທີ່ມີຄ່າຫຼາຍ,
ແລະນາງໄດ້ເທລົງເທິງຫົວຂອງລາວໃນຂະນະທີ່ລາວກຳລັງນອນ.
ແຕ່ເມື່ອພວກສາວົກຂອງພຣະອົງໄດ້ເຫັນ, ພວກເຂົາກໍ່ໂກດຮ້າຍເວົ້າວ່າ,
ການທຳລາຍນີ້ເພື່ອຫຍັງ? ເພາະວ່ານ້ຳມັນຫອມນີ້ສາມາດຖືກຂາຍໄດ້ລາຄາແພງ ແລະ
ເອົາເງິນໄປໃຫ້ແກ່ຄົນທຸກຍາກ. ແຕ່ພຣະເຢຊູຮູ້ແລ້ວ ຈຶ່ງກ່າວກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ,
ເປັນຫຍັງພວກເຈົ້າຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ແມ່ຍິງຄົນນີ້ລຳບາກ?
ເພາະວ່ານາງໄດ້ເຮັດວຽກງານທີ່ດີໃສ່ຂ້ານ້ອຍ. ເພາະວ່າພວກທຸກຍາກ
ທ່ານມີຢູ່ກັບທ່ານສະເໝີ, ແຕ່ຂ້ານ້ອຍ ທ່ານບໍ່ມີຢູ່ສະເໝີ.
ເພາະວ່ານາງໄດ້ເທນ້ຳມັນຫອມນີ້ເທິງຮ່າງກາຍຂອງຂ້ອຍ, ນາງໄດ້ເຮັດເພື່ອການຝັງຂ້ອຍ.
ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂ້ອຍເວົ້າໃຫ້ພວກເຈົ້າວ່າ, ບ່ອນໃດກໍຕາມທີ່ຂ່າວດີນີ້ຖືກປະກາດໃນທົ່ວໂລກ,
ສິ່ງທີ່ນາງໄດ້ເຮັດນີ້ກໍຈະຖືກເລົ່າເຊັ່ນກັນເພື່ອເປັນອານຸສອນຂອງນາງ.

ຫຼັງຈາກນັ້ນ ຄົນໜຶ່ງໃນສິບສອງຄົນ ທີ່ຖືກເອີ້ນວ່າ ຢູດາ ອິສກາລິໂອດ
ໄດ້ໄປຫາພວກປະໂລຫິດໃຫຍ່ແລະເວົ້າວ່າ ເຈົ້າຕ້ອງການໃຫ້ຫຍັງແກ່ຂ້ອຍ,
ແລະຂ້ອຍຈະສົ່ງມອບລາວໃຫ້ເຈົ້າ? ແຕ່ພວກເຂົາໄດ້ໃຫ້ເງິນສາມສິບແຫຼ້ມແກ່ລາວ.
ແລະຕັ້ງແຕ່ນັ້ນມາ ລາວໄດ້ຊອກຫາໂອກາດ ເພື່ອທີ່ຈະທໍລະຍົດລາວ.

ແຕ່ວ່າໃນມື້ທຳອິດຂອງເຂົາຈິ່ງບໍ່ມີເຊື້ອ, ພວກສາວົກໄດ້ເຂົ້າມາຫາພຣະເຢຊູ ແລະ
ເວົ້າກັບພຣະອົງວ່າ, ທ່ານຢາກໃຫ້ພວກເຮົາກຽມໃຫ້ທ່ານກິນເທດສະການປັດສະຄາຢູ່ໃສ?
ແຕ່ພຣະອົງກ່າວວ່າ, ຈົ່ງໄປຫາເມືອງຫາຄົນນັ້ນ ແລະ ບອກລາວວ່າ, ອາຈານກ່າວວ່າ,
ເວລາຂອງເຮົາໃກ້ມາເຖິງແລ້ວ,
ເຮົາຈະຖືເທດສະການປັດສະຄາກັບບັນດາສາວົກຂອງເຮົາຢູ່ບ້ານເຈົ້າ.
ແລະພວກສາວົກໄດ້ເຮັດຕາມທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ສັ່ງເຂົາເຈົ້າ,

ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ກຽມເທດສະການປັດສະຄາ. ເມື່ອຕອນແລງມາເຖິງ
ລາວໄດ້ນອນຮ່ວມໂຕະກັບພວກສິບສອງ. ແລະ ໃນຂະນະທີ່ພວກເຂົາກິນເຂົ້າຢູ່,
ພຣະອົງໄດ້ຕັດສິນວ່າ, ເຮົາເວົ້າຄວາມຈິງກັບພວກເຈົ້າວ່າ
ຄົນໜຶ່ງໃນພວກເຈົ້າຈະທໍລະຍົດເຮົາ. ແລະເຂົາເຈົ້າເສຍໃຈຫຼາຍ,
ແຕ່ລະຄົນເລີ່ມເວົ້າກັບພຣະອົງວ່າ, ບໍ່ແມ່ນຂ້ານ້ອຍແມ່ນບໍ່, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ?
ແຕ່ພຣະອົງຕອບວ່າ, ຜູ້ທີ່ຈຸ່ມມືກັບເຮົາໃນຈານ, ຜູ້ນັ້ນຈະທໍລະຍົດເຮົາ. ແທ້ຈິງ
ບຸດຊາຍຂອງມະນຸດໄປ ດັ່ງທີ່ມັນຖືກຂຽນໄວ້ກ່ຽວກັບພຣະອົງ,
ແຕ່ວິບັດແກ່ຊາຍຄົນນັ້ນທີ່ບຸດຊາຍຂອງມະນຸດຖືກທໍລະຍົດໂດຍຜ່ານລາວ,
ມັນຈະດີກວ່າສໍາລັບລາວຖ້າຊາຍຄົນນັ້ນບໍ່ໄດ້ເກີດມາ.
ແຕ່ຢູ່ດາຜູ້ທີ່ກໍາລັງຈະທໍລະຍາດພະອົງໄດ້ຕອບວ່າ, ບໍ່ແມ່ນຂ້ານ້ອຍແມ່ນບໍ່, ອາຈານ?
ພຣະອົງຕອບລາວວ່າ, ເຈົ້າເວົ້າແລ້ວ. ໃນຂະນະທີ່ພວກເຂົາກໍາລັງກິນເຂົ້າຢູ່ນັ້ນ
ພຣະເຢຊູໄດ້ເອົາເຂົ້າຈີ່ ແລະ ໄດ້ຂອບພຣະຄຸນແລ້ວ ກໍໄດ້ແຕກມັນ ແລະ
ໄດ້ມອບໃຫ້ແກ່ບັນດາສາວົກ ແລະ ໄດ້ກ່າວວ່າ ຈົ່ງເອົາ ຈົ່ງກິນ ນີ້ແມ່ນຮ່າງກາຍຂອງເຮົາ
ແລະເມື່ອໄດ້ເອົາຈອກແລ້ວ ແລະໄດ້ຂອບໃຈແລ້ວ ພຣະອົງໄດ້ມອບໃຫ້ພວກເຂົາ ໂດຍກ່າວວ່າ
ຈົ່ງດື່ມຈາກມັນທຸກຄົນ ນີ້ແມ່ນເລືອດຂອງຂ້ອຍແຫ່ງພັນທະສັນຍາໃໝ່
ທີ່ຖືກເທອອກເພື່ອຄົນຫຼາຍ ສໍາລັບການໃຫ້ອະໄພບາບ. ແຕ່ຂ້ອຍເວົ້າກັບພວກເຈົ້າວ່າ
ຂ້ອຍຈະບໍ່ດື່ມຈາກຜົນຂອງເຄືອອະງຸ່ນນີ້ດັ່ງແຕ່ຕອນນີ້
ຈົນກວ່າມັນນັ້ນເມື່ອຂ້ອຍດື່ມມັນໃໝ່ກັບພວກເຈົ້າໃນອານາຈັກຂອງພໍ່ຂອງຂ້ອຍ.

ແລະເມື່ອຮ້ອງເພງສັນລະເສີນແລ້ວ, ພວກເຂົາກໍ່ອອກໄປຍັງພູໜາກກອກ. ຫຼັງຈາກນັ້ນ
ພຣະເຢຊູກໍ່ກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ, ພວກເຈົ້າທຸກຄົນຈະສະດຸດໃນຂ້ານ້ອຍໃນຄືນນີ້,
ເພາະວ່າມັນຖືກຂຽນໄວ້ວ່າ, ຂ້ານ້ອຍຈະຕິຜູ້ລ້ຽງແກະ,
ແລະແກະຂອງຝູງຈະຖືກກະຈັດກະຈາຍ,

ແຕ່ຫຼັງຈາກຂ້ານ້ອຍຖືກຍົກຂຶ້ນແລ້ວ, ຂ້ານ້ອຍຈະນຳໜ້າພວກເຈົ້າເຂົ້າໄປໃນແຂວງກາລິລີ.
ແຕ່ເປົໂຕຕອບວ່າ, ຖ້າທຸກຄົນຈະສະດຸດໃນພຣະອົງ, ຂ້ານ້ອຍຈະບໍ່ສະດຸດເລີຍ.
ພຣະເຢຊູເວົ້າກັບລາວວ່າ: ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂ້ອຍບອກເຈົ້າວ່າໃນຄືນນີ້, ກ່ອນໄກ່ຈະຂັນ,
ເຈົ້າຈະປະຕິເສດຂ້ອຍສາມຄັ້ງ. ເປົໂຕຣເວົ້າກັບພຣະອົງວ່າ
ແມ້ວ່າມັນຈະເປັນສິ່ງຈຳເປັນທີ່ຂ້ອຍຕ້ອງຕາຍກັບພຣະອົງ ຂ້ອຍຈະບໍ່ປະຕິເສດພຣະອົງ.
ແລະສາວົກທັງໝົດກໍ່ເວົ້າຄືກັນ.

ແລ້ວພຣະເຢຊູກໍ່ມາກັບພວກເຂົາເຈົ້າໄປຫາສະຖານທີ່ທີ່ເອີ້ນວ່າເກັດເຊມານີ,
ແລະພຣະອົງກໍ່ກ່າວກັບບັນດາສາວົກວ່າ, ຈົ່ງນັ່ງຢູ່ທີ່ນີ້ຈົນກວ່າຂ້ອຍຈະໄປອະທິຖານຢູ່ທີ່ນັ້ນ.
ແລະເມື່ອພາເປົໂຕກັບລູກຊາຍສອງຄົນຂອງເຊເບດາຍໄປແລ້ວ,
ພຣະອົງກໍ່ເລີ່ມເສຍໃຈແລະທຸກໃຈ. ແລ້ວພຣະເຢຊູກໍ່ເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ,
ຈິດວິນຍານຂອງຂ້ອຍເສົ້າໂສກຫຼາຍຈົນເຖິງຄວາມຕາຍ, ຈົ່ງຢູ່ທີ່ນີ້ແລະເຝົ້າລະວັງກັບຂ້ອຍ.
ແລະມີການກ້າວໄປຂ້າງໜ້າໜ້ອຍໜຶ່ງ,
ລາວລົ້ມລົງເທິງໜ້າຂອງລາວອະທິຖານແລະເວົ້າວ່າ, ພໍຂອງຂ້ານ້ອຍ, ຖ້າເປັນໄປໄດ້,
ຂໍໃຫ້ຈອກນີ້ຜ່ານໄປຈາກຂ້ານ້ອຍ, ແຕ່ບໍ່ແມ່ນດັ່ງທີ່ຂ້ານ້ອຍຕ້ອງການ,
ແຕ່ດັ່ງທີ່ທ່ານຕ້ອງການ. ແລະ ພຣະອົງມາຫາບັນດາສາວົກ ແລະ ພົບເຂົາເຈົ້ານອນຫຼັບຢູ່,
ແລະ ຕຣັສກັບເປົໂຕຣວ່າ: ດັ່ງນີ້ແລ້ວ,
ທ່ານບໍ່ສາມາດຕື່ນເຕົ້າກັບຂ້ານ້ອຍໄດ້ແມ່ນແຕ່ຊົ່ວໂມງດຽວບໍ່? ຈົ່ງເຝົ້າລະວັງ ແລະ
ອະທິຖານ, ເພື່ອວ່າພວກເຈົ້າຈະບໍ່ເຂົ້າໄປໃນການທົດລອງ,
ເພາະວ່າຈິດວິນຍານແມ່ນກະຕືລືລົ້ນ, ແຕ່ເນື້ອໜັງແມ່ນອ່ອນແອ. ອີກຄັ້ງໜຶ່ງ,
ເມື່ອໄປເປັນຄັ້ງທີສອງແລ້ວ, ພຣະອົງໄດ້ອະທິຖານວ່າ, ພໍຂອງຂ້ານ້ອຍ,
ຖ້າຈອກນີ້ບໍ່ສາມາດຜ່ານພົ້ນຈາກຂ້ານ້ອຍໄດ້ ຖ້າຂ້ານ້ອຍບໍ່ຕື່ມມັນ,
ຂໍໃຫ້ຄວາມປະສົງຂອງພໍ່ສຳເລັດເທົ່ານັ້ນ. ແລະ ເມື່ອມາເຖິງ

ກຳພົບພວກເຂົາກຳລັງນອນຫລັບອີກ, ເພາະວ່າຕາຂອງພວກເຂົາໜັກ.
ແລະໄດ້ປະໄວ້ພວກເຂົາ ໄປອີກເທື່ອໜຶ່ງ ແລະອະທິຖານເທື່ອທີສາມ ເວົ້າຄຳອັນດຽວກັນ
ແລ້ວພຣະອົງກໍ່ມາຫາພວກສາວົກຂອງພຣະອົງ ແລະ ກ່າວກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ,
ພວກເຈົ້ານອນຢູ່ບໍ່ໃນເວລາທີ່ເຫຼືອນີ້ ແລະ ພັກຜ່ອນບໍ່? ຈົ່ງເບິ່ງເລີຍ,
ຊົ່ວໂມງໄດ້ມາເຖິງແລ້ວ ແລະ ບຸດມະນຸດກຳລັງຖືກທໍລະຍົດໄປສູ່ມືຂອງພວກຄົນບາບ.
ລຸກຂຶ້ນ, ໄປກັນເຖິດ! ຈົ່ງເບິ່ງ, ຜູ້ທີ່ກຳລັງທໍລະຍົດຂ້ອຍໄດ້ມາໃກ້ແລ້ວ.

ແລະ ໃນຂະນະທີ່ລາວຍັງກຳລັງເວົ້າຢູ່ ຈົ່ງເບິ່ງ ຢູດາ ຜູ້ໜຶ່ງໃນສົບສອງ ໄດ້ມາ ແລະ
ມີຝູງຊົນຫຼາຍກັບລາວ ຖືດາບແລະໄມ້
ຈາກພວກປະໂລຫິດໃຫຍ່ແລະພວກຜູ້ເຖົ້າຂອງປະຊາຊົນ ແຕ່ຜູ້ທີ່ກຳລັງມອບລາວໃຫ້
ໄດ້ໃຫ້ສັນຍານກັບເຂົາເຈົ້າ ໂດຍກ່າວວ່າ, ຜູ້ທີ່ຂ້ອຍຈະຈຸບ, ລາວເອງແມ່ນຜູ້ນັ້ນ,
ຈົ່ງຈັບລາວໄວ້. ແລະທັນທີນັ້ນ ລາວໄດ້ເຂົ້າມາໃກ້ພຣະເຢຊູ ແລ້ວເວົ້າວ່າ ຊົມເຊີຍ, ອາຈານ
ແລະໄດ້ຈຸບພຣະອົງ. ແຕ່ພຣະເຢຊູກໍ່ເວົ້າກັບລາວວ່າ, ເພື່ອນເອີຍ,
ເຈົ້າມາເຮັດສິ່ງທີ່ເຈົ້າມາເຮັດເທາະ. ຫຼັງຈາກນັ້ນພວກເຂົາເຈົ້າກໍ່ເຂົ້າມາໃກ້,
ວາງມືຂອງເຂົາເຈົ້າໃສ່ພຣະເຢຊູ ແລະຈັບພຣະອົງໄວ້. ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ,
ຄົນໜຶ່ງໃນພວກທີ່ຢູ່ກັບພຣະເຢຊູໄດ້ຍື່ນມືອອກ, ດຶງດາບຂອງລາວອອກມາ, ແລະ
ຕີຂ້າທາດຂອງມະຫາປະໂລຫິດ, ຕັດຫຼຸຂອງລາວອອກ. ແລ້ວພຣະເຢຊູກໍ່ເວົ້າກັບເຂົາວ່າ
ຈົ່ງເອົາດາບຂອງເຈົ້າກັບຄືນໄປໃສ່ບ່ອນຂອງມັນເສຍ
ເພາະວ່າທຸກຄົນທີ່ຖືດາບຈະຕາຍດ້ວຍດາບ
ຫຼືເຈົ້າຄິດວ່າຂ້ອຍບໍ່ສາມາດເອົັນພໍ່ຂອງຂ້ອຍໃນຕອນນີ້,
ແລະພຣະອົງຈະສະໜອງໃຫ້ຂ້ອຍຫຼາຍກວ່າສົບສອງກອງທັບຂອງຜູ້ສົ່ງຂ່າວບໍ່?
ແລ້ວບັນດາພຣະຄຳພີຈະສຳເລັດແນວໃດ ທີ່ວ່າມັນຕ້ອງເກີດຂຶ້ນແບບນີ້? ໃນຊົ່ວໂມງນັ້ນ
ເຢຊູໄດ້ເວົ້າກັບຝູງຊົນວ່າ:

ພວກເຈົ້າອອກມາພ້ອມດ້ວຍດາບແລະໄມ້ເພື່ອຈັບຂ້ອຍຄືກັບໂຈນບໍ່?
ທຸກໆມື້ຂ້ອຍນັ່ງສອນຢູ່ໃນໂບດກັບພວກເຈົ້າ, ແຕ່ພວກເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຈັບຂ້ອຍ.
ແຕ່ນີ້ທັງໝົດໄດ້ເກີດຂຶ້ນເພື່ອໃຫ້ຂໍ້ຂຽນຂອງບັນດາຜູ້ເຜີຍພະຄຳສຳເລັດ.
ຫຼັງຈາກນັ້ນບັນດາສາວົກທັງໝົດໄດ້ປະພຣະອົງແລ້ວຫຼົບໜີໄປ.

ພວກທີ່ຈັບພຣະເຢຊູໄດ້ແລ້ວ ໄດ້ນຳພຣະອົງໄປຫາໄກອາຟາສ ມະຫາສະໝັກ,
ບ່ອນທີ່ພວກນັກຮຽນພຣະທຳແລະພວກຜູ້ເຖົ້າແກ່ໄດ້ຊຸມນຸມກັນຢູ່.
ແຕ່ເປົໂຕກຳລັງຕິດຕາມລາວຈາກໄກຈົນເຖິງສະໜາມຂອງມະຫາປະໂລຫິດ,
ແລະໄດ້ເຂົ້າໄປຂ້າງໃນນັ່ງກັບພວກຜູ້ຊ່ວຍເພື່ອເບິ່ງການສິ້ນສຸດ. ແຕ່ພວກປະໂລຫິດໃຫຍ່
ແລະ ພວກຜູ້ເຖົ້າແກ່ ແລະ ສະພາທັງໝົດ
ກຳລັງຊອກຫາການເປັນພະຍານເທັດຕໍ່ພຣະເຢຊູ
ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະປະທານຊີວິດພຣະອົງ. ແລະພວກເຂົາບໍ່ພົບ,
ເຖິງແມ່ນວ່າມີພະຍານເທັດຫຼາຍຄົນມາຂ້າງໜ້າ, ພວກເຂົາກໍ່ບໍ່ພົບ.
ແຕ່ຕໍ່ມາມີພະຍານເທັດສອງຄົນມາຂ້າງໜ້າ ຂ້ອຍເວົ້າວ່າ, ຄົນນີ້ເວົ້າວ່າ,
ຂ້ອຍສາມາດທຳລາຍວັດຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະພາຍໃນສາມມື້ກໍ່ສ້າງມັນຂຶ້ນມາໃໝ່. ແລະ
ປະໂລຫິດໃຫຍ່ໄດ້ລຸກຂຶ້ນເວົ້າກັບລາວວ່າ, ເຈົ້າບໍ່ຕອບຫຍັງເລີຍບໍ່? ຄົນເຫຼົ່ານີ້ເປັນພະຍານຕໍ່
ຕ້ານເຈົ້າແນວໃດ? ແຕ່ພຣະເຢຊູໄດ້ເງົາ. ແລະມະຫາປະໂລຫິດຕອບເວົ້າກັບພຣະອົງວ່າ,
ຂ້ອຍສາບານເຈົ້າຕາມພຣະເຈົ້າຜູ້ມີຊີວິດ ເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະເວົ້າກັບພວກເຮົາວ່າ
ເຈົ້າແມ່ນພຣະຄຣິດ ບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ ຫຼືບໍ່. ພຣະເຢຊູກ່າວກັບເຂົາວ່າ ເຈົ້າເວົ້າແລ້ວ
ແຕ່ວ່າເຮົາກ່າວກັບພວກເຈົ້າວ່າ
ຕັ້ງແຕ່ດຽວມີພວກເຈົ້າຈະເຫັນບຸດມະນຸດນັ່ງຢູ່ຂ້າງຂວາຂອງພະລັງ
ແລະກຳລັງມາເທິງເມກແຫ່ງສະຫວັນ ແລ້ວປະໂລຫິດໃຫຍ່ກໍ່ທຳລາຍເສື້ອຜ້າຂອງລາວ
ເວົ້າວ່າ ລາວໄດ້ປະໝາດ, ພວກເຮົາຍັງຕ້ອງການພະຍານຫຍັງອີກ? ເບິ່ງ,

ດຽວນີ້ພວກເຈົ້າໄດ້ຍິນການປະໝາດຂອງລາວແລ້ວ, ເຈົ້າຄິດແນວໃດ?
ແລະພວກເຂົາຕອບວ່າ, ລາວມີຄວາມຜິດຕ້ອງໂທດປະຫານຊີວິດ.
ແລ້ວພວກເຂົາກໍຖິ້ມນໍ້າລາຍໃສ່ໜ້າຂອງພຣະອົງ ແລະຕົພຣະອົງ,
ສ່ວນພວກອື່ນກໍຕົບພຣະອົງ. ພວກເຂົາເຈົ້າກ່າວວ່າ,
ຈົ່ງທຳນາຍພະຍາກອນໃຫ້ພວກເຮົາເຫັນ, ພຣະຄຣິດ, ຜູ້ໃດແມ່ນຄົນທີ່ຕິເຈົ້າ?

ແຕ່ເປໂຕນັ່ງຢູ່ຂ້າງນອກໃນສານ, ແລະມີຜູ້ຍິງໜຸ່ມຄົນໜຶ່ງເຂົ້າມາຫາລາວເວົ້າວ່າ,
ແລະເຈົ້າກໍຢູ່ກັບພຣະເຢຊູຊາວກາລິລີ. ແຕ່ເຂົາປະຕິເສດຕໍ່ໜ້າພວກເຂົາທັງໝົດ ໂດຍເວົ້າວ່າ,
ຂ້ອຍບໍ່ຮູ້ວ່າເຈົ້າກຳລັງເວົ້າຫຍັງ. ເມື່ອລາວອອກໄປຢູ່ປະຕູ, ຜູ້ຍິງອີກຄົນໜຶ່ງໄດ້ເຫັນລາວ
ແລະ ເວົ້າກັບຄົນທີ່ຢູ່ທີ່ນັ້ນວ່າ, ຄົນນີ້ກໍຢູ່ກັບພຣະເຢຊູຊາວນາຊາເຣັດ.
ແລະລາວໄດ້ປະຕິເສດອີກເທື່ອໜຶ່ງດ້ວຍຄຳສາບານວ່າ ລາວບໍ່ຮູ້ຈັກຊາຍຄົນນັ້ນ.
ຫຼັງຈາກໄລຍະສັ້ນໆ, ພວກຄົນທີ່ຢືນຢູ່ໄດ້ເຂົ້າມາໃກ້ແລະເວົ້າກັບເປໂຕວ່າ,
ແທ້ຈິງແລ້ວເຈົ້າກໍເປັນຫນຶ່ງໃນພວກເຂົາ, ເພາະວ່າການເວົ້າຂອງເຈົ້າເຮັດໃຫ້ເຈົ້າຊັດເຈນ.
ຫຼັງຈາກນັ້ນ ລາວເລີ່ມສາບແຂ່ງແລະສາບານວ່າ ລາວບໍ່ຮູ້ຈັກຄົນນັ້ນ. ແລະທັນທີນັ້ນ
ໄກ່ກໍຮ້ອງຂຶ້ນ. ແລະເປໂຕກໍຈື່ໄດ້ຄຳເວົ້າຂອງພຣະເຢຊູທີ່ໄດ້ກ່າວກັບລາວວ່າ
ກ່ອນໄກ່ຂັນສາມຄັ້ງ ເຈົ້າຈະປະຕິເສດຂ້ອຍ,
ແລະລາວກໍໄດ້ອອກໄປຂ້າງນອກແລະຮ້ອງໄຫ້ຢ່າງຂົມຂຶ້ນ.

໒໗

ເມື່ອຕອນເຊົ້າມາເຖິງ, ພວກປະໂລຫິດໃຫຍ່ທັງໝົດ ແລະ
ພວກຜູ້ເຖົ້າຂອງປະຊາຊົນໄດ້ປຶກສາຫາລືກັນຕໍ່ກັບພຣະເຢຊູ
ເພື່ອທີ່ຈະປະຫານຊີວິດພຣະອົງ. ແລະພວກເຂົາໄດ້ມັດມີລາວແລ້ວພາໄປ

ແລະມອບລາວໃຫ້ແກ່ປົງຕິອຸດ ປິລາດ ຜູ້ປົກຄອງ.

ຫຼັງຈາກນັ້ນ ເມື່ອຢູ່ດາຜູ້ທີ່ໄດ້ມອບພຣະອົງເຫັນວ່າພຣະອົງຖືກຕັດສິນລົງໂທດ, ລາວກໍເກີດຄວາມເສຍໃຈ ຈຶ່ງໄດ້ນຳເງິນສາມສິບເຫຼັກຄົນໃຫ້ແກ່ພວກປະໂລຫິດໃຫຍ່ ແລະ ພວກຜູ້ເຖົ້າ ກ່າວວ່າ, ຂ້ອຍໄດ້ບາບແລ້ວທີ່ມອບເລືອດຂອງຄົນບໍລິສຸດ. ແຕ່ພວກເຂົາເວົ້າວ່າ, ນັ້ນກ່ຽວຫຍັງກັບພວກເຮົາ? ເຈົ້າຈະເຫັນເອງ. ແລະລາວໄດ້ໂຍນເງິນໄວ້ໃນວັດ, ຈາກນັ້ນລາວ ກໍ່ຖອຍອອກໄປ, ແລະໄດ້ໄປຜູກຄໍຕາຍ. ແຕ່ພວກປະໂລຫິດໃຫຍ່ໄດ້ເອົາເງິນແລ້ວເວົ້າວ່າ, ມັນບໍ່ຖືກອະນຸຍາດໃຫ້ໂຍນມັນເຂົ້າໄປໃນຄັງ, ເພາະວ່າມັນເປັນລາຄາຂອງເລືອດ.

ແຕ່ຫຼັງຈາກປົກສາຫາລືກັນແລ້ວ,

ເຂົາເຈົ້າໄດ້ໃຊ້ເງິນນັ້ນຊື້ທຶງນາຂອງຊ່າງປັ້ນເພື່ອເປັນສະຖານທີ່ຝັງສົບສຳລັບຄົນຕ່າງດ້າວ ດັ່ງນັ້ນ ທຶງນານັ້ນຈຶ່ງຖືກເອີ້ນວ່າ ທຶງນາເລືອດ ຈົນເຖິງທຸກມື້ນີ້

ແລ້ວພຣະທຳທີ່ໄດ້ກ່າວໄວ້ໂດຍຜ່ານຜູ້ປະກາດພຣະວາຈາເຢເຣມີກໍ່ໄດ້ສຳເລັດ ທີ່ວ່າ,

ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ເອົາເງິນສາມສິບເຫຼັກ, ຄືລາຄາຂອງຜູ້ທີ່ຖືກກຳນົດລາຄາ,

ຜູ້ທີ່ເຂົາເຈົ້າໄດ້ກຳນົດລາຄາຈາກລູກຫຼານອິດສະຣາເອນ,

ແລະພວກເຂົາໃຫ້ມັນເຂົ້າໄປໃນທຶງນາຂອງຊ່າງປັ້ນ, ດັ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສັ່ງກັບຂ້ອຍ.

ແຕ່ພຣະເຢຊູຢືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າຜູ້ນຳ, ແລະຜູ້ນຳໄດ້ຖາມພຣະອົງວ່າ,

ເຈົ້າແມ່ນກະສັດຂອງຊາວຢິວບໍ່? ພຣະເຢຊູຈຶ່ງກ່າວກັບລາວວ່າ, ເຈົ້າເວົ້າແລ້ວ.

ແລະໃນຂະນະທີ່ລາວຖືກກ່າວຫາໂດຍພວກປະໂລຫິດໃຫຍ່ແລະພວກຜູ້ເຖົ້າ,

ລາວບໍ່ໄດ້ຕອບຫຍັງເລີຍ. ແລ້ວປິລາຕກໍ່ເວົ້າກັບເຂົາວ່າ,

ເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຍືນຍົງວ່າພວກເຂົາເປັນພະຍານຕໍ່ຕ້ານເຈົ້າຫຼາຍປານໃດ? ແລະ

ລາວບໍ່ໄດ້ຕອບລາວແມ່ນແຕ່ຄຳດຽວ, ຈົນຜູ້ນຳປະຫລາດໃຈຫຼາຍ. ຕາມປະເພນີແລ້ວ

ໃນງານບຸນ ຜູ້ນຳໄດ້ເຄີຍປ່ອຍນັກໂທດໜຶ່ງຄົນໃຫ້ແກ່ຝູງຊົນ ຄືຜູ້ທີ່ພວກເຂົາຕ້ອງການ.

ແຕ່ໃນເວລານັ້ນ ພວກເຂົາມີນັກໂທດທີ່ໂດດເດັ່ນຄົນໜຶ່ງຊື່ວ່າບາຣາບາສ
ເມື່ອພວກເຂົາໄດ້ຮວມຕົວກັນແລ້ວ, ປີລາຕຊິງຖາມພວກເຂົາວ່າ,
ພວກທ່ານຕ້ອງການໃຫ້ຂ້ອຍປ່ອຍໃຜໃຫ້ແກ່ພວກທ່ານ? ບາຣັບບາສ ຫຼື
ເຢຊູທີ່ຖືກເອີ້ນວ່າພຣະຄຣິດ? ລາວຮູ້ດີວ່າພວກເຂົາມອບຕົວລາວຍ້ອນຄວາມອິດສາ
ໃນຂະນະທີ່ລາວນັ່ງຢູ່ເທິງເວທີ, ພັນລະຍາຂອງລາວໄດ້ສົ່ງຄົນໄປຫາລາວເວົ້າວ່າ,
ຢ່າມີຫຍັງກັບເຈົ້າແລະຄົນຊອບທຳນັ້ນເລີຍ,
ເພາະວ່າມື້ນີ້ຂ້ອຍໄດ້ທົນທຸກຫຼາຍໃນຄວາມຝັນເພາະລາວ.
ແຕ່ພວກປະໂລຫິດໃຫຍ່ແລະພວກຜູ້ເຖົ້າແກ່ໄດ້ຊັກຊວນພວກຝູງຊົນເພື່ອໃຫ້ພວກເຂົາຂໍບາ
ຣັບບາ ແລະໃຫ້ທຳລາຍພຣະເຢຊູ ແຕ່ຜູ້ນຳໄດ້ຕອບເຂົາເຈົ້າວ່າ,
ເຈົ້າຕ້ອງການໃຫ້ຂ້ອຍປ່ອຍຄົນໃດໃນສອງຄົນນີ້ໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ? ແລະເຂົາເຈົ້າກໍ່ເວົ້າວ່າ,
ບາຣັບບາສ. ປີລາຕຳກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ,
ດັ່ງນັ້ນຂ້ອຍຈະເຮັດແນວໃດກັບເຢຊູທີ່ຖືກເອີ້ນວ່າຄຣິດ? ພວກເຂົາທັງໝົດກ່າວກັບລາວວ່າ,
ໃຫ້ລາວຖືກຄົງໄມ້ກາງແຂນ. ແຕ່ຜູ້ນຳໄດ້ເວົ້າວ່າ, ລາວໄດ້ເຮັດຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຫຍັງ?
ແຕ່ພວກເຂົາກໍ່ຮ້ອງອອກມາດັ່ງຂຶ້ນເລື້ອຍໆວ່າ, ໃຫ້ລາວຖືກຄົງໄມ້ກາງແຂນ!
ແຕ່ປີລາຕເຫັນວ່າບໍ່ມີຫຍັງເປັນປະໂຫຍດ ແຕ່ກັບມີຄວາມວຸ້ນວາຍເກີດຂຶ້ນຫຼາຍກວ່າ
ຈິ່ງເອົານ້ຳລ້າງມືຕໍ່ໜ້າຝູງຊົນ ໂດຍເວົ້າວ່າ ຂ້ອຍບໍລິສຸດຈາກເລືອດຂອງຜູ້ຊອບທຳນີ້
ພວກເຈົ້າຈະຕ້ອງເຫັນເອງ ແລະປະຊາຊົນທັງໝົດຕອບວ່າ,
ເລືອດຂອງລາວຈົ່ງຕົກເທິງພວກເຮົາ ແລະເທິງລູກຫລານຂອງພວກເຮົາ.
ແລ້ວທ່ານໄດ້ປ່ອຍບາຣາບາສໃຫ້ພວກເຂົາ ແຕ່ພຣະເຢຊູນັ້ນ
ທ່ານໄດ້ເຂັ້ມແລ້ວມອບໃຫ້ເພື່ອວ່າຈະຖືກຄົງໄມ້ກາງແຂນ

ຫຼັງຈາກນັ້ນ ພວກທະຫານຂອງຜູ້ນຳໄດ້ພາພຣະເຢຊູເຂົ້າໄປໃນພະລາຊະວັງ ແລະ
ເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຕົ້າໂຮມກອງທະຫານທັງໝົດມາຮວມຕົວຢູ່ກັບພຣະອົງ

ແລະເມື່ອເຂົາເຈົ້າຖອດເສື້ອຜ້າຂອງພຣະອົງແລ້ວ ເຂົາເຈົ້າກໍ່ໃສ່ເສື້ອຄຸມສີແດງສົດໃຫ້ພຣະອົງ
ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ຖືກມົງກຸດຈາກໝາວາງໄວ້ເທິງຫົວຂອງພຣະອົງ
ແລະວາງໄມ້ອ້ອໄວ້ເທິງມືຂວາຂອງພຣະອົງ,
ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ຖືກເຂົ້າຕໍ່ໜ້າພຣະອົງລໍ່ເລຍພຣະອົງໂດຍເວົ້າວ່າ, ຊົມເຊີຍກະສັດຂອງຊາວຢົວ
ແລະພວກເຂົາໄດ້ຖິ້ມນ້ຳລາຍໃສ່ລາວ, ເອົາໄມ້ອ້ອມາຕີຫົວຂອງລາວ.
ແລະເມື່ອພວກເຂົາເຍາະເຍີ້ຍລາວແລ້ວ, ພວກເຂົາກໍ່ຖອດເສື້ອຄຸມອອກຈາກລາວ
ແລະໃສ່ເຄື່ອງນຸ່ງຂອງລາວໃຫ້ລາວ, ແລະພວກເຂົານຳລາວໄປເພື່ອຕິດກາງແຂນ.

ເມື່ອອອກໄປ ພວກເຂົາໄດ້ພົບຊາຍຄົນໜຶ່ງຊາວໄຊຣົນຊີຊີໂມນ,
ພວກເຂົາໄດ້ບັງຄັບລາວໃຫ້ຍົກໄມ້ກາງແຂນຂອງພຣະອົງ. ແລະ
ເມື່ອມາຮອດສະຖານທີ່ທີ່ເອີ້ນວ່າໂກນໂກທາ, ຊຸ່ງແປວ່າສະຖານທີ່ກະໂຫຼກ,
ພວກເຂົາໃຫ້ນ້ຳສົ້ມປະສົມກັບນ້ຳຕົກແກ່ລາວເພື່ອຕື່ມ, ແລະເມື່ອລາວໄດ້ລົດຊາດແລ້ວ
ລາວບໍ່ຕ້ອງການຕື່ມ. ເມື່ອໄດ້ຄຶງລາວໄວ້ກາງໄມ້ກາງແຂນແລ້ວ,
ພວກເຂົາໄດ້ແບ່ງເຄື່ອງນຸ່ງຂອງລາວໂດຍການໂຍນສະຫຼາກ.
ແລະພວກເຂົານັ່ງເຝົ້າລາວຢູ່ທີ່ນັ້ນ.
ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ວາງປ້າຍທີ່ຂຽນໄວ້ເທິງຫົວຂອງພຣະອົງວ່າ, ນີ້ແມ່ນພຣະເຢຊູ,
ກະສັດຂອງຊາວຢົວ. ແລ້ວມີໂຈນສອງຄົນຖືກຕິດກາງແຂນກັບເຂົາ, ຄົນໜຶ່ງຢູ່ຂ້າງຂວາ ແລະ
ຄົນໜຶ່ງຢູ່ຂ້າງຊ້າຍ. ແຕ່ພວກທີ່ຜ່ານໄປມາກຳລັງດູກູກລາວ ໂດຍສັນຫົວຂອງພວກເຂົາ
ແລະ ກຳລັງເວົ້າວ່າ, ເຈົ້າທີ່ທຳລາຍວັດ ແລະ ກໍ່ສ້າງມັນຂຶ້ນໃນສາມມື້,
ຈົ່ງຊ່ວຍຕົວເຈົ້າເອງເຖິດ! ຖ້າເຈົ້າເປັນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ, ຈົ່ງລົງມາຈາກໄມ້ກາງແຂນ.
ເຊັ່ນດຽວກັນ, ພວກປະໂລຫິດໃຫຍ່ກໍ່ກຳລັງເຍາະເຍີ້ຍກັບພວກຄັມພີ, ພວກຜູ້ເຖົ້າ ແລະ
ພວກຟາຣີຊາຍ, ພວກເຂົາເວົ້າວ່າ, ລາວໄດ້ຊ່ວຍຄົນອື່ນໃຫ້ລອດ,
ແຕ່ຕົວລາວເອງບໍ່ສາມາດຊ່ວຍໃຫ້ລອດໄດ້. ຖ້າລາວເປັນກະສັດຂອງອິດສະຣາເອນ,

ໃຫ້ລາວລົງມາຈາກໄມ້ກາງແຂນດຽວນີ້, ແລ້ວພວກເຮົາຈະເຊື່ອໃນລາວ.

ລາວໄດ້ໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະເຈົ້າ, ຂໍໃຫ້ພຣະອົງຊ່ວຍກູ້ລາວດຽວນີ້ຖ້າພຣະອົງຕ້ອງການລາວ, ເພາະວ່າລາວໄດ້ເວົ້າວ່າ ຂ້ອຍເປັນລູກຂອງພຣະເຈົ້າ.

ແລະພວກໂຈນທີ່ຖືກຄຶງກາງເຂັນກັບພຣະອົງກໍ່ດຳວ່າພຣະອົງເຊັ່ນກັນ.

ແຕ່ຕັ້ງແຕ່ຊົ່ວໂມງທີ່ຫົກ ຄວາມມືດໄດ້ເກີດຂຶ້ນທົ່ວແຜ່ນດິນ ຈົນເຖິງຊົ່ວໂມງທີ່ເກົ້າ.

ປະມານຊົ່ວໂມງທີ່ເກົ້າ, ພຣະເຢຊູໄດ້ຮ້ອງອອກມາດ້ວຍສຽງອັນໃຫຍ່ຫຼວງວ່າ, ເອລີ ເອລີ ລາມາ ສາບັກທານີ? ນີ້ແມ່ນ, ພຣະເຈົ້າຂອງຂ້ານ້ອຍ, ພຣະເຈົ້າຂອງຂ້ານ້ອຍ,

ເປັນຫຍັງພຣະອົງຈຶ່ງປະຖິ້ມຂ້ານ້ອຍ? ແຕ່ບາງຄົນທີ່ຢືນຢູ່ທີ່ນັ້ນໄດ້ຍິນແລ້ວກໍ່ເວົ້າວ່າ

ຄົນນີ້ກຳລັງເອີ້ນເອລີຢາ. ແລະທັນທີນັ້ນ ມີຄົນໜຶ່ງຈາກພວກເຂົາກໍ່ວົງໄປ ເອົາຟອງນ້ຳມາ

ເຕັມມັນດ້ວຍນ້ຳສົ້ມ ແລ້ວວາງມັນອ້ອມໄມ້ອ້ອ ໃຫ້ພຣະອົງດື່ມ ແຕ່ພວກທີ່ເຫຼືອກ່າວວ່າ,

ປ່ອຍໄວ້ກ່ອນ, ໃຫ້ພວກເຮົາເບິ່ງວ່າເອລີຢາຈະມາຊ່ວຍລາວບໍ່.

ແຕ່ພຣະເຢຊູໄດ້ຮ້ອງອອກດ້ວຍສຽງໃຫຍ່ອີກຄັ້ງ ແລະປ່ອຍວິນຍານອອກໄປ ແລະຈົ່ງເບິ່ງ,

ຜ້າກັນຂອງວິຫານຖືກຂາດເປັນສອງຈາກເທິງຈົນເຖິງລຸ່ມ, ແລະແຜ່ນດິນກໍ່ສູ້ສະເຫຼອນ

ແລະກ້ອນຫີນກໍ່ແຕກ. ແລະອານຸສາວະລີຖືກເປີດ,

ແລະຮ່າງກາຍຫຼາຍໆຂອງພວກບໍລິສຸດທີ່ໄດ້ນອນຫຼັບໄປແລ້ວໄດ້ຖືກຍົກຂຶ້ນມາ.

ແລະຫຼັງຈາກການຟື້ນຄືນພະຊົນຂອງພຣະອົງແລ້ວ, ພວກເຂົາໄດ້ອອກຈາກອຸບຸງ,

ເຂົ້າໄປໃນເມືອງບໍລິສຸດ ແລະປາກົດຕົວຕໍ່ຫຼາຍຄົນ. ແຕ່ນາຍຮ້ອຍ ແລະ ຄົນທີ່ຢູ່ກັບລາວ

ຜູ້ເຝົ້າພຣະເຢຊູ, ເມື່ອໄດ້ເຫັນແຜ່ນດິນໄຫວ ແລະ ສິ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນ, ພວກເຂົາກໍ່ຢ້ານກົວຫຼາຍ

ແລະ ເວົ້າວ່າ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຄົນນີ້ແມ່ນລູກຊາຍຂອງພຣະເຈົ້າ.

ແລະຢູ່ທີ່ນັ້ນກໍ່ມີແມ່ຍິງຫຼາຍຄົນຢືນເບິ່ງຢູ່ໄກໆ,

ເຊິ່ງເຂົາເຈົ້າໄດ້ຕິດຕາມພຣະເຢຊູມາຈາກແຂວງກາລິລີເພື່ອປະກອບພຣະອົງ.

ໃນບັນດາພວກນັ້ນມີ ມາເລຍ ຊາວມັກດາລາ, ແລະ ມາເລຍ ແມ່ຂອງຢາໂກໂບ ແລະ ໂຢເຊ,

ແລະ ແມ່ຂອງລູກຊາຍທັງຫຼາຍຂອງເຊເບດາຍ.

ເມື່ອຕອນແລງມາເຖິງ ມີຜູ້ຊາຍຮັ່ງມີຄົນໜຶ່ງຈາກອາຣີມາເທຍມາ ຊີໂຢເຊັບ

ຜູ້ທີ່ເຂົາເອງກໍໄດ້ກາຍເປັນສາວົກຂອງພຣະເຢຊູ

ຄົນນີ້ໄດ້ເຂົ້າໄປຫາປີລາດແລະຂໍຮ່າງກາຍຂອງພຣະເຢຊູ.

ຫຼັງຈາກນັ້ນປີລາດໄດ້ສັ່ງໃຫ້ມອບຮ່າງກາຍໃຫ້.

ແລະໂຢເຊັບໄດ້ເອົາຮ່າງກາຍນັ້ນມາຫໍ່ດ້ວຍຜ້າປານສະອາດ

ແລະລາວໄດ້ວາງມັນໄວ້ໃນອຸໂມງໃໝ່ຂອງລາວ ເຊິ່ງລາວໄດ້ເຈາະຈາກຫີນ,

ແລະໄດ້ກົມຫີນໃຫຍ່ມາປິດປະຕູອຸໂມງແລ້ວກໍໄປ. ຢູ່ທີ່ນັ້ນມີ ມາເລຍຊາວມັກດາລາ ແລະ

ມາເລຍອີກຄົນໜຶ່ງ ນັ່ງຢູ່ກົງກັນຂ້າມກັບອຸບມຸງ

ແຕ່ໃນມື້ຕໍ່ມາ, ເຊິ່ງແມ່ນຫຼັງຈາກວັນກຽມ,

ພວກປະໂລຫິດໃຫຍ່ແລະພວກຟາຣີຊາຍໄດ້ມາຊຸມນຸມກັນຢູ່ບ່ອນປີລາດ. ພວກເຂົາກ່າວວ່າ:

ເຈົ້ານາຍ, ພວກເຮົາຈື່ຈໍາໄດ້ວ່າ ຜູ້ລວງໂລກນັ້ນໄດ້ເວົ້າໃນຂະນະທີ່ຍັງມີຊີວິດຢູ່ວ່າ,

ຫຼັງຈາກສາມມື້ຂ້າງນ້ອຍຈະຖືກຟື້ນຂຶ້ນ. ດັ່ງນັ້ນ

ຈົ່ງສັ່ງໃຫ້ເຮັດຄວາມປອດໄພອຸບມຸງຈົນກວ່າມີທິສາມ

ຢ່າໃຫ້ພວກສາວົກຂອງລາວມາລັກລາວໃນຕອນກາງຄືນ ແລະເວົ້າກັບປະຊາຊົນວ່າ

ລາວຖືກຟື້ນຂຶ້ນຈາກຄວາມຕາຍ

ແລະຄວາມຫຼອກລວງສຸດທ້າຍຈະຮ້າຍແຮງກວ່າຄວາມຫຼອກລວງທໍາອິດ

ທ່ານປີລາດກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ: ພວກເຈົ້າມີຍາມ,

ຈົ່ງໄປເຮັດໃຫ້ປອດໄພຕາມທີ່ພວກເຈົ້າຮູ້. ພວກເຂົາໄດ້ໄປແລ້ວ

ແລະໄດ້ປົກປ້ອງອຸໂມງໂດຍການປະທັບຕາກ້ອນຫີນພ້ອມກັບຍາມ.

໒໘

ໃນຕອນຊ້າຂອງວັນສະບາໂຕ, ໃນເວລາຮຸ່ງອາລຸນທີ່ເຂົ້າສູ່ວັນທຳອິດຂອງອາທິດ,
ມາເລຍຊາວມັກດາລາແລະມາເລຍອີກຄົນໜຶ່ງໄດ້ມາເພື່ອເບິ່ງອຸໂມງ. ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ,
ແຜ່ນດິນໄຫວໃຫຍ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນ,
ເພາະວ່າທູດສະຫວັນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ລົງມາຈາກສະຫວັນ,
ເຂົ້າມາໃກ້ແລ້ວກໍ່ກັນກ້ອນຫີນອອກຈາກປະຕູ, ແລະນັ່ງຢູ່ເທິງມັນ.
ແຕ່ຮູບລັກສະນະຂອງລາວເປັນດັ່ງຟ້າແລບ ແລະເຄື່ອງນຸ່ງຂອງລາວຂາວຄືກັບຫິມະ.
ແຕ່ຈາກຄວາມຢ້ານກົວຂອງລາວ ພວກຜູ້ເຝົ້າຖືກສັ່ນສະເທືອນ ແລະກາຍເປັນຄືກັບຄົນຕາຍ.
ແຕ່ທູດສະຫວັນໄດ້ຕອບແມ່ຍິງເຫຼົ່ານັ້ນວ່າ, ຢ່າຢ້ານກົວເລີຍ,
ເພາະຂ້ານ້ອຍຮູ້ວ່າເຈົ້າກຳລັງຊອກຫາພຣະເຢຊູຜູ້ທີ່ຖືກຕິດກາງແຂນ. ບໍ່ຢູ່ທີ່ນີ້,
ເພາະວ່າພຣະອົງຖືກຍົກຂຶ້ນແລ້ວດັ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ກ່າວໄວ້.
ມາເບິ່ງສະຖານທີ່ບ່ອນທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ນອນຢູ່. ແລະ ຈົ່ງໄປຢ່າງໄວວາ
ບອກແກ່ພວກສາວົກຂອງພຣະອົງວ່າ ພຣະອົງໄດ້ຖືກຍົກຂຶ້ນຈາກຄວາມຕາຍແລ້ວ, ແລະ
ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະອົງກຳລັງໄປກ່ອນພວກເຈົ້າໄປຍັງແຂວງກາລິລີ,
ທີ່ນັ້ນພວກເຈົ້າຈະໄດ້ເຫັນພຣະອົງ. ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້ານ້ອຍໄດ້ບອກແກ່ພວກເຈົ້າແລ້ວ.
ແລະພວກນາງໄດ້ອອກຈາກອຸໂມງຢ່າງໄວວາດ້ວຍຄວາມຢ້ານກົວແລະຄວາມສຸກຍິ່ງໃຫຍ່
ແລ້ວແລ່ນໄປລາຍງານໃຫ້ແກ່ບັນດາສາວົກຂອງພຣະອົງ
ເມື່ອພວກເຂົາກຳລັງໄປລາຍງານໃຫ້ແກ່ບັນດາສາວົກຂອງພຣະອົງ, ແລະນີ້ແນ
ພຣະເຢຊູໄດ້ພົບພວກເຂົາ ແລະກ່າວວ່າ, ຈົ່ງຊື່ນຊົມເຖິງ. ພວກເຂົາຈຶ່ງເຂົ້າມາໃກ້,
ຈັບຕົນຂອງພຣະອົງ ແລະນະມັດສະການພຣະອົງ. ຫຼັງຈາກນັ້ນ
ພຣະເຢຊູກໍ່ກ່າວກັບພວກນາງວ່າ: ຢ່າຢ້ານກົວເລີຍ. ຈົ່ງໄປບອກພີ່ນ້ອງຂອງເຮົາ
ເພື່ອໃຫ້ພວກເຂົາໄປຍັງແຂວງກາລິລີ, ແລະຢູ່ທີ່ນັ້ນພວກເຂົາຈະໄດ້ເຫັນເຮົາ.

ໃນຂະນະທີ່ພວກເຂົາກຳລັງໄປນັ້ນ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ບາງຄົນຂອງພວກຍາມໄດ້ມາເຂົ້າໄປໃນເມືອງ
ແລະ ລາຍງານທຸກສິ່ງທີ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນແກ່ພວກມະຫາປະໂລຫິດ.

ແລະໄດ້ຊຸມນຸມກັນກັບພວກຜູ້ເຖົ້າແກ່ ແລະໄດ້ປຶກສາຫາລືກັນແລ້ວ
ເຂົາເຈົ້າໃຫ້ເງິນຈຳນວນຫຼາຍແກ່ພວກທະຫານ ໂດຍເວົ້າວ່າ ເຈົ້າຈົ່ງເວົ້າວ່າ
ພວກສາວົກຂອງລາວໄດ້ມາໃນຕອນກາງຄືນ ແລະລັກລາວໄປ

ໃນຂະນະທີ່ພວກເຮົາອອກຫລັບຢູ່. ແລະຖ້າເລື່ອງນີ້ຖືກໄດ້ຍິນໂດຍຜູ້ນຳ,
ພວກເຮົາຈະຊັກຊວນລາວ ແລະເຮັດໃຫ້ພວກເຈົ້າປາສະຈາກຄວາມກັງວົນ.

ແຕ່ພວກເຂົາໄດ້ເອົາເງິນແລ້ວກໍ່ເຮັດຕາມທີ່ຖືກສອນ ແລະ
ຄຳເວົ້ານີ້ກໍ່ຖືກເຜີຍແຜ່ທ່າມກາງຊາວຢົວຈົນເຖິງທຸກວັນນີ້

ແຕ່ສາວົກທັງສິບເອັດໄດ້ໄປຍັງແຂວງກາລິລີ, ໄປຍັງພູທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃຫ້ພວກເຂົາ.

ແລະເມື່ອເຫັນພຣະອົງ, ເຂົາເຈົ້າກໍ່ນະມັດສະການພຣະອົງ, ແຕ່ບາງຄົນກໍ່ສົງໄສ.

ແລະພຣະເຢຊູໄດ້ເຂົ້າມາໃກ້ກ່າວກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ,

ສິດອຳນາດທັງໝົດໃນສະຫວັນແລະເທິງແຜ່ນດິນໂລກໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ແກ່ຂ້ານ້ອຍແລ້ວ.

ຈົ່ງໄປເຮັດໃຫ້ປະຊາຊາດທັງໝົດເປັນສາວົກ, ໂດຍຈຸ່ມເຂົາເຈົ້າໃນພະນາມຂອງພຣະບິດາ

ແລະພຣະບຸດ ແລະພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ,

ສອນເຂົາເຈົ້າໃຫ້ຮັກສາທຸກສິ່ງທີ່ຂ້ານ້ອຍໄດ້ສັ່ງທ່ານທັງຫຼາຍໄວ້, ແລະຈົ່ງເບິ່ງ,

ຂ້ານ້ອຍຢູ່ກັບທ່ານທັງຫຼາຍທຸກມື້ຈົນກວ່າຈະສິ້ນຍຸກ. ອາແມນ.

ອົບພະຍົບ

໑

ນີ້ແມ່ນຊື່ຂອງລູກຊາຍອົດສະລາເອນທີ່ໄດ້ເຂົ້າໄປໃນເອຢິບພ້ອມກັບຢາໂກບພໍ່ຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແຕ່ລະຄົນເຂົ້າມາກັບຄົວເຮືອນທັງໝົດຂອງເຂົາເຈົ້າ. ຮູເບນ, ຊີເມອອນ, ເລວີ, ຢູດາ, ອິດຊາຄາ, ເຊບູລຸນ, ເບັນຢາມິນ, ດານ, ນັບທາລີ, ກາດ, ແລະ ອາເຊີ. ໂຢເຊັບແມ່ນຢູ່ໃນເອຢິບ, ແລະວິນຍານທັງໝົດຈາກຢາໂກບແມ່ນເຈັດສິບຫ້າ. ໂຢເຊັບຕາຍແລ້ວ, ແລະພີ່ນ້ອງທັງໝົດຂອງລາວ, ແລະຄົນລຸ້ນນັ້ນທັງໝົດ. ແຕ່ລູກຊາຍອົດສະລາເອນເພີ່ມຂຶ້ນ ແລະຖືກຄູນ ແລະກາຍເປັນຫຼາຍ ແລະເຂັ້ມແຂງຫຼາຍທີ່ສຸດ, ແລະແຜ່ນດິນໄດ້ຄູນພວກເຂົາ. ກະສັດອົງໃໝ່ໄດ້ຂຶ້ນປົກຄອງອີຢິບ ຜູ້ທີ່ບໍ່ຮູ້ຈັກໂຢເຊັບ. ລາວໄດ້ເວົ້າກັບຊາດຂອງລາວວ່າ, ເບິ່ງ ເຊື້ອຊາດຂອງລູກຫລານອົດສະລາເອນເປັນຝູງຊົນໃຫຍ່, ແລະເຂັ້ມແຂງກວ່າພວກເຮົາ. ມາເຖິດ, ດັ່ງນັ້ນໃຫ້ພວກເຮົາຈັດການກັບພວກເຂົາຢ່າງສະຫລາດ, ຢ່າໃຫ້ພວກເຂົາເພີ່ມຈຳນວນຂຶ້ນ, ແລະເມື່ອສົງຄາມເກີດຂຶ້ນກັບພວກເຮົາ, ເຫຼົ່ານີ້ກໍຈະເຂົ້າຮ່ວມກັບພວກສັດຕູ, ແລະໄດ້ເຮັດສົງຄາມຕໍ່ສູ້ພວກເຮົາ, ພວກເຂົາຈະອອກໄປຈາກແຜ່ນດິນ.

ແລະເຂົາໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງຜູ້ຄຸມງານເໝືອພວກເຂົາເພື່ອທໍລະມານພວກເຂົາດ້ວຍວຽກງານ.
ແລະພວກເຂົາໄດ້ສ້າງເມືອງທີ່ເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ຟາໂຣ, ທັງເມືອງເພທໂອ, ເມືອງຣາເມເຊ,
ແລະເມືອງໂອນ ເຊິ່ງແມ່ນເມືອງແຫ່ງດວງອາທິດ. ເພາະວ່າພວກເຂົາຖືກກົດຂີ່ຫຼາຍເທົ່າໃດ,
ພວກເຂົາກໍ່ກາຍເປັນຫຼາຍຂຶ້ນເທົ່ານັ້ນ, ແລະພວກເຂົາເຂັ້ມແຂງຫຼາຍຫຼາຍ,
ແລະຊາວອີຢິບກໍ່ກຽດຊົງລູກຊາຍອິດສະຣາເອນ.
ແລະຊາວອີຢິບໄດ້ຂົ່ມເຫັງລູກຫລານອິດສະຣາເອນດ້ວຍກຳລັງ
ແລະທຳລາຍຊີວິດຂອງພວກເຂົາໃນວຽກງານທີ່ຫຍຸ້ງຍາກດ້ວຍດິນໜຽວແລະການເຮັດອິດ,
ແລະທຸກວຽກງານໃນທົ່ງນາ,
ຕາມທຸກວຽກງານທີ່ພວກເຂົາເປັນທາດພວກເຂົາດ້ວຍການບັງຄັບ.

ແລະກະສັດຂອງຊາວອີຢິບໄດ້ເວົ້າກັບໝໍຕໍ່ລູກຂອງຊາວເຮັບເຮີ,
ຄົນໜຶ່ງຂອງເຂົາເຈົ້າຊື່ຊິບຟຣາ, ແລະຊື່ຂອງຄົນທີສອງຊື່ປູອາ, ແລະ ລາວເວົ້າວ່າ,
ເມື່ອພວກເຈົ້າຕໍ່ລູກໃຫ້ແມ່ຍິງຊາວເຮັບເຮີ, ແລະ ເຂົາເຈົ້າກຳລັງຈະເກີດລູກ,
ຖ້າເປັນເດັກຜູ້ຊາຍ, ຈົ່ງຂ້າມັນເສຍ, ແຕ່ຖ້າເປັນເດັກຜູ້ຍິງ, ຈົ່ງປ່ອຍໃຫ້ມັນມີຊີວິດຢູ່.
ແຕ່ພວກນາງຜູ້ຄຸມກັງວົນຕໍ່ພຣະເຈົ້າ ແລະບໍ່ໄດ້ເຮັດຕາມທີ່ກະສັດອີຢິບສັ່ງພວກນາງ
ແລະພວກນາງໄດ້ປ່ອຍໃຫ້ເດັກຊາຍມີຊີວິດຢູ່ ແຕ່ກະສັດອີຢິບໄດ້ເອີ້ນໝໍຕໍ່ລູກ ແລະ
ເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ, ເປັນຫຍັງພວກເຈົ້າຈຶ່ງເຮັດເລື່ອງນີ້ ແລະ ຮັກສາໃຫ້ເດັກຊາຍມີຊີວິດ?
ພວກນາງມົດລູກເວົ້າກັບຟາໂຣວ່າ, ພວກແມ່ຍິງຮີບເຮືອບໍ່ຄືແມ່ຍິງອີຢິບ,
ເພາະວ່າພວກນາງເກີດລູກກ່ອນທີ່ພວກນາງມົດລູກຈະເຂົ້າໄປຫາພວກນາງ,
ແລະພວກນາງກໍ່ເກີດລູກແລ້ວ. ພຣະເຈົ້າໄດ້ເຮັດດີຕໍ່ໝໍຕໍ່ລູກ,
ແລະປະຊາຊົນໄດ້ເພີ່ມຈຳນວນຂຶ້ນ ແລະເຂັ້ມແຂງຫຼາຍທີ່ສຸດ.
ເພາະວ່າພວກໝໍຕຳແຍຢານກົວພຣະເຈົ້າ, ພວກນາງຈຶ່ງສ້າງເຮືອນໃຫ້ຕົນເອງ.
ຟາໂຣສັ່ງປະຊາຊົນທັງໝົດຂອງລາວວ່າ: ທຸກຄົນທີ່ເປັນເດັກຊາຍທີ່ເກີດມາຈາກຄົນຮີບຮູ,

ຈົ່ງໂຍນລົງແມ່ນ້ຳ, ແຕ່ທຸກຄົນທີ່ເປັນເດັກຍິງ, ຈົ່ງປ່ອຍໃຫ້ມີຊີວິດຢູ່.

໒

ມີຜູ້ໃດໜຶ່ງຈາກເຜົ່າເລວີ, ຜູ້ທີ່ໄດ້ເອົາລູກສາວຂອງເລວີ. ແລະນາງໄດ້ຖືພາ
ແລະເກີດລູກຊາຍ, ເມື່ອເຫັນວ່າເດັກນ້ອຍງາມ, ເຂົາເຈົ້າຈຶ່ງເຊື່ອງລາວໄວ້ສາມເດືອນ.
ເພາະວ່າພວກເຂົາບໍ່ສາມາດເຊື່ອງມັນໄດ້ອີກຕໍ່ໄປ, ແມ່ຂອງລາວຈຶ່ງເອົາກະຕ່າມາ,
ແລ້ວທາມັນດ້ວຍຢາງມະຕອຍ, ແລ້ວໃສ່ເດັກນ້ອຍເຂົ້າໄປໃນກະຕ່າ,
ແລະວາງມັນໄວ້ໃນບົງຂ້າງແມ່ນ້ຳ. ແລະເອື້ອຍຂອງລາວກໍາລັງເຝົ້າເບິ່ງຈາກໄກ
ເພື່ອຮູ້ວ່າຫຍັງຈະເກີດຂຶ້ນກັບລາວ.

ລູກສາວຂອງຟາໂຣລົງມາອາບນ້ຳຢູ່ແມ່ນ້ຳ,
ແລະພວກຄົນໃຊ້ຂອງນາງກໍຢ່າງຜ່ານຢູ່ຂ້າງແມ່ນ້ຳ, ແລະເມື່ອນາງເຫັນກະຕ່າຢູ່ໃນບົງ,
ນາງກໍສົງຄົນໃຊ້ໄປ, ແລ້ວຍົກມັນຂຶ້ນມາ. ເມື່ອເປີດແລ້ວ,
ນາງກໍເຫັນເດັກນ້ອຍກໍາລັງຮ້ອງໄຫ້ຢູ່ໃນກະຕ່າ, ແລະລູກສາວຂອງຟາໂຣກໍເມດຕາລາວ,
ແລະນາງໄດ້ເວົ້າວ່າ, ນີ້ແມ່ນເດັກນ້ອຍຂອງຊາວຮີບຣູ.
ແລະເອື້ອຍຂອງລາວໄດ້ເວົ້າກັບລູກສາວຂອງຟາໂຣວ່າ,
ເຈົ້າຕ້ອງການໃຫ້ຂ້ອຍເອີ້ນແມ່ຍິງຄົນໜຶ່ງທີ່ໃຫ້ນົມຈາກຊາວຮີບຣູມາໃຫ້ເຈົ້າບໍ່,
ແລະນາງຈະໃຫ້ນົມລ້ຽງເດັກນ້ອຍນີ້ໃຫ້ເຈົ້າ? ແລະ ລູກສາວຂອງຟາໂຣກໍເວົ້າວ່າ ໄປເລີຍ,
ແລະເມື່ອແມ່ຍິງສາວມາແລ້ວ ກໍໄດ້ເອີ້ນແມ່ຂອງເດັກນ້ອຍ.
ລູກສາວຂອງຟາໂຣເວົ້າກັບນາງວ່າ, ຮັກສາເດັກນ້ອຍນີ້ໃຫ້ຂ້ອຍ, ແລະໃຫ້ນົມມັນໃຫ້ຂ້ອຍ,
ຂ້ອຍຈະໃຫ້ຄ່າຈ້າງແກ່ເຈົ້າ. ແມ່ຍິງຈຶ່ງເອົາເດັກນ້ອຍນັ້ນ, ແລະໃຫ້ນົມມັນ.
ເມື່ອເດັກນ້ອຍເຕີບໃຫຍ່ແລ້ວ, ນາງໄດ້ນຳລາວໄປຫາລູກສາວຂອງຟາໂຣ,

ແລະລາວໄດ້ກາຍເປັນລູກຊາຍຂອງນາງ, ນາງໄດ້ຕັ້ງຊື່ລາວວ່າໂມເຊ, ໂດຍເວົ້າວ່າ,
ຂ້ານ້ອຍໄດ້ຊອກລາວຂຶ້ນມາຈາກນ້ຳ.

ມັນເກີດຂຶ້ນໃນຫຼາຍວັນເຫຼົ່ານັ້ນ, ເມື່ອໂມເຊໄດ້ກາຍເປັນຜູ້ໃຫຍ່ແລ້ວ,
ລາວອອກໄປຫາພີ່ນ້ອງຂອງລາວຄືລູກຊາຍອິດສະຣາເອນ,
ແລະເມື່ອໄດ້ສັງເກດເຫັນຄວາມຫຍຸ້ງຍາກຂອງເຂົາເຈົ້າ,
ລາວເຫັນຜູ້ຊາຍຊາວອີຢິບຄົນໜຶ່ງກຳລັງຕິຊາວຮີບຣູຄົນໜຶ່ງ,
ຜູ້ເປັນພີ່ນ້ອງຂອງລາວເອງໃນບັນດາລູກຊາຍອິດສະຣາເອນ.
ເມື່ອເບິ່ງອ້ອມຂ້າງທີ່ນີ້ແລະທີ່ນັ້ນບໍ່ເຫັນໃຜເລີຍ,
ລາວຈຶ່ງຕິຄົນອີຢິບແລ້ວຊ່ອນລາວໄວ້ໃນຕົນຊາຍ. ເມື່ອອອກໄປໃນວັນທີ່ສອງ,
ເຫັນຜູ້ຊາຍຊາວຮີບຣູສອງຄົນກຳລັງຕິກັນ, ແລະເວົ້າກັບຄົນທີ່ເຮັດຜິດວ່າ,
ເພາະຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງຕິເພື່ອນບ້ານຂອງເຈົ້າ? ແຕ່ເຂົາເວົ້າວ່າ,
ໃຜແຕ່ງຕັ້ງເຈົ້າເປັນຜູ້ປົກຄອງແລະຜູ້ພິພາກສາເທິງພວກເຮົາ? ເຈົ້າຕ້ອງການຂ້າຂ້ານ້ອຍບໍ່,
ດ້ວຍວິທີທີ່ເຈົ້າຂ້າຄົນອີຢິບມື້ວານນີ້? ແຕ່ໂມເຊຢ້ານກົວ, ແລະເວົ້າວ່າ, ຖ້າດັ່ງນັ້ນ,
ເລື່ອງນີ້ໄດ້ກາຍເປັນທີ່ປະກົດແລ້ວ. ຟາໂຣໄດ້ຍິນຄຳເວົ້ານີ້ ແລະ ຊອກຫາທາງທີ່ຈະຂ້າໂມເຊ.
ໂມເຊຈຶ່ງຖອນຕົວອອກໄປຈາກຕໍ່ໜ້າຟາໂຣ ແລະ ໄປອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນມີຕີອານ.
ເມື່ອມາເຖິງແຜ່ນດິນມີຕີອານແລ້ວ, ທ່ານໄດ້ນັ່ງຢູ່ເທິງບໍ່ນ້ຳ.
ແຕ່ປະໂລຫິດມີດຽນມີເຈັດຄົນລູກສາວທີ່ລ້ຽງແກະຂອງພໍ່ເຂົາເຈົ້າຊື່ເຢໂທ,
ເມື່ອເຂົາເຈົ້າມາເຖິງກໍໄດ້ຕັກນ້ຳຈົນເຕັມບ່ອນນ້ຳເພື່ອໃຫ້ແກະຂອງພໍ່ເຂົາເຈົ້າຊື່ເຢໂທກິນນ້ຳ.
ເມື່ອພວກຜູ້ລ້ຽງແກະມາຮອດ, ພວກເຂົາໄດ້ຂັບໄລ່ພວກນາງອອກໄປ,
ແຕ່ໂມເຊສລຸກຂຶ້ນຊ່ວຍພວກນາງໄວ້, ແລະຕັກນ້ຳໃຫ້ພວກນາງ,
ແລະໃຫ້ແກະຂອງພວກນາງດື່ມນ້ຳ. ພວກເຂົາມາຫາຮາກູເອນ ພໍ່ຂອງພວກເຂົາ,
ແລະເຂົາເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ, ເປັນຫຍັງພວກເຈົ້າຈຶ່ງມາໄວ້ມື້ນີ້? ພວກເຂົາເວົ້າວ່າ,

ຊາຍຊາວອີຢິບຄົນໜຶ່ງໄດ້ຊ່ວຍເຫຼືອພວກເຮົາຈາກພວກຜູ້ລ້ຽງແກະ,
 ແລະໄດ້ຕັກນ້ຳໃຫ້ພວກເຮົາ, ແລະໄດ້ໃຫ້ແກະຂອງພວກເຮົາດື່ມນ້ຳ. ແຕ່ ເຈົ້າ ເວົ້າ ກັບ
 ລູກສາວ ຂອງ ລາວ, ແລະ ຢູ່ໃສ ແມ່ນ; ແລະ ເປັນຫຍັງ ພວກເຈົ້າໄດ້ປະໄວ້ ຊາຍ; ເອີ້ນ
 ດັ່ງນັ້ນ ລາ ໂມເຊໄດ້ຕັ້ງຖິ່ນຖານຢູ່ກັບຊາຍຄົນນັ້ນ ແລະ
 ລາວໄດ້ມອບລູກສາວຂອງລາວຊື່ຊິບໂປຣາໃຫ້ເປັນພັນລະຍາຂອງໂມເຊ
 ແມ່ຍິງມີທ້ອງແລ້ວເກີດລູກຊາຍ, ແລະໂມເຊຕັ້ງຊື່ລູກຂອງລາວວ່າເກີໂຊມ, ເວົ້າວ່າ,
 ເພາະວ່າຂ້ອຍເປັນຄົນຕ່າງດ້າວຢູ່ໃນແຜ່ນດິນຕ່າງປະເທດ. ຫຼັງຈາກມື້ອັນຫຼາຍເຫຼົ່ານັ້ນ,
 ກະສັດອີຢິບກໍ່ສິ້ນພຣະຊົນ,
 ແລະລູກຫຼານອິດສະລາເອນກໍ່ຄັດຄ້ານດ້ວຍຄວາມທຸກທໍລະມານຍ້ອນວຽກງານ,
 ພວກເຂົາກໍ່ຮ້ອງອອກມາ, ແລະສຽງຮ້ອງຂອງພວກເຂົາກໍ່ຂຶ້ນໄປຫາພຣະເຈົ້າຍ້ອນວຽກງານ.
 ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ຟັງສຽງຄວາມໂສກເສົ້າຂອງເຂົາເຈົ້າ,
 ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງລະນຶກເຖິງພັນທະສັນຍາຂອງພຣະອົງທີ່ມີຕໍ່ອັບຣາຮາມ, ອິສອາກ ແລະ
 ຢາໂກບ. ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ທອດພຣະເນດເບິ່ງລູກຫລານອິດສະຣາເອນ
 ແລະພຣະອົງໄດ້ສຳແດງພຣະອົງຕໍ່ເຂົາເຈົ້າ

໓

ແລະໂມເຊກຳລັງລ້ຽງແກະຂອງເຢໂທ ພໍ່ຕາຂອງລາວ ຜູ້ເປັນປະໂລຫິດແຫ່ງມົດຽນ,
 ແລະລາວໄດ້ນຳຝູງແກະໄປຍັງຖິ່ນທຸລະກັນດານ ແລະມາຮອດພູເຂົາໂຮເຣບ.
 ທູດສະຫວັນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປາກົດຕໍ່ລາວໃນເປວໄຫມ້ທີ່ອອກມາຈາກພຸ່ມໄມ້,
 ແລະລາວເຫັນວ່າພຸ່ມໄມ້ກຳລັງຖືກໄຟເຜົາຢູ່, ແຕ່ພຸ່ມໄມ້ກໍ່ບໍ່ຖືກໄຫມ້ໝົດ. ໂມເຊກ່າວວ່າ,
 ຂ້ອຍຈະຜ່ານໄປເບິ່ງນິມົດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ນີ້, ເພາະວ່າພຸ່ມໄມ້ບໍ່ຖືກເຜົາໄໝ້.
 ເມື່ອພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເຫັນວ່າເຂົາເຂົ້າມາໃກ້ເພື່ອເບິ່ງ,

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເອີ້ນເຂົາຈາກພຸ່ມໄມ້ວ່າ: ໂມເຊ, ໂມເຊ, ແລະເຂົາຕອບວ່າ: ແມ່ນຫຍັງ?
ແຕ່ພຣະອົງກ່າວວ່າ, ຢ່າເຂົ້າມາໃກ້ທີ່ນີ້, ຈົ່ງຖອດຮອງເທົ້າອອກຈາກດິນຂອງເຈົ້າ,
ເພາະວ່າສະຖານທີ່ທີ່ເຈົ້າຢືນຢູ່ນັ້ນແມ່ນແຜ່ນດິນບໍລິສຸດ. ແລະ ພຣະອົງໄດ້ຕັດສິນວ່າ:
ເຮົາເປັນພຣະເຈົ້າຂອງບິດາເຈົ້າ, ພຣະເຈົ້າຂອງອັບຣາຮາມ, ພຣະເຈົ້າຂອງອີຊາກ, ແລະ
ພຣະເຈົ້າຂອງຢາໂກບ. ແຕ່ໂມເຊໄດ້ຫັນໜ້າຂອງລາວໄປ,
ເພາະວ່າລາວຢ້ານກົວທີ່ຈະເບິ່ງຕໍ່ໜ້າພຣະເຈົ້າ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕັ້ງກັບໂມເຊວ່າ,
ເຮົາໄດ້ເຫັນການທໍລະມານຂອງປະຊາຊົນຂອງເຮົາທີ່ຢູ່ໃນອີຢິບແລ້ວ,
ແລະເຮົາໄດ້ຍິນສຽງຮ້ອງຂອງເຂົາເຈົ້າຈາກຜູ້ຄຸມງານ,
ເພາະວ່າເຮົາຮູ້ຄວາມທຸກທໍລະມານຂອງເຂົາເຈົ້າ.
ແລະຂ້ານ້ອຍໄດ້ລົງໄປເພື່ອຊ່ວຍເຫຼືອພວກເຂົາອອກຈາກມືຂອງຊາວອີຢິບ,
ແລະເພື່ອນຳພວກເຂົາອອກຈາກແຜ່ນດິນນັ້ນ,
ແລະເພື່ອນຳພວກເຂົາເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນທີ່ດີແລະກວ້າງຂວາງ,
ເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນທີ່ໄຫຼນົມແລະນ້ຳເຜີ້ງ, ເຂົ້າໄປໃນສະຖານທີ່ຂອງຊາວຄານາອານ,
ຊາວເຮັດ, ຊາວອາໂມໄຮ, ຊາວເປຣິຊ, ຊາວເກີກາຊາ, ຊາວຮີວາຍ ແລະຊາວເຢບູດ.
ແລະດຽວນີ້ ເບິ່ງ, ສຽງຮ້ອງໄຫ້ຂອງລູກຫລານອິດສະລາເອນໄດ້ມາເຖິງຂ້ານ້ອຍແລ້ວ,
ແລະຂ້ານ້ອຍໄດ້ເຫັນການກົດຂີ່ທີ່ຊາວອີຢິບກຳລັງກົດຂີ່ພວກເຂົາ. ແລະດຽວນີ້ມາເລີຍ,
ເຮົາຈະສົ່ງເຈົ້າໄປຫາຟາໂຣກະສັດແຫ່ງອີຢິບ, ແລະເຈົ້າຈະນຳປະຊາຊົນຂອງເຮົາ
ຄືລູກຫລານອິດສະຣາເອນ ອອກມາຈາກແຜ່ນດິນອີຢິບ.

ແລະໂມເຊໄດ້ເວົ້າກັບພຣະເຈົ້າວ່າ, ຂ້ານ້ອຍເປັນຜູ້ໃດ, ທີ່ຈະໄປຫາຟາໂຣກະສັດແຫ່ງອີຢິບ,
ແລະທີ່ຈະນຳພາບັນດາລູກຫລານອິດສະຣາເອນອອກຈາກແຜ່ນດິນອີຢິບ?
ພຣະເຈົ້າຕົວັດກັບໂມເຊວ່າ: ຂ້ອຍຈະຢູ່ກັບເຈົ້າ,
ແລະນີ້ຈະເປັນເຄື່ອງໝາຍໃຫ້ແກ່ເຈົ້າວ່າຂ້ອຍໄດ້ສົ່ງເຈົ້າໄປ:

ເມື່ອເຈົ້ານຳປະຊາຊົນຂອງຂ້ອຍອອກຈາກອີຢິບແລ້ວ,
 ເຈົ້າທັງຫຼາຍຈະປະກອບພິທີແກ່ພຣະເຈົ້າຢູ່ເທິງພູເຂົານີ້. ແລະ ໂມເຊ ກ່າວຕໍ່ພຣະເຈົ້າວ່າ,
 ນີ້ແນ ຂ້ານ້ອຍຈະອອກໄປຫາລູກຫຼານອິດສະຣາເອນ, ແລະຈະເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ,
 ພຣະເຈົ້າຂອງບັນພະບຸລຸດພວກເຮົາໄດ້ສົ່ງຂ້ານ້ອຍມາຫາພວກເຈົ້າ,
 ເຂົາເຈົ້າຈະຖາມຂ້ານ້ອຍວ່າ, ພຣະນາມຂອງພຣະອົງແມ່ນຫຍັງ?
 ຂ້ານ້ອຍຈະຕອບເຂົາເຈົ້າວ່າແນວໃດ? ແລະພຣະເຈົ້າຕັດສິນໃຈເວົ້າກັບໂມເຊວ່າ:
 ຂ້ານ້ອຍເປັນຜູ້ທີ່ມີຢູ່. ແລະພຣະອົງຕັດສິນໃຈເວົ້າວ່າ:
 ເຈົ້າຈະເວົ້າກັບລູກຫຼານອິດສະຣາເອນດັ່ງນີ້: ຜູ້ທີ່ມີຢູ່ໄດ້ສົ່ງຂ້ານ້ອຍມາຫາພວກເຈົ້າ.
 ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວອີກຕໍ່ໂມເຊວ່າ ດັ່ງນີ້ເຈົ້າຈະເວົ້າກັບລູກຫຼານອິດສະຣາເອນ
 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາ ພຣະເຈົ້າຂອງອັບຣາຮາມ
 ແລະພຣະເຈົ້າຂອງອິສອາກ ແລະພຣະເຈົ້າຂອງຢາໂກບ ໄດ້ສົ່ງຂ້ານ້ອຍມາຫາພວກເຈົ້າ
 ນີ້ແມ່ນຊື່ນິລັນດອນຂອງຂ້ານ້ອຍ ແລະເປັນທີ່ລະນຶກຕະຫຼອດຊົນລຸ້ນທຸກຍຸກ ເມື່ອມາແລ້ວ
 ດັ່ງນັ້ນເຈົ້າຈຶ່ງເກັບກຳສະພາຜູ້ເຖົ້າຂອງລູກຫຼານອິດສະຣາເອນ,
 ແລະເຈົ້າຈະເວົ້າຕໍ່ເຂົາເຈົ້າວ່າ,
 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາໄດ້ປາກົດຕໍ່ຂ້ານ້ອຍ,
 ພຣະເຈົ້າອັບຣາຮາມ, ແລະພຣະເຈົ້າອິດສາກ, ແລະພຣະເຈົ້າຢາໂກບ, ກ່າວວ່າ,
 ດ້ວຍການຢ້ຽມຢາມຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຢ້ຽມຢາມພວກເຈົ້າ,
 ແລະສິ່ງທັງຫຼາຍທີ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນຕໍ່ພວກເຈົ້າໃນອີຢິບ. ແລະເວົ້າວ່າ
 ຂ້ານ້ອຍຈະນຳພາເຈົ້າທັງຫຼາຍອອກຈາກການທໍລະມານຂອງຊາວອີຢິບ
 ເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນຂອງຊາວຄານາອານ, ຊາວເຮັດໄທ, ຊາວອາໂມໄຮ, ຊາວເປຣິຊາຍ,
 ຊາວເກີກາຊາຍ, ຊາວຮີວາຍ ແລະຊາວເຢບູຊາຍ, ເຂົ້າໄປສູ່ແຜ່ນດິນທີ່ໄຫຼນົມແລະນ້ຳເຜິ້ງ.
 ແລະພວກເຂົາຈະໄດ້ຍິນສຽງຂອງເຈົ້າ,
 ແລະເຈົ້າກັບສະພາຜູ້ເຖົ້າຂອງອິດສະຣາເອນຈະເຂົ້າໄປຫາຟາໂຣກະສັດແຫ່ງອີຢິບ,

ແລະເຈົ້າຈະເວົ້າກັບລາວວ່າ ພຣະເຈົ້າຂອງຊາວຮີບຮູໄດ້ເອີ້ນພວກເຮົາ,
ດັ່ງນັ້ນພວກເຮົາຈະໄປທາງສາມມື້ເຂົ້າໄປໃນຖິ່ນທຸລະກັນດານ
ເພື່ອວ່າພວກເຮົາຈະບູຊາແດ່ພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ. ແຕ່ຂ້ອຍຮູ້ວ່າ
ຟາໂຣກະສັດແຫ່ງອີຢິບຈະບໍ່ປ່ອຍພວກເຈົ້າໄປ ຖ້າບໍ່ມີມືທີ່ເຂັ້ມແຂງ ແລະຂ້ອຍຈະຍຶດມືອອກ
ແລ້ວຕີຊາວອີຢິບດ້ວຍມະຫັດສະຈັນທັງໝົດຂອງຂ້ອຍ ເຊິ່ງຂ້ອຍຈະເຮັດແກ່ພວກເຂົາ,
ແລະຫຼັງຈາກນັ້ນລາວຈະປ່ອຍພວກເຈົ້າໄປ.
ແລະຂ້ອຍຈະໃຫ້ຄວາມກະລຸນາແກ່ປະຊາຊົນນີ້ຕໍ່ໜ້າຊາວອີຢິບ,
ແລະເມື່ອທ່ານທັງຫລາຍອອກເດີນທາງ, ທ່ານທັງຫລາຍຈະບ່ອນໄປມີເປົ້າ.
ແຕ່ແມ່ຍິງຈະຂໍເອົາເຄື່ອງໃຊ້ເງິນ, ເຄື່ອງໃຊ້ຄຳ ແລະ ເຄື່ອງນຸ່ງຈາກເພື່ອນບ້ານ ແລະ
ຜູ້ທີ່ຢູ່ຮ່ວມກັນກັບນາງ, ແລະເຈົ້າຈະເອົາໃສ່ລູກຊາຍຂອງເຈົ້າ ແລະ ລູກສາວຂອງເຈົ້າ,
ແລະເຈົ້າຈະປ້ອນຊາວອີຢິບ.

໔

ໂມເຊຕອບວ່າ, ຖ້າເຂົາເຈົ້າບໍ່ເຊື່ອຂ້ອຍ ແລະ ບໍ່ຟັງສຽງຂອງຂ້ອຍ, ເຂົາເຈົ້າຈະເວົ້າວ່າ
ພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ປາກົດແກ່ທ່ານ, ຂ້ອຍຈະເວົ້າຫຍັງກັບເຂົາເຈົ້າ? ພຣະເຈົ້າຈຶ່ງກ່າວຕໍ່ລາວວ່າ,
ນີ້ແມ່ນຫຍັງທີ່ຢູ່ໃນມືຂອງເຈົ້າ? ລາວຈຶ່ງກ່າວວ່າ, ໄມ້ເທົ້າ. ແລະ ພຣະອົງກໍ່ຕັດສິນໃຈວ່າ:
ໂຍນມັນລົງເທິງແຜ່ນດິນ, ແລະລາວກໍ່ໂຍນມັນລົງເທິງແຜ່ນດິນ, ແລະມັນກໍ່ກາຍເປັນງູ,
ແລະໂມເຊກໍ່ໝົຈາກມັນ. ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕຣັສກັບໂມເຊວ່າ, ຈົ່ງຍື່ນມືອອກ
ແລະຈັບຫາງມັນ. ດັ່ງນັ້ນລາວຈຶ່ງຍື່ນມືອອກ ແລະຈັບຫາງມັນ,
ແລະມັນກໍ່ກາຍເປັນໄມ້ເທົ້າຢູ່ໃນມືຂອງລາວ. ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະເຊື່ອທ່ານ,
ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຂົາໄດ້ປາກົດແກ່ທ່ານ,
ຄືພຣະເຈົ້າຂອງອັບຣາຮາມ, ແລະພຣະເຈົ້າຂອງອິສອາກ, ແລະພຣະເຈົ້າຂອງຢາໂກບ.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕົວດກັບລາວອີກວ່າ, ເອົາມືຂອງເຈົ້າເຂົ້າໄປໃນເອິກຂອງເຈົ້າ,
 ແລະລາວກໍເອົາມືຂອງລາວເຂົ້າໄປໃນເອິກຂອງລາວ,
 ແລະເອົາມືຂອງລາວອອກຈາກເອິກຂອງລາວ, ແລະມືຂອງລາວກໍກາຍເປັນຄືກັບຫິມະ. ແລະ
 ພຣະອົງກໍຕົວລັດອີກວ່າ, ຈົ່ງເອົາມືຂອງເຈົ້າເຂົ້າໄປໃນເອິກຂອງເຈົ້າ, ແລະ
 ລາວກໍເອົາມືເຂົ້າໄປໃນເອິກຂອງລາວ, ແລະ ເອົາມັນອອກມາຈາກເອິກຂອງລາວ, ແລະ
 ອີກຄັ້ງໜຶ່ງມັນກໍກັບຄືນສູ່ສີຂອງເນື້ອຂອງມັນ. ຖ້າເຂົາເຈົ້າບໍ່ເຊື່ອເຈົ້າ
 ແລະບໍ່ຟັງສຽງຂອງເຄື່ອງໝາຍທຳອິດ, ເຂົາເຈົ້າກໍຈະເຊື່ອສຽງຂອງເຄື່ອງໝາຍທີສອງ.
 ແລະຈະເປັນວ່າ ຖ້າພວກເຂົາບໍ່ເຊື່ອເຈົ້າກ່ຽວກັບເຄື່ອງໝາຍສອງຢ່າງເຫຼົ່ານີ້
 ແລະບໍ່ຟັງສຽງຂອງເຈົ້າ ເຈົ້າຈະເອົານ້ຳຈາກແມ່ນ້ຳ ແລະຖອກມັນລົງເທິງພື້ນແຫ້ງ
 ແລະນ້ຳທີ່ເຈົ້າເອົາມາຈາກແມ່ນ້ຳນັ້ນຈະກາຍເປັນເລືອດເທິງພື້ນແຫ້ງ
 ໂມເຊກ່າວຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າວ່າ: ຂ້າພະເຈົ້າຂໍຮ້ອງ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
 ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ສາມາດກ່ອນມື້ວານນີ້ ຫຼື ກ່ອນມື້ທີສາມ, ຫຼື
 ຕັ້ງແຕ່ທ່ານເລີ່ມເວົ້າກັບຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງທ່ານ, ຂ້າພະເຈົ້າມີສຽງອ່ອນແອ ແລະ ລື້ນຊ້າ.
 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕັດສິນກັບໂມເຊວ່າ, ຜູ້ໃດໃຫ້ປາກແກ່ຄົນ? ແລະຜູ້ໃດເຮັດໃຫ້ຫູໜວກ
 ແລະປາກໃບ, ເບິ່ງເຫັນ ແລະຕາບອດ? ບໍ່ແມ່ນຂ້ານ້ອຍ, ພຣະເຈົ້າບໍ່? ດຽວນີ້ຈົ່ງໄປເລີຍ,
 ແລະຂ້ອຍຈະເປີດປາກຂອງເຈົ້າ ແລະຈະສອນເຈົ້າໃນສິ່ງທີ່ເຈົ້າຈະເວົ້າ. ແລະໂມເຊກ່າວວ່າ,
 ຂ້ານ້ອຍຂໍຮ້ອງ, ພຣະເຈົ້າ, ຂໍແຕ່ງຕັ້ງຄົນອື່ນທີ່ສາມາດ, ຜູ້ທີ່ທ່ານຈະສົ່ງ.
 ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກໍໂກດແຄ້ນດ້ວຍຄວາມໂກດຕໍ່ໂມເຊ, ຈົ່ງກ່າວວ່າ, ບໍ່ແມ່ນບໍ່? ຈົ່ງເບິ່ງ,
 ອາໂຮນອ້າຍຂອງເຈົ້າຄົນເລວີນັ້ນ; ເຮົາຮູ້ວ່າລາວຈະເວົ້າກັບເຈົ້າຢ່າງແນ່ນອນ, ແລະຈົ່ງເບິ່ງ,
 ລາວຈະອອກມາພົບເຈົ້າ, ແລະເມື່ອເຫັນເຈົ້າລາວຈະຕົໃຈໃນໃຈຂອງລາວເອງ.
 ແລະເຈົ້າຈະເວົ້າຕໍ່ລາວ ແລະເຈົ້າຈະໃຫ້ຄຳເວົ້າຂອງຂ້ອຍເຂົ້າໄປໃນປາກຂອງລາວ,
 ແລະຂ້ອຍຈະເປີດປາກຂອງເຈົ້າ ແລະປາກຂອງລາວ,
 ແລະຂ້ອຍຈະສອນພວກເຈົ້າສິ່ງທີ່ພວກເຈົ້າຈະເຮັດ. ແລະເຂົາຈະເວົ້າໃຫ້ເຈົ້າຕໍ່ປະຊາຊົນ,

ແລະເຂົາຈະເປັນປາກຂອງເຈົ້າ, ແຕ່ເຈົ້າຈະເປັນຜູ້ທີ່ຕໍ່ກັບພຣະເຈົ້າໃຫ້ແກ່ເຂົາ.
ແລະທ່ອນໄມ້ນີ້ທີ່ໄດ້ກາຍເປັນງູ, ເຈົ້າຈະຖືໃນມືຂອງເຈົ້າ,
ເຊິ່ງເຈົ້າຈະໃຊ້ມັນເຮັດເຄື່ອງໝາຍຕ່າງໆ.

ໂມເຊໄດ້ໄປ ແລະ ກັບຄືນໄປຫາເຢໂທພໍ່ຕາຂອງລາວ ແລະ ເວົ້າວ່າ
ຂ້ອຍຈະໄປກັບຄືນຫາພີ່ນ້ອງຂອງຂ້ອຍທີ່ຢູ່ໃນອີຢິບ ແລະ ຈະເບິ່ງວ່າເຂົາເຈົ້າຍັງມີຊີວິດຢູ່ບໍ່
ແລະ ເຢໂທເວົ້າກັບໂມເຊວ່າ ຈົ່ງໄປດ້ວຍສະຫວັດດີພາບ ແລະ
ຫຼັງຈາກວັນເວລາອັນຍາວນານນັ້ນ ກະສັດແຫ່ງອີຢິບກໍສິ້ນພະຊົນ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວຕໍ່ໂມເຊໃນມືຕີອານວ່າ: ໄປເລີຍ, ອອກໄປສູ່ອີຢິບ,
ເພາະວ່າຄົນທັງໝົດທີ່ຊອກຫາວິນຍານຂອງເຈົ້າໄດ້ຕາຍແລ້ວ.
ໂມເຊໄດ້ພາພັນລະຍາແລະລູກນ້ອຍຂອງລາວຂຶ້ນສັດຮັບພາລະ ແລະກັບຄືນໄປອີຢິບ,
ແລະໂມເຊໄດ້ຖືໄມ້ເທົ້າຈາກພຣະເຈົ້າໄວ້ໃນມືຂອງລາວ.
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕັດສິນໃຈເວົ້າກັບໂມເຊວ່າ, ເມື່ອເຈົ້າກຳລັງໄປແລະກັບຄືນສູ່ອີຢິບ,
ຈົ່ງເບິ່ງການອັດສະຈັນທັງໝົດທີ່ຂ້ານ້ອຍໄດ້ໃຫ້ໄວ້ໃນມືຂອງເຈົ້າ,
ເຈົ້າຈະເຮັດພວກມັນຕໍ່ໜ້າຟາໂຣ, ແຕ່ຂ້ານ້ອຍຈະເຮັດໃຫ້ຫົວໃຈຂອງລາວແຂງກະຕ້າງ,
ແລະລາວຈະບໍ່ປ່ອຍປະຊາຊົນອອກໄປ. ແຕ່ເຈົ້າຈະເວົ້າກັບຟາໂຣວ່າ,
ພຣະເຈົ້າກ່າວສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ວ່າ, ອິດສະຣາເອນເປັນລູກຊາຍຫົວປີຂອງເຮົາ.
ຂ້ອຍໄດ້ເວົ້າກັບເຈົ້າວ່າ, ຈົ່ງປ່ອຍປະຊາຊົນຂອງຂ້ອຍອອກໄປ,
ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບໃຊ້ຂ້ອຍ, ແຕ່ຖ້າເຈົ້າບໍ່ປາຖະໜາທີ່ຈະປ່ອຍພວກເຂົາອອກໄປ,
ຈົ່ງເບິ່ງເລີຍ, ຂ້ອຍຈະຂ້າລູກຊາຍຫົວປີຂອງເຈົ້າ. ແຕ່ມັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນໃນທາງ ທີ່ບ່ອນພັກ,
ທູດສະຫວັນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ພົບລາວ ແລະພະຍາຍາມຂ້າລາວ.
ແລະຊິບໂປຣາໄດ້ເອົາກ້ອນຫີນນ້ອຍມາຂາດຫນັງຫຸ້ມປາຍຂອງລູກຊາຍຂອງນາງ,
ແລະໄດ້ລົ້ມລົງຢູ່ຕີນຂອງລາວ, ແລະເວົ້າວ່າ,

ເລືອດແຫ່ງການຂາດຫນັງຫຸ້ມປາຍຂອງລູກຂ້ອຍໄດ້ຢຸດແລ້ວ. ແລະລາວໄດ້ໄປຈາກລາວ,
ເພາະວ່າລາວໄດ້ເວົ້າວ່າ, ເລືອດຂອງການເຂົ້າສູ່ນັດຂອງລູກຂ້ອຍໄດ້ຢຸດແລ້ວ.
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕັດສິນໃຈກັບອາໂຣນວ່າ: ໄປພົບໂມເຊໃນຖິ່ນທຸລະກັນດານ, ແລະລາວກໍໄປ
ແລະພົບລາວຢູ່ເທິງພູເຂົາຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະພວກເຂົາກໍຈຸບກັນ.
ແລະໂມເຊລາຍງານຕໍ່ອາໂຣນກ່ຽວກັບຖ້ອຍຄຳທັງໝົດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທີ່ພຣະອົງໄດ້ສົ່ງ
ລາວມາ ແລະຖ້ອຍຄຳທັງໝົດທີ່ພຣະອົງໄດ້ສົ່ງລາວ ໂມເຊແລະອາໂຣນໄປ
ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຕົ້າໂຮມສະພາຜູ້ເຖົ້າຂອງລູກຫຼານອິດສະຣາເອນ.
ແລະອາໂຣນໄດ້ເວົ້າຄຳເວົ້າທັງໝົດເຫຼົ່ານີ້ທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າຕໍ່ໂມເຊ,
ແລະໄດ້ເຮັດເຄື່ອງໝາຍຕໍ່ໜ້າປະຊາຊົນ. ແລະປະຊາຊົນກໍເຊື່ອ ແລະດຶງໃຈ,
ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ຢ້ຽມຢາມບຸດຊາຍອິດສະຣາເອນ,
ແລະເພາະວ່າພຣະອົງໄດ້ເຫັນຄວາມທຸກທໍລະມານຂອງເຂົາເຈົ້າ,
ແລະປະຊາຊົນກໍໂຄ້ງລົງກັມລົງນະມັດສະການ.

໕

ແລະຫຼັງຈາກສິ່ງເຫຼົ່ານີ້, ໂມເຊແລະອາໂຣນໄດ້ເຂົ້າໄປຫາຟາຣ໌ອ, ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ເວົ້າກັບພຣະອົງວ່າ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງອິດສະຣາເອນຕັດສິນວ່າ,
ຈົ່ງປ່ອຍປະຊາຊົນຂອງເຮົາໄປ, ເພື່ອວ່າເຂົາເຈົ້າຈະສະຫຼອງບູຊາແດ່ເຮົາໃນຖິ່ນທຸລະກັນດານ.
ແລະຟາຣ໌ອກ່າວວ່າ, ຜູ້ໃດເປັນຜູ້ທີ່ຂ້ອຍຈະຟັງສຽງຂອງລາວ
ເພື່ອທີ່ຈະສົ່ງລູກຫຼານອິດສະຣາເອນອອກໄປ; ຂ້ອຍບໍ່ຮູ້ຈັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ແລະຂ້ອຍບໍ່ສົ່ງອິດສະຣາເອນອອກໄປ. ແລະເຂົາເຈົ້າເວົ້າກັບລາວວ່າ,
ພຣະເຈົ້າຂອງຊາວຮີບຣິວໄດ້ເອີ້ນພວກເຮົາ,
ດັ່ງນັ້ນພວກເຮົາຈະໄປທາງສາມມື້ເຂົ້າໄປໃນທະເລຊາຍ,

ເພື່ອວ່າພວກເຮົາຈະບູຊາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ,
ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ຄວາມຕາຍຫຼືການຂ້າມາພົບພວກເຮົາ. ແລະກະສັດອີຢິບໄດ້ກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ,
ເປັນຫຍັງໂມເຊແລະອາໂຣນພວກເຈົ້າຈຶ່ງລົບກວນປະຊາຊົນຈາກວຽກງານຂອງເຂົາເຈົ້າ?
ຈຶ່ງໄປແຕ່ລະຄົນຂອງພວກເຈົ້າໄປຫາວຽກງານຂອງຕົນເອງ. ແລະ ຟາໂຣ ກ່າວວ່າ, ຕູເບິ່ງ
ດຽວນີ້ ປະຊາຊົນມີຈຳນວນຫຼາຍ, ດັ່ງນັ້ນ
ພວກເຮົາຈະບໍ່ໃຫ້ພວກເຂົາຢຸດຈາກວຽກງານຂອງພວກເຂົາ.
ຟາໂຣສັ່ງແກ່ຜູ້ກວດງານຂອງປະຊາຊົນ ແລະ ແກ່ພະນັກງານເວົ້າວ່າ
ຈາກນີ້ໄປຕ້ອງໃຫ້ຟາງແກ່ປະຊາຊົນເພື່ອເຮັດອິດອົກຕໍ່ໄປ
ຄືກັບມື້ວານນີ້ແລະມື້ກ່ອນໜ້ານັ້ນ, ແຕ່ໃຫ້ພວກເຂົາເອງໄປເກັບກຳຟາງສຳລັບຕົນເອງ.
ແລະການຈັດການເຮັດອິດທີ່ພວກເຂົາເຈົ້າເຮັດຢູ່ໃນແຕ່ລະມື້, ເຈົ້າຈະວາງໃສ່ໃຫ້ພວກເຂົາເຈົ້າ,
ເຈົ້າຈະບໍ່ເອົາອອກຫຍັງເລີຍ, ເພາະວ່າພວກເຂົາເຈົ້າວ່າງ,
ຍ້ອນເຫດນີ້ພວກເຂົາເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ຮ້ອງອອກມາວ່າ,
ໃຫ້ພວກເຮົາລຸກຂຶ້ນແລະບູຊາແຕ່ພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ.
ໃຫ້ຜົນງານຂອງມະນຸດເຫຼົ່ານີ້ຖືກບັນທຸກໜັກ, ແລະໃຫ້ພວກເຂົາກັງວົນກ່ຽວກັບສິ່ງເຫຼົ່ານີ້,
ແລະຢ່າໃຫ້ພວກເຂົາກັງວົນກ່ຽວກັບຄຳເວົ້າທີ່ຫວ່າງເປົ່າ.

ພວກຜູ້ຄຸມງານແລະພວກນັກຂຽນກຳລັງຮີບຮ້ອນພວກເຂົາ ແລະກຳລັງເວົ້າຕໍ່ປະຊາຊົນວ່າ:
ຟາໂຣກ່າວສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ວ່າ ເຮົາຈະບໍ່ໃຫ້ຟາງແກ່ພວກເຈົ້າອີກຕໍ່ໄປ.
ພວກທ່ານເອງຕ້ອງໄປເກັບຟາງໃຫ້ຕົນເອງຈາກບ່ອນໃດກໍ່ຕາມທີ່ທ່ານພົບ,
ເພາະວ່າຈະບໍ່ມີການຫຼຸດຜ່ອນຈຳນວນທີ່ກຳນົດໄວ້ໃຫ້ທ່ານເລຍ
ແລະປະຊາຊົນກໍ່ກະຈາຍໄປທົ່ວແຜ່ນດິນອີຢິບເພື່ອເກັບກຳຟ້ອນຟາງມາເປັນຟາງ.
ພວກຜູ້ຄຸມງານໄດ້ຮີບຮ້ອນເຂົາເຈົ້າ, ໂດຍກ່າວວ່າ,
ຈຶ່ງສຳເລັດວຽກງານທີ່ກຳນົດໃຫ້ໃນແຕ່ລະມື້, ຄືກັນກັບເວລາທີ່ຟາງຖືກໃຫ້ແກ່ພວກເຈົ້າ.

ແລະພວກຄະນາຈານຂອງເຊື້ອຊາດລູກຊາຍອິດສະລາເອນ,
ຜູ້ທີ່ຖືກແຕ່ງຕັ້ງເທິງພວກເຂົາໂດຍຜູ້ຄຸມງານຂອງຟາໂຣ, ຖືກຕີ, ໂດຍເວົ້າວ່າ,
ເປັນຫຍັງພວກເຈົ້າບໍ່ເຮັດສໍາເລັດການປະກອບສ່ວນການເຮັດອິດຂອງພວກເຈົ້າຄືກັນກັບມື້ວ
ານນີ້ແລະມື້ກ່ອນ, ແລະມື້ນີ້?

ແຕ່ພວກເສນາບໍດີຂອງຊາວອິດສະລາເອນໄດ້ເຂົ້າໄປຮ້ອງຕໍ່ຟາໂຣວ່າ,
ເປັນຫຍັງທ່ານຈຶ່ງເຮັດແບບນີ້ຕໍ່ພວກຄົນໃຊ້ຂອງທ່ານ? ຟາງບໍ່ຖືກໃຫ້ແກ່ຄົນໃຊ້ຂອງເຈົ້າ,
ແລະພວກເຂົາເວົ້າໃຫ້ພວກເຮົາເຮັດອິດ, ແລະຈຶ່ງເບິ່ງ ຄົນໃຊ້ຂອງເຈົ້າຖືກເຂັ້ມ,
ດັ່ງນັ້ນເຈົ້າຈະເຮັດຜິດຕໍ່ປະຊາຊົນຂອງເຈົ້າ. ແລະ ທ່ານໄດ້ເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ,
ພວກເຈົ້າຢູ່ວ່າງ, ພວກເຈົ້າເປັນຄົນຂີ້ຄ້ານ. ເພາະເຫດນີ້ພວກເຈົ້າຈຶ່ງເວົ້າວ່າ,
ໃຫ້ພວກເຮົາໄປຖວາຍເຄື່ອງບູຊາແຕ່ພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ. ດຽວນີ້ ດັ່ງນັ້ນ
ໄປເຮັດວຽກເທາະ, ເພາະວ່າຟາງຈະບໍ່ຖືກໃຫ້ແກ່ພວກເຈົ້າ,
ແລະພວກເຈົ້າຕ້ອງສົ່ງຈໍານວນອິດທີ່ກໍານົດໄວ້ຄືນ.

ພວກນັກຂຽນຂອງລູກຊາຍອິດສະລາເອນເຫັນຕົນເອງຢູ່ໃນຄວາມຊຸກຍາກ, ເວົ້າວ່າ:
ພວກເຈົ້າຈະບໍ່ຫຼຸດຜ່ອນປະລິມານການເຮັດອິດທີ່ກໍານົດໄວ້ໃນແຕ່ລະມື້.

ພວກເຂົາໄດ້ພົບໂມເຊແລະອາໂຣນທີ່ກໍາລັງມາພົບພວກເຂົາ,
ໃນຂະນະທີ່ພວກເຂົາກໍາລັງອອກມາຈາກຟາໂຣ ແລະເຂົາເຈົ້າເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ,
ຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າເຫັນເຈົ້າແລະຕັດສິນເຈົ້າ,
ເພາະວ່າເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ກິນຂອງພວກເຮົາໜ້າກຽດຊັງຕໍ່ໜ້າຟາໂຣແລະຕໍ່ໜ້າຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງລ
າວ, ເພື່ອໃຫ້ດາບເຂົ້າໄປໃນມືຂອງລາວເພື່ອຂ້າພວກເຮົາ.

ໂມເຊໄດ້ກັບຄືນໄປຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ເວົ້າວ່າ, ຂ້ານ້ອຍຂໍຮ້ອງ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ເປັນຫຍັງທ່ານຈຶ່ງໄດ້ທໍາຮ້າຍປະຊາຊົນນີ້? ແລະ ເປັນຫຍັງທ່ານຈຶ່ງໄດ້ສົ່ງຂ້ານ້ອຍມາ?
ແລະຕັ້ງແຕ່ຂ້ອຍໄດ້ໄປຫາຟາໂຣເພື່ອເວົ້າໃນນາມຂອງພຣະອົງ,
ລາວໄດ້ທໍາລະມານປະຊາຊົນນີ້, ແລະພຣະອົງບໍ່ໄດ້ຊ່ວຍປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ.

ຝ

ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ກໍ່ກ່າວກັບໂມເຊວ່າ, ບັດນີ້ເຈົ້າຈະໄດ້ເຫັນສິ່ງທີ່ເຮົາຈະເຮັດກັບຟາໂຣ,
ເພາະວ່າດ້ວຍມືທີ່ເຂັ້ມແຂງລາວຈະສົ່ງພວກເຂົາອອກໄປ,

ແລະດ້ວຍແຂນທີ່ຍົກສູງລາວຈະຂັບໄລ່ພວກເຂົາອອກຈາກແຜ່ນດິນຂອງລາວ.

ພຣະເຈົ້າໄດ້ດຣັສກັບໂມເຊ ແລະ ໄດ້ກ່າວກັບລາວວ່າ ຂ້ານ້ອຍແມ່ນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ

ແລະຂ້ານ້ອຍໄດ້ປາກົດຕໍ່ອັບຣາຮາມ, ອິສອັກ ແລະ ຢາໂກບ

ໃນຖານະເປັນພຣະເຈົ້າຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແຕ່ຊື່ຂອງຂ້ານ້ອຍຄືພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ

ຂ້ານ້ອຍບໍ່ໄດ້ເປີດເຜີຍໃຫ້ແກ່ເຂົາເຈົ້າ.

ແລະຂ້ອຍໄດ້ຕັ້ງພັນທະສັນຍາຂອງຂ້ອຍກັບພວກເຂົາ,

ເພື່ອໃຫ້ແຜ່ນດິນຂອງຊາວຄານາອານແກ່ພວກເຂົາ, ຄືແຜ່ນດິນທີ່ພວກເຂົາໄດ້ອາໄສຢູ່ອາໄສ,
ທີ່ພວກເຂົາໄດ້ອາໄສຢູ່ເທິງມັນ.

ແລະຂ້ອຍໄດ້ຍິນສຽງຄັດຄ້ານຂອງລູກຫລານອິດສະລາເອນທີ່ຊາວອີຢິບເປັນທາດພວກເຂົາ,

ແລະຂ້ອຍໄດ້ລະນຶກເຖິງພັນທະສັນຍາຂອງພວກເຈົ້າ. ໄປ,

ຂ້ອຍເວົ້າກັບລູກຫຼານອິດສະລາເອນວ່າ, ຂ້ອຍແມ່ນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,

ແລະຂ້ອຍຈະນຳເຈົ້າທັງຫຼາຍອອກຈາກອຳນາດຂອງຊາວອີຢິບ,

ແລະຂ້ອຍຈະປັດປ່ອຍເຈົ້າທັງຫຼາຍຈາກຄວາມເປັນທາດ,

ແລະຂ້ອຍຈະໄຖ່ເຈົ້າທັງຫຼາຍດ້ວຍແຂນອັນສູງສົ່ງແລະການພິພາກສາອັນຍິ່ງໃຫຍ່.

ແລະຂ້ານ້ອຍຈະຮັບເອົາເຈົ້າທັງຫຼາຍເປັນປະຊາຊົນຂອງຂ້ານ້ອຍ,

ແລະຂ້ານ້ອຍຈະເປັນພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າທັງຫຼາຍ,

ແລະເຈົ້າທັງຫຼາຍຈະຮູ້ວ່າຂ້ານ້ອຍແມ່ນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າທັງຫຼາຍ,

ຜູ້ທີ່ໄດ້ນຳເຈົ້າທັງຫຼາຍອອກຈາກການກົດຂີ່ຂອງຊາວອີຢິບ.

ແລະຂ້ານ້ອຍຈະນຳເອົາເຈົ້າທັງຫຼາຍເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນທີ່ຂ້ານ້ອຍໄດ້ຍື່ນມືອອກເພື່ອໃຫ້ແກ່ອັ

ບຣາຮາມ, ອິສອາກ ແລະ ຢາໂກບ,
ແລະຂ້ານ້ອຍຈະມອບມັນໃຫ້ແກ່ເຈົ້າທັງຫຼາຍເປັນມໍລະດົກ, ຂ້ານ້ອຍຄືພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.
ໂມເຊໄດ້ເວົ້າດັ່ງນັ້ນກັບລູກຫລານອິດສະລາເອນ, ແຕ່ເຂົາເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຟັງໂມເຊ
ເພາະຄວາມທໍ້ແທ້ໃຈ ແລະ ເພາະວຽກງານທີ່ໜັກໜ່ວງ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວຕໍ່ໂມເຊວ່າ
ເຂົ້າໄປເວົ້າກັບຟາຣອກະສັດອີຢິບ,
ເພື່ອວ່າລາວຈະສົ່ງພວກລູກຊາຍອິດສະຣາເອນອອກຈາກແຜ່ນດິນຂອງລາວ.
ໂມເຊໄດ້ເວົ້າຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າວ່າ, ນີ້ແນ, ລູກຫຼານອິດສະຣາເອນບໍ່ໄດ້ຟັງຂ້ານ້ອຍ,
ແລ້ວຟາຣອກະສັດຈະຟັງຂ້ານ້ອຍໄດ້ແນວໃດ? ຂ້ານ້ອຍບໍ່ມີເຫດຜົນ.
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງກ່າວກັບໂມເຊແລະອາຣອນ,
ແລະໄດ້ສັ່ງໃຫ້ເຂົາເຈົ້າໄປຫາຟາຣອກະສັດແຫ່ງອີຢິບ,
ເພື່ອໃຫ້ປ່ອຍຊາວອິສຣາເອນອອກຈາກແຜ່ນດິນອີຢິບ.

ແລະເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຜູ້ນຳຂອງເຮືອນຄອບຄົວຂອງເຂົາເຈົ້າ, ລູກຊາຍຂອງຮູເບນ
ລູກຫົວປີຂອງອິດສະຣາເອນ: ເອໂນກ, ແລະຟິນລູ, ເຮສຣອນ, ແລະຄາມີ,
ນີ້ແມ່ນເຄືອຍາດຂອງຮູເບນ. ແລະລູກຊາຍຂອງຊິເມໂອນ: ເຢມູເອນ, ຢາມິນ, ເອຣຸດ, ຢາຄິນ,
ໂຊຣາ, ແລະຊາອຸນທີ່ເກີດຈາກແມ່ຍິງຊາວຄານາອານ.

ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຄອບຄົວຂອງລູກຊາຍຊິເມໂອນ.

ແລະເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຊື່ຂອງລູກຊາຍຂອງເລວີຕາມເຜົ່າພັນຂອງພວກເຂົາ: ເກດຊອນ, ໂຄຣາດ,
ແລະເມຣາຣີ, ແລະປີຂອງຊີວິດຂອງເລວີແມ່ນຮ້ອຍສາມສິບເຈັດປີ.

ແລະເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນລູກຊາຍຂອງເກດຊອນ ຄື ລີບນີ ແລະ ຊິເມອີ ຕາມຄອບຄົວຂອງເຂົາເຈົ້າ
ແລະລູກຊາຍຂອງໂຄຣາດຄື: ອຳຣາມ, ອິດຊາຣ໌, ເຮໂບຣນ ແລະ ອຸດຊີເອນ.

ອາຍຸຂອງໂຄຣາດແມ່ນ ໜຶ່ງຮ້ອຍສາມສິບສາມປີ. ແລະລູກຊາຍຂອງເມຣາຣີ ຄື ມາຫລີ ແລະ
ມູຊີ. ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຄອບຄົວບັນພະບຸລຸດຂອງເລວີຕາມຄວາມເປັນຍາດຂອງພວກເຂົາ.

ແລະອຳຮາມໄດ້ເອົາໂປເຄເບດ ລູກສາວຂອງອ້າຍນ້ອງຊາຍຂອງພໍ່ຂອງລາວ
ເປັນເມຍຂອງຕົນເອງ, ແລະນາງໄດ້ເກີດອາໂຮນ, ໂມເຊ
ແລະມາຣຽມເອື້ອຍນ້ອງຍິງຂອງເຂົາເຈົ້າໃຫ້ລາວ.

ຊີວິດຂອງອຳຮາມແມ່ນຮ້ອຍສາມສິບສອງປີ. ແລະລູກຊາຍຂອງອິດຊາຮາຄື: ໂກຣະ, ນາເຟກ
ແລະ ເຊກຣີ. ແລະລູກຊາຍຂອງອຸດຊີເອນແມ່ນ ມີຊາເອນ, ເອລີຊາຟານ ແລະ ເຊເກຣ.
ອາໂຮນໄດ້ເອົາເອລີຊາເບັດ ລູກສາວຂອງອາມິນາດາບ, ເອື້ອຍນ້ອງຍິງຂອງນາຊອນ,
ເປັນເມຍຂອງລາວ, ແລະນາງໄດ້ເກີດລູກໃຫ້ລາວຄືນາດາບ, ອາບີອຸດ, ເອເລອາຊາ,
ແລະອີທາມາ. ລູກຊາຍຂອງໂກຣາແມ່ນ ອາເຊຍ, ເອນການາ, ແລະ ອາບີອາຊາ,
ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນລຸ້ນຕໍ່ມາຂອງໂກຣາ.

ແລະເອເລອາຊາລູກຂອງອາໂຮນໄດ້ເອົາລູກສາວຂອງຟູທິເອນເປັນເມຍຂອງລາວ,
ແລະນາງໄດ້ເກີດຟິເນຮາສໃຫ້ລາວ,
ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຫົວໜ້າຄອບຄົວຂອງຊາວເລວີຕາມລຸ້ນຂອງເຂົາເຈົ້າ. ນີ້ແມ່ນອາໂຮນແລະໂມເຊ,
ທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບພວກເຂົາໃຫ້ນຳພາລູກຫຼານອິດສະຣາເອນອອກຈາກແຜ່ນດິນອີຢິບດ້
ວຍກຳລັງຂອງພວກເຂົາ. ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຜູ້ທີ່ສົນທະນາກັບຟາໂຣກະສັດແຫ່ງອີຢິບ,
ແລະພວກເຂົາໄດ້ນຳພາລູກຫຼານອິດສະຣາເອນອອກຈາກແຜ່ນດິນອີຢິບ,
ຄືອາໂຮນແລະໂມເຊ. ໃນວັນທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບໂມເຊໃນແຜ່ນດິນເອຢິບ.
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບໂມເຊວ່າ: ເຮົາແມ່ນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ຈົ່ງໄປເວົ້າກັບຟາໂຣກະສັດແຫ່ງອີຢິບທຸກສິ່ງທີ່ເຮົາບອກເຈົ້າ.
ແລະໂມເຊໄດ້ເວົ້າຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າວ່າ: ດູເບິ່ງ, ຂ້ານ້ອຍເປັນຄົນເວົ້າບໍ່ຄ່ອຍຊັດ,
ແລ້ວຟາໂຣຈະຟັງຂ້ານ້ອຍໄດ້ແນວໃດ?

໗

ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບໂມເຊວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງເລີຍ, ເຮົາໄດ້ໃຫ້ເຈົ້າເປັນພຣະເຈົ້າຕໍ່ຟາໂຣ,
ແລະອາໂຣນພີ່ນ້ອງຂອງເຈົ້າຈະເປັນຜູ້ປະກາດພຣະທຳຂອງເຈົ້າ.

ເຈົ້າຈະເວົ້າກັບລາວທຸກສິ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າສັ່ງກັບເຈົ້າ,

ແລະອາໂຣນພີ່ນ້ອງຂອງເຈົ້າຈະເວົ້າຕໍ່ຟາໂຣ,

ເພື່ອໃຫ້ສິ່ງບຸດຊາຍອິດສະຣາເອນອອກຈາກແຜ່ນດິນຂອງລາວ.

ແຕ່ຂ້ານ້ອຍຈະເຮັດໃຫ້ຫົວໃຈຂອງຟາໂຣແຂງກະດ້າງ ແລະຈະເພີ່ມເຄື່ອງໝາຍ

ແລະການອັດສະຈັນຂອງຂ້ານ້ອຍໃນແຜ່ນດິນເອີຢິບ ແລະຟາໂຣຈະບໍ່ຟັງເຈົ້າທັງຫຼາຍ,

ແລະຂ້ານ້ອຍຈະວາງມືຂອງຂ້ານ້ອຍເທິງອີຢິບ, ແລະຂ້ານ້ອຍຈະນຳປະຊາຊົນຂອງຂ້ານ້ອຍ

ຄືລູກຫຼານອິດສະຣາເອນ ອອກຈາກແຜ່ນດິນອີຢິບດ້ວຍກຳລັງຂອງຂ້ານ້ອຍ

ພ້ອມດ້ວຍການແກ້ແຄ້ນທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່.

ແລະຊາວອີຢິບທັງໝົດຈະຮູ້ວ່າຂ້ານ້ອຍເປັນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,

ເມື່ອຂ້ານ້ອຍຍິ່ນມືຂອງຂ້ານ້ອຍອອກເທິງອີຢິບ,

ແລະຂ້ານ້ອຍຈະນຳບຸດຊາຍອິດສະຣາເອນອອກຈາກທ່າມກາງພວກເຂົາ. ໂມເຊ ແລະ ອາໂຣນ

ໄດ້ເຮັດຄືກັນກັບທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສັ່ງພວກເຂົາ, ເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຮັດດັ່ງນັ້ນ.

ໂມເຊສແມ່ນມີອາຍຸແປດສິບປີ, ແລະອາໂຣນອ້າຍນ້ອງຂອງລາວມີອາຍຸແປດສິບສາມປີ,

ເມື່ອລາວເວົ້າກັບຟາໂຣ. ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວຕໍ່ໂມເຊແລະອາໂຣນວ່າ

ແລະຖ້າຟາໂຣເວົ້າກັບພວກເຈົ້າວ່າ, ຈົ່ງໃຫ້ເຄື່ອງໝາຍຫຼືສິ່ງມະຫັດແກ່ພວກເຮົາ,

ແລະເຈົ້າຈະເວົ້າກັບອາໂຣນອ້າຍນ້ອງຂອງເຈົ້າວ່າ,

ຈົ່ງເອົາໄມ້ເທົ້າແລ້ວໂຍນລົງເທິງແຜ່ນດິນຕໍ່ໜ້າຟາໂຣແລະຕໍ່ໜ້າພວກຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງລາວ,

ແລະມັນຈະກາຍເປັນງູໃຫຍ່.

ໂມເຊແລະອາໂຣນເຂົ້າໄປຕໍ່ໜ້າຟາໂຣແລະບັນດາຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງລາວ,

ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຮັດດັ່ງນັ້ນ, ຄືກັບທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັ່ງແກ່ເຂົາເຈົ້າ,

ແລະອາໂຣນໄດ້ໂຍນທ່ອນໄມ້ຕໍ່ໜ້າຟາໂຣແລະຕໍ່ໜ້າບັນດາຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງລາວ,

ແລະມັນກໍ່ກາຍເປັນມັງກອນ. ຟາໂຣໄດ້ເອີ້ນປະຊຸມພວກນັກປັນຍາຂອງອີຢິບ ແລະ
ພວກໂຫມໝໍ, ແລະ ພວກໝໍຜີຂອງຊາວອີຢິບກໍ່ໄດ້ເຮັດຄືກັນດ້ວຍວິດຖາມົນຂອງພວກເຂົາ.
ແລະພວກເຂົາແຕ່ລະຄົນໄດ້ໂຍນໄມ້ເທົ້າຂອງຕົນ, ແລະມັນກາຍເປັນງູໃຫຍ່,
ແລະໄມ້ເທົ້າຂອງອາໂຣນໄດ້ກິນໄມ້ເທົ້າຂອງພວກເຂົາ. ແລະຫົວໃຈຂອງຟາໂຣກໍ່ແຂງກະດ້າງ,
ແລະລາວບໍ່ໄດ້ຟັງເຂົາເຈົ້າ, ດັ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັ່ງໃຫ້ເຂົາເຈົ້າ.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕັດສິນກັບໂມເຊວ່າ, ຫົວໃຈຂອງຟາໂຣໄດ້ແຂງກະດ້າງ
ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ສິ່ງປະຊາຊົນອອກໄປ. ໄປຫາຟາໂຣໃນຕອນເຊົ້າ, ນີ້ແນລາວອອກໄປຫາແມ່ນ້ຳ,
ແລະເຈົ້າຈະໄປພົບລາວຢູ່ຝັ່ງແມ່ນ້ຳ, ແລະເຈົ້າຈະຖືໄມ້ເທົ້າທີ່ກາຍເປັນງູໄວ້ໃນມືຂອງເຈົ້າ.
ແລະເຈົ້າຈະເວົ້າຕໍ່ລາວວ່າ,

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງຊາວເຮັບເຮົາໄດ້ສັ່ງຂ້ານ້ອຍມາຫາເຈົ້າ, ເວົ້າວ່າ,
ຈົ່ງປ່ອຍປະຊາຊົນຂອງຂ້ານ້ອຍອອກໄປ,

ເພື່ອວ່າເຂົາເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບໃຊ້ຂ້ານ້ອຍໃນຖິ່ນທຸລະກັນດານ, ແລະຈົ່ງເບິ່ງ,
ເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຟັງຈົນກ່ວາເຖິງບັດນີ້. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕັດສິນວ່າ

ໃນເລື່ອງນີ້ເຈົ້າຈະຮູ້ວ່າຂ້ານ້ອຍແມ່ນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຈົ່ງເບິ່ງ

ຂ້ານ້ອຍຈະຕິໄມ້ເທົ້າທີ່ຢູ່ໃນມືຂອງຂ້ານ້ອຍລົງເທິງນ້ຳທີ່ຢູ່ໃນແມ່ນ້ຳ

ແລະມັນຈະປ່ຽນເປັນເລືອດ ແລະປາທີ່ຢູ່ໃນແມ່ນ້ຳຈະຕາຍ, ແລະແມ່ນ້ຳຈະເໝັນ,

ແລະຊາວອີຢິບຈະບໍ່ສາມາດດື່ມນ້ຳຈາກແມ່ນ້ຳໄດ້.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕັດສິນໃຈເວົ້າກັບໂມເຊວ່າ, ຈົ່ງບອກອາໂຣນອ້າຍນ້ອງຂອງເຈົ້າວ່າ,
ຈົ່ງຖືໄມ້ເທົ້າຂອງເຈົ້າໄວ້ໃນມືຂອງເຈົ້າ, ແລະຍື່ນມືຂອງເຈົ້າອອກໄປເທິງນ້ຳຂອງອີຢິບ,
ເທິງແມ່ນ້ຳຂອງເຂົາເຈົ້າ, ເທິງຄອງຂອງເຂົາເຈົ້າ, ເທິງບຶງຂອງເຂົາເຈົ້າ,

ແລະເທິງນ້ຳທີ່ຮວບຮວມໄວ້ທັງໝົດຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແລະມັນຈະກາຍເປັນເລືອດ.

ແລະມັນໄດ້ກາຍເປັນເລືອດໃນທົ່ວແຜ່ນດິນອີຢິບທັງໝົດ, ທັງໃນໄມ້ແລະໃນຫີນ.

ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຮັດດັ່ງນັ້ນ, ໂມເຊແລະອາໂຣນ, ຄືກັນກັບທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັ່ງແກ່ເຂົາເຈົ້າ,
ແລະລາວໄດ້ຍົກໄມ້ເທົ້າຂອງລາວຂຶ້ນ ແລ້ວຕີນ້ຳທີ່ຢູ່ໃນແມ່ນ້ຳຕໍ່ໜ້າຟາໂຣ
ແລະຕໍ່ໜ້າຜູ້ປະກອບຂອງລາວ, ແລະໄດ້ປ່ຽນນ້ຳທັງໝົດທີ່ຢູ່ໃນແມ່ນ້ຳໄປເປັນເລືອດ.
ແລະປາທີ່ຢູ່ໃນແມ່ນ້ຳກໍຕາຍ, ແລະແມ່ນ້ຳກໍເໝັນ,
ແລະຊາວອີຢິບບໍ່ສາມາດດື່ມນ້ຳຈາກແມ່ນ້ຳໄດ້, ແລະມີເລືອດຢູ່ທົ່ວແຜ່ນດິນອີຢິບ.
ພວກໝໍຜີຊາວອີຢິບກໍໄດ້ເຮັດຄືກັນດ້ວຍວິດຖາມົນຄຳຂອງພວກເຂົາ,
ແລະຫົວໃຈຂອງຟາໂຣກໍຖືກເຮັດໃຫ້ແຂງກະດ້າງ, ແລະລາວບໍ່ໄດ້ຟັງພວກເຂົາ,
ຄືກັນທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວໄວ້. ຟາໂຣຫັນກັບແລ້ວເຂົ້າໄປໃນເຮືອນຂອງລາວ,
ແລະລາວບໍ່ໄດ້ໃສ່ໃຈຫຼືແມ່ນຄິດເຖິງເລື່ອງນີ້ເລີຍ.
ຊາວອີຢິບທັງໝົດໄດ້ຂຸດອ້ອມແມ່ນ້ຳເພື່ອດື່ມນ້ຳ,
ແຕ່ພວກເຂົາບໍ່ສາມາດດື່ມນ້ຳຈາກແມ່ນ້ຳໄດ້. ແລະເຈັດມື້ໄດ້ສຳເລັດລົງ
ຫຼັງຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຕີແມ່ນ້ຳ.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວຕໍ່ໂມເຊວ່າ, ເຂົ້າໄປຫາຟາໂຣ ແລະ ເຈົ້າຈະເວົ້າກັບລາວວ່າ,
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕັດສິນດັ່ງນີ້: ປ່ອຍປະຊາຊົນຂອງເຮົາອອກໄປ
ເພື່ອວ່າເຂົາເຈົ້າຈະປະກອບພິທີແດ່ເຮົາ. ຖ້າເຈົ້າບໍ່ປາດຖະໜາທີ່ຈະສົ່ງອອກໄປ, ຈົ່ງເບິ່ງເລີຍ,
ຂ້ານ້ອຍຈະຕິເຂດແດນທັງໝົດຂອງເຈົ້າດ້ວຍກົບ. ແລະແມ່ນ້ຳຈະຕົ້ມອອກກົບ,
ແລະພວກມັນຈະຂຶ້ນໄປເຂົ້າໃນເຮືອນຂອງເຈົ້າ,
ແລະເຂົ້າໄປໃນຫ້ອງເກັບຂອງຫ້ອງນອນຂອງເຈົ້າ, ແລະເທິງຕຽງນອນຂອງເຈົ້າ,
ແລະເທິງເຮືອນຂອງຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຈົ້າ ແລະປະຊາຊົນຂອງເຈົ້າ,
ແລະຢູ່ໃນຮ່ອງນວດແປ້ງຂອງເຈົ້າ, ແລະຢູ່ໃນເຕົາອົບຂອງເຈົ້າ. ແລະກົບຈະຂຶ້ນມາເທິງເຈົ້າ,
ເທິງຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຈົ້າ, ແລະເທິງປະຊາຊົນຂອງເຈົ້າ.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕຣັສກັບໂມເຊວ່າ, ຈົ່ງບອກອາໂຣນອ້າຍນ້ອງຂອງເຈົ້າວ່າ,
 ຈົ່ງຍື່ນມືຂອງເຈົ້າຖືໄມ້ເທົ້າອອກໄປເທິງແມ່ນ້ຳ, ແລະເທິງຄອງ, ແລະເທິງບຶງ,
 ແລະນ້ຳກົບຂຶ້ນມາ. ແລະອາໂຣນໄດ້ຍື່ນມືອອກເທິງນ້ຳຂອງອີຢິບ ແລະນ້ຳກົບຂຶ້ນມາ
 ແລະກົບໄດ້ຂຶ້ນມາ ແລະປົກຄຸມແຜ່ນດິນອີຢິບ
 ພວກຫມໍຜີຂອງຊາວອີຢິບກໍໄດ້ເຮັດຄືກັນດ້ວຍເວດມົນຂອງພວກເຂົາ ແລະ
 ນ້ຳກົບຂຶ້ນມາເທິງແຜ່ນດິນອີຢິບ. ແລະຟາໂຣໄດ້ເອີ້ນໂມເຊແລະອາໂຣນ ແລະກ່າວວ່າ
 ຈົ່ງອະທິຖານເພື່ອຂ້ານ້ອຍຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະຂໍໃຫ້ພຣະອົງເອົາເຂົ້ງອອກຈາກຂ້ານ້ອຍ
 ແລະຈາກປະຊາຊົນຂອງຂ້ານ້ອຍ ແລະຂ້ານ້ອຍຈະປ່ອຍເຂົາເຈົ້າໄປ
 ເພື່ອເຂົາເຈົ້າຈະໄດ້ຖວາຍເຄື່ອງບູຊາແກ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໂມເຊເວົ້າກັບຟາໂຣວ່າ:
 ຈົ່ງກຳນົດເວລາໃຫ້ຂ້ອຍວ່າຂ້ອຍຈະອະທິຖານເມື່ອໃດກ່ຽວກັບເຈົ້າ,
 ກ່ຽວກັບຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຈົ້າ, ແລະກ່ຽວກັບປະຊາຊົນຂອງເຈົ້າ,
 ເພື່ອທຳລາຍພວກກົບຈາກເຈົ້າ, ຈາກປະຊາຊົນຂອງເຈົ້າ, ແລະຈາກເຮືອນຂອງພວກເຈົ້າ,
 ຍົກເວັ້ນພວກມັນຈະຖືກປະໄວ້ໃນແມ່ນ້ຳ. ແຕ່ເຂົາກ່າວວ່າ, ມີອື່ນ. ດັ່ງນັ້ນເຂົາຈຶ່ງກ່າວວ່າ,
 ດັ່ງທີ່ເຈົ້າໄດ້ເວົ້າ, ເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະຮູ້ວ່າບໍ່ມີອື່ນໃດນອກຈາກພຣະເຈົ້າ.
 ແລະກົບທັງຫຼາຍຈະຖືກເອົາອອກຈາກເຈົ້າ, ແລະຈາກເຮືອນຂອງພວກເຈົ້າ,
 ແລະຈາກບ່ອນຢູ່ອາໄສຊານນອກ, ແລະຈາກຄົນຮັບໃຊ້ຂອງເຈົ້າ,
 ແລະຈາກປະຊາຊົນຂອງເຈົ້າ, ຍົກເວັ້ນພວກມັນຈະຖືກປະໄວ້ໄວ້ໃນແມ່ນ້ຳ. ໂມເຊ ແລະ
 ອາໂຣນ ໄດ້ອອກຈາກຟາໂຣ, ແລະ
 ໂມເຊໄດ້ຮ້ອງອອກຕໍ່ພຣະເຈົ້າກ່ຽວກັບການກຳນົດເລື່ອງກົບ, ດັ່ງທີ່ຟາໂຣໄດ້ກຳນົດໄວ້.
 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຮັດຕາມທີ່ໂມເຊເວົ້າໄວ້ ແລະ ພວກກົບກໍຕາຍອອກຈາກເຮືອນ
 ອອກຈາກສະຖານທີ່ນອກເມືອງ ແລະ ອອກຈາກທົ່ງນາ

ແລະເຂົາເຈົ້າເກັບກຳພວກມັນເປັນກອງໆ, ແລະແຜ່ນດິນກໍ່ເໝັນ.
 ເມື່ອຟາໂຣເຫັນວ່າໄດ້ມີການບັນເທົາ, ຫົວໃຈຂອງລາວກໍ່ແຂງກະດ້າງ,
 ແລະລາວບໍ່ໄດ້ຟັງພວກເຂົາ, ດັ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວໄວ້.
 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕຣັສກັບໂມເຊວ່າ, ຈົ່ງບອກອາໂຣນ,
 ຈົ່ງຍື່ນມືຂອງເຈົ້າອອກດ້ວຍໄມ້ເທົ້າຂອງເຈົ້າ, ແລະຕິຝຸ່ນແຜ່ນດິນ,
 ແລະມັນຈະກາຍເປັນແມງຫວີ່ໃນຄົນ, ແລະໃນສັດສີ່ຕີນ, ແລະໃນທົ່ວແຜ່ນດິນອີ່ຫຼັບທັງໝົດ.
 ດັ່ງນັ້ນ ອາໂຣນຈຶ່ງຍືດມືຂອງລາວອອກພ້ອມກັບໄມ້ເທົ້າ ແລະຕິຝຸ່ນຂອງແຜ່ນດິນ,
 ແລະແມງກໍ່ກາຍເປັນຢູ່ໃນຄົນ ແລະໃນສັດສີ່ຕີນ,
 ແລະແມງກໍ່ກາຍເປັນຢູ່ໃນຝຸ່ນທັງໝົດຂອງແຜ່ນດິນ.
 ພວກໝໍຜີໄດ້ເຮັດຄືກັນດ້ວຍເວດມົນຂອງພວກເຂົາ ເພື່ອນຳແມງອອກມາ
 ແຕ່ພວກເຂົາບໍ່ສາມາດເຮັດໄດ້ ແລະແມງກໍ່ກາຍເປັນຢູ່ໃນຄົນ ແລະໃນສັດສີ່ຕີນ ດັ່ງນັ້ນ
 ພວກໝໍດູຈຶ່ງເວົ້າກັບຟາໂຣວ່າ, ນີ້ແມ່ນນິ້ວມືຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ
 ຫົວໃຈຂອງຟາໂຣກໍ່ແຂງກະດ້າງ, ແລະ ລາວບໍ່ໄດ້ຟັງພວກເຂົາ,
 ເຊັ່ນດຽວກັນກັບທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວໄວ້. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕັດສິນໃຈເວົ້າກັບໂມເຊວ່າ,
 ຈົ່ງລຸກຂັ້ນແຕ່ເຊົ້າຕອນເຊົ້າ ແລະ ຢືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າຟາໂຣ, ແລະ ນີ້ແມ່ນລາວຈະອອກໄປຫານ້ຳ, ແລະ
 ເຈົ້າຈະເວົ້າກັບລາວວ່າ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕັດສິນໃຈເວົ້າສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ວ່າ,
 ຈົ່ງປ່ອຍປະຊາຊົນຂອງຂ້ອຍອອກໄປ
 ເພື່ອວ່າເຂົາເຈົ້າຈະປະກອບພິທີແກ່ຂ້ອຍໃນຖິ່ນທຸລະກັນດານ.
 ຖ້າແຕ່ເຈົ້າບໍ່ປາດຖະໜາສົ່ງປະຊາຊົນຂອງຂ້ອຍອອກໄປ, ຈົ່ງເບິ່ງເລີຍ,
 ຂ້ອຍຈະສົ່ງແມງວັນມາເທິງເຈົ້າ, ເທິງຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຈົ້າ, ເທິງປະຊາຊົນຂອງເຈົ້າ,
 ແລະເທິງເຮືອນຂອງພວກເຈົ້າ, ແລະເຮືອນຂອງຊາວອີ່ຫຼັບຈະເຕັມໄປດ້ວຍແມງວັນ,
 ແລະແມ່ນແຕ່ແຜ່ນດິນທີ່ພວກເຂົາຢູ່ກໍ່ຈະເຕັມໄປດ້ວຍມັນ.
 ແລະຂ້ານ້ອຍຈະເຮັດການອັດສະຈັນໃນວັນນັ້ນຢູ່ແຜ່ນດິນໂກເຊນ,

ທີ່ປະຊາຊົນຂອງຂ້ານ້ອຍຢູ່ເທິງມັນ, ທີ່ບໍ່ຈະມີແມງວັນຢູ່ທີ່ນັ້ນ,
ເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະຮູ້ວ່າຂ້ານ້ອຍເປັນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າແຫ່ງແຜ່ນດິນທັງໝົດ.
ແລະຂ້ອຍຈະໃຫ້ຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງປະຊາຊົນຂອງຂ້ອຍ ແລະ ປະຊາຊົນຂອງເຈົ້າ,
ແຕ່ໃນມື້ອື່ນນີ້ຈະເກີດຂຶ້ນເທິງແຜ່ນດິນ. ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຮັດດັ່ງນັ້ນ,
ແລະແມງວັນສຸກຝູງໃຫຍ່ໄດ້ມາເຂົ້າໄປໃນເຮືອນຂອງຟາໂຣ,
ແລະເຂົ້າໄປໃນເຮືອນຂອງຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງລາວ, ແລະເຂົ້າໄປໃນທົ່ວແຜ່ນດິນອີຢິບທັງໝົດ,
ແລະແຜ່ນດິນໄດ້ຖືກທຳລາຍຈາກແມງວັນສຸກຝູງ.

ຟາຣາໂອໄດ້ເອີ້ນໂມເຊສແລະອາໂຣນມາ ແລະ ເວົ້າວ່າ,
ຈົ່ງມາເຮັດບູຊາແກ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າຢູ່ໃນແຜ່ນດິນນີ້.
ແລະໂມເຊກ່າວວ່າ: ບໍ່ເປັນໄປໄດ້ທີ່ຈະເຮັດດັ່ງນັ້ນ,
ເພາະວ່າພວກເຮົາຈະບູຊາສິ່ງທີ່ໜ້າກຽດຊັງຂອງຊາວອີຢິບຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງ
ພວກເຮົາ. ຖ້າພວກເຮົາບູຊາສິ່ງທີ່ໜ້າກຽດຊັງຂອງຊາວອີຢິບຕໍ່ໜ້າພວກເຂົາ,
ພວກເຮົາຈະຖືກຂວ້າງຫີນ. ພວກເຮົາຈະເດີນທາງສາມວັນເຂົ້າໄປໃນທະເລຊາຍ
ແລະຈະເຮັດພິທີບູຊາແກ່ພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ ດັ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວແກ່ພວກເຮົາ
ແລະ ຟາໂຣ ກໍ່ເວົ້າວ່າ, ຂ້ອຍຈະສົ່ງພວກເຈົ້າໄປ, ແລະ
ພວກເຈົ້າຈົ່ງເຊັນສັດຖວາຍແກ່ພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າໃນຖິ່ນທຸລະກັນດານ,
ແຕ່ຢ່າໄປໄກເກີນໄປ, ດັ່ງນັ້ນຈົ່ງອະທິຖານເພື່ອຂ້ອຍຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ໂມເຊກ່າວວ່າ,
ຂ້ານ້ອຍຈະອອກໄປຈາກເຈົ້າ ແລະ ຂ້ານ້ອຍຈະອະທິຖານຕໍ່ພຣະເຈົ້າ, ແລະ
ແມງວັນຈະອອກໄປຈາກຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຈົ້າ ແລະ ຈາກປະຊາຊົນຂອງເຈົ້າໃນມື້ອື່ນ.
ຟາໂຣຢ່າຫລອກລວງອີກ ໂດຍບໍ່ສົ່ງປະຊາຊົນໄປຖວາຍເຄື່ອງບູຊາແກ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.
ແຕ່ໂມເຊໄດ້ອອກຈາກຟາໂຣ ແລະອະທິຖານຕໍ່ພຣະເຈົ້າ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຮັດຄືກັນກັບທີ່ໂມເຊເວົ້າ, ແລະໄດ້ເອົາແມງວັນອອກຈາກຟາໂຣ,

ແລະຈາກຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງລາວ, ແລະຈາກປະຊາຊົນຂອງລາວ, ແລະບໍ່ມີເຫຼືອຢູ່ເລີຍ. ແລະ
ຟາໂຣໄດ້ເຮັດໃຫ້ຫົວໃຈຂອງລາວແຂງກະດ້າງ ແລະໃນເວລານີ້
ລາວບໍ່ຕ້ອງການປ່ອຍປະຊາຊົນໄປ

ລ

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕຣັສກັບໂມເຊວ່າ, ຈົ່ງເຂົ້າໄປຫາຟາໂຣ ແລະ ເວົ້າກັບລາວວ່າ,
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງຊາວຮີບຣູຕຣັສດັ່ງນີ້ວ່າ, ຈົ່ງປ່ອຍປະຊາຊົນຂອງເຮົາອອກໄປ
ເພື່ອວ່າເຂົາເຈົ້າຈະປະກອບພິທີແດ່ເຮົາ.
ຖ້າແທ້ຈິງເຈົ້າບໍ່ປາຖະໜາທີ່ຈະສົ່ງປະຊາຊົນຂອງຂ້ອຍອອກໄປ, ແຕ່ຍັງຄວບຄຸມລາວໄວ້,
ຈົ່ງເບິ່ງ, ມີຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະເປັນໄພຕໍ່ສັດລ້ຽງຂອງເຈົ້າທີ່ຢູ່ໃນທົ່ງທຸ່ງ, ທັງມ້າ,
ແລະສັດພາຫະນະ, ແລະອູດ, ແລະງົວ, ແລະແກະ, ຄວາມຕາຍທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ຫຼາຍທີ່ສຸດ.
ແລະຂ້ານ້ອຍຈະເຮັດການອັດສະຈັນໃນເວລານັ້ນລະຫວ່າງສັດລ້ຽງຂອງຊາວອີຢິບແລະສັດລ້ຽງ
ຂອງລູກຫຼານອິດສະຣາເອນ,
ບໍ່ມີສິ່ງໃດທີ່ກ່າວໄວ້ຈະຕາຍຈາກທັງໝົດຂອງລູກຫຼານອິດສະຣາເອນ.
ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ກຳນົດເວລາໄວ້ວ່າ, ໃນມື້ອື່ນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະເຮັດສິ່ງນີ້ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ.
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຮັດຕາມຄຳນີ້ໃນວັນຕໍ່ມາ,
ແລະສັດລ້ຽງທັງໝົດຂອງຊາວອີຢິບກໍ່ຕາຍ,
ແຕ່ສັດລ້ຽງຂອງລູກຫຼານອິສະຣາເອນບໍ່ມີຕົວໃດຕາຍເລີຍ.
ເມື່ອຟາໂຣໜ້າເຫັນວ່າບໍ່ມີສັດລ້ຽງຂອງຊາວອິດສະຣາເອນຕາຍເລີຍແມ່ນແຕ່ໂຕດຽວ,
ຫົວໃຈຂອງຟາໂຣໜ້າກໍ່ແຂງກະດ້າງ, ແລະລາວບໍ່ໄດ້ປ່ອຍປະຊາຊົນໄປ.
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງກ່າວກັບໂມເຊແລະອາໂຣນວ່າ,
ຈົ່ງເອົາຂີ້ເຖົ້າຈາກເຕົາໄຟໃຫ້ເດັກມືຂອງພວກເຈົ້າ,

ແລະໃຫ້ໂມເຊໂປ່ຍມັນຂຶ້ນສູ່ທ້ອງຟ້າຕໍ່ໜ້າຟາໂຣແລະຕໍ່ໜ້າບັນດາຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງ.
ແລະໃຫ້ມີຝຸ່ນເທິງທົ່ວທັງແຜ່ນດິນອີຢິບ,
ແລະມັນຈະເປັນແຜພຸພອງທີ່ລະເບີດອອກມາເທິງຄົນແລະສັດສີ່ຕີນ,
ທັງຄົນແລະສັດສີ່ຕີນທົ່ວທັງແຜ່ນດິນອີຢິບ. ແລະໂມເຊໄດ້ເອົາເຂົ້າຂອງເຕົາຕໍ່ໜ້າຟາໂຣ,
ແລະໂຮຍມັນໄປສູ່ທ້ອງຟ້າ,
ແລະເກີດມີແຜແລະຕຸ່ມທີ່ລະເບີດອອກມາໃນຄົນແລະໃນສັດສີ່ຕີນ.
ແລະພວກໝໍຜີບໍ່ສາມາດຢືນຕໍ່ໜ້າໂມເຊໄດ້ເພາະແຜ,
ເພາະວ່າແຜເກີດຂຶ້ນໃນຕົວພວກໝໍຜີ, ແລະໃນທົ່ວແຜ່ນດິນອີຢິບທັງໝົດ.
ແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ຫົວໃຈຂອງຟາໂຣແຂງກະດ້າງ, ແລະລາວບໍ່ໄດ້ຟັງເຂົ້າເຈົ້າ,
ດັ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັ່ງໄວ້. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວກັບໂມເຊວ່າ,
ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນແຕ່ເຊົ້າຕອນເຊົ້າ ແລະຢືນຕໍ່ໜ້າຟາໂຣ, ແລ້ວເຈົ້າຈະເວົ້າກັບລາວວ່າ,
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງຊາວຮີບຣູດັດສິນດັ່ງນີ້ວ່າ, ຈົ່ງປ່ອຍປະຊາຊົນຂອງເຮົາອອກໄປ
ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະປະກອບພິທີແກ່ເຮົາ. ໃນເວລານີ້
ຂ້ານ້ອຍຈະສົ່ງພະຍາດທັງໝົດຂອງຂ້ານ້ອຍເຂົ້າໄປໃນຫົວໃຈຂອງເຈົ້າ,
ແລະຂອງຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຈົ້າ, ແລະຂອງປະຊາຊົນຂອງເຈົ້າ,
ເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະຮູ້ວ່າບໍ່ມີຜູ້ອື່ນເປັນເໝືອນຂ້ານ້ອຍໃນທົ່ວແຜ່ນດິນໂລກ. ດຽວນີ້
ເພາະວ່າຂ້ອຍໄດ້ຍົກມືຂຶ້ນແລ້ວ ຂ້ອຍຈະຕີເຈົ້າ ແລະປະຊາຊົນຂອງເຈົ້າ ຂ້ອຍຈະປະທານ
ແລະເຈົ້າຈະຖືກທຳລາຍໄປຈາກແຜ່ນດິນໂລກ ແລະເພາະເຫດນີ້ເຈົ້າຈຶ່ງຖືກຮັກສາໄວ້,
ເພື່ອວ່າຂ້ານ້ອຍຈະສະແດງຄວາມເຂັ້ມແຂງຂອງຂ້ານ້ອຍໃນຕົວເຈົ້າ,
ແລະເພື່ອວ່າຊື່ຂອງຂ້ານ້ອຍຈະຖືກປະກາດໃນທົ່ວແຜ່ນດິນໂລກ.
ເຈົ້າຍັງເຮັດໃຫ້ປະຊາຊົນຂອງຂ້ອຍບໍ່ສາມາດອອກໄປໄດ້ຢູ່ບໍ? ຈົ່ງເບິ່ງ, ມື້ອື່ນໃນເວລານີ້
ຂ້ານ້ອຍຈະເຮັດໃຫ້ຝົນລູກເຫັບຕົກຫຼາຍທີ່ສຸດ,
ເຊິ່ງລູກເຫັບເຊັ່ນນັ້ນບໍ່ເຄີຍເກີດຂຶ້ນໃນປະເທດອີຢິບຕັ້ງແຕ່ວັນທີ່ປະເທດນັ້ນຖືກສ້າງຈົນເຖິງ

ທຸກວັນນີ້. ດຽວນີ້ຈົ່ງຮີບດ່ວນລວບລວມສັດລ້ຽງຂອງເຈົ້າ ແລະ
ທຸກສິ່ງທີ່ເຈົ້າມີຢູ່ໃນທົ່ງນາເຂົ້າມາ, ເພາະວ່າຄົນທັງໝົດ ແລະ
ສັດລ້ຽງທັງໝົດທີ່ຢູ່ໃນທົ່ງນາ ທີ່ບໍ່ໄດ້ເຂົ້າໄປໃນເຮືອນ, ເມື່ອລູກເຫັບຕົກລົງມາໃສ່ພວກມັນ
ກໍຈະຕາຍ. ຜູ້ທີ່ຢ້ານກົວຕໍ່ພຣະວາຈາຂອງພຣະເຈົ້າໃນບັນດາຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງຟາໂຣ,
ໄດ້ລວບລວມສັດລ້ຽງຂອງລາວເຂົ້າໄປໃນເຮືອນ.
ແຕ່ຜູ້ໃດທີ່ບໍ່ເອົາໃຈໃສ່ຕໍ່ພຣະທຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ກໍ່ປ່ອຍສັດລ້ຽງຂອງເຂົາໄວ້ໃນທົ່ງນາ.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕຣັສກັບໂມເຊວ່າ, ຈົ່ງຍື່ນມືຂອງເຈົ້າອອກໄປສູ່ທ້ອງຟ້າ,
ແລະລູກເຫັບຈະຕົກລົງມາທົ່ວທັງແຜ່ນດິນອີຢິບ, ເທິງຄົນ, ເທິງສັດລ້ຽງ,
ແລະເທິງພືດພັນທັງໝົດທີ່ຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນ. ໂມເຊໄດ້ຍຶດມືອອກໄປສູ່ສະຫວັນ,
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສົ່ງສຽງຟ້າຮ້ອງແລະລູກເຫັບ, ແລະໄຟໄດ້ວົງຜ່ານໄປທົ່ວແຜ່ນດິນ,
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຝົນລູກເຫັບລົງມາທົ່ວແຜ່ນດິນອີຢິບທັງໝົດ. ມີລູກເຫັບ ແລະ
ໄຟເຜົາໄຫມ້ຢູ່ໃນລູກເຫັບ, ລູກເຫັບນັ້ນຫຼາຍທີ່ສຸດ, ເຊິ່ງແບບນັ້ນບໍ່ເຄີຍເກີດຂຶ້ນໃນອີຢິບ,
ຕັ້ງແຕ່ວັນທີ່ປະຊາຊາດໄດ້ເກີດຂຶ້ນເທິງແຜ່ນດິນນັ້ນ.

ລູກເຫັບໄດ້ຕິໃນທົ່ວແຜ່ນດິນອີຢິບທັງໝົດ, ຕັ້ງແຕ່ມະນຸດຈົນເຖິງສັດລ້ຽງ,
ແລະລູກເຫັບໄດ້ຕິພືດທັງໝົດທີ່ຢູ່ໃນທົ່ງພຽງ,
ແລະລູກເຫັບໄດ້ທຳລາຍໄມ້ທັງໝົດທີ່ຢູ່ໃນທົ່ງພຽງ. ຍົກເວັ້ນໃນແຜ່ນດິນໂກເຊນ,
ບ່ອນທີ່ພວກລູກຊາຍອິດສະລາເອນຢູ່, ລູກເຫັບບໍ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນ. ຫຼັງຈາກສົ່ງຄົນໄປແລ້ວ,
ຟາໂຣໄດ້ເອີ້ນໂມເຊສແລະອາໂຣນມາ, ແລະເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ,
ຂ້ານ້ອຍໄດ້ເຮັດບາບໃນຕອນນີ້, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊອບທຳ,
ແຕ່ຂ້ານ້ອຍແລະປະຊາຊົນຂອງຂ້ານ້ອຍເປັນຄົນບໍ່ເຊື່ອພຣະເຈົ້າ.

ຈົ່ງອະທິຖານເພື່ອຂ້ານ້ອຍຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະຂໍໃຫ້ສຽງຂອງພຣະເຈົ້າ, ລູກເຫັບ,
ແລະໄຟຢຸດເຊົາ, ແລະຂ້ານ້ອຍຈະປ່ອຍພວກເຈົ້າໄປ, ແລະພວກເຈົ້າຈະບໍ່ຕ້ອງຢູ່ຕໍ່ໄປອີກ.

ໂມເຊເວົ້າກັບລາວວ່າ, ເມື່ອຂ້ອຍອອກໄປຈາກເມືອງແລ້ວ,
ຂ້ອຍຈະແຜ່ມືຂອງຂ້ອຍອອກໄປຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະສຽງຈະຢຸດ,
ລູກເຫັບແລະຝົນກໍຈະບໍ່ມີອີກຕໍ່ໄປ, ເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະຮູ້ວ່າແຜ່ນດິນນີ້ເປັນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.
ແລະຂ້ອຍຮູ້ວ່າ ເຈົ້າ ແລະພວກຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຈົ້າ ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຢ້ານກົວພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເທື່ອ.
ແຕ່ປານແລະເຂົ້າບາເລຖືກຕີ, ເພາະວ່າເຂົ້າບາເລກຳລັງຢືນຕົ້ນ, ແລະປານກຳລັງອອກເມັດ.
ແຕ່ເຂົ້າສາລີແລະເຂົ້າເປືອກບໍ່ຖືກທຳລາຍ, ເພາະວ່າມັນເປັນພືດທີ່ອອກຊ້າ.
ໂມເຊໄດ້ອອກຈາກຟາໂຣໄປຢູ່ພາຍນອກເມືອງ, ແລະໄດ້ຍື່ນມືອອກໄປຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ແລະສຽງຕ່າງໆກໍຢຸດລົງ, ແລະລູກເຫັບກັບຝົນກໍບໍ່ໄດ້ຕົກລົງມາເທິງແຜ່ນດິນອີກຕໍ່ໄປ.
ແຕ່ເມື່ອຟາໂຣເຫັນວ່າຝົນ ແລະ ລູກເຫັບ ແລະ ສຽງຟ້າຮ້ອງໄດ້ຢຸດແລ້ວ,
ລາວກໍເນັ້ມການທຳບາບ, ແລະ ເຮັດໃຫ້ຫົວໃຈຂອງລາວແຂງກະດ້າງ, ແລະ
ຫົວໃຈຂອງພວກຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງລາວ. ແລະຫົວໃຈຂອງຟາໂຣກໍຖືກເຮັດໃຫ້ແຂງກະດ້າງ,
ແລະລາວບໍ່ໄດ້ສົ່ງບັນດາລູກຊາຍອິດສະຣາເອນອອກໄປ,
ຄືກັນກັບທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບໂມເຊ.

໑໐

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕັດສິນໃຈເວົ້າກັບໂມເຊວ່າ: ເຂົ້າໄປຫາຟາໂຣ,
ເພາະວ່າຂ້ານ້ອຍໄດ້ເຮັດໃຫ້ຫົວໃຈຂອງລາວແລະຫົວໃຈຂອງຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງລາວແຂງກະດ້າງ,
ເພື່ອວ່າເຄື່ອງໝາຍເຫຼົ່ານີ້ຈະມາເຖິງພວກເຂົາຕໍ່ໄປ.
ເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະໄດ້ເລົ່າໃຫ້ລູກຫຼານຂອງເຈົ້າຟັງ, ແລະລູກຫຼານຂອງລູກຫຼານເຈົ້າ,
ກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ຂ້ານ້ອຍໄດ້ເຍາະເຍັ້ຍຊາວອີຢິບ,
ແລະເຄື່ອງໝາຍຕ່າງໆຂອງຂ້ານ້ອຍທີ່ຂ້ານ້ອຍໄດ້ເຮັດແກ່ພວກເຂົາ,
ແລະເຈົ້າຈະຮູ້ວ່າຂ້ານ້ອຍແມ່ນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

ໂມເຊແລະອາໂຣນເຂົ້າໄປຫາຟາໂຣແລ້ວເວົ້າກັບລາວວ່າ
 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງຊາວຮີບຣູຕັດສິນດັ່ງນີ້ວ່າ
 ຈົນກວ່າເມື່ອໃດທ່ານຈິ່ງຈະບໍ່ປະຕິເສດທີ່ຈະອັບອາຍຕໍ່ຂ້ານ້ອຍ
 ຈິ່ງປ່ອຍປະຊາຊົນຂອງຂ້ານ້ອຍອອກໄປເພື່ອວ່າເຂົາເຈົ້າຈະໄດ້ປະກອບພິທີແກ່ຂ້ານ້ອຍ
 ແຕ່ຖ້າເຈົ້າບໍ່ປະສົງຈະປ່ອຍປະຊາຊົນຂອງຂ້ານ້ອຍໄປ, ຈິ່ງເບິ່ງເລີຍ, ມື້ອື່ນນີ້ໃນເວລານີ້
 ຂ້ານ້ອຍຈະນຳເອົາຝູງຕັກແຕນຈຳນວນຫຼວງຫຼາຍມາສູ່ດິນແດນທັງໝົດຂອງເຈົ້າ.
 ແລະມັນຈະປົກຄຸມໜ້າແຜ່ນດິນໂລກ, ແລະເຈົ້າຈະບໍ່ສາມາດເບິ່ງເຫັນແຜ່ນດິນໄດ້,
 ແລະມັນຈະກົນທຸກສິ່ງທີ່ເຫຼືອຢູ່ຂອງແຜ່ນດິນ ທີ່ລູກເຫັບປະໄວ້ໃຫ້ເຈົ້າ,
 ແລະມັນຈະກົນຕົ້ນໄມ້ທຸກຕົ້ນທີ່ກຳລັງເຕີບໂຕຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນຂອງເຈົ້າ.
 ແລະເຮືອນຂອງເຈົ້າຈະເຕັມ, ແລະເຮືອນຂອງຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຈົ້າ,
 ແລະເຮືອນທັງໝົດໃນທົ່ວແຜ່ນດິນຂອງຊາວອີຢິບ, ເຊິ່ງບັນພະບຸລຸດຂອງເຈົ້າບໍ່ເຄີຍໄດ້ເຫັນ,
 ບໍ່ວ່າບັນພະບຸລຸດເຖົ້າແຖຂອງພວກເຂົາ, ຕັ້ງແຕ່ວັນທີ່ພວກເຂົາເກີດມາຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນ
 ຈົນເຖິງວັນນີ້. ແລະໂມເຊໄດ້ຫັນອອກໄປຈາກຟາໂຣ.
 ແລະພວກຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງຟາໂຣກ່າວຕໍ່ລາວວ່າ,
 ຈົນກວ່າເມື່ອໃດນີ້ຈິ່ງຈະເປັນສິ່ງກົດຂວາງແກ່ພວກເຮົາ? ຈິ່ງສົ່ງພວກຄົນເຫຼົ່ານັ້ນອອກໄປ
 ເພື່ອວ່າເຂົາເຈົ້າຈະໄດ້ປະກອບພິທີແກ່ພະເຈົ້າຂອງເຂົາເຈົ້າ,
 ຫຼືທ່ານປາຖະໜາທີ່ຈະຮູ້ວ່າອີຢິບໄດ້ຖືກທຳລາຍແລ້ວບໍ່?
 ແລະພວກເຂົາໄດ້ນຳໂມເຊແລະອາໂຣນກັບຄືນໄປຫາຟາໂຣ,
 ແລະພຣະອົງໄດ້ກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ,
 ຈິ່ງໄປແລະປະກອບພິທີແກ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າ, ແຕ່ຜູ້ໃດແຕ່ທີ່ຈະໄປ?
 ແລະໂມເຊເວົ້າວ່າ: ພວກເຮົາຈະໄປກັບຊາຍໜຸ່ມແລະຜູ້ເຖົ້າ, ກັບລູກຊາຍແລະລູກສາວ,
 ແລະແກະແລະງົວຂອງພວກເຮົາ, ເພາະວ່າເປັນງານບຸນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.
 ແລະລາວໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ, ຂໍໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຢູ່ກັບພວກເຈົ້າແນວນັ້ນ,

ດັ່ງທີ່ຂ້ອຍສົ່ງພວກເຈົ້າໄປ, ບໍ່ແມ່ນແລະສຳພະພາຂອງພວກເຈົ້າດ້ວຍບໍ່?
ຈົ່ງເບິ່ງເຖິງວ່າຄວາມຊົ່ວຮ້າຍໄດ້ຖືກເພີ່ມໃຫ້ແກ່ພວກເຈົ້າ. ບໍ່ແມ່ນແນວນັ້ນ,
ແຕ່ໃຫ້ຜູ້ຊາຍໄປ ແລະ ໃຫ້ປະກອບພິທີແດ່ພະເຈົ້າ, ເພາະວ່ານີ້ແມ່ນສິ່ງທີ່ພວກເຈົ້າຊອກຫາ.
ແລ້ວພວກເຂົາກໍ່ຂັບໄລ່ພວກເຂົາອອກຈາກຕໍ່ໜ້າຟາໂຣ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕຣັສກັບໂມເຊວ່າ,
ຈົ່ງຍື່ນມືຂອງເຈົ້າອອກເທິງແຜ່ນດິນອີຢິບ, ແລະໃຫ້ຕັກແຕນຂຶ້ນມາເທິງແຜ່ນດິນ,
ມັນຈະກິນພືດທັງໝົດຂອງແຜ່ນດິນ, ແລະໝາກໄມ້ທັງໝົດຂອງຕົ້ນໄມ້ທີ່ລູກເຫັບປະໄວ້.
ແລະໂມເຊໄດ້ຍົກໄມ້ເທົ້າຂຶ້ນສູ່ສະຫວັນ, ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ນຳລົມໄຕ້ມາເທິງແຜ່ນດິນ,
ຕະຫຼອດມື້ນັ້ນທັງໝົດ, ແລະຕະຫຼອດຄືນທັງໝົດ, ເຖິງເວລາເຊົ້າມັນກໍ່ເກີດຂຶ້ນ,
ແລະລົມໄດ້ໄດ້ນຳເອົາຕັກແຕນມາ. ແລະມັນໄດ້ນຳຕັກແຕນຂຶ້ນມາທົ່ວແຜ່ນດິນອີຢິບທັງໝົດ,
ແລະມັນໄດ້ຢຸດພັກຢູ່ທົ່ວເຂດແດນອີຢິບທັງໝົດເປັນຈຳນວນຫຼາຍທີ່ສຸດ,
ກ່ອນໜ້ານີ້ບໍ່ເຄີຍມີຕັກແຕນເຊັ່ນນັ້ນ, ແລະຫຼັງຈາກນີ້ກໍ່ຈະບໍ່ມີແບບນັ້ນອີກ.
ແລະມັນໄດ້ປົກຄຸມທັດສະນະຂອງແຜ່ນດິນໂລກ, ແລະແຜ່ນດິນໂລກກໍ່ຖືກທຳລາຍ,
ແລະມັນໄດ້ກິນພືດທັງໝົດຂອງແຜ່ນດິນໂລກ,
ແລະໝາກໄມ້ທັງໝົດຂອງຕົ້ນໄມ້ທີ່ຍັງເຫຼືອຈາກລູກເຫັບ,
ບໍ່ມີສິ່ງໃດທີ່ເປັນສີຂຽວຍັງເຫຼືອຢູ່ໃນຕົ້ນໄມ້, ແລະໃນພືດທັງໝົດຂອງທົ່ງພຽງ,
ໃນແຜ່ນດິນທັງໝົດຂອງອີຢິບ.

ຟາຣາໂອໄດ້ຮັບເອີ້ນໂມເຊສແລະອາໂຣນ, ເວົ້າວ່າ,
ຂ້ອຍໄດ້ບາບຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າທັງຫຼາຍ, ແລະຕໍ່ເຈົ້າທັງຫຼາຍ. ດັ່ງນັ້ນ
ຈົ່ງຮັບເອົາບາບຂອງຂ້ອຍໃນເວລານີ້,
ແລະຈົ່ງອະທິຖານຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າທັງຫຼາຍ,
ແລະຂໍໃຫ້ພຣະອົງເອົາຄວາມຕາຍນີ້ອອກຈາກຂ້ອຍ. ແຕ່ໂມເຊໄດ້ອອກຈາກຟາໂຣ
ແລະອະທິຖານຕໍ່ພຣະເຈົ້າ ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປ່ຽນລົມແຮງຈາກທະເລ,

ແລະໄດ້ຍົກຕັກແຕນຂຶ້ນ, ແລະໄດ້ໂຍນມັນເຂົ້າໄປໃນທະເລແດງ,
ແລະບໍ່ມີຕັກແຕນເຫຼືອແມ່ນແຕ່ໂຕດຽວໃນທົ່ວແຜ່ນດິນອີຢິບ.
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ຫົວໃຈຂອງຟາໂຣແຂງກະດ້າງ,
ແລະລາວບໍ່ໄດ້ປ່ອຍລູກຫລານອິສຣາເອນໄປ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕຣັສກັບໂມເຊວ່າ,
ຈົ່ງຍື່ນມືຂອງເຈົ້າອອກໄປສູ່ທ້ອງຟ້າ, ແລະຈົ່ງໃຫ້ມີຄວາມມືດເທິງແຜ່ນດິນອີຢິບ,
ຄວາມມືດທີ່ສຳຜັດໄດ້. ໂມເຊຍຶດມືອອກໄປໃນທ້ອງຟ້າ ແລະມີຄວາມມືດມົວ
ແລະພະຍຸເກີດຂຶ້ນເທິງແຜ່ນດິນອີຢິບທັງໝົດເປັນເວລາສາມມື້
ແລະບໍ່ມີໃຜເຫັນອ້າຍນ້ອງຂອງລາວເປັນເວລາສາມມື້,
ແລະບໍ່ມີໃຜລຸກຂຶ້ນຈາກຕຽງນອນຂອງລາວເປັນເວລາສາມມື້,
ແຕ່ສຳລັບລູກຊາຍອິດສະຣາເອນທັງໝົດ, ແສງສະຫວ່າງມີຢູ່ໃນທຸກບ່ອນທີ່ເຂົາເຈົ້າອາໄສຢູ່.
ແລະຟາໂຣໄດ້ເອີ້ນໂມເຊແລະອາໂຣນ ໂດຍເວົ້າວ່າ
ຈົ່ງໄປນະມັດສະການພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າ
ແຕ່ຈົ່ງປະໄວ້ແກະແລະງົວຂອງພວກເຈົ້າໄວ້ ແລະໃຫ້ເດັກນ້ອຍຂອງພວກເຈົ້າໄປກັບພວກເຈົ້າ
ແລະໂມເຊກ່າວວ່າ, ແຕ່ເຈົ້າຈະຕ້ອງໃຫ້ເຄື່ອງບູຊາທີ່ເຜົາໄໝ້ແລະເຄື່ອງບູຊາແກ່ພວກເຮົາ,
ເຊິ່ງພວກເຮົາຈະຖວາຍແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ.
ແລະສັດລ້ຽງຂອງພວກເຮົາຈະໄປກັບພວກເຮົາ ແລະພວກເຮົາຈະບໍ່ປ່ອຍໃຫ້ກີບເຫຼືອໄວ້ເລີຍ
ເພາະວ່າພວກເຮົາຈະເອົາຈາກພວກມັນເພື່ອນະມັດສະການພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ,
ແຕ່ພວກເຮົາບໍ່ຮູ້ວ່າພວກເຮົາຈະນະມັດສະການພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາດ້ວຍ
ຫຍັງ ຈົນກວ່າພວກເຮົາຈະໄປເຖິງທີ່ນັ້ນ.
ແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ຫົວໃຈຂອງຟາໂຣແຂງກະດ້າງ ແລະ
ລາວບໍ່ປາຖະໜາທີ່ຈະປ່ອຍພວກເຂົາໄປ. ແລະ ຟາໂຣ ກ່າວວ່າ, ໄປເສຍຈາກຂ້ອຍ,
ລະວັງຕົວເຈົ້າເອງ ຢ່າມາເຫັນໜ້າຂ້ອຍອີກ, ວັນໃດທີ່ເຈົ້າປາກົດຕົວຕໍ່ຂ້ອຍ, ເຈົ້າຈະຕາຍ.

ແຕ່ໂມເຊກ່າວວ່າ, ເຈົ້າໄດ້ເວົ້າວ່າ ຂ້ານ້ອຍຈະບໍ່ປາກົດຕົວຕໍ່ໜ້າເຈົ້າອີກຕໍ່ໄປ.

໑໑

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕັດກັບໂມເຊວ່າ,

ຂ້ານ້ອຍຈະນຳເອົາໄພພິບັດອີກໜຶ່ງຄັ້ງມາເທິງຟາໂຣແລະອີຢິບ,

ແລະຫຼັງຈາກນັ້ນລາວຈະສົ່ງພວກເຈົ້າອອກຈາກທີ່ນີ້.

ເມື່ອລາວສົ່ງພວກເຈົ້າອອກທັງໝົດແລ້ວ, ລາວຈະຂັບໄລ່ພວກເຈົ້າອອກໄປຢ່າງສິ້ນເຊີງ.

ຈົ່ງເວົ້າລັບໆເຂົ້າໃນຫູຂອງປະຊາຊົນ, ແລະໃຫ້ແຕ່ລະຄົນຂໍເອົາເຄື່ອງໃຊ້ເງິນ, ເຄື່ອງໃຊ້ທອງ

ແລະເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມຈາກເພື່ອນບ້ານຂອງເຂົາ.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປະທານຄວາມກະລຸນາແກ່ປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງຕໍ່ໜ້າຊາວເອຢິບ,

ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ຢືມແກ່ເຂົາເຈົ້າ,

ແລະໂມເຊໄດ້ກາຍເປັນຄົນຍິ່ງໃຫຍ່ຫຼາຍທີ່ສຸດຕໍ່ໜ້າຊາວເອຢິບ, ແລະຕໍ່ໜ້າຟາໂຣ,

ແລະຕໍ່ໜ້າຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງ. ແລະໂມເຊກ່າວວ່າ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕັດສິນເຫຼົ່ານີ້ວ່າ,

ປະມານເຄິ່ງຄືນຂ້ານ້ອຍຈະເຂົ້າໄປໃນທ່າມກາງອີຢິບ,

ແລະລູກຫົວປີທຸກຄົນໃນແຜ່ນດິນອີຢິບຈະຕາຍ,

ຕັ້ງແຕ່ລູກຫົວປີຂອງຟາໂຣຜູ້ທີ່ນັ່ງຢູ່ເທິງບັນລັງ,

ຈົນເຖິງລູກຫົວປີຂອງຜູ້ຮັບໃຊ້ທີ່ຢູ່ກັບແທ່ນໂມແປ້ງ,

ແລະຈົນເຖິງລູກຫົວປີຂອງສັດລ້ຽງທຸກຕົວ. ແລະຈະມີສຽງຮ້ອງໃຫຍ່ທົ່ວທັງແຜ່ນດິນອີຢິບ,

ເຊິ່ງດັງນັ້ນບໍ່ເຄີຍເກີດຂຶ້ນມາກ່ອນ, ແລະດັງນັ້ນຈະບໍ່ເກີດຂຶ້ນອີກ.

ແລະໃນບັນດາລູກຊາຍອິດສະລາເອນທັງໝົດ, ໝາຈະບໍ່ຮ້ອງດ້ວຍລິ້ນຂອງມັນ,

ຕັ້ງແຕ່ມະນຸດຈົນເຖິງສັດລ້ຽງ,

ເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະຮູ້ວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະເຮັດໃຫ້ແຕກຕ່າງຫຼາຍປານໃດລະຫວ່າງຊາວອີຢິບແລ

ະອິດສະລາເອນ. ແລະຂ້າຮັບໃຊ້ທັງໝົດເຫຼົ່ານີ້ຂອງເຈົ້າຈະລົງມາຫາຂ້ອຍ,
ແລະພວກເຂົາຈະກັມລົງນະມັດສະການຂ້ອຍ, ເວົ້າວ່າ, ອອກໄປເຈົ້າ,
ແລະປະຊາຊົນທັງໝົດຂອງເຈົ້າທີ່ເຈົ້ານຳ, ແລະຫຼັງຈາກສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ຂ້ອຍຈະອອກໄປ.
ແຕ່ໂມເຊອອກໄປຈາກຟາໂຣດ້ວຍຄວາມໂກດ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວຕໍ່ໂມເຊວ່າ,
ຟາໂຣຈະບໍ່ພັງເຈົ້າທັງຫຼາຍ,
ເພື່ອວ່າຂ້ານ້ອຍຈະທວີຄູນເຄື່ອງໝາຍແລະການອັດສະຈັນຂອງຂ້ານ້ອຍໃນແຜ່ນດິນອີຢິບ.
ໂມເຊສ ແລະ ອາໂຣນ ໄດ້ເຮັດເຄື່ອງໝາຍ ແລະ
ການອັດສະຈັນທັງໝົດເຫຼົ່ານີ້ໃນແຜ່ນດິນອີຢິບຕໍ່ໜ້າຟາໂຣ,
ແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ຫົວໃຈຂອງຟາໂຣແຂງກະດ້າງ, ແລະ
ລາວບໍ່ຍອມພັງທີ່ຈະສົ່ງລູກຫຼານອິສຣາເອນອອກໄປຈາກແຜ່ນດິນອີຢິບ.

໑໒

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕັດສິນກ່າວຕໍ່ໂມເຊແລະອາໂຣນໃນແຜ່ນດິນອີຢິບວ່າ
ເດືອນນີ້ແທ້ຈິງແມ່ນການເລີ່ມຕົ້ນຂອງເດືອນສຳລັບເຈົ້າ,
ມັນແມ່ນເດືອນທຳອິດແກ່ເຈົ້າໃນບັນດາເດືອນຂອງປີ.
ຈົ່ງເວົ້າຕໍ່ກັບຊຸມນຸມທັງໝົດຂອງລູກຫຼານອິດສະລາເອນວ່າ, ໃນວັນທີສິບຂອງເດືອນນີ້,
ໃຫ້ແຕ່ລະຄົນເອົາແກະໜຶ່ງຕົວຕາມເຮືອນບັນພະບຸລຸດຂອງເຂົາເຈົ້າ,
ແຕ່ລະຄົນເອົາແກະໜຶ່ງຕົວຕາມເຮືອນ. ຖ້າແຕ່ວ່າມີຄົນໜ້ອຍຢູ່ໃນເຮືອນ
ຈົນບໍ່ພຽງພໍສຳລັບແກະໂຕໜຶ່ງ,
ລາວຈະຈັບເອົາເພື່ອນບ້ານທີ່ຢູ່ໃກ້ຄຽງຂອງລາວມາກັບຕົນເອງ, ຕາມຈຳນວນຈິດວິນຍານ,
ແຕ່ລະຄົນຈະຖືກນັບຕາມສ່ວນທີ່ພຽງພໍສຳລັບລາວເຂົ້າໃນແກະ. ແກະທີ່ສົມບູນ, ເປັນຕົວຜູ້,
ອາຍຸໜຶ່ງປີ ຈະເປັນຂອງເຈົ້າ, ເຈົ້າຈະເອົາຈາກລູກແກະແລະລູກແບ້.

ແລະມັນຈະຖືກເກັບຮັກສາໄວ້ໃຫ້ທ່ານຈົນກວ່າຮອດວັນທີສິບສີ່ຂອງເດືອນນີ້,
ແລະຝູງຊົນທັງໝົດຂອງການຊຸມນຸມລູກຫລານອິດສະຣາເອນຈະຂ້າມັນໃນຕອນແລງ.
ແລະພວກເຂົາຈະເອົາເລືອດມາ, ແລະພວກເຂົາຈະທາໃສ່ກອບປະຕູທັງສອງຂ້າງ
ແລະໃສ່ຂອບປະຕູເທິງ, ໃນເຮືອນທີ່ພວກເຂົາຈະກິນມັນຢູ່ໃນນັ້ນ.
ແລະພວກເຂົາຈະກິນເນື້ອທີ່ປັ້ງດ້ວຍໄຟໃນຄືນນີ້,
ແລະພວກເຂົາຈະກິນເຂົ້າຈີ່ບໍ່ມີເຊື້ອກັບຜັກຂົມ. ທ່ານທັງຫຼາຍຈະບໍ່ກິນມັນດິບ ຫຼືຕົ້ມໃນນ້ຳ
ແຕ່ໃຫ້ປັ້ງດ້ວຍໄຟ ທັງຫົວ ຕົນ ແລະໄສ້ໃນ ບໍ່ໃຫ້ປະໄວ້ຫຍັງຈາກມັນຈົນເຖິງເຊົ້າ,
ແລະບໍ່ໃຫ້ທຳລາຍກະດູກຂອງມັນ, ແຕ່ສິ່ງທີ່ເຫຼືອໄວ້ຈາກມັນຈົນເຖິງເຊົ້າ ໃຫ້ເຜົາໃນໄຟ.
ດັ່ງນັ້ນ ເຈົ້າຈະກິນມັນແບບນີ້: ເອວຂອງເຈົ້າຕ້ອງຄາດໄວ້, ເກີບແຕະຕ້ອງສວມຢູ່ຕີນຂອງເຈົ້າ,
ແລະ ໄມ້ຖືຕ້ອງຢູ່ໃນມືຂອງເຈົ້າ, ແລະ ເຈົ້າຈະກິນມັນດ້ວຍຄວາມຮັບດ່ວນ,
ນີ້ແມ່ນປັດສະດາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ແລະຂ້ານ້ອຍຈະຜ່ານໄປໃນແຜ່ນດິນອີຢິບໃນຄືນນີ້,
ແລະຂ້ານ້ອຍຈະໂຈມຕີລູກຫົວປີທຸກຄົນໃນແຜ່ນດິນອີຢິບຕັ້ງແຕ່ມະນຸດຈົນເຖິງສັດລ້ຽງ,
ແລະຂ້ານ້ອຍຈະເຮັດການແກ້ແຄ້ນຕໍ່ພະເຈົ້າທັງໝົດຂອງຊາວອີຢິບ,
ຂ້ານ້ອຍຄົບຮະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ແລະເລືອດຈະເປັນເຄື່ອງໝາຍແກ່ເຈົ້າເທິງເຮືອນທີ່ເຈົ້າຢູ່ນັ້ນ,
ແລະຂ້ອຍຈະເຫັນເລືອດ, ແລະຂ້ອຍຈະປົກປ້ອງເຈົ້າ,
ແລະພະຍາດທຳລາຍຈະບໍ່ເກີດແກ່ເຈົ້າເມື່ອຂ້ອຍຕີແຜ່ນດິນອີຢິບ.

ແລະມື້ນີ້ຈະເປັນອານຸສອນໃຫ້ແກ່ທ່ານ,
ແລະທ່ານຈະສະເຫຼີມສະຫຼອງມັນເປັນງານບຸນຖວາຍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕະຫຼອດທຸກຊົນລຸ້ນຂອ
ງທ່ານ, ເປັນກົດໝາຍນິລັນດອນທ່ານຈະສະເຫຼີມສະຫຼອງມັນ.
ເຈັດວັນທ່ານທັງຫຼາຍຈະກິນເຂົ້າບໍ່ມີເຊື້ອ, ແຕ່ຕັ້ງແຕ່ວັນທຳອິດ,
ທ່ານທັງຫຼາຍຈະເອົາເຊື້ອອອກຈາກເຮືອນຂອງທ່ານ, ທຸກຄົນທີ່ກິນເຊື້ອ,
ວິນຍານນັ້ນຈະຖືກຕັດອອກຈາກອິດສະຣາເອນ, ຕັ້ງແຕ່ວັນທຳອິດຈົນເຖິງວັນທີເຈັດ.

ແລະວັນທຳອິດຈະຖືກເອີ້ນວ່າວັນສັກສິດ, ແລະວັນທີ່ເຈັດຈະເປັນວັນສັກສິດແກ່ພວກເຈົ້າ,
ພວກເຈົ້າຈະບໍ່ເຮັດວຽກງານທີ່ເປັນການຮັບໃຊ້ໃດໆໃນວັນເຫຼົ່ານັ້ນ,
ຍົກເວັ້ນສິ່ງທີ່ຈະຕ້ອງເຮັດສຳລັບທຸກຄົນ, ນີ້ເທົ່ານັ້ນທີ່ພວກເຈົ້າຈະເຮັດໄດ້.
ແລະທ່ານທັງຫຼາຍຈະຕ້ອງຮັກສາຄຳສັ່ງນີ້,
ເພາະວ່າໃນວັນນີ້ຂ້ອຍຈະນຳກຳລັງຂອງທ່ານທັງຫຼາຍອອກຈາກແຜ່ນດິນອີຢິບ,
ແລະທ່ານທັງຫຼາຍຈະຕ້ອງຖືວັນນີ້ເປັນກົດລະບຽບນິລັນດອນຕະຫຼອດຊີວິດຂອງທ່ານທັງ
ຫຼາຍ. ເລີ່ມຕົ້ນແຕ່ວັນທີ່ສິບສີ່ຂອງເດືອນທຳອິດ, ຈາກຕອນແລງທ່ານຈະກິນເຂົ້າຈີ່ທີ່ມີເຊື້ອ,
ຈົນກວ່າເຖິງວັນທີ່ຊາວເອັດຂອງເດືອນ, ຈົນກວ່າຕອນແລງ. ເຈັດມື້
ຈະບໍ່ມີເຊື້ອຢູ່ໃນເຮືອນຂອງເຈົ້າ, ທຸກຄົນທີ່ກິນເຂົ້າຈີ່ທີ່ມີເຊື້ອ,
ວິນຍານນັ້ນຈະຖືກຕັດອອກຈາກຊຸມນຸມຂອງອິດສະຣາເອນ,
ທັງຄົນຕ່າງດ້າວແລະຄົນພື້ນເມືອງຂອງແຜ່ນດິນ. ທ່ານທັງຫຼາຍຈະບໍ່ກິນເຂົ້າຈີ່ທີ່ມີເຊື້ອ,
ແຕ່ໃນທຸກທີ່ຢູ່ອາໄສຂອງທ່ານທັງຫຼາຍ, ທ່ານທັງຫຼາຍຈະກິນເຂົ້າຈີ່ທີ່ບໍ່ມີເຊື້ອ.

ໂມເຊໄດ້ເອີ້ນສະພາຜູ້ເຖົ້າທັງໝົດຂອງລູກຊາຍອິດສະຣາເອນ ແລະ ເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ,
ຈົ່ງໄປເອົາແກະສຳລັບທ່ານເອງຕາມຄວາມຕ້ອງການ ແລະ ເຊັນປັດສະຄາ.
ທ່ານທັງຫຼາຍຈະເອົາມັດຫຍ້າຫົດໂຊບ, ແລະເມື່ອໄດ້ຈຸ່ມໃສ່ເລືອດທີ່ຢູ່ຂ້າງປະຕູແລ້ວ,
ທ່ານຈະທາໃສ່ຂົວປະຕູ ແລະເທິງເສົາປະຕູທັງສອງຂ້າງດ້ວຍເລືອດທີ່ຢູ່ຂ້າງປະຕູນັ້ນ.
ສ່ວນພວກທ່ານຈະບໍ່ອອກຈາກປະຕູເຮືອນຂອງຕົນຈົນກວ່າຈະຮອດເຊົ້າ.
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຜ່ານໄປເພື່ອຕິຊາວອີຢິບ,
ແລະຈະເຫັນເລືອດຢູ່ເທິງກໍບານປະຕູທັງສອງຂ້າງ,
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຜ່ານປະຕູນັ້ນໄປ,
ແລະຈະບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ຜູ້ທຳລາຍເຂົ້າໄປໃນເຮືອນຂອງພວກເຈົ້າເພື່ອຕິ.
ແລະຈົ່ງຮັກສາຄຳນີ້ເປັນກົດໝາຍສຳລັບຕົວເຈົ້າເອງ ແລະລູກຊາຍຂອງເຈົ້າ ຈົນຕະຫຼອດໄປ.

ແລະຖ້າທ່ານເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນທີ່ພຣະເຈົ້າຈະໃຫ້ແກ່ທ່ານ, ດັ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ກ່າວໄວ້,
ທ່ານຈົ່ງຮັກສາການປະຕິບັດນີ້. ແລະຈະເປັນແນວນັ້ນ
ຖ້າລູກຊາຍຂອງພວກເຈົ້າເວົ້າຕໍ່ພວກເຈົ້າວ່າ ການນະມັດສະການນີ້ແມ່ນຫຍັງ
ແລະທ່ານຈະເວົ້າໃຫ້ພວກເຂົາວ່າ ນີ້ແມ່ນການເສຍສະຫລະປັດສະຄາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ດັ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ປົກຄຸມເຮືອນຂອງລູກຫລານອິດສະຣາເອນໃນອີຢິບ
ເມື່ອພຣະອົງໂຈມຕີຊາວອີຢິບ ແຕ່ເຮືອນຂອງພວກເຮົາພຣະອົງໄດ້ຊ່ວຍກັນໄວ້
ແລະປະຊາຊົນກໍ່ໄດ້ຮັບຄວາມປະສານງານໄຫວ້ ແລະພວກລູກຊາຍອິດສະຣາເອນໄດ້ໄປແລ້ວ
ແລະເຮັດຕາມທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ສັ່ງແກ່ໂມເຊແລະອາຣອນ, ເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຮັດດັ່ງນັ້ນ.

ມັນເກີດຂຶ້ນໃນເວລາກາງຄືນ, ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຕີລູກຫົວປີທຸກຄົນໃນແຜ່ນດິນອີຢິບ,
ຕັ້ງແຕ່ລູກຫົວປີຂອງຟາຣ໌ອທີ່ນັ່ງຢູ່ເທິງບັນລັງ, ຈົນເຖິງລູກຫົວປີຂອງຍິງເຊລີທີ່ຢູ່ໃນຊຸມ,
ແລະຈົນເຖິງລູກຫົວປີຂອງສັດລ້ຽງທຸກຊະນິດ. ແລະຟາຣ໌ອໄດ້ລຸກຂຶ້ນໃນກາງຄືນ,
ພ້ອມກັບພວກຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງລາວ ແລະຊາວອີຢິບທັງໝົດ,
ແລະມີສຽງຮ້ອງໄຫ້ດັງໃຫຍ່ທົ່ວແຜ່ນດິນອີຢິບ,
ເພາະວ່າບໍ່ມີເຮືອນໃດທີ່ບໍ່ມີຄົນຕາຍຢູ່ໃນນັ້ນ.
ແລະຟາຣ໌ອໄດ້ເອົັນໂມເຊແລະອາຣອນໃນຕອນກາງຄືນ, ແລະເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ, ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນ,
ແລະອອກໄປຈາກປະຊາຊົນຂອງຂ້ອຍ, ທັງພວກເຈົ້າແລະລູກຫລານອິດສະຣາເອນ,
ຈົ່ງໄປແລະປະຕິບັດພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າ, ດັ່ງທີ່ພວກເຈົ້າໄດ້ເວົ້າ.
ແລະເອົາແກະ ແລະງົວຂອງພວກເຈົ້າໄປນຳ, ຈົ່ງໄປເລີຍ, ແລະຂໍອວຍພອນໃຫ້ແກ່ຂ້ອຍດ້ວຍ.
ແລະຊາວອີຢິບກໍ່ລັງບີບບັງຄັບປະຊາຊົນດ້ວຍຄວາມກະຕືລືລົ້ນເພື່ອໄລ່ພວກເຂົາອອກຈາກ
ແຜ່ນດິນ, ເພາະວ່າພວກເຂົາເວົ້າວ່າ, ພວກເຮົາທັງໝົດກໍ່ລັງຕາຍ.
ປະຊາຊົນໄດ້ຍົກແປງຂອງເຂົາເຈົ້າຂຶ້ນກ່ອນທີ່ຈະຖືກເຮັດໃຫ້ພູ,
ແປງນວດຂອງເຂົາເຈົ້າຖືກມັດໄວ້ໃນເສື້ອຜ້າຂອງເຂົາເຈົ້າເທິງບ່າ.

ແຕ່ພວກລູກຊາຍອິດສະລາເອນໄດ້ເຮັດຕາມທີ່ໂມເຊສັ່ງເຂົ້າເຈົ້າ
ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ຂໍເອົາເຄື່ອງໃຊ້ເງິນ, ເຄື່ອງໃຊ້ຄຳ ແລະເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມຈາກຊາວອີຢິບ.
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປະທານພຣະຄຸນໃຫ້ແກ່ປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງຕໍ່ໜ້າຊາວອີຢິບ,
ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ຢືມແກ່ເຂົາເຈົ້າ, ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ປ່ອນຊາວອີຢິບ.

ລູກຊາຍຂອງອິດສະຣາເອນໄດ້ອອກເດີນທາງຈາກຣາເມເຊໄປສູ່ໂຊກໂຄດ,
ເປັນຈຳນວນຫົກຮ້ອຍພັນຄົນທະຫານຕົນທີ່ເປັນຜູ້ຊາຍ, ບໍ່ລວມສິ່ງຂອງ.
ແລະປະຊາຊົນປະສົມຫຼາຍໄດ້ຂຶ້ນໄປກັບພວກເຂົາ, ພ້ອມທັງແກະ, ງົວ,
ແລະສັດລ້ຽງຈຳນວນຫຼາຍຫຼາຍທີ່ສຸດ.
ແລະເຂົາເຈົ້າອົບແປງທີ່ເຂົາເຈົ້ານຳອອກຈາກອີຢິບເປັນເຂົ້າຈີ່ບໍ່ມີເຊື້ອ,
ເພາະວ່າມັນບໍ່ໄດ້ຂຶ້ນເຊື້ອ, ເພາະວ່າຊາວອີຢິບໄດ້ຂັບໄລ່ເຂົາເຈົ້າອອກ,
ແລະເຂົາເຈົ້າບໍ່ສາມາດຢູ່ຕໍ່ໄດ້, ຫຼືເຮັດເສບຽງສຳລັບຕົນເອງເພື່ອການເດີນທາງ.
ການອາໄສຢູ່ຂອງລູກຫຼານອິດສະລາເອນທີ່ພວກເຂົາອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນເອຢິບແລະໃນແຜ່ນ
ດິນຄານາອານແມ່ນສີ່ຮ້ອຍສາມສິບປີ. ແລະມັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນຫຼັງຈາກສີ່ຮ້ອຍສາມສິບປີ,
ກຳລັງທັງໝົດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ອອກຈາກແຜ່ນດິນອີຢິບໃນຕອນກາງຄືນ.
ການປ້ອງກັນນີ້ເປັນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເພື່ອທີ່ຈະນຳພວກເຂົາອອກຈາກແຜ່ນດິນອີຢິບ,
ຄືນນັ້ນ, ຄືນນີ້ເປັນການປ້ອງກັນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ເພື່ອທີ່ລູກຫຼານທັງໝົດຂອງອິດສະຣາເອນຈະຕ້ອງຖືປະຕິບັດໄປຕະຫຼອດຊົ່ວຄົນຂອງພວກເຂົາ.
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕັດສິນເວົ້າຕໍ່ໂມເຊແລະອາໂຣນວ່າ, ນີ້ແມ່ນກົດໝາຍຂອງປັດສະຄາ:
ຄົນຕ່າງດ້າວທຸກຄົນບໍ່ໃຫ້ກິນຈາກມັນ. ແລະທຸກຄົນໃຊ້ທີ່ຊື່ດ້ວຍເງິນ, ເຈົ້າຈະເຂັດສຸນັດລາວ,
ແລະຫຼັງຈາກນັ້ນລາວຈະກິນໄດ້ຈາກມັນ. ຄົນອາໄສຫຼືຄົນຮັບຈ້າງຈະບໍ່ກິນຈາກຂອງລາວ.
ມັນຈະຖືກກິນໃນເຮືອນດຽວ, ແລະເຈົ້າຈະບໍ່ນຳເນື້ອອອກຈາກເຮືອນໄປຂ້າງນອກ,
ແລະເຈົ້າຈະບໍ່ທຳລາຍກະດູກຂອງມັນ.

ຊຸມນຸມທັງໝົດຂອງລູກຫລານອິດສະລາເອນຈະເຮັດມັນ.

ຖ້າຫາກວ່າມີຄົນຕ່າງດ້າວເຂົ້າມາຫາພວກເຈົ້າເພື່ອເຮັດການປັດສະຄາຖວາຍແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນ

ເຈົ້າ, ເຈົ້າຈະຕ້ອງຕັດຂາດຜູ້ຊາຍທຸກຄົນຂອງລາວ,

ແລະຫຼັງຈາກນັ້ນລາວຈຶ່ງຈະເຂົ້າມາເຮັດມັນໄດ້,

ແລະລາວຈະເປັນຄືກັບຄົນພື້ນເມືອງຂອງແຜ່ນດິນ,

ແຕ່ຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບການຕັດຂາດຈະບໍ່ໄດ້ກິນຈາກມັນ. ກົດໝາຍດຽວກັນຈະມີແກ່ຄົນພື້ນເມືອງ

ແລະ ແກ່ຄົນແປກໜ້າທີ່ມາຢູ່ໃນພວກເຈົ້າ.

ແລະພວກລູກຊາຍອິດສະລາເອນໄດ້ເຮັດຕາມທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັ່ງແກ່ໂມເຊແລະອາໂຣນຕໍ່

ເຂົາເຈົ້າ, ເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຮັດດັ່ງນັ້ນ. ແລະມັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນໃນມື້ນັ້ນ,

ພຣະເຈົ້າໄດ້ນຳພາລູກຊາຍອິສຣາເອນອອກຈາກແຜ່ນດິນອີຢິບດ້ວຍກຳລັງຂອງເຂົາເຈົ້າ.

໑໓

ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ກ່າວ ຕໍ່ ໂມເຊ ວ່າ

ຈົ່ງຖວາຍໃຫ້ຂ້ອຍເຖິງລູກຫົວປີທຸກຄົນທີ່ເປີດມືດລູກໃນບັນດາລູກຊາຍອິດສະຣາເອນ,

ຕັ້ງແຕ່ມະນຸດຈົນເຖິງສັດລ້ຽງ, ເປັນຂອງຂ້ອຍ. ໂມເຊໄດ້ກ່າວຕໍ່ປະຊາຊົນວ່າ,

ຈົ່ງຈຳວັນນີ້ທີ່ພວກເຈົ້າອອກມາຈາກແຜ່ນດິນອີຢິບ, ຈາກເຮືອນແຫ່ງຄວາມເປັນທາດ,

ເພາະວ່າດ້ວຍພະຫັດອັນເຂັ້ມແຂງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ນຳພວກເຈົ້າອອກມາຈາກບ່ອນນັ້ນ,

ແລະຫ້າມກິນເຂົ້າໝົມທີ່ມີເຊື້ອ. ເພາະວ່າມື້ນີ້ພວກເຈົ້າອອກໄປໃນເດືອນຂອງພຶດໃໝ່.

ແລະຈະເປັນເມື່ອພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້ານຳເຈົ້າເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນຂອງຊາວຄານາ

ອານ, ຊາວເຮັດ, ຊາວອາໂມໄຣ, ຊາວຮີໄວ, ຊາວເຢບູສ, ຊາວເກີກາຊາ, ແລະຊາວເປຣິຊ,

ທີ່ພຣະອົງໄດ້ສາບານແກ່ບັນພະບຸລຸດຂອງເຈົ້າວ່າຈະໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ,

ຄືແຜ່ນດິນທີ່ໄຫຼນົມແລະນ້ຳເຜິ້ງ, ແລະເຈົ້າຈະປະຕິບັດການນະມັດສະການນີ້ໃນເດືອນນີ້.

ຫົກວັນ ເຈົ້າຈະກິນເຂົ້າບໍ່ມີເຊື້ອ, ແຕ່ວ່າໃນວັນທີ່ເຈັດແມ່ນງານບຸນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.
ເຈົ້າຈະກິນເຂົ້າຈີ່ບໍ່ມີເຊື້ອເປັນເວລາເຈັດມື້, ຈະບໍ່ມີເຂົ້າຈີ່ທີ່ມີເຊື້ອໃຫ້ເຫັນແກ່ເຈົ້າ,
ແລະຈະບໍ່ມີເຊື້ອຢູ່ໃນທົ່ວທຸກເຂດແດນຂອງເຈົ້າ.
ແລະເຈົ້າຈະປະກາດແກ່ລູກຊາຍຂອງເຈົ້າໃນມື້ນັ້ນວ່າ,
ເພາະເຫດນີ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າໄດ້ເຮັດແກ່ຂ້ານ້ອຍ ເມື່ອຂ້ານ້ອຍອອກມາຈາກອີຢິບ.
ແລະມັນຈະເປັນເຄື່ອງໝາຍແກ່ເຈົ້າເທິງມືຂອງເຈົ້າ, ແລະເປັນທີ່ລະນຶກຕໍ່ໜ້າຕາຂອງເຈົ້າ,
ເພື່ອວ່າກົດໝາຍຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຢູ່ໃນປາກຂອງເຈົ້າ,
ເພາະວ່າດ້ວຍພຣະຫັດອັນເຂັ້ມແຂງ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າໄດ້ທຽນນຳເຈົ້າອອກຈາກອີຢິບ.
ແລະຈົ່ງປຶກປັກຮັກສາກົດໝາຍນີ້ຕາມເວລາລະດູການ, ຈາກມື້ໄປສູ່ມື້.

ແລະມັນຈະເປັນດັ່ງນີ້ເມື່ອພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້ານຳເຈົ້າເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນຂອງຊາ
ວຄານາອານ, ຕາມທີ່ພຣະອົງໄດ້ສາບານຕໍ່ບັນພະບຸລຸດຂອງເຈົ້າ,
ແລະພຣະອົງຈະມອບມັນໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ. ແລະເຈົ້າຈະແຍກອອກທຸກຕົວທີ່ເປີດມົດລູກ,
ຄືຕົວຜູ້ທັງໝົດ, ໃຫ້ແກ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ທຸກຕົວທີ່ເປີດມົດລູກຈາກຝູງໂຄຫຼີສັດລ້ຽງຂອງເຈົ້າ, ຫຼາຍເທົ່າທີ່ເກີດແກ່ເຈົ້າ,
ຕົວຜູ້ທັງໝົດເຈົ້າຈະຖວາຍໃຫ້ແກ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ທຸກສິ່ງທີ່ເປີດມົດລູກຂອງລາ,
ທ່ານຈະແລກປ່ຽນດ້ວຍເກະ, ຖ້າແຕ່ທ່ານບໍ່ແລກປ່ຽນ, ທ່ານຈະໄຖ່ມັນ.
ທຸກລູກຫົວປີຂອງມະນຸດໃນບັນດາລູກຊາຍຂອງທ່ານ, ທ່ານຈະໄຖ່.
ຖ້າລູກຊາຍຂອງເຈົ້າຖາມເຈົ້າຫຼັງຈາກເຫຼົ່ານີ້ວ່າ, ນີ້ແມ່ນຫຍັງ? ແລະເຈົ້າຈະເວົ້າກັບລາວວ່າ,
ດ້ວຍມືທີ່ເຂັ້ມແຂງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ພາພວກເຮົາອອກຈາກແຜ່ນດິນອີຢິບ,
ຈາກເຮືອນແຫ່ງຄວາມເປັນທາດ. ເມື່ອຟາໂຣແຂງກະດ້າງທີ່ຈະສົ່ງພວກເຮົາໄປ,
ພຣະອົງໄດ້ຂ້າລູກຫົວປີທຸກຄົນໃນແຜ່ນດິນອີຢິບ,

ຕັ້ງແຕ່ລູກຫົວປີຂອງມະນຸດຈົນເຖິງລູກຫົວປີຂອງສັດລ້ຽງ. ເພາະເຫດນີ້,
ຂ້ານ້ອຍຈຶ່ງເຊັນທຸກສິ່ງທີ່ເປີດທ້ອງ, ຄືພວກຕົວຜູ້, ຖວາຍແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ແລະຂ້ານ້ອຍຈະໄຖ່ລູກຫົວປີທຸກຄົນຂອງລູກຊາຍຂ້ານ້ອຍ.
ແລະມັນຈະເປັນເຄື່ອງໝາຍເທິງມືຂອງເຈົ້າ, ແລະບໍ່ສິ້ນຄອນຕໍ່ໜ້າຕາຂອງເຈົ້າ,
ເພາະວ່າດ້ວຍມືທີ່ເຂັ້ມແຂງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ນຳເຈົ້າອອກຈາກອິຢິບ.

ເມື່ອຟາໂຣສົ່ງປະຊາຊົນອອກໄປແລ້ວ,
ພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ນຳພາພວກເຂົາໄປຕາມທາງແຜ່ນດິນຟີລິດສະຕິນ, ເພາະວ່າມັນໃກ້,
ເພາະພຣະເຈົ້າຕັ້ງຄຳວ່າ, ຢ່າໃຫ້ປະຊາຊົນສຳນຶກຜິດເມື່ອເຫັນສົງຄາມ, ແລະກັບຄືນໄປອິຢິບ.
ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ນຳປະຊາຊົນໄປຕາມທາງທີ່ເຂົ້າສູ່ທະເລຊາຍ, ເຂົ້າສູ່ທະເລແດງ,
ແຕ່ໃນຊົນລຸ້ນທີ່ຫ້າ ລູກຫຼານອິດສະຣາເອນໄດ້ຂຶ້ນມາຈາກແຜ່ນດິນເອຢິບ.
ແລະໂມເຊໄດ້ເອົາກະດູກຂອງໂຢເຊັບໄປກັບຕົນ,
ເພາະວ່າທ່ານໄດ້ໃຫ້ບຸດຊາຍອິດສະລາເອນສາບານ, ໂດຍເວົ້າວ່າ,
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຢ້ຽມຢາມເຈົ້າທັງຫຼາຍແນ່ນອນ,
ແລະເຈົ້າທັງຫຼາຍຈະຕ້ອງຫາບກະດູກຂອງຂ້ອຍອອກຈາກບ່ອນນີ້ໄປກັບເຈົ້າທັງຫຼາຍ.

ແຕ່ລູກຊາຍອິດສະລາເອນໄດ້ອອກເດີນທາງຈາກໂຊກໂຄດ,
ແລະໄດ້ຕັ້ງຄ່າຍຢູ່ເອທາມຂ້າງທະເລຊາຍ. ແຕ່ພຣະເຈົ້າທຣົງນຳພາພວກເຂົາ,
ກາງເວັນດ້ວຍເສົາເມກເພື່ອສະແດງທາງໃຫ້ພວກເຂົາ, ແລະກາງຄືນດ້ວຍເສົາໄຟ.
ເສົາເມກກາງເວັນ ແລະ ເສົາໄຟກາງຄືນ ບໍ່ເຄີຍຢຸດເຊົາຕໍ່ໜ້າປະຊາຊົນທັງໝົດ.

ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບໂມເຊວ່າ ເວົ້າກັບລູກຫຼານອິດສະຣາເອນ,
 ແລະໃຫ້ພວກເຂົາຫັນກັບຄືນໄປຕັ້ງຄ່າຍກົງກັນຂ້າມກັບບ່ອນຕັ້ງຖິ່ນຖານ,
 ລະຫວ່າງມັກໂດລແລະທະເລ, ກົງກັນຂ້າມກັບບາອານເຊໂຟນ,
 ເຈົ້າຈະຕັ້ງຄ່າຍຕໍ່ໜ້າພວກເຂົາຢູ່ເທິງທະເລ. ແລະຟາໂຣຈະເວົ້າຕໍ່ປະຊາຊົນຂອງລາວວ່າ,
 ລູກຊາຍອິດສະຣາເອນພວກນີ້ຫຼົງທາງຢູ່ໃນແຜ່ນດິນ,
 ເພາະວ່າປ່າລ້າງໄດ້ປັດລ້ອມພວກເຂົາ.
 ແຕ່ຂ້ານ້ອຍຈະເຮັດໃຫ້ຫົວໃຈຂອງຟາໂຣແຂງກະດ້າງ, ແລະລາວຈະໄລ່ຕາມເຂົາເຈົ້າ,
 ແລະຂ້ານ້ອຍຈະໄດ້ຮັບສັກສີໃນຟາໂຣແລະກອງທັບທັງໝົດຂອງລາວ,
 ແລະຊາວອີຢິບທັງໝົດຈະຮູ້ວ່າຂ້ານ້ອຍເປັນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະເຂົາເຈົ້າກໍ່ໄດ້ເຮັດດັ່ງນັ້ນ.
 ແລະມັນໄດ້ຖືກລາຍງານຕໍ່ກະສັດຂອງຊາວອີຢິບວ່າປະຊາຊົນໄດ້ຫນີໄປ,
 ແລະຫົວໃຈຂອງຟາໂຣແລະຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງລາວໄດ້ປ່ຽນໄປຕໍ່ປະຊາຊົນ, ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ເວົ້າວ່າ,
 ພວກເຮົາໄດ້ເຮັດຫຍັງແທ້ນີ້, ທີ່ໄດ້ປ່ອຍບຸດຊາຍອິດສະຣາເອນໄປ,
 ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ເຂົາເຈົ້າຮັບໃຊ້ພວກເຮົາ? ດັ່ງນັ້ນ ຟາໂຣໄດ້ຈັບເທົ່າລົດລົບຂອງລາວ ແລະ
 ນຳປະຊາຊົນທັງໝົດຂອງລາວໄປກັບຕົນເອງ
 ແລະໄດ້ເອົາລົດທະຫານທີ່ຄັດເລືອກຫົກຮ້ອຍຄັນ ແລະມ້າທັງໝົດຂອງຊາວອີຢິບ
 ແລະນາຍທະຫານຢູ່ເທິງລົດທັງໝົດ
 ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ຫົວໃຈຂອງຟາໂຣກະສັດອີຢິບແຂງກະດ້າງ
 ແລະຫົວໃຈຂອງຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງລາວ ແລະລາວໄດ້ໄລ່ຕາມລູກຊາຍອິດສະຣາເອນ
 ແຕ່ລູກຊາຍອິດສະຣາເອນໄດ້ອອກໄປດ້ວຍມືທີ່ຍົກສູງ ແລະຊາວອີຢິບໄດ້ຕິດຕາມພວກເຂົາ
 ແລະພົບພວກເຂົາຕັ້ງຄ່າຍຢູ່ຂ້າງທະເລ, ແລະມ້າທັງໝົດ ແລະລົດຮົບຂອງຟາໂຣ,
 ແລະພວກທະຫານມ້າ, ແລະກອງທັບຂອງລາວຢູ່ກົງກັນຂ້າມກັບບ່ອນຕັ້ງຖິ່ນຖານ,
 ກົງກັນຂ້າມກັບບາອານເຊຟຟອນ. ແລະຟາໂຣກຳລັງເຂົ້າມາໃກ້,
 ແລະພວກລູກຊາຍອິດສະຣາເອນໄດ້ເງິຍຫນ້າຂຶ້ນເບິ່ງດ້ວຍຕາຂອງເຂົາເຈົ້າ,

ແລະພວກຊາວອີຢິບໄດ້ຕັ້ງຄ່າຍູ່ຂ້າງຫຼັງເຂົາເຈົ້າ, ແລະເຂົາເຈົ້າຢ້ານກົວຫຼາຍທີ່ສຸດ,
ແຕ່ພວກລູກຊາຍອິດສະຣາເອນໄດ້ຮ້ອງອອກມາຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.
ແລະເຂົາເຈົ້າເວົ້າຕໍ່ໂມເຊວ່າ: ເປັນຍ້ອນບໍ່ມີອຸບຸກຸງໃນແຜ່ນດິນອີຢິບບໍ່,
ທ່ານຈຶ່ງນຳພວກເຮົາອອກມາເພື່ອໃຫ້ຕາຍໃນທະເລຊາຍບໍ່?
ທ່ານເຮັດສິ່ງນີ້ແກ່ພວກເຮົາເປັນຫຍັງ, ໄດ້ນຳພວກເຮົາອອກຈາກອີຢິບ?
ນີ້ບໍ່ແມ່ນຄຳທີ່ພວກເຮົາເວົ້າຕໍ່ເຈົ້າໃນອີຢິບບໍ່, ທີ່ເວົ້າວ່າ,
ປ່ອຍພວກເຮົາໄວ້ເພື່ອພວກເຮົາຈະໄດ້ຮັບໃຊ້ຊາວອີຢິບ?
ເພາະວ່າມັນດີກວ່າສຳລັບພວກເຮົາທີ່ຈະຮັບໃຊ້ຊາວອີຢິບ,
ກວ່າທີ່ຈະຕາຍໃນຖິ່ນທຸລະກັນດານນີ້.

ໂມເຊກ່າວກັບປະຊາຊົນວ່າ ຈົ່ງກ້າຫານ, ຈົ່ງຢືນໝັ້ນ ແລະ
ຈົ່ງເບິ່ງການຊ່ວຍໃຫ້ລອດທີ່ມາຈາກພຣະເຈົ້າ, ເຊິ່ງພຣະອົງຈະເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາໃນມື້ນີ້,
ເພາະວ່າວິທີທີ່ທ່ານທັງຫຼາຍໄດ້ເຫັນຊາວອີຢິບໃນມື້ນີ້,
ທ່ານທັງຫຼາຍຈະບໍ່ເຫັນພວກເຂົາອີກຕະຫຼອດໄປ.
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະສູ້ຮົບເພື່ອເຈົ້າທັງຫຼາຍ, ແລະເຈົ້າທັງຫຼາຍຈະນຶ່ງງຽບ.
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕັດສິນກັບໂມເຊວ່າ, ເຈົ້າຮ້ອງຫາຂ້ານ້ອຍເຮັດຫຍັງ?
ຈົ່ງເວົ້າກັບລູກຫລານອິສຣາເອນ, ແລະໃຫ້ພວກເຂົາອອກເດີນທາງ.
ແລະເຈົ້າຈົ່ງຍົກໄມ້ເທົ້າຂອງເຈົ້າ, ແລະຍື່ນມືຂອງເຈົ້າອອກເທິງທະເລ, ແລະແຍກມັນອອກ,
ແລະໃຫ້ລູກຊາຍອິດສະຣາເອນເຂົ້າໄປໃນກາງທະເລຕາມບ່ອນແຫ້ງ. ແລະຈົ່ງເບິ່ງ,
ຂ້ານ້ອຍຈະເຮັດໃຫ້ຫົວໃຈຂອງຟາໂຣແລະຊາວອີຢິບທັງໝົດແຂງກະຕ້າງ,
ແລະເຂົາເຈົ້າຈະເຂົ້າໄປຕາມຫຼັງພວກເຂົາ, ແລະຂ້ານ້ອຍຈະໄດ້ຮັບສັກສິນໃນຟາໂຣ,
ແລະໃນກອງທັບທັງໝົດຂອງລາວ, ແລະໃນລົດລົບ, ແລະໃນມ້າຂອງລາວ.
ແລະຊາວອີຢິບທັງໝົດຈະຮູ້ວ່າຂ້ານ້ອຍເປັນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,

ເມື່ອຂ້າງນ້ອຍຖືກເຊີດຊູສະຫງ່າລາສີໃນຟາໂຣ, ແລະໃນລົດທະຫານ, ແລະມ້າຂອງລາວ.
ແລະທູດສະຫວັນຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ທີ່ໄປຂ້າງໜ້າຄ່າຍຂອງລູກຫຼານອິສຣາເອນໄດ້ຍ້າຍອອກໄປ
ປູ່ຂ້າງຫຼັງ, ແລະເສົາເມກກໍ່ໄດ້ຍ້າຍອອກຈາກໜ້າເຂົາເຈົ້າໄປຢືນຢູ່ຂ້າງຫຼັງເຂົາເຈົ້າ.
ແລະມັນໄດ້ເຂົ້າໄປຢູ່ລະຫວ່າງຄ່າຍຂອງຊາວອີຢິບ ແລະ ຄ່າຍຂອງອິດສະຣາເອນ,
ແລະມັນໄດ້ຢືນຢູ່, ແລະມີຄວາມມືດ ແລະ ຄວາມມືດມົວເກີດຂຶ້ນ, ແລະຄົນນັ້ນໄດ້ຜ່ານໄປ,
ແລະພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ປະສົມກັນຕະຫຼອດທັງຄົນ. ໂມເຊຍິນມືອອກເທິງທະເລ
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຂັບທະເລກັບຄືນດ້ວຍລົມໃຕ້ທີ່ແຮງຕະຫຼອດທັງຄົນ
ແລະເຮັດໃຫ້ທະເລກາຍເປັນແຫ້ງ ແລະນ້ຳກໍຖືກແຍກອອກ
ແລະລູກຊາຍອິດສະຣາເອນເຂົ້າໄປໃນກາງທະເລຕາມພື້ນແຫ້ງ,
ແລະນ້ຳຂອງມັນເປັນກຳແພງຢູ່ທາງຂວາ, ແລະກຳແພງຢູ່ທາງຊ້າຍ.

ແລະຊາວອີຢິບໄດ້ຕິດຕາມ ແລະເຂົ້າໄປຕາມຫຼັງພວກເຂົາ ແລະມ້າທັງໝົດຂອງຟາໂຣ
ແລະລົດລົບ ແລະພວກນັກຂີ່ ເຂົ້າໄປໃນກາງທະເລ ມັນເກີດຂຶ້ນໃນຍາມເຊົ້າ,
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເບິ່ງລົງມາເທິງຄ່າຍຂອງຊາວອີຢິບໃນເສົາໄຟແລະເມກ,
ແລະໄດ້ໂຍນຄ່າຍຂອງຊາວອີຢິບເຂົ້າໄປໃນຄວາມສັບສົນ.
ແລະພຣະອົງໄດ້ມັດເພົາລົດມ້າຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະນຳພາເຂົາເຈົ້າດ້ວຍກຳລັງ,
ແລະຊາວອີຢິບໄດ້ເວົ້າວ່າ: ໃຫ້ພວກເຮົາຫນີຈາກໜ້າອິດສະຣາເອນ
ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກຳລັງສູ້ຮົບເພື່ອເຂົາເຈົ້າຕໍ່ກັບຊາວອີຢິບ.
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕັດສິນເວົ້າກັບໂມເຊວ່າ, ຈົ່ງຍື່ນມືຂອງເຈົ້າອອກໄປເທິງທະເລ,
ແລະໃຫ້ນ້ຳກັບຄືນມາ, ແລະໃຫ້ມັນປົກຄຸມຊາວອີຢິບ, ທັງລົດຮົບແລະຜູ້ຂີ່ຂອງພວກເຂົາ.
ໂມເຊໄດ້ຍື່ນມືອອກເທິງທະເລ ແລະນ້ຳກໍກັບຄືນມາໃນເວລາກາງເວັນເທິງແຜ່ນດິນ,
ແຕ່ຊາວອີຢິບໄດ້ໝົບພາຍໃຕ້ນ້ຳ,
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັ່ນສະເຫຼ່ອນຊາວອີຢິບໃນກາງທະເລ.

ແລະນ້ຳໄດ້ກັບຄືນມາປົກຄຸມລົດທະຫານ ແລະຜູ້ຂີ່, ແລະກຳລັງທັງໝົດຂອງຟາໂຣ,
ຜູ້ທີ່ໄດ້ເຂົ້າໄປຕາມຫຼັງພວກເຂົາເຂົ້າໄປໃນທະເລ,
ແລະບໍ່ມີຜູ້ໃດຖືກປະໄວ້ຈາກພວກເຂົາແມ່ນແຕ່ຄົນດຽວ.
ແຕ່ພວກລູກຊາຍອິດສະລາເອນໄດ້ຍ່າງຜ່ານທາງແຫ້ງໃນກາງທະເລ,
ແລະນ້ຳໄດ້ເປັນກຳແພງໃຫ້ແກ່ເຂົາເຈົ້າທາງຂວາ, ແລະກຳແພງທາງຊ້າຍ.
ແລະເຈົ້ານາຍໄດ້ຊ່ວຍກູ້ອິດສະລາເອນໃນມື້ນັ້ນຈາກມືຂອງຊາວອີຢິບ,
ແລະອິດສະລາເອນໄດ້ເຫັນຊາວອີຢິບຕາຍແລ້ວຢູ່ຝັ່ງທະເລ.
ອິດສະລາເອນເຫັນມືອັນຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຮັດແກ່ຊາວອີຢິບ,
ແລະປະຊາຊົນກໍຢ້ານກົວພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະເຂົາເຈົ້າເຊື່ອໃນພຣະເຈົ້າ
ແລະໂມເຊຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງ.

໑໕

ແລ້ວໂມເຊກັບພວກລູກຊາຍອິດສະລາເອນກໍຮ້ອງເພງນີ້ຖວາຍແຕ່ພຣະເຈົ້າ,
ແລະເຂົາເຈົ້າກ່າວວ່າ, ໃຫ້ພວກເຮົາຮ້ອງຖວາຍແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ເພາະວ່າພຣະອົງໄດ້ຖືກເຮັດໃຫ້ສະຫງ່າງາມຢ່າງຍິ່ງໃຫຍ່,
ພຣະອົງໄດ້ໂຍນມ້າແລະຄົນຂີ່ລົງໃນທະເລ.
ຜູ້ຊ່ວຍເຫຼືອແລະຜູ້ປົກປ້ອງໄດ້ກາຍເປັນຄວາມລອດພົ້ນຂອງຂ້ານ້ອຍ,
ນີ້ແມ່ນພຣະເຈົ້າຂອງຂ້ານ້ອຍ, ແລະຂ້ານ້ອຍຈະໃຫ້ກຽດແຕ່ພຣະອົງ,
ພຣະເຈົ້າຂອງບິດາຂ້ານ້ອຍ, ແລະຂ້ານ້ອຍຈະຍົກສູງພຣະອົງ.
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທຳລາຍສົງຄາມຕ່າງໆ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເປັນພຣະນາມຂອງພຣະອົງ.
ລົດມ້າຂອງຟາໂຣ ແລະກຳລັງຂອງລາວ, ລາວໄດ້ໂຍນເຂົ້າໄປໃນທະເລ,
ຜູ້ທີ່ຖືກເລືອກສັນແລະນາຍທະຫານຊັ້ນສາມ, ຖືກກົນໄປໃນທະເລແດງ.

ທະເລໄດ້ປົກຄຸມພວກເຂົາ, ພວກເຂົາຈົມລົງສູ່ຄວາມເລິກຄືກັ່ນຫີນ. ມີຂວາຂອງພຣະອົງ,
ຂ້າແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ໄດ້ຮັບການຖືກເຮັດໃຫ້ສະຫງ່າງາມດ້ວຍກຳລັງ;
ມີຂວາຂອງພຣະອົງ, ຂ້າແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ໄດ້ທຳລາຍສັດຕູທັງຫຼາຍ.
ແລະດ້ວຍຄວາມຫຼາຍຂອງສະຫງ່າລາສີຂອງທ່ານ, ທ່ານໄດ້ທຳລາຍພວກສັດຕູ,
ທ່ານໄດ້ສົ່ງຄວາມໂກດຂອງທ່ານທີ່ກິນພວກເຂົາເຫມືອນຟອນຟາງ.
ແລະຍ້ອນວິນຍານແຫ່ງຄວາມໂກດຂອງເຈົ້າ, ນ້ຳໄດ້ແຍກອອກ, ນ້ຳໄດ້ແຂງຕົວຄືກຳແພງ,
ຄືນໄດ້ແຂງຕົວຢູ່ກາງທະເລ. ສັດຕູໄດ້ເວົ້າວ່າ: ຂ້ອຍຈະໄລ່ຕາມແລະຈັບໄດ້,
ຂ້ອຍຈະແບ່ງຂອງລັບ, ຂ້ອຍຈະເຮັດໃຫ້ຈິດວິນຍານຂອງຂ້ອຍເຕັມ,
ຂ້ອຍຈະຂ້າດ້ວຍຕາບຂອງຂ້ອຍ, ມີຂອງຂ້ອຍຈະປົກຄອງ. ທ່ານສົ່ງລົມຫາຍໃຈຂອງທ່ານ,
ທະເລປົກຄຸມພວກເຂົາ, ພວກເຂົາຈົມລົງຄືກັບຕະກົວໃນນ້ຳທີ່ແຮງກ້າ.
ຜູ້ໃດຄ້າຍຄືທ່ານໃນບັນດາພະເຈົ້າ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ຜູ້ໃດຄ້າຍຄືທ່ານ?
ທ່ານໄດ້ຮັບການຖືກສັກສິດໃນບັນດາສິ່ງບໍລິສຸດ, ມະຫັດສະຈັນໃນສະຫງ່າລາສີ,
ເຮັດການອັດສະຈັນທັງຫຼາຍ. ທ່ານໄດ້ຍຶດມີຂວາຂອງທ່ານອອກ, ແຜ່ນດິນໄດ້ກິນພວກເຂົາ.
ທ່ານໄດ້ນຳທາງປະຊາຊົນຂອງທ່ານນີ້ທີ່ທ່ານໄຖ່ໄວ້ດ້ວຍຄວາມຊອບທຳຂອງທ່ານ,
ທ່ານໄດ້ປອບໂຍນເຂົາເຈົ້າດ້ວຍກຳລັງຂອງທ່ານໄປສູ່ທີ່ພັກອາໄສອັນບໍລິສຸດຂອງທ່ານ.
ບັນດາປະຊາຊາດໄດ້ຍືນແລ້ວ ແລະ ພວກເຂົາໂກດແຄ້ນ,
ຄວາມເຈັບປວດໄດ້ຈັບເອົາຊາວຟິລິດສະຕິນ. ຫຼັງນັ້ນ ບັນດາຜູ້ນຳຂອງເອໂດມກໍຮີບດ່ວນ
ແລະ ບັນດາຜູ້ປົກຄອງຂອງຊາວໂມອາບ ຄວາມສັ່ນສະເທືອນໄດ້ຈັບເອົາເຂົາເຈົ້າ
ຄົນທັງໝົດທີ່ອາໄສຢູ່ໃນຄານາອານກໍລະລາຍໄປ
ຂໍໃຫ້ຕົກລົງມາເທິງພວກເຂົາຄວາມສັ່ນສະເທືອນແລະຄວາມຢ້ານກົວ,
ໃນຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ແຂນຂອງທ່ານຂໍໃຫ້ພວກເຂົາຖືກປ່ຽນເປັນຫີນ, ຈົນກ
ເມື່ອນຳເຂົ້າມາແລ້ວ, ຈົ່ງປູກພວກເຂົາໄວ້ໃນພູເຂົາແຫ່ງມໍລະດົກຂອງພຣະອົງ,
ໃນທີ່ຢູ່ອາໄສທີ່ພ້ອມແລ້ວຂອງພຣະອົງ, ທີ່ພຣະອົງໄດ້ກະກຽມໄວ້, ຂ້າແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,

ສັກສິດສະຖານ, ຂ້າແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ທີ່ພຣະຫັດຂອງພຣະອົງໄດ້ກະກຽມໄວ້.
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າປົກຄອງຕະຫຼອດຍຸກ ແລະເທິງຍຸກ ແລະຍັງ.
ເພາະວ່າມ້າຂອງຟາໂຣພ້ອມດ້ວຍລົດທະຫານແລະຄົນຂີ່ໄດ້ເຂົ້າໄປໃນທະເລ,
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ນຳນ້ຳຂອງທະເລມາເທິງພວກເຂົາ,
ແຕ່ລູກຫລານອິດສະຣາເອນໄດ້ຍ່າງໄປຜ່ານທາງແຫ້ງໃນກາງທະເລ.

ມາຮຽ້າຜູ້ຜະຍາກອນຍິງ, ເຮື້ອຍນ້ອງຍິງຂອງອາໂຣນ, ໄດ້ຖືກອົງໄວ້ໃນມືຂອງນາງ,
ແລະພວກຍິງທັງໝົດກໍ່ອອກໄປຕາມຫຼັງນາງພ້ອມດ້ວຍກອງແລະການຮ້ອງເພງເປັນກຸ່ມ.
ນາງມີຮຽມໄດ້ເລີ່ມນຳພວກເຂົາ ເວົ້າວ່າ, ໃຫ້ພວກເຮົາຮ້ອງເພງຖວາຍແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ເພາະວ່າພຣະອົງໄດ້ຮັບການເຊີດຊູຢ່າງສະຫງ່າງາມ,
ພຣະອົງໄດ້ໂຍນມ້າແລະຄົນຂີ່ລົງໃນທະເລ. ເອົາອອກ ແຕ່ ໂມເຊ ພວກ ລູກຊາຍ
ອິດສະລາເອນ ຈາກ ທະເລ ແດງ ແລະ ນຳພາ ພວກເຂົາ ເຂົ້າໄປ ທະເລຊາຍ ຊູ ແລະ
ພວກເຂົາໄປ ສາມ ມື້ ໃນ ທະເລຊາຍ ແລະ ບໍ່ ພວກເຂົາພົບ ນ້ຳ ເພື່ອທີ່ຈະ
ພວກເຂົາມາເຖິງມາຣາ, ແຕ່ພວກເຂົາບໍ່ສາມາດດື່ມນ້ຳຈາກມາຣາໄດ້, ເພາະວ່າມັນຂົມ,
ດ້ວຍເຫດນີ້ລາວຈຶ່ງຕັ້ງຊື່ສະຖານທີ່ນັ້ນວ່າ ຄວາມຂົມ. ແລະປະຊາຊົນບໍ່ພໍໃຈຕໍ່ໂມເຊ, ເວົ້າວ່າ,
ພວກເຮົາຈະຕື່ມຫຍັງ? ໂມເຊຮ້ອງອອກມາຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສະແດງໄມ້ໃຫ້ລາວເຫັນ, ແລະລາວໄດ້ໂຍນມັນເຂົ້າໄປໃນນ້ຳ,
ແລະນ້ຳກໍ່ກາຍເປັນຫວານ.

ຢູ່ທີ່ນັ້ນພຣະອົງໄດ້ວາງກົດລະບຽບແລະການພິພາກສາໄວ້ໃຫ້ລາວ,
ແລະຢູ່ທີ່ນັ້ນພຣະອົງໄດ້ທົດສອບລາວ. ແລະພຣະອົງຕັດສິນວ່າ
ຖ້າເຈົ້າຕັ້ງໃຈຟັງສຽງຂອງພຣະເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ
ແລະເຮັດສິ່ງທີ່ພໍພຣະທັຍຕໍ່ໜ້າພຣະອົງ ແລະໃສ່ໃຈຟັງບັນດາຄຳສັ່ງຂອງພຣະອົງ
ແລະຮັກສາບັນດາກົດລະບຽບທັງໝົດຂອງພຣະອົງ

ແລ້ວທຸກພະຍາດທີ່ຂ້ານ້ອຍໄດ້ນຳມາສູ່ຊາວອີຢິບນັ້ນ ຂ້ານ້ອຍຈະບໍ່ນຳມາສູ່ເຈົ້າ
ເພາະວ່າຂ້ານ້ອຍເປັນພຣະເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຜູ້ປົນປົວເຈົ້າ ແລະພວກເຂົາມາເຖິງເອລິມ,
ແລະຢູ່ທີ່ນັ້ນມີສິບສອງບ່ອນນຳພູ ແລະເຈັດສິບຕົ້ນປາມ, ພວກເຂົາຕັ້ງຄ່າຍຢູ່ທີ່ນັ້ນຂ້າງນ້ຳ.

໑໖

ພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ອອກເດີນທາງຈາກເອລິມ,
ແລະຊຸມນຸມຊົນທັງໝົດຂອງລູກຫຼານອິດສະຣາເອນໄດ້ມາເຖິງຖິ່ນທຸລະກັນດານຊິນ,
ເຊິ່ງຢູ່ລະຫວ່າງເອລິມແລະຊິນາຍ. ໃນວັນທີ່ສິບຫ້າຂອງເດືອນທີ່ສອງ,
ຫຼັງຈາກພວກເຂົາເຈົ້າອອກມາຈາກແຜ່ນດິນອີຢິບແລ້ວ,
ຊຸມນຸມຊົນລູກຫຼານອິດສະຣາເອນທັງໝົດບ່ນພິມພຳຕໍ່ໂມເຊແລະອາໂຮນ.
ແລະພວກລູກຊາຍອິດສະຣາເອນໄດ້ເວົ້າຕໍ່ພວກເຂົາວ່າ:
ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາຕາຍຖືກຕີໂດຍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃນແຜ່ນດິນເອຢິບເມື່ອພວກເຮົານັ່ງຢູ່ຂ້າງໝໍ້ຊີ້
ນ ແລະກິນຂົນມັງຈົນອີ່ມ,
ເພາະວ່າພວກເຈົ້ານຳພວກເຮົາອອກມາສູ່ທະເລຊາຍນີ້ເພື່ອຂ້າຊຸມນຸມທັງໝົດນີ້ດ້ວຍຄວາມອິ
ດຫົວ. ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ກ່າວ ຕໍ່ ໂມເຊ ວ່າ, ເບິ່ງເລີຍ ຂ້ານ້ອຍ ຈະໃຫ້ຝົນຂົນປັງ
ຈາກສະຫວັນ ຕົກລົງມາ ແກ່ເຈົ້າທັງຫຼາຍ, ແລະ ປະຊາຊົນ ຈະອອກໄປ ເກັບກຳ
ສ່ວນຂອງແຕ່ລະວັນ ໃນແຕ່ລະວັນ, ເພື່ອວ່າ ຂ້ານ້ອຍ ຈະທົດສອບ ເຂົາເຈົ້າ ວ່າ ເຂົາເຈົ້າ
ຈະປະພຶດຕາມກົດໝາຍ ຂອງຂ້ານ້ອຍ ຫຼື ບໍ່. ແລະມັນຈະເປັນໃນວັນທີຫົກ,
ແລະເຂົາເຈົ້າຈະກຽມສິ່ງທີ່ເຂົາເຈົ້ານຳເຂົ້າມາ,
ແລະມັນຈະເປັນສອງເທົ່າຂອງສິ່ງທີ່ເຂົາເຈົ້າເກັບກຳໃນແຕ່ລະວັນ.
ແລະໂມເຊກັບອາໂຮນໄດ້ເວົ້າຕໍ່ຊຸມນຸມຊົນທັງໝົດຂອງລູກຫຼານອິດສະຣາເອນວ່າ,
ໃນຕອນແລງເຈົ້າທັງຫຼາຍຈະຮູ້ວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ທຽງນຳພາເຈົ້າອອກມາຈາກແຜ່ນດິນອີ

ຢັບ, ແລະໃນເວລາເຊົ້າ ທ່ານທັງຫຼາຍຈະເຫັນພຣະສີຣິລັງສີຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ເມື່ອພຣະອົງຊົງຟັງການບ່ນຂອງທ່ານທັງຫຼາຍຕໍ່ພຣະເຈົ້າ, ແຕ່ພວກເຮົາເປັນຫຍັງ
ທ່ານທັງຫຼາຍຈຶ່ງບ່ນຕໍ່ພວກເຮົາ? ແລະ ໂມເຊ ກ່າວວ່າ, ໃນເວລາທີ່ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ປະທານ ຊື້ນ ແກ່ພວກເຈົ້າໃນຕອນແລງ ເພື່ອກິນ, ແລະ ເຂົ້າຈີ່ ໃນຕອນເຊົ້າ ຈົນອີ່ມ,
ເພາະວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໄດ້ຊົງຟັງ ການຮ້ອງທຸກ ຂອງພວກເຈົ້າ, ທີ່ພວກເຈົ້າ ບ່ນ
ຕໍ່ພວກເຮົາ, ພວກເຮົາ ເປັນຫຍັງ? ເພາະວ່າ ການຮ້ອງທຸກ ຂອງພວກເຈົ້າ ບໍ່ແມ່ນ
ຕໍ່ພວກເຮົາ, ແຕ່ແມ່ນ ຕໍ່ພຣະເຈົ້າ.

ໂມເຊກ່າວກັບອາໂຣນວ່າ, ຈົ່ງບອກຊຸມນຸມຊົນທັງໝົດຂອງລູກຫຼານອິດສະລາເອນວ່າ,
ຈົ່ງເຂົ້າມາຕໍ່ໜ້າພຣະເຈົ້າ, ເພາະວ່າພຣະອົງໄດ້ຊົງສຸດົບຟັງການບ່ນຂອງພວກເຈົ້າແລ້ວ.
ເມື່ອອາໂຣນກຳລັງເວົ້າກັບຊຸມນຸມທັງໝົດຂອງລູກຊາຍອິດສະລາເອນ
ແລະພວກເຂົາຫັນກັບຄືນເຂົ້າໄປໃນຖິ່ນທຸລະກັນດານ
ແລະສະຫງ່າລາສີຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າປາກົດໃນເມກ
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບໂມເຊວ່າ ຂ້ອຍໄດ້ຍິນການບ່ນຂອງລູກຊາຍອິດສະລາເອນ,
ເວົ້າຕໍ່ເຂົາເຈົ້າວ່າ, ໃນຕອນແລງເຈົ້າຈະກິນເນື້ອ, ແລະໃນຕອນເຊົ້າເຈົ້າຈະອີ່ມດ້ວຍເຂົ້າຈີ່,
ແລະເຈົ້າຈະຮູ້ວ່າຂ້ອຍແມ່ນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ. ມັນເກີດຂຶ້ນໃນຕອນແລງ,
ແລະນົກຄວາຍໄດ້ບິນຂຶ້ນມາ ແລະປົກຄຸມຄ່າຍ. ໃນຕອນເຊົ້າ, ເມື່ອນົກຄ້າງຢຸດລົງ,
ມັນເກີດຂຶ້ນອ້ອມຮອບຄ່າຍ. ແລະຈົ່ງເບິ່ງ,
ເທິງໜ້າທະເລຊາຍມີສິ່ງບາງໆຄືກັບເມັດຜັກຊີສີຂາວ, ຄືກັບນ້ຳກ້ອນຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນ.
ເມື່ອພວກລູກຊາຍອິດສະລາເອນເຫັນມັນ, ເຂົາເຈົ້າເວົ້າກັນວ່າ, ນີ້ແມ່ນຫຍັງ?
ເພາະວ່າເຂົາເຈົ້າບໍ່ຮູ້ວ່າມັນແມ່ນຫຍັງ. ແຕ່ໂມເຊເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ,
ນີ້ແມ່ນເຂົ້າຈີ່ທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃຫ້ແກ່ເຈົ້າເພື່ອກິນ.
ນີ້ແມ່ນຄຳສັ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ບັນຊາໄວ້: ຈົ່ງເກັບກຳມັນ,

ແຕ່ລະຄົນໃຫ້ເກັບຕາມສ່ວນທີ່ເໝາະສົມໜຶ່ງໂຮມີ, ຕາມຈຳນວນຫົວຄົນ,
ຕາມຈຳນວນຄົນຂອງພວກເຈົ້າ, ແຕ່ລະຄົນຈົ່ງເກັບກຳພ້ອມກັບຄົນໃນເດັ່ນຂອງເຈົ້າ.
ລູກຊາຍອິດສະລາເອນໄດ້ເຮັດດັ່ງນັ້ນ, ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ເກັບກຳ, ຜູ້ໜຶ່ງເກັບຫຼາຍ
ແລະຜູ້ໜຶ່ງເກັບໜ້ອຍ. ແລະເມື່ອພວກເຂົາວັດດ້ວຍໂຮມີ, ຜູ້ທີ່ເກັບຫຼາຍກໍ່ບໍ່ໄດ້ເຫຼືອເກີນ,
ແລະຜູ້ທີ່ເກັບໜ້ອຍກໍ່ບໍ່ຂາດ, ແຕ່ລະຄົນໄດ້ເກັບກຳຕາມທີ່ເໝາະສົມສຳລັບຕົນເອງ.
ໂມເຊກ່າວຕໍ່ພວກເຂົາວ່າ, ຢ່າໃຫ້ໃຜປະໄວສິ່ງໃດຈາກຂອງລາວໄວ້ຈົນເຖິງເຊົ້າ.

ແລະພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ຟັງໂມເຊ, ແຕ່ບາງຄົນໄດ້ປະໄວ້ມັນໄວ້ຈົນເຖິງເຊົ້າ,
ແລະມັນໄດ້ເກີດໜອນ, ແລະມັນໄດ້ເໝັນ, ແລະໂມເຊໄດ້ໂກດແຄ້ນຕໍ່ພວກເຂົາ.
ແລະພວກເຂົາເກັບກຳມັນໃນຕອນເຊົ້າໆ, ແຕ່ລະຄົນເກັບຕາມຈຳນວນທີ່ກຳນົດໃຫ້ລາວ,
ແຕ່ເມື່ອດວງອາທິດຮ້ອນຂຶ້ນ, ມັນກໍ່ລະລາຍ. ແລະມັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນໃນມື້ທີ່ຫົກ,
ເຂົາເຈົ້າໄດ້ເກັບກຳສິ່ງທີ່ຈຳເປັນເປັນສອງເທົ່າ, ສອງໂຮມີຕໍ່ຄົນ,
ແລະຜູ້ປົກຄອງທັງໝົດຂອງຊຸມນຸມຊົນໄດ້ເຂົ້າມາ ແລະລາຍງານຕໍ່ໂມເຊ.
ໂມເຊກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ, ນີ້ບໍ່ແມ່ນຄຳທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເວົ້າບໍ່?
ວັນສະບາໂຕແມ່ນການພັກຜ່ອນອັນບໍລິສຸດຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃນມື້ອື່ນ.
ສິ່ງໃດກໍ່ຕາມທີ່ເຈົ້າຈະອົບ, ຈົ່ງອົບ, ແລະສິ່ງໃດກໍ່ຕາມທີ່ເຈົ້າຈະຕື້ມ, ຈົ່ງຕື້ມ,
ແລະທຸກສິ່ງທີ່ເກີນ, ຈົ່ງປະໄວ້ມັນເຂົ້າໄປໃນສະຖານທີ່ເກັບຮັກສາຈົນເຖິງເຊົ້າ.
ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ປະໄວ້ມັນຈົນເຖິງເຊົ້າ ດັ່ງທີ່ໂມເຊໄດ້ສັ່ງແກ່ເຂົາເຈົ້າ ແລະມັນບໍ່ເໝັນ
ຫຼືມີໜອນເກີດຂຶ້ນໃນນັ້ນ. ໂມເຊກ່າວວ່າ, ຈົ່ງກິນມັນນີ້ເຖິດ,
ເພາະວ່າມັນນີ້ເປັນວັນສະບາໂຕຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ທ່ານຈະບໍ່ພົບມັນໃນທົ່ງພຽງ.
ຫົກວັນທ່ານຈະເກັບກຳ, ແຕ່ວັນທີ່ເຈັດເປັນວັນສະບາໂຕ, ເພາະວ່າຈະບໍ່ມີໃນວັນນັ້ນ.
ມັນເກີດຂຶ້ນວ່າໃນມື້ທີ່ເຈັດ, ບາງຄົນຈາກປະຊາຊົນໄດ້ອອກໄປເກັບກຳ,
ແຕ່ພວກເຂົາບໍ່ພົບຫຍັງ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕັດສິນກັບໂມເຊວ່າ,

ຈົນກວ່າເມື່ອໃດພວກເຈົ້າຈິ່ງຈະຍອມຟັງບັນຍັດຂອງເຮົາ ແລະ ກົດໝາຍຂອງເຮົາ?
 ເບິ່ງເຖິດ, ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປະທານວັນສັບບາໂຕໃຫ້ແກ່ເຈົ້າທັງຫຼາຍໃນມື້ນີ້,
 ເພາະເຫດນີ້ພຣະອົງຈິ່ງໄດ້ປະທານເຂົ້າຈີ່ສອງມື້ໃຫ້ແກ່ເຈົ້າທັງຫຼາຍໃນມື້ທີ່ຫົກ,
 ຈິ່ງພັກຢູ່ແຕ່ລະຄົນໃນເຮືອນຂອງຕົນ, ຢ່າໃຫ້ຜູ້ໃດອອກຈາກສະຖານທີ່ຂອງຕົນໃນມື້ທີ່ເຈັດ.
 ແລະປະຊາຊົນໄດ້ພັກຜ່ອນໃນວັນທີ່ເຈັດ.
 ແລະພວກລູກຊາຍອິດສະລາເອນໄດ້ຕັ້ງຊື່ມັນວ່າມັນນາ, ມັນເປັນສີຂາວຄືກັບຜັດຜັກຊີລາວ,
 ແລະລົດຊາດຂອງມັນຄືຂະໜົມທີ່ມີນ້ຳເຜິ້ງ. ໂມເຊກ່າວວ່າ,
 ນີ້ແມ່ນຄຳສັ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ບັນຊາ:
 ຈິ່ງເຕັມໂຮເມີຂອງມັນນາໄວ້ໃນສະຖານທີ່ເກັບຮັກສາສຳລັບຊົນລຸ້ນຂອງພວກເຈົ້າ,
 ເພື່ອວ່າເຂົາເຈົ້າຈະໄດ້ເຫັນເຂົ້າຈີ່ທີ່ພວກເຈົ້າກິນໃນຖິ່ນທຸລະກັນດານ,
 ເມື່ອພຣະເຈົ້ານຳພວກເຈົ້າອອກຈາກແຜ່ນດິນອີຢິບ. ແລະໂມເຊກ່າວກັບອາໂຮນວ່າ,
 ຈິ່ງເອົາໂຖຄຳໜຶ່ງໃບ, ແລະໃສ່ມັນນາເຕັມໂຮເມີໜຶ່ງເຂົ້າໄປໃນນັ້ນ,
 ແລະເຈົ້າຈະວາງມັນໄວ້ຕໍ່ໜ້າພຣະເຈົ້າ, ເພື່ອການຮັກສາໄວ້ສຳລັບຊົນລຸ້ນຂອງພວກເຈົ້າ.
 ຕາມວິທີທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສັ່ງຕໍ່ໂມເຊ,
 ແລະອາໂຮນໄດ້ວາງໄວ້ຕໍ່ໜ້າພຣະຄຳພີເພື່ອການຮັກສາໄວ້.
 ແຕ່ລູກຫລານອິດສະລາເອນໄດ້ກິນມັນນາເປັນເວລາສີ່ສິບປີ
 ຈົນກ່ວາພວກເຂົາມາເຖິງແຜ່ນດິນທີ່ມີຄົນຢູ່ອາໄສ
 ພວກເຂົາກິນມັນນາຈົນກ່ວາພວກເຂົາມາຮອດເຂດແດນຂອງເຟນິເຊຍ.
 ແຕ່ໂຮເມີຮັບແມ່ນໜຶ່ງສ່ວນສິບຂອງສາມມາດຕາ

໑໗

ແລະຊຸມນຸມທັງໝົດຂອງລູກຫຼານອິດສະຣາເອນໄດ້ອອກເດີນທາງຈາກຖິ່ນກັນດານຊິນຕາມ

ຄ່າຍຂອງເຂົາເຈົ້າ ໂດຍພຣະດຳລັດຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ຕັ້ງຄ່າຍຢູ່ເຮຟິດີມ
ແຕ່ບໍ່ມີນ້ຳໃຫ້ປະຊາຊົນດື່ມ ແລະປະຊາຊົນກໍຖຽງກັບໂມເຊ ໂດຍເວົ້າວ່າ
ຈົ່ງໃຫ້ນ້ຳແກ່ພວກເຮົາ ເພື່ອພວກເຮົາຈະໄດ້ດື່ມ ແລະໂມເຊກໍເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ
ເປັນຫຍັງພວກເຈົ້າຈຶ່ງຖຽງກັບຂ້ອຍ ແລະເປັນຫຍັງພວກເຈົ້າຈຶ່ງທົດສອບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ປະຊາຊົນຫົວນ້ຳຢູ່ທີ່ນັ້ນ, ແລະປະຊາຊົນກໍບໍ່ຕໍ່ໂມເຊຢູ່ທີ່ນັ້ນ, ເວົ້າວ່າ,
ເປັນຫຍັງທ່ານຈຶ່ງພາພວກເຮົາອອກຈາກອີຢິບມາ ເພື່ອຂ້າພວກເຮົາ
ແລະລູກຂອງພວກເຮົາ ແລະສັດລ້ຽງຂອງພວກເຮົາດ້ວຍຄວາມຫົວນ້ຳ?
ໂມເຊຮ້ອງອອກມາຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເວົ້າວ່າ, ຂ້ອຍຈະເຮັດຫຍັງແກ່ປະຊາຊົນນີ້?
ອີກໜ້ອຍໜຶ່ງ ແລະເຂົາເຈົ້າຈະຂວ້າງຫິນຂ້ອຍ. ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ກ່າວກັບ ໂມເຊວ່າ,
ຈົ່ງໄປນຳໜ້າປະຊາຊົນນີ້, ແລະ ຈົ່ງເອົາພວກຜູ້ເຖົ້າແກ່ຂອງປະຊາຊົນໄປກັບເຈົ້າ, ແລະ
ໄມ້ເທົ້າທີ່ເຈົ້າໄດ້ຕິແມ່ນ້ຳນັ້ນ, ຈົ່ງຖືໄວ້ໃນມືຂອງເຈົ້າ, ແລະ ຈົ່ງໄປ.
ນີ້ແມ່ນຂ້ອຍຢືນຢູ່ນັ້ນຕໍ່ໜ້າເຈົ້າເທິງຫິນໃນໂຮເຣບ, ແລະເຈົ້າຈະຕິຫິນ,
ແລະນ້ຳຈະອອກມາຈາກມັນ, ແລະປະຊາຊົນຈະດື່ມ.
ແລະໂມເຊໄດ້ເຮັດດັ່ງນັ້ນຕໍ່ໜ້າລູກຫຼານອິດສະຣາເອນ. ແລະເຂົາໄດ້ຕັ້ງຊື່ໃຫ້ສະຖານທີ່ນັ້ນວ່າ
ການທົດສອບ ແລະ ການຕິດຽນ, ເພາະວ່າການຕິດຽນຂອງລູກຊາຍອິດສະຣາເອນ,
ແລະເພາະວ່າການທົດສອບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ໂດຍເວົ້າວ່າ,
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຢູ່ກັບພວກເຮົາຫຼືບໍ່?

ແຕ່ອາມາເລກມາແລ້ວ ແລະ ສູ້ຮົບກັບອິດສະຣາເອນຢູ່ທີ່ຮາຟິດີນ ໂມເຊກ່າວກັບໂຢຊົວວ່າ,
ຈົ່ງເລືອກຜູ້ຊາຍທີ່ເຂັ້ມແຂງໃຫ້ເຈົ້າເອງ, ແລະອອກໄປຈັດແຖວສູ້ຮົບກັບອາມາເລກໃນມື້ອື່ນ,
ແລະມື້ແນ່, ຂ້ອຍຈະຢືນຢູ່ເທິງຍອດເນີນ, ແລະໄມ້ເທົ້າຂອງພຣະເຈົ້າຈະຢູ່ໃນມືຂອງຂ້ອຍ.
ແລະ ໂຢຊົວໄດ້ເຮັດຄືກັນກັບທີ່ໂມເຊເວົ້າກັບເຂົາ, ແລະ ອອກໄປຈັດແຖວສູ້ຮົບກັບອາມາເລກ,
ແລະ ໂມເຊ ແລະ ອາໂຣນ ແລະ ຮູຮໄດ້ຂຶ້ນໄປເທິງຍອດເນີນ. ແລະມັນເກີດຂຶ້ນວ່າ

ເມື່ອໂມເຊຍກິມຂຶ້ນ, ອິດສະລາເອນກໍຊະນະ, ແຕ່ເມື່ອລາວປ່ອຍມີລົງ, ອາມາເລກກໍຊະນະ.
ແຕ່ມີຂອງໂມເຊສໜັກ, ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ເອົາຫີນວາງໄວ້ພາຍໃຕ້ລາວ,
ແລະລາວກໍນັ່ງຢູ່ເທິງມັນ, ແລະອາໂຣນກັບຮູ້ກໍຊ່ວຍຍ້າມີຂອງລາວ, ຄົນໜຶ່ງຢູ່ຂ້າງນີ້
ແລະຄົນໜຶ່ງຢູ່ຂ້າງນັ້ນ, ແລະມີຂອງໂມເຊສກໍໝັ້ນຄົງຈົນກ່ວາດວງອາທິດຕົກ.
ແລະໂຢຊົວໄດ້ຕືຣາບອາມາເລກ ແລະປະຊາຊົນທັງໝົດຂອງລາວດ້ວຍການຂ້າດ້ວຍຕາບ.
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕຣັສກັບໂມເຊວ່າ, ຈົ່ງຂຽນນີ້ລົງໃນປຶ້ມເປັນອານຸສອນ, ແລະໃຫ້ໂຢຊົວຟັງ,
ເພາະວ່າເຮົາຈະລົບລ້າງອານຸສອນຂອງອາມາເລກອອກຈາກພາຍໃຕ້ຟ້າສະຫວັນຢ່າງສິ້ນເຊີ
ງ. ແລະໂມເຊໄດ້ສ້າງແທ່ນບູຊາຖວາຍແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະໄດ້ຕັ້ງຊື່ມັນວ່າ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເປັນບ່ອນລີ້ໄພຂອງຂ້ອຍ.
ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າທຳສົງຄາມຕໍ່ອາມາເລກດ້ວຍມືລັບຈາກຊົນລຸ້ນສູ່ຊົນລຸ້ນ.

໑໘

ເຢໂທ ປະໂລຫິດແຫ່ງມິດີອານ ພໍ່ຕາຂອງໂມເຊ
ໄດ້ຍິນທຸກສິ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຮັດເພື່ອອິສຣາເອນ ປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ,
ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ນຳອິສຣາເອນອອກຈາກອີຢິບ. ເຢໂທ
ພໍ່ຕາຂອງໂມເຊໄດ້ເອົາຊົບໂປຣາ ພັນລະຍາຂອງໂມເຊ ຫຼັງຈາກການປ່ອຍຕົວນາງ
ແລະລູກຊາຍສອງຄົນຂອງນາງ, ຊື່ຂອງຄົນໜຶ່ງໃນພວກເຂົາແມ່ນເກີຊິມ, ເວົ້າວ່າ,
ຂ້ອຍເປັນຄົນຕ່າງດ້າວຢູ່ໃນແຜ່ນດິນຕ່າງປະເທດ ແລະຊື່ຂອງຄົນທີສອງແມ່ນເອລີເອເຊີ,
ເວົ້າວ່າ, ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າຂອງພໍ່ຂ້ອຍເປັນຜູ້ຊ່ວຍເຫຼືອຂ້ອຍ,
ແລະໄດ້ຊ່ວຍກູ້ຂ້ອຍຈາກມືຂອງຟາໂຣ. ແລະ ເຢໂທ ພໍ່ຕາຂອງໂມເຊ ກັບລູກຊາຍທັງຫຼາຍ
ແລະ ພັນລະຍາໄດ້ອອກໄປຫາໂມເຊ ໃນທະເລຊາຍ
ບ່ອນທີ່ລາວຕັ້ງຄ່າຍຢູ່ເທິງພູເຂົາຂອງພຣະເຈົ້າ. ມີການລາຍງານຕໍ່ໂມເຊວ່າ, ຈົ່ງເບິ່ງ,

ພໍ່ຕາຂອງທ່ານ ເຢໂທຣ ກຳລັງມາຫາທ່ານ, ແລະພັນລະຍາ ແລະລູກຊາຍສອງຄົນຂອງທ່ານ
ມາກັບລາວ. ໂມເຊໄດ້ອອກໄປພົບພໍ່ຕາຂອງລາວ, ແລ້ວກໍມີລົງນະມັດລາວ, ແລະຈູບລາວ,
ແລະພວກເຂົາທັກທາຍເຊິ່ງກັນແລະກັນ, ແລະລາວໄດ້ນຳພວກເຂົາເຂົ້າໄປໃນເຕັ້ນ.
ແລະໂມເຊໄດ້ເລົ່າໃຫ້ພໍ່ຕາຂອງລາວຟັງທຸກສິ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຮັດຕໍ່ຟາໂຣແລະຊາວອີ
ຢິບທັງໝົດເພາະເຫດອິສຣາເອນ,
ແລະຄວາມລຳບາກທັງໝົດທີ່ເກີດຂຶ້ນກັບພວກເຂົາໃນທາງ,
ແລະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊ່ວຍກູ້ພວກເຂົາຈາກມືຂອງຟາໂຣແລະຈາກມືຂອງຊາວອີຢິບ.
ເຢໂທປະຫລາດໃຈກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ທັງໝົດທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາ,
ເພາະວ່າພຣະອົງໄດ້ຊ່ວຍກູ້ພວກເຂົາຈາກມືຂອງຊາວອີຢິບແລະຈາກມືຂອງຟາໂຣ.
ແລະເຢໂທໄດ້ເວົ້າວ່າ: ຂໍໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຮັບພອນ
ເພາະວ່າພຣະອົງໄດ້ຊ່ວຍກູ້ພວກເຂົາຈາກມືຂອງຊາວອີຢິບ ແລະຈາກມືຂອງຟາໂຣ
ດຽວນີ້ຂ້ອຍຮູ້ແລ້ວວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າພະເຈົ້າທັງໝົດ,
ເພາະວ່ານີ້ທີ່ພວກເຂົາໂຈມຕີພວກເຂົາ.
ແລະເຢໂທພໍ່ຕາຂອງໂມເຊໄດ້ນຳເອົາເຄື່ອງບູຊາທີ່ເຜົາໄໝ້ ແລະ
ເຄື່ອງບູຊາມາຖວາຍແຕ່ພຣະເຈົ້າ, ແລ້ວອາໂຣນ ແລະ
ບັນດາຜູ້ເຖົ້າແກ່ທັງໝົດຂອງອິສຣາເອນກໍໄດ້ມາກິນເຂົ້າກັບພໍ່ຕາຂອງໂມເຊຕໍ່ໜ້າພຣະເຈົ້າ.

ແລະມັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນຫຼັງຈາກນີ້ຕໍ່ໄປ, ໂມເຊໄດ້ນັ່ງລົງເພື່ອພິພາກສາປະຊາຊົນ,
ແຕ່ປະຊາຊົນທັງໝົດໄດ້ຢືນຢູ່ຂ້າງໂມເຊຕັ້ງແຕ່ເຊົ້າຈົນເຖິງຄຳ.
ແລະເມື່ອເຢໂທຣເຫັນທຸກສິ່ງທີ່ລາວເຮັດແກ່ປະຊາຊົນ, ລາວເວົ້າວ່າ,
ນີ້ແມ່ນຫຍັງທີ່ເຈົ້າເຮັດແກ່ປະຊາຊົນ? ເປັນຫຍັງເຈົ້ານັ່ງຄົນດຽວ,
ແຕ່ປະຊາຊົນທັງໝົດຢືນຢູ່ກັບເຈົ້າຕັ້ງແຕ່ເຊົ້າຈົນເຖິງແລງ? ແລະໂມເຊເວົ້າກັບພໍ່ຕາວ່າ:
ປະຊາຊົນມາຫາຂ້ອຍເພື່ອຊອກຫາການພິພາກສາຈາກພຣະເຈົ້າ.

ເມື່ອໃດກໍຕາມທີ່ເຂົາເຈົ້າມີການໂຕ້ຖຽງກັນ ແລະ ມາຫາຂ້ານ້ອຍ, ຂ້ານ້ອຍກໍຕັດສິນແຕ່ລະຄົນ
ແລະ ເຮັດໃຫ້ເຂົາເຈົ້າຮູ້ບັນດາຄຳສັ່ງຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ກົດໝາຍຂອງພຣະອົງ.
ພໍ່ຕາຂອງໂມເຊໄດ້ເວົ້າກັບລາວວ່າ, ເຈົ້າບໍ່ໄດ້ເຮັດສິ່ງນີ້ຢ່າງຖືກຕ້ອງ.
ດ້ວຍການທຳລາຍທີ່ບໍ່ອົດທົນ, ເຈົ້າຈະຖືກທຳລາຍ,
ທັງເຈົ້າແລະປະຊາຊົນທັງໝົດທີ່ຢູ່ກັບເຈົ້ານີ້. ວຽກນີ້ໝັກເກີນໄປສຳລັບເຈົ້າ,
ເຈົ້າບໍ່ສາມາດເຮັດມັນຄົນດຽວໄດ້. ດຽວນີ້ ດັ່ງນັ້ນ ຈົ່ງຟັງຂ້ອຍ ແລະຂ້ອຍຈະແນະນຳເຈົ້າ
ແລະພຣະເຈົ້າຈະຢູ່ກັບເຈົ້າ, ຈົ່ງເປັນຕົວແທນຂອງປະຊາຊົນຕໍ່ພຣະເຈົ້າ
ແລະເຈົ້າຈະນຳຄຳເວົ້າຂອງເຂົາເຈົ້າໄປຖວາຍຕໍ່ພຣະເຈົ້າ.
ແລະເຈົ້າຈະເປັນພະຍານເຖິງຄຳສັ່ງຂອງພຣະເຈົ້າ
ແລະກົດໝາຍຂອງພຣະອົງໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ,
ແລະເຈົ້າຈະສະແດງທາງທີ່ພວກເຂົາຈະດຳເນີນໃນນັ້ນ, ແລະວຽກງານທີ່ພວກເຂົາຈະເຮັດ.
ແລະເຈົ້າຈົ່ງພິຈາລະນາເລືອກຈາກປະຊາຊົນທັງໝົດ ຊອກຫາຜູ້ຊາຍທີ່ມີຄວາມສາມາດ,
ຜູ້ທີ່ຢາກພຣະເຈົ້າ, ຜູ້ຊາຍທີ່ຊອບທຳ, ຜູ້ທີ່ກຽດຊັງຄວາມຈອງຫອງ,
ແລະເຈົ້າຈະແຕ່ງຕັ້ງພວກເຂົາເປັນຜູ້ບັນຊາການພັນ, ຜູ້ບັນຊາການຮ້ອຍ,
ຜູ້ບັນຊາການຫ້າສິບ ແລະຜູ້ບັນຊາການສິບ.
ແລະພວກເຂົາຈະຕັດສິນປະຊາຊົນຕະຫຼອດເວລາ,
ແຕ່ຄຳເວົ້າທີ່ໝັກຫນ່ວງພວກເຂົາຈະນຳຂຶ້ນມາຫາເຈົ້າ,
ສ່ວນການຕັດສິນທີ່ນ້ອຍໆພວກເຂົາຈະຕັດສິນເອງ,
ແລະພວກເຂົາຈະເບົາບາງພາລະຈາກເຈົ້າ, ແລະພວກເຂົາຈະຊ່ວຍເຫຼືອເຈົ້າ.
ຖ້າທ່ານເຮັດຄຳນີ້, ພະເຈົ້າຈະເສີມກຳລັງທ່ານ, ແລະທ່ານຈະສາມາດຢືນໝັ້ນໄດ້,
ແລະປະຊາຊົນທັງໝົດນີ້ຈະກັບຄືນສູ່ສະຖານທີ່ຂອງຕົນດ້ວຍສັນຕິພາບ.
ໂມເຊໄດ້ຍິນສຽງຂອງພໍ່ຕາ ແລະ ລາວໄດ້ເຮັດທຸກສິ່ງທີ່ພໍ່ຕາເວົ້າກັບລາວ
ແລະໂມເຊໄດ້ເລືອກຜູ້ຊາຍທີ່ເຂັ້ມແຂງຈາກທົ່ວອິດສະລາເອນ,

ແລະໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງພວກເຂົາເປັນຜູ້ບັນຊາການພັນ, ຜູ້ບັນຊາການຮ້ອຍ, ຜູ້ບັນຊາການຫ້າສິບ
ແລະ ຜູ້ບັນຊາການສິບ. ແລະພວກເຂົາຕັດສິນປະຊາຊົນຕະຫຼອດເວລາ,
ແຕ່ຄໍາເວົ້າທີ່ໜັກໜ່ວງທັງໝົດພວກເຂົານຳຂຶ້ນໄປຫາໂມເຊ,
ແຕ່ຄໍາເວົ້າທີ່ເບົາທັງໝົດພວກເຂົາຕັດສິນເອງ. ແຕ່ໂມເຊໄດ້ສົ່ງພໍ່ຕາຂອງລາວໄປ ແລະ
ລາວກໍໄດ້ກັບຄືນໄປຍັງແຜ່ນດິນຂອງລາວ

໑໙

ໃນເດືອນທີສາມຂອງການອອກເດີນທາງຂອງລູກຫລານອິດສະລາເອນຈາກແຜ່ນດິນເອຢິບ,
ໃນວັນນີ້, ພວກເຂົາໄດ້ມາຮອດທະເລຊາຍຊີນາຍ.
ແລະພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ອອກເດີນທາງຈາກຮາຟິເດນ,
ແລະພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ມາເຖິງທະເລຊາຍຊີນາຍ,
ແລະອິດສະລາເອນໄດ້ຕັ້ງຄ່າຍຢູ່ທີ່ນັ້ນກົງກັນຂ້າມກັບພູເຂົາ.
ແລະໂມເຊສໄດ້ຂຶ້ນໄປເທິງພູເຂົາຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ເອີ້ນລາວຈາກພູເຂົານັ້ນ,
ກ່າວວ່າ, ເຈົ້າຈະເວົ້າສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ກັບເຮືອນຢາໂກບ,
ແລະເຈົ້າຈະປະກາດໃຫ້ບຸດຊາຍອິດສະລາເອນ.
ພວກເຈົ້າເອງໄດ້ເຫັນສິ່ງທີ່ຂ້ອຍໄດ້ເຮັດຕໍ່ຊາວອີຢິບ,
ແລະໄດ້ຍົກພວກເຈົ້າຂຶ້ນຄືກັບວ່າຢູ່ເທິງປີກຂອງນົກອິນຊີ,
ແລະຂ້ອຍໄດ້ນຳພວກເຈົ້າມາຫາຕົວຂ້ອຍເອງ. ແລະດຽວນີ້
ຖ້າເຈົ້າຟັງສຽງຂອງຂ້ອຍຢ່າງແທ້ຈິງ ແລະຮັກສາພັນທະສັນຍາຂອງຂ້ອຍ,
ເຈົ້າຈະເປັນປະຊາຊົນພິເສດຂອງຂ້ອຍຈາກທຸກປະຊາຊາດ,
ເພາະວ່າແຜ່ນດິນໂລກທັງໝົດແມ່ນຂອງຂ້ອຍ.
ແຕ່ທ່ານທັງຫຼາຍຈະເປັນປະໂລຫິດລາຊະອານາຈັກ ແລະ ປະຊາຊາດບໍລິສຸດແກ່ຂ້ານ້ອຍ,

ທ່ານຈະເວົ້າຄຳເຫຼົ່ານີ້ແກ່ລູກຫຼານອິດສະຣາເອນ. ໂມເຊມາແລ້ວ ແລະ
ໄດ້ເອີ້ນພວກຜູ້ເຖົ້າແກ່ຂອງປະຊາຊົນ, ແລະ
ໄດ້ວາງພຣະທຳທັງໝົດເຫຼົ່ານີ້ທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ສັ່ງໄວ້ຕໍ່ໜ້າພວກເຂົາ.
ແຕ່ປະຊາຊົນທັງໝົດໄດ້ຕອບດ້ວຍຄວາມເປັນນ້ຳໜຶ່ງໃຈດຽວກັນ ແລະເຂົາເຈົ້າເວົ້າວ່າ
ທຸກສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າຕັດສິນ ພວກເຮົາຈະເຮັດ ແລະພວກເຮົາຈະຟັງ.
ແລະໂມເຊສໄດ້ຖວາຍຄຳເວົ້າເຫຼົ່ານີ້ຕໍ່ພຣະເຈົ້າ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕັດກ່າວກັບໂມເຊວ່າ, ນີ້ແນ, ຮົາກຳລັງມາຫາເຈົ້າໃນເສົາເມກ, ເພື່ອວ່າປະຊາຊົນຈະໄດ້ຍິນເຮົາເວົ້າກັບເຈົ້າ, ແລະເຂົາເຈົ້າຈະເຊື່ອເຈົ້າຕະຫຼອດໄປ.
ແລ້ວໂມເຊລາຍງານຄຳເວົ້າຂອງປະຊາຊົນຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕັດສິນໃຈເວົ້າກັບໂມເຊວ່າ, ຈົ່ງລົງໄປເຕືອນປະຊາຊົນ, ແລະຊຳລະພວກເຂົາໃຫ້ບໍລິສຸດໃນມື້ນີ້ແລະມື້ອື່ນ, ແລະໃຫ້ພວກເຂົາຊັກເຄື່ອງນຸ່ງຂອງພວກເຂົາ, ແລະໃຫ້ພວກເຂົາພ້ອມສຳລັບວັນທີສາມ, ເພາະວ່າໃນວັນທີສາມ ພຣະເຈົ້າຈະລົງມາເທິງພູເຂົາຊີນາຍ, ຕໍ່ໜ້າປະຊາຊົນທັງໝົດ. ແລະເຈົ້າຈະແຍກປະຊາຊົນອອກອ້ອມຮອບ, ໂດຍເວົ້າວ່າ, ຈົ່ງລະວັງຕົວເອງບໍ່ໃຫ້ຂຶ້ນໄປເທິງພູເຂົາ ແລະບໍ່ໃຫ້ແຕະຕ້ອງສ່ວນໃດໆຂອງມັນ, ທຸກຄົນທີ່ແຕະຕ້ອງພູເຂົານັ້ນຈະຕ້ອງຕາຍ. ບໍ່ມີມືຈະສຳພັດລາວ, ເພາະວ່າລາວຈະຖືກຂວ້າງຫົນດ້ວຍກ້ອນຫີນ, ຫຼືຈະຖືກຍິງດ້ວຍລູກສອນ, ບໍ່ວ່າຈະເປັນສັດລ້ຽງຫຼືຄົນ, ລາວຈະບໍ່ມີຊີວິດ.
ເມື່ອສຽງແລະແກແລະເມກອອກໄປຈາກພູເຂົາ, ພວກມັນຈຶ່ງຈະຂຶ້ນໄປເທິງພູເຂົາ.

ໂມເຊສລົງມາຈາກພູເຂົາໄປຫາປະຊາຊົນ, ແລະເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາບໍລິສຸດ, ແລະພວກເຂົາຊັກເຄື່ອງນຸ່ງຂອງເຂົາເຈົ້າ. ແລະ ເວົ້າ ຕໍ່ປະຊາຊົນວ່າ: ຈົ່ງພ້ອມໄວ້ສາມມື້, ຢ່າເຂົ້າໃກ້ແມ່ຍິງ. ມັນເກີດຂຶ້ນໃນມື້ທີ່ສາມເມື່ອອາລຸນມາເຖິງ, ແລະມີສຽງຕ່າງໆ

ແລະຟ້າແລບຕ່າງໆ ແລະເມກມົດມົວຢູ່ເທິງພູເຂົາຊີນາຍ, ສຽງແກດັງກ້ອງໃຫຍ່ຫຼວງ,
ແລະປະຊາຊົນທັງໝົດທີ່ຢູ່ໃນຄ້າຍກໍ່ຢ້ານກົວ.

ແລະໂມເຊໄດ້ນຳປະຊາຊົນອອກຈາກຄ້າຍເພື່ອໄປພົບພຣະເຈົ້າ,
ແລະພວກເຂົາໄດ້ຢືນຢູ່ທີ່ເຊີງພູເຂົາ. ພູເຂົາຊີນາຍກຳລັງມີຄວັນທັງໝົດ,
ຍ້ອນພຣະເຈົ້າໄດ້ລົງມາເທິງມັນໃນໄຟ, ແລະຄວັນກຳລັງຂຶ້ນໄປຄືກັບຄວັນເຕົາໄຟ,
ແລະປະຊາຊົນທັງໝົດປະຫລາດໃຈຫຼາຍ. ສຽງແກແກກໍ່ດັງຂຶ້ນເລື້ອຍໆ ແລະ
ແຂງແຮງຂຶ້ນຫຼາຍ. ໂມເຊເວົ້າ, ແລະ ພຣະເຈົ້າກໍ່ຕອບລາວດ້ວຍສຽງ.
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ລົງມາເທິງພູຊີໄນ ເທິງຍອດພູ,
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເອົັນໂມເຊໃຫ້ຂຶ້ນມາເທິງຍອດພູ, ແລະໂມເຊກໍ່ຂຶ້ນໄປ. ແລະ
ພຣະເຈົ້າຕັດສິນໃຈເວົ້າກັບໂມເຊວ່າ: ຈົ່ງລົງໄປເຕືອນປະຊາຊົນ,
ຢ່າໃຫ້ເຂົາເຈົ້າເຂົ້າໃກ້ພຣະເຈົ້າເພື່ອເບິ່ງ, ເພາະຈະມີຄົນຈຳນວນຫຼາຍໃນພວກເຂົາລົ້ມຕາຍ.
ແລະພວກປະໂລຫິດທີ່ເຂົ້າໃກ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຈົ່ງຖືກເຮັດໃຫ້ບໍລິສຸດ,
ຢ່າໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທຳລາຍພວກເຂົາ.

ແລະໂມເຊໄດ້ກ່າວຕໍ່ພຣະເຈົ້າວ່າ, ປະຊາຊົນຈະບໍ່ສາມາດຂຶ້ນໄປຫາພູເຂົາຊີນາຍໄດ້,
ເພາະວ່າທ່ານໄດ້ເປັນພະຍານແກ່ພວກເຮົາ ໂດຍເວົ້າວ່າ, ຈົ່ງແຍກພູເຂົານັ້ນອອກ
ແລະຊຳລະມັນໃຫ້ບໍລິສຸດ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບລາວວ່າ, ໄປເລີຍ, ລົງໄປ,
ແລ້ວຂຶ້ນມາເຈົ້າກັບອາໂຮນຮ່ວມກັບເຈົ້າ,
ແຕ່ພວກປະໂລຫິດແລະປະຊາຊົນຢ່າໃຫ້ບັງຄັບຂຶ້ນມາຫາພຣະເຈົ້າ,
ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທຳລາຍພວກເຂົາ. ໂມເຊລົງມາຫາປະຊາຊົນ ແລະ
ເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າ.

ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວຄຳເວົ້າທັງໝົດເຫຼົ່ານີ້ວ່າ, ຕົວເອກອັນຍິ່ງຍາວນານ
ຕົວເອກອັນຍິ່ງຍາວນານ ຕົວເອກອັນຍິ່ງຍາວນານ ຕົວເອກອັນຍິ່ງຍາວນານ ຕົວເອກອັນຍິ່ງຍາວນານ
ຕົວເອກອັນຍິ່ງຍາວນານ ເຈົ້າຈະບໍ່ມີພະເຈົ້າອື່ນນອກຈາກຂ້ານ້ອຍ.

ເຈົ້າຢ່າເຮັດຮູບປັ້ນສຳລັບຕົວເຈົ້າເອງ ຫຼືຮູບຄ້າຍຂອງສິ່ງໃດໆທີ່ຢູ່ໃນສະຫວັນເບື້ອງເທິງ
ແລະສິ່ງໃດໆທີ່ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນເບື້ອງລຸ່ມ ແລະສິ່ງໃດໆທີ່ຢູ່ໃນນ້ຳພາຍໃຕ້ແຜ່ນດິນ
ເຈົ້າຈະບໍ່ນະມັດສະການພວກເຂົາ ແລະເຈົ້າຈະບໍ່ປະກອບພິທີແກ່ພວກເຂົາ
ເພາະວ່າຂ້ານ້ອຍເປັນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າຜູ້ຫວງແຫນ
ຜູ້ໃຫ້ຄືນບາບຂອງບັນພະບຸລຸດເທິງລູກຫລານ
ຈົນເຖິງຊົນລຸ້ນທີສາມແລະທີສີ່ຂອງຜູ້ທີ່ກຽດຊັງຂ້ານ້ອຍ ແລະ
ເຮັດຄວາມເມດຕາຕໍ່ຄົນນັບພັນໆ ທີ່ຮັກຂ້ອຍ ແລະ ປະຕິບັດຕາມບັນຍັດຂອງຂ້ອຍ.
ເຈົ້າຢ່າເອົາຊື່ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າໄປໃຊ້ໂດຍສູນເປົ່າ,
ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຈະບໍ່ຊາລະຜູ້ທີ່ເອົາຊື່ຂອງພຣະອົງໄປໃຊ້ໂດຍສູນເປົ່າ
ປົກກະຕິບໍລິສຸດ. ຈົ່ງຈຳລັກມື້ວັນສະບາໂຕເພື່ອເຮັດໃຫ້ມັນບໍລິສຸດ. ຫົກມື້ເຈົ້າຈະເຮັດວຽກ,
ແລະເຮັດວຽກງານທັງໝົດຂອງເຈົ້າໃຫ້ສຳເລັດ. ແຕ່ວັນທີ່ເຈັດ,
ວັນສະບາໂຕແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ, ເຈົ້າຈະບໍ່ເຮັດວຽກໃດໆໃນວັນນີ້: ເຈົ້າ,
ແລະລູກຊາຍຂອງເຈົ້າ, ແລະລູກສາວຂອງເຈົ້າ, ຄົນໃຊ້ຂອງເຈົ້າ, ແລະຄົນໃຊ້ຍິງຂອງເຈົ້າ,
ງົວຂອງເຈົ້າ, ແລະສັດພາຫະນະຂອງເຈົ້າ, ແລະທຸກສັດລ້ຽງຂອງເຈົ້າ,
ແລະຄົນຕ່າງດ້າວຜູ້ອາໄສຢູ່ໃນເຈົ້າ. ເພາະວ່າໃນຫົກມື້ ພຣະເຈົ້າໄດ້ສ້າງທ້ອງຟ້າ ແລະ
ແຜ່ນດິນ ແລະ ທະເລ ແລະ ທຸກສິ່ງທີ່ຢູ່ໃນພວກມັນ ແລະ ພຣະອົງໄດ້ພັກຜ່ອນໃນມື້ທີ່ເຈັດ
ເພາະເຫດນີ້ ພຣະເຈົ້າຈຶ່ງອວຍພອນມື້ທີ່ເຈັດ ແລະ ຊົງບໍລິສຸດມັນ ຈົ່ງເຄົາລົບພໍ່ແມ່ຂອງເຈົ້າ
ເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະມີຊີວິດທີ່ດີ ແລະ ເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະມີອາຍຸຍືນຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນອັນດີງາມ
ທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າປະທານໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ ເຈົ້າຈະບໍ່ກະທຳການລັກລອບ. ເຈົ້າ
ຈະ ບໍ່ ລັກ. ເຈົ້າຈະບໍ່ຂ້າ. ເຈົ້າຈະບໍ່ເປັນພະຍານເທັດຕໍ່ເພື່ອນບ້ານຂອງເຈົ້າ.

ເຈົ້າຢາປາຖະໜາແມ່ຍິງຂອງເພື່ອນບ້ານຂອງເຈົ້າ,
ເຈົ້າຢາປາຖະໜາເຮືອນຂອງເພື່ອນບ້ານຂອງເຈົ້າ, ບໍ່ວ່າທົ່ງນາຂອງລາວ,
ບໍ່ວ່າຄົນໃຊ້ຂອງລາວ, ບໍ່ວ່າຄົນໃຊ້ຍິງຂອງລາວ, ບໍ່ວ່າວົງຂອງລາວ,
ບໍ່ວ່າສັດພາຫະນະຂອງລາວ, ບໍ່ວ່າສັດລ້ຽງທັງໝົດຂອງລາວ,
ບໍ່ວ່າສິ່ງໃດທີ່ເປັນຂອງເພື່ອນບ້ານຂອງເຈົ້າ.

ແລະປະຊາຊົນທັງໝົດເຫັນສຽງ, ແລະໄຟ, ແລະສຽງແກ, ແລະພູເຂົາທີ່ມີຄວັນ,
ແຕ່ປະຊາຊົນທັງໝົດມີຄວາມຢ້ານກົວຈົ່ງຢືນຢູ່ຫ່າງໄກ. ແລະເຂົາເຈົ້າເວົ້າຕໍ່ໂມເຊວ່າ:
ຂໍໃຫ້ທ່ານເວົ້າກັບພວກເຮົາເທິນ, ແລະຢ່າໃຫ້ພຣະເຈົ້າຕົງເວົ້າກັບພວກເຮົາ,
ເພາະພວກເຮົາຈະຕາຍ. ແລະໂມເຊເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ ຈົ່ງກ້າຫານເຖິດ
ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ມາຫາເຈົ້າທັງຫຼາຍເພື່ອທົດສອບເຈົ້າທັງຫຼາຍ
ເພື່ອວ່າຄວາມຢ້ານກົວຕໍ່ພຣະອົງຈະຢູ່ໃນເຈົ້າທັງຫຼາຍ ເພື່ອວ່າເຈົ້າທັງຫຼາຍຈະບໍ່ທຳບາບ
ປະຊາຊົນຢືນຢູ່ແຕ່ໄກ, ແຕ່ໂມເຊເຂົ້າໄປໃນຄວາມມືດບ່ອນທີ່ພຣະເຈົ້າຢູ່.
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວຕໍ່ໂມເຊວ່າ, ເຈົ້າຈະເວົ້າສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ຕໍ່ເຮືອນຢາໂກບ,
ແລະເຈົ້າຈະປະກາດຕໍ່ບຸດຊາຍອີສຣາເອນວ່າ, ພວກເຈົ້າໄດ້ເຫັນແລ້ວວ່າ
ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າຈາກສະຫວັນຕໍ່ພວກເຈົ້າ. ເຈົ້າຢ່າເຮັດພະເຈົ້າເງິນໃຫ້ແກ່ຕົນເອງ ແລະ
ເຈົ້າຢ່າເຮັດພະເຈົ້າຄຳໃຫ້ແກ່ຕົນເອງ ເຈົ້າຈະເຮັດແທ່ນບູຊາຈາກດິນໃຫ້ຂ້ອຍ,
ແລະເຈົ້າຈະເຮັດບູຊາເທິງມັນດ້ວຍເຄື່ອງເຜົາຖວາຍຂອງເຈົ້າ,
ແລະເຄື່ອງບູຊາສັນຕິພາບຂອງເຈົ້າ, ແລະແກະ, ແລະລູກງົວຂອງເຈົ້າ
ໃນທຸກສະຖານທີ່ທີ່ຂ້ອຍຈະເຮັດໃຫ້ນາມຂອງຂ້ອຍຖືກເອີ້ນທີ່ນັ້ນ, ແລະຂ້ອຍຈະມາຫາເຈົ້າ,
ແລະຂ້ອຍຈະອວຍພອນເຈົ້າ. ຖ້າເຈົ້າເຮັດແທ່ນບູຊາດ້ວຍຫີນໃຫ້ຂ້ອຍ,
ເຈົ້າຈະບໍ່ສ້າງມັນດ້ວຍຫີນທີ່ຖືກຕັດແຕ່ງ, ເພາະວ່າເຈົ້າໄດ້ແກວ່ງດາບຂອງເຈົ້າເທິງມັນ,
ແລະມັນຖືກເປື້ອນແລ້ວ. ເຈົ້າຈະບໍ່ຂຶ້ນໄປເທິງແທ່ນບູຊາຂອງເຮົາດ້ວຍຂັ້ນບັນໄດ,

ເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະບໍ່ເປີດເຜີຍຄວາມເປືອຍກາຍຂອງເຈົ້າເທິງມັນ.

໒໑

ແລະນີ້ແມ່ນກົດລະບຽບທີ່ເຈົ້າຈະວາງໄວ້ຕໍ່ໜ້າເຂົາເຈົ້າ. ຖ້າເຈົ້າຊື້ຄົນໃຊ້ຮີບຮູ, ຫົກປີຈະຮັບໃຊ້ເຈົ້າ, ແຕ່ໃນປີທີ່ເຈັດຈະອອກໄປເປັນເສລີໂດຍບໍ່ເສຍຄ່າ. ຖ້າລາວເຂົ້າຄົນດຽວ, ລາວກໍຈະອອກຄົນດຽວ, ແຕ່ຖ້າແມ່ຍິງເຂົ້າກັບລາວ, ແມ່ຍິງຂອງລາວກໍຈະອອກດ້ວຍ. ແລະຖ້າເຈົ້ານາຍໃຫ້ເມຍແກ່ລາວ ແລະນາງເກີດລູກຊາຍຫຼືລູກສາວໃຫ້ລາວ, ເມຍແລະລູກນ້ອຍຈະເປັນຂອງເຈົ້ານາຍຂອງລາວ, ແຕ່ລາວຈະອອກໄປຄົນດຽວ. ຖ້າແຕ່ຄົນຂ້າໃຊ້ຕອບວ່າ, ຂ້ອຍໄດ້ຮັກນາຍຂອງຂ້ອຍ, ແລະເມຍ, ແລະລູກ, ຂ້ອຍຈະບໍ່ໄປເປັນເສລີ ເຈົ້ານາຍຂອງລາວຈະນຳເອົາລາວໄປຫາເກນຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະຫຼັງຈາກນັ້ນຈະນຳເອົາລາວໄປທີ່ປະຕູໄປທີ່ຂອບປະຕູ, ແລະເຈົ້ານາຍຂອງລາວຈະເຈາະຫຼຸດ້ວຍເຂັມ, ແລະລາວຈະຮັບໃຊ້ເຈົ້ານາຍຕະຫຼອດໄປ.

ຖ້າຜູ້ໃດຂາຍລູກສາວຂອງຕົນເອງເປັນຄົນໃຊ້, ນາງຈະບໍ່ອອກໄປ, ຄືກັບທີ່ຄົນໃຊ້ຍິງຫນີອອກໄປ. ຖ້ານາງບໍ່ພໍໃຈຕໍ່ເຈົ້ານາຍຂອງນາງ, ຜູ້ທີ່ໄດ້ຕົກລົງກັບລາວ, ລາວຈະໄຖ່ນາງ, ແຕ່ລາວບໍ່ມີສິດຂາຍນາງໃຫ້ຊາດຕ່າງດ້າວ, ເພາະວ່າລາວໄດ້ລະເມີດຕໍ່ນາງ. ຖ້າແຕ່ເຂົາຫມັ້ນນາງໃຫ້ກັບລູກຊາຍຂອງເຂົາ, ເຂົາຈະຕ້ອງປະຕິບັດຕໍ່ນາງຕາມກົດລະບຽບຂອງລູກສາວ. ຖ້າແຕ່ລາວເອົາຜູ້ອື່ນໃຫ້ຕົນເອງ, ລາວຈະບໍ່ເອົາສິ່ງທີ່ຈຳເປັນ ແລະ ເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມ ແລະ ການຮ່ວມຮ້ອງຂອງນາງໄປ. ຖ້າແຕ່ລາວບໍ່ເຮັດສິ່ງສາມຢ່າງເຫຼົ່ານີ້ໃຫ້ນາງ, ນາງຈະອອກໄປໂດຍເສລີໂດຍບໍ່ມີເງິນ. ຖ້າຜູ້ໃດຕັດຜູ້ໜຶ່ງແລ້ວເຂົາຕາຍ, ໃຫ້ຜູ້ນັ້ນຖືກປະຫານຊີວິດ. ແຕ່ຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ເຮັດດ້ວຍຄວາມສະໝັກໃຈ, ແຕ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ມອບໃຫ້ເຂົ້າໄປໃນມືຂອງລາວ,

ຂ້ອຍຈະໃຫ້ສະຖານທີ່ແກ່ເຈົ້າບ່ອນທີ່ຜູ້ທີ່ໄດ້ຂ້າຄົນຈະໜີໄປທີ່ນັ້ນ.
ຖ້າຜູ້ໃດໂຈມຕີເພື່ອນບ້ານເພື່ອຂ້າລາວດ້ວຍການຫຼອກລວງ ແລະ ລີ້ໄພ,
ເຈົ້າຈະເອົາລາວອອກຈາກແທ່ນບູຊາຂອງຂ້ອຍເພື່ອປະຫານຊີວິດ. ຜູ້ໃດທີ່ຕີພໍ່ຫຼືແມ່ຂອງຕົນ,
ໃຫ້ຖືກປະຫານຊີວິດ. ຜູ້ທີ່ເວົ້າຮ້າຍຕໍ່ພໍ່ຫຼືແມ່ຂອງຕົນ ຈະຕ້ອງຖືກລົງໂທດປະຫານຊີວິດ.
ຜູ້ໃດທີ່ລັກພາຄົນໃດໜຶ່ງໃນບັນດາລູກຊາຍອິດສະຣາເອນ ແລະກົດຂີ່ລາວແລ້ວຂາຍລາວ
ແລະຖືກພົບເຫັນກັບລາວ, ໃຫ້ລາວຖືກປະຫານຊີວິດ. ຖ້າຜູ້ຊາຍສອງຄົນຕໍ່າທອກັນ
ແລະຕີເພື່ອນບ້ານດ້ວຍຫີນຫຼືກຳປັ້ນ ແລະລາວບໍ່ຕາຍ ແຕ່ນອນຢູ່ເທິງຕຽງ
ຖ້າຄົນທີ່ຖືກຕີລຸກຂຶ້ນແລ້ວຢ່າງອອກໄປຂ້າງນອກໂດຍໃຊ້ໄມ້ຖື, ຜູ້ທີ່ຕີຈະບໍ່ມີຄວາມຜິດ,
ແຕ່ລາວຕ້ອງຈ່າຍຄ່າເວລາທີ່ພັກງານແລະຄ່າປິ່ນປົວ. ຖ້າແຕ່ຜູ້ໃດຕີຄົນໃຊ້ຂອງລາວ ຫຼື
ຄົນໃຊ້ຍິງຂອງລາວດ້ວຍໄມ້ເທົ້າ, ແລະຕາຍພາຍໃຕ້ມືຂອງລາວ,
ຈະຖືກລົງໂທດໂດຍຄວາມຍຸຕິທຳ. ຖ້າແຕ່ເຂົາຢູ່ລອດໄດ້ໜຶ່ງມື້ຫຼືສອງມື້,
ຢ່າໃຫ້ເຂົາຖືກລົງໂທດ, ເພາະວ່າເງິນນັ້ນເປັນຂອງເຂົາ. ຖ້າຜູ້ຊາຍສອງຄົນຕໍ່ສູ້ກັນ
ແລະໄປຕີແມ່ຍິງທີ່ມີທ້ອງ ແລະເດັກນ້ອຍຂອງນາງອອກມາໂດຍບໍ່ທັນເປັນຮູບຮ່າງ,
ຜູ້ກະທຳຜິດຈະຕ້ອງຖືກລົງໂທດ ຕາມທີ່ຜິວຂອງແມ່ຍິງນັ້ນຈະກຳນົດ,
ແລະຈະຕ້ອງຈ່າຍຕາມມູນຄ່າທີ່ປະເມີນ. ຖ້າແຕ່ຖືກສ້າງຮູບພາບແລ້ວ,
ຈະໃຫ້ຈິດວິນຍານແທນຈິດວິນຍານ. ຕາແທນຕາ, ແຂ້ວແທນແຂ້ວ, ມືແທນມື, ຕີນແທນຕີນ.
ການເຜົາໄຫມ້ແທນການເຜົາໄຫມ້, ບາດແຜແທນບາດແຜ, ຮອຍຊ້າແທນຮອຍຊ້າ.
ຖ້າຜູ້ໃດຕີຕາຂອງຄົນໃຊ້ຂອງລາວ ຫຼື ຕາຂອງຄົນໃຊ້ຍິງຂອງລາວ ແລະເຮັດໃຫ້ຕາບອດ,
ລາວຈະຕ້ອງປ່ອຍພວກເຂົາໃຫ້ເປັນອິດສະຫຼະ ເພື່ອເປັນການທົດແທນຕາຂອງພວກເຂົາ.
ຖ້າແຕ່ລາວເຄາະແຂ້ວຂອງຄົນໃຊ້ ຫຼື ແຂ້ວຂອງຄົນຮັບໃຊ້ຍິງຂອງລາວອອກ,
ລາວຈະຕ້ອງປ່ອຍພວກເຂົາໃຫ້ເປັນອິດສະຫຼະແທນແຂ້ວຂອງພວກເຂົາ.
ຖ້າງົວຖືກຜູ້ຊາຍຫຼືຜູ້ຍິງແລ້ວຕາຍ, ງົວນັ້ນຈະຖືກຂວ້າງຫີນ,
ແລະເນື້ອຂອງມັນຈະບໍ່ຖືກກິນ, ແຕ່ເຈົ້າຂອງງົວຈະບໍ່ມີຄວາມຜິດ.

ຖ້າງົວໂຕໃດເປັນງົວຊ້າງມາກ່ອນແລ້ວ ຕັ້ງແຕ່ມື້ວານ ແລະ ມື້ກ່ອນໜ້ານັ້ນອີກ, ແລະມີຄົນເປັນພະຍານເຕືອນເຈົ້າຂອງມັນແລ້ວ, ແຕ່ເຈົ້າຂອງບໍ່ໄດ້ກັກຂັງມັນໄວ້, ແລ້ວງົວນັ້ນໄດ້ຂ້າຜູ້ຊາຍຫຼືຜູ້ຍິງຕາຍ, ງົວນັ້ນຈະຕ້ອງຖືກຂວ້າງຫີນ, ແລະເຈົ້າຂອງມັນກໍຈະຕ້ອງຖືກປະຫານຊີວິດເຊັ່ນກັນ. ຖ້າແຕ່ມີການກຳນົດຄ່າໄຖ່ແກ່ລາວ, ລາວຈະໃຫ້ຄ່າໄຖ່ຊີວິດຂອງລາວເທົ່າທີ່ເຂົາເຈົ້າກຳນົດແກ່ລາວ. ຖ້າຊຸດລູກຊາຍຫຼືລູກສາວ, ໃຫ້ເຂົາເຈົ້າເຮັດກັບເຂົາຕາມກົດໝາຍນີ້. ຖ້າແຕ່ງົວຂວາຍຄົນໃຊ້ຫຼືຄົນໃຊ້ຍິງ, ຈະໃຫ້ເງິນສາມສິບດິດຮັກມາແກ່ເຈົ້ານາຍຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແລະງົວຈະຖືກຂວ້າງຫີນ. ຖ້າຜູ້ໃດເປີດຊຸມ ຫຼື ຊຸດຊຸມ ແລະບໍ່ປິດມັນ, ແລ້ວລູກງົວ ຫຼື ລາຕົກລົງໄປທີ່ນັ້ນ, ເຈົ້າຂອງຊຸມຈະຕ້ອງຈ່າຍຄ່າທົດແທນ, ຈະໃຫ້ເງິນແກ່ເຈົ້າຂອງຂອງພວກເຂົາ, ແຕ່ສິ່ງທີ່ຕາຍແລ້ວນັ້ນຈະເປັນຂອງລາວ.

ຖ້າງົວຂອງບາງຄົນຊຸດງົວຂອງເພື່ອນບ້ານແລ້ວມັນຕາຍ, ພວກເຂົາຈະຂາຍງົວທີ່ມີຊີວິດ ແລະແບ່ງເງິນຂອງມັນ, ແລະພວກເຂົາຈະແບ່ງງົວທີ່ຕາຍແລ້ວ.

ຖ້າແຕ່ວ່າມີການເຮັດໃຫ້ຮູ້ວ່າງົວຕົວນັ້ນແມ່ນຕົວຕໍ່ກ່ອນມື້ວານແລະກ່ອນມື້ທີສາມ, ແລະພວກເຂົາໄດ້ເປັນພະຍານຕໍ່ເຈົ້ານາຍຂອງມັນ, ແລະລາວບໍ່ໄດ້ລົບລ້າງມັນ, ລາວຈະຕ້ອງຈ່າຍງົວແທນງົວ, ແຕ່ຕົວທີ່ຕາຍແລ້ວຈະເປັນຂອງລາວ.

ຖ້າຜູ້ໃດລັກລູກງົວຫຼືແກະ, ແລະຂ້າຫຼືຂາຍມັນ, ຕ້ອງຊົດໃຊ້ຫ້າຕົວລູກງົວແທນລູກງົວໜຶ່ງຕົວ, ແລະສີ່ຕົວແກະແທນແກະໜຶ່ງຕົວ.

໒໒

ຖ້າຂະໂມຍຖືກພົບໃນຂະນະທີ່ກຳລັງເຈາະຮູ ແລະຖືກຕີຈົນຕາຍ, ນັ້ນບໍ່ຖືວ່າເປັນການຂ້າຄົນ. ຖ້າແຕ່ວ່າດວງອາທິດຂຶ້ນເທິງເຂົາ, ເຂົາມີຄວາມຜິດ, ເຂົາຈະຕ້ອງຖືກປະຫານຊີວິດ.

ຖ້າແຕ່ວ່າເຂົາບໍ່ມີຫຍັງ, ໃຫ້ຂາຍເຂົ້າແທນການລັກຂອງເຂົາ. ຖ້າແຕ່ສິ່ງທີ່ຖືກລັກຖືກປະໄວ້
ແລະຖືກພົບຢູ່ໃນມືຂອງລາວ, ຈາກລາຈິນເຖິງແກະທີ່ມີຊີວິດ, ລາວຈະຕ້ອງຈ່າຍສອງເທົ່າ.
ຖ້າຜູ້ໃດປ່ອຍສັດລ້ຽງຂອງລາວໃຫ້ກິນຫຍ້າໃນທົ່ງນາຫຼືສວນອະນຸນ
ແລະປ່ອຍໃຫ້ສັດລ້ຽງຂອງລາວໄປກິນຫຍ້າໃນທົ່ງນາຂອງຄົນອື່ນ
ລາວຈະຕ້ອງຊົດໃຊ້ຈາກທົ່ງນາຂອງລາວຕາມຜົນຜະລິດຂອງລາວ
ແຕ່ຖ້າສັດກິນຫຍ້າທົ່ງນາທັງໝົດ
ລາວຈະຕ້ອງຊົດໃຊ້ດ້ວຍສິ່ງທີ່ດີທີ່ສຸດຈາກທົ່ງນາຂອງລາວ
ແລະສິ່ງທີ່ດີທີ່ສຸດຈາກສວນອະນຸນຂອງລາວ. ຖ້າໄຟອອກໄປພົບຫນາມ ແລະເຜົາລານນວດ
ຫຼືຮວງ ຫຼືທົ່ງພຽງ, ຜູ້ທີ່ຈູດໄຟຈະຕ້ອງຈ່າຍຄ່າທົດແທນ.

ຖ້າຜູ້ໃດໃຫ້ເງິນຫຼືເຄື່ອງໃຊ້ແກ່ເພື່ອນບ້ານເພື່ອເກັບຮັກສາ
ແລະຖືກລັກໄປຈາກເຮືອນຂອງຄົນນັ້ນ, ຖ້າພົບຜູ້ລັກ, ລາວຈະຕ້ອງຈ່າຍຄົນສອງເທົ່າ.
ຖ້າແຕ່ບໍ່ພົບຜູ້ລັກ, ເຈົ້າຂອງເຮືອນຈະເຂົ້າມາຕໍ່ໜ້າພຣະເຈົ້າ,
ແລະຈະສາບານວ່າແທ້ຈິງລາວບໍ່ໄດ້ປະພຶດຊົ່ວຮ້າຍຕໍ່ຂອງຝາກທັງໝົດຂອງເພື່ອນບ້ານ.
ຕາມທຸກຄໍາເວົ້າທີ່ລະບຸໄວ້ກ່ຽວກັບການກະທຳຜິດ, ກ່ຽວກັບລູກງົວ, ສັດພາຫະນະ, ແກະ,
ເຄື່ອງນຸ່ງ, ແລະການສູນເສຍທັງໝົດທີ່ຖືກອ້າງສົດ, ບໍ່ວ່າຈະເປັນສິ່ງໃດກໍຕາມ,
ການພິພາກສາຂອງທັງສອງຝ່າຍຈະມາເຖິງຕໍ່ໜ້າພຣະເຈົ້າ,
ແລະຜູ້ທີ່ຖືກຕັດສິນວ່າມີຄວາມຜິດໂດຍພຣະເຈົ້າຈະຕ້ອງຈ່າຍຄ່າທົດແທນສອງເທົ່າໃຫ້ແກ່
ເພື່ອນບ້ານ. ຖ້າຜູ້ໃດໃຫ້ສັດພາຫະນະ ຫຼື ລູກງົວ ຫຼື ແກະ ຫຼື
ສັດລ້ຽງໃດໆແກ່ເພື່ອນບ້ານເພື່ອເບິ່ງແຍງ, ແລະມັນຖືກທຳລາຍ ຫຼື ຕາຍ ຫຼື
ຖືກຈັບເປັນເຊລີ, ແລະບໍ່ມີຜູ້ໃດຮູ້, ການສາບານຈະເປັນຂອງພຣະເຈົ້າລະຫວ່າງທັງສອງ,
ວ່າແທ້ຈິງລາວບໍ່ໄດ້ປະພຶດຊົ່ວຮ້າຍຕໍ່ຂອງຝາກຂອງເພື່ອນບ້ານເລີຍ,
ແລະດັ່ງນັ້ນເຈົ້ານາຍຂອງລາວຈະຍອມຮັບ, ແລະລາວຈະບໍ່ຕ້ອງຊົດໃຊ້.

ຖ້າຫາກຖືກລັກໄປຈາກລາວ, ລາວຈະຕ້ອງຊົດໃຊ້ໃຫ້ແກ່ເຈົ້ານາຍ. ຖ້າຖືກສັດປ່າກິນແລ້ວ, ລາວຈະນຳມັນໄປຫາການລ່າສັດ, ແລະລາວຈະບໍ່ຕ້ອງຊົດໃຊ້. ຖ້າຜູ້ໃດຂໍຢືມຈາກເພື່ອນບ້ານ, ແລະມັນແຕກຫັກ ຫຼື ຕາຍ ຫຼື ຖືກຈັບໄປ, ແຕ່ເຈົ້າຂອງບໍ່ຢູ່ກັບມັນ, ລາວຕ້ອງຊົດໃຊ້. ຖ້າເຈົ້າຂອງຢູ່ກັບລາວ, ລາວຈະບໍ່ຕ້ອງຈ່າຍຄ່າທົດແທນ. ແຕ່ຖ້າເປັນຄົນຮັບຈ້າງ, ມັນຈະຖືກນັບເປັນຄ່າຈ້າງຂອງລາວແລ້ວ.

ຖ້າຜູ້ໃດຫຼອກລວງຍິງພຶດທິບໍ່ໄດ້ຫມັ້ນ ແລະນອນກັບນາງ, ລາວຕ້ອງໃຫ້ສິນສອດເອົານາງເປັນເມຍ. ຖ້າພໍ່ຂອງນາງປະຕິເສດຢ່າງແຮງ ແລະບໍ່ປະສົງຈະໃຫ້ນາງແກ່ລາວເປັນພັນລະຍາ, ລາວຕ້ອງຈ່າຍເງິນແກ່ພໍ່ຂອງນາງຕາມຈຳນວນສິນສອດຂອງຍິງພົກຜ້າ. ເຈົ້າຈະບໍ່ໃຫ້ພວກໂຕ່ຍມົດມີຊີວິດຢູ່. ທຸກຄົນທີ່ນອນກັບສັດ, ເຈົ້າຈະຕ້ອງປະຫານພວກເຂົາເສຍ. ຜູ້ທີ່ເຮັດພິທີບູຊາແກ່ພະເຈົ້າຫຼາຍອົງຈະຖືກທຳລາຍດ້ວຍຄວາມຕາຍ, ຍົກເວັ້ນແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເທົ່ານັ້ນ.

ແລະເຈົ້າຈະບໍ່ທຳຮ້າຍຄົນຕ່າງດ້າວ ແລະບໍ່ກົດຂີ່ລາວ ເພາະວ່າເຈົ້າເປັນຄົນຕ່າງດ້າວໃນແຜ່ນດິນອີຢິບ ເຈົ້າຈະບໍ່ທຳຮ້າຍແມ່ຫມ້າຍແລະເດັກກຳພ້າທັງໝົດ ຖ້າແຕ່ເຈົ້າທັງຫຼາຍກົດຂີ່ພວກເຂົາດ້ວຍຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ, ແລະພວກເຂົາໄດ້ຮ້ອງອອກມາຮ້ອງຕໍ່ຫາຂ້ານ້ອຍ, ຂ້ານ້ອຍຈະຟັງສຽງຂອງພວກເຂົາຢ່າງແນ່ນອນ. ແລະຂ້ອຍຈະໂກດຮ້າຍດ້ວຍຄວາມໂກດແຄ້ນ, ແລະຂ້ອຍຈະຂ້າເຈົ້າດ້ວຍຕາບ, ແລະພັນລະຍາຂອງເຈົ້າຈະກາຍເປັນແມ່ໝ້າຍ, ແລະລູກເຈົ້າຈະກາຍເປັນກຳພ້າ.

ຖ້າເຈົ້າໃຫ້ເງິນກູ້ຢືມແກ່ອ້າຍນ້ອງທີ່ທຸກຍາກຢູ່ກັບເຈົ້າ, ເຈົ້າຈະບໍ່ເປັນຜູ້ກົດດັນລາວ,
ເຈົ້າຈະບໍ່ວາງດອກເບ້ຍແກ່ລາວ. ຖ້າເຈົ້າເອົາເສື້ອຜ້າຂອງເພື່ອນບ້ານໄວ້ເປັນຂອງຄ້າປະກັນ,
ເຈົ້າຕ້ອງຄືນໃຫ້ລາວກ່ອນຕາເວັນຕົກ. ແມ່ນແລ້ວ ເພາະວ່ານີ້ແມ່ນການປົກຄຸມຂອງລາວ,
ມີພຽງແຕ່ນີ້ເທົ່ານັ້ນເປັນເຄື່ອງນຸ່ງຂອງຄວາມເປື້ອຍກາຍຂອງລາວ, ລາວຈະນອນໃນຫຍັງ?
ຖ້າດັ່ງນັ້ນລາວຮ້ອງຕໍ່ຂ້ານ້ອຍ, ຂ້ານ້ອຍຈະຟັງລາວ, ເພາະວ່າຂ້ານ້ອຍມີຄວາມເມດຕາ.
ເຈົ້າຈະບໍ່ເວົ້າຮ້າຍພະເຈົ້າທັງຫຼາຍ,
ແລະເຈົ້າຈະບໍ່ເວົ້າຮ້າຍແຮງຜູ້ປົກຄອງຂອງປະຊາຊົນຂອງເຈົ້າ.
ເຈົ້າຈະບໍ່ຊັກຊ້າໃນການຖວາຍຫົວທຳອິດຈາກລານນວດຂ້າວແລະເຄື່ອງບິບເຫລົ້າອະງຸ່ນຂອງ
ເຈົ້າ, ແລະເຈົ້າຈະໃຫ້ລູກຫົວປີຂອງລູກຊາຍເຈົ້າແກ່ຂ້ອຍ. ດັ່ງນັ້ນ
ເຈົ້າຈະເຮັດກັບລູກງົວຂອງເຈົ້າ ແລະ ແກະຂອງເຈົ້າ ແລະ ສັດພາຫະນະຂອງເຈົ້າ,
ເຈັດມື້ມັນຈະຢູ່ກັບແມ່ຂອງມັນ, ແຕ່ໃນວັນທີແປດ ເຈົ້າຈະສົ່ງມັນຄືນໃຫ້ຂ້ອຍ.
ແລະທ່ານຈະເປັນຜູ້ຊາຍບໍລິສຸດແກ່ຂ້ອຍ, ແລະທ່ານຈະບໍ່ກິນເນື້ອທີ່ຖືກສັດປ່າຂ້າ,
ໃຫ້ໂຍນທົ່ງມັນແກ່ສຸນັກ.

໒໓

ເຈົ້າຢ່າຮັບຟັງຄຳເວົ້າທີ່ເປົ່າປະໂຫຍດ,
ເຈົ້າຢ່າຕົກລົງກັບຄົນບໍ່ຍຸຕິທຳເພື່ອກາຍເປັນພະຍານທີ່ບໍ່ຍຸຕິທຳ.
ເຈົ້າຈະບໍ່ຢູ່ກັບຄົນສ່ວນຫຼາຍໃນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ,
ເຈົ້າຈະບໍ່ຖືກເພີ່ມເຂົ້າກັບຝູງຊົນເພື່ອຫັນໄປກັບຄົນສ່ວນຫຼາຍ,
ເພື່ອທີ່ຈະບິດເບືອນການພິພາກສາ.
ແລະເຈົ້າຈະບໍ່ມີຄວາມເມດຕາຕໍ່ຄົນທຸກຍາກໃນການພິພາກສາ.
ຖ້າເຈົ້າພົບວົງຂອງສັດຕູຂອງເຈົ້າ ຫຼືສັດຫາບຫາມຂອງລາວກຳລັງຫຼົງທາງ,

ເຈົ້າຕ້ອງນຳມັນກັບຄືນໃຫ້ລາວ.

ຖ້າເຈົ້າເຫັນສັດພາຫະນະຂອງສັດຕູຂອງເຈົ້າລົ້ມລົງພາຍໃຕ້ຂອງບັນທຸກຂອງມັນ, ເຈົ້າຈະບໍ່ຜ່ານມັນໄປ, ແຕ່ເຈົ້າຈະຊ່ວຍຍົກມັນຂຶ້ນກັບເຂົາ.

ເຈົ້າຈະບໍ່ບິດເບືອນການພິພາກສາຂອງຄົນທຸກຍາກໃນການພິພາກສາຂອງລາວ.

ຈາກທຸກຄຳເວົ້າທີ່ບໍ່ຍຸດຕິທຳ ເຈົ້າຈະຕ້ອງຫ່າງໄກ, ເຈົ້າຈະບໍ່ຂ້າຜູ້ບໍລິສຸດແລະຜູ້ຊອບທຳ, ແລະເຈົ້າຈະບໍ່ໃຫ້ຄວາມຊອບທຳແກ່ຜູ້ບໍ່ເຄົາລົບພຣະເຈົ້າເພາະຂອງຂວັນ.

ແລະເຈົ້າຈະບໍ່ຮັບຂອງຂວັນ, ເພາະວ່າຂອງຂວັນເຮັດໃຫ້ຕາຂອງຄົນທີ່ເຫັນກາຍເປັນຕາບອດ, ແລະທຳລາຍຄຳເວົ້າທີ່ຍຸດຕິທຳ. ແລະພວກເຈົ້າຈະບໍ່ກົດຂີ່ຄົນຕ່າງດ້າວ,

ເພາະວ່າພວກເຈົ້າຮູ້ຈິດໃຈຂອງຄົນຕ່າງດ້າວ,

ເພາະວ່າພວກເຂົາເອງເຄີຍເປັນຄົນຕ່າງດ້າວໃນແຜ່ນດິນອີຢິບ. ຫົກປີ

ເຈົ້າຈະຫວ່ານແຜ່ນດິນຂອງເຈົ້າ ແລະ ເກັບກ່ຽວຜົນຜະລິດຂອງມັນ. ໃນປີທີ່ເຈັດ

ເຈົ້າຈະເຮັດການປ່ອຍ ແລະເຈົ້າຈະປ່ອຍມັນໄວ້ ແລະຄົນທຸກຍາກຂອງປະຊາຊາດເຈົ້າຈະກິນ,

ສ່ວນທີ່ເຫຼືອສັດປ່າຈະກິນ, ເຈົ້າຈະເຮັດແນວນີ້ກັບສວນອະງຸ່ນຂອງເຈົ້າ

ແລະສວນມະກອກຂອງເຈົ້າ. ຫົກມື້ເຈົ້າຈະເຮັດວຽກງານຂອງເຈົ້າ,

ແຕ່ມື້ທີ່ເຈັດເປັນມື້ພັກຜ່ອນ,

ເພື່ອວ່າງົວຂອງເຈົ້າແລະສັດພາຫະນະຂອງເຈົ້າຈະໄດ້ພັກຜ່ອນ,

ແລະເພື່ອວ່າລູກຊາຍຂອງຄົນໃຊ້ຍິງຂອງເຈົ້າແລະຄົນຕ່າງດ້າວຈະໄດ້ສົດຊື່ນ.

ທຸກສິ່ງທີ່ຂ້ອຍໄດ້ເວົ້າຕໍ່ເຈົ້າ, ຈົ່ງຮັກສາໄວ້, ແລະຊື່ຂອງພະເຈົ້າອື່ນໆບໍ່ໃຫ້ເຈົ້າລະນຶກເຖິງ,

ຫຼືບໍ່ໃຫ້ຖືກໄດ້ຍິນອອກຈາກປາກຂອງເຈົ້າ.

ຈົ່ງສະຫລອງໃຫ້ຂ້ອຍສາມຄັ້ງຕໍ່ປີ. ຈົ່ງຮັກສາການເຕັ້ນຂອງເຂົ້າຈີ່ບໍ່ມີເຊື້ອໃຫ້ປະດິບັດ,

ເຈັດມື້ເຈົ້າຈະກິນເຂົ້າຈີ່ບໍ່ມີເຊື້ອ, ດັ່ງທີ່ຂ້ອຍໄດ້ສັ່ງເຈົ້າໄວ້ຕາມເວລາຂອງເດືອນໃໝ່,

ເພາະວ່າໃນເດືອນນັ້ນເຈົ້າໄດ້ອອກຈາກອີຢິບ, ເຈົ້າຈະບໍ່ປາກົດຕໍ່ໜ້າຂ້ອຍດ້ວຍມືເປົ່າ.
ແລະເຈົ້າຈະຈັດງານບຸນການເກັບກ່ຽວຜົນໝາກທຳອິດຂອງວຽກງານຂອງເຈົ້າ,
ທີ່ເຈົ້າຫວ່ານໄວ້ໃນທົ່ງນາຂອງເຈົ້າ,
ແລະງານບຸນການສຳເລັດເມື່ອສິ້ນປີໃນການຊຸມນຸມວຽກງານຂອງເຈົ້າທີ່ມາຈາກທົ່ງນາຂອງເຈົ້າ. ສາມເທື່ອຕໍ່ປີ,
ຜູ້ຊາຍທຸກຄົນຂອງເຈົ້າຈະປາກົດຕົວຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ.
ເມື່ອຂ້ອຍຂັບໄລ່ປະຊາຊາດທັງຫຼາຍອອກຈາກໜ້າເຈົ້າ ແລະຂະຫຍາຍເຂດແດນຂອງເຈົ້າ,
ເຈົ້າຈະບໍ່ບູຊາເລືອດຂອງເຄື່ອງຫອມຂອງຂ້ອຍເທິງເຊື້ອ,
ແລະໄຂມັນຂອງງານບຸນຂອງຂ້ອຍຈະບໍ່ນອນຄ້າງຄືນຈົນເຖິງເຊົ້າ.
ຜົນໄມ້ທຳອິດຂອງຜົນຜະລິດທຳອິດຈາກແຜ່ນດິນຂອງເຈົ້າ,
ເຈົ້າຈະນຳເຂົ້າມາໃສ່ເຮືອນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ.
ເຈົ້າຈະບໍ່ຕົ້ມລູກແກະໃນນົມແມ່ຂອງມັນ. ແລະຈົ່ງເບິ່ງ,
ຂ້ານ້ອຍສິ່ງທູດຂອງຂ້ານ້ອຍໄປຢູ່ຕໍ່ໜ້າເຈົ້າ ເພື່ອລາວຈະປົກປ້ອງເຈົ້າໃນທາງ
ແລະນຳເຈົ້າເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນທີ່ຂ້ານ້ອຍໄດ້ກຽມໄວ້ໃຫ້ເຈົ້າ. ເອົາໃຈໃສ່ຕົວເຈົ້າເອງ ແລະ
ຟັງລາວ, ແລະ ຢ່າບໍ່ເຊື່ອຟັງລາວ, ເພາະວ່າລາວຈະບໍ່ຍັບຍັງເຈົ້າ,
ເພາະວ່າຊື່ຂອງຂ້ອຍຢູ່ເທິງລາວ. ຖ້າເຈົ້າຟັງສຽງຂອງຂ້ອຍຢ່າງແທ້ຈິງ,
ແລະເຮັດທຸກສິ່ງທີ່ຂ້ອຍສັ່ງແກ່ເຈົ້າ, ແລະຮັກສາພັນທະສັນຍາຂອງຂ້ອຍ,
ເຈົ້າຈະເປັນປະຊາຊົນພິເສດຂອງຂ້ອຍຈາກທຸກປະຊາຊາດ,
ເພາະວ່າແຜ່ນດິນທັງໝົດແມ່ນຂອງຂ້ອຍ, ແຕ່ເຈົ້າຈະເປັນອານາຈັກແຫ່ງປະໂລຫິດ
ແລະປະຊາຊາດບໍລິສຸດຂອງຂ້ອຍ. ເຈົ້າຈະເວົ້າຄຳເຫຼົ່ານີ້ແກ່ລູກຫຼານອິດສະຣາເອນ.
ຖ້າເຈົ້າຟັງສຽງຂອງຂ້ອຍຢ່າງແທ້ຈິງ ແລະເຮັດທຸກສິ່ງທີ່ຂ້ອຍເວົ້າແກ່ເຈົ້າ,
ຂ້ອຍຈະເປັນສັດຕູຕໍ່ສັດຕູຂອງເຈົ້າ ແລະຂ້ອຍຈະຕໍ່ຕ້ານຜູ້ທີ່ຕໍ່ຕ້ານເຈົ້າ.
ເພາະວ່າທູດຂອງເຮົາຈະນຳໜ້າເຈົ້າໄປ ແລະຈະພາເຈົ້າເຂົ້າໄປຫາຊາວອາໂມໄຣ, ຊາວຮິດໄຕ,

ຊາວເປຣີຊໄຊ, ຊາວຄານານ, ຊາວເກີກາໄຊ, ຊາວຮີໄວ ແລະຊາວເຢບູໄຊ,
ແລະເຮົາຈະທຳລາຍພວກເຂົາເສຍ. ເຈົ້າຢ່າກັມນະມັດສະການຕໍ່ເທບເຈົ້າຂອງເຂົາເຈົ້າ,
ແລະຢ່າປະຕິບັດຕໍ່ເຂົາເຈົ້າ, ເຈົ້າຢ່າເຮັດຕາມວຽກງານຂອງເຂົາເຈົ້າ,
ແຕ່ເຈົ້າຕ້ອງທຳລາຍລົງຢ່າງສິ້ນເຊີງ, ແລະເຈົ້າຕ້ອງຕິໃຫ້ແຕກເສົາຫີນຂອງເຂົາເຈົ້າ.
ແລະເຈົ້າຈະປະຕິບັດພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ,
ແລະຂ້ານ້ອຍຈະອວຍພອນເຂົ້າຈີ່ຂອງເຈົ້າ ແລະເຫຼົ້າອະງຸ່ນຂອງເຈົ້າ ແລະນ້ຳຂອງເຈົ້າ,
ແລະຂ້ານ້ອຍຈະຫັນພະຍາດໃຫ້ພົ້ນຈາກພວກເຈົ້າ. ບໍ່ຈະມີຜູ້ຊາຍຫມັນ ຫຼື ຜູ້ຍິງຫມັນ
ເທິງແຜ່ນດິນຂອງເຈົ້າ, ຈຳນວນວັນຂອງເຈົ້າ ຂ້ອຍຈະເຮັດໃຫ້ເຕັມ.
ແລະຂ້ານ້ອຍຈະສົ່ງຄວາມຢ້ານກົວນຳໜ້າເຈົ້າ,
ແລະຂ້ານ້ອຍຈະເຮັດໃຫ້ປະຊາຊາດທັງໝົດທີ່ເຈົ້າເຂົ້າໄປຫາພວກເຂົາຕົກໃຈ,
ແລະຂ້ານ້ອຍຈະເຮັດໃຫ້ສັດຕູທັງໝົດຂອງເຈົ້າຫລົບໜີ.
ແລະຂ້ານ້ອຍຈະສົ່ງຝູງເຜິ້ງໄປຂ້າງໜ້າເຈົ້າ, ແລະເຈົ້າຈະຂັບໄລ່ຊາວອາໂມໄຣ, ຊາວຮີໄວ,
ຊາວຄານານ, ແລະຊາວເຮັດໄທອອກຈາກເຈົ້າ.
ຂ້ອຍຈະບໍ່ໄລ່ພວກເຂົາອອກພາຍໃນປີດຽວ, ເພື່ອວ່າແຜ່ນດິນຈະບໍ່ກາຍເປັນທີ່ໂດດດ່ຽວ,
ແລະສັດປ່າຂອງແຜ່ນດິນຈະບໍ່ເພີ່ມຫຼາຍຂຶ້ນເທິງເຈົ້າ.
ຂ້ອຍຈະຂັບໄລ່ພວກເຂົາອອກຈາກເຈົ້າທົ່ວນ້ອຍ,
ຈົນກວ່າເຈົ້າຈະເພີ່ມຂຶ້ນແລະຮັບເອົາແຜ່ນດິນນັ້ນເປັນມໍລະດົກ.
ແລະຂ້ອຍຈະວາງເຂດແດນຂອງເຈົ້າຈາກທະເລແດງຈົນເຖິງທະເລຂອງຊາວຟິລິດສະຕິນ,
ແລະຈາກຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງຈົນເຖິງແມ່ນ້ຳໃຫຍ່ເອຟຣາເຕສ,
ແລະຂ້ອຍຈະມອບຊາວທີ່ອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນນັ້ນເຂົ້າໄປໃນມືຂອງພວກເຈົ້າ,
ແລະຂ້ອຍຈະຂັບໄລ່ພວກເຂົາອອກຈາກເຈົ້າ.
ເຈົ້າຈະບໍ່ເຮັດສັນຍາກັບພວກເຂົາແລະພະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ.
ແລະພວກເຂົາຈະບໍ່ຕັ້ງຖິ່ນຖານຢູ່ໃນແຜ່ນດິນຂອງເຈົ້າ,

ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະບໍ່ເຮັດໃຫ້ເຈົ້າທຳບາບຕໍ່ຂ້ອຍ,
ເພາະວ່າຖ້າເຈົ້າປະຕິບັດຕາມພະເຈົ້າທັງຫຼາຍຂອງພວກເຂົາ,
ເຫຼົ່ານີ້ຈະເປັນສິ່ງກົດຂວາງແກ່ເຈົ້າ.

໒໔

ແລະ ໂມເຊສໄດ້ເວົ້າວ່າ, ຈົ່ງຂຶ້ນໄປຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ເຈົ້າກັບອາໂຮນ, ນາດາບ, ອາບິອຸດ,
ແລະ ຜູ້ເຖົ້າແກ່ເຈັດສິບຄົນຂອງອິສຣາເອນ, ແລະ
ພວກເຂົາຈະນະມັດສະການພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈາກໄກ.
ແລະ ໂມເຊຈະເຂົ້າມາໃກ້ພຣະເຈົ້າຄົນດຽວ, ແຕ່ພວກເຂົາຈະບໍ່ເຂົ້າມາໃກ້,
ແລະ ປະຊາຊົນຈະບໍ່ຂຶ້ນໄປພ້ອມກັບພວກເຂົາ. ໂມເຊເຂົ້າໄປ ແລະ
ເລົ່າຕໍ່ປະຊາຊົນທັງໝົດພຣະທຳຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ກົດລະບຽບ,
ປະຊາຊົນທັງໝົດຕອບດ້ວຍສຽງດຽວກັນວ່າ: ຄຳເວົ້າທັງໝົດທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວ,
ພວກເຮົາຈະເຮັດ ແລະ ພວກເຮົາຈະຟັງ.
ແລະ ໂມເຊໄດ້ຂຽນຄຳເວົ້າທັງໝົດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ແລະ ໂມເຊໄດ້ລຸກຂຶ້ນແຕ່ເຊົ້າຕອນເຊົ້າສ້າງແທ່ນບູຊາໄວ້ທີ່ໃຕ້ພູເຂົາ,
ແລະ ສ້າງກ້ອນຫີນສິບສອງກ້ອນສຳລັບເຜົ່າສິບສອງເຜົ່າຂອງອິດສະຣາເອນ.
ແລະ ພຣະອົງໄດ້ສົ່ງຊາຍຫຼຸ່ມຂອງລູກຫຼານອິດສະລາເອນອອກໄປ,
ແລະ ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຖວາຍເຄື່ອງບູຊາທີ່ເຜົາໄໝ້,
ແລະ ເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຮັດພິທີບູຊາລູກງົວເປັນເຄື່ອງບູຊາແຫ່ງຄວາມລອດພັນຕໍ່ພຣະເຈົ້າ. ແຕ່
ໂມເຊໄດ້ເອົາເລືອດເຄິ່ງໜຶ່ງເທໃສ່ຖ້ວຍຜະສົມ, ແລະ ເລືອດອີກເຄິ່ງໜຶ່ງກໍເທໃສ່ແທ່ນບູຊາ.
ແລະ ທ່ານໄດ້ເອົາປຶ້ມແຫ່ງພັນທະສັນຍາມາອ່ານໃຫ້ປະຊາຊົນຟັງ, ແລະ ເຂົາເຈົ້າກໍ່ເວົ້າວ່າ,
ທຸກສິ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວນັ້ນ, ພວກເຮົາຈະປະຕິບັດແລະ ຈະເຊື່ອຟັງ. ແລະ ໂມເຊໄດ້

ເອົາເລືອດມາປິດປະໄປທົ່ວປະຊາຊົນ ແລະເວົ້າວ່າ ຈົ່ງເບິ່ງເລືອດແຫ່ງພັນທະສັນຍາ ທີ່
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຮັດໄວ້ກັບພວກເຈົ້າ ກ່ຽວກັບຄຳເວົ້າທັງໝົດເຫຼົ່ານີ້

ແລະໂມເຊ, ອາໂຣນ, ນາດາບ, ອາບີອຸດ ແລະຜູ້ເຖົ້າເຈັດສິບຄົນຂອງອິດສະຣາເອນໄດ້ຂຶ້ນໄປ.

ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຫັນສະຖານທີ່ທີ່ພຣະເຈົ້າແຫ່ງອິດສະຣາເອນປະທັບຢືນ,

ແລະພື້ນພຣະບາດຂອງພຣະອົງແມ່ນຄືກັບວຽກງານອິດແສນສີຟ້າ,

ແລະຄືກັບຮູບຮ່າງຂອງທ້ອງຟ້າທີ່ບໍລິສຸດສະອາດ.

ແລະຈາກບັນດາຜູ້ທີ່ຖືກເລືອກຂອງອິດສະຣາເອນ, ບໍ່ມີແມ່ແຕ່ຄົນດຽວລົ້ມເຫລວ,

ແລະພວກເຂົາໄດ້ປາກົດຢູ່ໃນສະຖານທີ່ຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະພວກເຂົາໄດ້ກິນແລະດື່ມ.

ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕຣັສກັບໂມເຊວ່າ, ຈົ່ງຂຶ້ນມາຫາຂ້ານ້ອຍເທິງພູເຂົາ, ແລະຢູ່ທີ່ນັ້ນ,

ແລະຂ້ານ້ອຍຈະມອບແຜ່ນຫີນ,

ກົດໝາຍແລະບັນຍັດທີ່ຂ້ານ້ອຍໄດ້ຂຽນໄວ້ເພື່ອປະກາດໃຊ້ແກ່ເຂົາເຈົ້າໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ.

ແລະໂມເຊກັບໂຢຊົວຜູ້ຢືນຢູ່ຂ້າງເຂົາໄດ້ລຸກຂຶ້ນ, ແລ້ວໄດ້ຂຶ້ນໄປເທິງພູເຂົາຂອງພຣະເຈົ້າ.

ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ເວົ້າກັບພວກຜູ້ເຖົ້າວ່າ:

ຈົ່ງຢູ່ນຶ່ງຢູ່ທີ່ນີ້ຈົນກວ່າພວກເຮົາຈະກັບຄືນມາຫາພວກເຈົ້າ, ແລະຈົ່ງເບິ່ງ,

ອາໂຣນແລະຮູຮູຢູ່ກັບພວກເຈົ້າ. ຖ້າມີໃຜມີເລື່ອງການພິພາກສາເກີດຂຶ້ນ,

ຈົ່ງໃຫ້ເຂົາເຈົ້າເຂົ້າໄປຫາພວກເຂົາ. ແລະໂມເຊກັບໂຢຊົວກໍໄດ້ຂຶ້ນໄປເທິງພູເຂົາ

ແລະເມກກໍໄດ້ປົກຄຸມພູເຂົານັ້ນ ແລະພະລັງຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ລົງມາເທິງພູເຂົາຊົນາຍ,

ແລະເມກໄດ້ປົກຄຸມມັນເປັນເວລາຫົກມື້,

ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເອີ້ນໂມເຊໃນມື້ທີ່ເຈັດຈາກກາງເມກ.

ແຕ່ຮູບຮ່າງຂອງສະຫງ່າລາສີຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຄືກັບໄຟທີ່ລຸກໄໝ້ຢູ່ເທິງຍອດພູເຂົາ

ຕໍ່ໜ້າລູກຫຼານອິດສະຣາເອນ. ແລະໂມເຊໄດ້ເຂົ້າໄປໃນກາງເມກ ແລະຂຶ້ນໄປເທິງພູ

ແລະຢູ່ທີ່ນັ້ນເທິງພູສີ່ສິບມື້ ແລະສີ່ສິບຄືນ

ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໄດ້ກ່າວ ຕໍ່ ໂມເຊ ວ່າ, ຂ້ອຍເວົ້າກັບລູກຊາຍອິດສະຣາເອນວ່າ,
ຈົ່ງເອົາຜົນທຳອິດຈາກທຸກຄົນທີ່ໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າປະສົງຈະໃຫ້,

ແລະເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບຜົນທຳອິດຂອງຂ້ອຍ.

ແລະມີແມ່ນຜົນໝາກທຳອິດທີ່ເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບຈາກພວກເຂົາ: ທອງຄຳ, ເງິນ ແລະ ທອງແດງ.

ແລະດອກໄຮຢາຊິນ, ແລະສີມ່ວງ, ແລະສີແດງເຂັ້ມສອງຊັ້ນ,

ແລະຜ້າປ່ານລະອຽດທີ່ຖັກແລ້ວ, ແລະຂົນແປ້, ແລະຫນັງແກະຜູ້ທີ່ຍ້ອມສີແດງ,

ແລະຫນັງສີຟ້າ, ແລະໄມ້ທີ່ບໍ່ເນົ່າເປື້ອນ, ແລະກ້ອນຫີນຊາດີອຸດ,

ແລະກ້ອນຫີນສຳລັບການແກະສະຫຼັກສຳລັບຊິ້ນສ່ວນບ່າ, ແລະເສື້ອຄຸມຍາວ.

ແລະເຈົ້າຈະສ້າງສະຖານບູຊາໃຫ້ຂ້ອຍ, ແລະຂ້ອຍຈະປາກົດແກ່ເຈົ້າ.

ແລະເຈົ້າຈະເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍຕາມທຸກສິ່ງທີ່ຂ້ອຍສະແດງໃຫ້ເຈົ້າເຫັນຢູ່ເທິງພູເຂົາ,

ຄືແບບຢ່າງຂອງພະທຳນັກ ແລະແບບຢ່າງຂອງເຄື່ອງໃຊ້ທັງໝົດຂອງມັນ,

ເຈົ້າຈະເຮັດແນວນັ້ນ. ແລະເຈົ້າຈະເຮັດຫົບພະຍານຈາກໄມ້ທີ່ບໍ່ເນົ່າເປື້ອນ,

ສອງສອກເຄິ່ງຄວາມຍາວ, ສອກເຄິ່ງຄວາມກວ້າງ, ແລະສອກເຄິ່ງຄວາມສູງ.

ແລະເຈົ້າຈະຫຸ້ມມັນດ້ວຍທອງຄຳບໍລິສຸດທັງພາຍໃນແລະພາຍນອກ,

ແລະເຈົ້າຈະເຮັດຂອບທອງຄຳທີ່ຫມູນໄວ້ອ້ອມຮອບມັນ.

ແລະເຈົ້າຈະເຮັດວົງແຫວນທອງຄຳສີ່ວົງສຳລັບມັນ, ແລະເຈົ້າຈະວາງມັນໄວ້ເທິງສີ່ດ້ານ,

ສອງວົງແຫວນຢູ່ດ້ານໜຶ່ງ, ແລະສອງວົງແຫວນຢູ່ດ້ານທີສອງ.

ທ່ານຈະເຮັດຄ້ອນຫາບດ້ວຍໄມ້ທີ່ບໍ່ເນົ່າເປື້ອນ ແລະຫຸ້ມມັນດ້ວຍຄຳ

ແລະເຈົ້າຈະນຳເອົາໄມ້ຫາມເຂົ້າໄປໃນວົງແຫວນທີ່ຢູ່ດ້ານຂ້າງຂອງຫົບ,

ເພື່ອຍົກຫົບດ້ວຍພວກມັນ. ຄ້ອນຈະຢູ່ໃນວົງແຫວນຂອງຫົບໂດຍບໍ່ຖືກເຄື່ອນຍ້າຍ.

ແລະເຈົ້າຈະໃສ່ພະຍານທັງຫຼາຍທີ່ຈະໃຫ້ແກ່ເຈົ້ານັ້ນເຂົ້າໄປໃນຫົບ.

ແລະເຈົ້າຈະເຮັດບ່ອນລົບມົວບາບເປັນຝາປິດດ້ວຍຄຳບໍລິສຸດ, ມີຄວາມຍາວສອງສອກເຄິ່ງ,
ແລະມີຄວາມກວ້າງໜຶ່ງສອກເຄິ່ງ. ແລະເຈົ້າຈະເຮັດເຄຣູບສອງອັນດ້ວຍຄຳທີ່ຕີ,
ແລະເຈົ້າຈະວາງພວກມັນໄວ້ທັງສອງດ້ານຂອງບ່ອນລົບລ້າງບາບ.

ເຄຣູບໜຶ່ງຈະຖືກເຮັດຈາກດ້ານນີ້, ແລະເຄຣູບໜຶ່ງຈາກດ້ານທີສອງຂອງບ່ອນລົບລ້າງບາບ,
ແລະເຈົ້າຈະເຮັດເຄຣູບມີທັງສອງໃສ່ທັງສອງດ້ານ.

ພວກເຄຣູບຈະຢືນຢູ່ໂດຍຍຶດປົກອອກຂ້າງເທິງ, ປົກຄຸມທີ່ປົກໄພດ້ວຍປົກຂອງພວກເຂົາ,
ແລະໜ້າຂອງພວກເຂົາຈະຫັນເຂົ້າຫາກັນແລະກັນ,
ໜ້າຂອງພວກເຄຣູບຈະຫັນໄປຫາທີ່ປົກໄພ.

ແລະເຈົ້າຈະວາງບ່ອນລົບລ້າງບາບໄວ້ເທິງຫົບຈາກເບື້ອງເທິງ,
ແລະເຈົ້າຈະໃສ່ພຍານຫຼັກຖານທີ່ຈະໃຫ້ແກ່ເຈົ້າໄວ້ໃນຫົບ.

ແລະຂ້ອຍຈະເປັນທີ່ຮູ້ຈັກແກ່ເຈົ້າຈາກທີ່ນັ້ນ,
ແລະຂ້ອຍຈະເວົ້າແກ່ເຈົ້າຈາກເທິງບ່ອນລົບລ້າງບາບ

ລະຫວ່າງກາງເຄຣູບທັງສອງທີ່ຢູ່ເທິງຫົບພະສັກສີພະຍານ,
ແລະຕາມທຸກສິ່ງທີ່ຂ້ອຍສັ່ງແກ່ເຈົ້າຕໍ່ລູກຫລານອິດສະຣາເອນ.

ແລະເຈົ້າຈະເຮັດໂຕະທອງຈາກທອງຄຳບໍລິສຸດ, ສອງສອກເປັນຄວາມຍາວ,
ໜຶ່ງສອກເປັນຄວາມກວ້າງ, ແລະໜຶ່ງສອກເຄິ່ງເປັນຄວາມສູງ.

ແລະເຈົ້າຈະເຮັດຂອບທີ່ບິດເປັນຮູບຄືນທອງຄຳອ້ອມຮອບມັນ,
ແລະເຈົ້າຈະເຮັດຂອບກວ້າງໜຶ່ງຄືບອ້ອມຮອບມັນ.

ແລະເຈົ້າຈະເຮັດແຕ່ງທີ່ບິດໄວ້ອ້ອມມົງກຸດ. ແລະເຈົ້າຈະເຮັດວົງແຫວນທອງຄຳສີ່ອັນ,
ແລະເຈົ້າຈະວາງວົງແຫວນທັງສີ່ອັນໄວ້ເທິງສ່ວນທັງສີ່ຂອງຕົນຂອງມັນ, ຢູ່ໃຕ້ຂອບ.

ແລະວົງແຫວນເຫຼົ່ານັ້ນຈະເປັນຮູບສຳລັບເສົາຫາມ ເພື່ອໃຊ້ຍົກໂຕະດ້ວຍເສົາເຫຼົ່ານັ້ນ.

ແລະເຈົ້າຈະເຮັດເສົາຫາມຈາກໄມ້ທີ່ບໍ່ເນົ່າເປື້ອຍ, ແລະເຈົ້າຈະຫຸ້ມພວກມັນດ້ວຍຄຳບໍລິສຸດ,

ແລະໂຕຈະຖືກຍົກຂຶ້ນດ້ວຍພວກມັນ. ແລະເຈົ້າຈະເຮັດຖ້ວຍຂອງມັນ, ທີ່ເຜົາເຄື່ອງຫອມ,
ຖ້ວຍສຳລັບການຖວາຍເຫຼົ້າ, ແລະຈອກທີ່ເຈົ້າຈະຖວາຍໃນພວກມັນ,
ເຈົ້າຈະເຮັດພວກມັນຈາກຄຳບໍລິສຸດ.

ແລະເຈົ້າຈະວາງຂົນມປັງແຫ່ງພະພັກຕໍ່ໜ້າຂ້າພະເຈົ້າໄວ້ເທິງໂຕະຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ.

ແລະເຈົ້າຈະເຮັດຄັນຕະເກຍຈາກຄຳບໍລິສຸດ, ທີ່ຕິເຈົ້າຈະເຮັດຄັນຕະເກຍ, ກ້ານຂອງມັນ,
ແລະກິ່ງ, ແລະຖ້ວຍ, ແລະໝາກ, ແລະດອກກົກຈະເປັນຈາກມັນ.

ມີຫົກກິ່ງອອກມາຈາກຂ້າງ, ສາມກິ່ງຂອງຄຳປະທັບອອກຈາກຂ້າງໜຶ່ງຂອງມັນ,
ແລະສາມກິ່ງຂອງຄຳປະທັບອອກຈາກອີກຂ້າງໜຶ່ງ.

ແລະມີສາມຖ້ວຍທີ່ແກະສະຫຼັກເປັນຮູບຫມາກອາມອນ, ໃນກິ່ງໜຶ່ງມີກ້ອນແລະດອກກົກ,
ດັ່ງນັ້ນກໍ່ເປັນສຳລັບຫົກກິ່ງທີ່ອອກມາຈາກຄຳຕະເກັຽງ.

ແລະໃນຄັນຕັກຽນມີສີ່ຈອກທີ່ແກະສະຫຼັກເປັນຮູບອາມອນ, ໃນກິ່ງໜຶ່ງມີກ້ອນ,
ແລະດອກກົກຂອງມັນ. ກ້ອນໜຶ່ງຢູ່ໃຕ້ກ້ານນ້ອຍສອງກ້ານທີ່ອອກມາຈາກມັນ,
ແລະກ້ອນໜຶ່ງຢູ່ໃຕ້ກ້ານນ້ອຍສີ່ກ້ານທີ່ອອກມາຈາກມັນ,

ດັ່ງນັ້ນສຳລັບກ້ານນ້ອຍທັງຫົກກ້ານທີ່ອອກມາຈາກຄ້າຍໂຄມ,
ແລະໃນຄ້າຍໂຄມມີຖ້ວຍສີ່ຖ້ວຍທີ່ແກະສະຫຼັກເປັນຮູບຫມາກກ່ຽງ.

ດອກບົວແລະກິ່ງງ່າອອກຈາກມັນ,
ທັງໝົດເຮັດດ້ວຍການແກະສະຫຼັກອອກຈາກຄຳບໍລິສຸດກ້ອນດຽວ.

ແລະເຈົ້າຈະເຮັດໂຄມໄຟຂອງມັນເຈັດດວງ, ແລະເຈົ້າຈະວາງໂຄມໄຟເຫຼົ່ານັ້ນ,

ແລະພວກມັນຈະສ່ອງແສງອອກມາຈາກດ້ານໜຶ່ງ. ແລະເຈົ້າຈະເຮັດທີ່ຖູ່ທູບຂອງມັນ ແລະ
ຖານຂອງມັນດ້ວຍຄຳບໍລິສຸດ. ເຄື່ອງໃຊ້ທັງໝົດເຫຼົ່ານີ້ມີນ້ຳໜັກໜຶ່ງຕະລັນຄຳບໍລິສຸດ. ເບິ່ງ,
ເຈົ້າຈະເຮັດຕາມແບບທີ່ສະແດງໃຫ້ເຈົ້າໃນພູເຂົາ.

໒໖

ແລະເຈົ້າຈະເຮັດເຕັ້ນດ້ວຍຜ້າກັນສິບຜົຈາກຜ້າປ່ານທີ່ດີທີ່ຖັກ, ແລະສີຟ້າ, ແລະສີມ່ວງ, ແລະສີແດງເຂັ້ມທີ່ຖັກ, ເຈົ້າຈະເຮັດພວກມັນດ້ວຍວຽກງານທີ່ທໍເປັນຮູບເຄຣູບ.

ຄວາມຍາວຂອງຜ້າກັນໜຶ່ງແມ່ນຊາວແປດສອກ, ແລະຄວາມກວ້າງສີ່ສອກ, ຜ້າກັນໜຶ່ງຈະເປັນ, ຂະໜາດດຽວກັນຈະເປັນສໍາລັບຜ້າກັນທັງໝົດ.

ຜ້າກັນຫ້າອັນຈະຕິດກັນ, ອັນໜຶ່ງຕໍ່ອັນໜຶ່ງ, ແລະຜ້າກັນອີກຫ້າອັນຈະຕິດກັນ, ອັນໜຶ່ງຕໍ່ອັນໜຶ່ງ.

ແລະເຈົ້າຈະເຮັດຫ່ວງສີຟ້າໃສ່ພວກມັນເທິງຂອບຂອງຜ້າກັນອັນໜຶ່ງຈາກສ່ວນໜຶ່ງເຂົ້າໄປໃນການເຊື່ອມ,

ແລະດັ່ງນັ້ນເຈົ້າຈະເຮັດເທິງຂອບຂອງຜ້າກັນອັນນອກໄປຫາການເຊື່ອມອັນທີສອງ.

ເຈົ້າຈະເຮັດຫ່ວງຫ້າສິບອັນໃສ່ຜ້າກັນອັນໜຶ່ງ,

ແລະເຮັດຫ່ວງຫ້າສິບອັນຈາກສ່ວນຂອງຜ້າກັນຕາມການຕໍ່ຂອງອັນທີສອງ,

ໃຫ້ກົງກັນຂ້າມຕົກໃສ່ກັນແຕ່ລະອັນ. ແລະເຈົ້າຈະເຮັດວົງແຫວນຫ້າສິບອັນທີ່ເປັນທອງ,

ແລະເຈົ້າຈະເຊື່ອມຕໍ່ຜ້າກັນອັນໜຶ່ງກັບອີກອັນໜຶ່ງດ້ວຍວົງແຫວນເຫຼົ່ານັ້ນ,

ແລະເຕັ້ນຈະເປັນອັນດຽວ. ແລະເຈົ້າຈະເຮັດຜ້າຄຸມດ້ວຍໜັງຂົນສັດເທິງເຕັ້ນ,

ເຈົ້າຈະເຮັດມັນສິບເອັດຜົນ. ຄວາມຍາວຂອງຜ້າກັນອັນໜຶ່ງແມ່ນສາມສິບສອກ,

ແລະຄວາມກວ້າງຂອງຜ້າກັນອັນໜຶ່ງແມ່ນສີ່ສອກ,

ຂະໜາດດຽວກັນນີ້ຈະເປັນສໍາລັບຜ້າກັນທັງສິບເອັດອັນ.

ແລະເຈົ້າຈະເຊື່ອມຜິວໜັງຫ້າຊັ້ນເຂົ້າກັນ, ແລະຜິວໜັງຫົກຊັ້ນເຂົ້າກັນ,

ແລະເຈົ້າຈະພັບຜິວໜັງຊັ້ນທີ່ຫົກເປັນສອງຊັ້ນຢູ່ດ້ານໜ້າຂອງເຕັ້ນ.

ແລະເຈົ້າຈະເຮັດຫ່ວງຫ້າສິບຫ່ວງຢູ່ເທິງຂອບຂອງຜ້າອັນໜຶ່ງທີ່ຢູ່ລະຫວ່າງການຕໍ່,

ແລະຫ້າສິບຫ່ວງເຈົ້າຈະເຮັດຢູ່ເທິງຂອບຂອງຜ້າທີ່ຕໍ່ກັບອັນທີສອງ.

ແລະເຈົ້າຈະເຮັດວົງແຫວນທອງແດງຫ້າສິບອັນ, ແລະເຈົ້າຈະເຊື່ອມວົງແຫວນເຂົ້າກັບຫ່ວງ,
ແລະເຈົ້າຈະເຊື່ອມຜົວໜຶ່ງເຂົ້າກັນ, ແລະມັນຈະເປັນອັນດຽວກັນ.

ແລະເຈົ້າຈະວາງສ່ວນທີ່ເກີນຂອງຜ້າກັນເຕັ້ນໄວ້ພາຍໃຕ້, ເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງຜ້າກັນທີ່ເຫຼືອນັ້ນ
ເຈົ້າຈະປົກຄຸມໄວ້ທາງດ້ານຫຼັງຂອງເຕັ້ນ. ຄົວບິດໜຶ່ງຈາກດ້ານນີ້ ແລະ
ຄົວບິດໜຶ່ງຈາກດ້ານນັ້ນ, ຈາກສ່ວນທີ່ຍື່ນເກີນຂອງຜ້າກັນ,
ຈາກຄວາມຍາວຂອງຜ້າກັນຂອງພະທັບພະນັກ,
ຈະເປັນການປົກຄຸມເທິງສອງຂ້າງຂອງພະທັບພະນັກ, ເພື່ອວ່າມັນຈະປົກຄຸມ.
ແລະເຈົ້າຈະເຮັດການປົກຄຸມສໍາລັບເຕັ້ນດ້ວຍໜຶ່ງແກະຜູ້ທີ່ຍ້ອມສີແດງ,
ແລະການປົກຄຸມດ້ວຍໜຶ່ງສີຟ້າຢູ່ເທິງສຸດ.

ແລະເຈົ້າຈະເຮັດເສົາຂອງເຕັ້ນຈາກໄມ້ທີ່ບໍ່ເນົ່າເປື້ອຍ. ເຈົ້າຈະເຮັດເສົາອັນໜຶ່ງສິບສອກ,
ແລະຄວາມກວ້າງຂອງເສົາອັນໜຶ່ງໜຶ່ງສອກເຄິ່ງ.
ເສົາແຕ່ລະຕົ້ນມີສອງຫົວຕົ້ນທີ່ສອດຄ່ອງກັນ,
ເຈົ້າຈະເຮັດແບບນີ້ກັບເສົາທັງໝົດຂອງພະລັງ. ແລະເຈົ້າຈະເຮັດເສົາສໍາລັບເຕັ້ນ,
ຊາວເສົາຈາກດ້ານທີ່ໄປທາງທິດເໜືອ.
ແລະເຈົ້າຈະເຮັດຖານເງິນສີ່ສິບຖານສໍາລັບເສົາຊາວເສົາ,
ສອງຖານຕໍ່ເສົາໜຶ່ງເຂົ້າໃນທັງສອງສ່ວນຂອງມັນ,
ແລະສອງຖານຕໍ່ເສົາໜຶ່ງເຂົ້າໃນທັງສອງສ່ວນຂອງມັນ.
ແລະດ້ານທີ່ສອງທີ່ຢູ່ທາງທິດໃຕ້ມີຊາວເສົາ. ແລະຖານເງິນສີ່ສິບຂອງພວກມັນ,
ສອງຖານຕໍ່ເສົາໜຶ່ງສໍາລັບທັງສອງສ່ວນຂອງມັນ,
ແລະສອງຖານຕໍ່ເສົາໜຶ່ງສໍາລັບທັງສອງສ່ວນຂອງມັນ. ແລະຈາກດ້ານຫຼັງຂອງເຕັ້ນ,
ຕາມສ່ວນທີ່ຢູ່ທາງທະເລ, ເຈົ້າຈະເຮັດເສົາຫົກຕົ້ນ.
ແລະເຈົ້າຈະເຮັດເສົາສອງຕົ້ນໄວ້ທີ່ມຸມດ້ານຫຼັງຂອງເຕັ້ນ. ແລະມັນຈະເທົ່າກັນຈາກລຸ່ມ,

ຕາມນັ້ນພວກມັນຈະເທົ່າກັນຈາກຫົວເຂົ້າໄປໃນການປະຊຸມດຽວ,
ດັ່ງນັ້ນເຈົ້າຈະເຮັດທັງສອງມຸມ, ໃຫ້ພວກມັນເທົ່າກັນ. ແລະຈະມີແປດເສົາ,
ແລະຖານຂອງພວກມັນເປັນເງິນສົບຫົກຖານ,
ສອງຖານຕໍ່ເສົາໜຶ່ງສໍາລັບທັງສອງສ່ວນຂອງມັນ, ແລະສອງຖານຕໍ່ເສົາໜຶ່ງ.
ແລະເຈົ້າຈະເຮັດຂ້າມຈາກໄມ້ທີ່ບໍ່ເນົ່າເປື້ອຍ,
ຫ້າອັນສໍາລັບເສົາໜຶ່ງຈາກສ່ວນຫນຶ່ງຂອງພະລັງກາ.
ແລະຫ້າຄານສໍາລັບເສົາດ້ານໜຶ່ງຂອງເດັ່ນທີສອງ,
ແລະຫ້າຄານສໍາລັບເສົາດ້ານຫລັງຂອງເດັ່ນທີ່ຢູ່ທາງທະເລ.
ແລະທ່ອນໄມ້ກາງທີ່ຢູ່ລະຫວ່າງເສົາຕ່າງໆ
ໃຫ້ມັນຂະຫຍາຍຈາກດ້ານຫນຶ່ງໄປຫາອີກດ້ານຫນຶ່ງ. ແລະເຈົ້າຈະຫຸ້ມເສົາດ້ວຍຄໍາ,
ແລະເຈົ້າຈະເຮັດວົງແຫວນທອງຄໍາ, ເຊິ່ງເຈົ້າຈະສອດຄ່ານເຂົ້າໄປໃນນັ້ນ,
ແລະເຈົ້າຈະຫຸ້ມຄານດ້ວຍຄໍາ.
ແລະເຈົ້າຈະຕັ້ງເດັ່ນຂຶ້ນຕາມຮູບແບບທີ່ສະແດງໃຫ້ເຈົ້າເຫັນໃນພູເຂົາ.

ແລະເຈົ້າຈະເຮັດຜ້າກັນຈາກສີຟ້າ, ສີມ່ວງ, ສີແດງເຂັ້ມທີ່ປິ່ນແລ້ວ,
ແລະຜ້າປ່ານລະອຽດທີ່ຖັກແລ້ວ; ເຈົ້າຈະເຮັດມັນເປັນວຽກງານຖັກດ້ວຍຮູບເຄຣູບ.
ແລະເຈົ້າຈະວາງມັນເທິງເສົາສີດຳທີ່ບໍ່ເນົ່າເປື້ອຍ ຫຸ້ມດ້ວຍທອງຄໍາ,
ແລະຫົວເສົາຂອງພວກມັນເປັນທອງຄໍາ, ແລະຖານຂອງພວກມັນສີຖານເປັນເງິນ.
ແລະເຈົ້າຈະວາງຜ້າມ່ານເທິງເສົາ,
ແລະເຈົ້າຈະນໍາຫີບພຍານເຂົ້າມາໄວ້ທີ່ນັ້ນພາຍໃນຜ້າມ່ານ,
ແລະຜ້າມ່ານຈະແຍກໃຫ້ເຈົ້າລະຫວ່າງສະຖານບໍລິສຸດກັບສະຖານບໍລິສຸດທີ່ສຸດ.
ແລະເຈົ້າຈະປົກຄຸມຫີບແຫ່ງການເປັນພະຍານດ້ວຍຜ້າມ່ານໃນສະຖານທີ່ບໍລິສຸດແຫ່ງສິ່ງບໍ່
ລິສຸດ. ແລະເຈົ້າຈະວາງໂຕະໄວ້ຢູ່ພາຍນອກຜ້າກັນ,

ແລະວາງຄັນທຽນໄວ້ກົງກັນຂ້າມກັບໂຕະເທິງສ່ວນຂອງເຕັ້ນທີ່ຢູ່ທາງທິດໃຕ້,
ແລະເຈົ້າຈະວາງໂຕະໄວ້ເທິງສ່ວນຂອງເຕັ້ນທີ່ຢູ່ທາງທິດເໜືອ.
ແລະເຈົ້າຈະເຮັດຜ້າປົກປະຕູຂອງເຕັ້ນຈາກສີຟ້າ, ສີມ່ວງ, ສີແດງເຂັ້ມທີ່ຖັກ,
ແລະຜ້າປ່ານທີ່ຖັກ, ເປັນວຽກງານຂອງຊ່າງຖັກ.
ແລະເຈົ້າຈະເຮັດເສົາຫ້າຕົ້ນສຳລັບຜ້າມ່ານ, ແລະຫຸ້ມມັນດ້ວຍຄຳ, ຫົວເສົາຂອງມັນເປັນຄຳ,
ແລະເຈົ້າຈະຫຼໍ່ຖານທອງແດງຫ້າອັນໃຫ້ມັນ.

໒໗

ແລະເຈົ້າຈະເຮັດແທ່ນບູຊາຈາກໄມ້ທີ່ບໍ່ເນົ່າເປື້ອນ, ຫ້າສອກຄວາມຍາວ ແລະ
ຫ້າສອກຄວາມກວ້າງ, ແທ່ນບູຊາຈະເປັນສີ່ຫຼ່ຽມ, ແລະສາມສອກຄວາມສູງຂອງມັນ.
ແລະເຈົ້າຈະເຮັດເຂົ້າຢູ່ເທິງສີ່ມຸມ, ເຂົ້າຈະເປັນສ່ວນໜຶ່ງກັບມັນ,
ແລະເຈົ້າຈະຫຸ້ມພວກມັນດ້ວຍທອງແດງ. ແລະເຈົ້າຈະເຮັດຂອບໃຫ້ແທ່ນບູຊາ,
ແລະຝາປິດຂອງມັນ, ແລະຖ້ວຍຂອງມັນ, ແລະສ້ອມຊັ້ນຂອງມັນ, ແລະເຕົາໄຟຂອງມັນ,
ແລະເຄື່ອງໃຊ້ທັງໝົດຂອງມັນ ເຈົ້າຈະເຮັດດ້ວຍທອງແດງ.
ແລະເຈົ້າຈະເຮັດຕາໜ່າງທອງສຳລິດແບບຕາໜ່າຍໃຫ້ມັນ,
ແລະເຈົ້າຈະເຮັດຫ່ວງທອງສຳລິດສີ່ອັນໃຫ້ຕາໜ່າງຢູ່ພາຍໃຕ້ສີ່ດ້ານ.
ແລະເຈົ້າຈະວາງພວກມັນໄວ້ພາຍໃຕ້ຕາໜ່າງຂອງແທ່ນບູຊາຈາກດ້ານລຸ່ມ,
ແລະຕາໜ່າງຈະຢູ່ຈົນເຖິງເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງແທ່ນບູຊາ.
ແລະເຈົ້າຈະເຮັດຄ້ອນຫາບສຳລັບແທ່ນບູຊາດ້ວຍໄມ້ທີ່ບໍ່ເນົ່າເປື້ອນ,
ແລະເຈົ້າຈະຫຸ້ມພວກມັນດ້ວຍທອງແດງ. ແລະເຈົ້າຈະນຳເອົາໄມ້ຄ້ອງເຂົ້າໄປໃນຫ່ວງ,
ແລະໃຫ້ໄມ້ຄ້ອງຢູ່ຕາມຂ້າງຂອງແທ່ນບູຊາເພື່ອຍົກມັນ.
ເຈົ້າຈະເຮັດມັນໃຫ້ກົງເປົ່າບໍ່ມີຮອຍຕໍ່, ຕາມແບບທີ່ຖືກສະແດງໃຫ້ແກ່ເຈົ້າເທິງພູເຂົາ,

ເຈົ້າຈະເຮັດມັນແນວນັ້ນ. ແລະເຈົ້າຈະເຮັດສະໜາມໃຫ້ແກ່ເຕັນ, ສຳລັບດ້ານທີ່ຢູ່ທາງທິດໃຕ້
ໃຫ້ມີຜ້າກັນຂອງສະໜາມເຮັດດ້ວຍຜ້າປານທີ່ຖັກແລ້ວ,

ມີຄວາມຍາວຮ້ອຍສອກສຳລັບດ້ານໜຶ່ງ. ແລະເສົາຂອງພວກເຂົາຊາວເສົາ,
ແລະຖານຂອງພວກເຂົາຊາວຖານເປັນທອງແດງ, ແລະຫ່ວງຂອງພວກເຂົາ
ແລະຕົວຍຶດເປັນເງິນ. ດັ່ງນັ້ນ ດ້ານຂ້າງທີ່ຢູ່ທາງລົມຕາເວັນອອກມີຜ້າກັນຍາວຮ້ອຍສອກ,
ເສົາຊາວຕົ້ນ, ຖານຊາວອັນເປັນທອງແດງ, ຫ່ວງແລະຕະຂີ້ຂອງເສົາ,
ແລະຖານຂອງພວກມັນຫຸ້ມດ້ວຍເງິນ.

ແຕ່ຄວາມກວ້າງຂອງສະໜາມທີ່ຢູ່ດ້ານທະເລມີຜ້າກັນຫ້າສິບສອກ, ເສົາຂອງມັນສິບຕົ້ນ,
ແລະຖານຂອງມັນສິບຖານ. ແລະກວ້າງຂອງສະໜາມທາງທິດໃຕ້ມີຜ້າກັນຫ້າສິບສອກ,
ເສົາຂອງມັນສິບຕົ້ນ, ແລະຖານຂອງມັນສິບຖານ.

ແລະຄວາມສູງຂອງຜ້າກັນສິບຫ້າສອກສຳລັບຂ້າງໜຶ່ງ, ມີເສົາສາມຕົ້ນ ແລະຖານສາມອັນ.

ແລະຂ້າງທີ່ສອງສິບຫ້າສອກຂອງຜ້າກັນມີຄວາມສູງ, ເສົາຂອງພວກມັນສາມ,
ແລະຖານຂອງພວກມັນສາມ. ແລະປະຕູຂອງສະໜາມມີຜ້າກັນສູງຊາວສອກ,
ເຮັດດ້ວຍສີຟ້າ, ສີມ່ວງ, ສີແດງສົດທີ່ປັ້ນແລ້ວ,

ແລະຜ້າປານລະອຽດທີ່ປັ້ນແລ້ວດ້ວຍຝີມືຊ່າງຖັກ, ມີເສົາສີ່ຕົ້ນ ແລະຖານສີ່ອັນ.

ເສົາທັງໝົດຂອງສະໜາມອ້ອມຮອບຫຸ້ມດ້ວຍເງິນ, ແລະຫົວເສົາຂອງພວກມັນເປັນເງິນ,
ແລະຖານຂອງພວກມັນເປັນທອງແດງ. ແຕ່ຄວາມຍາວຂອງສະໜາມແມ່ນຮ້ອຍເທິງຮ້ອຍ,
ແລະຄວາມກວ້າງຫ້າສິບເທິງຫ້າສິບ, ແລະຄວາມສູງຫ້າສອກຈາກຜ້າປານທີ່ຕິດທີ່ຖັກ,
ແລະຖານຂອງພວກມັນເປັນທອງແດງ. ແລະການກໍ່ສ້າງທັງໝົດ ແລະເຄື່ອງມືທັງໝົດ
ແລະຫມູ່ຂອງສະໜາມແມ່ນທອງແດງ.

ແລະເຈົ້າຈົ່ງສົ່ງໃຫ້ລູກຫລານອິດສະລາເອນນຳເອົານ້ຳມັນມະກອກບໍລິສຸດທີ່ຖືກຕີຈາກໝາກ
ກອກສົດມາໃຫ້ເຈົ້າ ເພື່ອເຜົາໄຫມ້ໃຫ້ແສງສະຫວ່າງ

ເພື່ອໃຫ້ໂຄມໄຟສ່ອງສະຫວ່າງຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ໃນເດັ່ນແຫ່ງພະຍານ

ນອກຜ້າກັນທີ່ຢູ່ເທິງພັນທະສັນຍາ

ອາໂຣນແລະລູກຊາຍຂອງລາວຈະເຜົາມັນຕັ້ງແຕ່ຕອນແລງຈົນເຖິງຕອນເຊົ້າຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນ
ນເຈົ້າ ເປັນກົດລະບຽບນິລັນຕອນສຳລັບຊົນລຸ້ນຂອງພວກເຈົ້າຈາກລູກຫຼານອິດສະຣາເອນ

໒໘

ແລະເຈົ້າຈົ່ງນຳອາໂຣນອ້າຍຂອງເຈົ້າ ແລະບຸດຊາຍຂອງລາວມາໃກ້ຕົວເຈົ້າເອງ

ຈາກບັນດາບຸດຊາຍອິດສະຣາເອນ ເພື່ອປະກອບພິທີເປັນປະໂຫຍດແກ່ຂ້ອຍ ຄືອາໂຣນ

ແລະນາດາບ ແລະອາບິຮຸດ ແລະເອເລອາຊາ ແລະອີທາມາ ບຸດຊາຍຂອງອາໂຣນ.

ແລະເຈົ້າຈະເຮັດເສື້ອຄຸມບໍລິສຸດໃຫ້ອາໂຣນ ອ້າຍຂອງເຈົ້າ ເພື່ອກຽດແລະສະຫງ່າລາສີ.

ແລະເຈົ້າຈົ່ງເວົ້າກັບຄົນທັງໝົດທີ່ສະຫລາດໃນຈິດໃຈ,

ຜູ້ທີ່ຂ້ອຍໄດ້ເຕັມດ້ວຍວິນຍານແຫ່ງສະຕິປັນຍາແລະຄວາມເຂົ້າໃຈ,

ແລະເຂົາເຈົ້າຈະເຮັດເສື້ອຄຸມອັນບໍລິສຸດຂອງອາໂຣນເພື່ອຄວາມບໍລິສຸດ,

ເຊິ່ງລາວຈະປະຕິບັດເປັນປະໂຫຍດແກ່ຂ້ອຍ. ແລະເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນເຄື່ອງນຸ່ງທີ່ເຂົາເຈົ້າຈະເຮັດ:

ເຄື່ອງປົກເອິກ, ເຄື່ອງປົກບ່າ, ເສື້ອຄຸມຍາວ, ເສື້ອໃນທີ່ຖັກ, ຜ້າໂພກສຽງ

ແລະແຖບຜ້າຮັດແອວ. ເຂົາເຈົ້າຈະເຮັດເຄື່ອງນຸ່ງບໍລິສຸດສຳລັບອາໂຣນ

ແລະລູກຊາຍຂອງລາວ ເພື່ອປະຕິບັດໜ້າທີ່ປະໂຫຍດແກ່ຂ້ານ້ອຍ.

ແລະພວກເຂົາເຈົ້າຈະເອົາທອງຄຳ, ສີຟ້າ, ສີມ່ວງ, ສີແດງເຂັ້ມ ແລະ ຜ້າປານທີ່ດີ.

ແລະພວກເຂົາຈະເຮັດຊັ້ນບ່າຈາກຜ້າປານທີ່ຖັກ, ເປັນວຽກງານທີ່ທ່ານຂອງຊ່າງຖັກ.

ສອງບ່າຊັ້ນທີ່ເຂົ້າຮ່ວມກັນຈະຕິດກັບມັນ, ຊັ້ນໜຶ່ງກັບອີກຊັ້ນໜຶ່ງ, ຕິດຕັ້ງຢູ່ເທິງສອງສ່ວນ.

ແລະຜ້າຂອງສ່ວນບ່າທີ່ຢູ່ເທິງມັນ, ຕາມການເຮັດຈາກມັນຈະເປັນຈາກຄຳບໍລິສຸດ,

ແລະສີຟ້າ, ແລະສີມ່ວງ, ແລະສີແດງເຂັ້ມທີ່ປິ່ນ, ແລະຜ້າປານລະອຽດທີ່ປິ່ນ.

ແລະເຈົ້າຈະເອົາກ້ອນຫີນສອງກ້ອນ, ກ້ອນຫີນມໍລະກົດ,
ແລະເຈົ້າຈະແກະສະຫຼັກຊີ້ຂອງລູກຊາຍອິດສະຣາເອນໃສ່ພວກມັນ.
ຫົກຊຶ່ງເທິງຫີນກ້ອນໜຶ່ງ,
ແລະຫົກຊຶ່ງທີ່ເຫຼືອຢູ່ເທິງຫີນກ້ອນທີສອງຕາມລຳດັບການເກີດຂອງເຂົາເຈົ້າ.
ວຽກງານສິລະປະການເຮັດວຽກກັບຫີນ, ແກະສະຫຼັກປະທັບ,
ເຈົ້າຈະແກະສະຫຼັກຫີນສອງກ້ອນດ້ວຍຊີ້ຂອງລູກຊາຍອິດສະຣາເອນ.
ແລະເຈົ້າຈະວາງກ້ອນຫີນສອງກ້ອນເທິງບ່າຂອງເອໂຟດ,
ກ້ອນຫີນເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນກ້ອນຫີນແຫ່ງການລະນຶກສຳລັບບຸດຊາຍອິດສະຣາເອນ,
ແລະອາໂຣນຈະຮັບຊີ້ຂອງບຸດຊາຍອິດສະຣາເອນໄວ້ຕໍ່ໜ້າພຣະເຈົ້າເທິງບ່າທັງສອງຂອງລາວ,
ເປັນການລະນຶກກ່ຽວກັບພວກເຂົາ. ແລະເຈົ້າຈະເຮັດຊິ້ນສ່ວນບ່າຈາກຄຳບໍລິສຸດ.
ແລະເຈົ້າຈະເຮັດໂສ້ມີຊາຍສອງອັນຈາກຄຳບໍລິສຸດ, ຖັກຕິດກັນເປັນຮູບດອກໄມ້,
ເປັນວຽກງານຖັກ, ແລະເຈົ້າຈະວາງໂສ້ມີຊາຍທີ່ຖັກແລ້ວເທິງແຜ່ນໄຫຼ່ນ້ອຍ,
ຕາມແຜ່ນໄຫຼ່ຂອງພວກມັນທີ່ດ້ານໜ້າ.

ແລະເຈົ້າຈະເຮັດແຜ່ນປ້ອງອີກແຫ່ງການພິພາກສາ, ເປັນວຽກງານຖັກທໍ,
ຕາມຮູບແບບຂອງເສື້ອເອໂຟດ. ເຈົ້າຈະເຮັດມັນຈາກຄຳ, ແລະສີຟ້າ, ແລະສີມ່ວງ,
ແລະສີແດງເຂັ້ມທີ່ປິ່ນແລ້ວ, ແລະຜ້າປ່ານທີ່ປິ່ນແລ້ວ. ເຈົ້າຈະເຮັດມັນເປັນສີ່ຫຼ່ຽມ,
ມັນຈະເປັນສອງເທົ່າ, ຄວາມຍາວຂອງມັນໜຶ່ງຄວາມກວ້າງຂອງມື,
ແລະຄວາມກວ້າງໜຶ່ງຄວາມກວ້າງຂອງມື. ແລະເຈົ້າຈະຖັກຜ້າຕັ້ງດ້ວຍຫີນສີ່ແຖວໃສ່ມັນ,
ແຖວຫົນຈະເປັນສາດຽສ, ໂທປາຊ, ແລະມໍລະກົດ, ເປັນແຖວທີໜຶ່ງ. ແລະແຖວທີ່ສອງ:
ຖ່ານຫີນ, ແຊັບໄຟ, ແລະແຈສເປີ. ແລະແຖວທີ່ສາມ ມີພະລອຍລິກູຣຽມ, ພະລອຍອາເກດ,
ແລະພະລອຍອາເມທິສ. ແລະແຖວທີ່ສີ່: ໄຄຣໂຊໄລທ໌, ເບຣິລ, ແລະໂອນິກ,
ຖືກຫຸ້ມດ້ວຍທອງ ແລະຖືກມັດໄວ້ດ້ວຍທອງ, ໃຫ້ພວກມັນຢູ່ຕາມແຖວຂອງພວກມັນ.

ແລະໃຫ້ກ້ອນຫີນເຫຼົ່ານັ້ນມາຈາກຊື່ຂອງລູກຊາຍອິດສະລາເອນສິບສອງຄົນຕາມຊື່ຂອງພວກ
ເຂົາ, ເປັນການແກະສະຫຼັກຄືຕາປະທັບ, ແຕ່ລະອັນຕາມຊື່ຂອງມັນສໍາລັບເຜົ່າສິບສອງເຜົ່າ.
ແລະເຈົ້າຈະເຮັດສາຍຖັກເຂົ້າກັນຄ້າຍໂສ້ຈາກຄໍາບໍລິສຸດໃສ່ເທິງອໍຣາກລ໌
ແລະອາໂຣນຈະຮັບຊື່ຂອງລູກຊາຍອິດສະລາເອນໄວ້ເທິງເຊິງເອິກແຫ່ງການພິພາກສາທີ່ຢູ່ເທິງ
ໆໜ້າເອິກ, ເມື່ອເຂົ້າໄປໃນສະຖານທີ່ບໍລິສຸດເພື່ອເປັນທີ່ລະນຶກຕໍ່ໜ້າພຣະເຈົ້າ
ແລະເຈົ້າຈະວາງການສະແດງແລະຄວາມຈິງໄວ້ເທິງແຜ່ນເອື້ອງແຫ່ງການພິພາກສາ,
ແລະມັນຈະຢູ່ເທິງຫນ້າເອິກຂອງອາໂຣນ
ເມື່ອເຂົາເຂົ້າໄປໃນສະຖານທີ່ບໍລິສຸດຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ແລະອາໂຣນຈະນໍາການພິພາກສາຂອງລູກຊາຍອິດສະລາເອນໄວ້ເທິງຫນ້າເອິກຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້
ເປັນເຈົ້າຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ. ແລະເຈົ້າຈະເຮັດເສື້ອຊັ້ນໃນຍາວເຖິງຕີນທີ່ເປັນສີຟ້າທັງໝົດ.
ແລະຮູ້ມຈະຢູ່ກາງຂອງມັນ, ມີຂອບອ້ອມຮອບຮູ້ມ, ເປັນວຽກງານທໍ່,
ການຕໍ່ທີ່ຮ່ວມກັນຈາກມັນ, ເພື່ອວ່າມັນຈະບໍ່ຂາດ.
ແລະເຈົ້າຈະເຮັດໝາກທັບທິມນ້ອຍໆຢູ່ຂອບລຸ່ມຂອງເສື້ອຄຸມ,
ຄືກັບໝາກທັບທິມທີ່ກໍາລັງບານ, ເຮັດດ້ວຍສີຟ້າ, ສີມ່ວງ, ສີແດງເຂັ້ມທີ່ຖັກ,
ແລະຜ້າປ່ານລະອຽດທີ່ບິດ, ຢູ່ອ້ອມຮອບຂອບເສື້ອຄຸມ,
ແລະເຮັດໝາກທັບທິມນ້ອຍໆທີ່ເປັນທອງຄໍາຮູບແບບດຽວກັນ,
ແລະກະດິງຢູ່ລະຫວ່າງເຫຼົ່ານີ້ອ້ອມຮອບ. ທັບທິມທອງຄໍາຈາກໂຕໂດນາ
ແລະດອກໄມ້ຢູ່ເທິງຂອບເສື້ອຄຸມອ້ອມຮອບ
ແລະສຽງຂອງອາໂຣນຈະໄດ້ຍິນໃນເວລາທີ່ລາວປະຕິບັດໜ້າທີ່,
ເມື່ອລາວເຂົ້າໄປໃນບ່ອນບໍລິສຸດຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະເມື່ອລາວອອກມາ,
ເພື່ອວ່າລາວຈະບໍ່ຕາຍ. ແລະເຈົ້າຈະເຮັດແຜ່ນທອງຄໍາບໍລິສຸດ,
ແລະເຈົ້າຈະແກະສະຫຼັກການແກະສະຫຼັກຂອງຕາປະທັບໃສ່ມັນວ່າ,
ສັກສິດສະຖານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ແລະເຈົ້າຈະວາງມັນໄວ້ເທິງຜ້າສີຟ້າທີ່ຖັກແລ້ວ,

ແລະມັນຈະຢູ່ເທິງຜ້າໂພກ, ມັນຈະຢູ່ທາງໜ້າຂອງຜ້າໂພກ.

ແລະມັນຈະຢູ່ເທິງໜ້າຜາກຂອງອາໂຣນ,

ແລະອາໂຣນຈະຍົກເອົາບາບຂອງສິ່ງບໍລິສຸດທັງໝົດທີ່ລູກຫຼານອິດສະຣາເອນຈະເຮັດໃຫ້ບໍລິສຸດ, ຄືຂອງຖວາຍທັງໝົດທີ່ເປັນສິ່ງບໍລິສຸດຂອງເຂົາເຈົ້າ,

ແລະມັນຈະຢູ່ເທິງໜ້າຜາກຂອງອາໂຣນຕະຫຼອດເວລາ

ເພື່ອໃຫ້ເຂົາເຈົ້າເປັນທີ່ຍອມຮັບຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

ແລະຂອບປະດັບຂອງເສື້ອຄຸມຈາກຜ້າປ່ານ, ແລະເຈົ້າຈະເຮັດຜ້າໂພກຫົວຜ້າປ່ານ,

ແລະເຈົ້າຈະເຮັດແຖບເອວເປັນວຽກງານຖັກ. ແລະສໍາລັບລູກຊາຍຂອງອາໂຣນ,

ເຈົ້າຈະເຮັດເສື້ອຄຸມ, ແຖບຜ້າຮັດເອວ ແລະຜ້າໂພກສຽງໃຫ້ເຂົາເຈົ້າເພື່ອກຽດສັກສີ

ແລະສະຫງ່າລາສີ. ແລະເຈົ້າຈະນຸ່ງໃຫ້ອາໂຣນອ້າຍຂອງເຈົ້າ

ແລະບຸດຊາຍຂອງລາວພ້ອມກັບລາວ, ແລະເຈົ້າຈະເຈີມພວກເຂົາ,

ແລະເຈົ້າຈະເຕີມມືຂອງພວກເຂົາ, ແລະເຈົ້າຈະຊໍາລະພວກເຂົາ,

ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະປະຕິບັດເປັນປະໂລຫິດແກ່ຂ້ອຍ.

ແລະເຈົ້າຈະເຮັດໂສ້ງຂາຜ້າປ່ານໃຫ້ພວກເຂົາເພື່ອປົກຄຸມຄວາມເປື້ອຍເປົ່າຂອງຮ່າງກາຍພວກເຂົາ, ຈາກແອວຈົນເຖິງຂາອ່ອນ. ແລະອາໂຣນກັບລູກຊາຍຂອງລາວຈະມີພວກມັນ

ເມື່ອເຂົາເຈົ້າເຂົ້າໄປໃນເດີນແຫ່ງພະຍານ

ຫຼືເມື່ອເຂົາເຈົ້າເຂົ້າມາໃກ້ເພື່ອປະຕິບັດຕໍ່ແທ່ນບູຊາແຫ່ງສັກສິດ

ແລະເຂົາເຈົ້າຈະບໍ່ນໍາບາບມາລູ່ຕົນເອງ ເພື່ອວ່າເຂົາເຈົ້າຈະບໍ່ຕາຍ,

ເປັນກົດໝາຍນິລັນດອນແກ່ລາວ ແລະແກ່ເຊື້ອສາຍຂອງລາວທີ່ຢູ່ກັບລາວ.

໒໙

ແລະສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນສິ່ງທີ່ເຈົ້າຈະເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາ,
 ເຈົ້າຈະຊຳລະພວກເຂົາເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະປະກອບພິທີເປັນປະໂຫຍດໃຫ້ຂ້ານ້ອຍ,
 ແຕ່ເຈົ້າຈະເອົາລູກງົວໜຶ່ງຕົວຈາກງົວ, ແລະແກະຜູ້ບໍ່ມີຕຳໜີສອງຕົວ.
 ແລະເຂົ້າຈີ່ທີ່ບໍ່ມີເຊື້ອທົ່ນວດໃນນ້ຳມັນ, ແລະເຂົ້າຈີ່ແບນທີ່ບໍ່ມີເຊື້ອທີ່ທາດ້ວຍນ້ຳມັນ,
 ເຈົ້າຈະເຮັດມັນດ້ວຍແປງລະອຽດຈາກເຂົ້າສາລີ. ແລະເຈົ້າຈະວາງພວກມັນໃສ່ກະຕ່າໜຶ່ງ,
 ແລະເຈົ້າຈະນຳພວກມັນມາໃສ່ກະຕ່າ, ແລະລູກງົວ, ແລະແກະຜູ້ສອງໂຕ.
 ແລະເຈົ້າຈະນຳອາໂຣນແລະລູກຊາຍຂອງເຂົາມາທີ່ປະຕູກະໂຕງພະຍານ,
 ແລະເຈົ້າຈະລ້າງພວກເຂົາດ້ວຍນ້ຳ. ແລະເມື່ອໄດ້ເອົາເຄື່ອງນຸ່ງແລ້ວ,
 ເຈົ້າຈະນຸ່ງໃຫ້ອາໂຣນອ້າຍຂອງເຈົ້າທັງເສື້ອຍາວເຖິງຕີນ, ຊື້ນສ່ວນບ່າ, ແລະແຜ່ນທ້ອງ,
 ແລະເຈົ້າຈະຕິດແຜ່ນທ້ອງກັບຊື້ນສ່ວນບ່າໃຫ້ລາວ.
 ແລະເຈົ້າຈະວາງຜ້າໂພກສຽງໃສ່ຫົວຂອງລາວ,
 ແລະເຈົ້າຈະວາງແຜ່ນໂລຫະສັກສິດໃສ່ຜ້າໂພກສຽງ. ແລະເຈົ້າຈະເອົານ້ຳມັນເຈີມ,
 ແລະຖອກມັນເທິງຫົວຂອງລາວ, ແລະເຈີມລາວ. ແລະເຈົ້າຈະນຳລູກຊາຍຂອງລາວມາ,
 ແລະເຈົ້າຈະນຸ່ງເສື້ອຄຸມໃຫ້ພວກເຂົາ. ແລະເຈົ້າຈະຄາດແຖບໃຫ້ພວກເຂົາ,
 ແລະວາງຜ້າໂພກໃຫ້ພວກເຂົາ,
 ແລະຕຳແໜ່ງປະໂຫຍດຈະເປັນຂອງພວກເຂົາແກ່ຂ້ອຍຕະຫຼອດໄປ,
 ແລະເຈົ້າຈະອຸທິດມືຂອງອາໂຣນ ແລະມືຂອງລູກຊາຍທັງຫຼາຍຂອງລາວ.
 ແລະເຈົ້າຈະນຳເອົາລູກງົວມາທີ່ປະຕູຂອງເຕັ້ນແຫ່ງພະຍານ,
 ແລະອາໂຣນກັບບຸດຊາຍຂອງລາວຈະວາງມືຂອງເຂົາເຈົ້າເທິງຫົວຂອງລູກງົວຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
 ຢູ່ທີ່ປະຕູຂອງເຕັ້ນແຫ່ງພະຍານ. ແລະເຈົ້າຈະຂ້າລູກງົວຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
 ຢູ່ປະຕູຂອງເຕັ້ນແຫ່ງພຣະພາກພະຍານ. ແລະເຈົ້າຈະເອົາເລືອດຂອງລູກງົວມາ,
 ແລ້ວເຈົ້າຈະໃຊ້ມືຂອງເຈົ້າທາໃສ່ເຂົ້າຂອງແທ່ນບູຊາ,
 ແຕ່ເລືອດທີ່ເຫຼືອທັງໝົດນັ້ນເຈົ້າຈະຖອກໃສ່ຖານຂອງແທ່ນບູຊາ.

ແລະເຈົ້າຈະເອົາໄຂມັນທັງໝົດທີ່ຢູ່ເທິງທ້ອງ, ກ້ອນຕັບ, ໄຕທັງສອງ,
ແລະໄຂມັນທີ່ຢູ່ເທິງພວກມັນ, ແລ້ວເຈົ້າຈະວາງໄວ້ເທິງແທ່ນບູຊາ. ແຕ່ເນື້ອຂອງລູກງົວ,
ຫນັງ ແລະ ຂີ້, ເຈົ້າຈະເຜົາໄໝ້ດ້ວຍໄຟຢູ່ນອກຄ່າຍ, ເພາະວ່າມັນເປັນບາບ.

ແລະເຈົ້າຈະເອົາແກະຜູ້ໂຕໜຶ່ງ,
ແລະອາໂຣນກັບບຸດຊາຍຂອງລາວຈະວາງມືຂອງເຂົາເຈົ້າໄວ້ເທິງຫົວຂອງແກະຜູ້.
ແລະເຈົ້າຈະຂ້າມັນ, ແລະເມື່ອເອົາເລືອດແລ້ວ ເຈົ້າຈະຖອກໃສ່ແທ່ນບູຊາອ້ອມຮອບ.
ແລະເຈົ້າຈະຕັດແກະຜູ້ອອກເປັນສອງສ່ວນຕາມຊັ້ນ,
ແລະເຈົ້າຈະລ້າງສ່ວນພາຍໃນແລະດິນດ້ວຍນ້ຳ,
ແລະເຈົ້າຈະວາງມັນເທິງຊັ້ນທີ່ຕັດເປັນສອງສ່ວນພ້ອມກັບຫົວ.
ແລະເຈົ້າຈະຖວາຍແກະຜູ້ທັງໂຕເທິງແທ່ນບູຊາເປັນເຄື່ອງເຜົາບູຊາແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ເປັນກິນຫອມທີ່ພິພຣະທັຍ ເປັນເຄື່ອງທູບແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ແລະເຈົ້າຈະເອົາແກະຜູ້ໂຕທີສອງ,
ແລະອາໂຣນກັບພວກລູກຊາຍຂອງລາວຈະວາງມືຂອງພວກເຂົາເທິງຫົວຂອງແກະຜູ້.
ແລະເຈົ້າຈະຂ້າເຂົາ, ແລະເຈົ້າຈະເອົາເລືອດຂອງເຂົາ,
ແລະເຈົ້າຈະວາງເທິງໃບຫຼວງຂອງອາໂຣນ, ແລະເທິງປາຍມືຂວາ, ແລະເທິງປາຍຕີນຂວາ,
ແລະເທິງໃບຫຼວງຂອງລູກຊາຍຂອງເຂົາ, ແລະເທິງປາຍມືຂວາຂອງເຂົາເຈົ້າ,
ແລະເທິງປາຍຕີນຂວາຂອງເຂົາເຈົ້າ. ແລະເຈົ້າຈະເອົາເລືອດຈາກແທ່ນບູຊາ ແລະນ້ຳມັນເຈີມ,
ແລ້ວປົດໃສ່ອາໂຣນ ແລະເສື້ອຄຸມຂອງລາວ, ແລະໃສ່ບຸດຊາຍຂອງລາວ
ແລະເສື້ອຄຸມຂອງບຸດຊາຍຂອງລາວພ້ອມກັບລາວ. ແລະລາວເອງກໍ່ຈະຖືກເຮັດໃຫ້ບໍລິສຸດ
ພ້ອມທັງເສື້ອຄຸມຂອງລາວ, ແລະບຸດຊາຍຂອງລາວ
ແລະເສື້ອຄຸມຂອງບຸດຊາຍຂອງລາວພ້ອມກັບລາວ. ແຕ່ເລືອດຂອງແກະຜູ້ນັ້ນ,
ເຈົ້າຈະຖອກໃສ່ແທ່ນບູຊາອ້ອມຮອບ. ແລະເຈົ້າຈະເອົາໄຂມັນຂອງແກະຜູ້,

ໄຂມັນທີ່ປົກຄຸມທ້ອງ, ກ້ອນຕົບ, ໄຂ່ຫຼັງທັງສອງ, ໄຂມັນທີ່ຢູ່ເທິງມັນເຫຼົ່ານັ້ນ,
ແລະແຂນຂວາ, ເພາະວ່ານີ້ແມ່ນການສະເຫຼີມສົມບູນ. ແລະເຂົ້າຈີ່ໜຶ່ງອັນທີ່ມີນ້ຳມັນ,
ແລະເຂົ້າຈີ່ແບນໜຶ່ງອັນຈາກຕະກ້າເຂົ້າຈີ່ບໍ່ມີເຊື້ອທີ່ວາງໄວ້ຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.
ແລະເຈົ້າຈະວາງທັງໝົດເທິງມືຂອງອາໂຣນ ແລະເທິງມືຂອງລູກຊາຍຂອງລາວ,
ແລະເຈົ້າຈະແຍກພວກມັນອອກເປັນເຄື່ອງຖວາຍຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.
ແລະເຈົ້າຈະເອົາພວກມັນຈາກມືຂອງພວກເຂົາ,
ແລະເຈົ້າຈະຖວາຍເທິງແທ່ນບູຊາຂອງເຄື່ອງເຜົາບູຊາທັງໝົດເປັນກິນຫອມຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນ
ເຈົ້າ, ມັນເປັນເຄື່ອງຖວາຍແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.
ແລະເຈົ້າຈະເອົາເຕົ້ານົມຈາກແກະຜູ້ຂອງການສະຫຼອງບັງຄັບທີ່ແມ່ນຂອງອາໂຣນ,
ແລະເຈົ້າຈະແຍກມັນອອກເປັນເຄື່ອງຖວາຍຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ແລະມັນຈະເປັນສ່ວນແບ່ງຂອງເຈົ້າ. ແລະເຈົ້າຈະເຮັດໃຫ້ສັກສິດເຕົ້ານົມທີ່ເປັນການຖວາຍ,
ແລະແຂນທີ່ເປັນການຖອດອອກ, ຊຶ່ງຖືກແຍກອອກ
ແລະຖືກເອົາອອກໄປຈາກແກະຜູ້ແຫ່ງການສະເລັດ ຈາກອາໂຣນ
ແລະຈາກລູກຊາຍຂອງລາວ.
ແລະມັນຈະເປັນສຳລັບອາໂຣນແລະບຸດຊາຍຂອງລາວເປັນກົດໝາຍນິລັນດອນຈາກບັນດາບຸ
ດຊາຍອິດສະຣາເອນ, ເພາະວ່ານີ້ແມ່ນການຖວາຍ,
ແລະການຖວາຍນີ້ຈະມາຈາກບັນດາບຸດຊາຍອິດສະຣາເອນຈາກເຄື່ອງບູຊາແຫ່ງຄວາມລອດ
ພົ້ນຂອງບັນດາບຸດຊາຍອິດສະຣາເອນ, ເປັນການຖວາຍແດ່ພຣະເຈົ້າ.

ແລະເຄື່ອງນຸ່ງບໍລິສຸດຂອງອາໂຣນຈະເປັນຂອງລູກຊາຍຂອງລາວຫຼັງຈາກລາວ,
ເພື່ອເຈີມພວກເຂົາໃນເຄື່ອງນຸ່ງນັ້ນ, ແລະເພື່ອບູຊາມືຂອງພວກເຂົາ. ເຈັດວັນ
ພໍ່ຄູບວດຜູ້ທີ່ແທນລາວຈາກລູກຊາຍຂອງລາວຈະນຸ່ງມັນ,
ຜູ້ທີ່ຈະເຂົ້າໄປໃນເດັກແຫ່ງພະຍານເພື່ອປະຕິບັດໃນສະຖານທີ່ບໍລິສຸດ.

ແລະເຈົ້າຈະເອົາແກະຜູ້ແຫ່ງການສຳເລັດ, ແລະດັມເນື້ອໃນສະຖານທີ່ບໍລິສຸດ.

ແລະອາໂຣນກັບບັນດາລູກຊາຍຂອງລາວຈະກິນເນື້ອຂອງແກະຜູ້ ແລະເຂົ້າຈີ່ທີ່ຢູ່ໃນກະຕ່າ
ຢູ່ຂ້າງປະຕູຂອງເຕັ້ນແຫ່ງພະຍານ

ພວກເຂົາຈະກິນມັນໃນທີ່ທີ່ພວກເຂົາຖືກເຮັດໃຫ້ບໍລິສຸດໃນມັນເພື່ອສຳເລັດມີຂອງພວກເຂົາ,
ເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາບໍລິສຸດ, ແລະຄົນຕ່າງຕ່າງຈະບໍ່ກິນຈາກມັນ, ເພາະວ່າມັນເປັນສິ່ງບໍລິສຸດ.
ຖ້າແຕ່ວ່າເນື້ອຂອງການເສຍສະຫຼະແຫ່ງການສຳເລັດ ແລະເຂົ້າຈີ່ຈະຖືກປະໄວ້ຈົນກ່ວາເຊົ້າ,
ເຈົ້າຈະຕ້ອງເຜົາສິ່ງທີ່ເຫຼືອດ້ວຍໄຟ, ມັນຈະບໍ່ຖືກກິນ, ເພາະວ່າມັນເປັນສິ່ງສັກສິດ.

ແລະເຈົ້າຈະເຮັດກັບອາໂຣນແລະລູກຊາຍຂອງລາວດັ່ງນີ້, ຕາມທັງໝົດທີ່ຂ້ອຍໄດ້ສັ່ງແກ່ເຈົ້າ,
ເຈັດມື້ເຈົ້າຈະບູຊາມີຂອງເຂົາເຈົ້າ. ແລະເຈົ້າຈະເຮັດລູກງົວຂອງບາບໃນມື້ແຫ່ງການຊຳລະ,
ແລະເຈົ້າຈະຊຳລະແທ່ນບູຊາໃນເວລາທີ່ເຈົ້າເຮັດໃຫ້ມັນບໍລິສຸດ,
ແລະເຈົ້າຈະເຈີມມັນເພື່ອເຮັດໃຫ້ມັນບໍລິສຸດ. ເຈັດມື້ເຈົ້າຈະຊຳລະແທ່ນບູຊາ
ແລະເຈົ້າຈະຊຳລະມັນໃຫ້ບໍລິສຸດ, ແລະແທ່ນບູຊານັ້ນຈະເປັນບໍລິສຸດທີ່ສຸດ,
ທຸກຄົນທີ່ສຳຜັດແທ່ນບູຊາຈະຖືກເຮັດໃຫ້ບໍລິສຸດ.
ແລະເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນສິ່ງທີ່ເຈົ້າຈະເຮັດເທິງແທ່ນບູຊາ:
ລູກແກະອາຍຸປົດຽວທີ່ບໍ່ມີຕຳໜີສອງໂຕຕໍ່ວັນເທິງແທ່ນບູຊາຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ,
ເປັນເຄື່ອງຖວາຍຕໍ່ເນື່ອງ.

ລູກແກະໂຕໜຶ່ງເຈົ້າຈະເຮັດໃນຕອນເຊົ້າ, ແລະລູກແກະໂຕທີສອງເຈົ້າຈະເຮັດໃນຕອນແລງ.
ແລະໃຫ້ຖວາຍແປ້ງລະອຽດໜຶ່ງສ່ວນສິບທີ່ຜະສົມກັບນ້ຳມັນທີ່ຕຳໜຶ່ງສ່ວນສີ່ສິບ,
ແລະເຄື່ອງບູຊາຫົດເຫຼົ້າອະງຸ່ນໜຶ່ງສ່ວນສີ່ສິບສຳລັບລູກແກະຕົວໜຶ່ງ.
ແລະລູກແກະໂຕທີສອງ ເຈົ້າຈະເຮັດໃນຕອນແລງ, ຕາມການບູຊາຕອນເຊົ້າ
ແລະຕາມການຖວາຍເຫຼົ້າຂອງມັນ, ເຈົ້າຈະເຮັດເປັນກິນຫອມ,

ເປັນເຄື່ອງຖວາຍແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

ການບູຊາຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງຕະຫຼອດຊີວິດຂອງເຈົ້າທັງຫຼາຍ,

ຢູ່ທີ່ປະຕູເຕັ້ນແຫ່ງພະຍານຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,

ບ່ອນທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຈະສະແດງຄືນແກ່ເຈົ້າຈາກທີ່ນັ້ນ, ເພື່ອເວົ້າກັບເຈົ້າ.

ແລະຂ້ານ້ອຍຈະແຕ່ງຕັ້ງຢູ່ທີ່ນັ້ນແກ່ລູກຫຼານອິດສະຣາເອນ,

ແລະຂ້ານ້ອຍຈະຖືກເຮັດໃຫ້ບໍລິສຸດໃນສະຫງ່າລາສີຂອງຂ້ານ້ອຍ.

ແລະຂ້ານ້ອຍຈະເຮັດໃຫ້ເຕັ້ນແຫ່ງການເປັນພະຍານ ແລະແທ່ນບູຊາເປັນສິ່ງສັກສິດ,

ແລະຂ້ານ້ອຍຈະເຮັດໃຫ້ອາໂຣນກັບບຸດຊາຍຂອງລາວເປັນສິ່ງສັກສິດ

ເພື່ອຮັບໃຊ້ເປັນປະໂລຫິດແກ່ຂ້ານ້ອຍ.

ແລະຂ້ານ້ອຍຈະຖືກເອີ້ນຮ້ອງໃນບັນດາລູກຫລານອິດສະລາເອນ,

ແລະຂ້ານ້ອຍຈະເປັນພຣະເຈົ້າຂອງເຂົາເຈົ້າ. ແລະພວກເຂົາເຈົ້າຈະຮູ້ວ່າ

ຂ້ານ້ອຍເປັນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາເຈົ້າ,

ຜູ້ທີ່ໄດ້ນຳພວກເຂົາເຈົ້າອອກຈາກແຜ່ນດິນອີຢິບ, ເພື່ອຖືກເອີ້ນແກ່ພວກເຂົາເຈົ້າ,

ແລະເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາເຈົ້າ.

໓໐

ແລະເຈົ້າຈະເຮັດແທ່ນບູຊາກຳຍານຈາກໄມ້ທີ່ບໍ່ເມົ່າເປື້ອຍ.

ແລະເຈົ້າຈະເຮັດມັນໃຫ້ມີຄວາມຍາວໜຶ່ງສອກ ແລະຄວາມກວ້າງໜຶ່ງສອກ,

ມັນຈະເປັນສີ່ຫຼ່ຽມ, ແລະຄວາມສູງສອງສອກ, ເຂົາຂອງມັນຈະອອກມາຈາກມັນເອງ.

ແລະເຈົ້າຈະເຄືອບຕາໜ່າງຂອງມັນດ້ວຍຄຳບໍລິສຸດ, ແລະຝາຂອງມັນອ້ອມຮອບ,

ແລະເຂົາຂອງມັນ, ແລະເຈົ້າຈະເຮັດຂອບຄຳທີ່ເປັນບ່ວງໃຫ້ມັນອ້ອມຮອບ.

ແລະເຈົ້າຈະເຮັດວົງແຫວນທອງຄຳບໍລິສຸດສອງອັນພາຍໃຕ້ຂອບທີ່ຖັກຂອງມັນ,

ເຈົ້າຈະເຮັດໃສ່ສອງດ້ານທັງສອງຂ້າງ, ແລະພວກມັນຈະເປັນທີ່ຍຶດສຳລັບຄ້ອນ
ເພື່ອວ່າຈະຍົກມັນດ້ວຍພວກມັນ. ແລະເຈົ້າຈະເຮັດໄມ້ຄ້ອນຈາກໄມ້ທີ່ບໍ່ເນົ່າເປື້ອນ,
ແລະເຈົ້າຈະຫຸ້ມພວກມັນດ້ວຍຄຳ.

ແລະເຈົ້າຈະວາງມັນໄວ້ກົງກັນຂ້າມກັບຜ້າກັນທີ່ຢູ່ເທິງຫົບພະຍານ,

ບ່ອນທີ່ຂ້ານ້ອຍຈະສະແດງຕົນແກ່ເຈົ້າຈາກທີ່ນັ້ນ. ແລະ

ອາໂຣນຈະເຜົາທູບປະສົມທີ່ລະອຽດເທິງມັນໃນຕອນເຊົ້າທຸກໆເຊົ້າ, ເມື່ອລາວດູແລໂຄມໄຟ,
ລາວຈະເຜົາທູບເທິງມັນ. ແລະເມື່ອອາໂຣນຈຸດໂຄມໄຟໃນຕອນສາຍ,
ລາວຈະເຜົາກຳຢານເທິງນັ້ນ.

ນີ້ເປັນກຳຢານທີ່ຕ້ອງເຜົາຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕະຫຼອດທຸກຊົ່ວໜຶ່ງຍຸຄົນຂອງເຂົາ
ຈາເຈົ້າ. ແລະເຂົາຈະບໍ່ນຳເຄື່ອງຫອມອື່ນ, ເຄື່ອງຖວາຍ, ເຄື່ອງບູຊາຂຶ້ນໄປເທິງມັນ,

ແລະເຈົ້າຈະບໍ່ເທເຄື່ອງສັກການເທລົງເທິງມັນ. ແລະ

ອາໂຣນຈະເຮັດການລົບລ້າງບາບເທິງເຂົ້າຢູ່ເທິງເຂົ້າຂອງມັນປີລະຄັ້ງດ້ວຍເລືອດແຫ່ງການຊໍາລະ,
ເຂົາຈະຊໍາລະມັນໄປຕະຫຼອດຊົ່ວຄົນຂອງເຂົາເຈົ້າ,
ມັນເປັນສິ່ງບໍລິສຸດທີ່ສຸດແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໄດ້ກ່າວ ຕໍ່ ໂມເຊ ວ່າ,

ຖ້າເຈົ້າເອົາການນັບຂອງລູກຊາຍອິດສະລາເອນໃນການກວດກາຂອງເຂົາເຈົ້າ,

ແລະແຕ່ລະຄົນຈະໃຫ້ຄ່າໄຖ່ຈິດວິນຍານຂອງລາວແດ່ພຣະເຈົ້າ,

ແລະຈະບໍ່ມີການລົ້ມເກີດຂຶ້ນໃນເຂົາເຈົ້າໃນການກວດກາຂອງເຂົາເຈົ້າ. ແລະ

ນີ້ແມ່ນສິ່ງທີ່ເຂົາເຈົ້າຈະໃຫ້, ຄືທຸກຄົນທີ່ຜ່ານການກວດກາ: ເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງດິດຣາກມາ,

ເຊິ່ງແມ່ນຕາມດິດຣາກມາບໍລິສຸດ, ຊາວໂອໂບລຕໍ່ດິດຣາກມາ,

ແລະເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງດິດຣາກມາແມ່ນການຖວາຍແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

ທຸກຄົນທີ່ຜ່ານເຂົ້າໄປໃນການກວດກາຈາກອາຍຸຊາວປີຂຶ້ນໄປ,

ພວກເຂົາຈະໃຫ້ການປະກອບສ່ວນແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ຄົນທີ່ຮຸ່ງມີບໍ່ຈະເພີ່ມ,
ແລະຄົນທີ່ທຸກຍາກບໍ່ຈະຫຼຸດລົງຈາກເຄິ່ງສອງດຣັກມາໃນການຖວາຍແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ເພື່ອໄຖ່ບາບສຳລັບວິນຍານຂອງພວກເຈົ້າ.

ແລະເຈົ້າຈະເອົາເງິນຂອງການປະກອບສ່ວນຈາກລູກຊາຍອິດສະຣາເອນ,
ແລະເຈົ້າຈະໃຫ້ມັນເຂົ້າໄປໃນການບໍລິການຂອງເຕັນແຫ່ງພະຍານ,
ແລະມັນຈະເປັນອານຸສອນແກ່ລູກຊາຍອິດສະຣາເອນຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ເພື່ອລົບລ້າງບາບກ່ຽວກັບຈິດວິນຍານຂອງເຈົ້າ. ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບໂມເຊວ່າ
ເຮັດອ່າງລ້າງທອງແດງ ແລະ ຖານທອງແດງໃຫ້ມັນ ເພື່ອລ້າງ, ແລະ
ເຈົ້າຈະວາງມັນໄວ້ລະຫວ່າງກາງເຕັນແຫ່ງພະຍານ ແລະ ແທ່ນບູຊາ, ແລະ
ເຈົ້າຈະຖອກນ້ຳເຂົ້າໄປໃນມັນ.

ແລະອາໂຣນກັບບັນດາລູກຊາຍຂອງລາວຈະລ້າງມືແລະຕີນຂອງເຂົາເຈົ້າດ້ວຍນ້ຳຈາກມັນ
ເມື່ອພວກເຂົາເຂົ້າໄປໃນເຕັນແຫ່ງການເປັນພະຍານ, ພວກເຂົາຈະຕ້ອງລ້າງດ້ວຍນ້ຳ,
ແລະພວກເຂົາຈະບໍ່ຕາຍ,
ເມື່ອພວກເຂົາເຂົ້າມາໃກ້ແທ່ນບູຊາເພື່ອປະຕິບັດພິທີແລະຖວາຍເຄື່ອງສັດທູໄໝ້ແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ພວກເຂົາຈະລ້າງມືແລະຕີນດ້ວຍນ້ຳ

ເມື່ອພວກເຂົາເຂົ້າໄປໃນເຕັນແຫ່ງການເປັນພະຍານ, ພວກເຂົາຈະລ້າງດ້ວຍນ້ຳ
ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະບໍ່ຕາຍ, ແລະມັນຈະເປັນກົດລະບຽບນິລັນດອນແກ່ພວກເຂົາ,
ແກ່ລາວແລະຄົນລຸ້ນຂອງລາວທີ່ຢູ່ກັບລາວ. ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໄດ້ກ່າວ ຕໍ່ ໂມເຊ ວ່າ,
ແລະເຈົ້າຈົ່ງເອົາເຄື່ອງເທດ, ດອກກຳຍານທີ່ຄັດເລືອກຫ້າຮ້ອຍເຊເກນ,
ອບເຊີຍຫອມເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງນັ້ນຄືສອງຮ້ອຍຫ້າສິບ, ແລະອ້ອຫອມສອງຮ້ອຍຫ້າສິບ,
ແລະດອກກ້ວຍໄມ້ຫ້າຮ້ອຍເຊເກນຂອງສະຖານບໍລິສຸດ, ແລະນ້ຳມັນໝາກກອກໜຶ່ງຮິນ.
ແລະເຈົ້າຈະເຮັດມັນເປັນນ້ຳມັນເຈີມບໍລິສຸດ,
ເປັນເຄື່ອງຫອມທີ່ປັງແສງດ້ວຍສິລະປະຂອງຊ່າງປັງແສງ, ມັນຈະເປັນນ້ຳມັນເຈີມບໍລິສຸດ.

ແລະເຈົ້າຈະເຈີມເຕັ້ນແຫ່ງພະຍານ ແລະຫົບແຫ່ງເຕັ້ນພະຍານ
ແລະເຄື່ອງໃຊ້ທັງໝົດຂອງມັນດ້ວຍນ້ຳມັນນັ້ນ ແລະຕັ້ງໂຄມໄຟ
ພ້ອມດ້ວຍເຄື່ອງໃຊ້ທັງໝົດຂອງມັນ ແລະແທ່ນບູຊາເຄື່ອງຫອມ
ແລະແທ່ນບູຊາເຄື່ອງເຜົາບູຊາກັບເຄື່ອງໃຊ້ທັງໝົດຂອງມັນ,
ແລະໂຕະກັບເຄື່ອງໃຊ້ທັງໝົດຂອງມັນ, ແລະອ່າງລ້າງ. ແລະເຈົ້າຈະເຮັດໃຫ້ພວກມັນສັກສິດ,
ແລະພວກມັນຈະເປັນສິ່ງສັກສິດທີ່ສຸດ, ທຸກຄົນທີ່ສຳຜັດພວກມັນຈະຖືກເຮັດໃຫ້ສັກສິດ.
ແລະເຈົ້າຈະເຈີມອາໂຣນກັບລູກຊາຍທັງຫຼາຍຂອງລາວ,
ແລະຊຳລະພວກເຂົາໃຫ້ປະຕິບັດເປັນປະໂລຫິດແກ່ຂ້ານ້ອຍ.
ແລະທ່ານຈະເວົ້າກັບລູກຊາຍອິດສະລາເອນວ່າ,
ນ້ຳມັນເຄື່ອງທາງການເຈີມບໍລິສຸດນີ້ຈະເປັນຂອງພວກເຈົ້າຕະຫຼອດຊົ່ວວາຍຸຄົນຂອງພວກເຈົ້າ.
ມັນຈະບໍ່ຖືກເຈີມເທິງເນື້ອຂອງມະນຸດ,
ແລະເຈົ້າຈະບໍ່ເຮັດຕາມການປະກອບນີ້ໃຫ້ແກ່ຕົວເຈົ້າເອງຄືກັນ, ມັນເປັນສິ່ງບໍລິສຸດ,
ແລະມັນຈະເປັນສະຖານບໍລິສຸດສຳລັບເຈົ້າ. ຜູ້ໃດທີ່ເຮັດຄືກັນ ແລະ
ຜູ້ໃດທີ່ໃຫ້ຈາກຂອງລາວແກ່ຄົນຕ່າງດ້າວ ຈະຖືກຕັດອອກຈາກປະຊາຊົນຂອງລາວ.

ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕຣັສກັບໂມເຊວ່າ, ຈົ່ງເອົາເຄື່ອງເທດສຳລັບເຈົ້າເອງ, ຄືນ້ຳມັນໝາກໄມ້,
ເປືອກຫອຍ, ກາລບານຳທີ່ມີກິ່ນຫອມ ແລະກຳຢານໂປ່ງແສງ,
ໃຫ້ມີປະລິມານເທົ່າກັນທຸກຢ່າງ. ແລະພວກເຂົາຈະເຮັດເຄື່ອງຫອມໃສ່ມັນ,
ເປັນວຽກງານຂອງຊ່າງປະສົມນ້ຳຫອມທີ່ປະສົມແລ້ວ, ບໍລິສຸດ, ເປັນວຽກງານອັນສັກສິດ.
ແລະເຈົ້າຈະຕຳມັນໃຫ້ລະອຽດຈາກສິ່ງເຫຼົ່ານີ້,
ແລະເຈົ້າຈະວາງມັນໄວ້ຕໍ່ໜ້າພະຍານໃນເຕັ້ນແຫ່ງພະຍານ,
ບ່ອນທີ່ຂ້ານ້ອຍຈະສະແດງຕົນແກ່ເຈົ້າຈາກບ່ອນນັ້ນ,
ເຄື່ອງຫອມນີ້ຈະເປັນສິ່ງບໍລິສຸດທີ່ສຸດສຳລັບພວກເຈົ້າ. ຕາມການປະກອບນີ້,

ເຈົ້າຈະບໍ່ເຮັດໃຫ້ຕົນເອງ, ມັນຈະເປັນສິ່ງສັກສິດແກ່ເຈົ້າສຳລັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.
ຜູ້ໃດທີ່ເຮັດຄືກັນເພື່ອຕົນກິນມັນ, ຈະຖືກຕັດອອກຈາກປະຊາຊົນຂອງເຂົາ.

໓໑

ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໄດ້ກ່າວ ຕໍ່ ໂມເຊ ວ່າ, ເບິ່ງເອີຍ, ຂ້ານ້ອຍໄດ້ເອີ້ນຊື່ເບເຊເລລ
ລູກຂອງອູຣີ, ຫລານຂອງໂຮຣ, ຈາກເຜົ່າຢູດາ.
ແລະຂ້ອຍໄດ້ເຕັມລາວດ້ວຍວິນຍານອັນສະຫວັນແຫ່ງປັນຍາ ແລະ ຄວາມເຂົ້າໃຈ ແລະ
ຄວາມຮູ້ ເພື່ອຄິດໃນທຸກວຽກງານ ແລະ ອອກແບບ, ເຮັດວຽກກັບທອງຄຳ, ເງິນ,
ທອງແດງ, ສີຟ້າ, ສີມ່ວງ, ແລະ ສີແດງເຂັ້ມທີ່ປັ້ນໄວ້, ແລະການເຮັດວຽກຫິນ,
ແລະເຂົ້າໄປໃນວຽກງານຊ່າງໄມ້, ເພື່ອເຮັດວຽກຕາມວຽກງານທັງໝົດ. ແລະຂ້ອຍໄດ້ໃຫ້ລາວ
ແລະເອລີອັບ ລູກຊາຍຂອງອາຫິຊາມັກ ຈາກເຜົ່າດານ,
ແລະຂ້ອຍໄດ້ໃຫ້ຄວາມເຂົ້າໃຈແກ່ທຸກຄົນທີ່ມີຫົວໃຈເຂົ້າໃຈ
ແລະພວກເຂົາຈະເຮັດທຸກສິ່ງທີ່ຂ້ານ້ອຍໄດ້ສັ່ງແກ່ເຈົ້າ, ຄືເຕັ້ນແຫ່ງພະຍານ,
ຫີບແຫ່ງພັນທະສັນຍາ, ບ່ອນກຳບັງບາບທີ່ຢູ່ເທິງມັນ, ແລະເຄື່ອງຕີບແຕ່ງຂອງເຕັ້ນ,
ແລະແທ່ນບູຊາ, ແລະໂຕະ ແລະເຄື່ອງໃຊ້ທັງໝົດຂອງມັນ, ແລະຄ້ຳປະທັບບໍລິສຸດ
ແລະເຄື່ອງໃຊ້ທັງໝົດຂອງມັນ ແລະອ່າງກັບຖານຂອງມັນ
ແລະເຄື່ອງນຸ່ງສຳລັບການປະຕິບັດຂອງອາໂຮນ,
ແລະເຄື່ອງນຸ່ງຂອງລູກຊາຍຂອງລາວເພື່ອປະຕິບັດເປັນປະໂລຫິດແກ່ຂ້ານ້ອຍ,
ແລະນ້ຳມັນເຈີມ, ແລະເຄື່ອງຫອມປະກອບຂອງສິ່ງບໍລິສຸດ,
ຕາມທັງໝົດທີ່ຂ້ານ້ອຍໄດ້ສັ່ງເຈົ້າ, ເຂົາເຈົ້າຈະເຮັດ.

ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບໂມເຊວ່າ ແລະເຈົ້າຈຶ່ງສັ່ງແກ່ລູກຫຼານອິດສະລາເອນວ່າ:

ຈົ່ງເບິ່ງ, ແລະຈົ່ງຮັກສາວັນສະບາໂຕຂອງເຮົາ,
ມັນເປັນເຄື່ອງໝາຍລະຫວ່າງເຮົາແລະພວກເຈົ້າຕະຫຼອດຊີວິດຂອງພວກເຈົ້າ,
ເພື່ອວ່າພວກເຈົ້າຈະຮູ້ວ່າເຮົາແມ່ນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຜູ້ເຮັດໃຫ້ພວກເຈົ້າບໍລິສຸດ.
ແລະທ່ານທັງຫຼາຍຈະຕ້ອງຮັກສາວັນສັບບາໂຕ,
ເພາະວ່ານີ້ເປັນວັນບໍລິສຸດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສໍາລັບທ່ານທັງຫຼາຍ.
ຜູ້ທີ່ລະເມີດມັນຈະຖືກປະຫານຊີວິດ, ທຸກຄົນທີ່ເຮັດວຽກງານໃນວັນນັ້ນ,
ວິນຍານຂອງຜູ້ນັ້ນຈະຖືກຕັດອອກຈາກທ່າມກາງປະຊາຊົນຂອງລາວ.
ຫົກມື້ເຈົ້າຈະເຮັດວຽກງານ, ແຕ່ມື້ທີ່ເຈັດເປັນວັນພັກ,
ການພັກຜ່ອນທີ່ບໍລິສຸດແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ທຸກຄົນຜູ້ທີ່ຈະເຮັດວຽກງານໃນມື້ທີ່ເຈັດຈະຖືກປະຫານຊີວິດ.
ແລະລູກຫຼານອິດສະຣາເອນຈະຮັກສາວັນສະບາໂຕ,
ປະຕິບັດມັນຕະຫຼອດຊີວິດອາຍຸຄົນຂອງພວກເຂົາເຈົ້າ.
ພັນທະສັນຍານິລັນດອນຢູ່ລະຫວ່າງຂ້ອຍແລະລູກຫຼານອິດສະຣາເອນ,
ມັນເປັນເຄື່ອງໝາຍນິລັນດອນສໍາລັບຂ້ອຍ,
ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ສ້າງສະຫວັນແລະແຜ່ນດິນໃນຫົກມື້,
ແລະໃນມື້ທີ່ເຈັດພຣະອົງໄດ້ພັກຜ່ອນແລະຢຸດເຊົາ. ແລະພຣະອົງໄດ້ປະທານໃຫ້ແກ່ໂມເຊ
ເມື່ອພຣະອົງຢຸດເວົ້າກັບລາວ ຢູ່ເທິງພູເຂົາຊີໄນ, ແຜ່ນສອງແຜ່ນແຫ່ງພະຍານ,
ແຜ່ນຫີນທີ່ຂຽນດ້ວຍນິ້ວມືຂອງພຣະເຈົ້າ.

໓໒

ແລະເມື່ອປະຊາຊົນເຫັນວ່າໂມເຊຊັກຊ້າທີ່ຈະລົງມາຈາກພູເຂົາ,
ປະຊາຊົນໄດ້ມາຮ່ວມກັນຕໍ່ອາໂຮນ, ແລະເຂົາເຈົ້າເວົ້າກັບລາວວ່າ ລູກຂຶ້ນ,

ແລະເຮັດພະເຈົ້າທັງຫຼາຍໃຫ້ພວກເຮົາ, ທີ່ຈະໄປຂ້າງໜ້າພວກເຮົາ,
ເພາະວ່າໂມເຊຜູ້ຊາຍຄົນນີ້ທີ່ນຳພວກເຮົາອອກຈາກແຜ່ນດິນອີຢິບ,
ພວກເຮົາບໍ່ຮູ້ວ່າຫຍັງໄດ້ເກີດຂຶ້ນກັບລາວ. ແລະອາໂຣນເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ
ຈົ່ງຖອດຕຸ້ມຫູທອງຄຳທີ່ຢູ່ໃນຫູຂອງພັນລະຍາແລະລູກສາວຂອງພວກເຈົ້າອອກ
ແລະນຳມາໃຫ້ຂ້ອຍ ແລະປະຊາຊົນທຸກຄົນກໍຖອດຕຸ້ມຫູທອງຄຳອອກຈາກຫູຂອງເຂົາເຈົ້າ,
ແລະນຳມາຫາອາໂຣນ. ແລະລາວໄດ້ຮັບຈາກມືຂອງເຂົາເຈົ້າ,
ແລະສ້າງພວກມັນດ້ວຍເຄື່ອງມືແກະສະຫຼັກ, ແລະເຮັດພວກມັນເປັນລູກງົວຮູບຫຼໍ່,
ແລະເວົ້າວ່າ, ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນພະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ, ອິດສະຣາເອນ,
ຜູ້ທີ່ໄດ້ນຳເຈົ້າຂຶ້ນມາຈາກແຜ່ນດິນອີຢິບ. ແລະເມື່ອອາໂຣນເຫັນແລ້ວ,
ລາວໄດ້ສ້າງແທ່ນບູຊາໄວ້ຕໍ່ໜ້າມັນ, ແລະອາໂຣນໄດ້ປະກາດວ່າ,
ມີອື່ນຈະເປັນງານບຸນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ແລະໃນວັນຕໍ່ມາ,
ລາວໄດ້ລຸກຂຶ້ນແຕ່ເຊົ້າແລ້ວນຳເອົາເຄື່ອງບູຊາທີ່ເຜົາໄໝ້ຂຶ້ນມາ,
ແລະໄດ້ຖວາຍເຄື່ອງບູຊາແຫ່ງຄວາມລອດພົ້ນ, ແລະປະຊາຊົນໄດ້ນັ່ງກິນແລະດື່ມ,
ແລະພວກເຂົາໄດ້ລຸກຂຶ້ນມາຫຼິ້ນ.

ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບໂມເຊວ່າ: ຈົ່ງໄປຢ່າງໄວ, ລົງໄປຈາກທີ່ນີ້,
ເພາະວ່າປະຊາຊົນຂອງເຈົ້າທີ່ເຈົ້ານຳອອກມາຈາກແຜ່ນດິນອີຢິບໄດ້ເຮັດບາບແລ້ວ.
ພວກເຂົາລະເມີດຢ່າງໄວວາອອກຈາກທາງທີ່ຂ້ອຍສັ່ງໃຫ້ພວກເຂົາ,
ພວກເຂົາເຮັດຮູບລູກງົວໃຫ້ຕົນເອງ, ແລະພວກເຂົາໄດ້ນະມັດສະການມັນ,
ແລະພວກເຂົາໄດ້ຖວາຍເຄື່ອງບູຊາແກ່ມັນ, ແລະພວກເຂົາເວົ້າວ່າ,
ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນພະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ, ອິດສະຣາເອນ, ຜູ້ທີ່ນຳເຈົ້າອອກຈາກແຜ່ນດິນອີຢິບ.
ແລະດຽວນີ້ຈົ່ງອະນຸຍາດໃຫ້ຂ້ອຍ, ແລະເມື່ອຂ້ອຍໂກດຮ້າຍດ້ວຍຄວາມໂມໂຫຕໍ່ພວກເຂົາ,
ຂ້ອຍຈະທຳລາຍພວກເຂົາ, ແລະຂ້ອຍຈະເຮັດໃຫ້ເຈົ້າເປັນປະຊາຊາດທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່.

ແລະໂມເຊໄດ້ຂໍຮ້ອງຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າ ແລະເວົ້າວ່າ, ເປັນຫຍັງ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພຣະອົງຈຶ່ງໂກດຮ້າຍຕໍ່ປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ,

ຜູ້ທີ່ພຣະອົງໄດ້ນຳອອກມາຈາກແຜ່ນດິນອີຢິບດ້ວຍກຳລັງອັນຍິ່ງໃຫຍ່

ແລະດ້ວຍພຣະກອນອັນສູງສົ່ງຂອງພຣະອົງ? ຢ່າໃຫ້ຊາວອີຢິບເວົ້າວ່າ ດ້ວຍຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ

ພຣະອົງໄດ້ນຳພວກເຂົາອອກມາເພື່ອຂ້າພວກເຂົາໃນພູເຂົາ ແລະ

ເພື່ອທຳລາຍພວກເຂົາຈາກແຜ່ນດິນໂລກ.

ຂໍໃຫ້ຢຸດຄວາມໂກດແຄ້ນແລະຄວາມໂມໂຫຂອງພຣະອົງ, ແລະ

ຂໍໃຫ້ມີພຣະຄຸນຕໍ່ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ. ການລະນຶກເຖິງອັບຣາຮາມ

ແລະ ອີຊາກ ແລະ ຢາໂກບ ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຈົ້າ, ເຊິ່ງເຈົ້າໄດ້ສາບານຕໍ່ຕົວເຈົ້າເອງ ແລະ

ໄດ້ເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ, ຂ້ອຍຈະເພີ່ມເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າໃຫ້ຫຼາຍຄືກັບດວງດາວໃນສະຫວັນ,

ແລະ ແຜ່ນດິນທັງໝົດນີ້ທີ່ເຈົ້າໄດ້ເວົ້າວ່າຈະໃຫ້ແກ່ເຂົາເຈົ້າ,

ເຂົາເຈົ້າຈະຄອບຄອງມັນຕະຫຼອດໄປ.

ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຮັບການປອບໂຍນເພື່ອຮັກສາປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ.

ແລະໂມເຊໄດ້ຫັນກັບຄືນ, ລົງມາຈາກພູເຂົາ,

ແລະແຜ່ນສອງແຜ່ນຂອງຄຳພະຍານຢູ່ໃນມືຂອງລາວ,

ແຜ່ນຫີນທີ່ຖືກຈາລຶກຈາກທັງສອງດ້ານຂອງພວກມັນ,

ດ້ານນີ້ແລະດ້ານນັ້ນແມ່ນຖືກຂຽນໄວ້.

ແລະແຜ່ນກະດານເຫຼົ່ານັ້ນແມ່ນວຽກງານຂອງພຣະເຈົ້າ,

ແລະການຂຽນກໍແມ່ນການຂຽນຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ຖືກແກະສະຫຼັກໄວ້ໃນແຜ່ນກະດານເຫຼົ່ານັ້ນ

. ແລະ ເມື່ອໂປຊົວໄດ້ຍິນສຽງຂອງປະຊາຊົນທີ່ກຳລັງຮ້ອງອອກ, ລາວເວົ້າຕໍ່ໂມເຊວ່າ,

ມີສຽງສົງຄາມຢູ່ໃນຄ່າຍ. ແລະ ລາວເວົ້າວ່າ: ນີ້ບໍ່ແມ່ນສຽງຂອງຜູ້ນຳທີ່ມີກຳລັງ,

ຫຼືສຽງຂອງຜູ້ນຳທີ່ພ່າຍແພ້, ແຕ່ເປັນສຽງຂອງຜູ້ທີ່ກຳລັງຕື່ມເຫຼົ້າທີ່ຂ້ອຍໄດ້ຍິນ.

ແລະເມື່ອເຂົາເຂົ້າໄກ້ຄ່າຍ, ເຂົາເຫັນລູກງົວແລະການເຕັ້ນຮຳ, ແລະໂມເຊສໂກດຮ້າຍຢ່າງແຮງ, ເຂົາໄດ້ໂຍນແຜ່ນສອງແຜ່ນຈາກມືຂອງເຂົາ, ແລະທຳລາຍພວກມັນຢູ່ລຸ່ມພູເຂົາ. ແລະທ່ານ ໄດ້ເອົາລູກງົວທີ່ເຂົາເຈົ້າເຮັດນັ້ນ, ເຜົາມັນໃນໄຟ, ແລະບົດມັນໃຫ້ລະອຽດ, ແລະໂຮຍມັນລົງ ໃນນ້ຳ, ແລະໃຫ້ລູກຫຼານອິດສະຣາເອນຕື່ມມັນ. ແລະໂມເຊກ່າວກັບອາໂຣນວ່າ, ປະຊາຊົນນີ້ໄດ້ເຮັດຫຍັງຕໍ່ເຈົ້າ, ເຖິງເຈົ້າໄດ້ນຳບາບໃຫຍ່ມາສູ່ພວກເຂົາ? ແລະ ອາໂຣນກ່າວຕໍ່ໂມເຊວ່າ, ຂ້າແຕ່ເຈົ້ານາຍ, ຢ່າໂກດເລີຍ, ເພາະວ່າທ່ານຮູ້ຈັກຄວາມໂມໂຫຂອງປະຊາຊົນເຫຼົ່ານີ້. ພວກເຂົາເວົ້າກັບຂ້ອຍວ່າ, ຈົ່ງເຮັດພະເຈົ້າໃຫ້ພວກເຮົາ, ທີ່ຈະໄປຂ້າງໜ້າພວກເຮົາ, ເພາະວ່າໂມເຊຜູ້ຊາຍນີ້, ຜູ້ທີ່ນຳພວກເຮົາອອກຈາກອີຢິບ, ພວກເຮົາບໍ່ຮູ້ວ່າຫຍັງໄດ້ເກີດຂຶ້ນກັບລາວ. ແລະຂ້ອຍໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ, ຖ້າໃຜມີເຄື່ອງປະດັບທອງ, ໃຫ້ຖອດອອກ, ແລະພວກເຂົາກໍໃຫ້ຂ້ອຍ, ແລະຂ້ອຍກໍໂຍນເຂົ້າໄປໃນໄຟ, ແລະລູກງົວນີ້ກໍອອກມາ. ແລະເມື່ອໂມເຊເຫັນປະຊາຊົນວ່າພວກເຂົາຖືກກະຈາຍແລ້ວ, ເພາະວ່າອາໂຣນໄດ້ກະຈາຍພວກເຂົາໃຫ້ເປັນແຫຼ່ງຄວາມຍືນດີແກ່ບັນດາຜູ້ຕໍ່ຕ້ານຂອງພວກເຂົາ ໂມເຊຢືນຢູ່ທີ່ປະຕູຄ່າຍ, ແລະເວົ້າວ່າ, ຜູ້ໃດຢູ່ຝ່າຍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ໃຫ້ມາຫາຂ້ອຍ. ດັ່ງນັ້ນ ລູກຊາຍທັງໝົດຂອງເລວີຈຶ່ງມາຮ່ວມກັນຫາເຂົາ. ແລະ ພຣະອົງໄດ້ກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າແຫ່ງອິສະຣາເອນ ຕັ້ງສິ່ງດັ່ງນີ້: ໃຫ້ແຕ່ລະຄົນຄາດຕາບຂອງຕົນໄວ້ທີ່ສະໂພກ ແລ້ວຈົ່ງຜ່ານໄປມາຈາກປະຕູໜຶ່ງໄປຫາອີກປະຕູໜຶ່ງທີ່ວ່າຄ່າຍທະຫານ ແລະ ໃຫ້ແຕ່ລະຄົນຂ້າພີ່ນ້ອງຂອງຕົນ ແຕ່ລະຄົນຂ້າເພື່ອນບ້ານຂອງຕົນ ແລະ ແຕ່ລະຄົນຂ້າຄົນທີ່ໃກ້ຊິດທີ່ສຸດຂອງຕົນ ແລະພວກລູກຊາຍຂອງເລວີໄດ້ເຮັດຕາມທີ່ໂມເຊໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຂົາເຈົ້າ, ແລະປະຊາຊົນໄດ້ລົ້ມລົງໃນວັນນັ້ນປະມານສາມພັນຄົນ. ແລະໂມເຊກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ, ທ່ານໄດ້ເຕັມມືຂອງທ່ານມື້ນີ້ຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແຕ່ລະຄົນໃນລູກຊາຍຫຼືອ້າຍນ້ອງຂອງລາວ,

ເພື່ອໃຫ້ພອນຖືກມອບໃຫ້ແກ່ທ່ານ.

ແລະມັນເກີດຂຶ້ນຫຼັງຈາກນີ້ອີກ, ໂມເຊໄດ້ກ່າວຕໍ່ປະຊາຊົນວ່າ, ເຈົ້າໄດ້ເຮັດບາບໃຫຍ່, ແລະດຽວນີ້ຂ້ອຍຈະຂຶ້ນໄປຫາພຣະເຈົ້າ, ເພື່ອວ່າຂ້ອຍຈະໄດ້ຊົດໃຊ້ບາບຂອງເຈົ້າ. ໂມເຊໄດ້ກັບຄືນໄປຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ເວົ້າວ່າ, ຂ້າພະເຈົ້າຂໍຮ້ອງ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຊົນຊາດນີ້ໄດ້ທຳບາບໃຫຍ່, ແລະ ເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຮັດພະເຈົ້າທອງຄຳສຳລັບຕົນເອງ. ແລະດຽວນີ້, ຖ້າພຣະອົງຈະໃຫ້ອະໄພບາບຂອງເຂົາເຈົ້າແທ້, ກໍ່ຂໍໃຫ້ອະໄພເຖິງ, ແຕ່ຖ້າບໍ່, ກໍ່ຂໍລົບຊີ້ຂ້ານ້ອຍອອກຈາກປື້ມຂອງພຣະອົງທີ່ພຣະອົງໄດ້ຂຽນໄວ້ເຖິງ. ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໄດ້ກ່າວກັບໂມເຊວ່າ, ຖ້າຜູ້ໃດໄດ້ທຳບາບຕໍ່ໜ້າຂ້ອຍ, ຂ້ອຍຈະລຶບພວກເຂົາອອກຈາກປື້ມຂອງຂ້ອຍ. ແຕ່ດຽວນີ້ ຈົ່ງໄປ ລົງໄປ ແລະນຳພາປະຊາຊົນນີ້ເຂົ້າໄປໃນສະຖານທີ່ທີ່ຂ້ອຍບອກເຈົ້າ. ຈົ່ງເບິ່ງ ທູດສະຫວັນຂອງຂ້ອຍຈະໄປຂ້າງໜ້າເຈົ້າ. ແຕ່ໃນວັນທີ່ຂ້ອຍຢ້ຽມຢາມ ຂ້ອຍຈະນຳບາບຂອງພວກເຂົາມາເທິງພວກເຂົາ. ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຕີປະຊາຊົນກ່ຽວກັບການເຮັດລູກງົວທີ່ອາໂຮນໄດ້ເຮັດ.

໓໓

ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕຣັສກັບໂມເຊວ່າ: ຈົ່ງໄປກ່ອນ, ຈົ່ງຂຶ້ນໄປຈາກທີ່ນີ້, ເຈົ້າແລະປະຊາຊົນຂອງເຈົ້າທີ່ເຈົ້ານຳອອກມາຈາກແຜ່ນດິນອີຢິບ, ເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນທີ່ເຮົາສາບານໄວ້ຕໍ່ອັບຣາຮາມ, ອິສອາກ ແລະຢາໂກບ ໂດຍເວົ້າວ່າ: ເຮົາຈະໃຫ້ແຜ່ນດິນນັ້ນແກ່ເຊື້ອສາຍຂອງພວກເຈົ້າ. ແລະຂ້ານ້ອຍຈະສົ່ງທູດສະຫວັນຂອງຂ້ານ້ອຍໄປຢູ່ຂ້າງໜ້າເຈົ້າ, ແລະລາວຈະຂັບໄລ່ຊາວອາໂມໄຣ, ຊາວອິດໄຕ, ຊາວເປຣິຊໄຊ, ຊາວເກີເກຊາຍ, ຊາວຮີໄວ,

ຊາວເຢຍູໄຊ, ແລະຊາວຄານານອອກໄປ.

ແລະຂ້ອຍຈະນຳເຈົ້າເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນທີ່ໄຫຼດ້ວຍນົມແລະນ້ຳຜັງ,

ແຕ່ຂ້ອຍຈະບໍ່ຂຶ້ນໄປກັບເຈົ້າ, ເພາະວ່າເຈົ້າເປັນປະຊາຊົນທີ່ຄໍແຂງ,

ເພື່ອວ່າຂ້ອຍຈະບໍ່ທຳລາຍເຈົ້າໃນທາງ. ແລະເມື່ອປະຊາຊົນໄດ້ຍິນຄຳເວົ້າອັນຊົ່ວຮ້າຍນີ້,

ເຂົາເຈົ້າກໍໂສກເສົ້າດ້ວຍຄວາມໂສກເສົ້າ. ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ

ກ່າວກັບລູກຫຼານອິສຣາເອນວ່າ, ພວກເຈົ້າເປັນປະຊາຊົນທີ່ຄໍແຂງ, ຈົ່ງລະວັງ,

ຂ້ອຍຈະບໍ່ນຳການຕີອື່ນມາເທິງພວກເຈົ້າ ແລະ ທຳລາຍພວກເຈົ້າ. ດຽວນີ້ເພາະສະນັ້ນ,

ຈົ່ງຖອດເຄື່ອງນຸ່ງອັນງົດງາມ ແລະ ເຄື່ອງປະດັບຂອງພວກເຈົ້າອອກ, ແລະ

ຂ້ອຍຈະສະແດງໃຫ້ເຈົ້າເຫັນສິ່ງທີ່ຂ້ອຍຈະເຮັດແກ່ເຈົ້າ.

ແລະລູກຊາຍອິດສະຣາເອນໄດ້ເອົາເຄື່ອງປະດັບຂອງເຂົາເຈົ້າແລະເຄື່ອງນຸ່ງທີ່ມອອກຈາກພູເຂົາ

າໂຮເຣບ. ແລະໂມເຊໄດ້ເອົາເຕັ້ນຂອງລາວປັກໄວ້ນອກຄ່າຍ, ຫ່າງໄກຈາກຄ່າຍ,

ແລະມັນຖືກເອີ້ນວ່າເຕັ້ນແຫ່ງພະຍານ,

ແລະມັນເກີດຂຶ້ນວ່າທຸກຄົນທີ່ຊອກຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກໍອອກໄປຫາເຕັ້ນທີ່ຢູ່ນອກຄ່າຍ.

ເມື່ອໃດກໍຕາມທີ່ໂມເຊກຳລັງເຂົ້າໄປໃນເຕັ້ນທີ່ຢູ່ນອກຄ່າຍ, ປະຊາຊົນທັງໝົດຢືນເບິ່ງ,

ແຕ່ລະຄົນຢູ່ຂ້າງປະຕູເຕັ້ນຂອງຕົນ,

ແລະສັງເກດເບິ່ງໂມເຊອອກໄປຈົນກວ່າລາວເຂົ້າໄປໃນເຕັ້ນ. ເມື່ອໂມເຊເຂົ້າໄປໃນເຕັ້ນ,

ເສົາເມກກໍລົງມາ ແລະຢືນຢູ່ທີ່ປະຕູເຕັ້ນ, ແລະໄດ້ເວົ້າກັບໂມເຊ.

ແລະພຣະອົງກຳລັງກ່າວກັບໂມເຊ.

ແລະປະຊາຊົນທັງໝົດໄດ້ເຫັນເສົາເມກຢືນຢູ່ທີ່ປະຕູເຕັ້ນ, ແລະປະຊາຊົນທັງໝົດໄດ້ຢືນຂຶ້ນ

ແລະນະມັດສະການ, ແຕ່ລະຄົນຢູ່ທີ່ປະຕູເຕັ້ນຂອງຕົນເອງ. ແລະ

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເວົ້າກັບໂມເຊໜ້າຕໍ່ໜ້າ, ຄືກັບຄືນໜຶ່ງຈະເວົ້າກັບເພື່ອນຂອງຕົນເອງ,

ແລະລາວກໍກັບຄືນເຂົ້າໄປໃນຄ່າຍ,

ແຕ່ຜູ້ຮັບໃຊ້ໂຢຊູວາລູກຊາຍຂອງນູນຜູ້ໜຸ່ມບໍ່ໄດ້ອອກຈາກເຕັ້ນ.

ແລະໂມເຊກ່າວຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງເລີຍ, ທ່ານກ່າວຕໍ່ຂ້ອຍວ່າ,
ຈົ່ງນຳປະຊາຊົນນີ້ຂຶ້ນໄປ, ແຕ່ທ່ານບໍ່ໄດ້ສະແດງໃຫ້ຂ້ອຍຮູ້ວ່າຜູ້ທີ່ທ່ານຈະສົ່ງໄປກັບຂ້ອຍ.
ແຕ່ທ່ານໄດ້ກ່າວຕໍ່ຂ້ອຍວ່າ, ຂ້ອຍຮູ້ຈັກທ່ານຈາກທຸກຄົນ,
ແລະທ່ານມີຄວາມກະລຸນາຈາກຂ້ອຍ. ຖ້າຂ້ານ້ອຍໄດ້ພົບຄວາມກະລຸນາຕໍ່ໜ້າທ່ານແລ້ວ,
ຂໍໃຫ້ສະແດງຕົວທ່ານເອງແກ່ຂ້ານ້ອຍຢ່າງຊັດເຈນ, ເພື່ອຂ້ານ້ອຍຈະໄດ້ເຫັນທ່ານ,
ເພື່ອວ່າຂ້ານ້ອຍຈະໄດ້ພົບຄວາມກະລຸນາຕໍ່ໜ້າທ່ານ,
ແລະເພື່ອຂ້ານ້ອຍຈະຮູ້ວ່າປະຊາຊົນຂອງທ່ານແມ່ນປະເທດຊາດທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ນີ້.
ແລະພຣະອົງຕັດສິນວ່າ: ເຮົາເອງຈະໄປນຳໜ້າເຈົ້າ ແລະ ເຮົາຈະໃຫ້ເຈົ້າພັກຜ່ອນ.
ແລະລາວເວົ້າຕໍ່ພຣະອົງວ່າ, ຖ້າຕົວພຣະອົງເອງບໍ່ໄປກັບ,
ກະລຸນາຢ່ານຳຂ້ານ້ອຍອອກຈາກທີ່ນີ້. ແລະ ມັນຈະເປັນທີ່ຮູ້ຈັກແທ້ໆ ແນວໃດວ່າ
ຂ້ານ້ອຍແລະປະຊາຊົນຂອງທ່ານໄດ້ພົບຄວາມກະລຸນາຈາກທ່ານ,
ຖ້າບໍ່ແມ່ນໂດຍການທີ່ທ່ານເດີນທາງໄປກັບພວກເຮົາ?
ແລະຂ້ານ້ອຍແລະປະຊາຊົນຂອງທ່ານຈະໄດ້ຮັບສັກສີຈາກປະຊາຊາດທັງໝົດທີ່ຢູ່ເທິງແຜ່ນ
ດິນໂລກ. ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວຕໍ່ໂມເຊວ່າ, ແລະຄຳເວົ້ານີ້ທີ່ເຈົ້າໄດ້ເວົ້າຕໍ່ເຈົ້າ,
ຂ້ອຍຈະເຮັດ, ເພາະວ່າເຈົ້າໄດ້ພົບຄວາມກະລຸນາຕໍ່ໜ້າຂ້ອຍ,
ແລະຂ້ອຍຮູ້ຈັກເຈົ້າທຸກທາງທຸກຄົນ. ແລະລາວເວົ້າວ່າ, ສະແດງຕົວເຈົ້າເອງໃຫ້ຂ້ອຍເບິ່ງ.
ແລະ ພຣະອົງຕັດສິນວ່າ: ຂ້າພະເຈົ້າຈະຜ່ານໄປຕໍ່ໜ້າເຈົ້າດ້ວຍສະຫງ່າລາສີຂອງຂ້າພະເຈົ້າ
ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຈະເອີ້ນນາມຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຕໍ່ໜ້າເຈົ້າ ແລະ
ຂ້າພະເຈົ້າຈະເມດຕາຜູ້ທີ່ຂ້າພະເຈົ້າເມດຕາ ແລະ
ຂ້າພະເຈົ້າຈະສົງສານຜູ້ທີ່ຂ້າພະເຈົ້າສົງສານ ແລະພຣະອົງຕັດສິນວ່າ,
ເຈົ້າຈະບໍ່ສາມາດເຫັນໜ້າຂອງເຮົາໄດ້,
ເພາະວ່າມະນຸດຈະບໍ່ເຫັນໜ້າຂອງເຮົາແລ້ວຍັງມີຊີວິດຢູ່ໄດ້. ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກໍ່ຕົວະ,
ຈົ່ງເບິ່ງ, ມີສະຖານທີ່ຢູ່ກັບຂ້ານ້ອຍ, ເຈົ້າຈະຢືນຢູ່ເທິງຫີນ.

ເມື່ອສະຫງ່າລາສີຂອງຂ້ອຍຜ່ານໄປ, ຂ້ອຍຈະວາງເຈົ້າໄວ້ໃນຊ່ອງຫີນ,
ແລະຂ້ອຍຈະປົກຄຸມເຈົ້າດ້ວຍມືຂອງຂ້ອຍ, ຈົນກວ່າຂ້ອຍຈະຜ່ານໄປ.
ແລະຂ້ອຍຈະເອົາມືອອກ, ແລ້ວເຈົ້າຈະເຫັນຫຼັງຂອງຂ້ອຍ,
ແຕ່ໜ້າຂອງຂ້ອຍຈະບໍ່ຖືກເຫັນແກ່ເຈົ້າ.

໓໔

ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕຣັສກັບໂມເຊວ່າ: ຈົ່ງແກະສະໜັກແຜ່ນຫີນສອງແຜ່ນໃຫ້ເຈົ້າເອງ
ດັ່ງທີ່ແຜ່ນທຳອິດ, ແລະຂຶ້ນມາຫາຂ້ານ້ອຍເທິງພູເຂົາ,
ແລະຂ້ານ້ອຍຈະຂຽນເທິງແຜ່ນເຫຼົ່ານັ້ນຊຶ່ງຄຳເວົ້າທີ່ຢູ່ໃນແຜ່ນທຳອິດທີ່ເຈົ້າໄດ້ທຳລາຍນັ້ນ.
ແລະຈົ່ງກຽມພ້ອມໃນຕອນເຊົ້າ, ແລະເຈົ້າຈະຂຶ້ນໄປເທິງພູເຂົາຊີນາຍ,
ແລະເຈົ້າຈະຢືນຕໍ່ຂ້ອຍທີ່ນັ້ນເທິງຍອດພູເຂົາ. ແລະຢ່າໃຫ້ມີໃຜຂຶ້ນໄປກັບເຈົ້າ,
ຫຼືໃຫ້ຖືກເຫັນຢູ່ທົ່ວພູນັ້ນ, ແລະແກະກັບງົວກໍ່ຢ່າໃຫ້ກົນຫຍ້າໃກ້ພູນັ້ນ.
ແລະລາວໄດ້ຕັດສະລັກແຜ່ນຫີນສອງແຜ່ນ ຄືກັນກັບແຜ່ນທຳອິດ, ແລະໂມເຊໄດ້ຕົ້ນແຕ່ເຊົ້າ
ຂຶ້ນໄປເທິງພູເຂົາຊີນາຍ ດັ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັ່ງແກ່ລາວ,
ແລະໂມເຊໄດ້ຖືແຜ່ນຫີນສອງແຜ່ນ. ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ລົງມາໃນເມກ,
ແລະຢືນຢູ່ຂ້າງລາວທີ່ນັ້ນ, ແລະໄດ້ເອີ້ນພຣະນາມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຜ່ານໄປຕໍ່ໜ້າລາວ, ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າໄດ້ເອີ້ນວ່າ
ຜູ້ທີ່ເມດຕາແລະກະລຸນາ, ອົດທິນແລະອຸດົມດ້ວຍຄວາມກະລຸນາແລະແທ້ຈິງ.
ແລະຮັກສາຄວາມຊອບທຳ ແລະຄວາມເມດຕາເຖິງພັນໆຊົນລຸ້ນ, ເອົາຄວາມຜິດກົດໝາຍ
ແລະຄວາມບໍ່ຍຸຕິທຳ ແລະບາບອອກໄປ, ແຕ່ຈະບໍ່ຊຳລະຜູ້ມີຄວາມຜິດ,
ນຳເອົາຄວາມຜິດກົດໝາຍຂອງບັນພະບຸລຸດມາສູ່ລູກຫລານ
ແລະລູກຫລານຂອງລູກຫລານເຖິງຊົນລຸ້ນທີສາມ ແລະທີສີ່. ແລະ ໂມເຊໄດ້ຮັບຮ້ອນ

ກັມລົງເທິງແຜ່ນດິນ ແລະ ນະມັດສະການ ແລະ ລາວໄດ້ເວົ້າວ່າ,
ຖ້າຂ້ານ້ອຍໄດ້ພົບຄວາມກະລຸນາຕໍ່ໜ້າທ່ານ,
ຂໍໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງຂ້ານ້ອຍໄປກັບພວກເຮົາ, ເພາະວ່າປະຊາຊົນນີ້ເປັນຄົນແຂງຄໍ,
ແລະ ທ່ານຈະໄດ້ລົບລ້າງບາບຂອງພວກເຮົາ ແລະ ຄວາມຜິດກົດໝາຍຂອງພວກເຮົາ, ແລະ
ພວກເຮົາຈະເປັນຂອງທ່ານ.

ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ກ່າວ ຕໍ່ ໂມເຊ ວ່າ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາ ວາງ ພັນທະສັນຍາ ຕໍ່ເຈົ້າ ຕໍ່ໜ້າ
ປະຊາຊົນ ທັງໝົດ ຂອງເຈົ້າ, ເຮົາ ຈະເຮັດ ສິ່ງອັນລະຫງໂອ ທີ່ ບໍ່ເຄີຍ ເກີດຂຶ້ນ ໃນ ແຜ່ນດິນ
ທັງໝົດ ແລະ ໃນ ທຸກປະເທດຊາດ, ແລະ ປະຊາຊົນ ທັງໝົດ ທີ່ເຈົ້າ ຢູ່ ທ່າມກາງ ພວກເຂົາ
ຈະເຫັນ ພຣະຄຳ ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ເພາະວ່າ ມັນ ເປັນ ສິ່ງມະຫັດສະຈັນ ທີ່ ເຮົາ ຈະເຮັດ
ໃຫ້ເຈົ້າ. ຈົ່ງເອົາໃຈໃສ່ກັບທຸກສິ່ງທີ່ຂ້ານ້ອຍສັ່ງແກ່ເຈົ້າ, ຈົ່ງເບິ່ງເລີຍ

ຂ້ານ້ອຍຈະໄລ່ອອກຕໍ່ໜ້າພວກເຈົ້າ ຊາວອາໂມໄຣ, ຊາວຄານານ, ຊາວເປຣິຊ, ຊາວຣິດ,
ຊາວຮີວາຍ, ຊາວເກີກາໄຊ, ແລະຊາວເຢບູດ. ຈົ່ງລະວັງຕົວເຈົ້າເອງ,
ຢ່າໄດ້ເຮັດສັນຍາກັບຄົນທີ່ອາໄສຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນທີ່ເຈົ້າກຳລັງເຂົ້າໄປນັ້ນ,
ເກຣັກກວ່າມັນຈະກາຍເປັນສິ່ງກົດຂວາງແກ່ພວກເຈົ້າ.

ທ່ານຈະທຳລາຍແທ່ນບູຊາຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແລະທ່ານຈະທຳລາຍເສົາຫີນຂອງເຂົາເຈົ້າ,
ແລະທ່ານຈະຕັດປ່າໄມ້ສັກສິດຂອງເຂົາເຈົ້າ,

ແລະທ່ານຈະເຜົາຮູບແກະສະຫຼັກຂອງພະເຈົ້າຂອງເຂົາເຈົ້າໃນໄຟ.

ບໍ່ໃຫ້ທ່ານນະມັດສະການພະເຈົ້າອື່ນ, ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າມີພຣະນາມອິດສາ,
ພຣະອົງແມ່ນພຣະເຈົ້າຜູ້ອິດສາ. ຢ່າເຄີຍເຮັດສັນຍາກັບຜູ້ທີ່ອາໄສຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນ,
ແລະເຂົາເຈົ້າຈະລະເມີດຕາມພະເຈົ້າຂອງເຂົາເຈົ້າ,

ແລະເຂົາເຈົ້າຈະບູຊາແກ່ພະເຈົ້າຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແລະເຂົາເຈົ້າຈະເຊີນເຈົ້າ,

ແລະເຈົ້າຈະກິນຂອງເຂົາເຈົ້າ. ແລະເຈົ້າເອົາລູກສາວຂອງພວກເຂົາໃຫ້ລູກຊາຍຂອງເຈົ້າ,

ແລະເອົາລູກສາວຂອງເຈົ້າໃຫ້ລູກຊາຍຂອງພວກເຂົາ,
ແລະລູກສາວຂອງເຈົ້າຈະຕິດຕາມພະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາແລະເປັນໂສເພນີ,
ແລະລູກຊາຍຂອງເຈົ້າຈະຕິດຕາມພະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາແລະເປັນໂສເພນີ.
ແລະເຈົ້າຈະບໍ່ເຮັດພະທັງຫຼາຍທີ່ຫຼໍ່ດ້ວຍໂລຫະສຳລັບຕົວເຈົ້າເອງ
ແລະເຈົ້າຈະຕ້ອງຮັກສາງານເທດສະການຂອງເຂົ້າຈີ່ບໍ່ມີເຊື້ອ, ເຈັດມື້ເຈົ້າຈະກິນເຂົ້າຈີ່ບໍ່ມີເຊື້ອ,
ດັ່ງທີ່ຂ້ອຍໄດ້ສັ່ງແກ່ເຈົ້າ, ໃນເວລາທີ່ກຳນົດໃນເດືອນໃໝ່,
ເພາະວ່າໃນເດືອນໃໝ່ເຈົ້າໄດ້ອອກມາຈາກອີຢິບ. ທຸກສິ່ງທີ່ເປີດມົດລູກ,
ຕົວຜູ້ທັງໝົດເປັນຂອງຂ້ອຍ, ລູກທຳອິດທຸກໂຕຂອງງົວ, ແລະລູກທຳອິດຂອງແກະ.
ແລະລູກຫົວປີຂອງສັດພາຫະນະເຈົ້າຈະໄຖ່ດ້ວຍແກະ, ຖ້າແຕ່ເຈົ້າບໍ່ໂຖ່ມັນ, ເຈົ້າຈະໃຫ້ຄ່າ.
ເຈົ້າຈະໄຖ່ລູກຫົວປີທຸກຄົນຂອງລູກຊາຍຂອງເຈົ້າ, ເຈົ້າຈະບໍ່ປາກົດຕໍ່ໜ້າຂ້ອຍດ້ວຍມືເປົ່າ.

ຫົກມື້ເຮັດວຽກ, ແຕ່ວັນທີເຈັດເຈົ້າຈະພັກຜ່ອນ,
ໃນການຫວ່ານແລະການເກັບກ່ຽວຈະມີການພັກຜ່ອນ.
ແລະເຈົ້າຈະຈັດງານບຸນອາທິດໃຫ້ຂ້ອຍ ໃນການເລີ່ມຕົ້ນການເກັບກ່ຽວເຂົ້າສາລີ,
ແລະງານບຸນການຊຸມນຸມໃນກາງປີ. ສາມເທື່ອຕໍ່ປີ,
ຜູ້ຊາຍທຸກຄົນຂອງເຈົ້າຈະປາກົດຕົວຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າຂອງອິດສະຣາເອນ.
ເພາະວ່າເມື່ອຂ້ອຍຂັບໄລ່ບັນດາປະຊາຊາດອອກຈາກຕໍ່ໜ້າເຈົ້າ
ແລະຂະຫຍາຍເຂດແດນຂອງເຈົ້າ, ຈະບໍ່ມີໃຜປາຖະໜາແຜ່ນດິນຂອງເຈົ້າ,
ເມື່ອເຈົ້າຂຶ້ນໄປເພື່ອປາກົດຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ ສາມເທື່ອຕໍ່ປີ.
ເຈົ້າຈະບໍ່ຂ້າເຄື່ອງບູຊາເລືອດຂອງຂ້ອຍເທິງເຂົ້າຈີ່,
ແລະເຄື່ອງບູຊາຂອງງານບຸນປັດສະຄາຈະບໍ່ຄ້າງຄືນຈົນເຖິງເຊົ້າ.
ຜົນໄມ້ທຳອິດຂອງແຜ່ນດິນຂອງເຈົ້າ
ເຈົ້າຈະວາງໄວ້ໃນເຮືອນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ,

ເຈົ້າຈະບໍ່ຕື່ມລູກເກະໃນນົມຂອງແມ່ມັນ. ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕັດກັບໂມເຊວ່າ,
ຈົ່ງຂຽນຄຳເວົ້າເຫຼົ່ານີ້ໄວ້ສຳລັບເຈົ້າເອງ, ເພາະວ່າໂດຍອີງໃສ່ຄຳເວົ້າເຫຼົ່ານີ້,
ເຮົາໄດ້ເຮັດພັນທະສັນຍາກັບເຈົ້າ ແລະກັບອິສຣາເອນ.
ແລະໂມເຊຢູ່ທີ່ນັ້ນຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສີ່ສິບມື້ ແລະສີ່ສິບຄືນ, ບໍ່ໄດ້ກິນເຂົ້າຈີ່
ແລະບໍ່ໄດ້ຕື່ມນ້ຳ, ແລະພຣະອົງໄດ້ຂຽນຄຳເວົ້າເຫຼົ່ານີ້ຂອງພັນທະສັນຍາ
ຄືສືບປະການເທິງແຜ່ນຫີນ.

ເມື່ອໂມເຊລົງມາຈາກພູເຂົາ, ແລະແຜ່ນສອງແຜ່ນຢູ່ເທິງມືຂອງໂມເຊ,
ໃນຂະນະທີ່ລາວກຳລັງລົງມາຈາກພູເຂົາ,
ໂມເຊບໍ່ຮູ້ວ່າຮູບລັກສະນະຂອງສີໜ້າຂອງລາວໄດ້ຖືກເຊີດຊູໃນເວລາທີ່ລາວເວົ້າກັບພຣະອົງ.
ແລະອາໂຣນກັບບັນດາຜູ້ເຖົ້າແກ່ທັງໝົດຂອງອິດສະຣາເອນໄດ້ເຫັນໂມເຊ,
ແລະການເບິ່ງເຫັນສີໜ້າຂອງລາວໄດ້ຖືກເຮັດໃຫ້ສະຫງ່າງາມ.
ແລະພວກເຂົາຢ້ານກົວທີ່ຈະເຂົ້າໃກ້ລາວ. ແລະໂມເຊໄດ້ເອີ້ນພວກເຂົາ,
ແລະອາໂຣນກັບບັນດາຜູ້ປົກຄອງທັງໝົດຂອງຊຸມນຸມໄດ້ຫັນກັບຄືນມາຫາລາວ,
ແລະໂມເຊໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຂົາ.

ແລະຫຼັງຈາກນັ້ນ ບັນດາລູກຫຼານອິດສະຣາເອນທັງໝົດໄດ້ມາຫາລາວ
ແລະລາວໄດ້ສົ່ງພວກເຂົາທຸກສິ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສົ່ງລາວໃນພູເຂົາຊີນາຍ
ແລະເມື່ອພຣະອົງຢຸດເວົ້າກັບພວກເຂົາແລ້ວ, ພຣະອົງໄດ້ວາງຜ້າປົກໜ້າຂອງພຣະອົງ.
ເມື່ອໃດກໍຕາມທີ່ໂມເຊເຂົ້າໄປຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເພື່ອເວົ້າກັບພຣະອົງ,
ລາວຈະເອົາຜ້າປົກອອກຈົນກວ່າຈະອອກມາ, ແລະເມື່ອອອກມາແລ້ວ
ລາວກໍເວົ້າກັບບັນດາລູກຫຼານອິດສະຣາເອນທັງໝົດຕາມທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສົ່ງແກ່ລາວ.
ແລະລູກຫຼານອິດສະຣາເອນໄດ້ເຫັນໜ້າຂອງໂມເຊທີ່ສະຫງ່າງາມ,

ແລະໂມເຊໄດ້ວາງຜ້າປົກໄວ້ເທິງໜ້າຂອງລາວ, ຈົນກວ່າລາວຈະເຂົ້າໄປເວົ້າກັບພຣະອົງ

໓໕

ແລະໂມເຊໄດ້ເກັບກຳຊຸມນຸມລູກຫຼານອົດສະລາເອນທັງໝົດ, ແລະເວົ້າວ່າ,
ນີ້ແມ່ນຄຳເວົ້າທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວໃຫ້ປະຕິບັດ. ຫົກວັນເຈົ້າຈະເຮັດວຽກງານ,
ແຕ່ວັນທີເຈັດເປັນການພັກຜ່ອນ, ສັກສິດ, ວັນສະບາໂຕ, ການພັກຜ່ອນແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ;
ທຸກຄົນທີ່ເຮັດວຽກງານໃນວັນນັ້ນ, ຈົ່ງໃຫ້ລາວຕາຍ.
ເຈົ້າຈະບໍ່ເຜົາໄຟໃນທີ່ຢູ່ອາໄສທັງໝົດຂອງເຈົ້າໃນວັນສະບາໂຕ,
ຂ້ານ້ອຍແມ່ນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ແລະ ໂມເຊ
ໄດ້ກ່າວຕໍ່ຊຸມນຸມທັງໝົດຂອງລູກຫຼານອົດສະລາເອນວ່າ,
ນີ້ແມ່ນຄຳທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ສັ່ງເວົ້າວ່າ,
ຈົ່ງເອົາເຄື່ອງຖວາຍຈາກພວກເຈົ້າໃຫ້ແກ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ທຸກຄົນທີ່ຍິນດີໃນໃຈ,
ພວກເຂົາຈະນຳເອົາຜົນໃໝ່ມາຖວາຍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຄື: ຄຳ, ເງິນ, ທອງແດງ.
ດອກໄຮອາຊິນ, ສີມ່ວງ, ສີແດງເຂັ້ມສອງຊັ້ນທີ່ຖືກເປັນເກືອກ,
ແລະຜ້າປ່ານລະອຽດທີ່ປັ້ນແລ້ວ, ແລະຂົນແປ້, ແລະຫນັງແກະຜູ້ທີ່ຍ້ອມສີແດງ,
ແລະຫນັງສີຟ້າ, ແລະໄມ້ທີ່ບໍ່ເນົ່າເປື້ອນ, ແລະກ້ອນຫີນສາດີອຸດ,
ແລະກ້ອນຫີນສຳລັບການແກະສະຫຼັກສຳລັບຊິ້ນສ່ວນບ່າແລະເສື້ອຄຸມຍາວ.
ແລະທຸກຄົນທີ່ສະຫລາດໃນຫົວໃຈທີ່ຢູ່ໃນພວກທ່ານ,
ໃຫ້ມາເຮັດວຽກທຸກສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ສັ່ງ ເດັນ, ຜ້າປົກ, ຜ້າກັ້ນ, ໄມ້ຄ້າຂວາງ, ໄມ້ກາງ,
ແລະເສົ້າ, ແລະຫີບພຍານ, ແລະໄມ້ຄ້ອນຂອງມັນ, ແລະບ່ອນລົບລ້າງບາບຂອງມັນ,
ແລະຜ້າກັ້ນ, ແລະໂຕະພ້ອມທັງເຄື່ອງໃຊ້ທັງໝົດຂອງມັນ
ແລະຕັ້ງໂຄມໄຟແຫ່ງແສງສະຫວ່າງ ພ້ອມທັງເຄື່ອງໃຊ້ທັງໝົດຂອງມັນ ແລະແທ່ນບູຊາ

ແລະເຄື່ອງໃຊ້ທັງໝົດຂອງມັນ ແລະເຄື່ອງນຸ່ງບໍລິສຸດຂອງອາໂຣນປະໂລຫິດ,
ແລະເຄື່ອງນຸ່ງທີ່ພວກເຂົາຈະປະຕິບັດໃນນັ້ນ,
ແລະເສື້ອຄຸມສຳລັບລູກຊາຍຂອງອາໂຣນຜູ້ເປັນປະໂລຫິດ, ແລະນ້ຳມັນເຈີມ,
ແລະເຄື່ອງຫອມທີ່ປະສົມ.

ແລະຊຸມນຸມຊົນທັງໝົດຂອງລູກຫຼານອິດສະລາເອນໄດ້ອອກໄປຈາກໂມເຊ.
ແລະເຂົາເຈົ້ານຳມາແຕ່ລະຄົນ ຊຶ່ງຫົວໃຈຂອງເຂົາເຈົ້ານຳມາ
ແລະຫຼາຍເທົ່າທີ່ມັນເບິ່ງຄືວ່າແກ່ຈິດວິນຍານຂອງເຂົາເຈົ້າ ເປັນເຄື່ອງຖວາຍ
ແລະເຂົາເຈົ້ານຳມາເຄື່ອງຖວາຍແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ເພື່ອວຽກງານທັງໝົດຂອງເຕັ້ນແຫ່ງພະຍານ ແລະເພື່ອການງານທັງໝົດຂອງມັນ
ແລະເພື່ອເຄື່ອງນຸ່ງທັງໝົດຂອງສິ່ງບໍລິສຸດ ແລະຜູ້ຊາຍເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ນຳເອົາມາຈາກຜູ້ຍິງ,
ທຸກຄົນທີ່ມີໃຈປະສົງ, ເຂົາເຈົ້າໄດ້ນຳເອົາເຄື່ອງປະທັບຕາ, ຖຸ້ມຫູ, ແຫວນ, ສາຍໂສ້ຖັກ,
ແລະສາຍແຂນ, ເຄື່ອງໃຊ້ທອງຄຳທຸກຊະນິດ.
ແລະທຸກຄົນທີ່ນຳເອົາການຖວາຍຄຳມາໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະຜູ້ທີ່ມີຜ້າປ່ານລະອຽດ,
ໜັງສືຟ້າ ແລະໜັງແກະຍ້ອມສີແດງ, ກໍ່ໄດ້ນຳມາຖວາຍ.
ແລະທຸກຄົນທີ່ເອົາອອກເຄື່ອງຖວາຍ, ພວກເຂົາກໍ່ນຳເງິນແລະທອງແດງມາ,
ເປັນເຄື່ອງຖວາຍແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະຜູ້ທີ່ມີໄມ້ທີ່ບໍ່ເນົ່າເປື້ອຍ,
ພວກເຂົາກໍ່ນຳມາສຳລັບທຸກວຽກງານຂອງການກຽມການ.
ແລະຜູ້ຍິງທຸກຄົນທີ່ສະຫລາດດ້ວຍຈິດໃຈ ແລະ ມີປັ້ນດ້າຍ,
ເຂົາເຈົ້າໄດ້ນຳເອົາສິ່ງທີ່ປັ້ນແລ້ວມາ, ຄື ຜ້າສີຟ້າ, ແລະ ຜ້າສີມ່ວງ, ແລະ ຜ້າສີແດງເຂັ້ມ,
ແລະ ຜ້າປ່ານລະອຽດ. ແລະແມ່ຍິງທັງໝົດທີ່ມັນປາກົດໃນຈິດໃຈຂອງພວກເຂົາໃນປັນຍາ,
ໄດ້ປັ້ນຂົນແບ້. ແລະພວກຜູ້ປົກຄອງໄດ້ນຳກ້ອນຫີນມໍລະກົດ
ແລະກ້ອນຫີນສຳລັບການເຕີມມາໃສ່ຊັ້ນສ່ວນບ່າ ແລະແຜ່ນເຊິງເອີກ,

ແລະອົງປະກອບຕ່າງໆ, ແລະສຳລັບນ້ຳມັນແຫ່ງການເຈີມ,

ແລະອົງປະກອບຂອງເຄື່ອງຫອມ.

ຜູ້ຊາຍແລະຜູ້ຍິງທຸກຄົນທີ່ຈິດໃຈຂອງເຂົາເຈົ້ານຳພາໃຫ້ເຂົ້າມາເຮັດວຽກງານທັງໝົດຕາມທີ່
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັ່ງໂດຍຜ່ານໂມເຊໃຫ້ເຮັດນັ້ນ,

ລູກຫຼານອິດສະຣາເອນໄດ້ນຳເອົາມາຖວາຍແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ແລະ ໂມເຊ

ໄດ້ກ່າວຕໍ່ລູກຊາຍຂອງອິດສະລາເອນວ່າ, ເບິ່ງເຖິດ ພຣະເຈົ້າໄດ້ເອີ້ນຊື່ເບຊາເລນ ລູກຂອງອູຣີ
ລູກຂອງຮູຣ, ຈາກເຜົ່າຢູດາ, ແລະໄດ້ເຕັມເຂົ້າດ້ວຍວິນຍານອັນສັກສິດແຫ່ງປັນຍາ ແລະ
ຄວາມເຂົ້າໃຈ ແລະ ຄວາມຮູ້ທັງປວງ

ເປັນສະຖາປະນິກຕາມວຽກງານທັງໝົດຂອງສະຖາປັດຕະຍະກຳ, ເຮັດທອງຄຳ ແລະ ເງິນ
ແລະ ທອງແດງ ແລະເຮັດວຽກຫິນ, ເຮັດວຽກໄມ້, ແລະເຮັດທຸກວຽກດ້ວຍປັນຍາ.

ແລະແທ້ຈິງ ພຣະອົງໄດ້ປະທານຄວາມສາມາດໃນການສອນໃຫ້ແກ່ລາວ ແລະແກ່ເອລີອັບ

ບຸດຊາຍຂອງອາທິຊາມັກ ຈາກເຜົ່າດານ, ແລະພຣະອົງໄດ້ເຕັມພວກເຂົາດ້ວຍປັນຍາ,

ຄວາມເຂົ້າໃຈ, ແລະຈິດໃຈທີ່ຈະເຂົ້າໃຈແລະເຮັດວຽກງານທັງໝົດຂອງສິ່ງສັກສິດ,

ແລະສິ່ງທີ່ຖັກແລະສິ່ງທີ່ປັກ, ເພື່ອທໍດ້ວຍສີແດງເຂັ້ມແລະຜູ້ຟ້າປານລະອຽດ,

ເພື່ອເຮັດວຽກງານທຸກຢ່າງຂອງສະຖາປັດຕະຍະກຳແລະການປັກ.

໓໖

ແລະ ເບເຊເລລ ແລະ ເອລີອັບ ແລະ ທຸກຄົນທີ່ມີສະຕິປັນຍາໃນຈິດໃຈ ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບສະຕິປັນຍາ

ແລະ ຄວາມຮູ້ ໄດ້ເຮັດວຽກງານທັງໝົດ ເພື່ອເຂົ້າໃຈ ແລະ ປະຕິບັດວຽກງານທັງໝົດ

ຕາມໜ້າທີ່ອັນສັກສິດ ຕາມທຸກສິ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັ່ງ ແລະໂມເຊໄດ້ເອີ້ນເບເຊເລລ

ແລະ ເອລີອັບ, ແລະທຸກຄົນທີ່ມີປັນຍາ ຜູ້ທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານຄວາມຮູ້ໃນຫົວໃຈ,

ແລະທຸກຄົນທີ່ດ້ວຍຄວາມສະໝັກໃຈປາຖະໜາຈະມາເຮັດວຽກງານ, ເພື່ອທີ່ຈະສຳເລັດມັນ.

ແລະພວກເຂົາໄດ້ຮັບເອົາຈາກໂມເຊທຸກເຄື່ອງຖວາຍທີ່ລູກຫຼານອິດສະຣາເອນໄດ້ນຳມາສຳລັບ
ບວຽກງານທັງໝົດຂອງສະຖານທີ່ສັກສິດເພື່ອເຮັດມັນ,
ແລະພວກເຂົາເອງກໍຍັງຮັບເຄື່ອງຖວາຍທີ່ຖືກນຳມາໂດຍຜູ້ນຳມາໃນຕອນເຊົ້າ.
ແລະຜູ້ມີປັນຍາທັງໝົດທີ່ເຮັດວຽກງານສັກສິດກໍມາ, ແຕ່ລະຄົນຕາມວຽກງານທີ່ລາວເຮັດຢູ່.
ແລະ ເຂົາໄດ້ເວົ້າກັບໂມເຊວ່າ,
ປະຊາຊົນໄດ້ນຳເອົາມາຫຼາຍຕາມວຽກງານທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສົ່ງໃຫ້ເຮັດ. ແລະໂມເຊໄດ້ສົ່ງ
ແລະປະກາດໃນຄ່າຍວ່າ:
ຜູ້ຊາຍແລະຜູ້ຍິງບໍ່ຕ້ອງເຮັດວຽກອີກຕໍ່ໄປສຳລັບຜົນທຳອິດຂອງສະຖານທີ່ສັກສິດ,
ແລະປະຊາຊົນຖືກຂັດຂວາງບໍ່ໃຫ້ຖວາຍອີກຕໍ່ໄປ.
ແລະວຽກງານເຫຼົ່ານັ້ນແມ່ນພຽງພໍສຳລັບເຂົາເຈົ້າທີ່ຈະເຮັດການກໍ່ສ້າງ,
ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ປະໄວ້ເຫຼືອ. ແລະ ຊ່າງຝີມືທຸກຄົນໄດ້ເຮັດເຄື່ອງນຸ່ງສັກສິດ,
ທີ່ແມ່ນຂອງອາໂຣນປະໂລຫິດ, ດັ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສົ່ງໂມເຊ. ແລະ
ພຣະອົງໄດ້ເຮັດຊິ້ນເອໂຟດຈາກຄຳ, ດ້າຍສີຟ້າ, ດ້າຍສີມ່ວງ, ດ້າຍສີແດງເຂັ້ມທີ່ປັ້ນແລ້ວ,
ແລະ ຜ້າປ່ານທີ່ດີທີ່ຖືກແລ້ວ. ແລະ ແຜ່ນຄຳຖືກຕັດເປັນເສັ້ນຜົມ ເພື່ອທໍ່ຮ່ວມກັບສີຟ້າ
ແລະ ສີມ່ວງ ແລະ ກັບສີແດງເຂັ້ມທີ່ປັ້ນແລ້ວ ແລະ ຜ້າປ່ານລະອຽດທີ່ຖືກແລ້ວ,
ເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຮັດມັນເປັນວຽກງານທໍ່. ບ່າຊິ້ນສ່ວນທີ່ຖືກຈັບຮ່ວມກັນຈາກທັງສອງສ່ວນ,
ເປັນວຽກງານທີ່ຖືກເຂົ້າໄປໃນກັນແລະກັນ, ຖືກເຂົ້າກັນຕາມຕົວມັນເອງ. ຈາກຄຳຂອງລາວ
ເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຮັດມັນຕາມແບບຂອງລາວ, ດ້ວຍຄຳ, ແລະດ້າຍສີຟ້າ, ແລະສີມ່ວງ,
ແລະສີແດງເຂັ້ມທີ່ປັ້ນໄວ້, ແລະຜ້າປ່ານລະອຽດທີ່ປັ້ນໄວ້,
ດັ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສົ່ງແກ່ໂມເຊ. ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຮັດຫີນມໍລະກົດທັງສອງກ້ອນ,
ຕິດຢູ່ດ້ວຍກັນແລະທໍ່ຫຸ້ມດ້ວຍຄຳ,
ແກະສະຫຼັກແລະຕັດອອກດ້ວຍການແກະສະຫຼັກຄືຕາປະທັບຈາກຊີ້ຂອງລູກຊາຍອິດສະຣາ
ເອນ, ແລະເຂົາວາງພວກມັນໄວ້ເທິງຫົວບ່າຂອງເອໂຟດ,

ເປັນກ້ອນຫີນແຫ່ງການລະນຶກເຖິງລູກຊາຍອິດສະຣາເອນ,
ດັ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສົ່ງໂມເຊໄວ້.

ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຮັດແຜ່ນປ້ອງອົກ, ເປັນວຽກງານທີ່ມີຄວາມຫຼາກຫຼາຍ,
ຕາມວຽກງານຂອງເອໂຟດ, ຈາກຄຳ, ແລະສີຟ້າ, ແລະສີມ່ວງ, ແລະສີແດງເຂັ້ມທີ່ປັ້ນ,
ແລະຜ້າປານລະອຽດທີ່ເກ່ຽວ. ເຂົາເຈົ້າເຮັດແຜ່ນທ້ອງເປັນຮູບສີ່ຫຼ່ຽມສອງຊັ້ນ,
ມີຄວາມຍາວໜຶ່ງຄວາມກວ້າງຂອງມື,
ແລະມີຄວາມກວ້າງໜຶ່ງຄວາມກວ້າງຂອງມືເປັນສອງຊັ້ນ.
ແລະຜ້າທີ່ຝັງດ້ວຍຫີນສີ່ແຖວໄດ້ຖືກທຳຮ່ວມກັບມັນ, ແຖວຂອງຫີນ: ສາດຽດ, ໂທປາສ
ແລະ ມໍລະກົດ, ເປັນແຖວທຳອິດ. ແລະແຖວທີ່ສອງ: ຖ່ານຫີນ, ແຊັບໄຟ ແລະ ແຈສເປີ.
ແລະແຖວທີສາມ: ພະລອຍສີສັ້ມ, ຫີນອາເກດ ແລະ ຫີນກຳມ່ວງ ແລະແຖວທີ່ສີ່ມີໄພລິນ,
ແກ້ວ, ແລະໂກເມນ ທີ່ຖືກຫໍ່ຫຸ້ມດ້ວຍທອງ ແລະຖືກມັດດ້ວຍທອງ.
ແລະຫີນເຫຼົ່ານັ້ນແມ່ນມາຈາກຊື່ຂອງລູກຊາຍອິດສະລາເອນສິບສອງຄົນ,
ແກະສະຫຼັກຈາກຊື່ຂອງພວກເຂົາເຂົ້າໃນຕາປະທັບ,
ແຕ່ລະອັນມາຈາກຊື່ຂອງຕົນເອງສຳລັບສິບສອງເຜົ່າ.
ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຮັດຕາໜ່າງທີ່ຖືກຮ່ວມກັນໄວ້ເທິງແຜ່ນທ້ອງ,
ເປັນວຽກງານຖັກດ້ວຍຄຳບໍລິສຸດ. ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຮັດຊັ້ນສ່ວນບ່າຄຳສອງອັນ
ແລະວົງແຫວນຄຳສອງອັນ,
ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ວາງວົງແຫວນຄຳທັງສອງອັນໄວ້ເທິງຂອບທັງສອງດ້ານຂອງແຜ່ນເອື້ອງ.
ແລະພວກເຂົາໄດ້ວາງສາຍໂສ້ຄຳທີ່ຖັກໄວ້ໃສ່ວົງແຫວນທັງສອງຂ້າງຂອງແຜ່ນເຄື່ອງປະດັບ
ຢູ່ເອິກ, ແລະເຂົ້າໄປໃນສອງການປະກອບທີ່ມີສອງສາຍຖັກ.
ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ວາງໃສ່ສອງແຜ່ນບ່າ,
ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ວາງໃສ່ບ່າຂອງເອໂຟດທີ່ກົງກັນຂ້າມຕາມໜ້າ.

ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຮັດວົງແຫວນທອງຄຳສອງວົງ,
ແລະວາງມັນໄວ້ເທິງຄົບສອງຂ້າງທີ່ປາຍຂອງແຜ່ນເຮືອງອົກ,
ແລະເທິງປາຍຂອງສ່ວນຫຼັງຂອງເອໂຟດທີ່ດ້ານໃນ.
ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຮັດວົງແຫວນທອງຄຳສອງວົງ
ແລະວາງມັນໄວ້ທີ່ປາຍທັງສອງຂອງເອໂຟດຈາກດ້ານລຸ່ມ
ຢູ່ດ້ານໜ້າຕາມຈຸດຕໍ່ຂ້າງເທິງຂອງຜ້າທໍຂອງເອໂຟດ
ແລະລາວໄດ້ຜູກແໜ້ນແຜ່ນປ້ອງອົກຈາກວົງແຫວນທີ່ຢູ່ເທິງມັນເຂົ້າກັບວົງແຫວນຂອງເອໂຟດ,
ຖືກຕິດດ້ວຍດ້າຍສີຟ້າທີ່ຖືກເຂົ້າກັນເຂົ້າໃນຜ້າຂອງເອໂຟດ,
ເພື່ອວ່າແຜ່ນປ້ອງອົກຈະບໍ່ຫຼຸດລົງຈາກເອໂຟດ, ດັ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັ່ງແກໂມເຊ.
ແລະເຂົາເຈົ້າເຮັດເສື້ອຊັ້ນໃນໃຕ້ເສື້ອຄາດບ່າ, ເປັນວຽກງານທີ່ຖັກ, ທັງໝົດເປັນສີຟ້າ,
ແຕ່ຊ່ອງເປີດຂອງເສື້ອຄຸມຢູ່ກາງຖືກທໍຜ່ານແລະຖັກເຂົ້າກັນ,
ມີຂອບອ້ອມຮອບຊ່ອງເປີດທີ່ບໍ່ແຕກ.
ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຮັດໝາກທັບທິມນ້ອຍໆເທິງຂອບເສື້ອຄຸມດ້ານລຸ່ມ
ຄືກັບໝາກທັບທິມທີ່ກຳລັງບານ ຈາກສີຟ້າ ແລະສີມ່ວງ ແລະສີແດງເຂັ້ມທີ່ປິ່ນແລ້ວ
ແລະຜ້າປານລະອຽດທີ່ເກືອບແລ້ວ ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຮັດກະດິງທອງຄຳ,
ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ວາງກະດິງເຫຼົ່ານັ້ນໄວ້ເທິງຂອບເສື້ອຄຸມອ້ອມຮອບລະຫວ່າງໝາກທັບທິມ,
ກະດິງຄຳແລະໝາກທັບທິມຢູ່ຕາມຂອບເສື້ອອ້ອມຮອບ, ເພື່ອການປະຕິບັດພັນທະ,
ດັ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັ່ງແກໂມເຊ.
ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຮັດເສື້ອຄຸມຜ້າປານລະອຽດທີ່ຖັກໄວ້ສຳລັບອາໂຣນແລະລູກຊາຍຂອງລາວ
ແລະຜ້າໂພກສຽງຈາກຜ້າປານລະອຽດ, ແລະຜ້າໂພກສຽງຈາກຜ້າປານລະອຽດ,
ແລະເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມຂາຈາກຜ້າປານລະອຽດທີ່ຖັກ.
ແລະເຂັມຂັດຂອງເຂົາເຈົ້າເຮັດດ້ວຍຜ້າປານລະອຽດ, ສີຟ້າ, ສີມ່ວງ, ແລະສີແດງເຂັ້ມທີ່ຖັກ,
ເປັນວຽກງານຂອງຊ່າງຖັກ, ຕາມວິທີທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັ່ງແກໂມເຊ.

ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຮັດແຜ່ນທອງຄຳ, ເປັນການຖວາຍຂອງສິ່ງສັກສິດ, ດ້ວຍທອງຄຳບໍລິສຸດ, ແລະໄດ້ຂຽນຕົວອັກສອນແກະສະຫຼັກເທິງມັນ, ຄືດວງຕາ, ວ່າ
ສັກສິດສະຖານສຳລັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ວາງແຖບສີຟ້າໄວ້ເທິງຜ້າໂພກສຽງ
ເພື່ອໃຫ້ມັນຢູ່ເທິງສຸດ ຕາມທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັ່ງແກ່ໂມເຊ.

໓໗

ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຮັດຜ້າກັນສິບຜົນໃຫ້ກັບເດັນ.
ຄວາມຍາວຂອງຜ້າກັນແຕ່ລະຜົນແມ່ນຊາວແປດຄົວບິດ, ທັງໝົດກໍ່ເທົ່າກັນ,
ແລະຄວາມກວ້າງຂອງຜ້າກັນແຕ່ລະຜົນແມ່ນສີ່ຄົວບິດ. ແລະ
ເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຮັດຜ້າກັນຈາກສີຟ້າ, ສີມ່ວງ, ສີແດງເຂັ້ມທີ່ປັ້ນແລ້ວ, ແລະ
ຜ້າປານລະອຽດທີ່ເກືອບແລ້ວ, ເປັນວຽກງານຖັກຮູບເຄຮູບ.
ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ວາງມັນໄວ້ເທິງເສົາສີ່ຕົ້ນທີ່ບໍ່ເນົ່າເປື້ອຍ ຊຶ່ງຖືກຫຸ້ມດ້ວຍຄຳ,
ແລະຫົວເສົາຂອງມັນເປັນທອງຄຳ, ແລະຖານຂອງມັນທັງສີ່ເປັນເງິນ.
ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຮັດຜ້າມ່ານປະຕູຂອງເດັນພະຍານຈາກສີຟ້າ, ສີມ່ວງ,
ສີແດງເຂັ້ມທີ່ປັ້ນແລ້ວ, ແລະຜ້າປານລະອຽດທີ່ເກືອບແລ້ວ, ເປັນວຽກງານຖັກຮູບເຄຮູບ.
ແລະເສົາຂອງພວກເຂົາຫ້າຕົ້ນ, ແລະວົງແຫວນ, ແລະຫົວເສົາຂອງພວກເຂົາ,
ແລະຂໍ້ຂອງພວກເຂົາ, ພວກເຂົາຫຸ້ມດ້ວຍທອງຄຳ,
ແລະຖານຂອງພວກເຂົາຫ້າຖານເປັນທອງແດງ.

ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຮັດລານທາງທິດໃຕ້, ຜ້າກັນຂອງລານເຮັດດ້ວຍຜ້າປານທີ່ຖັກ
ຮ້ອຍເທິງຮ້ອຍ. ແລະເສົາຂອງພວກເຂົາມີຊາວເສົາ, ແລະຖານຂອງພວກເຂົາມີຊາວຖານ.
ແລະດ້ານທີ່ໄປທາງເໜືອ ຮ້ອຍເທິງຮ້ອຍ, ແລະດ້ານທີ່ໄປທາງໃຕ້ ຮ້ອຍເທິງຮ້ອຍ,

ແລະເສົາຂອງພວກມັນຊາວເສົາ, ແລະຖານຂອງພວກມັນຊາວຖານ,
ແລະຂ້າງທີ່ໄປສູ່ທະເລມີຜ້າກັນຫ້າສິບສອກ, ເສົາຂອງພວກມັນສິບ,
ແລະຖານຂອງພວກມັນສິບ. ແລະຂ້າງທີ່ໄປທາງຕາເວັນອອກຫ້າສິບສອກມີຜ້າກັນ,
ສິບຫ້າສອກຢູ່ດ້ານຫຼັງ, ແລະເສົາຂອງພວກເຂົາສາມເສົາ,
ແລະຖານຂອງພວກເຂົາສາມຖານ. ແລະຢູ່ເທິງຫຼັງດ້ານທີສອງ
ທັງສອງຂ້າງຂອງປະຕູສະໜາມ ມີຜ້າກັນສິບຫ້າສອກ, ເສົາຂອງມັນສາມຕົ້ນ,
ແລະຖານຂອງມັນສາມຖານ. ຜ້າກັນທັງໝົດຂອງເຕັ້ນເຮັດຈາກຟ້າປານທີ່ຖັກ.
ແລະຖານຂອງເສົາຂອງພວກມັນເປັນທອງສຳລິດ, ແລະຂໍ້ຂອງພວກມັນເປັນເງິນ,
ແລະຫົວຂອງພວກມັນຫຸ້ມດ້ວຍເງິນ, ແລະເສົາທັງໝົດຫຸ້ມດ້ວຍເງິນ,
ເສົາທັງໝົດຂອງສະໜາມ. ແລະຜ້າມ່ານປະຕູຂອງລານເປັນວຽກງານຂອງຊ່າງຖັກ
ເຮັດຈາກສີຟ້າ, ສີມ່ວງ, ສີແດງເຂັ້ມທີ່ປິ່ນແລ້ວ, ແລະຜ້າປານລະອຽດທີ່ຖັກແລ້ວ,
ມີຄວາມຍາວຊາວສອກ, ແລະຄວາມສູງແລະຄວາມກວ້າງຫ້າສອກ
ສອດຄ່ອງກັບຜ້າມ່ານຂອງລານ. ແລະເສົາຂອງເຂົາເຈົ້າສີ່ຕົ້ນ,
ແລະຖານຂອງເຂົາເຈົ້າສີ່ຖານເປັນທອງແດງ, ແລະຂໍ້ຂອງເຂົາເຈົ້າເປັນເງິນ,
ແລະຫົວເສົາຂອງເຂົາເຈົ້າຫຸ້ມດ້ວຍເງິນ. ແລະ
ຫມູດທັງໝົດຂອງສະໜາມອ້ອມຮອບເປັນທອງແດງ ແລະຫຸ້ມດ້ວຍເງິນ
ແລະນີ້ແມ່ນການຈັດການຂອງເຕັ້ນແຫ່ງພະຍານ, ດັ່ງທີ່ໄດ້ຖືກສັ່ງແກ່ໂມເຊ,
ໃຫ້ການປະຕິບັດເປັນຂອງຊາວເລວີໂດຍຜ່ານອີທາມາລຸກຊາຍຂອງອາໂຣນປະໂລຫິດ.

ແລະ ເບຊາເລລ ລູກຂອງອູຣີ ຈາກເຜົ່າຢູດາ ໄດ້ເຮັດຕາມທີ່ພຣະເຈົ້າສັ່ງຕໍ່ໂມເຊ ແລະເອລີອັບ
ລູກຂອງອາຫີຊາມັກ ຈາກເຜົ່າດານ, ຜູ້ທີ່ເປັນຫົວໜ້າຊ່າງຝີມືຂອງສິ່ງທີ່ຖັກ ແລະສິ່ງທີ່ປັກ
ແລະວຽກງານສິລະປະ, ເພື່ອຖັກດ້ວຍສີແດງເຂັ້ມ ແລະຜ້າປານລະອຽດ.

໓໘

ແລະ ເບຊາເລລໄດ້ເຮັດຫົບ, ແລະເຂົາໄດ້ຫຸ້ມມັນດ້ວຍຄຳບໍລິສຸດທັງພາຍໃນແລະພາຍນອກ
ແລະເຂົາໄດ້ຫລໍ່ວົງແຫວນທອງສີ່ວົງໃຫ້ມັນ, ສອງວົງຢູ່ດ້ານໜຶ່ງ,
ແລະສອງວົງຢູ່ດ້ານທີສອງ, ກວ້າງສຳລັບຄັນໂຍກ, ເພື່ອວ່າຈະຍົກມັນດ້ວຍພວກມັນ.
ແລະເຮັດບ່ອນກຳບາບໄວ້ເທິງຫົບຈາກຄຳບໍລິສຸດ ແລະເຄຣູບທອງຄຳສອງຕົວ
ເຄຣູບໜຶ່ງຢູ່ເທິງປາຍຂອງບັນລັງໜຶ່ງ, ແລະ ເຄຣູບໜຶ່ງຢູ່ເທິງປາຍຂອງບັນລັງທີ່ສອງ,
ກຳລັງປົກຄຸມດ້ວຍປົກຂອງພວກເຂົາເທິງບ່ອນລົບລ້າງບາບ. ແລະ
ເຮັດໂຕະທີ່ວາງໄວ້ຂ້າງໜ້າຈາກຄຳບໍລິສຸດ ແລະເຂົາໄດ້ຫລໍ່ວົງແຫວນສີ່ອັນໃຫ້ມັນ,
ສອງອັນຢູ່ດ້ານໜຶ່ງ, ແລະສອງອັນຢູ່ດ້ານທີສອງ, ກວ້າງພໍທີ່ຈະຍົກດ້ວຍຄັນໂຍກທີ່ຢູ່ໃນນັ້ນ.
ແລະເຂົາໄດ້ເຮັດຂົງຂອງຫົບແລະຂອງໂຕະ, ແລະເຂົາໄດ້ຫຸ້ມພວກມັນດ້ວຍຄຳ. ແລະ
ລາວໄດ້ເຮັດເຄື່ອງໃຊ້ຂອງໂຕະ, ຄືຖ້ວຍ, ເຄື່ອງສູບກຳຍານ, ຈອກ, ແລະເຄື່ອງຖວາຍເຫຼົ້າ
ທີ່ຈະຖວາຍດ້ວຍພວກມັນ, ເປັນທອງຄຳ. ແລະ
ເຮັດຕັ້ງໂຄມໄຟທີ່ສອງສະຫວ່າງດ້ວຍທອງຄຳ ລຳຕົ້ນແຂງ ແລະ
ທີ່ນ້ອຍຢູ່ທັງສອງຂ້າງຂອງມັນ ຍອດທີ່ຍື່ນອອກຈາກກ້ານຂອງມັນ, ສາມຍອດຈາກດ້ານນີ້
ແລະ ສາມຍອດຈາກດ້ານນີ້, ມີຂະໜາດເທົ່າກັນ.
ແລະຕະກຽງຂອງພວກເຂົາທີ່ຢູ່ເທິງປາຍມີຮູບຮ່າງຄືໝາກໄມ້ອອກມາຈາກພວກມັນ,
ແລະຮູສຳລັບຕະກຽງອອກມາຈາກພວກມັນ, ເພື່ອວ່າຕະກຽງຈະຢູ່ເທິງພວກມັນ,
ແລະຮູທີ່ເຈັດທີ່ຢູ່ເທິງປາຍຂອງຄັນຕະກຽງ, ຢູ່ເທິງຍອດສູງສຸດ, ແຂງທັງໝົດເປັນຄຳ.
ແລະໂຄມໄຟເຈັດດວງທີ່ເປັນທອງຄຳຢູ່ເທິງມັນ, ແລະຕາກັບທອງຄຳຂອງມັນ,
ແລະເຫຼົ້າສຳລັບການຖອກທອງຄຳຂອງພວກມັນ. ນີ້ຫຸ້ມເສົ້າດ້ວຍເງິນ,
ແລະຫຼໍ່ວົງແຫວນທອງໃສ່ເສົ້າ, ແລະຫຸ້ມຄານດ້ວຍທອງ,
ແລະຫຸ້ມເສົ້າຂອງຜ້າກັນດ້ວຍທອງ, ແລະເຮັດຫ່ວງທອງ.

ນີ້ໄດ້ເຮັດວົງແຫວນທອງຄຳຂອງເຕັ້ນ, ວົງແຫວນຂອງສານ,
ແລະວົງແຫວນທອງແດງສຳລັບຂົງຜ້າປີກຈາກເທິງ ນີ້ໄດ້ຫລໍ່ຫົວເສົາເງິນຂອງເຕັ້ນ,
ແລະຫົວເສົາທອງແດງຂອງປະຕູເຕັ້ນ, ແລະປະຕູຂອງລານ, ແລະເຮັດຂໍ້ເງິນສຳລັບເສົາ,
ເທິງເສົາເຫຼົ່ານີ້ລາວໄດ້ຫຸ້ມພວກມັນດ້ວຍເງິນ. ນີ້ເຮັດຫມູດທອງແດງຂອງພະລັບພະໂຮງ
ແລະ ຫມູດທອງແດງຂອງລານ ລາວໄດ້ເຮັດແທ່ນບູຊາທອງແດງຈາກໄມ້ຖືໄຟທອງແດງ,
ເຊິ່ງເປັນຂອງພວກຜູ້ຊາຍທີ່ໄດ້ກະບົດກັບຊຸມນຸມຂອງໂກຣະ.
ນີ້ໄດ້ເຮັດເຄື່ອງໃຊ້ທັງໝົດຂອງແທ່ນບູຊາ, ເຕົາໄຟຂອງມັນ, ຖານ, ຖ້ວຍ,
ແລະສ້ອມຈັບເນື້ອທີ່ເປັນທອງແດງ ນີ້ໄດ້ເຮັດຝາປິດສຳລັບແທ່ນບູຊາ,
ເປັນວຽກງານຕາໜ່າຍຢູ່ຂ້າງລຸ່ມຂອງເຕົາໄຟ, ຢູ່ໃຕ້ມັນຈົນເຖິງເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງມັນ,
ແລະໄດ້ວາງວົງແຫວນທອງແດງສີອັນໃຫ້ມັນຢູ່ສີມຸມຂອງຕາໜ່າຍແທ່ນບູຊາ,
ກວ້າງພໍສຳລັບຄານ, ເພື່ອວ່າຈະຍົກແທ່ນບູຊາດ້ວຍພວກມັນ. ນີ້ເຮັດນ້ຳມັນເຈີມບໍລິສຸດ,
ແລະການປະສົມເຄື່ອງຫອມທີ່ບໍລິສຸດ, ເປັນວຽກງານຂອງຊ່າງປະສົມນ້ຳຫອມ.
ນີ້ໄດ້ເຮັດອ່າງທອງແດງ ແລະຖານທອງແດງຂອງມັນ
ຈາກກະຈົກຂອງພວກຜູ້ຍິງທີ່ອົດອາຫານ, ຜູ້ທີ່ອົດອາຫານຢູ່ປະຕູຂອງເຕັ້ນແຫ່ງພະຍານ,
ໃນວັນທີ່ຕັ້ງມັນຂຶ້ນ.

ແລະ ພຣະອົງໄດ້ເຮັດອ່າງລ້າງ ເພື່ອວ່າໂມເຊ ແລະ ອາໂຣນ ແລະ
ລູກຊາຍຂອງເຂົາຈະລ້າງມືແລະຕີນຂອງພວກເຂົາຈາກມັນ,
ເມື່ອພວກເຂົາເຂົ້າໄປໃນເຕັ້ນແຫ່ງພະຍານ, ຫຼື
ເມື່ອໃດທີ່ພວກເຂົາເຂົ້າມາໃກ້ແທ່ນບູຊາເພື່ອປະຕິບັດພິທີ, ພວກເຂົາລ້າງຈາກມັນ,
ດັ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັ່ງແກ່ໂມເຊ.

ມົດ

ທອງຄຳທັງໝົດທີ່ຖືກກະກຽມເຂົ້າໃນວຽກງານຕາມການເຮັດວຽກທັງໝົດຂອງສິ່ງສັກສິດ,
ມັນເປັນທອງຄຳຂອງຜົນໝາກທຳອິດ, ຊາວເກົ້າຕາລັນ,
ແລະເຈັດຮ້ອຍຊາວເຊເກນຕາມເຊເກນສັກສິດ.

ແລະເງິນທີ່ຖວາຍຈາກຜູ້ຊາຍທີ່ໄດ້ຮັບການກວດກາຂອງຊຸມນຸມແມ່ນຮ້ອຍຕາລັນ,
ແລະພັນເຈັດຮ້ອຍເຈັດສິບຫ້າເຊເກນ, ດຣັກມາໜຶ່ງຕໍ່ຫົວຄືເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງເຊເກນ,
ຕາມເຊເກນບໍລິສຸດ, ທຸກຄົນທີ່ຜ່ານການກວດກາຈາກອາຍຸຊາວປີຂຶ້ນໄປມີຈຳນວນຫົກແສນ,
ສາມພັນຫ້າຮ້ອຍຫ້າສິບຄົນ.

ເງິນຮ້ອຍຕາລັງໄດ້ຖືກນຳໃຊ້ເພື່ອຫຼໍ່ຫົວເສົາຮ້ອຍອັນຂອງພະລັງ ແລະ ຫົວເສົາຂອງຜ້າກັ້ນ.
ຮ້ອຍຫົວສຳລັບຮ້ອຍຕາລັງ, ໜຶ່ງຕາລັງຕໍ່ໜຶ່ງຫົວ. ແລະພັນເຈັດຮ້ອຍເຈັດສິບຫ້າເຊເກນ,
ລາວໄດ້ເຮັດເປັນຫ່ວງສຳລັບເສົາ, ແລະລາວໄດ້ຫຸ້ມຫົວຂອງພວກມັນດ້ວຍຄຳ,
ແລະລາວໄດ້ປະດັບພວກມັນ.

ແລະທອງແດງຂອງເຄື່ອງຖວາຍແມ່ນເຈັດສິບຕາລັງ ແລະພັນຫ້າຮ້ອຍເຊເກນ.
ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຮັດຖານຂອງປະຕູເຕັນພະຍານຈາກມັນ,
ແລະຖານຂອງສະໜາມອ້ອມຮອບ, ແລະຖານຂອງປະຕູສະໜາມ, ແລະຫມຸດຂອງເຕັນ,
ແລະຫມຸດຂອງສະໜາມອ້ອມຮອບ, ແລະຕາໜ່າງທອງແດງຂອງແທ່ນບູຊາ,
ແລະເຄື່ອງໃຊ້ທັງໝົດຂອງແທ່ນບູຊາ, ແລະເຄື່ອງມືທັງໝົດຂອງເຕັນພະຍານ,
ແລະພວກລູກຊາຍອິດສະລາເອນກໍ່ເຮັດດັ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສັ່ງແກ່ໂມເຊ,
ເຂົາເຈົ້າກໍ່ເຮັດດັ່ງນັ້ນ. ແຕ່ຄຳທີ່ເຫຼືອຈາກເຄື່ອງຖວາຍນັ້ນ,
ເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຮັດເປັນພາຊະນະເພື່ອໃຊ້ປະຕິບັດພິທີຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ແລະເຂົາເຈົ້າເຮັດເສື້ອຄຸມສຳລັບການປະຕິບັດໃຫ້ອາໂຣນດ້ວຍສີຟ້າ, ສີມ່ວງ,
ແລະສີແດງທີ່ຖືກປະໄວ້ຢູ່, ເພື່ອວ່າຈະປະຕິບັດໃນພວກມັນໃນສະຖານທີ່ບໍລິສຸດ.
ແລະພວກເຂົາໄດ້ນຳເອົາເຄື່ອງນຸ່ງມາຫາໂມເຊ, ແລະເຕັນ, ແລະເຄື່ອງໃຊ້ຂອງມັນ,

ຖານແລະຂຶ້ນຂອງມັນ, ແລະເສົາ, ແລະແທ່ນບູຊາ ແລະເຄື່ອງໃຊ້ທັງໝົດຂອງມັນ.

ແລະນ້ຳມັນເຈີມ, ເຄື່ອງຫອມທີ່ປະສົມ, ແລະຄໍ້າຕັ້ງໂຄມອັນບໍລິສຸດ, ແລະໂຄມໄຟຂອງມັນ,
ໂຄມໄຟສໍາລັບການເຜົາໄຫມ້, ແລະນ້ຳມັນສໍາລັບແສງສະຫວ່າງ
ແລະໂຕະສໍາລັບການນໍາສະເໜີ, ພ້ອມທັງເຄື່ອງໃຊ້ທັງໝົດຂອງມັນ,
ແລະຂ້າວໝົມປັງທີ່ວາງໄວ້, ແລະເຄື່ອງນຸ່ງບໍລິສຸດທີ່ເປັນຂອງອາໂຮນ,
ແລະເຄື່ອງນຸ່ງຂອງລູກຊາຍຂອງລາວ, ສໍາລັບຕໍາແໜ່ງປະໂລຫິດ.
ແລະຜ້າກັນຂອງສະໜາມ, ເສົາທັງຫຼາຍ, ຜ້າກັນປະຕູຂອງພະລັງກາ,
ແລະປະຕູຮົ້ວຂອງສະໜາມ ແລະເຄື່ອງໃຊ້ທັງໝົດຂອງເຕັນ, ແລະເຄື່ອງມືທັງໝົດຂອງມັນ,
ແລະໜັງເກະຜູ້ທີ່ຍ້ອມສີແດງ, ແລະຜ້າຄຸມສີຟ້າ, ແລະຜ້າປົກທີ່ເຫຼືອ, ແລະຫມູດ,
ແລະເຄື່ອງມືທັງໝົດສໍາລັບວຽກງານຂອງເຕັນແຫ່ງພະສັກສີ.
ສິ່ງທັງໝົດທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສັ່ງຕໍ່ໂມເຊ,
ລູກຫຼານອິດສະຣາເອນກໍ່ໄດ້ເຮັດຕາມດັ່ງນັ້ນທຸກຢ່າງ. ແລະໂມເຊໄດ້ເຫັນວຽກງານທັງໝົດ
ແລະພວກເຂົາໄດ້ເຮັດມັນຕາມວິທີທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັ່ງແກ່ໂມເຊ
ພວກເຂົາໄດ້ເຮັດມັນດັ່ງນັ້ນ ແລະໂມເຊໄດ້ອວຍພອນພວກເຂົາ

໔໐

ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບໂມເຊວ່າ ໃນວັນທີໜຶ່ງຂອງເດືອນທໍາອິດ, ວັນເດືອນໃໝ່,
ເຈົ້າຈະຕັ້ງເຕັນແຫ່ງພະຍານ. ແລະເຈົ້າຈະວາງຫົບພະຍານໄວ້,
ແລະເຈົ້າຈະປົກຄຸມຫົບນັ້ນດ້ວຍຜ້າມ່ານ. ແລະເຈົ້າຈະນໍາໂຕະເຂົ້າມາ
ແລະຈັດວາງສິ່ງທີ່ຕັ້ງໄວ້ຂອງມັນ, ແລະເຈົ້າຈະນໍາຄັນຕະເກຍເຂົ້າມາ
ແລະຈຸດໂຄມໄຟຂອງມັນ.

ແລະເຈົ້າຈະວາງແທ່ນບູຊາທອງຄຳເພື່ອເຜົາເຄື່ອງຫອມໄວ້ຕໍ່ໜ້າຫົບ,
ແລະເຈົ້າຈະວາງຜ້າມ່ານປົກໄວ້ເທິງປະຕູພະລັງພະຍານ. ແລະ
ທ່ານຈະວາງແທ່ນບູຊາຂອງເຄື່ອງບູຊາໄວ້ຢູ່ຂ້າງປະຕູຂອງພະລັງພະຍານ.
ແລະເຈົ້າຈະວາງອ້ອມເຕັ້ນ, ແລະເຈົ້າຈະເຮັດໃຫ້ທຸກສິ່ງຂອງມັນສັກສິດອ້ອມຮອບ.
ແລະເຈົ້າຈະເອົານ້ຳມັນເຈີມ, ແລະເຈີມເຕັ້ນພັກ ແລະທຸກສິ່ງທີ່ຢູ່ໃນນັ້ນ,
ແລະເຈົ້າຈະຊຳລະມັນໃຫ້ບໍລິສຸດ ພ້ອມທັງເຄື່ອງໃຊ້ທັງໝົດຂອງມັນ,
ແລະມັນຈະເປັນສິ່ງບໍລິສຸດ. ແລະເຈົ້າຈະເຈີມແທ່ນບູຊາເຄື່ອງບູຊາ
ແລະເຄື່ອງໃຊ້ທັງໝົດຂອງມັນ, ແລະເຈົ້າຈະຊຳລະແທ່ນບູຊານັ້ນໃຫ້ບໍລິສຸດ,
ແລະແທ່ນບູຊານັ້ນຈະເປັນສິ່ງບໍລິສຸດທີ່ສຸດ.
ແລະເຈົ້າຈະນຳອາໂຮນແລະລູກຊາຍຂອງລາວມາທີ່ປະຕູພະລັງພະຍານ,
ແລະເຈົ້າຈະລ້າງພວກເຂົາດ້ວຍນ້ຳ. ແລະເຈົ້າຈະນຸ່ງເຄື່ອງນຸ່ງບໍລິສຸດໃຫ້ອາໂຮນ,
ແລະເຈົ້າຈະເຈີມລາວ, ແລະເຈົ້າຈະຊຳລະລາວ,
ແລະລາວຈະປະຕິບັດເປັນປະໂລຫິດແກ່ຂ້ານ້ອຍ. ແລະເຈົ້າຈະນຳລູກຊາຍຂອງລາວມາ,
ແລະເຈົ້າຈະນຸ່ງເສື້ອຄຸມໃຫ້ພວກເຂົາ.
ແລະເຈົ້າຈະເຈີມພວກເຂົາດ້ວຍວິທີດຽວກັນກັບທີ່ເຈົ້າເຈີມພໍ່ຂອງພວກເຂົາ,
ແລະພວກເຂົາຈະປະຕິບັດເປັນປະໂລຫິດຕໍ່ຂ້ອຍ, ແລະມັນຈະເປັນເຊັ່ນນັ້ນ,
ເພື່ອວ່າການເຈີມນີ້ຈະເປັນຕຳແໜ່ງປະໂລຫິດຂອງພວກເຂົາຕະຫຼອດໄປນິລັນຕອນ,
ຕະຫຼອດທຸກຊົ່ວຄົນຂອງພວກເຂົາ. ແລະໂມເຊໄດ້ເຮັດທຸກສິ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສັ່ງກັບລາວ,
ລາວໄດ້ເຮັດດັ່ງນັ້ນ.

ແລະມັນເກີດຂຶ້ນໃນເດືອນທຳອິດຂອງປີທີ່ສອງ, ຂອງການອອກໄປຂອງພວກເຂົາຈາກອີຢິບ,
ເຕັ້ນຖືກຕັ້ງຂຶ້ນໃນວັນເດືອນໃໝ່. ແລະໂມເຊໄດ້ຕັ້ງເຕັ້ນຂຶ້ນ, ແລະວາງຫົວເສົາ,
ແລະສອດຄານ, ແລະຕັ້ງເສົາຂຶ້ນ. ແລະເຂົາໄດ້ຂຶ້ນຜ້າກັນເທິງເຕັ້ນ,

ແລະເຂົາໄດ້ວາງຜ້າປົກຂອງເຕັນເທິງມັນຈາກເທິງ, ຕາມທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສັ່ງໂມເຊ.
ແລະເມື່ອໄດ້ເອົາພະຍານມາແລ້ວ, ກໍ່ໄດ້ໃສ່ເຂົ້າໄປໃນຫີບ,
ແລະໄດ້ວາງຄ້ອນຫາມໄວ້ພາຍໃຕ້ຫີບ. ແລະ ເຂົາໄດ້ນຳຫີບເຂົ້າໄປໃນເຕັນ, ແລະ
ວາງຜ້າປົກຂອງຜ້າກັນ, ແລະ ປົກຫີບແຫ່ງພະຍານໄວ້,
ຕາມວິທີທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັ່ງກັບໂມເຊ. ແລະ ວາງໂຕະໄວ້ໃນເຕັນແຫ່ງພະຍານ,
ຢູ່ທາງເໜືອນອກຜ້າກັນຂອງເຕັນ. ແລະ
ເພີ່ມຂົນມຸງແຫ່ງການນຳສະເໜີເທິງມັນຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ຕາມວິທີທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສັ່ງແກ່ໂມເຊ
ແລະເຂົາໄດ້ວາງທີ່ຕັ້ງໂຄມໄຟໄວ້ໃນເຕັນແຫ່ງພະຍານ,
ຢູ່ດ້ານຂ້າງຂອງເຕັນທີ່ຫັນໄປທາງທິດໃຕ້. ແລະ
ທ່ານໄດ້ວາງຕະກຽງຂອງມັນໄວ້ຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ຕາມວິທີທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັ່ງໂມເຊ.
ແລະເຂົາໄດ້ວາງແທ່ນບູຊາທອງຄຳໄວ້ໃນເຕັນພະຍານ ຢູ່ກົງກັນຂ້າມກັບຜ້າກັນ
ແລະລາວໄດ້ເຜົາເຄື່ອງຫອມທີ່ປະກອບຂຶ້ນຢູ່ໃນນັ້ນ,
ຄືກັນກັບທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັ່ງແກ່ໂມເຊ.
ແລະທ່ານໄດ້ວາງແທ່ນບູຊາສຳລັບເຄື່ອງຖວາຍໄວ້ຢູ່ຂ້າງປະຕູຂອງພລະໂອງ
ແລະໂມເຊໄດ້ຕັ້ງສະໜາມອ້ອມຮອບເຕັນແລະແທ່ນບູຊາ
ແລະໂມເຊໄດ້ສຳເລັດວຽກງານທັງໝົດ

ແລະເມກໄດ້ປົກຄຸມເຕັນແຫ່ງພະຍານ,
ແລະສະຫງ່າລາສີຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຕັມເຕັນນັ້ນ.
ແລະໂມເຊບໍ່ສາມາດເຂົ້າໄປໃນເຕັນແຫ່ງພະຍານໄດ້, ເພາະວ່າເມກກຳລັງປົກຄຸມຢູ່ເທິງມັນ,
ແລະເຕັນນັ້ນເຕັມໄປດ້ວຍສະຫງ່າລາສີຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ເມື່ອເມກລອຍຂຶ້ນຈາກເຕັນ,

ພວກລູກຫລານອິດສະຣາເອນກໍ່ອອກເດີນທາງພ້ອມກັບສິ່ງຂອງຂອງເຂົາເຈົ້າ.
ແຕ່ຖ້າເມກບໍ່ຂຶ້ນໄປ, ພວກເຂົາກໍ່ບໍ່ຍ້າຍອອກຈົນກວ່າມື້ທີ່ເມກຂຶ້ນໄປ.
ເມກແມ່ນຢູ່ເທິງເຕັ້ນໃນເວລາກາງວັນ,
ແລະໄຟແມ່ນຢູ່ເທິງມັນໃນເວລາກາງຄືນຕໍ່ໜ້າຊາວອິດສະລາເອນທັງໝົດ,
ຕະຫຼອດການເດີນທາງທັງໝົດຂອງເຂົາເຈົ້າ.

ພຣະວັນຄະດີຕາມມາໂກ

໑

ການເລີ່ມຕົ້ນຂອງຂ່າວດີກ່ຽວກັບພຣະເຢຊູຄຣິດ, ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ.
ດັ່ງທີ່ຂຽນໄວ້ໃນພຣະຄຳຂອງບັນດາຜູ້ເຜີຍພະຄຳ, ຈົ່ງເບິ່ງເລີຍ,
ເຮົາສິ່ງທູດສະຫວັນຂອງເຮົາໄປກ່ອນໜ້າເຈົ້າ, ຜູ້ທີ່ຈະກຽມທາງຂອງເຈົ້າໄວ້ຂ້າງໜ້າເຈົ້າ,
ສຽງຂອງຄົນຮ້ອງຢູ່ໃນທະເລຊາຍວ່າ: ຈົ່ງກຽມທາງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ຈົ່ງເຮັດທາງຢ່າງຂອງພຣະອົງໃຫ້ກົງ

ໂປຣັຟໄດ້ມາຈຸ່ມນ້ຳຢູ່ໃນຖິ່ນທຸລະກັນດານ
ແລະປະກາດການຈຸ່ມນ້ຳແຫ່ງການກັບໃຈເພື່ອການອະໄພບາບ.
ແລະປະຊາຊົນທັງໝົດຈາກແຜ່ນດິນຢູເດຍ ແລະຊາວເຢຣູຊາເລັມ ໄດ້ອອກໄປຫາລາວ
ແລະທຸກຄົນໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາໃນແມ່ນ້ຳຈໍແດນໂດຍລາວ
ໂດຍການສາລະພາບບາບຂອງເຂົາເຈົ້າ ແຕ່ໂປຣັຟນຸ່ງເຄື່ອງນຸ່ງທີ່ເຮັດດ້ວຍຂົນອູດ ແລະ
ມີແຖບໜັງຮັດແອວ ແລະ ກິນຕັກແຕນກັບນ້ຳເຜິ້ງປ່າ ແລະ ເຂົາໄດ້ປະກາດວ່າ,
ຜູ້ທີ່ເຂັ້ມແຂງກວ່າຂ້ອຍກໍາລັງມາຫຼັງຈາກຂ້ອຍ,

ຂ້ອຍບໍ່ສົມຄວນທີ່ຈະໂຄ້ງລົງແກ້ສາຍເກີບແຕະຂອງລາວ. ແທ້ຈິງແລ້ວ ຂ້ອຍໄດ້ຈຸ່ມເຈົ້າໃນນ້ຳ, ແຕ່ພຣະອົງຈະຈຸ່ມເຈົ້າໃນພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ.

ແລະມັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນໃນມື້ເຫຼົ່ານັ້ນ ພຣະເຢຊູໄດ້ມາຈາກນາຊາເຣັດແຂວງກາລິລີ ແລະລາວໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາໂດຍຢອຫານໃນແມ່ນ້ຳຈໍແດນ. ແລະ ທັນທີທີ່ຂຶ້ນມາຈາກນ້ຳ ພຣະອົງກໍ່ເຫັນທ້ອງຟ້າຖືກແຍກເປີດ ແລະ ພຣະວິນຍານລົງມາເທິງພຣະອົງເປັນດັ່ງນົກພິຣາບ ແລະມີສຽງດັງມາຈາກສະຫວັນວ່າ, ເຈົ້າແມ່ນລູກຊາຍທີ່ຮັກແພງຂອງເຮົາ, ເຮົາພໍໃຈໃນຕົວເຈົ້າ.

ແລະພຣະວິນຍານກໍ່ໄດ້ຂັບໄລ່ລາວອອກໄປໃນທະເລຊາຍທັນທີ ແລະ ພຣະອົງໄດ້ຢູ່ທີ່ນັ້ນໃນຖິ່ນທຸລະກັນດານເປັນເວລາສີ່ສິບມື້, ຖືກຊາຕານທົດລອງ, ແລະ ພຣະອົງຢູ່ກັບບັນດາສັດປ່າ, ແລະ ບັນດາທູດສະຫວັນໄດ້ປະກອບພຣະອົງ.

ຫຼັງຈາກທີ່ໂຢຮັນຖືກມອບໃຫ້ແລ້ວ, ພຣະເຢຊູໄດ້ເຂົ້າມາໃນແຂວງກາລິລີ ປະກາດຂ່າວດີກ່ຽວກັບອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ. ແລະເວົ້າວ່າ ເວລາໄດ້ເຕັມແລ້ວ ແລະ ອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ມາໃກ້ແລ້ວ, ຈົ່ງກັບໃຈ ແລະ ຈົ່ງເຊື່ອໃນຂ່າວດີ.

ໃນຂະນະທີ່ກຳລັງຍ່າງຢູ່ຂ້າງທະເລກາລິລີ ພຣະອົງໄດ້ເຫັນຊີໂມນ ແລະ ອັນດຣູ ອ້າຍນ້ອງຂອງຊີໂມນ ກຳລັງໂຍນແຫຼ່ງໃນທະເລ ເພາະວ່າພວກເຂົາເປັນຊາວປະມົງ ແລະພຣະເຢຊູຕົວຈິງເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ: ຈົ່ງມາຕາມຂ້ອຍເທິນ, ແລະຂ້ອຍຈະເຮັດໃຫ້ພວກເຈົ້າກາຍເປັນຊາວປະມົງມະນຸດ. ແລະພວກເຂົາກໍ່ປະຖິ້ມແຫຂອງເຂົາເຈົ້າທັນທີ ແລ້ວຕິດຕາມພຣະອົງໄປ ແລະໄດ້ໄປຂ້າງໜ້າຈາກທີ່ນັ້ນໜ້ອຍໜຶ່ງ, ໄດ້ເຫັນຢາໂກໂບລູກຂອງຊີເບດາຍ

ແລະໂຢຮັນອ້າຍນ້ອງຂອງລາວ, ແລະເຂົາເຈົ້າຢູ່ໃນເຮືອກຳລັງແປງແຫ. ແລະ ທັນທີນັ້ນ
ພຣະອົງກໍ່ເອີ້ນພວກເຂົາ. ແລະ
ພວກເຂົາໄດ້ປະຖົມພໍ່ຂອງພວກເຂົາຄືເຊເບດາຍໄວ້ໃນເຮືອກັບພວກລູກຈ້າງ,
ແລ້ວພວກເຂົາກໍ່ໄປຕາມພຣະອົງ.

ແລະເຂົາເຈົ້າເຂົ້າໄປໃນຄາເປີນາອຸມ, ແລະທັນທີໃນວັນສະບາໂຕ
ພຣະອົງໄດ້ເຂົ້າໄປໃນສະຖານທີ່ຊຸມນຸມແລ້ວສອນ.
ແລະພວກເຂົາປະຫລາດໃຈຕໍ່ການສອນຂອງພຣະອົງ,
ເພາະວ່າພຣະອົງກຳລັງສອນພວກເຂົາຄືກັບຜູ້ທີ່ມີອຳນາດ, ແລະບໍ່ແມ່ນຄືກັບພວກຄົນພິ.
ແລະມີຜູ້ຊາຍຄົນໜຶ່ງຢູ່ໃນການຊຸມນຸມຂອງເຂົາເຈົ້າທີ່ມີວິນຍານບໍ່ສະອາດ,
ແລະລາວໄດ້ຮ້ອງອອກມາ ກ່າວວ່າ, ເອີ້ຍ! ພວກເຮົາມີຫຍັງກັບເຈົ້າ, ເຢຊູຊາວນາຊາເຣັດ?
ເຈົ້າມາທຳລາຍພວກເຮົາບໍ່? ຂ້ອຍຮູ້ວ່າເຈົ້າເປັນໃຜ, ເຈົ້າເປັນຜູ້ບໍລິສຸດຂອງພຣະເຈົ້າ.
ແລະພຣະເຢຊູໄດ້ຕິເດຍນມັນ ໂດຍກ່າວວ່າ ຈົ່ງນຶ່ງເງຽບ ແລະອອກໄປຈາກເຂົາ
ແລະວິນຍານບໍ່ສະອາດໄດ້ກະຕຸກກະຕືກລາວ ແລະຮ້ອງອອກມາດ້ວຍສຽງໃຫຍ່
ແລ້ວອອກໄປຈາກລາວ. ແລະທຸກຄົນຕ່າງປະຫລາດໃຈ ຈົນເຂົາເຈົ້າໄດ້ຖຽງກັນເອງວ່າ
ນີ້ແມ່ນຫຍັງ ຄຳສອນໃໝ່ນີ້ແມ່ນຫຍັງ ເພາະວ່າເຂົາສົ່ງວິນຍານບໍ່ສະອາດດ້ວຍສິດອຳນາດ
ແລະເຂົາເຈົ້າກໍ່ເຊື່ອຟັງເຂົາ
ແລະຊື່ສຽງຂອງພຣະອົງໄດ້ແຜ່ໄປທັນທີທົ່ວພາກພື້ນອ້ອມຂ້າງຂອງແຄວ້ນກາລິລີ

ແລະພວກເຂົາກໍ່ອອກຈາກໂຮງຊຸມນຸມທັນທີ ແລ້ວເຂົ້າໄປໃນເຮືອນຂອງຊີໂມນ ແລະອັນດຣູ
ພ້ອມກັບຢາໂກໂບ ແລະໂຢຮັນ. ແຕ່ແມ່ຍິງຂອງຊີໂມນກຳລັງນອນຢູ່ເປັນໄຂ້.
ແລະເຂົາເຈົ້າກໍ່ບອກເຂົາກ່ຽວກັບນາງທັນທີ. ແລະພຣະອົງໄດ້ເຂົ້າມາໃກ້,
ຊົງຍິກນາງຂຶ້ນໂດຍຈັບມືຂອງນາງ, ແລະໄຂ້ກໍ່ປ່ອຍນາງທັນທີ,

ແລະນາງກໍ່ໄດ້ຮັບໃຊ້ພວກເຂົາ. ເມື່ອຕອນແລງມາເຖິງ, ເວລາທີ່ດວງອາທິດຕົກ, ພວກເຂົາໄດ້ນຳຄົນເຈັບທຸກຄົນ ແລະ ຄົນທີ່ຖືກຜີເຂົ້າມາຫາພຣະອົງ. ແລະເມືອງທັງໝົດໄດ້ຖືກລວບລວມເຂົ້າກັນຢູ່ທີ່ປະຕູ. ແລະພຣະອົງໄດ້ປິ່ນປົວຫຼາຍຄົນທີ່ເປັນພະຍາດຕ່າງໆຢ່າງຮ້າຍແຮງ, ແລະໄດ້ຂັບໄລ່ຜີຫຼາຍອອກໄປ, ແລະ ບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ພວກຜີເວົ້າ, ເພາະວ່າພວກມັນຮູ້ວ່າພຣະອົງເປັນພຣະຄຣິດ.

ແລະໃນຕອນເຊົ້າມືດ ທ່ານໄດ້ລຸກຂຶ້ນອອກໄປ ແລະໄດ້ໄປຍັງສະຖານທີ່ຖິ້ນທຸລະກັນດານ ແລະຢູ່ທີ່ນັ້ນທ່ານໄດ້ອະທິຖານ ແລະຊົໂມນກັບພວກທີ່ຢູ່ກັບລາວໄດ້ຕິດຕາມລາວໄປ ແລະເມື່ອພົບລາວແລ້ວ, ເຂົາເຈົ້າກໍ່ເວົ້າກັບລາວວ່າ ທຸກຄົນກຳລັງຊອກຫາເຈົ້າ. ແລະພຣະອົງກໍ່ຕັ້ງເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ, ໃຫ້ພວກເຮົາໄປຍັງເມືອງນ້ອຍໆທີ່ຢູ່ໃກ້ຄຽງ, ເພື່ອວ່າຂ້ານ້ອຍຈະໄດ້ປະກາດຢູ່ທີ່ນັ້ນດ້ວຍ, ເພາະວ່າຂ້ານ້ອຍໄດ້ອອກມາເພື່ອຈຸດປະສົງນີ້. ແລະ ພຣະອົງໄດ້ປະກາດໃນບັນດາສະຖານທີ່ຊຸມນຸມຂອງເຂົາເຈົ້າທົ່ວທັງແຂວງກາລິລີ ແລະໄລ່ປີສາດອອກ.

ແລະມີຄົນເປັນໂລກຮ້າຍຄົນໜຶ່ງມາຫາພຣະອົງ, ຂໍຮ້ອງແລະຄຸກເຂົ້າລົງຕໍ່ພຣະອົງ, ທູນວ່າຖ້າພຣະອົງຕ້ອງການ, ພຣະອົງສາມາດຊຳລະຂ້ານ້ອຍໃຫ້ສະອາດໄດ້. ແຕ່ພຣະເຢຊູມີຄວາມເມດຕາ, ຈຶ່ງຍື່ນມືສຳຜັດລາວ ແລະ ກ່າວກັບລາວວ່າ, ເຮົາຕ້ອງການ, ຈົ່ງສະອາດເທົ່ານັ້ນ. ແລະເມື່ອລາວເວົ້າແລ້ວ ໂລກເຮື້ອນກໍ່ອອກຈາກລາວທັນທີ ແລະລາວກໍ່ຖືກຊຳລະໃຫ້ສະອາດ ແລະພຣະອົງໄດ້ເຕືອນລາວຢ່າງເຂັ້ມງວດ ແລ້ວກໍ່ຂັບໄລ່ລາວອອກໄປທັນທີ ແລະກ່າວແກ່ລາວວ່າ ເບິ່ງ, ຢ່າເວົ້າຫຍັງກັບໃຜເລີຍ, ແຕ່ໄປສະແດງຕົວເຈົ້າເອງຕໍ່ປະໂຫຍດ ແລະຖວາຍເຄື່ອງບູຊາກ່ຽວກັບການຊຳລະຂອງເຈົ້າຕາມທີ່ໂມເຊສັ່ງໄວ້ເພື່ອເປັນພະຍານແກ່ເຂົາເຈົ້າ

າ. ແຕ່ເຂົາໄປອອກແລ້ວເລີ່ມປະກາດຫຼາຍແລະເຜີຍແຜ່ຄຳນັ້ນ,
ດັ່ງນັ້ນລາວຈຶ່ງບໍ່ສາມາດເຂົ້າໄປໃນເມືອງຢ່າງເປີດເຜີຍໄດ້ອີກຕໍ່ໄປ,
ແຕ່ຢູ່ນອກໃນສະຖານທີ່ຖິ້ນທຸລະກັນດານ, ແລະພວກເຂົາມາຫາລາວຈາກທຸກທິດທຸກທາງ.

໒

ແລະ ພຣະອົງໄດ້ເຂົ້າໄປໃນຄາເປີນາອຸມອີກຄັ້ງຫຼັງຈາກຜ່ານໄປຫຼາຍມື້, ແລະ
ປະຊາຊົນໄດ້ຍິນວ່າພຣະອົງຢູ່ໃນເຮືອນ. ແລະ ທັນທີນັ້ນ
ປະຊາຊົນຈຳນວນຫຼາຍໄດ້ມາຊຸມນຸມກັນ, ຈົນບໍ່ມີພື້ນທີ່ເຫຼືອແມ່ນແຕ່ບໍລິເວນປະຕູ, ແລະ
ພຣະອົງໄດ້ປະກາດພຣະທຳແກ່ເຂົາເຈົ້າ. ແລະເຂົາເຈົ້າມາຫາລາວ
ນຳເອົາຄົນເປັນອາການຢຸດຊາທີ່ຖືກຍົກໂດຍຄົນສີ່ຄົນ.
ແລະເນື່ອງຈາກບໍ່ສາມາດເຂົ້າໄກ້ລາວໄດ້ຍ້ອນຝູງຊົນ,
ເຂົາເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ເປີດຫຼັງຄາບ່ອນທີ່ລາວຢູ່, ແລະເມື່ອຊຸດອອກແລ້ວ ເຂົາເຈົ້າກໍ່ປ່ອຍເສື້ອລົງມາ
ທີ່ຄົນອຳພາດນອນຢູ່. ແຕ່ເມື່ອພຣະເຢຊູເຫັນຄວາມເຊື່ອຂອງເຂົາເຈົ້າ,
ພຣະອົງຈຶ່ງກ່າວກັບຄົນເປັນອຳພາດວ່າ, ລູກເອີຍ, ບາບຂອງເຈົ້າໄດ້ຖືກໃຫ້ອະໄພແລ້ວ.
ແຕ່ມີພວກອາຈານສອນພຣະທຳບາງຄົນນັ່ງຢູ່ທີ່ນັ້ນ ແລະກຳລັງໂຕ່ຕອງຢູ່ໃນໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າ
ເປັນຫຍັງຄົນນີ້ຈຶ່ງເວົ້າໝິ່ນປະມາດແບບນີ້? ໃຜສາມາດໃຫ້ອະໄພບາບໄດ້
ຖ້າບໍ່ແມ່ນພຣະເຈົ້າເທົ່ານັ້ນ? ແລະ ພຣະເຢຊູກໍ່ຮູ້ທັນທີໃນວິນຍານຂອງພຣະອົງວ່າ
ເຂົາເຈົ້າກຳລັງໂຄ່ຄວນຢູ່ໃນໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າເອງດັ່ງນັ້ນ, ຈຶ່ງກ່າວກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ,
ເປັນຫຍັງພວກເຈົ້າຈຶ່ງໂຄ່ຄວນສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ຢູ່ໃນຫົວໃຈຂອງພວກເຈົ້າ? ຫຍັງງ່າຍກວ່າ,
ເວົ້າກັບຄົນເປັນອຳພາດວ່າ ບາບຂອງເຈົ້າຖືກໃຫ້ອະໄພແລ້ວ ຫຼື ເວົ້າວ່າ ລຸກຂີ້ນ ແລະ
ຍົກເສື້ອນອນຂອງເຈົ້າ ແລະ ຍ່າງ?
ແຕ່ເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະໄດ້ຮູ້ວ່າລູກຊາຍຂອງມະນຸດມີສິດອຳນາດໃຫ້ອະໄພບາບເທິງແຜ່ນດິນໂລກ

, ພຣະອົງຈຶ່ງກ່າວກັບຄົນເປັນອຳພາດວ່າ, ຂ້ອຍເວົ້າກັບເຈົ້າວ່າ,
ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນແລະຍົກເສື້ອນອນຂອງເຈົ້າ ແລ້ວກັບໄປເຮືອນຂອງເຈົ້າເອງ.
ແລະລາວກໍລຸກຂຶ້ນທັນທີ, ແລະຍົກເອົາເສື້ອອອກໄປຕໍ່ໜ້າຄົນທັງໝົດ,
ຈົນຄົນທັງໝົດປະຫລາດໃຈແລະສັນລະເສີນພຣະເຈົ້າໂດຍກ່າວວ່າ
ພວກເຮົາບໍ່ເຄີຍເຫັນແບບນີ້ມາກ່ອນເລີຍ.

ແລະພຣະອົງໄດ້ເສດັອອກໄປອີກຄັ້ງຢູ່ຂ້າງທະເລ, ແລະຝູງຊົນທັງໝົດໄດ້ມາຫາພຣະອົງ,
ແລະພຣະອົງໄດ້ສອນພວກເຂົາ. ແລະໃນຂະນະທີ່ຜ່ານໄປ,
ພຣະອົງໄດ້ເຫັນເລວີລູກຊາຍຂອງອັລເຟອຸດກຳລັງນັ່ງຢູ່ບ່ອນເກັບພາສີ,
ແລະພຣະອົງໄດ້ກ່າວກັບລາວວ່າ, ຈົ່ງຕິດຕາມເຮົາ.
ແລະລາວໄດ້ລຸກຂຶ້ນແລ້ວຕິດຕາມພຣະອົງ.

ແລະມັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນວ່າໃນຂະນະທີ່ພຣະອົງກຳລັງນອນຢູ່ໃນເຮືອນຂອງພຣະອົງ,
ຄົນເກັບພາສີແລະຄົນບາບຫຼາຍຄົນກໍ່ນອນຮ່ວມກັບພຣະເຢຊູແລະສາວົກຂອງພຣະອົງ,
ເພາະວ່າມີຫຼາຍຄົນ, ແລະພວກເຂົາໄດ້ຕິດຕາມພຣະອົງ.
ແລະພວກນັກຂຽນແລະພວກຟາຣີຊາຍໄດ້ເຫັນລາວກິນກັບພວກຄົນເກັບພາສີແລະຄົນບາ
ບ, ກຳລັງເວົ້າກັບພວກສາວົກຂອງລາວວ່າ,
ເປັນຫຍັງລາວຈຶ່ງກິນແລະດື່ມກັບພວກຄົນເກັບພາສີແລະຄົນບາບ? ແລະ
ເມື່ອພຣະເຢຊູໄດ້ຍິນ, ພຣະອົງຈຶ່ງຕົວດກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ, ຄົນທີ່ເຂັ້ມແຂງບໍ່ຕ້ອງການແພດ,
ແຕ່ຄົນທີ່ເຈັບປ່ວຍຕ້ອງການ. ຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ມາເພື່ອເອີ້ນຄົນຊອບທຳ,
ແຕ່ມາເອີ້ນຄົນບາບໃຫ້ກັບໃຈ.

ແລະພວກສາວົກຂອງໂຢຮັນກັບພວກສາວົກຂອງພວກຟາຣີຊາຍກໍລັງຖືອົດອາຫານຢູ່.
ແລະພວກເຂົາມາຖາມລາວວ່າ,

ເປັນຫຍັງພວກສາວົກຂອງໂຢຮັນແລະພວກສາວົກຂອງພວກຟາຣີຊາຍຖືອົດອາຫານ,
ແຕ່ພວກສາວົກຂອງທ່ານບໍ່ຖືອົດອາຫານ? ແລະ ພຣະເຢຊູໄດ້ກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ:
ລູກຊາຍຂອງຫ້ອງແຕ່ງງານຈະສາມາດອົດອາຫານໄດ້ບໍ່
ໃນຂະນະທີ່ເຈົ້າບ່າວຢູ່ກັບພວກເຂົາ? ຕາບໃດທີ່ພວກເຂົາມີເຈົ້າບ່າວຢູ່ກັບຕົນເອງ,
ພວກເຂົາບໍ່ສາມາດອົດອາຫານໄດ້. ແຕ່ວັນເວລາຈະມາເຖິງ
ເມື່ອເຈົ້າບ່າວຖືກເອົາໄປຈາກເຂົາເຈົ້າ
ແລະຫຼັງຈາກນັ້ນເຂົາເຈົ້າຈະອົດອາຫານໃນວັນເວລາເຫຼົ່ານັ້ນ.
ບໍ່ມີໃຜຫຍິບຜ້າປະທັບທີ່ເປັນຜ້າບໍ່ຫດເທິງເສື້ອຜ້າເກົ່າ, ຖ້າບໍ່ແມ່ນດັ່ງນັ້ນ,
ມັນຈະເອົາຄວາມເຕັມຂອງມັນໄປ, ຄືຜ້າໃໝ່ຈາກຜ້າເກົ່າ,
ແລະຮອຍແຕກທີ່ຮ້າຍແຮງກວ່າກໍ່ເກີດຂຶ້ນ.
ແລະບໍ່ມີໃຜຖືມເຫຼົ້າອະງຸ່ນໃໝ່ເຂົ້າໄປໃນຖົງໜັງເກົ່າ, ຖ້າບໍ່ແມ່ນແນວນັ້ນ,
ເຫຼົ້າອະງຸ່ນໃໝ່ຈະເຮັດໃຫ້ຖົງໜັງແຕກ, ແລະເຫຼົ້າອະງຸ່ນກໍ່ໄຫຼອອກ ແລະຖົງໜັງກໍ່ເສຍຫາຍ,
ແຕ່ເຫຼົ້າອະງຸ່ນໃໝ່ຕ້ອງຖືກໃສ່ເຂົ້າໄປໃນຖົງໜັງໃໝ່.

ແລະມັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນທີ່ລາວຜ່ານໄປໃນວັນສັບບາໂຕຜ່ານທົ່ງນາ,
ແລະພວກສາວົກຂອງລາວໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນເດີນທາງໂດຍການຖົບຫົວຂ້າວ.
ແລະພວກຟາຣີຊາຍກໍ່ເວົ້າກັບເຂົາວ່າ, ເບິ່ງເບາ, ເຂົາເຈົ້າເຮັດຫຍັງໃນວັນສະບາໂຕທີ່ບໍ່ຖືກອະນຸຍາດ. ແລະ ເຂົາເອງກໍ່ເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ,
ທ່ານບໍ່ເຄີຍອ່ານເລີຍບໍ່ວ່າ ດາວິດໄດ້ເຮັດຫຍັງ ເມື່ອເຂົາມີຄວາມຕ້ອງການ ແລະ
ເຂົາເອງກັບພວກທີ່ຢູ່ກັບເຂົາຫົວໂຫຍ?
ແນວໃດລາວຈຶ່ງເຂົ້າໄປໃນເຮືອນຂອງພຣະເຈົ້າໃນສະໄໝອາບີອາທາເປັນມະຫາສະໝັກ
ແລະກິນເຂົ້າຈີ່ແຫ່ງການຖວາຍ
ເຊິ່ງບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ກິນນອກຈາກພວກມະຫາສະໝັກເທົ່ານັ້ນ

ແລະໄດ້ໃຫ້ແກ່ພວກທີ່ຢູ່ກັບລາວດ້ວຍ? ແລະ ພຣະອົງ ກໍ່ ຕຣັສ ກັບ ເຂົາເຈົ້າ ວ່າ, ວັນ
ສັບບາໂຕ ເກີດ ຂຶ້ນ ເພື່ອ ມະນຸດ, ບໍ່ ແມ່ນ ມະນຸດ ເກີດ ຂຶ້ນ ເພື່ອ ວັນ ສັບບາໂຕ ດັ່ງນັ້ນ
ບຸດມະນຸດຈຶ່ງເປັນເຈົ້ານາຍແມ້ກະທັ້ງວັນສະບາໂຕ

໓

ແລະ ພຣະອົງໄດ້ເຂົ້າໄປອີກຄັ້ງເຂົ້າໃນສະຖານທີ່ຊຸມນຸມ, ແລະ
ມີຜູ້ຊາຍຄົນໜຶ່ງຢູ່ທີ່ນັ້ນທີ່ມີມືເຫຼ້ຍວແຫ້ງ. ແລະພວກເຂົາກໍາລັງເຝົ້າເບິ່ງລາວວ່າ
ລາວຈະປ່ຽນປົວລາວໃນວັນສັບບາໂຕບໍ່, ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະໄດ້ກ່າວຫາລາວ. ແລະ
ພຣະອົງກໍ່ຕັດສິນໃຈເວົ້າກັບຄົນທີ່ມີມືເຫຼ້ຍແຫ້ງວ່າ ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນມາຢືນຢູ່ກາງ. ແລະ
ພຣະອົງກໍ່ຕັ້ງຄໍາຖາມກັບພວກເຂົາວ່າ, ມັນເປັນທີ່ອະນຸຍາດໃນວັນສະບາໂຕທີ່ຈະເຮັດດີ ຫຼື
ເຮັດຊົ່ວບໍ່? ຈະຊ່ວຍຈິດວິນຍານໃຫ້ລອດ ຫຼື ຂ້າມັນບໍ່? ແຕ່ພວກເຂົາກໍ່ມີງຽບ.
ແລະເມື່ອພຣະອົງມອງອ້ອມພວກເຂົາດ້ວຍຄວາມໂກດ,
ເສົ້າໂສກກ່ຽວກັບການແຂງກະດ້າງຂອງຫົວໃຈຂອງພວກເຂົາ,
ພຣະອົງຈຶ່ງກ່າວກັບຜູ້ຊາຍຄົນນັ້ນວ່າ, ຈົ່ງຍື່ນມືຂອງເຈົ້າອອກ. ແລະລາວກໍ່ຍື່ນອອກ,
ແລະມືຂອງລາວກໍ່ຟື້ນຟູສຸຂະພາບດີເໝືອນກັບມືອີກຂ້າງໜຶ່ງ.
ແລະພວກຟາຣີຊາຍໄດ້ອອກໄປທັນທີ ແລະເຮັດຄວາມປົກສາກັບພວກເຮົາໂຮດຽນຕໍ່ກັບລາວ
ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະທຳລາຍລາວ.

ແລະພຣະເຢຊູໄດ້ຖອນຕົວໄປກັບບັນດາສາວິກຂອງພຣະອົງໄປຫາທະເລ,
ແລະຝູງຊົນຈຳນວນຫຼາຍຈາກແຂວງກາລິລີໄດ້ຕິດຕາມພຣະອົງ, ແລະຈາກແຂວງຢູເດຍ
ແລະຈາກເຢຣູຊາເລັມ ແລະຈາກແຂວງອິດຼເມຍ ແລະຈາກເຂດຟາກຂ້າງແມ່ນ້ຳຈໍແດນ
ແລະຈາກແຂວງໄທ ແລະໄຊດອນ, ຝູງຊົນຈຳນວນຫຼາຍ, ເມື່ອໄດ້ຍິນສິ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ເຮັດ,

ໄດ້ມາຫາພຣະອົງ. ແລະ ພຣະອົງໄດ້ກ່າວຕໍ່ບັນດາສາວົກຂອງພຣະອົງ
ເພື່ອໃຫ້ເຮືອນ້ອຍສໍຖ້າພຣະອົງ ເພາະຝູງຊົນ ເພື່ອວ່າເຂົາເຈົ້າຈະບໍ່ຊຸກຮູ້ດພຣະອົງ
ເພາະວ່າພຣະອົງໄດ້ປັ່ນປົວຄົນຫຼາຍ,
ດັ່ງນັ້ນຄົນທັງໝົດທີ່ເປັນພະຍາດຈຶ່ງພາກັນແຫຍ່ງເຂົ້າມາຫາພຣະອົງເພື່ອຈະໄດ້ສໍາຜັດພຣະ
ອົງ. ແລະ ວິນຍານທີ່ບໍ່ສະອາດ ເມື່ອໃດທີ່ເຂົາເຫັນພຣະອົງ ກໍ່ລົ້ມລົງຕໍ່ພຣະອົງ ແລະ
ຮ້ອງອອກມາວ່າ ທ່ານເປັນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະພຣະອົງໄດ້ຕິຕຽນພວກເຂົາຫຼາຍຄັ້ງ
ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະບໍ່ເຮັດໃຫ້ພຣະອົງເປັນທີ່ຮູ້ຈັກຊັດເຈນ.

ແລະລາວໄດ້ຂຶ້ນໄປເທິງພູ, ແລະລາວໄດ້ເອີ້ນຜູ້ທີ່ລາວຕ້ອງການ,
ແລະພວກເຂົາກໍ່ໄປຫາລາວ. ແລະ ພຣະອົງໄດ້ເຮັດສິບສອງຄົນ
ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະຢູ່ກັບພຣະອົງ ແລະ ເພື່ອວ່າພຣະອົງຈະສົ່ງພວກເຂົາໄປປະກາດ
ແລະມີສິດອໍານາດທີ່ຈະຮັກສາພະຍາດຕ່າງໆ ແລະ ຂັບໄລ່ພວກປີສາດອອກໄປ
ແລະເຂົາໄດ້ຕັ້ງຊື່ໃຫ້ຊື່ໂມນວ່າເປໂຕຣ ແລະ ຢາໂກບລູກຊາຍຂອງເຊເບດາຍ ແລະ
ໂຢຮັນພິນ້ອງຂອງຢາໂກບ, ແລະ ພຣະອົງໄດ້ປະທານຊື່ໃຫ້ພວກເຂົາວ່າ ໂບອານເນີເກສ,
ຊຶ່ງແປວ່າ ລູກຊາຍແຫ່ງຟ້າຮ້ອງ, ແລະ ອັນເດຣອາ ແລະ ຟິລິບ ແລະ ບາໂທໂລມາຍ ແລະ
ມັດທາຍ ແລະ ໂທມາສ ແລະ ຢາໂກໂບລູກຊາຍຂອງອານຟາຍອຸດ ແລະ ທັດດາຍອຸດ ແລະ
ຊື່ໂມນຊາວຄານານ ແລະຢູດາ ອິສກາຣີໂອດ, ຜູ້ທີ່ໄດ້ມອບລາວໄວ້.

ແລະພວກເຂົາມາເຂົ້າໄປໃນເຮືອນ, ແລະຝູງຊົນກໍ່ມາຮ່ວມກັນອີກຄັ້ງ,
ດັ່ງນັ້ນພວກເຂົາຈຶ່ງບໍ່ສາມາດກິນເຂົ້າຈີ່ໄດ້ເລີຍ. ແລະເມື່ອພວກຄົນຂອງລາວໄດ້ຍິນແລ້ວ,
ພວກເຂົາກໍ່ອອກໄປເພື່ອຈັບລາວ, ເພາະວ່າພວກເຂົາກໍາລັງເວົ້າວ່າລາວປະຫລາດໃຈ.
ແລະພວກນັກຮຽນຈາກເຢຣູຊາເລັມທີ່ໄດ້ລົງມາກໍາລັງເວົ້າວ່າ ລາວມີເບເອນເຊບູນ,
ແລະວ່າລາວໄລ່ພວກປີສາດອອກໂດຍຜູ້ປົກຄອງຂອງພວກປີສາດ.

ແລະມີເອີ້ນພວກເຂົາມາ, ພຣະອົງກຳລັງກ່າວກັບພວກເຂົາໃນຄຳປຽບທຽບວ່າ:

ແນວໃດຊາຕານຈຶ່ງສາມາດໄລ່ຊາຕານອອກໄດ້?

ແລະຖ້າອານາຈັກໃດຖືກແບ່ງແຍກພາຍໃນຕົນເອງ, ອານາຈັກນັ້ນກໍບໍ່ສາມາດຢືນໝັ້ນໄດ້,

ແລະຖ້າເຮືອນໃດຖືກແບ່ງແຍກພາຍໃນຕົວມັນເອງ, ເຮືອນນັ້ນກໍບໍ່ສາມາດຢືນໝັ້ນໄດ້.

ແລະຖ້າຊາຕານລຸກຂຶ້ນຕໍ່ຕົນເອງແລະຖືກແບ່ງແຍກ, ມັນບໍ່ສາມາດຢືນໝັ້ນໄດ້, ແຕ່ມີຈຸດຈົບ.

ບໍ່ມີຜູ້ໃດສາມາດເຂົ້າໄປໃນເຮືອນຂອງຄົນເຂັ້ມແຂງແລ້ວປ້ອນເອົາເຄື່ອງໃຊ້ຂອງລາວໄດ້,

ຖ້າບໍ່ໄດ້ມັດຄົນເຂັ້ມແຂງນັ້ນກ່ອນ, ແລະຫຼັງຈາກນັ້ນລາວຈຶ່ງຈະປ້ອນເຮືອນຂອງລາວໄດ້.

ແທ້ຈິງຂ້ອຍເວົ້າກັບເຈົ້າວ່າ

ບາບທັງໝົດແລະການໝົ່ນປະໝາດຫຼາຍເທົ່າໃດກໍຕາມທີ່ເຂົາເຈົ້າໝົ່ນປະໝາດ

ຈະຖືກໃຫ້ອະໄພແກ່ລູກຫຼານມະນຸດ ຜູ້ໃດທີ່ກ່າວໝົ່ນປະໝາດຕໍ່ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ,

ຈະບໍ່ໄດ້ຮັບການໃຫ້ອະໄພຕະຫຼອດໄປ, ແຕ່ຈະຕ້ອງຮັບຜິດຕໍ່ການພິພາກສານິລັນຕອນ.

ເພາະວ່າພວກເຂົາກຳລັງເວົ້າວ່າ ລາວມີວິນຍານບໍ່ສະອາດ.

ດັ່ງນັ້ນ ແມ່ຂອງລາວ ແລະ ພີ່ນ້ອງຂອງລາວ ມາ, ແລະ ຢືນຢູ່ຂ້າງນອກ ສົ່ງຄົນໄປຫາລາວ

ເພື່ອເອີ້ນລາວ. ແລະມີຝູງຊົນນັ່ງຢູ່ອ້ອມຮອບລາວ, ພວກເຂົາຈຶ່ງເວົ້າກັບລາວວ່າ, ເບິ່ງ,

ແມ່ຂອງທ່ານແລະພີ່ນ້ອງຂອງທ່ານຢູ່ຂ້າງນອກກຳລັງຊອກຫາທ່ານ.

ແລະພຣະອົງຕອບພວກເຂົາວ່າ, ຜູ້ໃດແມ່ນແມ່ຂອງເຮົາ ຫຼື ພີ່ນ້ອງຂອງເຮົາ? ແລະໄດ້ເບິ່ງ

ອ້ອມຮອບຜູ້ທີ່ນັ່ງຢູ່ອ້ອມຮອບລາວ, ລາວເວົ້າວ່າ, ເບິ່ງ, ນີ້ແມ່ຂອງຂ້ອຍ ແລະ ພີ່ນ້ອງຂອງ

ຂ້ອຍ, ເພາະວ່າຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ເຮັດຕາມຄວາມປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າ

ຜູ້ນັ້ນແມ່ນພີ່ນ້ອງຊາຍຂອງຂ້ອຍ ແລະ ພີ່ນ້ອງຍິງຂອງຂ້ອຍ ແລະ ແມ່ຂອງຂ້ອຍ

ແລະ ອີກຄັ້ງ ພຣະອົງໄດ້ເລີ່ມສອນຢູ່ຂ້າງທະເລ, ແລະ
ຝູງຊົນຈຳນວນຫຼາຍໄດ້ມາຊຸມນຸມກັນຫາພຣະອົງ,
ຈົນພຣະອົງຕ້ອງເຂົ້າໄປນັ່ງຢູ່ໃນເຮືອທີ່ຢູ່ໃນທະເລ, ແລະ
ຝູງຊົນທັງໝົດຢູ່ຕາມຝັ່ງທະເລເທິງແຜ່ນດິນ.
ແລະລາວໄດ້ສອນພວກເຂົາດ້ວຍຄຳປຽບທຳຫຼາຍຢ່າງ,
ແລະລາວໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຂົາໃນການສອນຂອງລາວວ່າ, ຈົ່ງຟັງ. ຈົ່ງເບິ່ງ,
ຊາວນາຜູ້ຫວ່ານໄດ້ອອກໄປເພື່ອຫວ່ານເມັດພືດ. ແລະມັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນວ່າ
ໃນຂະນະທີ່ກຳລັງຫວ່ານ, ເມັດພືດບາງເມັດໄດ້ຕົກລົງເທິງທາງ,
ແລະນົກໄດ້ມາກິນມັນຈົນໝົດ ແລະເມັດອື່ນຕົກລົງເທິງພື້ນທີ່ຫີນ ບ່ອນທີ່ບໍ່ມີດິນຫຼາຍ
ແລະມັນງອກຂຶ້ນທັນທີ ເພາະວ່າດິນບໍ່ມີຄວາມເລິກ ແຕ່ເມື່ອດວງອາທິດຂຶ້ນແລ້ວ
ມັນກໍ່ຖືກເຜົາ, ແລະຍ້ອນບໍ່ມີຮາກ ມັນຈຶ່ງແຫ້ງໄປ ແລະອັນອື່ນຕົກລົງໃສ່ພຸ່ມຫນາມ,
ແລະຫນາມເຫຼົ່ານັ້ນກໍ່ຂຶ້ນມາແລ້ວບົບຄັ້ງມັນ, ແລະມັນບໍ່ໃຫ້ຫມາກໄມ້.
ແລະເມັດອື່ນໄດ້ຕົກລົງໃສ່ດິນດີ ແລະໄດ້ອອກຫມາກໄມ້ທີ່ຂຶ້ນມາແລະເຕີບໃຫຍ່,
ແລະໄດ້ເກີດຜົນສາມສິບເທົ່າ, ຫົກສິບເທົ່າ ແລະຮ້ອຍເທົ່າ. ແລະເຂົາກ່າວກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ,
ຜູ້ໃດມີຫຼືທີ່ຈະຟັງ ຈົ່ງຟັງເອົາເຖິດ. ແຕ່ເມື່ອພຣະອົງຢູ່ຄົນດຽວ,
ພວກຜູ້ທີ່ຢູ່ອ້ອມຂ້າງພຣະອົງພ້ອມກັບພວກສົບສອງໄດ້ຖາມພຣະອົງກ່ຽວກັບຄຳອຸປະມາ
ນັ້ນ. ແລະລາວກ່າວກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ,
ພວກເຈົ້າໄດ້ຮັບການໃຫ້ຮູ້ຄວາມລຶກລັບຂອງອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ,
ແຕ່ສຳລັບຄົນເຫຼົ່ານັ້ນທີ່ຢູ່ຂ້າງນອກ, ທຸກສິ່ງກາຍເປັນໃນຄຳອຸປະມາ. ເພື່ອວ່າເມື່ອເບິ່ງ
ພວກເຂົາເຈົ້າກໍ່ເຫັນ ແຕ່ບໍ່ເຫັນຈິງ, ແລະເມື່ອຟັງ ພວກເຂົາເຈົ້າກໍ່ໄດ້ຍິນ ແຕ່ບໍ່ເຂົ້າໃຈ,
ຢ່າໃຫ້ພວກເຂົາເຈົ້າກັບໃຈ ແລະບາບຂອງພວກເຂົາເຈົ້າຈະຖືກໃຫ້ອະໄພ.

ແລະ ພຣະອົງກໍ່ຕັ້ງກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ ພວກເຈົ້າບໍ່ຮູ້ຄຳປຽບທຽບນີ້ບໍ່

ແລ້ວພວກເຈົ້າຈະຮູ້ຄຳປຽບທຽບທັງໝົດໄດ້ແນວໃດ? ຜູ້ຫວ່ານ ຫວ່ານຄຳ.
ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຜູ້ທີ່ຢູ່ຂ້າງທາງ ບ່ອນທີ່ພຣະທຳຖືກຫວ່ານ, ແລະເມື່ອເຂົາເຈົ້າໄດ້ຍິນ,
ຊາຕານກໍ່ມາທັນທີ ແລະເອົາພຣະທຳທີ່ຖືກຫວ່ານໄວ້ໃນຫົວໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າໄປ. ແລະ
ເຫຼົ່ານີ້ກໍ່ຄືກັນ ແມ່ນຜູ້ທີ່ຖືກຫວ່ານເທິງສະຖານທີ່ຫິນ, ຜູ້ທີ່ເມື່ອເຂົາເຈົ້າໄດ້ຍິນຄຳ,
ເຂົາເຈົ້າກໍ່ຮັບມັນດ້ວຍຄວາມຍິນດີທັນທີ ແລະພວກເຂົາບໍ່ມີຮາກໃນຕົວເອງ,
ແຕ່ເປັນພຽງຊົ່ວຄາວ, ຫຼັງຈາກນັ້ນເມື່ອເກີດຄວາມທຸກທໍລະມານຫຼືການຂົ່ມເຫັງເພາະຄຳ,
ພວກເຂົາກໍ່ສະດຸດລົ້ມທັນທີ. ແລະເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຜູ້ທີ່ຖືກຫວ່ານໃສ່ພື້ນດິນທີ່ມີຫນາມ,
ຄືຜູ້ທີ່ໄດ້ຍິນພຣະທຳ ແລະຄວາມກັງວົນຂອງຍຸກນີ້ ແລະການຫລອກລວງຂອງຄວາມຮັ່ງມີ
ແລະຄວາມປາຖະໜາກ່ຽວກັບສິ່ງອື່ນໆທີ່ເຫຼືອ ເຂົ້າມາບີບຄັ້ນພຣະທຳ,
ແລະມັນກໍ່ກາຍເປັນບໍ່ມີຜົນ. ແລະເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຜູ້ທີ່ຖືກຫວ່ານເທິງແຜ່ນດິນທີ່ດີ,
ຜູ້ທີ່ຟັງຄຳແລະຮັບເອົາ, ແລະເກີດຜົນສາມສິບເທົ່າ, ຫົກສິບເທົ່າ ແລະຮ້ອຍເທົ່າ.

ແລະ ລາວໄດ້ເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ, ໂຄມໄຟມາເພື່ອວາງໄວ້ໃຕ້ກະຕ່າ ຫຼື ໃຕ້ຕຽງນອນບໍ່ແມ່ນບໍ່?
ມັນບໍ່ແມ່ນມາເພື່ອວາງໄວ້ເທິງຄ້ານໂຄມໄຟບໍ່? ບໍ່ມີສິ່ງທີ່ເຊື່ອງໄວ້ທີ່ຈະບໍ່ຖືກເປີດເຜີຍ,
ແລະບໍ່ມີສິ່ງທີ່ລັບໄວ້ແຕ່ເພື່ອທີ່ຈະມາສູ່ຄວາມຊັດເຈນ. ຖ້າຜູ້ໃດມີຫຼູທີ່ຈະຟັງ,
ຈົ່ງໃຫ້ເຂົາຟັງເທິກ. ແລະພຣະອົງໄດ້ຕຣັສກັບພວກເຂົາວ່າ, ຈົ່ງລະວັງສິ່ງທີ່ພວກເຈົ້າໄດ້ຍິນ.
ດ້ວຍມາດຕະການທີ່ພວກເຈົ້າວັດແທກ, ມັນຈະຖືກວັດແທກໃຫ້ແກ່ພວກເຈົ້າ,
ແລະຈະຖືກເພີ່ມໃຫ້ແກ່ພວກເຈົ້າຜູ້ທີ່ຟັງ. ຜູ້ໃດທີ່ມີ ຈະຖືກໃຫ້ແກ່ລາວ, ແລະຜູ້ໃດທີ່ບໍ່ມີ
ແມ້ແຕ່ສິ່ງທີ່ລາວມີກໍ່ຈະຖືກເອົາໄປຈາກລາວ. ແລະ ພຣະອົງຕັດສິນວ່າ,
ອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າເປັນດັ່ງນີ້, ຄືກັບຄືນໜຶ່ງທີ່ໂຍນເມັດພືດລົງເທິງແຜ່ນດິນ,
ແລະເຂົານອນ ແລະຕື່ນຂຶ້ນທັງກາງຄືນ ແລະກາງເວັນ, ແລະເມັດພືດກໍ່ງອກ
ແລະເຕີບໃຫຍ່ຂຶ້ນໂດຍທີ່ເຂົາເອງບໍ່ຮູ້. ເພາະວ່າແຜ່ນດິນເກີດຫມາກໄມ້ອັດຕະໂນມັດ,
ທຳອິດເປັນຫຍ້າ, ຫຼັງຈາກນັ້ນເປັນຫູຂ້າວ, ຫຼັງຈາກນັ້ນເປັນເມັດພືດທີ່ເຕັມໃນກ້ານ.

ເມື່ອຫມາກໄມ້ສຸກແລ້ວ, ລາວກໍສົ່ງເຄຽວທັນທີ, ເພາະວ່າການເກັບກ່ຽວໄດ້ມາເຖິງແລ້ວ.

ແລະ ລາວໄດ້ເວົ້າວ່າ, ພວກເຮົາຈະປຽບທຽບອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າແນວໃດ?
ຫຼືພວກເຮົາຈະໃຊ້ຄຳປຽບທຽບໃດປຽບທຽບມັນ? ດັ່ງເມັດຜັກກາດຂາວ,
ເຊິ່ງເມື່ອຖືກຫວ່ານລົງເທິງແຜ່ນດິນແລ້ວ,
ມັນແມ່ນເມັດນ້ອຍທີ່ສຸດໃນບັນດາເມັດພືດທັງໝົດທີ່ຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນ,
ແລະເມື່ອມັນຖືກຫວ່ານແລ້ວ, ມັນກໍຂຶ້ນມາ ແລະກາຍເປັນໃຫຍ່ກວ່າພືດຜັກທັງໝົດ,
ແລະເຮັດໃຫ້ມີກ່ຽວໆໃຫຍ່, ເພື່ອໃຫ້ນົກຂອງສະຫວັນສາມາດທຳຮັງຢູ່ໃຕ້ເງົາຂອງມັນໄດ້.

ແລະ ດ້ວຍຄຳອຸປະມາຫຼາຍເຊັ່ນນັ້ນ, ພຣະອົງໄດ້ກ່າວຄຳສັ່ງສອນແກ່ພວກເຂົາ,
ຕາມທີ່ພວກເຂົາສາມາດຟັງໄດ້. ແຕ່ໂດຍບໍ່ມີຄຳອຸປະມາ
ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ກ່າວຄຳສອນແກ່ພວກເຂົາ, ແຕ່ສຳລັບສາວົກຂອງພຣະອົງເອງ
ພຣະອົງໄດ້ອະທິບາຍທຸກສິ່ງ.

ແລະໃນມື້ນັ້ນ ເມື່ອຕອນແລງມາເຖິງ, ພຣະອົງກໍຕັດສິນໃຈເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ:
ໃຫ້ພວກເຮົາຂ້າມໄປຟາກໂພ້ນເທີ້ນ. ແລະເມື່ອປະຝູງຊົນແລ້ວ,
ເຂົາເຈົ້າກໍພາລາວໄປຕາມທີ່ລາວຢູ່ໃນເຮືອ, ແລະມີເຮືອອື່ນໆຢູ່ກັບລາວດ້ວຍ.
ແລະເກີດມີພະຍຸລົມໃຫຍ່, ແຕ່ຄື້ນຟອງກຳລັງຕີເຂົ້າໃສ່ເຮືອ, ຈົນເຮືອກຳລັງຈະຈົມແລ້ວ.
ແລະລາວເອງກໍນອນຢູ່ເທິງໜອນທີ່ທ້າຍເຮືອ,
ແລະເຂົາເຈົ້າກໍປຸກລາວຂຶ້ນແລ້ວເວົ້າກັບລາວວ່າ, ອາຈານ,
ທ່ານບໍ່ເປັນຫ່ວງບໍ່ວ່າພວກເຮົາກຳລັງຈະຕາຍຢູ່ບໍ? ແລະຫຼັງຈາກຖືກປຸກ,
ພຣະອົງໄດ້ຕິເຕຽນລົມ ແລະ ກ່າວກັບທະເລວ່າ, ຈົ່ງງຽບ, ຈົ່ງສະຫງົບ. ແລະລົມກໍຢຸດລົງ,
ແລະເກີດຄວາມສະຫງົບອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂຶ້ນ. ແລະພຣະອົງຕັດສິນໃຫ້ເຂົາເຈົ້າວ່າ,

ເປັນຫຍັງພວກເຈົ້າຈຶ່ງຂີ້ຊ້ຽວດັ່ງນັ້ນ? ແນວໃດພວກເຈົ້າຈຶ່ງບໍ່ມີຄວາມເຊື່ອ?
ແລະພວກເຂົາຢ້ານກົວຢ່າງໃຫຍ່ຫຼວງ ແລະເວົ້າກັນວ່າ, ແທ້ຈິງແລ້ວ ຜູ້ນີ້ແມ່ນໃຜ,
ເພາະວ່າແມ່ນແຕ່ລົມແລະທະເລກໍຍັງເຊື່ອຟັງລາວ?

໕

ແລະພວກເຂົາໄດ້ມາຮອດຝັ່ງທະເລອີກຂ້າງໜຶ່ງ ເຂົ້າໄປໃນແຂວງແດນຂອງຊາວເກີເກເຊນ.
ແລະ ເມື່ອພຣະອົງໄດ້ລົງຈາກເຮືອ
ຜູ້ຊາຍຄົນໜຶ່ງທີ່ມີວິນຍານບໍ່ສະອາດໄດ້ອອກມາຈາກອຸບມຸງພົບພຣະອົງທັນທີ
ຜູ້ທີ່ມີທີ່ຢູ່ອາໄສຢູ່ໃນອຸໂມງ, ແລະບໍ່ມີຜູ້ໃດສາມາດມັດລາວດ້ວຍໂສ້ໄດ້
ເພາະວ່າເຂົາຖືກມັດດ້ວຍຕະຂາວແລະໂສ້ຫຼາຍຄັ້ງ, ແລະໂສ້ກໍຖືກເຂົາຂາດອອກ
ແລະຕະຂາວກໍຖືກທຳລາຍ, ແລະບໍ່ມີຜູ້ໃດສາມາດເຮັດໃຫ້ເຂົາເຊື່ອງໄດ້ ແລະ
ຕະຫຼອດທັງກາງຄືນ ແລະ ກາງເວັນ ລາວຢູ່ໃນອຸບມຸງ ແລະ ຢູ່ໃນພູເຂົາ ຮ້ອງໂຮ ແລະ
ຕັດຕົນເອງດ້ວຍຫີນ. ແຕ່ເມື່ອເຫັນພຣະເຢຊູຈາກໄກ, ລາວກໍວົງມາແລະກາບໄຫວ້ພຣະອົງ.
ແລະໄດ້ຮ້ອງອອກດ້ວຍສຽງດັງເວົ້າວ່າ, ຂ້ອຍກັບເຈົ້າມີຫຍັງກັນ, ເຢຊູ, ພຣະບຸດຂອງພຣະ
ເຈົ້າຜູ້ສູງສຸດ? ຂ້ອຍຂໍສາບານຕໍ່ພຣະເຈົ້າ, ຢ່າທໍລະມານຂ້ອຍເລີຍ. ເຂົາກໍາລັງເວົ້າກັບເຂົາວ່າ,
ວິນຍານບໍ່ສະອາດເອີຍ, ຈົ່ງອອກມາຈາກຄົນນີ້. ແລະລາວໄດ້ຖາມລາວວ່າ,
ຊື່ຂອງເຈົ້າແມ່ນຫຍັງ? ແລະລາວໄດ້ຕອບວ່າ, ຊື່ຂອງຂ້ອຍແມ່ນກອງທັບ,
ເພາະວ່າພວກເຮົາມີຫຼາຍ.
ແລະລາວໄດ້ຂໍຮ້ອງພຣະອົງຫຼາຍຄັ້ງເພື່ອວ່າພຣະອົງຈະບໍ່ສົ່ງພວກເຂົາອອກໄປນອກແຜ່ນດິ
ນນັ້ນ. ມີຝູງຫມູ່ໃຫຍ່ກິນຫຍ້າຢູ່ທີ່ນັ້ນ ໃກ້ກັບພູເຂົາ ແລະ
ພວກມານທັງໝົດໄດ້ຂໍຮ້ອງຕໍ່ພຣະອົງເວົ້າວ່າ, ຈົ່ງສົ່ງພວກເຮົາເຂົ້າໄປໃນຝູງໝູ່,
ເພື່ອວ່າພວກເຮົາຈະໄດ້ເຂົ້າໄປໃນພວກມັນ. ແລະພຣະເຢຊູກໍອະນຸຍາດໃຫ້ພວກມັນທັນທີ.

ແລະວິນຍານບໍ່ສະອາດເຫຼົ່ານັ້ນກໍ່ອອກໄປເຂົ້າໄປໃນໝູ,
ແລະຝູງໝູກໍ່ແລ່ນລົງຫນ້າຜາໄປໃນທະເລ, ມີປະມານສອງພັນໂຕ,
ແລະພວກມັນກໍ່ຈົມນ້ຳຕາຍຢູ່ໃນທະເລ. ແລະ ພວກຄົນລ້ຽງໝູໄດ້ໜີໄປ ແລະ
ລາຍງານເຂົ້າໄປໃນເມືອງ ແລະ ໃນທົ່ງນາ, ແລະ ພວກເຂົາອອກມາເພື່ອເບິ່ງສິ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນ.
ແລະພວກເຂົາມາຫາພຣະເຢຊູ, ແລະພວກເຂົາເບິ່ງເຫັນຜູ້ທີ່ຖືກຜີເຂົ້ານັ້ງຢູ່ ແລະນຸ່ງເສື້ອຜ້າ
ແລະມີສະຕິສຳປະຊັນ, ຜູ້ທີ່ເຄີຍມີກອງທັບຜີ, ແລະພວກເຂົາກໍ່ຢ້ານກົວ.
ແລະຜູ້ທີ່ໄດ້ເຫັນກໍ່ໄດ້ເລົ່າໃຫ້ພວກເຂົາຟັງວ່າ
ເຫດການທີ່ເກີດຂຶ້ນກັບຄົນທີ່ຖືກປີສາດເຂົ້າສິ່ງນັ້ນເປັນແນວໃດ
ແລະກ່ຽວກັບຝູງຫມູນັ້ນດ້ວຍ.
ແລະເຂົາເຈົ້າເລີ່ມຮ້ອງຂໍໃຫ້ລາວອອກໄປຈາກເຂດແດນຂອງເຂົາເຈົ້າ. ແລະ
ໃນຂະນະທີ່ລາວກຳລັງຂຶ້ນເຮືອ, ຜູ້ຊາຍທີ່ຖືກປີສາດເຂົ້າສິ່ງໄດ້ຮ້ອງຂໍລາວເພື່ອຢູ່ກັບລາວ.
ແລະລາວບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ລາວ, ແຕ່ເວົ້າກັບລາວວ່າ, ຈົ່ງໄປເຮືອນຂອງເຈົ້າຫາຄົນຂອງເຈົ້າ
ແລະບອກໃຫ້ເຂົາເຈົ້າຮູ້ສິ່ງທັງໝົດທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ເຈົ້າ ແລະໄດ້ເມດຕາເຈົ້າ.
ແລະລາວໄປແລ້ວ ແລະເລີ່ມປະກາດໃນເດກາໂປລິສ
ກ່ຽວກັບສິ່ງທັງໝົດທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ເຮັດກັບລາວ, ແລະທຸກຄົນຕ່າງປະຫລາດໃຈ.

ແລະ ເມື່ອພຣະເຢຊູຂ້າມໄປໃນເຮືອອີກຄັ້ງໄປຍັງຝັ່ງ,
ຝູງຊົນຈຳນວນຫຼາຍໄດ້ຊຸມນຸມກັນມາຫາພຣະອົງ, ແລະພຣະອົງຢູ່ຂ້າງທະເລ.
ແລະມີຜູ້ປົກຄອງສະຖານທີ່ຊຸມນຸມຄົນໜຶ່ງຊື່ໄຢຣັສມາ,
ແລະເມື່ອເຫັນລາວກໍ່ລົ້ມລົງຕໍ່ຕົນຂອງລາວ. ແລະລາວໄດ້ຂໍຮ້ອງລາວຫຼາຍຄັ້ງ, ເວົ້າວ່າ
ລູກສາວມ້ອຍຂອງຂ້ອຍກຳລັງຈະຕາຍແລ້ວ, ຂໍໃຫ້ທ່ານມາວາງມືຂອງທ່ານເທິງລາວ,
ເພື່ອວ່າລາວຈະໄດ້ຮັບການຊ່ວຍໃຫ້ລອດແລະຈະມີຊີວິດຢູ່. ແລະລາວໄດ້ໄປກັບເຂົາ,
ແລະຝູງຊົນຈຳນວນຫຼາຍໄດ້ຕິດຕາມລາວ, ແລະພວກເຂົາກຳລັງຊຸກຮູ້ລາວ.

ແລະມີຜູ້ຍິງຄົນໜຶ່ງທີ່ເປັນພະຍາດເລືອດໄຫຼມາເປັນເວລາສິບສອງປີ
 ແລະໄດ້ທົນທຸກຫຼາຍໂດຍແພດຫຼາຍຄົນ ແລະໄດ້ໃຊ້ຈ່າຍທັງໝົດທີ່ມີຂອງຕົນເອງ
 ແລະບໍ່ໄດ້ຮັບການຊ່ວຍເຫຼືອຫຍັງເລີຍ ແຕ່ກັບກາຍເປັນວ່າຮ້າຍແຮງຂຶ້ນກວ່າເກົ່າ
 ເມື່ອໄດ້ຍິນກ່ຽວກັບພຣະເຢຊູ,
 ນາງໄດ້ມາໃນຝູງຊົນແລ້ວສຳຜັດເສື້ອຜ້າຂອງພຣະອົງຈາກຂ້າງຫຼັງ
 ລາວເວົ້າໃນໃຈຕົນເອງວ່າ ຖ້າຂ້ອຍແຕະເຖິງແມ່ນແຕ່ເຄື່ອງນຸ່ງຂອງລາວ, ຂ້ອຍກໍຈະຫາຍດີ.
 ແລະທັນທີນັ້ນ ແຫຼ່ງເລືອດຂອງນາງກໍແຫ້ງໄປ ແລະນາງຮູ້ໃນຮ່າງກາຍຂອງນາງວ່າ
 ນາງໄດ້ຮັກສາຫາຍຈາກໂຣກທໍລະມານນັ້ນແລ້ວ.
 ແລະພຣະເຢຊູກໍຮູ້ທັນທີພາຍໃນຕົນເອງວ່າພະລັງອອກຈາກພຣະອົງໄປແລ້ວ,
 ພຣະອົງຈຶ່ງຫັນກັບໃນຝູງຊົນແລ້ວກ່າວວ່າ, ໃຜແຕະຕ້ອງເຄື່ອງນຸ່ງຂອງເຮົາ?
 ແລະພວກສາວົກຂອງພຣະອົງກໍາລັງເວົ້າກັບພຣະອົງວ່າ,
 ພຣະອົງເຫັນຝູງຊົນກໍາລັງຢຽບຢັດພຣະອົງ, ແລະພຣະອົງກັບຖາມວ່າໃຜແຕະຂ້າພະເຈົ້າ?
 ແລະ ລາວກໍາລັງເບິ່ງອ້ອມຮອບ ເພື່ອເຫັນຜູ້ຍິງທີ່ໄດ້ເຮັດສິ່ງນີ້.
 ແຕ່ແມ່ຍິງຢ້ານກົວແລະສັ່ນສະເຫຼືອນ, ຮູ້ສິ່ງທີ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນກັບນາງ,
 ຈຶ່ງມາກັມລົງຕໍ່ໜ້າພຣະອົງແລະກ່າວຄວາມຈິງທັງໝົດກັບພຣະອົງ.
 ແຕ່ພຣະອົງໄດ້ຕຣັສກັບນາງວ່າ, ລູກສາວ, ຄວາມເຊື່ອຂອງເຈົ້າໄດ້ຊ່ວຍເຈົ້າໃຫ້ລອດ,
 ຈຶ່ງໄປດ້ວຍສັນຕິພາບ, ແລະຈຶ່ງມີສຸຂະພາບດີ ປາສຈາກພະຍາດທີ່ທໍລະມານເຈົ້າ.
 ໃນຂະນະທີ່ລາວຍັງກໍາລັງເວົ້າຢູ່, ມີຄົນມາຈາກບ້ານຂອງຜູ້ປົກຄອງຊຸມນຸມ ແລະເວົ້າວ່າ
 ລູກສາວຂອງທ່ານຕາຍແລ້ວ, ເປັນຫຍັງຍັງຈະລົບກວນຄູສອນອີກ?
 ແຕ່ພຣະເຢຊູໄດ້ຍິນຄຳທີ່ກໍາລັງຖືກເວົ້າທັນທີ, ຈຶ່ງກ່າວກັບຜູ້ປົກຄອງສະນາຄົມວ່າ,
 ຢ່າຢ້ານກົວເລີຍ, ພຽງແຕ່ຈຶ່ງເຊື່ອ. ແລະ
 ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ອະນຸຍາດໃຫ້ໃຜຕິດຕາມໄປກັບພຣະອົງເລີຍ ນອກຈາກເຢໂຕ ແລະ ຢາໂກໂບ
 ແລະ ໂຢຮັນ ເຊິ່ງເປັນອ້າຍນ້ອງຂອງຢາໂກໂບ ແລະ

ພຣະອົງໄດ້ເຂົ້າໄປໃນເຮືອນຂອງຜູ້ປົກຄອງຊຸມນຸມ, ແລະ ໄດ້ເຫັນຄວາມວຸ່ນວາຍ, ແລະ ຜູ້ຄົນທີ່ຮ້ອງໄຫ້ ແລະ ໂຮຮ້ອງຫຼາຍ. ແລະເມື່ອເຂົ້າໄປແລ້ວ, ລາວເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ, ເປັນຫຍັງພວກເຈົ້າຈຶ່ງວຸ່ນວາຍແລະຮ້ອງໄຫ້? ເດັກນ້ອຍບໍ່ໄດ້ຕາຍ, ແຕ່ກຳລັງນອນຫລັບຢູ່. ແລະເຂົາເຈົ້າກໍ່ຫົວເລາະເຍາະເຍີ້ຍລາວ. ແຕ່ທ່ານໄດ້ໄລ່ທຸກຄົນອອກໄປ, ແລ້ວພາພໍ່ແມ່ຂອງເດັກນ້ອຍ ແລະຄົນທີ່ຢູ່ກັບທ່ານເຂົ້າໄປ ບ່ອນທີ່ເດັກນ້ອຍນອນຢູ່. ແລະ ໄດ້ຈັບມືຂອງເດັກນ້ອຍ, ພຣະອົງກໍ່ຕັ້ງເວົ້າວ່າ ຕາລິທາ ກູມີ ເຊິ່ງແປວ່າ ເດັກຍິງນ້ອຍ, ເຮົາ ເວົ້າກັບເຈົ້າ, ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນ. ແລະທັນທີນັ້ນ ເດັກຍິງກໍ່ລຸກຂຶ້ນແລະຢ່າງໄດ້, ເພາະວ່ານາງມີອາຍຸສິບສອງປີ. ແລະພວກເຂົາກໍ່ປະຫລາດໃຈຢ່າງຍິ່ງ. ແລະພຣະອົງໄດ້ສົ່ງພວກເຂົາຢ່າງເຄັ່ງຄັດເພື່ອວ່າບໍ່ໃຫ້ຜູ້ໃດຮູ້ເລື່ອງນີ້, ແລະໄດ້ເວົ້າໃຫ້ເອົາອາຫານໃຫ້ນາງກິນ.

ຝ

ແລະພຣະອົງໄດ້ອອກຈາກທີ່ນັ້ນ ແລະມາຮອດບ້ານເກີດເມືອງນອນຂອງພຣະອົງເອງ, ແລະພວກສາວົກຂອງພຣະອົງກໍ່ຕິດຕາມພຣະອົງໄປ. ແລະ ເມື່ອເຖິງວັນສະບາໂຕ, ພຣະອົງ ໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນສອນໃນບ່ອນຊຸມນຸມ, ແລະ ຫຼາຍຄົນທີ່ໄດ້ຍິນກໍ່ປະຫຼາດໃຈ ໂດຍເວົ້າວ່າ, ຄົນນີ້ໄດ້ ສົ່ງເຫຼົ້ານີ້ມາຈາກໃສ? ແລະ ປັນຍາທີ່ຖືກໃຫ້ແກ່ລາວແມ່ນຫຍັງ? ແລະ ເປັນຫຍັງອຳນາດດັ່ງ ກ່າວຈົ່ງເກີດຂຶ້ນໂດຍຜ່ານມືຂອງລາວ? ບໍ່ແມ່ນຊ່າງນີ້ບໍ່, ລູກຊາຍຂອງມາເລຍ, ພີ່ນ້ອງຂອງຢາໂກໂບ, ໂຢເຊ, ຢູດາ ແລະ ຊີໂມນ? ແລະບໍ່ແມ່ນພີ່ນ້ອງຍິງຂອງລາວຢູ່ທີ່ນັ້ນກັບພວກເຮົາບໍ່? ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ຮັບການເປັນເຫດໃຫ້ຂັດເຄື່ອງໃນລາວ. ພຣະເຢຊູກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ ຜູ້ປະກາດພຣະທຳບໍ່ຖືກຕູກ ເວັ້ນແຕ່ໃນບ້ານເກີດຂອງລາວ, ໃນບັນດາຍາດພີ່ນ້ອງຂອງລາວ, ແລະໃນເຮືອນຂອງລາວ. ແລະ

ພຣະອົງບໍ່ສາມາດເຮັດການອັດສະຈັນໃດໆຢູ່ທີ່ນັ້ນ,
ຍົກເວັ້ນວ່າພຣະອົງວາງພຣະຫັດຂອງພຣະອົງເທິງຄົນເຈັບໜ້ອຍຄົນແລະປິ່ນປົວເຂົາເຈົ້າ.
ແລະລາວກໍປະຫລາດໃຈຍ້ອນຄວາມບໍ່ເຊື່ອຂອງເຂົາເຈົ້າ.
ແລະລາວໄດ້ໄປທົ່ວບ້ານຕ່າງໆອ້ອມຮອບສອນຄໍາສັ່ງສອນ.

ແລະ ພຣະອົງໄດ້ເອີ້ນສິບສອງຄົນມາ ແລະ ເລີ່ມສົ່ງພວກເຂົາອອກໄປທົ່ວສອງຄົນ ແລະ
ໄດ້ໃຫ້ສິດອຳນາດແກ່ພວກເຂົາເໝືອນຍານບໍ່ສະອາດ ແລະ ເຂົາໄດ້ສັ່ງໃຫ້ເຂົາເຈົ້າວ່າ
ຢ່າເອົາຫຍັງໄປໃນທາງເລີຍ ນອກຈາກໄມ້ເທົ້າອັນດຽວເທົ່ານັ້ນ, ຢ່າເອົາຖົງ, ຢ່າເອົາເຂົ້າຈີ່,
ຢ່າເອົາເງິນທອງແດງໃສ່ແຖບ ແຕ່ໃຫ້ສວມຮອງເທົ້າແຕະ, ແລະບໍ່ໃຫ້ໃສ່ເສື້ອຊັ້ນໃນສອງຕົວ.
ແລະ ລາວໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ, ບ່ອນໃດກໍຕາມທີ່ເຈົ້າເຂົ້າໄປໃນເຮືອນ,
ຈົ່ງຢູ່ທີ່ນັ້ນຈົນກວ່າເຈົ້າຈະອອກຈາກບ່ອນນັ້ນ. ແລະ ຄົນໃດກໍຕາມທີ່ບໍ່ຮັບເຈົ້າ ແລະບໍ່ຟັງເຈົ້າ,
ເມື່ອອອກຈາກທີ່ນັ້ນ
ຈົ່ງສະເໜີນຝຸນທີ່ຢູ່ລຸ່ມຕີນຂອງເຈົ້າອອກເພື່ອເປັນພະຍານຕໍ່ພວກເຂົາ,
ແທ້ຈິງຂ້ອຍເວົ້າກັບເຈົ້າວ່າ,
ມັນຈະເກີດໄດ້ງ່າຍກວ່າສໍາລັບສໂຕມຫຼືໂກມໍຣາໃນວັນພິພາກສາກວ່າເມືອງນັ້ນ.
ແລະເມື່ອອອກໄປແລ້ວ, ເຂົາເຈົ້າໄດ້ປະກາດເພື່ອໃຫ້ຄົນກັບໃຈ.
ແລະພວກເຂົາໄດ້ໄລ່ປີສາດຫຼາຍອອກ, ແລະໄດ້ທານ້ຳມັນໃຫ້ຄົນເຈັບປ່ວຍຫຼາຍຄົນ
ແລະປິ່ນປົວເຂົາເຈົ້າ.

ແລະກະສັດເຮໂຣດໄດ້ຍິນ, ເພາະວ່າຊື່ຂອງລາວໄດ້ກາຍເປັນທີ່ຮູ້ຈັກຢ່າງຊັດເຈນ,
ແລະລາວກໍາລັງເວົ້າວ່າໂຢຮັນຜູ້ໃຫ້ບັບຕິສະມາໄດ້ຖືກຍົກຂຶ້ນຈາກຄົນຕາຍ,
ແລະຍ້ອນເຫດນີ້ພະລັງຕ່າງໆຈຶ່ງກໍາລັງເຮັດວຽກຢູ່ໃນລາວ. ຄົນອື່ນໆ ກ່າວວ່າ
ທ່ານເປັນເອລີຢາ, ແຕ່ຄົນອື່ນໆ ກ່າວວ່າ ທ່ານເປັນຜູ້ປະກາດພະຄໍາ

ຄືກັບຜູ້ປະກາດພະຄຳຄົນໜຶ່ງ. ແຕ່ເມື່ອເຮືອໂຮດໄດ້ຍິນ, ລາວໄດ້ເວົ້າວ່າ: ໂປຣຮັນຜູ້ທີ່ຂ້າພະເຈົ້າ
ຕັດຫົວນັ້ນ, ລາວເອງໄດ້ຖືກຟື້ນຂຶ້ນຈາກຄວາມຕາຍ.

ເພາະວ່າຕົວເຮືອເອງໄດ້ສົ່ງຄົນໄປຈັບໂປຣຮັນ ແລະ ມັດເຂົ້າໄວ້ໃນຄຸກ

ເພາະເຫດເຮືອດີອາດາ ພັນລະຍາຂອງຟິລິບ ອ້າຍຊາຍຂອງເຂົາ

ເພາະວ່າເຂົາໄດ້ແຕ່ງງານກັບນາງ. ຢອຫານເວົ້າກັບເຮືອໂຮດວ່າ

ເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ມີເມຍຂອງອ້າຍນ້ອງເຈົ້າ

ແຕ່ເຮືອໂຮດອັດກຳລັງຖືຄວາມໂກດແຄ້ນຕໍ່ລາວ ແລະຕ້ອງການຂ້າລາວ, ແລະບໍ່ສາມາດ.

ເພາະວ່າເຮືອຍ້ານກົວໂປຣຮັນ, ຮູ້ວ່າລາວເປັນຊາຍຊອບທຳແລະບໍລິສຸດ,

ແລະປົກປ້ອງລາວໄວ້, ແລະເມື່ອໄດ້ຍິນລາວແລ້ວກໍ່ເຮັດຫຼາຍສິ່ງ,

ແລະຟັງລາວດ້ວຍຄວາມຍິນດີ. ແລະເມື່ອມີວັນທີ່ເໝາະສົມເກີດຂຶ້ນ,

ເມື່ອເຮືອໂຮດໄດ້ຈັດຄຳໃນວັນເກີດຂອງລາວໃຫ້ແກ່ບັນດາຜູ້ໃຫຍ່ຂອງລາວ ແລະ

ບັນດາຜູ້ບັນຊາການພັນ ແລະ ບັນດາຄົນສຳຄັນຂອງແຂວງກາລິລີ, ແລະ

ເມື່ອລູກສາວຂອງນາງເຮືອດີອາດາເຂົ້າມາ ແລະ ເຕັ້ນລຳ ແລະ ເຮັດໃຫ້ເຮືອໂຮດ ແລະ

ຄົນທີ່ນັ່ງຮ່ວມໂຕະພໍໃຈ, ກະສັດໄດ້ເວົ້າກັບເດັກຍິງວ່າ, ຂໍຈາກຂ້ອຍສິ່ງທີ່ເຈົ້າຕ້ອງການ, ແລະ

ຂ້ອຍຈະໃຫ້ເຈົ້າ. ແລະລາວໄດ້ສາບານກັບນາງວ່າ ສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ເຈົ້າຂໍຈາກຂ້ານ້ອຍ

ຂ້ານ້ອຍຈະໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ ເຖິງແມ່ນເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງອານາຈັກຂອງຂ້ານ້ອຍ

ແລະນາງໄດ້ອອກໄປເວົ້າກັບແມ່ຂອງນາງວ່າ, ຂ້ອຍຈະຂໍຫຍັງ? ແລະແມ່ເວົ້າວ່າ,

ຫົວຂອງໂປຣຮັນຜູ້ໃຫ້ບັບຕິສະມາ. ແລະນາງໄດ້ເຂົ້າໄປຫາກະສັດທັນທີດ້ວຍຄວາມຮີບດ່ວນ

ແລ້ວຂໍເວົ້າວ່າ

ຂ້ານ້ອຍຕ້ອງການໃຫ້ພະອົງປະທານຫົວຂອງຢອຫານຜູ້ໃຫ້ບັບຕິສະມາໃສ່ຖາດໃຫ້ແກ່ຂ້ານ້ອຍ

ອຍທັນທີ ແລະກະສັດໄດ້ເສຍໃຈຫຼາຍ,

ເພາະຄຳສາບານແລະແຂກທີ່ນັ່ງຮ່ວມໂຕະກັບພຣະອົງ, ພຣະອົງບໍ່ຕ້ອງການປະຕິເສດມັນ.

ແລະທັນທີກະສັດໄດ້ສົ່ງພະນັກງານປະທານຊີວິດ ແລະສົ່ງໃຫ້ນຳຫົວຂອງລາວມາ.

ແຕ່ເຂົາໄປແລ້ວຕັດຫົວລາວໃນຄຸກ, ແລະເອົາຫົວຂອງລາວມາໃສ່ຖາດ
ແລະໃຫ້ມັນແກ່ເດັກຍິງ, ແລະເດັກຍິງກໍໃຫ້ມັນແກ່ແມ່ຂອງນາງ.
ເມື່ອພວກສາວົກຂອງພຣະອົງໄດ້ຍິນ, ພວກເຂົາກໍ່ມາແລະຍົກສົບຂອງພຣະອົງຂຶ້ນ,
ແລະວາງໄວ້ໃນອຸໂມງ.

ແລະພວກອັກຄະສາວົກໄດ້ມາຊຸມນຸມກັນຢູ່ກັບພຣະເຢຊູ,
ແລະພວກເຂົາໄດ້ລາຍງານຕໍ່ພຣະອົງທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງ,
ທັງສິ່ງທີ່ພວກເຂົາໄດ້ເຮັດແລະສິ່ງທີ່ພວກເຂົາໄດ້ສອນ. ແລະ
ພຣະອົງໄດ້ຕຣັສກັບພວກເຂົາວ່າ, ຈົ່ງມາເຖິດ ພວກເຈົ້າເອງ ໄປຕາມລຳພັງ
ເຂົ້າໄປໃນສະຖານທີ່ຖິ່ນທຸລະກັນດານ, ແລະ ຈົ່ງພັກຜ່ອນໜ້ອຍໜຶ່ງ, ເພາະວ່າ ຜູ້ທີ່ມາ
ແລະ ຜູ້ທີ່ໄປ ມີຫຼາຍ, ແລະ ເຂົາເຈົ້າບໍ່ມີເວລາແມ່ນແຕ່ຈະກິນເຂົ້າ.
ແລະພວກເຂົາໄດ້ໄປຫາສະຖານທີ່ຖິ່ນທຸລະກັນດານໂດຍເຮືອຕາມລຳພັງ.
ແລະຫຼາຍຄົນເຫັນພວກເຂົາກຳລັງໄປ ແລະຮູ້ຈັກພວກເຂົາ,
ຈົ່ງແລ່ນຕາມທາງບົກຈາກທຸກເມືອງມາຊຸມນຸມກັນຢູ່ທີ່ນັ້ນ, ໄປຮອດກ່ອນພວກເຂົາ,
ແລະມາເຕົ້າໂຮມກັນຢູ່ກັບພຣະອົງ. ແລະພຣະເຢຊູໄດ້ອອກໄປ
ແລ້ວໄດ້ເຫັນຝູງຊົນຈຳນວນຫຼາຍ ແລະພຣະອົງກໍມີພຣະທັຍເມດຕາສົງສານເຂົາເຈົ້າ
ເພາະວ່າເຂົາເຈົ້າເປັນເຫມືອນເຄາະທີ່ບໍ່ມີຜູ້ລ້ຽງ ແລະພຣະອົງກໍເລີ່ມສອນເຂົາເຈົ້າຫຼາຍສິ່ງ.
ແລະເມື່ອເວລາໄດ້ຜ່ານໄປຫຼາຍແລ້ວ ພວກສາວົກຂອງພຣະອົງໄດ້ເຂົ້າມາຫາພຣະອົງ
ແລະເວົ້າວ່າ ບ່ອນນີ້ແມ່ນບ່ອນໂດດດ່ຽວ ແລະເວລາກໍໄດ້ສາຍແລ້ວ ບ່ອຍພວກເຂົາໄປ,
ເພື່ອວ່າເມື່ອໄປແລ້ວເຂົ້າໃນທົ່ງນາແລະບ້ານອ້ອມຮອບ,
ພວກເຂົາຈະໄດ້ຊື້ເຂົ້າຈີ່ສຳລັບຕົນເອງ, ເພາະວ່າພວກເຂົາບໍ່ມີຫຍັງຈະກິນ.
ແຕ່ພຣະອົງຕອບເຂົາເຈົ້າວ່າ, ພວກເຈົ້າຈົ່ງໃຫ້ເຂົາເຈົ້າກິນເທົ່ານັ້ນ.
ແລະເຂົາເຈົ້າກໍຖາມພຣະອົງວ່າ,

ພວກເຮົາຄວນໄປຊື້ເຂົ້າຈີ່ສອງຮ້ອຍເດນາຣີແລ້ວໃຫ້ເຂົາເຈົ້າກິນບໍ່?
ແຕ່ທ່ານເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ, ເຈົ້າມີເຂົ້າຈີ່ຈັກກ້ອນ? ໄປເບິ່ງເບິ່ງ. ແລະເມື່ອຮູ້ແລ້ວ
ເຂົາເຈົ້າເວົ້າວ່າ, ຫ້າກ້ອນ, ແລະປາສອງໂຕ. ແລະ ເຂົາສົ່ງໃຫ້ເຂົາເຈົ້ານອນທັງໝົດເປັນກຸ່ມໆ
ເທິງຫຍ້າສີຂຽວ. ແລະພວກເຂົານັ່ງລົງເປັນກຸ່ມໆ, ແຕ່ລະກຸ່ມມີຮ້ອຍຄົນ ແລະ ຫ້າສິບຄົນ.
ແລະເມື່ອໄດ້ເອົາເຂົ້າຈີ່ຫ້າກ້ອນກັບປາສອງໂຕ, ໄດ້ເງິນຫນ້າຂຶ້ນສູ່ສະຫວັນອວຍພອນ,
ແລ້ວໄດ້ແຕກເຂົ້າຈີ່ອອກ
ແລະມອບໃຫ້ແກ່ບັນດາສາວົກເພື່ອໃຫ້ເຂົາເຈົ້າວາງໄວ້ຕໍ່ໜ້າປະຊາຊົນ,
ແລະໄດ້ແບ່ງປາສອງໂຕໃຫ້ທຸກຄົນ. ແລະ ພວກເຂົາທັງໝົດໄດ້ກິນ ແລະ ອີ່ມ.
ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ເກັບເສດສ່ວນໄດ້ສິບສອງກະຕ່າເຕັມ, ແລະປາດ້ວຍ.
ແລະຜູ້ທີ່ໄດ້ກິນຂົນປັງນັ້ນແມ່ນຜູ້ຊາຍຫ້າພັນຄົນ

ແລະລາວໄດ້ບັງຄັບພວກສາວົກຂອງລາວໃຫ້ຂຶ້ນເຮືອທັນທີ
ແລະໃຫ້ໄປຂ້າງໜ້າໄປຍັງຟາກໂພ້ນໄປຫາເມືອງເບັດຊາອີດາ
ຈົນກວ່າລາວເອງຈະສົ່ງຝູງຊົນໄປ ແລະ ເມື່ອລາວກ່າວລາພວກເຂົາແລ້ວ ລາວກໍ່ໄດ້ໄປຂຶ້ນ
ເທິງພູເພື່ອອະທິຖານ ແລະເມື່ອຕອນແລງມາເຖິງ, ເຮືອຢູ່ກາງທະເລ,
ແລະພຣະອົງຢູ່ຄົນດຽວເທິງແຜ່ນດິນ.
ແລະເມື່ອເຫັນພວກເຂົາຖືກທໍລະມານໃນການພາຍເຮືອ, ເພາະວ່າລົມພັດຕ້ານພວກເຂົາ,
ແລະປະມານຍາມສີຂ້າງກາງຄືນ ພຣະອົງໄດ້ເສດມາຫາພວກເຂົາໂດຍຍ່າງເທິງທະເລ,
ແລະພຣະອົງຕ້ອງການຜ່ານໄປຂ້າງພວກເຂົາ.
ແຕ່ພວກເຂົາໄດ້ເຫັນລາວກໍາລັງຍ່າງຢູ່ເທິງທະເລ, ເບິ່ງຄືວ່າເປັນຜີ,
ແລະພວກເຂົາກໍ່ຮ້ອງອອກມາ. ເພາະວ່າທຸກຄົນເຫັນພຣະອົງ ແລະ ຕົກໃຈວຸ້ນວາຍ. ແລະ
ພຣະອົງກໍ່ເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າທັນທີ ວ່າ, ຈົ່ງກ້າຫານເລີຍ, ເປັນເຮົາເອງ, ຢ່າຢ້ານກົວເລີຍ. ແລະ
ພຣະອົງໄດ້ຂຶ້ນໄປເຮືອຫາພວກເຂົາ, ແລະ ລົມກໍ່ຢຸດລົງ, ແລະ

ພວກເຂົາປະຫຼາດໃຈຢ່າງຍິ່ງເກີນຂອບເຂດໃນຕົວເຂົາເອງ ແລະ ອັດສະຈັນໃຈ.
ເພາະວ່າເຂົາເຈົ້າບໍ່ເຂົ້າໃຈກ່ຽວກັບຂົນມປັງ, ແຕ່ຫົວໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າແຂງກະດ້າງ.

ແລະ ເມື່ອຂ້າມໄປແລ້ວ ພວກເຂົາກໍໄປຮອດແຜ່ນດິນເກັນເນຊາເຣັດ ແລະ ຈອດເຮືອ. ແລະ
ເມື່ອພວກເຂົາອອກຈາກເຮືອແລ້ວ ພວກເຂົາກໍຮັບຮູ້ລາວທັນທີ
ພວກເຂົາວົງອ້ອມທົ່ວເຂດອ້ອມຂ້າງນັ້ນ ແລະ
ເລີ່ມແບກຫາມຄົນເຈັບໃສ່ແຜ່ນນອນໄປບ່ອນທີ່ພວກເຂົາໄດ້ຍິນວ່າພຣະອົງຢູ່ທີ່ນັ້ນ
ແລະບ່ອນໃດກໍຕາມທີ່ພຣະອົງເຂົ້າໄປໃນໝູ່ບ້ານ ຫຼື ເມືອງ ຫຼື ທົ່ງນາ,
ເຂົາເຈົ້າກໍວາງຄົນເຈັບໄວ້ໃນຕະຫຼາດ
ແລະຂໍຮ້ອງຕໍ່ພຣະອົງໃຫ້ເຂົາເຈົ້າສຳພັດແມ່ແຕ່ຂອບເສື້ອຜ້າຂອງພຣະອົງ,
ແລະຄົນທັງໝົດທີ່ສຳພັດພຣະອົງກໍໄດ້ຮັບການຊ່ວຍໃຫ້ລອດ.

໗

ແລະພວກຟາຣີຊາຍກັບພວກນັກຂຽນບາງຄົນທີ່ມາຈາກເມືອງເຢຣູຊາເລັມໄດ້ມາເຕົ້າໂຮມກັບ
ນຫາພຣະອົງ ແລະ
ພວກເຂົາໄດ້ເຫັນບາງຄົນຂອງພວກສາວິກຂອງພຣະອົງກິນເຂົ້າຈີ່ດ້ວຍມືທົ່ວໄປ, ນັ້ນແມ່ນ,
ມືທີ່ບໍ່ໄດ້ລ້າງ, ພວກເຂົາຈຶ່ງຕິແຕງ ເພາະວ່າພວກຟາຣີຊາຍແລະພວກຢິວທັງໝົດ,
ຖ້າບໍ່ລ້າງມືດ້ວຍກຳປັ້ນແລ້ວ, ກໍບໍ່ກິນອາຫານ, ເພາະຖືປະເພນີຂອງບັນພະບູລຸດ.
ແລະເມື່ອມາຈາກຕະຫຼາດ, ຖ້າເຂົາເຈົ້າບໍ່ລ້າງ, ເຂົາເຈົ້າກໍບໍ່ກິນ,
ແລະຍັງມີອີກຫຼາຍຢ່າງທີ່ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຮັບມາເພື່ອປະຕິບັດ, ຄືການລ້າງຈອກ ແລະເຫຼົ້າ
ແລະເຄື່ອງທອງແດງ ແລະຕຽງນອນ.
ແລ້ວພວກຟາຣີຊາຍແລະພວກນັກຂຽນພຣະຄຳພີກໍຖາມລາວວ່າ,

ເປັນຫຍັງພວກສາວົກຂອງເຈົ້າບໍ່ດຳເນີນຕາມປະເພນີຂອງພວກຜູ້ເຖົ້າແກ່,
ແຕ່ກິນເຂົ້າໂດຍມືບໍ່ສ້າງ? ແຕ່ພຣະອົງໄດ້ຕອບເຂົ້າເຈົ້າວ່າ:
ອີຊາຢາໄດ້ພະຍາກອນກ່ຽວກັບພວກເຈົ້າຜູ້ເປັນນັກສະແດງໄດ້ດີແທ້,
ດັ່ງທີ່ມັນຖືກຂຽນໄວ້ວ່າ, ປະຊາຊົນເຫຼົ່ານີ້ໃຫ້ກຽດຂ້ານ້ອຍດ້ວຍຮິມຝປາກຂອງເຂົາເຈົ້າ,
ແຕ່ຫົວໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າຢູ່ຫ່າງໄກຈາກຂ້ານ້ອຍ,
ແຕ່ເຂົາເຈົ້າເຄົາລົບນັບຖືຂ້ານ້ອຍໂດຍເປົ່າປະໂຫຍດ,
ໂດຍການສອນຄຳສັ່ງສອນທີ່ເປັນບັນຍັດຂອງມະນຸດ.

ເພາະວ່າທ່ານໄດ້ປະຖິ້ມຄຳສັ່ງຂອງພຣະເຈົ້າ, ທ່ານຖືປະເພນີຂອງມະນຸດ,
ການລ້າງເຫຼົ້າແລະຈອກ, ແລະສິ່ງອື່ນໆທີ່ຄ້າຍຄືກັນດັ່ງກ່າວອີກຫຼາຍຢ່າງທີ່ທ່ານເຮັດ. ແລະ
ພຣະອົງກໍ່ຕັດພ້ອມເຂົ້າເຈົ້າວ່າ,
ພວກເຈົ້າຍົກເລີກຄຳສັ່ງຂອງພຣະເຈົ້າຢ່າງດີເພື່ອທີ່ຈະຮັກສາປະເພນີຂອງພວກເຈົ້າ.
ໂມເຊສໄດ້ກ່າວວ່າ, ຈົ່ງເຄົາລົບພໍ່ແມ່ຂອງເຈົ້າ,
ແລະຜູ້ໃດທີ່ດຳພໍ່ຫຼືແມ່ຈົ່ງໃຫ້ຖືກລົງໂທດປະຫານຊີວິດ, ແຕ່ທ່ານທັງຫລາຍເວົ້າວ່າ,
ຖ້າຄົນໃດເວົ້າກັບພໍ່ຫຼືແມ່ວ່າ, ໂກຣບານ, ຊຶ່ງແປວ່າຂອງຖວາຍ,
ສິ່ງທີ່ທ່ານອາດໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກຂ້ານ້ອຍ,
ແລະທ່ານບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ລາວເຮັດຫຍັງເພື່ອພໍ່ຫຼືແມ່ຂອງລາວອີກຕໍ່ໄປ
ພວກເຈົ້າເຮັດໃຫ້ພຣະທຳຂອງພຣະເຈົ້າເປັນໂມຄະໂດຍປະເພນີຂອງພວກເຈົ້າທີ່ພວກເຈົ້າໄດ້
ສືບທອດກັນມາ, ແລະພວກເຈົ້າກໍ່ເຮັດສິ່ງທີ່ຄ້າຍຄືກັນນີ້ອີກຫຼາຍຢ່າງ.
ແລະໄດ້ເອີ້ນຝູງຊົນທັງໝົດມາ, ທ່ານກຳລັງເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ, ຈົ່ງຟັງຂໍອະທຸກຄົນ
ແລະເຂົ້າໃຈເຖິດ. ບໍ່ມີຫຍັງ ແມ່ນ ຈາກພາຍນອກ ຂອງ ມະນຸດ ເຂົ້າມາ ເຂົ້າໄປໃນ ລາວ ທີ່
ສາມາດ ລາວ ເຮັດໃຫ້ເປັນ, ແຕ່ ສິ່ງທ ແລະເມື່ອພຣະອົງເຂົ້າໄປໃນເຮືອນຈາກຝູງຊົນ,
ພວກສາວົກຂອງພຣະອົງກຳລັງຖາມພຣະອົງກ່ຽວກັບຄຳອຸປະມານັ້ນ. ແລະ

ພຣະອົງກໍ່ຕົວລັດພວກເຂົາວ່າ, ດັ່ງນັ້ນ ພວກເຈົ້າກໍ່ບໍ່ມີຄວາມເຂົ້າໃຈແນ່ນັ້ນ?

ພວກເຈົ້າຍັງບໍ່ທັນເຂົ້າໃຈເທື່ອວ່າ

ທຸກສິ່ງທີ່ຈາກພາຍນອກເຂົ້າມາໃນຄົນນັ້ນບໍ່ສາມາດເຮັດໃຫ້ລາວເປື້ອນໄດ້?

ເພາະວ່າມັນບໍ່ເຂົ້າໄປໃນຫົວໃຈຂອງລາວ, ແຕ່ເຂົ້າໄປໃນຫ້ອງ, ແລະອອກໄປໃນສັວມ,

ຊຳລະອາຫານທັງໝົດ. ລາວເວົ້າວ່າ ສິ່ງທີ່ອອກມາຈາກມະນຸດ,

ນັ້ນແຫລະເຮັດໃຫ້ມະນຸດເປື້ອນ. ເພາະວ່າຈາກພາຍໃນຫົວໃຈຂອງມະນຸດ,

ຄວາມຄິດທີ່ບໍ່ດີອອກມາ: ການລັກລອບຮ່ວມປະເວນີ, ການຜິດສິນທຳທາງເພດ,

ການຂ້າຄົນ ການລັກ, ຄວາມໂລບ, ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ, ການຫລອກລວງ, ຄວາມສຳເສີຍ,

ຕາທີ່ຊົ່ວຮ້າຍ, ການໂຈມຕີ, ຄວາມຈອງຫອງ, ຄວາມໂງ່ຈ້າ,

ສິ່ງຊົ່ວຮ້າຍທັງໝົດເຫຼົ່ານີ້ອອກມາຈາກພາຍໃນ ແລະ ເຮັດໃຫ້ມະນຸດເປື້ອນ

ແລະຈາກທີ່ນັ້ນ ພຣະອົງໄດ້ລຸກຂຶ້ນແລ້ວເສດໄປຍັງເຂດແດນເມືອງໄທແລະເມືອງໄຊດອນ.

ແລະເມື່ອເຂົ້າໄປໃນເຮືອນ ພຣະອົງບໍ່ຕ້ອງການໃຫ້ໃຜຮູ້ ແຕ່ກໍ່ບໍ່ສາມາດເຊື່ອງຕົວໄດ້. ເພາະ

ວ່າມີຍິງຄົນໜຶ່ງທີ່ລູກສາວນ້ອຍຂອງນາງມີວິນຍານບໍ່ສະອາດໄດ້ຍິນກ່ຽວກັບພຣະອົງ, ນາງ

ຈຶ່ງໄດ້ມາລົ້ມລົງທີ່ພຣະບາດຂອງພຣະອົງ ແຕ່ຜູ້ຍິງນັ້ນແມ່ນຊາວກເຮັກ,

ຊາວຊີໂຣເຟນີເຊຍຕາມເຊື້ອຊາດ,

ແລະນາງໄດ້ຂໍຮ້ອງພຣະອົງໃຫ້ຂັບໄລ່ຜີອອກຈາກລູກສາວຂອງນາງ.

ແຕ່ພຣະເຢຊູກໍ່ເວົ້າກັບນາງວ່າ, ໃຫ້ເດັກນ້ອຍໄດ້ອີ່ມທຳອິດ,

ເພາະວ່າມັນບໍ່ດີທີ່ຈະເອົາເຂົ້າຈີ່ຂອງເດັກນ້ອຍໄປໂຍນໃຫ້ໝານ້ອຍ.

ແຕ່ນາງຕອບແລະເວົ້າກັບລາວວ່າ, ແມ່ນແລ້ວ, ພຣະເຈົ້າ,

ແລະໝານ້ອຍທີ່ຢູ່ລຸ່ມໂຕະກໍ່ກິນເສດອາຫານຂອງເດັກນ້ອຍ. ແລະ ພຣະອົງກ່າວກັບນາງວ່າ

ເພາະຄ ແລະເມື່ອນາງກັບໄປເຮືອນຂອງນາງ, ນາງໄດ້ພົບເຫັນເດັກນ້ອຍນອນຢູ່ເທິງຕຽງ

ແລະຜີໄດ້ອອກໄປແລ້ວ.

ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ ໄດ້ອອກໄປຈາກເຂດແດນຂອງເມືອງໄທ ແລະ ເມືອງໄຊດອນ,
ມາຮອດທະເລແຂວງກາລິລີ, ຜ່ານກາງເຂດແດນຂອງເດກາໂປລິສ.
ແລະເຂົາເຈົ້ານຳຄົນຫູໜວກເວົ້າບໍ່ຊັດມາໃຫ້ພຣະອົງ
ແລະຮ້ອງຂໍໃຫ້ພຣະອົງວາງພຣະຫັດຂອງພຣະອົງໃສ່ລາວ
ແລະພາລາວອອກຈາກຝູງຊົນໄປຕາມລຳພັງ,
ໄດ້ເອົານິ້ວມືຂອງພຣະອົງໃສ່ເຂົ້າໄປໃນຫູຂອງລາວ,
ແລະຖິ້ມນ້ຳລາຍແລ້ວໄດ້ແຕະລີ້ນຂອງລາວ, ແລະທ່ານໄດ້ແນມເບິ່ງຂຶ້ນໄປທ້ອງຟ້າ, ຖອນ
ຫາຍໃຈ, ແລະເວົ້າກັບລາວວ່າ ເອັບຟາທາ ຊຶ່ງແປວ່າ ຈົ່ງເປີດອອກ.
ແລະທັນທີຫູຂອງລາວກໍ່ຖືກເປີດ ແລະຄວາມຜູກມັດຂອງລີ້ນຂອງລາວກໍ່ຖືກແກ້ອອກ
ແລະລາວກໍ່ເວົ້າໄດ້ຖືກຕ້ອງ ແລະພຣະອົງໄດ້ສັ່ງເຂົາເຈົ້າໃຫ້ຢ່າບອກໃຜ,
ແຕ່ຍິ່ງພຣະອົງສັ່ງເຂົາເຈົ້າເທົ່າໃດ, ເຂົາເຈົ້າກໍ່ຍິ່ງປະກາດຫຼາຍຂຶ້ນເທົ່ານັ້ນ.
ແລະພວກເຂົາປະຫລາດໃຈເກີນຂອບເຂດ ເວົ້າວ່າ, ລາວໄດ້ເຮັດທຸກສິ່ງດີ,
ແລະເຮັດໃຫ້ຄົນຫູໜວກໄດ້ຍິນ ແລະຄົນໃບ້ເວົ້າໄດ້.

໘

ໃນມື້ເຫຼົ່ານັ້ນ ມີຝູງຊົນຈຳນວນຫຼາຍມາຊຸມນຸມກັນອີກ ແລະ ພວກເຂົາບໍ່ມີຫຍັງກິນ,
ພຣະເຢຊູຈຶ່ງເອີ້ນສາວົກຂອງພຣະອົງມາ ແລ້ວຕັ້ງກັບພວກເຂົາວ່າ,
ຂ້ອຍມີຄວາມເມດຕາຕໍ່ຝູງຊົນ ເພາະວ່າພວກເຂົາຢູ່ກັບຂ້ອຍມາແລ້ວສາມວັນ
ແລະພວກເຂົາບໍ່ມີຫຍັງກິນ ແລະຖ້າຂ້ອຍປ່ອຍພວກເຂົາໃຫ້ກັບບ້ານໂດຍທີ່ຫົວ,
ພວກເຂົາຈະອ່ອນເພຍໃນທາງ, ເພາະວ່າບາງຄົນໃນພວກເຂົາມາຈາກໄກ.
ແລະພວກສາວົກຂອງພຣະອົງຕອບພຣະອົງວ່າ:
ຈາກໃສຜູ້ໃດຈະສາມາດເຮັດໃຫ້ຄົນເຫຼົ່ານີ້ອີ່ມດ້ວຍເຂົ້າຈີ່ຢູ່ທີ່ນີ້ໃນຖິ່ນທຸລະກັນດານ?

ແລະເຂົາຖາມພວກເຂົາວ່າ: ທ່ານມີຂົນມື້ຈັກກ້ອນ? ພວກເຂົາຕອບວ່າ: ເຈັດກ້ອນ. ແລະ
ພຣະອົງໄດ້ສົ່ງໃຫ້ຝູງຊົນນັ່ງລົງເທິງແຜ່ນດິນ, ແລະ ໄດ້ເອົາເຂົ້າຈີ່ເຈັດກ້ອນ,
ຂອບພະຄູນແລ້ວ ກໍ່ໄດ້ແຕກອອກ ແລະ ມອບໃຫ້ແກ່ບັນດາສາວົກຂອງພຣະອົງ
ເພື່ອໃຫ້ເຂົາເຈົ້າແຈກຢາຍ, ແລະ ເຂົາເຈົ້າກໍ່ໄດ້ແຈກຢາຍໃຫ້ແກ່ຝູງຊົນ.
ແລະເຂົາເຈົ້າມີປານ້ອຍໆ, ແລະເມື່ອໄດ້ອວຍພອນມັນແລ້ວ,
ພຣະອົງກໍ່ເວົ້າໃຫ້ວາງມັນໄວ້ຕໍ່ໜ້າເຂົາເຈົ້າເຊັ່ນກັນ. ເຂົາເຈົ້າກິນແລ້ວກໍ່ອົມ
ແລະເອົາເສດອາຫານທີ່ເຫຼືອເກັບໄດ້ເຈັດກະຕ່າ ມີປະມານສີ່ພັນຄົນ,
ແລະພຣະອົງໄດ້ປ່ອຍພວກເຂົາໄປ.
ແລະພຣະອົງໄດ້ຂຶ້ນເຮືອທັນທີພ້ອມກັບບັນດາສາວົກຂອງພຣະອົງ
ແລ້ວມາຮອດແຂວງດານມານຸທາ

ແລະພວກຟາຣີຊາຍກໍ່ອອກມາ ແລະເລີ່ມໂຕ້ຖຽງກັບພຣະອົງ,
ຊອກຫາເຄື່ອງໝາຍຈາກສະຫວັນຈາກພຣະອົງ, ເພື່ອທົດສອບພຣະອົງ.
ແລະລາວຖອນຫາຍໃຈເລີກເຊິ່ງໃນວິນຍານຂອງລາວ ແລ້ວເວົ້າວ່າ,
ເປັນຫຍັງຄົນຮຸ່ນນີ້ຈຶ່ງຊອກຫາເຄື່ອງໝາຍ? ແທ້ຈິງຂ້ອຍເວົ້າກັບເຈົ້າ,
ຄົນຮຸ່ນນີ້ຈະບໍ່ຖືກໃຫ້ເຄື່ອງໝາຍ. ແລະ ທ່ານໄດ້ປ່ອຍພວກເຂົາແລ້ວ
ກໍ່ຂຶ້ນເຮືອອອກໄປອີກຄັ້ງ

ແລະພວກເຂົາລົມເອົາເຂົ້າຈີ່ໄປ, ແລະພວກເຂົາບໍ່ມີເຂົ້າຈີ່ກັບຕົວເລີຍ
ນອກຈາກໜຶ່ງກ້ອນໃນເຮືອ. ແລະພຣະອົງກໍາລັງສັ່ງເຕືອນພວກເຂົາວ່າ, ຈົ່ງລະວັງ,
ຈົ່ງລະມັດລະວັງເຊື້ອຂອງພວກຟາຣີຊາຍແລະເຊື້ອຂອງເຮໂຣດ.
ແລະພວກເຂົາກໍາລັງໃຄ່ຄວນກັນເອງວ່າ: ພວກເຮົາບໍ່ມີເຂົ້າຈີ່.
ແລະພຣະເຢຊູຮູ້ແລ້ວຈຶ່ງເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ,

ເປັນຫຍັງພວກເຈົ້າຈຶ່ງພິຈາລະນາວ່າພວກເຈົ້າບໍ່ມີເຂົ້າຈີ່?
ພວກເຈົ້າຍັງບໍ່ທັນເຂົ້າໃຈຫຼືເຂົ້າໃຈບໍ່? ພວກເຈົ້າຍັງມີຫົວໃຈແຂງກະດ້າງຢູ່ບໍ່?
ທ່ານມີຕາແຕ່ບໍ່ເຫັນ, ແລະມີຫູແຕ່ບໍ່ໄດ້ຍິນບໍ່? ແລະທ່ານບໍ່ຈື່ຈຳບໍ່?

ເມື່ອຂ້ານ້ອຍໄດ້ແຕກຂົນມືປັງຫ້າກ້ອນໃຫ້ຄົນຫ້າພັນ,
ພວກເຈົ້າໄດ້ເກັບເສດທີ່ເຫຼືອເຕັມກະຕ່າໄດ້ເທົ່າໃດ? ເຂົາເຈົ້າຕອບລາວວ່າ, ສິບສອງກະຕ່າ.
ເມື່ອແຕ່ເຈັດເຂົ້າໄປໃນສີ່ພັນ, ທ່ານເອົາກະຕ່າທີ່ເຕັມດ້ວຍຊີ້ນສ່ວນຂຶ້ນມາຈັກກະຕ່າ?
ແລະເຂົາເຈົ້າກ່າວວ່າ, ເຈັດ. ແລະລາວກ່າວກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ, ເຈົ້າຍັງບໍ່ເຂົ້າໃຈບໍ່?

ແລະພຣະອົງໄດ້ເສດດັດມາຮອດເມືອງເບັດຊາອີຕາ
ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ນຳຄົນຕາບອດຄົນໜຶ່ງມາຫາພຣະອົງ ແລະຂໍຮ້ອງພຣະອົງໃຫ້ແຕະຕ້ອງເຂົາ
ແລະພຣະອົງໄດ້ຈັບມືຂອງຄົນຕາບອດ, ພາລາວອອກໄປນອກບ້ານ,
ແລະຖິ້ມນ້ຳລາຍໃສ່ຕາຂອງລາວ, ວາງມືໃສ່ລາວ, ແລ້ວຖາມລາວວ່າເຫັນຫຍັງບໍ່.
ແລະເມື່ອມອງຂຶ້ນແລ້ວ ລາວກໍ່ເວົ້າວ່າ, ຂ້ອຍເຫັນຄົນເຫຼົ່ານັ້ນຄືກັບຕົ້ນໄມ້ທີ່ກຳລັງຢາງ.
ແລ້ວລາວກໍ່ວາງມືເທິງຕາຂອງລາວອີກເທື່ອໜຶ່ງ ແລະເຮັດໃຫ້ລາວເບິ່ງຂຶ້ນ,
ແລະລາວກໍ່ຖືກຟື້ນຟູ, ແລະລາວເບິ່ງທຸກສິ່ງຢ່າງຊັດເຈນ. ແລະ
ພຣະອົງໄດ້ສົ່ງລາວກັບໄປບ້ານຂອງລາວ ໂດຍກ່າວວ່າ, ຢ່າເຂົ້າໄປໃນບ້ານ ແລະ
ຢ່າບອກໃຜໃນບ້ານເລີຍ.

ແລະພຣະເຢຊູກັບສາວົກຂອງພຣະອົງໄດ້ອອກໄປຍັງໝູ່ບ້ານຕ່າງໆຂອງຊີຊາເຣຍຟິລິບ,
ແລະໃນລະຫວ່າງທາງພຣະອົງໄດ້ຖາມສາວົກຂອງພຣະອົງວ່າ,
ປະຊາຊົນເວົ້າວ່າຂ້ານ້ອຍເປັນໃຜ? ພວກເຂົາຕອບວ່າ, ໂຢຮັນຜູ້ໃຫ້ບັບຕິສະມາ,
ແລະບາງຄົນກໍ່ເວົ້າວ່າເອລີຢາ,

ແລະບາງຄົນກໍ່ເວົ້າວ່າເປັນໜຶ່ງໃນບັນດາຜູ້ປະກາດພຣະວາຈາ. ແລະ
ລາວເອງກໍ່ເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ, ແຕ່ພວກເຈົ້າເວົ້າວ່າຂ້ອຍເປັນໃຜ? ແລະ ເປີໂຕຕອບວ່າ,
ທ່ານແມ່ນພຣະຄຣິດ. ແລະ ເຂົາໄດ້ຕິຕຽນພວກເຂົາ
ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະບໍ່ເວົ້າກ່ຽວກັບພຣະອົງກັບໃຜເລີຍ.

ແລະ ພຣະອົງໄດ້ເລີ່ມສອນພວກເຂົາວ່າ ມັນເປັນສິ່ງຈຳເປັນທີ່ບຸດມະນຸດຕ້ອງທົນທຸກຫຼາຍ,
ແລະ ຖືກປະຕິເສດໂດຍພວກຜູ້ເຖົ້າແກ່ ແລະ ພວກພໍ່ປະໂລຫິດໃຫຍ່ ແລະ
ພວກນັກຮຽນພຣະທຳ, ແລະ ຖືກຂ້າ, ແລະ ຫຼັງຈາກສາມມື້ຈະລຸກຂຶ້ນມາ. ແລະ
ລາວໄດ້ເວົ້າຄຳນັ້ນຢ່າງເປີດເຜີຍ. ແລະ ເປີໂຕໄດ້ພາລາວໄປຂ້າງໜຶ່ງ
ແລ້ວເລີ່ມຕົ້ນຕິຕຽນລາວ. ແຕ່ທ່ານໄດ້ຫັນກັບມາ ແລະເຫັນພວກສາວົກຂອງທ່ານ
ຈິ່ງຕິຕຽນເປີໂຕວ່າ ໄປຢູ່ຂ້າງຫຼັງຂ້ອຍເສຍ ຊາຕານເອີຍ
ເພາະວ່າເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຄິດສິ່ງຂອງພຣະເຈົ້າ ແຕ່ຄິດສິ່ງຂອງມະນຸດ

ແລະພຣະອົງໄດ້ເອີ້ນຝູງຊົນມາພ້ອມກັບພວກສາວົກຂອງພຣະອົງ,
ແລ້ວກ່າວກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ, ຜູ້ໃດທີ່ຕ້ອງການຕິດຕາມຂ້ານ້ອຍ, ໃຫ້ລາວປະຕິເສດຕົນເອງ
ແລະຍົກໄມ້ກາງແຂນຂອງລາວຂຶ້ນ, ແລະໃຫ້ລາວຕິດຕາມຂ້ານ້ອຍ.

ເພາະວ່າຜູ້ໃດຕ້ອງການຊ່ວຍຈິດວິນຍານຂອງລາວໃຫ້ລອດ, ຜູ້ນັ້ນຈະສູນເສຍມັນ,
ແຕ່ຜູ້ໃດສູນເສຍຈິດວິນຍານຂອງຕົນເອງເພື່ອຂ້ອຍແລະເພື່ອຂ່າວດີ,
ຜູ້ນັ້ນຈະຊ່ວຍມັນໃຫ້ລອດ. ຫຍັງເປັນປະໂຫຍດແກ່ຄົນ ຖ້າລາວໄດ້ຮັບໂລກທັງໝົດ,
ແຕ່ສູນເສຍຈິດວິນຍານຂອງລາວ? ຫຼື
ຄົນຈະເອົາຫຍັງມາແລກປ່ຽນກັບຈິດວິນຍານຂອງລາວ?
ເພາະວ່າຜູ້ໃດທີ່ອາຍຂ້ານ້ອຍແລະຄຳເວົ້າຂອງຂ້ານ້ອຍໃນຄົນຮຸ່ນນີ້ທີ່ລັກລອບປ່ວຍຊົ່ວແລະເປັນຄົນບາບ,

ລູກຊາຍຂອງມະນຸດກໍ່ຈະອາຍຸລາວເມື່ອລາວມາໃນຄວາມສະຫງ່າລາສີຂອງພໍ່ຂອງລາວພ້ອມ
ກັບບັນດາຜູ້ສິ່ງຂ່າວທີ່ບໍລິສຸດ.

໙

ແລະ ລາວໄດ້ເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ, ແທ້ຈິງແລ້ວ ຂ້ອຍເວົ້າກັບເຈົ້າວ່າ ມີບາງຄົນທີ່ຢືນຢູ່ທີ່ນີ້,
ຜູ້ທີ່ຈະບໍ່ລື້ມລອງຄວາມຕາຍຈົນກວ່າເຂົາເຈົ້າຈະເຫັນອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ມາໃນພະລັງ

.

ແລະ ຫຼັງຈາກຫົກມື້, ພຣະເຢຊູໄດ້ພາເປໂຕຣ, ຢາໂກໂບ ແລະ ໂປຣຮັນໄປ, ແລະ

ໄດ້ນຳພວກເຂົາຂຶ້ນໄປເທິງພູເຂົາສູງແຫ່ງໜຶ່ງໂດຍລຳພັງ, ແລະ

ພຣະອົງໄດ້ປ່ຽນແປງພຣະສະຫວັນຕໍ່ໜ້າພວກເຂົາ. ແລະ

ເຄື່ອງນຸ່ງຂອງພຣະອົງກໍ່ກາຍເປັນສ່ອງແສງ, ຂາວຫຼາຍດັ່ງຫິມະ,

ເຊັ່ນດຽວກັບຊ່າງຊັກຜ້າເທິງແຜ່ນດິນບໍ່ສາມາດເຮັດໃຫ້ຂາວໄດ້ດັ່ງນັ້ນ.

ແລະເອລີຢາກໍ່ປາກົດແກ່ພວກເຂົາພ້ອມກັບໂມເຊ,

ແລະພວກເຂົາກໍາລັງສົນທະນາກັບພຣະເຢຊູ. ແລະເປໂຕຣຕອບວ່າກັບພຣະເຢຊູ, ລັບບີ,

ມັນດີທີ່ພວກເຮົາຢູ່ທີ່ນີ້, ແລະໃຫ້ພວກເຮົາສ້າງເຕັ້ນສາມໜ່ວຍ, ໜຶ່ງໜ່ວຍສຳລັບທ່ານ,

ໜຶ່ງໜ່ວຍສຳລັບໂມເຊ, ແລະໜຶ່ງໜ່ວຍສຳລັບເອລີຢາ. ເພາະວ່າລາວບໍ່ຮູ້ວ່າຈະເວົ້າຫຍັງ,

ເພາະວ່າພວກເຂົາຢ້ານກົວຫຼາຍ. ແລະມີເມກປີກຄຸມພວກເຂົາ,

ແລະມີສຽງມາຈາກເມກນັ້ນເວົ້າວ່າ, ນີ້ແມ່ນບຸດຊາຍທີ່ຮັກແພງຂອງເຮົາ, ຈົ່ງຟັງລາວເທື່ອ.

ແລະ ຢ່າງກະທັນຫັນ ເມື່ອເຂົາເຈົ້າເບິ່ງອ້ອມຮອບ ເຂົາເຈົ້າບໍ່ເຫັນໃຜອີກຕໍ່ໄປ,

ແຕ່ເຫັນພຽງແຕ່ພຣະເຢຊູຢູ່ກັບເຂົາເຈົ້າເທົ່ານັ້ນ. ແລະ

ໃນຂະນະທີ່ພວກເຂົາກໍາລັງລົງມາຈາກພູ, ພຣະອົງໄດ້ສັ່ງພວກເຂົາວ່າ

ຢາບອກໃຜກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ພວກເຂົາໄດ້ເຫັນ,
ຈົນກວ່າບຸດມະນຸດຈະໄດ້ລຸກຂຶ້ນຈາກຄວາມຕາຍ. ແລະພວກເຂົາຈັບຄຳນັ້ນໄວ້,
ໂຕ້ວາທີກັນເອງວ່າການລຸກຂຶ້ນຈາກຄົນຕາຍແມ່ນຫຍັງ. ແລະພວກເຂົາກຳລັງຖາມລາວວ່າ,
ເປັນຫຍັງພວກອາຈານສອນພຣະຄຳພີເວົ້າວ່າ ເອລີຢາຕ້ອງມາກ່ອນ?
ແຕ່ພຣະອົງຕອບເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ, ເອລີຢາແທ້ຈິງມາກ່ອນເພື່ອຟື້ນຟູທຸກສິ່ງ,
ແລະແນວໃດທີ່ມັນຖືກຂຽນໄວ້ກ່ຽວກັບບຸດແຫ່ງມະນຸດວ່າຕ້ອງທົນທຸກຫຼາຍແລະຖືກປະຕິ
ສດ? ແຕ່ຂ້ອຍເວົ້າກັບເຈົ້າວ່າ ເອລີຢາກໍ່ໄດ້ມາແລ້ວ,
ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຮັດກັບລາວຫຼາຍເທົ່າທີ່ເຂົາເຈົ້າຕ້ອງການ,
ດັ່ງທີ່ມັນຖືກຂຽນໄວ້ກ່ຽວກັບລາວ.

ແລະເມື່ອມາຮອດພວກສາວົກແລ້ວ ກໍເຫັນຝູງຊົນຫຼາຍຢູ່ອ້ອມຮອບພວກເຂົາ
ແລະພວກອາຈານສອນພຣະທຳກຳລັງໄດ້ຖຽງກັບພວກເຂົາ ແລະທັນທີທັນໃດ,
ເມື່ອຝູງຊົນທັງໝົດໄດ້ເຫັນພຣະອົງ, ພວກເຂົາກໍປະຫລາດໃຈ
ແລະແລ່ນເຂົ້າມາທັກທາຍພຣະອົງ. ແລະພຣະອົງໄດ້ຖາມພວກນັກຮຽນວ່າ:
ພວກເຈົ້າກຳລັງໂຕ້ວາທີກັນເອງກ່ຽວກັບຫຍັງ? ແລະ ຄົນໜຶ່ງຈາກຝູງຊົນຕອບວ່າ, ຄູ່ສອນ,
ຂ້ານ້ອຍໄດ້ນຳລູກຊາຍຂອງຂ້ານ້ອຍມາຫາເຈົ້າ, ລາວມີວິນຍານປ່ຽງ.
ແລະບ່ອນໃດກໍຕາມທີ່ມັນຈັບໄດ້ລາວ, ມັນກໍໂຍນລາວລົງ, ແລະລາວກໍເປັນຟອງປາກ
ແລະຂັດແຂ້ວຟັນ, ແລະຮ່າງກາຍກໍແຫ້ງໄປ,
ແລະຂ້ອຍໄດ້ເວົ້າກັບບັນດາສາວົກຂອງເຈົ້າເພື່ອໃຫ້ພວກເຂົາໄລ່ມັນອອກ,
ແຕ່ພວກເຂົາບໍ່ສາມາດ. ແຕ່ເຂົາຕອບກັບເຂົາວ່າ, ໂອ້ຊົນລຸ້ນທີ່ບໍ່ມີຄວາມເຊື່ອ,
ຂ້ອຍຈະຢູ່ກັບພວກເຈົ້ານານສຳໃດອີກ? ຂ້ອຍຈະທົນກັບພວກເຈົ້ານານສຳໃດອີກ?
ຈົ່ງນຳເຂົາມາຫາຂ້ອຍ. ແລະເຂົາເຈົ້າກໍນຳເຂົາມາຫາພຣະອົງ. ແລະເມື່ອເຫັນລາວ,
ວິນຍານກໍເຮັດໃຫ້ລາວກະທົບກະເທືອນທັນທີ, ແລະລາວກໍຕົກລົງເທິງພື້ນດິນ,

ກັມໄປມາແລະເປັນຟອງ. ແລະ ຖາມ ພໍ່ຂອງລາວວ່າ,
ເວລາເທົ່າໃດແລ້ວທີ່ນີ້ໄດ້ເກີດຂຶ້ນກັບລາວ? ແຕ່ລາວເວົ້າວ່າ, ຕັ້ງແຕ່ເດັກນ້ອຍ.
ແລະມັນໄດ້ໂຍນລາວເຂົ້າໄປໃນໄຟແລະເຂົ້າໄປໃນນໍ້າເລື້ອຍໆ ເພື່ອທຳລາຍລາວ,
ແຕ່ຖ້າທ່ານສາມາດເຮັດຫຍັງໄດ້, ກະລຸນາຊ່ວຍພວກເຮົາດ້ວຍຄວາມເມດຕາຕໍ່ພວກເຮົາ.
ແຕ່ພຣະເຢຊູກໍ່ຕົວະກັບລາວວ່າ ຖ້າເຈົ້າສາມາດເຊື່ອໄດ້, ທຸກສິ່ງກໍ່ເປັນໄປໄດ້ສຳລັບຜູ້ທີ່ເຊື່ອ.
ແລະທັນທີນັ້ນ ພໍ່ຂອງເດັກນ້ອຍກໍ່ຮ້ອງອອກມາດ້ວຍນ້ຳຕາວ່າ: ຂ້ອຍເຊື່ອ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ຂໍຊ່ວຍຄວາມບໍ່ເຊື່ອຂອງຂ້ອຍດ້ວຍ. ເມື່ອພຣະເຢຊູເຫັນວ່າຝູງຊົນກຳລັງວົງມາຮ່ວມກັນ,
ພຣະອົງຈຶ່ງຕິຕຽນວິນຍານບໍ່ສະອາດນັ້ນ ໂດຍກ່າວກັບມັນວ່າ, ວິນຍານປ່ຽງແລະຫຸໜວກ,
ເຮົາສົ່ງເຈົ້າ, ຈົ່ງອອກມາຈາກລາວ ແລະຢ່າເຂົ້າໄປໃນລາວອີກຕໍ່ໄປ. ແລະມັນໄດ້ຮ້ອງອອກມາ
ແລະເຮັດໃຫ້ລາວກະຕຸກຢ່າງແຮງ ຈຶ່ງອອກໄປ, ແລະລາວກໍ່ກາຍເປັນຄືກັບຄົນຕາຍ,
ຈົນຫຼາຍຄົນເວົ້າວ່າລາວຕາຍແລ້ວ. ແຕ່ພຣະເຢຊູໄດ້ຈັບມືຂອງເຂົາແລ້ວຍົກເຂົາຂຶ້ນ,
ແລະເຂົາກໍ່ລຸກຂຶ້ນ. ແລະ ເມື່ອລາວເຂົ້າໄປໃນເຮືອນ,
ພວກສາວົກຂອງລາວກໍ່ຖາມລາວເປັນການສ່ວນຕົວວ່າ,
ເປັນຫຍັງພວກເຮົາບໍ່ສາມາດໄລ່ມັນອອກໄດ້? ແລະ ພຣະອົງໄດ້ຕັ້ງແກ່ພວກເຂົາວ່າ,
ຊະນິດນີ້ບໍ່ສາມາດອອກໄປໄດ້ເລີຍ ຖ້າບໍ່ດ້ວຍການອະທິຖານ ແລະ ການອົດອາຫານ.

ແລະຫຼັງຈາກອອກຈາກທີ່ນັ້ນ ພວກເຂົາກໍ່ຜ່ານໄປທາງແຄວ້ນກາລິລີ,
ແລະພຣະອົງບໍ່ຕ້ອງການໃຫ້ຜູ້ໃດຮູ້ ລາວກຳລັງສອນພວກສາວົກຂອງລາວ ແລະ
ກຳລັງເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ ບຸດຂອງມະນຸດຖືກທໍລະຍົດໃສ່ມືຂອງມະນຸດ, ແລະ
ເຂົາເຈົ້າຈະຂ້າລາວ, ແລະ ຫຼັງຈາກຖືກຂ້າແລ້ວ ໃນວັນທີສາມລາວຈະລຸກຂຶ້ນ.
ແຕ່ພວກເຂົາບໍ່ເຂົ້າໃຈຄຳນັ້ນ, ແລະພວກເຂົາຢ້ານກົວທີ່ຈະຖາມລາວ.

ແລະພຣະອົງໄດ້ເຂົ້າມາໃນເມືອງຄາເປີນາອຸມ, ແລະເມື່ອຢູ່ໃນເຮືອນ,

ພຣະອົງໄດ້ຖາມພວກເຂົາວ່າ, ພວກເຈົ້າໄດ້ປຶກສາຫາລືກັນກ່ຽວກັບຫຍັງຢູ່ຕາມທາງ?
ແຕ່ພວກເຂົາຢູ່ງຽບ, ເພາະວ່າພວກເຂົາໄດ້ສືບທະນາກັນຕາມທາງວ່າໃຜໃຫຍ່ກວ່າ.
ແລະເມື່ອນັ່ງລົງແລ້ວ, ພຣະອົງໄດ້ເອີ້ນພວກສົບສອງ ແລະຕັ້ງກັບພວກເຂົາວ່າ,
ຖ້າຜູ້ໃດຕ້ອງການເປັນຄົນທຳອິດ, ຜູ້ນັ້ນຈະຕ້ອງເປັນຄົນສຸດທ້າຍຂອງທຸກຄົນ
ແລະເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງທຸກຄົນ. ແລະໄດ້ເອົາເດັກນ້ອຍຄົນໜຶ່ງມາຕັ້ງໄວ້ທ່າມກາງເຂົາເຈົ້າ,
ແລະໄດ້ກອດເດັກນ້ອຍນັ້ນແລ້ວເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ,
ຜູ້ໃດທີ່ຮັບເດັກນ້ອຍຄົນໜຶ່ງເຊັ່ນນັ້ນໃນນາມຂອງຂ້ອຍ, ກໍຮັບຂ້ອຍ, ແລະຜູ້ໃດທີ່ຮັບຂ້ອຍ,
ບໍ່ແມ່ນຮັບຂ້ອຍ, ແຕ່ແມ່ນຮັບຜູ້ທີ່ສົ່ງຂ້ອຍມາ. ໂປຣັນຕອບລາວວ່າ, ອາຈານ,
ພວກເຮົາເຫັນຄົນໜຶ່ງໄລ່ປີສາດອອກໃນນາມຂອງທ່ານ, ແຕ່ລາວບໍ່ໄດ້ຕິດຕາມພວກເຮົາ,
ແລະພວກເຮົາກໍຫ້າມລາວ, ເພາະວ່າລາວບໍ່ໄດ້ຕິດຕາມພວກເຮົາ. ແຕ່ພຣະເຢຊູກໍຕົວະວ່າ,
ຢ່າຫ້າມລາວເລີຍ, ເພາະວ່າບໍ່ມີໃຜທີ່ຈະເຮັດການອັດສະຈັນໃນນາມຂອງເຮົາ
ແລ້ວຈະສາມາດເວົ້າຮ້າຍເຮົາໄດ້ໄວໆ. ຜູ້ທີ່ບໍ່ຕໍ່ຕ້ານເຈົ້າທັງຫຼາຍ ກໍແມ່ນຢູ່ຝ່າຍເຈົ້າທັງຫຼາຍ.
ຜູ້ໃດທີ່ໃຫ້ເຈົ້າທັງຫຼາຍດິນນ້ຳສັກຈອກໜຶ່ງໃນນາມຂອງຂ້ອຍ,
ເພາະວ່າເຈົ້າເປັນຂອງພຣະຄຣິດ, ແທ້ຈິງຂ້ອຍເວົ້າກັບເຈົ້າທັງຫຼາຍວ່າ,
ລາວຈະບໍ່ເສຍລາງວັນຂອງລາວເລີຍ.

ແລະຜູ້ໃດທີ່ເຮັດໃຫ້ເດັກນ້ອຍຄົນໜຶ່ງໃນບັນດາຜູ້ທີ່ເຊື່ອໃນຂ້າຍສະດຸດລັ້ມ,
ມັນດີກວ່າສຳລັບລາວຖ້າຫາກວ່າມີຫີນໂຮງສີຖືກຄ້ອງຢູ່ຄໍຂອງລາວແລະຖືກໂຍນລົງໃນທະເ
ລ. ແລະຖ້າມີຂອງເຈົ້າເຮັດໃຫ້ເຈົ້າສະດຸດ, ຈົ່ງຕັດມັນອອກ,
ມັນດີກວ່າສຳລັບເຈົ້າທີ່ຈະເຂົ້າໄປໃນຊີວິດໂດຍພິການ, ຫຼືວ່າມີສອງມືແລ້ວໄປໃນເກເຣນນາ,
ເຂົ້າໄປໃນໄຟທີ່ດັບບໍ່ໄດ້ ບ່ອນທີ່ຕົວຫນອນຂອງພວກເຂົາບໍ່ຕາຍ ແລະ ໄຟບໍ່ດັບ.
ແລະຖ້າຕົນຂອງເຈົ້າເຮັດໃຫ້ເຈົ້າສະດຸດ, ຈົ່ງຕັດມັນອອກເສຍ,
ດີກວ່າສຳລັບເຈົ້າທີ່ຈະເຂົ້າໄປໃນຊີວິດໂດຍພິການ,

ກວ່າທີ່ຈະມີສອງຕີນແລ້ວຖືກໂຍນເຂົ້າໄປໃນເກເຮນນາ, ເຂົ້າໄປໃນໄຟທີ່ດັບບໍ່ໄດ້.
ບ່ອນທີ່ຕົວຫນອນຂອງພວກເຂົາບໍ່ຕາຍ ແລະ ໄຟບໍ່ດັບ.
ແລະຖ້າຕາຂອງເຈົ້າເຮັດໃຫ້ເຈົ້າສະດຸດ, ຈົ່ງຖອນມັນອອກ,
ມັນດີກວ່າສຳລັບເຈົ້າທີ່ຈະເຂົ້າໄປໃນອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າດ້ວຍຕາດຽວ,
ກວ່າທີ່ຈະມີສອງຕາແລ້ວໄປສູ່ເກເຮນນາແຫ່ງໄຟ. ບ່ອນທີ່ຕົວຫນອນຂອງພວກເຂົາບໍ່ຕາຍ
ແລະ ໄຟບໍ່ດັບ. ເພາະວ່າທຸກຄົນຈະຖືກເຄັມດ້ວຍໄຟ,
ແລະທຸກເຄື່ອງບູຊາຈະຖືກເຄັມດ້ວຍເກືອ. ເກືອເປັນສິ່ງທີ່ດີ,
ແຕ່ຖ້າເກືອສູນເສຍລົດເຄັມໄປແລ້ວ, ເຈົ້າຈະເອົາຫຍັງມາປຸງລົດມັນ?
ຈົ່ງມີເກືອຢູ່ໃນຕົວເຈົ້າເອງ ແລະ ຈົ່ງຢູ່ໃນສັນຕິພາບກັບກັນແລະກັນ.

໑໐

ແລະຈາກທີ່ນັ້ນ ພຣະອົງໄດ້ລຸກຂຶ້ນມາສູ່ເຂດແດນແຂວງຢູເດຍ ຜ່ານຟາກແມ່ນ້ຳຈໍແດນ,
ແລະຝູງຊົນໄດ້ມາຮ່ວມກັນຫາພຣະອົງອີກຄັ້ງ, ແລະດັ່ງທີ່ພຣະອົງເຄີຍເຮັດ,
ພຣະອົງກໍ່ສອນເຂົາເຈົ້າອີກຄັ້ງ. ແລະພວກຟາຣີຊາຍໄດ້ເຂົ້າມາໃກ້ກຳລັງຖາມລາວວ່າ
ມັນໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ຜູ້ຊາຍປ່ອຍເມຍບໍ່, ກຳລັງທົດສອບລາວ.
ແຕ່ພຣະອົງຕອບເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ, ໂມເຊສັ່ງຫຍັງແກ່ພວກເຈົ້າ? ແຕ່ພວກເຂົາເວົ້າວ່າ,
ໂມເຊອະນຸຍາດໃຫ້ຂຽນໜັງສືການຢ່າຮ້າງແລະປ່ອຍໄປ. ແລະພຣະເຢຊູຕອບເຂົາເຈົ້າວ່າ,
ເພາະຄວາມແຂງກະດ້າງຂອງໃຈຂອງເຈົ້າ, ທ່ານຈຶ່ງຂຽນບັນຍັດນີ້ໃຫ້ເຈົ້າ.
ແຕ່ຕັ້ງແຕ່ການເລີ່ມຕົ້ນຂອງການສ້າງ, ພຣະເຈົ້າໄດ້ສ້າງພວກເຂົາເປັນຊາຍແລະຍິງ. ເພາະ
ເຫດນີ້ ຊາຍຈະປະພັນແມ່ຂອງລາວ ແລະຈະຕິດພັນກັບເມຍຂອງລາວ, ແລະທັງສອງຈະເປັນ
ເນື້ອໜັງອັນດຽວກັນ. ດັ່ງນັ້ນ ພວກເຂົາບໍ່ແມ່ນສອງອີກຕໍ່ໄປ, ແຕ່ແມ່ນເນື້ອອັນດຽວ,
ສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າເຊື່ອມຕໍ່ໄວ້ນັ້ນ ມະນຸດຢ່າແຍກເລີຍ ແລະ ເມື່ອຢູ່ໃນເຮືອນອີກຄັ້ງ,

ພວກສາວົກກໍຖາມພຣະອົງກ່ຽວກັບເລື່ອງນີ້. ແລະ ພຣະອົງຕັດສິນກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ, ຜູ້ໃດທີ່ປ່ອຍເມຍຂອງຕົນ ແລະ ແຕ່ງງານກັບຜູ້ອື່ນ, ກໍ່ກະທຳຜິດປະເວນີຕໍ່ນາງ ແລະຖ້າຜູ້ຍິງຢ່າຜູ້ຊາຍແລ້ວແຕ່ງງານກັບຄົນອື່ນ, ນາງກໍ່ກະທຳຜິດປະເວນີ.

ແລະພວກເຂົາກຳລັງນຳເດັກນ້ອຍມາຫາພຣະອົງ ເພື່ອວ່າພຣະອົງຈະສຳພັດພວກເຂົາ, ແຕ່ພວກສາວົກກຳລັງຕິແຕງນພວກທີ່ນຳມາ. ເມື່ອພຣະເຢຊູເຫັນ ພຣະອົງກໍໂກດ ແລະ ຕຣັສກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ ຈົ່ງປ່ອຍໃຫ້ເດັກນ້ອຍມາຫາເຮົາ ແລະ ຢ່າຫ້າມພວກມັນ ເພາະວ່າອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າເປັນຂອງຄົນດັ່ງນັ້ນ ແທ້ຈິງ, ຂ້ອຍເວົ້າກັບເຈົ້າທັງຫຼາຍວ່າ, ຜູ້ໃດທີ່ບໍ່ຮັບອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າເຫມືອນເດັກນ້ອຍ, ຈະບໍ່ເຂົ້າໄປໃນມັນເລີຍ. ແລະເມື່ອໄດ້ ກອດເອົາພວກເຂົາແລ້ວ, ເຂົາໄດ້ອວຍພອນໂດຍການວາງມືເທິງພວກເຂົາ.

ແລະ ໃນຂະນະທີ່ລາວກຳລັງອອກໄປທາງ, ມີຄົນໜຶ່ງໄດ້ວົງເຂົ້າມາຫາ ແລະ ກົມຫົວລົງຕໍ່ລາວ ແລ້ວຖາມລາວວ່າ, ອາຈານຜູ້ດີ, ຂ້ອຍຕ້ອງເຮັດຫຍັງເພື່ອທີ່ຈະໄດ້ຮັບມໍລະດົກຊີວິດນິລັນດອນ? ແຕ່ພຣະເຢຊູກໍຕອບລາວວ່າ, ເປັນຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງເວົ້າວ່າຂ້ອຍດີ? ບໍ່ມີໃຜຕີເລີຍ ຍົກເວັ້ນພຽງແຕ່ພຣະເຈົ້າເທົ່ານັ້ນ. ເຈົ້າຮູ້ບັນຍັດຕ່າງໆ: ຢ່າລັກລອບຮ່ວມປະເວນີ, ຢ່າຂ້າຄົນ, ຢ່າລັກຂະໂມຍ, ຢ່າເປັນພະຍານເຫັດ, ຢ່າຫລອກຫລວງ, ຈົ່ງໃຫ້ກຽດພໍ່ແມ່ຂອງເຈົ້າ. ແຕ່ຜູ້ນັ້ນຕອບວ່າ, ອາຈານ, ຂ້ານ້ອຍໄດ້ປະຕິບັດສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ທັງໝົດຕັ້ງແຕ່ຍັງໜຸ່ມມາແລ້ວ. ແຕ່ພຣະເຢຊູໄດ້ມອງລາວແລ້ວຮັກລາວ ແລະ ກໍ່ເວົ້າກັບລາວວ່າ, ເຈົ້າຂາດສິ່ງໜຶ່ງ. ຖ້າເຈົ້າຕ້ອງການເປັນຄົນສົມບູນ, ຈົ່ງໄປຂາຍທຸກສິ່ງທີ່ເຈົ້າມີ ແລະ ໃຫ້ແກ່ຄົນທຸກຍາກ, ແລ້ວເຈົ້າຈະມີຊັບສົມບັດໃນສະຫວັນ, ແລະ ຈົ່ງມາຕິດຕາມຂ້ອຍ, ຍົກໄມ້ກາງແຂນຂອງເຈົ້າ. ແຕ່ເຂົາມີໃຈເສຍກ່ຽວກັບຄຳເວົ້ານັ້ນ ແລະໄດ້ຈາກໄປໂດຍໂສກເສົ້າ ເພາະວ່າເຂົາມີຊັບສິນຫຼາຍ.

ແລະພຣະເຢຊູໄດ້ເບິ່ງອ້ອມຮອບ ແລ້ວກໍຕັ້ງກັບບັນດາສາວົກຂອງພຣະອົງວ່າ
ຜູ້ທີ່ມີເງິນຈະເຂົ້າໄປໃນອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ຍາກເຫຼືອໃດ
ແຕ່ພວກສາວົກປະຫລາດໃຈກ່ຽວກັບຄຳເວົ້າຂອງພຣະອົງ.
ແຕ່ພຣະເຢຊູອີກເທື່ອໜຶ່ງຕອບເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ, ລູກນ້ອຍເອີຍ,
ມັນຍາກແທ້ໆສຳລັບຜູ້ທີ່ໄວ້ວາງໃຈໃນຊັບສິນທີ່ຈະເຂົ້າໃນອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ.
ມັນງ່າຍກວ່າທີ່ອຸດຈະຜ່ານຮູເຂັມເຂົ້າໄປ ກວ່າຄົນຮັ່ງມີຈະເຂົ້າໄປໃນອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ.
ແຕ່ພວກເຂົາປະຫຼາດໃຈຫຼາຍເກີນໄປ ແລະເວົ້າກັນເອງວ່າ,
ແລ້ວຜູ້ໃດຈະສາມາດລອດພົ້ນໄດ້? ພຣະເຢຊູມອງພວກເຂົາແລ້ວກໍເວົ້າວ່າ,
ສຳລັບມະນຸດແລ້ວເປັນໄປບໍ່ໄດ້, ແຕ່ສຳລັບພຣະເຈົ້າບໍ່ແມ່ນແນວນັ້ນ,
ເພາະວ່າທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງເປັນໄປໄດ້ສຳລັບພຣະເຈົ້າ. ເປໂຕຣເລັມເວົ້າກັບລາວວ່າ, ເບິ່ງ,
ພວກເຮົາໄດ້ປະຖິ້ມທຸກສິ່ງແລະຕິດຕາມທ່ານ. ພຣະເຢຊູຕອບວ່າ,
ເຮົາບອກຄວາມຈິງກັບພວກເຈົ້າວ່າ, ບໍ່ມີຜູ້ໃດທີ່ປະເຣືອນ, ຫຼືພີ່ນ້ອງຊາຍ, ຫຼືພີ່ນ້ອງຍິງ,
ຫຼືພໍ່, ຫຼືແມ່, ຫຼືເມຍ, ຫຼືລູກ, ຫຼືທຶງນາເພາະເຫດເຮົາ ແລະເພາະເຫດຂ່າວປະເສີດ,
ຖ້າບໍ່ໄດ້ຮັບຮ້ອຍເທົ່າໃນເວລານີ້, ທັງເຮືອນ, ພີ່ນ້ອງຊາຍ, ພີ່ນ້ອງຍິງ, ພໍ່, ແມ່, ລູກ ແລະ
ທຶງນາ ພ້ອມກັບການຂົ່ມເຫັງ, ແລະໃນຍຸກທີ່ຈະມາເຖິງ ກໍໄດ້ຮັບຊີວິດນິລັນຕອນ.
ແຕ່ຫຼາຍຄົນທີ່ເປັນທຳອິດຈະກາຍເປັນຄົນສຸດທ້າຍ ແລະຄົນສຸດທ້າຍຈະກາຍເປັນຄົນທຳອິດ

ພວກເຂົາກຳລັງຢູ່ໃນທາງຂຶ້ນໄປເຢຣູຊາເລັມ ແລະ ພຣະເຢຊູກຳລັງນຳໜ້າພວກເຂົາ ແລະ
ພວກເຂົາປະຫລາດໃຈ ແລະ ຜູ້ທີ່ຕິດຕາມກໍຢ້ານກົວ. ແລະ
ພຣະອົງໄດ້ພາສິບສອງຄົນອີກເທື່ອໜຶ່ງ
ເລີ່ມບອກພວກເຂົາກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ກຳລັງຈະເກີດຂຶ້ນກັບພຣະອົງ. ວ່າຈົ່ງເບິ່ງ,
ພວກເຮົາກຳລັງຂຶ້ນໄປເຢຣູຊາເລັມ
ແລະບຸດຂອງມະນຸດຈະຖືກມອບໃຫ້ແກ່ພວກປະໂລຫິດໃຫຍ່ແລະພວກນັກຮຽນພຣະຄຳພີ,

ແລະພວກເຂົາຈະປະຖິ້ມໂທດປະຫານຊີວິດລາວ

ແລະພວກເຂົາຈະມອບລາວໃຫ້ແກ່ພວກຄົນຕ່າງຊາດ, ແລະພວກເຂົາຈະເຍາະເຍີ້ຍລາວ
ແລະຫວດລາວ ແລະຖິ້ມນໍ້າລາຍໃສ່ລາວ ແລະຂ້າລາວ, ແລະໃນມື້ທີສາມລາວຈະລຸກຂຶ້ນ.

ແລະຢາໂກໂບກັບໂຢຮັນ ລູກຊາຍຂອງເຊເບດາຍ ໄດ້ເຂົ້າມາຫາພຣະອົງ ແລ້ວກ່າວວ່າ
ອາຈານເອີຍ, ພວກຂ້ານ້ອຍຢາກໃຫ້ທ່ານເຮັດສິ່ງທີ່ພວກຂ້ານ້ອຍຈະຂໍໃຫ້ພວກຂ້ານ້ອຍ.
ແຕ່ພຣະອົງໄດ້ຕຣັສຖາມເຂົາເຈົ້າວ່າ, ພວກເຈົ້າຕ້ອງການໃຫ້ຂ້ອຍເຮັດຫຍັງໃຫ້ພວກເຈົ້າ?
ແຕ່ພວກເຂົາເວົ້າກັບພຣະອົງວ່າ, ຂໍໃຫ້ພວກເຮົານັ່ງຄົນໜຶ່ງຢູ່ເບື້ອງຂວາຂອງພຣະອົງ ແລະ
ຄົນໜຶ່ງຢູ່ເບື້ອງຊ້າຍຂອງພຣະອົງໃນສະຫງ່າລາສີຂອງພຣະອົງ.

ແຕ່ພຣະເຢຊູກໍ່ຕົວະກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ, ພວກເຈົ້າບໍ່ຮູ້ວ່າພວກເຈົ້າກຳລັງຂໍຫຍັງ.
ພວກເຈົ້າສາມາດຕື່ມຈອກທີ່ເຮົາຕື່ມ, ແລະຮັບບັບຕິສະມາທີ່ເຮົາຮັບບັບຕິສະມາໄດ້ບໍ່?
ພວກເຂົາຈຶ່ງຕອບລາວວ່າ, ພວກເຮົາສາມາດໄດ້. ແຕ່ພຣະເຢຊູຕັດກັບພວກເຂົາວ່າ,
ຈອກທີ່ເຮົາຕື່ມນັ້ນ ພວກເຈົ້າກໍຈະຕື່ມ, ແລະການບັບຕິສະມາທີ່ເຮົາຮັບນັ້ນ
ພວກເຈົ້າກໍຈະຮັບ, ແຕ່ການນັ່ງຢູ່ຂ້າງຂວາຂອງຂ້ອຍ ແລະ ຂ້າງຊ້າຍນັ້ນ
ບໍ່ແມ່ນສິດຂອງຂ້ອຍທີ່ຈະໃຫ້, ແຕ່ເປັນຂອງຜູ້ທີ່ໄດ້ຖືກກຽມໄວ້ແລ້ວ.

ແລະເມື່ອສິບຄົນໄດ້ຍິນ ພວກເຂົາກໍ່ເລີ່ມໂກດແຄ້ນກ່ຽວກັບຢາໂກໂບແລະໂຢຮັນ
ແຕ່ພຣະເຢຊູໄດ້ເອີ້ນພວກເຂົາມາ ແລ້ວກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ,
ພວກເຈົ້າຮູ້ວ່າພວກທີ່ເບິ່ງຄືວ່າປົກຄອງປະຊາຊາດນັ້ນເປັນນາຍເໝືອພວກເຂົາ,
ແລະພວກຜູ້ໃຫຍ່ຂອງພວກເຂົາກໍໃຊ້ອຳນາດເໝືອພວກເຂົາ,
ແຕ່ມັນຈະບໍ່ເປັນດັ່ງນັ້ນໃນພວກທ່ານ,
ແຕ່ຜູ້ໃດຕ້ອງການກາຍເປັນຄົນຍິ່ງໃຫຍ່ໃນພວກທ່ານ,
ຜູ້ນັ້ນຈະເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພວກທ່ານ.

ແລະຜູ້ໃດທີ່ຕ້ອງການກາຍເປັນຄົນທຳອິດໃນພວກເຈົ້າ, ຈະຕ້ອງເປັນຂ້າທາດຂອງທຸກຄົນ.
ແລະເພາະວ່າລູກຊາຍຂອງມະນຸດບໍ່ໄດ້ມາເພື່ອຖືກຮັບໃຊ້, ແຕ່ເພື່ອຮັບໃຊ້,
ແລະເພື່ອໃຫ້ຈິດວິນຍານຂອງພຣະອົງເປັນຄ່າໄຖ່ແທນຫຼາຍຄົນ.

ແລະພວກເຂົາມາເຖິງເມືອງເຢຣີໂຄ.

ແລະໃນຂະນະທີ່ພຣະອົງກຳລັງອອກຈາກເມືອງເຢຣີໂຄພ້ອມກັບບັນດາສາວົກຂອງພຣະອົງ
ແລະຝູງຊົນຈຳນວນຫຼາຍ, ບາທີໄມອຸດ ລູກຊາຍຂອງທີໄມອຸດ ຊຶ່ງເປັນຄົນຕາບອດ
ກຳລັງນັ່ງຂໍທານຢູ່ຂ້າງທາງ. ແລະເມື່ອໄດ້ຍິນວ່າພຣະເຢຊູຊາວນາຊາເຮັດຢູ່ທີ່ນັ້ນ,
ລາວກໍເລີ່ມຮ້ອງອອກມາວ່າ, ພຣະເຢຊູລູກຊາຍຂອງດາວິດ,
ຂໍທຽງເມດຕາຂ້ານ້ອຍດ້ວຍເທີ້ນ. ແລະຫຼາຍຄົນກຳລັງຕິຕຽນລາວເພື່ອໃຫ້ລາວຢຸດເງຽບ,
ແຕ່ລາວກັບຮ້ອງອອກມາດັ່ງຂຶ້ນກວ່າເກົ່າອີກຫຼາຍ, ລູກຊາຍດາວິດ, ຂໍເມດຕາຂ້ານ້ອຍເທີ້ນ.
ແລະພຣະເຢຊູຢືນຢູ່ກໍເວົ້າວ່າ, ຈົ່ງເອີ້ນລາວມາ,
ແລະເຂົ້າເຈົ້າກໍເອີ້ນຄົນຕາບອດນັ້ນໂດຍເວົ້າກັບລາວວ່າ, ຈົ່ງກ້າຫານເລີຍ, ລູກຂຶ້ນມາ,
ພຣະອົງເອີ້ນເຈົ້າ. ແຕ່ຄົນນັ້ນໄດ້ທັງເສື້ອຄຸມຂອງລາວ, ລຸກຂຶ້ນແລ້ວມາຫາພຣະເຢຊູ.
ແລະພຣະເຢຊູຕອບເວົ້າກັບລາວວ່າ, ເຈົ້າຕ້ອງການໃຫ້ຂ້ອຍເຮັດຫຍັງໃຫ້ເຈົ້າ?
ແຕ່ຄົນຕາບອດເວົ້າກັບພຣະອົງວ່າ, ຮັບໂບນີ, ຂ້ອຍຂໍໃຫ້ຂ້ອຍເຫັນໄດ້ອີກ.
ແລະພຣະເຢຊູກ່າວກັບລາວວ່າ, ໄປເລີຍ, ຄວາມເຊື່ອຂອງເຈົ້າໄດ້ຊ່ວຍເຈົ້າໃຫ້ລອດແລ້ວ.
ແລະທັນທີນັ້ນລາວກໍໄດ້ເບິ່ງເຫັນ, ແລະລາວກໍຕິດຕາມພຣະເຢຊູໄປຕາມທາງ.

໑໑

ແລະເມື່ອພວກເຂົາເຂົ້າໃກ້ເຢຣູຊາເລັມ,
ມາຮອດເບັດສະຟາເກແລະເບທາເນຍທີ່ພູເຂົາກອກເອລີບ,

ພຣະອົງໄດ້ສົ່ງສາວົກສອງຄົນຂອງພຣະອົງໄປ ແລະ ພຣະອົງກໍ່ຕົວດກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ,
ຈົ່ງໄປຫາບ້ານທີ່ຢູ່ກົງກັນຂ້າມກັບພວກເຈົ້າ, ແລະ ທັນທີທີ່ພວກເຈົ້າເຂົ້າໄປໃນບ້ານນັ້ນ
ພວກເຈົ້າຈະພົບລູກມ້າຕົວໜຶ່ງຖືກມັດໄວ້, ເຊິ່ງບໍ່ມີມະນຸດຄົນໃດເຄີຍນັ່ງເທິງມັນ,
ຈົ່ງແກ້ມັດມັນແລ້ວນຳມາ. ແລະຖ້າຜູ້ໃດເວົ້າກັບທ່ານທັງຫລາຍວ່າ, ເຈົ້າເຮັດຫຍັງແທ້?
ຈົ່ງເວົ້າວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕ້ອງການມັນ, ແລະພຣະອົງຈະສົ່ງມັນກັບຄືນມາທີ່ນີ້ທັນທີ.
ພວກເຂົາໄປແລ້ວ ແລະພົບລູກມ້າທີ່ຖືກມັດໄວ້ຢູ່ປະຕູຂ້າງນອກເທິງຖະໜົນ,
ແລະພວກເຂົາກໍ່ແກ້ມັນອອກ. ແລະບາງຄົນທີ່ຢືນຢູ່ບ່ອນນັ້ນກຳລັງເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ,
ເຈົ້າເຮັດຫຍັງຢູ່ທີ່ປ່ອຍລູກລາ? ພວກເຂົາຈົ່ງເວົ້າກັບພວກເຂົາຕັ້ງທີ່ພຣະເຢຊູສັ່ງ,
ແລະພວກເຂົາກໍ່ປ່ອຍໃຫ້ໄປ. ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ພາລູກມ້າມາຫາພຣະເຢຊູ,
ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ວາງເຄື່ອງນຸ່ງຂອງເຂົາເຈົ້າໃສ່ມັນ, ແລະພຣະອົງໄດ້ນັ່ງເທິງມັນ.
ຫຼາຍຄົນໄດ້ປູເສື້ອຜ້າຂອງເຂົາເຈົ້າລົງເທິງທາງ,
ແລະຄົນອື່ນໆກໍ່ຕັດກິ່ງໄມ້ທີ່ມີໃບຈາກຕົ້ນໄມ້ມາປູລົງເທິງທາງ.
ແລະພວກທີ່ກຳລັງໄປຂ້າງໜ້າ ແລະພວກທີ່ກຳລັງຕິດຕາມ ໄດ້ຮ້ອງອອກມາວ່າ: ໂຮຊັນນາ!
ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບພອນທີ່ກຳລັງມາໃນພຣະນາມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.
ອວຍພອນແກ່ອານາຈັກທີ່ກຳລັງມາເຖິງໃນພຣະນາມຂອງພຣະເຈົ້າ,
ອານາຈັກຂອງດາວິດບິດາຂອງພວກເຮົາ, ໂຮຊັນນາໃນສະຖານທີ່ສູງສຸດ.

ແລະພຣະເຢຊູໄດ້ເຂົ້າໄປໃນເມືອງເຢຣູຊາເລັມ ແລະເຂົ້າໄປໃນພຣະວິຫານ,
ແລະໄດ້ເບິ່ງອ້ອມຮອບທຸກສິ່ງ, ເມື່ອຊົ່ວໂມງແລງມາເຖິງແລ້ວ,
ພຣະອົງໄດ້ອອກໄປຍັງເມືອງເບທາເນຍກັບພວກສິບສອງ.

ແລະໃນມື້ຕໍ່ມາ ເມື່ອພວກເຂົາອອກມາຈາກເບທານີ ພຣະອົງຫົວ
ແລະເມື່ອເຫັນຕົ້ນໝາກເຕືອຈາກໄກທີ່ມີໃບ,

ພຣະອົງຈຶ່ງເສດໄປເບິ່ງວ່າຈະພົບຫຍັງຢູ່ໃນຕົ້ນນັ້ນບໍ່, ແລະເມື່ອເສດໄປເຖິງຕົ້ນນັ້ນແລ້ວ
ກໍບໍ່ພົບຫຍັງເລີຍນອກຈາກໃບ, ເພາະວ່າບໍ່ແມ່ນເວລາຂອງໝາກເຕືອ.
ແລະພຣະອົງຕອບເວົ້າກັບມັນວ່າ, ບໍ່ມີໃຜກິນຜົນໄມ້ຈາກເຈົ້າອີກຕໍ່ໄປຈົນຕະຫຼອດໄປ.
ແລະບັນດາສາວົກຂອງພຣະອົງໄດ້ຍິນ.

ແລະພວກເຂົາກໍ່ມາຍັງເມືອງເຢຣູຊາເລັມອີກຄັ້ງໜຶ່ງ,
ແລະເມື່ອພຣະເຢຊູເຂົ້າໄປໃນພຣະວິຫານ,
ພຣະອົງກໍ່ເລີ່ມຂັບໄລ່ພວກທີ່ຂາຍແລະພວກທີ່ຊື້ຢູ່ໃນພຣະວິຫານ,
ແລະທຳລາຍໂຕະຂອງພວກຜູ້ແລກເງິນ ແລະຕັ້ງນັ່ງຂອງພວກຂາຍນົກພິຣາບ. ແລະ
ລາວບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ຜູ້ໃດຖືເອົາພາຊະນະຜ່ານວິຫານ ແລະ ພຣະອົງກຳລັງສອນ
ໂດຍກ່າວແກ່ພວກເຂົາວ່າ, ມີຂຽນໄວ້ບໍ່ແມ່ນບໍ່ວ່າ
ເຮືອນຂອງເຮົາຈະຖືກເອີ້ນວ່າເປັນເຮືອນແຫ່ງການອະທິຖານສຳລັບປະຊາຊາດທັງປວງ?
ແຕ່ພວກເຈົ້າໄດ້ເຮັດມັນໃຫ້ກາຍເປັນຖ້ຳຂອງໂຈນ.

ແລະພວກນັກຮຽນ, ພວກຟາຣີຊາຍ ແລະພວກປະໂລຫິດໃຫຍ່ໄດ້ຍິນ,
ແລະພວກເຂົາກໍາລັງຊອກຫາວິທີທີ່ຈະທຳລາຍລາວ, ເພາະວ່າພວກເຂົາຢ້ານກົວລາວ,
ເພາະວ່າຝູງຊົນທັງໝົດປະຫລາດໃຈໃນຄຳສອນຂອງລາວ. ແລະເມື່ອມື້ສາຍແລ້ວ,
ພຣະອົງໄດ້ອອກໄປນອກເມືອງ.

ແລະໃນຕອນເຊົ້າ ເມື່ອພວກເຂົາຜ່ານໄປ
ພວກເຂົາໄດ້ເຫັນຕົ້ນໝາກເຕືອແຫ້ງຕາຍຕັ້ງແຕ່ຮາກ.
ແລະເປໂຕຈື່ຈຳໄດ້ຈຶ່ງເວົ້າກັບພຣະອົງວ່າ, ອາຈານ, ເບິ່ງເບິ່ນ,
ຕົ້ນໝາກເຕືອທີ່ທ່ານສາບແຊ່ງໄດ້ແຫ້ງແລ້ວ. ແລະພຣະເຢຊູຕອບວ່າ ເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ:

ຈົ່ງມີຄວາມເຊື່ອໃນພຣະເຈົ້າ. ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເພາະວ່າຂ້ອຍເວົ້າກັບພວກເຈົ້າວ່າ
ຜູ້ໃດທີ່ເວົ້າກັບພູເຂົານີ້ວ່າ ຈົ່ງຖືກຍົກຂຶ້ນແລະຖືກໂຍນລົງໃນທະເລ,
ແລະບໍ່ສົງໄສໃນໃຈຂອງລາວ, ແຕ່ເຊື່ອວ່າສິ່ງທີ່ລາວເວົ້ານັ້ນຈະເກີດຂຶ້ນ,
ສິ່ງທີ່ລາວເວົ້ານັ້ນຈະເປັນຈິງແກ່ລາວ. ເພາະ ເຫດ ນີ້ ຂ້ອຍ ຈົ່ງ ເວົ້າ ກັບ ເຈົ້າ ວ່າ, ທຸກ ສິ່ງ ທີ່
ເຈົ້າ ຂໍ ໃນ ການ ອະທິຖານ, ຈົ່ງ ເຊື່ອ ວ່າ ເຈົ້າ ໄດ້ຮັບ ແລ້ວ, ແລະ ມັນ ຈະ ເປັນ ຂອງ ເຈົ້າ.
ແລະເມື່ອທ່ານຢືນອະທິຖານ, ຈົ່ງໃຫ້ອະໄພຖ້າທ່ານມີຫຍັງຕໍ່ຜູ້ໃດ,
ເພື່ອວ່າພຣະບິດາຂອງທ່ານຜູ້ຢູ່ໃນສະຫວັນຈະໃຫ້ອະໄພແກ່ທ່ານໃນການລ່ວງລະເມີດຂອງ
ທ່ານ. ແຕ່ຖ້າພວກເຈົ້າບໍ່ໃຫ້ອະໄພ,
ພໍຂອງພວກເຈົ້າກໍຈະບໍ່ໃຫ້ອະໄພການລ່ວງລະເມີດຂອງພວກເຈົ້າ.

ແລະເຂົາເຈົ້າມາເຖິງເມືອງເຢຣູຊາເລັມອີກ,
ແລະໃນຂະນະທີ່ລາວກຳລັງຢ່າງຢູ່ໃນພຣະວິຫານ, ພວກມະຫາປະໂລຫິດ,
ພວກອາຈານສອນພຣະທຳ ແລະພວກຜູ້ເຖົ້າແກ່ໄດ້ມາຫາລາວ. ແລະເຂົາເຈົ້າເວົ້າກັບເຂົາວ່າ,
ເຈົ້າເຮັດສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ດ້ວຍສິດອຳນາດຫຍັງ?

ຫຼືຜູ້ໃດໃຫ້ສິດອຳນາດນີ້ແກ່ເຈົ້າເພື່ອເຮັດສິ່ງເຫຼົ່ານີ້? ແຕ່ພຣະເຢຊູຕອບເຂົາເຈົ້າວ່າ,
ຂ້ອຍຈະຖາມພວກເຈົ້າໜຶ່ງຄຳຖາມ, ແລະພວກເຈົ້າຈົ່ງຕອບຂ້ອຍ,
ແລ້ວຂ້ອຍຈະບອກພວກເຈົ້າວ່າຂ້ອຍເຮັດສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ດ້ວຍສິດອຳນາດໃດ.

ການບັບຕີສະມາຂອງໂຢຮັນມາຈາກສະຫວັນ ຫຼືມາຈາກມະນຸດ? ຈົ່ງຕອບຂ້ອຍເຫັນ.
ແລະພວກເຂົາເຈົ້າກຳລັງພິຈາລະນາຕໍ່ຕົນເອງເວົ້າວ່າ, ຖ້າພວກເຮົາເວົ້າວ່າມາຈາກສະຫວັນ,
ລາວຈະເວົ້າວ່າ, ເປັນຫຍັງແລ້ວພວກເຈົ້າຈຶ່ງບໍ່ເຊື່ອລາວ? ແຕ່ຖ້າພວກເຮົາເວົ້າວ່າ
ມາຈາກມະນຸດ? ພວກເຂົາກໍຢ້ານກົວປະຊາຊົນ,
ເພາະວ່າທຸກຄົນຖືວ່າໂຢຮັນເປັນຜູ້ປະກາດພະຄຳ. ແລະເມື່ອຕອບແລ້ວ
ເຂົາເຈົ້າກໍເວົ້າຕໍ່ພຣະເຢຊູວ່າ, ພວກເຮົາບໍ່ຮູ້. ແລະພຣະເຢຊູກໍຕອບເຂົາເຈົ້າວ່າ,

ຂ້ານ້ອຍກໍບໍ່ບອກເຈົ້າທັງຫຼາຍວ່າ ຂ້ານ້ອຍເຮັດສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ດ້ວຍສິດອຳນາດໃດ.

໑໒

ແລະ ພຣະອົງໄດ້ເລີ່ມເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າໃນຄຳອຸປະມາວ່າ, ມີຜູ້ຊາຍຄົນໜຶ່ງປູກສວນອະງຸ່ນ
ແລະ ວາງຮົ້ວອ້ອມຮອບ ແລະ ຊຸດບ່ອນຫົບອະງຸ່ນ ແລະ ສ້າງຫໍຄອຍ, ແລະ
ໃຫ້ເຊົ່າມັນກັບຊາວສວນ ແລະ ໄປຕ່າງແດນ. ແລະ
ລາວໄດ້ສົ່ງທາດໄປຫາພວກຊາວນາໃນເວລານັ້ນ
ເພື່ອວ່າທາດຈະໄດ້ຮັບຜົນໄມ້ຈາກສວນອະງຸ່ນຈາກພວກຊາວນາ. ແລະພວກເຂົາໄດ້ຈັບລາວ,
ຕີລາວ, ແລະສົ່ງລາວກັບໄປໂດຍມືເປົ່າ.
ແລະລາວໄດ້ສົ່ງຂ້າທາດອີກຄົນໜຶ່ງໄປຫາພວກເຂົາອີກເທື່ອໜຶ່ງ,
ແລະພວກເຂົາໄດ້ຂວ້າງຫີນໃສ່ຄົນນັ້ນ, ເຂົາເຈາະຫົວລາວ,
ແລະສົ່ງລາວກັບໄປໂດຍຖືກຕູໝິ່ນ. ແລະ ລາວໄດ້ສົ່ງອີກຄົນໜຶ່ງອີກເທື່ອໜຶ່ງ,
ແລະເຂົາເຈົ້າກໍຂ້າຄົນນັ້ນ, ແລະຫຼາຍຄົນອື່ນໆອີກ, ບາງຄົນເຂົາເຈົ້າຕີ, ບາງຄົນເຂົາເຈົ້າຂ້າ.
ດັ່ງນັ້ນ ລາວຍັງມີລູກຊາຍທີ່ຮັກແພງຄົນໜຶ່ງຢູ່,
ລາວຈຶ່ງສົ່ງລູກຊາຍຄົນນີ້ໄປຫາພວກເຂົາເປັນຄົນສຸດທ້າຍ, ໂດຍເວົ້າວ່າ
ພວກເຂົາຈະເຄົາລົບລູກຊາຍຂອງຂ້ອຍ. ແຕ່ພວກຊາວນານັ້ນ ເມື່ອໄດ້ເຫັນລາວກຳລັງມາ
ກໍເວົ້າກັນເອງວ່າ ນີ້ແມ່ນທາຍາດ ມາເຖີດ ໃຫ້ພວກເຮົາຂ້າລາວເສຍ
ແລະມໍລະດົກກໍຈະເປັນຂອງພວກເຮົາ ແລະພວກເຂົາໄດ້ຈັບລາວແລ້ວຂ້າລາວ
ແລະຂັບໄລ່ລາວອອກໄປນອກສວນອະງຸ່ນ. ດັ່ງນັ້ນ ເຈົ້າຂອງສວນອະງຸ່ນຈະເຮັດຫຍັງ?
ລາວຈະມາ ແລະ ທຳລາຍຊາວສວນເຫຼົ່ານີ້, ແລະ ຈະມອບສວນອະງຸ່ນໃຫ້ແກ່ຄົນອື່ນ.
ແລະການຂຽນນີ້ທ່ານບໍ່ໄດ້ອ່ານບໍ່? ກ້ອນຫີນທີ່ພວກຊ່າງກໍ່ສ້າງປະຕິເສດ,
ກ້ອນຫີນນັ້ນໄດ້ກາຍເປັນຫີນຫົວມຸມ. ສິ່ງນີ້ມາຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,

ແລະມັນເປັນສິ່ງມະຫັດສະຈັນໃນສາຍຕາຂອງພວກເຮົາ

ແລະພວກເຂົາເຈົ້າກຳລັງຊອກຫາທີ່ຈະຈັບລາວ, ແຕ່ພວກເຂົາເຈົ້າຢ້ານກົວຝູງຊົນ,
ເພາະວ່າພວກເຂົາເຈົ້າຮູ້ວ່າລາວເວົ້າຄຳອຸປະມານນັ້ນຕໍ່ພວກເຂົາເຈົ້າ.
ແລະພວກເຂົາເຈົ້າປະລາວໄວ້ແລ້ວໄປ.

ແລະພວກເຂົາໄດ້ສົ່ງບາງຄົນຈາກພວກຟາຣີຊາຍແລະພວກເຮໂຣດຽນໄປຫາພຣະອົງ
ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະໄດ້ຈັບພຣະອົງດ້ວຍຄຳເວົ້າ. ພວກເຂົາມາເຖິງແລ້ວເວົ້າກັບພຣະອົງວ່າ,
ອາຈານ, ພວກເຮົາຮູ້ວ່າທ່ານເປັນຄົນຈິງໃຈ ແລະ ທ່ານບໍ່ສົນໃຈໃຜເລີຍ,
ເພາະວ່າທ່ານບໍ່ເບິ່ງໜ້າຄົນ, ແຕ່ທ່ານສອນທາງຂອງພຣະເຈົ້າຕາມຄວາມຈິງ. ດັ່ງນັ້ນ
ຈົ່ງບອກພວກເຮົາວ່າ, ມັນຖືກຕ້ອງບໍ່ທີ່ຈະຖວາຍສ່ວຍແກ່ຊີຊາ ຫຼື ບໍ່? ພວກເຮົາຄວນຖວາຍ
ຫຼື ບໍ່ຄວນຖວາຍ? ແຕ່ທີ່ຮູ້ຄວາມຫຼອກລວງຂອງພວກເຂົາ, ເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ,
ເປັນຫຍັງເຈົ້າທົດສອບຂ້ອຍ? ນຳເງິນເດນາຣີອິນມາໃຫ້ຂ້ອຍເພື່ອຂ້ອຍຈະໄດ້ເຫັນ.
ແລະພວກເຂົາກໍ່ນຳມາ. ແລະພຣະອົງຕຣັສຖາມພວກເຂົາວ່າ,
ຮູບພາບນີ້ແລະຄຳຂຽນນີ້ເປັນຂອງໃຜ? ພວກເຂົາກໍ່ຕອບວ່າ, ຂອງຊີຊາ.
ແລະພຣະເຢຊູຕອບເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ, ຈົ່ງຄືນຂອງຂອງຊີຊາໃຫ້ຊີຊາ
ແລະຂອງຂອງພຣະເຈົ້າໃຫ້ພຣະເຈົ້າ, ແລະພວກເຂົາກໍ່ປະຫລາດໃຈກ່ຽວກັບພຣະອົງ.

ແລະພວກສາດູຊາຍໄດ້ມາຫາພຣະອົງ, ຜູ້ທີ່ເວົ້າວ່າບໍ່ມີການຟື້ນຄືນຊີບ,
ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ຖາມພຣະອົງວ່າ, ອາຈານ, ໂມເຊສໄດ້ຂຽນໄວ້ໃຫ້ພວກເຮົາວ່າ
ຖ້າອ້າຍນ້ອງຂອງຜູ້ໃດຕາຍ ແລະປະໄວ້ເມຍ ແຕ່ບໍ່ມີລູກ,
ອ້າຍນ້ອງຂອງລາວຕ້ອງເອົາເມຍຂອງລາວ ແລະໃຫ້ເກີດລູກຫລານແທນອ້າຍນ້ອງຂອງລາວ.
ດັ່ງນັ້ນມີພີ່ນ້ອງເຈັດຄົນ. ຄົນທຳອິດໄດ້ເອົາເມຍ, ແລະເມື່ອຕາຍກໍ່ບໍ່ໄດ້ປ່ອຍເຊື້ອໄວ້.

ແລະຄົນທີ່ສອງກໍໄດ້ແຕ່ງງານກັບນາງ, ແລະກໍຕາຍ, ແລະລາວກໍບໍ່ໄດ້ມີລູກເຊັ່ນກັນ.
 ແລະຄົນທີ່ສາມກໍເຊັ່ນດຽວກັນ. ແລະ ຄົນທັງເຈັດໄດ້ເອົານາງ ແລະ ບໍ່ໄດ້ປ່ອຍເມັດພົດໄວ້.
 ສຸດທ້າຍຂອງທັງໝົດ ຜູ້ຍິງກໍຕາຍ. ໃນການຟື້ນຄືນຊີບດັ່ງນັ້ນ, ເມື່ອພວກເຂົາລຸກຂຶ້ນ,
 ນາງຈະເປັນພັນລະຍາຂອງໃຜໃນພວກເຂົາ? ເພາະວ່າຄົນທັງເຈັດມີນາງເປັນພັນລະຍາ.
 ແລະພຣະເຢຊູຕອບກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ, ພວກເຈົ້າຖືກຫຼອກລວງເພາະສະນັ້ນບໍ່ແມ່ນບໍ່?
 ເພາະພວກເຈົ້າບໍ່ຮູ້ພຣະຄຳພີ ແລະບໍ່ຮູ້ພະລັງຂອງພຣະເຈົ້າ?
 ເພາະວ່າເມື່ອພວກເຂົາລຸກຂຶ້ນຈາກຄວາມຕາຍແລ້ວ, ພວກເຂົາບໍ່ແຕ່ງງານ
 ແລະບໍ່ຖືກມອບໃຫ້ໃນການແຕ່ງງານ, ແຕ່ພວກເຂົາຈະເປັນຄືກັບຜູ້ສົ່ງສານທີ່ຢູ່ໃນສະຫວັນ.
 ແຕ່ກ່ຽວກັບຄົນຕາຍທີ່ຖືກຟື້ນຂຶ້ນນັ້ນ, ທ່ານບໍ່ໄດ້ອ່ານໃນຫນັງສືຂອງໂມເຊບໍ່,
 ໃນເລື່ອງພຸ່ມໄມ້ນັ້ນ, ວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບລາວແນວໃດວ່າ:
 ເຮົາເປັນພຣະເຈົ້າຂອງອັບຣາຮາມ ແລະພຣະເຈົ້າຂອງອິສຣາກ ແລະພຣະເຈົ້າຂອງຢາໂກບ?
 ພຣະເຈົ້າບໍ່ແມ່ນພຣະເຈົ້າຂອງຄົນຕາຍ ແຕ່ແມ່ນພຣະເຈົ້າຂອງຄົນເປັນ
 ດັ່ງນັ້ນພວກເຈົ້າຈຶ່ງຖືກຫຼອກລວງຫຼາຍ

ແລະມີອາຈານສອນພຣະທຳຄົນໜຶ່ງເຂົ້າມາໃກ້, ໄດ້ຍິນພວກເຂົາກຳລັງໂຕ້ວາທີກັນ,
 ເຫັນວ່າພຣະອົງຕອບພວກເຂົາໄດ້ດີ, ຈຶ່ງຖາມພຣະອົງວ່າ,
 ບັນຍັດອັນໃດແມ່ນອັນທຳອິດໃນບັນດາບັນຍັດທັງໝົດ? ແຕ່ພຣະເຢຊູຕອບເຂົາວ່າ:
 ຄຳສັ່ງທຳອິດຂອງທັງໝົດແມ່ນ, ຟັງເອີຍ ອິດສະຣາເອນ,
 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແມ່ນໜຶ່ງດຽວ.
 ແລະເຈົ້າຈະຮັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າດ້ວຍສຸດຫົວໃຈຂອງເຈົ້າ
 ແລະດ້ວຍສຸດຈິດວິນຍານຂອງເຈົ້າ ແລະດ້ວຍສຸດຈິດໃຈຂອງເຈົ້າ
 ແລະດ້ວຍສຸດກຳລັງຂອງເຈົ້າ. ນີ້ແມ່ນບັນຍາທຳອິດ. ແລະຄຳສັ່ງທີສອງກໍຄ້າຍຄືກັນ, ນັ້ນຄື,
 ເຈົ້າຈະຮັກເພື່ອນບ້ານຂອງເຈົ້າເໝືອນກັບຮັກຕົນເອງ.

ບໍ່ມີພະບັນຍັດອື່ນໃດທີ່ໃຫຍ່ກວ່າສອງຂໍ້ນີ້. ແລະຜູ້ນັກຂຽນໄດ້ກ່າວກັບເຂົາວ່າ, ດີແລ້ວ, ອາຈານ, ທ່ານໄດ້ກ່າວຕາມຄວາມຈິງວ່າ ພຣະອົງແມ່ນໜຶ່ງດຽວ ແລະບໍ່ມີອື່ນໃດນອກຈາກພຣະອົງ, ແລະການຮັກພຣະອົງຈາກຫົວໃຈທັງໝົດ ແລະຈາກຄວາມເຂົ້າໃຈທັງໝົດ ແລະຈາກຈິດວິນຍານທັງໝົດ ແລະຈາກກຳລັງທັງໝົດ, ແລະການຮັກເພື່ອນບ້ານເໝືອນກັບຕົນເອງ, ແມ່ນສຳຄັນກວ່າເຄື່ອງບູຊາທີ່ເຜົາໄໝ້ທັງໝົດ ແລະເຄື່ອງບູຊາທັງປວງ. ແລະພຣະເຢຊູເຫັນວ່າລາວຕອບດ້ວຍປັນຍາ, ຈຶ່ງກ່າວກັບລາວວ່າ, ເຈົ້າບໍ່ໄກຈາກອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະບໍ່ມີໃຜກ້າຖາມລາວອີກຕໍ່ໄປ.

ແລະພຣະເຢຊູຕອບໂດຍການສອນຢູ່ໃນພຣະວິຫານວ່າ, ເປັນຫຍັງພວກອາຈານສອນພຣະຄຳພີຈຶ່ງເວົ້າວ່າພຣະຄຣິດເປັນລູກຊາຍຂອງດາວິດ? ເພາະວ່າຕົວດາວິດເອງໄດ້ເວົ້າໃນພຣະວິນຍານບໍລິສຸດວ່າ, ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕັດສິນກັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງຂ້ານ້ອຍວ່າ, ຈຶ່ງນັ່ງທາງຂວາມືຂອງເຮົາຈົນກວ່າເຮົາຈະວາງສັດຕູຂອງທ່ານໃຫ້ເປັນຫົວາງຕົນຂອງທ່ານ. ດາວິດເອງຈຶ່ງເອີ້ນລາວວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລ້ວລາວຈະເປັນລູກຊາຍຂອງລາວໄດ້ແນວໃດ? ແລະຫມູ່ຊົນຈຳນວນຫຼາຍກໍ່ຟັງລາວດ້ວຍຄວາມຍິນດີ.

ແລະລາວໄດ້ກ່າວກັບເຂົາເຈົ້າໃນການສອນຂອງລາວວ່າ, ຈຶ່ງລະວັງພວກນັກຮຽນພຣະຄຳພີທີ່ປາຖະໜາຈະນຸ່ງຊຸດເສື້ອຄຸມຍ່າງໄປມາ ແລະຮັບການທັກທາຍໃນຕະຫຼາດ ແລະບ່ອນນັ່ງຫົວໜ້າໃນບ່ອນຊຸມນຸມ ແລະບ່ອນນັ່ງຫົວໜ້າໃນງານລ້ຽງ. ພວກທີ່ກິນເຮືອນຂອງແມ່ຫມ້າຍ ແລະ ອ້າງຂໍ້ອ້າງອະທິຖານຍາວໆ, ເຫຼົ່ານີ້ຈະໄດ້ຮັບການພິພາກສາທີ່ໜັກກວ່າ.

ແລະພຣະເຢຊູໄດ້ນັ່ງລົງກົງກັນຂ້າມກັບຫ້ອງເກັບເງິນ

ພຣະອົງໄດ້ເບິ່ງວ່າຝູງຊົນໂຍນເງິນທອງແດງເຂົ້າໄປໃນຫ້ອງເກັບເງິນແນວໃດ ແລະ
ຄົນຮັ່ງມີຫຼາຍຄົນໄດ້ໃສ່ເງິນຫຼາຍ, ແລະ
ແມ່ຫມ້າຍທຸກຍາກຄົນໜຶ່ງໄດ້ມາໃສ່ເຫຼັ້ມນ້ອຍສອງເຫຼັ້ມ, ເຊິ່ງແມ່ນກວາດຮານ. ແລະມີເອີ້ນ
ພວກສາວົກຂອງລາວມາ ແລ້ວເວົ້າກັບພວກເຂົາເຈົ້າວ່າ, ແທ້ຈິງແລ້ວ ຂ້ອຍບອກພວກເຈົ້າ
ວ່າ ແມ່ຫມ້າຍທຸກຍາກຄົນນີ້ ໄດ້ໃສ່ເຂົ້າໄປຫຼາຍກວ່າທຸກຄົນ ທີ່ໃສ່ເງິນເຂົ້າໃນຫີບບໍລິຈາກ,
ເພາະວ່າທຸກຄົນໂຍນຈາກຄວາມອຸດົມສົມບູນຂອງເຂົາເຈົ້າ,
ແຕ່ນາງໂຍນຈາກຄວາມທຸກຍາກຂອງນາງທັງໝົດທີ່ນາງມີ, ຄືຊີວິດທັງໝົດຂອງນາງ.

໑໓

ແລະໃນຂະນະທີ່ພຣະອົງກຳລັງອອກຈາກພຣະວິຫານ,
ສາວົກຄົນໜຶ່ງຂອງພຣະອົງໄດ້ເວົ້າກັບພຣະອົງວ່າ, ອາຈານເອີຍ,
ເບິ່ງຫີນເຫຼົ່ານີ້ແລະອາຄານເຫຼົ່ານີ້ມີຄວາມງົດງາມປານໃດ.
ແລະພຣະເຢຊູຕອບເວົ້າກັບລາວວ່າ, ເຈົ້າເຫັນອາຄານໃຫຍ່ໆເຫຼົ່ານີ້ບໍ່?
ຈະບໍ່ມີກ້ອນຫີນກ້ອນໃດຖືກປະໄວ້ທັບກ້ອນຫີນອີກກ້ອນໜຶ່ງທີ່ນີ້ທີ່ຈະບໍ່ຖືກທຳລາຍລົງ.
ແລະ ໃນຂະນະທີ່ພຣະອົງປະທັບນັ່ງຢູ່ເທິງພູໝາກກອກກົງກັນຂ້າມກັບພຣະວິຫານ,
ເປໂຕຣ, ຢາໂກໂບ, ໂປຣຮັນ ແລະ ອັນເດຣອັດ ໄດ້ຖາມພຣະອົງເປັນການສ່ວນຕົວ
ບອກພວກເຮົາວ່າ ເມື່ອໃດສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ຈະເກີດຂຶ້ນ, ແລະ ສັນຍານແມ່ນຫຍັງ
ເມື່ອສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ທັງໝົດກຳລັງຈະສຳເລັດ? ແຕ່ພຣະເຢຊູຕອບວ່າ ແລະ
ເລີ່ມເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ, ຈົ່ງລະວັງບໍ່ໃຫ້ຜູ້ໃດຫຼອກລວງພວກເຈົ້າ.
ເພາະວ່າຫຼາຍຄົນຈະມາໃນນາມຂອງຂ້ອຍ ໂດຍເວົ້າວ່າ ຂ້ອຍເປັນ
ແລະພວກເຂົາຈະຫຼອກລວງຫຼາຍຄົນ. ເມື່ອທ່ານທັງຫຼາຍໄດ້ຍິນກ່ຽວກັບສົງຄາມ ແລະ
ຂ່າວສານກ່ຽວກັບສົງຄາມ, ຢ່າວຸ້ນວາຍໃຈ, ເພາະວ່າສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ຈຳເປັນຕ້ອງເກີດຂຶ້ນ,

ແຕ່ຍັງບໍ່ແມ່ນການສິ້ນສຸດ. ເພາະວ່າປະເທດຊາດຈະລຸກຂຶ້ນຕໍ່ສູ້ປະເທດຊາດ ແລະ ອານາຈັກຈະລຸກຂຶ້ນຕໍ່ສູ້ອານາຈັກ, ແລະຈະມີແຜ່ນດິນໄຫວຕາມສະຖານທີ່ຕ່າງໆ, ແລະຈະມີການອຶດຫິວ ແລະ ຄວາມວຸ້ນວາຍ.

ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນການເລີ່ມຕົ້ນຂອງຄວາມເຈັບປວດຄືການເກີດລູກ.

ແຕ່ທ່ານທັງຫຼາຍຈົ່ງລະວັງຕົວເອງ. ເພາະວ່າເຂົາເຈົ້າຈະມອບທ່ານທັງຫຼາຍໃຫ້ແກ່ສະພາ ແລະ ທ່ານທັງຫຼາຍຈະຖືກຕິໃນການຊຸມນຸມຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແລະ ທ່ານທັງຫຼາຍຈະຖືກນຳໄປຢືນຕໍ່ໜ້າຜູ້ນຳແລະກະສັດເພາະເຫດຂ້ານ້ອຍ ເພື່ອເປັນພະຍານແກ່ເຂົາເຈົ້າ. ແລະຂ່າວດີຕ້ອງຖືກປະກາດກ່ອນໃຫ້ແກ່ປະຊາຊາດທັງໝົດ. ເມື່ອໃດກໍຕາມທີ່ພວກເຂົາຈະນຳເຈົ້າທັງຫຼາຍໄປມອບໃຫ້, ຢ່າກັງວົນລ່ວງໜ້າວ່າເຈົ້າທັງຫຼາຍຈະເວົ້າຫຍັງ, ແລະຢ່າຝຶກຊ້ອມ, ແຕ່ສິ່ງທີ່ຖືກມອບໃຫ້ແກ່ເຈົ້າທັງຫຼາຍໃນຊົ່ວໂມງນັ້ນ, ຈົ່ງເວົ້າສິ່ງນັ້ນ, ເພາະວ່າບໍ່ແມ່ນເຈົ້າທັງຫຼາຍເປັນຜູ້ເວົ້າ, ແຕ່ແມ່ນພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ. ແຕ່ພິນ້ອງຈະມອບພິນ້ອງໄປສູ່ຄວາມຕາຍ, ແລະພໍ່ຈະມອບລູກ, ແລະລູກຈະລຸກຂຶ້ນຕໍ່ສູ້ພໍ່ແມ່ ແລະຈະປະຫານພວກເຂົາ. ແລະທ່ານຈະຖືກກຽດຊັງໂດຍທຸກຄົນເພາະຊື່ຂອງຂ້ອຍ, ແຕ່ຜູ້ທີ່ອົດທົນຈົນເຖິງທີ່ສຸດ, ຜູ້ນັ້ນຈະໄດ້ຮັບການຊ່ວຍໃຫ້ລອດ.

ເມື່ອທ່ານເຫັນສິ່ງທີ່ໜ້າກຽດຊັງແຫ່ງຄວາມຮ້າງເປົ່າ ທີ່ຖືກເວົ້າໂດຍຜູ້ປະກາດພຣະວາຈາດານີເອນ ຢືນຢູ່ບ່ອນທີ່ບໍ່ຄວນ (ຜູ້ທີ່ອ່ານຂໍໃຫ້ເຂົ້າໃຈ), ຫຼັງຈາກນັ້ນຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນແຂວງຢູເດຍຂໍໃຫ້ຫຼົບໜີໄປຍັງພູເຂົາ. ຜູ້ທີ່ຢູ່ເທິງຫລັງຄາ ຢ່າໃຫ້ລົງມາເຂົ້າໄປໃນເຮືອນ ແລະຢ່າໃຫ້ເຂົ້າໄປຍົກເອົາສິ່ງໃດອອກຈາກເຮືອນຂອງລາວ. ແລະຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນທົ່ງນາ ຢ່າໃຫ້ລາວກັບຄືນໄປຂ້າງຫຼັງເພື່ອເອົາເສື້ອຜ້າຂອງລາວ ແຕ່ວິບັດແທ້ສຳລັບພວກທີ່ມີທ້ອງ ແລະ ພວກທີ່ໃຫ້ນົມລູກ ໃນມື້ເຫຼົ່ານັ້ນ.

ແຕ່ຈົ່ງອະທິຖານເພື່ອວ່າການຫນີຂອງເຈົ້າຈະບໍ່ເກີດຂຶ້ນໃນລະດູໜາວ.

ມີເຫຼົ່ານັ້ນຈະເປັນຄວາມທຸກທໍລະມານ

ເຊັ່ນທີ່ບໍ່ເຄີຍເກີດຂຶ້ນມາກ່ອນຕັ້ງແຕ່ຈຸດເລີ່ມຕົ້ນຂອງການສ້າງທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ສ້າງຈົນເຖິງຕອນນີ້ ແລະຈະບໍ່ເກີດຂຶ້ນອີກ ແລະຖ້າບໍ່ແມ່ນທ່ານເຈົ້າໄດ້ຫຍໍ້ມື້ເຫຼົ່ານັ້ນ,

ເນື້ອໜັງທັງໝົດຈະບໍ່ຖືກຊ່ວຍໃຫ້ລອດ,

ແຕ່ເພາະຄົນທີ່ຖືກເລືອກເຫຼົ່ານັ້ນຜູ້ທີ່ພຣະອົງໄດ້ເລືອກ, ພຣະອົງໄດ້ຫຍໍ້ມື້ເຫຼົ່ານັ້ນ.

ແລະຫຼັງຈາກນັ້ນ ຖ້າຜູ້ໃດເວົ້າກັບເຈົ້າທັງຫຼາຍວ່າ ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະຄຣິດຢູ່ທີ່ນີ້ ຫຼື ຈົ່ງເບິ່ງ, ຢູ່ທີ່ນັ້ນ ກໍຢ່າເຊື່ອ.

ເພາະວ່າພຣະຄຣິດຕົວປອມແລະຜູ້ເຜີຍພະຍາກອນຕົວປອມຈະຖືກຍົກຂຶ້ນ,

ແລະພວກເຂົາຈະສະແດງສັນຍານແລະສິ່ງມະຫັດສະຈັນເພື່ອຫລອກລວງ, ຖ້າເປັນໄປໄດ້,

ແມ່ນແຕ່ຜູ້ຖືກເລືອກ. ແຕ່ທ່ານທັງຫຼາຍຈົ່ງລະວັງ, ຄູ່ເບິ່ງ,

ຂ້ອຍໄດ້ບອກທຸກສິ່ງແກ່ທ່ານທັງຫຼາຍລ່ວງໜ້າແລ້ວ. ແຕ່ໃນມື້ເຫຼົ່ານັ້ນ,

ຫຼັງຈາກຄວາມທຸກທໍລະມານນັ້ນ, ດວງອາທິດຈະມືດ,

ແລະດວງຈັນຈະບໍ່ໃຫ້ແສງສະຫວ່າງຂອງມັນ,

ແລະດວງດາວທັງຫຼາຍຈະຕົກລົງມາຈາກສະຫວັນ,

ແລະພະລັງທັງຫຼາຍທີ່ຢູ່ໃນສະຫວັນຈະຖືກສົ່ນສະເຫຼອນ. ແລະຫຼັງຈາກນັ້ນ

ພວກເຂົາຈະເຫັນບຸດມະນຸດກຳລັງມາໃນເມກ ດ້ວຍພະລັງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ສະຫງ່າລາສີ

ແລະຫຼັງຈາກນັ້ນ ພຣະອົງຈະສົ່ງພວກທູດຂອງພຣະອົງ

ແລະຈະເກັບກຳພວກຄົນທີ່ຖືກເລືອກຂອງພຣະອົງມາຮວມກັນ ຈາກລົມທັງສີ່ທິດ

ຈາກສຸດແຜ່ນດິນໂລກຈົນເຖິງສຸດສະຫວັນ.

ຈາກຕົ້ນມະເຕືອ, ຈົ່ງຮຽນຮູ້ຄຳອຸປະມາ. ເມື່ອກິ່ງຂອງມັນກາຍເປັນອ່ອນແລ້ວ ແລະ ອອກໃບ,

ເຈົ້າຮູ້ວ່າລະດູຮ້ອນໃກ້ເຂົ້າມາແລ້ວ. ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານທັງຫລາຍກໍ່ເຊັນກັນ,

ເມື່ອທ່ານເຫັນສິ່ງເຫລົ່ານີ້ກໍາລັງເກີດຂຶ້ນ, ຈົ່ງຮູ້ວ່າມັນໄດ້ຢູ່ທີ່ປະຕູແລ້ວ.
ແທ້ຈິງຂ້ອຍເວົ້າໃຫ້ເຈົ້າວ່າ ຄົນລຸ້ນນີ້ຈະບໍ່ຜ່ານໄປຈົນກວ່າສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ທັງໝົດຈະເກີດຂຶ້ນ.
ທ້ອງຟ້າ ແລະ ແຜ່ນດິນໂລກ ຈະຜ່ານໄປ, ແຕ່ຄຳເວົ້າຂອງເຮົາຈະບໍ່ຜ່ານໄປເລີຍ.

ແຕ່ກ່ຽວກັບມື້ນັ້ນ ຫຼື ຊ່ວງໄມງນັ້ນ ບໍ່ມີໃຜຮູ້, ບໍ່ວ່າຈະເປັນພວກຜູ້ສົ່ງຂ່າວໃນສະຫວັນ, ຫຼື
ລູກຊາຍ, ຍົກເວັ້ນພຽງແຕ່ພໍ່ເທົ່ານັ້ນ. ຈົ່ງເບິ່ງ, ຈົ່ງລະວັງ ແລະ ອະທິຖານ,
ເພາະວ່າພວກເຈົ້າບໍ່ຮູ້ວ່າເວລານັ້ນຈະມາເຖິງເມື່ອໃດ.
ເປັນດັ່ງຄືກັບຊາຍຄົນໜຶ່ງທີ່ໄປເດີນທາງໄກ, ປ່ອຍເຮືອນຂອງລາວໄວ້,
ແລະມອບອຳນາດໃຫ້ແກ່ທາດຂອງລາວ, ແລະມອບວຽກໃຫ້ແກ່ແຕ່ລະຄົນ,
ແລະສົ່ງຄົນຮັກສາປະຕູໃຫ້ເຝົ້າລະວັງ. ຈົ່ງເຝົ້າລະວັງເຖິງ,
ເພາະວ່າທ່ານບໍ່ຮູ້ວ່າເຈົ້າຂອງເຮືອນຈະມາເມື່ອໃດ, ຕອນສາຍ ຫຼື ທ່ຽງຄືນ ຫຼື ເວລາໄກ່ຂັນ ຫຼື
ຕອນເຊົ້າ, ບໍ່ໃຫ້ເມື່ອມາຢ່າງກະທັນຫັນແລ້ວພົບພວກເຈົ້ານອນຢູ່.
ສິ່ງທີ່ຂ້ານ້ອຍເວົ້າແກ່ເຈົ້າທັງຫຼາຍນັ້ນ, ຂ້ານ້ອຍກໍ່ເວົ້າກັບທຸກຄົນ, ຈົ່ງລະວັງໄວ້.

໑໔

ເທດສະການປັດສະຄາ ແລະ ເທດສະການເຂົ້າຈີ່ບໍ່ມີເຊື້ອ ຈະມາເຖິງພາຍໃນສອງມື້. ແລະ
ພວກມະຫາປະໂລຫິດ ແລະ ພວກອາຈານສອນພຣະທຳ
ກໍາລັງຊອກຫາວິທີທີ່ຈະຈັບລາວດ້ວຍການຫຼອກລວງ ແລ້ວຂ້າລາວເສຍ.
ແຕ່ພວກເຂົາເວົ້າວ່າ ບໍ່ໃຫ້ເຮັດໃນງານບຸນ, ຢ່າໃຫ້ເກີດຄວາມວຸ້ນວາຍໃນບັນດາປະຊາຊົນ.

ແລະໃນຂະນະທີ່ພຣະອົງຢູ່ໃນເບທາເນຍ ຢູ່ໃນເຮືອນຂອງຊີໂມນຄົນເຈັບໂລກເຮືອນ
ໃນຂະນະທີ່ພຣະອົງກໍາລັງນອນ ມີຜູ້ຍິງຄົນໜຶ່ງມາ

ຖືແຈໃສ່ນ້ຳມັນຫອມນາດບໍລິສຸດທີ່ລາຄາແພງຫຼາຍ ແລະໄດ້ທຳລາຍແຈນັ້ນ
ແລ້ວໄດ້ຖອກລົງເທິງຫົວຂອງພຣະອົງ ແຕ່ມີບາງຄົນໂກດແຄ້ນເວົ້າລະຫວ່າງຕົນເອງວ່າ,
ເປັນຫຍັງຈຶ່ງມີການເສຍນ້ຳມັນຫອມນີ້?

ເພາະວ່ານ້ຳມັນຫອມນີ້ສາມາດຂາຍໄດ້ຫຼາຍກວ່າສາມຮ້ອຍເດນາຣີ
ແລະເອົາເງິນໄປໃຫ້ຄົນທຸກຍາກ, ແລະເຂົາເຈົ້າກໍຕິຕຽນນາງ. ແຕ່ພຣະເຢຊູກໍຕົວະ,
ປ່ອຍນາງເຫັນ, ເປັນຫຍັງພວກເຈົ້າຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ນາງລຳບາກ?

ນາງໄດ້ເຮັດວຽກງານທີ່ດີແກ່ຂ້ອຍ. ເພາະວ່າທ່ານມີຄົນທຸກຍາກຢູ່ກັບທ່ານສະເໝີ,
ແລະເມື່ອໃດກໍຕາມທີ່ທ່ານຕ້ອງການ ທ່ານສາມາດເຮັດດີຕໍ່ພວກເຂົາໄດ້,

ແຕ່ທ່ານບໍ່ມີຂ້ານ້ອຍຢູ່ສະເໝີ. ສິ່ງທີ່ນາງມີ ນາງໄດ້ເຮັດແລ້ວ,

ນາງໄດ້ຄາດການລ່ວງໜ້າທາງນ້ຳມັນໃສ່ຮ່າງກາຍຂອງຂ້ອຍເພື່ອການຝັງສົບ. ແທ້ຈິງ

ຂ້ອຍເວົ້າກັບເຈົ້າວ່າ, ບ່ອນໃດກໍຕາມທີ່ຂ້າວຕີນີ້ຖືກປະກາດໃນໂລກທັງໝົດ,

ສິ່ງທີ່ນາງໄດ້ເຮັດນີ້ກໍຈະຖືກເລົ່າເພື່ອເປັນອານຸສອນຂອງນາງ.

ແລະຢູດາ ຊາວອິສກາຣີໂອດ, ຜູ້ໜຶ່ງໃນສົບສອງ,

ໄດ້ໄປຫາບັນດາປະໂລຫິດໃຫຍ່ເພື່ອທີ່ຈະທໍລະຍາດພຣະອົງໃຫ້ແກ່ເຂົາເຈົ້າ.

ພວກເຂົາໄດ້ຍິນແລ້ວກໍດີໃຈ, ແລະສັນຍາວ່າຈະໃຫ້ເງິນກັບລາວ,

ແລະລາວກໍຊອກຫາວ່າຈະທໍລະຍົດລາວຕາມໂອກາດທີ່ເໝາະສົມໄດ້ແນວໃດ.

ແລະໃນວັນທຳອິດຂອງເຂົ້າຈີ່ບໍ່ມີເຊື້ອ, ເມື່ອເຂົາເຈົ້າເສຍສະຫລະເຂົ້າຈີ່ບໍ່ມີເຊື້ອ,

ພວກສາວົກຂອງພຣະອົງໄດ້ຖາມພຣະອົງວ່າ,

ທ່ານຕ້ອງການໃຫ້ພວກເຮົາໄປກຽມທີ່ໃດເພື່ອທ່ານຈະໄດ້ກິນເຂົ້າຈີ່ບໍ່ມີເຊື້ອ? ແລະ

ລາວໄດ້ສົ່ງສາວົກສອງຄົນຂອງລາວ ແລະ ເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ ຈົ່ງໄປໃນເມືອງ ແລະ

ຈະມີຜູ້ຊາຍຄົນໜຶ່ງຖືໝໍ້ນ້ຳມາພົບເຈົ້າ ຈົ່ງຕິດຕາມລາວໄປ

ແລະບ່ອນໃດກໍ່ຕາມທີ່ທ່ານເຂົ້າໄປ, ຈົ່ງບອກເຈົ້າຂອງເຮືອນວ່າ ອາຈານເວົ້າວ່າ,
ທີ່ພັກຂອງຂ້ອຍຢູ່ໃສທີ່ຂ້ອຍຈະກິນງານປັດສະຄາກັບບັນດາສາວົກຂອງຂ້ອຍ?
ແລະເຂົາເອງຈະສະແດງຫ້ອງຊັ້ນເທິງໃຫຍ່ທີ່ຕົກແຕ່ງແລ້ວ ແລະ
ພ້ອມໃຫ້ແກ່ທ່ານທັງຫຼາຍ, ຈົ່ງກຽມໄວ້ທີ່ນັ້ນໃຫ້ພວກເຮົາ.
ແລະພວກສາວົກຂອງພຣະອົງກໍ່ອອກໄປ ແລະເຂົ້າໄປໃນເມືອງ,
ພວກເຂົາພົບຕາມທີ່ພຣະອົງໄດ້ກ່າວກັບພວກເຂົາ,
ແລະພວກເຂົາກໍ່ກຽມເທດສະການປັດສະຄາ. ແລະເມື່ອຕອນແລງມາເຖິງ,
ພຣະອົງໄດ້ເສດັດມາພ້ອມກັບພວກສິບສອງ. ແລະ
ໃນຂະນະທີ່ພວກເຂົາກຳລັງນອນແລະກິນຢູ່ ພຣະເຢຊູໄດ້ກ່າວວ່າ
ແທ້ຈິງແລ້ວຂ້ອຍເວົ້າກັບເຈົ້າວ່າ ຄົນໜຶ່ງໃນພວກເຈົ້າຈະທໍລະຍົດຂ້ອຍ
ຄືຜູ້ທີ່ກຳລັງກິນກັບຂ້ອຍ ແຕ່ພວກເຂົາເລີ່ມຕົ້ນເສົ້າໂສກ ແລະ ເວົ້າກັບລາວທີ່ລະຄົນວ່າ
ບໍ່ແມ່ນຂ້ອຍແມ່ນບໍ? ແລະ ອີກຄົນໜຶ່ງກໍ່ເວົ້າວ່າ ບໍ່ແມ່ນຂ້ອຍແມ່ນບໍ?
ແຕ່ພຣະອົງຕອບເຂົາເຈົ້າວ່າ, ຄົນໜຶ່ງໃນສິບສອງຄົນ,
ຄືຜູ້ທີ່ຈຸມອາຫານກັບຂ້ານ້ອຍໃນຖ້ວຍ. ແທ້ຈິງແລ້ວ ບຸດມະນຸດໄປ
ດັ່ງທີ່ຂຽນໄວ້ກ່ຽວກັບພຣະອົງ, ແຕ່ວິບັດແທ້ສໍາລັບຄົນນັ້ນ
ທີ່ຜ່ານລາວບຸດມະນຸດຖືກທໍລະຍົດ, ມັນຈະດີກວ່າສໍາລັບລາວ ຖ້າຄົນນັ້ນບໍ່ໄດ້ເກີດມາເລີຍ.
ແລະ ໃນຂະນະທີ່ເຂົາເຈົ້າກຳລັງກິນຢູ່, ພຣະເຢຊູໄດ້ເອົາເຂົ້າຈີ່, ອວຍພອນ, ແຕກມັນ, ແລະ
ໃຫ້ແກ່ເຂົາເຈົ້າ, ແລະ ກ່າວວ່າ, ຈົ່ງເອົາ, ຈົ່ງກິນ, ນີ້ແມ່ນຮ່າງກາຍຂອງເຮົາ.
ແລະເມື່ອໄດ້ຖືຈອກແລ້ວ ພຣະອົງໄດ້ຂອບພຣະຄຸນ ແລ້ວປະທານໃຫ້ພວກເຂົາ,
ແລະພວກເຂົາທຸກຄົນໄດ້ດື່ມຈາກຈອກນັ້ນ. ແລະ ພຣະອົງໄດ້ຕັ້ງເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ,
ນີ້ແມ່ນເລືອດຂອງເຮົາ ຂອງພັນທະສັນຍາໃໝ່ ທີ່ຖືກຖອກອອກເພື່ອຫຼາຍຄົນ. ແທ້ຈິງ
ຂ້ອຍເວົ້າໃຫ້ເຈົ້າວ່າ ຂ້ອຍຈະບໍ່ດື່ມຈາກຜົນຂອງເຄືອອະນຸຸນອີກຕໍ່ໄປ
ຈົນກວ່າມັນນັ້ນເມື່ອຂ້ອຍດື່ມມັນໃໝ່ໃນອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ

ແລະເມື່ອຮ້ອງເພງສັນລະເສີນແລ້ວ ພວກເຂົາກໍ່ອອກໄປຍັງພູເຂົາມະກອກ. ແລະ
ພຣະເຢຊູກໍ່ເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ ທ່ານທັງຫຼາຍຈະຫຼົງທາງທັງໝົດໃນຄືນນີ້ເພາະຂ້ານ້ອຍ,
ເພາະວ່າມີຂຽນໄວ້ວ່າ ຂ້ານ້ອຍຈະຕິຜູ້ລ້ຽງແກະ ແລະ ແກະທັງຫຼາຍຈະຖືກກະຈັດກະຈາຍ
ແຕ່ຫຼັງຈາກຂ້ານ້ອຍຖືກຍົກຂຶ້ນແລ້ວ, ຂ້ານ້ອຍຈະນຳໜ້າພວກເຈົ້າໄປຍັງແຂວງກາລິລີ.
ແຕ່ເປໂຕເວົ້າກັບລາວວ່າ, ເຖິງແມ່ນວ່າທຸກຄົນຈະສະດຸດລົ້ມ, ແຕ່ຂ້ອຍຈະບໍ່ສະດຸດ. ແລະ
ພຣະເຢຊູກໍ່ກ່າວກັບລາວວ່າ ແທ້ຈິງແລ້ວ ຂ້ອຍບອກເຈົ້າວ່າ ເຈົ້າໃນມື້ນີ້ ໃນຄືນນີ້
ກ່ອນໄກ່ຂັນສອງເທື່ອ ເຈົ້າຈະປະຕິເສດຂ້ອຍສາມເທື່ອ ແຕ່ເປໂຕໄດ້ເວົ້າຢ່າງແຮງກ້າວ່າ,
ຖ້າຂ້ອຍຈຳເປັນຕ້ອງຕາຍກັບເຈົ້າ, ຂ້ອຍຈະບໍ່ປະຕິເສດເຈົ້າເລີຍ.
ພວກເຂົາທຸກຄົນກໍ່ເວົ້າເຊັ່ນດຽວກັນ.

ແລະພວກເຂົາມາເຖິງສະຖານທີ່ຫນຶ່ງທີ່ມີຊື່ວ່າເກັດເຊມານີ,
ແລະພຣະອົງຕັດສິນສັ່ງກັບບັນດາສາວົກຂອງພຣະອົງວ່າ,
ຈົ່ງນັ່ງຢູ່ທີ່ນີ້ຈົນກວ່າເຮົາຈະອະທິຖານ. ແລະພຣະອົງໄດ້ພາເປໂຕຣ, ຢາໂກໂບ ແລະ
ໂຢຮັນໄປກັບພຣະອົງ, ແລະພຣະອົງເລີ່ມຮູ້ສຶກທຸກທໍລະມານຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ ແລະ
ວິຕົກກັງວົນ. ແລະພຣະອົງກໍ່ຕັ້ງເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ,
ຈິດວິນຍານຂອງເຮົາເສົ້າໂສກຫຼາຍຈົນເຖິງຄວາມຕາຍ, ຈົ່ງຢູ່ທີ່ນີ້ແລະເຝົ້າລະວັງ. ແລະ
ເມື່ອໄດ້ກ້າວໄປຂ້າງໜ້າໜ້ອຍໜຶ່ງ, ລາວກໍ່ລົ້ມລົງກັ້ມໜ້າລົງເທິງແຜ່ນດິນ, ແລະ
ອະທິຖານວ່າ ຖ້າເປັນໄປໄດ້, ຂໍໃຫ້ຊົ່ວໂມງນັ້ນຜ່ານພັນຈາກລາວໄປ. ແລະ ລາວໄດ້ເວົ້າວ່າ
ອັບບາ ພໍ່ຂອງຂ້ານ້ອຍ ທຸກສິ່ງເປັນໄປໄດ້ສຳລັບພະອົງ ຂໍຍົກຈອກນີ້ອອກຈາກຂ້ານ້ອຍ
ແຕ່ບໍ່ແມ່ນສິ່ງທີ່ຂ້ານ້ອຍຕ້ອງການ ແຕ່ແມ່ນສິ່ງທີ່ພະອົງຕ້ອງການ ແລະພຣະອົງກໍ່ເສດດັດມາ
ແລະພົບພວກເຂົານອນຫລັບຢູ່, ແລະກໍ່ຕຣັສກັບເປໂຕວ່າ, ຊີໂມນ, ເຈົ້ານອນຫລັບຢູ່ບໍ່?
ພວກເຈົ້າບໍ່ສາມາດຕື່ນລະວັງໄດ້ແມ່ນແຕ່ໜຶ່ງຊົ່ວໂມງບໍ່? ຈົ່ງຕື່ນຕົວ ແລະ ອະທິຖານ,
ເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະບໍ່ເຂົ້າໄປໃນການທົດລອງ, ຈິດວິນຍານແມ່ນມີຄວາມກະຕືລືລົ້ນເຫັ,

ແຕ່ເມື່ອໜັງແມ່ນອ່ອນແອ. ແລະ ອີກຄັ້ງໜຶ່ງ ເມື່ອໄດ້ໄປແລ້ວ
ພຣະອົງໄດ້ອະທິຖານດ້ວຍຄຳເວົ້າດຽວກັນ ແລະເມື່ອກັບຄືນມາ ພຣະອົງກໍ່ພົບເຫັນພວກ
ເຂົາກຳລັງນອນຫລັບອີກຄັ້ງ, ເພາະວ່າຕາຂອງພວກເຂົາໜັກໜ່ວງ, ແລະພວກເຂົາບໍ່ຮູ້ວ່າ
ຈະຕອບພຣະອົງແນວໃດ. ແລະ ພຣະອົງໄດ້ເສດດັດມາເທື່ອທີສາມ ແລະ
ຕັດສິນໃຈກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ, ພວກເຈົ້ານອນຢູ່ບໍ່ ແລະ ພັກຜ່ອນຕໍ່ໄປບໍ່? ພຽງພໍແລ້ວ,
ຊ່ວຍໂມງໄດ້ມາເຖິງແລ້ວ. ເບິ່ງເລີຍ,
ບຸດມະນຸດຖືກທໍລະຍົດໃຫ້ເຂົ້າໄປໃນມືຂອງພວກຄົນບາບ. ລຸກຂຶ້ນເດີ, ໄປກັນເທາະ, ຈົ່ງເບິ່ງ
ຜູ້ທີ່ກຳລັງທໍລະຍົດຂ້ອຍໄດ້ເຂົ້າມາໃກ້ແລ້ວ.

ແລະ ທັນທີນັ້ນ ໃນຂະນະທີ່ລາວຍັງກຳລັງເວົ້າຢູ່ ຢູ່ຕາ ຊາວອິສກາລິໂອດ
ຜູ້ເປັນໜຶ່ງໃນສິບສອງ ກໍ່ມາເຖິງ ແລະ ມີຝູງຊົນຈຳນວນຫຼາຍມາກັບລາວ
ຖືດາບແລະໄມ້ທ່ອນ ທີ່ຖືກສົ່ງມາຈາກພວກປະໂລຫິດໃຫຍ່ ພວກອາຈານສອນພຣະທຳ
ແລະ ພວກຜູ້ເຖົ້າ ແຕ່ຜູ້ທີ່ກຳລັງສົ່ງມອບລາວໄດ້ໃຫ້ສັນຍານແກ່ເຂົາເຈົ້າ ໂດຍກ່າວວ່າ,
ຜູ້ທີ່ຂ້ອຍຈະຈຸບ, ລາວແມ່ນຄົນນັ້ນ, ຈົ່ງຈັບລາວແລະນຳໄປຢ່າງປອດໄພ. ແລະເມື່ອມາເຖິງ
ລາວກໍ່ເຂົ້າໃກ້ທັນທີ ເວົ້າວ່າ ຊົມເຊີຍ ຄູອາຈານ ແລະຈຸບລາວ
ແຕ່ພວກເຂົາໄດ້ວາງມືຂອງພວກເຂົາເທິງລາວ ແລະ ຈັບລາວໄວ້.
ແຕ່ຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງທີ່ຢືນຢູ່ໃກ້ນັ້ນໄດ້ຊັກດາບອອກມາຕີທາດຂອງມະຫາປະໂລຫິດ
ແລະຕັດຫູຂອງລາວອອກ. ແລະ ພຣະເຢຊູຕອບເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ,
ເຈົ້າອອກມາພ້ອມດ້ວຍດາບແລະໄມ້ເພື່ອຈັບຂ້ານ້ອຍ ຄືກັບວ່າຂ້ານ້ອຍເປັນໂຈນບໍ່?
ທຸກໆວັນຂ້ອຍຢູ່ກັບທ່ານທັງຫລາຍໃນພຣະວິຫານສອນ ແລະທ່ານທັງຫລາຍບໍ່ໄດ້ຈັບຂ້ອຍ
ແຕ່ນີ້ເພື່ອໃຫ້ພຣະຄຳພີສຳເລັດ ແລະ ພວກເຂົາທັງໝົດໄດ້ປະໄວ້ລາວແລ້ວໝົດໄປ
ແລະມີຊາຍໝຸ່ມຄົນໜຶ່ງຕິດຕາມລາວໄປ, ນຸ່ງຫົ່ມຜ້າປານເທິງຮ່າງກາຍທີ່ເປືອຍ,
ແລະພວກຊາຍໝຸ່ມກໍ່ຈັບລາວໄວ້.

ແຕ່ຜູ້ນັ້ນໄດ້ປະຜຳປານໄວ້ແລ້ວຫນີໄປເປືອຍກາຍຈາກພວກເຂົາ.

ແລະພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ນຳພຣະເຢຊູໄປຫາມະຫາປະໂລຫິດ,
ແລະບັນດາປະໂລຫິດໃຫຍ່ທັງໝົດ, ບັນດາຜູ້ເຖົ້າແກ່,
ແລະບັນດານັກຮຽນພຣະທຳໄດ້ມາຮ່ວມກັນກັບລາວ. ແລະເປໂຕໄດ້ຕິດຕາມພຣະອົງຈາກໄກ
ຈົນເຖິງພາຍໃນສານຂອງມະຫາປະໂລຫິດ, ແລະລາວນັ່ງຢູ່ກັບພວກຜູ້ຊ່ວຍ
ແລະໄອໄຟຢູ່ກັບແສງສະຫວ່າງ. ແຕ່ພວກປະໂລຫິດໃຫຍ່ ແລະ ສະພາທັງໝົດ
ກຳລັງຊອກຫາພະຍານຕໍ່ພຣະເຢຊູ ເພື່ອປະຫານຊີວິດພຣະອົງ, ແລະ ພວກເຂົາບໍ່ພົບ.
ເພາະວ່າຫຼາຍຄົນກຳລັງໃຫ້ການເທັດຕໍ່ລາວ, ແລະການໃຫ້ການເຫຼົ້ານັ້ນບໍ່ກົງກັນ. ແລະ
ບາງຄົນລຸກຂຶ້ນເປັນພະຍານເທັດຕໍ່ລາວ ໂດຍເວົ້າວ່າ ເພາະວ່າພວກເຮົາໄດ້ຍິນລາວເວົ້າວ່າ
ຂ້ານ້ອຍຈະທຳລາຍວັດນີ້ທີ່ເຮັດດ້ວຍມື ແລະພາຍໃນສາມມື້
ຂ້ານ້ອຍຈະສ້າງວັດອື່ນທີ່ບໍ່ໄດ້ເຮັດດ້ວຍມື ແລະ ແມ້ດັ່ງນັ້ນ
ການພະຍານຂອງເຂົາເຈົ້າກໍບໍ່ກົງກັນ. ແລະ ປະໂລຫິດໃຫຍ່ໄດ້ລຸກຂຶ້ນເຂົ້າໄປຢືນກາງ
ຖາມພຣະເຢຊູວ່າ ເຈົ້າບໍ່ຕອບຫຍັງເລີຍບໍ່? ເຂົາເຈົ້າເຫຼົ່ານີ້ເປັນພະຍານຕໍ່ຕ້ານເຈົ້າແມ່ນຫຍັງ?
ແຕ່ລາວໄດ້ເງົາແລະບໍ່ໄດ້ຕອບຫຍັງເລີຍ.
ມະຫາປະໂລຫິດຖາມລາວອີກເທື່ອໜຶ່ງແລະເວົ້າກັບລາວວ່າ, ເຈົ້າເປັນພຣະຄຣິດ,
ພຣະບຸດຂອງພຣະຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບພອນບໍ່? ແຕ່ພຣະເຢຊູກ່າວວ່າ, ຂ້ານ້ອຍເປັນ,
ແລະເຈົ້າຈະເຫັນບຸດແຫ່ງມະນຸດນັ່ງຢູ່ເບື້ອງຂວາຂອງພະລັງ
ແລະກຳລັງມາເທິງເມກແຫ່ງສະຫວັນ.
ແຕ່ປະໂລຫິດໃຫຍ່ໄດ້ທຳລາຍເສື້ອຄຸມຂອງລາວແລ້ວເວົ້າວ່າ,
ພວກເຮົາຍັງຕ້ອງການພະຍານອີກຫຍັງ?
ທ່ານທັງຫລາຍໄດ້ຍິນການປ່ຽນປະມາດແນ່ນອນແລ້ວ, ທ່ານຄິດແນວໃດ?
ແລະພວກເຂົາທັງໝົດກໍຕັດສິນວ່າລາວມີຄວາມຜິດຕ້ອງໂທດປະຫານຊີວິດ.

ແລະບາງຄົນກໍເລີ່ມຖິ້ມນໍ້າລາຍໃສ່ລາວ ແລະປົກຄຸມໜ້າຂອງລາວ ແລະຕີລາວ
ແລະເວົ້າກັບລາວວ່າ, ເວົ້າພະຍາກອນໃຫ້ພວກເຮົາວ່າຜູ້ໃດເປັນຄົນທີ່ຕິເຈົ້າ.
ແລະພວກຜູ້ຊ່ວຍກໍຕີລາວດ້ວຍການຕີ.

ແລະ ໃນຂະນະທີ່ເປີເຕຣຢູ່ລຸ່ມໃນສານ, ມີຍິງສາວຄົນໜຶ່ງຂອງມະຫາສະໝັກມາ
ແລະເມື່ອໄດ້ເຫັນເປີເຕຣກໍາລັງອົບຄວາມອົບອຸ່ນ, ນາງໄດ້ເບິ່ງລາວແລ້ວເວົ້າວ່າ,
ແລະເຈົ້າກໍຢູ່ກັບພຣະເຢຊູຊາວນາຊາເຣັດ. ແຕ່ລາວປະຕິເສດເວົ້າວ່າ ຂ້ອຍບໍ່ຮູ້ ແລະ
ບໍ່ເຂົ້າໃຈວ່າເຈົ້າກໍາລັງເວົ້າຫຍັງ. ແລະລາວກໍອອກໄປຂ້າງນອກສູ່ສະໜາມດ້ານໜ້າ,
ແລະໄກ່ກໍຮ້ອງຂຶ້ນ. ແລະຍິງສາວໄດ້ເຫັນລາວອີກ, ນາງກໍເລີ່ມເວົ້າກັບຄົນທີ່ຢືນຢູ່ວ່າ:
ຄົນນີ້ແມ່ນຫນຶ່ງໃນພວກເຂົາ. ແຕ່ລາວກໍປະຕິເສດອີກຄັ້ງ. ແລະບໍ່ດົນຫຼັງຈາກນັ້ນ,
ຄົນທີ່ຢືນຢູ່ຕອນນັ້ນກໍເວົ້າກັບເປີເຕຣວ່າ, ແທ້ຈິງແລ້ວເຈົ້າເປັນຫນຶ່ງໃນພວກເຂົາ,
ເພາະວ່າເຈົ້າເປັນຊາວກາລິລີ ແລະ ສຳນຽງຂອງເຈົ້າກໍຄ້າຍຄືກັນ.
ແຕ່ເຂົາເລີ່ມສາບແຊ່ງແລະສາບານວ່າ ຂ້ອຍບໍ່ຮູ້ຈັກຄົນນີ້ທີ່ພວກເຈົ້າເວົ້າເຖິງ.
ແລະໄກ່ກໍຂັນຄັ້ງທີສອງ. ແລະເປີເຕຣກໍຈື່ໄດ້ຄຳທີ່ພຣະເຢຊູເວົ້າກັບເຂົາວ່າ
ກ່ອນໄກ່ຂັນສອງເທື່ອ ເຈົ້າຈະປະຕິເສດຂ້ອຍສາມເທື່ອ ແລະເຂົາກໍຮ້ອງໄຫ້

໑໕

ແລະທັນທີທີ່ຮອດເຊົ້າ, ພວກບັນດາປະໂລຫິດໃຫຍ່ກັບພວກຜູ້ເຖົ້າແກ່
ແລະພວກອາຈານສອນພຣະທຳ ແລະສະພາທັງໝົດ ໄດ້ປົກສາກັນ,
ແລ້ວໄດ້ມັດພຣະເຢຊູເອົາໄປ ແລະມອບໃຫ້ແກ່ປິລາດ. ແລະທ່ານປິລາດໄດ້ຖາມລາວວ່າ,
ເຈົ້າແມ່ນກະສັດຂອງຊາວຢິວບໍ? ແຕ່ລາວຕອບວ່າ, ເຈົ້າເວົ້າແລ້ວ.
ແລະພວກປະໂລຫິດໃຫຍ່ກໍກ່າວຫາລາວຫຼາຍຢ່າງ, ແຕ່ລາວເອງບໍ່ໄດ້ຕອບຫຍັງເລີຍ.

ແຕ່ປີລາດໄດ້ຖາມລາວອີກຄັ້ງວ່າ, ເຈົ້າບໍ່ຕອບຫຍັງເລີຍບໍ່? ເບິ່ງສີ,
ເຂົາເຈົ້າໃຫ້ການເປັນພະຍານຕໍ່ຕ້ານເຈົ້າຫຼາຍປານໃດ. ແຕ່ພຣະເຢຊູບໍ່ໄດ້ຕອບຫຍັງອີກເລີຍ,
ຈົນປີລາຕປະຫລາດໃຈ. ຕາມແຕ່ງານບຸນ, ລາວກຳລັງປ່ອຍນັກໂທດໜຶ່ງຄົນໃຫ້ເຂົາເຈົ້າ,
ຊຶ່ງເຂົາເຈົ້າໄດ້ຂໍ. ແຕ່ມີຄົນທີ່ຖືກເອີ້ນວ່າບາຣັບບາສຖືກມັດໄວ້ກັບພວກກະບົດເພື່ອນ,
ຜູ້ທີ່ໄດ້ກະທຳການຂ້າຕາຍໃນການກະບົດ. ແລະຝູງຊົນໄດ້ຮ້ອງອອກມາ
ແລ້ວເລີ່ມຂໍຮ້ອງດັ່ງທີ່ທ່ານໄດ້ເຮັດແກ່ພວກເຂົາສະເໝີມາ. ແຕ່ປີລາດຕອບພວກເຂົາວ່າ,
ເຈົ້າຕ້ອງການໃຫ້ຂ້ອຍປ່ອຍກະສັດຂອງຊາວຢິວໃຫ້ເຈົ້າບໍ່?

ລາວຮູ້ວ່າພວກປະໂລຫິດໃຫຍ່ໄດ້ມອບຕົວພຣະອົງເພາະຄວາມອິດສາ
ແຕ່ພວກປະໂລຫິດໃຫຍ່ໄດ້ກະຕຸ້ນຝູງຊົນ ເພື່ອໃຫ້ປ່ອຍບາຣາບາສແທນ
ແຕ່ປີລາດຕອບອີກວ່າ,
ດັ່ງນັ້ນພວກເຈົ້າຕ້ອງການໃຫ້ຂ້ອຍເຮັດຫຍັງກັບຜູ້ທີ່ພວກເຈົ້າເວົ້າວ່າເປັນກະສັດຂອງຊາວຢິ
ວ? ແຕ່ພວກເຂົາໄດ້ຮ້ອງອອກມາອີກເທື່ອໜຶ່ງວ່າ, ຕິດກາງແຂນລາວເສຍ.
ແຕ່ປີລາດກໍ່ເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ, ລາວໄດ້ເຮັດຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຫຍັງ?
ແຕ່ພວກເຂົາເຈົ້າກໍ່ຮ້ອງດັ່ງຂຶ້ນຫຼາຍຍິ່ງຂຶ້ນວ່າ, ຕິງລາວໄປທີ່ໄມ້ກາງແຂນ!
ແຕ່ປີລາຕປາຖະໜາທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ຝູງຊົນພໍໃຈ, ຈຶ່ງປ່ອຍບາຣາບາສໃຫ້ເຂົາເຈົ້າ,
ແລະມອບພຣະເຢຊູໄວ້ຫຼັງຈາກໄດ້ເຂັ້ນແລ້ວ ເພື່ອໃຫ້ຖືກຄຶງໄມ້ກາງແຂນ.

ແຕ່ພວກທະຫານໄດ້ພາລາວໄປພາຍໃນສານ ອັນເປັນສານເຈົ້າເມືອງ
ແລະພວກເຂົາເອີ້ນກອງທະຫານທັງໝົດມາຮ່ວມກັນ
ແລະພວກເຂົາແຕ່ງເຄື່ອງສີມ່ວງໃຫ້ລາວ ແລະວາງມົງກຸດໜາມທີ່ຖັກແລ້ວໃສ່ຫົວລາວ
ແລະເຂົາເຈົ້າເລີ່ມຕ້ອນຮັບລາວ. ຊົມເຊີຍກະສັດຂອງຊາວຢິວ,
ແລະພວກເຂົາກໍ່ຕິຫົວຂອງພຣະອົງດ້ວຍໄມ້ອັອ ແລະຖິ້ມນ້ຳລາຍໃສ່ພຣະອົງ
ແລະຄຸກເຂົ້າລົງກ່ອນພຣະອົງ. ແລະເມື່ອເຂົາເຈົ້າເຍາະເຍັ້ຍເພິ່ນແລ້ວ,

ເຂົາເຈົ້າກໍຖອດເສື້ອສີມ່ວງອອກຈາກເພີ່ນ ແລະໃສ່ເຄື່ອງນຸ່ງຂອງເພີ່ນເອງໃຫ້ເພີ່ນ,
ແລະເຂົາເຈົ້າກໍນຳເພີ່ນອອກໄປເພື່ອຕິດກາງແຂນເພີ່ນ.

ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ບັງຄັບຊີໂມນຊາວຄູເຣນາຍຄົນໜຶ່ງທີ່ກຳລັງຜ່ານໄປ,
ຜູ້ທີ່ກຳລັງມາຈາກທົ່ງນາ, ພໍ່ຂອງອາເລັກຊານເດີແລະຮູຟັດ,
ເພື່ອໃຫ້ລາວແບກໄມ້ກາງແຂນຂອງພຣະອົງ.

ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ນຳເອົາພຣະອົງໄປຍັງສະຖານທີ່ທີ່ເອີ້ນວ່າໂກນໂກທາ,
ເຊິ່ງແປວ່າສະຖານທີ່ກະໂຫຼກ.

ແລະພວກເຂົາໄດ້ໃຫ້ເຫຼົ່າອະງຸ່ນທີ່ປະສົມກັບກຳຍານແກ່ລາວເພື່ອດື່ມ, ແຕ່ລາວບໍ່ຮັບ. ແລະ
ເມື່ອຕິດກາງແຂນລາວແລ້ວ, ເຂົາເຈົ້າກໍແບ່ງເຄື່ອງນຸ່ງຂອງລາວ

ໂດຍການໂຍນສະຫຼາກເທິງມັນ ເພື່ອເບິ່ງວ່າຜູ້ໃດຈະເອົາຫຍັງໄປ. ມັນເປັນຊິ້ວໂມງທີ່ສາມ
ແລະ ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຕອກໝາກຕະປູລາວ

ແລະມີຄຳຈາລຶກກ່ຽວກັບຂໍ້ກ່າວຫາຂອງລາວຂຽນໄວ້ວ່າ ກະສັດຂອງຊາວຢິວ

ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ຄຶງໂຈນສອງຄົນກັບພຣະອົງ, ຄົນໜຶ່ງຢູ່ຂ້າງຂວາ

ແລະຄົນໜຶ່ງຢູ່ຂ້າງຊ້າຍຂອງພຣະອົງ. ແລະພຣະຄຳພີທີ່ກ່າວໄວ້ກໍ່ສຳເລັດແລ້ວວ່າ,

ທ່ານໄດ້ຖືກນັບເຂົ້າກັບພວກຄົນຜິດກົດໝາຍ. ແລະ ພວກທີ່ຜ່ານໄປມາກໍດູໝິ່ນລາວ,

ສັນຫົວຂອງພວກເຂົາ ແລະ ເວົ້າວ່າ, ຮາ! ຜູ້ທີ່ທຳລາຍພະວິຫານ ແລະ

ກໍ່ສ້າງມັນຄືນໃນສາມມື້ ຊ່ວຍຕົວເອງແລ້ວລົງມາຈາກໄມ້ກາງແຂນ ຄືກັນນັ້ນ,

ພວກປະໂລຫິດໃຫຍ່ກໍ່ກຳລັງເຍາະເຍີ້ຍເຊິ່ງກັນແລະກັນກັບພວກນັກຮຽນ ແລະ ເວົ້າວ່າ,

ລາວໄດ້ຊ່ວຍຄົນອື່ນໃຫ້ລອດ, ແຕ່ຕົນເອງບໍ່ສາມາດຊ່ວຍໃຫ້ລອດໄດ້. ພຣະຄຣິດ

ກະສັດຂອງອິສຣາເອນ ໃຫ້ລົງມາດຽວນີ້ຈາກໄມ້ກາງແຂນ

ເພື່ອວ່າພວກເຮົາຈະເຫັນແລະເຊື່ອຕໍ່ພຣະອົງ.

ແລະຜູ້ທີ່ຖືກຕິດໄມ້ກາງແຂນກັບພຣະອົງກໍກຳລັງດຳວ່າພຣະອົງ.

ແຕ່ເມື່ອຮອດຊົ່ວໂມງທີຫົກ, ຄວາມມືດໄດ້ເກີດຂຶ້ນທົ່ວແຜ່ນດິນຈົນເຖິງຊົ່ວໂມງທີເກົ້າ
ແລະໃນຊົ່ວໂມງທີ່ເກົ້າ, ພຣະເຢຊູໄດ້ຮ້ອງອອກມາດ້ວຍສຽງອັນໃຫຍ່ຫຼວງເວົ້າວ່າ, ເອໂລອີ
ເອໂລອີ ລາມາ ສາບັກທານີ, ທີ່ຖືກແປວ່າ, ພຣະເຈົ້າຂອງຂ້ານ້ອຍ, ພຣະເຈົ້າຂອງຂ້ານ້ອຍ,
ເປັນຫຍັງທ່ານຈຶ່ງໄດ້ປະຖິ້ມຂ້ານ້ອຍ?

ແລະບາງຄົນທີ່ຢືນຢູ່ໃກ້ໆໄດ້ຍິນແລ້ວກໍເວົ້າວ່າ, ເບິ່ງ, ລາວຮ້ອງຫາເອລີຢາ.

ແຕ່ຄົນໜຶ່ງໄດ້ແລ່ນໄປ ແລະເຕັມຟອງນ້ຳດ້ວຍນ້ຳສົ້ມສາຍຊູ ວາງມັນອ້ອມກ້ານອ້ອ
ໄດ້ໃຫ້ລາວຕື່ມ ໂດຍເວົ້າວ່າ, ປ່ອຍໄວ້ກ່ອນ

ໃຫ້ພວກເຮົາເບິ່ງວ່າເອລີຢາຈະມາເອົາລາວລົງຫຼືບໍ່.

ແຕ່ພຣະເຢຊູໄດ້ປ່ອຍສຽງດັງແລ້ວຫາຍໃຈສຸດທ້າຍ.

ແລະຜ້າມ່ານຂອງວິຫານຖືກຂາດເປັນສອງຊັ້ນ ຈາກເທິງລົງມາຮອດລຸ່ມ.

ເມື່ອນາຍຮ້ອຍທີ່ຢືນຢູ່ກົງກັນຂ້າມກັບພຣະອົງໄດ້ເຫັນວ່າພຣະອົງຮ້ອງອອກມາແລະຫາຍໃຈ
ຄັ້ງສຸດທ້າຍດັ່ງນັ້ນ, ລາວຈຶ່ງເວົ້າວ່າ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຊາຍຄົນນີ້ແມ່ນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ.

ມີແມ່ຍິງຢູ່ເບິ່ງຈາກໄກ, ໃນນັ້ນມີມາເລຍຊາວມັກດາລາ ແລະ

ມາເລຍແມ່ຂອງຢາໂກໂບນ້ອຍກັບໂຢເຊ, ແລະ ຊາໂລເມ,

ພວກທີ່ເມື່ອພຣະອົງຢູ່ໃນແຄວ້ນກາລີລີ ໄດ້ຕິດຕາມພຣະອົງແລະປະກອບພຣະອົງ,

ແລະພວກອື່ນໆອີກຫຼາຍຄົນທີ່ໄດ້ຂຶ້ນມາກັບພຣະອົງເຂົ້າໄປເຢຣູຊາເລັມ.

ແລະເມື່ອຕອນແລງມາເຖິງແລ້ວ ເພາະວ່າແມ່ນວັນກຽມ ຊຸດໆກໍຄືວັນກ່ອນວັນສະບາໂຕ

ໂຢເຊັບຜູ້ມາຈາກອາຣີມາເທຍ, ເປັນສະມາຊິກສະພາທີ່ມີຊື່ສຽງ,

ຜູ້ທີ່ຕົນເອງກໍລິຖາອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ,
ໄດ້ກ້າຫານເຂົ້າໄປຫາປີລາໂຕແລະຂໍຮ່າງກາຍຂອງພຣະເຢຊູ.
ແຕ່ປີລາຕປະຫລາດໃຈວ່າລາວໄດ້ຕາຍແລ້ວ,
ແລະໄດ້ເອີ້ນນາຍຮ້ອຍມາຖາມລາວວ່າລາວຕາຍມາດົນແລ້ວບໍ່,
ແລະເມື່ອຮູ້ຈາກນາຍຮ້ອຍແລ້ວ, ພຣະອົງໄດ້ມອບຮ່າງກາຍໃຫ້ແກ່ໂຢເຊັບ.
ແລະລາວໄດ້ຊື້ຜ້າປ່ານ, ນຳລາວລົງມາ, ຫໍ່ດ້ວຍຜ້າປ່ານ,
ແລະວາງລາວໄວ້ໃນອຸໂມງທີ່ຖືກຕັດອອກຈາກຫີນ, ແລະລາວໄດ້ມ້ວນຫີນມາປິດປະຕູອຸໂມງ.
ແຕ່ມາເລຍຊາວແມັກດາລາ ແລະ ມາເລຍມານດາຂອງໂຢເຊ
ໄດ້ເບິ່ງເຫັນບ່ອນທີ່ພຣະອົງຖືກວາງໄວ້.

໑໖

ແລະເມື່ອວັນສະບາໂຕຜ່ານໄປແລ້ວ, ມາເລຍຊາວແມັກດາລາ
ແລະມາເລຍມານດາຂອງຢາໂກໂບ ແລະຊາໂລເມ ໄດ້ຊື້ເຄື່ອງເທດຫອມ ເພື່ອວ່າເມື່ອມາເຖິງ
ເຂົາເຈົ້າຈະໄດ້ທາລາວ. ແລະໃນເຊົ້າຕົ້ນໆຂອງວັນທຳອິດຂອງອາທິດ,
ພວກເຂົາມາຮອດອຸໂມງໃນຕອນທີ່ດວງອາທິດຂຶ້ນແລ້ວ.
ແລະພວກເຂົາກຳລັງເວົ້າຕໍ່ກັນເອງວ່າ, ຜູ້ໃດຈະກັ່ນຫີນອອກຈາກປະຕູອຸໂມງໃຫ້ພວກເຮົາ?
ແລະເມື່ອເຂົາເຈົ້າເງົ້າຂຶ້ນແລ້ວ ກໍ່ເຫັນວ່າກ້ອນຫີນໄດ້ຖືກກັ່ນອອກໄປແລ້ວ,
ເພາະວ່າມັນໃຫຍ່ຫຼາຍ. ແລະເມື່ອເຂົາເຈົ້າເຂົ້າໄປໃນອຸໂມງ,
ເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຫັນຊາຍໜຸ່ມຄົນໜຶ່ງນັ່ງຢູ່ທາງຂວາມື, ນຸ່ງເສື້ອຄຸມສີຂາວ,
ແລະເຂົາເຈົ້າກໍປະຫລາດໃຈຫຼາຍ. ແຕ່ພະອົງເວົ້າກັບພວກນາງວ່າ, ຢ່າຢ້ານເລີຍ,
ພວກເຈົ້າຊອກຫາພະເຢຊູຊາວນາຊາເຣັດທີ່ຖືກຄົງໄວ້ແລ້ວ, ພະອົງຖືກຟື້ນຂຶ້ນແລ້ວ,
ພະອົງບໍ່ຢູ່ທີ່ນີ້, ຈົ່ງເບິ່ງສະຖານທີ່ບ່ອນທີ່ພວກເຂົາວາງພະອົງໄວ້.

ແຕ່ພວກເຈົ້າຈົ່ງໄປບອກສາວົກຂອງພຣະອົງ ແລະເປໂຕວ່າ
ພຣະອົງໄປກ່ອນພວກເຈົ້າໄປຍັງແຂວງກາລິລີ, ທີ່ນັ້ນພວກເຈົ້າຈະໄດ້ເຫັນພຣະອົງ,
ດັ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ກ່າວໄວ້ແກ່ພວກເຈົ້າແລ້ວ.
ແລະພວກເຂົາໄດ້ອອກໄປແລ້ວແລ່ນໝົກຈາກອູໂມງ,
ເພາະວ່າຄວາມສັ່ນສະເຫຼ່ອນແລະຄວາມຕື່ນຕົກໃຈໄດ້ຄອບງຳພວກເຂົາ,
ແລະພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ເວົ້າຫຍັງກັບໃຜເລີຍ, ເພາະວ່າພວກເຂົາຢ້ານກົວ.

ເມື່ອພຣະອົງທຣົງລຸກຂຶ້ນໃນເຊົ້າວັນທຳອິດຂອງສັບປະດາ,
ພຣະອົງໄດ້ທຣົງປະກົດພຣະອົງທຳອິດແກ່ມາເລຍຊາວມັກດາລາ,
ຜູ້ທີ່ພຣະອົງໄດ້ທຣົງໄລ່ຜີເຈັດຕົ້ນອອກມາ. ນາງໄປລາຍງານຕໍ່ພວກທີ່ເຄີຍຢູ່ກັບລາວ,
ເຊິ່ງກຳລັງໂສກເສົ້າແລະຮ້ອງໄຫ້. ແລະພວກນັ້ນໄດ້ຍິນແລ້ວວ່າ ພຣະອົງມີຊີວິດຢູ່
ແລະຖືກນາງເຫັນ, ກໍ່ບໍ່ເຊື່ອ. ຫຼັງຈາກສິ່ງເຫຼົ່ານີ້,
ພຣະອົງໄດ້ປາກົດແກ່ສອງຄົນໃນພວກເຂົາທີ່ກຳລັງຍ່າງໄປໃນຮູບຮ່າງອື່ນ,
ໃນຂະນະທີ່ພວກເຂົາກຳລັງໄປທົ່ງນາ. ແລະພວກນັ້ນໄດ້ໄປລາຍງານໃຫ້ແກ່ພວກທີ່ເຫຼືອ,
ແຕ່ເຂົາເຈົ້າກໍ່ບໍ່ເຊື່ອພວກນັ້ນເຊັ່ນກັນ. ພາຍຫຼັງນັ້ນ
ພຣະອົງໄດ້ປາກົດພຣະອົງຕໍ່ພວກສິບເອັດຄົນທີ່ກຳລັງນອນຮັບປະທານອາຫານ ແລະ
ພຣະອົງໄດ້ຕິດຽນຄວາມບໍ່ເຊື່ອ ແລະ ຄວາມແຂງກະຕ້າງຂອງໃຈຂອງພວກເຂົາ
ເພາະວ່າພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ເຊື່ອຜູ້ທີ່ໄດ້ເຫັນພຣະອົງຟື້ນຂຶ້ນແລ້ວ ແລະ
ພຣະອົງໄດ້ຕັ້ງໃຫ້ພວກເຂົາວ່າ, ຈົ່ງໄປທົ່ວໂລກທັງໝົດ ແລະ
ປະກາດຂ່າວດີໃຫ້ແກ່ສິ່ງທີ່ຖືກສ້າງທັງໝົດ.
ຜູ້ທີ່ເຊື່ອແລະຖືກບັບຕິສະມາຈະຖືກຊ່ວຍໃຫ້ລອດ, ແຕ່ຜູ້ທີ່ບໍ່ເຊື່ອຈະຖືກປະນາມ.
ເຄື່ອງໝາຍເຫຼົ່ານີ້ຈະຕິດຕາມຜູ້ທີ່ມີການເຊື່ອແລ້ວ: ໃນນາມຂອງຂ້ອຍ
ເຂົາເຈົ້າຈະໄລ່ປີສາດອອກ, ເຂົາເຈົ້າຈະເວົ້າພາສາໃໝ່, ພວກເຂົາຈະຈັບບູ,

ເຖິງແມ່ນວ່າພວກເຂົາຕື່ມສິ່ງທີ່ເປັນພິດຕາຍ, ມັນກໍ່ຈະບໍ່ເປັນອັນຕະລາຍຕໍ່ພວກເຂົາ,
ພວກເຂົາຈະວາງມືເທິງຄົນເຈັບ, ແລະພວກເຂົາຈະມີສຸຂະພາບດີ.

ແທ້ຈິງແລ້ວ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຫຼັງຈາກທີ່ໄດ້ກ່າວກັບເຂົາເຈົ້າແລ້ວ ກໍ່ຖືກຍົກຂຶ້ນສູ່ສະຫວັນ
ແລະປະທັບນັ່ງຢູ່ເບື້ອງຂວາມືຂອງພຣະເຈົ້າ.

ພວກເຂົາເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ອອກໄປປະກາດທົ່ວທຸກແຫ່ງ,

ໂດຍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊ່ວຍເຮັດວຽກຮ່ວມກັນ

ແລະຢືນຢັນພຣະທຳໂດຍຜ່ານເຄື່ອງໝາຍທີ່ຕິດຕາມມາ. ອາແມນ.

ປະຊຸມນຸມ

໑

ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບໂມເຊໃນຖິ່ນທຸລະກັນດານຊີນາຍ,
ໃນເດັ່ນແຫ່ງພຣະພາກພະຍານ, ໃນວັນທີໜຶ່ງຂອງເດືອນທີສອງ,
ປີທີສອງຫຼັງຈາກພວກເຂົາອອກມາຈາກແຜ່ນດິນອີຢິບ, ກ່າວວ່າ,
ຈົ່ງເອົາການນັບຄົນທັງໝົດຂອງຊຸມຊົນອິດສະຣາເອນຕາມຄວາມເປັນຍາດ,
ຕາມເຮືອນບັນພະບຸລຸດຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຕາມຈຳນວນຊື່ຂອງເຂົາເຈົ້າ, ນັບທຸກຄົນ.
ຊາຍທຸກຄົນທີ່ມີອາຍຸຊາວປີຂຶ້ນໄປ, ທຸກຄົນທີ່ອອກໄປຮັບໃຊ້ໃນກອງທັບຂອງອິດສະຣາເອນ,
ຈົ່ງນັບພວກເຂົາຕາມກອງທັບຂອງເຂົາເຈົ້າ, ເຈົ້າແລະອາໂຣນຈົ່ງນັບພວກເຂົາ.
ແລະກັບພວກເຈົ້າຈະມີຜູ້ປຶກຄອງແຕ່ລະຄົນຕາມເຜົ່າ, ຕາມເຮືອນບັນພະບຸລຸດຂອງເຂົາເຈົ້າ.

ແລະເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຊື່ຂອງຜູ້ຊາຍທີ່ຈະຢືນຢູ່ກັບເຈົ້າທັງຫຼາຍ, ຂອງຮຸເບນ,
ເອລີຊູຣລູກຊາຍຂອງເຊຕີເອີຣ, ຂອງຊີເມໂອນ, ຊາລາມີເອນ ລູກຊາຍຂອງຊູຣີຊັດໄດ.
ຂອງເຜົ່າຢູດາ, ນາຊອນ ລູກຊາຍຂອງອາມີນາດາບ. ຂອງອິດຊາຄາ, ນາທານາເອນ
ລູກຊາຍຂອງໂຊກາ, ຂອງເຊບູລຸນ, ເອລີອັບລູກຊາຍເຮໂລນ;

ຂອງລູກຊາຍທັງຫຼາຍຂອງໂຢເຊັບ, ຄືເອຟຣາອິມ, ເອລີຊາມາລູກຊາຍອັມມິຮຸດ,
ຂອງເຜົ່າມະນັດເຊ, ກາມາລີເອນ ລູກຊາຍຂອງເພຕາຊູຣ. ຂອງເຜົ່າເບັນຢາມິນ, ອາບິດານ
ລູກຊາຍຂອງກິເດໂອນີ. ຂອງດານ, ອາຮີເອເຊີ ລູກຊາຍຂອງອາມີຊາດາຍ. ຈາກເຜົ່າອາເຊີ,
ຟາໄກເອນ ລູກຊາຍຂອງເອຄຣານ. ຂອງຊາວກາດ, ເອລີຊາຟ ລູກຊາຍຂອງຮາກູເອນ.
ຂອງນັບທາລີ, ອາຄິເຣ ລູກຊາຍຂອງເອນານ. ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຜູ້ທີ່ຖືກເອີ້ນຂອງຊຸມນຸມ,
ຜູ້ປົກຄອງຂອງເຜົ່າຕາມຄອບຄົວຂອງພວກເຂົາ, ຜູ້ບັນຊາການພັນຂອງອິດສະຣາເອນ.

ແລະໂມເຊກັບອາໂຣນໄດ້ເອົາພວກຜູ້ຊາຍເຫຼົ່ານີ້ທີ່ຖືກເອີ້ນຕາມຊື່.
ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ເກັບກຳຊຸມນຸມທັງໝົດໃນວັນທີໜຶ່ງຂອງເດືອນທີສອງຂອງປີທີສອງ,
ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ລົງທະບຽນຕາມຊື່ນ້ອງຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຕາມຄອບຄົວຂອງເຂົາເຈົ້າ,
ຕາມຈຳນວນຊື່ຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຈາກອາຍຸຊາວປີຂຶ້ນໄປ,
ຜູ້ຊາຍທຸກຄົນນັບຕາມຫົວຂອງເຂົາເຈົ້າ. ຕາມວິທີທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສັ່ງແກ່ໂມເຊ,
ແລະພວກເຂົາຖືກນັບໃນຖິ່ນທຸລະກັນດານຊີນາຍ.

ລູກຊາຍຂອງຮູເບນ ຜູ້ເປັນລູກຫົວປີຂອງອິດສະຣາເອນ
ໄດ້ຖືກນັບຕາມຄວາມເປັນຍາດຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຕາມຕະກູນຂອງເຂົາເຈົ້າ,
ຕາມເຮືອນບັນພະບຸລຸດຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຕາມຈຳນວນຊື່ຂອງເຂົາເຈົ້າ, ນັບທຸກຄົນ,
ເພດຊາຍທັງໝົດຕັ້ງແຕ່ອາຍຸຊາວປີຂຶ້ນໄປ, ທຸກຄົນທີ່ສາມາດອອກໄປຮົບໄດ້.
ການນັບຈຳນວນຂອງພວກເຂົາຈາກຕະກູນຮູເບນ, ສິສິບຫົກພັນຫ້າຮ້ອຍ.
ແກ່ລູກຊາຍຂອງຊິເມໂອນຕາມເຜົ່າພັນຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຕາມຕະກູນຂອງເຂົາເຈົ້າ,
ຕາມເຮືອນບັນພະບຸລຸດຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຕາມຈຳນວນຊື່ຂອງເຂົາເຈົ້າ, ນັບທຸກຄົນ,
ຜູ້ຊາຍທັງໝົດຕັ້ງແຕ່ອາຍຸຊາວປີຂຶ້ນໄປ, ທຸກຄົນທີ່ອອກໄປໃນກອງທັບ,
ການນັບຈຳນວນຂອງພວກເຂົາຈາກເຜົ່າຊິເມໂອນ, ເກົ້າສິບເກົ້າພັນສາມຮ້ອຍ.

ແກ່ລູກຊາຍຂອງຢູດາຕາມຄວາມເປັນພິນ້ອງຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຕາມຕະກູນຂອງເຂົາເຈົ້າ,
ຕາມເຮືອນບັນພະບຸລຸດຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຕາມຈຳນວນຊື່ຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຕາມຫົວຂອງເຂົາເຈົ້າ,
ຜູ້ຊາຍທັງໝົດຕັ້ງແຕ່ອາຍຸຊາວປີຂຶ້ນໄປ, ທຸກຄົນທີ່ອອກໄປໃນກຳລັງ.
ການນັບຈຳນວນຂອງເຂົາເຈົ້າຈາກເຜົ່າຢູດາ, ເຈັດສິບສີ່ພັນຫົກຮ້ອຍ.

ແກ່ລູກຊາຍຂອງອິດຊາຄາຕາມຄອບຄົວຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຕາມຕະກູນຂອງເຂົາເຈົ້າ,
ຕາມເຮືອນບັນພະບຸລຸດຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຕາມຈຳນວນຊື່ຂອງເຂົາເຈົ້າ, ນັບທຸກຄົນ,
ຜູ້ຊາຍທັງໝົດຕັ້ງແຕ່ອາຍຸຊາວປີຂຶ້ນໄປ, ທຸກຄົນທີ່ອອກໄປໃນກອງທັບ,
ການນັບຈຳນວນຂອງເຂົາເຈົ້າຈາກເຜົ່າອິດສາຄາ ມີສີ່ສິບຫ້າພັນສີ່ຮ້ອຍຄົນ.
ລູກຊາຍຂອງເຊບູລູນຕາມຄວາມເປັນຍາດພິນ້ອງຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຕາມຕະກູນຂອງເຂົາເຈົ້າ,
ຕາມເຮືອນບັນພະບຸລຸດຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຕາມຈຳນວນຊື່ຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຕາມຫົວຂອງເຂົາເຈົ້າ,
ຜູ້ຊາຍທັງໝົດຕັ້ງແຕ່ອາຍຸຊາວປີຂຶ້ນໄປ, ທຸກຄົນທີ່ອອກໄປໃນກຳລັງ
ການນັບຈຳນວນຂອງເຂົາເຈົ້າຈາກເຜົ່າເຊບູລູນ, ເຈັດສິບຫ້າພັນສີ່ຮ້ອຍ.

ສຳລັບລູກຊາຍຂອງໂຢເຊັບ ຄືລູກຊາຍຂອງເອັບຣາອິມ
ຕາມຄວາມເປັນຍາດພິນ້ອງຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຕາມຕະກູນຂອງເຂົາເຈົ້າ,
ຕາມເຮືອນບັນພະບຸລຸດຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຕາມຈຳນວນຊື່ຂອງເຂົາເຈົ້າ, ນັບຕາມຫົວຄົນ,
ຜູ້ຊາຍທັງໝົດຕັ້ງແຕ່ອາຍຸຊາວປີຂຶ້ນໄປ, ທຸກຄົນທີ່ອອກໄປໃນກຳລັງທະຫານ.
ການນັບຈຳນວນຂອງເຂົາເຈົ້າຈາກເຜົ່າເອຟຣາອິມ, ສີ່ສິບພັນແລະຫ້າຮ້ອຍ.

ແກ່ລູກຊາຍມະນັດເຊ ຕາມຄວາມເປັນພິນ້ອງຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຕາມຕະກູນຂອງເຂົາເຈົ້າ,
ຕາມເຮືອນບັນພະບຸລຸດຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຕາມຈຳນວນຊື່ຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຕາມຫົວຂອງເຂົາເຈົ້າ,
ຜູ້ຊາຍທັງໝົດ, ຈາກອາຍຸຊາວປີຂຶ້ນໄປ, ທຸກຄົນທີ່ອອກໄປໃນກຳລັງ
ການນັບຈຳນວນຂອງເຂົາເຈົ້າຈາກເຜົ່າມະນັດເຊ, ສາມສິບສອງພັນສອງຮ້ອຍ.

ແກ່ລູກຊາຍຂອງເບັນຢາມິນ ຕາມຄວາມເປັນຍາດຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຕາມຕະກູນຂອງເຂົາເຈົ້າ,
ຕາມເຮືອນບັນພະບຸລຸດຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຕາມຈຳນວນຊື່ຂອງເຂົາເຈົ້າ, ນັບຕາມຫົວຄົນ,
ຜູ້ຊາຍທັງໝົດຕັ້ງແຕ່ອາຍຸຊາວປີຂຶ້ນໄປ, ທຸກຄົນທີ່ອອກໄປໃນກອງທັບ.

ການນັບຈຳນວນຂອງເຂົາເຈົ້າຈາກເຜົ່າເບັນຢາມິນ, ສາມສິບຫ້າພັນສີ່ຮ້ອຍ.

ລູກຊາຍຂອງກາດ ຕາມຄວາມເປັນຍາດພີ່ນ້ອງຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຕາມຕະກູນຂອງເຂົາເຈົ້າ,
ຕາມເຮືອນບັນພະບຸລຸດຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຕາມຈຳນວນຊື່ຂອງເຂົາເຈົ້າ, ນັບຕາມຫົວຄົນ,
ຜູ້ຊາຍທັງໝົດຕັ້ງແຕ່ອາຍຸຊາວປີຂຶ້ນໄປ, ທຸກຄົນທີ່ອອກໄປໃນກອງທັບ,

ການນັບຈຳນວນຂອງເຂົາເຈົ້າຈາກຕະກູນກາດແມ່ນສີ່ສິບຫ້າພັນຫົກຮ້ອຍຫ້າສິບຄົນ.

ແກ່ລູກຊາຍຂອງດານຕາມຄວາມເປັນຍາດຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຕາມຕະກູນຂອງເຂົາເຈົ້າ,
ຕາມເຮືອນບັນພະບຸລຸດຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຕາມຈຳນວນຊື່ຂອງເຂົາເຈົ້າ, ນັບຕາມຫົວຂອງເຂົາເຈົ້າ,
ຜູ້ຊາຍທັງໝົດຕັ້ງແຕ່ອາຍຸຊາວປີຂຶ້ນໄປ, ທຸກຄົນທີ່ອອກໄປໃນກຳລັງທະຫານ.

ການນັບຂອງພວກເຂົາຈາກເຜົ່າດານ, ຫົກສິບສອງພັນເຈັດຮ້ອຍ.

ແກ່ລູກຊາຍຂອງອາເຊີຕາມຄວາມເປັນຍາດພີ່ນ້ອງຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຕາມຕະກູນຂອງເຂົາເຈົ້າ,
ຕາມເຮືອນບັນພະບຸລຸດຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຕາມຈຳນວນຊື່ຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຕາມຫົວຂອງເຂົາເຈົ້າ,
ຜູ້ຊາຍທັງໝົດຕັ້ງແຕ່ອາຍຸຊາວປີຂຶ້ນໄປ, ທຸກຄົນທີ່ອອກໄປໃນກຳລັງ,

ການນັບຂອງພວກເຂົາຈາກເຜົ່າອາເຊີ, ສີ່ສິບໜຶ່ງພັນຫ້າຮ້ອຍ.

ແກ່ລູກຊາຍຂອງນັບທາລີຕາມຄວາມເປັນຍາດພີ່ນ້ອງຂອງເຂົາເຈົ້າ,

ຕາມຕະກູນຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຕາມເຮືອນບັນພະບຸລຸດຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຕາມຈຳນວນຊື່ຂອງເຂົາເຈົ້າ,
ຕາມຫົວຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຜູ້ຊາຍທັງໝົດຈາກອາຍຸຊາວປີຂຶ້ນໄປ, ທຸກຄົນທີ່ອອກໄປໃນກຳລັງ

ການສຳມະໂນຂອງເຂົາເຈົ້າຈາກເຜົ່ານັບທາລີ: ຫ້າສິບສາມພັນສີ່ຮ້ອຍ.

ນີ້ແມ່ນການນັບຈຳນວນທີ່ໂມເຊ ແລະ ອາໂຣນ ແລະ
ຜູ້ປົກຄອງອິດສະຣາເອນສືບສອງຄົນໄດ້ກວດກາ, ຄົນໜຶ່ງຕໍ່ເຜົ່າໜຶ່ງ,
ຕາມເຜົ່າແຫ່ງເຮືອນຂອງບັນພະບຸລຸດ. ແລະມັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນວ່າ
ການນັບທັງໝົດຂອງລູກຊາຍອິດສະຣາເອນ ພ້ອມດ້ວຍກຳລັງຂອງເຂົາເຈົ້າ
ຕັ້ງແຕ່ອາຍຸຊາວປີຂຶ້ນໄປ, ທຸກຄົນທີ່ອອກໄປເພື່ອຕໍ່ສູ້ໃນອິດສະຣາເອນ ທິກ ແສນ ສາມ ພັນ
ຫ້າ ຮ້ອຍ ຫ້າ ສິບ

ແຕ່ຊາວເລວີຈາກເຜົ່າຄອບຄົວຂອງພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ຖືກນັບໃນບັນດາລູກຊາຍອິດສະຣາເອນ
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບໂມເຊວ່າ ເບິ່ງ, ເຈົ້າຈະບໍ່ນັບປະຊາກອນເຜົ່າເລວີ,
ແລະເຈົ້າຈະບໍ່ເອົາຈຳນວນຂອງພວກເຂົາໃນທຳມະກາງລູກຊາຍອິດສະຣາເອນ.
ແລະເຈົ້າຈົ່ງຕັ້ງພວກເລວີໄວ້ເທິງເດັນແຫ່ງພະຍານ, ແລະເທິງເຄື່ອງໃຊ້ທັງໝົດຂອງມັນ,
ແລະເທິງທຸກສິ່ງທີ່ຢູ່ໃນນັ້ນ. ພວກເຂົາເອງຈະຫາບເດັນ ແລະເຄື່ອງໃຊ້ທັງໝົດຂອງມັນ,
ແລະພວກເຂົາເອງຈະປະຕິບັດໜ້າທີ່ໃນນັ້ນ, ແລະພວກເຂົາຈະຕັ້ງຄ່າຍອ້ອມຮອບເດັນ.
ແລະໃນເວລາຍົກເດັນຂຶ້ນ, ພວກເລວີຈະລົງມັນ, ແລະໃນເວລາຕັ້ງເດັນຂຶ້ນ,
ເຂົາເຈົ້າຈະຍົກມັນຂຶ້ນ, ແລະຄົນຕ່າງດ້າວຜູ້ເຂົ້າມາໃກ້ຈົ່ງຕາຍ.
ແລະລູກຫຼານອິດສະຣາເອນຈະຕັ້ງຄ່າຍ, ແຕ່ລະຄົນຢູ່ໃນລຳດັບຂອງຕົນເອງ,
ແລະແຕ່ລະຄົນຕາມການນຳຂອງຕົນເອງ, ພ້ອມດ້ວຍກຳລັງຂອງພວກເຂົາ.
ແຕ່ພວກຊາວເລວີໃຫ້ຕັ້ງຄ່າຍອ້ອມຮອບເດັນແຫ່ງພະຍານ,
ແລະຈະບໍ່ມີບາບໃນຫມູ່ລູກຫຼານອິດສະຣາເອນ.
ແລະພວກຊາວເລວີເອງຈະຮັກສາການເຝົ້າຍາມເດັນແຫ່ງພະຍານ.
ແລະລູກຊາຍອິດສະຣາເອນໄດ້ເຮັດຕາມທຸກສິ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສັ່ງແກ່ໂມເຊແລະອາໂຣນ,
ເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຮັດດັ່ງນັ້ນ.

ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບໂມເຊແລະອາໂຣນວ່າ ແຕ່ລະຄົນຖືຕາມລະບຽບຂອງລາວ, ຕາມທຸງ, ຕາມເຮືອນບັນພະບຸລຸດຂອງເຂົາເຈົ້າ,

ໃຫ້ລູກຫຼານອິດສະລາເອນຕັ້ງຄ່າຍກົງກັນຂ້າມອ້ອມຮອບເຕັ້ນແຫ່ງພະຍານ, ລູກຫຼານອິດສະລາເອນຈະຕັ້ງຄ່າຍ. ແລະເຂົາເຈົ້າທີ່ຕັ້ງຄ່າຍທຳອິດຢູ່ທາງຕາເວັນອອກ, ຄືກອງທັບຄ່າຍຂອງຢູດາພ້ອມດ້ວຍກຳລັງຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແລະຜູ້ປົກຄອງລູກຊາຍຂອງຢູດາ, ນາອັດຊອນລູກຊາຍຂອງອາມີນາດາບ. ກຳລັງຂອງລາວທີ່ຖືກກວດກາແມ່ນ ເຈັດສິບສີ່ພັນຫົກຮ້ອຍຄົນ. ແລະເຂົາເຈົ້າຜູ້ຕັ້ງຄ່າຍຕິດກັບເຜົ່າອິດສາຄາ, ແລະຜູ້ປົກຄອງຂອງລູກຊາຍອິດສາຄາ, ນາທານາເອນລູກຊາຍຂອງໂຊກາ. ກຳລັງຂອງລາວທີ່ຖືກກວດກາແມ່ນສີ່ສິບສີ່ພັນສີ່ຮ້ອຍຄົນ. ແລະຜູ້ທີ່ຕັ້ງຄ່າຍຕິດກັບເຜົ່າເຊບູລຸນ, ແລະຜູ້ປົກຄອງຂອງລູກຫລານເຊບູລຸນ, ຄືເອລີອັບລູກຊາຍຂອງເຮໂລນ. ກຳລັງຂອງລາວທີ່ຖືກກວດກາແມ່ນເຈັດສິບເຈັດພັນສີ່ຮ້ອຍຄົນ. ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບການກວດກາທັງໝົດຈາກຄ່າຍຢູດາ, ໜຶ່ງແສນແປດຫມື່ນຫົກພັນສີ່ຮ້ອຍຄົນ, ພ້ອມດ້ວຍກຳລັງຂອງເຂົາເຈົ້າ ຈະອອກເດີນທາງເປັນຄັ້ງທຳອິດ. ກອງທັບຄ່າຍຮູບຢູ່ທາງທິດໃຕ້ຕາມກຳລັງຂອງພວກເຂົາ, ແລະຜູ້ປົກຄອງລູກຊາຍຮູບແມ່ນເອລີຊູຣ໌ລູກຊາຍເຊດີອູຣ໌. ກຳລັງຂອງລາວທີ່ຖືກກວດກາແມ່ນສີ່ສິບຫົກພັນຫ້າຮ້ອຍຄົນ. ແລະຜູ້ທີ່ຕັ້ງຄ່າຍຖັດຈາກລາວແມ່ນເຜົ່າຊິເມໂອນ, ແລະຜູ້ປົກຄອງຂອງລູກຫລານຊິເມໂອນແມ່ນຊາລາມີເອນ ລູກຊາຍຂອງຊູຣິຊາດາຍ. ກຳລັງຂອງລາວທີ່ຖືກກວດກາມີ ຫ້າສິບເກົ້າພັນສາມຮ້ອຍຄົນ. ແລະເຂົາເຈົ້າທີ່ຕັ້ງຄ່າຍຖັດຈາກລາວແມ່ນເຜົ່າກາດ,

ແລະຜູ້ປົກຄອງຂອງລູກຊາຍກາດແມ່ນເອລີຊາຟ ລູກຊາຍຂອງຣາກູເອນ.

ກຳລັງຂອງລາວທີ່ຖືກກວດກາມີຫ້າສິບສີ່ພັນຫົກຮ້ອຍຫ້າສິບຄົນ.

ຄົນທັງໝົດທີ່ຖືກກວດກາຂອງຄ່າຍຣູເບນ, ໜຶ່ງແສນຫ້າສິບໜຶ່ງພັນສີ່ຮ້ອຍຫ້າສິບຄົນ, ພ້ອມດ້ວຍກຳລັງຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຈະອອກເດີນທາງເປັນກຸ່ມທີ່ສອງ.

ແລະເຕັ້ນແຫ່ງພະຍານຈະຖືກເອົາໄປ ແລະຄ່າຍຂອງຊາວເລວີຢູ່ກາງຄ່າຍທັງຫຼາຍ, ດັ່ງທີ່ເຂົາເຈົ້າຕັ້ງຄ່າຍ, ເຂົາເຈົ້າກໍຈະອອກເດີນທາງດັ່ງນັ້ນ, ແຕ່ລະຄົນຖືຕາມການນຳ.

ຄຳສັ່ງຂອງຄ່າຍເອຟຣາອິມຢູ່ຂ້າງທະເລພ້ອມດ້ວຍກຳລັງຂອງພວກເຂົາ, ແລະຜູ້ປົກຄອງຂອງລູກຊາຍເອຟຣາອິມຄືເອລີຊາມາລູກຊາຍຂອງເອມີອຸດ. ກຳລັງຂອງລາວທີ່ຖືກກວດກາແມ່ນສີ່ສິບພັນຫ້າຮ້ອຍຄົນ.

ແລະຜູ້ທີ່ຕັ້ງຄ່າຍຖັດຈາກເຜົ່າມະນັດເຊ, ແລະຜູ້ປົກຄອງຂອງລູກຊາຍມະນັດເຊ, ກາມາລີເອນລູກຊາຍຂອງຟາດັດຊູ.

ກຳລັງຂອງລາວທີ່ຖືກກວດກາມີສອງສິບສາມພັນສອງຮ້ອຍຄົນ.

ແລະຜູ້ທີ່ຕັ້ງຄ່າຍຖັດຈາກເຜົ່າເບັນຢາມິນ,

ແລະຜູ້ປົກຄອງຂອງລູກຫລານເບັນຢາມິນຄືອາບິດານ ລູກຊາຍຂອງກິເດໂອນີ.

ກຳລັງທະຫານຂອງລາວທີ່ຖືກກວດກາມີສາມສິບຫ້າພັນສີ່ຮ້ອຍຄົນ.

ທຸກຄົນທີ່ຖືກກວດກາຂອງຄ່າຍເອຟຣາອິມ, ໜຶ່ງແສນແປດພັນຮ້ອຍຄົນ,

ພ້ອມດ້ວຍກຳລັງຂອງພວກເຂົາ, ພວກເຂົາຈະອອກເດີນທາງເປັນກຸ່ມທີສາມ.

ຄຳສັ່ງຄ່າຍຕາມໄປສູ່ທິດເໜືອກັບກຳລັງຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແລະຜູ້ປົກຄອງຂອງລູກຊາຍຕານ, ອາຣີເອເຊີລູກຊາຍອາມິຊາດາຍ.

ກຳລັງຂອງລາວທີ່ຖືກກວດກາມີຈຳນວນຫົກສິບສອງພັນເຈັດຮ້ອຍຄົນ.

ແລະຜູ້ທີ່ຕັ້ງຄ່າຍຕິດກັບລາວແມ່ນເຜົ່າອາເຊີ,
ແລະຜູ້ປົກຄອງຂອງລູກຊາຍອາເຊີແມ່ນຟາເກເອນ ລູກຊາຍຂອງເອຄຣານ.
ກຳລັງຂອງລາວທີ່ຖືກກວດກາແມ່ນສື່ສິບເອັດພັນຫ້າຮ້ອຍຄົນ.
ແລະຜູ້ທີ່ຕັ້ງຄ່າຍຕິດກັບເຜົ່ານັບທາລີ, ແລະຜູ້ປົກຄອງຂອງລູກຊາຍນັບທາລີຄືອາຄີເຣ
ລູກຊາຍຂອງອາຍນານ. ກຳລັງຂອງລາວທີ່ຖືກກວດກາມີຫ້າສິບສາມພັນສີ່ຮ້ອຍຄົນ.
ຄົນທັງໝົດທີ່ຖືກກວດກາແລ້ວຂອງຄ່າຍດານ, ໜຶ່ງແສນຫ້າສິບເຈັດພັນຫົກຮ້ອຍຄົນ,
ຈະອອກເດີນທາງເປັນຄົນສຸດທ້າຍຕາມລຳດັບຂອງພວກເຂົາ.

ນີ້ແມ່ນການນັບລູກຊາຍອິດສະລາເອນຕາມເຮືອນບັນພະບຸລຸດຂອງເຂົາເຈົ້າ,
ທັງໝົດການນັບຂອງຄ່າຍກັບກຳລັງຂອງເຂົາເຈົ້າ,
ຫົກຮ້ອຍພັນແລະສາມພັນຫ້າຮ້ອຍຫ້າສິບ. ແຕ່ພວກເລວີບໄດ້ຖືກນັບຮ່ວມກັບພວກເຂົາ,
ດັ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ສັ່ງແກ່ໂມເຊ.
ແລະລູກຊາຍອິດສະລາເອນໄດ້ເຮັດທຸກສິ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສັ່ງໂມເຊ,
ດັ່ງນັ້ນເຂົາເຈົ້າຈຶ່ງຕັ້ງຄ່າຍຕາມລຳດັບຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແລະດັ່ງນັ້ນເຂົາເຈົ້າຈຶ່ງອອກເດີນທາງ,
ແຕ່ລະຄົນຕິ

໓

ແລະນີ້ແມ່ນລຸ້ນຂອງອາໂຮນແລະໂມເຊ,
ໃນວັນທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບໂມເຊຢູ່ເທິງພູເຂົາຊີນາຍ.
ແລະເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຊື່ຂອງລູກຊາຍອາໂຮນ, ລູກຫົວປີນາດາບ, ແລະອາບີອຸດ, ເອເລອາຊາ,
ແລະອີທາມາ. ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຊື່ຂອງລູກຊາຍອາໂຮນ, ປະໂລຫິດທີ່ຖືກເຈີມ,
ຜູ້ທີ່ເຂົາເຈົ້າໄດ້ບູຊາມືຂອງເຂົາເຈົ້າເພື່ອປະຕິບັດເປັນປະໂລຫິດ.

ແລະນາດາບກັບອາບີອຸດໄດ້ເສຍຊີວິດຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ເມື່ອພວກເຂົາຖວາຍໄຟຕ່າງດ້າວຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃນຖິ່ນກັນດານຊີນາຍ,
ແລະພວກເຂົາບໍ່ມີລູກ,
ແລະເອເລອາຊາກັບອີທາມາໄດ້ປະຕິບັດໜ້າທີ່ປະໂຫິດຮ່ວມກັບອາໂຣນພໍ່ຂອງພວກເຂົາ.

ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບໂມເຊວ່າ ເອົາເຜົ່າເລວີ ແລະ
ເຈົ້າຈະຕັ້ງພວກເຂົາໄວ້ຕໍ່ໜ້າອາໂຣນປະໂຫິດ, ແລະ ພວກເຂົາຈະປະຕິບັດແກ່ລາວ.

ແລະພວກເຂົາຈະຮັກສາການປ້ອງກັນຂອງລາວ

ແລະການປ້ອງກັນຂອງລູກຫລານອິດສະຣາເອນ ຕໍ່ໜ້າພະທຳມະສັກສີ
ເພື່ອເຮັດວຽກງານຂອງພະທຳມະສັກສີ.

ແລະພວກເຂົາຈະຮັກສາເຄື່ອງໃຊ້ທັງໝົດຂອງພະລັງພະຍານ,

ແລະຮັກສາຍາມຂອງລູກຫລານອິດສະລາເອນຕາມວຽກງານທັງໝົດຂອງພະລັງ.

ແລະເຈົ້າຈະມອບຊາວເລວີໃຫ້ແກ່ອາໂຣນ ແລະລູກຊາຍຂອງລາວຜູ້ເປັນພວກປະໂຫິດ,
ເຂົາເຈົ້າເຫຼົ່ານີ້ຖືກມອບເປັນຂອງຂວັນແກ່ຂ້ອຍຈາກລູກຫລານອິດສະຣາເອນ.

ແລະເຈົ້າຈະແຕ່ງຕັ້ງອາໂຣນແລະລູກຊາຍຂອງເຂົາໃຫ້ຢູ່ເທິງພະທູ້ແຫ່ງພະຍານ,

ແລະເຂົາເຈົ້າຈະຮັກສາຕຳແໜ່ງປະໂຫິດຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແລະທຸກສິ່ງທີ່ກ່ຽວກັບແທ່ນບູຊາ,

ແລະພາຍໃນຜ້າກັນ, ແລະຄົນຕ່າງດ້າວຜູ້ສຳຜັດຈະຕາຍ. ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໄດ້ກ່າວ ຕໍ່
ໂມເຊ ວ່າ, ແລະຈົ່ງເບິ່ງ,

ຂ້ານ້ອຍໄດ້ເອົາພວກເລວີຈາກກາງພວກລູກຊາຍອິດສະລາເອນແທນລູກຫົວປີທຸກຄົນທີ່ເປີດ

ຄອກຈາກພວກລູກຊາຍອິດສະລາເອນ, ພວກເຂົາເຈົ້າຈະເປັນການໄຖ່ຂອງເຂົາເຈົ້າ,

ແລະພວກເລວີຈະເປັນຂອງຂ້ານ້ອຍ. ແກ່ຂ້ານ້ອຍທຸກລູກຫົວປີ,

ເພາະວ່າໃນວັນທີ່ຂ້ານ້ອຍໂຈມຕີລູກຫົວປີທຸກຄົນໃນແຜ່ນດິນເອຢິບ,

ຂ້ານ້ອຍໄດ້ຊຳລະລູກຫົວປີທຸກຄົນໃນອິດສະລາເອນໃຫ້ແກ່ຂ້ານ້ອຍ,

ຕັ້ງແຕ່ມະນຸດຈົນເຖິງສັດລ້ຽງ, ພວກເຂົາຈະເປັນຂອງຂ້ານ້ອຍ, ຂ້ານ້ອຍຄືພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບໂມເຊໃນຖິ່ນກັນດານຊີນາຍວ່າ
ຈົ່ງກວດກາລູກຫຼານຂອງເລວີຕາມເຮືອນບັນພະບຸລຸດຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ
ຕາມຕະກູນຂອງເຂົາເຈົ້າ, ທຸກຄົນຜູ້ຊາຍທີ່ມີອາຍຸຕັ້ງແຕ່ໜຶ່ງເດືອນຂຶ້ນໄປ,
ຈົ່ງນັບພວກເຂົາເຈົ້າ. ແລະ ໂມເຊ ແລະ ອາໂຮນ ໄດ້ກວດກາພວກເຂົາ
ຍ້ອນສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຕາມວິທີທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັ່ງແກ່ພວກເຂົາ.

ແລະເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນລູກຊາຍຂອງເລວີຕາມຊື່ຂອງພວກເຂົາ: ເກດຊອນ, ໂຄຣາທ, ແລະເມຣາຣີ.
ແລະເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຊື່ຂອງລູກຊາຍເກດຊອນຕາມຕະຫຼອດຂອງເຂົາເຈົ້າ, ໂລເບນີ ແລະ ເຊເມອີ.
ແລະລູກຊາຍຂອງໂຄຣາທຕາມຕະຫຼອດຂອງເຂົາເຈົ້າ ຄື: ອຳຣາມ ແລະ ອິດຊາຣາ, ເຮໂບຣນ
ແລະ ອຸດຊີເອນ. ແລະລູກຊາຍຂອງເມຣາຣີຕາມຕະກູນຂອງເຂົາເຈົ້າ ຄື ໂມໂອລີ ແລະ ມູຊີ,
ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຕະກູນຂອງຊາວເລວີຕາມເຮືອນບັນພະບຸລຸດຂອງເຂົາເຈົ້າ. ແກ່ເກດຊອນ:
ຕະກູນຂອງໂລເບນີ ແລະ ຕະກູນຂອງເຊເມອີ, ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຕະກູນຂອງເກດຊອນ.
ການນັບຈຳນວນຂອງເຂົາເຈົ້າຕາມຈຳນວນຜູ້ຊາຍທັງໝົດຈາກອາຍຸໜຶ່ງເດືອນຂຶ້ນໄປ,
ການນັບຈຳນວນຂອງເຂົາເຈົ້າແມ່ນເຈັດພັນຫ້າຮ້ອຍຄົນ.
ແລະເຫຼົ່າລູກຊາຍຂອງເກີໂຊນຈະຕັ້ງຄ່າຍຢູ່ທາງຫຼັງເດີນຂ້າງທະເລ.
ແລະຜູ້ປົກຄອງເຮືອນຄອບຄົວຂອງປະຊາຊົນເກດຊອນແມ່ນເອລີຊາຟ ລູກຊາຍຂອງດາເອນ.
ແລະການຍາມຂອງລູກຊາຍເກດຊອນຢູ່ໃນເດີນແຫ່ງການເປັນພະຍານ,
ຄືເດີນແລະການປົກຄຸມ, ແລະການປົກຄຸມປະຕູຂອງເດີນແຫ່ງການເປັນພະຍານ,
ແລະຜ້າໃບຂອງສະໜາມ, ແລະຜ້າກັນປະຕູຂອງສະໜາມທີ່ຢູ່ເທິງພະລັງການ,
ແລະສິ່ງທີ່ເຫຼືອທັງໝົດຂອງວຽກງານຂອງເຂົາ.

ແກ່ໂຄຣາດມີຊົນຊາວອຳຣາມໜຶ່ງ, ຊົນຊາວອິດຊາຣາຣໜຶ່ງ, ຊົນຊາວເຮໂບຣນໜຶ່ງ,
ແລະຊົນຊາວອຸດຊີເອນໜຶ່ງ, ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຊົນຊາວຂອງໂຄຣາດຕາມຈຳນວນ.
ຜູ້ຊາຍທຸກຄົນທີ່ມີອາຍຸຕັ້ງແຕ່ໜຶ່ງເດືອນຂຶ້ນໄປ, ແປດພັນຫົກຮ້ອຍຄົນ,
ປະຕິບັດໜ້າທີ່ເປັນຜູ້ປົກປ້ອງສະຖານທີ່ສັກສິດ.
ພວກຄົນຂອງລູກຊາຍໂຄຣາດຈະຕັ້ງຄ່າຍຢູ່ດ້ານຂ້າງຂອງພະລັງທາງທິດໃຕ້
ແລະຜູ້ປົກຄອງເຮືອນບັນພະບຸລຸດຂອງປະຊາຊົນໂຄຣາທ ຄື ເອລີຊາຟານ
ລູກຊາຍຂອງອຸດຊີເອນ.

ແລະການຮັກສາຂອງເຂົາເຈົ້າແມ່ນຫົບ, ໂຕະ, ຄໍ້າທຽນ, ແທ່ນບູຊາ,
ເຄື່ອງໃຊ້ບໍລິສຸດທີ່ເຂົາເຈົ້າປະຕິບັດພິທີດ້ວຍ, ຜ້າປົກ, ແລະວຽກງານທັງໝົດຂອງເຂົາເຈົ້າ.
ແລະຜູ້ປົກຄອງເທິງຜູ້ປົກຄອງຂອງຊາວເລວີ ຄື ເອເລອາຊາ ລູກຊາຍຂອງອາໂຣນ ປະໂລທິດ
ຜູ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ຮັກສາການປົກປ້ອງສິ່ງບໍລິສຸດ ແກ່ເມຣາຣີມີຕະກູນໂມໂອລີ
ແລະຕະກູນມູຊີ, ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຕະກູນຕ່າງໆຂອງເມຣາຣີ.
ການນັບຈຳນວນຂອງເຂົາເຈົ້າຕາມຈຳນວນ, ຜູ້ຊາຍທຸກຄົນຕັ້ງແຕ່ອາຍຸໜຶ່ງເດືອນຂຶ້ນໄປ,
ມີຫົກພັນຫ້າສິບຄົນ. ແລະຜູ້ປົກຄອງເຮືອນບັນພະບຸລຸດຂອງປະຊາຊົນເມຣາຣີ,
ຊູຣີເອນລູກຊາຍຂອງອາວີໂຣນ, ຈະຕັ້ງຄ່າຍຢູ່ຂ້າງພະລັງການໄປທາງທິດເໜືອ.
ການສຳມະໂນຂອງການຍາມຂອງລູກຊາຍເມຣາຣີ ຄື: ຫົວເສົາຂອງເຕັນ, ຄານ, ເສົາ, ຖານ,
ເຄື່ອງໃຊ້ທັງໝົດ ແລະ ວຽກງານທັງໝົດຂອງພວກເຂົາ. ແລະເສົາຂອງສະໜາມອ້ອມຮອບ,
ຖານຂອງມັນ, ຫມຸດ, ແລະເຊືອກຂອງມັນ.

ພວກທີ່ຕັ້ງຄ່າຍຢູ່ທາງໜ້າເຕັນພະຍານທາງທິດຕາເວັນອອກ ຄື ໂມເຊ ແລະ ອາໂຣນ ແລະ
ລູກຊາຍຂອງລາວ,
ຜູ້ປົກປັກຮັກສາຍາມຂອງສະຖານທີ່ສັກສິດເພື່ອຍາມຂອງຊາວອິສຣາເອນ, ແລະ

ຄົນຕ່າງດ້າວຜູ້ສຳຜັດຈະຕ້ອງຕາຍ. ການນັບທັງໝົດຂອງຊາວເລວີ,
ຜູ້ທີ່ໂມເຊແລະອາໂຣນໄດ້ນັບຕາມພຣະສຸລະສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕາມຕະກູນຂອງເຂົາເຈົ້າ
າ, ທຸກຄົນຜູ້ຊາຍຕັ້ງແຕ່ອາຍຸໜຶ່ງເດືອນຂຶ້ນໄປ, ສອງສິບສອງພັນຄົນ.

ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບໂມເຊວ່າ,
ຈົ່ງນັບທຸກຄົນລູກຫົວປີຜູ້ຊາຍຂອງຊາວອິສຣາເອນທີ່ມີອາຍຸຕັ້ງແຕ່ໜຶ່ງເດືອນຂຶ້ນໄປ,
ແລະຈົ່ງບັນທຶກຈຳນວນຕາມຊື່ຂອງເຂົາເຈົ້າ. ແລະເຈົ້າຈະເອົາພວກເລວີໃຫ້ຂ້ອຍ,
ຂ້ອຍຄືພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແທນລູກຫົວປີທັງໝົດຂອງລູກຊາຍອິສຣາເອນ,
ແລະສັດລ້ຽງຂອງພວກເລວີແທນລູກຫົວປີທັງໝົດໃນບັນດາສັດລ້ຽງຂອງລູກຊາຍອິສຣາເອ
ນ. ແລະ

ໂມເຊໄດ້ເຂົ້າຢ້ຽມຢາມລູກຫົວປີທຸກຄົນໃນບັນດາລູກຊາຍອິສຣາເອນຕາມວິທີທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເ
ຈົ້າໄດ້ສັ່ງ. ແລະ

ລູກຫົວປີທັງໝົດທີ່ເປັນຜູ້ຊາຍໄດ້ຖືກນັບຕາມຊື່ຕັ້ງແຕ່ອາຍຸໜຶ່ງເດືອນຂຶ້ນໄປຈາກການສຳມ
ະໂນຂອງພວກເຂົາ, ມີຈຳນວນຊາວສອງພັນສອງຮ້ອຍເຈັດສິບສາມຄົນ.

ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບໂມເຊວ່າ

ເອົາພວກເລວີແທນລູກຊາຍທຳອິດທັງໝົດຂອງອິດສະລາເອນ,

ແລະເອົາສັດລ້ຽງຂອງພວກເລວີແທນສັດລ້ຽງຂອງພວກເຂົາ,

ແລະພວກເລວີຈະເປັນຂອງຂ້ານ້ອຍ, ຂ້ານ້ອຍຄືພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

ແລະເງິນໄຖ່ສຳລັບຄົນສາມຮ້ອຍເຈັດສິບສາມຄົນທີ່ເກີນຈາກຄົນເລວີ

ຈາກລູກຫົວປີຂອງລູກຊາຍອິດສະຣາເອນ, ແລະເຈົ້າຈະເອົາທ້າເຊເກນຕາມຫົວ,

ຕາມຕິດຮັກມາສັກສິດເຈົ້າຈະເອົາຊາວໂອບອນຕໍ່ເຊເກນ. ແລະເຈົ້າຈະໃຫ້ເງິນແກ່ອາໂຣນ

ແລະລູກຊາຍຂອງລາວ, ເປັນຄ່າໄຖ່ຂອງຜູ້ທີ່ເກີນຈຳນວນໃນພວກເຂົາ.

ແລະໂມເຊໄດ້ເອົາເງິນການໄຖ່ຂອງຄົນທີ່ເກີນຈຳນວນເພື່ອການໄຖ່ຖອນຂອງຄົນເລວີ.

ຈາກພວກລູກຊາຍທຳອິດເກີດຂອງອິດສະລາເອນ,
ໄດ້ເອົາເງິນພັນສາມຮ້ອຍຫົກສິບຫ້າເຊເກນ, ຕາມເຊເກນບໍລິສຸດ.
ແລະໂມເຊໄດ້ມອບເງິນໄຖ່ຂອງຄົນທີ່ເກີນຈຳນວນໃຫ້ແກ່ອາໂຣນແລະບຸດຊາຍຂອງລາວ,
ຕາມພຣະສຸລະສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຕາມວິທີທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັ່ງແກ່ໂມເຊ.

໔

ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວຕໍ່ໂມເຊແລະອາໂຣນວ່າ
ຈົງນັບຈຳນວນລູກຫຼານຂອງຄອກາທຈາກກາງພວກລູກຫຼານຂອງເລວີ,
ຕາມຕະກູນຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຕາມເຮືອນບັນພະບຸລຸດຂອງເຂົາເຈົ້າ.
ຈາກອາຍຸຊາວຫ້າປີຂຶ້ນໄປຈົນເຖິງຫ້າສິບປີ, ທຸກຄົນທີ່ເຂົ້າມາປະຕິບັດໜ້າທີ່,
ເພື່ອເຮັດວຽກງານທັງໝົດໃນເດັ່ນແຫ່ງພະຍານ.

ແລະເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນວຽກງານຂອງລູກຊາຍໂຄຣຮາທໃນເດັ່ນແຫ່ງພະຍານ, ສິ່ງບໍລິສຸດທີ່ສຸດ.
ແລະອາໂຣນກັບລູກຊາຍຂອງລາວຈະເຂົ້າໄປ ເມື່ອຍົກຄ່າຍອອກ,
ແລະພວກເຂົາຈະລົດຜ້າກັນທີ່ປົກຄຸມລົງມາ, ແລະຈະປົກຄຸມຫົບພະສັກສີພະຍານດ້ວຍມັນ
ແລະເຂົາເຈົ້າຈະວາງຜ້າປົກໜັງສີຟ້າເທິງມັນ,
ແລະເຂົາເຈົ້າຈະໃສ່ເສື້ອຜ້າສີຟ້າທັງໝົດຈາກເທິງລົງມາ, ແລະເຂົາເຈົ້າຈະສອດຄ້ອນຜ່ານ.

ແລະເທິງໂຕະທີ່ວາງໄວ້ຂ້າງໜ້າ, ເຂົາເຈົ້າຈະວາງຜ້າສີມ່ວງທັງໝົດເທິງມັນ, ແລະຖ້ວຍ,
ແລະທີ່ເຜົາກຳຍານ, ແລະຈອກ, ແລະພາຊະສຳລັບການຖວາຍເຫຼົ້າທີ່ເຂົາຖວາຍເຫຼົ້າ,
ແລະຂົນມັງທີ່ຢູ່ເທິງມັນຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ. ແລະເຂົາເຈົ້າຈະວາງຜ້າສີແດງເຂັ້ມເທິງມັນ,
ແລະເຂົາເຈົ້າຈະປົກຄຸມມັນດ້ວຍຜ້າປົກໜັງສີຟ້າ, ແລະເຂົາເຈົ້າຈະສອດຄ້ອນຜ່ານມັນ.

ແລະພວກເຂົາເຈົ້າຈະເອົາຜ້າສີຟ້າ,
ແລະພວກເຂົາເຈົ້າຈະປົກຄຸມທີ່ຕັ້ງໂຄມທີ່ໃຫ້ແສງສະຫວ່າງ, ແລະໂຄມໄຟຂອງມັນ,
ແລະຄົມຂອງມັນ, ແລະເຫຼົ້າສໍາລັບການຖອກຂອງມັນ,
ແລະພາຊະນະທັງໝົດຂອງນ້ຳມັນທີ່ພວກເຂົາເຈົ້າປະຕິບັດພິທີໃນພວກມັນ.
ແລະພວກເຂົາຈະເອົາມັນ ແລະເຄື່ອງໃຊ້ທັງໝົດຂອງມັນ ໃສ່ເຂົ້າໄປໃນຜ້າຄຸມໜັງສືຟ້າ,
ແລະພວກເຂົາຈະວາງມັນໄວ້ເທິງຄານຫາມ. ແລະເທິງແທ່ນບູຊາທອງຄໍາ,
ເຂົາເຈົ້າຈະປົກຄຸມດ້ວຍຜ້າສີຟ້າ, ແລະເຂົາເຈົ້າຈະປົກຄຸມມັນດ້ວຍຜ້າປົກໜັງສືດສີຟ້າ,
ແລະເຂົາເຈົ້າຈະສອດໄມ້ຫາມຂອງມັນ.

ແລະພວກເຂົາຈະເອົາເຄື່ອງໃຊ້ທັງໝົດທີ່ໃຊ້ສໍາລັບການປະຕິບັດພາລະກິດໃນສະຖານບໍລິສຸດ,
ແລະພວກເຂົາຈະໃສ່ມັນເຂົ້າໄປໃນຜ້າສີຟ້າ, ແລະປົກຄຸມມັນດ້ວຍຜ້າປົກໜັງສືຟ້າ,
ແລະວາງມັນໄວ້ເທິງຄານຫາມ. ແລະເຂົາຈະວາງຜ້າປົກເທິງແທ່ນບູຊາ,
ແລະເຂົາເຈົ້າຈະປົກມັນດ້ວຍຜ້າສີມ່ວງທັງໝົດ.

ແລະພວກເຂົາຈະວາງເຄື່ອງໃຊ້ທັງໝົດທີ່ພວກເຂົາໃຊ້ປະຕິບັດການເທິງມັນ, ເຄື່ອງຖືໄຟ,
ສ້ອມຊີ້ນ, ຖ້ວຍ, ຝາປັດ, ແລະເຄື່ອງໃຊ້ທັງໝົດຂອງແທ່ນບູຊາ,
ແລະພວກເຂົາຈະປູຜ້າປົກໜັງສືຟ້າເທິງມັນ,
ແລະພວກເຂົາຈະສອດໄມ້ຫາມຂອງມັນເຂົ້າໄປ.

ແລະພວກເຂົາຈະເອົາຜ້າສີມ່ວງມາປົກອ່າງລ້າງແລະຖານຂອງມັນ,
ແລະພວກເຂົາຈະໃສ່ມັນເຂົ້າໄປໃນຜ້າປົກໜັງສືຟ້າ, ແລະວາງມັນເທິງໄມ້ຫາມ. ແລະ
ອາໂຣນ ກັບພວກລູກຊາຍຂອງລາວຈະສໍາເລັດການປົກຄຸມສິ່ງບໍລິສຸດ
ແລະເຄື່ອງໃຊ້ບໍລິສຸດທັງໝົດ ໃນເວລາທີ່ຍົກຄ່າຍຂຶ້ນ, ແລະຫຼັງຈາກນັ້ນ
ພວກລູກຊາຍໂຣຮາທຈະເຂົ້າມາຍົກ, ແຕ່ພວກເຂົາຈະບໍ່ສໍາພັດສິ່ງບໍລິສຸດ
ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະບໍ່ຕາຍ.

ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນສິ່ງທີ່ພວກລູກຊາຍໂຄຣາທຈະຍົກໃນເດັ້ນແຫ່ງພະສັກສີ.

ຜູ້ເບິ່ງແຍງເອເລອາຊາ ລູກຊາຍຂອງອາໂຣນປະໂລທິດ, ນ້ຳມັນແຫ່ງແສງສະຫວ່າງ,
ແລະເຄື່ອງຫອມແຫ່ງການປະສົມ, ແລະເຄື່ອງບູຊາປະຈຳວັນ, ແລະນ້ຳມັນແຫ່ງການເຈີມ,
ການເບິ່ງແຍງທັງໝົດແຫ່ງພະລັງ, ແລະທຸກສິ່ງທີ່ຢູ່ໃນນັ້ນໃນສະຖານບໍລິສຸດ,
ໃນບັນດາວຽກງານທັງໝົດ.

ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວຕໍ່ໂມເຊແລະອາໂຣນວ່າ

ຢ່າທຳລາຍປະຊາຊົນຂອງເຜົ່າໂຄຣາດອອກຈາກກາງຊາວເລວີ. ຈົ່ງເຮັດນີ້ໃຫ້ພວກເຂົາ,
ແລະພວກເຂົາຈະມີຊີວິດຢູ່ ແລະຈະບໍ່ຕາຍ, ເມື່ອພວກເຂົາເຂົ້າໃກ້ສິ່ງສັກສິດທີ່ສຸດ, ອາໂຣນ
ແລະລູກຊາຍຂອງລາວຈົ່ງເຂົ້າໃກ້,

ແລະພວກເຂົາຈະແຕ່ງຕັ້ງພວກເຂົາແຕ່ລະຄົນຕາມໜ້າທີ່ຂອງລາວ
ແລະພວກເຂົາເຈົ້າຈະບໍ່ເຂົ້າໄປເພື່ອເຫັນສິ່ງສັກສິດຢ່າງທັນທີທັນໃດ,
ແລະພວກເຂົາເຈົ້າຈະຕາຍ.

ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບໂມເຊວ່າ ເອົາການນັບຈຳນວນລູກຫຼານຂອງເກດຊອນ,
ແລະເຂົາເຈົ້າເຫຼົ່ານີ້ຕາມເຮືອນບັນພະບຸລຸດຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຕາມຕະກູນຂອງເຂົາເຈົ້າ,
ຈາກອາຍຸຊາວຫ້າປີຂຶ້ນໄປຈົນເຖິງຫ້າສິບປີ, ຈົ່ງກວດກາພວກເຂົາ,
ທຸກຄົນທີ່ເຂົ້າມາປະຕິບັດໜ້າທີ່, ເພື່ອເຮັດວຽກງານຂອງລາວໃນເດັ້ນແຫ່ງພະຍານ.
ນີ້ແມ່ນການປະຕິບັດຂອງປະຊາຊົນເກດຊອນ, ເພື່ອປະຕິບັດແລະຍົກ.

ແລະລາວຈະຍົກຫນັງຂອງເດັ້ນ, ແລະເດັ້ນແຫ່ງພະຍານ, ແລະຜ້າຄຸມຂອງມັນ,
ແລະຜ້າຄຸມສີຟ້າທີ່ຢູ່ເທິງມັນຈາກເບື້ອງເທິງ, ແລະຜ້າຄຸມປະຕູຂອງເດັ້ນແຫ່ງພະຍານ
ແລະຜ້າໃບຂອງສະໜາມທີ່ຢູ່ເທິງພະລັງການແຫ່ງພະຍານ, ແລະສິ່ງທີ່ເຫຼືອ,

ແລະເຄື່ອງໃຊ້ທັງໝົດສໍາລັບການປະຕິບັດທີ່ເຂົາເຈົ້າປະຕິບັດໃນນັ້ນ, ເຂົາເຈົ້າຈະເຮັດ.

ຕາມຄໍາສັ່ງຂອງອາໂຣນແລະລູກຊາຍຂອງລາວ

ຈະເປັນການປະຕິບັດຂອງລູກຊາຍເກດສອນຕາມການປະຕິບັດທັງໝົດຂອງເຂົາເຈົ້າ

ແລະຕາມການງານທັງໝົດຂອງເຂົາເຈົ້າ,

ແລະເຈົ້າຈະກວດກາເຂົາເຈົ້າໂດຍຊື່ທັງໝົດສິ່ງທີ່ກຽມໄວ້ໂດຍເຂົາເຈົ້າ.

ນີ້ແມ່ນການປະຕິບັດຂອງລູກຊາຍເກດສອນໃນເດັ່ນແຫ່ງການເປັນພະຍານ,

ແລະການຍາມຂອງເຂົາເຈົ້າຢູ່ໃນມືຂອງອີທາມາ ລູກຊາຍຂອງອາໂຣນ ປະໂລຫິດ.

ພວກລູກຊາຍເມຣາຣີຕາມຕະຫຼອດຂອງພວກເຂົາ, ຕາມເຮືອນບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຂົາ,

ຈົ່ງກວດກາພວກເຂົາ. ຈາກອາຍຸຊາວຫ້າປີຂຶ້ນໄປຈົນເຖິງຫ້າສິບປີ, ໃຫ້ກວດກາພວກເຂົາ,

ທຸກຄົນທີ່ເຂົ້າມາປະຕິບັດວຽກງານຂອງເດັ່ນພະຍານ.

ແລະເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນກົດລະບຽບຂອງຜູ້ທີ່ຍົກໂດຍພວກເຂົາຕາມວຽກງານທັງໝົດຂອງພວກເຂົາ

ໃນເດັ່ນແຫ່ງພະຍານ: ຫົວເສົາຂອງເດັ່ນ, ແລະຄານ, ແລະເສົາຂອງມັນ, ແລະຖານຂອງມັນ,

ແລະຜ້າປົກ, ແລະຖານຂອງພວກເຂົາ, ແລະເສົາຂອງພວກເຂົາ, ແລະຜ້າປົກປະຕູຂອງເດັ່ນ,

ແລະເສົາຂອງສະໜາມອ້ອມຮອບ, ແລະຖານຂອງມັນ, ແລະເສົາຂອງຜ້າກັນປະຕູສະໜາມ,

ແລະຖານຂອງມັນ, ແລະຫມູດຂອງມັນ, ແລະເຊືອກຂອງມັນ,

ແລະເຄື່ອງໃຊ້ທັງໝົດຂອງມັນ, ແລະເຄື່ອງໃຊ້ສໍາລັບການປະຕິບັດທັງໝົດຂອງມັນ,

ຈົ່ງນັບຖືພວກເຂົາຕາມຊື່,

ແລະເຄື່ອງໃຊ້ທັງໝົດທີ່ຕ້ອງຮັກສາໄວ້ຂອງສິ່ງທີ່ຖືກຍົກຂຶ້ນໂດຍພວກເຂົາ.

ນີ້ແມ່ນການປະຕິບັດຂອງປະຊາຊົນລູກຊາຍເມຣາຣີໃນທຸກວຽກງານຂອງເຂົາເຈົ້າໃນເດັ່ນແຫ່ງ

ພະຄໍາພະຍານພາຍໃຕ້ການຄຸ້ມຄອງຂອງອີທາມາລູກຊາຍຂອງອາໂຣນປະໂລຫິດ

ແລະໂມເຊ, ອາໂຣນ

ແລະພວກຜູ້ປົກຄອງອິດສະລາເອນໄດ້ຢ້ຽມຢາມພວກລູກຊາຍໂຄຣາທຕາມຕະກູນຂອງພວກເຂົາ, ຕາມເຮືອນບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຂົາ ຈາກ ອາ ຍຸ ຊາວ ຫ້າ ປີ ຂຶ້ນ ໄປ ຈົນ ເຖິງ ຫ້າ ສິບ ປີ, ທຸກ ຄົນ ທີ່ ເຂົ້າ ໄປ ປະ ກອບ ພິ ທີ ແລະ ເຮັດ ວຽກ ໃນ ພະ ທັບ ແຫ່ງ ພະ ທຳ ພະ ຍານ.

ແລະການນັບຈຳນວນຂອງເຂົາເຈົ້າຕາມຕະກູນຂອງເຂົາເຈົ້າແມ່ນສອງພັນເຈັດຮ້ອຍຫ້າສິບ. ນີ້ແມ່ນການນັບປະຊາຊົນຂອງໂຄຣາດ, ທຸກຄົນທີ່ປະຕິບັດພາລະກິດໃນເດັ່ນທັດແຫ່ງພະຍານ, ດັ່ງທີ່ໂມເຊສແລະອາໂຣນໄດ້ນັບຕາມພຣະສຸລະສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໂດຍຜ່ານມືຂອງໂມເຊ.

ແລະລູກຊາຍຂອງເກີຊອນຖືກນັບຕາມຕະກູນຂອງພວກເຂົາ, ຕາມເຮືອນບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຂົາ, ຈາກອາຍຸຊາວຫ້າປີຂຶ້ນໄປຈົນເຖິງຫ້າສິບປີ, ທຸກຄົນທີ່ເຂົ້າມາປະຕິບັດໜ້າທີ່ແລະເຮັດວຽກງານໃນເດັ່ນແຫ່ງພະຍານ. ແລະການນັບຂອງເຂົາເຈົ້າໄດ້ເກີດຂຶ້ນຕາມຕະກູນຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຕາມເຮືອນບັນພະບຸລຸດຂອງເຂົາເຈົ້າ, ສອງພັນຫົກຮ້ອຍສາມສິບ. ນີ້ແມ່ນການນັບປະຊາຊົນລູກຊາຍເກດຊອນ, ທຸກຄົນທີ່ປະຕິບັດໃນເດັ່ນແຫ່ງພະຍານ, ຜູ້ທີ່ໂມເຊແລະອາໂຣນໄດ້ນັບໂດຍຜ່ານສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ໃນມືຂອງໂມເຊ.

ພວກເຂົາຖືກນັບ ແລະຍັງປະຊາຊົນລູກຊາຍເມຣາຣີ ຕາມຕະກູນຂອງພວກເຂົາ, ຕາມເຮືອນບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຂົາ. ຈາກອາຍຸຊາວຫ້າປີຂຶ້ນໄປຈົນເຖິງຫ້າສິບປີ, ທຸກຄົນທີ່ເຂົ້າມາປະຕິບັດພາລະກິດໃນວຽກງານຂອງພະລັງແຫ່ງພະສັກສີ. ແລະມັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນວ່າ ການນັບຂອງເຂົາເຈົ້າຕາມຕະກູນຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຕາມເຮືອນບັນພະບຸລຸດຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແມ່ນສາມພັນສອງຮ້ອຍ.

ນີ້ແມ່ນການສຳມະໂນປະຊາຊົນລູກຊາຍເມຣາຣີ,
ຜູ້ທີ່ໂມເຊແລະອາໂຣນໄດ້ສຳມະໂນເພາະສຽງຂອງພຣະເຈົ້າໂດຍຜ່ານມືຂອງໂມເຊ.
ທັງໝົດຜູ້ທີ່ຖືກກວດກາ, ຜູ້ທີ່ໂມເຊ ແລະ ອາໂຣນ ແລະ
ຜູ້ປົກຄອງອິດສະຣາເອນໄດ້ຢ້ຽມຢາມຊາວເລວີ, ຕາມຕະກູນ ແລະ
ຕາມເຮືອນບັນພະບຸລຸດຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຈາກອາຍຸຊາວຫ້າປີຂຶ້ນໄປຈົນເຖິງຫ້າສິບປີ,
ທຸກຄົນທີ່ເຂົ້າມາເຮັດວຽກງານ, ແລະວຽກງານທີ່ຖືກຍົກຂຶ້ນໃນເດັ່ນແຫ່ງພະຍານ.
ແລະຜູ້ທີ່ຖືກນັບນັ້ນມີຈຳນວນແປດພັນຫ້າຮ້ອຍແປດສິບຄົນ.
ໂດຍຜ່ານສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພຣະອົງໄດ້ຢ້ຽມຢາມພວກເຂົາໂດຍມືຂອງໂມເຊ,
ຄົນຕໍ່ຄົນຕາມວຽກງານຂອງພວກເຂົາ, ແລະຕາມສິ່ງທີ່ພວກເຂົາຍົກຂຶ້ນ,
ແລະພວກເຂົາຖືກນັບ, ຕາມວິທີທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັ່ງແກ່ໂມເຊ.

໕

ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໄດ້ກ່າວ ຕໍ່ ໂມເຊ ວ່າ, ສິ່ງໃຫ້ລູກຊາຍອິດສະລາເອນ,
ແລະໃຫ້ເຂົາເຈົ້າສົ່ງອອກຈາກຄ່າຍທຸກຄົນທີ່ເປັນໂລກເຮືອນ, ແລະທຸກຄົນທີ່ມີການໄຫຼ,
ແລະທຸກຄົນທີ່ບໍ່ສະອາດເພາະວິນຍານ. ຈາກຊາຍຈົນເຖິງຍິງ, ຈົ່ງສົ່ງອອກໄປນອກຄ່າຍ,
ແລະພວກເຂົາຈະບໍ່ເຮັດໃຫ້ຄ່າຍຂອງພວກເຂົາເປື້ອນ,
ໃນບ່ອນທີ່ຂ້ານ້ອຍອາໄສຢູ່ທ່າມກາງພວກເຂົາ. ແລະຊາວອິດສະລາເອນກໍ່ໄດ້ເຮັດດັ່ງນັ້ນ,
ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ສົ່ງພວກເຂົາອອກໄປຂ້າງນອກຄ່າຍ, ດັ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບໂມເຊ,
ຊາວອິດສະລາເອນກໍ່ໄດ້ເຮັດດັ່ງນັ້ນ.

ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບໂມເຊວ່າ ຈົ່ງເວົ້າກັບລູກຫຼານອິດສະລາເອນວ່າ,
ຜູ້ຊາຍຫຼືແມ່ຍິງຄົນໃດທີ່ກະທຳບາບໃດໆຂອງມະນຸດ,

ແລະໂດຍການເພີກເສີຍກໍ່ເພີກເສີຍແລະກະທຳຜິດ, ຈິດວິນຍານຄົນນັ້ນ,
ເຂົາຈະສາລະພາບບາບທີ່ເຂົາໄດ້ເຮັດ ແລະ ເຂົາຈະຊົດໃຊ້ການລະເມີດ, ຈຳນວນທັງໝົດ,
ແລະ ສ່ວນທີ່ຫ້າຂອງມັນເຂົາຈະເພີ່ມໃສ່ມັນ, ແລະ
ເຂົາຈະຊົດໃຊ້ໃຫ້ແກ່ຜູ້ທີ່ເຂົາໄດ້ລະເມີດຕໍ່ລາວ.

ຖ້າແຕ່ບໍ່ມີຜູ້ແກ້ແຄ້ນໃຫ້ແກ່ຄົນນັ້ນເພື່ອວ່າຈະໃຫ້ຄືນການລະເມີດຕໍ່ລາວ,
ການລະເມີດທີ່ຖືກໃຫ້ຄືນນັ້ນຈະເປັນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຕໍ່ປະໂລຫິດ,
ຍົກເວັ້ນແກະຜູ້ແຫ່ງການໄຖ່ບາບທີ່ໂດຍຜ່ານມັນລາວຈະໄຖ່ບາບໃນເລື່ອງຂອງລາວ.

ແລະໝາກຜົນທຳອິດທັງໝົດຕາມສິ່ງບໍລິສຸດທັງໝົດໃນບັນດາລູກຊາຍອິດສະຣາເອນ,
ຫຼາຍເທົ່າທີ່ເຂົາເຈົ້ານຳມາຖວາຍແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຈະເປັນຂອງປະໂລຫິດນັ້ນ.
ແລະສິ່ງທີ່ຖືກເຮັດໃຫ້ສັກສິດຂອງແຕ່ລະຄົນຈະເປັນຂອງລາວ,
ແລະຜູ້ຊາຍຄົນໃດທີ່ໃຫ້ແກ່ປະໂລຫິດ, ມັນຈະເປັນຂອງລາວ.

ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໄດ້ກ່າວ ຕໍ່ ໂມເຊ ວ່າ, ເວົ້າກັບລູກຊາຍອິດສະລາເອນ,
ແລະເຈົ້າຈະເວົ້າຕໍ່ພວກເຂົາວ່າ, ຖ້າແມ່ຍິງຂອງຜູ້ຊາຍຄົນໃດຄົນໜຶ່ງລ່ວງລະເມີດ
ແລະດູກູກລາວ, ແລະຖ້າຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງນອນກັບນາງ,
ແລະເລື່ອງນີ້ຫລົບພີ້ນຈາກສາຍຕາຂອງຜົວຂອງນາງ, ແລະນາງເຊື່ອງເລື່ອງນີ້ໄວ້,
ແລະນາງເປັນຄົນເປື້ອນ, ແລະບໍ່ມີພະຍານຢູ່ກັບນາງ, ແລະນາງບໍ່ຖືກຈັບໄດ້,
ແລະຖ້າວິນຍານແຫ່ງຄວາມຮ້ອນໃຈມາເຖິງລາວ ແລະລາວຮ້ອນໃຈຕໍ່ພັນລະຍາຂອງລາວ
ແຕ່ນາງໄດ້ຖືກເປື້ອນແລ້ວ, ຫຼືວິນຍານແຫ່ງຄວາມຮ້ອນໃຈມາເຖິງລາວ
ແລະລາວຮ້ອນໃຈຕໍ່ພັນລະຍາຂອງລາວ ແຕ່ນາງບໍ່ໄດ້ຖືກເປື້ອນ,
ແລະຊາຍຈະນຳຜູ້ຍິງຂອງລາວໄປຫາປະໂລຫິດ,
ແລະລາວຈະນຳເອົາຂອງຖວາຍກ່ຽວກັບນາງມາ, ຄືສ່ວນທີສິບຂອງເອຟາເປັ້ງເຂົ້າບາເລ,

ລາວຈະບໍ່ເຫນົ້າມັນເທິງມັນ, ແລະຈະບໍ່ວາງກຳຍານເທິງມັນ,
ເພາະວ່າມັນເປັນເຄື່ອງບູຊາແຫ່ງຄວາມຫວຽດແຫນ, ເປັນເຄື່ອງບູຊາແຫ່ງການລະນຶກ,
ທີ່ນຳມາສູ່ການລະນຶກເຖິງບາບ.

ແລະພໍ່ຄູບາຈະນຳມັນມາ ແລະຈະຕັ້ງມັນໄວ້ຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.
ແລະພໍ່ສອນຈະເອົານ້ຳສະອາດທີ່ມີຊີວິດໃສ່ພາຊະນະດິນເຜົາ,
ແລະເອົາດິນທີ່ຢູ່ເທິງພື້ນຂອງເຕັ້ນພະຍານ, ແລະພໍ່ສອນໄດ້ເອົາມາຈະໃສ່ລົງໃນນ້ຳ.
ແລະພໍ່ສອນຈະຕັ້ງຜູ້ຍິງໄວ້ຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະຈະເປີດເຜີຍຫົວຂອງຜູ້ຍິງ,
ແລະຈະໃຫ້ເຄື່ອງບູຊາແຫ່ງການລະນຶກ, ເຄື່ອງບູຊາແຫ່ງຄວາມຫວຽດແຫນ,
ໄວ້ເທິງມືຂອງນາງ, ແຕ່ໃນມືຂອງພໍ່ສອນຈະມີນ້ຳແຫ່ງການຕິດຽນທີ່ຖືກສາບແຊ່ງນີ້.
ແລະພໍ່ຄູບາຈະເຮັດໃຫ້ນາງສາບານ, ແລະຈະເວົ້າກັບແມ່ຍິງວ່າ, ຖ້າບໍ່ມີຜູ້ໃດນອນກັບເຈົ້າ,
ຖ້າເຈົ້າບໍ່ໄດ້ລະເມີດໃຫ້ຖືກເປື້ອນໂດຍຜູ້ຊາຍຂອງເຈົ້າເອງ,
ຈົ່ງຮູ້ວ່າເຈົ້າບໍລິສຸດຈາກນ້ຳແຫ່ງການຕິດຽນທີ່ຖືກສາບແຊ່ງນີ້.
ຖ້າແຕ່ເຈົ້າໄດ້ລະເມີດໃນຂະນະທີ່ແຕ່ງງານແລ້ວ, ຫຼືໄດ້ຖືກເປື້ອນ,
ແລະມີຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງນອນກັບເຈົ້າ, ນອກຈາກຜົວຂອງເຈົ້າ,
ແລະພໍ່ປະໂລຫິດຈະເຮັດໃຫ້ແມ່ຍິງສາບານໃນຄຳສາບານຂອງຄຳສາບແຊ່ງນີ້,
ແລະພໍ່ປະໂລຫິດຈະເວົ້າແກ່ແມ່ຍິງວ່າ,
ຂໍໃຫ້ເຈົ້າພາບເຮັດໃຫ້ເຈົ້າຢູ່ໃນຄຳສາບແຊ່ງແລະຄຳສາບານທ່າມກາງປະຊາຊົນຂອງເຈົ້າ,
ເມື່ອເຈົ້າພາບເຮັດໃຫ້ຂາຂອງເຈົ້າຫຼຸດລົງ, ແລະທ້ອງຂອງເຈົ້າບວມ.
ແລະນ້ຳທີ່ຖືກສາບແຊ່ງນີ້ຈະເຂົ້າໄປໃນທ້ອງຂອງເຈົ້າເພື່ອເຮັດໃຫ້ທ້ອງບວມ
ແລະຂາອ່ອນຫຼຸດລົງ, ແລະແມ່ຍິງຈະເວົ້າວ່າ, ຂໍໃຫ້ເປັນ, ຂໍໃຫ້ເປັນ.

ແລະປະໂລຫິດຈະຂຽນຄຳສາບແຊ່ງເຫຼົ່ານີ້ລົງໃນໜັງສື,

ແລະຈະລົບມັນອອກເຂົ້າໄປໃນນ້ຳຂົມແຫ່ງການສາບແຊ່ງ.

ແລະລາວຈະໃຫ້ແມ່ຍິງຕົ້ມນ້ຳແຫ່ງການກ່າວຕິດຽນທີ່ຖືກສາບແຊ່ງ,

ແລະນ້ຳທີ່ຖືກສາບແຊ່ງແຫ່ງການກ່າວຕິດຽນຈະເຂົ້າໄປໃນນາງ.

ແລະພໍ່ຄູບວດຈະເອົາການບູຊາແຫ່ງຄວາມຫວັງແຫນ້ນຈາກມືຂອງແມ່ຍິງ,

ແລະຈະວາງການບູຊານັ້ນໄວ້ຕໍ່ໜ້າພຣະເຈົ້າ, ແລະຈະນຳມັນໄປຫາແທ່ນບູຊາ.

ແລະພໍ່ປະໂຫຍດຈະເອົາສິ່ງລະນຶກຈາກການເສຍສະລະຂອງນາງ,

ແລະເຂົາຈະຖວາຍມັນຂຶ້ນເທິງແທ່ນບູຊາ, ແລະຫຼັງຈາກສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ເຂົາຈະໃຫ້ຜູ້ຍິງຕົ້ມນ້ຳ.

ແລະມັນຈະເປັນ ຖ້ານາງຖືກເປື້ອນ ແລະມັນຫລົບພີ່ນຈາກຜູ້ຊາຍຂອງນາງ,

ແລະນ້ຳແຫ່ງການຕິດຽນທີ່ຖືກສາບແຊ່ງຈະເຂົ້າໄປໃນນາງ, ແລະທ້ອງຂອງນາງຈະບວມ,

ແລະຕົ້ນຂາຂອງນາງຈະລົ້ມລົງ,

ແລະແມ່ຍິງນັ້ນຈະກາຍເປັນຄຳສາບແຊ່ງແກ່ປະຊາຊົນຂອງນາງ. ຖ້າແຕ່ຜູ້ຍິງບໍ່ຖືກເປື້ອນ

ແລະຢູ່ສະອາດ, ແລະຈະເປັນຜູ້ບໍລິສຸດ ແລະຈະຖືພາເມັດ.

ນີ້ແມ່ນກົດໝາຍຂອງຄວາມຫວັງແຫນ້ນ ເມື່ອແມ່ຍິງທີ່ແຕ່ງງານແລ້ວລະເມີດແລະຖືກເປື້ອນ.

ຫຼືຜູ້ຊາຍຜູ້ທີ່ຖ້າວິນຍານແຫ່ງຄວາມອິດສາມາເຖິງລາວ, ແລະລາວອິດສາແມ່ຍິງຂອງລາວ,

ແລະລາວຈະນຳແມ່ຍິງຂອງລາວມາຕັ້ງຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,

ແລະປະໂຫຍດຈະເຮັດກົດໝາຍທັງໝົດນີ້ແກ່ນາງ ແລະຊາຍຈະບໍລິສຸດຈາກບາບ,

ແລະຜູ້ຍິງນັ້ນຈະຮັບບາບຂອງນາງ.

ຝ

ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບໂມເຊວ່າ, ຈົ່ງກ່າວກັບລູກຫຼານອີສຣາເອນ,

ແລະເຈົ້າຈະເວົ້າຕໍ່ພວກເຂົາວ່າ,

ຜູ້ຊາຍຫຼືຜູ້ຍິງຄົນໃດທີ່ປະຕິຍານຢ່າງຍິ່ງໃຫຍ່ເພື່ອຊຳລະຕົນໃຫ້ບໍລິສຸດແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ຈາກເຫຼົ້າແລະເຫຼົ້າແຮງລາວຈະຕ້ອງຊຳລະຕົນ,
ແລະນ້ຳສົ້ມທີ່ມາຈາກເຫຼົ້າແລະນ້ຳສົ້ມທີ່ມາຈາກເຫຼົ້າແຮງລາວຈະບໍ່ດົມ,
ແລະສິ່ງທີ່ຜະລິດຈາກອະງຸ່ນລາວຈະບໍ່ດົມ,
ແລະອະງຸ່ນສົດແລະອະງຸ່ນແຫ້ງລາວຈະບໍ່ກິນຕະຫຼອດທຸກມື້ຂອງການສາບານຂອງລາວ.
ຈາກທຸກສິ່ງທີ່ກາຍເປັນອອກຈາກເຄືອອະງຸ່ນ, ຈາກເຫຼົ້າອະງຸ່ນ ຈາກເປືອກອະງຸ່ນ
ຈົນເຖິງເມັດອະງຸ່ນ, ລາວຈະບໍ່ກິນຕະຫຼອດທຸກມື້ຂອງການຊຳລະ.
ມີດໂກນຈະບໍ່ມາເທິງຫົວຂອງລາວ,
ຈົນກວ່າວັນທັງຫຼາຍທີ່ລາວໄດ້ປະຕິຍານຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະສຳເລັດ,
ລາວຈະເປັນຄົນບໍລິສຸດ
ລ້ຽງຜົມຍາວທັງໝົດຂອງຫົວຕະຫຼອດວັນທັງຫຼາຍແຫ່ງຄຳປະຕິຍານຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.
ລາວຈະບໍ່ເຂົ້າໄປຫາວິນຍານຂອງຜູ້ທີ່ຕາຍແລ້ວທັງໝົດ, ຢູ່ເທິງພໍ່ແລະແມ່
ແລະເທິງອ້າຍແລະເທິງເອື້ອຍ,
ລາວຈະບໍ່ຖືກເຮັດໃຫ້ເປື້ອນເພາະພວກເຂົາເມື່ອພວກເຂົາຕາຍ,
ເພາະວ່າຄຳສາບານຂອງພຣະເຈົ້າຂອງລາວຢູ່ເທິງຫົວຂອງລາວ.

ຕະຫຼອດທຸກມື້ແຫ່ງຄຳປະຕິຍານຂອງລາວ, ລາວຈະເປັນຜູ້ບໍລິສຸດແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.
ຖ້າມີຜູ້ໃດຕາຍຢູ່ກັບລາວຢ່າງກະທັນຫັນ, ຫົວຂອງລາວທີ່ໄດ້ຖືຄຳສັນຍາໄວ້ຈະເປື້ອນທັນທີ,
ແລະລາວຈະໂກນຫົວຂອງລາວໃນວັນທີ່ລາວຖືກຊຳລະ, ຄືໃນວັນທີ່ເຈັດລາວຈະຖືກໂກນ.
ແລະໃນວັນທີ່ແປດ ເຂົາຈະນຳເອົານົກເຂົາສອງໂຕ ຫຼື ລູກນົກພິຣາບສອງໂຕ
ໄປຫາປະໂຮຫິດທີ່ປະຕູເດັ່ນແຫ່ງພະຍານ.

ແລະພໍ່ຄູບວດຈະເຮັດໜຶ່ງກ່ຽວກັບບາບ ແລະໜຶ່ງເປັນເຄື່ອງບູຊາທີ່ເຜົາໄໝ້,

ແລະພໍ່ຄູບວດຈະໄຖ່ບາບໃຫ້ລາວກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ລາວໄດ້ເຮັດບາບກ່ຽວກັບຈິດວິນຍານ,
ແລະຈະຊຳລະຫົວຂອງລາວໃນວັນນັ້ນທີ່ໄດ້ຖືກຊຳລະແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ວັນທັງຫຼາຍຂອງຄຳປະຕິຍານ.

ແລະເຂົາຈະນຳລູກແກະອາຍຸປົດຽວມາຖວາຍເປັນເຄື່ອງບູຊາລ່ວງລະເມີດ,
ແລະມັກ່ອນໜ້ານັ້ນຈະບໍ່ນັບ, ເພາະວ່າຫົວທີ່ປະກອບຄຳສັນຍາຂອງເຂົາຖືກເຮັດໃຫ້ເປື້ອນ.

ແລະນີ້ແມ່ນກົດໝາຍຂອງຜູ້ທີ່ໄດ້ອະທິຖານ,

ໃນວັນທີ່ເຂົາເຕັມວັນແຫ່ງຄຳອະທິຖານຂອງເຂົາ,

ເຂົາຈະນຳມາດ້ວຍຕົນເອງຢູ່ປະຕູຂອງເດີນແຫ່ງພະຍານ.

ແລະເຂົາຈະນຳເອົາຂອງຖວາຍຂອງເຂົາມາຖວາຍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ

ຄືລູກແກະອາຍຸປີໜຶ່ງທີ່ບໍ່ມີຕຳໜີໜຶ່ງໂຕເພື່ອເປັນເຄື່ອງເຜົາບູຊາ,

ແລະລູກແກະແມ່ປາຍຸປີໜຶ່ງທີ່ບໍ່ມີຕຳໜີໜຶ່ງໂຕເພື່ອບາບ,

ແລະແກະຜູ້ທີ່ບໍ່ມີຕຳໜີໜຶ່ງໂຕເພື່ອຄວາມລອດພົ້ນ,

ແລະກະຕ່າຂອງຂົນມປັງບໍ່ມີເຊື້ອທີ່ເຮັດດ້ວຍແປ້ງລະອຽດປົນນ້ຳມັນ,

ແລະແຜ່ນແບນບໍ່ມີເຊື້ອທີ່ທາດ້ວຍນ້ຳມັນ, ແລະເຄື່ອງບູຊາຂອງເຂົາເຈົ້າ,

ແລະເຄື່ອງຖວາຍຕື່ມຂອງເຂົາເຈົ້າ. ແລະປະໂລຫິດຈະນຳມາຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,

ແລະຈະເຮັດກ່ຽວກັບບາບຂອງລາວ, ແລະເຄື່ອງບູຊາທີ່ເຜົາໄໝ້ຂອງລາວ.

ແລະລາວຈະເຮັດແກະຜູ້ເປັນເຄື່ອງບູຊາແຫ່ງຄວາມລອດພົ້ນຖວາຍຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເທິງຕະ

ກ້າເຂົ້າຈີ່ບໍ່ມີເຊື້ອ, ແລະປະໂລຫິດຈະເຮັດເຄື່ອງບູຊາຂອງລາວ ແລະເຄື່ອງບູຊາຕື່ມຂອງລາວ.

ແລະຜູ້ທີ່ໄດ້ປະຕິຍານຈະໂກນຫົວຂອງຄຳປະຕິຍານຂອງລາວຢູ່ຂ້າງປະຕູເດີນແຫ່ງພະຍານ,

ແລະເຂົາຈະວາງຜົມເທິງໄຟທີ່ຢູ່ພາຍໃຕ້ເຄື່ອງບູຊາແຫ່ງຄວາມລອດ.

ແລະພໍ່ປະໂລຫິດຈະເອົາແຂນທີ່ຕື່ມແລ້ວຈາກແກະຜູ້,

ແລະເຂົ້າຈີ່ບໍ່ມີເຊື້ອໜຶ່ງກ້ອນຈາກກະຕ່າ, ແລະເຂົ້າຈີ່ແບນບໍ່ມີເຊື້ອໜຶ່ງອັນ,
ແລະຈະວາງໄວ້ເທິງມືຂອງຜູ້ທີ່ໄດ້ປະຕິຍານ ຫຼັງຈາກລາວໂກນຄຳປະຕິຍານຂອງລາວແລ້ວ.
ແລະເຂົາຈະນຳພວກມັນມາ, ພໍຄູບາຈະຖວາຍເປັນເຄື່ອງຖວາຍຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ມັນຈະເປັນສິ່ງບໍລິສຸດແກ່ພໍ່ຄູບາເທິງເຕົ້ານົມຂອງເຄື່ອງຖວາຍແລະເທິງແຂນຂອງເຄື່ອງຖວາຍ,
ແລະຫຼັງຈາກສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ຜູ້ທີ່ໄດ້ປະຕິຍານຈະດື່ມເຫຼົ້າອະງຸ່ນ.
ນີ້ແມ່ນກົດໝາຍຂອງຜູ້ທີ່ໄດ້ອະທິຖານ,
ຜູ້ທີ່ຈະປະຕິຍານຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເຖິງຂອງຂວັນຂອງລາວຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່ຽວກັບຄຳປະຕິຍານຂອງລາວ, ນອກເໜືອຈາກສິ່ງທີ່ມີຂອງລາວຈະພົບ,
ຕາມກຳລັງຂອງຄຳປະຕິຍານຂອງລາວ,
ທີ່ລາວຈະປະຕິຍານຕາມກົດໝາຍແຫ່ງຄວາມບໍລິສຸດ.

ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບໂມເຊວ່າ ເວົ້າກັບອາໂຣນ ແລະ ລູກຊາຍຂອງລາວ ວ່າ,
ດັ່ງນີ້ພວກເຈົ້າຈະອວຍພອນລູກຊາຍອິດສະຣາເອນ, ໂດຍເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ,
ຂໍໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອວຍພອນເຈົ້າ, ແລະປົກປັກຮັກສາເຈົ້າ.
ຂໍໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສ່ອງແສງພຣະພັກດຣ໌ຂອງພຣະອົງເທິງເຈົ້າ, ແລະ
ປະທານພຣະເມດຕາແກ່ເຈົ້າ. ຂໍໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຍົກໜ້າຂອງພຣະອົງເທິງເຈົ້າ ແລະ
ປະທານສັນຕິພາບແກ່ເຈົ້າ.
ແລະເຂົາເຈົ້າຈະວາງຊີ້ຂອງຂ້ານ້ອຍໄວ້ເທິງພວກລູກຊາຍອິດສະລາເອນ,
ແລະຂ້ານ້ອຍຜູ້ເປັນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະອວຍພອນພວກເຂົາ.

໗

ແລະມັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນໃນມື້ທີ່ໂມເຊສຳເລັດການຍົກຕັ້ງເດັນ, ລາວໄດ້ເຈີມມັນ

ແລະຊຳລະມັນໃຫ້ບໍລິສຸດ, ພ້ອມທັງເຄື່ອງໃຊ້ທັງໝົດຂອງມັນ,
ແລະແທ່ນບູຊາພ້ອມທັງເຄື່ອງໃຊ້ທັງໝົດຂອງມັນ, ລາວໄດ້ເຈີມພວກມັນ
ແລະຊຳລະພວກມັນໃຫ້ບໍລິສຸດ. ແລະຜູ້ປົກຄອງຂອງອິດສະຣາເອນໄດ້ນຳມາ,
ຄືສິບສອງຜູ້ປົກຄອງຂອງເຮືອນບັນພະບຸລຸດຂອງເຂົາເຈົ້າ,
ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຜູ້ປົກຄອງຂອງເຜົ່າຕ່າງໆ, ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຜູ້ທີ່ຢືນຢູ່ເທິງການກວດກາ.
ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ນຳເອົາຂອງຂວັນຂອງເຂົາເຈົ້າມາຖວາຍຕໍ່ພຣະພັກຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ຄືເກວຽນທີ່ມີຫຼັງຄາຫົກຄັນ ແລະງົວສິບສອງໂຕ, ເກວຽນໜຶ່ງຄັນຈາກຜູ້ນຳສອງຄົນ
ແລະລູກງົວໜຶ່ງໂຕຈາກແຕ່ລະຄົນ, ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ນຳມາຖວາຍຕໍ່ໜ້າພະທີ່ປະທັບ.
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບໂມເຊວ່າ ເອົາຈາກພວກເຂົາ,
ແລະພວກມັນຈະຖືກໃຊ້ສຳລັບວຽກງານປະຕິບັດຂອງເດັນພະຍານ,
ແລະເຈົ້າຈະມອບພວກມັນໃຫ້ແກ່ຊາວເລວີ, ແຕ່ລະຄົນຕາມການປະຕິບັດຂອງລາວ.
ແລະໂມເຊໄດ້ເອົາເກວຽນແລະງົວ, ໃຫ້ພວກມັນແກ່ຄົນເລວີ. ແລະ
ທ່ານໄດ້ໃຫ້ເກວຽນສອງຄັນ ແລະ ງົວສີ່ໂຕ ແກ່ລູກຊາຍຂອງເກດສອນ
ຕາມການປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງເຂົາເຈົ້າ. ແລະ ເກວຽນທັງສີ່ ແລະ ງົວທັງແປດ
ໄດ້ໃຫ້ແກ່ລູກຊາຍຂອງເມຣາຣີ ຕາມການປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງເຂົາເຈົ້າ, ໂດຍຜ່ານອີທາມາ
ລູກຊາຍຂອງອາໂຣນ ປະໂລຫິດ. ແລະຕໍ່ລູກຊາຍໂຄຣາທບໍ່ໄດ້ໃຫ້,
ເພາະວ່າເຂົາເຈົ້າມີສິ່ງຂອງການປະຕິບັດຂອງສັກສິດ, ເຂົາເຈົ້າຈະຍົກເທິງບ່າ.

ແລະພວກຜູ້ປົກຄອງໄດ້ນຳເອົາຂອງຖວາຍມາສຳລັບການອຸທິດແທ່ນບູຊາ
ໃນມື້ທີ່ເຂົາໄດ້ເຈີມມັນ,
ແລະພວກຜູ້ປົກຄອງໄດ້ນຳເອົາຂອງຂວັນຂອງເຂົາເຈົ້າມາຖວາຍຕໍ່ໜ້າແທ່ນບູຊາ.
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວຕໍ່ໂມເຊວ່າ: ຜູ້ປົກຄອງຄົນໜຶ່ງຕໍ່ວັນ, ຜູ້ປົກຄອງຕໍ່ວັນ,
ພວກເຂົາຈະນຳເອົາຂອງຂວັນຂອງພວກເຂົາມາສຳລັບການອຸທິດແທ່ນບູຊາ.

ແລະຜູ້ທີ່ນຳສະເໜີຂອງຂວັນໃນມື້ທຳອິດແມ່ນນາຊອນ ລູກຊາຍຂອງອາມີນາດາບ,
ຜູ້ປົກຄອງເຜົ່າຢູດາ. ແລະ ເຂົາໄດ້ນຳເອົາຂອງຖວາຍຂອງເຂົາມາ, ຖ້ວຍເງິນໜຶ່ງອັນ
ມີນ້ຳໜັກຮ້ອຍສາມສິບ, ຖ້ວຍເງິນໜຶ່ງອັນ ເຈັດສິບເຊເກນຕາມເຊເກນບໍລິສຸດ,
ທັງສອງອັນເຕັມດ້ວຍແປ້ງລະອຽດທີ່ປົນກັບນ້ຳມັນສຳລັບເຄື່ອງບູຊາ.
ທ່ຽວຖ້ວຍໃສ່ເຄື່ອງຫອມໜຶ່ງອັນ ທີ່ເປັນຄຳ ນ້ຳໜັກສິບ ເຕັມໄປດ້ວຍເຄື່ອງຫອມ
ລູກງົວໜຶ່ງຕົວຈາກຝູງງົວ, ແກະຜູ້ໜຶ່ງຕົວ,
ລູກແກະອາຍຸໜຶ່ງປີໜຶ່ງຕົວສຳລັບເຄື່ອງບູຊາທີ່ເຜົາໄໝ້,
ແລະແບ້ໜຶ່ງຕົວຈາກແບ້ທັງຫຼາຍສຳລັບບາບ ແລະສຳລັບການບູຊາສັນຕິບູຊາ:
ແມ່ງົວສອງໂຕ, ແກະຜູ້ຫ້າໂຕ, ແບ້ຜູ້ຫ້າໂຕ, ລູກແກະແມ່ອາຍຸປີດຽວຫ້າໂຕ.
ນີ້ແມ່ນຂອງຖວາຍຂອງນາຊອນ ລູກຊາຍຂອງອາມີນາດາບ.

ໃນວັນທີ່ສອງ, ນາທານາເອນ ລູກຊາຍຂອງໂຊກາ ຜູ້ປົກຄອງເຜົ່າອິດສາຄາ ໄດ້ນຳເອົາມາ.
ແລະເຂົາໄດ້ນຳເອົາຂອງຖວາຍຂອງເຂົາ, ຄືຖາດເງິນໜຶ່ງອັນທີ່ມີນ້ຳໜັກຮ້ອຍສາມສິບ,
ຖ້ວຍເງິນໜຶ່ງອັນທີ່ມີນ້ຳໜັກເຈັດສິບເຊເກນຕາມເຊເກນບໍລິສຸດ,
ທັງສອງອັນເຕັມໄປດ້ວຍແປ້ງລະອຽດທີ່ປົນກັບນ້ຳມັນເພື່ອການບູຊາ. ທ່ຽວບູຊາຄຳໜຶ່ງອັນ
ນ້ຳໜັກສິບ, ເຕັມດ້ວຍທູບ. ລູກງົວໜຶ່ງຕົວຈາກງົວ, ແກະຜູ້ໜຶ່ງຕົວ,
ລູກແກະໜຶ່ງຕົວອາຍຸໜຶ່ງປີສຳລັບເຄື່ອງບູຊາທີ່ເຜົາໄໝ້,
ແລະແບ້ໜຶ່ງຕົວຈາກແບ້ທັງຫຼາຍກ່ຽວກັບບາບ. ແລະສຳລັບເຄື່ອງບູຊາສັນຕິບູຊາ:
ແມ່ງົວສອງໂຕ, ແກະຜູ້ຫ້າໂຕ, ແບ້ຜູ້ຫ້າໂຕ, ລູກແກະແມ່ອາຍຸປີດຽວຫ້າໂຕ.
ນີ້ແມ່ນເຄື່ອງຖວາຍຂອງນາທານາເອນ ລູກຊາຍຂອງໂຊກາ.

ໃນວັນທີ່ສາມ, ຜູ້ປົກຄອງຂອງພວກລູກຊາຍເຊບູລຸນ ຄື ເອລີອາບ ລູກຊາຍຂອງເຮໂລນ.
ຂອງຂວັນຂອງລາວແມ່ນ: ຖາດເງິນໜຶ່ງອັນທີ່ມີນ້ຳໜັກຮ້ອຍສາມສິບ,

ຖ້ວຍເງິນໜຶ່ງອັນທີ່ມີນ້ຳໜັກເຈັດສິບເຊເກນຕາມມາດຕະຖານເຊເກນບໍລິສຸດ,
ທັງສອງອັນເຕັມໄປດ້ວຍແປ້ງລະອຽດທີ່ປົນກັບນ້ຳມັນສຳລັບການບູຊາ
ທ່ຽວບູຊາຄຳໜຶ່ງອັນ ນ້ຳໜັກສິບ, ເຕັມດ້ວຍທູບ. ລູກງົວໜຶ່ງຕົວຈາກຝູງງົວ,
ແກະຜູ້ໜຶ່ງຕົວ, ລູກແກະອາຍຸໜຶ່ງປີໜຶ່ງຕົວສຳລັບເຄື່ອງບູຊາທີ່ເຜົາໄໝ້,
ແລະແບ້ໜຶ່ງຕົວຈາກແບ້ທັງຫຼາຍກ່ຽວກັບບາບ.
ແລະສຳລັບເຄື່ອງບູຊາແຫ່ງຄວາມລອດພົ້ນ: ງົວຕົວເມຍສອງໂຕ, ແກະຜູ້ຫ້າໂຕ,
ແບ້ຜູ້ຫ້າໂຕ, ລູກແກະຕົວເມຍອາຍຸປີດຽວຫ້າໂຕ. ນີ້ແມ່ນເຄື່ອງຖວາຍຂອງເອລີອາບ
ລູກຊາຍເຮໂລນ.

ໃນມື້ທີ່ສີ່, ຜູ້ປົກຄອງຂອງລູກຫລານຮູເບນ ຄື ເອລີຊູຣ ລູກຊາຍຂອງເຊດີອູຣ.
ຂອງຂວັນຂອງລາວ ຄື: ຖາດເງິນໜຶ່ງອັນ ນ້ຳໜັກຮ້ອຍສາມສິບ, ຖ້ວຍເງິນໜຶ່ງອັນ
ເຈັດສິບເຊເກນຕາມເຊເກນບໍລິສຸດ,
ທັງສອງອັນເຕັມດ້ວຍແປ້ງລະອຽດທີ່ປະສົມກັບນ້ຳມັນສຳລັບການບູຊາ,
ເຄື່ອງສູບທູບໜຶ່ງອັນທີ່ເປັນຄຳສິບ, ເຕັມໄປດ້ວຍທູບ. ລູກງົວໜຶ່ງຕົວຈາກຝູງງົວ,
ແກະຜູ້ໜຶ່ງຕົວ, ລູກແກະໜຶ່ງຕົວທີ່ມີອາຍຸໜຶ່ງປີ ສຳລັບເປັນເຄື່ອງບູຊາທີ່ເຜົາໄໝ້,
ແລະແບ້ໜຶ່ງໂຕຈາກແບ້ທັງຫຼາຍສຳລັບບາບ. ແລະສຳລັບເຄື່ອງບູຊາແຫ່ງຄວາມລອດພົ້ນ:
ແມ່ງົວສອງໂຕ, ແກະຜູ້ຫ້າໂຕ, ແບ້ຜູ້ຫ້າໂຕ, ລູກແກະແມ່ອາຍຸປີດຽວຫ້າໂຕ.
ນີ້ແມ່ນເຄື່ອງຖວາຍຂອງເອລີຊູ ລູກຊາຍເຊດີເອີ.

ໃນມື້ທີ່ຫ້າ, ຜູ້ປົກຄອງຂອງລູກຊາຍຊີເມໂອນ ຄື ຊາລາມີເອນ ລູກຊາຍຂອງຊູຣີຊັດໄດ.
ຂອງຂວັນຂອງລາວ ຄື ຖ້ວຍເງິນໜຶ່ງອັນ ນ້ຳໜັກຮ້ອຍສາມສິບ, ຖ້ວຍເງິນໜຶ່ງອັນ
ເຈັດສິບເຊເກນຕາມເຊເກນບໍລິສຸດ,
ທັງສອງອັນເຕັມດ້ວຍແປ້ງລະອຽດທີ່ປະສົມກັບນ້ຳມັນສຳລັບການບູຊາ.

ທີ່ເຜົາເຄື່ອງຫອມໜຶ່ງອັນ ທີ່ເປັນຄຳສິບ, ເຕັມໄປດ້ວຍເຄື່ອງຫອມ.

ລູກງົວໜຶ່ງຕົວຈາກຝູງງົວ, ແກະຜູ້ໜຶ່ງຕົວ,

ລູກແກະອາຍຸໜຶ່ງປີໜຶ່ງຕົວສຳລັບເຄື່ອງບູຊາທີ່ເຜົາໄໝ້,

ແລະແບ້ໜຶ່ງໂຕຈາກແບ້ທັງຫຼາຍສຳລັບບາບ. ແລະສຳລັບເຄື່ອງບູຊາແຫ່ງຄວາມລອດພົ້ນ:

ແມ່ງົວສອງໂຕ, ແກະຜູ້ຫ້າໂຕ, ແບ້ຜູ້ຫ້າໂຕ, ລູກແກະແມ່ອາຍຸປີດຽວຫ້າໂຕ.

ນີ້ແມ່ນເຄື່ອງຖວາຍຂອງຊາລາມີເອນ ລູກຊາຍຂອງຊູຣິຊາດາຍ.

ໃນວັນທີ່ຫົກ ຜູ້ປົກຄອງຂອງລູກຫລານກາດ ຄື ເອລີອາຊາຟ ລູກຊາຍຂອງຣາກູເອນ

ຂອງຂວັນຂອງລາວແມ່ນ ຖ້ວຍເງິນໜຶ່ງໃບທີ່ມີນ້ຳໜັກໜຶ່ງຮ້ອຍສາມສິບ,

ຖ້ວຍເງິນໜຶ່ງໃບທີ່ມີນ້ຳໜັກເຈັດສິບເຊເກນຕາມມາດຕະຖານເຊເກນບໍລິສຸດ,

ທັງສອງໃບເຕັມໄປດ້ວຍແປ້ງລະອຽດທີ່ປະສົມກັບນ້ຳມັນສຳລັບເຄື່ອງບູຊາ.

ເຄື່ອງສູບທູບໜຶ່ງອັນທີ່ເປັນຄຳ ນ້ຳໜັກສິບ ເຕັມໄປດ້ວຍທູບ ລູກງົວໜຶ່ງຕົວຈາກຝູງງົວ,

ແກະຜູ້ໜຶ່ງຕົວ, ລູກແກະອາຍຸໜຶ່ງປີໜຶ່ງຕົວສຳລັບເຄື່ອງບູຊາທີ່ເຜົາໄໝ້,

ແລະແບ້ໜຶ່ງໂຕຈາກແບ້ທັງຫຼາຍສຳລັບບາບ. ແລະສຳລັບເຄື່ອງບູຊາແຫ່ງຄວາມລອດພົ້ນ:

ແມ່ງົວສອງໂຕ, ແກະຜູ້ຫ້າໂຕ, ແບ້ຜູ້ຫ້າໂຕ, ລູກແກະແມ່ອາຍຸປີດຽວຫ້າໂຕ.

ນີ້ແມ່ນເຄື່ອງຖວາຍຂອງເອລີຊາຟ ລູກຊາຍຂອງຣາກູເອນ.

ໃນວັນທີ່ເຈັດ, ຜູ້ປົກຄອງຂອງລູກຫລານເອຟຣາອິມຄືເອລີຊາມາ ລູກຊາຍຂອງອັມມິຣຸດ.

ຂອງຂວັນຂອງລາວ ຄືຖ້ວຍເງິນໜຶ່ງອັນ ນ້ຳໜັກຮ້ອຍສາມສິບ, ຖ້ວຍເງິນໜຶ່ງອັນ

ເຈັດສິບເຊເກນຕາມເຊເກນບໍລິສຸດ,

ທັງສອງອັນເຕັມດ້ວຍແປ້ງລະອຽດທີ່ປະສົມກັບນ້ຳມັນສຳລັບການບູຊາ.

ທ່ຽວຖ້ວຍໃສ່ເຄື່ອງຫອມໜຶ່ງອັນ ທີ່ເປັນຄຳ ນ້ຳໜັກສິບ ເຕັມໄປດ້ວຍເຄື່ອງຫອມ

ລູກງົວໜຶ່ງຕົວຈາກງົວ, ແກະຜູ້ໜຶ່ງຕົວ,

ລູກແກະອາຍຸໜຶ່ງປີໜຶ່ງຕົວສຳລັບເຄື່ອງບູຊາທີ່ເຜົາໄໝ້,
ແລະແບ້ໜຶ່ງຕົວຈາກແບ້ທັງຫຼາຍກ່ຽວກັບບາບ.
ແລະສຳລັບເຄື່ອງບູຊາແຫ່ງຄວາມລອດພົ້ນ: ແມ່ງົວສອງໂຕ, ແກະຜູ້ຫ້າໂຕ, ແບ້ຜູ້ຫ້າໂຕ,
ລູກແກະແມ່ອາຍຸປົດຽວຫ້າໂຕ. ນີ້ແມ່ນເຄື່ອງຖວາຍຂອງເອລິຊາມາ ລູກຊາຍຂອງອັມມິຣຸດ.

ໃນວັນທີ່ແປດ, ຜູ້ປົກຄອງຂອງລູກຫລານມະນັດເຊ ຄື ກາມາລີເອນ ລູກຊາຍຂອງຟາດັດຊູ.
ຂອງຂວັນຂອງລາວແມ່ນ ຖາດເງິນໜຶ່ງອັນທີ່ມີນ້ຳໜັກໜຶ່ງຮ້ອຍສາມສິບ,
ຖ້ວຍເງິນໜຶ່ງອັນທີ່ມີນ້ຳໜັກເຈັດສິບເຊເກນຕາມມາດຕະຖານເຊເກນບໍລິສຸດ,
ທັງສອງອັນເຕັມໄປດ້ວຍແປ້ງລະອຽດທີ່ປະສົມກັບນ້ຳມັນສຳລັບການບູຊາ.
ເຄື່ອງປະທັບຄວັນໜຶ່ງອັນທີ່ເປັນຄຳ ນ້ຳໜັກສິບ ເຕັມໄປດ້ວຍຄວັນຫອມ
ລູກງົວໜຶ່ງຕົວຈາກຝູງງົວ, ແກະຜູ້ໜຶ່ງຕົວ,
ລູກແກະອາຍຸໜຶ່ງປີໜຶ່ງຕົວສຳລັບເຄື່ອງບູຊາທີ່ເຜົາໄໝ້,
ແລະແບ້ໜຶ່ງໂຕຈາກແບ້ທັງຫຼາຍເພື່ອບາບ, ແລະສຳລັບເຄື່ອງບູຊາແຫ່ງຄວາມສະຫງົບ:
ງົວຕົວເມຍສອງໂຕ, ແກະຜູ້ຫ້າໂຕ, ແບ້ຜູ້ຫ້າໂຕ, ລູກແກະຕົວເມຍອາຍຸປົດຽວຫ້າໂຕ.
ນີ້ແມ່ນເຄື່ອງຖວາຍຂອງກາມາລີເອນ ລູກຊາຍຂອງເຟດາຊູ.

ໃນວັນທີ່ເກົ້າ, ຜູ້ປົກຄອງຂອງພວກລູກຊາຍເບັນຢາມິນ, ອາບິດານລູກຊາຍຂອງກິເດໂອນີ.
ຂອງຂວັນຂອງລາວແມ່ນ: ຖ້ວຍເງິນໜຶ່ງອັນທີ່ມີນ້ຳໜັກຮ້ອຍສາມສິບ,
ຖ້ວຍເງິນໜຶ່ງອັນທີ່ມີນ້ຳໜັກເຈັດສິບເຊເກນຕາມມາດຕະຖານເຊເກນບໍລິສຸດ,
ທັງສອງອັນເຕັມໄປດ້ວຍແປ້ງລະອຽດທີ່ປະສົມກັບນ້ຳມັນສຳລັບການບູຊາ
ເຄື່ອງສູບທູບໜຶ່ງອັນທີ່ເປັນຄຳສິບ, ເຕັມໄປດ້ວຍທູບ. ລູກງົວໜຶ່ງຕົວຈາກຝູງງົວ,
ແກະຜູ້ໜຶ່ງຕົວ, ລູກແກະອາຍຸໜຶ່ງປີໜຶ່ງຕົວສຳລັບເຄື່ອງບູຊາທີ່ເຜົາໄໝ້,
ແລະແບ້ໜຶ່ງຕົວຈາກແບ້ທັງຫຼາຍກ່ຽວກັບບາບ.

ແລະສໍາລັບເຄື່ອງບູຊາແຫ່ງຄວາມລອດພົ້ນ: ງົວຕົວເມຍສອງໂຕ, ແກະຜູ້ຫ້າໂຕ,
ແບ້ຜູ້ຫ້າໂຕ, ລູກແກະຕົວເມຍອາຍຸປີດຽວຫ້າໂຕ. ນີ້ແມ່ນເຄື່ອງຖວາຍຂອງອາບິດານ
ລູກຊາຍຂອງກິເດໂອນີ.

ໃນວັນທີ່ສິບ, ຜູ້ປົກຄອງຂອງລູກຫລານດານ ຄື ອາຄີເອເຊີ ລູກຊາຍຂອງອາມິຊາດາຍ.
ຂອງຂວັນຂອງລາວ ຄື ຖາດເງິນໜຶ່ງອັນ ນໍ້າໜັກຮ້ອຍສາມສິບ, ຖ້ວຍເງິນໜຶ່ງອັນ
ເຈັດສິບເຊເກນຕາມເຊເກນບໍລິສຸດ,
ທັງສອງອັນເຕັມດ້ວຍແປ້ງລະອຽດທີ່ປະສົມກັບນໍ້າມັນສໍາລັບການບູຊາ.
ເຄື່ອງສູບທູບໜຶ່ງອັນທີ່ເປັນຄໍາສິບ, ເຕັມໄປດ້ວຍທູບ. ລູກງົວໜຶ່ງຕົວຈາກຝູງງົວ,
ແກະຜູ້ໜຶ່ງຕົວ, ລູກແກະໜຶ່ງຕົວທີ່ມີອາຍຸໜຶ່ງປີ ສໍາລັບເປັນເຄື່ອງບູຊາທີ່ເຜົາໄໝ້,
ແລະແບ້ໜຶ່ງຕົວຈາກແບ້ທັງຫຼາຍກ່ຽວກັບບາບ. ແລະສໍາລັບເຄື່ອງບູຊາສັນຕິບູຊາ:
ແມ່ງົວສອງໂຕ, ແກະຜູ້ຫ້າໂຕ, ແບ້ຜູ້ຫ້າໂຕ, ລູກແກະແມ່ອາຍຸປີດຽວຫ້າໂຕ.
ນີ້ແມ່ນເຄື່ອງຖວາຍຂອງອາຄີເອເຊີ ລູກຊາຍອາມິຊາດາຍ.

ໃນວັນທີ່ສິບເອັດ, ຜູ້ປົກຄອງຂອງລູກຫຼານອາເຊີ ຄື ຟາເກເອນ ລູກຊາຍຂອງເອຄຣານ.
ຂອງຂວັນຂອງລາວ ຄື ຖ້ວຍເງິນໜຶ່ງອັນ ນໍ້າໜັກຮ້ອຍສາມສິບ, ຖ້ວຍເງິນໜຶ່ງອັນ
ເຈັດສິບເຊເກນຕາມເຊເກນບໍລິສຸດ,
ທັງສອງອັນເຕັມດ້ວຍແປ້ງລະອຽດທີ່ປະສົມກັບນໍ້າມັນສໍາລັບການບູຊາ.
ທ່ຽວຖ້ວຍໃສ່ເຄື່ອງຫອມໜຶ່ງອັນ ທີ່ເປັນຄໍາ ນໍ້າໜັກສິບ ເຕັມໄປດ້ວຍເຄື່ອງຫອມ.
ລູກງົວໜຶ່ງຕົວຈາກຝູງງົວ, ແກະຜູ້ໜຶ່ງຕົວ,
ລູກແກະອາຍຸໜຶ່ງປີໜຶ່ງຕົວສໍາລັບເຄື່ອງບູຊາທີ່ເຜົາໄໝ້,
ແລະແບ້ໜຶ່ງຕົວຈາກແບ້ທັງຫຼາຍກ່ຽວກັບບາບ.
ແລະສໍາລັບເຄື່ອງບູຊາແຫ່ງຄວາມລອດພົ້ນ: ແມ່ງົວສອງໂຕ, ແກະຜູ້ຫ້າໂຕ, ແບ້ຜູ້ຫ້າໂຕ,

ລູກແກະແມ່ອາຍຸປົດຽວຫ້າໂຕ. ນີ້ແມ່ນເຄື່ອງຖວາຍຂອງຟາເກລ ລູກຊາຍເອຄຣານ.

ໃນວັນທີ່ສິບສອງ, ຜູ້ປົກຄອງຂອງລູກຫລານນັບທາລີ ຄື ອາຄິເຣ ລູກຊາຍຂອງເອນານ.

ຂອງຂວັນຂອງລາວ ແມ່ນຖາດເງິນໜຶ່ງອັນ ນ້ຳໜັກຮ້ອຍສາມສິບ, ຖ້ວຍເງິນໜຶ່ງອັນ

ນ້ຳໜັກເຈັດສິບເຊເກນຕາມເຊເກນບໍລິສຸດ,

ທັງສອງອັນເຕັມໄປດ້ວຍແປ້ງລະອຽດທີ່ປະສົມກັບນ້ຳມັນສຳລັບການບູຊາ.

ທ່ຽວບູຊາຄຳໜຶ່ງອັນ ສິບ (ຫົວໜ່ວຍ) ເຕັມໄປດ້ວຍທູບ ລູກງົວໜຶ່ງຕົວຈາກຝູງງົວ,

ແກະຜູ້ໜຶ່ງຕົວ, ລູກແກະອາຍຸໜຶ່ງປີໜຶ່ງຕົວສຳລັບເຄື່ອງບູຊາທີ່ເຜົາໄໝ້,

ແລະແບ້ໜຶ່ງຕົວຈາກແບ້ທັງຫຼາຍກ່ຽວກັບບາບ.

ແລະສຳລັບເຄື່ອງບູຊາແຫ່ງຄວາມສະຫງົບ: ແມ່ງົວສອງໂຕ, ແກະຜູ້ຫ້າໂຕ, ແບ້ຜູ້ຫ້າໂຕ,

ລູກແກະແມ່ອາຍຸປົດຽວຫ້າໂຕ. ນີ້ແມ່ນເຄື່ອງຖວາຍຂອງອາຄິເຣ ລູກຊາຍຂອງເອນານ.

ນີ້ແມ່ນການອຸທິດແທ່ນບູຊາໃນວັນທີ່ເຈີມມັນ, ຈາກຜູ້ປົກຄອງລູກຊາຍອິດສະຣາເອນ:

ຖາດເງິນສິບສອງ, ຖ້ວຍເງິນສິບສອງ, ທີ່ເຜົາເຄື່ອງຫອມຄຳສິບສອງ.

ຖ້ວຍໜຶ່ງໜັກຮ້ອຍສາມສິບເຊເກນ, ແລະ ຈານໜຶ່ງໜັກເຈັດສິບເຊເກນ,

ເງິນທັງໝົດຂອງພາຊະນະເຫຼົ່ານີ້ມີສອງພັນສີ່ຮ້ອຍເຊເກນ, ຕາມເຊເກນບໍລິສຸດ.

ເຄື່ອງຈຸດທູບທອງຄຳສິບສອງໃບເຊິ່ງເຕັມໄປດ້ວຍເຄື່ອງຫອມ,

ທອງຄຳທັງໝົດຂອງເຄື່ອງຈຸດທູບມີນ້ຳໜັກຮ້ອຍຊາວເຊເກນ.

ງົວທັງໝົດທີ່ເປັນເຄື່ອງບູຊາທີ່ເຜົາໄໝ້ມີ ລູກງົວສິບສອງໂຕ, ແກະຜູ້ສິບສອງໂຕ,

ລູກແກະອາຍຸປົດຽວສິບສອງໂຕ ພ້ອມດ້ວຍເຄື່ອງບູຊາຂອງພວກມັນ ແລະ

ເຄື່ອງບູຊາດົມຂອງພວກມັນ, ແລະ ແບ້ຜູ້ສິບສອງໂຕສຳລັບເຄື່ອງບູຊາລົບລ້າງບາບ.

ງົວທັງໝົດສຳລັບການເສຍສະຫຼະແຫ່ງຄວາມລອດພົ້ນ: ງົວແມ່ຊາວສີໂຕ,

ແກະຜູ້ຫົກສິບໂຕ, ແບ້ຜູ້ອາຍຸປົດຽວຫົກສິບໂຕ,

ລູກເກະແມ່ອາຍຸປົດຽວທີ່ບໍ່ມີຕຳໜິຫົກສິບໂຕ. ນີ້ແມ່ນການອຸທິດແທ່ນບູຊາ
ຫຼັງຈາກການເຕັມມືຂອງລາວ ແລະ ຫຼັງຈາກການເຈີມລາວແລ້ວ.

ໃນຕອນທີ່ໂມເຊເຂົ້າໄປໃນເຕັ້ນແຫ່ງການເປັນພະຍານເພື່ອເວົ້າກັບພຣະອົງ,
ລາວໄດ້ຍິນສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກຳລັງເວົ້າກັບລາວຈາກເທິງບ່ອນລົບລ້າງບາບ,
ທີ່ຢູ່ເທິງຫົບແຫ່ງການເປັນພະຍານ, ລະຫວ່າງເຄຣູບທັງສອງ,
ແລະພຣະອົງກຳລັງເວົ້າກັບລາວ.

໘

ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບໂມເຊວ່າ: ຈົ່ງກ່າວກັບອາໂຣນ ແລະເຈົ້າຈະເວົ້າກັບລາວວ່າ,
ເມື່ອເຈົ້າຕັ້ງໂຄມໄຟຂຶ້ນ, ໂຄມໄຟທັງເຈັດຈະໃຫ້ແສງສະຫວ່າງໄປທາງໜ້າຂອງຄ້ານໂຄມໄຟ.
ແລະ ອາໂຣນໄດ້ເຮັດດັ່ງນັ້ນ, ຈາກສ່ວນໜຶ່ງຕາມໜ້າຂອງຄ້າຕະເກຽງ
ລາວໄດ້ຕິດໂຄມໄຟຂອງມັນ, ດັ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັ່ງແກ່ໂມເຊ.
ແລະນີ້ແມ່ນການກໍ່ສ້າງຂອງຄ້າຕະເກຍ: ທອງແຂງ, ກ້ານຂອງມັນ ແລະ ດອກກົກຂອງມັນ,
ແຂງທັງໝົດ, ຕາມຮູບແບບທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສະແດງໃຫ້ໂມເຊ,
ດັ່ງນັ້ນລາວຈຶ່ງເຮັດຄ້າຕະເກຍ.

ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໄດ້ກ່າວ ຕໍ່ ໂມເຊ ວ່າ,
ຈົ່ງເອົາພວກເລວີອອກມາຈາກທ່າມກາງລູກຫຼານອິດສະລາເອນ,
ແລະຊຳລະພວກເຂົາໃຫ້ບໍລິສຸດ. ແລະເຈົ້າຈະເຮັດການຊຳລະຂອງພວກເຂົາດັ່ງນີ້:
ເຈົ້າຈະປົດນ້ຳຊຳລະໃສ່ພວກເຂົາ, ແລະມົດໂກນຈະຖືກໃຊ້ທົ່ວທຸກຮ່າງກາຍຂອງພວກເຂົາ,
ແລະພວກເຂົາຈະຊັກເຄື່ອງນຸ່ງຂອງພວກເຂົາ, ແລະພວກເຂົາຈະສະອາດ.

ແລະເຂົາເຈົ້າຈະເອົາລູກງົວໜຶ່ງຕົວຈາກຝູງງົວ,
ແລະເຄື່ອງບູຊາຂອງມັນຄືແປ້ງລະອຽດທີ່ປິ່ນກັບນ້ຳມັນ, ແລະລູກງົວອາຍຸປີໜຶ່ງຈາກຝູງງົວ
ເຈົ້າຈະເອົາໄວ້ສຳລັບບາບ. ແລະເຈົ້າຈະນຳເອົາພວກເລວີມາຕໍ່ໜ້າເດັ່ນແຫ່ງພະລັງພະຍານ,
ແລະເຈົ້າຈະຊຸມນຸມຊຸມນຸມຊົນທັງໝົດຂອງລູກຊາຍອິດສະລາເອນ,
ແລະເຈົ້າຈະນຳເອົາພວກເລວີມາຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ແລະພວກລູກຊາຍອິສຣາເອນຈະວາງມືຂອງພວກເຂົາເທິງພວກເລວີ,
ແລະອາໂຣນຈະແຍກຄົນເລວີອອກເປັນຂອງຖວາຍຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈາກບັນດາລູກຊາຍ
ອິສຣາເອນ, ແລະພວກເຂົາຈະເປັນຜູ້ເຮັດວຽກງານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.
ແຕ່ພວກເລວີຈະວາງມືຂອງເຂົາເຈົ້າເທິງຫົວຂອງລູກງົວ,
ແລະເຈົ້າຈະເຮັດໜຶ່ງເປັນເຄື່ອງບູຊາສຳລັບບາບ,
ແລະອີກໜຶ່ງເປັນເຄື່ອງເຜົາບູຊາຖວາຍແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ເພື່ອລົບລ້າງບາບໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ.

ແລະເຈົ້າຈະຕັ້ງພວກເລວີໄວ້ຕໍ່ໜ້າພຣະເຈົ້າ, ແລະຕໍ່ໜ້າອາໂຣນ,
ແລະຕໍ່ໜ້າບຸດຊາຍຂອງລາວ, ແລະເຈົ້າຈະມອບພວກເຂົາເປັນເຄື່ອງຖວາຍຕໍ່ໜ້າພຣະເຈົ້າ.
ແລະເຈົ້າຈະແຍກພວກເລວີອອກຈາກກາງລູກຫລານອິສຣາເອນ,
ແລະພວກເຂົາຈະເປັນຂອງເຮົາ. ແລະຫຼັງຈາກນັ້ນ,
ພວກເລວີຈະເຂົ້າມາເຮັດວຽກງານຂອງເດັ່ນພະຍານ, ແລະເຈົ້າຈະຊຳລະພວກເຂົາ,
ແລະເຈົ້າຈະຖວາຍພວກເຂົາຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.
ເພາະວ່າເຫຼົ່ານີ້ຖືກມອບໃຫ້ແກ່ຂ້ານ້ອຍເປັນການຖວາຍຈາກກາງລູກຫຼານອິດສະລາເອນ,
ແທນທີ່ລູກຫຼ້ກທັງໝົດທີ່ເປີດຄອກທຸກຄອກຈາກລູກຫຼານອິດສະລາເອນ,
ຂ້ານ້ອຍໄດ້ເອົາພວກເຂົາມາເປັນຂອງຂ້ານ້ອຍ.
ເພາະວ່າລູກຫົວປີທຸກຄົນໃນບັນດາລູກຊາຍອິດສະລາເອນເປັນຂອງຂ້ອຍ,

ຕັ້ງແຕ່ມະນຸດຈົນເຖິງສັດລ້ຽງ. ໃນມື້ທີ່ຂ້ອຍໂຈມຕີລູກຫົວປີທຸກຄົນໃນແຜ່ນດິນອີຢິບ,
ຂ້ອຍໄດ້ຊຳລະພວກເຂົາໄວ້ເປັນຂອງຂ້ອຍ.

ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ເອົາພວກເລວີແທນລູກຫົວປີທັງໝົດໃນບັນດາບຸດຊາຍອິດສະລາເອນ.

ແລະຂ້ອຍໄດ້ມອບພວກເລວີເປັນຂອງຖວາຍທີ່ຖືກມອບໃຫ້ແກ່ອາໂຮນແລະບຸດຊາຍຂອງລາ
ວຈາກກາງບຸດຊາຍອິດສະຣາເອນ,

ເພື່ອເຮັດວຽກງານຂອງບຸດຊາຍອິດສະຣາເອນໃນເດີນແຫ່ງພະຍານ,

ແລະເພື່ອໄຖ່ບາບໃຫ້ແກ່ບຸດຊາຍອິດສະຣາເອນ,

ແລະຈະບໍ່ມີໃນບຸດຊາຍອິດສະຣາເອນຜູ້ທີ່ເຂົ້າໄກ້ສິ່ງສັກສິດ.

ແລະໂມເຊ ແລະອາໂຮນ

ແລະຊຸມນຸມຊົນທັງໝົດຂອງລູກຫຼານອິດສະຣາເອນໄດ້ເຮັດແກ່ຄົນເລວີດັ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ໄດ້ສັ່ງໂມເຊກ່ຽວກັບຄົນເລວີ, ລູກຫຼານອິດສະຣາເອນໄດ້ເຮັດແກ່ເຂົາເຈົ້າດັ່ງນັ້ນ.

ແລະພວກເລວີໄດ້ຊຳລະຕົນເອງ ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ຊັກເສື້ອຜ້າ,

ແລະອາໂຮນໄດ້ຖວາຍເຂົາເຈົ້າເປັນເຄື່ອງຖວາຍຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,

ແລະອາໂຮນໄດ້ລົບລ້າງບາບກ່ຽວກັບເຂົາເຈົ້າເພື່ອຊຳລະເຂົາເຈົ້າ. ແລະຫຼັງຈາກສິ່ງເຫຼົ່ານີ້,

ພວກເລວີໄດ້ເຂົ້າໄປປະຕິບັດພາລະກິດຂອງເຂົາເຈົ້າໃນພະເດີນແຫ່ງພະຍານຕໍ່ໜ້າອາໂຮນ

ແລະຕໍ່ໜ້າບຸດຊາຍຂອງລາວ, ດັ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັ່ງແກ່ໂມເຊກ່ຽວກັບພວກເລວີ,

ເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຮັດດັ່ງນັ້ນແກ່ເຂົາເຈົ້າ.

ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບໂມເຊວ່າ ນີ້ແມ່ນກ່ຽວກັບຊາວເລວີ:

ຕັ້ງແຕ່ອາຍຸຊາວຫ້າປີຂຶ້ນໄປ, ພວກເຂົາຈະເຂົ້າມາປະຕິບັດໜ້າທີ່ໃນເດີນແຫ່ງພະຍານ.

ແລະເມື່ອອາຍຸຫ້າສິບປີ ຈະອອກຈາກການປະຕິບັດໜ້າທີ່ ແລະບໍ່ເຮັດວຽກອີກຕໍ່ໄປ ແລະ

ພີ່ນ້ອງຂອງລາວຈະຮັບໃຊ້ໃນເດີນແຫ່ງພະຍານເພື່ອຮັກສາຍາມ, ແຕ່ບໍ່ເຮັດວຽກງານ,

ເຈົ້າຈະເຮັດດັ່ງນັ້ນກັບຄົນເລວີໃນການຍາມຂອງເຂົາເຈົ້າ.

ລ

ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວຕໍ່ໂມເຊໃນຖິ່ນທຸລະກັນດານຊີນາຍ
ໃນປີທີ່ສອງຫຼັງຈາກທີ່ເຂົາເຈົ້າອອກມາຈາກແຜ່ນດິນອີຢິບ ໃນເດືອນທໍາອິດ ວ່າ ຂ້ອຍເວົ້າວ່າ,
ໃຫ້ລູກຫລານອິດສະຣາເອນຈັດພິທີປັດສະຄາຕາມເວລາທີ່ກໍານົດໄວ້,
ໃນວັນທີສິບສີ່ຂອງເດືອນທີໜຶ່ງໃນຕອນແລງ, ເຈົ້າຈະເຮັດມັນຕາມເວລາທີ່ກໍານົດ,
ຕາມກົດໝາຍຂອງມັນ, ແລະຕາມການຕິຄວາມໝາຍຂອງມັນ.
ແລະໂມເຊໄດ້ເວົ້າກັບລູກຫລານອິດສະຣາເອນໃຫ້ເຮັດເທດສະການປັດສະຄາໃນວັນທີສິບສີ່ຂອງເດືອນໃນຖິ່ນກັນດານຊີນາຍ. ດັ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສັ່ງໂມເຊ,
ລູກຫຼານອິດສະຣາເອນກໍໄດ້ເຮັດຕາມນັ້ນ.

ແລະຜູ້ຊາຍເຫຼົ່ານັ້ນທີ່ບໍ່ສະອາດເພາະສໍາຜັດກັບຄົນຕາຍໄດ້ມາເຖິງ,
ແລະພວກເຂົາບໍ່ສາມາດຖືເທດສະການປັດສະຄາໃນມື້ນັ້ນໄດ້,
ແລະພວກເຂົາໄດ້ເຂົ້າມາຕໍ່ໜ້າໂມເຊແລະອາໂຣນໃນມື້ນັ້ນ. ແລະຊາຍເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ເວົ້າຕໍ່ລາວວ່າ,
ພວກເຮົາບໍ່ສະອາດເພາະວິນຍານຂອງຄົນ,
ດັ່ງນັ້ນພວກເຮົາບໍ່ຄວນລົ້ມເຫລວທີ່ຈະຖວາຍຂອງຂວັນແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕາມເວລາທີ່ກໍານົດໄວ້ທ່າມກາງລູກຫຼານອິດສະຣາເອນບໍ່? ແລະໂມເຊໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ, ຈົ່ງຢືນຢູ່ທີ່ນີ້,
ແລະຂ້ອຍຈະໄດ້ຍິນສິ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະສັ່ງກ່ຽວກັບພວກເຈົ້າ.
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບໂມເຊວ່າ ເວົ້າກັບລູກຊາຍອິດສະຣາເອນວ່າ:
ຄົນໃດຄົນໜຶ່ງທີ່ຖ້າກາຍເປັນບໍ່ສະອາດເພາະວິນຍານຂອງຄົນ, ຫຼືຢູ່ໃນທາງໄກຈາກເຈົ້າ,
ຫຼືຢູ່ໃນຊົ່ວອາຍຸຄົນຂອງເຈົ້າ,

ແລະຈະເຮັດເທດສະການປັດສະຄາຖວາຍແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃນເດືອນທີສອງໃນວັນທີສິບສີ່,
ໃນຕອນແລງພວກເຂົາຈະເຮັດມັນ, ແລະພວກເຂົາຈະກິນມັນກັບເຂົ້າຈີ່ມີເຊື້ອແລະຜັກຂົມ.
ເຂົາເຈົ້າຈະບໍ່ປະໄວ້ມັນຈາກຕອນເຊົ້າ, ແລະເຂົາເຈົ້າຈະບໍ່ຂຽວກະດູກຂອງມັນ,
ເຂົາເຈົ້າຈະເຮັດມັນຕາມກົດໝາຍຂອງປັດສະຄາ. ແລະຄົນໃດທີ່ສະອາດ
ແລະບໍ່ໄດ້ຢູ່ໃນທາງໄກ ແຕ່ລັມເຫລວທີ່ຈະເຮັດການປັດສະຄາ,
ວິນຍານນັ້ນຈະຖືກຕັດອອກຈາກປະຊາຊົນຂອງມັນ,
ເພາະວ່າເຂົາບໍ່ໄດ້ຖວາຍຂອງຂວັນແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕາມເວລາທີ່ກຳນົດໄວ້;
ຄົນນັ້ນຈະຮັບບາບຂອງເຂົາ. ຖ້າຄົນຕ່າງຕ້າວເຂົ້າມາຫາເຈົ້າທັງຫຼາຍໃນແຜ່ນດິນຂອງເຈົ້າ
ແລະ
ເຮັດເທດສະການປັດສະຄາຖວາຍແດ່ພຣະເຈົ້າຕາມກົດໝາຍຂອງເທດສະການປັດສະຄາ
ແລະ ຕາມລະບຽບການຂອງມັນ, ກໍ່ໃຫ້ເຂົາເຮັດມັນ.
ກົດໝາຍອັນດຽວຈະມີສຳລັບເຈົ້າທັງຫຼາຍ, ສຳລັບຄົນຕ່າງຕ້າວ ແລະ
ສຳລັບຄົນພື້ນເມືອງຂອງແຜ່ນດິນ.

ແລະໃນວັນທີ່ເດີນຖືກຕັ້ງຂຶ້ນ, ເມກໄດ້ປົກຄຸມເດີນ, ເຮືອນແຫ່ງພະຍານ,
ແລະໃນຕອນແລງມີສິ່ງທີ່ຄືກັບຮູບຮ່າງຂອງໄຟຢູ່ເທິງເດີນຈົນກ່ວາເຊົ້າ.
ດັ່ງນັ້ນມັນເປັນຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ, ເມກປົກຄຸມມັນໃນກາງເວັນ, ແລະຮູບຮ່າງຂອງໄຟໃນກາງຄືນ.
ແລະເມື່ອເມກຂຶ້ນໄປຈາກເດີນແລ້ວ,
ຫຼັງຈາກນັ້ນບັນດາລູກຊາຍອິດສະຣາເອນກໍ່ອອກເດີນທາງ,
ແລະໃນສະຖານທີ່ໃດທີ່ເມກຢຸດຢູ່, ບັນດາລູກຊາຍອິດສະຣາເອນກໍ່ຕັ້ງຄ່າຍຢູ່ທີ່ນັ້ນ.
ຍ້ອນຄຳສັ່ງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ລູກຫຼານອິດສະຣາເອນຈະຕັ້ງຄ່າຍ,
ແລະຍ້ອນຄຳສັ່ງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ເຂົາເຈົ້າຈະອອກເດີນທາງ.
ທຸກມື້ທີ່ເມກປົກຄຸມເທິງເດີນ, ລູກຫຼານອິດສະຣາເອນຈະຕັ້ງຄ່າຍ.

ແລະເມື່ອເມກຢູ່ເທິງເຕັນຫຼາຍມື້,
ລູກຊາຍອິດສະຣາເອນຈະຮັກສາການເຝົ້າຍາມຂອງພຣະເຈົ້າ,
ແລະພວກເຂົາຈະບໍ່ອອກເດີນທາງ. ແລະມັນຈະເປັນເມື່ອເມກປົກຄຸມເຕັນເປັນຈຳນວນວັນ,
ເຂົາເຈົ້າຈະຕັ້ງຄ່າຍຕາມພຣະສຸລະສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ແລະເຂົາເຈົ້າຈະອອກເດີນທາງຕາມພຣະບັນຊາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.
ແລະມັນຈະເປັນເມື່ອເມກຢູ່ຕັ້ງແຕ່ຕອນແລງຈົນເຖິງຕອນເຊົ້າ, ແລະເມກຂຶ້ນໄປໃນຕອນເຊົ້າ,
ພວກເຂົາຈະອອກເດີນທາງ ບໍ່ວ່າກາງເວັນຫຼືກາງຄືນ.
ເມື່ອເມກປົກຄຸມຢູ່ເທິງນັ້ນເປັນເວລາຫຼາຍວັນຫຼືເປັນເດືອນ,
ພວກລູກຊາຍອິດສະຣາເອນຈະຕັ້ງຄ່າຍ ແລະ ພວກເຂົາຈະບໍ່ອອກເດີນທາງ.
ເພາະວ່າຍ້ອນຄຳສັ່ງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເຂົາເຈົ້າຈຶ່ງອອກເດີນທາງ,
ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຮັກສາການຍາມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຍ້ອນຄຳສັ່ງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໂດຍຜ່ານມື
ຂອງໂມເຊ.

90

ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບໂມເຊວ່າ, ຈົ່ງເຮັດແກເງິນສອງອັນສຳລັບເຈົ້າເອງ
ເຈົ້າຈະເຮັດພວກມັນທີ່ຖືກຕີ, ແລະພວກມັນຈະເປັນຂອງເຈົ້າເພື່ອເອົັນຄືນການຊຸມນຸມ,
ແລະເພື່ອຍົກຄ່າຍທັງຫຼາຍຂຶ້ນ. ແລະເຈົ້າຈະເປົ່າພວກມັນ,
ແລະຊຸມນຸມຊົນທັງໝົດຈະຖືກເຕົ້າໂຮມກັນຢູ່ທີ່ປະຕູຂອງເຕັນພະຍານ.
ຖ້າແຕ່ພວກເຂົາເປົ່າແກໜຶ່ງອັນ,
ບັນດາຜູ້ປົກຄອງຜູ້ນຳທັງໝົດຂອງອິດສະຣາເອນຈະມາຫາເຈົ້າ.
ແລະທ່ານຈະເປົ່າແກເປັນສັນຍານ,
ແລະພວກທີ່ຕັ້ງຄ່າຍຢູ່ທາງທິດຕາເວັນອອກຈະອອກເດີນທາງ,

ແລະເຈົ້າຈະເປົ່າແກສັນຍານທີສອງ, ແລະຄ່າຍທະຫານທີ່ຕັ້ງຢູ່ທາງໃຕ້ຈະອອກເດີນທາງ,
ແລະເຈົ້າຈະເປົ່າແກສັນຍານທີສາມ, ແລະຄ່າຍທະຫານທີ່ຕັ້ງຢູ່ຂ້າງທະເລຈະອອກເດີນທາງ,
ແລະເຈົ້າຈະເປົ່າແກສັນຍານທີສີ່, ແລະຄ່າຍທະຫານທີ່ຕັ້ງຢູ່ທາງເໜືອຈະອອກເດີນທາງ,
ພວກເຂົາຈະເປົ່າແກດ້ວຍສັນຍານໃນການອອກເດີນທາງຂອງພວກເຂົາ.
ແລະເມື່ອທ່ານເຈົ້າເຕົ້າໂຮມຊຸມນຸມ, ທ່ານເຈົ້າຈະເປົ່າແກ, ແຕ່ບໍ່ແມ່ນດ້ວຍສັນຍານພິເສດ.
ແລະລູກຊາຍຂອງອາໂຣນຜູ້ເປັນປະໂລຫິດຈະເປົ່າແກ,
ແລະມັນຈະເປັນກົດລະບຽບນິລັນດອນສໍາລັບທ່ານທັງຫຼາຍຕະຫຼອດຊີວິດຂອງທ່ານ.
ຖ້າແຕ່ທ່ານທັງຫຼາຍອອກໄປສູ່ສົງຄາມໃນແຜ່ນດິນຂອງທ່ານທັງຫຼາຍຕໍ່ສູ້ກັບພວກສັດຕູທີ່
ຕໍ່ຕ້ານທ່ານທັງຫຼາຍ, ແລະທ່ານທັງຫຼາຍເປົ່າແກ,
ແລະທ່ານທັງຫຼາຍຈະຖືກລະນຶກເຖິງດໍາໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ແລະທ່ານທັງຫຼາຍຈະຖືກຊ່ວຍໃຫ້ລອດພົ້ນຈາກພວກສັດຕູຂອງທ່ານທັງຫຼາຍ.
ແລະໃນມື້ແຫ່ງຄວາມຍິນດີຂອງເຈົ້າ, ແລະໃນງານບຸນຂອງເຈົ້າ,
ແລະໃນວັນເດືອນໃໝ່ຂອງເຈົ້າ, ເຈົ້າຈະເປົ່າແກເທິງເຄື່ອງບູຊາທີ່ເຜົາໄໝ້,
ແລະເທິງເຄື່ອງບູຊາແຫ່ງຄວາມລອດຂອງເຈົ້າ,
ແລະມັນຈະເປັນການລະນຶກແກ່ເຈົ້າດໍາໜ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ,
ຂ້ານ້ອຍຄົພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ.

ແລະມັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນໃນປີທີສອງ ໃນເດືອນທີສອງ ວັນທີຊາວຂອງເດືອນ,
ເມກໄດ້ຂຶ້ນໄປຈາກເຕັ້ນແຫ່ງພະຍານ.

ແລະພວກລູກຊາຍອິດສະລາເອນໄດ້ຍົກເດີນທາງພ້ອມກັບເສບຽງຂອງພວກເຂົາເຈົ້າໃນຖິ່ນ
ທຸລະກັນດານຊີນາຍ, ແລະເມກໄດ້ຢືນຢູ່ໃນຖິ່ນທຸລະກັນດານປາລານ.
ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ຍົກຂຶ້ນເປັນຄັ້ງທໍາອິດຍ້ອນສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໂດຍຜ່ານມືຂອງໂມເຊ.

ແລະພວກເຂົາໄດ້ຍົກຄ່າຂອງລູກຊາຍຢູ່ດາຂຶ້ນເປັນທຳອິດພ້ອມກັບກຳລັງຂອງພວກເຂົາ,
ແລະຜູ້ນຳກຳລັງຂອງພວກເຂົາແມ່ນນາຊອນ ລູກຊາຍຂອງອາມີນາດາບ.
ແລະເບີງກຳລັງຂອງເຜົ່າລູກຫລານອິດສາຄາ, ມີນາທານາເອນລູກຊາຍໂຊກາ.
ແລະເບີງກອງທັບຂອງເຜົ່າລູກຫລານເຊບູລູນ ແມ່ນເອລີອັບ ລູກຊາຍຂອງເຮໂລນ.
ແລະພວກເຂົາຈະລື້ອເຕັ້ນ, ແລະພວກລູກຊາຍເກດຊອນ ແລະພວກລູກຊາຍເມຣາຣີ
ຜູ້ທີ່ຍົກເຕັ້ນ ຈະອອກເດີນທາງ.

ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ຍົກຄ່າຂອງຮູເບນຂຶ້ນຕາມລຳດັບພ້ອມກັບກຳລັງຂອງເຂົາເຈົ້າ,
ແລະຢູ່ເບີງກຳລັງຂອງເຂົາເຈົ້າແມ່ນເອລີຊູຣ ລູກຊາຍຂອງເຊຕີເອີຣ
ແລະເບີງກຳລັງຂອງເຜົ່າລູກຊາຍຊີເມໂອນ, ມີຊາລາມີເອນລູກຊາຍຂອງຊູຣິຊາດາຍ.
ແລະເບີງກຳລັງຂອງເຜົ່າລູກຊາຍກາດ, ເອລີຊາຟລູກຊາຍຂອງຣາກູເອນ.
ແລະລູກຊາຍຂອງໂຄຣາທຈະອອກເດີນທາງໂດຍຍົກຖືສິ່ງບໍລິສຸດ,
ແລະພວກເຂົາຈະຕັ້ງເຕັ້ນຈົນກວ່າພວກເຂົາຈະມາຮອດ.
ແລະພວກເຂົາຈະຕັ້ງອອກຕາມລຳດັບຄ່າຍຂອງເອຟຣາອິມພ້ອມດ້ວຍກຳລັງຂອງພວກເຂົາ,
ແລະເບີງກຳລັງຂອງພວກເຂົາແມ່ນເອລີຊາມາລູກຊາຍຂອງອັມມິຣຸດ.

ແລະເບີງກຳລັງຂອງເຜົ່າລູກຊາຍມະນັດເຊ, ກາມາລີເອນລູກຊາຍຂອງຟາຕັດຊູ.
ແລະເບີງກຳລັງຂອງເຜົ່າລູກຊາຍເບັນຢາມິນ, ອາບິດານລູກຂອງກິເດໂອນີ.
ແລະພວກເຂົາຈະອອກເດີນທາງຕາມລຳດັບຄ່າຍຂອງລູກຊາຍຕານ,
ເປັນຄ່າຍສຸດທ້າຍຂອງຄ່າຍທັງໝົດ, ພ້ອມດ້ວຍກຳລັງຂອງພວກເຂົາ,
ແລະເບີງກຳລັງຂອງພວກເຂົາແມ່ນອາຫີເອເຊີບຸດຂອງອາມິຊັດໄດ.
ແລະເບີງກຳລັງຂອງເຜົ່າລູກຊາຍອາເຊີ, ຟາເກເອນລູກຊາຍຂອງເອຄຣານ.
ແລະເບີງກຳລັງຂອງເຜົ່າລູກຊາຍນັບທາລີ, ອາຄີເຣລູກຊາຍຂອງເອນານ.

ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນກອງທັບຂອງລູກຊາຍອິດສະລາເອນ,
ແລະພວກເຂົາໄດ້ອອກເດີນທາງດ້ວຍກຳລັງຂອງພວກເຂົາ.

ແລະໂມເຊກ່າວແກ່ໂຮບັບ ລູກຊາຍຂອງຮາກເອນ ຊາວມິດຽນ

ພີ່ນ້ອງທາງການແຕ່ງງານຂອງໂມເຊວ່າ:

ພວກເຮົາກຳລັງອອກເດີນທາງໄປສູ່ສະຖານທີ່ທີ່ພຣະເຈົ້າກ່າວວ່າ ນີ້ເຮົາຈະໃຫ້ແກ່ພວກເຈົ້າ.

ມາກັບພວກເຮົາເທີນ, ແລະພວກເຮົາຈະປະຕິບັດຕິດຕໍ່ເຈົ້າ,

ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວສິ່ງດີກ່ຽວກັບອິດສະຣາເອນ. ແລະລາວເວົ້າກັບລາວວ່າ,

ຂ້ອຍຈະບໍ່ໄປ, ແຕ່ຂ້ອຍຈະກັບໄປຫາແຜ່ນດິນຂອງຂ້ອຍ ແລະ ຄົນເຜົ່າພັນຂອງຂ້ອຍ. ແລະ

ລາວໄດ້ເວົ້າວ່າ, ຢ່າປະຖິ້ມພວກເຮົາ, ເພາະວ່າເຈົ້າໄດ້ຢູ່ກັບພວກເຮົາໃນຖິ່ນທຸລະກັນດານ,

ແລະ ເຈົ້າຈະເປັນຄົນແກ່ໃນບັນດາພວກເຮົາ. ແລະມັນຈະເປັນ ຖ້າທ່ານໄປກັບພວກເຮົາ,

ແລະມັນຈະເປັນສິ່ງດີເຫຼົ່ານັ້ນທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະເຮັດຕິດແກ່ພວກເຮົາ,

ແລະພວກເຮົາຈະເຮັດຕິດແກ່ທ່ານ.

ແລະພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ອອກເດີນທາງຈາກພູຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເປັນທາງສາມມື້,

ແລະຫົບພັນທະສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ໄປນຳໜ້າພວກເຂົາເຈົ້າເປັນທາງສາມມື້ເພື່ອ

ຊອກຫາບ່ອນພັກຜ່ອນໃຫ້ພວກເຂົາເຈົ້າ. ແລະມັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນໃນເວລາຍົກຫົບຂຶ້ນ,

ແລະໂມເຊໄດ້ກ່າວວ່າ, ຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າຕື່ນຂຶ້ນ, ແລະຂໍໃຫ້ສັດຕູຂອງພຣະອົງກະຈັດກະຈາຍໄປ,

ຂໍໃຫ້ທຸກຄົນທີ່ກຽດຊັງພຣະອົງຫນີໄປ. ແລະໃນເວລາຢຸດພັກ, ທ່ານໄດ້ເວົ້າວ່າ:

ກັບຄືນມາເຖີດ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ມາຫາຫມີນພັນຄົນຂອງອິດສະຣາເອນ.

ແລະເມກໄດ້ເປັນເງົາຢູ່ເທິງພວກເຂົາໃນເວລາກາງເວັນ,

ໃນຂະນະທີ່ພວກເຂົາຍົກອອກຈາກຄ່າຍ.

ແລະປະຊາຊົນກໍ່ບ່ອນຢ່າງຊົ່ວຮ້າຍຕໍ່ໜ້າພຣະເຈົ້າ, ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ຍິນ,
 ແລະພຣະອົງໄດ້ໂກດດ້ວຍຄວາມໂກດ, ແລະໄຟຈາກພຣະເຈົ້າໄດ້ຈູດຂຶ້ນໃນພວກເຂົາ,
 ແລະໄດ້ເຜົາຜານສ່ວນໜຶ່ງຂອງຄ່າຍ. ແລະປະຊາຊົນໄດ້ຮ້ອງໂຮດໂມເຊ,
 ແລະໂມເຊໄດ້ອະທິຖານຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະໄຟກໍ່ດັບລົງ.
 ແລະຊື່ຂອງສະຖານທີ່ນັ້ນຖືກເອີ້ນວ່າ ໄຟໄໝ້
 ເພາະວ່າໄຟໄດ້ຖືກຈູດຂຶ້ນໃນພວກເຂົາຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.
 ແລະຄົນປະສົມທີ່ຢູ່ໃນພວກເຂົາໄດ້ປາຖະໜາຢ່າງແຮງກ້າ,
 ແລະພວກລູກຊາຍອິດສະຣາເອນກໍ່ນັ່ງລົງຮ້ອງໄຫ້, ແລະເຂົາເຈົ້າກ່າວວ່າ,
 ໃຜຈະໃຫ້ອາຫານເນື້ອສັດແກ່ພວກເຮົາ?
 ພວກເຮົາຈື່ຈຳປາທີ່ພວກເຮົາກິນຢູ່ໃນອີຢິບໂດຍບໍ່ເສຍຄ່າ, ແລະແດງກວາ, ແລະແດງໂມ,
 ແລະຜັກກາດຂຽວ, ແລະຫົວຜັກບົວ, ແລະກະທຽມ. ດຽວນີ້
 ຈິດວິນຍານຂອງພວກເຮົາແຫ້ງສະໝໍຽນ, ຕາຂອງພວກເຮົາບໍ່ເຫັນຫຍັງນອກຈາກມັນນາ.
 ແຕ່ມັນນາເປັນຄືກັບເມັດພືດຜັກຊີລາວ, ແລະຮູບລັກສະນະຂອງມັນເປັນຄືກັບແກ້ວປະກາຍ.
 ແລະປະຊາຊົນໄດ້ເດີນທາງໄປມາ ແລະເກັບກຳມັນ, ແລ້ວບົດມັນໃນໂຮງສີ,
 ແລະກູ້ມັນໃນຄວາມ, ແລະຕົ້ມມັນໃນໝໍ້, ແລະເຮັດມັນເປັນເຂົ້າໜົມ,
 ແລະລົດຊາດຂອງມັນແມ່ນຄືກັບເຂົ້າໜົມທີ່ເຮັດຈາກນ້ຳມັນ.
 ແລະເມື່ອຫົວຄຳລົງເທິງຄ່າຍໃນຕອນກາງຄືນ, ມັນນາກໍ່ລົງມາພ້ອມກັບມັນ.

ແລະໂມເຊໄດ້ຍິນສຽງຮ້ອງໄຫ້ຂອງພວກເຂົາຕາມຕະຫຼອດຂອງພວກເຂົາ,
 ແຕ່ລະຄົນຢູ່ປະຕູຂອງລາວ, ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ໂກດດ້ວຍຄວາມໂກດຢ່າງຮຸນແຮງ,
 ແລະຕໍ່ໜ້າໂມເຊມັນແມ່ນຊົ່ວຮ້າຍ. ແລະໂມເຊໄດ້ກ່າວຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າວ່າ,

ເປັນຫຍັງພຣະອົງຈຶ່ງທໍລະມານຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງ,
ແລະເປັນຫຍັງຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ພົບຄວາມກະລຸນາຕໍ່ໜ້າພຣະອົງ,
ທີ່ພຣະອົງວາງພາລະຂອງປະຊາຊົນນີ້ໄວ້ເທິງຂ້າພະເຈົ້າ?
ບໍ່ແມ່ນຂ້ອຍທີ່ຖືພາໃນທ້ອງປະຊາຊົນທັງໝົດນີ້, ຫຼືບໍ່ແມ່ນຂ້ອຍທີ່ເກີດພວກເຂົາ;
ເປັນຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງເວົ້າກັບຂ້ອຍວ່າ, ຈົ່ງອຸ້ມລາວໄວ້ໃນອົກຂອງເຈົ້າ,
ຄືກັບແມ່ນົມທີ່ອຸ້ມເດັກທີ່ກິນນົມ,
ເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນທີ່ເຈົ້າສາບານໄວ້ກັບບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຂົາ?
ຂ້ອຍຈະເອົາເນື້ອມາຈາກໃສເພື່ອໃຫ້ປະຊາຊົນທັງໝົດນີ້? ເພາະວ່າພວກເຂົາຮ້ອງໂທ້ຕໍ່ຂ້ອຍ
ເວົ້າວ່າ, ໃຫ້ເນື້ອແກ່ພວກເຮົາເພື່ອພວກເຮົາຈະໄດ້ກິນ.
ຂ້ານ້ອຍຄົນດຽວບໍ່ສາມາດແບກປະຊາຊົນນີ້ໄດ້, ເພາະວ່າຄໍານີ້ໝັກເກີນໄປສໍາລັບຂ້ານ້ອຍ.
ຖ້າເຈົ້າເຮັດແນວນີ້ແກ່ຂ້ອຍ, ຂໍຂ້າຂ້ອຍເສຍດ້ວຍການທໍາລາຍ,
ຖ້າຂ້ອຍໄດ້ພົບຄວາມເມດຕາຈາກເຈົ້າ,
ເພື່ອວ່າຂ້ອຍຈະບໍ່ເຫັນຄວາມທຸກທໍລະມານຂອງຂ້ອຍ.

ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວກັບໂມເຊວ່າ,
ຈົ່ງເກັບກຳຜູ້ຊາຍເຈັດສິບຄົນໃຫ້ຂ້ານ້ອຍຈາກບັນດາຜູ້ເຖົ້າແກ່ຂອງອິດສະຣາເອນ,
ຜູ້ທີ່ເຈົ້າເອງຮູ້ຈັກວ່າເຂົາເຈົ້າເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຜູ້ເຖົ້າແກ່ຂອງປະຊາຊົນແລະເປັນນັກຂຽນເຊັ່ນກັນ,
ແລະເຈົ້າຈະນໍາພວກເຂົາມາຫາເຕັ້ນແຫ່ງພະຍານ, ແລະພວກເຂົາຈະຢືນຢູ່ທີ່ນັ້ນກັບເຈົ້າ.
ແລະຂ້ານ້ອຍຈະລົງມາ ແລະຈະເວົ້າກັບເຈົ້າຢູ່ທີ່ນັ້ນ,
ແລະຂ້ານ້ອຍຈະເອົາວິນຍານທີ່ຢູ່ເທິງເຈົ້າອອກມາ ແລະວາງໄວ້ເທິງພວກເຂົາ,
ແລະພວກເຂົາຈະຊ່ວຍເຈົ້າແບກຄວາມຮັບຜິດຊອບຕໍ່ປະຊາຊົນ,
ແລະເຈົ້າຈະບໍ່ຕ້ອງແບກຄົນດຽວອີກຕໍ່ໄປ. ແລະເຈົ້າຈະເວົ້າຕໍ່ປະຊາຊົນວ່າ,
ຈົ່ງຊໍາລະຕົວເອງໃຫ້ພ້ອມສໍາລັບມື້ອື່ນ, ແລະເຈົ້າຈະໄດ້ກິນຊີ້ນ,

ເພາະວ່າເຈົ້າໄດ້ຮ້ອງໄຫ້ຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໂດຍເວົ້າວ່າ,
ຜູ້ໃດຈະໃຫ້ອາຫານຊີ້ນແກ່ພວກເຮົາ; ເພາະວ່າມັນຕິສຳລັບພວກເຮົາໃນປະເທດອີຢິບ,
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະໃຫ້ຊີ້ນແກ່ເຈົ້າກິນ, ແລະເຈົ້າຈະກິນຊີ້ນ.
ບໍ່ແມ່ນໜຶ່ງວັນທີ່ທ່ານຈະກິນ, ບໍ່ແມ່ນສອງວັນ, ບໍ່ແມ່ນຫ້າວັນ, ບໍ່ແມ່ນສິບວັນ,
ບໍ່ແມ່ນຊາວວັນ, ທ່ານທັງຫລາຍຈະກິນຈົນກວ່າຈະຄົບເດືອນ,
ຈົນກວ່າມັນຈະອອກມາຈາກຮູດັງຂອງທ່ານທັງຫລາຍ,
ແລະມັນຈະເປັນຄວາມຄຽດແຄ້ນແກ່ທ່ານທັງຫລາຍ,
ເພາະວ່າທ່ານທັງຫລາຍໄດ້ບໍ່ເຊື່ອຟັງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຜູ້ທີ່ຢູ່ທ່າມກາງທ່ານທັງຫລາຍ,
ແລະທ່ານທັງຫລາຍໄດ້ຮ້ອງໄຫ້ຕໍ່ໜ້າພຣະອົງໂດຍເວົ້າວ່າ,
ເປັນຫຍັງພວກເຮົາຈຶ່ງອອກມາຈາກປະເທດເອຢິບ? ແລະໂມເຊກ່າວວ່າ,
ປະຊາຊົນຫົກແສນຄົນທະຫານບົກ, ຜູ້ທີ່ຂ້ານ້ອຍຢູ່ທ່າມກາງພວກເຂົາ, ແລະທ່ານກ່າວວ່າ,
ຂ້ານ້ອຍຈະໃຫ້ຊີ້ນແກ່ພວກເຂົາກິນ, ແລະພວກເຂົາຈະກິນເປັນເວລາຫນຶ່ງເດືອນ,
ບໍ່ແມ່ນແກະ ແລະ ງົວຈະຖືກຂ້າໃຫ້ພວກເຂົາ, ແລະມັນຈະພຽງພໍສຳລັບພວກເຂົາບໍ່?
ຫຼືປາທັງໝົດຂອງທະເລຈະຖືກເກັບກຳໃຫ້ພວກເຂົາ,
ແລະມັນຈະພຽງພໍສຳລັບພວກເຂົາບໍ່? ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕຣັສກັບໂມເຊວ່າ,
ມີຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະບໍ່ພຽງພໍບໍ່? ເຈົ້າຈະຮູ້ແລ້ວວ່າຄຳຂອງເຮົາຈະເກີດຂຶ້ນກັບເຈົ້າຫຼືບໍ່.

ແລະໂມເຊອອກໄປ ແລະເວົ້າຕໍ່ປະຊາຊົນດ້ວຍພຣະທຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ແລະເກັບກຳຜູ້ຊາຍເຈັດສິບຄົນຈາກບັນດາຜູ້ເຖົ້າແກ່ຂອງປະຊາຊົນ,
ແລະລາວໄດ້ຕັ້ງເຂົາເຈົ້າໄວ້ອ້ອມຮອບພະລັງ. ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ລົງມາໃນເມກ
ແລະໄດ້ເວົ້າກັບລາວ ແລະໄດ້ເອົາວິນຍານທີ່ຢູ່ເທິງລາວອອກໄປ
ແລະໄດ້ວາງໄວ້ເທິງຜູ້ຊາຍເຈັດສິບຄົນທີ່ເປັນຜູ້ເຖົ້າ, ແລະເມື່ອວິນຍານໄດ້ພັກຢູ່ເທິງພວກເຂົາ
ພວກເຂົາກໍ່ເວົ້າພະຍາກອນ ແລະບໍ່ໄດ້ເວົ້າອີກຕໍ່ໄປ. ແລະມີຊາຍສອງຄົນຖືກປະໄວ້ໃນຄ່າຍ,

ຄົນໜຶ່ງຊື່ເອນດາດ ແລະຄົນທີສອງຊື່ໂມດາດ. ວິນຍານໄດ້ພັກຢູ່ເທິງພວກເຂົາ, ແລະເຂົາເຈົ້າເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຢູ່ໃນບັນຊີຜູ້ທີ່ລົງທະບຽນ, ແຕ່ເຂົາເຈົ້າບໍ່ໄດ້ມາຫາເຕັ້ນ, ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ເວົ້າພະຍາກອນຢູ່ໃນຄ່າຍ. ແລະຊາຍໜຸ່ມໄດ້ວົງເຂົ້າໄປລາຍງານໂມເຊ ແລະເວົ້າວ່າ, ເອນດາດ ແລະໂມດາດກຳລັງເປັນຜູ້ປະກາດພະຄຳຢູ່ໃນຄ່າຍ. ແລະໂຢຊົວລູກຊາຍຂອງນູນ, ຜູ້ທີ່ຢືນຢູ່ຂ້າງໂມເຊ, ຜູ້ທີ່ຖືກເລືອກ, ໄດ້ຕອບວ່າ, ເຈົ້ານາຍໂມເຊ, ຈົ່ງຢຸດພວກເຂົາເສຍ. ແລະໂມເຊກ່າວກັບລາວວ່າ, ເຈົ້າອິດສາຂ້ອຍບໍ່? ແລະຂໍໃຫ້ປະຊາຊົນທັງໝົດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເປັນຜູ້ປະກາດພຣະວາຈາ, ເມື່ອພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າປະທານພຣະວິນຍານຂອງພຣະອົງເທິງພວກເຂົາ! ແລະ ໂມເຊ ກໍ່ໄປເຂົ້າ ໃນຄ່າຍ ພ້ອມກັບພວກຜູ້ເຖົ້າຂອງອິດສະຣາເອນ.

ແລະວິນຍານໄດ້ອອກໄປຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະນຳນົກກະທາຂ້າມມາຈາກທະເລ, ແລະວາງມັນເທິງຄ່າຍ, ທາງໜຶ່ງມີຈາກທິດນີ້ ແລະທາງໜຶ່ງມີຈາກທິດນີ້, ອ້ອມຮອບຄ່າຍ, ສູງປະມານສອງສອກຈາກພື້ນດິນ.

ແລະປະຊາຊົນລຸກຂຶ້ນເກັບກຳນົກກະທາຕະຫຼອດມື້ທັງໝົດ ແລະຕະຫຼອດກາງຄືນທັງໝົດ ແລະຕະຫຼອດມື້ຕໍ່ໄປທັງໝົດ, ຄົນທີ່ເກັບໄດ້ໜ້ອຍທີ່ສຸດກໍ່ເກັບໄດ້ສິບຖັງ, ແລະເຂົາເຈົ້າຕາກແຫ້ງໄວ້ສຳລັບຕົນເອງອ້ອມຮອບຄ່າຍ.

ເນື້ອຍັງຢູ່ໃນແຂ້ວຂອງເຂົາເຈົ້າກ່ອນທີ່ຈະຫາຍໄປ, ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໂກດຮ້າຍຕໍ່ປະຊາຊົນ, ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຕີປະຊາຊົນດ້ວຍການຕີທີ່ໃຫຍ່ຫຼວງຫຼາຍ.

ແລະຊື່ຂອງສະຖານທີ່ນັ້ນຖືກເອີ້ນວ່າ ອານຸສາວະລີແຫ່ງຄວາມປາຖະໜາ ເພາະວ່າຢູ່ທີ່ນັ້ນເຂົາເຈົ້າໄດ້ຝັງປະຊາຊົນທີ່ມີຄວາມປາຖະໜາ.

ປະຊາຊົນເດີນທາງອອກຈາກອານຸສາວະລີແຫ່ງຄວາມປາຖະໜາໄປສູ່ອາເຊໂຣດ, ແລະປະຊາຊົນໄດ້ຢູ່ໃນອາເຊໂຣດ.

ແລະ ມີອີອາມ ແລະ ອາໂຣນ ໄດ້ເວົ້າຕໍ່ວ່າ ໂມເຊ ເພາະວ່າ ຜູ້ຍິງຊາວເອທິໂອເປຍທີ່ ໂມເຊ
ໄດ້ເອົາມາເປັນພັນລະຍາ, ເພາະວ່າ ລາວໄດ້ເອົາຜູ້ຍິງຊາວເອທິໂອເປຍມາເປັນພັນລະຍາ.
ແລະເຂົາເຈົ້າເວົ້າວ່າ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເວົ້າກັບໂມເຊຄົນດຽວບໍ່?
ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຮົາເຊັ່ນກັນບໍ່? ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຍິນ.
ແລະໂມເຊເປັນຄົນຖ່ອມຕົວຫຼາຍທີ່ສຸດໃນບັນດາຄົນທັງໝົດທີ່ຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ.
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກໍ່ຕົວວ່າທັນທີຕໍ່ໂມເຊ, ອາໂຣນ ແລະ ມາຣຽມວ່າ:
ພວກເຈົ້າທັງສາມຄົນຈົ່ງອອກມາໄປຫາເດັນແຫ່ງພະຍານ.
ແລະພວກເຂົາທັງສາມກໍ່ອອກໄປຫາເດັນແຫ່ງພະຍານ,
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກໍ່ລົງມາໃນເສົາເມກ, ແລະຢືນຢູ່ທີ່ປະຕູເດັນແຫ່ງພະຍານ,
ແລະອາໂຣນກັບມີຮຽມຖືກເອີ້ນ, ແລະທັງສອງກໍ່ອອກມາ.
ແລະພຣະອົງຕັດສິນໃຈເວົ້າຕໍ່ພວກເຂົາວ່າ, ຈົ່ງຟັງຄໍາເວົ້າຂອງເຮົາ,
ຖ້າມີຜູ້ປະກາດພະຄໍາຂອງພວກເຈົ້າຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ເຮົາຈະສະແດງຕົວຕໍ່ລາວໃນນິມິດ,
ແລະເຮົາຈະເວົ້າກັບລາວໃນຄວາມຝັນ. ບໍ່ແມ່ນດັ່ງນັ້ນກັບຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາຄືໂມເຊ,
ທ່ານຊື່ສັດໃນທົ່ວເຮືອນຂອງເຮົາ. ຂ້ອຍເວົ້າກັບລາວປາກຕໍ່ປາກໃນຮູບຮ່າງ,
ບໍ່ແມ່ນຜ່ານປິດຖະກໍາ, ແລະລາວໄດ້ເຫັນຄວາມສະຫງ່າລາສີຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ແລ້ວເປັນຫຍັງພວກເຈົ້າຈຶ່ງບໍ່ຢ້ານກົວທີ່ຈະເວົ້າຕໍ່ຕ້ານຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງຂ້ອຍຄືໂມເຊ?
ແລະຄວາມໂກດແຄ້ນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ມາເທິງເຂົາເຈົ້າ, ແລະພຣະອົງກໍ່ໄດ້ເສດໄປ.
ແລະເມກກໍ່ຫັນອອກໄປຈາກເດັນ, ແລະຈົ່ງເບິ່ງ ມີຮຽມເປັນໂລກຮ້າຍຄືກັບຫິມະ,
ແລະອາໂຣນໄດ້ເບິ່ງມີຮຽມ, ແລະຈົ່ງເບິ່ງ ນາງເປັນໂລກຮ້າຍ.
ແລະອາໂຣນໄດ້ເວົ້າກັບໂມເຊວ່າ, ຂ້ານ້ອຍຂໍຮ້ອງ, ເຈົ້ານາຍ, ຂໍຢ່າວາງບາບໃສ່ພວກເຮົາ,
ເພາະວ່າພວກເຮົາໄດ້ກະທຳດ້ວຍຄວາມບໍ່ຮູ້ຕົວ, ເພາະວ່າພວກເຮົາໄດ້ເຮັດບາບ

ຢ່າໃຫ້ກາຍເປັນຄືກັບຄວາມຕາຍ, ຄືກັບການແທ້ງລູກທີ່ອອກມາຈາກມົດລູກຂອງແມ່, ແລະກິນເນື້ອເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງນາງ. ແລະໂມເຊໄດ້ຮ້ອງອອກມາຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເວົ້າວ່າ, ພຣະເຈົ້າ, ຂ້ານ້ອຍຂໍຮ້ອງທ່ານ, ຂໍປັ່ນປົວນາງເທີນ. ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ກໍຕັ້ງ ກັບ ໂມເຊ ວ່າ, ຖ້າ ພໍ່ ຂອງນາງ ຖົ່ມນໍ້າລາຍ ໃສ່ໜ້າ ຂອງນາງ, ນາງ ຈະບໍ່ຖືກອັບອາຍ ເຈັດ ມື້ບໍ່? ໃຫ້ນາງ ຖືກແຍກອອກ ເຈັດ ມື້ ຢູ່ນອກຄ່າຍ, ແລະ ຫຼັງຈາກນັ້ນ ນາງຈິ່ງຈະເຂົ້າມາໄດ້.

ແລະມີຮຽມຖືກແຍກອອກໄປຢູ່ນອກຄ່າຍເປັນເວລາເຈັດວັນ, ແລະປະຊາຊົນບໍ່ໄດ້ອອກເດີນທາງ, ຈົນກວ່າມີຮຽມຈະຖືກຊໍາລະໃຫ້ສະອາດ.

ແລະ ຫຼັງຈາກສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ ປະຊາຊົນໄດ້ອອກເດີນທາງຈາກອາເຊໂຣທ ແລະ ເຂົ້າເຈົ້າໄດ້ຕັ້ງຄ້າຍໃນທະເລຊາຍພາຣານ.

໑໓

ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບໂມເຊວ່າ, ຈົ່ງສົ່ງຜູ້ຊາຍໄປໃຫ້ເຈົ້າເອງ, ແລະໃຫ້ພວກເຂົາສອດແນມແຜ່ນດິນຂອງຊາວຄານາອານທີ່ຂ້ານ້ອຍໃຫ້ແກ່ລູກຊາຍອິດສະຣາ ອເອນເປັນກຳມະສິດ, ເຈົ້າຈະສົ່ງພວກເຂົາໄປຄົນລະໜຶ່ງຕາມເຜົ່າ, ຕາມຕະກຸນບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຂົາ, ທຸກຄົນເປັນຜູ້ນຳຈາກພວກເຂົາ.

ແລະ ໂມເຊໄດ້ສົ່ງພວກເຂົາອອກຈາກຖິ່ນທຸລະກັນດານພາຣານ ຕາມສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ເຫຼົ່ານີ້ທັງໝົດເປັນຜູ້ຊາຍທີ່ເປັນຜູ້ນຳຂອງລູກຫຼານອິສະຣາອເອນ. ແລະເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຊື່ຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຂອງເຜົ່າຮູເບນ, ຊາມູເອນລູກຊາຍຂອງຊັກເຄີ.

ຂອງເຜົ່າຊິເມໂອນ, ຊາຟັດລູກຊາຍຂອງຊູຣີ. ຈາກເຜົ່າຢູດາ, ຄາເລັບລູກຊາຍຂອງເຢໂຟນເນ.
ຈາກເຜົ່າອິດສາຄາ, ອິກາລ ລູກຊາຍຂອງໂຢເຊັບ. ຈາກເຜົ່າເອຟຣາອິມ,
ໂຮເຊອາລູກຊາຍຂອງນູນ. ຈາກເຜົ່າເບັນຢາມິນ, ພານທິລູກຊາຍຂອງຣາຟູ.
ຈາກເຜົ່າເຊບູລຸນ, ກູດີເອນ ລູກຊາຍຂອງຊູດີ. ຈາກເຜົ່າໂຢເຊັບ, ຈາກບຸດຊາຍຂອງມະນັດເຊ,
ກັດຕິບຸດຊາຍຂອງຊູຊີ. ຂອງເຜົ່າດານ, ອາມີເອນລູກຊາຍຂອງເກມາລີ. ຈາກເຜົ່າອາເຊີ,
ຊາທູລູກຊາຍຂອງມິຄາເອນ. ຈາກເຜົ່ານັບທາລີ, ນາບີ ລູກຊາຍຂອງຊາບາຍ. ຂອງເຜົ່າກາດ,
ກູດີເອນລູກຊາຍຂອງມາຄີ. ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຊື່ຂອງຜູ້ຊາຍທີ່ໂມເຊສົ່ງໄປສອດແນມແຜ່ນດິນ,
ແລະໂມເຊໄດ້ຕັ້ງຊື່ໂຮເຊອາລູກຊາຍຂອງນູນວ່າໂຢຊົວ.

ແລະໂມເຊໄດ້ສົ່ງພວກເຂົາໄປສອດແນມແຜ່ນດິນຄານານ, ແລະໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ,
ຈົ່ງຂຶ້ນໄປທາງທະເລຊາຍນີ້, ແລະພວກເຈົ້າຈະຂຶ້ນໄປສູ່ພູເຂົາ
ແລະທ່ານຈະເຫັນແຜ່ນດິນນັ້ນວ່າເປັນແນວໃດ, ແລະປະຊາຊົນທີ່ອາໄສຢູ່ເທິງມັນ,
ວ່າເຂົາເຈົ້າເຂັມແຂງຫຼືອ່ອນແອ, ຫຼືວ່າເຂົາເຈົ້າມີໜ້ອຍຫຼືຫຼາຍ. ແລະ
ແຜ່ນດິນທີ່ເຫຼົ່ານີ້ອາໄສຢູ່ນັ້ນເປັນແນວໃດ, ມັນດີຫຼືຊົ່ວຮ້າຍ, ແລະ
ເມືອງຕ່າງໆທີ່ເຫຼົ່ານີ້ອາໄສຢູ່ນັ້ນເປັນແນວໃດ, ມັນມີກຳແພງຫຼືບໍ່ມີກຳແພງ.
ແລະແຜ່ນດິນເປັນແນວໃດ, ອຸດົມສົມບູນຫຼືອ່ອນແອ, ຖ້າມີຕົ້ນໄມ້ຢູ່ໃນນັ້ນຫຼືບໍ່,
ແລະເຈົ້າຈົ່ງອົດທົນແລ້ວເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບຜົນໄມ້ຈາກແຜ່ນດິນ.
ແລະວັນເຫຼົ່ານັ້ນແມ່ນວັນລະດູໃບໄມ້ປົ່ງ, ເປັນຕົ້ນຂອງອະງຸ່ນ.

ແລະພວກເຂົາໄດ້ຂຶ້ນໄປສອດແນມແຜ່ນດິນຈາກທະເລຊາຍຊິນຈິນເຖິງເຮໂຮບ,
ເຂົ້າໄປຮາມາດ. ແລະພວກເຂົາໄດ້ຂຶ້ນໄປຕາມທະເລຊາຍ
ແລະພວກເຂົາໄດ້ໄປຈົນເຖິງເຮໂຮບຣນ, ແລະຢູ່ທີ່ນັ້ນມີອາຫານ, ເຊໂຊ ແລະທາລໄມ,
ລູກຫຼານຂອງອານາກ, ແລະເຮໂຮບຣນຖືກສ້າງເຈັດປີກ່ອນທານິສແຫ່ງອີຢິບ.

ແລະພວກເຂົາມາຮອດຮ່ອມພູຂອງກຸ່ມອະງຸ່ນ ແລະພວກເຂົາສອດແນມມັນ
ແລະພວກເຂົາຕັດກິ່ງໜຶ່ງກັບກຸ່ມອະງຸ່ນໜຶ່ງກຸ່ມທີ່ຢູ່ເທິງມັນຈາກທີ່ນັ້ນ
ແລະພວກເຂົາຍົກມັນດ້ວຍຄ້ອນ ແລະເອົາໝາກທົບທົມ ແລະໝາກເດື່ອ
ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ຕັ້ງຊື່ສະຖານທີ່ນັ້ນວ່າ ຮ່ອມພູແຫ່ງຊື່ອະງຸ່ນ
ເພາະຊື່ອະງຸ່ນທີ່ລູກຫຼານອິດສະຣາເອນໄດ້ຕັດມາຈາກທີ່ນັ້ນ.
ແລະພວກເຂົາກໍ່ກັບຄືນຈາກທີ່ນັ້ນ ຫຼັງຈາກໄດ້ສຳຫຼວດແຜ່ນດິນເປັນເວລາສີ່ສິບມື້.

ແລະເມື່ອພວກເຂົາໄດ້ໄປແລ້ວ, ພວກເຂົາກໍ່ມາຫາໂມເຊ ແລະ ອາໂຣນ
ແລະມາຫາຊຸມນຸມທັງໝົດຂອງລູກຫຼານອິດສະຣາເອນ ທີ່ທະເລຊາຍປາຣານ ເມືອງກາເດຊ,
ແລະພວກເຂົາໄດ້ຕອບຄຳເຖິງພວກເຂົາ ແລະຕໍ່ຊຸມນຸມທັງໝົດ,
ແລະສະແດງໝາກໄມ້ຂອງແຜ່ນດິນນັ້ນ. ແລະພວກເຂົາໄດ້ເລົ່າໃຫ້ລາວຟັງ ແລະເວົ້າວ່າ:
ພວກເຮົາໄດ້ມາເຖິງແຜ່ນດິນທີ່ທ່ານສົ່ງພວກເຮົາໄປ, ແຜ່ນດິນທີ່ໄຫຼດ້ວຍນົມແລະນ້ຳເຜິ້ງ,
ແລະນີ້ແມ່ນຫມາກໄມ້ຂອງມັນ. ແຕ່ປະຊາຊາດທີ່ອາໄສຢູ່ເທິງມັນນັ້ນກ້າຫານ,
ແລະເມືອງຕ່າງໆມີກຳແພງປ້ອມປ້ອງໃຫຍ່ຫຼາຍ,
ແລະພວກເຮົາໄດ້ເຫັນຊົນລຸ້ນອານາກຢູ່ທີ່ນັ້ນ.
ແລະອາມາເລກອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນທາງພາກໃຕ້, ແລະຊາວຮິດໄຕ, ຊາວຮີໄວ, ຊາວເຢບູດ,
ແລະຊາວອາໂມໄຮອາໄສຢູ່ໃນເຂດພູເຂົາ, ແລະຊາວຄານາອານອາໄສຢູ່ຂ້າງທະເລ
ແລະຂ້າງແມ່ນ້ຳຈໍແດນ. ແລະຄາເລັບໄດ້ປິດປາກປະຊາຊົນຕໍ່ໂມເຊ ແລະເວົ້າກັບລາວວ່າ
ບໍ່ແມ່ນ, ແຕ່ພວກເຮົາຈະຂຶ້ນໄປ ແລະພວກເຮົາຈະຮັບມໍລະດົກມັນ,
ເພາະວ່າພວກເຮົາມີກຳລັງແລະສາມາດຕໍ່ສູ້ກັບພວກເຂົາໄດ້.
ແລະຄົນທີ່ໄດ້ຂຶ້ນໄປພ້ອມກັບລາວເວົ້າວ່າ, ພວກເຮົາຈະບໍ່ຂຶ້ນໄປ,
ເພາະວ່າພວກເຮົາບໍ່ສາມາດຂຶ້ນໄປຫາປະຊາຊາດນັ້ນໄດ້,
ເພາະວ່າເຂົາເຈົ້າເຂັ້ມແຂງກວ່າພວກເຮົາຫຼາຍ.

ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ນຳເອົາລາຍງານທີ່ໜ້າຕົກໃຈກ່ຽວກັບແຜ່ນດິນທີ່ເຂົາເຈົ້າໄດ້ສອດແນມມາບອກຕໍ່ລູກຫຼານອິດສະລາເອນ ໂດຍເວົ້າວ່າ ແຜ່ນດິນທີ່ພວກເຮົາຜ່ານໄປເພື່ອສອດແນມນັ້ນ ເປັນແຜ່ນດິນທີ່ກິນຜູ້ອາໄສຢູ່ໃນນັ້ນ ແລະປະຊາຊົນທັງໝົດທີ່ພວກເຮົາໄດ້ເຫັນໃນນັ້ນ ແມ່ນຜູ້ຊາຍທີ່ມີຮ່າງກາຍໃຫຍ່ໂຕຫຼາຍ ແລະຢູ່ທີ່ນັ້ນພວກເຮົາໄດ້ເຫັນພວກຍັກ, ແລະພວກເຮົາເປັນຄືກັບຕັກແຕນຕໍ່ໜ້າພວກເຂົາ, ແຕ່ພວກເຮົາກໍເປັນດັ່ງນັ້ນຕໍ່ໜ້າພວກເຂົາ.

໑໔

ແລະຊຸມນຸມທັງໝົດໄດ້ຍົກສຽງຂຶ້ນ, ແລະປະຊາຊົນໄດ້ຮ້ອງໄຫ້ຕະຫຼອດຄືນນັ້ນ. ແລະລູກຊາຍອິດສະລາເອນທັງໝົດກໍ່ບ່ຽນຕໍ່ກັບໂມເຊແລະອາໂຣນ, ແລະຊຸມນຸມທັງໝົດໄດ້ເວົ້າຕໍ່ກັບພວກເຂົາວ່າ, ຢ່າງໃດພວກເຮົາຕາຍແລ້ວໃນແຜ່ນດິນອີຢິບ, ຫຼືໃນຖິ່ນທຸລະກັນດານນີ້ຖ້າພວກເຮົາຕາຍແລ້ວ, ແລະເປັນຫຍັງພຣະເຈົ້າຈຶ່ງນຳພວກເຮົາເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນນີ້ເພື່ອລົ້ມໃນສົງຄາມ? ພັນລະຍາຂອງພວກເຮົາແລະລູກນ້ອຍຂອງພວກເຮົາຈະຖືກປ້ອນສະດົມ, ດຽວນີ້ດັ່ງນັ້ນມັນຕົກວ່າທີ່ຈະກັບຄືນໄປອີຢິບ. ແລະເຂົາເຈົ້າເວົ້າກັນວ່າ, ໃຫ້ພວກເຮົາຕັ້ງຜູ້ນຳ ແລະກັບຄືນໄປອີຢິບເທົ່ານັ້ນ. ແລະໂມເຊແລະອາໂຣນກໍໄດ້ລົ້ມລົງຊົງໜ້າຕໍ່ໜ້າຊຸມນຸມຊົນທັງໝົດຂອງລູກຫຼານອິດສະລາເອນ.

ໂຢຊົວລູກຊາຍຂອງນູນ ແລະ ຄາເລັບລູກຊາຍຂອງເຢໂຟນເນ ຜູ້ທີ່ໄດ້ສອດແນມແຜ່ນດິນນັ້ນ, ໄດ້ຂາດເຄື່ອງນຸ່ງຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແລະເຂົາເຈົ້າກ່າວຕໍ່ຊຸມນຸມທັງໝົດຂອງລູກຊາຍອິດສະລາເອນ ເວົ້າວ່າ

ແຜ່ນດິນທີ່ເຮົາໄດ້ສຳຫຼວດນັ້ນ ດຶຫຼາຍຫຼາຍ ຖ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເລືອກພວກເຮົາ, ພຣະອົງຈະນຳພວກເຮົາເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນນີ້, ແລະຈະມອບມັນໃຫ້ແກ່ພວກເຮົາ, ແຜ່ນດິນທີ່ໄຫຼບໍລິບູນດ້ວຍນົມແລະນ້ຳເຜິ້ງ. ແຕ່ຢ່າກາຍເປັນຜູ້ກະບົດຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພວກເຈົ້າຢ່າຢ້ານກົວປະຊາຊົນແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກ, ເພາະວ່າພວກເຂົາເປັນອາຫານແກ່ພວກເຈົ້າ, ເວລາຂອງພວກເຂົາໄດ້ຖອນຫ່າງໄປແລ້ວ, ແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຢູ່ກັບພວກເຮົາ, ຢ່າຢ້ານກົວພວກເຂົາ.

ແລະຊຸມນຸມທັງໝົດໄດ້ເວົ້າວ່າໃຫ້ຂວ້າງຫົນພວກເຂົາ, ແລະສະຫງ່າລາສີຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປາກົດຢູ່ໃນເມກເທິງກະໂຕກແຫ່ງຄຳພະຍານຕໍ່ໜ້າ າລູກຊາຍອິດສະຣາເອນທັງໝົດ. ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ກໍ່ຕັ້ງ ຕໍ່ ໂມເຊ ວ່າ, ຈົນກວ່າ ເມື່ອໃດ ປະຊາຊົນນີ້ ຈິ່ງຈະຢຸດຍົວຊ້ານ້ອຍ? ແລະ ຈົນກວ່າ ເມື່ອໃດ ພວກເຂົາຈິ່ງຈະເຊື່ອຂ້ານ້ອຍ ໃນສັນຍານທັງໝົດ ທີ່ຂ້ານ້ອຍໄດ້ເຮັດໃນທ່າມກາງພວກເຂົາ? ຂ້ອຍຈະຕົພວກເຂົາດ້ວຍຄວາມຕາຍ ແລະຂ້ອຍຈະທຳລາຍພວກເຂົາ, ແລະຂ້ອຍຈະເຮັດໃຫ້ເຈົ້າ ແລະເຮືອນຂອງພໍ່ຂອງເຈົ້າກາຍເປັນຊາດໃຫຍ່, ແລະຫຼາຍກວ່ານີ້ອີກ. ແລະໂມເຊກ່າວຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າວ່າ, ອີຢິບຈະໄດ້ຍິນ, ເພາະວ່າທ່ານໄດ້ນຳປະຊາຊົນນີ້ອອກຈາກພວກເຂົາດ້ວຍກຳລັງຂອງທ່ານ. ແຕ່ທັງໝົດຜູ້ທີ່ອາໄສຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກນີ້ໄດ້ຍິນແລ້ວວ່າ ທ່ານເປັນພຣະເຈົ້າຢູ່ໃນປະຊາຊົນນີ້, ຜູ້ທີ່ຖືກເຫັນໂດຍຕາຕໍ່ຕາ ພຣະເຈົ້າ, ແລະເມກຂອງທ່ານຢືນຢູ່ເທິງເຂົາເຈົ້າ, ແລະທ່ານໄປຂ້າງໜ້າເຂົາເຈົ້າໃນເສົາເມກໃນກາງເວັນ, ແລະໃນເສົາໄຟໃນກາງຄືນ. ແລະເຈົ້າຈະທຳລາຍປະຊາຊົນນີ້ຄືກັບຄືນໜຶ່ງ, ແລະບັນດາປະເທດທີ່ໄດ້ຍິນຊື່ຂອງເຈົ້າຈະເວົ້າວ່າ, ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່ສາມາດນຳປະຊາຊົນນີ້ເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນທີ່ພຣະອົງສາບານໄວ້ແກ່ເຂົາເຈົ້າ, ພຣະອົງຈິ່ງທຳລາຍເຂົາເຈົ້າໃນຖິ່ນທຸລະກັນດານ. ແລະດຽວນີ້

ຂໍໃຫ້ກຳລັງຂອງພຣະອົງຖືກຍົກສູງຂຶ້ນເທິນ ພຣະເຈົ້າ ດັ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ຕັ້ງວ່າ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທຶນທານ ແລະ ອຸດົມດ້ວຍຄວາມເມດຕາ ແລະ ຊື່ສັດ,
ເອົາຄວາມຜິດກົດໝາຍ, ຄວາມບໍ່ຍຸດຕິທຳ ແລະ ບາບໄປ,
ແຕ່ດ້ວຍການຊຳລະບໍ່ຈະຊຳລະຜູ້ມີຄວາມຜິດ,
ໃຫ້ບາບຂອງບັນພະບຸລຸດຕົກເທິງລູກຫຼານຈົນເຖິງຊົນລຸ້ນທີສາມ ແລະ ທີ່ສີ່.
ຂໍໃຫ້ອະໄພບາບແກ່ປະຊາຊົນນີ້ຕາມຄວາມເມດຕາອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະອົງ
ເຊັ່ນດຽວກັນກັບທີ່ພຣະອົງໄດ້ມີພຣະຄຸນຕໍ່ພວກເຂົາຕັ້ງແຕ່ອີຢິບຈົນເຖິງບັດນີ້

ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕັດສິນກັບໂມເຊວ່າ,
ຂ້ານ້ອຍມີຄວາມກະລຸນາຕໍ່ເຂົາເຈົ້າຕາມຄຳເວົ້າຂອງເຈົ້າ. ແຕ່ຂ້ອຍມີຊີວິດຢູ່ ແລະ
ຊື່ຂອງຂ້ອຍມີຊີວິດຢູ່, ແລະ
ຄວາມສະຫງ່າລາສີຂອງພຣະເຈົ້າຈະເຕັມທົ່ວແຜ່ນດິນໂລກທັງໝົດ.
ເພາະວ່າຜູ້ຊາຍທັງໝົດທີ່ເຫັນສະຫງ່າລາສີຂອງຂ້ອຍ
ແລະໝາຍສຳຄັນທີ່ຂ້ອຍໄດ້ເຮັດໃນອີຢິບ ແລະໃນຖິ່ນທຸລະກັນດານ,
ແລະພວກເຂົາໄດ້ທົດສອບຂ້ອຍເຖິງສິບຄັ້ງ, ແລະພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ຟັງສຽງຂອງຂ້ອຍ,
ແທ້ຈິງແລ້ວ ພວກເຂົາຈະບໍ່ເຫັນແຜ່ນດິນທີ່ຂ້ານ້ອຍສາບານໃຫ້ບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຂົາ,
ແຕ່ເດັກນ້ອຍຂອງພວກເຂົາທີ່ຢູ່ກັບຂ້ານ້ອຍທີ່ນີ້, ຫຼາຍເທົ່າທີ່ພວກເຂົາບໍ່ຮູ້ດີຫຼືຊົ່ວ,
ທຸກຄົນທີ່ອ່ອນກວ່າແລະບໍ່ມີປະສົບການ, ເຫຼົ່ານີ້ຂ້ານ້ອຍຈະໃຫ້ແຜ່ນດິນ,
ແຕ່ທຸກຄົນທີ່ໄດ້ກະຕຸ້ນຂ້ານ້ອຍ, ພວກເຂົາຈະບໍ່ເຫັນມັນ. ແຕ່ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງຂ້ອຍຄາເລັບ,
ເພາະວ່າຈິດໃຈອື່ນຢູ່ໃນຕົວເຂົາ ແລະຕິດຕາມຂ້ອຍ,
ຂ້ອຍຈະນຳເຂົາເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນທີ່ເຂົາເຂົ້າໄປຢູ່ທີ່ນັ້ນ,
ແລະເຊື້ອສາຍຂອງເຂົາຈະໄດ້ຮັບມໍລະດົກມັນ. ແຕ່ຊາວອາມາເລກ ແລະ ຊາວຄານາອານ
ອາໄສຢູ່ໃນຮ່ອມພູ, ມີອັນພວກເຈົ້າຈົ່ງກັບຄືນ ແລະ ອອກເດີນທາງໄປສູ່ທະເລຊາຍ,

ທາງທະເລແດງ.

ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວຕໍ່ໂມເຊແລະອາໂຣນວ່າ, ຈົນກວ່າເມື່ອໃດການຊຸມນຸມຊົ່ວຮ້າຍນີ້?
ການບ່ນຂອງລູກຊາຍອິດສະຣາເອນເຊິ່ງພວກເຂົາເອງບ່ນຕໍ່ໜ້າຂ້ານ້ອຍກ່ຽວກັບພວກເຈົ້າ,
ຂ້ານ້ອຍໄດ້ຍິນແລ້ວ. ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ, ຂ້າພະເຈົ້າມີຊີວິດຢູ່,
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕັດສິນ, ແທ້ຈິງແລ້ວ ຕາມວິທີທີ່ພວກເຈົ້າໄດ້ເວົ້າເຂົ້າໄປໃນຫູຂອງຂ້າພະເຈົ້າ,
ຂ້າພະເຈົ້າຈະເຮັດກັບພວກເຈົ້າດັ່ງນັ້ນ. ໃນຖິ່ນທຸລະກັນດານນີ້
ຮ່າງກາຍຂອງພວກເຈົ້າຈະລົ້ມລົງ, ທັງໝົດຜູ້ທີ່ຖືກກວດກາ ແລະ
ຜູ້ທີ່ຖືກນັບຂອງພວກເຈົ້າຕັ້ງແຕ່ອາຍຸຊາວປີຂຶ້ນໄປ, ທຸກຄົນທີ່ບ່ນຕໍ່ຂ້ານ້ອຍ.
ຖ້າເຈົ້າທັງຫຼາຍຈະເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນທີ່ຂ້ານ້ອຍໄດ້ຍົກມີຂອງຂ້ານ້ອຍຂຶ້ນເພື່ອໃຫ້ເຈົ້າທັງຫຼາຍ
ຍຢູ່ອາໄສເທິງມັນ, ແຕ່ມີພຽງຄາເລັບລູກຊາຍຂອງເຢໂຟນເນ ແລະ
ໂປຊວາລູກຊາຍຂອງນູນເທົ່ານັ້ນ.
ແລະເດັກນ້ອຍເຫຼົ່ານັ້ນທີ່ທ່ານເວົ້າວ່າຈະຕົກເປັນເຫຍື່ອຂອງການປຸ້ນຊິງ,
ຂ້ອຍຈະນຳພວກເຂົາເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນນັ້ນ,
ແລະພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບມໍລະດົກແຜ່ນດິນທີ່ທ່ານໄດ້ຫັນໜັງໃຫ້.
ແລະຮ່າງກາຍຂອງເຈົ້າຈະລົ້ມຢູ່ໃນທະເລຊາຍນີ້
ແຕ່ລູກຊາຍຂອງເຈົ້າຈະຫລົງຫຼິ້ນຢູ່ໃນຖິ່ນທຸລະກັນດານສີ່ສິບປີ,
ແລະຈະແບກຮັບການຜິດຈັນຍາບານຂອງເຈົ້າ,
ຈົນກວ່າຮ່າງກາຍຂອງເຈົ້າຈະຖືກທຳລາຍໃນຖິ່ນທຸລະກັນດານ.
ຕາມຈຳນວນວັນທີ່ທ່ານສືບສວນແຜ່ນດິນ, ສີ່ສິບວັນ, ໜຶ່ງວັນຕໍ່ໜຶ່ງປີ,
ທ່ານຈະຮັບບາບຂອງທ່ານເປັນເວລາສີ່ສິບປີ,
ແລະທ່ານຈະຮູ້ຈັກຄວາມໂກດຄວາມໃຈຮ້າຍຂອງຂ້ອຍ. ຂ້າພະເຈົ້າຄືພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເວົ້າ,
ແທ້ຈິງແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າຈະເຮັດດັ່ງນັ້ນຕໍ່ກັບຊຸມນຸມຊົ່ວຮ້າຍນີ້ທີ່ໄດ້ຊຸມນຸມກັນຕໍ່ຕ້ານຂ້າພະເຈົ້າ

, ໃນທະເລຊາຍນີ້ພວກເຂົາຈະຖືກທຳລາຍ, ແລະທີ່ນັ້ນພວກເຂົາຈະຕາຍ.

ແລະບັນດາຄົນທີ່ໂມເຊສົ່ງໄປເພື່ອສອດແນມແຜ່ນດິນນັ້ນ,
ເມື່ອມາເຖິງແລ້ວກໍໄດ້ບຸ່ນຕໍ່ຊຸມນຸມຊົນກ່ຽວກັບແຜ່ນດິນນັ້ນ,
ໂດຍເອົາຄຳເວົ້າທີ່ຊົ່ວຮ້າຍອອກມາກ່ຽວກັບແຜ່ນດິນນັ້ນ.
ແລະຄົນເຫຼົ່ານັ້ນທີ່ໄດ້ເວົ້າຊົ່ວຮ້າຍກ່ຽວກັບແຜ່ນດິນນັ້ນກໍຕາຍດ້ວຍພະຍາດຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ແລະ ໂຢຊົວລູກຊາຍຂອງນູນ ແລະ ຄາເລັບລູກຊາຍຂອງເຢໂຟນເນ
ໄດ້ລອດຊີວິດຈາກບັນດາຜູ້ຊາຍເຫຼົ່ານັ້ນທີ່ໄດ້ໄປສອດແນມແຜ່ນດິນ
ແລະໂມເຊໄດ້ເວົ້າຄຳເວົ້າເຫຼົ່ານີ້ຕໍ່ລູກຫຼານອິດສະລາເອນທັງໝົດ,
ແລະປະຊາຊົນໄດ້ໂສກເສົ້າຫຼາຍ.

ແລະພວກເຂົາໄດ້ຕື່ນແຕ່ເຊົ້າໃນເວລາເຊົ້າ ແລ້ວໄດ້ຂຶ້ນໄປຍັງຍອດພູ, ໂດຍເວົ້າວ່າ, ຈົ່ງເບິ່ງ,
ພວກເຮົາຮູ້ແລ້ວ, ພວກເຮົາຈະຂຶ້ນໄປຍັງສະຖານທີ່ທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວໄວ້,
ເພາະວ່າພວກເຮົາໄດ້ເຮັດບາບ. ແລະໂມເຊກ່າວວ່າ,
ເປັນຫຍັງພວກເຈົ້າຈຶ່ງລະເມີດຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ?
ມັນຈະບໍ່ຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງແກ່ພວກເຈົ້າ. ຢ່າຂຶ້ນໄປ ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຢູ່ກັບພວກເຈົ້າ
ແລະພວກເຈົ້າຈະລົ້ມລົງຕໍ່ໜ້າສັດຕູຂອງພວກເຈົ້າ
ເພາະວ່າຊາວອາມາເລກແລະຊາວຄານາອານຢູ່ທີ່ນັ້ນຕໍ່ໜ້າພວກເຈົ້າ,
ແລະພວກເຈົ້າຈະລົ້ມຕາຍດ້ວຍຕາບ,
ເພາະວ່າພວກເຈົ້າໄດ້ຫັນກັບໂດຍບໍ່ເຊື່ອຟັງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະບໍ່ຢູ່ກັບພວກເຈົ້າ.
ແລະພວກເຂົາໄດ້ບັງຄັບຕົນເອງຂຶ້ນໄປເທິງຍອດພູ,
ແຕ່ຫົບພັນທະສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແລະໂມເຊບໍ່ໄດ້ຖືກເຄື່ອນຍ້າຍອອກຈາກຄ່າຍ.

ແລະຊາວອາມາເລກ ແລະຊາວຄານາອານ ຜູ້ອາໄສຢູ່ໃນພູເຂົານັ້ນ ໄດ້ລົງມາ,
ແລະພວກເຂົາໄດ້ຫັນກັບພວກເຂົາ, ແລະໄດ້ຕົພວກເຂົາຈົນເຖິງເມືອງໂຮມາ,
ແລະໄດ້ຫັນກັບໄປຫາຄ່າຍ.

໑໕

ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕັດສິນກັບໂມເຊວ່າ: ຈົ່ງເວົ້າກັບລູກຫຼານອິສຣາເອນ,
ແລະເຈົ້າຈະເວົ້າຕໍ່ພວກເຂົາວ່າ, ເມື່ອພວກເຈົ້າເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນທີ່ພວກເຈົ້າຈະອາໄສຢູ່,
ເຊິ່ງຂ້ານ້ອຍໃຫ້ແກ່ພວກເຈົ້າ, ແລະເຈົ້າຈະຖວາຍເຄື່ອງບູຊາທີ່ເຜົາໄໝ້ແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ເປັນເຄື່ອງບູຊາທີ່ເຜົາໄໝ້ທັງໝົດ ຫຼື ເປັນເຄື່ອງສັດທະບູຊາ, ເພື່ອສຳເລັດຄຳປະຕິຍານ, ຫຼື
ເປັນການສະໝັກໃຈ, ຫຼື ໃນງານບຸນຂອງພວກເຈົ້າ,
ເພື່ອເຮັດໃຫ້ມີກິນຫອມແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ບໍ່ວ່າຈະເປັນຈາກງົວ ຫຼື ຈາກແກະ.
ແລະຜູ້ຖວາຍຈະນຳເອົາຂອງຂວັນຂອງເຂົາມາຖວາຍແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ເປັນເຄື່ອງບູຊາແບ່ງລະອຽດໜຶ່ງສ່ວນສິບຂອງເອຟາທີ່ປິ່ນກັບນ້ຳມັນໜຶ່ງສ່ວນສີ່ຂອງຮິນ.
ແລະເຈົ້າຈະເຮັດເຫຼົ້າອະງຸ່ນເປັນເຄື່ອງຖວາຍຕໍ່ສ່ວນທີ່ສີ່ຂອງຮິນເທິງເຄື່ອງບູຊາທີ່ເຜົາທັງ
ໝົດ ຫຼືເທິງເຄື່ອງບູຊາສຳລັບລູກແກະໂຕໜຶ່ງ,
ເຈົ້າຈະເຮັດຫຼາຍປານນັ້ນເປັນເຄື່ອງຖວາຍທີ່ມີກິນຫອມກັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.
ແລະສຳລັບແກະຜູ້, ເມື່ອເຈົ້າເຮັດມັນເປັນເຄື່ອງບູຊາທີ່ເຜົາໄໝ້ ຫຼື ເປັນເຄື່ອງບູຊາ,
ເຈົ້າຈະເຮັດເຄື່ອງບູຊາດ້ວຍແບ່ງລະອຽດສອງສ່ວນສິບທີ່ປິ່ນກັບນ້ຳມັນສ່ວນທີສາມຂອງຮິນ
ແລະທ່ານທັງຫຼາຍຈະນຳເຫຼົ້າອະງຸ່ນສ່ວນທີສາມຂອງຮິນມາຖວາຍເປັນເຄື່ອງຖວາຍຕໍ່ມ
ເປັນກິນຫອມແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

ຖ້າເຈົ້າເຮັດເຄື່ອງບູຊາຈາກງົວເປັນເຄື່ອງບູຊາທີ່ເຜົາໄໝ້ ຫຼື

ເປັນເຄື່ອງບູຊາເພື່ອສະແດງຄຳປະຕິຍານອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ຫຼື
ເປັນເຄື່ອງບູຊາສັນຕິພາບຖວາຍແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ແລະລາວຈະນຳເອົາເຄື່ອງບູຊາແປ້ງລະອຽດສາມສ່ວນສິບທີ່ປົນກັບນ້ຳມັນເຄິ່ງຮິນມາຖວາຍ
ກັບລູກງົວ. ແລະເຫຼົ່າອະງຸ່ນເຂົ້າໄປໃນການຖວາຍເຄື່ອງຕື່ມທີ່ເຄິ່ງໜຶ່ງ,
ເປັນເຄື່ອງຖວາຍກິນຫອມແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

ດັ່ງນັ້ນ ເຈົ້າຈະເຮັດກັບລູກງົວໜຶ່ງໂຕ, ຫຼືກັບແກະຜູ້ໜຶ່ງໂຕ,
ຫຼືກັບລູກແກະໜຶ່ງໂຕຈາກຝູງແກະ ຫຼືຈາກຝູງແບ້ ຕາມຈຳນວນທີ່ທ່ານເຮັດ,
ທ່ານຈະຕ້ອງເຮັດດັ່ງນັ້ນຕໍ່ແຕ່ລະອັນ, ຕາມຈຳນວນຂອງພວກມັນ.

ທຸກຄົນທີ່ເກີດພື້ນເມືອງຈະເຮັດດັ່ງນີ້ເພື່ອຖວາຍເຄື່ອງບູຊາດັ່ງກ່າວເປັນກິນຫອມແດ່ພຣະຜູ້
ເປັນເຈົ້າ. ຖ້າຄົນຕ່າງດ້າວຢູ່ໃນພວກທ່ານ ຫຼື
ຜູ້ທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນໃນພວກທ່ານໃນຊົ່ວອາຍຸຄົນຂອງທ່ານ, ແລະ
ຈະຖວາຍເຄື່ອງບູຊາທີ່ມີກິນຫອມແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ເຂົາຈະຕ້ອງເຮັດຕາມວິທີທີ່ພວກທ່ານເຮັດ,
ຊຸມນຸມຊົນຈະຕ້ອງເຮັດດັ່ງນັ້ນແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

ກົດໝາຍດຽວຈະເປັນແກ່ທ່ານທັງຫຼາຍ ແລະ ແກ່ຄົນຕ່າງດ້າວທີ່ຕິດພັນຢູ່ໃນທ່ານທັງຫຼາຍ,
ກົດໝາຍນິລັນດອນສຳລັບຊົນຊັ້ນຂອງທ່ານທັງຫຼາຍ, ດັ່ງທີ່ທ່ານທັງຫຼາຍ,
ຄົນຕ່າງດ້າວກໍຈະເປັນຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ກົດໝາຍດຽວຈະມີ ແລະ
ລະບຽບດຽວຈະມີສຳລັບພວກທ່ານ ແລະ
ສຳລັບຄົນຕ່າງດ້າວທີ່ອາໄສຢູ່ທ່າມກາງພວກທ່ານ.

ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບໂມເຊວ່າ ເວົ້າກັບລູກຊາຍອິດສະລາເອນ,
ແລະເຈົ້າຈະເວົ້າຕໍ່ເຂົາເຈົ້າວ່າ,
ເມື່ອເຈົ້າທັງຫຼາຍເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນທີ່ຂ້ານ້ອຍກຳລັງນຳເຈົ້າທັງຫຼາຍເຂົ້າໄປຢູ່ທີ່ນັ້ນ,
ແລະຈະເປັນວ່າ ເມື່ອທ່ານທັງຫຼາຍກິນຂົນປັງຈາກແຜ່ນດິນ,
ທ່ານຈະຕ້ອງແຍກເອົາເຄື່ອງຖວາຍໃຫ້ແກ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ຄືຜົນທຳອິດຈາກແປ້ງຂອງທ່ານທັງຫຼາຍ. ພວກເຈົ້າຈະແຍກເອົາເຂົ້າຈີ່ເປັນເຄື່ອງຖວາຍ,
ເປັນເຄື່ອງຖວາຍຈາກລານນວດຂ້າວ, ພວກເຈົ້າຈະແຍກເອົາມັນອອກດັ່ງນັ້ນ,
ເຈົ້າຈະຖວາຍຜົນທຳອິດຂອງແປ້ງຂອງເຈົ້າເປັນເຄື່ອງບູຊາແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕະຫຼອດທຸກຊົ່ວ
ວອາຍຸຄົນຂອງເຈົ້າ.

ເມື່ອໃດທີ່ເຈົ້າທັງຫຼາຍລະເມີດ ແລະບໍ່ປະຕິບັດຕາມບັນດາຄຳສັ່ງເຫຼົ່ານີ້ທັງໝົດ
ທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວຕໍ່ໂມເຊ
ດັ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັ່ງແກ່ທ່ານທັງຫຼາຍໂດຍຜ່ານມືຂອງໂມເຊ,
ຕັ້ງແຕ່ວັນທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັ່ງແກ່ທ່ານທັງຫຼາຍ
ແລະຕໍ່ໄປເຖິງຊົ່ວວອາຍຸຄົນຕໍ່ໆມາຂອງທ່ານທັງຫຼາຍ, ແລະຈະເປັນວ່າ
ຖ້າມັນເກີດຂຶ້ນໂດຍບໍ່ໄດ້ຕັ້ງໃຈຈາກສາຍຕາຂອງຊຸມນຸມ,
ຊຸມນຸມທັງໝົດຈະເຮັດລູກງົວໜຶ່ງຕົວຈາກງົວທີ່ບໍ່ມີຕຳໜີເປັນເຄື່ອງບູຊາທີ່ເຜົາໄໝ້ເປັນກິ່ນ
ຫອມແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະເຄື່ອງບູຊາຂອງມັນ
ແລະເຄື່ອງບູຊາດ້າຂອງມັນຕາມການຈັດການ, ແລະລູກແບ້ໜຶ່ງຕົວຈາກແບ້ເພື່ອບາບ.
ແລະພໍ່ຄູບວດຈະເຮັດການລົບລ້າງບາບກ່ຽວກັບຊຸມນຸມທັງໝົດຂອງລູກຫຼານອິດສະລາເອນ
, ແລະເຂົາເຈົ້າຈະຖືກໃຫ້ອະໄພ, ເພາະວ່າມັນເປັນການບໍ່ໄດ້ຕັ້ງໃຈ,
ແລະເຂົາເຈົ້າເອງໄດ້ນຳເອົາເຄື່ອງຖວາຍຂອງເຂົາເຈົ້າມາເປັນເຄື່ອງບູຊາແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່ຽວ
ກັບບາບຂອງເຂົາເຈົ້າຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,

ກ່ຽວກັບການກະທຳທີ່ບໍ່ໄດ້ຕັ້ງໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າ.

ແລະມັນຈະຖືກໃຫ້ອະໄພຕາມທັງໝົດຊຸມນຸມລູກຊາຍອິດສະຣາເອນ,
ແລະຄົນຕ່າງດ້າວຜູ້ພັກອາໄສຕໍ່ພວກເຈົ້າ, ເພາະວ່າທຸກປະຊາຊົນບໍ່ໄດ້ຕັ້ງໃຈ.

ຖ້າຈິດວິນຍານໜຶ່ງທຳບາບໂດຍບໍ່ໄດ້ຕັ້ງໃຈ, ລາວຈະນຳແບ້ອາຍຸປີໜຶ່ງມາຖວາຍເພື່ອບາບ.
ແລະພໍ່ຄູບວດຈະໄດ້ເຮັດການລົບລ້າງບາບກ່ຽວກັບຈິດວິນຍານທີ່ໄດ້ເຮັດບາບໂດຍບໍ່ຕັ້ງໃຈ
ແລະທີ່ໄດ້ເຮັດບາບໂດຍບໍ່ຕັ້ງໃຈຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ເພື່ອເຮັດການລົບລ້າງບາບໃຫ້ແກ່ລາວ.

ສຳລັບຄົນພື້ນເມືອງໃນບັນດາລູກຫຼານອິດສະຣາເອນ
ແລະຄົນຕ່າງດ້າວທີ່ພັກອາໄສຢູ່ໃນພວກເຂົາ, ກົດໝາຍອັນດຽວຈະໃຊ້ກັບພວກເຂົາ,
ຄືຜູ້ທີ່ເຮັດໂດຍບໍ່ໄດ້ຕັ້ງໃຈ.

ແລະວິນຍານທີ່ເຮັດດ້ວຍຄວາມຈອງຫອງ, ບໍ່ວ່າຈາກຄົນພື້ນເມືອງຫຼືຄົນເຂົ້າມາອາໄສ,
ນີ້ຍົກຍ້ອງພຣະເຈົ້າ, ວິນຍານນັ້ນຈະຖືກຕັດອອກຈາກປະຊາຊົນຂອງມັນ,
ເພາະວ່າຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຖືກດູໝູກ, ແລະບັນຍັດຂອງພຣະອົງໄດ້ຖືກທຳລາຍ,
ວິນຍານນັ້ນຈະຖືກທຳລາຍຢ່າງສິ້ນເຊີງ, ບາບຂອງມັນຢູ່ໃນມັນ.

ແລະລູກຊາຍອິດສະຣາເອນຢູ່ໃນທະເລຊາຍ,
ແລະພວກເຂົາພົບຜູ້ຊາຍຄົນໜຶ່ງກຳລັງເກັບໄມ້ໃນມື້ວັນສະບາໂຕ.
ແລະພວກເຂົາເຈົ້າທີ່ພົບເຫັນລາວກຳລັງເກັບໄມ້ໃນວັນສະບາໂຕ,
ໄດ້ນຳລາວມາຫາໂມເຊແລະອາໂຮນ,
ແລະຫາຊຸມນຸມຊົນທັງໝົດຂອງລູກຫຼານອິດສະຣາເອນ. ແລະພວກເຂົາໄດ້ຈັບລາວໃສ່ຄຸກ,
ເພາະວ່າພວກເຂົາຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຕັດສິນໃຈວ່າຈະເຮັດແນວໃດກັບລາວ.

ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບໂມເຊວ່າ, ໃຫ້ຊາຍຄົນນັ້ນຖືກປະຫານຊີວິດ,
ໃຫ້ຊຸມນຸມຊົນທັງໝົດຂວ້າງຫີນໃສ່ລາວ. ແລະຊຸມນຸມທັງໝົດໄດ້ນຳລາວອອກໄປນອກຄ່າຍ,
ແລະຊຸມນຸມທັງໝົດໄດ້ຂວ້າງຫີນໃສ່ລາວນອກຄ່າຍ, ຕາມທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັ່ງແກ່ໂມເຊ.

ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບໂມເຊວ່າ ເວົ້າກັບລູກຊາຍອິດສະລາເອນ ແລະ
ເຈົ້າຈະເວົ້າຕໍ່ພວກເຂົາວ່າ

ໃຫ້ພວກເຂົາເຮັດພູໄວ້ທີ່ຂອບເຄື່ອງນຸ່ງຂອງພວກເຂົາຕະຫຼອດທຸກຊົ່ວໂມງຂອງພວກເຂົາ
ແລະ ເຈົ້າຈະວາງດ້າຍສີຟ້າໄວ້ທີ່ພູຂອບນັ້ນ. ແລະມັນຈະເປັນຕໍ່ທ່ານໃນຂອບ,
ແລະທ່ານຈະເຫັນພວກມັນ, ແລະທ່ານຈະຈື່ຈຳບັນຍັດທັງໝົດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ແລະທ່ານຈະເຮັດພວກມັນ, ແລະທ່ານຈະບໍ່ຖືກຫັນໄປຕາມຄວາມຄິດຂອງທ່ານ
ແລະຕາມຕາທີ່ທ່ານຫຼິ້ນລາວຕາມພວກມັນ, ເພື່ອວ່າທ່ານຈະຈື່ຈຳ
ແລະເຮັດບັນຍັດທັງໝົດຂອງຂ້ານ້ອຍ.

ແລະທ່ານທັງຫລາຍຈະເປັນຜູ້ບໍລິສຸດແກ່ພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານທັງຫລາຍ.

ຂ້າພະເຈົ້າແມ່ນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າ

ຜູ້ທີ່ໄດ້ນຳພາພວກເຈົ້າອອກຈາກແຜ່ນດິນອີຢິບ ເພື່ອເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າ,

ຂ້າພະເຈົ້າແມ່ນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າ.

໑໖

ແລະ ໂກເຣ ລູກຊາຍຂອງອິດຊາຄາ, ລູກຊາຍຂອງໂກຮາດ, ລູກຊາຍຂອງເລວີ, ກັບດາທານ

ແລະ ອາບິຣິມ ລູກຊາຍຂອງເອລີອາບ, ແລະ ໂອນ ລູກຊາຍຂອງຟາເລດ,

ລູກຊາຍຂອງຮູເບນ, ໄດ້ເວົ້າ ແລະພວກເຂົາລຸກຂຶ້ນຕໍ່ໜ້າໂມເຊ,

ແລະຜູ້ຊາຍຂອງລູກຊາຍອິດສະລາເອນສອງຮ້ອຍຫ້າສິບຄົນ, ເປັນຜູ້ນຳຂອງຊຸມນຸມ,

ຜູ້ຖືກເອີ້ນໃຫ້ເຂົ້າສະພາ, ແລະເປັນຜູ້ຊາຍທີ່ມີຊື່ສຽງ.

ພວກເຂົາໄດ້ລຸກຂຶ້ນຕໍ່ໂມເຊສແລະອາໂຣນ ແລະເວົ້າວ່າ: ພໍແລ້ວສໍາລັບພວກທ່ານ!

ເພາະວ່າຊຸມນຸມທັງໝົດ ທຸກຄົນແມ່ນບໍລິສຸດ ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຢູ່ທາມກາງພວກເຂົາ.

ແລ້ວເປັນຫຍັງພວກທ່ານຈຶ່ງຍົກຕົນຂຶ້ນເໝືອນຊຸມນຸມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ?

ແລະເມື່ອໂມເຊໄດ້ຍິນ, ທ່ານກໍລົ້ມລົງຫົວຄໍານັບ. ແລະລາວໄດ້ເວົ້າກັບໂກຣະ

ແລະກັບຊຸມນຸມທັງໝົດຂອງລາວວ່າ, ພຣະເຈົ້າໄດ້ຢຽມຢາມ

ແລະຮູ້ຈັກຜູ້ທີ່ເປັນຂອງພຣະອົງ ແລະຜູ້ບໍລິສຸດ,

ແລະພຣະອົງໄດ້ນຳເຂົາເຈົ້າເຂົ້າມາໃກ້ຕົນເອງ, ແລະຜູ້ທີ່ພຣະອົງໄດ້ເລືອກສໍາລັບຕົນເອງ,

ພຣະອົງໄດ້ນຳເຂົາເຈົ້າເຂົ້າມາໃກ້ຕົນເອງ. ຈົ່ງເຮັດນີ້, ຈົ່ງເອົາທີ່ຖືໄຟໃຫ້ແກ່ພວກທ່ານເອງ,

ໂກຣະ ແລະ ການຊຸມນຸມທັງໝົດຂອງລາວ, ແລະຈົ່ງວາງໄຟເທິງພວກມັນ,

ແລະຈົ່ງວາງເຄື່ອງຫອມເທິງພວກມັນຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃນມື້ອື່ນ,

ແລະຜູ້ຊາຍທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເລືອກຈະເປັນຜູ້ບໍລິສຸດ. ຈົ່ງພຽງພໍແກ່ພວກເຈົ້າເຖິດ,

ລູກຫຼານເລວີ. ແລະໂມເຊກ່າວຕໍ່ໂກຣະວ່າ, ຈົ່ງຟັງຂໍອະເອີຍ, ພວກລູກຊາຍຂອງເລວີ.

ນີ້ບໍ່ແມ່ນເລື່ອງນ້ອຍສໍາລັບເຈົ້າທັງຫຼາຍບໍ່ຊິ,

ທີ່ພຣະເຈົ້າຂອງອິດສະຣາເອນໄດ້ແຍກເຈົ້າທັງຫຼາຍອອກຈາກຊຸມນຸມຊົນອິດສະຣາເອນ,

ແລະໄດ້ນຳເຈົ້າທັງຫຼາຍເຂົ້າມາໃກ້ພຣະອົງເອງເພື່ອປະຕິບັດພາລະກິດຂອງພະລັງຂອງພຣະ

ຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະຢືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າພະລັງເພື່ອປະຕິບັດພາລະກິດແກ່ເຂົາເຈົ້າ?

ແລະເຂົາໄດ້ນຳເອົາເຈົ້າເຂົ້າມາໃກ້ ແລະພໍ້ນ້ອງທັງໝົດຂອງເຈົ້າ ຄືລູກຊາຍເລວີກັບເຈົ້າ,

ແລະເຈົ້າຍັງຊອກຫາທີ່ຈະປະຕິບັດໜ້າທີ່ເປັນປະໂລຫິດອີກບໍ່? ດັ່ງນັ້ນ

ເຈົ້າແລະການຊຸມນຸມທັງໝົດຂອງເຈົ້າທີ່ຊຸມນຸມກັນໄປຫາພຣະເຈົ້າ, ແລະອາໂຣນເປັນຜູ້ໃດ

ເພາະວ່າເຈົ້າບ່ນຕໍ່ລາວ?

ແລະໂມເຊໄດ້ສົ່ງຄົນໄປເອີ້ນດາທານແລະອາບິຣິນ ລູກຊາຍຂອງເອລີອັບ, ແລະເຂົາເຈົ້າເວົ້າວ່າ,

ພວກເຮົາຈະບໍ່ຂຶ້ນໄປ. ບໍ່ແມ່ນເລື່ອງນ້ອຍນີ້ບໍ່,
ທີ່ເຈົ້ານຳພວກເຮົາຂຶ້ນມາສູ່ແຜ່ນດິນທີ່ໄຫລນົມແລະນ້ຳເຜິ້ງ,
ເພື່ອຂ້າພວກເຮົາໃນຖິ່ນທຸລະກັນດານ, ແລະເຈົ້າຍັງປົກຄອງພວກເຮົາອີກບໍ່?
ເຈົ້າເປັນຜູ້ປົກຄອງບໍ່? ແລະເຈົ້ານຳພວກເຮົາເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນທີ່ໄຫລນົມແລະນ້ຳເຜິ້ງ,
ແລະເຈົ້າໃຫ້ມໍລະດົກທົ່ງນາແລະສວນອະງຸ່ນແກ່ພວກເຮົາບໍ່?
ເຈົ້າຈະຊຸດຕາຂອງຜູ້ຄົນເຫຼົ່ານັ້ນອອກບໍ່? ພວກເຮົາຈະບໍ່ຂຶ້ນໄປ. ແລະໂມເຊໄດ້ເສຍໃຈຫຼາຍ
ແລະໄດ້ເວົ້າຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າວ່າ ຂໍຢ່າເອົາໃຈໃສ່ຕໍ່ການບູຊາຂອງເຂົາເຈົ້າ
ຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ເອົາສິ່ງທີ່ປາຖະໜາຂອງເຂົາເຈົ້າສັກຢ່າງໜຶ່ງ
ແລະຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ເຮັດຮ້າຍໃຜໃນພວກເຂົາເຈົ້າເລີຍ ແລະໂມເຊກ່າວຕໍ່ໂກຣະວ່າ:
ຈົ່ງຊຳລະການຊຸມນຸມຂອງເຈົ້າ, ແລະຈົ່ງພ້ອມຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ເຈົ້າ, ອາໂຣນ
ແລະພວກເຂົາ, ໃນມື້ອື່ນ. ແລະໃຫ້ແຕ່ລະຄົນເອົາເຄື່ອງສູບທູບຂອງຕົນ,
ແລ້ວວາງທູບຫອມໃສ່ເທິງມັນ,
ແລະໃຫ້ແຕ່ລະຄົນນຳເຄື່ອງສູບທູບຂອງຕົນມາຖວາຍຕໍ່ພຣະພັກຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ເຊິ່ງມີສອງຮ້ອຍຫ້າສິບເຄື່ອງສູບທູບ,
ແລະເຈົ້າກັບອາໂຣນກໍໃຫ້ແຕ່ລະຄົນເອົາເຄື່ອງສູບທູບຂອງຕົນມາ.

ແລະແຕ່ລະຄົນເອົາເຄື່ອງສູບທູບຂອງຕົນ, ແລະເຂົາເຈົ້າວາງໄຟລົງເທິງມັນ,
ແລະເຂົາເຈົ້າໃສ່ເຄື່ອງຫອມລົງເທິງມັນ,
ແລະເຂົາເຈົ້າຢືນຢູ່ຂ້າງປະຕູຂອງເຕັ້ນພະຍານພ້ອມກັບໂມເຊແລະອາໂຣນ. ແລະ
ໂກຣະໄດ້ເກັບກຳຊຸມນຸມທັງໝົດຂອງລາວມາຕໍ່ຕ້ານພວກເຂົາຢູ່ປະຕູເຕັ້ນແຫ່ງພະຍານ,
ແລະ ສະຫວ່າລາສີຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປາກົດແກ່ຊຸມນຸມທັງໝົດ.
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວຕໍ່ໂມເຊແລະອາໂຣນວ່າ ແຍກຕົວເຈົ້າອອກຈາກກາງຊຸມນຸມນີ້,
ແລະຂ້ອຍຈະທຳລາຍພວກເຂົາທັນທີ. ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ຫຼຸດລົງກັ້ມໜ້າລົງ ແລະເວົ້າວ່າ

ພຣະເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າແຫ່ງວິນຍານທັງຫຼາຍ ແລະເນື້ອໜັງທັງປວງ ຖ້າຄົນໜຶ່ງໄດ້ເຮັດບາບ
ຄວາມໂກດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະມາເທິງຊຸມນຸມທັງໝົດບໍ່
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບໂມເຊວ່າ ເວົ້າກັບຊຸມນຸມ ວ່າ,
ຈົ່ງຖອນຕົວອອກຈາກອ້ອມຮອບຊຸມນຸມຂອງໂຄຣາ.

ແລະໂມເຊກໍລຸກຂຶ້ນ ແລະໄປຫາດາທານ ແລະອາບີຣິນ,
ແລະພວກຜູ້ເຖົ້າແກ່ທັງໝົດຂອງອິດສະຣາເອນກໍໄປພ້ອມກັບລາວ.
ແລະເວົ້າຕໍ່ການຊຸມນຸມວ່າ, ຈົ່ງແຍກຕົວເຈົ້າເອງອອກຈາກເດັ່ນຂອງຜູ້ຊາຍທີ່ໂຫດຮ້າຍເຫຼົ່ານີ້,
ແລະຢ່າສຳຜັດສິ່ງໃດທັງໝົດທີ່ເປັນຂອງເຂົາເຈົ້າ,
ເພື່ອເຈົ້າຈະບໍ່ພິນາດພ້ອມກັບເຂົາເຈົ້າໃນບາບທັງໝົດຂອງເຂົາເຈົ້າ.
ແລະພວກເຂົາໄດ້ຖອນຕົວອອກຈາກເດັ່ນຂອງໂກຣະທີ່ຢູ່ອ້ອມຮອບ,
ແລະດາທານກັບອາບີຣິນໄດ້ອອກມາ ແລະຢືນຢູ່ທີ່ປະຕູເດັ່ນຂອງພວກເຂົາ,
ພ້ອມກັບພັນລະຍາຂອງພວກເຂົາ, ລູກເດົ້າຂອງພວກເຂົາ, ແລະຊັບສິນຂອງພວກເຂົາ.

ແລະໂມເຊໄດ້ກ່າວວ່າ,
ໃນເລື່ອງນີ້ທ່ານທັງຫຼາຍຈະຮູ້ວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສົ່ງຂ້ານ້ອຍມາເພື່ອເຮັດວຽກງານທັງໝົດ
ເຫຼົ່ານີ້, ເພາະວ່າບໍ່ແມ່ນມາຈາກຕົວຂ້ານ້ອຍເອງ.
ຖ້າຄົນເຫຼົ່ານີ້ຈະຕາຍຕາມຄວາມຕາຍຂອງມະນຸດທັງໝົດ,
ຖ້າການກວດກາຂອງພວກເຂົາຈະເປັນໄປຕາມການກວດກາຂອງມະນຸດທັງໝົດ,
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່ໄດ້ສົ່ງຂ້ານ້ອຍມາ. ແຕ່ຫຼືພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະສະແດງໃນນິມົດ,
ແລະແຜ່ນດິນຈະເປີດປາກຂອງມັນກິນພວກເຂົາລົງໄປ, ແລະເຮືອນຂອງພວກເຂົາ,
ແລະເດັ່ນຂອງພວກເຂົາ, ແລະທຸກສິ່ງທີ່ເປັນຂອງພວກເຂົາ,
ແລະພວກເຂົາຈະລົງໄປສູ່ນະລົກທັງເປັນ,

ແລະພວກເຈົ້າຈະຮູ້ວ່າຄົນເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ຍົກຍ້າຍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

ເມື່ອທ່ານຢຸດເວົ້າຄຳເວົ້າທັງໝົດເຫຼົ່ານີ້ແລ້ວ, ແຜ່ນດິນກໍ່ແຕກອອກພາຍໃຕ້ພວກເຂົາ.
ແລະແຜ່ນດິນໄດ້ຖືກເປີດ ແລະກິນພວກເຂົາ, ແລະເຮືອນຂອງພວກເຂົາ,
ແລະຄົນທັງໝົດທີ່ຢູ່ກັບໂກຣະ, ແລະສັດລ້ຽງຂອງພວກເຂົາ. ແລະພວກເຂົາກໍ່ລົງໄປ
ແລະທຸກສິ່ງທີ່ເປັນຂອງພວກເຂົາທີ່ມີຊີວິດກໍ່ລົງໄປສູ່ນະລົກ,
ແລະແຜ່ນດິນໄດ້ປົກຄຸມພວກເຂົາ, ແລະພວກເຂົາກໍ່ພົນາດໄປຈາກທ່າມກາງຊຸມນຸມ.
ແລະຊາວອິດສະລາເອນທັງໝົດທີ່ຢູ່ອ້ອມຮອບພວກເຂົາໄດ້ຫນີໄປຈາກສຽງຂອງພວກເຂົາ
ເພາະວ່າເວົ້າວ່າ ຢ່າໃຫ້ແຜ່ນດິນກິນພວກເຮົາເລີຍ ແລະໄຟໄດ້ອອກມາຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ແລະໄດ້ກິນຜູ້ຊາຍຫ້າສິບແລະສອງຮ້ອຍຄົນທີ່ຖວາຍເຄື່ອງຫອມ.

໑໗

ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໄດ້ກ່າວ ຕໍ່ ໂມເຊ, ແລະຕໍ່ເອເລອາຊາ ລູກຊາຍຂອງອາໂຣນ ປະໂລຫິດ,
ຈົ່ງເອົາຖາດໄຟທອງແດງຂຶ້ນມາຈາກກາງພວກທີ່ຖືກເຜົາ,
ແລະໄຟຕ່າງດ້າວນີ້ຈົ່ງກະຈາຍໄປທີ່ນັ້ນ,
ເພາະວ່າເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ຖາດໄຟຂອງຄົນບາບເຫຼົ່ານີ້ບໍ່ລົສຸດດ້ວຍຊີວິດຂອງເຂົາເຈົ້າ.
ແລະເຮັດພວກມັນເປັນແຜ່ນບາງທີ່ຕິດໃຫ້ເປັນການປົກຫຸ້ມແທ່ນບູຊາ,
ເພາະວ່າພວກມັນຖືກຖວາຍຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແລະຖືກເຮັດໃຫ້ບໍ່ລົສຸດ,
ແລະພວກມັນກາຍເປັນເຄື່ອງໝາຍສຳລັບລູກຫຼານອິດສະລາເອນ. ແລະເອເລອາຊາ
ລູກຊາຍຂອງອາໂຣນປະໂລຫິດ
ໄດ້ເອົາຖາດໄຟທອງແດງທັງໝົດທີ່ພວກຄົນທີ່ຖືກເຜົານຳມາຖວາຍ,
ແລະໄດ້ເພີ່ມພວກມັນເປັນແຜ່ນຫຸ້ມສຳລັບແທ່ນບູຊາ.

ອະນຸສາວະລີແກ່ລູກຊາຍອິດສະລາເອນ, ເພື່ອວ່າຈະບໍ່ມີຄົນຕ່າງດ້າວຜູ້ໃດເຂົ້າມາ,
ຜູ້ທີ່ບໍ່ແມ່ນມາຈາກເຊື້ອສາຍອາໂຣນ, ວາງເຄື່ອງຫອມຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ແລະຈະບໍ່ເປັນຄືກັບໂກຣະ ແລະກຸ່ມຊຸມນຸມຂອງລາວ,
ດັ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວໂດຍຜ່ານມົໂມເຊແກ່ລາວ.

ແລະລູກຫຼານອິດສະລາເອນໄດ້ບ່ຽນຕໍ່ໂມເຊແລະອາໂຣນໃນມື້ຕໍ່ມາ ໂດຍເວົ້າວ່າ,
ພວກເຈົ້າໄດ້ຂ້າປະຊາຊົນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

ແລະມັນເກີດຂຶ້ນໃນເວລາທີ່ການຊຸມນຸມຊຸມນຸມກັນເທິງໂມເຊແລະອາໂຣນ,
ແລະພວກເຂົາວົງເຂົ້າໄປຫາເຕັນແຫ່ງການເປັນພະຍານ, ແລະເມກໄດ້ປົກຄຸມມັນ,
ແລະສະຫງ່າລາສີຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປາກົດ.

ແລະໂມເຊກັບອາໂຣນໄດ້ເຂົ້າໄປຢູ່ຕໍ່ໜ້າເຕັນແຫ່ງພະຍານ

ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວຕໍ່ໂມເຊແລະອາໂຣນວ່າ ອອກໄປຈາກທ່າມກາງການຊຸມນຸມນີ້,
ແລະຂ້ອຍຈະທຳລາຍພວກເຂົາທັນທີ, ແລະພວກເຂົາກໍ່ລົ້ມລົງຊົງໜ້າ.

ແລະໂມເຊໄດ້ກ່າວຕໍ່ອາໂຣນວ່າ: ຈົ່ງເອົາເຄື່ອງກະທະ,

ແລະວາງໄຟຈາກແທ່ນບູຊາລົງເທິງມັນ, ແລະໂຍນເຄື່ອງຫອມລົງເທິງມັນ,

ແລະຖືມັນໄວ້ເຂົ້າໄປໃນຄ່າຍ, ແລະເຮັດການລົບລ້າງບາບໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ,

ເພາະວ່າຄວາມໂກດໄດ້ອອກມາຈາກພຣະພັກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,

ແລະໄດ້ເລີ່ມທຳລາຍປະຊາຊົນແລ້ວ. ແລະອາໂຣນໄດ້ເອົາຄືກັນກັບທີ່ໂມເຊເວົ້າກັບລາວ,

ແລະລາວໄດ້ວົງເຂົ້າໄປໃນການຊຸມນຸມ, ແລະພະຍາດລະບາດໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນແລ້ວໃນປະຊາຊົນ,

ແລະລາວໄດ້ໂຍນເຄື່ອງຫອມແລະໄດ້ລົບລ້າງບາບກ່ຽວກັບປະຊາຊົນ. ແລະ

ລາວໄດ້ຢືນຢູ່ລະຫວ່າງຄົນຕາຍແລະຄົນເປັນ, ແລະ ພະຍາດລະບາດກໍ່ໄດ້ຢຸດລົງ.

ແລະຜູ້ທີ່ຕາຍໃນການທຳລາຍນັ້ນມີສິບສີ່ພັນເຈັດຮ້ອຍຄົນ, ນອກຈາກຜູ້ທີ່ຕາຍເພາະໂຄຣາ.

ແລະອາໂຣນກໍ່ກັບຄືນໄປຫາໂມເຊຢູ່ປະຕູເຕັນພະຍານ, ແລະໂລກລະບາດກໍ່ຢຸດລົງ.

ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໄດ້ກ່າວ ຕໍ່ ໂມເຊ ວ່າ, ຈົ່ງເວົ້າກັບລູກຊາຍອິດສະລາເອນ,
ແລະເອົາໄມ້ເທົ້າຈາກພວກເຂົາ,
ໄມ້ເທົ້າໜຶ່ງຕາມເຮືອນບັນພະບຸລຸດຈາກຜູ້ປົກຄອງທັງໝົດຂອງພວກເຂົາ,
ຕາມເຮືອນບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຂົາ, ສິບສອງໄມ້ເທົ້າ,
ແລະຂຽນຊື່ຂອງແຕ່ລະຄົນເທິງໄມ້ເທົ້າຂອງລາວ.
ແລະຂຽນຊື່ອາໂຣນໄວ້ເທິງໄມ້ເທົ້າຂອງເລວີ,
ເພາະວ່າມີໄມ້ເທົ້າອັນໜຶ່ງຕາມເຜົ່າຂອງເຮືອນບັນພະບຸລຸດຂອງເຂົາເຈົ້າທີ່ຈະໃຫ້.
ແລະເຈົ້າຈະວາງພວກມັນໄວ້ໃນເຕັ້ນແຫ່ງພະຍານ, ກົງກັນຂ້າມກັບພະຍານ,
ໃນບ່ອນທີ່ຂ້ານ້ອຍຈະສະແດງຕົນຕໍ່ເຈົ້າຢູ່ທີ່ນັ້ນ. ແລະຜູ້ຊາຍທີ່ຂ້ອຍຈະເລືອກລາວ,
ໄມ້ເທົ້າຂອງລາວຈະງອກ,
ແລະຂ້ອຍຈະເອົາການບ່ນຂອງລູກຊາຍອິດສະລາເອນອອກຈາກຂ້ອຍ,
ທີ່ພວກເຂົາເອງບ່ນຕໍ່ພວກເຈົ້າ.

ແລະໂມເຊໄດ້ເວົ້າກັບລູກຊາຍອິດສະລາເອນ,
ແລະຜູ້ປົກຄອງທັງໝົດຂອງເຂົາເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ໄມ້ເທົ້າຕໍ່ລາວ, ໜຶ່ງໄມ້ເທົ້າຕໍ່ຜູ້ປົກຄອງໜຶ່ງຄົນ,
ຕາມຜູ້ປົກຄອງ, ຕາມເຮືອນບັນພະບຸລຸດຂອງເຂົາເຈົ້າ, ສິບສອງໄມ້ເທົ້າ,
ແລະໄມ້ເທົ້າຂອງອາໂຣນຢູ່ລະຫວ່າງໄມ້ເທົ້າຂອງເຂົາເຈົ້າ.
ແລະໂມເຊໄດ້ວາງໄມ້ເທົ້າເຫຼົ່ານັ້ນໄວ້ຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃນເຕັ້ນແຫ່ງການເປັນພະຍານ.
ແລະມັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນໃນວັນຕໍ່ມາ, ໂມເຊແລະອາໂຣນໄດ້ເຂົ້າໄປໃນເຕັ້ນແຫ່ງພະຍານ,
ແລະຈົ່ງເບິ່ງເລີຍ, ໄມ້ເທົ້າຂອງອາໂຣນສຳລັບເຮືອນເລວີໄດ້ງອກອອກ,
ແລະໄດ້ເອົາໜ່ວຍອອກມາ, ແລະໄດ້ອອກດອກ, ແລະໄດ້ງອກໝາກຖົ່ວ.
ແລະໂມເຊໄດ້ນຳໄມ້ເທົ້າທັງໝົດອອກມາຈາກຕໍ່ພຣະພັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າມາຫາບັນດາລູກຫຼານ
ອິດສະລາເອນທັງໝົດ, ແລະພວກເຂົາໄດ້ເຫັນ, ແລະແຕ່ລະຄົນໄດ້ເອົາໄມ້ເທົ້າຂອງຕົນ.

ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕຣັສກັບໂມເຊວ່າ:

ຈົ່ງວາງໄມ້ເທົ້າຂອງອາໂຣນໄວ້ຕໍ່ໜ້າພຣະບັນຍັດເພື່ອເປັນການຮັກສາໄວ້,

ເປັນເຄື່ອງໝາຍແກ່ລູກຫຼານຂອງຜູ້ບໍ່ເຊື່ອຟັງ,

ແລະຈົ່ງໃຫ້ການຮ້ອງທຸກຂອງເຂົາເຈົ້າຢຸດເຂົາຈາກເຮົາ, ເພື່ອວ່າເຂົາເຈົ້າຈະບໍ່ຕາຍ.

ແລະໂມເຊກັບອາໂຣນໄດ້ເຮັດຕາມທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັ່ງແກ່ໂມເຊ, ເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຮັດດັ່ງນັ້ນ.

ແລະພວກລູກຊາຍອິດສະລາເອນໄດ້ເວົ້າຕໍ່ໂມເຊວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຮົາຖືກທຳລາຍ,

ພວກເຮົາໄດ້ຕາຍແລ້ວ, ພວກເຮົາຖືກຜ່າທຳລາຍ.

ທຸກຄົນທີ່ສຳຜັດພະນັກງານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກໍຕາຍ,

ຈົນກວ່າພວກເຮົາທັງໝົດຈະຕາຍບໍ?

໑໘

ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ກ່າວ ກັບ ອາໂຣນ ວ່າ: ເຈົ້າ ແລະ ບຸດຊາຍຂອງເຈົ້າ ແລະ

ເຮືອນຂອງບິດາເຈົ້າ ຈະຮັບເອົາບາບຂອງສິ່ງບໍລິສຸດ, ແລະ ເຈົ້າ ແລະ ບຸດຊາຍຂອງເຈົ້າ

ຈະຮັບເອົາບາບຂອງຕຳແໜ່ງປະໂລຫິດຂອງພວກເຈົ້າ. ແລະພີ່ນ້ອງຂອງເຈົ້າ ເຜົ່າເລວີ

ປະຊາຊົນຂອງພໍ່ຂອງເຈົ້າ ຈົ່ງນຳມາໃກ້ຕົນເອງ ແລະໃຫ້ພວກເຂົາຖືກເຊື່ອມກັບເຈົ້າ

ແລະໃຫ້ພວກເຂົາປະກອບພິທີແກ່ເຈົ້າ

ແລະເຈົ້າກັບບຸດຊາຍຂອງເຈົ້າຈະຢູ່ຕໍ່ໜ້າເຕັ້ນແຫ່ງພະຍານ.

ແລະພວກເຂົາຈະຮັກສາການປົກຄອງຂອງເຈົ້າ ແລະການປົກຄອງຂອງພະນັກງານ.

ແຕ່ຕໍ່ກັບພາຊະນະອັນສັກສິດ ແລະຕໍ່ກັບແທ່ນບູຊາ ພວກເຂົາຈະບໍ່ເຂົ້າມາໃກ້,

ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະບໍ່ຕາຍທັງເຫຼົ່ານີ້ແລະເຈົ້າ. ແລະພວກເຂົາຈະຖືກເພີ່ມມາຫາເຈົ້າ,

ແລະພວກເຂົາຈະຮັກສາຕຳແໜ່ງຍາມຂອງເຕັ້ນແຫ່ງພະຍານ,

ຕາມການປະຕິບັດທັງໝົດຂອງເຕັ້ນ, ແລະຄົນຕ່າງດ້າວຈະບໍ່ເຂົ້າມາໃກ້ເຈົ້າ.

ແລະທ່ານທັງຫຼາຍຈະຮັກສາຜູ້ເຝົ້າຂອງສິ່ງບໍລິສຸດ ແລະຜູ້ເຝົ້າຂອງແທ່ນບູຊາ,
ແລະຈະບໍ່ມີຄວາມໂກດໃນບັນດາບຸດຊາຍອິດສະລາເອນ.
ແລະຂ້ອຍໄດ້ເອົາພັນ້ອງຂອງເຈົ້າຊາວເລວີຈາກກາງລູກຫຼານອິດສະລາເອນເປັນຂອງຂວັນທີ່
ຫໍແລ້ວແກ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເພື່ອປະຕິບັດພາລະກິດຂອງພະລັງພຣະພາກສັນຍາ. ແລະເຈົ້າ
ແລະລູກຊາຍຂອງເຈົ້າກັບເຈົ້າ ຈະຮັກສາຕຳແໜ່ງປະໂລຫິດຂອງພວກເຈົ້າ,
ຕາມທຸກວິທີຂອງແທ່ນບູຊາ, ແລະພາຍໃນຜ້າກັນ,
ແລະເຈົ້າຈະປະຕິບັດການປະຕິບັດເປັນຂອງປະທານຂອງຕຳແໜ່ງປະໂລຫິດຂອງພວກເຈົ້າ,
ແລະຄົນຕ່າງດ້າວທີ່ເຂົ້າມາໃກ້ຈະຕາຍ.

ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເວົ້າຕໍ່ອາໂຣນວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ,
ຂ້ານ້ອຍໄດ້ໃຫ້ແກ່ເຈົ້າການຮັກສາຜົນທຳອິດຈາກທຸກສິ່ງທີ່ຖືກເຮັດໃຫ້ບໍລິສຸດແກ່ຂ້ານ້ອຍໂດຍ
ລູກຊາຍອິດສະຣາເອນ, ຂ້ານ້ອຍໄດ້ໃຫ້ພວກມັນແກ່ເຈົ້າເປັນລາງວັນ,
ແລະແກ່ລູກຊາຍຂອງເຈົ້າກັບເຈົ້າເປັນກົດໝາຍນິລັນດອນ.
ແລະນີ້ໃຫ້ເປັນຂອງເຈົ້າຈາກສິ່ງບໍລິສຸດທີ່ຖືກເຮັດໃຫ້ບໍລິສຸດຂອງເຄື່ອງຖວາຍ,
ຈາກຂອງຂວັນທັງໝົດຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແລະຈາກເຄື່ອງບູຊາທັງໝົດຂອງເຂົາເຈົ້າ,
ແລະຈາກການລ່ວງລະເມີດທັງໝົດຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແລະຈາກບາບທັງໝົດຂອງເຂົາເຈົ້າ,
ຫຼາຍເທົ່າທີ່ເຂົາເຈົ້າມອບຄືນແກ່ຂ້ານ້ອຍຈາກສິ່ງບໍລິສຸດທັງໝົດ,
ມັນຈະເປັນຂອງເຈົ້າແລະລູກຊາຍຂອງເຈົ້າ. ໃນສະຖານທີ່ບໍລິສຸດທີ່ສຸດ ເຈົ້າຈະກິນມັນ,
ທຸກຄົນຜູ້ຊາຍຈະກິນມັນ, ເຈົ້າແລະລູກຊາຍຂອງເຈົ້າ, ມັນຈະເປັນສິ່ງບໍລິສຸດແກ່ເຈົ້າ.

ແລະນີ້ຈະເປັນຂອງເຈົ້າ ຄືຜົນທຳອິດຂອງເຄື່ອງຖວາຍຂອງພວກເຂົາ
ຈາກບັນດາເຄື່ອງຖວາຍທັງໝົດຂອງລູກຫຼານອິດສະຣາເອນ.
ເຮົາໄດ້ມອບພວກມັນໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ ແລະລູກຊາຍ ແລະລູກສາວຂອງເຈົ້າທີ່ຢູ່ກັບເຈົ້າ

ເປັນກົດໝາຍນິລັນດອນ. ທຸກຄົນທີ່ສະອາດໃນເຮືອນຂອງເຈົ້າຈະກິນພວກມັນໄດ້.

ຜົນທຳອິດທັງໝົດຂອງນ້ຳມັນ, ແລະຜົນທຳອິດທັງໝົດຂອງເຫຼົ້າອະງຸ່ນ ແລະເຂົ້າ,
ຄືຜົນທຳອິດຂອງເຂົ້າເຈົ້າທີ່ເຂົ້າເຈົ້າຈະໃຫ້ແກ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ເຮົາໄດ້ໃຫ້ສິ່ງເຫຼົ່ານັ້ນແກ່ເຈົ້າ.
ຜົນທຳອິດທັງໝົດທີ່ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນຂອງເຂົ້າເຈົ້າ,
ທຸກສິ່ງທີ່ເຂົ້າເຈົ້ານຳມາຖວາຍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຈະເປັນຂອງເຈົ້າ.
ທຸກຄົນທີ່ສະອາດໃນເຮືອນຂອງເຈົ້າຈະກິນມັນໄດ້.

ທຸກສິ່ງທີ່ອຸທິດໄວ້ໃນບັນດາລູກຫລານອິດສະຣາເອນ ຈະເປັນຂອງເຈົ້າ.
ແລະທຸກສິ່ງທີ່ເປີດມົດລູກຈາກເນື້ອໜັງທັງໝົດ,
ຫຼາຍເທົ່າທີ່ເຂົ້າເຈົ້ານຳສະເໜີຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຕັ້ງແຕ່ມະນຸດຈົນເຖິງສັດລ້ຽງ,
ຈະເປັນຂອງເຈົ້າ, ແຕ່ຫົວປີຂອງມະນຸດຈະຕ້ອງຖືກໄຖ່ດ້ວຍການໄຖ່,
ແລະຫົວປີຂອງສັດລ້ຽງທີ່ບໍ່ສະອາດເຈົ້າຈະຕ້ອງໄຖ່. ແລະການໄຖ່ຂອງລາວ,
ຈາກອາຍຸໜຶ່ງເດືອນ, ການປະເມີນຄ່າແມ່ນຫ້າເຊເກນ, ຕາມເຊເກນສັກສິດ
ຊຶ່ງແມ່ນຊາວໂອບອນ. ແຕ່ລູກຫົວປີຂອງງົວ ແລະ ລູກຫົວປີຂອງແກະ ແລະ
ລູກຫົວປີຂອງແບ້ ເຈົ້າຈະບໍ່ໄຖ່, ພວກມັນເປັນສິ່ງບໍລິສຸດ, ແລະ
ເຈົ້າຈະຖອກເລືອດຂອງພວກມັນໃສ່ແທ່ນບູຊາ, ແລະ
ເຈົ້າຈະຖວາຍໄຂມັນເປັນເຄື່ອງບູຊາທີ່ມີກິນຫອມແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

ແລະເນື້ອຈະເປັນຂອງເຈົ້າ, ດັ່ງທີ່ເດົ້ານົມຂອງການຖວາຍແກວ່ງ ແລະແຂນຂວາ,
ຈະເປັນຂອງເຈົ້າ.

ທຸກເຄື່ອງຖວາຍຂອງສິ່ງບໍລິສຸດທີ່ລູກຫຼານອິດສະຣາເອນແຍກຖວາຍແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້ານັ້ນ
, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ມອບໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ ແລະລູກຊາຍລູກສາວຂອງເຈົ້າພ້ອມກັບເຈົ້າ

ເປັນກົດລະບຽບນິລັນດອນ. ນີ້ເປັນພັນທະສັນຍາເກືອນິລັນດອນຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ສຳລັບເຈົ້າ ແລະເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າຕໍ່ໄປ.

ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວຕໍ່ອາໂຣນວ່າ, ໃນແຜ່ນດິນຂອງເຂົາເຈົ້າ ເຈົ້າຈະບໍ່ໄດ້ຮັບມໍລະດົກ,
ແລະສ່ວນແບ່ງຈະບໍ່ມີແກ່ເຈົ້າໃນພວກເຂົາ, ເພາະວ່າເຮົາເປັນສ່ວນແບ່ງຂອງເຈົ້າ
ແລະມໍລະດົກຂອງເຈົ້າທຳມະກາງລູກຫຼານອິດສະຣາເອນ.

ແລະຕໍ່ລູກຊາຍເລວີ, ຈົ່ງເບິ່ງ,
ຂ້ອຍໄດ້ໃຫ້ທຸກສ່ວນທີສິບໃນອິດສະລາເອນເປັນມໍລະດົກແທນການປະຕິບັດຂອງເຂົາເຈົ້າ,
ເທົ່າທີ່ເຂົາເຈົ້າປະຕິບັດການປະຕິບັດໃນເດີນຂອງພະຍານ.

ແລະພວກລູກຊາຍອິດສະລາເອນຈະບໍ່ເຂົ້າມາໃກ້ເດີນພະຍານອີກຕໍ່ໄປ,
ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ຮັບເອົາບາບທີ່ນຳມາຕາຍ.

ແລະຊາວເລວີຈະປະຕິບັດພາລະກິດຂອງເດີນແຫ່ງພະຍານດ້ວຍຕົນເອງ,
ແລະເຂົາເຈົ້າຈະຮັບເອົາບາບຂອງເຂົາເຈົ້າ,

ເປັນກົດລະບຽບນິລັນດອນສຳລັບຊົ່ວຄົນຂອງເຂົາເຈົ້າ,
ແລະທຳມະກາງລູກຫຼານອິດສະຣາເອນ ເຂົາເຈົ້າຈະບໍ່ສືບມໍລະດົກ.

ເພາະວ່າສິບສ່ວນໜຶ່ງຂອງລູກຫລານອິດສະລາເອນ
ຫຼາຍເທົ່າທີ່ເຂົາເຈົ້າແຍກຖວາຍແກ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເປັນເຄື່ອງຖວາຍ,
ຂ້ອຍໄດ້ໃຫ້ແກ່ຄົນເລວີເປັນມໍລະດົກ. ເພາະເຫດນີ້ ຂ້ອຍຈຶ່ງໄດ້ເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ,
ທຳມະກາງລູກຫລານອິດສະລາເອນ ເຂົາເຈົ້າຈະບໍ່ໄດ້ຮັບມໍລະດົກ.

ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໄດ້ກ່າວ ຕໍ່ ໂມເຊ ວ່າ, ແລະເຈົ້າຈະເວົ້າກັບພວກເລວີ
ແລະເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ, ຖ້າພວກເຈົ້າຮັບສ່ວນທີສິບຈາກພວກລູກອິດສະຣາເອນ,

ເຊິ່ງຂ້ານ້ອຍໄດ້ໃຫ້ແກ່ພວກເຈົ້າຈາກພວກເຂົາເປັນມໍລະດົກ,
ແລະພວກເຈົ້າຈະແຍກອອກຈາກມັນເປັນເຄື່ອງຖວາຍແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ຄືສ່ວນທີສິບຈາກສ່ວນທີສິບ.
ແລະການຫັກອອກຂອງເຈົ້າຈະຖືກນັບໃຫ້ແກ່ເຈົ້າເປັນເຂົ້າຈາກລານນວດ,
ແລະເປັນການຖວາຍຈາກບ່ອນຫົບອະງຸ່ນ. ດັ່ງນັ້ນ, ເຈົ້າຈະແຍກພວກມັນອອກ,
ເຈົ້າເອງກໍ່ຈະແຍກຈາກເຄື່ອງຖວາຍທັງໝົດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ຈາກສ່ວນທົດທັງໝົດຂອງເຈົ້າ, ເທົ່າທີ່ເຈົ້າຮັບມາຈາກລູກຫຼານອິດສະຣາເອນ,
ແລະເຈົ້າຈະໃຫ້ເຄື່ອງຖວາຍຈາກສ່ວນນັ້ນແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແຕ່ອາໂຣນປະໂລຫິດ.
ຈາກຂອງຂວັນທັງໝົດຂອງເຈົ້າ, ເຈົ້າຈະຕ້ອງແຍກເອົາການຖວາຍໃຫ້ແກ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ຫຼືຈາກຜົນໝາກທຳອິດທັງໝົດ, ເອົາສິ່ງທີ່ຖືກເຮັດໃຫ້ບໍລິສຸດຈາກມັນ.
ແລະເຈົ້າຈະເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ ເມື່ອເຈົ້າເອົາຜົນໃໝ່ອອກຈາກມັນແລ້ວ
ມັນຈະຖືກນັບໃຫ້ແກ່ຄົນເລວີເປັນຜົນຜະລິດຈາກລານນວດ ແລະເປັນຜົນຜະລິດຈາກບ່ອງົ້ວ
ແລະທ່ານທັງຫຼາຍຈະກິນມັນໃນທຸກສະຖານທີ່, ທ່ານທັງຫຼາຍແລະຄົວເຮືອນຂອງທ່ານ,
ເພາະວ່ານີ້ເປັນລາງວັນຂອງທ່ານທັງຫຼາຍແທນການປະຕິບັດຂອງທ່ານທັງຫຼາຍໃນພະລັງແ
ຫ່ງພະສັກສີ. ແລະເຈົ້າຈະບໍ່ໄດ້ຮັບບາບຜ່ານມັນ,
ເພາະວ່າເຈົ້າເອົາຜົນໄມ້ທຳອິດອອກຈາກມັນ,
ແລະເຈົ້າຈະບໍ່ເຮັດໃຫ້ສິ່ງສັກສິດຂອງລູກຊາຍອິດສະຣາເອນເປື້ອນ, ເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະບໍ່ຕາຍ.

໑໙

ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວຕໍ່ໂມເຊແລະອາໂຣນວ່າ ນີ້ແມ່ນຄວາມແຕກຕ່າງຂອງກົດໝາຍ,
ຫຼາຍເທົ່າທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສັ່ງ, ເວົ້າວ່າ, ເວົ້າກັບລູກຊາຍອິດສະຣາເອນ,
ແລະໃຫ້ພວກເຂົາເອົາແມ່ງົວແດງທີ່ບໍ່ມີຕຳໜີມາຫາເຈົ້າ, ທີ່ບໍ່ມີຕຳໜີໃນມັນ,

ແລະທີ່ບໍ່ໄດ້ວາງແອກເທິງມັນ. ແລະເຈົ້າຈະໃຫ້ມັນແກ່ເອເລອາຊາພໍ່ປະໂລຫິດ,
ແລະເຂົາເຈົ້າຈະນຳມັນອອກໄປນອກຄ່າຍໄປຍັງສະຖານທີ່ບໍລິສຸດ,
ແລະເຂົາເຈົ້າຈະຂ້າມັນຕໍ່ໜ້າລາວ. ແລະເອເລອາຊາຈະເອົາເລືອດຂອງມັນ,
ແລະຈະປິດເລືອດຂອງມັນເຈັດຄັ້ງຕໍ່ໜ້າເຕັນແຫ່ງພະຍານ.
ແລະເຂົາເຈົ້າຈະເຜົາມັນຕໍ່ໜ້າຂອງລາວ, ແລະຜົວໜັງ ແລະເນື້ອຂອງມັນ
ແລະເລືອດຂອງມັນພ້ອມກັບຂີ້ຂອງມັນຈະຖືກເຜົາ. ແລະພໍ່ຄູບວງສະຫວັນຈະເອົາໄມ້ສີດາ,
ຕົ້ນຫຍ້າຮີໂຊບ ແລະ ສີແດງເຂັ້ມ,
ແລະພວກເຂົາຈະໂຍນເຂົ້າໄປໃນກາງການເຜົາໄຫມ້ຂອງແມ່ງົວ.

ແລະປະໂລຫິດຈະຊັກເຄື່ອງນຸ່ງຂອງລາວ, ແລະຈະອາບຮ່າງກາຍຂອງລາວດ້ວຍນ້ຳ,
ແລະຫຼັງຈາກນັ້ນລາວຈະເຂົ້າໄປໃນຄ່າຍ, ແລະປະໂລຫິດຈະບໍ່ສະອາດຈົນກວ່າຖືງຕອນແລງ.
ແລະຜູ້ທີ່ເຜົາໄຫມ້ມັນຈະຊັກເຄື່ອງນຸ່ງຂອງລາວ ແລະຈະອາບນ້ຳຮ່າງກາຍຂອງລາວ,
ແລະລາວຈະບໍ່ສະອາດຈົນກວ່າຈະຮອດຕອນແລງ.
ແລະຊາຍທີ່ສະອາດຈະລວບລວມຂີ້ເຖົ້າຂອງແມ່ງົວ
ແລະຈະເກັບໄວ້ນອກຄ່າຍໃນສະຖານທີ່ສະອາດ,
ແລະມັນຈະເປັນຂອງຊຸມນຸມລູກຊາຍອິດສະຣາເອນເພື່ອການເກັບຮັກສາໄວ້;
ນ້ຳແຫ່ງການປິດລະເປັນການຊໍາລະ.
ແລະຜູ້ທີ່ເກັບກຳຂີ້ເຖົ້າຂອງແມ່ງົວຈະຕ້ອງຊັກເຄື່ອງນຸ່ງຂອງລາວ
ແລະຈະບໍ່ສະອາດຈົນກວ່າຈະຮອດຕອນແລງ
ແລະນີ້ຈະເປັນກົດໝາຍນິລັນຕອນສຳລັບລູກຫຼານອິດສະຣາເອນແລະຄົນຕ່າງດ້ວຍທີ່ອາໄສຢູ່
ກັບເຂົາເຈົ້າ

ຜູ້ທີ່ສຳຜັດຜູ້ຕາຍຂອງວິນຍານມະນຸດທັງໝົດ, ຈະເປັນຄົນບໍ່ສະອາດເປັນເວລາເຈັດມື້.

ນີ້ຈະຖືກຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດໃນມື້ທີສາມ ແລະ ໃນມື້ທີເຈັດ, ແລະ ຈະສະອາດ,
ແຕ່ຖ້າບໍ່ຖືກຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດໃນມື້ທີສາມ ແລະ ໃນມື້ທີເຈັດ, ຈະບໍ່ສະອາດ.
ທຸກຄົນທີ່ສຳຜັດຜູ້ທີ່ຕາຍແລ້ວຈາກວິນຍານຂອງມະນຸດ, ຖ້າເຂົາຕາຍແລະບໍ່ຖືກຊຳລະ,
ເຂົາໄດ້ເຮັດໃຫ້ເດັ່ນຂອງພຣະເຈົ້າເປື້ອນ, ວິນຍານນັ້ນຈະຖືກຕັດອອກຈາກອິດສະຣາເອນ,
ເພາະວ່ານ້ຳແຫ່ງການໂຮມບໍ່ໄດ້ຖືກໂຮມເທິງເຂົາ, ເຂົາບໍ່ສະອາດ,
ຄວາມບໍ່ສະອາດຂອງເຂົາຍັງຢູ່ໃນຕົວເຂົາ. ແລະນີ້ແມ່ນກົດໝາຍ, ຖ້າຄົນຕາຍໃນເຮືອນ,
ທຸກຄົນທີ່ເຂົ້າໄປໃນເຮືອນນັ້ນ, ແລະທຸກສິ່ງທີ່ຢູ່ໃນເຮືອນນັ້ນ, ຈະບໍ່ສະອາດເປັນເວລາເຈັດມື້.
ແລະພາຊະນະທຸກອັນທີ່ເປີດຢູ່ ຊຶ່ງບໍ່ມີເຊືອກຜູກໄວ້ ກໍ່ເປັນສິ່ງບໍ່ສະອາດ.
ແລະທຸກຄົນທີ່ສຳຜັດເທິງໜ້າທົ່ງພຽງກັບຄົນທີ່ຖືກຂ້າ ຫຼື ຄົນຕາຍ ຫຼື ກະດູກມະນຸດ ຫຼື
ອຸບມຸງ, ຈະເປັນຄົນບໍ່ສະອາດເປັນເວລາເຈັດມື້.

ແລະພວກເຂົາຈະເອົາຂີ້ເຈົ້າຂອງການຊຳລະທີ່ຖືກເຜົາໄໝ້ໃຫ້ແກ່ຄົນທີ່ບໍ່ສະອາດ,
ແລະພວກເຂົາຈະຖອກນ້ຳທີ່ມີຊີວິດໃສ່ມັນໃນພາຊະນະ.
ແລະຜູ້ຊາຍທີ່ສະອາດຈະເອົາຕົ້ນຫຍ້າຮີໂຊບ ແລະຈຸ່ມລົງໃນນ້ຳ ແລະປິດໃສ່ເຮືອນ
ແລະເຄື່ອງໃຊ້ ແລະຄົນທັງໝົດທີ່ຢູ່ທີ່ນັ້ນ ແລະຜູ້ທີ່ສຳຜັດກະດູກມະນຸດ ຫຼືຜູ້ຖືກຂ້າ
ຫຼືຜູ້ຕາຍ ຫຼືອຸບມຸງ ແລະຜູ້ທີ່ສະອາດຈະປິດເທິງຜູ້ທີ່ບໍ່ສະອາດໃນມື້ທີສາມແລະໃນມື້ທີເຈັດ,
ແລະເຂົາຈະຖືກຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດໃນມື້ທີເຈັດ, ແລະຈະຊັກເຄື່ອງນຸ່ງຂອງເຂົາ, ແລະຈະອາບນ້ຳ,
ແລະຈະບໍ່ສະອາດຈົນກວ່າຕອນແລງ. ແລະຄົນໃດທີ່ຖືກເປື້ອນ ແລະບໍ່ໄດ້ຮັບການຊຳລະ,
ວິນຍານນັ້ນຈະຖືກຕັດອອກຈາກກາງຊຸມນຸມ,
ເພາະວ່າລາວໄດ້ເຮັດໃຫ້ສິ່ງບໍລິສຸດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເປື້ອນ,
ເພາະວ່ານ້ຳແຫ່ງການໂຮມບໍ່ໄດ້ຖືກໂຮມເທິງລາວ, ລາວເປັນຄົນບໍ່ສະອາດ.
ແລະມັນຈະເປັນກົດໝາຍນິລັນດອນຕໍ່ທ່ານທັງຫຼາຍ,
ແລະຜູ້ທີ່ປິດນ້ຳຂອງການຊຳລະຈະຕ້ອງຊັກເຄື່ອງນຸ່ງຂອງລາວ,

ແລະຜູ້ທີ່ສຳຜັດນ້ຳຂອງການຊຳລະຈະເປັນຄົນບໍ່ສະອາດຈົນກວ່າຈະຮອດຕອນແລງ.
ແລະທຸກສິ່ງທີ່ຄົນບໍ່ສະອາດສຳຜັດຈະເປັນສິ່ງບໍ່ສະອາດ,
ແລະຄົນທີ່ສຳຜັດຈະເປັນຄົນບໍ່ສະອາດຈົນກວ່າຈະຮອດຕອນແລງ.

໒໐

ແລະລູກຫຼານອິດສະລາເອນທັງໝົດ, ຊຸມນຸມທັງໝົດ,
ໄດ້ມາເຖິງທະເລຊາຍຊົນໃນເດືອນທຳອິດ, ແລະປະຊາຊົນໄດ້ຢູ່ທີ່ກາເດດ,
ແລະມີລີອຳໄດ້ຕາຍຢູ່ທີ່ນັ້ນ, ແລະນາງໄດ້ຖືກຝັງຢູ່ທີ່ນັ້ນ. ແລະບໍ່ມີນ້ຳສຳລັບຊຸມນຸມ,
ແລະພວກເຂົາໄດ້ຊຸມນຸມກັນຕໍ່ໂມເຊ ແລະອາໂຮນ. ແລະປະຊາຊົນໄດ້ຖຽງກັບໂມເຊ
ໂດຍເວົ້າວ່າ:

ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາຕາຍໄປແລ້ວໃນການທຳລາຍຂອງພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຮົາຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ

.

ແລະເປັນຫຍັງທ່ານທັງຫລາຍຈຶ່ງໄດ້ນຳຊຸມນຸມຊົນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເຂົ້າມາໃນຖິ່ນທຸລະກຳ
ນດານນີ້ເພື່ອຂ້າພວກເຮົາແລະສັດລ້ຽງຂອງພວກເຮົາ? ແລະເປັນຫຍັງນີ້?

ທ່ານທັງຫລາຍໄດ້ພາພວກເຮົາອອກຈາກອີຢິບມາເຖິງສະຖານທີ່ຊົ່ວຮ້າຍນີ້,
ສະຖານທີ່ທີ່ບໍ່ມີການຫວ່ານພືດ, ບໍ່ມີຕົ້ນໝາກເຕ້ອ, ບໍ່ມີເຄືອອະງຸ່ນ, ບໍ່ມີໝາກທັບທິມ,
ແລະບໍ່ມີນ້ຳດື່ມ.

ແລະໂມເຊແລະອາໂຮນໄດ້ມາຈາກໜ້າການຊຸມນຸມໄປຫາປະຕູເຕັນແຫ່ງພະຍານ,
ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ລົ້ມລົງຊົງໜ້າ, ແລະສະຫງ່າລາສີຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປາກົດແກ່ເຂົາເຈົ້າ.
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບໂມເຊວ່າ ເອົາໄມ້ເທົ້າຂອງເຈົ້າ ແລະ ເຕົ້າໂຮມຊຸມນຸມ,
ເຈົ້າກັບອາໂຮນອ້າຍຂອງເຈົ້າ, ແລະ ເວົ້າຕໍ່ຫົນຕໍ່ໜ້າພວກເຂົາ, ແລະ ມັນຈະໃຫ້ນ້ຳຂອງມັນ,

ແລະ ເຈົ້າຈະນຳນ້ຳອອກຈາກຫີນໃຫ້ພວກເຂົາ, ແລະ ເຈົ້າຈະໃຫ້ຊຸມນຸມດີມ ແລະ
ສັດລ້ຽງຂອງພວກເຂົາ. ແລະໂມເຊໄດ້ເອົາໄມ້ເທົ້າທີ່ຢູ່ຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ດັ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັ່ງ. ແລະໂມເຊກັບອາໂຣນໄດ້ປະຊຸມຊຸມນຸມໄວ້ຕໍ່ໜ້າຫີນ,
ແລະເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ, ຟັງຂ້ອຍເຫັນ ພວກທີ່ບໍ່ເຊື່ອຟັງ,
ພວກເຮົາຈະບໍ່ນຳນ້ຳອອກມາຈາກຫີນນີ້ໃຫ້ພວກທ່ານບໍ່? ແລະໂມເຊໄດ້ຍົກມືຂອງລາວຂຶ້ນ,
ຕີຫີນດ້ວຍໄມ້ເທົ້າສອງຄັ້ງ, ແລະນ້ຳຫຼາຍໄດ້ອອກມາ, ແລະຊຸມນຸມຊົນໄດ້ດື່ມ,
ແລະສັດລ້ຽງຂອງພວກເຂົາກໍ່ດື່ມ. ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕັດສິນຕໍ່ໂມເຊແລະອາໂຣນວ່າ,
ເພາະທ່ານທັງສອງບໍ່ເຊື່ອທີ່ຈະຊຳລະຂ້ານ້ອຍຕໍ່ໜ້າລູກຫຼານອິດສະຣາເອນ,
ເພາະເຫດນີ້ທ່ານທັງສອງຈະບໍ່ໄດ້ນຳຊຸມຊົນນີ້ເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນທີ່ຂ້ານ້ອຍໄດ້ໃຫ້ແກ່ເຂົາເຈົ້າ
. ນີ້ແມ່ນນ້ຳແຫ່ງການໂຕ້ແຍ້ງ,
ເພາະວ່າລູກຊາຍອິດສະຣາເອນຖືກດຳທ່ານຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ແລະພຣະອົງຖືກເຮັດໃຫ້ບໍລິສຸດໃນພວກເຂົາ.

ແລະໂມເຊໄດ້ສົ່ງຜູ້ສົ່ງຂ່າວຈາກກາເດດໄປຫາກະສັດເອໂດມ, ເວົ້າວ່າ:
ອ້າຍຂອງເຈົ້າອິດສະຣາເອນເວົ້າສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ວ່າ, ເຈົ້າຮູ້ຄວາມລຳບາກທັງໝົດທີ່ພົບພວກເຮົາ.
ແລະບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາໄດ້ລົງໄປອີຢິບ,
ແລະພວກເຮົາໄດ້ອາໄສຢູ່ໃນອີຢິບເປັນເວລາຫຼາຍມື້,
ແລະຊາວອີຢິບໄດ້ທຳຮ້າຍພວກເຮົາແລະບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາ.
ແລະພວກເຮົາໄດ້ຮ້ອງຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຍິນສຽງຂອງພວກເຮົາ,
ແລະໄດ້ສົ່ງທູດສະຫວັນມານຳພວກເຮົາອອກຈາກອີຢິບ,
ແລະດຽວນີ້ພວກເຮົາຢູ່ໃນເມືອງກາເດດ, ເຊິ່ງຢູ່ຕາມເຂດແດນຂອງທ່ານ.
ພວກເຮົາຈະຜ່ານໄປທາງແຜ່ນດິນຂອງເຈົ້າ, ພວກເຮົາຈະບໍ່ຜ່ານທີ່ງ່າ,
ບໍ່ຜ່ານສວນອະງຸ່ນ, ບໍ່ດິນນ້ຳຈາກບໍ່ນ້ຳຂອງເຈົ້າ, ພວກເຮົາຈະໄປທາງຫຼວງຂອງກະສັດ,

ພວກເຮົາຈະບໍ່ລ້ຽງອອກໄປທາງຂວາບໍ່ທາງຊ້າຍ,
ຈົນກວ່າພວກເຮົາຈະຜ່ານຂອບເຂດຂອງເຈົ້າ. ແລະເອໂດມເວົ້າຕໍ່ລາວວ່າ,
ເຈົ້າຈະບໍ່ຜ່ານຂ້ອຍໄປ, ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ, ຂ້ອຍຈະອອກໄປພົບເຈົ້າດ້ວຍສົງຄາມ.
ແລະລູກຊາຍອິດສະລາເອນເວົ້າກັບລາວວ່າ: ພວກເຮົາຈະຜ່ານໄປຂ້າງພູເຂົາ.
ຖ້າພວກເຮົາຕື່ມນ້ຳຂອງເຈົ້າ, ທັງຂ້ານ້ອຍແລະສັດລ້ຽງຂອງຂ້ານ້ອຍ,
ຂ້ານ້ອຍຈະໃຫ້ຄ່າກັບເຈົ້າ. ແຕ່ເລື່ອງນີ້ບໍ່ມີຫຍັງ. ພວກເຮົາຈະຜ່ານໄປຂ້າງພູເຂົາ.
ແຕ່ເຂົາເວົ້າວ່າ, ເຈົ້າຈະບໍ່ຜ່ານຂ້ອຍ, ແລະອິດອມອອກໄປພົບເຂົາດ້ວຍຝູງຊົນໜັກແໜ້ນ
ແລະດ້ວຍກຳລັງທີ່ເຂັ້ມແຂງ.

ແລະເອໂດມບໍ່ຕ້ອງການໃຫ້ອິດສະລາເອນຜ່ານເຂດແດນຂອງຕົນ,
ແລະອິດສະລາເອນກໍ່ຫັນອອກຈາກເຂົາ ແລະພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ອອກເດີນທາງຈາກກາເດຊ,
ແລະບັນດາລູກຊາຍອິດສະລາເອນທັງໝົດ, ຄືກອງຊຸມນຸມທັງໝົດ, ໄດ້ມາຮອດພູເຂົາໂຮ.

ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວຕໍ່ໂມເຊແລະອາໂຮນຢູ່ທີ່ພູເຂົາໂຮ
ເທິງເຂດແດນຂອງແຜ່ນດິນເອໂດມວ່າ ໃຫ້ອາໂຮນຖືກເພີ່ມໄປຫາປະຊາຊົນຂອງລາວ,
ເພາະວ່າພວກເຈົ້າຈະບໍ່ເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນທີ່ຂ້ານ້ອຍໄດ້ໃຫ້ແກ່ບຸດຊາຍອິດສະຣາເອນ,
ເພາະວ່າພວກເຈົ້າໄດ້ຍົກຍໍຂ້ານ້ອຍເທິງນ້ຳແຫ່ງການດຳທ້ອ. ເອົາອາໂຮນ ແລະ
ເອເລອາຊາລູກຊາຍຂອງລາວ, ແລ້ວນຳພວກເຂົາຂຶ້ນໄປທີ່ພູເຂົາໂຮ,
ຕໍ່ໜ້າຊຸມນຸມຊົນທັງໝົດ, ແລະຈົ່ງຖອດເສື້ອຄຸມຂອງອາໂຮນອອກ,
ແລະໃຫ້ເອເລອາຊາລູກຊາຍຂອງລາວນຸ່ງໃສ່, ແລະອາໂຮນຈະຕາຍຢູ່ທີ່ນັ້ນ.
ແລະໂມເຊໄດ້ເຮັດດັ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັ່ງກັບເຂົາ, ແລະໄດ້ນຳເຂົາຂຶ້ນໄປຍັງພູເຂົາໂຮ,
ຕໍ່ໜ້າຊຸມນຸມຊົນທັງໝົດ ແລະລາວໄດ້ຊອກເຄື່ອງນຸ່ງຂອງອາໂຮນອອກ,
ແລະໃຫ້ເອເລອາຊາລູກຊາຍຂອງລາວນຸ່ງໃສ່, ແລະອາໂຮນໄດ້ຕາຍຢູ່ເທິງຍອດພູເຂົາ,
ແລະໂມເຊກັບເອເລອາຊາໄດ້ລົງມາຈາກພູເຂົາ.

ແລະຊຸມນຸມທັງໝົດໄດ້ເຫັນວ່າອາໂຣນໄດ້ສິ້ນຊີວິດແລ້ວ,
ແລະເຮືອນອິດສະຣາເອນທັງໝົດໄດ້ຮ້ອງໄຫ້ໃຫ້ອາໂຣນເປັນເວລາສາມສິບວັນ.

໒໑

ແລະກະສັດອາຣາດຊາວຄານານ ຜູ້ອາໄສຢູ່ໃນທະເລຊາຍ
ໄດ້ຍິນວ່າອິດສະຣາເອນມາທາງອາທາເຣນແລ້ວ, ຈຶ່ງໄດ້ຕໍ່ສູ້ກັບອິດສະຣາເອນ
ແລະໄດ້ຈັບພວກເຂົາບາງຄົນໄປເປັນເຊື້ອຂ້າ
ແລະອິດສະຣາເອນໄດ້ອະທິຖານຄຳປະຕິຍານຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະເວົ້າວ່າ,
ຖ້າພຣະອົງມອບປະຊາຊົນນີ້ໄວ້ໃນການຄວບຄຸມຂອງຂ້ານ້ອຍ,
ຂ້ານ້ອຍຈະທຳລາຍສ້າງເຂົາເຈົ້າແລະເມືອງຕ່າງໆຂອງເຂົາເຈົ້າໃຫ້ສິ້ນເຊີງ.
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຟັງສຽງຂອງອິດສະຣາເອນ,
ແລະໄດ້ມອບຄານາອານໄວ້ພາຍໃຕ້ການຄວບຄຸມຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແລະໄດ້ອຸທິດລາວ
ແລະເມືອງຕ່າງໆຂອງລາວ, ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ເອີ້ນຊື່ຂອງສະຖານທີ່ນັ້ນວ່າ ຖືກສາບແຊ່ງ.

ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ອອກເດີນທາງຈາກພູເຂົາຮີ ໄປຕາມທາງສູ່ທະເລແດງ ແລະ
ໄດ້ອ້ອມຮອບແຜ່ນດິນເອໂດມ, ແລະ ປະຊາຊົນກໍໄດ້ທໍ້ແທ້ໃຈໃນການເດີນທາງ.
ແລະປະຊາຊົນໄດ້ເວົ້າຕໍ່ຕ້ານພຣະເຈົ້າ ແລະຕໍ່ຕ້ານໂມເຊ ໂດຍເວົ້າວ່າ, ເປັນຫຍັງນີ້?
ທ່ານໄດ້ນຳພວກເຮົາອອກຈາກອີຢິບເພື່ອຂ້າພວກເຮົາໃນຖິ່ນທຸລະກັນດານບໍ?
ເພາະວ່າບໍ່ມີເຂົ້າຈີ່ ແລະບໍ່ມີນ້ຳ, ແລະຈິດວິນຍານຂອງພວກເຮົາລັງກຽດເຂົ້າຈີ່ທີ່ບໍ່ມີຄຳນີ້.
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສົ່ງງູພິດເຂົ້າໄປໃນປະຊາຊົນ, ແລະມັນໄດ້ກັດປະຊາຊົນ,
ແລະປະຊາຊົນຫຼາຍຄົນຂອງລູກຫຼານອິສຣາເອນໄດ້ຕາຍ.
ແລະເມື່ອປະຊາຊົນມາຮອດໂມເຊແລ້ວ, ເຂົາເຈົ້າກ່າວວ່າ, ພວກເຮົາໄດ້ບາບແລ້ວ,

ເພາະພວກເຮົາໄດ້ເວົ້າຕໍ່ຕ້ານພຣະເຈົ້າ ແລະຕໍ່ຕ້ານທ່ານ, ດັ່ງນັ້ນຈິ່ງອະທິຖານຕໍ່ພຣະເຈົ້າ,
ແລະຂໍໃຫ້ພຣະອົງເອົາງອອກຈາກພວກເຮົາ.

ແລະໂມເຊໄດ້ອະທິຖານຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່ຽວກັບປະຊາຊົນ,
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບໂມເຊວ່າ, ຈົ່ງເຮັດງຸດສຳລັບເຈົ້າເອງ, ແລະວາງມັນໄວ້ເທິງເສົາ,
ແລະຈະເປັນດັ່ງນີ້: ຖ້າງຸກັດຄົນໃດ, ທຸກຄົນທີ່ຖືກກັດແລ້ວເມື່ອເຫັນມັນກໍຈະມີຊີວິດ.
ແລະໂມເຊໄດ້ເຮັດງຸດທອງແດງ ແລະໄດ້ຕັ້ງມັນໄວ້ເທິງເຄື່ອງໝາຍ ແລະມັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນວ່າ
ເມື່ອໃດທີ່ງຸກັດຄົນ ແລະເຂົາໄດ້ເບິ່ງງຸດທອງແດງ ແລະເຂົາກໍມີຊີວິດ

ແລະລູກຫລານອິດສະລາເອນໄດ້ອອກເດີນທາງ ແລະໄດ້ຕັ້ງຄ່າຍຢູ່ໂອໂບດ.
ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ຍົກຈາກໂອໂບດ, ແລະຕັ້ງຄ່າຍຢູ່ອາຄານກາທີ່ຢູ່ເກີນໄປໃນຖິ່ນທຸລະກັນດານ,
ເຊິ່ງຢູ່ຕໍ່ໜ້າໂມອັບ, ທາງຕາເວັນອອກ. ແລະຈາກທີ່ນັ້ນພວກເຂົາກໍອອກເດີນທາງ
ແລະໄດ້ຕັ້ງຄ່າຍຢູ່ຮ່ອມພູຊາເຣດ. ແລະຈາກທີ່ນັ້ນ
ເຂົາເຈົ້າໄດ້ອອກເດີນທາງແລ້ວຕັ້ງຄ່າຍຢູ່ເຂດຟາກໂພັນຂອງແມ່ນ້ຳອານອນໃນຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງ
, ບ່ອນທີ່ຍື່ນອອກມາຈາກເຂດແດນຂອງຊາວອາໂມໄຮ,
ເພາະວ່າອານອນແມ່ນເຂດແດນຂອງໂມອັບ, ລະຫວ່າງໂມອັບແລະຊາວອາໂມໄຮ. ເພາະສະ
ນັ້ນ ມັນຈິ່ງຖືກກ່າວໄວ້ໃນປຶ້ມວ່າ: ສົງຄາມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຈູດໄຟຊາຮັບ ແລະກະແສ
ນ້ຳອານອນ. ແລະພຣະອົງໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ລຳທານເປັນບ່ອນຕັ້ງຖິ່ນຖານຂອງເອີ,
ແລະມັນຕິດກັບເຂດແດນຂອງໂມອາບ.

ແລະຈາກທີ່ນັ້ນແມ່ນບໍ່ນ້ຳນີ້, ບໍ່ນ້ຳທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວຕໍ່ໂມເຊວ່າ, ຮວບຮວມປະຊາຊົນ,
ແລະເຮົາຈະໃຫ້ນ້ຳແກ່ເຂົາເຈົ້າເພື່ອດື່ມ. ແລ້ວອິດສະລາເອນກໍຂັບຮ້ອງເພງນີ້ກ່ຽວກັບບໍ່ນ້ຳ,
ເລີ່ມຕົ້ນຮ້ອງເພງກ່ຽວກັບບໍ່ນ້ຳ, ຜູ້ປົກຄອງໄດ້ຊຸດມັນ,
ກະສັດແຫ່ງປະຊາຊາດໄດ້ເຈາະມັນອອກໃນອານາຈັກຂອງເຂົາເຈົ້າ,

ໃນການປົກຄອງຂອງເຂົາເຈົ້າ. ແລະຈາກບໍ່ນ້ຳເຂົ້າໄປມານທານາເອນ,
ແລະຈາກມານທານາເອນເຂົ້າໄປນາອາລີເອນ, ແລະຈາກນາອາລີເອນເຂົ້າໄປບາໂມທ,
ແລະຈາກບາໂມທເຂົ້າໄປອີອານິນ, ເຊິ່ງຢູ່ໃນທົ່ງພຽງໂມອາບ,
ຈາກຍອດຂອງພູທີ່ຖືກແກະສະຫຼັກ, ທີ່ເບິ່ງໄປທາງໜ້າຂອງທະເລຊາຍ.

ແລະໂມເຊໄດ້ສົ່ງຜູ້ເຖົ້າແກ່ໄປຫາສີໂຮນກະສັດຊາວອາໂມໄຮດ້ວຍຄຳເວົ້າສັນຕິ, ເວົ້າວ່າ,
ພວກເຮົາຈະຜ່ານແຜ່ນດິນຂອງເຈົ້າ, ພວກເຮົາຈະໄປຕາມທາງ,
ພວກເຮົາຈະບໍ່ຫັນໄປບໍ່ວ່າເຂົ້າໄປໃນທົ່ງນາ ຫຼື ເຂົ້າໄປໃນສວນອະງຸ່ນ,
ພວກເຮົາຈະບໍ່ຕື່ມນ້ຳຈາກບໍ່ນ້ຳຂອງເຈົ້າ, ພວກເຮົາຈະໄປຕາມທາງຫຼວງ,
ຈົນກວ່າພວກເຮົາຈະຜ່ານເຂດແດນຂອງເຈົ້າ. ແລະ
ຊີໂຮນບໍ່ໄດ້ໃຫ້ອິດສະລາເອນຜ່ານເຂດແດນຂອງລາວ, ແລະ
ຊີໂຮນໄດ້ລວບລວມປະຊາຊົນທັງໝົດຂອງລາວ, ແລະ
ອອກໄປເພື່ອສູ້ຮົບກັບອິດສະລາເອນໃນທະເລຊາຍ, ແລະ ມາຮອດຢາຊາ, ແລະ
ຈັດແຖວສູ້ຮົບກັບອິດສະລາເອນ. ແລະອິດສະລາເອນໄດ້ໂຈມຕີລາວດ້ວຍດາບຈົນຕາຍ
ແລະເອົາຄອບຄອງແຜ່ນດິນຂອງລາວຕັ້ງແຕ່ອານອນຈົນເຖິງຢາບົກ
ຈົນເຖິງແດນລູກຫຼານອາມມອນ ເພາະວ່າຢາເຊີເປັນເຂດແດນຂອງລູກຫຼານອາມມອນ.
ແລະອິດສະລາເອນໄດ້ເອົາເມືອງເຫຼົ່ານີ້ທັງໝົດ,
ແລະອິດສະລາເອນໄດ້ອາໄສຢູ່ໃນເມືອງທັງໝົດຂອງຊາວອາໂມໄລ, ໃນເຣດໂບນ,
ແລະໃນເມືອງທັງໝົດທີ່ຕິດກັນກັບນີ້.
ເພາະວ່າເຣດບອນແມ່ນເມືອງຂອງກະສັດຊີໂຮນແຫ່ງຊາວອາໂມໄຮ,
ແລະພຣະອົງໄດ້ສູ້ຮົບກັບກະສັດໂມອັບກ່ອນໜ້ານີ້,
ແລະພວກເຂົາໄດ້ເອົາແຜ່ນດິນທັງໝົດຂອງພຣະອົງຈາກອາໂຣເອີຈົນເຖິງອານອນ. ເພາະສະ
ນັ້ນ ພວກຜູ້ເວົ້າໃນປັດຈຸບັນຈະເວົ້າວ່າ, ຈົ່ງມາຍັງເຣດໂບນ, ເພື່ອໃຫ້ເມືອງຂອງສີໂຮນຖືກ

ສ້າງແລະຖືກກໍ່ສ້າງຂຶ້ນ, ເພາະວ່າໄຟໄດ້ອອກມາຈາກເຮດໂບນ,
ເປວໄຟອອກມາຈາກເມືອງຊີໂຮນ, ແລະໄດ້ທຳລາຍຈົນເຖິງໂມອັບ,
ແລະໄດ້ກິນກິນເສົາຫິນແຫ່ງອານອນ. ໂສກເສົ້າແກ່ເຈົ້າ ໂມອັບ,
ປະຊາຊົນຂອງເຄໂມຊຖືກທຳລາຍແລ້ວ, ລູກຊາຍຂອງເຂົາເຈົ້າຖືກມອບໄວ້ເພື່ອຮັກສາຊີວິດ,
ແລະລູກສາວຂອງເຂົາເຈົ້າກາຍເປັນເຊື້ອໂຮງຂອງສີໂຮນ ກະສັດຊາວອາໂມໄຮ.
ແລະເມັດພືດຂອງພວກເຂົາຈະພິນາດ, ຈາກເຮເຊໂບນຈົນເຖິງໄດໂບນ,
ແລະແມ່ຍິງຍັງໄດ້ຈູດໄຟຕື່ມເທິງໂມອັບ.

ແຕ່ອິດສະຣາເອນໄດ້ອາໄສຢູ່ໃນທຸກເມືອງຂອງຊາວອາໂມໄຮ
ແລະໂມເຊໄດ້ສົ່ງຄົນໄປສອດແນມເມືອງຢາເຊີ, ແລະພວກເຂົາໄດ້ຍຶດເອົາເມືອງນັ້ນ
ແລະບ້ານຕ່າງໆຂອງມັນ, ແລະໄດ້ຂັບໄລ່ຊາວອາໂມໄຮທີ່ອາໄສຢູ່ທີ່ນັ້ນອອກໄປ.
ແລະເມື່ອພວກເຂົາກັບຄືນມາ, ພວກເຂົາໄດ້ຂຶ້ນໄປຕາມທາງທີ່ເຂົ້າສູ່ບາຊານ,
ແລະໂອກກະສັດແຫ່ງບາຊານໄດ້ອອກມາພົບພວກເຂົາ,
ແລະປະຊາຊົນທັງໝົດຂອງລາວເຂົ້າສູ່ສົງຄາມທີ່ເອດເຮອີ.
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕຣັສກັບໂມເຊວ່າ, ຢ່າຢ້ານກົວລາວເລີຍ,
ເພາະວ່າຂ້ອຍໄດ້ມອບລາວໄວ້ໃນມືຂອງເຈົ້າແລ້ວ, ທັງປະຊາຊົນທັງໝົດຂອງລາວ,
ແລະແຜ່ນດິນທັງໝົດຂອງລາວ,
ແລະເຈົ້າຈະເຮັດກັບລາວດັ່ງທີ່ເຈົ້າໄດ້ເຮັດກັບສີໂຮນກະສັດຂອງຊາວອາໂມໄຮ,
ຜູ້ທີ່ອາໄສຢູ່ໃນເມືອງເຮັດໂບນ. ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ຕີລາວ ແລະລູກຊາຍຂອງລາວ
ແລະປະຊາຊົນທັງໝົດຂອງລາວ ຈົນບໍ່ມີຜູ້ລອດຊີວິດເຫຼືອຢູ່
ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ຮັບແຜ່ນດິນຂອງລາວເປັນມໍລະດົກ

ແລະລູກຊາຍອິດສະຣາເອນໄດ້ອອກເດີນທາງແລ້ວ, ພວກເຂົາໄດ້ຕັ້ງຄ່າຍູ່ທາງທິດຕາເວັນ
ຕົກຂອງໂມອາບ ຂ້າງແມ່ນ້ຳຈໍແດນ ຕໍ່ໜ້າເມືອງເຢຣີໂຄ.

ແລະບາລາກລູກຊາຍຂອງຊິບໂປໄດ້ເຫັນທຸກສິ່ງທີ່ອິດສະລາເອນໄດ້ເຮັດຕໍ່ຄົນອາໂມໄລ

ແລະໂມອາບຢ້ານກົວປະຊາຊົນຫຼາຍ ເພາະວ່າເຂົາເຈົ້າມີຈຳນວນຫຼາຍ,

ແລະໂມອາບຮູ້ສຶກລະອຽດອ່ອນຕໍ່ໜ້າລູກຫຼານອິດສະຣາເອນ.

ແລະໂມອາບກ່າວແກ່ສະພາຜູ້ເຖົ້າຂອງມິດຽນວ່າ,

ດຽວນີ້ຊຸມນຸມນີ້ຈະເລັບທຸກສິ່ງທີ່ຢູ່ອ້ອມຮອບພວກເຮົາ,

ຄືກັບລູກງົວເລັບສິ່ງສີຂຽວຈາກທົ່ງພຽງ,

ແລະບາລາກລູກຊາຍຂອງຊິບໂປເປັນກະສັດຂອງໂມອາບໃນເວລານັ້ນ.

ແລະລາວໄດ້ສົ່ງທູດໄປຫາບາລາອາມລູກຊາຍຂອງເບໂອທີ່ເມືອງເພໂທ,

ເຊິ່ງຢູ່ເທິງແມ່ນ້ຳໃນແຜ່ນດິນຂອງລູກຫລານປະຊາຊົນຂອງລາວ, ເພື່ອເອີ້ນລາວມາ,

ໂດຍເວົ້າວ່າ, ຈົ່ງເບິ່ງເລີຍ, ມີປະຊາຊົນໜຶ່ງອອກມາຈາກອີຢິບ, ແລະຈົ່ງເບິ່ງເລີຍ,

ພວກເຂົາໄດ້ປົກຄຸມໜ້າແຜ່ນດິນ, ແລະພວກເຂົານັ່ງຢູ່ຕິດກັບຂ້ອຍ.

ແລະດຽວນີ້ມາສາບແຊ່ງປະຊາຊົນນີ້ໃຫ້ຂ້ອຍ, ເພາະວ່າພວກເຂົາເຂັ້ມແຂງກວ່າພວກເຮົາ,

ຖ້າພວກເຮົາສາມາດໂຈມຕີພວກເຂົາ, ແລະຂ້ອຍຈະໄລ່ພວກເຂົາອອກຈາກແຜ່ນດິນ,

ເພາະວ່າຂ້ອຍຮູ້ວ່າຜູ້ທີ່ເຈົ້າອວຍພອນ ພວກເຂົາກໍຖືກອວຍພອນ, ແລະຜູ້ທີ່ເຈົ້າສາບແຊ່ງ

ພວກເຂົາກໍຖືກສາບແຊ່ງ. ແລະຄະນະຜູ້ເຖົ້າຂອງໂມອັບ

ແລະຄະນະຜູ້ເຖົ້າຂອງມິດຽນກໍໄດ້ໄປ, ໂດຍຖືການທຳນາຍໄວ້ໃນມືຂອງເຂົາເຈົ້າ,

ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ມາຫາບາລາອາມ ແລະເວົ້າຄຳເວົ້າຂອງບາລາກໃຫ້ລາວຟັງ.

ແລະລາວເວົ້າຕໍ່ພວກເຂົາວ່າ, ພັກຢູ່ທີ່ນີ້ຄືນນີ້,

ແລະຂ້ອຍຈະຕອບພວກເຈົ້າກ່ຽວກັບເລື່ອງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະເວົ້າຕໍ່ຂ້ອຍ,

ແລະພວກຜູ້ປົກຄອງໂມອາບກໍພັກຢູ່ກັບບາລາອາມ.

ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ມາຫາບາລາອາມ ແລະຕຣັສກັບລາວວ່າ: ຄົນເຫຼົ່ານີ້ທີ່ຢູ່ກັບເຈົ້າແມ່ນໃຜ?
ແລະບາລາອາມໄດ້ເວົ້າຕໍ່ພຣະເຈົ້າວ່າ, ບາລາກລູກຊາຍຂອງຊິບໂປ, ກະສັດແຫ່ງໂມອາບ,
ໄດ້ສົ່ງພວກເຂົາມາຫາຂ້ານ້ອຍ, ເວົ້າວ່າ, ເບິ່ງເອີຍ, ມີປະຊາຊົນໄດ້ອອກມາຈາກອີຢິບ
ແລະໄດ້ປົກຄຸມໜ້າແຜ່ນດິນ, ແລະເຂົາເຈົ້ານັ້ນຢູ່ໃກ້ຂ້ອຍ.

ດຽວນີ້ມາສາບແຊ່ງເຂົາເຈົ້າໃຫ້ຂ້ອຍ, ຖ້າດັ່ງນັ້ນຂ້ອຍຈະສາມາດໂຈມຕີເຂົາເຈົ້າ
ແລະໄລ່ເຂົາເຈົ້າອອກຈາກແຜ່ນດິນ. ແລະພຣະເຈົ້າກໍ່ຕັ້ງກັບບາລາອາມວ່າ,
ເຈົ້າຈະບໍ່ໄປກັບພວກເຂົາ, ແລະເຈົ້າຈະບໍ່ສາບແຊ່ງປະຊາຊົນນັ້ນ,
ເພາະວ່າພວກເຂົາໄດ້ຮັບພອນແລ້ວ. ແລະບາລາອາມກໍ່ລຸກຂຶ້ນໃນຕອນເຊົ້າ,
ເວົ້າກັບບັນດາຜູ້ປົກຄອງຂອງບາລາກວ່າ, ຈົ່ງກັບຄືນໄປຫາເຈົ້ານາຍຂອງເຈົ້າເຖິດ,
ພຣະເຈົ້າບໍ່ປ່ອຍໃຫ້ຂ້ານ້ອຍໄປກັບເຈົ້າ.

ແລະບັນດາເຈົ້ານາຍຂອງໂມອາບລຸກຂຶ້ນມາຫາບາລາກ ແລະເວົ້າວ່າ,
ບາລາອາມບໍ່ຕ້ອງການໄປກັບພວກເຮົາ.

ແລະ ບາລາກ ໄດ້ສົ່ງຜູ້ປົກຄອງອີກ ທີ່ມີຈຳນວນຫຼາຍກວ່າ ແລະ
ມີກຽດສັກສີກວ່າພວກກ່ອນ ແລະພວກເຂົາມາຫາບາລາອາມ,
ແລະພວກເຂົາເວົ້າກັບລາວວ່າ, ບາລາກລູກຊາຍຂອງຊິບໂປເວົ້າດັ່ງນີ້ວ່າ,
ຂ້ອຍຂໍຮ້ອງທ່ານຢ່າລັງເລທີ່ຈະມາຫາຂ້ອຍ. ເພາະວ່າຂ້ອຍຈະໃຫ້ກຽດເຈົ້າຢ່າງສູງ,
ແລະຂ້ອຍຈະເຮັດທຸກສິ່ງທີ່ເຈົ້າເວົ້າໃຫ້ເຈົ້າ, ແລະມາສາບແຊ່ງປະຊາຊົນນີ້ໃຫ້ຂ້ອຍ.
ແລະບາລາອາມກໍ່ຕອບ ແລະເວົ້າກັບຜູ້ປົກຄອງຂອງບາລາກວ່າ,
ຖ້າບາລາກໃຫ້ເຮືອນຂອງລາວທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍເງິນແລະຄຳແກ່ຂ້ອຍ,
ຂ້ອຍກໍ່ຈະບໍ່ສາມາດລະເມີດພຣະທຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າ,
ເພື່ອເຮັດມັນນ້ອຍຫຼືໃຫຍ່ໃນໃຈຂອງຂ້ອຍ. ແລະດຽວນີ້ ພວກທ່ານຈົ່ງຢູ່ຄອຍຢູ່ທີ່ນີ້ໃນຄືນນີ້,
ແລະຂ້ອຍຈະຮູ້ວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະກ່າວຫຍັງເພີ່ມເຕີມກັບຂ້ອຍ.

ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ມາຫາບາລາອາມໃນຕອນກາງຄືນ ແລະຕັ້ງເວົ້າກັບລາວວ່າ,
ຖ້າຄົນເຫຼົ່ານີ້ມາເອີ້ນເຈົ້າ, ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນແລະຕິດຕາມເຂົາເຈົ້າໄປ,
ແຕ່ເຈົ້າຕ້ອງເຮັດຕາມຄໍາທີ່ຂ້ອຍຈະເວົ້າກັບເຈົ້າເທົ່ານັ້ນ.

ແລະບາລາອາມລຸກຂຶ້ນໃນຕອນເຊົ້າ, ຂໍ້ລາຂອງລາວ,
ແລະໄປກັບບັນດາຜູ້ປົກຄອງຂອງໂມອາບ.

ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ໃຈຮ້າຍດ້ວຍຄວາມໂກດເພາະວ່າລາວໄປ,
ແລະຜູ້ສົ່ງຂ່າວຂອງພຣະເຈົ້າລຸກຂຶ້ນເພື່ອຕໍ່ຕ້ານລາວ, ແລະລາວໄດ້ຂໍ້ເທິງລາຂອງລາວ,
ແລະຄົນໃຊ້ສອງຄົນຂອງລາວຢູ່ກັບລາວ.

ເມື່ອລາເຫັນທູດສະຫວັນຂອງພຣະເຈົ້າຢືນຂວາງທາງ
ແລະມີດາບຖືກຊັກອອກຢູ່ໃນມືຂອງພຣະອົງ ລາຈຶ່ງຫັນອອກຈາກທາງແລະໄປໃນທົ່ງພຽງ,
ແລະລາວໄດ້ຕີລາດ້ວຍໄມ້ເທົ້າຂອງລາວເພື່ອນຳມັນກັບຄືນສູ່ທາງ.

ແລະທູດສະຫວັນຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ຢືນຢູ່ໃນຮ່ອງຂອງສວນອະງຸ່ນ, ມີຮົ້ວຢູ່ສອງຂ້າງ,
ແລະເມື່ອແມ່ລາເຫັນທູດສະຫວັນຂອງພຣະເຈົ້າ, ມັນກໍ່ກົດຕົວເອງເຂົ້າຫາກຳແພງ,
ແລະບີບຕີນຂອງບາລາອາມໃສ່ກຳແພງ, ແລະລາວກໍ່ຍັງຕີມັນຕື່ມອີກ.

ແລະທູດສະຫວັນຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ໄປຕື່ມອີກ,
ແລະໄປຢືນຢູ່ໃນບ່ອນແຄບທີ່ບໍ່ສາມາດຫັນໄປຂວາຫຼືຊ້າຍໄດ້.
ເມື່ອແມ່ລາເຫັນທູດຂອງພຣະເຈົ້າ ມັນກໍ່ນັ່ງທຽບລົງພາຍໃຕ້ບາລາອາມ
ແລະບາລາອາມກໍ່ໃຈຮ້າຍ ຈຶ່ງໄດ້ຕີແມ່ລາດ້ວຍໄມ້ເທົ້າ ແລະ ພຣະເຈົ້າໄດ້ເປີດປາກຂອງແມ່ລາ,
ແລະ ມັນເວົ້າກັບບາລາອາມວ່າ, ຂ້ອຍໄດ້ເຮັດຫຍັງແກ່ເຈົ້າ, ເຖິງເຈົ້າຕີຂ້ອຍເປັນຄັ້ງທີສາມນີ້?
ແລະບາລາອາມເວົ້າກັບລາວວ່າ: ເຈົ້າໄດ້ເຍາະເຍີ້ຍຂ້ອຍ, ແລະຖ້າຂ້ອຍມີດາບຢູ່ໃນມື,

ຂ້ອຍຄົງໄດ້ແທງເຈົ້າແລ້ວ. ແລະ ລາໄດ້ເວົ້າກັບບາລາອາມວ່າ,
ຂ້ອຍບໍ່ແມ່ນລາຂອງເຈົ້າທີ່ເຈົ້າໄດ້ຂໍມາຕັ້ງແຕ່ໄວໜຸ່ມຂອງເຈົ້າຈົນເຖິງມື້ນີ້ບໍ່?
ຂ້ອຍເຄີຍດູກຫຼືປະຕິບັດຕໍ່ເຈົ້າແບບນີ້ບໍ່? ແລະ ລາວໄດ້ຕອບວ່າ, ບໍ່.
ແຕ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ເປີດຕາຂອງບາລາອາມ,
ແລະລາວເຫັນຜູ້ສິ່ງຂ່າວຂອງພຣະເຈົ້າຢືນຕໍ່ຕ້ານຢູ່ໃນທາງ ແລະຕາບຖືກຖືຢູ່ໃນມືຂອງລາວ,
ແລະລາວໄດ້ໂຄ້ງລົງກັມນິບຢູ່ຕໍ່ໜ້າຂອງລາວ. ແລະ
ທູດສະຫວັນຂອງພຣະເຈົ້າກ່າວກັບລາວວ່າ, ເປັນຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງຕີລາຂອງເຈົ້າສາມຄັ້ງນີ້?
ຈິ່ງເບິ່ງ, ຂ້ານ້ອຍອອກມາເພື່ອຕໍ່ຕ້ານເຈົ້າ, ເພາະວ່າທາງຂອງເຈົ້າບໍ່ຖືກຕ້ອງຕໍ່ໜ້າຂ້ານ້ອຍ,
ແລະ ລາໄດ້ເຫັນຂ້ານ້ອຍຈິ່ງຫັນຫຼີກອອກຈາກຂ້ານ້ອຍສາມຄັ້ງນີ້. ແລະຖ້າບໍ່ໄດ້ຫັນໄປ,
ດຽວນີ້ຂ້ອຍຈະຂ້າເຈົ້າແລ້ວ, ແຕ່ຈະໄດ້ຮັກສານັ້ນໄວ້. ແລະ ບາລາອາມ
ເວົ້າກັບທູດສະຫວັນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າວ່າ, ຂ້ານ້ອຍໄດ້ເຮັດບາບ,
ເພາະວ່າຂ້ານ້ອຍບໍ່ຮູ້ວ່າທ່ານໄດ້ມາຕໍ່ຕ້ານຂ້ານ້ອຍຢູ່ໃນທາງນີ້, ແລະ ດຽວນີ້
ຖ້າມັນບໍ່ພໍໃຈທ່ານ, ຂ້ານ້ອຍຈະກັບຄືນ. ແລະ
ທູດສະຫວັນຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າກັບບາລາອາມວ່າ, ໄປກັບພວກຜູ້ຊາຍເຫຼົ່ານັ້ນ,
ແຕ່ຄຳທີ່ຂ້ອຍຈະເວົ້າກັບເຈົ້າ, ນີ້ເຈົ້າຕ້ອງຮັກສາໄວ້ເພື່ອເວົ້າ. ແລະ
ບາລາອາມໄດ້ໄປກັບພວກຜູ້ປົກຄອງຂອງບາລາກ.

ແລະເມື່ອບາລາກໄດ້ຍິນວ່າບາລາອາມໄດ້ມາແລ້ວ, ລາວກໍ່ອອກໄປພົບລາວ, ທີ່ເມືອງໂມອາບ,
ເຊິ່ງຕັ້ງຢູ່ເທິງເຂດແດນອານອນ, ເຊິ່ງຢູ່ທີ່ສ່ວນຂອງເຂດແດນ.
ແລະບາລາກເວົ້າກັບບາລາອາມວ່າ, ຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ສົ່ງຄົນໄປຫາເຈົ້າເພື່ອເອີ້ນເຈົ້າບໍ່?
ເປັນຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງບໍ່ມາຫາຂ້ອຍ? ແທ້ຈິງແລ້ວຂ້ອຍບໍ່ສາມາດໃຫ້ກຽດແກ່ເຈົ້າບໍ່? ແລະ
ບາລາອາມ ກ່າວຕໍ່ບາລາກວ່າ, ດູເບິ່ງ, ຂ້ອຍໄດ້ມາຫາເຈົ້າແລ້ວ.
ຕອນນີ້ຂ້ອຍຈະສາມາດເວົ້າຫຍັງໄດ້ບໍ່? ຄຳທີ່ພຣະເຈົ້າຈະໃສ່ເຂົ້າໃນປາກຂອງຂ້ອຍ,

ນັ້ນແຫລະທີ່ຂ້ອຍຈະເວົ້າ. ແລະບາລາອາມໄດ້ໄປກັບບາລາກ,
ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ມາຮອດເມືອງຕ່າງໆຂອງບ້ານນອກ.
ແລະບາລາກໄດ້ເສຍສະລະແກະແລະລູກງົວ,
ແລະສົ່ງໃຫ້ບາລາມແລະຜູ້ປົກຄອງທີ່ຢູ່ກັບລາວ. ແລະມັນເກີດຂຶ້ນໃນຕອນເຊົ້າ,
ແລະບາລາກໄດ້ພາບາລາອາມ, ນຳລາວຂຶ້ນໄປເທິງເສົາຂອງບາອານ,
ແລະສະແດງໃຫ້ລາວເຫັນຈາກທີ່ນັ້ນເຖິງສ່ວນໜຶ່ງຂອງປະຊາຊົນ.

໒໓

ແລະ ບາລາອາມ ເວົ້າກັບ ບາລາກ ວ່າ ຈົ່ງສ້າງແທ່ນບູຊາເຈັດແທ່ນໃຫ້ຂ້ອຍຢູ່ທີ່ນີ້, ແລະ
ກຽມລູກງົວເຈັດໂຕ ແລະ ແກະຜູ້ເຈັດໂຕໃຫ້ຂ້ອຍຢູ່ທີ່ນີ້.
ແລະບາລາກໄດ້ເຮັດຕາມວິທີທີ່ບາລາອາມເວົ້າກັບເຂົາ,
ແລະໄດ້ຖວາຍລູກງົວແລະແກະຜູ້ເທິງແທ່ນບູຊາ. ແລະບາລາອາມເວົ້າຕໍ່ບາລາກວ່າ,
ຢືນຢູ່ເທິງເຄື່ອງບູຊາຂອງເຈົ້າ, ແລະຂ້ອຍຈະໄປ ຖ້າພຣະເຈົ້າຈະປາກົດຕໍ່ຂ້ອຍໃນການພົບ,
ແລະຄຳໃດກໍຕາມທີ່ພຣະອົງຈະສະແດງຕໍ່ຂ້ອຍ, ຂ້ອຍຈະປະກາດຕໍ່ເຈົ້າ.
ແລະບາລາກຢືນຢູ່ເທິງເຄື່ອງບູຊາຂອງລາວ. ແລະບາລາອາມໄປຖາມພຣະເຈົ້າ,
ແລະລາວໄປກົງໆ, ແລະພຣະເຈົ້າປາກົດແກ່ບາລາອາມ, ແລະກ່າວຕໍ່ລາວວ່າ ບາລາອາມ,
ຂ້ອຍໄດ້ກຽມແທ່ນບູຊາເຈັດແທ່ນ,
ແລະຂ້ອຍໄດ້ນຳລູກງົວແລະແກະຜູ້ຂຶ້ນຖວາຍເທິງແທ່ນບູຊາ.
ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ເອົາຄຳເຂົ້າໄປໃນປາກຂອງບາລາອາມ, ແລະເວົ້າວ່າ, ໄດ້ຫັນໄປຫາບາລາກ,
ເຈົ້າຈະເວົ້າດັ່ງນີ້. ແລະລາວໄດ້ຫັນກັບໄປຫາເຂົາ,
ແລະເຂົາກໍຢືນຢູ່ເທິງເຄື່ອງເຜົາບູຊາຂອງລາວ,
ແລະບັນດາຜູ້ປົກຄອງໂມອາບທັງໝົດຢູ່ກັບລາວ,

ແລະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າກໍມາຢູ່ເທິງລາວ. ແລະລາວໄດ້ຍົກຄໍາປຽບທຽບຂອງລາວຂຶ້ນ
ແລ້ວເວົ້າວ່າ: ບາລາກກະສັດແຫ່ງໂມອັບໄດ້ສົ່ງຮຽກຂ້ອຍມາຈາກເມໂສໂປເຕເມຍ,
ຈາກພູເຂົາທາງຕາເວັນອອກ, ໂດຍເວົ້າວ່າ: ມາສາບແຊ່ງຢາໂກບໃຫ້ຂ້ອຍ,
ແລະມາສາບແຊ່ງອິດສະຣາເອນໃຫ້ຂ້ອຍ.

ຂ້ອຍຈະສາບແຊ່ງຜູ້ທີ່ພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ສາບແຊ່ງໄດ້ແນວໃດ? ຫຼື

ຂ້ອຍຈະສາບແຊ່ງຜູ້ທີ່ພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ສາບແຊ່ງໄດ້ແນວໃດ?

ເພາະວ່າຈາກຍອດພູເຂົາຂ້ອຍຈະເຫັນລາວ, ແລະຈາກເນີນຂ້ອຍຈະສັງເກດລາວ. ຈົ່ງເບິ່ງ,
ປະຊາຊົນຈະອາໄສຢູ່ຄົນດຽວ, ແລະຈະບໍ່ຖືກນັບໃນບັນດາປະຊາຊາດ.

ໃຜໄດ້ເຮັດໃຫ້ເມັດພືດຂອງຢາໂກບສົມບູນແລ້ວ, ແລະໃຜຈະນັບຕະກູນຂອງອິດສະຣາເອນ?

ຂໍໃຫ້ວິນຍານຂ້ານ້ອຍຕາຍໃນບັນດາວິນຍານຂອງຄົນຊອບທຳ,

ແລະຂໍໃຫ້ເມັດພືດຂອງຂ້ານ້ອຍເປັນເຫມືອນເມັດພືດຂອງເຂົາເຈົ້າເຫຼົ່ານີ້.

ແລະບາລາກເວົ້າກັບບາລາອາມວ່າ, ເຈົ້າໄດ້ເຮັດຫຍັງແກ່ຂ້ອຍ?

ຂ້ອຍໄດ້ເອົັນເຈົ້າມາເພື່ອສາບແຊ່ງສັດຕູຂອງຂ້ອຍ, ແຕ່ນີ້ເບິ່ງ, ເຈົ້າກັບອວຍພອນເທນ.

ແລະບາລາອາມກ່າວຕໍ່ບາລາກວ່າ,

ຂ້ອຍຈະບໍ່ຮັກສາທີ່ຈະເວົ້າສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າໃສ່ເຂົ້າໃນປາກຂອງຂ້ອຍບໍ່ແມ່ນບໍ່? ແລະ ບາລາກ
ເວົ້າກັບລາວວ່າ, ມາກັບຂ້ອຍອີກ ໄປຫາສະຖານທີ່ອື່ນ

ບ່ອນທີ່ເຈົ້າຈະບໍ່ເຫັນລາວຈາກບ່ອນນັ້ນ,

ແຕ່ເຈົ້າຈະເຫັນພຽງແຕ່ສ່ວນໜຶ່ງຂອງລາວເທົ່ານັ້ນ, ເຈົ້າຈະບໍ່ເຫັນທັງໝົດ, ແລະ
ສາບແຊ່ງລາວໃຫ້ຂ້ອຍຈາກບ່ອນນັ້ນ.

ແລະເຂົາໄດ້ພາລາວໄປຫາທີ່ສັງເກດການເທິງຍອດພູທີ່ແກະສະຫຼັກໃນທົ່ງນາ,

ແລະເຂົາໄດ້ສ້າງແທ່ນບູຊາເຈັດແທ່ນຢູ່ທີ່ນັ້ນ, ແລະຖວາຍລູກງົວແລະແກະຜູ້ເທິງແທ່ນບູຊາ.

ແລະບາລາອາມເວົ້າກັບບາລາກວ່າ: ຈົ່ງຢືນຢູ່ເທິງການບູຊາຂອງເຈົ້າ,
ແຕ່ຂ້ານ້ອຍຈະໄປຖາມພຣະເຈົ້າ. ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ພົບບາລາອາມ,
ແລະໄດ້ເອົາຄໍາເຂົ້າໄປໃນປາກຂອງລາວ, ແລະໄດ້ເວົ້າວ່າ, ຈົ່ງກັບຄືນໄປຫາບາລາກ,
ແລະເຈົ້າຈະເວົ້າສິ່ງເຫຼົ່ານີ້. ແລະລາວໄດ້ຫັນກັບໄປຫາເຂົາ,
ແລະເຂົາກໍຢືນຢູ່ເທິງເຄື່ອງບູຊາທີ່ເຜົາໄໝ້ທັງໝົດຂອງລາວ,
ແລະບັນດາຜູ້ປົກຄອງໂມອັບທັງໝົດຢູ່ກັບລາວ, ແລະບາລາກໄດ້ເວົ້າກັບລາວວ່າ,
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຕັດສິນຫຍັງ? ແລະລາວໄດ້ເອົາຄໍາປຽບທຽບຂອງລາວຂຶ້ນມາ
ແລ້ວເວົ້າວ່າ: ລູກຂຶ້ນເຖິດ ບາລາກ ແລະຈົ່ງຟັງ, ຈົ່ງເອົາໃຈໃສ່ຟັງເຖິດ ພະຍານ,
ລູກຊາຍຂອງຊິບໂປ. ພຣະເຈົ້າບໍ່ແມ່ນມະນຸດທີ່ຈະໂກຫົກ,
ບໍ່ແມ່ນລູກຊາຍຂອງມະນຸດທີ່ຈະຖືກຂົ່ມຂູ່, ພຣະອົງໄດ້ຕັ້ງພຣະທັຍແລ້ວ, ຈະບໍ່ເຮັດບໍ່?
ພຣະອົງຈະກ່າວ, ແລະຈະບໍ່ຍຶດໝັ້ນບໍ່? ເບິ່ງເບິ່ງ, ຂ້ານ້ອຍໄດ້ຮັບເອົາການອວຍພອນ,
ຂ້ານ້ອຍຈະອວຍພອນ, ແລະຂ້ານ້ອຍຈະບໍ່ຫັນກັບເລີຍ. ຈະບໍ່ມີຄວາມລຳບາກໃນຢາໂກບ,
ແລະຈະບໍ່ເຫັນຄວາມທຸກທໍລະມານໃນອິດສະຣາເອນ,
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງລາວຢູ່ກັບລາວ, ສິ່ງທີ່ສະຫງ່າງາມຂອງຜູ້ປົກຄອງຢູ່ໃນລາວ.
ພຣະເຈົ້າຜູ້ທີ່ໄດ້ນຳລາວອອກຈາກອີຢິບ,
ມີຄວາມສະຫງ່າງາມເປັນດັ່ງສັດມີເຂົ້າດຽວແກ່ລາວ. ບໍ່ມີການທຳນາຍໃນຢາໂກບ,
ບໍ່ມີການພະຍາກອນໃນອິດສະຣາເອນ, ຕາມເວລາຈະຖືກເວົ້າແກ່ຢາໂກບ ແລະ
ອິດສະຣາເອນວ່າ ພຣະເຈົ້າຈະສຳເລັດຫຍັງ? ເບິ່ງເລີຍ, ປະຊາຊົນຈະລຸກຂຶ້ນຄືກັບລູກສົງໂຕ,
ແລະຈະຊົມຊື່ນຄືກັບສົງໂຕ, ມັນຈະບໍ່ນອນຈົນກວ່າຈະກິນເຫຍື່ອ,
ແລະຕົ້ມເລືອດຂອງຜູ້ທີ່ບາດເຈັບ.

ແລະບາລາກເວົ້າຕໍ່ບາລາອາມວ່າ, ຢ່າສາບແຊ່ງລາວໃຫ້ຂ້ອຍ, ແລະຢ່າອວຍພອນລາວເລີຍ.
ແລະ ບາລາອາມ ຕອບ ເວົ້າກັບ ບາລາກ ວ່າ: ຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ເວົ້າກັບເຈົ້າ ບໍ່ ວ່າ

ຄຳໃດກໍຕາມທີ່ພຣະເຈົ້າຈະຕັດສິນ, ນັ້ນແຫລະຂ້ອຍຈະເຮັດ?
ແລະບາລາກເວົ້າກັບບາລາອາມວ່າ, ມານີ້, ຂ້ອຍຈະພາເຈົ້າໄປສະຖານທີ່ອື່ນ,
ຖ້າພຣະເຈົ້າຈະພໍໃຈ, ແລະເຈົ້າຈົ່ງສາບແຊ່ງລາວໃຫ້ຂ້ອຍຈາກທີ່ນັ້ນ.
ແລະປາລາກໄດ້ພາບາລາອາມຂຶ້ນໄປເທິງຍອດພູເພໂອ, ບ່ອນທີ່ຍຶດອອກໄປສູ່ທະເລຊາຍ.
ແລະບາລາອາມເວົ້າກັບບາລາກວ່າ, ຈົ່ງສ້າງແທ່ນບູຊາເຈັດແທ່ນໃຫ້ຂ້ອຍຢູ່ທີ່ນີ້,
ແລະກຽມລູກງົວເຈັດໂຕ ແລະແກະຜູ້ເຈັດໂຕໃຫ້ຂ້ອຍຢູ່ທີ່ນີ້.
ແລະບາລາກໄດ້ເຮັດຕາມທີ່ບາລາອາມເວົ້າກັບລາວ,
ແລະໄດ້ຖວາຍລູກງົວແລະແກະຜູ້ເທິງແທ່ນບູຊາ.

໒໔

ແລະເມື່ອບາລາອາມເຫັນວ່າເປັນການດີຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທີ່ຈະອວຍພອນອິສຣາເອນ,
ລາວຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ໄປຕາມທີ່ເຄີຍເຮັດເພື່ອຊອກຫາລາງ,
ແລະລາວໄດ້ຫັນໜ້າຂອງລາວໄປຫາທະເລຊາຍ. ແລະບາລາອາມໄດ້ຍົກຕາຂອງລາວຂຶ້ນ,
ເຫັນອິດສະຣາເອນຕັ້ງຄ່າຍຕາມເຜົາ, ແລະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ມາເທິງລາວ.
ແລະລາວໄດ້ເວົ້າຄຳປຣະຕິພາກຂອງລາວວ່າ: ບາລາອາມລູກຊາຍເບໂອກ່າວ,
ຜູ້ຊາຍທີ່ເຫັນຢ່າງແທ້ຈິງກ່າວວ່າ, ເຂົາເວົ້າວ່າ ຟັງຄຳເວົ້າຂອງຜູ້ເຂັ້ມແຂງ,
ຜູ້ທີ່ເຫັນນິມິດຂອງພຣະເຈົ້າໃນການນອນ, ຕາຂອງເຂົາຖືກເປີດ.
ເຮືອນຂອງເຈົ້າງາມຫຼາຍເທົ່າໃດ ຢາໂກບເອີຍ, ເຕັ້ນຂອງເຈົ້າ ອິດສະລາເອນເອີຍ,
ຄືກັບຮ່ອມພູທີ່ເຮັດຮົ່ມ, ແລະຄືກັບສວນເທິງແມ່ນ້ຳ,
ແລະຄືກັບເຕັ້ນທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າປັກໄວ້, ແລະຄືກັບຕົ້ນສີດາຢູ່ຂ້າງນ້ຳ.
ຜູ້ຊາຍຈະອອກມາຈາກເຊື້ອສາຍຂອງລາວ ແລະຈະປົກຄອງປະຊາຊາດຫຼາຍ
ແລະອານາຈັກໂກກຈະຖືກຍົກສູງຂຶ້ນ ແລະອານາຈັກຂອງລາວຈະເພີ່ມຂຶ້ນ

ພຣະເຈົ້າໄດ້ນຳພາລາວອອກຈາກອີຢິບ, ດັ່ງຄວາມສະຫງ່າງາມຂອງຢູນິຄອນແກ່ລາວ,
ລາວຈະກິນປະຊາຊາດທີ່ເປັນສັດຕູຂອງລາວ,
ແລະຈະດູດໄຂກະດູກອອກຈາກສ່ວນໜ້າຂອງພວກເຂົາ,
ແລະດ້ວຍລູກສອນຂອງລາວຈະຍິງທະລຸສັດຕູ. ໄດ້ນອນລົງພັກຜ່ອນເປັນສິງໂຕ
ແລະເປັນລູກສິງໂຕ, ຜູ້ໃດຈະປຸກລາວ? ຜູ້ທີ່ອວຍພອນເຈົ້າຖືກອວຍພອນ,
ແລະຜູ້ທີ່ສາບແຊ່ງເຈົ້າຖືກສາບແຊ່ງ.

ແລະບາລາກໂກດຮ້າຍຕໍ່ບາລາອາມ, ແລະລາວຕີມືຂອງລາວ,
ແລະບາລາກເວົ້າກັບບາລາອາມວ່າ, ຂ້ອຍໄດ້ເອີ້ນເຈົ້າມາເພື່ອສາບແຊ່ງສັດຕູຂອງຂ້ອຍ,
ແຕ່ນີ້ແນ່, ເຈົ້າໄດ້ອວຍພອນເປັນຄັ້ງທີສາມນີ້ແລ້ວ. ດຽວນີ້ ດັ່ງນັ້ນ
ຈົ່ງຫນີໄປສະຖານທີ່ຂອງເຈົ້າເລີຍ, ຂ້ອຍເວົ້າວ່າ ຂ້ອຍຈະໃຫ້ກຽດເຈົ້າ, ແຕ່ດຽວນີ້
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເອົາຄວາມສະຫງ່າລາສີໄປຈາກເຈົ້າແລ້ວ.
ແລະບາລາອາມກ່າວຕໍ່ບາລາກວ່າ,
ຂ້ອຍໄດ້ເວົ້າກັບບັນດາຜູ້ສິ່ງຂ່າວຂອງເຈົ້າທີ່ເຈົ້າສົ່ງມາຫາຂ້ອຍບໍ່ແມ່ນຫຍັງ, ໂດຍກ່າວວ່າ,
ຖ້າບາລາກໃຫ້ເຮືອນຂອງລາວທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍເງິນແລະຄຳແກ່ຂ້ານ້ອຍ,
ຂ້ານ້ອຍກໍຈະບໍ່ສາມາດລະເມີດພຣະທຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເພື່ອເຮັດສິ່ງດີຫຼືຊົ່ວຕາມໃຈຕົນເອງ
ໄດ້, ສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ພຣະເຈົ້າຕຣັສ, ສິ່ງນັ້ນຂ້ານ້ອຍຈະເວົ້າ. ແລະດຽວນີ້ ຈົ່ງເບິ່ງ,
ຂ້ອຍຈະກັບໄປສະຖານທີ່ຂອງຂ້ອຍ. ມາ, ຂ້ອຍຈະແນະນຳແກ່ເຈົ້າວ່າ
ປະຊາຊົນນີ້ຈະເຮັດຫຍັງແກ່ປະຊາຊົນຂອງເຈົ້າໃນທ້າຍສຸດຂອງມື້ເຫຼົ່ານັ້ນ.

ແລະລາວໄດ້ເລີ່ມເວົ້າອຸປະມາຂອງລາວ ວ່າ

ບາລາອາມ ລູກຊາຍຂອງເບໂອກ່າວວ່າ, ຊາຍຜູ້ທີ່ເຫັນແທ້ຈິງກ່າວວ່າ,

ຜູ້ໄດ້ຍິນຄໍາເວົ້າຂອງພຣະເຈົ້າ, ຜູ້ຮູ້ຄວາມຮູ້ຈາກຜູ້ສູງສຸດ,
ແລະໄດ້ເຫັນນິມິດຂອງພຣະເຈົ້າໃນການນອນ, ຕາຂອງລາວຖືກເປີດອອກ.
ຂ້ອຍຈະສະແດງໃຫ້ລາວເຫັນ, ແຕ່ບໍ່ແມ່ນດຽວນີ້, ຂ້ອຍຈະອວຍພອນ, ແຕ່ບໍ່ໄດ້ເຂົ້າມາໃກ້,
ຕາຈະຂຶ້ນຈາກຢາໂກບ, ຜູ້ຊາຍຈະລຸກຂຶ້ນຈາກອິດສະຣາເອນ,
ແລະລາວຈະທຳລາຍພວກຜູ້ນຳຂອງໂມອາບ,
ແລະຈະປ້ອນສະດົມລູກຊາຍທັງໝົດຂອງເຊດ. ແລະເອໂດມຈະເປັນມໍລະດົກ,
ແລະເອຊາວສັດຕູຂອງລາວຈະເປັນມໍລະດົກ, ແລະອິດສະລາເອນໄດ້ກະທຳດ້ວຍກຳລັງ.
ແລະຈະມີຜູ້ຖືກປຸກຂຶ້ນຈາກຢາໂກບ, ແລະຈະທຳລາຍຜູ້ທີ່ລອດຊີວິດຈາກເມືອງ.
ແລະເມື່ອເຫັນອາມາເລກ, ລາວຍົກຄຳປະຖານຂອງລາວຂຶ້ນແລ້ວເວົ້າວ່າ,
ອາມາເລກເປັນຈຸດເລີ່ມຕົ້ນຂອງປະຊາຊາດທັງຫຼາຍ, ແຕ່ເຊື້ອສາຍຂອງພວກເຂົາຈະພົນາດ.
ແລະເມື່ອເຫັນຄົນເຄໂນ, ລາວໄດ້ຍົກຄຳປຽບທຽບຂອງລາວຂຶ້ນແລະເວົ້າວ່າ,
ທີ່ຢູ່ອາໄສຂອງເຈົ້າເຂັ້ມແຂງ, ແລະຖ້າເຈົ້າວາງຮັງຂອງເຈົ້າໄວ້ໃນຫີນ,
ແລະຖ້າຮັງແຫ່ງຄວາມຫລັກຫລວງກາຍເປັນຂອງເບໂອ,
ຊາວອັດຊີເລຍຈະເອົາເຈົ້າເປັນເຊື້ອຂ້າ. ແລະເມື່ອເຫັນໂອກ,
ລາວໄດ້ຍົກຄຳປຽບທຽບຂອງລາວຂຶ້ນແລ້ວເວົ້າວ່າ: ໂອ້! ໂອ້!
ຜູ້ໃດຈະມີຊີວິດລອດເມື່ອພຣະເຈົ້າວາງສິ່ງເຫຼົ່ານີ້? ແລະຈະອອກໄປຈາກມືຂອງຄິດຕິມ,
ແລະເຂົາເຈົ້າຈະກົດຂີ່ອັດຊີເຣຍ, ແລະເຂົາເຈົ້າຈະກົດຂີ່ຮີບຣູ,
ແລະເຂົາເຈົ້າເອງກໍຈະພົນາດດ້ວຍໃຈດຽວກັນ. ແລະ ບາລາອາມ ລຸກຂຶ້ນ ແລ້ວ ກໍ່ໄປ,
ໄດ້ຫັນກັບໄປຫາສະຖານທີ່ຂອງລາວ, ແລະ ບາລາກ ກໍ່ໄປຫາບ້ານຂອງລາວ.

໒໕

ແລະອິດສະຣາເອນພັກແຮມຢູ່ໃນຊິດຕິມ,

ແລະປະຊາຊົນຖືກເຮັດໃຫ້ເປື້ອນໂດຍການຜົວເມຍກັບລູກສາວຂອງໂມອາບ.
ແລະພວກເຂົາໄດ້ເອີ້ນພວກເຂົາເຂົ້າໄປໃນການບູຊາຂອງຮູບປັ້ນຂອງພວກເຂົາ,
ແລະປະຊາຊົນໄດ້ກິນຈາກການບູຊາຂອງພວກເຂົາ,
ແລະພວກເຂົາໄດ້ນະມັດສະການຮູບປັ້ນຂອງພວກເຂົາ,
ແລະອິດສະຣາເອນໄດ້ຍຶດໝັ້ນກັບບາອານເປໂອ,
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ພຣະພິໂລດຕໍ່ອິດສະຣາເອນ. ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວກັບໂມເຊວ່າ,
ຈົ່ງເອົາຜູ້ນຳທັງໝົດຂອງປະຊາຊົນ,
ແລະເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາເປັນຕົວຢ່າງຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕໍ່ໜ້າດວງອາທິດ,
ແລະຄວາມໂກດຄວາມຮ້ອນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຫັນກັບຈາກອິດສະຣາເອນ.
ແລະໂມເຊໄດ້ກ່າວຕໍ່ເຜົ່າຕ່າງໆຂອງອິດສະລາເອນວ່າ,
ໃຫ້ແຕ່ລະຄົນຂ້າຄົນທີ່ຢູ່ໃກ້ຊິດຂອງລາວທີ່ໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມພິທີກັບບາອານເປໂອ. ແລະຈົ່ງເບິ່ງ,
ຊາຍຄົນໜຶ່ງຂອງລູກຫຼານອິດສະລາເອນໄດ້ມາແລະນຳພັນອງຂອງລາວໄປຫາແມ່ຍິງຊາວມີ
ດຽນຕໍ່ໜ້າໂມເຊແລະຕໍ່ໜ້າຊຸມນຸມທັງໝົດຂອງລູກຫຼານອິດສະລາເອນ,
ແຕ່ພວກເຂົາກຳລັງຮ້ອງໂຫ້ຢູ່ຂ້າງປະຕູຂອງເຕັ້ນພະຍານ. ແລະເມື່ອຟິເນຮັສ
ລູກຊາຍຂອງເອເລອາຊາ ຜູ້ເປັນລູກຊາຍຂອງອາໂຣນ ປະໂລທິດ ໄດ້ເຫັນ,
ລາວກໍລຸກຂຶ້ນຈາກກາງຊຸມນຸມຊົນ ແລະຖືຫອກໄວ້ໃນມືຂອງລາວ.
ລາວເຂົ້າໄປຕາມຫຼັງຊາຍຊາວອິດສະລາເອນເຂົ້າໄປໃນເຕົາໄຟ ແລະແຫງທັງສອງຄົນ,
ຊາຍຊາວອິດສະລາເອນ ແລະຜູ້ຍິງ, ໂດຍແຫງຜ່ານມົດລູກຂອງນາງ,
ແລະພະຍາດລະບາດກໍຢຸດລົງຈາກລູກຫຼານອິດສະລາເອນ.
ແລະຜູ້ທີ່ຕາຍໃນພະຍາດລະບາດນັ້ນມີສີສົບສີ່ພັນຄົນ.

ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບໂມເຊວ່າ ພິເນຮັສ ລູກຊາຍຂອງເອເລອາຊາ
ຜູ້ເປັນລູກຊາຍຂອງອາໂຣນ ປະໂລທິດ

ໄດ້ຢຸດຄວາມໂກດຂອງເຮົາຈາກລູກຫຼານອິດສະຣາເອນ

ເພາະວ່າລາວມີຄວາມກະຕືລືລົ້ນດ້ວຍຄວາມກະຕືລືລົ້ນຂອງເຮົາໃນທຳມະຊາດພວກເຂົາ
ແລະເຮົາຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ທຳລາຍລູກຫຼານອິດສະຣາເອນດ້ວຍຄວາມກະຕືລືລົ້ນຂອງເຮົາ ດັ່ງນັ້ນ
ຂ້ານ້ອຍຈຶ່ງກ່າວວ່າ, ຈົ່ງເບິ່ງເລີຍ, ຂ້ານ້ອຍໃຫ້ພັນທະສັນຍາແຫ່ງສັນຕິພາບແກ່ລາວ,
ແລະມັນຈະເປັນກັບລາວແລະກັບເຊື້ອສາຍຂອງລາວຫຼັງຈາກລາວ

ເປັນພັນທະສັນຍາຂອງຕຳແໜ່ງປະໂລຫິດນິລັນດອນ

ເພາະວ່າລາວມີຄວາມກະຕືລືລົ້ນຕໍ່ພຣະເຈົ້າຂອງລາວ

ແລະລາວໄດ້ປະຕິບັດການລົບລ້າງບາບໃຫ້ແກ່ລູກຫຼານອິດສະຣາເອນ

ແຕ່ຊື່ຂອງຊາວອິດສະຣາເອນທີ່ຖືກຕີຕາຍ, ຜູ້ທີ່ຖືກຕີພ້ອມກັບແມ່ຍິງຊາວມິດຽນ,
ແມ່ນແຊມບຣີ, ລູກຊາຍຂອງຊານມອນ, ຜູ້ປົກຄອງເຮືອນຄອບຄົວຂອງຊິເມໂອນ.

ແລະຊື່ຂອງຜູ້ຍິງຊາວມິດຽນທີ່ຖືກຕີນັ້ນແມ່ນຄາສບີ, ລູກສາວຂອງຊູຣ, ຜູ້ປົກຄອງຊາດໂອມໂມດ, ເຊິ່ງເປັນເຮືອນຄອບຄົວຂອງຊາວມິດຽນ.

ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບໂມເຊວ່າ: ຈົ່ງກ່າວກັບລູກຫຼານອິດສະຣາເອນວ່າ
ຈົ່ງເປັນສັດຕູກັບພວກຊາວມິດຽນ ແລະໂຈມຕີພວກເຂົາ.

ເພາະວ່າພວກເຂົາເປັນສັດຕູກັບເຈົ້າດ້ວຍການຫລອກລວງ,

ຫຼາຍເທົ່າທີ່ພວກເຂົາຫລອກລວງເຈົ້າຍ້ອນເພໂອ,

ແລະຍ້ອນຄາສບີລູກສາວຂອງຜູ້ປົກຄອງມິດຽນ, ເຮືອນນ້ອງຂອງພວກເຂົາ,
ຜູ້ທີ່ຖືກຕີໃນວັນແຫ່ງການຕີຍ້ອນເພໂອ.

໒໖

ແລະມັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນຫຼັງຈາກການຕີ,

ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບໂມເຊແລະເອເລອາຊາປະໂລຫິດວ່າ,
ຈົງນັບຈຳນວນຊຸມນຸມທັງໝົດຂອງລູກຫຼານອິດສະລາເອນ ຕັ້ງແຕ່ອາຍຸຊາວປີຂຶ້ນໄປ
ຕາມເຮືອນບັນພະບຸລຸດຂອງເຂົາເຈົ້າ, ທຸກຄົນທີ່ອອກໄປສູ່ຮົບໃນອິດສະລາເອນ.

ແລະໂມເຊແລະເອເລອາຊາປະໂລຫິດໄດ້ເວົ້າຢູ່ອາຣາໂບດແຫ່ງໂມອັບເທີງແມ່ນ້ຳຈໍແດນຕໍ່ໜ້າເ
ຢຣີໂຄ ກ່າວວ່າ ຈາກອາຍຸຊາວປີຂຶ້ນໄປ, ຕາມວິທີທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ສັ່ງແກ່ໂມເຊ,
ແລະບັນດາລູກຫຼານອິດສະລາເອນທີ່ອອກມາຈາກອີຢິບ
ຮູບເປັນລູກຊາຍທຳອິດຂອງອິດສະລາເອນ, ລູກຊາຍຂອງຮູເບນແມ່ນເອໂນກ,
ແລະຕະກູນຂອງເອໂນກ, ຕະກູນຂອງພາລລູ. ແກ່ເຮສຣອນ, ປະຊາຊົນຂອງອັສໂຣເນອີ;
ແກ່ຄາມີ, ປະຊາຊົນຂອງຄາມີ. ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຊົນເຜົ່າຂອງຮູເບນ,
ແລະການນັບຂອງພວກເຂົາແມ່ນສີ່ສິບສາມພັນເຈັດຮ້ອຍສາມສິບ.

ແລະລູກຊາຍຂອງພາລລູຄີເອລີອາບ. ແລະລູກຊາຍຂອງເອລີອັບ ຄີ ເນມູເອນ, ດາທານ ແລະ
ອາບີຣິນ, ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຜູ້ທີ່ຖືກເອີ້ນຈາກຊຸມນຸມ,
ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຜູ້ທີ່ລູກຂຶ້ນຕໍ່ຕ້ານໂມເຊແລະອາໂຣນໃນຊຸມນຸມຂອງໂຄຣະ,
ໃນການລຸກຂຶ້ນຕໍ່ຕ້ານພຣະເຈົ້າ. ແລະແຜ່ນດິນໄດ້ເປີດປາກຂອງມັນກິນພວກເຂົາແລະໂຄຣະ
ໃນຄວາມຕາຍຂອງຊຸມນຸມຂອງລາວ, ເມື່ອໄຟໄດ້ທຳລາຍຄົນຫ້າສິບແລະສອງຮ້ອຍ,
ແລະພວກເຂົາໄດ້ກາຍເປັນສັນຍານ. ແຕ່ພວກລູກຊາຍຂອງໂກຣະບໍ່ໄດ້ຕາຍ.

ແລະລູກຊາຍຂອງຊີເມໂອນ, ຄົນຂອງລູກຊາຍຊີເມໂອນ: ແກ່ນາມູເອນ, ຄົນນາມູເອນໄລ;
ແກ່ຢາມິນ, ຄົນຢາມິນໄລ; ແກ່ຢາຄິນ, ຄົນຢາຄິນໄລ. ແກ່ເຊຣາ, ປະຊາຊົນເຊຣາໄອ;
ແກ່ຊາອູນ, ປະຊາຊົນຊາອູລີ.
ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຊົນເຜົ່າຂອງຊີເມໂອນຈາກການນັບປະຊາກອນຂອງພວກເຂົາ,

ຊາວສອງພັນແລະສອງຮ້ອຍ.

ລູກຊາຍຂອງຢູດາແມ່ນເອີແລະໂອນານ, ແລະເອີກັບໂອນານໄດ້ຕາຍໃນແຜ່ນດິນຄານາອານ.
ແລະລູກຊາຍຂອງຢູດາກາຍເປັນຕາມຕະກູນຂອງເຂົາເຈົ້າ: ຊີໂລມີມີຕະກູນຊີໂລມີ,
ເພເຣສມີຕະກູນເພເຣສີ, ເຊຣາມີຕະກູນເຊຣາອີ. ແລະ ກາຍເປັນ ເຫຼົ່າ ລູກຊາຍ ຟາເຣສ ແກ່
ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຊົນເຜົ່າຂອງຢູດາຕາມການກວດສອບຂອງພວກເຂົາ, ເຈັດສິບຫົກພັນຫ້າຮ້ອຍ.

ແລະລູກຊາຍຂອງອິດຊາຄາຕາມຕະຫຼອດຂອງເຂົາເຈົ້າ: ແກ່ໂທລາ, ຕະຫຼອດໂທລາອິດ;
ແກ່ຟິວ, ຕະຫຼອດຟິວອິດ ກັບອີຢາຊູບ, ປະຊາຊົນອີຢາຊູບ; ກັບຊຳຣຳ, ປະຊາຊົນຊຳຣຳມີ.
ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນປະຊາຊົນຂອງອິດຊາຄາຈາກການສຳມະໂນຂອງເຂົາເຈົ້າ,
ຫົກສິບສີ່ພັນສີ່ຮ້ອຍຄົນ.

ລູກຊາຍຂອງເຊບູລຸນຕາມຕະຫຼອດຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແກ່ເຊເຣດ, ຕະຫຼອດເຊເຣດີ; ແກ່ອັນລອນ,
ຕະຫຼອດອັນລອນີ; ແກ່ອັນເລນ, ຕະຫຼອດອັນເລລີ.
ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຊົນເຜົ່າເຊບູລຸນຈາກການນັບປະຊາກອນຂອງເຂົາເຈົ້າ,
ຫົກສິບພັນແລະຫ້າຮ້ອຍ.

ລູກຊາຍຂອງກາດຕາມຕະກູນຂອງເຂົາເຈົ້າ: ຊາໂຟນ, ຕະກູນຊາໂຟນໄນທ໌; ຮັກກີ,
ຕະກູນຮັກກີໄທ໌; ຊູນີ, ຕະກູນຊູນີໄທ໌; ແກ່ອາເຊເນ, ປະຊາຊົນອາເຊເນ, ແກ່ອັດດີ,
ປະຊາຊົນອັດດີ, ແກ່ອາໂຣດີ, ປະຊາຊົນອາໂຣອາດີ; ແກ່ອາຣີເອນ, ປະຊາຊົນອາຣີເອລີ.
ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຊົນເຜົ່າຂອງລູກຫຼານກາດຕາມການນັບຂອງເຂົາເຈົ້າ, ສິ່ສິບສີ່ພັນຫ້າຮ້ອຍ.

ລູກຊາຍຂອງອາເຊີຕາມຕະຫຼອດຂອງເຂົາເຈົ້າ: ແກ່ຢາມິນ, ຕະຫຼອດຢາມິນີ; ແກ່ເຢຊູ,

ຕະຫຼອດເປຣຊີວິ; ແກ່ບາເລຍ, ຕະຫຼອດບາເລຍອີ. ແກ່ໂຄເບີ, ປະຊາຊົນຂອງໂຄເບີວິ;
ແກ່ເມນຄີເອນ, ປະຊາຊົນຂອງເມນຄີເອນີ. ແລະຊື່ລູກສາວຂອງອາເຊີແມ່ນຊາຣາ.
ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຕະກູນຂອງອາເຊີຈາກການສຳມະໂນຂອງເຂົາເຈົ້າ, ສື່ສັບສາມພັນສີ່ຮ້ອຍ.

ລູກຊາຍຂອງໂຢເຊັບຕາມຕະກູນຂອງພວກເຂົາ, ມະນັດເສ ແລະ ເອັບຣາອິມ.

ລູກຊາຍຂອງມະນັດເສ: ແກ່ມາຄີ, ປະຊາຊົນມາຄີໄຮທ໌; ແລະມາຄີໄດ້ເກີດກິເລອາດ,
ແກ່ກິເລອາດ, ປະຊາຊົນກິເລອາດໄດທ໌. ແລະເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນລູກຊາຍຂອງກິເລອາດ: ອາຄີເອເຊີ,
ຊົນເຜົ່າອາຄີເອເຊີໄຮທ໌; ເຄເລກ, ຊົນເຜົ່າເຄເລກິໄຮທ໌. ແກ່ເອສຣີເອນ, ປະຊາຊົນເອສຣີເອລີ;
ແກ່ເຊເຄມ, ປະຊາຊົນຊີເຄມີ. ແກ່ຊີເມເອີ, ປະຊາຊົນຊີເມເອີວິ, ແລະແກ່ໂອເຟີ,
ປະຊາຊົນໂອເຟີວິ. ແລະຕໍ່ກັບຊານປາດ ລູກຊາຍຂອງໂອເຟີ, ບໍ່ມີລູກຊາຍເກີດແກ່ລາວ,
ແຕ່ມີພຽງລູກສາວ, ແລະເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຊື່ຂອງລູກສາວຂອງຊານປາດ: ມານາ, ໂນອາ, ເອກລາ,
ມິນຄາ, ແລະເທີຊາ. ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຊົນເຜົ່າມະນັດເສຈາກການສຳມະໂນຂອງເຂົາເຈົ້າ,
ຫ້າສິບສອງພັນເຈັດຮ້ອຍຄົນ.

ແລະເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນລູກຊາຍຂອງເອຟຣາອິມ: ຂອງສຸທາລາ, ຄົນສຸທາລາ; ຂອງທາອານາກ,
ຄົນທາຣານີ. ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນລູກຊາຍຂອງສຸທາລາ, ຄີເອເດັນ, ປະຊາຊົນຂອງເອເດັນ.
ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຊົນເຜົ່າເອຟຣາອິມຈາກການນັບຂອງເຂົາເຈົ້າ, ສາມສິບສອງພັນຫ້າຮ້ອຍ,
ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຊົນເຜົ່າລູກຊາຍໂຢເຊັບຕາມຊົນເຜົ່າຂອງເຂົາເຈົ້າ.

ລູກຊາຍຂອງເບັນຢາມິນຕາມຕະຫຼອດຂອງພວກເຂົາ: ແກ່ບາເລ, ຕະຫຼອດບາລີ;
ແກ່ອາຊູເບີ, ຕະຫຼອດອາຊູເບີວິ; ແກ່ອາຄີຣານ, ຕະຫຼອດອາຄີຣານີ.

ແກ່ໂຊຟານ, ປະຊາຊົນຂອງໂຊຟານິສ. ແລະລູກຊາຍຂອງບາເລກໍຄື ອາດາ ແລະ ໂນເອມານ, ສ່ວນອາດາມີປະຊາຊົນຊື່ວ່າອາດາຣີ, ແລະໂນເອມານມີປະຊາຊົນຊື່ວ່າໂນເອມານີ. ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນລູກຊາຍຂອງເບັນຢາມິນຕາມຕະຫຼາດຂອງເຂົາເຈົ້າຈາກການນັບຂອງເຂົາເຈົ້າ, ສາມສິບຫ້າພັນຫ້າຮ້ອຍ.

ແລະລູກຊາຍຂອງດານຕາມຕະຫຼອດຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຕໍ່ຊູຣາມ, ຊົນຊູຣາມາຍ, ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຕະຫຼອດຂອງດານຕາມຕະຫຼອດຂອງເຂົາເຈົ້າ. ປະຊາຊົນຊູຣາມາຍທັງໝົດຕາມການສຳມະໂນມີຫົກສິບສີ່ພັນສີ່ຮ້ອຍຄົນ.

ລູກຊາຍຂອງນັບທາລີຕາມຕະກູນຂອງພວກເຂົາ: ແກ່ອາຊີເອນ, ຕະກູນອາຊີເອນີ; ແກ່ກາວນີ, ຕະກູນກາວນີ. ແກ່ເຢເຊີ, ປະຊາຊົນເຢເຊີຣີ; ແກ່ເຊນເລັມ, ປະຊາຊົນເຊນເລມີ. ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຊົນເຜົ່າຂອງນັບທາລີຈາກການນັບປະຊາກອນຂອງເຂົາເຈົ້າ, ສີ່ສິບພັນແລະສາມຮ້ອຍ.

ນີ້ແມ່ນການນັບລູກຊາຍຂອງອິດສະລາເອນ, ຫົກແສນພັນຄົນ, ໜຶ່ງພັນເຈັດຮ້ອຍສາມສິບຄົນ.

ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບໂມເຊວ່າ
ແຜ່ນດິນຈະຖືກແບ່ງໃຫ້ເຫຼົ່ານີ້ເພື່ອຮັບເປັນມໍລະດົກຕາມຈຳນວນຊື່.
ແກ່ຜູ້ທີ່ມີຈຳນວນຫຼາຍກວ່າ ເຈົ້າຈະເພີ່ມມໍລະດົກ, ແລະແກ່ຜູ້ທີ່ມີຈຳນວນນ້ອຍກວ່າ
ເຈົ້າຈະຫຼຸດມໍລະດົກຂອງເຂົາເຈົ້າ,
ແຕ່ລະຄົນຈະໄດ້ຮັບມໍລະດົກຂອງເຂົາເຈົ້າຕາມທີ່ເຂົາເຈົ້າຖືກນັບ.
ແຜ່ນດິນຈະຖືກແບ່ງອອກໂດຍການຈັບສະຫຼາກຕາມຊື່,

ເຂົາເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບມໍລະດົກຕາມເຜົ່າຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງເຂົາເຈົ້າ.

ເຈົ້າຈະແບ່ງການມໍລະດົກຂອງພວກເຂົາໂດຍການຈັບສະຫຼາກລະຫວ່າງຄົນຫຼາຍກັບຄົນໜ້ອຍ.

ແລະລູກຊາຍຂອງເລວີຕາມຕະຫຼອດຂອງເຂົາເຈົ້າ: ແກ່ເກດຊອນ, ຕະຫຼອດເກດຊອນີ;
ແກ່ຄາອາທ, ຕະຫຼອດຄາອາທີ; ແກ່ເມຣາຣີ, ຕະຫຼອດເມຣາຣີ.

ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຊົນເຜົ່າຂອງລູກຊາຍເລວີ: ຊົນເຜົ່າໂລເບນີ, ຊົນເຜົ່າເຣໂບຣນີ, ຊົນເຜົ່າໂກເຣ, ແລະຊົນເຜົ່າມູຊີ, ແລະໂກຮາດໄດ້ເກີດອໍາຮາມ. ແຕ່ຊື່ຂອງແມ່ຍິງຂອງລາວແມ່ນໂຢຄາເບດ, ລູກສາວຂອງເລວີ, ຜູ້ທີ່ເກີດເຫຼົ່ານີ້ໃຫ້ແກ່ເລວີໃນອີຢິບ, ແລະນາງໄດ້ເກີດອາໂຣນ, ໂມເຊ ແລະມາຣຽມເອື້ອຍນ້ອງຍິງຂອງເຂົາເຈົ້າໃຫ້ແກ່ອໍາຮາມ. ແລະອາໂຣນມີບຸດຊື່ ນາດາບ, ອາບີຮຸດ, ເອເລອາຊາ ແລະອີທາມາ.

ແລະນາດາບກັບອາບີຮຸດໄດ້ຕາຍໃນເວລາທີ່ພວກເຂົາຖວາຍໄຟແປກປອມຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃນທະເລຊາຍຊີນາຍ.

ແລະພວກເຂົາກາຍເປັນຊາວສາມພັນຄົນຈາກການສໍາມະໂນຂອງພວກເຂົາ, ທຸກຄົນຜູ້ຊາຍຕັ້ງແຕ່ອາຍຸໜຶ່ງເດືອນຂຶ້ນໄປ, ເພາະວ່າພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ຖືກນັບລວມຢູ່ທ່າມກາງລູກຫລານອິດສະລາເອນ, ເພາະວ່າບໍ່ມີສ່ວນແບ່ງໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາທ່າມກາງລູກຫລານອິດສະລາເອນ.

ແລະນີ້ແມ່ນການນັບຂອງໂມເຊ ແລະ ເອເລອາຊາປະໂລຫິດ, ຜູ້ທີ່ໄດ້ກວດກາລູກຫຼານອິດສະລາເອນຢູ່ໃນທົ່ງພຽງອາຣາໂບດແຫ່ງໂມອາບ, ເທິງແມ່ນ້ຳຈໍແດນໃກ້ເມືອງເຢຣີໂຄ.

ແລະໃນບັນດາຄົນເຫຼົ່ານີ້ບໍ່ມີຜູ້ໃດທີ່ເຄີຍຖືກໂມເຊແລະອາໂຣນກວດກາໃນເວລາທີ່ພວກເຂົາກວດກາລູກຫຼານອິດສະລາເອນຢູ່ໃນຖິ່ນແຈ້ງຊີນາຍ.

ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ ພວກເຂົາຈະຕາຍໃນຖິ່ນກັນດານ,
ແລະບໍ່ມີຜູ້ໃດຖືກປະໄວ້ຈາກພວກເຂົາແມ່ນແຕ່ຄົນດຽວ,
ຍົກເວັ້ນຄາເລັບລູກຊາຍຂອງເຢໂຟນເນ, ແລະໂຢຊູວາລູກຊາຍຂອງນູນ.

໒໗

ແລະລູກສາວທັງຫຼາຍຂອງຊານປາດ ລູກຊາຍໂອເຟີ, ລູກຊາຍກາລາດ, ລູກຊາຍມາຄີ,
ຈາກປະຊາຊົນມານັດເຊ, ຈາກລູກຫຼານໂຢເຊັບ, ໄດ້ມາເຖິງ, ແລະຊື່ຂອງພວກນາງແມ່ນ:
ມາອາລາ, ໂນອາ, ເອັກລາ, ເມນຄາ, ແລະເທີຊາ. ແລະຢືນຕໍ່ໜ້າໂມເຊ,
ແລະຕໍ່ໜ້າເອເລອາຊາປະໂລຫິດ, ແລະຕໍ່ໜ້າບັນດາຜູ້ປົກຄອງ, ແລະຕໍ່ໜ້າຊຸມນຸມທັງໝົດ
ຢູ່ປະຕູພະລັບພະລາແຫ່ງພະຍານ, ເຂົາເຈົ້າເວົ້າວ່າ, ພໍ່ຂອງພວກເຮົາຕາຍໃນທະເລຊາຍ,
ແລະຕົວເຂົາເອງບໍ່ໄດ້ຢູ່ໃນທ່າມກາງຊຸມນຸມທີ່ຊຸມນຸມກັນຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃນຊຸມນຸມຂອ
ງໂຄຣາ, ເພາະວ່າເຂົາຕາຍຍ້ອນບາບຂອງເຂົາເອງ, ແລະລູກຊາຍບໍ່ໄດ້ເກີດແກ່ເຂົາ.
ຢ່າໃຫ້ຊື່ຂອງພໍ່ພວກເຮົາຖືກລືບລ້າງອອກຈາກທ່າມກາງປະຊາຊົນຂອງເຂົາ,
ເພາະວ່າເຂົາບໍ່ມີລູກຊາຍ.

ຈົ່ງໃຫ້ການຄອບຄອງແກ່ພວກເຮົາໃນທ່າມກາງພີ່ນ້ອງຂອງພໍ່ພວກເຮົາ.
ແລະໂມເຊໄດ້ນຳການພິພາກສາຂອງເຂົາເຈົ້າມາຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຕຣັສກັບໂມເຊ, ເວົ້າວ່າ, ລູກສາວຂອງຊານປາດໄດ້ເວົ້າຖືກຕ້ອງແລ້ວ,
ເຈົ້າຈະໃຫ້ຂອງຂວັນແກ່ພວກນາງເປັນການຄອບຄອງມໍລະດົກທ່າມກາງພີ່ນ້ອງຂອງພໍ່ຂອງ
ພວກນາງ, ແລະເຈົ້າຈະມອບມໍລະດົກຂອງພໍ່ຂອງພວກນາງໃຫ້ແກ່ພວກນາງ.
ແລະເຈົ້າຈະເວົ້າກັບລູກຊາຍອິດສະລາເອນ ກ່າວວ່າ, ຖ້າຊາຍຄົນໃດຕາຍ ແລະບໍ່ມີລູກຊາຍ,
ທ່ານຈະໂອນມໍລະດົກຂອງລາວໃຫ້ລູກສາວຂອງລາວ, ຖ້າລາວບໍ່ມີລູກສາວ,

ທ່ານທັງຫລາຍຈະໃຫ້ມໍລະດົກແກ່ອ້າຍນ້ອງຂອງລາວ. ຖ້າລາວບໍ່ມີພີ່ນ້ອງ,
ທ່ານຈະໃຫ້ມໍລະດົກແກ່ພີ່ນ້ອງຂອງພໍ່ລາວ. ຖ້າບໍ່ມີພີ່ນ້ອງຂອງພໍ່ຂອງລາວ,
ທ່ານຈະໃຫ້ມໍລະດົກແກ່ຍາດພີ່ນ້ອງທີ່ໃກ້ຊິດທີ່ສຸດຂອງລາວຈາກເຜົ່າຂອງລາວ,
ເພື່ອໃຫ້ຮັບມໍລະດົກຂອງລາວ,
ແລະນີ້ຈະເປັນກົດໝາຍການພິພາກສາສໍາລັບລູກຊາຍອິດສະຣາເອນ,
ດັ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ສັ່ງແກ່ໂມເຊ.

ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕຣັສກັບໂມເຊວ່າ,
ຈົ່ງຂຶ້ນໄປເທິງພູເຂົາທີ່ຢູ່ຟາກຂ້າງຂອງແມ່ນ້ຳຈໍແດນ, ຄົງພູເຂົາເມໂບນີ້,
ແລະຈົ່ງເບິ່ງແຜ່ນດິນຄານານ, ທີ່ເຮົາໃຫ້ແກ່ລູກຫຼານອິສຣາເອນເປັນກຳມະສິດ.
ແລະເຈົ້າຈະເຫັນມັນ, ແລະເຈົ້າກໍ່ຈະຖືກເກັບກຳໄປຫາບັນດາປະຊາຊົນຂອງເຈົ້າ,
ດັ່ງທີ່ອາໂຣນອ້າຍຊາຍຂອງເຈົ້າຖືກເກັບກຳໄປຢູ່ພູເຂົາໂຮ.
ເພາະວ່າທ່ານທັງຫຼາຍໄດ້ລະເມີດຄຳຂອງເຮົາໃນທະເລຊາຍຊິນ,
ໃນເວລາທີ່ບັນດາຊຸມນຸມຕໍ່ຕ້ານເພື່ອເຮັດໃຫ້ເຮົາບໍລິສຸດ,
ທ່ານທັງຫຼາຍບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ເຮົາບໍລິສຸດຢູ່ທີ່ນ້ຳຕໍ່ໜ້າພວກເຂົາ,
ນີ້ແມ່ນນ້ຳແຫ່ງການໂຕ້ຖຽງໃນກາເດຊໃນທະເລຊາຍຊິນ. ແລະໂມເຊກ່າວຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ຂໍໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າແຫ່ງບັນດາວິນຍານ ແລະ ເນື້ອໜັງທັງປວງ
ແຕ່ງຕັ້ງຜູ້ຊາຍຄົນໜຶ່ງໃຫ້ຢູ່ເໜືອຊຸມນຸມນີ້ ຜູ້ທີ່ຈະອອກໄປຢູ່ຕໍ່ໜ້າເຂົາເຈົ້າ,
ແລະຜູ້ທີ່ຈະເຂົ້າມາຢູ່ຕໍ່ໜ້າເຂົາເຈົ້າ, ແລະຜູ້ທີ່ຈະນຳພາເຂົາເຈົ້າອອກໄປ,
ແລະຜູ້ທີ່ຈະນຳພາເຂົາເຈົ້າເຂົ້າມາ,
ເພື່ອຊຸມນຸມຊົນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະບໍ່ເປັນເໝືອນແກະທີ່ບໍ່ມີຜູ້ລ້ຽງ.
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບໂມເຊວ່າ, ຈົ່ງເອົາໂຢຊົວລູກຊາຍຂອງນູນມາຫາເຈົ້າ,
ຜູ້ຊາຍທີ່ມີວິນຍານຢູ່ໃນຕົວເຂົາ, ແລະເຈົ້າຈະວາງມືຂອງເຈົ້າເທິງເຂົາ.

ແລະເຈົ້າຈະຕັ້ງລາວຕໍ່ໜ້າເອເລອາຊາປະໂລຫິດ,
ແລະເຈົ້າຈະສົ່ງໃຫ້ລາວຕໍ່ໜ້າຊຸມນຸມຊົນທັງໝົດ,
ແລະເຈົ້າຈະສົ່ງກ່ຽວກັບລາວຕໍ່ໜ້າພວກເຂົາ. ແລະເຈົ້າຈະໃຫ້ສະຫງ່າລາສີຂອງເຈົ້າແກ່ລາວ,
ເພື່ອວ່າພວກລູກຊາຍອິດສະຣາເອນຈະເຊື່ອຟັງລາວ.
ແລະລາວຈະຢືນຕໍ່ໜ້າເອເລອາຊາປະໂລຫິດ,
ແລະພວກເຂົາຈະຖາມລາວກ່ຽວກັບການພິພາກສາຂອງການສະແດງຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
. ຕາມຄໍາເວົ້າຂອງລາວ ພວກເຂົາຈະອອກໄປ, ແລະຕາມຄໍາເວົ້າຂອງລາວ
ພວກເຂົາຈະເຂົ້າມາ, ທັງລາວເອງ ແລະບຸດຊາຍອິດສະຣາເອນທັງໝົດດ້ວຍໃຈດຽວກັນ,
ແລະຊຸມນຸມຊົນທັງໝົດ.

ແລະໂມເຊໄດ້ເຮັດດັ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສັ່ງກັບລາວ,
ແລະໄດ້ພາໂຢຊູວາມາຕັ້ງລາວໄວ້ຕໍ່ໜ້າປະໂລຫິດເອເລອາຊາ ແລະຕໍ່ໜ້າຊຸມນຸມຊົນທັງໝົດ
ແລະລາວໄດ້ວາງມືຂອງລາວເທິງລາວ,
ແລະສ້າງຕັ້ງລາວດັ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັ່ງກັບໂມເຊ.

໒໘

ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບໂມເຊວ່າ ຈົ່ງສົ່ງໃຫ້ລູກຫລານອິດສະລາເອນ
ແລະເຈົ້າຈະເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ ຂອງຖວາຍຂອງເຮົາ ເຄື່ອງບູຊາຂອງເຮົາ
ເຄື່ອງຖວາຍຂອງເຮົາທີ່ເປັນກິນຫອມ
ເຈົ້າຕ້ອງລະມັດລະວັງຖວາຍແກ່ເຮົາໃນງານບຸນຂອງເຮົາ ແລະເຈົ້າຈະເວົ້າຕໍ່ພວກເຂົາວ່າ,
ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນເຄື່ອງຖວາຍທີ່ເຈົ້າຈະນໍາມາຖວາຍແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ຄືລູກແກະອາຍຸປົດຽວທີ່ບໍ່ມີຕໍາໜິສອງໂຕຕໍ່ມື້ເປັນເຄື່ອງເຜົາຖວາຍຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ.

ເຈົ້າຈະຖວາຍລູກແກະຕົວໜຶ່ງໃນຕອນເຊົ້າ, ແລະລູກແກະຕົວທີສອງໃນຕອນແລງ.

ແລະເຈົ້າຈະເຮັດແປ້ງລະອຽດໜຶ່ງສ່ວນສົບຂອງເອຟາເຂົ້າໄປໃນການບູຊາທີ່ປະສົມກັບນ້ຳມັນໜຶ່ງສ່ວນສີ່ຂອງຮິນ. ເຄື່ອງບູຊາທີ່ເຜົາໄໝ້ຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ, ທີ່ໄດ້ຖືກຖວາຍຢູ່ເທິງພູເຂົາຊີນາຍເປັນກິນຫອມທີ່ພໍພຣະທັຍແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

ແລະເຄື່ອງສັກການເທຂອງມັນສ່ວນທີ່ສີ່ຂອງຮິນສຳລັບລູກແກະຕົວໜຶ່ງ, ໃນບ່ອນບໍລິສຸດເຈົ້າຈະເທເຄື່ອງສັກການເທເຫຼົ້າແຮງແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

ແລະລູກແກະໂຕທີ່ສອງ ເຈົ້າຈະເຮັດໃນຕອນແລງ, ຕາມການບູຊາຂອງມັນ ແລະຕາມການຖວາຍເຫຼົ້າຂອງມັນ, ເຈົ້າຈະເຮັດເປັນກິນຫອມແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

ແລະໃນວັນສະບາໂຕ, ເຈົ້າຈະນຳມາສອງໂຕລູກແກະອາຍຸປີທີ່ບໍ່ມີຕຳໜີ, ແລະແປ້ງລະອຽດສອງສ່ວນສົບທີ່ປົນກັບນ້ຳມັນເປັນເຄື່ອງບູຊາ ແລະເຄື່ອງຖວາຍຕົ້ມ, ເຄື່ອງບູຊາທີ່ເຜົາໄໝ້ຂອງວັນສະບາໂຕໃນວັນສະບາໂຕ ເທິງເຄື່ອງບູຊາທີ່ເຜົາໄໝ້ທັງໝົດຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ, ແລະເຄື່ອງບູຊາຕົ້ມຂອງມັນ.

ແລະໃນເດືອນໃໝ່, ທ່ານຈະນຳມາເຄື່ອງບູຊາທີ່ເຜົາໄໝ້ຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ລູກງົວສອງໂຕຈາກງົວ, ແລະແກະຜູ້ໜຶ່ງໂຕ, ລູກແກະອາຍຸປີດຽວເຈັດໂຕທີ່ບໍ່ມີຕຳໜີ.

ສາມສ່ວນສົບຂອງແປ້ງລະອຽດທີ່ປະສົມກັບນ້ຳມັນສຳລັບລູກງົວໂຕໜຶ່ງ, ແລະສອງສ່ວນສົບຂອງແປ້ງລະອຽດທີ່ປະສົມກັບນ້ຳມັນສຳລັບແກະຜູ້ໂຕໜຶ່ງ, ສົບສ່ວນໜຶ່ງຂອງແປ້ງລະອຽດທີ່ປະສົມກັບນ້ຳມັນສຳລັບລູກແກະໜຶ່ງໂຕ, ເປັນເຄື່ອງບູຊາທີ່ມີກິນຫອມ, ເປັນເຄື່ອງຖວາຍແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

ການຖວາຍເຫຼົ້າຂອງເຂົ້າເຈົ້າຈະເປັນເຄິ່ງໜຶ່ງຮິນສຳລັບລູກງົວຕົວໜຶ່ງ, ແລະສ່ວນທີສາມຮິນສຳລັບແກະຜູ້ຕົວໜຶ່ງ.

ແລະສ່ວນທີສີ່ຮິນຈະເປັນເຫຼົ້າອະງຸ່ນສຳລັບລູກແກະຕົວໜຶ່ງ,

ນີ້ແມ່ນເຄື່ອງເຜົາບູຊາທຸກເດືອນຕະຫຼອດທັງປີ.

ແລະແບ້ໜຶ່ງຕົວອອກຈາກແບ້ກ່ຽວກັບບາບສຳລັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ເທິງເຄື່ອງເຜົາບູຊາທັງໝົດທີ່ຕະຫຼອດ, ຈະຖືກເຮັດ, ແລະເຄື່ອງບູຊາຕົ້ມຂອງມັນ.

ແລະໃນເດືອນທຳອິດ ວັນທີ່ສິບສີ່ຂອງເດືອນ ເປັນວັນປັດສະຄາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.
ແລະໃນວັນທີ່ສິບຫ້າຂອງເດືອນນີ້ແມ່ນງານບຸນ, ເຈດວັນເຈົ້າຈະກິນເຂົ້າຈີ່ບໍ່ມີເຊື້ອ.
ແລະມື້ທຳອິດຈະຖືກເອີ້ນວ່າສັກສິດສຳລັບເຈົ້າ, ເຈົ້າຈະບໍ່ເຮັດວຽກງານຂ້າທາດໃດໆ.
ແລະທ່ານທັງຫຼາຍຈະນຳເອົາເຄື່ອງບູຊາທີ່ເຜົາໄໝ້ມາຖວາຍແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ຄືລູກງົວສອງໂຕ ແກະຜູ້ໜຶ່ງໂຕ ລູກແກະອາຍຸໜຶ່ງປີເຈດໂຕທີ່ບໍ່ມີຕຳໜີສຳລັບທ່ານທັງຫຼາຍ
ແລະເຄື່ອງບູຊາຂອງເຂົາເຈົ້າແມ່ນແປງລະອຽດປະສົມກັບນ້ຳມັນ,
ສາມສ່ວນສິບສຳລັບລູກງົວໜຶ່ງໂຕ, ແລະສອງສ່ວນສິບສຳລັບແກະຜູ້ໜຶ່ງໂຕ.
ເຈົ້າຈະເຮັດສິບສ່ວນໜຶ່ງຕໍ່ລູກແກະໜຶ່ງໂຕ, ສຳລັບລູກແກະທັງເຈດໂຕ.
ແລະແບ້ໜຶ່ງໂຕອອກຈາກແບ້ຫຼາຍໂຕກ່ຽວກັບບາບ, ເພື່ອລົບລ້າງບາບໃຫ້ພວກເຈົ້າ,
ຍົກເວັ້ນເຄື່ອງບູຊາທີ່ເຜົາໄໝ້ທັງໝົດຂອງເຂົາທີ່ຖວາຍຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ,
ເຊິ່ງເປັນເຄື່ອງບູຊາທີ່ເຜົາໄໝ້ແບບປົກກະຕິ.
ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ເຈົ້າຈະເຮັດຕາມນິທຸກໆວັນເປັນເວລາເຈດວັນ,
ເປັນຂອງຂວັນເຄື່ອງບູຊາທີ່ມີກິນຫອມຖວາຍແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ເທິງເຄື່ອງເຜົາບູຊາທີ່ຖວາຍຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ເຈົ້າຈະເຮັດເຄື່ອງບູຊາດ່ຽມຂອງມັນ.
ແລະວັນທີ່ເຈດທີ່ເອີ້ນວ່າສັກສິດຈະເປັນວັນສຳລັບທ່ານທັງຫຼາຍ,
ທ່ານທັງຫຼາຍຈະບໍ່ເຮັດວຽກງານຮັບໃຊ້ໃດໆໃນວັນນີ້.

ແລະໃນວັນຂອງຜົນໃໝ່,

ເມື່ອເຈົ້ານຳສະເໜີເຄື່ອງບູຊາໃໝ່ຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃນເທດສະການອາທິດ,
ມັນຈະເປັນການຊຸມນຸມອັນບໍລິສຸດແກ່ເຈົ້າ, ເຈົ້າຈະບໍ່ເຮັດວຽກງານຂ້າທາດໃດໆທັງສິ້ນ.
ແລະທ່ານຈະນຳເອົາເຄື່ອງບູຊາທີ່ເຜົາໄໝ້ມາຖວາຍເປັນກິນຫອມທີ່ພໍພຣະທັຍແດ່ພຣະຜູ້ເປັນ
ເຈົ້າ ຄື ລູກງົວສອງໂຕ ແກະຜູ້ໜຶ່ງໂຕ ແລະລູກແກະອາຍຸປີດຽວເຈັດໂຕທີ່ບໍ່ມີຕຳໜີ
ການບູຊາຂອງເຂົາເຈົ້າແມ່ນແປ້ງລະອຽດປົນກັບນ້ຳມັນ,
ສາມສ່ວນສິບສຳລັບລູກງົວຕົວໜຶ່ງ, ແລະສອງສ່ວນສິບສຳລັບແກະຜູ້ຕົວໜຶ່ງ.
ສິບສ່ວນໜຶ່ງສຳລັບລູກແກະໜຶ່ງໂຕ, ສຳລັບລູກແກະເຈັດໂຕ,
ແລະແປ້ງໜຶ່ງໂຕຈາກແປ້ງຫຼາຍໂຕເພື່ອບາບ, ເພື່ອໄຖ່ບາບໃຫ້ພວກເຈົ້າ, ນອກຈາກເຊັ່ນ:
ເຄື່ອງເຜົາບູຊາທັງໝົດທີ່ຖວາຍຕະຫຼອດເວລາ
ແລະທ່ານຈະເຮັດການບູຊາຂອງເຂົາເຈົ້າໃຫ້ຂ້ອຍ, ມັນຈະຕ້ອງປາສະຈາກຕຳໜີສຳລັບທ່ານ,
ແລະການຖວາຍເຫຼົ່າຂອງເຂົາເຈົ້າ.

໒໙

ແລະໃນເດືອນທີເຈັດ, ວັນທີໜຶ່ງຂອງເດືອນ, ຈະເປັນການຊຸມນຸມບໍລິສຸດແກ່ພວກເຈົ້າ,
ພວກເຈົ້າຈະບໍ່ເຮັດວຽກງານຂ້າທາດໃດໆ, ມັນຈະເປັນມື້ແຫ່ງສັນຍານສຳລັບພວກເຈົ້າ.
ແລະທ່ານຈະຖວາຍເຊື່ອງບູຊາທີ່ເຜົາໄໝ້ເປັນກິນຫອມຖວາຍແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຄື
ລູກງົວໜຶ່ງໂຕ, ແກະຜູ້ໜຶ່ງໂຕ, ລູກແກະອາຍຸໜຶ່ງປີເຈັດໂຕທີ່ບໍ່ມີຕຳໜີ.
ການບູຊາຂອງເຂົາເຈົ້າແມ່ນແປ້ງລະອຽດທີ່ປົນກັບນ້ຳມັນ,
ສາມສ່ວນສິບສຳລັບລູກງົວຕົວໜຶ່ງ, ແລະສອງສ່ວນສິບສຳລັບແກະຜູ້ຕົວໜຶ່ງ
ສິບສ່ວນໜຶ່ງສຳລັບລູກແກະໜຶ່ງໂຕ, ສຳລັບລູກແກະເຈັດໂຕ,
ແລະແປ້ງໜຶ່ງໂຕອອກຈາກແປ້ງຫຼາຍໂຕກ່ຽວກັບບາບ, ເພື່ອລົບລ້າງບາບໃຫ້ພວກເຈົ້າ.
ຍົກເວັ້ນເຄື່ອງເຜົາບູຊາຂອງວັນເດືອນໃໝ່, ແລະເຄື່ອງບູຊາຂອງພວກເຂົາ,

ແລະເຄື່ອງບູຊາຕື້ມຂອງພວກເຂົາ, ແລະເຄື່ອງເຜົາບູຊາຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ,
ແລະເຄື່ອງບູຊາຂອງພວກເຂົາ ແລະເຄື່ອງບູຊາຕື້ມຂອງພວກເຂົາ
ຕາມການຕິຄວາມໝາຍຂອງພວກເຂົາ ເປັນກິນຫອມແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

ແລະໃນວັນທີ່ສິບຂອງເດືອນນີ້ຈະເປັນວັນບໍລິສຸດທີ່ຖືກເອີ້ນແກ່ເຈົ້າ,
ແລະເຈົ້າຈະທໍລະມານວິນຍານຂອງເຈົ້າ, ແລະເຈົ້າຈະບໍ່ເຮັດວຽກງານໃດໆທັງສິ້ນ.
ແລະທ່ານທັງຫຼາຍຈະນໍາເອົາເຊື້ອບູຊາທີ່ເຜົາໄໝ້ທັງໝົດມາຖວາຍເປັນກິນຫອມທີ່ພໍພຣະ
ທັຍແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ເປັນເຄື່ອງບູຊາແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຄື ລູກງົວຈາກຝູງງົວໜຶ່ງໂຕ,
ແກະຜູ້ໜຶ່ງໂຕ, ລູກແກະອາຍຸປີດຽວເຈັດໂຕ,
ມັນຕ້ອງເປັນສັດທີ່ບໍ່ມີຕໍາໜີສໍາລັບທ່ານທັງຫຼາຍ.
ການບູຊາຂອງເຂົາເຈົ້າແມ່ນແປ້ງລະອຽດທີ່ປົນກັບນໍ້າມັນ,
ສາມສ່ວນສິບສໍາລັບລູກງົວຕົວໜຶ່ງ, ແລະສອງສ່ວນສິບສໍາລັບແກະຜູ້ຕົວໜຶ່ງ
ສິບສ່ວນໜຶ່ງຕໍ່ລູກແກະໜຶ່ງໂຕ, ສໍາລັບລູກແກະທັງເຈັດໂຕ,
ແລະແປ້ງໜຶ່ງໂຕອອກຈາກແບ້ເພື່ອບາບ, ເພື່ອໄຖ່ບາບໃຫ້ແກ່ເຈົ້າທັງຫຼາຍ,
ນອກເໜືອຈາກເຄື່ອງບູຊາໄຖ່ບາບ, ແລະເຄື່ອງເຜົາບູຊາປີກກະຕິ, ເຄື່ອງບູຊາຂອງມັນ,
ແລະເຄື່ອງບູຊາຕື້ມຂອງມັນຕາມທີ່ກໍານົດໄວ້ເປັນກິນຫອມທີ່ຊື່ນໃຈ,
ເປັນເຄື່ອງຖວາຍແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

ແລະໃນວັນທີ່ສິບຫ້າຂອງເດືອນທີ່ເຈັດນີ້ ຈະເປັນວັນບໍລິສຸດທີ່ຖືກເອີ້ນແກ່ເຈົ້າທັງຫຼາຍ,
ເຈົ້າທັງຫຼາຍຈະບໍ່ເຮັດວຽກງານຂ້າໃຊ້ໃດໆ,
ແລະຈົ່ງສະຫຼອງງານບຸນນັ້ນແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເປັນເວລາເຈັດວັນ.
ແລະເຈົ້າຈະນໍາມາເຄື່ອງບູຊາທີ່ເຜົາໄໝ້ເປັນເຄື່ອງຖວາຍເປັນກິນຫອມຖວາຍແດ່ພຣະຜູ້ເປັນ
ເຈົ້າ, ໃນວັນທໍາອິດ ລູກງົວສິບສາມໂຕ, ແກະຜູ້ສອງໂຕ, ລູກແກະອາຍຸປີດຽວສິບສີ່ໂຕ,

ທີ່ບໍ່ມີຕຳໜີ. ການບູຊາຂອງເຂົາເຈົ້າແມ່ນແບ່ງລະອຽດທີ່ປົນກັບນ້ຳມັນ,
ສາມສ່ວນສິບສຳລັບລູກງົວໂຕໜຶ່ງ ສຳລັບລູກງົວທັງສິບສາມໂຕ,
ແລະສອງສ່ວນສິບສຳລັບແກະຜູ້ໂຕໜຶ່ງ ສຳລັບແກະຜູ້ທັງສອງໂຕ.
ສິບສ່ວນໜຶ່ງຕໍ່ລູກແກະໜຶ່ງໂຕ, ສຳລັບລູກແກະສິບສີ່ໂຕ,
ແລະແບ້ໜຶ່ງໂຕອອກຈາກແບ້ຫຼາຍໂຕກ່ຽວກັບບາບ,
ຍົກເວັ້ນເຄື່ອງບູຊາທີ່ເຜົາໝົດຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ,
ເຄື່ອງບູຊາຂອງພວກເຂົາແລະເຄື່ອງບູຊາຕົ້ມຂອງພວກເຂົາ.

ແລະໃນວັນທີ່ສອງ: ລູກງົວສິບສອງໂຕ, ແກະຜູ້ສອງໂຕ,
ລູກແກະອາຍຸປີສິບສີ່ໂຕທີ່ບໍ່ມີຕຳໜີ. ການບູຊາຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ
ການຖວາຍເຫຼົ້າຂອງເຂົາເຈົ້າສຳລັບລູກງົວ, ແກະຜູ້, ແລະ ລູກແກະ, ຕາມຈຳນວນຂອງມັນ,
ຕາມການຕິຄວາມຂອງມັນ. ແລະແບ້ໜຶ່ງໂຕອອກຈາກແບ້ຫຼາຍໂຕກ່ຽວກັບບາບ,
ນອກເໜືອຈາກເຄື່ອງບູຊາທີ່ເຜົາໝົດຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ,
ເຄື່ອງບູຊາຂອງພວກເຂົາແລະເຄື່ອງບູຊາຕົ້ມຂອງພວກເຂົາ.

ໃນມື້ທີສາມ: ລູກງົວສິບເອັດໂຕ, ແກະຜູ້ສອງໂຕ, ລູກແກະອາຍຸປີສິບສີ່ໂຕທີ່ບໍ່ມີຕຳໜີ.
ການບູຊາຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ ການຖວາຍເຫຼົ້າຂອງເຂົາເຈົ້າ ແກ່ລູກງົວ, ແກ່ແກະຜູ້, ແລະ
ແກ່ລູກແກະ, ຕາມຈຳນວນຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຕາມການກຳນົດຂອງເຂົາເຈົ້າ.
ແລະແບ້ໜຶ່ງໂຕອອກຈາກແບ້ຫຼາຍໂຕກ່ຽວກັບບາບ,
ຍົກເວັ້ນເຄື່ອງບູຊາທີ່ເຜົາໄໝ້ທັງໝົດຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ,
ເຄື່ອງບູຊາຂອງພວກເຂົາແລະເຄື່ອງບູຊາຕົ້ມຂອງພວກເຂົາ.

ໃນວັນທີ່ສີ່: ລູກງົວສິບໂຕ, ແກະຜູ້ສອງໂຕ, ລູກແກະອາຍຸໜຶ່ງປີສິບສີ່ໂຕທີ່ບໍ່ມີຕຳໜີ.

ການບູຊາຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ ການຖວາຍເຫຼົ້າຂອງເຂົາເຈົ້າສຳລັບລູກງົວ, ແກະຜູ້, ແລະ
ລູກແກະ, ຕາມຈຳນວນຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຕາມການຕິຄວາມຂອງເຂົາເຈົ້າ.

ແລະແບ້ໜຶ່ງໂຕອອກຈາກແບ້ຫຼາຍໂຕກ່ຽວກັບບາບ,
ຍົກເວັ້ນເຄື່ອງບູຊາທີ່ເຜົາໝົດຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ,
ເຄື່ອງບູຊາຂອງພວກເຂົາແລະເຄື່ອງບູຊາດົມຂອງພວກເຂົາ.

ໃນມື້ທີ່ຫ້າ: ລູກງົວເກົ້າໂຕ, ແກະຜູ້ສອງໂຕ, ລູກແກະອາຍຸຫນຶ່ງປີສິບສີ່ໂຕທີ່ບໍ່ມີຕຳໜົ.
ການບູຊາຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ ການຖວາຍເຫຼົ້າຂອງເຂົາເຈົ້າສຳລັບລູກງົວ, ແກະຜູ້, ແລະ
ລູກແກະ, ຕາມຈຳນວນຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຕາມການຕິຄວາມຂອງເຂົາເຈົ້າ.

ແລະແບ້ໜຶ່ງໂຕອອກຈາກແບ້ເພື່ອບາບ,
ນອກເໜືອຈາກເຄື່ອງເຜົາບູຊາທັງໝົດທີ່ຖາວອນຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ,
ເຄື່ອງບູຊາຂອງພວກເຂົາແລະເຄື່ອງບູຊາດົມຂອງພວກເຂົາ.

ໃນມື້ທີ່ຫົກ: ລູກງົວແປດໂຕ, ແກະຜູ້ສອງໂຕ, ລູກແກະອາຍຸຫນຶ່ງປີສິບສີ່ໂຕທີ່ບໍ່ມີຕຳໜົ.
ການບູຊາຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ ການຖວາຍເຫຼົ້າຂອງເຂົາເຈົ້າແກ່ລູກງົວ, ແກ່ແກະຜູ້, ແລະ
ແກ່ລູກແກະ, ຕາມຈຳນວນຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຕາມການຕິຄວາມໝາຍຂອງເຂົາເຈົ້າ.

ແລະແບ້ໜຶ່ງໂຕອອກຈາກແບ້ຫຼາຍໂຕກ່ຽວກັບບາບ,
ຍົກເວັ້ນເຄື່ອງເຜົາບູຊາທັງໝົດທີ່ຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ,
ເຄື່ອງບູຊາຂອງພວກເຂົາແລະເຄື່ອງບູຊາດົມຂອງພວກເຂົາ.

ໃນວັນທີເຈັດ: ລູກງົວເຈັດໂຕ, ແກະຜູ້ສອງໂຕ, ລູກແກະອາຍຸປົດຽວສິບສີ່ໂຕທີ່ບໍ່ມີຕຳໜົ.
ການບູຊາຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ ການຖວາຍເຫຼົ້າຂອງເຂົາເຈົ້າແກ່ລູກງົວ, ແກ່ແກະຜູ້, ແລະ
ແກ່ລູກແກະ, ຕາມຈຳນວນຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຕາມການຕິຄວາມໝາຍຂອງເຂົາເຈົ້າ.

ແລະແບ້ໜຶ່ງໂຕອອກຈາກແບ້ຫຼາຍໂຕກ່ຽວກັບບາບ,
 ຍົກເວ້ນເຄື່ອງເຜົາບູຊາທັງໝົດທີ່ຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ,
 ເຄື່ອງບູຊາຂອງພວກເຂົາແລະເຄື່ອງບູຊາດົມຂອງພວກເຂົາ.
 ແລະໃນວັນທີ່ແປດຈະມີການປະຊຸມປິດສຳລັບເຈົ້າ,
 ເຈົ້າຈະບໍ່ເຮັດວຽກງານຂ້າທາດໃດໆໃນວັນນັ້ນ.
 ແລະທ່ານຈະນຳເອົາເຄື່ອງບູຊາທີ່ເຜົາໄໝ້ທັງໝົດເປັນກິນຫອມທີ່ຖວາຍຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
 ຄືລູກງົວໜຶ່ງໂຕ, ແກະຜູ້ໜຶ່ງໂຕ, ລູກແກະອາຍຸໜຶ່ງປີເຈັດໂຕທີ່ບໍ່ມີຕຳໜີ.
 ການບູຊາຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ ການຖວາຍເຫຼົ້າຂອງເຂົາເຈົ້າສຳລັບລູກງົວ, ແກະຜູ້, ແລະ
 ລູກແກະ, ຕາມຈຳນວນຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຕາມການຈັດການຂອງເຂົາເຈົ້າ.
 ແລະແບ້ໜຶ່ງໂຕອອກຈາກແບ້ຫຼາຍໂຕກ່ຽວກັບບາບ,
 ນອກເໜືອຈາກເຄື່ອງບູຊາທີ່ເຜົາໄໝ້ທັງໝົດຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ,
 ເຄື່ອງບູຊາຂອງພວກເຂົາແລະເຄື່ອງບູຊາດົມຂອງພວກເຂົາ.

 ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ທ່ານຈະເຮັດຖວາຍແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃນເທດສະການຂອງທ່ານ,
 ນອກຈາກຄຳອະທິຖານຂອງທ່ານ, ແລະສິ່ງສະໝັກໃຈຂອງທ່ານ,
 ແລະເຄື່ອງເຜົາບູຊາຂອງທ່ານ, ແລະເຄື່ອງບູຊາຂອງທ່ານ,
 ແລະເຄື່ອງຖວາຍແບບສິ່ງຂອງທ່ານ, ແລະຄວາມລອດພົ້ນຂອງທ່ານ.

໓໐

ແລະໂມເຊໄດ້ເວົ້າກັບລູກຫຼານອິດສະລາເອນຕາມທຸກສິ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັ່ງແກ່ໂມເຊ.
 ແລະ ໂມເຊ ໄດ້ເວົ້າກັບບັນດາຜູ້ປົກຄອງຂອງເຜົ່າລູກຫຼານອິດສະລາເອນວ່າ:
 ນີ້ແມ່ນພຣະດຳລັດທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງບັນຊາ.

ຄົນໃດຄົນໜຶ່ງທີ່ສາບານຄຳສັນຍາຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຫຼືສາບານຄຳສັດຕະຍາ,
ຫຼືຜູກມັດຕົນເອງດ້ວຍການຜູກມັດກ່ຽວກັບຈິດວິນຍານຂອງລາວ,
ຈະບໍ່ລະເມີດຄຳເວົ້າຂອງລາວ, ທຸກສິ່ງທີ່ອອກມາຈາກປາກຂອງລາວ, ລາວຈະຕ້ອງເຮັດ.
ຖ້າແຕ່ຜູ້ຍິງປະຕິຍານຄຳປະຕິຍານຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ຫຼືຜູກມັດຂໍ້ຜູກມັດໃນເຮືອນຂອງພໍ່ຂອງນາງໃນໄວໜຸ່ມຂອງນາງ,
ແລະຖ້າພໍ່ຂອງນາງໄດ້ຍິນຄຳອະທິຖານຂອງນາງ
ແລະພັນທະຂອງນາງທີ່ນາງໄດ້ຜູກມັດຕາມຈິດວິນຍານຂອງນາງ ແລະພໍ່ຂອງນາງນຶ່ງເງົາ,
ແລ້ວຄຳອະທິຖານທັງໝົດຂອງນາງຈະຕັ້ງຢູ່,
ແລະພັນທະທັງໝົດທີ່ນາງໄດ້ຜູກມັດຕາມຈິດວິນຍານຂອງນາງຈະຄົງຢູ່ກັບນາງ.
ຖ້າພໍ່ຂອງນາງປະຕິເສດຢ່າງແຮງໃນວັນທີ່ລາວໄດ້ຍິນການອະທິຖານທັງໝົດຂອງນາງ
ແລະ ພັນທະທີ່ນາງໄດ້ກຳນົດຕໍ່ຈິດວິນຍານຂອງນາງ, ພັນທະເຫຼົ່ານັ້ນຈະບໍ່ມີຜົນ, ແລະ
ພຣະເຈົ້າຈະຊຳລະນາງ, ເພາະວ່າພໍ່ຂອງນາງໄດ້ປະຕິເສດ.

ຖ້າແຕ່ນາງໄດ້ກາຍເປັນຂອງຜູ້ຊາຍ,
ແລະການອະທິຖານຂອງນາງຢູ່ເທິງນາງຕາມການແຍກຂອງຮິມຝີປາກຂອງນາງ,
ເຊິ່ງນາງໄດ້ກຳນົດໄວ້ຕໍ່ຈິດວິນຍານຂອງນາງ, ແລະຖ້າຜູ້ຊາຍຂອງນາງໄດ້ຍິນ
ແລະນຶ່ງເງົາຕໍ່ນາງໃນວັນທີ່ລາວໄດ້ຍິນ, ດັ່ງນັ້ນຄຳອະທິຖານທັງໝົດຂອງນາງ
ແລະພັນທະທັງໝົດຂອງນາງທີ່ນາງໄດ້ກຳນົດໄວ້ຕໍ່ຈິດວິນຍານຂອງນາງ ຈະຕັ້ງໝັ້ນຢູ່.
ຖ້າຜູ້ຊາຍຂອງນາງປະຕິເສດໃນມື້ທີ່ລາວໄດ້ຍິນ, ການອະທິຖານທັງໝົດຂອງນາງ ແລະ
ພັນທະທັງໝົດຂອງນາງທີ່ນາງໄດ້ກຳນົດໄວ້ຕໍ່ຈິດວິນຍານຂອງນາງຈະບໍ່ຄົງຢູ່,
ເພາະວ່າຜູ້ຊາຍໄດ້ປະຕິເສດນາງ, ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຊຳລະນາງ.

ແລະຄຳສັນຍາຂອງແມ່ຫມ້າຍ ແລະຂອງຜູ້ຖືກຂັບໄລ່ອອກ,

ເທົ່າໃດກໍ່ຕາມທີ່ນາງສັນຍາຕາມຈິດວິນຍານຂອງນາງ, ຈະຄົງຢູ່ກັບນາງ.
 ຖ້າແຕ່ວ່າໃນເຮືອນຂອງຜູ້ຊາຍຂອງນາງ, ຄຳສາບານຂອງນາງ,
 ຫຼືຄຳກຳນົດຕາມຈິດວິນຍານຂອງນາງພ້ອມດ້ວຍຄຳສາບານ, ແລະຖ້າຜົວຂອງນາງໄດ້ຍິນ
 ແລະຢູ່ງຽບກັບນາງ ແລະບໍ່ປະຕິເສດນາງ, ແລ້ວການອະທິຖານທັງໝົດຂອງນາງ
 ແລະພັນທະທັງໝົດຂອງນາງທີ່ນາງໄດ້ກຳນົດໄວ້ຕໍ່ຈິດວິນຍານຂອງນາງ
 ກໍ່ຈະມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ຕໍ່ນາງ. ຖ້າແຕ່ຜູ້ຊາຍຂອງນາງໄດ້ເອົາອອກໃນວັນທີ່ລາວໄດ້ຍິນ,
 ທຸກສິ່ງທີ່ອອກມາຈາກຮົມຝັປາກຂອງນາງຕາມຄຳອະທິຖານຂອງນາງ
 ແລະຕາມພັນທະທີ່ຜູ້ກມັດຈິດວິນຍານຂອງນາງ, ຈະບໍ່ຄົງຢູ່ກັບນາງ,
 ເພາະວ່າຜູ້ຊາຍຂອງນາງໄດ້ເອົາອອກແລ້ວ, ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຊຳລະນາງ.
 ທຸກຄຳອະທິຖານ ແລະ ທຸກຄຳສາບານຂອງພັນທະທີ່ຈະທຳຮ້າຍວິນຍານ,
 ຜູ້ຊາຍຂອງນາງຈະສ້າງຕັ້ງມັນໃຫ້ນາງ, ແລະ ຜູ້ຊາຍຂອງນາງຈະເອົາມັນອອກ.
 ຖ້າແຕ່ລາວຢູ່ງຽບຈາກມື້ໜຶ່ງໄປອີກມື້ໜຶ່ງ,
 ລາວກໍ່ຈະສ້າງຕັ້ງຄຳອະທິຖານທັງໝົດຂອງນາງ, ແລະພັນທະທີ່ຢູ່ເທິງນາງ
 ລາວກໍ່ຈະສ້າງຕັ້ງໃຫ້ນາງ, ເພາະວ່າລາວໄດ້ຢູ່ງຽບໃນມື້ທີ່ລາວໄດ້ຍິນ.
 ຖ້າແຕ່ຜູ້ຊາຍຂອງນາງໄດ້ເອົາອອກແລ້ວ ຫຼັງຈາກວັນທີ່ລາວໄດ້ຍິນ,
 ລາວກໍ່ຈະຮັບເອົາບາບຂອງລາວ. ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນກົດລະບຽບທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສັ່ງແກ່ໂມເຊ,
 ລະຫວ່າງຜູ້ຊາຍແລະຜູ້ຍິງຂອງລາວ, ແລະລະຫວ່າງພໍ່ແລະລູກສາວໃນໄວໜຸ່ມໃນເຮືອນພໍ່.

໓໑

ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໄດ້ກ່າວ ຕໍ່ ໂມເຊ ວ່າ,
 ແກ້ແຄ້ນໃຫ້ລູກຫລານອິດສະຣາເອນຈາກຊາວມິດຽນ,
 ແລະຫຼັງຈາກນັ້ນເຈົ້າຈະໄດ້ໄປຢູ່ກັບບັນພະບຸລຸດຂອງເຈົ້າ. ແລະໂມເຊໄດ້ເວົ້າກັບປະຊາຊົນວ່າ:

ຈົ່ງອາວຸດຜູ້ຊາຍຈາກພວກເຈົ້າ ແລະຈັດແຖວສູ້ຮົບຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເພື່ອໂຈມຕີມົດຽນ
ເພື່ອສິ່ງການແກ້ແຄ້ນຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແກ່ມົດຽນ. ພັນຄົນຈາກແຕ່ລະເຜົ່າ,
ພັນຄົນຈາກແຕ່ລະເຜົ່າ, ຈາກທຸກເຜົ່າຂອງລູກຫລານອິດສະລາເອນ, ຈົ່ງສົ່ງໄປເພື່ອສູ້ຮົບ.
ແລະພວກເຂົາໄດ້ນັບອອກຈາກພັນຄົນຂອງອິດສະລາເອນ, ຄົນລະພັນຄົນຈາກແຕ່ລະເຜົ່າ,
ສິບສອງພັນຄົນທີ່ປະກອບອາວຸດເພື່ອເຂົ້າສູ່ການສູ້ຮົບ. ແລະໂມເຊໄດ້ສົ່ງພວກເຂົາໄປ,
ຄົນລະພັນຈາກແຕ່ລະເຜົ່າ, ຄົນລະພັນຈາກແຕ່ລະເຜົ່າ ພ້ອມດ້ວຍກຳລັງຂອງພວກເຂົາ,
ແລະຟີເນຣັສລູກຊາຍຂອງເອເລອາຊາ ລູກຊາຍຂອງອາໂຣນປະໂລຫິດ,
ແລະເຄື່ອງໃຊ້ບໍລິສຸດ, ແລະແກສັນຍານຢູ່ໃນມືຂອງພວກເຂົາ.

ແລະພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ຈັດແຖວສູ້ຮົບຕໍ່ກັບມົດຽນ ດັ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສົ່ງໂມເຊ
ແລະພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ຂ້າຜູ້ຊາຍທຸກຄົນ
ແລະພວກເຂົາໄດ້ຂ້າພວກກະສັດມົດຽນພ້ອມກັບຄົນບາດເຈັບຂອງພວກເຂົາ, ຄີເອວີ,
ເຣເກັມ, ຊູຣ໌, ຮູຣ໌, ແລະເຣບາ, ຫ້າກະສັດຂອງມົດຽນ, ແລະບາລາອາມລູກຊາຍຂອງເບໂອຣ໌
ພວກເຂົາໄດ້ຂ້າດ້ວຍດາບພ້ອມກັບຄົນບາດເຈັບຂອງພວກເຂົາ.
ແລະພວກເຂົາໄດ້ປ່ອນແມ່ຍິງມີດີອານ, ຖົງຂອງຂອງພວກເຂົາ, ສັດລ້ຽງຂອງພວກເຂົາ,
ຊັບສິນທັງໝົດຂອງພວກເຂົາ, ແລະກຳລັງຂອງພວກເຂົາ.
ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຜົາທຸກເມືອງຂອງພວກເຂົາທີ່ຢູ່ໃນບ່ອນອາໄສ
ແລະບ່ອນຢູ່ອາໄສທັງໝົດຂອງພວກເຂົາດ້ວຍໄຟ ແລະ ເຂົາເຈົ້າເອົາ ທັງໝົດ
ຊັບສິນທີ່ລັກເອົາມາ ຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ ທັງໝົດ ຂອງລັກເອົາມາ ຂອງເຂົາເຈົ້າ ຈາກ ຄົນ
ແລະພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ນຳເອົາເຊລີຍ, ຂອງລັບ ແລະຂອງຍາດມາຕໍ່ໜ້າໂມເຊ,
ຕໍ່ໜ້າເອເລອາຊາພໍ່ສາສະໜາ ແລະຕໍ່ໜ້າລູກຊາຍອິດສະລາເອນທັງໝົດ
ທີ່ຄ່າຍໃນອາຣາໂບດແຫ່ງໂມອາບ, ເຊິ່ງຢູ່ເທິງແມ່ນ້ຳຈໍແດນ ຕໍ່ໜ້າເຢຣີໂຄ. ແລະໂມເຊ
ແລະເອເລອາຊາປະໂລຫິດ

ແລະຜູ້ປົກຄອງທັງໝົດຂອງຊຸມນຸມໄດ້ອອກໄປພົບພວກເຂົານອກຄ່າຍ.

ແລະໂມເຊສໄດ້ໂກດແຄ້ນຕໍ່ຜູ້ຄຸມກຳລັງທະຫານ,

ຄືຜູ້ບັນຊາການພັນແລະຜູ້ບັນຊາການຮ້ອຍທີ່ກຳລັງກັບມາຈາກສະໜາມຮົບ.

ແລະໂມເຊກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ, ເປັນຫຍັງພວກເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ປະຢັດຊີວິດຍິງທຸກຄົນໄວ້?

ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຜູ້ທີ່ເຮັດໃຫ້ລູກຊາຍອິດສະລາເອນຫັນໄປຕາມຄຳເວົ້າຂອງບາລາອາມ ແລະ

ເບິ່ງຂ້າມຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເພາະເຫດເພໂອ ແລະ

ໂລກກໍເກີດຂຶ້ນໃນຊຸມນຸມຊົນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະດຽວນີ້

ຈຶ່ງຂ້າຜູ້ຊາຍທຸກຄົນໃນບັນດາຂອງລັບ,

ແລະແມ່ຍິງທັງໝົດທີ່ໄດ້ຮູ້ຈັກດຽນນອນຂອງຜູ້ຊາຍ, ຈົ່ງຂ້າເສຍ.

ແລະທຸກຄົນທີ່ເປັນຂອງລັບຂອງແມ່ຍິງທີ່ບໍ່ເຄີຍນອນກັບຜູ້ຊາຍ,

ຈຶ່ງປ່ອຍໃຫ້ພວກນາງມີຊີວິດຢູ່. ແລະພວກເຈົ້າຈຶ່ງຕັ້ງຄ່າຍຢູ່ນອກຄ່າຍເປັນເວລາເຈັດມື້,

ທຸກຄົນທີ່ໄດ້ຂ້າຄົນ ແລະຄົນທີ່ສຳຜັດຜູ້ຖືກຂ້າຈະຕ້ອງຖືກຊຳລະໃນມື້ທີສາມ

ແລະໃນມື້ທີເຈັດ, ທັງພວກເຈົ້າ ແລະເຊລີຍຂອງພວກເຈົ້າ. ແລະເຈົ້າຕ້ອງຊຳລະທຸກຜ້າຫົ່ມ,

ທຸກເຄື່ອງໃຊ້ທີ່ເຮັດດ້ວຍໜັງ, ທຸກສິ່ງທີ່ເຮັດດ້ວຍໜັງແບ້, ແລະທຸກເຄື່ອງໃຊ້ທີ່ເຮັດດ້ວຍໄມ້.

ແລະເອເລອາຊາປະໂລຫິດໄດ້ເວົ້າຕໍ່ພວກຜູ້ຊາຍທີ່ມີກຳລັງທີ່ກັບມາຈາກແຖວສະຫງົງສົງຄາມ

ວ່າ: ນີ້ແມ່ນກົດລະບຽບຂອງກົດໝາຍທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສົ່ງໂມເຊ. ຍົກເວັ້ນທອງຄຳ,

ເງິນ, ທອງແດງ, ເຫຼັກ, ຕະກົວ ແລະ ດີບຸກ, ທຸກສິ່ງທີ່ຈະຜ່ານໄຟ ກໍຈະຖືກຊຳລະ,

ແຕ່ດ້ວຍນ້ຳແຫ່ງການຊຳລະກໍຈະຖືກຊຳລະ, ແລະທຸກສິ່ງທີ່ບໍ່ຜ່ານໄຟ ກໍຈະຕ້ອງຜ່ານນ້ຳ.

ແລະເຈົ້າຈະຊັກເຄື່ອງນຸ່ງໃນວັນທີ່ເຈັດ ແລະເຈົ້າຈະສະອາດ,

ແລະຫຼັງຈາກນັ້ນເຈົ້າຈະເຂົ້າໄປໃນຄ່າຍ.

ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບໂມເຊວ່າ ເຈົ້າ, ເອເລອາຊາ ພໍ່ສອນ, ແລະ

ຜູ້ປົກຄອງຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງຊຸມນຸມ

ຈົ່ງເອົາຈຳນວນທັງໝົດຂອງຂອງລັບທີ່ຈັບໄດ້ຈາກການເປັນເຊື້ອ,

ຕັ້ງແຕ່ມະນຸດຈົນເຖິງສັດລ້ຽງ. ແລະເຈົ້າຈະແບ່ງຂອງລັບລະຫວ່າງນັກຮົບທີ່ອອກໄປສູ່ຮົບ

ແລະ ຊຸມນຸມທັງໝົດ. ແລະ

ເຈົ້າຈະແຍກສ່ວນໜຶ່ງໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈາກຊັບສິນຂອງນັກຮົບທີ່ອອກໄປສູ່ສົງຄາມ, ຄື

ຫນຶ່ງວິນຍານຈາກທຸກໆຫ້າຮ້ອຍ, ຈາກຄົນ, ແລະຈາກສັດລ້ຽງ, ແລະຈາກງົວ,

ແລະຈາກແກະ, ແລະຈາກລາ. ແລະເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບຈາກເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງພວກເຂົາ.

ແລະເຈົ້າຈະໃຫ້ຜົນໝາກທຳອິດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແກ່ເອເລອາຊາປະໂລຫິດ.

ແລະຈາກເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງລູກຊາຍອິດສະລາເອນ, ເຈົ້າຈະເອົາໜຶ່ງຈາກຫ້າສິບຈາກຄົນ,

ແລະຈາກງົວ, ແລະຈາກແກະ, ແລະຈາກລາ, ແລະຈາກສັດລ້ຽງທັງໝົດ,

ແລະເຈົ້າຈະໃຫ້ພວກມັນແກ່ຄົນເລວີຜູ້ປົກຮັກສາການຍາມໃນເດັ່ນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

ແລະໂມເຊກັບເອເລອາຊາປະໂລຫິດໄດ້ເຮັດດັ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສັ່ງໂມເຊ.

ແລະມັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນວ່າ ສ່ວນເກີນຂອງການລັກຊັບທີ່ພວກນັກຮົບເອົາມານັ້ນ, ຈາກແກະ,

ມີຫົກແສນເຈັດສິບຫ້າພັນໂຕ. ແລະ ງົວ ເຈັດສິບສອງພັນໂຕ, ແລະ ລາ, ຫົກສິບໜຶ່ງພັນ,

ແລະວິນຍານຂອງມະນຸດຈາກບັນດາແມ່ຍິງທີ່ບໍ່ເຄີຍຮູ້ຈັກດຽນນອນຂອງຜູ້ຊາຍ,

ທັງໝົດມີສອງແລະສາມສິບພັນວິນຍານ. ແລະມັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນວ່າເຄິ່ງໜຶ່ງ,

ຄືສ່ວນຂອງຜູ້ທີ່ອອກໄປສູ່ສົງຄາມ,

ຈາກຈຳນວນແກະແມ່ນສາມແສນສາມໝື່ນເຈັດພັນຫ້າຮ້ອຍໂຕ.

ແລະສິ່ງທີ່ຕົກເປັນສ່ວນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈາກແກະແມ່ນຫົກຮ້ອຍເຈັດສິບຫ້າໂຕ

ແລະງົວຫົກສິບສາມພັນໂຕ, ສ່ວນທີ່ຖວາຍແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າມີເຈັດສິບສອງໂຕ,

ແລະລາສາມສິບພັນຫ້າຮ້ອຍ, ແລະສ່ວນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຫົກສິບເອັດ

ແລະວິນຍານຂອງມະນຸດສິບຫົກພັນ, ແລະສ່ວນທ້າຍຂອງພວກເຂົາສຳລັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,

ສາມສິບສອງວິນຍານ.

ແລະໂມເຊໄດ້ມອບເຄື່ອງຖວາຍຂອງພຣະເຈົ້າໃຫ້ແກ່ເອເລອາຊາປະໂລຫິດເພື່ອຖວາຍພຣະຜູ້
ເປັນເຈົ້າ, ດັ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັ່ງໂມເຊໄວ້. ຈາກເຄິ່ງສ່ວນຂອງລູກຊາຍອິດສະຣາເອນ,
ຜູ້ທີ່ໂມເຊແບ່ງອອກຈາກພວກນັກຮົບ.

ແລະເຄິ່ງໜຶ່ງຈາກບັນດາແກະຂອງຊຸມນຸມແມ່ນສາມແສນສາມໝື່ນພັນ, ເຈັດພັນ
ແລະຫ້າຮ້ອຍ. ແລະງົວ, ສາມສິບຫົກພັນໂຕ, ລາ, ສາມສິບພັນຫ້າຮ້ອຍ,
ແລະວິນຍານຂອງມະນຸດສິບຫົກພັນ.

ແລະໂມເຊໄດ້ເອົາໜຶ່ງສ່ວນຈາກຫ້າສິບສ່ວນຈາກເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງລູກຫລານອິດສະລາເອນ,
ທັງຈາກມະນຸດແລະຈາກສັດລ້ຽງ,
ແລະໄດ້ມອບໃຫ້ແກ່ຊາວເລວີຜູ້ປົກຮັກສາການຍາມເດັ່ນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ຕາມວິທີທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັ່ງແກ່ໂມເຊ.

ແລະຜູ້ທີ່ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ເປັນຜູ້ບັນຊາການກອງທະຫານທັງໝົດໄດ້ມາຫາໂມເຊ ຄື
ຜູ້ບັນຊາການພັນ ແລະ ຜູ້ບັນຊາການຮ້ອຍ ແລະເຂົາເຈົ້າເວົ້າຕໍ່ໂມເຊວ່າ,
ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງທ່ານໄດ້ນັບຈຳນວນຜູ້ຊາຍນັກຮົບທີ່ຢູ່ກັບພວກເຮົາ,
ແລະບໍ່ມີຜູ້ໃດຫາຍໄປຈາກພວກເຂົາແມ່ນແຕ່ຄົນດຽວ.

ແລະພວກເຮົາໄດ້ນຳເອົາຂອງຖວາຍມາຖວາຍແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ຄືແຕ່ລະຄົນໄດ້ນຳເອົາສິ່ງທີ່ຕົນພົບ ເປັນເຄື່ອງໃຊ້ທອງຄຳ ເຊັ່ນ: ສາຍແຂນ, ສາຍຂໍ້ຕີນ,
ແຫວນ, ກຳໄລ, ແລະສາຍຄໍ, ເພື່ອລົບລ້າງບາບຂອງພວກເຮົາຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.
ແລະໂມເຊ ແລະ ເອເລອາຊາ ປະໂລຫິດ ໄດ້ຮັບເອົາຄຳທຸກເຄື່ອງໃຊ້ທີ່ເຮັດແລ້ວຈາກພວກເຂົາ
ທອງຄຳທັງໝົດທີ່ເປັນການຖວາຍທີ່ເຂົາເຈົ້າຖວາຍແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແມ່ນສິບຫົກພັນເຈັດ
ຮ້ອຍຫ້າສິບເຊແກນ ຈາກພວກຜູ້ບັນຊາການພັນແລະພວກຜູ້ບັນຊາການຮ້ອຍ.

ແລະຊາຍນັກຮົບໄດ້ປ້ອນສະດົມແຕ່ລະຄົນເພື່ອຕົນເອງ
ແລະໂມເຊກັບເອເລອາຊາປະໂລຫິດໄດ້ຮັບຄຳຈາກຜູ້ບັນຊາການພັນແລະຜູ້ບັນຊາການຮ້ອຍ,
ແລະໄດ້ນຳມັນເຂົ້າໄປໃນເຕັ້ນແຫ່ງພະຍານ,
ເປັນອະນຸສອນຂອງລູກຫຼານອິດສະຣາເອນຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

໓໒

ແລະລູກຊາຍຮູເບນກັບລູກຊາຍກາດມີສັດລ້ຽງຫຼາຍຫຼວງ,
ເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຫັນແຜ່ນດິນຢາເຊີແລະແຜ່ນດິນກິເລອາດ,
ແລະສະຖານທີ່ນັ້ນເປັນບ່ອນສຳລັບສັດລ້ຽງ. ແລະລູກຊາຍຂອງເຣອູເບນ
ແລະລູກຊາຍຂອງກາດໄດ້ມາເຖິງ, ເຂົາເຈົ້າໄດ້ເວົ້າຕໍ່ໂມເຊ ແລະຕໍ່ເອເລອາຊາປະໂລຫິດ
ແລະຕໍ່ບັນດາຜູ້ປົກຄອງຂອງຊຸມນຸມຊົນວ່າ, ອາຕາໂຣດ, ໄດບອນ, ຢາເຊີ, ນິມຣາ, ເຣດບອນ,
ເອເລອາເລ, ເຊບາມາ, ເນໂບ, ແລະ ໄບອານ,
ແຜ່ນດິນທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ມອບໃຫ້ຕໍ່ໜ້າລູກຊາຍອິສຣາເອນ,
ແມ່ນແຜ່ນດິນສຳລັບລ້ຽງສັດ, ແລະຄົນໃຊ້ຂອງເຈົ້າມີສັດລ້ຽງຢູ່. ແລະພວກເຂົາກ່າວວ່າ,
ຖ້າພວກເຮົາໄດ້ພົບຄວາມກະລຸນາຕໍ່ໜ້າທ່ານ,
ຂໍໃຫ້ແຜ່ນດິນນີ້ຖືກມອບໃຫ້ແກ່ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງທ່ານເປັນກຳມະສິດ,
ແລະຂໍຢ່າໃຫ້ທ່ານນຳພວກເຮົາຂ້າມແມ່ນ້ຳຈໍແດນ.

ແລະໂມເຊໄດ້ກ່າວກັບລູກຫລານຂອງກາດ ແລະ ລູກຫລານຂອງເຣອູເບນວ່າ,
ພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຈົ້າກຳລັງໄປສູ່ສົງຄາມ, ແຕ່ພວກເຈົ້າຈະນັ່ງຢູ່ບ່ອນນີ້ບໍ່?
ແລະເປັນຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ຈິດໃຈຂອງລູກຊາຍອິດສະລາເອນຫຼົງທາງ
ບໍ່ຂ້າມເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນທີ່ພຣະເຈົ້າປະທານໃຫ້ເຂົາເຈົ້າ?

ບໍ່ແມ່ນບັນພະບຸລຸດຂອງເຈົ້າໄດ້ເຮັດແນວນັ້ນບໍ່, ເມື່ອຂ້າພ່ອງສົ່ງພວກເຂົາອອກຈາກກາເດດ
ບາເນ ເພື່ອສຳຫຼວດແຜ່ນດິນ? ແລະພວກເຂົາໄດ້ຂຶ້ນໄປຮ່ອມພູຂອງກຸ່ມອະງຸ່ນ
ແລະພວກເຂົາໄດ້ສັງເກດເບິ່ງແຜ່ນດິນ
ແລະພວກເຂົາໄດ້ເຮັດໃຫ້ໃຈຂອງບຸດຊາຍອິດສະຣາເອນຫັນໄປ
ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະບໍ່ເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານແກ່ພວກເຂົາ
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ທຽພຣະພິໂລດໃນວັນນັ້ນ ແລະໄດ້ສາບານວ່າ
ຖ້າຄົນເຫຼົ່ານີ້ທີ່ໄດ້ຂຶ້ນມາຈາກອີຢິບ ຕັ້ງແຕ່ອາຍຸຊາວປີຂຶ້ນໄປ
ຜູ້ທີ່ຮູ້ຈັກຄວາມດີແລະຄວາມຊົ່ວ ຈະເຫັນແຜ່ນດິນທີ່ຂ້າພ່ອງສາບານໃຫ້ແກ່ອັບຣາຮາມ
ອິສອາກ ແລະຢາໂກບ ເພາະວ່າພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ຕິດຕາມຂ້າພ່ອງ

ຍົກເວັ້ນ ຄາເລັບ ລູກຊາຍຂອງເຢໂຟນເນ ຜູ້ທີ່ຖືກແຍກອອກ, ແລະ ໂຢຊູວາ
ລູກຊາຍຂອງນູນ, ເພາະວ່າພວກເຂົາໄດ້ຕິດຕາມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງພຣະພິໂລດຕໍ່ອິສຣາເອນ,
ແລະໄດ້ກະຈາຍພວກເຂົາຢູ່ໃນຖິ່ນທຸລະກັນດານເປັນເວລາສີ່ສິບປີ,
ຈົນກວ່າຄົນລຸ້ນທັງໝົດທີ່ເຮັດຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຖືກທຳລາຍໝົດສິ້ນ.
ເບິ່ງ, ເຈົ້າໄດ້ລຸກຂຶ້ນແທນບັນດາບິດາຂອງເຈົ້າ, ເປັນການທຳລາຍຂອງມະນຸດຄົນບາບ,
ເພື່ອເພີ່ມຄວາມໂກດຮ້າຍແຫ່ງພຣະພິໂລດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕໍ່ອິດສະຣາເອນອີກ.
ເພາະວ່າທ່ານທັງຫຼາຍຈະຫັນກັບຄືນຈາກພຣະອົງ
ເພື່ອປະຖົມພຣະອົງໄວ້ໃນຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງອີກ,
ແລະທ່ານທັງຫຼາຍຈະກະທຳຜິດກົດໝາຍຕໍ່ຊຸມນຸມຊົນທັງໝົດນີ້.

ແລະເຂົາເຈົ້າເຂົ້າມາຫາລາວ ແລະກ່າວວ່າ,
ພວກເຮົາຈະສ້າງຄອກແກະທີ່ນີ້ສຳລັບສັດລ້ຽງຂອງພວກເຮົາ,

ແລະເມືອງສຳລັບຄອບຄົວຂອງພວກເຮົາ.

ແລະພວກເຮົາຈະອາວຸດຕົວເອງເປັນຍາມລ່ວງໜ້າກ່ອນລູກຫຼານອິດສະລາເອນ,
ຈົນກວ່າພວກເຮົາຈະນຳພວກເຂົາເຂົ້າໄປສູ່ສະຖານທີ່ຂອງພວກເຂົາເອງ,
ແລະຊັບສິນຂອງພວກເຮົາຈະຢູ່ໃນເມືອງທີ່ມີກຳແພງເພາະຜູ້ອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນນັ້ນ.
ພວກເຮົາຈະບໍ່ກັບຄືນໄປເຮືອນຂອງພວກເຮົາ

ຈົນກວ່າລູກຊາຍອິດສະຣາເອນແຕ່ລະຄົນຈະໄດ້ຮັບມໍລະດົກຂອງລາວ.

ແລະພວກເຮົາຈະບໍ່ສືບມໍລະດົກກັບພວກເຂົາອີກຕໍ່ໄປຈາກຟາກນັ້ນຂອງແມ່ນ້ຳຈໍແດນແລະ
ທາງຟາກນັ້ນ,

ເພາະວ່າພວກເຮົາໄດ້ຮັບສ່ວນແບ່ງຂອງພວກເຮົາຢູ່ຟາກນັ້ນຂອງແມ່ນ້ຳຈໍແດນທາງທິດຕາເວັນອອກ.

ແລະໂມເຊກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ, ຖ້າທ່ານເຮັດຕາມຄຳນີ້,

ຖ້າທ່ານຕິດອາວຸດຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເພື່ອເຂົ້າສູ່ສົງຄາມ,

ແລະຄົນມີອາວຸດທຸກຄົນຂອງເຈົ້າຈະຂ້າມແມ່ນ້ຳຈໍແດນຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,

ຈົນກວ່າສັດຕູຂອງພຣະອົງຈະຖືກທຳລາຍຈາກໜ້າພຣະອົງ

ແລະເມື່ອແຜ່ນດິນຖືກປົກຄອງຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແລ້ວ, ຫຼັງຈາກນັ້ນທ່ານຈະກັບຄືນ,

ແລະທ່ານຈະບໍ່ມີຄວາມຜິດຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະຕໍ່ໜ້າອິດສະຣາເອນ,

ແລະແຜ່ນດິນນີ້ຈະເປັນຂອງທ່ານເປັນກຳມະສິດຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

ຖ້າແຕ່ທ່ານບໍ່ເຮັດດັ່ງນັ້ນ, ທ່ານຈະບາບຕໍ່ໜ້າພຣະເຈົ້າ, ແລະທ່ານຈະຮູ້ເຖິງບາບຂອງທ່ານ

ເມື່ອຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຈັບທ່ານໄດ້. ແລະ ເຈົ້າຈະສ້າງເມືອງໃຫ້ຕົນເອງສຳລັບຊັບສິນຂອງເຈົ້າ,

ແລະ ຄອກສັດສຳລັບສັດລ້ຽງຂອງເຈົ້າ, ແລະ

ເຈົ້າຈະເຮັດຕາມສິ່ງທີ່ອອກມາຈາກປາກຂອງເຈົ້າ.

ແລະລູກຊາຍຂອງເຣອູເບນ ແລະລູກຊາຍຂອງກາດ ເວົ້າຕໍ່ໂມເຊວ່າ,
ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງທ່ານຈະເຮັດຕາມທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກເຮົາສັ່ງ. ຖົງຂອງຂອງພວກເຮົາ,
ແລະແມ່ຍິງຂອງພວກເຮົາ, ແລະສັດລ້ຽງທັງໝົດຂອງພວກເຮົາ ຈະຢູ່ໃນເມືອງກິເລອາດ.
ແຕ່ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຈົ້າທັງໝົດຈະຜ່ານໄປປະກອບອາວຸດແລະຈັດແຖວຕໍ່ໜ້າພຣະເຈົ້າໄປສູ່ສົງ
ຄາມ, ຕາມວິທີທີ່ພຣະເຈົ້າກ່າວ.

ແລະໂມເຊໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ເຂົາເຈົ້າຄືເອເລອາຊາປະໂລຫິດ, ແລະໂຢຊູວາລູກຊາຍຂອງນູນ,
ແລະຜູ້ປົກຄອງບັນພະບຸລຸດຂອງເຜົ່າອິດສະລາເອນ. ແລະໂມເຊເວົ້າຕໍ່ພວກເຂົາວ່າ,
ຖ້າລູກຊາຍເຣອູເບນແລະລູກຊາຍກາດຂ້າມແມ່ນ້ຳຈໍແດນກັບພວກເຈົ້າ,
ທຸກຄົນຖືອາວຸດເຂົ້າສູ່ສົງຄາມຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ແລະພວກເຈົ້າເອົາຊະນະແຜ່ນດິນຕໍ່ໜ້າພວກເຈົ້າ,
ແລະພວກເຈົ້າຈະໃຫ້ແຜ່ນດິນກິເລອາດແກ່ພວກເຂົາເປັນກຳມະສິດ.
ຖ້າພວກເຂົາບໍ່ຂ້າມໄປຖືອາວຸດກັບພວກເຈົ້າເຂົ້າສູ່ສົງຄາມຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ພວກເຈົ້າຈະຕ້ອງນຳເອົາເຄື່ອງຫີບຫຼິ້ນຂອງພວກເຂົາ, ແລະແມ່ຍິງຂອງພວກເຂົາ,
ແລະສັດລ້ຽງຂອງພວກເຂົາຂ້າມໄປກ່ອນພວກເຈົ້າເຂົ້າສູ່ແຜ່ນດິນຄານາອານ,
ແລະພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບມໍລະດົກຮ່ວມກັບພວກເຈົ້າໃນແຜ່ນດິນຄານາອານ.
ແລະພວກລູກຊາຍເຣອູເບນ ແລະພວກລູກຊາຍກາດໄດ້ຕອບວ່າ:
ທຸກສິ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕັດສິນກັບພວກຜູ້ຮັບໃຊ້, ພວກເຮົາຈະເຮັດດັ່ງນັ້ນ.
ພວກເຮົາຈະຂ້າມໄປຕິດອາວຸດຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເຂົ້າສູ່ແຜ່ນດິນຄານາອານ,
ແລະທ່ານທັງຫຼາຍຈະມອບການຄອບຄອງໃຫ້ແກ່ພວກເຮົາຢູ່ເຂດຟາກໂພ້ນຂອງແມ່ນ້ຳຈໍແດນ.

ແລະໂມເຊໃຫ້ພວກລູກຊາຍກາດ, ພວກລູກຊາຍເຣອູເບນ,

ແລະເຄິ່ງເຜົ່າມະນັດເສລູກຊາຍໂປເຊັບ, ອານາຈັກຂອງສີໂຮນກະສັດຊາວອາໂມໄຣ,
ແລະອານາຈັກຂອງໂອກກະສັດແຫ່ງບາຊານ,
ແຜ່ນດິນແລະບັນດາເມືອງພ້ອມທັງເຂດແດນຂອງມັນ,
ບັນດາເມືອງຂອງແຜ່ນດິນອ້ອມຮອບ. ແລະລູກຫຼານຂອງກາດໄດ້ສ້າງດາຍບອນ,
ອາຕາໂຣທ ແລະອາໂຣເອີ. ແລະເມືອງໂຊຟາ ແລະເມືອງຢາເຊີ
ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ຍົກສູງພວກມັນຂຶ້ນ ແລະນາມຮາມ ແລະໄບທາຣານ
ເຊິ່ງເປັນເມືອງທີ່ມີກຳແພງປ້ອງກັນ ແລະຄອກສັດແກະ
ແລະບັນດາລູກຊາຍຂອງຮູເບນໄດ້ສ້າງເມືອງເຮດບອນ, ເອເລອາເລ ແລະ ຄີຣີອາທາມ
ແລະເມືອງເບເອນເມອນທີ່ຖືກລ້ອມຮອບ ແລະເມືອງເຊບາມາ,
ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ຕັ້ງຊື່ຕາມຊື່ຂອງເຂົາເຈົ້າໃຫ້ແກ່ເມືອງຕ່າງໆທີ່ເຂົາເຈົ້າສ້າງຂຶ້ນ.
ແລະລູກຊາຍຂອງມາຄີ ລູກຊາຍຂອງມະນັດເຊ ໄດ້ໄປກິເລອາດ ແລະຍຶດເອົາມັນ
ແລະທຳລາຍຊາວອາໂມໄຣທີ່ອາໄສຢູ່ໃນນັ້ນ ແລະໂມເຊໄດ້ໃຫ້ແຜ່ນດິນກິເລອາດແກ່ມາຄີ
ລູກຊາຍຂອງມະນັດເສ, ແລະລາວໄດ້ອາໄສຢູ່ທີ່ນັ້ນ.
ແລະຢາອີຜູ້ເປັນລູກຫຼານຂອງມະນັດເຊໄດ້ໄປ ແລະຍຶດເອົາບັນດາໝູ່ບ້ານຂອງເຂົາເຈົ້າ
ແລະຕັ້ງຊື່ພວກມັນວ່າໝູ່ບ້ານຢາອີ. ແລະນາບາອູໄດ້ໄປ ແລະ ຍຶດເອົາເມືອງກາອາທ ແລະ
ບ້ານຕ່າງໆຂອງມັນ, ແລະ ໄດ້ຕັ້ງຊື່ພວກມັນວ່ານາໂບທ ຕາມຊື່ຂອງລາວ.

໓໓

ແລະເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຂັ້ນຕອນການເດີນທາງຂອງລູກຫຼານອິດສະລາເອນ,
ດັ່ງທີ່ເຂົາເຈົ້າອອກຈາກແຜ່ນດິນອີຢິບກັບກຳລັງຂອງເຂົາເຈົ້າພາຍໃຕ້ການນຳພາຂອງໂມເຊແ
ລະອາໂຣນ. ແລະໂມເຊໄດ້ຂຽນການອອກເດີນທາງຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ
ສະຖານທີ່ຢຸດພັກຂອງເຂົາເຈົ້າ ໂດຍຜ່ານພຣະວາຈາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,

ແລະເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນສະຖານທີ່ຢຸດພັກຂອງການເດີນທາງຂອງເຂົາເຈົ້າ.

ພວກເຂົາໄດ້ອອກເດີນທາງຈາກຣາເມເຊໃນເດືອນທຳອິດ, ວັນທີ່ສິບຫ້າຂອງເດືອນທຳອິດ, ວັນຕໍ່ມາຈາກປັດສະຄາ,

ລູກຫຼານອິດສະຣາເອນໄດ້ອອກໄປດ້ວຍມືທີ່ຍົກສູງຕໍ່ໜ້າຊາວອີຢິບທັງໝົດ.

ແລະຊາວອີຢິບກໍາລັງຝັງຄົນຕາຍທັງໝົດຂອງພວກເຂົາ ຜູ້ທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ດີ,

ຄືລູກຫົວປີທຸກຄົນໃນແຜ່ນດິນອີຢິບ,

ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຮັດການແກ້ແຄ້ນຕໍ່ເທບເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ.

ແລະພວກລູກຊາຍອິດສະລາເອນໄດ້ອອກເດີນທາງຈາກຣາເມເຊ,

ພວກເຂົາຕັ້ງຄ່າຍຢູ່ສຸກໂຄທ. ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ອອກເດີນທາງຈາກໂຊກໂຄດ,

ຕັ້ງຄ່າຍຢູ່ບູທານ, ເຊິ່ງເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງຖິ່ນທຸລະກັນດານ.

ແລະພວກເຂົາໄດ້ອອກເດີນທາງຈາກບູທານ, ແລະໄດ້ຕັ້ງຄ່າຍຢູ່ປາກເອໂຣທ,

ເຊິ່ງຢູ່ກົງກັນຂ້າມກັບເບເອນເຊຟຟອນ, ແລະພວກເຂົາໄດ້ຕັ້ງຄ່າຍກົງກັນຂ້າມກັບມັກໂດລູ.

ແລະພວກເຂົາອອກເດີນທາງກົງກັນຂ້າມເອໂຣດ, ແລະຂ້າມກາງທະເລເຂົ້າໄປໃນທະເລຊາຍ,

ແລະພວກເຂົາເດີນທາງສາມມື້ຜ່ານທະເລຊາຍ, ແລະຕັ້ງຄ່າຍຢູ່ປີກຣີອາສ.

ແລະພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ອອກເດີນທາງຈາກນ້ຳຂົມ, ແລະມາຮອດເອລິມ,

ແລະໃນເອລິມມີສິບສອງບໍ່ນ້ຳພຸ ແລະເຈັດສິບຕົ້ນປາມ,

ແລະພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ຕັ້ງຄ່າຍຢູ່ທີ່ນັ້ນຂ້າງນ້ຳ. ແລະພວກເຂົາໄດ້ອອກເດີນທາງຈາກເອລິມ

ແລະໄດ້ຕັ້ງຄ່າຍຢູ່ທະເລແດງ. ແລະພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ອອກເດີນທາງຈາກທະເລແດງ

ແລະໄດ້ຕັ້ງຄ່າຍຢູ່ໃນທະເລຊາຍຊິນ.

ແລະພວກເຂົາໄດ້ອອກເດີນທາງຈາກທະເລຊາຍຊິນ ແລະໄດ້ຕັ້ງຄ່າຍຢູ່ເຣຟາກາ.

ແລະພວກເຂົາອອກເດີນທາງຈາກຣະຟາກາ ແລະຕັ້ງຄ່າຍຢູ່ໄອລູສ.

ແລະພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ອອກເດີນທາງຈາກໄອລູສ ແລະໄດ້ຕັ້ງຄ່າຍຢູ່ທີ່ຣາຟິດິນ,

ແລະບໍ່ມີນ້ຳຢູ່ທີ່ນັ້ນໃຫ້ປະຊາຊົນຕື່ມ. ແລະພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ອອກເດີນທາງຈາກຮາຟິດິນ,
ແລະໄດ້ຕັ້ງຄ່າຍຢູ່ໃນຖິ່ນທຸລະກັນດານຊີນາຍ.

ແລະພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ອອກເດີນທາງຈາກທະເລຊາຍຊີນາຍ,

ແລະໄດ້ຕັ້ງຄ່າຍຢູ່ອຸບມຸງແຫ່ງຄວາມປາຖະໜາ.

ແລະພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ອອກເດີນທາງຈາກອານຸສາວະລີແຫ່ງຄວາມປາຖະໜາ

ແລະໄດ້ຕັ້ງຄ່າຍຢູ່ອາເຊໂຣດ. ແລະພວກເຂົາອອກເດີນທາງຈາກອາເຊໂຣດ

ແລະຕັ້ງຄ່າຍຢູ່ຮາທາມາ.

ແລະພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ອອກເດີນທາງຈາກຮາທາມາ,

ແລະພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ຕັ້ງຄ່າຍໃນເຣມມອນ ຟາເຣສ.

ແລະພວກເຂົາໄດ້ອອກເດີນທາງຈາກເຣມມອນ ຟາເຣສ,

ແລະພວກເຂົາໄດ້ຕັ້ງຄ່າຍຢູ່ເລໂບນາ. ແລະພວກເຂົາໄດ້ເດີນທາງອອກຈາກເລໂບນາ

ແລະໄດ້ຕັ້ງຄ່າຍຢູ່ເຣສຊານ. ແລະພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ອອກເດີນທາງຈາກເຣດຊານ

ແລະໄດ້ຕັ້ງຄ່າຍຢູ່ມາເກນລາທ. ແລະພວກເຂົາໄດ້ອອກເດີນທາງຈາກມາເກນລາທ

ແລະໄດ້ໄປຕັ້ງຄ່າຍຢູ່ຊາເຟີ. ແລະພວກເຂົາໄດ້ອອກເດີນທາງຈາກຊາເຟີ

ແລະໄດ້ຕັ້ງຄ່າຍຢູ່ຄາຣາດາທ. ແລະພວກເຂົາໄດ້ອອກເດີນທາງຈາກຄາຣາດາທ

ແລະໄດ້ຕັ້ງຄ່າຍຢູ່ມາເຄໂລທ. ແລະພວກເຂົາໄດ້ອອກເດີນທາງຈາກມາເຄໂລດ

ແລະຕັ້ງຄ່າຍຢູ່ກາຕາອາດ. ແລະພວກເຂົາໄດ້ອອກເດີນທາງຈາກກາຕາອາທ

ແລະໄດ້ຕັ້ງຄ່າຍຢູ່ຕາຣາທ. ແລະພວກເຂົາໄດ້ອອກເດີນທາງຈາກຕາຣາທ

ແລະໄດ້ຕັ້ງຄ່າຍຢູ່ມາເທກກາ ແລະພວກເຂົາອອກເດີນທາງຈາກມັດເທກກາ

ແລະຕັ້ງຄ່າຍຢູ່ເຊໂມນາ. ແລະພວກເຂົາໄດ້ອອກເດີນທາງຈາກເຊໂມນາ,

ແລະພວກເຂົາໄດ້ຕັ້ງຄ່າຍຢູ່ມາຊູຣູດ. ແລະພວກເຂົາໄດ້ອອກເດີນທາງຈາກມາຊູຣູດ

ແລະໄປຕັ້ງຄ່າຍຢູ່ເບນາຢາ. ແລະພວກເຂົາໄດ້ອອກເດີນທາງຈາກບານາຢາ

ແລະໄດ້ຕັ້ງຄ່າຍຢູ່ພູເຂົາກາດກາດ.

ແລະພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ອອກເດີນທາງຈາກພູກາດກາດ,

ແລະພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ຕັ້ງຄ່າຍຢູ່ເອເຕບາທາ. ແລະພວກເຂົາອອກເດີນທາງຈາກເອເຕບາທາ

ແລະຕັ້ງຄ່າຍຢູ່ເອໂບຣນາ. ແລະພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ອອກເດີນທາງຈາກເອໂບຣນາ ແລະ

ຕັ້ງຄ່າຍຢູ່ເອຊີໂອນ-ເກເບີ. ແລະພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ອອກເດີນທາງຈາກເອຊີໂອນເກເບີ,

ແລະພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ຕັ້ງຄ່າຍໃນທະເລຊາຍຊິນ,

ແລະພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ອອກເດີນທາງຈາກທະເລຊາຍຊິນ,

ແລະພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ຕັ້ງຄ່າຍໃນທະເລຊາຍປາຣານ, ນີ້ແມ່ນກາເດຊ.

ແລະພວກເຂົາໄດ້ອອກເດີນທາງຈາກກາເດດ ແລະຕັ້ງຄ່າຍຢູ່ພູຮໍ ທີ່ຢູ່ໃກ້ກັບແຜ່ນດິນເອໂດມ

ແລະອາໂຣນປະໂລຫິດໄດ້ຂຶ້ນໄປຍ້ອນຄຳສັ່ງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ

ແລະໄດ້ຕາຍຢູ່ທີ່ນັ້ນໃນປີທີ່ສິບຂອງການອອກເດີນທາງຂອງລູກຫຼານອິດສະຣາເອນຈາກແຜ່ນດິນເອຢິບ,

ໃນເດືອນທີ່ຫ້າ, ວັນທີໜຶ່ງຂອງເດືອນ. ແລະ ອາໂຣນມີອາຍຸ ຮ້ອຍຊາວສາມ ປີ

ເມື່ອລາວຕາຍຢູ່ພູເຂົາໂຮ. ແລະກະສັດອາຣາດຊາວຄະນານ,

ຜູ້ທີ່ອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນຄະນາອານ, ໄດ້ຍິນເມື່ອບຸດຊາຍອິສຣາເອນກຳລັງເຂົ້າໄປ.

ແລະພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ອອກເດີນທາງຈາກພູເຂົາຮໍ, ແລະໄດ້ຕັ້ງຄ່າຍຢູ່ເຊນໂມນາ.

ແລະພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ອອກເດີນທາງຈາກເຊລໂມນາ ແລະໄດ້ຕັ້ງຄ່າຍຢູ່ຟີໂນນ.

ແລະພວກເຂົາໄດ້ອອກເດີນທາງຈາກຟີໂນ ແລະຕັ້ງຄ່າຍຢູ່ໂອໂບດ.

ແລະພວກເຂົາໄດ້ອອກເດີນທາງຈາກໂອໂບດ ແລະໄດ້ຕັ້ງຄ່າຍຢູ່ໃນໄອ

ທີ່ຢູ່ເຂດຊາຍແດນຂອງໂມອາບ ແລະພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ອອກເດີນທາງຈາກອາຍ

ແລະໄດ້ຕັ້ງຄ່າຍຢູ່ດິບອນກາດ. ແລະພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ອອກເດີນທາງຈາກດາຍບອນກາດ

ແລະໄດ້ຕັ້ງຄ່າຢູ່ເກນມອນເດບລາທາອີມ.

ແລະພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ອອກເດີນທາງຈາກເກນມອນ ເດບລາທາອີມ,

ແລະໄດ້ຕັ້ງຄ່າຢູ່ເທິງພູເຂົາອາບາຣິມ, ກົງກັນຂ້າມກັບນາບາອູ.

ແລະພວກເຂົາໄດ້ເດີນທາງອອກຈາກພູເຂົາອາບາຣິມ,

ແລະໄດ້ຕັ້ງຄ່າຢູ່ທາງທິດຕາເວັນຕົກຂອງໂມອັບ, ເທິງແມ່ນ້ຳຈໍແດນໃກ້ກັບເມືອງເຢຣີໂຄ.

ແລະພວກເຂົາຕັ້ງຄ່າຢູ່ຂ້າງແມ່ນ້ຳຈໍແດນ ລະຫວ່າງເອຊີໂມທຈິນເຖິງເບນຊາ

ທີ່ຢູ່ທາງທິດຕາເວັນຕົກຂອງໂມອັບ.

ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໄດ້ກ່າວກັບໂມເຊ ຢູ່ທົ່ງພຽງຕາເວັນຕົກຂອງໂມອັບ ຂ້າງແມ່ນ້ຳຈໍແດນ

ໃກ້ເຢຣີໂຄ ວ່າ ຈົ່ງເວົ້າກັບຊາວອິດສະລາເອນ ແລະ ເຈົ້າຈະເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ,

ພວກເຈົ້າກຳລັງຂ້າມແມ່ນ້ຳຈໍແດນເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນຄານາອານ.

ແລະເຈົ້າຈະທຳລາຍຊາວເມືອງທັງໝົດທີ່ອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນຕໍ່ໜ້າເຈົ້າ,

ແລະເຈົ້າຈະເອົາຈຸດສັງເກດການຂອງພວກເຂົາອອກ,

ແລະເຈົ້າຈະທຳລາຍຮູບປັ້ນຫລໍ່ທັງໝົດຂອງພວກເຂົາ,

ແລະເຈົ້າຈະເອົາເສົາທັງໝົດຂອງພວກເຂົາອອກ.

ແລະທ່ານຈະທຳລາຍຊາວແຜ່ນດິນທັງໝົດ ແລ້ວທ່ານຈະອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນນັ້ນ

ເພາະວ່າຂ້ອຍໄດ້ໃຫ້ແຜ່ນດິນຂອງເຂົາເຈົ້າແກ່ທ່ານເປັນມໍລະດົກ

ແລະເຈົ້າຈະສືບມໍລະດົກແຜ່ນດິນຂອງພວກເຂົາໂດຍການຈັບສະຫຼາກຕາມເຜົ່າຂອງເຈົ້າ,

ແກ່ຜູ້ທີ່ມີຈຳນວນຫຼາຍກວ່າ ເຈົ້າຈະເພີ່ມການຄອບຄອງຂອງພວກເຂົາ,

ແລະແກ່ຜູ້ທີ່ມີຈຳນວນນ້ອຍກວ່າ ເຈົ້າຈະຫຼຸດການຄອບຄອງຂອງພວກເຂົາ,

ໃນສິ່ງທີ່ຊື່ຂອງລາວອອກມາ, ຢູ່ທີ່ນັ້ນຈະເປັນຂອງລາວ, ຕາມເຜົ່າບັນພະບຸລຸດຂອງເຈົ້າ

ເຈົ້າຈະສືບມໍລະດົກ.

ຖ້າເຈົ້າທັງຫຼາຍບໍ່ທຳລາຍຜູ້ທີ່ອາໄສຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນນັ້ນອອກຈາກໜ້າເຈົ້າທັງຫຼາຍ,

ແລ້ວຜູ້ທີ່ເຈົ້າທັງຫຼາຍປະໄວ້ໄວ້ຈາກພວກເຂົາຈະເປັນຫນາມໃນຕາຂອງເຈົ້າທັງຫຼາຍ,
ແລະເປັນລູກສອນໃນຂ້າງຂອງເຈົ້າທັງຫຼາຍ,
ແລະພວກເຂົາຈະເປັນສັດຕູກັບເຈົ້າທັງຫຼາຍເທິງແຜ່ນດິນທີ່ເຈົ້າທັງຫຼາຍຈະອາໄສຢູ່.
ແລະມັນຈະເປັນດັ່ງທີ່ຂ້ອຍໄດ້ຕັດສິນໃຈທີ່ຈະເຮັດກັບພວກເຂົາ,
ຂ້ອຍກໍຈະເຮັດກັບພວກທ່ານເຊັ່ນກັນ.

໓໔

ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບໂມເຊວ່າ ຈົ່ງສັ່ງແກ່ລູກຊາຍອິດສະລາເອນ
ແລະເຈົ້າຈະເວົ້າຕໍ່ພວກເຂົາວ່າ ພວກເຈົ້າກຳລັງເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນຄານາອານ
ນີ້ຈະເປັນມໍລະດົກຂອງພວກເຈົ້າ ແຜ່ນດິນຄານາອານພ້ອມດ້ວຍເຂດແດນຂອງມັນ
ແລະດ້ານພາກໃຕ້ຂອງເຈົ້າຈະເປັນຈາກທະເລຊາຍຊິນຈິນເຖິງຕິດກັບເອໂດມ,
ແລະເຂດແດນພາກໃຕ້ຂອງເຈົ້າຈະເປັນຈາກສ່ວນທິດຕາເວັນອອກຂອງທະເລເກຣີອ.
ແລະເຂດແດນຈະຫ້ອມລ້ອມເຈົ້າທັງຫຼາຍຈາກທິດໃຕ້ໄປສູ່ທາງຂຶ້ນອັກຣັບບິມ,
ແລະຈະຜ່ານໄປເອັນນັກ, ແລະທາງອອກຂອງມັນຈະເປັນໄປສູ່ທິດໃຕ້ກາເດຊຂອງບາເນ,
ແລະຈະອອກໄປສູ່ບ້ານອາຣາດ, ແລະຈະຜ່ານໄປອາເຊໂມນາ.
ແລະເຂດແດນຈະອ້ອມຈາກອາເຊໂມນາໄປຫາຫ້ວຍແຫ່ງອີຢິບ,
ແລະທາງອອກຈະເປັນທະເລ. ແລະເຂດແດນຂອງທະເລຈະເປັນຂອງເຈົ້າ,
ທະເລໃຫຍ່ຈະກຳນົດເຂດແດນ, ນີ້ຈະເປັນເຂດແດນຂອງທະເລສຳລັບເຈົ້າ.

ແລະນີ້ຈະເປັນເຂດແດນທາງທິດເໜືອຂອງເຈົ້າ,
ຈາກທະເລໃຫຍ່ເຈົ້າຈະວັດແທກໄປຫາພູເຂົາ. ແລະຈາກພູເຂົາ,
ທ່ານຈະວັດແທກພູເຂົານັ້ນໃຫ້ພວກເຂົາ ເມື່ອເຂົ້າໄປໃນຮາມາດ,

ແລະທາງອອກຂອງມັນຈະເປັນເຂດແດນຊາຣາດັກ.

ແລະເຂດແດນຈະອອກໄປຫາເດໂຟຣນາ, ແລະທາງອອກຂອງມັນຈະເປັນອາເຊໄນນ, ນີ້ຈະເປັນເຂດແດນຂອງເຈົ້າຈາກທິດເໜືອ.

ແລະເຂດແດນຈະລົງມາຈາກເຊຟຟາມາຫາເບລາທາງທິດຕາເວັນອອກເຖິງບໍ່ນ້ຳພູ, ແລະເຂດແດນຈະລົງມາຈາກເບລາໄປຕາມຫຼັງທະເລຄິນເນເຣດທາງທິດຕາເວັນອອກ.

ແລະເຂດແດນຈະລົງມາຈາກເຊຟຟາມາຫາເບລາທາງຕາເວັນອອກເຖິງບໍ່ນ້ຳພູ, ແລະເຂດແດນຈະລົງມາຈາກເບລາໄປຕາມຫຼັງທະເລຄິນເນເຣດທາງຕາເວັນອອກ.

ແລະເຂດແດນຈະລົງມາເຖິງແມ່ນ້ຳຈໍແດນ, ແລະທາງອອກຈະເປັນທະເລເກືອ, ນີ້ຈະເປັນແຜ່ນດິນຂອງເຈົ້າພ້ອມກັບເຂດແດນອ້ອມຮອບຂອງມັນ.

ແລະໂມເຊໄດ້ສັ່ງແກ່ລູກຫຼານອິດສະລາເອນວ່າ:

ນີ້ແມ່ນແຜ່ນດິນທີ່ເຈົ້າຈະສືບມໍລະດົກໂດຍການຈັບສະຫຼາກ, ຕາມວິທີທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ສັ່ງໃຫ້ມອບມັນແກ່ເກົ້າເຜົ່າແລະເຄິ່ງເຜົ່າມະນັດເຊ.

ເພາະວ່າເຜົ່າລູກຫຼານເຣອູເບນ ແລະ

ເຜົ່າລູກຫຼານກາດໄດ້ຮັບຕາມເຮືອນບັນພະບຸລຸດຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແລະ

ເຄິ່ງເຜົ່າມະນັດເສໄດ້ຮັບສະຫຼາກຂອງເຂົາເຈົ້າ.

ສອງເຜົ່າແລະເຄິ່ງເຜົ່າໄດ້ຮັບສະຫຼາກຂອງເຂົາເຈົ້າຢູ່ຟາກໂພ້ນແມ່ນ້ຳຈໍແດນ

ຕາມເມືອງເຢຣີໂຄ ທາງທິດໃຕ້ໄປທາງທິດຕາເວັນອອກ.

ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບໂມເຊວ່າ

ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຊື່ຂອງຜູ້ຊາຍທີ່ຈະແບ່ງແຜ່ນດິນໃຫ້ທ່ານເປັນມໍລະດົກ: ເອເລອາຊາ ພໍ່ສົງ ແລະ

ໂຢຊູວາ ລູກຊາຍຂອງນູນ. ແລະທ່ານທັງຫຼາຍຈະໄດ້ຮັບຜູ້ປົກຄອງຄົນໜຶ່ງຈາກແຕ່ລະເຜົ່າ

ເພື່ອແບ່ງແຜ່ນດິນໃຫ້ທ່ານທັງຫຼາຍເປັນມໍລະດົກ.

ແລະເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຊື່ຂອງຜູ້ຊາຍຈາກເຜົ່າຢູດາ, ຄາເລັບລູກຊາຍຂອງເຢໂຟນເນ.
ຂອງເຜົ່າຊີເມໂອນ, ຊາລາມີເອນ ລູກຊາຍຂອງເຊມີອຸດ. ຂອງເຜົ່າເບັນຢາມິນ, ເອນຕາດ
ລູກຊາຍຂອງຄາສລອນ, ຂອງເຜົ່າດານ, ຜູ້ປົກຄອງບັກຄີຣ໌ ລູກຊາຍຂອງເອກລີ.
ຈາກລູກຊາຍຂອງໂຢເຊັບ, ເຜົ່າຂອງລູກຊາຍມະນັດເຊ, ຜູ້ປົກຄອງແມ່ນອານີເອນ
ລູກຊາຍຂອງໂຊຟາຍ. ຈາກເຜົ່າຂອງລູກຫລານເອຟຣາອິມ, ຜູ້ປົກຄອງແມ່ນເຄມູເອນ
ລູກຊາຍຂອງຊາບາທານ. ຂອງເຜົ່າເຊບູລຸນ, ຜູ້ປົກຄອງຄີເອລີຊາຟານ
ລູກຊາຍຂອງຟາຣນາກ. ຈາກເຜົ່າຂອງລູກຊາຍອິດຊາຄາ, ຜູ້ປົກຄອງແມ່ນຟານທິເອນ
ລູກຊາຍຂອງອຸດຊາ. ຂອງເຜົ່າລູກຊາຍອາເຊີ, ຜູ້ປົກຄອງຄີອາຄີໂອລູກຊາຍຂອງຊາລາມີ.
ຂອງເຜົ່ານັບທາລີ, ຜູ້ປົກຄອງຟາດາເອນ ລູກຊາຍຂອງອີອາມີອຸດ.

ເຫຼົ່ານີ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສົ່ງໃຫ້ແບ່ງແກ່ລູກຫຼານອິສຣາເອນໃນແຜ່ນດິນຄານາອານ.

໓໕

ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໄດ້ກ່າວ ຕໍ່ ໂມເຊ ທີ່ທົ່ງພຽງຕາເວັນຕົກຂອງໂມອັບ ຂ້າງແມ່ນ້ຳຈໍແດນ
ໃກ້ເຢຣີໂຄ ວ່າ ຈົ່ງສົ່ງໃຫ້ລູກຫລານອິດສະລາເອນ,
ແລະພວກເຂົາຈະໃຫ້ຊາວເລວີຈາກສ່ວນມໍລະດົກທີ່ພວກເຂົາຄອບຄອງເປັນເມືອງເພື່ອອາໄສ
, ແລະທີ່ດິນຊານເມືອງອ້ອມຮອບເມືອງເຫຼົ່ານັ້ນພວກເຂົາຈະໃຫ້ແກ່ຊາວເລວີ.
ແລະເມືອງເຫຼົ່ານັ້ນຈະເປັນທີ່ຢູ່ອາໄສຂອງພວກເຂົາ,
ແລະຄອກສັດຂອງພວກເຂົາຈະເປັນສໍາລັບສັດລ້ຽງຂອງພວກເຂົາ,
ແລະສັດສີ່ຕີນທັງໝົດຂອງພວກເຂົາ.
ແລະທີ່ດິນຕິດກັນຂອງເມືອງທີ່ເຈົ້າຈະໃຫ້ກັບຊາວເລວີ,
ຈາກກໍາແພງເມືອງແລະອອກໄປນອກສອງພັນສອກອ້ອມຮອບ.

ແລະເຈົ້າຈະວັດຂ້າງນອກເມືອງ, ດ້ານຕາເວັນອອກສອງພັນສອກ, ດ້ານໃຕ້ສອງພັນສອກ,
ດ້ານທະເລສອງພັນສອກ, ແລະດ້ານເໜືອສອງພັນສອກ, ແລະເມືອງຈະຢູ່ກາງນີ້ສຳລັບເຈົ້າ,
ແລະເຂດແດນຂອງເມືອງຕ່າງໆ. ແລະເຈົ້າຈະໃຫ້ເມືອງຕ່າງໆແກ່ຄົນເລວີ,
ຄືເມືອງຫົກແຫ່ງທີ່ເປັນບ່ອນລີ້ໄພເຊິ່ງເຈົ້າຈະໃຫ້ເພື່ອຜູ້ທີ່ໄດ້ຂ້າຄົນຈະໄດ້ໝົດໄປຢູ່ທີ່ນັ້ນ,
ແລະນອກຈາກນີ້ອີກສີ່ສິບສອງເມືອງ.

ທ່ານຈະໃຫ້ເມືອງທັງໝົດແກ່ຊາວເລວີສີ່ສິບແປດເມືອງ
ພ້ອມທັງເຂດຊານເມືອງຂອງພວກມັນ.

ແລະເມືອງທີ່ເຈົ້າຈະໃຫ້ຈາກການຄອບຄອງຂອງລູກຫຼານອິດສະຣາເອນ,
ຈາກເຂົາເຈົ້າທີ່ມີຫຼາຍກໍໃຫ້ຫຼາຍ, ແລະຈາກເຂົາເຈົ້າທີ່ມີນ້ອຍກໍໃຫ້ນ້ອຍ,
ແຕ່ລະຄົນຕາມມໍລະດົກຂອງລາວທີ່ເຂົາເຈົ້າຈະຮັບເປັນມໍລະດົກ,
ເຂົາເຈົ້າຈະໃຫ້ເມືອງຈາກເມືອງຂອງເຂົາເຈົ້າແກ່ຄົນເລວີ.

ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບໂມເຊວ່າ ຈົ່ງເວົ້າກັບຊາວອິດສະຣາເອນ ແລະ
ເຈົ້າຈະເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ,

ພວກເຈົ້າກຳລັງຂ້າມແມ່ນ້ຳຈໍແດນເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນຄານາອານ.

ແລະທ່ານທັງຫຼາຍຈະແຍກເອົາເມືອງໃຫ້ແກ່ເຂົາເຈົ້າ,
ເປັນສະຖານທີ່ລີ້ໄພສຳລັບທ່ານທັງຫຼາຍ, ເພື່ອຜູ້ຂ້າຈະໄດ້ໝົດໄປທີ່ນັ້ນ,
ຄືທຸກຄົນທີ່ໄດ້ຕິຈົດວິນຍານໂດຍບໍ່ໄດ້ຕັ້ງໃຈ.

ແລະເມືອງທັງຫຼາຍຈະເປັນສະຖານທີ່ລີ້ໄພໃຫ້ແກ່ເຈົ້າຈາກຜູ້ແກ້ແຄ້ນເລືອດ,
ແລະຜູ້ຂ້າຈະບໍ່ຕາຍຈົນກວ່າລາວຈະຢືນຕໍ່ໜ້າຊຸມນຸມເພື່ອການພິພາກສາ.
ແລະເມືອງທັງຫຼາຍທີ່ເຈົ້າຈະໃຫ້ນັ້ນ ຈະເປັນບ່ອນລີ້ໄພສຳລັບເຈົ້າ.

ເຈົ້າຈະໃຫ້ເມືອງສາມເມືອງຢູ່ເຂດຟາກຂອງແມ່ນ້ຳຈໍແດນ,
ແລະເຈົ້າຈະໃຫ້ເມືອງສາມເມືອງໃນແຜ່ນດິນຄານາອານ.

ບ່ອນລີ້ໄພຈະເປັນແກ່ລູກຊາຍອິດສະຣາເອນ, ແລະແກ່ຄົນຕ່າງດ້າວ,
ແລະແກ່ຄົນອາໄສທີ່ຢູ່ໃນພວກເຈົ້າ, ເມືອງເຫຼົ່ານີ້ຈະເປັນບ່ອນລີ້ໄພ,
ເພື່ອໃຫ້ໝົດໄປຢູ່ທີ່ນັ້ນສຳລັບທຸກຄົນທີ່ໂຈມຕີຈິດວິນຍານໂດຍບໍ່ໄດ້ຕັ້ງໃຈ.

ຖ້າແຕ່ລາວຕິເຂົ້າດ້ວຍເຄື່ອງມືເຫຼັກ ແລະເຂົ້າຕາຍ, ລາວເປັນຜູ້ຂ້າຄົນ,
ຜູ້ຂ້າຄົນນັ້ນຕ້ອງຖືກປະຫານຊີວິດ. ຖ້າແຕ່ວ່າເຂົາຕິຄົນອື່ນດ້ວຍຫົນທີ່ຖືຢູ່ໃນມື
ເຊິ່ງສາມາດເຮັດໃຫ້ຕາຍໄດ້, ແລະຄົນນັ້ນກໍຕາຍຈິງ, ເຂົາກໍເປັນຜູ້ຂ້າຄົນ,
ຜູ້ຂ້າຄົນນັ້ນຕ້ອງຖືກປະຫານຊີວິດ. ຖ້າເຂົາຕິຜູ້ໃດດ້ວຍເຄື່ອງໃຊ້ໄມ້ທີ່ຢູ່ໃນມືຂອງເຂົາ
ເຊິ່ງສາມາດເຮັດໃຫ້ຄົນຕາຍໄດ້ ແລະຜູ້ນັ້ນກໍຕາຍ ເຂົາກໍເປັນຜູ້ຂ້າຄົນ,
ຜູ້ຂ້າຄົນນັ້ນຕ້ອງຖືກປະຫານຊີວິດ.

ຜູ້ແກ້ແຄ້ນເລືອດນີ້ຈະຂ້າຜູ້ຂ້າຄົນ, ເມື່ອລາວພົບກັບລາວ, ລາວຈະຂ້າລາວ.
ແຕ່ຖ້າຫາກລາວຊຸກລາວດ້ວຍຄວາມກຽດຊັງ ແລະໂຍນເຄື່ອງໃຊ້ໃສ່ລາວຈາກການລັກລອບ
ແລະລາວຕາຍ ຫຼືຍ້ອນຄວາມໂກດແຄ້ນຕິລາວດ້ວຍມື ແລະລາວຕາຍ,
ໃຫ້ຜູ້ທີ່ຕິຖືກປະຫານຊີວິດ, ລາວເປັນຜູ້ຂ້າຄົນ, ໃຫ້ຜູ້ຂ້າຄົນຖືກປະຫານຊີວິດ,
ຜູ້ແກ້ແຄ້ນເລືອດຈະຂ້າຜູ້ຂ້າຄົນເມື່ອພົບລາວ.

ຖ້າແຕ່ຢ່າງກະທັນຫັນ, ບໍ່ແມ່ນດ້ວຍຄວາມເປັນສັດຕູ, ລາວຊຸກລາວ,
ຫຼືໂຍນເຄື່ອງໃຊ້ໃດໜຶ່ງໃສ່ລາວ, ບໍ່ແມ່ນຈາກການລັກລອບ,
ຫຼືກ້ອນຫົນໃດໜຶ່ງທີ່ສາມາດເຮັດໃຫ້ຕາຍໄດ້, ໂດຍບໍ່ຮູ້ຕົວ, ແລະມັນຕົກໃສ່ລາວ,
ແລະລາວຕາຍ, ແຕ່ລາວເອງບໍ່ແມ່ນສັດຕູຂອງຜູ້ນັ້ນ, ແລະບໍ່ໄດ້ຊອກຫາທີ່ຈະເຮັດຮ້າຍລາວ,
ແລະຊຸມນຸມຊົນຈະຕັດສິນລະຫວ່າງຜູ້ທີ່ໂຈມຕີແລະຜູ້ແກ້ແຄ້ນເລືອດຕາມການຕັດສິນເຫຼົ່ານີ້.
ແລະຊຸມນຸມຈະປົດປ່ອຍຜູ້ຂ້າຄົນຈາກຜູ້ແກ້ແຄ້ນເລືອດ,

ແລະຊຸມນຸມຈະຟື້ນຟູລາວເຂົ້າໄປໃນເມືອງບ່ອນລີ້ໄພຂອງລາວທີ່ລາວໄດ້ຫນີໄປ,
ແລະລາວຈະອາໄສຢູ່ທີ່ນັ້ນຈົນກວ່າປະໂລຫິດໃຫຍ່ຜູ້ທີ່ເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຈີມລາວດ້ວຍນ້ຳມັນບໍລິສຸດ
ຈະຕາຍ.

ຖ້າແຕ່ຜູ້ຂ້າອອກໄປນອກຂອບເຂດຂອງເມືອງທີ່ລາວໄດ້ລົບໝີໄປຢູ່ນັ້ນ
ແລະຖ້າຜູ້ແກ້ແຄ້ນເລືອດພົບລາວຢູ່ນອກຂອບເຂດເມືອງຫລົບໄພຂອງລາວ,
ແລະຜູ້ແກ້ແຄ້ນເລືອດຂ້າຜູ້ຂ້າຄົນນັ້ນ, ລາວບໍ່ມີຄວາມຜິດ. ເພາະວ່າໃນເມືອງແຫ່ງການລີ້ໄພ
ໃຫ້ລາວອາໄສຢູ່ຈົນກວ່າປະໂລຫິດໃຫຍ່ຈະຕາຍ, ແລະຫຼັງຈາກປະໂລຫິດໃຫຍ່ຕາຍແລ້ວ,
ຜູ້ທີ່ຂ້າຄົນຈະກັບຄືນໄປສູ່ແຜ່ນດິນແຫ່ງການຄອບຄອງຂອງລາວ.

ແລະສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ຈະເປັນກົດລະບຽບແຫ່ງການພິພາກສາສຳລັບທ່ານທັງຫຼາຍຕະຫຼອດຊົນລຸ້ນ
ຂອງທ່ານໃນບ່ອນຢູ່ອາໄສທັງໝົດຂອງທ່ານ ທຸກຄົນທີ່ໄດ້ຕິຈິດວິນຍານ,
ເຈົ້າຈະຂ້າຜູ້ຂ້າໂດຍຜ່ານພະຍານຫຼາຍຄົນ,
ແລະພະຍານຄົນດຽວຈະບໍ່ເປັນພະຍານຕໍ່ຈິດວິນຍານເພື່ອໃຫ້ຕາຍ.
ແລະເຈົ້າຈະບໍ່ໄດ້ຮັບຄຳໄຖ່ສຳລັບຊີວິດຈາກຜູ້ຂ້າຄົນທີ່ມີຄວາມຜິດທີ່ຕ້ອງຖືກຂ້າ,
ເພາະວ່າລາວຕ້ອງຖືກປະທານຊີວິດ. ເຈົ້າຈະບໍ່ຮັບຄຳໄຖ່ສຳລັບການຫນີໄປຍັງເມືອງລີ້ໄພ
ເພື່ອກັບມາອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນອີກ ຈົນກວ່າມະຫາປະໂລຫິດຈະສິ້ນຊີວິດ. ແລະ
ທ່ານຈະບໍ່ຂ້າແຜ່ນດິນທີ່ທ່ານອາໄສຢູ່, ເພາະວ່າເລືອດນີ້ຂ້າແຜ່ນດິນ, ແລະ
ແຜ່ນດິນຈະບໍ່ຖືກໄຖ່ບາບຈາກເລືອດທີ່ຖືກເທອອອກເທິງມັນ,
ແຕ່ດ້ວຍເລືອດຂອງຜູ້ທີ່ກຳລັງເທອອອກ. ແລະເຈົ້າຈະບໍ່ເຮັດໃຫ້ແຜ່ນດິນເປື້ອນ
ທີ່ເຈົ້າອາໄສຢູ່ນັ້ນ, ທີ່ຂ້ານ້ອຍອາໄສຢູ່ໃນທ່າມກາງເຈົ້າ,
ເພາະວ່າຂ້ານ້ອຍເປັນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຜູ້ອາໄສຢູ່ໃນທ່າມກາງລູກຫຼານອິດສະຣາເອນ.

໓໖

ແລະຜູ້ປົກຄອງເຜົ່າລູກຊາຍກິເລອາດ ລູກຊາຍມາຄີ ລູກຊາຍມະນັດເສ
ຈາກເຜົ່າລູກຊາຍໂຢເຊັບໄດ້ມາ, ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ເວົ້າຕໍ່ໜ້າໂມເຊ,
ແລະຕໍ່ໜ້າເອເລອາຊາປະໂລຫິດ,
ແລະຕໍ່ໜ້າຜູ້ປົກຄອງເຮືອນບັນພະບຸລຸດຂອງລູກຊາຍອິດສະລາເອນ, ແລະເຂົາເຈົ້າເວົ້າວ່າ,
ພຣະເຈົ້າໄດ້ສົ່ງຕໍ່ເຈົ້ານາຍຂອງພວກເຮົາໃຫ້ແຈກຢາຍແຜ່ນດິນມໍລະດົກໂດຍການຈັບສະຫຼາ
ກໃຫ້ແກ່ລູກຊາຍອິດສະຣາເອນ,
ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ສົ່ງຕໍ່ເຈົ້ານາຍໃຫ້ມອບມໍລະດົກຂອງຊານປາດ ອ້າຍນ້ອງຂອງພວກເຮົາ
ໃຫ້ແກ່ລູກສາວຂອງລາວ.

ແລະພວກເຂົາເຈົ້າຈະເປັນພັນລະຍາຂອງຄົນໃນເຜົ່າໜຶ່ງຂອງລູກຊາຍອິດສະລາເອນ,
ແລະການຈັບສະຫຼາກຂອງພວກເຂົາຈະຖືກເອົາອອກຈາກການຄອບຄອງຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງ
ພວກເຮົາ, ແລະຈະຖືກເພີ່ມເຂົ້າໃນມໍລະດົກຂອງເຜົ່າທີ່ພວກເຂົາເຈົ້າກາຍເປັນພັນລະຍາ,
ແລະຈາກການຈັບສະຫຼາກຂອງມໍລະດົກຂອງພວກເຮົາຈະຖືກເອົາອອກໄປ.

ຖ້າແຕ່ການປ່ອຍຂອງລູກຊາຍອິດສະຣາເອນເກີດຂຶ້ນ,
ແລະມໍລະດົກຂອງເຂົາເຈົ້າຈະຖືກເພີ່ມເຂົ້າໃນມໍລະດົກຂອງເຜົ່າທີ່ເຂົາເຈົ້າກາຍເປັນພັນລະຍາ,
ແລະມໍລະດົກຂອງເຂົາເຈົ້າຈະຖືກເອົາອອກຈາກມໍລະດົກຂອງເຜົ່າຄອບຄົວຂອງພວກເຮົາ.

ແລະໂມເຊໄດ້ສົ່ງແກ່ລູກຫລານອິດສະລາເອນຍ້ອນຄຳສັ່ງຂອງພຣະເຈົ້າ ໂດຍເວົ້າວ່າ:
ເຜົ່າຂອງລູກຫລານໂຢເຊັບເວົ້າດັ່ງນີ້.

ນີ້ແມ່ນຄຳສັ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສົ່ງແກ່ລູກສາວຂອງເຊໂລເຟຣັດ ກ່າວວ່າ
ຜູ້ໃດທີ່ພິຈາລະນາຕໍ່ໜ້າພວກເຂົາ ໃຫ້ພວກເຂົາແຕ່ງງານກັບຜູ້ນັ້ນ
ແຕ່ຕ້ອງເປັນຄົນຈາກຊົນເຜົ່າຂອງພໍ່ຂອງພວກເຂົາເທົ່ານັ້ນ

ແລະມໍລະດົກຂອງລູກຊາຍອິດສະລາເອນຈະບໍ່ຖືກໂອນຈາກເຜົ່າໜຶ່ງໄປຫາອີກເຜົ່າໜຶ່ງ,
ເພາະວ່າລູກຊາຍອິດສະລາເອນແຕ່ລະຄົນຈະຍຶດໝັ້ນຢູ່ໃນມໍລະດົກຂອງເຜົ່າຄອບຄົວຂອງລາ
ວ. ແລະລູກສາວທຸກຄົນທີ່ສືບມໍລະດົກຈາກເຜົ່າຕ່າງໆຂອງລູກຊາຍອິດສະລາເອນ,
ຈະຕ້ອງເປັນພັນລະຍາຂອງຄົນໜຶ່ງຈາກປະຊາຊົນຂອງເຜົ່າພໍ່ຂອງນາງ,
ເພື່ອວ່າລູກຊາຍອິດສະລາເອນແຕ່ລະຄົນຈະສືບມໍລະດົກບັນພະບຸລຸດຂອງລາວ.
ແລະສ່ວນແບ່ງຈະບໍ່ຖືກໂອນຈາກເຜົ່າໜຶ່ງໄປສູ່ອີກເຜົ່າໜຶ່ງ,
ແຕ່ລູກຫລານອິດສະຣາເອນແຕ່ລະຄົນຈະຍຶດໝັ້ນໃນມໍລະດົກຂອງຕົນເອງ.

ຕາມວິທີທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສັງໂມເຊ, ລູກສາວຂອງເຊໂລເຟຣັດກໍ່ໄດ້ເຮັດດັ່ງນັ້ນ. ແລະ ເທີຊາ,
ເອກລາ, ເມນຄາ, ໂນອາ ແລະ ມາລາອາ ເປັນລູກສາວຂອງຊານປາອາດ
ໄດ້ແຕ່ງງານກັບລູກພີ່ນ້ອງຂອງພວກນາງ ຈາກປະຊາຊົນຂອງມະນັດເຊ
ລູກຊາຍຂອງໂຢເຊັບ, ພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ກາຍເປັນພັນລະຍາ,
ແລະມໍລະດົກຂອງພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ຕົກຢູ່ກັບເຜົ່າປະຊາຊົນຂອງພໍ່ຂອງພວກເຂົາເຈົ້າ.
ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຄຳສັ່ງ ແລະ ກົດລະບຽບ ແລະ ການພິພາກສາ
ທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັ່ງໂດຍຜ່ານມືຂອງໂມເຊ ຢູ່ທາງຕາເວັນຕົກຂອງໂມອັບ
ເທີງແມ່ນ້ຳຈໍແດນ ກົງກັບເຢຣີໂຄ.

ພຣະວັນຄະດີຕາມໂຢຮັນ

໑

ໃນເບື້ອງຕົ້ນ ມີພຣະທຳ, ແລະພຣະທຳຢູ່ກັບພຣະເຈົ້າ, ແລະພຣະທຳເປັນພຣະເຈົ້າ.
ນີ້ຢູ່ໃນການເລີ່ມຕົ້ນກັບພຣະເຈົ້າ ທຸກສິ່ງເກີດຂຶ້ນໂດຍຜ່ານພຣະອົງ,
ແລະບໍ່ມີສິ່ງໃດທີ່ເກີດຂຶ້ນໂດຍປາສະຈາກພຣະອົງເລີຍ. ໃນເພິ່ນມີຊີວິດ,
ແລະຊີວິດນັ້ນແມ່ນແສງສະຫວ່າງຂອງມະນຸດ.
ແລະແສງສະຫວ່າງສ່ອງແສງຢູ່ໃນຄວາມມືດ, ແລະຄວາມມືດບໍ່ສາມາດເອົາຊະນະມັນໄດ້.

ມີຊາຍຄົນໜຶ່ງຖືກສົ່ງມາຈາກພຣະເຈົ້າ, ຊື່ຂອງລາວແມ່ນໂຢຮັນ. ລາວມາເພື່ອເປັນພະຍານ
ເພື່ອວ່າລາວຈະເປັນພະຍານກ່ຽວກັບແສງສະຫວ່າງ, ເພື່ອວ່າທຸກຄົນຈະເຊື່ອໂດຍຜ່ານລາວ.
ນັ້ນບໍ່ແມ່ນແສງສະຫວ່າງ, ແຕ່ເພື່ອເປັນພະຍານກ່ຽວກັບແສງສະຫວ່າງ.
ແມ່ນແສງສະຫວ່າງທີ່ແທ້ຈິງ ທີ່ສ່ອງສະຫວ່າງມະນຸດທຸກຄົນທີ່ມາສູ່ໂລກ. ລາວຢູ່ໃນໂລກ,
ແລະໂລກເກີດຂຶ້ນໂດຍຜ່ານລາວ, ແລະໂລກບໍ່ຮູ້ຈັກລາວ. ລາວມາຫາຂອງຕົນເອງ,
ແລະຄົນຂອງຕົນເອງກໍບໍ່ໄດ້ຮັບລາວໄວ້. ແຕ່ຫຼາຍເທົ່າທີ່ຮັບເອົາພຣະອົງ,
ພຣະອົງໄດ້ປະທານສິດອຳນາດໃຫ້ເຂົາເຈົ້າກາຍເປັນລູກຂອງພຣະເຈົ້າ,

ຄືແກ່ຜູ້ທີ່ເຊື່ອໃນພຣະນາມຂອງພຣະອົງ. ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ເກີດຈາກເລືອດ,
ບໍ່ແມ່ນຈາກຄວາມປະສົງຂອງເນື້ອໜັງ, ບໍ່ແມ່ນຈາກຄວາມປະສົງຂອງຜູ້ຊາຍ,
ແຕ່ເກີດຈາກພຣະເຈົ້າ. ແລະພຣະທຳໄດ້ກາຍເປັນເນື້ອໜັງ ແລະໄດ້ຢູ່ທ່າມກາງພວກເຮົາ,
ແລະພວກເຮົາໄດ້ເຫັນຄວາມສະຫງ່າລາສີຂອງພຣະອົງ,
ຄວາມສະຫງ່າລາສີເປັນຂອງພຣະບຸດອົງດຽວຈາກພຣະບິດາ,
ເຕັມດ້ວຍພຣະຄຸນແລະຄວາມຈິງ. ຢອຫານເປັນພະຍານກ່ຽວກັບພຣະອົງ
ແລະໄດ້ຮ້ອງອອກມາວ່າ, ນີ້ແມ່ນຜູ້ທີ່ຂ້ອຍເວົ້າວ່າ,
ຜູ້ທີ່ມາຫຼັງຈາກຂ້ອຍໄດ້ກາຍເປັນຜູ້ທີ່ຢູ່ກ່ອນຂ້ອຍ, ເພາະວ່າພຣະອົງຢູ່ກ່ອນຂ້ອຍ.
ແລະພວກເຮົາທັງໝົດໄດ້ຮັບຈາກຄວາມເຕັມເປັນຂອງພຣະອົງ,
ແລະພຣະຄຸນແທນພຣະຄຸນ. ເພາະວ່າກົດໝາຍຖືກປະທານໂດຍຜ່ານໂມເຊ,
ແຕ່ພຣະຄຸນແລະຄວາມຈິງໄດ້ມາໂດຍຜ່ານພຣະເຢຊູຄຣິດ. ບໍ່ມີໃຜເຄີຍເຫັນພຣະເຈົ້າເລີຍ,
ພຣະບຸດອົງດຽວຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນພຣະທ້ອງຂອງພຣະບິດາ, ພຣະອົງນັ້ນໄດ້ສະແດງໃຫ້ຮູ້.

ແລະນີ້ແມ່ນການເປັນພະຍານຂອງຢອຫານ,
ເມື່ອພວກຊາວຢິວສົ່ງພວກປະໂລຫິດແລະພວກເລວີຈາກເຢຣູຊາເລັມມາເພື່ອຖາມລາວວ່າ,
ເຈົ້າເປັນໃຜ? ແລະເຂົາໄດ້ຍອມຮັບ ແລະບໍ່ໄດ້ປະຕິເສດ ແລະເຂົາໄດ້ຍອມຮັບວ່າ
ຂ້ອຍບໍ່ແມ່ນພຣະຄຣິດ ແລະເຂົາເຈົ້າຖາມລາວວ່າ, ແລ້ວຫຍັງ? ເຈົ້າແມ່ນເອລີຢາບໍ່?
ແລະລາວເວົ້າວ່າ, ຂ້ອຍບໍ່ແມ່ນ. ເຈົ້າແມ່ນຜູ້ປະກາດພຣະທຳບໍ່? ແລະລາວຕອບວ່າ, ບໍ່.
ພວກເຂົາຈຶ່ງຖາມລາວວ່າ, ທ່ານເປັນໃຜ?
ເພື່ອວ່າພວກເຮົາຈະໄດ້ໃຫ້ຄຳຕອບແກ່ພວກທີ່ສົ່ງພວກເຮົາມາ,
ທ່ານເວົ້າຫຍັງກ່ຽວກັບຕົວທ່ານເອງ? ລາວເວົ້າວ່າ,
ຂ້ອຍແມ່ນສຽງຂອງຜູ້ຮ້ອງໃນຖິ່ນທຸລະກັນດານ, ຈົ່ງເຮັດທາງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃຫ້ກົງ,
ດັ່ງທີ່ຜູ້ປະກາດພຣະວາຈາອີຊາຢາໄດ້ເວົ້າໄວ້.

ແລະ ພວກທີ່ຖືກສົ່ງມານັ້ນ ແມ່ນມາຈາກພວກຟາຣີຊາຍ ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ຖາມລາວວ່າ, ຖ້າເຈົ້າບໍ່ແມ່ນພຣະຄຣິດ, ບໍ່ແມ່ນເອລີຢາ, ແລະບໍ່ແມ່ນຜູ້ປະກາດພຣະວາຈາ, ແລ້ວເປັນຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງໃຫ້ບັບຕິສະມາ? ຢອນຕອບພວກເຂົາວ່າ ຂ້ອຍຈຸ່ມໃນນ້ຳ ແຕ່ມີຜູ້ໜຶ່ງຢືນຢູ່ທ່າມກາງພວກເຈົ້າ ຜູ້ທີ່ພວກເຈົ້າບໍ່ຮູ້ຈັກ ລາວເອງແມ່ນຜູ້ທີ່ກຳລັງມາຫຼັງຈາກຂ້ອຍ, ຜູ້ທີ່ໄດ້ກາຍເປັນກ່ອນຂ້ອຍ, ຜູ້ທີ່ຂ້ອຍບໍ່ສົມຄວນທີ່ຈະແກ້ສາຍຮັດເກີບແຕະຂອງລາວ. ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ເກີດຂຶ້ນທີ່ເບທານີ ເຂດຟາກຂ້າງຂອງແມ່ນ້ຳຈໍແດນ, ບ່ອນທີ່ຢອຫານກຳລັງຈຸ່ມນ້ຳ.

ໃນວັນຕໍ່ມາ ໂປຣັນໄດ້ເຫັນພຣະເຢຊູກຳລັງມາຫາລາວ ແລະ ລາວໄດ້ເວົ້າວ່າ, ເບິ່ງ, ລູກແກະຂອງພຣະເຈົ້າ ຜູ້ແບກບາບຂອງໂລກ. ນີ້ແມ່ນຜູ້ທີ່ຂ້ອຍໄດ້ກ່າວວ່າ, ຫຼັງຈາກຂ້ອຍມີຜູ້ຊາຍຄົນໜຶ່ງມາ ຜູ້ທີ່ໄດ້ກາຍເປັນຜູ້ຢູ່ກ່ອນຂ້ອຍ, ເພາະວ່າລາວແມ່ນຜູ້ທຳອິດກ່ອນຂ້ອຍ. ແລະຂ້ອຍບໍ່ຮູ້ຈັກລາວ, ແຕ່ເພື່ອໃຫ້ລາວຖືກເປີດເຜີຍຕໍ່ອິດສະຣາເອນ, ເພາະເຫດນີ້ຂ້ອຍຈຶ່ງມາໃຫ້ບັບຕິດສະມາໃນນ້ຳ. ແລະໂປຣັນໄດ້ເປັນພະຍານເວົ້າວ່າ: ຂ້ອຍໄດ້ເຫັນພຣະວິນຍານລົງມາຄືກັບນົກເຂົາຈາກສະຫວັນ, ແລະຢູ່ເທິງພຣະອົງ. ແລະຂ້ານ້ອຍບໍ່ຮູ້ຈັກລາວ, ແຕ່ຜູ້ທີ່ໄດ້ສົ່ງຂ້ານ້ອຍເພື່ອໃຫ້ຈຸ່ມໃນນ້ຳ, ຜູ້ນັ້ນໄດ້ເວົ້າກັບຂ້ານ້ອຍວ່າ, ຜູ້ທີ່ເຈົ້າຈະເຫັນພຣະວິນຍານລົງມາແລະຢູ່ເທິງລາວ, ຜູ້ນັ້ນແມ່ນຜູ້ທີ່ຈຸ່ມໃນພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ. ແລະຂ້ອຍໄດ້ເຫັນ ແລະໄດ້ເປັນພະຍານວ່າ ນີ້ແມ່ນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ.

ໃນວັນຕໍ່ມາ ໂປຣັນໄດ້ຢືນຢູ່ອີກເທື່ອໜຶ່ງ ແລະມີສາວົກສອງຄົນຂອງລາວຢູ່ກັບລາວ ແລະ ເມື່ອເບິ່ງພຣະເຢຊູທີ່ກຳລັງຢ່າງຜ່ານມາ, ທ່ານຈຶ່ງເວົ້າວ່າ: ເບິ່ງ, ແກະນ້ອຍຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະສາວົກທັງສອງໄດ້ຍິນລາວກຳລັງເວົ້າ, ແລະພວກເຂົາໄດ້ຕິດຕາມພຣະເຢຊູ. ແຕ່ພຣະ

ເຢຊູໄດ້ຫັນກັບມາ ແລະເມື່ອໄດ້ເຫັນພວກເຂົາກຳລັງຕິດຕາມມາ ຈຶ່ງກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ
ທ່ານຊອກຫາຫຍັງ? ແຕ່ພວກເຂົາເວົ້າກັບລາວວ່າ, ຮັບບີ (ທີ່ຖືກແປວ່າ ອາຈານ),
ທ່ານຢູ່ໃສ? ພຣະອົງກ່າວກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ, ມາເບິ່ງເລີຍ.
ດັ່ງນັ້ນເຂົາເຈົ້າຈຶ່ງມາແລະເຫັນບ່ອນທີ່ພຣະອົງປະທັບຢູ່,
ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ຢູ່ກັບພຣະອົງໃນວັນນັ້ນ, ເວລານັ້ນປະມານສິບໂມງ. ແອນດຣູ
ເປັນອ້າຍນ້ອງຂອງຊີໂມນ ເປໂຕຣ,
ເປັນຫນຶ່ງໃນສອງຄົນທີ່ໄດ້ຍິນຈາກໂຢຮັນແລະໄດ້ຕິດຕາມພຣະອົງ.
ລາວຊອກຫາອ້າຍນ້ອງຂອງຕົນເອງຄົນທຳອິດຄື ຊີໂມນ ແລະເວົ້າກັບລາວວ່າ,
ພວກເຮົາໄດ້ພົບພະເມດຊີອາ ເຊິ່ງແປວ່າ ພະຄຣິດ.
ແລະລາວໄດ້ນຳພາລາວໄປຫາພຣະເຢຊູ. ເມື່ອພຣະເຢຊູມອງເບິ່ງລາວແລ້ວ ກໍ່ກ່າວວ່າ,
ເຈົ້າແມ່ນຊີໂມນ ບຸດຊາຍຂອງໂຢນາ, ເຈົ້າຈະຖືກເອີ້ນວ່າເຄຟາສ, ທີ່ແປວ່າເປໂຕຣ.

ໃນມື້ຕໍ່ມາ ພຣະເຢຊູຕ້ອງການອອກໄປຍັງແຂວງກາລິລີ ແລະໄດ້ພົບຟີລິບ
ແລະກໍ່ເວົ້າກັບລາວວ່າ ຈົ່ງຕິດຕາມເຮົາເທິ້ນ ແຕ່ຟີລິບແມ່ນມາຈາກເບັດຊາອິດາ,
ເມືອງຂອງອັນດຣູແລະເປໂຕຣ. ຟີລິບພົບນາທານາເອນແລ້ວເວົ້າກັບລາວວ່າ,
ພວກເຮົາໄດ້ພົບຜູ້ທີ່ໂມເຊຊຽນໄວ້ໃນກົດໝາຍແລະຜູ້ປະກາດພຣະທຳກໍ່ຂຽນໄວ້,
ຄືເຢຊູລູກຊາຍຂອງໂຢເຊັບຈາກນາຊາເຣັດ. ແລະນາທານາເອນເວົ້າກັບລາວວ່າ,
ຈາກນາຊາເຣັດສາມາດມີຫຍັງດີໄດ້ບໍ່? ຟີລິບເວົ້າກັບລາວວ່າ, ມາເບິ່ງເອົາເອງ.
ພຣະເຢຊູເຫັນນາທານາເອນກຳລັງມາຫາພຣະອົງ ແລະ ກໍ່ກ່າວກ່ຽວກັບລາວວ່າ, ເບິ່ງເລີຍ,
ນີ້ແມ່ນຊາວອິດສະຣາເອນແທ້ໆ, ຜູ້ທີ່ບໍ່ມີການຫລອກລວງຢູ່ໃນຕົວ.
ນາທານາເອນເວົ້າກັບພຣະອົງວ່າ, ພຣະອົງຮູ້ຈັກຂ້ານ້ອຍໄດ້ແນວໃດ? ພຣະເຢຊູຕອບວ່າ,
ກ່ອນທີ່ຟີລິບຈະເອີ້ນທ່ານ, ເມື່ອທ່ານຢູ່ພາຍໃຕ້ຕົ້ນມະເຕືອ, ເຮົາໄດ້ເຫັນທ່ານແລ້ວ.
ນາທານາເອນຕອບແລະເວົ້າກັບລາວວ່າ, ຄູອາຈານ, ທ່ານເປັນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ,

ທ່ານເປັນກະສັດຂອງອິດສະຣາເອນ. ພຣະເຢຊູຕອບແລະເວົ້າກັບລາວວ່າ,
ເພາະວ່າເຮົາບອກເຈົ້າວ່າເຮົາເຫັນເຈົ້າຢູ່ພາຍໃຕ້ຕົ້ນໝາກເຕືອ, ເຈົ້າຈຶ່ງເຊື່ອບໍ່?
ເຈົ້າຈະເຫັນສິ່ງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່ານີ້. ແລະ ພຣະອົງເວົ້າກັບລາວວ່າ ແທ້ຈິງແທ້ຈິງ
ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າກັບພວກເຈົ້າວ່າ ຕັ້ງແຕ່ບັດນີ້ເປັນຕົ້ນໄປ ພວກເຈົ້າຈະເຫັນສະຫວັນເປີດ ແລະ
ທູດສະຫວັນຂອງພຣະເຈົ້າຂຶ້ນໄປແລະລົງມາເທິງບຸດມະນຸດ

໒

ແລະໃນວັນທີ່ສາມ, ງານແຕ່ງງານໄດ້ເກີດຂຶ້ນໃນເມືອງການາແຂວງກາລິລີ,
ແລະແມ່ຂອງພຣະເຢຊູກໍຢູ່ທີ່ນັ້ນ.
ພຣະເຢຊູແລະສາວົກຂອງພຣະອົງກໍໄດ້ຖືກເຊີນໄປງານແຕ່ງງານ ແລະ ເມື່ອເຫຼົ້າໝົດ,
ແມ່ຂອງພຣະເຢຊູກໍເວົ້າກັບພຣະອົງວ່າ, ເຂົາເຈົ້າບໍ່ມີເຫຼົ້າແລ້ວ. ພຣະເຢຊູເວົ້າກັບນາງວ່າ,
ຫຍັງແກ່ຂ້ອຍແລະເຈົ້າ, ແມ່ຍິງເອີຍ? ຊົ່ວໂມງຂອງຂ້ອຍຍັງບໍ່ທັນມາເຖິງ.
ແມ່ຂອງລາວເວົ້າກັບພວກຄົນໃຊ້ວ່າ, ສິ່ງໃດທີ່ລາວເວົ້າກັບພວກເຈົ້າ, ຈົ່ງເຮັດຕາມ.
ມີໂອ້ງນ້ຳຫິນຫົກໃບວາງຢູ່ທີ່ນັ້ນ ຕາມການຊຳລະຂອງຊາວຢິວ,
ບັນຈຸໄດ້ລະຫວ່າງສອງຫຼືສາມມາດຕະການ. ພຣະເຢຊູເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ,
ເຕັມໂອ້ງນ້ຳດ້ວຍນ້ຳ. ແລະພວກເຂົາເຕັມມັນຈົນເຕັມປາກ. ແລະ
ພຣະອົງກໍຕັດສິນໃຈເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ: ຕັກນ້ຳດຽວນີ້ ແລະ ນຳໄປໃຫ້ຫົວໜ້າງານລ້ຽງ.
ແລະ ພວກເຂົາກໍນຳໄປໃຫ້ແລ້ວ.
ເມື່ອຜູ້ຫົວໜ້າງານລ້ຽງລົ້ມລອງນ້ຳທີ່ໄດ້ກາຍເປັນເຫຼົ້າແລ້ວ ແລະບໍ່ຮູ້ວ່າມາຈາກໃສ,
ແຕ່ພວກຄົນໃຊ້ທີ່ໄດ້ຕັກນ້ຳນັ້ນຮູ້, ຜູ້ຫົວໜ້າງານລ້ຽງຈຶ່ງເອີ້ນເຈົ້າບ່າວ. ແລະ
ລາວເວົ້າກັບລາວວ່າ, ທຸກຄົນວາງເຫຼົ້າດີກ່ອນ, ແລະ ເມື່ອເຂົາເຈົ້າເມົາແລ້ວ,
ຈຶ່ງວາງເຫຼົ້າດ້ອຍກວ່າ, ແຕ່ເຈົ້າໄດ້ເກັບຮັກສາເຫຼົ້າດີໄວ້ຈົນເຖິງຕອນນີ້.

ນີ້ແມ່ນການເລີ່ມຕົ້ນຂອງເຄື່ອງໝາຍທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ເຮັດໃນເມືອງການາແຂວງກາລິລີ
ແລະພຣະອົງໄດ້ເປີດເຜີຍສະຖະໜອມຂອງພຣະອົງ
ແລະພວກສາວົກຂອງພຣະອົງກໍ່ໄດ້ເຊື່ອໃນພຣະອົງ

ຫຼັງຈາກນີ້ ລາວເອງກໍ່ໄດ້ລົງໄປຄາເປີນາອຸມ ພ້ອມກັບແມ່ຂອງລາວ, ພີ່ນ້ອງຂອງລາວ,
ແລະສາວົກຂອງລາວ, ແລະພວກເຂົາໄດ້ພັກຢູ່ທີ່ນັ້ນບໍ່ຫຼາຍມື້.

ແລະເທດສະການປັດສະຄາຂອງຊາວຢິວກໍ່ໄກ້ຈະມາເຖິງ,
ແລະພຣະເຢຊູກໍ່ໄດ້ເດີນທາງຂຶ້ນໄປເມືອງເຢຣູຊາເລັມ.
ແລະພະອົງໄດ້ພົບພວກຄົນທີ່ຂາຍງົວ, ແກະ, ແລະນົກເຂົາ,
ພ້ອມທັງພວກຜູ້ແລກເງິນທີ່ນັ່ງຢູ່ໃນພະວິຫານ. ແລະລາວໄດ້ເຮັດແສ້ຈາກເຊືອກ,
ຂັບໄລ່ທຸກຄົນອອກຈາກວັດ, ທັງແກະແລະງົວ,
ແລະລາວໄດ້ເທເງິນຂອງພວກຜູ້ແລກເງິນອອກ ແລະໝູນໂຕະຂອງເຂົາເຈົ້າ. ແລະ
ພຣະອົງໄດ້ຕັດພໍ້ກັບພວກທີ່ຂາຍນົກພິລາບວ່າ: ຈົ່ງເອົາສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ອອກໄປຈາກທີ່ນີ້,
ຢ່າເຮັດໃຫ້ເຮືອນຂອງພໍ່ຂ້ອຍກາຍເປັນສະຖານທີ່ຄ້າຂາຍ.
ແຕ່ພວກສາວົກຂອງພຣະອົງໄດ້ຈື່ວ່າມີຂຽນໄວ້ວ່າ,
ຄວາມກະຕືລືລົ້ນຕໍພຣະນິເວດຂອງພຣະອົງຈະເຜົາຜານຂ້ານ້ອຍ.
ດັ່ງນັ້ນພວກຍິວຈຶ່ງຕອບແລະເວົ້າກັບພຣະອົງວ່າ,
ທ່ານຈະສະແດງສັນຍານຫຍັງໃຫ້ພວກເຮົາເຫັນ ເພາະວ່າທ່ານເຮັດສິ່ງເຫຼົ່ານີ້?
ພຣະເຢຊູຕອບແລະກ່າວກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ ຈົ່ງທຳລາຍວິຫານນີ້ເສຍ
ແລະພາຍໃນສາມມື້ເຮົາຈະສ້າງມັນຂຶ້ນໃໝ່ ພວກຊາວຢິວຈຶ່ງເວົ້າວ່າ,
ວັດນີ້ຖືກສ້າງມາສີ່ສິບຫົກປີ, ແລະເຈົ້າຈະຍົກມັນຂຶ້ນໃນສາມມື້ບໍ? ແຕ່ນັ້ນ
ລາວເວົ້າກ່ຽວກັບວັດແຫ່ງຮ່າງກາຍຂອງລາວ. ດັ່ງນັ້ນ

ເມື່ອພຣະອົງຖືກຟື້ນຂຶ້ນຈາກຄວາມຕາຍແລ້ວ,
ພວກສາວົກຂອງພຣະອົງກໍໄດ້ຈຳວ່າພຣະອົງໄດ້ກ່າວສິ່ງນີ້ໄວ້,
ແລະພວກເຂົາກໍເຊື່ອໃນພຣະຄຳພີ ແລະຄຳເວົ້າທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ກ່າວໄວ້.

ເມື່ອພຣະອົງຢູ່ໃນເມືອງເຢຣູຊາເລັມໃນເທດສະການປີສກາ,
ຫຼາຍຄົນໄດ້ເຊື່ອໃນພຣະນາມຂອງພຣະອົງ
ເມື່ອເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຫັນເຄື່ອງໝາຍຕ່າງໆທີ່ພຣະອົງໄດ້ເຮັດ.
ແຕ່ພຣະເຢຊູເອງບໍ່ໄດ້ໄວ້ວາງໃຈຕົນເອງແກ່ເຂົາເຈົ້າ ເພາະວ່າພຣະອົງຮູ້ຈັກທຸກຄົນ
ແລະທີ່ວ່າພຣະອົງບໍ່ມີຄວາມຕ້ອງການໃຫ້ຜູ້ໃດເປັນພະຍານກ່ຽວກັບມະນຸດ,
ເພາະວ່າພຣະອົງເອງຮູ້ວ່າສິ່ງໃດຢູ່ໃນມະນຸດ.

໓

ມີຜູ້ຊາຍຄົນໜຶ່ງຈາກພວກຟາຣີຊາຍ ຊື່ນີໂກເດມັດ ເປັນຜູ້ປົກຄອງຂອງພວກຢິວ
ຄົນນີ້ໄດ້ມາຫາລາວໃນຕອນກາງຄືນ ແລະ ເວົ້າກັບລາວວ່າ, ຮັບບິ,
ພວກເຮົາຮູ້ວ່າທ່ານເປັນຄູສອນທີ່ມາຈາກພຣະເຈົ້າ,
ເພາະວ່າບໍ່ມີໃຜສາມາດເຮັດເຄື່ອງໝາຍເຫຼົ່ານີ້ທີ່ທ່ານເຮັດໄດ້, ຖ້າພຣະເຈົ້າບໍ່ຢູ່ກັບລາວ.
ພຣະເຢຊູຕອບແລະກ່າວກັບລາວວ່າ: ແທ້ຈິງແທ້ຈິງ, ຂ້ອຍເວົ້າກັບເຈົ້າວ່າ,
ຖ້າຜູ້ໃດບໍ່ເກີດຈາກເທິງ, ລາວບໍ່ສາມາດເຫັນອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້.
ນີໂກເດມັດເວົ້າຕໍ່ລາວວ່າ, ແນວໃດຄົນທີ່ເປັນຄົນແກ່ແລ້ວຈະສາມາດເກີດໄດ້?
ລາວບໍ່ສາມາດເຂົ້າໄປໃນທ້ອງຂອງແມ່ຂອງລາວຄັ້ງທີສອງແລ້ວເກີດອີກໄດ້ບໍ່?
ພຣະເຢຊູຕອບວ່າ: ແທ້ຈິງແທ້ຈິງ ເຮົາບອກເຈົ້າວ່າ
ຖ້າຜູ້ໃດບໍ່ໄດ້ເກີດຈາກນ້ຳແລະພຣະວິນຍານ ກໍບໍ່ສາມາດເຂົ້າໄປໃນອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້

ສິ່ງທີ່ເກີດມາຈາກເນື້ອຫນັງກໍ່ເປັນເນື້ອຫນັງ, ແລະສິ່ງທີ່ເກີດມາຈາກວິນຍານກໍ່ເປັນວິນຍານ.
ຢ່າປະຫລາດໃຈທີ່ຂ້ອຍເວົ້າກັບເຈົ້າວ່າ, ພວກເຈົ້າຈຳເປັນຕ້ອງເກີດໃໝ່ຈາກເທິງ.
ວິນຍານພັດໄປບ່ອນທີ່ມັນຕ້ອງການ, ແລະເຈົ້າໄດ້ຍິນສຽງຂອງມັນ,
ແຕ່ເຈົ້າບໍ່ຮູ້ວ່າມັນມາຈາກໃສ ແລະໄປໃສ; ຄົນທີ່ເກີດຈາກວິນຍານກໍ່ເປັນດັ່ງນັ້ນ.
ນິໂກເດມັດຕອບແລະເວົ້າກັບລາວວ່າ, ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ຈະເກີດຂຶ້ນໄດ້ແນວໃດ?
ພຣະເຢຊູຕອບແລະເວົ້າກັບລາວວ່າ, ເຈົ້າເປັນຄູສອນຂອງອິສະຣາເອນ
ແລະເຈົ້າບໍ່ຮູ້ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ບໍ? ແທ້ຈິງແທ້ຈິງ, ຂ້ອຍເວົ້າກັບເຈົ້າວ່າ ສິ່ງທີ່ພວກເຮົາຮູ້
ພວກເຮົາກໍ່ເວົ້າ, ແລະສິ່ງທີ່ພວກເຮົາໄດ້ເຫັນ ພວກເຮົາກໍ່ເປັນພະຍານ,
ແຕ່ພວກເຈົ້າບໍ່ຮັບການເປັນພະຍານຂອງພວກເຮົາ.
ຖ້າຂ້ອຍເວົ້າສິ່ງທີ່ຢູ່ໃນໂລກກັບເຈົ້າແລ້ວເຈົ້າຍັງບໍ່ເຊື່ອ,
ແລ້ວເຈົ້າຈະເຊື່ອແນວໃດຖ້າຂ້ອຍເວົ້າສິ່ງທີ່ຢູ່ໃນສະຫວັນກັບເຈົ້າ?
ແລະບໍ່ມີໃຜໄດ້ຂຶ້ນໄປສະຫວັນ ຖ້າບໍ່ແມ່ນຜູ້ທີ່ອອກຈາກສະຫວັນລົງມາ,
ຄົບຸດຂອງມະນຸດຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນສະຫວັນ. ແລະ ດັ່ງທີ່ໂມເຊຍົກງູຂຶ້ນໃນທະເລຊາຍ,
ດັ່ງນັ້ນມັນເປັນສິ່ງຈຳເປັນທີ່ບຸດຂອງມະນຸດຕ້ອງຖືກຍົກຂຶ້ນ,
ເພື່ອວ່າທຸກຄົນທີ່ເຊື່ອໃນພຣະອົງຈະບໍ່ພິນາດ ແຕ່ຈະມີຊີວິດນິລັນຕອນ
ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າຮັກໂລກຫຼາຍປານໃດ ຈຶ່ງໄດ້ປະທານບຸດອັນດຽວຂອງພຣະອົງ
ເພື່ອວ່າທຸກຄົນທີ່ເຊື່ອໃນພຣະອົງຈະບໍ່ພິນາດ ແຕ່ຈະມີຊີວິດນິລັນຕອນ
ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ສົ່ງພຣະບຸດຂອງພຣະອົງມາໃນໂລກເພື່ອຕັດສິນໂລກ,
ແຕ່ເພື່ອໃຫ້ໂລກໄດ້ຮັບຄວາມລອດໂດຍຜ່ານພຣະອົງ. ຜູ້ທີ່ເຊື່ອໃນພຣະອົງບໍ່ຖືກພິພາກສາ,
ແຕ່ຜູ້ທີ່ບໍ່ເຊື່ອໄດ້ຖືກພິພາກສາແລ້ວ,
ເພາະວ່າບໍ່ໄດ້ເຊື່ອໃນພຣະນາມຂອງພຣະບຸດອົງດຽວຂອງພຣະເຈົ້າ. ນີ້ແມ່ນການພິພາກສາ,
ເພາະວ່າແສງສະຫວ່າງໄດ້ມາສູ່ໂລກ, ແລະຜູ້ຄົນໄດ້ຮັກຄວາມມືດຫຼາຍກວ່າແສງສະຫວ່າງ,
ເພາະວ່າການງານຂອງເຂົາເຈົ້າເປັນຊົ່ວຮ້າຍ.

ເພາະວ່າທຸກຄົນທີ່ເຮັດການບໍ່ດີກຽດຊັງແສງສະຫວ່າງ ແລະບໍ່ມາຫາແສງສະຫວ່າງ
ເພື່ອວ່າການງານຂອງລາວຈະບໍ່ຖືກເປີດເຜີຍ
ແຕ່ຜູ້ທີ່ປະຕິບັດຄວາມຈິງມາສູ່ແສງສະຫວ່າງ, ເພື່ອວ່າວຽກງານຂອງລາວຈະຖືກເປີດເຜີຍ,
ເພາະວ່າມັນຖືກເຮັດໃນພຣະເຈົ້າ.

ຫຼັງຈາກສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ ພຣະເຢຊູກັບບັນດາສາວົກຂອງພຣະອົງໄດ້ເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນຢູເດຍ
ແລະພຣະອົງໄດ້ພັກຢູ່ທີ່ນັ້ນກັບເຂົາເຈົ້າ ແລະໃຫ້ບັບຕີສະມາ.

ຢອຫານກໍ່ໃຫ້ບັບຕີສະມາຢູ່ທີ່ໂອນອນ ໃກ້ກັບສາລິມ ເພາະວ່າມີນ້ຳຫຼາຍຢູ່ທີ່ນັ້ນ
ແລະປະຊາຊົນມາຮັບບັບຕີສະມາ ເພາະວ່າຢອນຍັງບໍ່ທັນຖືກໂຍນເຂົ້າຄຸກ. ດັ່ງນັ້ນ
ມັນຈຶ່ງເກີດມີການໂຕ້ຖຽງຂຶ້ນລະຫວ່າງສາວົກຂອງໂຢຮັນກັບຄົນຢິວຄົນໜຶ່ງກ່ຽວກັບການຊໍ
າລະບາບ. ແລະພວກເຂົາມາຫາໂຢຮັນ ແລະເວົ້າກັບລາວວ່າ, ຄູອາຈານ,
ຜູ້ທີ່ຢູ່ກັບເຈົ້າຟາກໂພ້ນແມ່ນ້ຳຈໍແດນ, ທີ່ເຈົ້າໄດ້ເປັນພະຍານໃຫ້, ເບິ່ງ,
ຜູ້ນັ້ນກໍາລັງໃຫ້ບັບຕີສະມາ ແລະທຸກຄົນກໍາລັງມາຫາລາວ. ໂຢຮັນຕອບແລະເວົ້າວ່າ,
ຄົນບໍ່ສາມາດຮັບຫຍັງໄດ້ເລີຍ, ຖ້າມັນບໍ່ໄດ້ຖືກໃຫ້ກັບລາວຈາກສະຫວັນ.

ພວກເຈົ້າເອງເປັນພະຍານໃຫ້ຂ້ອຍວ່າຂ້ອຍໄດ້ເວົ້າ, ຂ້ອຍບໍ່ແມ່ນພຣະຄຣິດ,
ແຕ່ຂ້ອຍຖືກສົ່ງມາກ່ອນໜ້າທ່ານນັ້ນ. ຄົນທີ່ມີເຈົ້າສາວແມ່ນເຈົ້າບ່າວ,
ແຕ່ເພື່ອນຂອງເຈົ້າບ່າວທີ່ຢືນຢູ່ແລະໄດ້ຍິນສຽງລາວ,
ກໍຍິນດີດ້ວຍຄວາມຍິນດີເພາະສຽງຂອງເຈົ້າບ່າວ. ດັ່ງນັ້ນ,
ຄວາມຍິນດີຂອງຂ້ອຍນີ້ໄດ້ສຳເລັດແລ້ວ. ນັ້ນຕ້ອງເພີ່ມຂຶ້ນ, ແຕ່ຂ້ານ້ອຍຕ້ອງຫຼຸດລົງ.
ຜູ້ທີ່ມາຈາກເບື້ອງເທິງນັ້ນຢູ່ເໜືອທຸກສິ່ງ.

ຜູ້ທີ່ມາຈາກແຜ່ນດິນໂລກກໍເປັນຂອງແຜ່ນດິນໂລກ ແລະເວົ້າກ່ຽວກັບແຜ່ນດິນໂລກ,
ຜູ້ທີ່ມາຈາກສະຫວັນນັ້ນຢູ່ເໜືອທຸກສິ່ງ. ແລະສິ່ງທີ່ລາວໄດ້ເຫັນແລະໄດ້ຍິນ,
ລາວກໍເປັນພະຍານເຖິງສິ່ງນັ້ນ, ແຕ່ບໍ່ມີໃຜຮັບການເປັນພະຍານຂອງລາວເລີຍ.

ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບຄໍາພະຍານຂອງພຣະອົງແລ້ວ ໄດ້ປະທັບຕາວ່າພຣະເຈົ້າເປັນຄວາມຈິງ.
ຜູ້ທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ສົ່ງມານັ້ນ ເວົ້າຄໍາຂອງພຣະເຈົ້າ,
ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ປະທານພຣະວິນຍານດ້ວຍການວັດແທກ. ພໍຮັກລູກຊາຍ ແລະ
ໄດ້ມອບທຸກສິ່ງໄວ້ໃນມືຂອງລາວ ຜູ້ທີ່ເຊື່ອໃນພຣະບຸດມີຊີວິດນິລັນຕອນ,
ແຕ່ຜູ້ທີ່ບໍ່ເຊື່ອຟັງພຣະບຸດຈະບໍ່ເຫັນຊີວິດ, ແຕ່ຄວາມພິໂລດຂອງພຣະເຈົ້າຈະຄົງຢູ່ເທິງລາວ.

໔

ດັ່ງນັ້ນ

ເມື່ອພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊາບວ່າພວກຟາຣີຊາຍໄດ້ຍິນວ່າພຣະເຢຊູເຮັດສາວົກແລະຈຸມນໍ້າໄດ້ຫຼາຍ
ຍກວ່າຢອຣັນ ເຖິງແມ່ນວ່າແທ້ຈິງພຣະເຢຊູຕົນເອງບໍ່ໄດ້ຊໍາລະບັບຕິສະມາ,
ແຕ່ພວກສາວົກຂອງພຣະອົງເທົ່ານັ້ນ. ທ່ານໄດ້ອອກຈາກແຂວງຢູເດຍ ແລະ
ໄດ້ໄປຍັງແຂວງກາລິລີ. ມັນເປັນສິ່ງຈໍາເປັນທີ່ລາວຕ້ອງຜ່ານໄປທາງຊາມາເລຍ. ດັ່ງນັ້ນ
ລາວຈຶ່ງມາເຖິງເມືອງໜຶ່ງຂອງສະມາເລຍທີ່ເອີ້ນວ່າຊີຄາ,
ໃກ້ກັບສະຖານທີ່ທີ່ຢາໂກບໄດ້ໃຫ້ແກ່ໂຢເຊັບລູກຊາຍຂອງລາວ,
ແລະຢູ່ທີ່ນັ້ນມີນໍ້າພຸຂອງຢາໂກບ. ດັ່ງນັ້ນພຣະເຢຊູຜູ້ເມື່ອຍລ້າຈາກການເດີນທາງ
ໄດ້ນ່ວງລົງຢູ່ນໍ້າພຸ, ເວລານັ້ນປະມານຊົ່ວໂມງຫົກ.
ຜູ້ຍິງຄົນໜຶ່ງມາຈາກສະມາເລຍເພື່ອຕັກນໍ້າ. ພຣະເຢຊູກໍ່ເວົ້າກັບນາງວ່າ, ໃຫ້ນໍ້າຂ້ອຍດື່ມເດີ.
ເພາະວ່າສາວົກຂອງພຣະອົງໄດ້ໄປເມືອງແລ້ວ ເພື່ອຊື້ອາຫານ.
ແມ່ຍິງຊາວສະມາເລຍຈຶ່ງກ່າວກັບພຣະອົງວ່າ,
ແນວໃດທ່ານເປັນຊາວຢິວຈຶ່ງຂໍນໍ້າດື່ມຈາກຂ້ານ້ອຍຜູ້ເປັນແມ່ຍິງຊາວສະມາເລຍ?
ເພາະວ່າຊາວຢິວບໍ່ຄົບຄ້າກັບຊາວສະມາເລຍ. ພຣະເຢຊູຕອບແລະກ່າວກັບນາງວ່າ,
ຖ້າເຈົ້າຮູ້ຈັກຂອງຂວັນຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະຮູ້ວ່າຜູ້ທີ່ກໍາລັງເວົ້າກັບເຈົ້າວ່າ ໃຫ້ນໍ້າຂ້ອຍດື່ມ

ແມ່ນໃຜ, ເຈົ້າຄົງຈະຂໍຈາກລາວ, ແລະລາວຄົງຈະໃຫ້ນ້ຳທີ່ມີຊີວິດແກ່ເຈົ້າ.

ແມ່ຍິງເວົ້າກັບພຣະອົງວ່າ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ທ່ານບໍ່ມີຖັງ ແລະບໍ່ເລິກ,
ແລ້ວທ່ານມີນ້ຳທີ່ມີຊີວິດມາຈາກໃສ? ບໍ່ແມ່ນທ່ານໃຫຍ່ກວ່າພໍ່ຂອງພວກເຮົາຢາໂກບບໍ່,
ຜູ້ທີ່ໃຫ້ບໍ່ນ້ຳນີ້ແກ່ພວກເຮົາ, ແລະຕົວລາວເອງກໍຕົ້ມຈາກມັນ, ແລະລູກຊາຍຂອງລາວ,
ແລະສັດລ້ຽງຂອງລາວ? ພຣະເຢຊູຕອບ ແລະ ເວົ້າກັບນາງວ່າ, ທຸກຄົນທີ່ຕົ້ມນ້ຳນີ້
ຈະກະຫາຍອີກ ຜູ້ໃດທີ່ຕົ້ມນ້ຳທີ່ຂ້ານ້ອຍຈະໃຫ້ແກ່ລາວ, ຈະບໍ່ຫົວນ້ຳອີກຕະຫຼອດໄປ,
ແຕ່ນ້ຳທີ່ຂ້ານ້ອຍຈະໃຫ້ແກ່ລາວນັ້ນ, ຈະກາຍເປັນບ່ອນນ້ຳພຸທີ່ໄຫຼຂຶ້ນໃນຕົວລາວ
ເຂົ້າສູ່ຊີວິດນິລັນຕອນ. ຜູ້ຍິງເວົ້າກັບລາວວ່າ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍໃຫ້ນ້ຳນີ້ແກ່ຂ້ານ້ອຍ,
ເພື່ອວ່າຂ້ານ້ອຍຈະບໍ່ຫົວນ້ຳ ແລະບໍ່ຕ້ອງມາຕັກນ້ຳທີ່ນີ້. ພຣະເຢຊູກ່າວກັບນາງວ່າ,
ໄປເອີ້ນຜົວຂອງເຈົ້າ ແລະ ກັບມາທີ່ນີ້. ແມ່ຍິງຕອບແລະເວົ້າວ່າ, ຂ້ອຍບໍ່ມີຜົວ.

ພຣະເຢຊູເວົ້າກັບນາງວ່າ, ເຈົ້າເວົ້າຕົວແລ້ວທີ່ວ່າຂ້ອຍບໍ່ມີຜົວ,
ເພາະວ່າເຈົ້າເຄີຍມີຜົວຫ້າຄົນແລ້ວ, ແລະດຽວນີ້ຜູ້ທີ່ເຈົ້າມີຢູ່ບໍ່ແມ່ນຜົວຂອງເຈົ້າ,
ນີ້ເຈົ້າໄດ້ເວົ້າຄວາມຈິງ. ຜູ້ຍິງເວົ້າກັບລາວວ່າ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ຂ້ານ້ອຍເຫັນວ່າທ່ານເປັນຜູ້ປະກາດພຣະວາຈາ.

ບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາໄດ້ນະມັດສະການຢູ່ເທິງພູເຂົານີ້,
ແລະພວກເຈົ້າກໍເວົ້າວ່າສະຖານທີ່ທີ່ຈຳເປັນຕ້ອງນະມັດສະການແມ່ນຢູ່ໃນເມືອງເຢຣູຊາເລັມ.

ພຣະເຢຊູກ່າວກັບນາງວ່າ, ແມ່ຍິງເອີຍ, ຈົ່ງເຊື່ອຂ້ອຍເຖິດ,
ເພາະວ່າຈະມາເຖິງຊົ່ວໂມງໜຶ່ງທີ່ພວກເຈົ້າຈະບໍ່ນະມັດສະການພຣະບິດາທັງຢູ່ເທິງພູເຂົານີ້
ແລະ ຢູ່ໃນເມືອງເຢຣູຊາເລັມ. ພວກເຈົ້ານະມັດສະການສິ່ງທີ່ພວກເຈົ້າບໍ່ຮູ້,
ພວກເຮົານະມັດສະການສິ່ງທີ່ພວກເຮົາຮູ້, ເພາະວ່າຄວາມລອດມາຈາກຊາວຢິວ.

ແຕ່ຊົ່ວໂມງກຳລັງມາເຖິງ, ແລະດຽວນີ້ກໍແມ່ນແລ້ວ,
ເມື່ອພວກຜູ້ນະມັດສະການທີ່ແທ້ຈິງຈະນະມັດສະການພຣະບິດາໃນວິນຍານແລະຄວາມຈິງ,
ເພາະວ່າພຣະບິດາຊອກຫາຜູ້ນະມັດສະການທີ່ເປັນແບບນັ້ນ. ພຣະເຈົ້າທຣິງເປັນວິນຍານ,

ແລະຜູ້ທີ່ນະມັດສະການພຣະອົງຕ້ອງນະມັດສະການດ້ວຍວິນຍານແລະຄວາມຈິງ.
ແມ່ຍິງເວົ້າໃຫ້ລາວວ່າ, ຂ້ານ້ອຍຮູ້ວ່າເມສີອາທິຖືກເອີ້ນວ່າຄຣິດຈະມາ, ເມື່ອທ່ານນັ້ນມາ,
ທ່ານຈະປະກາດທຸກສິ່ງໃຫ້ພວກເຮົາ. ພຣະເຢຊູກ່າວກັບນາງວ່າ,
ຂ້ານ້ອຍເອງແມ່ນຜູ້ທີ່ກຳລັງເວົ້າກັບເຈົ້າ. ແລະເມື່ອນັ້ນ ພວກສາວົກຂອງພຣະອົງກໍມາເຖິງ
ແລະພວກເຂົາປະຫລາດໃຈທີ່ພຣະອົງກຳລັງສົນທະນາກັບແມ່ຍິງຄົນໜຶ່ງ,
ແຕ່ບໍ່ມີຜູ້ໃດເວົ້າວ່າ ພຣະອົງຊອກຫາຫຍັງ ຫຼື ເປັນຫຍັງພຣະອົງຈຶ່ງສົນທະນາກັບນາງ?
ດັ່ງນັ້ນ ແມ່ຍິງໄດ້ປະໄວ້ໄຫວ້ຂອງນາງ ແລະ ໄປເຂົ້າໃນເມືອງ ແລະ ເວົ້າກັບຄົນເຫຼົ່ານັ້ນ
ມາເບິ່ງຜູ້ຊາຍທີ່ບອກຂ້ອຍທຸກສິ່ງທີ່ຂ້ອຍໄດ້ເຮັດ, ບໍ່ແມ່ນຫວະວ່ານີ້ແມ່ນພຣະຄຣິດບໍ່?
ດັ່ງນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງອອກຈາກເມືອງ ແລະ ກຳລັງມາຫາລາວ.

ໃນລະຫວ່າງນັ້ນ, ພວກສາວົກໄດ້ຖາມລາວວ່າ, ອາຈານ, ກະລຸນາກິນເຖິດ.
ແຕ່ທ່ານໄດ້ເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ, ຂ້ານ້ອຍມີອາຫານທີ່ຈະກິນ, ເຊິ່ງພວກເຈົ້າບໍ່ຮູ້. ດັ່ງນັ້ນ
ພວກສາວົກຈຶ່ງເວົ້າກັນວ່າ, ບໍ່ແມ່ນມີຜູ້ໃດນຳອາຫານມາໃຫ້ພຣະອົງກິນບໍ່?
ພຣະເຢຊູຕົວຮັດເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ
ອາຫານຂອງເຮົາແມ່ນການເຮັດຕາມນ້ຳພຣະທັຍຂອງພຣະອົງຜູ້ທີ່ໄດ້ສົ່ງເຮົາມາ ແລະ
ການເຮັດວຽກງານຂອງພຣະອົງໃຫ້ສຳເລັດ
ບໍ່ແມ່ນພວກເຈົ້າເວົ້າວ່າຍັງມີສີ່ເດືອນແລ້ວການເກັບກ່ຽວຈຶ່ງຈະມາບໍ່? ຈຶ່ງເບິ່ງເລີຍ,
ຂ້ອຍເວົ້າແກ່ພວກເຈົ້າ, ຈົ່ງຍົກຕາຂອງພວກເຈົ້າຂຶ້ນແລະເບິ່ງທີ່ງົນາ,
ເພາະວ່າມັນຂາວແລ້ວສຳລັບການເກັບກ່ຽວ. ແລະຄົນເກັບກ່ຽວກໍຮັບຄ່າຈ້າງ
ແລະເກັບກຳຜົນເຂົ້າໄປສູ່ຊີວິດນິລັນຕອນ,
ເພື່ອວ່າທັງຄົນຫວ່ານແລະຄົນເກັບກ່ຽວຈະໄດ້ຊື່ນຊົມຍິນດີພ້ອມກັນ. ເພາະວ່າໃນເລື່ອງນີ້
ຄຳເວົ້າແມ່ນແທ້ຈິງ ທີ່ວ່າຄົນໜຶ່ງແມ່ນຜູ້ຫວ່ານ ແລະອີກຄົນໜຶ່ງແມ່ນຜູ້ເກັບກ່ຽວ
ຂ້ອຍສົ່ງເຈົ້າໄປເກັບກ່ຽວສິ່ງທີ່ເຈົ້າບໍ່ໄດ້ອອກແຮງງານ, ຄົນອື່ນໄດ້ອອກແຮງງານ,

ແລະເຈົ້າໄດ້ເຂົ້າໄປໃນການອອກແຮງງານຂອງເຂົາເຈົ້າ. ແຕ່ຈາກເມືອງນັ້ນ,
ຊາວສະມາເລຍຫຼາຍຄົນໄດ້ເຊື່ອໃນພຣະອົງ ຍ້ອນຄຳເວົ້າຂອງແມ່ຍິງທີ່ເປັນພະຍານວ່າ
ພຣະອົງໄດ້ບອກຂ້ອຍທຸກສິ່ງທີ່ຂ້ອຍໄດ້ເຮັດ. ດັ່ງນັ້ນ ເມື່ອຊາວສະມາເລຍມາຫາພຣະອົງ,
ພວກເຂົາໄດ້ຂໍຮ້ອງໃຫ້ພຣະອົງຢູ່ກັບພວກເຂົາ, ແລະພຣະອົງໄດ້ຢູ່ທີ່ນັ້ນສອງມື້. ແລະ
ຄົນຫຼາຍກວ່າເກົ່າອີກໄດ້ເຊື່ອຍ້ອນຄຳເວົ້າຂອງພຣະອົງ ແລະເຂົາເຈົ້າກຳລັງເວົ້າກັບຜູ້ຍິງວ່າ:
ພວກເຮົາບໍ່ເຊື່ອອີກຕໍ່ໄປຍ້ອນການເວົ້າຂອງເຈົ້າ, ເພາະວ່າພວກເຮົາເອງໄດ້ຍິນແລ້ວ,
ແລະພວກເຮົາຮູ້ວ່ານີ້ແມ່ນພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດຂອງໂລກແທ້ໆ, ຄືພຣະຄຣິດ.

ຫຼັງຈາກສອງມື້ແລ້ວ ພຣະອົງໄດ້ອອກຈາກທີ່ນັ້ນ ແລະ ໄດ້ໄປຍັງແຂວງກາລິລີ
ເພາະວ່າພຣະເຢຊູເອງໄດ້ເປັນພະຍານວ່າ
ຜູ້ປະກາດພຣະວາຈາບໍ່ມີກຽດສັກສີໃນບ້ານເກີດເມືອງນອນຂອງຕົນເອງ. ດັ່ງນັ້ນ
ເມື່ອພຣະອົງມາເຖິງກາລິລາຍາ ຊາວກາລິລາຍາກໍໄດ້ຕ້ອນຮັບພຣະອົງ
ເພາະພວກເຂົາໄດ້ເຫັນທຸກສິ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ເຮັດໃນເຢຣູຊາເລັມໃນງານບຸນ
ແລະພວກເຂົາເອງກໍໄດ້ໄປງານບຸນນັ້ນ

ດັ່ງນັ້ນ ພຣະເຢຊູຈຶ່ງມາເຖິງການາແຂວງກາລິລີອີກເທື່ອໜຶ່ງ
ບ່ອນທີ່ພຣະອົງໄດ້ເຮັດນ້ຳໃຫ້ກາຍເປັນເຫຼົ້າອະງຸ່ນ ແລະມີເຈົ້າໜ້າທີ່ລາຊະວົງຄົນໜຶ່ງ
ຊຶ່ງລູກຊາຍຂອງລາວເຈັບປ່ວຍຢູ່ໃນເມືອງກາເປີນາອຸມ
ເມື່ອຄົນນີ້ໄດ້ຍິນວ່າພຣະເຢຊູມາເຖິງຈາກແຂວງຢູເດຍເຂົ້າໄປໃນແຂວງກາລິລີ,
ລາວຈຶ່ງໄປຫາພຣະອົງແລະຂໍຮ້ອງພຣະອົງໃຫ້ລົງມາປິ່ນປົວລູກຊາຍຂອງລາວ,
ເພາະວ່າລູກຊາຍຂອງລາວກຳລັງຈະຕາຍ. ພຣະເຢຊູຈຶ່ງກ່າວຕໍ່ລາວວ່າ
ຖ້າທ່ານທັງຫຼາຍບໍ່ເຫັນເຄື່ອງໝາຍແລະສິ່ງມະຫັດສະຈັນ ທ່ານທັງຫຼາຍກໍຈະບໍ່ເຊື່ອເລີຍ
ເຈົ້າໜ້າທີ່ຫລວງເວົ້າຕໍ່ພຣະອົງວ່າ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,

ກະລຸນາລົງມາກ່ອນທີ່ລູກຂອງຂ້ານ້ອຍຈະຕາຍ. ພຣະເຢຊູກ່າວກັບເຂົາວ່າ ໄປເລີຍ, ລູກຊາຍຂອງເຈົ້າມີຊີວິດຢູ່. ແລະຊາຍຄົນນັ້ນກໍເຊື່ອຄຳທີ່ພຣະເຢຊູກ່າວກັບເຂົາ, ແລະລາວກໍໄປ. ແລ້ວ ແຕ່ ຂະນະທີ່ລາວກຳລັງລົງມາ, ພວກທາດຂອງລາວໄດ້ພົບລາວ ແລະ ລາຍງານເວົ້າວ່າ ຄົນໃຊ້ຂອງເຈົ້າມີຊີວິດຢູ່.

ລາວຈຶ່ງຖາມພວກເຂົາກ່ຽວກັບຊົ່ວໂມງທີ່ລູກຂອງລາວຕີຂຶ້ນ. ແລະພວກເຂົາບອກລາວວ່າ ມີວານນີ້ເວລາຊົ່ວໂມງທີເຈັດ ໄຂ້ໄດ້ປ່ອຍລູກຂອງລາວ. ດັ່ງນັ້ນ ພໍຈົ່ງຮູ້ວ່າ ໃນຊົ່ວໂມງນັ້ນ ທີ່ພຣະເຢຊູເວົ້າກັບລາວວ່າ ລູກຊາຍຂອງເຈົ້າມີຊີວິດ, ແລະລາວເອງກັບຄອບຄົວທັງໝົດຂອງລາວກໍເຊື່ອແລ້ວ. ນີ້ແມ່ນເຄື່ອງໝາຍທີສອງທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ເຮັດອີກເທື່ອໜຶ່ງ ເມື່ອພຣະອົງມາຈາກແຂວງຢູເດຍເຂົ້າໄປຍັງແຂວງກາລິລີ.

໕

ຫຼັງຈາກເຫດການເຫຼົ່ານີ້ແລ້ວ, ມີງານບຸນຂອງຊາວຢິວ, ແລະພຣະເຢຊູໄດ້ເດີນທາງຂຶ້ນໄປເມືອງເຢຣູຊາເລັມ. ແຕ່ໃນນະຄອນເຢຣູຊາເລັມມີສະລອຍນ້ຳແກະແຫ່ງໜຶ່ງ, ທີ່ເອີ້ນໃນພາສາຮີບຣູວ່າເບເທັສຕາ, ມີຫ້າເສົາຮ່ວງ. ໃນເຮືອນເຫຼົ່ານີ້ມີຝູງຊົນຈຳນວນຫຼາຍຂອງຄົນເຈັບປ່ວຍນອນຢູ່, ຄົນຕາບອດ, ຄົນງ່ອຍ, ຄົນທີ່ແຫ້ງເໝືອດ, ກຳລັງລໍຖ້າການເຄື່ອນໄຫວຂອງນ້ຳ. ເພາະວ່າທູດສະຫວັນລົງມາຕາມເວລາໃນບໍ່ນ້ຳ ແລະນ້ຳກໍຖືກກວນ, ດັ່ງນັ້ນຄົນທຳອິດທີ່ເຂົ້າໄປຫຼັງຈາກນ້ຳຖືກກວນກໍກາຍເປັນຄົນມີສຸຂະພາບດີຈາກໂຮກໃດກໍຕາມທີ່ເຂົາເປັນຢູ່. ມີຊາຍຄົນໜຶ່ງຢູ່ທີ່ນັ້ນທີ່ເປັນພະຍາດມາສາມສິບແປດປີແລ້ວ ພຣະເຢຊູເຫັນຄົນນັ້ນນອນຢູ່, ແລະຮູ້ວ່າລາວມີເວລາຫຼາຍແລ້ວ, ຈຶ່ງເວົ້າກັບລາວວ່າ, ເຈົ້າຕ້ອງການກາຍເປັນຄົນສຸຂະພາບດີບໍ? ຄົນເຈັບຕອບລາວວ່າ, ເຈົ້ານາຍ,

ຂ້ອຍບໍ່ມີຄົນເພື່ອວ່າເມື່ອນ້ຳຖືກກວນ, ລາວຈະໂຍນຂ້ອຍເຂົ້າໄປໃນສະລ້າ,
ແຕ່ໃນເວລາທີ່ຂ້ອຍມາ, ຄົນອື່ນລົງໄປກ່ອນຂ້ອຍ. ພຣະເຢຊູກ່າວກັບເຂົາວ່າ, ລຸກຂຶ້ນ,
ຍົກເສື້ອນອນຂອງເຈົ້າແລ້ວຍ່າງໄປ. ແລະຊາຍຄົນນັ້ນກໍ່ມີສຸຂະພາບດີທັນທີ,
ແລະລາວໄດ້ຍົກເສື້ອຂອງລາວແລ້ວຍ່າງໄປ. ແຕ່ວ່າວັນນັ້ນແມ່ນວັນສັບບາໂຕ. ດັ່ງນັ້ນ
ພວກຊາວຢິວຈຶ່ງເວົ້າກັບຄົນທີ່ໄດ້ຮັບການປິ່ນປົວແລ້ວວ່າ, ມັນແມ່ນວັນສະບາໂຕ,
ເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ຍົກແຜ່ນນອນ. ທ່ານຕອບພວກເຂົາວ່າ,
ຜູ້ທີ່ເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍມີສຸຂະພາບດີນັ້ນ, ທ່ານໄດ້ເວົ້າກັບຂ້ອຍວ່າ,
ຈົ່ງຍົກແຜ່ນນອນຂອງເຈົ້າຂຶ້ນແລະຍ່າງໄປ. ດັ່ງນັ້ນພວກເຂົາຈຶ່ງຖາມລາວວ່າ,
ຜູ້ໃດແມ່ນຄົນທີ່ບອກເຈົ້າໃຫ້ຍົກເອົາເສື້ອຂອງເຈົ້າແລະຍ່າງ?
ແຕ່ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບການປິ່ນປົວບໍ່ຮູ້ວ່າຜູ້ໃດເປັນ, ຍ້ອນວ່າພຣະເຢຊູໄດ້ຫຼົບໜີໄປ
ເພາະມີຝູງຊົນຢູ່ໃນສະຖານທີ່ນັ້ນ. ຫຼັງຈາກນັ້ນ ພຣະເຢຊູໄດ້ພົບລາວຢູ່ໃນວັດ ແລະ
ກໍ່ເວົ້າກັບລາວວ່າ ເບິ່ງ ເຈົ້າໄດ້ກາຍເປັນຄົນມີສຸຂະພາບດີແລ້ວ, ຢ່າເຮັດບາບອີກຕໍ່ໄປ,
ເພື່ອວ່າບໍ່ໃຫ້ມີສິ່ງທີ່ຮ້າຍແຮງກວ່າເກີດຂຶ້ນກັບເຈົ້າ.
ຊາຍຄົນນັ້ນໄດ້ໄປແລະລາຍງານໃຫ້ພວກຢິວຮູ້ວ່າພຣະເຢຊູເປັນຜູ້ທີ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ລາວມີສຸຂະພາບດີ

ແລະເພາະເຫດນີ້ ພວກຊາວຢິວຈຶ່ງໄດ້ຂັບໄລ່ພຣະເຢຊູ
ແລະພະຍາຍາມຊອກຫາທາງຂ້າພຣະອົງ
ເພາະວ່າພຣະອົງໄດ້ເຮັດສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ໃນວັນສະບາໂຕ. ແຕ່ພະເຢຊູຕອບພວກເຂົາວ່າ,
ພໍ່ຂອງຂ້ອຍເຮັດວຽກຈົນເຖິງຕອນນີ້, ແລະຂ້ອຍກໍ່ເຮັດວຽກ. ເພາະເຫດນີ້,
ພວກຢິວຈຶ່ງພະຍາຍາມຊອກຫາລາວເພື່ອຂ້າຫຼາຍຂຶ້ນ,
ເພາະວ່າລາວບໍ່ພຽງແຕ່ລະເມີດວັນສະບາໂຕເທົ່ານັ້ນ,
ແຕ່ຍັງກ່າວວ່າພຣະເຈົ້າເປັນພໍ່ຂອງຕົນເອງ, ເຮັດໃຫ້ຕົນເອງເທົ່າທຽມກັບພຣະເຈົ້າ.

ພຣະເຢຊູຈຶ່ງຕອບແລະກ່າວກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ: ແທ້ຈິງແທ້ຈິງ ເຮົາບອກພວກເຈົ້າວ່າ
ພຣະບຸດບໍ່ສາມາດເຮັດຫຍັງດ້ວຍຕົນເອງໄດ້ເລີຍ ຖ້າບໍ່ໄດ້ເຫັນພຣະບິດາເຮັດ
ເພາະວ່າສິ່ງໃດທີ່ພຣະອົງນັ້ນເຮັດ ສິ່ງເຫຼົ່ານັ້ນພຣະບຸດກໍ່ເຮັດຄືກັນ. ເພາະວ່າພໍ່ຮັກລູກຊາຍ
ແລະ ສະແດງທຸກສິ່ງທີ່ລາວເອງເຮັດໃຫ້ລາວເຫັນ, ແລະ
ຈະສະແດງວຽກງານທີ່ໃຫຍ່ກວ່ານີ້ໃຫ້ລາວເຫັນ, ເພື່ອວ່າພວກເຈົ້າຈະປະຫລາດໃຈ.
ເພາະວ່າຄືກັນກັບທີ່ພໍ່ຍົກຄົນຕາຍຂຶ້ນແລະໃຫ້ຊີວິດ,
ດັ່ງນັ້ນລູກຊາຍກໍ່ໃຫ້ຊີວິດແກ່ຜູ້ທີ່ທ່ານຕ້ອງການ. ເພາະວ່າພໍ່ບໍ່ໄດ້ຕັດສິນໃຜເລີຍ,
ແຕ່ໄດ້ມອບການຕັດສິນທັງໝົດໃຫ້ແກ່ລູກຊາຍ
ເພື່ອວ່າທຸກຄົນຈະເຄົາລົບພຣະບຸດເຊັ່ນດຽວກັບທີ່ເຂົາເຈົ້າເຄົາລົບພຣະບິດາ.
ຜູ້ທີ່ບໍ່ເຄົາລົບພຣະບຸດກໍ່ບໍ່ໄດ້ເຄົາລົບພຣະບິດາຜູ້ທີ່ໄດ້ສົ່ງພຣະອົງມາ. ແທ້ຈິງແລ້ວ
ແທ້ຈິງແລ້ວ ຂ້ອຍເວົ້າກັບເຈົ້າທັງຫຼາຍວ່າ ຜູ້ທີ່ໄດ້ຍິນຄໍາຂອງຂ້ອຍ
ແລະເຊື່ອໃນຜູ້ທີ່ສົ່ງຂ້ອຍມານັ້ນ ມີຊີວິດນິລັນດອນ ແລະບໍ່ຕ້ອງເຂົ້າສູ່ການພິພາກສາ
ແຕ່ໄດ້ຜ່ານຈາກຄວາມຕາຍເຂົ້າສູ່ຊີວິດແລ້ວ ແທ້ຈິງແທ້ຈິງ, ຂ້ອຍເວົ້າກັບເຈົ້າວ່າ
ຊົ່ວໂມງນັ້ນກໍາລັງມາເຖິງ, ແລະດຽວນີ້ກໍ່ແມ່ນແລ້ວ,
ເມື່ອຄົນຕາຍຈະໄດ້ຍິນສຽງຂອງພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະຜູ້ທີ່ໄດ້ຍິນແລ້ວຈະມີຊີວິດ.
ເພາະວ່າຄືກັນກັບພໍ່ມີຊີວິດຢູ່ໃນຕົນເອງ,
ດັ່ງນັ້ນພໍ່ໄດ້ໃຫ້ລູກຊາຍມີຊີວິດຢູ່ໃນຕົນເອງເຊັ່ນກັນ.
ແລະພຣະອົງໄດ້ປະທານສິດອໍານາດແກ່ລາວ ແລະໃຫ້ເຮັດການພິພາກສາ,
ເພາະວ່າລາວເປັນບຸດມະນຸດ. ຢ່າປະຫລາດໃຈກັບເລື່ອງນີ້,
ເພາະວ່າຊົ່ວໂມງໜຶ່ງກໍາລັງຈະມາເຖິງທີ່ທຸກຄົນທີ່ຢູ່ໃນອຸໂມງຈະໄດ້ຍິນສຽງຂອງພຣະອົງ,
ແລະ ຜູ້ທີ່ໄດ້ເຮັດສິ່ງດີຈະອອກມາເຂົ້າສູ່ການຟື້ນຄືນຊີວິດແຫ່ງຊີວິດ,
ແຕ່ຜູ້ທີ່ໄດ້ເຮັດສິ່ງບໍ່ມີຄ່າຈະເຂົ້າສູ່ການຟື້ນຄືນຊີວິດແຫ່ງການພິພາກສາ.

ຂ້ານ້ອຍບໍ່ສາມາດເຮັດຫຍັງໄດ້ດ້ວຍຕົວເອງ. ດັ່ງທີ່ຂ້ານ້ອຍໄດ້ຍິນ, ຂ້ານ້ອຍກໍຕັດສິນ,
ແລະການຕັດສິນຂອງຂ້ານ້ອຍກໍຍຸດຕິທຳ,
ເພາະວ່າຂ້ານ້ອຍບໍ່ໄດ້ຊອກຫາຄວາມປະສົງຂອງຕົວເອງ,
ແຕ່ຊອກຫາຄວາມປະສົງຂອງພໍ່ຜູ້ທີ່ໄດ້ສົ່ງຂ້ານ້ອຍມາ.
ຖ້າຂ້ອຍເປັນພະຍານກ່ຽວກັບຕົວຂ້ອຍເອງ, ການເປັນພະຍານຂອງຂ້ອຍກໍບໍ່ຈິງ.
ມີອີກຄົນໜຶ່ງທີ່ເປັນພະຍານກ່ຽວກັບຂ້ອຍ,
ແລະຂ້ອຍຮູ້ວ່າການເປັນພະຍານທີ່ລາວເປັນພະຍານກ່ຽວກັບຂ້ອຍນັ້ນເປັນຄວາມຈິງ.
ທ່ານທັງຫຼາຍໄດ້ສົ່ງຄົນໄປຫາຢອຫານ, ແລະລາວໄດ້ເປັນພະຍານເຖິງຄວາມຈິງ,
ແຕ່ຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ຮັບເອົາການພະຍານຈາກມະນຸດ,
ແຕ່ຂ້ອຍເວົ້າສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ເພື່ອວ່າພວກເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບຄວາມລອດ.
ນັ້ນແມ່ນໂຄມໄຟທີ່ກຳລັງເຜົາໄຫມ້ແລະສ່ອງແສງ,
ເຈົ້າທັງຫຼາຍແຕ່ໄດ້ຢາກຊິ້ນຊົມຍິນດີຊົ່ວຄາວໃນແສງສະຫວ່າງຂອງລາວ.
ແຕ່ຂ້ອຍມີການພະຍານທີ່ໃຫຍ່ກວ່າຂອງຢອຫັນ,
ເພາະວ່າວຽກງານທີ່ພໍ່ໄດ້ມອບໃຫ້ແກ່ຂ້ອຍເພື່ອໃຫ້ສຳເລັດມັນ,
ວຽກງານເຫຼົ່ານັ້ນທີ່ຂ້ອຍກຳລັງເຮັດຢູ່, ເປັນພະຍານກ່ຽວກັບຂ້ອຍວ່າພໍ່ໄດ້ສົ່ງຂ້ອຍມາ.
ແລະພໍ່ທີ່ໄດ້ສົ່ງຂ້ອຍມານັ້ນ, ພຣະອົງເອງໄດ້ເປັນພະຍານກ່ຽວກັບຂ້ອຍ.
ທ່ານທັງຫຼາຍບໍ່ເຄີຍໄດ້ຍິນສຽງຂອງພຣະອົງ ແລະບໍ່ເຄີຍໄດ້ເຫັນຮູບຮ່າງຂອງພຣະອົງ,
ແລະທ່ານບໍ່ມີຄຳຂອງພຣະອົງຄົງຢູ່ໃນທ່ານ, ເພາະວ່າທ່ານບໍ່ເຊື່ອຜູ້ທີ່ພຣະອົງມັນໄດ້ສົ່ງມາ.
ພວກເຈົ້າຄົ້ນຄວ້າພຣະຄຳພີ, ເພາະວ່າພວກເຈົ້າຄິດວ່າໃນພຣະຄຳພີນັ້ນມີຊີວິດນິລັນດອນ,
ແລະພຣະຄຳພີເຫຼົ່ານັ້ນແມ່ນທີ່ເປັນພະຍານກ່ຽວກັບຂ້ານ້ອຍ,
ແລະທ່ານບໍ່ຕ້ອງການມາຫາຂ້ອຍ ເພື່ອວ່າທ່ານຈະມີຊີວິດ.
ຂ້ອຍບໍ່ຮັບຄວາມສະຫງ່າງາມຈາກມະນຸດ ແຕ່ຂ້ອຍຮູ້ຈັກເຈົ້າວ່າ
ເຈົ້າບໍ່ມີຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າຢູ່ໃນຕົວເອງ. ຂ້ອຍໄດ້ມາໃນນາມຂອງພໍ່ຂອງຂ້ອຍ

ແລະທ່ານທັງຫລາຍບໍ່ຮັບຂ້ອຍ, ຖ້າຄົນອື່ນມາໃນນາມຂອງຕົນເອງ,
ທ່ານທັງຫລາຍຈະຮັບຄົນນັ້ນ. ແນວໃດທ່ານຈຶ່ງສາມາດເຊື່ອໄດ້,
ໃນເມື່ອທ່ານຮັບກຽດຈາກກັນແລະກັນ, ແລະບໍ່ຊອກຫາກຽດທີ່ມາຈາກພຣະເຈົ້າຜູ້ດຽວ?
ຢ່າຄິດວ່າຂ້ານ້ອຍຈະກ່າວຫາທ່ານຕໍ່ພຣະບິດາ, ຜູ້ທີ່ກ່າວຫາທ່ານແມ່ນໂມເຊ,
ຜູ້ທີ່ທ່ານໄດ້ວາງໃຈໄວ້. ຖ້າທ່ານເຊື່ອໂມເຊແລ້ວ, ທ່ານກໍຈະເຊື່ອຂ້ອຍ,
ເພາະວ່າຜູ້ນັ້ນໄດ້ຂຽນກ່ຽວກັບຂ້ອຍ. ແຕ່ຖ້າທ່ານບໍ່ເຊື່ອຂໍ້ຂຽນຂອງຜູ້ນັ້ນ,
ທ່ານຈະເຊື່ອຄຳເວົ້າຂອງຂ້ອຍໄດ້ແນວໃດ?

ຝ

ຫຼັງຈາກສິ່ງເຫຼົ່ານີ້, ພຣະເຢຊູໄດ້ໄປຂ້າມທະເລກາລິລີ ຄືທະເລທິເບຣີອັດ ແລະ
ຝູງຊົນຫຼາຍກຳລັງຕິດຕາມພະອົງ,
ເພາະວ່າເຂົາເຈົ້າເຫັນເຄື່ອງໝາຍຕ່າງໆທີ່ພະອົງເຮັດກັບຄົນເຈັບ. ພຣະເຢຊູໄດ້ຂຶ້ນໄປເທິງພູ
ແລະພຣະອົງນັ່ງຢູ່ທີ່ນັ້ນກັບບັນດາສາວົກຂອງພຣະອົງ
ແຕ່ເທດສະການປັດສະຄາຂອງຊາວຢວດໄດ້ໃກ້ເຂົ້າມາແລ້ວ ດັ່ງນັ້ນ ພຣະເຢຊູຈຶ່ງຍົກຕາຂຶ້ນ
ແລະ ເມື່ອທອດພຣະເນດເຫັນວ່າມີຝູງຊົນຈຳນວນຫຼາຍກຳລັງມາຫາພຣະອົງ,
ພຣະອົງຈຶ່ງກ່າວກັບຟີລິບວ່າ, ພວກເຮົາຈະຊື້ເຂົ້າຈີ່ຈາກໃສເພື່ອໃຫ້ຄົນເຫຼົ່ານີ້ກິນ?
ແຕ່ພຣະອົງກ່າວສິ່ງນີ້ເພື່ອທົດສອບລາວ,
ເພາະວ່າພຣະອົງເອງຮູ້ວ່າພຣະອົງກຳລັງຈະເຮັດຫຍັງ. ຟີລິບຕອບລາວວ່າ,
ເຂົ້າຈີ່ສອງຮ້ອຍເດນາຣີກໍບໍ່ພຽງພໍສຳລັບພວກເຂົາ, ເພື່ອໃຫ້ແຕ່ລະຄົນໄດ້ຮັບເລັກນ້ອຍ.
ອັນດຣູ ອ້າຍນ້ອງຂອງຊີໂມນ ເປໂຕຣ ເຊິ່ງເປັນຫນຶ່ງໃນບັນດາສາວົກຂອງພຣະອົງ
ໄດ້ກ່າວກັບພຣະອົງວ່າ, ມີເດັກນ້ອຍຄົນໜຶ່ງຢູ່ນີ້, ຜູ້ທີ່ມີເຂົ້າຈີ່ເຈົ້າຫ້າກ້ອນ ແລະ ປາສອງໂຕ,
ແຕ່ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ຈະເປັນຫຍັງສຳລັບຄົນຫຼາຍຄົນ? ພຣະເຢຊູກ່າວວ່າ, ໃຫ້ຄົນເຫຼົ່ານັ້ນນັ່ງລົງ.

ມີຫຍ້າຫຼາຍຢູ່ໃນບ່ອນນັ້ນ. ດັ່ງນັ້ນ ຜູ້ຊາຍເຫຼົ່ານັ້ນຈຶ່ງນັ່ງລົງ, ມີຈຳນວນປະມານຫ້າພັນຄົນ.
ພຣະເຢຊູເຂົ້າເຂົ້າຈີ່ແລ້ວຂອບພຣະຄຸນ, ແລະແຈກຈ່າຍໃຫ້ແກ່ບັນດາສາວົກ,
ແລະບັນດາສາວົກກໍ່ແຈກຈ່າຍໃຫ້ແກ່ຄົນທີ່ນັ່ງຢູ່, ແລະປາກໍ່ເຊັນກັນ,
ໃຫ້ເທົ່າທີ່ເຂົາເຈົ້າຕ້ອງການ. ເມື່ອເຂົາເຈົ້າອົມແລ້ວ,
ພຣະອົງຈຶ່ງກ່າວກັບບັນດາສາວົກຂອງພຣະອົງວ່າ, ຈົ່ງເກັບກຳເສດອາຫານທີ່ເຫຼືອໄວ້,
ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ມີສິ່ງໃດສູນເສຍ. ດັ່ງນັ້ນ
ພວກເຂົາຈຶ່ງເກັບກຳແລ້ວເຕັມສິບສອງກະຕ່າດ້ວຍເສດເຫຼືອຈາກເຂົ້າຈີ່ເຂົ້າບາເລຫ້າກ້ອນທີ່ເ
ຫຼືອຈາກຜູ້ທີ່ກິນແລ້ວ. ດັ່ງນັ້ນ ພວກຄົນທີ່ໄດ້ເຫັນເຄື່ອງໝາຍທີ່ພຣະເຢຊູເຮັດນັ້ນ ກໍ່ເວົ້າວ່າ
ນີ້ແມ່ນຜູ້ປະກາດພຣະທຳທີ່ກຳລັງມາສູ່ໂລກແທ້ໆ
ພຣະເຢຊູຮູ້ວ່າພວກເຂົາກຳລັງຈະມາຈັບພຣະອົງເພື່ອເຮັດໃຫ້ພຣະອົງເປັນກະສັດ,
ພຣະອົງຈຶ່ງຖອນຕົວໄປຫາພູຜູ້ດຽວອີກຄັ້ງ.

ເມື່ອຕອນແລງມາເຖິງ, ພວກສາວົກຂອງພຣະອົງໄດ້ລົງໄປຫາທະເລ.
ແລະພວກເຂົາໄດ້ຂຶ້ນເຮືອ ແລ້ວກຳລັງຂ້າມທະເລໄປຄາເປີນາອຸມ. ຄວາມມືດໄດ້ມາເຖິງແລ້ວ
ແລະພຣະເຢຊູຍັງບໍ່ທັນໄດ້ມາຫາພວກເຂົາ. ທະເລຖືກກະຕຸ້ນຂຶ້ນໂດຍລົມແຮງທີ່ພັດມາ.
ເມື່ອພາຍເຮືອໄປໄດ້ປະມານຊາວຫ້າຫຼືສາມສິບສະຕາດຽນແລ້ວ, ເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຫັນພຣະເຢຊູ
ກຳລັງຍ່າງຢູ່ເທິງທະເລ ແລະກຳລັງເຂົ້າມາໃກ້ເຮືອ, ແລະເຂົາເຈົ້າກໍ່ຢ້ານກົວ.
ແຕ່ພຣະອົງກໍ່ຕົວະກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ, ເປັນເຮົາເອງ, ຢ່າຢ້ານກົວເລີຍ. ດັ່ງນັ້ນ
ພວກເຂົາເຈົ້າຕ້ອງການຮັບລາວເຂົ້າໄປໃນເຮືອ,
ແລະທັນທີນັ້ນເຮືອກໍ່ມາຮອດແຜ່ນດິນທີ່ພວກເຂົາເຈົ້າກຳລັງໄປ.

ໃນວັນຕໍ່ມາ ຝູງຊົນທີ່ຢືນຢູ່ຟາກຂ້າງຂອງທະເລໄດ້ເຫັນວ່າບໍ່ມີເຮືອນ້ອຍລຳອື່ນຢູ່ທີ່ນັ້ນ
ນອກຈາກລຳນັ້ນທີ່ພວກສາວົກຂອງພຣະອົງໄດ້ຂຶ້ນໄປ

ແລະວ່າພຣະເຢຊູບໍ່ໄດ້ເຂົ້າໄປໃນເຮືອນ້ອຍພ້ອມກັບພວກສາວົກຂອງພຣະອົງ
ແຕ່ພວກສາວົກຂອງພຣະອົງໄດ້ໄປຄົນດຽວ ແຕ່ມີເຮືອນ້ອຍໆມາຈາກທິເບຣຽດ
ໃກ້ກັບສະຖານທີ່ບ່ອນທີ່ເຂົາເຈົ້າກິນເຂົ້າຈີ່ ຫຼັງຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຂອບພຣະຄຸນ ດັ່ງນັ້ນ
ເມື່ອຝູງຊົນເຫັນວ່າພຣະເຢຊູບໍ່ຢູ່ທີ່ນັ້ນ ແລະ ບໍ່ມີສາວົກຂອງພຣະອົງຢູ່ດ້ວຍ,
ພວກເຂົາກໍ່ຂຶ້ນເຮືອ ແລະ ມາຍັງເມືອງຄາເປີນາອຸມເພື່ອຊອກຫາພຣະເຢຊູ. ແລະ
ເມື່ອພົບລາວຢູ່ອີກຟາກໜຶ່ງຂອງທະເລ, ເຂົາເຈົ້າຈຶ່ງຖາມລາວວ່າ, ອາຈານ,
ທ່ານມາຮອດທີ່ນີ້ເມື່ອໃດ? ພຣະເຢຊູຕອບເຂົາເຈົ້າວ່າ: ແທ້ຈິງແທ້ຈິງ ເຮົາບອກພວກເຈົ້າວ່າ
ພວກເຈົ້າຊອກຫາເຮົາ ບໍ່ແມ່ນເພາະພວກເຈົ້າເຫັນເຄື່ອງໝາຍ
ແຕ່ເພາະວ່າພວກເຈົ້າໄດ້ກິນເຂົ້າຈີ່ແລ້ວອີ່ມ.
ຈຶ່ງເຮັດວຽກບໍ່ແມ່ນເພື່ອອາຫານທີ່ກຳລັງຖືກທຳລາຍ,
ແຕ່ເພື່ອອາຫານທີ່ຄົງຢູ່ຕະຫຼອດໄປສູ່ຊີວິດນິລັນຕອນ, ເຊິ່ງບຸດຂອງມະນຸດຈະໃຫ້ແກ່ທ່ານ,
ເພາະວ່າພຣະບິດາຄືພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທັບຕາທ່ານນີ້ແລ້ວ. ພວກເຂົາຈຶ່ງເວົ້າຕໍ່ພຣະອົງວ່າ,
ພວກເຮົາຈະຕ້ອງເຮັດຫຍັງເພື່ອເຮັດວຽກງານຂອງພຣະເຈົ້າ?
ພຣະເຢຊູຕອບແລະກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ, ນີ້ແມ່ນວຽກງານຂອງພຣະເຈົ້າ,
ເພື່ອວ່າທ່ານທັງຫຼາຍຈະເຊື່ອໃນພຣະອົງຜູ້ທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ສົ່ງມາ.

ດັ່ງນັ້ນ ເຂົາເຈົ້າຈຶ່ງເວົ້າກັບພຣະອົງວ່າ, ແລ້ວພຣະອົງເຮັດເຄື່ອງໝາຍຫຍັງ
ເພື່ອໃຫ້ພວກເຮົາເຫັນແລະເຊື່ອພຣະອົງ? ພຣະອົງກຳລັງເຮັດວຽກຫຍັງ?
ບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາໄດ້ກິນອາຫານມັນນາໃນຖິ່ນກັນດານ, ດັ່ງທີ່ຂຽນໄວ້ວ່າ,
ພຣະອົງໄດ້ປະທານເຂົ້າຈີ່ຈາກສະຫວັນໃຫ້ພວກເຂົາກິນ.
ພຣະເຢຊູຈຶ່ງກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ: ເຮົາບອກຄວາມຈິງກັບພວກເຈົ້າວ່າ,
ບໍ່ແມ່ນໂມເຊໄດ້ໃຫ້ເຂົ້າຈີ່ຈາກສະຫວັນແກ່ພວກເຈົ້າ,
ແຕ່ພໍ່ຂອງເຮົາໃຫ້ເຂົ້າຈີ່ທີ່ແທ້ຈິງຈາກສະຫວັນແກ່ພວກເຈົ້າ.

ເພາະວ່າເຂົ້າຈີ່ຂອງພຣະເຈົ້າແມ່ນທີ່ລົງມາຈາກສະຫວັນ ແລະ ໃຫ້ຊີວິດແກ່ໂລກ
ພວກເຂົາຈຶ່ງເວົ້າຕໍ່ພຣະອົງວ່າ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ຂໍໃຫ້ພຣະອົງປະທານເຂົ້າຈີ່ນີ້ແກ່ພວກເຮົາສະເໝີໄປເທົ່ານັ້ນ. ພຣະເຢຊູກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ
ຂ້ານ້ອຍເປັນເຂົ້າຈີ່ແຫ່ງຊີວິດ ຜູ້ທີ່ມາຫາຂ້ານ້ອຍຈະບໍ່ຫົວອີກເລີຍ
ແລະຜູ້ທີ່ເຊື່ອໃນຂ້ານ້ອຍຈະບໍ່ຫົວນ້ຳອີກເລີຍ

ແຕ່ຂ້ອຍໄດ້ກ່າວແກ່ເຈົ້າທັງຫຼາຍວ່າ ເຈົ້າທັງຫຼາຍໄດ້ເຫັນຂ້ອຍແລ້ວ ແຕ່ກໍບໍ່ເຊື່ອ.
ທຸກສິ່ງທີ່ພໍ່ໃຫ້ແກ່ຂ້ອຍ ຈະມາຫາຂ້ອຍ, ແລະຜູ້ທີ່ມາຫາຂ້ອຍ
ຂ້ອຍຈະບໍ່ຂັບໄລ່ອອກໄປຢ່າງແນ່ນອນ. ເພາະວ່າຂ້ານ້ອຍໄດ້ລົງມາຈາກສະຫວັນ
ບໍ່ແມ່ນເພື່ອເຮັດຕາມຄວາມປະສົງຂອງຂ້ານ້ອຍ,
ແຕ່ເພື່ອເຮັດຕາມຄວາມປະສົງຂອງຜູ້ທີ່ໄດ້ສົ່ງຂ້ານ້ອຍມາ.
ນີ້ແມ່ນຄວາມປະສົງຂອງພໍ່ທີ່ໄດ້ສົ່ງຂ້ອຍມາ, ເພື່ອວ່າທຸກສິ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ປະທານແກ່ຂ້ອຍ,
ຂ້ອຍຈະບໍ່ໃຫ້ສູນເສຍສິ່ງໃດອອກຈາກມັນເລີຍ, ແຕ່ຂ້ອຍຈະຟື້ນມັນຂຶ້ນມາໃນວັນສຸດທ້າຍ.
ນີ້ແມ່ນຄວາມປະສົງຂອງຜູ້ທີ່ໄດ້ສົ່ງຂ້ອຍ,
ເພື່ອວ່າທຸກຄົນທີ່ເຫັນບຸດແລະເຊື່ອໃນພຣະອົງຈະມີຊີວິດນິລັນດອນ,
ແລະຂ້ອຍຈະຟື້ນຄົນຊົບພຣະອົງໃນວັນສຸດທ້າຍ. ດັ່ງນັ້ນ
ພວກຢິວຈຶ່ງບໍ່ພໍໃຈກ່ຽວກັບພຣະອົງ ເພາະວ່າພຣະອົງໄດ້ຕັ້ງວ່າ,
ເຮົາເປັນເຂົ້າຈີ່ທີ່ລົງມາຈາກສະຫວັນ, ແລະເຂົາເຈົ້າກໍາລັງເວົ້າວ່າ,
ນີ້ບໍ່ແມ່ນເຢຊູລູກຊາຍຂອງໂຢເຊັບບໍ່, ທີ່ພວກເຮົາຮູ້ຈັກພໍ່ແລະແມ່ຂອງລາວ?
ແລ້ວແນວໃດລາວຈຶ່ງເວົ້າວ່າຂ້ອຍໄດ້ລົງມາຈາກສະຫວັນ? ດັ່ງນັ້ນ ພຣະເຢຊູຈຶ່ງຕອບ ແລະ
ເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ, ຢ່າບ່ນກັບກັນແລະກັນເລີຍ. ບໍ່ມີຜູ້ໃດສາມາດມາຫາຂ້ານ້ອຍໄດ້,
ຖ້າພໍ່ຜູ້ທີ່ໄດ້ສົ່ງຂ້ານ້ອຍບໍ່ຕົງລາວມາ, ແລະຂ້ານ້ອຍຈະເຮັດໃຫ້ລາວລຸກຂຶ້ນໃນວັນສຸດທ້າຍ.
ມີຂຽນໄວ້ໃນພວກຜູ້ປະກາດພະທຳວ່າ, ແລະທຸກຄົນຈະຖືກສອນໂດຍພຣະເຈົ້າ. ທຸກຄົນທີ່

ໄດ້ຍິນຈາກພຣະບິດາແລະໄດ້ຮຽນຮູ້ແລ້ວກໍມາຫາຂ້າພະເຈົ້າ,
ບໍ່ແມ່ນວ່າມີຜູ້ໃດໄດ້ເຫັນພຣະບິດາ, ຍົກເວັ້ນແຕ່ຜູ້ທີ່ມາຈາກພຣະເຈົ້າ,
ພຽງແຕ່ຜູ້ນີ້ເທົ່ານັ້ນທີ່ໄດ້ເຫັນພຣະບິດາ. ແທ້ຈິງແທ້ຈິງ, ຂ້ອຍເວົ້າກັບເຈົ້າທັງຫຼາຍວ່າ
ຜູ້ທີ່ເຊື່ອໃນຂ້ອຍມີຊີວິດນິລັນຕອນ. ຂ້ອຍແມ່ນເຂົ້າຈີ່ແຫ່ງຊີວິດ
ບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຈົ້າກິນອາຫານມັນນາໃນທະເລຊາຍແລ້ວກໍຕາຍ.
ນີ້ແມ່ນເຂົ້າຈີ່ທີ່ລົງມາຈາກສະຫວັນ ເພື່ອວ່າຜູ້ໃດກິນມັນຈະບໍ່ຕາຍ
ຂ້ອຍເປັນເຂົ້າຈີ່ທີ່ມີຊີວິດທີ່ລົງມາຈາກສະຫວັນ, ຖ້າຜູ້ໃດກິນເຂົ້າຈີ່ນີ້, ຈະມີຊີວິດຕະຫຼອດໄປ.
ແລະເຂົ້າຈີ່ທີ່ຂ້ອຍຈະໃຫ້ກໍຄືເນື້ອຂອງຂ້ອຍ, ທີ່ຂ້ອຍຈະໃຫ້ເພື່ອຊີວິດຂອງໂລກ.
ພວກຢືວຈົ່ງໄດ້ຖຽງກັນເວົ້າວ່າ,
ແນວໃດຜູ້ນີ້ຈຶ່ງສາມາດໃຫ້ເນື້ອຂອງລາວແກ່ພວກເຮົາກິນໄດ້?
ພຣະເຢຊູຈຶ່ງກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ ແທ້ຈິງແທ້ຈິງເຮົາບອກພວກທ່ານ
ຖ້າທ່ານບໍ່ກິນເນື້ອຂອງບຸດມະນຸດ ແລະບໍ່ດື່ມເລືອດຂອງພຣະອົງ
ທ່ານກໍບໍ່ມີຊີວິດຢູ່ໃນຕົວທ່ານເອງ
ຜູ້ທີ່ກິນເນື້ອຂອງຂ້ານ້ອຍແລະດື່ມເລືອດຂອງຂ້ານ້ອຍມີຊີວິດນິລັນຕອນ,
ແລະຂ້ານ້ອຍຈະເຮັດໃຫ້ລາວລຸກຂຶ້ນໃນມື້ສຸດທ້າຍ.
ເພາະວ່າເນື້ອຂອງຂ້ອຍແມ່ນອາຫານແທ້ຈິງ ແລະ ເລືອດຂອງຂ້ອຍແມ່ນເຄື່ອງດື່ມແທ້ຈິງ
ຜູ້ທີ່ກິນເນື້ອຂອງຂ້ອຍ ແລະ ດື່ມເລືອດຂອງຂ້ອຍ ຢູ່ໃນຂ້ອຍ, ແລະຂ້ອຍກໍຢູ່ໃນລາວ. ເປັນ
ແນວທີ່ພໍ່ຜູ້ມີຊີວິດຢູ່ໄດ້ສົ່ງຂ້ອຍມາ ແລະຂ້ອຍມີຊີວິດຢູ່ຍ້ອນພໍ່ສະບັບໃດ, ຜູ້ທີ່ກິນຂ້ອຍກໍຈະ
ມີຊີວິດຢູ່ໂດຍຜ່ານຂ້ອຍເຊັ່ນກັນ. ນີ້ແມ່ນເຂົ້າຈີ່ທີ່ລົງມາຈາກສະຫວັນ,
ບໍ່ແມ່ນດັ່ງທີ່ບັນດາບິດາຂອງເຈົ້າກິນມັນນາແລ້ວຕາຍ,
ຜູ້ທີ່ກິນເຂົ້າຈີ່ນີ້ຈະມີຊີວິດຢູ່ນິລັນຕອນ. ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ ທ່ານໄດ້ເວົ້າໃນບ່ອນຊຸມນຸມ
ໃນຂະນະທີ່ທ່ານກຳລັງສອນຢູ່ໃນຄາເປີນາອຸມ.

ດັ່ງນັ້ນ ສາວົກຫຼາຍຄົນຂອງພຣະອົງໄດ້ຍິນແລ້ວຈຶ່ງເວົ້າວ່າ, ຄຳສັ່ງສອນນີ້ຫຍຸ້ງຍາກ, ໃຜຈະສາມາດຟັງມັນໄດ້?

ແຕ່ພຣະເຢຊູຮູ້ໃນພຣະທັຍວ່າພວກສາວົກຂອງພຣະອົງກຳລັງບ່ນກ່ຽວກັບເລື່ອງນີ້, ພຣະອົງຈຶ່ງຕັດພຣະດຳລັດກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ, ເລື່ອງນີ້ເຮັດໃຫ້ພວກເຈົ້າສະດຸດບໍ່?

ຖ້າດັ່ງນັ້ນພວກເຈົ້າເບິ່ງເຫັນບຸດມະນຸດຂຶ້ນໄປບ່ອນທີ່ທ່ານເຄີຍຢູ່ກ່ອນ?

ວິນຍານແມ່ນສິ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້ມີຊີວິດ, ເມື່ອໜັງບໍ່ມີປະໂຫຍດຫຍັງເລີຍ,

ຄຳເວົ້າທີ່ຂ້ານ້ອຍເວົ້າກັບເຈົ້ານັ້ນແມ່ນວິນຍານແລະແມ່ນຊີວິດ.

ແຕ່ມີບາງຄົນໃນພວກທ່ານທີ່ບໍ່ເຊື່ອ.

ເພາະວ່າພຣະເຢຊູຊົງຮູ້ຕັ້ງແຕ່ເລີ່ມຕົ້ນວ່າຜູ້ໃດແມ່ນຄົນທີ່ບໍ່ເຊື່ອ

ແລະຜູ້ໃດຈະເປັນຄົນທີ່ລະຍົດພຣະອົງ. ແລະ ເຂົາກ່າວວ່າ, ເພາະເຫດນີ້

ຂ້ອຍຈຶ່ງໄດ້ກ່າວກັບພວກເຈົ້າວ່າ ບໍ່ມີຜູ້ໃດສາມາດມາຫາຂ້ອຍໄດ້,

ຖ້າບໍ່ໄດ້ຮັບການໃຫ້ຈາກພໍ່ຂອງຂ້ອຍ. ຈາກນີ້ ສາວົກຫຼາຍຄົນຂອງພຣະອົງໄດ້ກັບຄືນໄປ

ແລະ ບໍ່ໄດ້ເດີນຕາມພຣະອົງອີກຕໍ່ໄປ. ດັ່ງນັ້ນ ພຣະເຢຊູ ຈຶ່ງກ່າວກັບສິບສອງສາວົກວ່າ,

ແລ້ວພວກທ່ານກໍ່ຕ້ອງການຈະໄປເຊັ່ນກັນບໍ່? ຊີໂມນ ເປໂຕຣຈຶ່ງຕອບພຣະອົງວ່າ,

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພວກເຮົາຈະໄປຫາໃຜ? ພຣະອົງມີພຣະທຳແຫ່ງຊີວິດນີ້ລັ້ນດອນ

ແລະພວກເຮົາໄດ້ເຊື່ອແລ້ວ ແລະໄດ້ຮູ້ແລ້ວວ່າ ທ່ານເປັນພຣະຄຣິດ

ບຸດຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ທີ່ມີຊີວິດ. ພຣະເຢຊູຕອບພວກເຂົາວ່າ,

ບໍ່ແມ່ນຂ້ານ້ອຍໄດ້ເລືອກພວກເຈົ້າທັງສິບສອງຄົນບໍ່? ແລະຈາກພວກເຈົ້າ,

ຫນຶ່ງຄົນເປັນມານ. ລາວເວົ້າເຖິງຢູດາ ລູກຊາຍຂອງຊີໂມນ ອິສກາຣີໂອດ,

ເພາະວ່າລາວຄົນນີ້ກຳລັງຈະມອບລາວໃຫ້, ທັງທີ່ເປັນໜຶ່ງໃນສິບສອງຄົນ.

໗

ແລະ ພຣະເຢຊູກຳລັງຍ່າງຢູ່ໃນແຄວ້ນກາລິໜັງຈາກສິ່ງເຫຼົ່ານີ້,
ເພາະວ່າພຣະອົງບໍ່ຕ້ອງການຍ່າງຢູ່ໃນແຄວ້ນຢູເດຍ,
ເພາະວ່າພວກຢິວກຳລັງຊອກຫາພຣະອົງເພື່ອຂ້າ.
ການງານເທດສະການເດັ່ນຂອງຊາວຢິວໄດ້ໃກ້ເຂົ້າມາແລ້ວ ດັ່ງນັ້ນ
ພວກພີ່ນ້ອງຂອງພຣະອົງຈຶ່ງກ່າວຕໍ່ພຣະອົງວ່າ,
ຈົ່ງອອກຈາກບ່ອນນີ້ແລະໄປຍັງແຂວງຢູເດຍ,
ເພື່ອວ່າພວກສາວົກຂອງພຣະອົງຈະໄດ້ເຫັນພວກວຽກງານທີ່ພຣະອົງເຮັດ,
ບໍ່ມີໃຜເຮັດບາງສິ່ງໃນຄວາມລັບ ແລະຊອກຫາທີ່ຈະຢູ່ໃນຄວາມເປີດເຜີຍດ້ວຍຕົນເອງ.
ຖ້າເຈົ້າເຮັດສິ່ງເຫຼົ່ານີ້, ຈົ່ງສະແດງຕົວເຈົ້າເອງຕໍ່ໂລກ.
ເພາະວ່າແມ່ນແຕ່ພີ່ນ້ອງຂອງພຣະອົງກໍບໍ່ໄດ້ເຊື່ອໃນພຣະອົງ.
ພຣະເຢຊູຈຶ່ງຕັດກັບພວກເຂົາວ່າ ເວລາຂອງຂ້ອຍຍັງບໍ່ທັນມາເຖິງ
ແຕ່ເວລາຂອງພວກເຈົ້ານັ້ນພ້ອມຢູ່ສະເໝີ ໂລກບໍ່ສາມາດກຽດຊັງພວກເຈົ້າໄດ້,
ແຕ່ມັນກຽດຊັງຂ້ານ້ອຍ,
ເພາະວ່າຂ້ານ້ອຍເປັນພະຍານກ່ຽວກັບມັນວ່າການງານຂອງມັນເປັນການຊົ່ວຮ້າຍ.
ພວກທ່ານຈົ່ງໄປຂຶ້ນງານບຸນນີ້ເທົ່ານັ້ນ, ຂ້ານ້ອຍຍັງບໍ່ທັນຂຶ້ນໄປງານບຸນນີ້,
ເພາະວ່າເວລາຂອງຂ້ານ້ອຍຍັງບໍ່ທັນມາຮອດ.
ແຕ່ຫຼັງຈາກໄດ້ເວົ້າສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ກັບພວກເຂົາແລ້ວ, ພຣະອົງໄດ້ຢູ່ຕໍ່ໃນແຄວ້ນກາລິໜັງ.
ເມື່ອພີ່ນ້ອງຂອງລາວໄປຂຶ້ນແລ້ວ, ຫຼັງຈາກນັ້ນລາວເອງກໍໄປຂຶ້ນສູ່ງານບຸນ,
ບໍ່ແມ່ນແບບເປີດເຜີຍ, ແຕ່ແບບລັບໆ. ດັ່ງນັ້ນ ພວກຊາວຢິວ ກຳລັງຊອກຫາລາວ
ໃນງານບຸນ ແລະ ກຳລັງເວົ້າວ່າ ຄົນນັ້ນຢູ່ໃສ?
ແລະມີການບ່ນຫຼາຍກ່ຽວກັບລາວຢູ່ໃນບັນດາຝູງຊົນ. ບາງຄົນກໍເວົ້າວ່າລາວດີ,
ແຕ່ຄົນອື່ນກໍເວົ້າວ່າບໍ່, ແຕ່ລາວຫຼອກລວງຝູງຊົນ. ແນວໃດກໍຕາມ
ບໍ່ມີໃຜເວົ້າກ່ຽວກັບລາວຢ່າງເປີດເຜີຍເພາະຢ້ານກົວຊາວຢິວ.

ແລ້ວ ເມື່ອເທດສະການຢູ່ກາງຄັນ ພຣະເຢຊູໄດ້ຂຶ້ນໄປໃນພຣະວິຫານ ແລະ ທຣົງສອນ.

ແລະພວກຢິວກໍປະຫລາດໃຈເວົ້າວ່າ: ແນວໃດຄົນນີ້ຈຶ່ງຮູ້ໜັງສື ໂດຍທີ່ບໍ່ໄດ້ຮຽນມາ?

ພຣະເຢຊູຈຶ່ງຕອບພວກເຂົາວ່າ, ຄຳສອນຂອງເຮົາບໍ່ແມ່ນຂອງເຮົາເອງ,

ແຕ່ເປັນຂອງພຣະອົງຜູ້ທີ່ໄດ້ສົ່ງເຮົາມາ,

ຖ້າຜູ້ໃດຕ້ອງການເຮັດຕາມຄວາມປະສົງຂອງພຣະອົງ,

ຜູ້ນັ້ນຈະຮູ້ກ່ຽວກັບຄຳສອນນີ້ວ່າມາຈາກພຣະເຈົ້າ ຫຼືຂ້ານ້ອຍເວົ້າຈາກຕົວຂ້ານ້ອຍເອງ.

ຜູ້ທີ່ເວົ້າຈາກຕົນເອງຊອກຫາສິລິລັງສີຂອງຕົນເອງ,

ແຕ່ຜູ້ທີ່ຊອກຫາສິລິລັງສີຂອງຜູ້ທີ່ໄດ້ສົ່ງລາວມາ, ຜູ້ນີ້ເປັນຜູ້ແທ້ຈິງ,

ແລະບໍ່ມີຄວາມບໍ່ຍຸຕິທຳຢູ່ໃນລາວ. ໂມເຊສບໍ່ໄດ້ໃຫ້ກົດໝາຍແກ່ພວກເຈົ້າບໍ?

ແລະບໍ່ມີໃຜໃນພວກເຈົ້າປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍ.

ເປັນຫຍັງພວກເຈົ້າຈຶ່ງຊອກຫາທີ່ຈະຂ້າຂ້ອຍ? ຝູງຊົນຕອບແລະເວົ້າວ່າ, ເຈົ້າມີປີສາດ,

ໃຜຊອກຫາທີ່ຈະຂ້າເຈົ້າ? ພຣະເຢຊູຕອບແລະເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ, ຂ້ອຍໄດ້ເຮັດວຽກໜຶ່ງ,

ແລະທ່ານເຈົ້າທັງໝົດປະຫລາດໃຈເພາະວ່ານີ້. ໂມເຊສໄດ້ໃຫ້ການຂຸດຕັດແກ່ເຈົ້າ,

ບໍ່ແມ່ນເພາະວ່າມັນມາຈາກໂມເຊສ, ແຕ່ມາຈາກບັນພະບຸລຸດ,

ແລະເຈົ້າກໍຂຸດຕັດຄົນໃນວັນສະບາໂຕ.

ຖ້າຜູ້ຊາຍຮັບການເຂົ້າສູ່ນັດໃນວັນສະບາໂຕເພື່ອບໍ່ໃຫ້ກົດໝາຍຂອງໂມເຊຖືກທຳລາຍ,

ເປັນຫຍັງພວກເຈົ້າຈຶ່ງໂກດຮ້າຍຕໍ່ຂ້ານ້ອຍເພາະວ່າຂ້ານ້ອຍເຮັດໃຫ້ຜູ້ຊາຍທັງໝົດມີສຸຂະພາ

ບດີໃນວັນສະບາໂຕ? ຢ່າຕັດສິນຕາມສາຍຕາ, ແຕ່ຈຶ່ງຕັດສິນດ້ວຍການຕັດສິນທີ່ຍຸຕິທຳ.

ດັ່ງນັ້ນ ບາງຄົນຈາກຊາວເຢຣູຊາເລັ່ມກຳລັງເວົ້າວ່າ,

ບໍ່ແມ່ນຄົນນີ້ແມ່ນຜູ້ທີ່ພວກເຂົາຊອກຫາທີ່ຈະຂ້າບໍ? ແລະ ເບິ່ງ, ລາວເວົ້າຢ່າງເປີດເຜີຍ,

ແຕ່ເຂົາເຈົ້າບໍ່ໄດ້ເວົ້າຫຍັງກັບລາວເລີຍ.

ບໍ່ແມ່ນວ່າພວກຜູ້ປົກຄອງຮູ້ແລ້ວຢ່າງແທ້ຈິງວ່າຜູ້ນີ້ແມ່ນພຣະຄຣິດແທ້ບໍ?

ແຕ່ພວກເຮົາຮູ້ວ່າຄົນນີ້ມາຈາກໄສ, ແຕ່ເມື່ອພຣະຄຣິດມາ, ບໍ່ມີໃຜຮູ້ວ່າພຣະອົງມາຈາກໄສ.

ດັ່ງນັ້ນ ພຣະເຢຊູຈຶ່ງຮ້ອງອອກມາໃນພຣະວິຫານໃນຂະນະທີ່ກຳລັງສອນ ແລະ ກ່າວວ່າ,
ທ່ານຮູ້ຈັກຂ້ານ້ອຍ ແລະ ທ່ານຮູ້ວ່າຂ້ານ້ອຍມາຈາກໃສ, ແລະ
ຂ້ານ້ອຍບໍ່ໄດ້ມາດ້ວຍຕົວຂ້ານ້ອຍເອງ, ແຕ່ ຜູ້ທີ່ສົ່ງຂ້ານ້ອຍມານັ້ນເປັນຜູ້ແທ້ຈິງ,
ຜູ້ທີ່ພວກທ່ານບໍ່ຮູ້ຈັກ. ຂ້ອຍຮູ້ຈັກລາວ ເພາະວ່າຂ້ອຍມາຈາກລາວ ແລະລາວໄດ້ສົ່ງຂ້ອຍມາ.
ດັ່ງນັ້ນພວກເຂົາຈຶ່ງພະຍາຍາມຈັບລາວ, ແຕ່ບໍ່ມີຜູ້ໃດວາງມືໃສ່ລາວ,
ເພາະວ່າຊົ່ວໂມງຂອງລາວຍັງບໍ່ທັນມາເຖິງ. ແຕ່ຫຼາຍຄົນຈາກຝູງຊົນໄດ້ເຊື່ອໃນພຣະອົງ
ແລະເຂົາເຈົ້າກຳລັງເວົ້າວ່າ ເມື່ອພຣະຄຣິດມາ,
ພຣະອົງຈະບໍ່ເຮັດເຄື່ອງໝາຍຫຼາຍກວ່າເຄື່ອງໝາຍເຫຼົ່ານີ້ທີ່ຄົນນີ້ໄດ້ເຮັດບໍ່?
ພວກຟາຣີຊາຍໄດ້ຍືນຝູງຊົນກຳລັງບ່ຽວກັບສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ກ່ຽວກັບພຣະອົງ,
ແລະພວກຟາຣີຊາຍກັບພວກມະຫາປະໂລຫິດໄດ້ສົ່ງພວກຜູ້ຊ່ວຍໄປເພື່ອຈັບພຣະອົງ.
ພຣະເຢຊູຈຶ່ງກ່າວວ່າ ຂ້ານ້ອຍຍັງຢູ່ກັບພວກເຈົ້າອີກໜ້ອຍໜຶ່ງ
ແລ້ວຂ້ານ້ອຍຈະໄປຫາຜູ້ທີ່ສົ່ງຂ້ານ້ອຍມາ
ທ່ານທັງຫລາຍຈະຊອກຫາຂ້ານ້ອຍແລະບໍ່ຈະພົບ, ແລະບ່ອນທີ່ຂ້ານ້ອຍຢູ່,
ທ່ານທັງຫລາຍບໍ່ສາມາດມາໄດ້. ດັ່ງນັ້ນ ພວກຢິວຈຶ່ງເວົ້າຕໍ່ກັນເອງວ່າ,
ຄົນນີ້ກຳລັງຈະໄປບ່ອນໃດ ທີ່ພວກເຮົາຈະບໍ່ພົບລາວ?
ບໍ່ແມ່ນລາວກຳລັງຈະໄປຫາພວກຢິວທີ່ກະຈາຍຢູ່ທ່າມກາງພວກເຮັກ
ແລະສອນພວກເຮັກບໍ່? ຄຳເວົ້ານີ້ທີ່ລາວເວົ້າວ່າ ພວກເຈົ້າຈະຊອກຫາຂ້ອຍແຕ່ຈະບໍ່ພົບ,
ແລະບ່ອນທີ່ຂ້ອຍຢູ່, ພວກເຈົ້າບໍ່ສາມາດມາໄດ້ ນັ້ນໝາຍຄວາມວ່າແນວໃດ?

ໃນວັນສຸດທ້າຍທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງງານບຸນ, ພຣະເຢຊູໄດ້ຢືນແລະຮ້ອງອອກມາວ່າ,
ຖ້າຜູ້ໃດຫົວນ້ຳ, ໃຫ້ມາຫາຂ້ານ້ອຍແລະຕື່ມ. ຜູ້ທີ່ເຊື່ອໃນຂ້ານ້ອຍ,
ດັ່ງທີ່ພຣະຄຳພີໄດ້ກ່າວໄວ້, ແມ່ນ້ຳຂອງນ້ຳທີ່ມີຊີວິດຈະໄຫຼອອກມາຈາກພາຍໃນລາວ.
ແຕ່ນີ້ພຣະອົງໄດ້ກ່າວກ່ຽວກັບພຣະວິນຍານທີ່ພວກຜູ້ເຊື່ອໃນພຣະອົງກຳລັງຈະໄດ້ຮັບ,

ເພາະວ່າພຣະວິນຍານບໍລິສຸດຍັງບໍ່ທັນມາ, ເພາະວ່າພຣະເຢຊູຍັງບໍ່ທັນຖືກໃຫ້ສະຫງ່າລາສີ.
ດັ່ງນັ້ນ ຫຼາຍຄົນຈາກຝູງຊົນທີ່ໄດ້ຍິນຄຳນັ້ນແລ້ວ ກຳລັງເວົ້າວ່າ,
ນີ້ແມ່ນຜູ້ປະກາດພຣະວາຈາແທ້ຈິງ, ຄົນອື່ນໆເວົ້າວ່າ ນີ້ແມ່ນພຣະຄຣິດ, ແຕ່ຄົນອື່ນໆເວົ້າວ່າ
ພຣະຄຣິດບໍ່ມາຈາກແຂວງກາລິລີແມ່ນບໍ່? ການຂຽນບໍ່ໄດ້ກ່າວໄວ້ບໍ່ວ່າ
ພຣະຄຣິດມາຈາກເຊື້ອສາຍຂອງຕາວິດ ແລະ ມາຈາກບ້ານເບັດເລເຮັມ ບ່ອນທີ່ຕາວິດເຄີຍຢູ່?
ດັ່ງນັ້ນ ການແຕກແຍກຈຶ່ງເກີດຂຶ້ນໃນຝູງຊົນເພາະພຣະອົງ.
ແຕ່ບາງຄົນໃນພວກເຂົາຕ້ອງການຈັບລາວ, ແຕ່ບໍ່ມີໃຜວາງມືເທິງລາວເລີຍ.
ພວກຜູ້ຊ່ວຍຈຶ່ງກັບມາຫາພວກປະໂລຫິດໃຫຍ່ແລະພວກຟາຣີຊາຍ,
ແລະພວກນັ້ນຖາມພວກເຂົາວ່າ, ເປັນຫຍັງພວກເຈົ້າບໍ່ໄດ້ນຳລາວມາ?
ພວກຜູ້ຊ່ວຍຕອບວ່າ, ບໍ່ເຄີຍມີຜູ້ຊາຍຄົນໃດເວົ້າແບບນີ້ເລີຍ, ເຫມືອນກັບຜູ້ຊາຍຄົນນີ້.
ດັ່ງນັ້ນ ພວກຟາຣີຊາຍຈຶ່ງຕອບພວກເຂົາວ່າ,
ບໍ່ແມ່ນທ່ານທັງຫລາຍກໍໄດ້ຖືກນຳໃຫ້ຫລົງທາງເຊັ່ນກັນບໍ່?
ມີຜູ້ໃດຈາກພວກຜູ້ປົກຄອງເຊື້ອໃນພຣະອົງບໍ່, ຫຼືຈາກພວກຟາລີຊາຍ?
ແຕ່ຝູງຊົນນີ້ທີ່ບໍ່ຮູ້ກົດໝາຍແມ່ນຖືກສາບແຊ່ງ ນິໂກເດມັດກ່າວຕໍ່ພວກເຂົາ,
ຜູ້ທີ່ໄດ້ມາຫາພຣະອົງໃນຕອນກາງຄືນ, ເປັນຫນຶ່ງໃນພວກເຂົາ,
ກົດໝາຍຂອງພວກເຮົາບໍ່ຕັດສິນຄືນ, ຖ້າບໍ່ໄດ້ຟັງຈາກລາວກ່ອນແລະຮູ້ວ່າລາວເຮັດຫຍັງບໍ່?
ພວກເຂົາຕອບແລະເວົ້າກັບລາວວ່າ, ບໍ່ແມ່ນເຈົ້າກໍມາຈາກແຂວງກາລິລີບໍ່?
ຈົ່ງສືບຄົ້ນແລະເບິ່ງເຖິງວ່າ ຜູ້ປະກາດພຣະທຳບໍ່ໄດ້ຖືກຍົກຂຶ້ນມາຈາກແຂວງກາລິລີ. ແລະ
ແຕ່ລະຄົນກໍໄດ້ກັບໄປເຮືອນຂອງຕົນເອງ.

໘

ແຕ່ພຣະເຢຊູໄດ້ໄປຍັງພູເຂົາໝາກກອກ ແຕ່ເຊົ້າອີກ ລາວໄດ້ມາທີ່ວັດ,

ແລະປະຊາຊົນທັງໝົດກໍ່ມາຫາລາວ, ແລະລາວນັ່ງລົງສອນພວກເຂົາ.

ພວກນັກຮຽນພຣະຄຳພີແລະພວກຟາຣີຊາຍໄດ້ນຳຜູ້ຍິງທີ່ຖືກຈັບໄດ້ໃນການລັກລອບຮ່ວມ
ປະເວນີມາ, ແລະໄດ້ຕັ້ງນາງໄວ້ໃນກາງ ພວກເຂົາເວົ້າກັບພຣະອົງວ່າ, ອາຈານເອີຍ,
ຜູ້ຍິງຄົນນີ້ຖືກຈັບໄດ້ຂະນະກຳລັງລ່ວງລະເມີດຜິດປະເພນີ, ແລະໃນກົດໝາຍຂອງພວກເຮົາ,
ໂມເຊໄດ້ສັ່ງໃຫ້ຂວ້າງຫີນພວກຜູ້ຍິງເຊັ່ນນັ້ນ. ເຈົ້າເວົ້າຫຍັງແທ້?

ແຕ່ເຂົາເຈົ້າເວົ້ານີ້ເພື່ອທົດສອບລາວ, ເພື່ອວ່າເຂົາເຈົ້າຈະມີການກ່າວຫາຕໍ່ລາວ.

ແຕ່ພຣະເຢຊູໂຄ້ງລົງຂ້າງລຸ່ມ ແລະຂຽນດ້ວຍນິ້ວມືຂອງພຣະອົງລົງເທິງແຜ່ນດິນ.

ເມື່ອພວກເຂົາຍັງຄົງຖາມລາວ, ລາວກໍ່ຍືນຂຶ້ນແລະເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ,

ຜູ້ໃດທີ່ບໍ່ມີບາບໃນພວກເຈົ້າ, ໃຫ້ເປັນຄົນທຳອິດຂວ້າງກ້ອນຫີນໃສ່ນາງ. ແລະ ອີກຄັ້ງ

ລາວໂຄ້ງລົງ ແລະ ຂຽນລົງເທິງແຜ່ນດິນ ແຕ່ເມື່ອພວກເຂົາໄດ້ຍິນແລ້ວ,

ພວກເຂົາກໍ່ອອກໄປທົລະຄົນ, ເລີ່ມຕົ້ນຈາກພວກຜູ້ເຖົ້າແກ່,

ແລະພຣະເຢຊູກໍ່ຖືກປະໄວ້ກັບແມ່ຍິງທີ່ຢູ່ກາງກາງນັ້ນ.

ພຣະເຢຊູມີເບິ່ງຂຶ້ນແລ້ວກ່າວກັບນາງວ່າ, ແມ່ຍິງເອີຍ, ເຂົາເຈົ້າຢູ່ໃສ?

ບໍ່ມີຜູ້ໃດລົງໂທດເຈົ້າບໍ່? ແລະນາງກໍ່ເວົ້າວ່າ, ບໍ່ມີຜູ້ໃດເລີຍ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

ແລະພຣະເຢຊູກໍ່ຕັດສິນວ່າ, ຂ້ານ້ອຍກໍ່ບໍ່ປະນາມເຈົ້າເຊັ່ນກັນ. ຈົ່ງໄປເສຍ

ແລະແຕ່ບັດນີ້ເປັນຕົ້ນໄປ ຢ່າໄດ້ເຮັດບາບອີກເລີຍ.

ອີກຄັ້ງໜຶ່ງ ພຣະເຢຊູຈຶ່ງກ່າວກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ, ຂ້ານ້ອຍເປັນແສງສະຫວ່າງຂອງໂລກ,

ຜູ້ທີ່ຕິດຕາມຂ້ານ້ອຍຈະບໍ່ຍາງໃນຄວາມມືດ, ແຕ່ຈະມີແສງສະຫວ່າງແຫ່ງຊີວິດ. ດັ່ງນັ້ນ

ພວກຟາຣີຊາຍຈຶ່ງເວົ້າກັບເຂົາວ່າ, ເຈົ້າເປັນພະຍານໃຫ້ຕົວເຈົ້າເອງ,

ການເປັນພະຍານຂອງເຈົ້າບໍ່ແມ່ນຄວາມຈິງ. ພຣະເຢຊູຕອບແລະກ່າວກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ,

ເຖິງແມ່ນວ່າຂ້ານ້ອຍເປັນພະຍານກ່ຽວກັບຕົວຂ້ານ້ອຍເອງ,

ການເປັນພະຍານຂອງຂ້ານ້ອຍກໍ່ເປັນຄວາມຈິງ,

ເພາະວ່າຂ້ານ້ອຍຮູ້ວ່າຂ້ານ້ອຍມາຈາກໃສແລະຂ້ານ້ອຍໄປໃສ,
ແຕ່ເຈົ້າທັງຫຼາຍບໍ່ຮູ້ວ່າຂ້ານ້ອຍມາຈາກໃສຫຼືຂ້ານ້ອຍໄປໃສ.
ທ່ານທັງຫຼາຍພິພາກສາຕາມເນື້ອໜັງ, ຂ້ານ້ອຍບໍ່ພິພາກສາໃຜເລີຍ.
ແລະຖ້າຂ້ານ້ອຍພິພາກສາ, ການພິພາກສາຂອງຂ້ານ້ອຍກໍ່ເປັນຄວາມຈິງ,
ເພາະວ່າຂ້ານ້ອຍບໍ່ໄດ້ຢູ່ຄົນດຽວ, ແຕ່ຂ້ານ້ອຍຢູ່ກັບພຣະບິດາຜູ້ທີ່ໄດ້ສົ່ງຂ້ານ້ອຍມາ.
ແລະໃນກົດໝາຍຂອງພວກເຈົ້າກໍ່ຖືກຂຽນໄວ້ວ່າ ຄຳໃຫ້ການຂອງຜູ້ຊາຍສອງຄົນແມ່ນຈິງ.
ຂ້ອຍເປັນຜູ້ເປັນພະຍານກ່ຽວກັບຕົວຂ້ອຍເອງ,
ແລະພໍ່ຜູ້ໄດ້ສົ່ງຂ້ອຍມາກໍ່ເປັນພະຍານກ່ຽວກັບຂ້ອຍ. ພວກເຂົາຈຶ່ງເວົ້າກັບພຣະອົງວ່າ,
ພໍ່ຂອງທ່ານຢູ່ໃສ? ພຣະເຢຊູຕອບວ່າ, ພວກເຈົ້າບໍ່ຮູ້ຈັກຂ້ານ້ອຍ
ແລະບໍ່ຮູ້ຈັກພໍ່ຂອງຂ້ານ້ອຍ; ຖ້າພວກເຈົ້າຮູ້ຈັກຂ້ານ້ອຍແລ້ວ,
ພວກເຈົ້າກໍ່ຈະຮູ້ຈັກພໍ່ຂອງຂ້ານ້ອຍເຊັ່ນກັນ. ພຣະເຢຊູໄດ້ຕຣັສຄຳເຫຼົ່ານີ້ຢູ່ໃນຫ້ອງເກັບເງິນ
ໃນຂະນະທີ່ພຣະອົງກຳລັງສອນຢູ່ໃນພຣະວິຫານ, ແລະບໍ່ມີໃຜຈັບພຣະອົງໄດ້ເລີຍ
ເພາະວ່າຊົ່ວໂມງຂອງພຣະອົງຍັງບໍ່ທັນມາເຖິງ.

ພຣະເຢຊູຈຶ່ງກ່າວກັບເຂົາເຈົ້າອີກວ່າ, ຂ້ານ້ອຍຈະໄປ ແລະພວກເຈົ້າຈະຊອກຫາຂ້ານ້ອຍ,
ແລະພວກເຈົ້າຈະຕາຍໃນບາບຂອງພວກເຈົ້າ; ບ່ອນທີ່ຂ້ານ້ອຍໄປນັ້ນ,
ພວກເຈົ້າບໍ່ສາມາດມາໄດ້. ດັ່ງນັ້ນ ພວກຢິວຈຶ່ງເວົ້າວ່າ, ແມ່ນບໍ່ວ່າລາວຈະຂ້າຕົວເອງ,
ເພາະລາວເວົ້າວ່າ, ບ່ອນທີ່ຂ້ານ້ອຍໄປນັ້ນ, ພວກເຈົ້າບໍ່ສາມາດມາໄດ້? ແລະ
ພຣະອົງໄດ້ຕຣັສກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ ພວກເຈົ້າມາຈາກຂ້າງລຸ່ມ ຂ້ານ້ອຍມາຈາກຂ້າງເທິງ
ພວກເຈົ້າເປັນຂອງໂລກນີ້ ຂ້ານ້ອຍບໍ່ແມ່ນຂອງໂລກນີ້ ດັ່ງນັ້ນ
ຂ້ອຍຈຶ່ງເວົ້າກັບເຈົ້າທັງຫຼາຍວ່າ ເຈົ້າທັງຫຼາຍຈະຕາຍໃນບາບຂອງເຈົ້າ,
ເພາະວ່າຖ້າເຈົ້າທັງຫຼາຍບໍ່ເຊື່ອວ່າເປັນຂ້ອຍ, ເຈົ້າທັງຫຼາຍກໍ່ຈະຕາຍໃນບາບຂອງເຈົ້າ.
ພວກເຂົາຈຶ່ງຖາມລາວວ່າ, ເຈົ້າເປັນໃຜ? ແລະພຣະເຢຊູຕອບພວກເຂົາວ່າ, ຕັ້ງແຕ່ເລີ່ມຕົ້ນ,

ສິ່ງທີ່ຂ້ອຍກຳລັງເວົ້າກັບເຈົ້າທັງຫຼາຍ.

ຂ້ອຍມີຫຼາຍສິ່ງທີ່ຈະເວົ້າແລະຕັດສິນກ່ຽວກັບພວກເຈົ້າ,

ແຕ່ຜູ້ທີ່ໄດ້ສົ່ງຂ້ອຍມານັ້ນແມ່ນຜູ້ຈິງ,

ແລະຂ້ອຍກໍ່ເວົ້າສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ທີ່ຂ້ອຍໄດ້ຍິນຈາກພຣະອົງໄປໃນໂລກ.

ພວກເຂົາບໍ່ຮູ້ວ່າລາວກຳລັງເວົ້າກັບພວກເຂົາກ່ຽວກັບພໍ່ ພຣະເຢຊູຈຶ່ງກ່າວແກ່ເຂົາເຈົ້າວ່າ

ເມື່ອທ່ານທັງຫຼາຍຍົກບຸດມະນຸດຂຶ້ນແລ້ວ ທ່ານຈຶ່ງຈະຮູ້ວ່າເຮົາເປັນຜູ້ນັ້ນ

ແລະເຮົາບໍ່ໄດ້ເຮັດຫຍັງຈາກຕົວເຮົາເອງ ແຕ່ເຮົາເວົ້າສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ຕາມທີ່ພໍ່ຂອງເຮົາສອນເຮົາ

ແລະ ພຣະອົງຜູ້ທີ່ໄດ້ສົ່ງຂ້ອຍມາແມ່ນຢູ່ກັບຂ້ອຍ, ພຣະບິດາບໍ່ໄດ້ປ່ອຍໃຫ້ຂ້ອຍຢູ່ຄົນດຽວ,

ເພາະວ່າຂ້ອຍເຮັດສິ່ງທີ່ຊອບພຣະທັຍພຣະອົງສະເໜີ. ໃນຂະນະທີ່ລາວກຳລັງເວົ້າສິ່ງເຫຼົ່ານີ້
ຫຼາຍຄົນໄດ້ເຊື່ອໃນພຣະອົງ

ພຣະເຢຊູຈຶ່ງກຳລັງກ່າວຕໍ່ຊາວຢິວທີ່ໄດ້ເຊື່ອໃນພຣະອົງວ່າ,

ຖ້າພວກເຈົ້າຢູ່ໃນຄຳສັ່ງສອນຂອງເຮົາ, ພວກເຈົ້າກໍ່ເປັນສາວົກຂອງເຮົາແທ້ໆ,

ແລະທ່ານຈະຮູ້ຄວາມຈິງ, ແລະຄວາມຈິງຈະປ່ອຍທ່ານໃຫ້ເປັນອິສະລະ.

ພວກເຂົາຕອບເຂົາວ່າ, ພວກເຮົາເປັນເຊື້ອສາຍຂອງອັບຣາຮາມ

ແລະພວກເຮົາບໍ່ເຄີຍຕົກເປັນທາດຂອງຜີເລີຍ,

ແລ້ວເຈົ້າເວົ້າແນວໃດວ່າພວກເຈົ້າຈະກາຍເປັນຄົນເສລີ? ພຣະເຢຊູຕອບພວກເຂົາວ່າ,

ແທ້ຈິງແທ້ຈິງເຮົາເວົ້າກັບທ່ານທັງຫຼາຍວ່າ ທຸກຄົນທີ່ເຮັດບາບແມ່ນທາດຂອງບາບ.

ແຕ່ທາດບໍ່ຢູ່ໃນເຮືອນຕະຫຼອດໄປ, ລູກຊາຍຢູ່ຕະຫຼອດໄປ. ດັ່ງນັ້ນ

ຖ້າລູກຊາຍປົດປ່ອຍພວກເຈົ້າ, ພວກເຈົ້າຈະເປັນຄົນເສລີແທ້ຈິງ.

ຂ້ອຍຮູ້ວ່າເຈົ້າເປັນເຊື້ອສາຍຂອງອັບຣາຮາມ, ແຕ່ເຈົ້າກຳລັງຊອກຫາທາງທີ່ຈະຂ້າຂ້ອຍ,

ເພາະວ່າຄຳຂອງຂ້ອຍບໍ່ມີທີ່ຢູ່ໃນເຈົ້າ. ຂ້ອຍເວົ້າສິ່ງທີ່ຂ້ອຍໄດ້ເຫັນຈາກພໍ່ຂອງຂ້ອຍ,

ແລະທ່ານທັງຫຼາຍກໍ່ເຮັດສິ່ງທີ່ທ່ານທັງຫຼາຍໄດ້ເຫັນຈາກພໍ່ຂອງທ່ານທັງຫຼາຍ.

ພວກເຂົາຕອບແລະເວົ້າກັບພຣະອົງວ່າ, ພໍ່ຂອງພວກເຮົາແມ່ນອັບຣາຮາມ.
ພຣະເຢຊູຕັດກັບພວກເຂົາວ່າ, ຖ້າທ່ານເປັນລູກຂອງອັບຣາຮາມ,
ທ່ານກໍຈະເຮັດວຽກງານຂອງອັບຣາຮາມ. ແຕ່ດຽວນີ້ພວກເຈົ້າຊອກຫາທີ່ຈະຂ້າຂ້ອຍ,
ຄົນທີ່ໄດ້ເວົ້າຄວາມຈິງແກ່ພວກເຈົ້າ, ຊຶ່ງຂ້ອຍໄດ້ຍິນມາຈາກພຣະເຈົ້າ;
ນີ້ແມ່ນສິ່ງທີ່ອັບຣາຮາມບໍ່ໄດ້ເຮັດ. ທ່ານທັງຫຼາຍເຮັດວຽກງານຂອງພໍ່ຂອງທ່ານ.
ດັ່ງນັ້ນພວກເຂົາຈຶ່ງກ່າວກັບພຣະອົງວ່າ, ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ເກີດມາຈາກການຜິດປະເພນີ,
ພວກເຮົາມີພໍ່ພຽງຄົນດຽວ ຄືພຣະເຈົ້າ. ພຣະເຢຊູຈຶ່ງກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ,
ຖ້າພຣະເຈົ້າເປັນພໍ່ຂອງພວກເຈົ້າ, ພວກເຈົ້າກໍຈະຮັກຂ້ານ້ອຍ,
ເພາະວ່າຂ້ານ້ອຍອອກມາຈາກພຣະເຈົ້າແລະໄດ້ມາ,
ເພາະວ່າຂ້ານ້ອຍບໍ່ໄດ້ມາຈາກຕົວຂ້ານ້ອຍເອງ, ແຕ່ທ່ານນັ້ນໄດ້ສົ່ງຂ້ານ້ອຍມາ.
ເປັນຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງບໍ່ເຂົ້າໃຈການເວົ້າຂອງຂ້ອຍ? ເພາະວ່າເຈົ້າບໍ່ສາມາດຟັງຄໍາຂອງຂ້ອຍໄດ້.
ພວກເຈົ້າມາຈາກພໍ່ຂອງພວກເຈົ້າຄືປີສາດ,
ແລະພວກເຈົ້າຕ້ອງການເຮັດຕາມຄວາມປາຖະໜາຂອງພໍ່ຂອງພວກເຈົ້າ.
ຜູ້ນັ້ນເປັນຄົນຂ້າຕັ້ງແຕ່ເລີ່ມຕົ້ນ ແລະບໍ່ໄດ້ຢືນຢູ່ໃນຄວາມຈິງ,
ເພາະວ່າບໍ່ມີຄວາມຈິງຢູ່ໃນຕົວເຂົາ. ເມື່ອເຂົາເວົ້າຄວາມຂີ້ຕົວະ,
ເຂົາກໍເວົ້າອອກມາຈາກສິ່ງທີ່ເປັນຂອງຕົນເອງ, ເພາະວ່າເຂົາເປັນຄົນຂີ້ຕົວະ
ແລະເປັນພໍ່ຂອງມັນ. ແຕ່ຂ້ອຍເວົ້າຄວາມຈິງ, ພວກເຈົ້າບໍ່ເຊື່ອຂ້ອຍ.
ຜູ້ໃດໃນພວກເຈົ້າສາມາດພິສູດວ່າຂ້ານ້ອຍມີບາບ? ຖ້າຂ້ານ້ອຍເວົ້າຄວາມຈິງ,
ເປັນຫຍັງເຈົ້າທັງຫຼາຍຈຶ່ງບໍ່ເຊື່ອຂ້ານ້ອຍ?
ຜູ້ທີ່ເປັນຂອງພຣະເຈົ້າຟັງພຣະທໍາຂອງພຣະເຈົ້າ, ເພາະເຫດນີ້ພວກເຈົ້າຈຶ່ງບໍ່ຟັງ,
ເພາະວ່າພວກເຈົ້າບໍ່ແມ່ນຂອງພຣະເຈົ້າ. ພວກຊາວຢິວຈຶ່ງຕອບແລະເວົ້າກັບລາວວ່າ,
ພວກເຮົາເວົ້າບໍ່ຖືກບໍວ່າ ເຈົ້າເປັນຊາວສະມາເລຍ ແລະເຈົ້າມີປີສາດ? ພຣະເຢຊູຕອບວ່າ,
ຂ້ານ້ອຍບໍ່ມີປີສາດ, ແຕ່ຂ້ານ້ອຍເຄົາລົບພໍ່ຂອງຂ້ານ້ອຍ, ແລະພວກເຈົ້າກໍຄູກູກຂ້ານ້ອຍ.

ແຕ່ຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ຊອກຫາສັກສີຂອງຂ້ອຍເອງ, ມີຜູ້ທີ່ຊອກຫາແລະພິພາກສາ. ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂ້ອຍເວົ້າກັບເຈົ້າທັງຫຼາຍວ່າ, ຖ້າຜູ້ໃດປະຕິບັດຕາມຄໍາຂອງຂ້ອຍ, ເຂົາຈະບໍ່ເຫັນຄວາມຕາຍເປັນນິດນິລັນດອນ. ພວກຊາວຢິວຈຶ່ງກ່າວຕໍ່ລາວວ່າ, ດຽວນີ້ພວກເຮົາຮູ້ແລ້ວວ່າທ່ານມີຜີ. ອັບຣາຮາມຕາຍແລ້ວ ແລະ ພວກຜູ້ປະກາດພຣະທໍາກໍ່ຕາຍແລ້ວ, ແຕ່ທ່ານກັບເວົ້າວ່າ, ຖ້າຜູ້ໃດຮັກສາຄໍາຂອງເຮົາ, ເຂົາຈະບໍ່ລົດຊາດຄວາມຕາຍຕະຫຼອດໄປເປັນນິດ? ເຈົ້າໃຫຍ່ກ່າວພໍ່ຂອງພວກເຮົາຄືອັບຣາຮາມບໍ່, ຜູ້ທີ່ຕາຍແລ້ວບໍ່? ແລະພວກຜູ້ປະກາດພຣະທໍາກໍ່ຕາຍແລ້ວ, ເຈົ້າເຮັດຕົວເຈົ້າເອງເປັນໃຜ? ພຣະເຢຊູຕອບວ່າ, ຖ້າຂ້ານ້ອຍຍົກຍ້ອງຕົນເອງ, ສະຫງ່າລາສີຂອງຂ້ານ້ອຍກໍ່ບໍ່ມີຄວາມໝາຍຫຍັງ. ແຕ່ພໍ່ຂອງຂ້ານ້ອຍເປັນຜູ້ຍົກຍ້ອງຂ້ານ້ອຍ, ຄືພຣະອົງທີ່ພວກເຈົ້າເວົ້າວ່າເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າ, ແລະທ່ານທັງຫຼາຍບໍ່ໄດ້ຮູ້ຈັກລາວ, ແຕ່ຂ້ານ້ອຍຮູ້ຈັກລາວ. ແລະຖ້າຂ້ານ້ອຍເວົ້າວ່າບໍ່ຮູ້ຈັກລາວ, ຂ້ານ້ອຍກໍ່ຈະເປັນຄົນຂີ້ຕົວະຄືກັບທ່ານທັງຫຼາຍ, ແຕ່ຂ້ານ້ອຍຮູ້ຈັກລາວ ແລະຂ້ານ້ອຍຮັກສາຄໍາຂອງລາວໄວ້. ອັບຣາຮາມພໍ່ຂອງພວກເຈົ້າໄດ້ຕິໃຈຍິນດີທີ່ຈະເຫັນວັນຂອງຂ້ອຍ, ແລະລາວໄດ້ເຫັນແລ້ວກໍ່ຕິໃຈ. ພວກຊາວຢິວຈຶ່ງກ່າວຕໍ່ລາວວ່າ, ທ່ານຍັງບໍ່ທັນມີຫ້າສິບປີ ແລະທ່ານໄດ້ເຫັນອັບຣາຮາມບໍ່? ພຣະເຢຊູກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ: ແທ້ຈິງແທ້ຈິງ ເຮົາບອກພວກເຈົ້າວ່າ, ກ່ອນທີ່ອັບຣາຮາມຈະເກີດມາ, ເຮົາເປັນຢູ່ແລ້ວ. ດັ່ງນັ້ນພວກເຂົາຈຶ່ງຍົກກ້ອນຫີນຂຶ້ນເພື່ອຂວ້າງໃສ່ພຣະອົງ. ແຕ່ພຣະເຢຊູໄດ້ເຊື່ອງພຣະອົງ, ແລະອອກຈາກພຣະວິຫານໂດຍຜ່ານກາງພວກເຂົາ, ແລະໄດ້ຜ່ານໄປດັ່ງນັ້ນ.

໙

ແລະ ໃນຂະນະທີ່ຜ່ານໄປ ພຣະອົງໄດ້ເຫັນຊາຍຄົນໜຶ່ງທີ່ຕາບອດມາແຕ່ເກີດ.

ແລະພວກສາວົກຂອງພຣະອົງໄດ້ຖາມພຣະອົງວ່າ, ຄູອາຈານ, ຜູ້ໃດທຳບາບ,

ຄົນນີ້ຫຼົ່ມແມ່ຂອງລາວ, ເພື່ອໃຫ້ລາວເກີດມາຕາບອດ? ພຣະເຢຊູຕອບວ່າ,

ບໍ່ແມ່ນຄົນນີ້ທຳບາບ ແລະບໍ່ແມ່ນພໍ່ແມ່ຂອງລາວ,

ແຕ່ເພື່ອໃຫ້ພຣະຄຸນງານຂອງພຣະເຈົ້າປະກົດຂຶ້ນໃນຕົວລາວ.

ຂ້ອຍຈຳເປັນຕ້ອງເຮັດວຽກງານຂອງຜູ້ທີ່ໄດ້ສົ່ງຂ້ອຍມາ ຈົນກວ່າຈະເປັນກາງເວັນ,

ກາງຄືນກຳລັງຈະມາເຖິງ ເມື່ອບໍ່ມີຜະສາມາດເຮັດວຽກໄດ້. ເມື່ອໃດທີ່ຂ້ອຍຢູ່ໃນໂລກ,

ຂ້ອຍເປັນແສງສະຫວ່າງຂອງໂລກ. ຫຼັງຈາກເວົ້າສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ແລ້ວ, ລາວຖິ້ມນ້ຳລາຍໃສ່ພື້ນດິນ

ແລະ ເຮັດດິນໜຽວຈາກນ້ຳລາຍນັ້ນ, ແລະ ທາດິນໜຽວນັ້ນໃສ່ຕາຂອງຄົນຕາບອດ. ແລະ

ພຣະອົງໄດ້ກ່າວກັບລາວວ່າ, ຈົ່ງໄປລ້າງຢູ່ສະລອງນ້ຳຂອງສີໂລອາມ, ເຊິ່ງແປວ່າຖືກສົ່ງ.

ດັ່ງນັ້ນລາວຈຶ່ງໄປແລະລ້າງ, ແລະກັບມາໂດຍເຫັນໄດ້.

ດັ່ງນັ້ນ ພວກເພື່ອນບ້ານ ແລະ ພວກທີ່ເຄີຍເຫັນລາວກ່ອນໜ້ານີ້

ເພາະວ່າລາວເປັນຄົນຕາບອດ, ພວກເຂົາກຳລັງເວົ້າວ່າ,

ບໍ່ແມ່ນຄົນນີ້ແມ່ນຄົນທີ່ນັ່ງຂໍທານບໍ່? ຄົນບາງຄົນເວົ້າວ່ານີ້ແມ່ນລາວ,

ແຕ່ຄົນອື່ນເວົ້າວ່າຄ້າຍຄືກັບລາວ. ຄົນນັ້ນເວົ້າວ່າ ຂ້ອຍແມ່ນ. ດັ່ງນັ້ນ

ພວກເຂົາຈຶ່ງຖາມລາວວ່າ, ຕາຂອງເຈົ້າຖືກເປີດໄດ້ແນວໃດ? ລາວຕອບວ່າ,

ຜູ້ຊາຍທີ່ຖືກເອີ້ນວ່າເຢຊູໄດ້ເຮັດດິນໜຽວແລະທາຕາຂອງຂ້ອຍ ແລະເວົ້າກັບຂ້ອຍວ່າ,

ໄປທີ່ສະລອງນ້ຳສີໂລອາມແລະລ້າງ, ຂ້ອຍໄປແລະລ້າງແລ້ວກໍເບິ່ງເຫັນໄດ້.

ດັ່ງນັ້ນເຂົາເຈົ້າຈຶ່ງຖາມລາວວ່າ, ຄົນນັ້ນຢູ່ໃສ? ລາວຕອບວ່າ, ຂ້ອຍບໍ່ຮູ້.

ພວກເຂົາໄດ້ນຳພາລາວໄປຫາພວກຟາລີຊາຍ, ຄົນທີ່ເຄີຍຕາບອດ.

ມັນເປັນວັນສະບາໂຕໃນເວລາທີ່ພຣະເຢຊູເຮັດດິນໜຽວແລະເປີດຕາຂອງລາວ. ອີກຄັ້ງໜຶ່ງ

ດັ່ງນັ້ນ ພວກຟາຣີຊາຍຈຶ່ງຖາມລາວວ່າ ລາວໄດ້ຮັບສາຍຕາຄືນແນວໃດ.

ແຕ່ລາວເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ, ລາວວາງຕີນໜຽວເທິງຕາຂອງຂ້ອຍ, ແລະຂ້ອຍລ້າງ,

ແລະຂ້ອຍເຫັນ. ດັ່ງນັ້ນ ບາງຄົນຈາກພວກພາລີສາຍກໍ່ເວົ້າວ່າ,

ຊາຍຄົນນີ້ບໍ່ແມ່ນມາຈາກພຣະເຈົ້າ, ເພາະວ່າລາວບໍ່ຮັກສາວັນສັບບາໂຕ. ຄົນອື່ນໆກໍ່ເວົ້າວ່າ,

ຊາຍຄົນບາບຈະສາມາດເຮັດເຄື່ອງໝາຍດັ່ງກ່າວໄດ້ແນວໃດ?

ແລະມີການແບ່ງແຍກກັນໃນພວກເຂົາ. ພວກເຂົາເວົ້າກັບຄົນຕາບອດອີກວ່າ,

ເຈົ້າເວົ້າຫຍັງກ່ຽວກັບລາວ, ເພາະວ່າລາວເປີດຕາຂອງເຈົ້າ? ແລະລາວກໍ່ເວົ້າວ່າ,

ລາວເປັນຜູ້ປະກາດພຣະວາຈາ. ດັ່ງນັ້ນ

ພວກຊາວຢິວບໍ່ເຊື່ອກ່ຽວກັບລາວວ່າລາວເປັນຄົນຕາບອດແລະໄດ້ຮັບສາຍຕາຄືນ,

ຈົນກ່ວາພວກເຂົາເອີ້ນພໍ່ແມ່ຂອງຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບສາຍຕາຄືນ ແລະພວກເຂົາຖາມພວກເຂົາວ່າ,

ນີ້ແມ່ນລູກຊາຍຂອງເຈົ້າ, ຜູ້ທີ່ເຈົ້າເວົ້າວ່າເກີດມາຕາບອດບໍ່?

ແລ້ວດຽວນີ້ລາວເຫັນໄດ້ແນວໃດ? ພໍ່ແມ່ຂອງລາວຕອບພວກເຂົາວ່າ,

ພວກເຮົາຮູ້ວ່ານີ້ແມ່ນລູກຊາຍຂອງພວກເຮົາ ແລະ ລາວເກີດມາຕາບອດ

ແຕ່ວ່າດຽວນີ້ລາວເຫັນໄດ້ແນວໃດ ພວກເຮົາບໍ່ຮູ້, ຫຼືຜູ້ໃດເປີດຕາຂອງລາວ ພວກເຮົາກໍ່ບໍ່ຮູ້,

ລາວເອງມີອາຍຸແລ້ວ, ຈຶ່ງຖາມລາວເອງ, ລາວເອງຈະເວົ້າກ່ຽວກັບຕົວລາວເອງ.

ພໍ່ແມ່ຂອງລາວເວົ້າສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ເພາະວ່າພວກເຂົາຢ້ານກົວພວກຢິວ

ເພາະວ່າພວກຢິວໄດ້ຕົກລົງກັນແລ້ວວ່າ ຖ້າຜູ້ໃດຍອມຮັບລາວວ່າເປັນພຣະຄຣິດ

ຜູ້ນັ້ນຈະຖືກໄລ່ອອກຈາກສະຖານທີ່ນະມັດສະການ ເພາະເຫດນີ້ພໍ່ແມ່ຂອງລາວຈຶ່ງເວົ້າວ່າ

ລາວມີອາຍຸແລ້ວ, ຈຶ່ງຖາມລາວເອງ. ດັ່ງນັ້ນ

ພວກເຂົາຈຶ່ງເອີ້ນຊາຍທີ່ເຄີຍຕາບອດມາເປັນຄັ້ງທີສອງ ແລະ ເວົ້າກັບລາວວ່າ

ຈຶ່ງຖວາຍສະຫງ່າລາສີແດ່ພຣະເຈົ້າ ພວກເຮົາຮູ້ວ່າຊາຍຄົນນີ້ເປັນຄົນບາບ ດັ່ງນັ້ນ

ຄົນນັ້ນຈຶ່ງຕອບແລະເວົ້າວ່າ, ຖ້າລາວເປັນຄົນບາບບໍ່, ຂ້ອຍບໍ່ຮູ້, ສິ່ງໜຶ່ງທີ່ຂ້ອຍຮູ້ກໍ່ຄື,

ຂ້ອຍເປັນຄົນຕາບອດ ແຕ່ຕອນນີ້ຂ້ອຍເຫັນ. ພວກເຂົາຈຶ່ງຖາມລາວອີກເທື່ອວ່າ,

ລາວເຮັດຫຍັງແກ່ເຈົ້າ? ລາວເປີດຕາຂອງເຈົ້າໄດ້ແນວໃດ? ລາວຕອບເຂົາເຈົ້າວ່າ,
ຂ້ອຍບອກເຈົ້າແລ້ວ, ແລະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຟັງ, ເປັນຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງຕ້ອງການຟັງອີກ?
ບໍ່ແມ່ນວ່າເຈົ້າກໍຕ້ອງການຈະເປັນສາວົກຂອງລາວບໍ?

ພວກເຂົາດຳທຳລະຍາລະຍາຍເຂົາແລ້ວແລະເວົ້າວ່າ, ເຈົ້າເປັນສາວົກຂອງຜູ້ນັ້ນ,
ແຕ່ພວກເຮົາເປັນສາວົກຂອງໂມເຊສ. ພວກເຮົາຮູ້ວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບໂມເຊ,
ແຕ່ຄົນນີ້ພວກເຮົາບໍ່ຮູ້ວ່າມາຈາກໃສ. ຊາຍຄົນນັ້ນຕອບແລະເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ,
ນີ້ແມ່ນສິ່ງມະຫັດສະຈັນ, ເພາະວ່າພວກເຈົ້າບໍ່ຮູ້ວ່າລາວມາຈາກໃສ,
ແຕ່ລາວໄດ້ເປີດຕາຂອງຂ້ອຍ. ພວກເຮົາຮູ້ວ່າ ພຣະເຈົ້າບໍ່ຟັງຄົນບາບ,
ແຕ່ຖ້າຜູ້ໃດເປັນຜູ້ເກາງກຽດພຣະເຈົ້າ ແລະເຮັດຕາມຄວາມປະສົງຂອງພຣະອົງ,
ພຣະອົງກໍຟັງຜູ້ນັ້ນ.

ຕັ້ງແຕ່ສະໄໝບູຮານມາບໍ່ເຄີຍໄດ້ຍິນວ່າມີຜູ້ໃດເປີດຕາຂອງຄົນທີ່ເກີດມາຕາບອດ.

ຖ້າຄົນນີ້ບໍ່ໄດ້ມາຈາກພຣະເຈົ້າ, ລາວກໍບໍ່ສາມາດເຮັດຫຍັງໄດ້ເລີຍ.

ພວກເຂົາຕອບແລະເວົ້າກັບລາວວ່າ ເຈົ້າເກີດມາໃນບາບທັງໝົດ,

ແລະເຈົ້າມາສອນພວກເຮົາບໍ? ແລະພວກເຂົາກໍໄລ່ລາວອອກໄປ.

ພຣະເຢຊູໄດ້ຍິນວ່າພວກເຂົາໄດ້ຂັບໄລ່ລາວອອກໄປ, ແລະເມື່ອພົບລາວ,

ພຣະອົງກໍກ່າວກັບລາວວ່າ, ເຈົ້າເຊື່ອໃນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າບໍ? ຄົນນັ້ນຕອບວ່າ,

ແລ້ວທ່ານແມ່ນໃຜ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ເພື່ອຂ້ານ້ອຍຈະໄດ້ເຊື່ອໃນພຣະອົງ?

ພຣະເຢຊູກ່າວກັບລາວວ່າ, ເຈົ້າໄດ້ເຫັນລາວແລ້ວ ແລະ ຜູ້ທີ່ກຳລັງເວົ້າກັບເຈົ້າຢູ່ນີ້ແມ່ນລາວ.

ແຕ່ລາວເວົ້າວ່າ, ຂ້ານ້ອຍເຊື່ອ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະລາວກໍກຶມລົງນະມັດສະການຕໍ່ພຣະອົງ.

ແລະ ພຣະເຢຊູກໍຕຣັສວ່າ, ຂ້ານ້ອຍໄດ້ມາສູ່ໂລກນີ້ເພື່ອການພິພາກສາ,

ເພື່ອວ່າຜູ້ທີ່ບໍ່ເຫັນຈະໄດ້ເຫັນ ແລະ ຜູ້ທີ່ເຫັນຈະກາຍເປັນຄົນຕາບອດ.

ແລະພວກທີ່ຢູ່ກັບພຣະອົງໃນບັນດາພວກຟາຣີຊາຍໄດ້ຍິນສິ່ງເຫຼົ່ານີ້,

ແລະເວົ້າກັບພຣະອົງວ່າ, ພວກເຮົາກໍເປັນຄົນຕາບອດບໍ່ແມ່ນບໍ?

ພຣະເຢຊູກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ ຖ້າເຈົ້າເປັນຄົນຕາບອດ ເຈົ້າກໍຈະບໍ່ມີບາບ
ແຕ່ດຽວນີ້ເຈົ້າເວົ້າວ່າ ເຮົາເຫັນ ດັ່ງນັ້ນບາບຂອງເຈົ້າຈຶ່ງຄົງຢູ່

໑໐

ແທ້ຈິງແທ້ຈິງ, ຂ້ອຍເວົ້າກັບເຈົ້າວ່າ, ຜູ້ທີ່ບໍ່ເຂົ້າໄປຜ່ານປະຕູເຂົ້າໃນສະຖານທີ່ຂອງແກະ,
ແຕ່ຂຶ້ນໄປຈາກບ່ອນອື່ນ, ຜູ້ນັ້ນແມ່ນໂຈນແລະຜູ້ປັນ.

ແຕ່ຜູ້ທີ່ເຂົ້າມາຜ່ານປະຕູແມ່ນຜູ້ລ້ຽງແກະ. ຄົນຮັກສາປະຕູເປີດໃຫ້ຜູ້ນີ້,
ແລະແກະໄດ້ຍິນສຽງຂອງລາວ, ແລະລາວເອີ້ນແກະຂອງລາວເອງຕາມຊື່
ແລະນຳພວກມັນອອກໄປ. ແລະເມື່ອເຂົານຳແກະຂອງຕົນເອງອອກມາແລ້ວ,
ເຂົາກໍ່ຢ່າງໄປຂ້າງໜ້າພວກມັນ, ແລະແກະກໍ່ຕາມເຂົາໄປ,
ເພາະວ່າພວກມັນຮູ້ຈັກສຽງຂອງເຂົາ ແຕ່ພວກເຂົາຈະບໍ່ຕິດຕາມຄົນຕ່າງດ້າວ,
ແຕ່ຈະຫນີຈາກລາວ, ເພາະວ່າພວກເຂົາບໍ່ຮູ້ຈັກສຽງຂອງຄົນຕ່າງດ້າວ.

ພຣະເຢຊູເວົ້າຄຳສຸພາສິດນີ້ກັບພວກເຂົາ,

ແຕ່ພວກນັ້ນບໍ່ຮູ້ວ່າສິ່ງທີ່ພຣະອົງກຳລັງເວົ້າກັບພວກເຂົາແມ່ນຫຍັງ.

ພຣະເຢຊູຈຶ່ງກ່າວກັບພວກເຂົາອີກວ່າ, ແທ້ຈິງແທ້ຈິງ, ຂ້ອຍເວົ້າກັບພວກເຈົ້າວ່າ
ຂ້ອຍເປັນປະຕູຂອງແກະ. ທຸກຄົນທີ່ມາກ່ອນຂ້ອຍແມ່ນພວກໂຈນແລະພວກຈິ້ນ,
ແຕ່ແກະບໍ່ໄດ້ຟັງພວກເຂົາ. ຂ້ອຍເປັນປະຕູ, ຜ່ານຂ້ອຍຖ້າຜູ້ໃດເຂົ້າມາ
ຈະໄດ້ຮັບການຊ່ວຍໃຫ້ລອດ, ແລະເຂົາຈະເຂົ້າອອກໄດ້ ແລະຈະພົບທົ່ງຫຍ້າ.

ຂະໂມຍບໍ່ມາເວັນເສຍແຕ່ເພື່ອລັກ ແລະ ຂ້າ ແລະ ທຳລາຍ,

ແຕ່ຂ້ານ້ອຍມາເພື່ອໃຫ້ເຂົາເຈົ້າມີຊີວິດ ແລະ ມີຢ່າງອຸດົມສົມບູນ. ຂ້ອຍຢູ່ຜູ້ລ້ຽງແກະທີ່ດີ.
ຜູ້ລ້ຽງແກະທີ່ດີວາງຈິດວິນຍານຂອງລາວເພື່ອແກະ. ຄົນຮັບຈ້າງທີ່ບໍ່ແມ່ນຜູ້ລ້ຽງແກະ,
ແລະແກະບໍ່ແມ່ນຂອງຕົນເອງ, ເມື່ອເຫັນໝາປ່າກຳລັງມາ ກໍ່ປ່ອຍແກະແລ້ວໜີໄປ,

ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ເປັນພະຍານກ່ຽວກັບຂ້ານ້ອຍ. ແຕ່ພວກເຈົ້າບໍ່ເຊື່ອ,
 ເພາະວ່າພວກເຈົ້າບໍ່ແມ່ນຈາກເກາະຂອງຂ້ອຍ, ດັ່ງທີ່ຂ້ອຍໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຈົ້າ.
 ເກາະຂອງຂ້ອຍໄດ້ຍິນສຽງຂອງຂ້ອຍ, ແລະຂ້ອຍຮູ້ຈັກພວກມັນ,
 ແລະພວກມັນຕິດຕາມຂ້ອຍ. ແລະຂ້ອຍໃຫ້ຊີວິດນິລັນຕອນແກ່ພວກເຂົາ,
 ແລະພວກເຂົາຈະບໍ່ພົນາດເປັນນິດ,
 ແລະບໍ່ມີຜູ້ໃດຈະຊິງເອົາພວກເຂົາອອກຈາກມືຂອງຂ້ອຍ. ພໍຂອງຂ້ອຍຜູ້ທີ່ໄດ້ໃຫ້ແກ່ຂ້ອຍນັ້ນ
 ໃຫຍ່ກວ່າທຸກສິ່ງ, ແລະບໍ່ມີໃຜສາມາດຊິງເອົາອອກຈາກມືຂອງພໍ່ຂ້ອຍໄດ້. ຂ້ອຍ ແລະ ພໍ່
 ເປັນ ໜຶ່ງ ດຽວກັນ ດັ່ງນັ້ນ ພວກຊາວຢິວຈຶ່ງຖືກ້ອນຫີນອີກເທື່ອໜຶ່ງ
 ເພື່ອຂວ້າງຫີນໃສ່ລາວ. ພຣະເຢຊູຕອບພວກເຂົາວ່າ,
 ຂ້ອຍໄດ້ສະແດງວຽກງານດີຫຼາຍຢ່າງໃຫ້ພວກເຈົ້າເຫັນຈາກພຣະບິດາຂອງຂ້ອຍ,
 ພວກເຈົ້າຂວ້າງຫີນຂ້ອຍເພາະວຽກງານໃດໃນບັນດາວຽກງານເຫຼົ່ານັ້ນ?
 ພວກຢິວຕອບເຂົາວ່າ, ກ່ຽວກັບວຽກງານດີພວກເຮົາບໍ່ຂວ້າງຫີນທ່ານ,
 ແຕ່ກ່ຽວກັບການໝົດປະໝາດ,
 ແລະເພາະວ່າທ່ານເປັນມະນຸດຢູ່ທ່ານເຮັດຕົວເອງເປັນພຣະເຈົ້າ.
 ພຣະເຢຊູຕອບພວກເຂົາວ່າ, ບໍ່ໄດ້ຂຽນໄວ້ໃນກົດໝາຍຂອງພວກເຈົ້າບໍ່ແມ່ນຫຼືວ່າ,
 ຂ້ານ້ອຍເວົ້າວ່າ, ພວກເຈົ້າແມ່ນພະເຈົ້າ? ຖ້າພຣະອົງຕັ້ງເອີ້ນເຂົາເຈົ້າເຫຼົ່ານັ້ນວ່າເປັນພະເຈົ້າ,
 ຄືຜູ້ທີ່ພຣະທຳຂອງພຣະເຈົ້າມາເຖິງ, ແລະພຣະຄຳພີບໍ່ສາມາດຖືກທຳລາຍໄດ້,
 ຜູ້ທີ່ພຣະບິດາໄດ້ເຮັດໃຫ້ບໍລິສຸດແລະສົ່ງມາໃນໂລກ,
 ພວກເຈົ້າກັບເວົ້າວ່າຂ້ອຍດູກພຣະເຈົ້າ,
 ເພາະວ່າຂ້ອຍເວົ້າວ່າຂ້ອຍເປັນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າບໍ່?
 ຖ້າຂ້ອຍບໍ່ເຮັດວຽກງານຂອງພໍ່ຂ້ອຍ, ຢ່າເຊື່ອຂ້ອຍ ຖ້າແຕ່ຂ້ອຍເຮັດ,
 ເຖິງແມ່ນວ່າທ່ານບໍ່ເຊື່ອຂ້ອຍ, ກໍຈົ່ງເຊື່ອງານເຫຼົ່ານັ້ນ,
 ເພື່ອວ່າທ່ານຈະຮູ້ແລະເຊື່ອວ່າພໍ່ຢູ່ໃນຂ້ອຍແລະຂ້ອຍຢູ່ໃນພຣະອົງ. ດັ່ງນັ້ນ

ພວກເຂົາເຈົ້າຈຶ່ງພະຍາຍາມຈັບລາວອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ແຕ່ລາວໄດ້ອອກໄປຈາກມືຂອງພວກເຂົາ.

ແລະລາວໄດ້ໄປອີກຄັ້ງໜຶ່ງຂ້າມແມ່ນ້ຳຈໍແດນ

ເຂົ້າໄປໃນສະຖານທີ່ບ່ອນທີ່ໂຢຮັນໃຫ້ບັບຕິສະມາຄັ້ງທຳອິດ ແລະລາວໄດ້ຢູ່ທີ່ນັ້ນ ແລະ

ຫຼາຍຄົນໄດ້ມາຫາລາວ ແລະ ເວົ້າວ່າ ໂຢຮັນບໍ່ໄດ້ເຮັດເຄື່ອງໝາຍໃດເລີຍ,

ແຕ່ທຸກສິ່ງທີ່ໂຢຮັນເວົ້າກ່ຽວກັບທ່ານນີ້ແມ່ນຄວາມຈິງ. ແລະ

ຫຼາຍຄົນຢູ່ທີ່ນັ້ນໄດ້ເຊື່ອໃນພຣະອົງ

໑໑

ມີຄົນເຈັບຄົນໜຶ່ງຊື່ລາຊາລັດຈາກເບທານີ

ເຊິ່ງເປັນບ້ານຂອງມາລີແລະມາທາເອື້ອຍນ້ອງຂອງນາງ

ມາເລຍແມ່ນຜູ້ທີ່ໄດ້ທານ້ຳມັນຫອມໃສ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ

ເຊັດຕົນຂອງພຣະອົງດ້ວຍຜົມຂອງນາງ,

ຜູ້ທີ່ນ້ອງຊາຍຂອງນາງຄືລາຊາໂລກຳລັງເຈັບປ່ວຍ. ດັ່ງນັ້ນ

ເອື້ອຍນ້ອງຍິງເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ສົ່ງຄົນໄປຫາພຣະອົງເວົ້າວ່າ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ເບິ່ງເລີຍ,

ຜູ້ທີ່ພຣະອົງຮັກກຳລັງເຈັບປ່ວຍ. ເມື່ອພຣະເຢຊູໄດ້ຍິນແລ້ວ, ພຣະອົງກ່າວວ່າ,

ພະຍາດນີ້ບໍ່ແມ່ນໄປສູ່ຄວາມຕາຍ, ແຕ່ເພື່ອພຣະສິລິຂອງພຣະເຈົ້າ,

ເພື່ອວ່າພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບພຣະສິລິໂດຍຜ່ານມັນ. ແຕ່ພຣະເຢຊູຮັກມາທາ

ແລະເອື້ອຍນ້ອງຍິງຂອງນາງ ແລະລາຊາໂຣ. ເມື່ອລາວໄດ້ຍິນວ່າເຈັບປ່ວຍແລ້ວ,

ລາວກໍ່ຢູ່ຕໍ່ໃນບ່ອນທີ່ລາວຢູ່ນັ້ນເປັນເວລາສອງມື້, ແລ້ວຫຼັງຈາກນັ້ນ

ພຣະອົງກໍ່ຕັດສິນໃຈເວົ້າກັບບັນດາສາວົກວ່າ, ໃຫ້ພວກເຮົາໄປຍັງແຂວງຢູເດຍອີກເທື່ອໜຶ່ງ.

ພວກສາວົກເວົ້າກັບພຣະອົງວ່າ ອາຈານ,

ດຽວນີ້ພວກຢືວກຳລັງຊອກຫາທ່ານເພື່ອຂວ້າງຫົນໃສ່, ແລ້ວທ່ານຈະກັບໄປທີ່ນັ້ນອີກບໍ່?
ພຣະເຢຊູຕອບວ່າ, ມື້ໜຶ່ງບໍ່ແມ່ນມີສິບສອງຊົ່ວໂມງບໍ່? ຖ້າຜູ້ໃດຢ່າງໃນເວລາກາງເວັນ,
ເຂົາກໍ່ບໍ່ສະດຸດ, ເພາະວ່າເຂົາເຫັນແສງສະຫວ່າງຂອງໂລກນີ້. ແຕ່ຖ້າຜູ້ໃດຢ່າງໃນກາງຄືນ,
ເຂົາກໍ່ສະດຸດ, ເພາະວ່າແສງສະຫວ່າງບໍ່ມີຢູ່ໃນຕົວເຂົາ. ພຣະອົງໄດ້ຕຣັສສິ່ງເຫຼົ່ານີ້,
ແລະຫຼັງຈາກນັ້ນພຣະອົງໄດ້ຕຣັສກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ,
ລາຊາໂຮເພື່ອນຂອງພວກເຮົານອນຫຼັບແລ້ວ, ແຕ່ເຮົາຈະໄປປຸກລາວ.
ສາວົກຂອງພຣະອົງຈຶ່ງກ່າວວ່າ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຖ້າລາວນອນຫລັບແລ້ວ,
ລາວກໍ່ຈະຫາຍດີ. ພຣະເຢຊູມື້ເວົ້າກ່ຽວກັບການຕາຍຂອງລາວແລ້ວ,
ແຕ່ເຂົາເຈົ້າເຫຼົ່ານັ້ນເບິ່ງຄືວ່າລາວເວົ້າກ່ຽວກັບການນອນຫຼັບ. ຫຼັງຈາກນັ້ນ
ພຣະເຢຊູຈຶ່ງກ່າວແກ່ເຂົາເຈົ້າຢ່າງກົງໄປກົງມາວ່າ ລາຊະໂຮຕາຍແລ້ວ
ແລະຂ້ອຍຊື່ນຊົມຍິນດີເພາະພວກເຈົ້າ, ເພື່ອວ່າພວກເຈົ້າຈະເຊື່ອ, ເພາະວ່າຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ຢູ່ທີ່ນັ້ນ,
ແຕ່ໃຫ້ພວກເຮົາໄປຫາລາວ. ດັ່ງນັ້ນ ໂທມັດ ຜູ້ທີ່ຖືກເອີ້ນວ່າ ດີດີມັດ
ຈຶ່ງກ່າວແກ່ເພື່ອນສາວົກວ່າ, ໄປກັນເຖິດ ພວກເຮົາກໍ່ໄປດ້ວຍ
ເພື່ອວ່າພວກເຮົາຈະໄດ້ຕາຍກັບພຣະອົງ.

ດັ່ງນັ້ນ ເມື່ອພຣະເຢຊູມາຮອດ ພຣະອົງກໍ່ພົບວ່າລາວຢູ່ໃນອຸໂມງໄດ້ສິ້ມ້ແລ້ວ
ແຕ່ເມືອງເບທາເນຍຢູ່ໃກ້ກັບເຢຣູຊາເລັມ, ປະມານຈາກສິບຫ້າສະຕາດີ.
ແລະຊາວຢືວຫຼາຍຄົນໄດ້ມາຫາມາທາແລະມາລີເພື່ອປອບໂຍນພວກນາງກ່ຽວກັບອ້າຍນ້ອງ
ຊາຍຂອງພວກນາງ. ດັ່ງນັ້ນ ເມື່ອມາທາໄດ້ຍິນວ່າພຣະເຢຊູກຳລັງມາ,
ນາງໄດ້ອອກໄປພົບພຣະອົງ, ແຕ່ມາເລຍຍັງນັ່ງຢູ່ໃນເຮືອນ. ດັ່ງນັ້ນ ມາທາ
ຈຶ່ງເວົ້າກັບພຣະເຢຊູວ່າ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຖ້າພຣະອົງຢູ່ທີ່ນີ້, ອ້າຍຂອງຂ້ານ້ອຍຄົງບໍ່ຕາຍ.
ແຕ່ດຽວນີ້ຂ້ອຍຮູ້ວ່າ ສິ່ງໃດກໍ່ຕາມທີ່ທ່ານຂໍຈາກພຣະເຈົ້າ, ພຣະເຈົ້າຈະປະທານໃຫ້ແກ່ທ່ານ.
ພຣະເຢຊູເວົ້າກັບນາງວ່າ, ອ້າຍຂອງເຈົ້າຈະລຸກຂຶ້ນ. ມາທາເວົ້າກັບລາວວ່າ,

ຂ້ອຍຮູ້ວ່າລາວຈະລຸກຂຶ້ນໃນການຟື້ນຄືນຊີບໃນວັນສຸດທ້າຍ. ພຣະເຢຊູກ່າວກັບນາງວ່າ
ເຮົາເປັນການຟື້ນຄືນພຣະຊົນແລະຊີວິດ ຜູ້ທີ່ເຊື່ອໃນຂ້ອຍ, ເຖິງແມ່ນວ່າຈະຕາຍ,
ກໍຈະມີຊີວິດ, ແລະທຸກຄົນທີ່ມີຊີວິດຢູ່ແລະເຊື່ອໃນຂ້ອຍ ຈະບໍ່ຕາຍເປັນນິດ. ເຈົ້າເຊື່ອສິ່ງນີ້ບໍ່?
ນາງເວົ້າກັບພຣະອົງວ່າ, ແມ່ນແລ້ວ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂ້ານ້ອຍໄດ້ເຊື່ອວ່າ
ພຣະອົງເປັນພຣະຄຣິດ ບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ ຜູ້ທີ່ກຳລັງມາສູ່ໂລກ.
ແລະເມື່ອໄດ້ເວົ້າສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ແລ້ວ ນາງກໍ່ໄປ ແລະໄດ້ເອີ້ນມາເລຍເອື້ອຍນ້ອງຂອງນາງຢ່າງລັບໆ
ໂດຍເວົ້າວ່າ ອາຈານຢູ່ທີ່ນີ້ແລ້ວ ແລະກຳລັງເອີ້ນເຈົ້າ ເມື່ອນາງໄດ້ຍິນ, ນາງກໍ່ລຸກຂຶ້ນຢ່າງໄວວາ
ແລະ ມາຫາລາວ. ແຕ່ພຣະເຢຊູຍັງບໍ່ທັນເຂົ້າໄປໃນບ້ານ,
ແຕ່ພຣະອົງຢູ່ໃນສະຖານທີ່ບ່ອນທີ່ມາທາໄດ້ພົບກັບພຣະອົງ. ດັ່ງນັ້ນ
ພວກຊາວຢິວທີ່ຢູ່ກັບນາງໃນເຮືອນ ແລະກຳລັງປອບໂຍນນາງ
ເມື່ອໄດ້ເຫັນມາເລຍລຸກຂຶ້ນຢ່າງໄວວາ ແລະອອກໄປ ກໍ່ໄດ້ຕິດຕາມນາງໄປ ໂດຍເວົ້າວ່າ
ນາງກຳລັງໄປທີ່ອຸບມຸງເພື່ອຮ້ອງໄຫ້ຢູ່ທີ່ນັ້ນ. ແມ່ນແລ້ວ ມາເລຍ
ເມື່ອມາເຖິງບ່ອນທີ່ພຣະເຢຊູຢູ່, ເມື່ອເຫັນພຣະອົງ ນາງກໍ່ລົ້ມລົງທີ່ຕົນຂອງພຣະອົງ
ເວົ້າກັບພຣະອົງວ່າ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຖ້າພຣະອົງຢູ່ທີ່ນີ້, ນ້ອງຊາຍຂອງຂ້ານ້ອຍຄົງບໍ່ຕາຍ.
ດັ່ງນັ້ນ ເມື່ອພຣະເຢຊູເຫັນນາງກຳລັງຮ້ອງໄຫ້ ແລະ
ຊາວຢິວທີ່ມາຮ່ວມກັບນາງກໍ່ກຳລັງຮ້ອງໄຫ້ ພຣະອົງກໍ່ໄດ້ຄຽດແຄ້ນໃນຈິດໃຈ ແລະ
ລົບກວນພຣະອົງເອງ ແລະ ພຣະອົງຕັດສິນຖາມວ່າ, ເຈົ້າໄດ້ວາງລາວໄວ້ຢູ່ໃສ?
ເຂົາເຈົ້າຈຶ່ງກ່າວກັບພຣະອົງວ່າ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ເຊີນມາເບິ່ງ. ພຣະເຢຊູໄດ້ຮ້ອງໄຫ້. ດັ່ງນັ້ນ
ພວກຊາວຢິວຈຶ່ງເວົ້າວ່າ ເບິ່ງເລີຍ ລາວຮັກລາວແນວໃດ ແຕ່ບາງຄົນໃນພວກເຂົາເວົ້າວ່າ,
ຜູ້ນີ້ທີ່ເປີດຕາຂອງຄົນຕາບອດ, ບໍ່ສາມາດເຮັດໃຫ້ຄົນນີ້ບໍ່ຕາຍໄດ້ບໍ່? ພຣະເຢຊູດັ່ງນັ້ນ,
ຖືກເຄື່ອນໄຫວຢ່າງເລິກເຊິ່ງໃນຕົນເອງອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ໄດ້ມາຮອດອຸໂມງ, ມັນແມ່ນຖ້ຳ,
ແລະມີກ້ອນຫີນວາງປິດຢູ່ເທິງມັນ. ພຣະເຢຊູກ່າວວ່າ, ຍົກກ້ອນຫີນອອກ. ມາທາ,
ເອື້ອຍຂອງຜູ້ທີ່ຕາຍແລ້ວ, ກ່າວກັບພຣະອົງວ່າ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຕອນນີ້ເໝັນແລ້ວ,

ເພາະວ່າເປັນມື້ທີ່ສີ່ແລ້ວ. ພຣະເຢຊູຕັດກັບນາງວ່າ, ເຮົາບໍ່ໄດ້ບອກເຈົ້າແລ້ວບໍ່ວ່າ ຖ້າເຈົ້າເຊື່ອ, ເຈົ້າຈະໄດ້ເຫັນພຣະສິລິລັງສີຂອງພຣະເຈົ້າ?

ດັ່ງນັ້ນພວກເຂົາຈຶ່ງຍົກກ້ອນຫີນອອກຈາກບ່ອນທີ່ຄົນຕາຍນອນຢູ່.

ແລ້ວພຣະເຢຊູກໍ່ຍົກຕາຂຶ້ນເບິ່ງຟ້າແລະກ່າວວ່າ, ພໍເອີຍ,

ຂ້ານ້ອຍຂອບພຣະຄຸນພໍທີ່ພໍ່ໄດ້ຟັງຄໍາອະທິຖານຂອງຂ້ານ້ອຍ.

ແຕ່ຂ້ອຍຮູ້ແລ້ວວ່າເຈົ້າໄດ້ຍິນຂ້ອຍສະເໝີ, ແຕ່ເພາະວ່າຝູງຊົນທີ່ຢືນຢູ່ອ້ອມຮອບ,

ຂ້ອຍຈຶ່ງເວົ້າເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະເຊື່ອວ່າເຈົ້າໄດ້ສົ່ງຂ້ອຍມາ. ແລະເມື່ອໄດ້ເວົ້າສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ແລ້ວ

ພຣະອົງກໍ່ໄດ້ຮ້ອງດ້ວຍສຽງອັນໃຫຍ່ວ່າ ລາຊາໂຮ ຈົ່ງອອກມາຂ້າງນອກ

ແລະຄົນຕາຍແລ້ວກໍ່ອອກມາ, ຖືກມັດຕີນແລະມືດ້ວຍຜ້າ,

ແລະໜ້າຂອງລາວຖືກພັນດ້ວຍຜ້າ. ພຣະເຢຊູຈຶ່ງເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ, ແກ້ລາວອອກ

ແລະປ່ອຍໃຫ້ລາວໄປ.

ດັ່ງນັ້ນ ຊາວຢິວຫຼາຍຄົນທີ່ມາຫາມາຣີ ແລະ ໄດ້ເຫັນສິ່ງທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ເຮັດ

ກໍ່ໄດ້ເຊື່ອໃນພຣະອົງ

ແຕ່ບາງຄົນຈາກພວກເຂົາໄດ້ໄປຫາພວກຟາຣີຊາຍແລະບອກພວກເຂົາກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ພຣະເຢຊູ

ຢູ່ໄດ້ເຮັດ. ດັ່ງນັ້ນ ພວກປະໂລຫິດໃຫຍ່ ແລະ ພວກຟາຣີຊາຍ ຈຶ່ງໄດ້ເຕົ້າໂຮມສະພາກັນ

ແລະ ເວົ້າວ່າ, ພວກເຮົາຈະເຮັດແນວໃດ, ເພາະວ່າຊາຍຜູ້ນີ້ເຮັດເຄື່ອງໝາຍຫຼາຍ?

ຖ້າພວກເຮົາປ່ອຍລາວໄປແບບນີ້, ທຸກຄົນຈະເຊື່ອໃນລາວ,

ແລະພວກໂຮມັນຈະມາເອົາທັງສະຖານທີ່ແລະປະເທດຊາດຂອງພວກເຮົາໄປ.

ແຕ່ຄົນໜຶ່ງໃນພວກເຂົາຄື ໄກອາຟາສ, ຜູ້ເປັນມະຫາສະໝັກໃນປີນັ້ນ,

ໄດ້ກ່າວແກ່ພວກເຂົາວ່າ, ພວກເຈົ້າບໍ່ຮູ້ຫຍັງເລີຍ, ແລະທ່ານທັງຫຼາຍບໍ່ໄດ້ພິຈາລະນາວ່າ

ມັນເປັນປະໂຫຍດແກ່ພວກເຮົາ ເພື່ອໃຫ້ຄົນຫນຶ່ງຕາຍເພື່ອປະຊາຊົນ

ແລະຊາດທັງໝົດຈະບໍ່ພິນາດ ແຕ່ນີ້ລາວບໍ່ໄດ້ເວົ້າຈາກຕົນເອງ,

ແຕ່ເນື່ອງຈາກລາວເປັນມະຫາປະໂລຫິດໃນປີນັ້ນ,
ລາວຈຶ່ງເວົ້າພະຍາກອນວ່າພຣະເຢຊູກຳລັງຈະຕາຍເພື່ອຊາດ,
ແລະບໍ່ແມ່ນເພື່ອປະຊາຊາດພຽງແຕ່ເທົ່ານັ້ນ,
ແຕ່ເພື່ອວ່າເຂົາຈະລວບລວມລູກຫລານຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ກະຈັດກະຈາຍໃຫ້ເປັນໜຶ່ງດຽວ.
ດັ່ງນັ້ນ ດັ່ງແຕ່ມັນນັ້ນ ເຂົາເຈົ້າໄດ້ປຶກສາຫາລືກັນ ເພື່ອທີ່ຈະຂ້າລາວ ດັ່ງນັ້ນ
ພຣະເຢຊູຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ຍາງໄປມາຢ່າງເປີດເຜີຍທ່າມກາງຊາວຢິວອີກຕໍ່ໄປ,
ແຕ່ພຣະອົງໄດ້ອອກຈາກທີ່ນັ້ນໄປຍັງແຜ່ນດິນທີ່ຢູ່ໃກ້ກັບທະເລຊາຍ,
ເຂົ້າໄປໃນເມືອງທີ່ເອີ້ນວ່າເອຟຣາອິມ,
ແລະພຣະອົງໄດ້ພັກຢູ່ທີ່ນັ້ນກັບພວກສາວົກຂອງພຣະອົງ.
ເທດສະການປັດສະຄາຂອງຊາວຢິວໃກ້ຈະມາເຖິງແລ້ວ,
ແລະຫຼາຍຄົນໄດ້ຂຶ້ນໄປເຢຣູຊາເລັມຈາກຊົນນະບົດກ່ອນເທດສະການປັດສະຄາ
ເພື່ອວ່າເຂົາເຈົ້າຈະຊຳລະຕົວເອງ. ດັ່ງນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງຊອກຫາພຣະເຢຊູ ແລະ
ເວົ້າກັນຢູ່ໃນວັດໃນຂະນະທີ່ຢືນຢູ່ວ່າ, ພວກເຈົ້າຄິດແນວໃດ? ພຣະອົງຈະບໍ່ມາງານບຸນບໍ່?
ພວກປະໂລຫິດໃຫຍ່ແລະພວກຟາຣີຊາຍໄດ້ໃຫ້ຄຳສັ່ງແລ້ວ
ເພື່ອວ່າຖ້າຜູ້ໃດຮູ້ວ່າລາວຢູ່ບ່ອນໃດ, ໃຫ້ລາຍງານ, ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະໄດ້ຈັບລາວ.

໑໒

ດັ່ງນັ້ນ ພຣະເຢຊູຈຶ່ງເສດດັດມາບ້ານເບທານີກ່ອນເທສກາລປັດສະຄາຫົກມື້,
ບ່ອນທີ່ລາຊະໂຮຜູ້ທີ່ຕາຍແລ້ວ ຊຶ່ງພຣະອົງໄດ້ທຳໃຫ້ເປັນຂຶ້ນຈາກຄວາມຕາຍຢູ່. ດັ່ງນັ້ນ
ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ຈັດຄຳໃຫ້ພຣະອົງທີ່ນັ້ນ, ແລະມາທາໄດ້ຮັບໃຊ້,
ແຕ່ລາຊາໂຮແມ່ນຫນຶ່ງໃນບັນດາຜູ້ທີ່ນອນຮ່ວມໂຕະກັບພຣະອົງ. ດັ່ງນັ້ນ
ມາເລຍໄດ້ເອົານ້ຳມັນຫອມມາດບໍລິສຸດທີ່ລາຄາແພງໜຶ່ງປາວມາທາດິນຂອງພຣະເຢຊູ

ແລະເຊັດຕິນຂອງພຣະອົງດ້ວຍຜົມຂອງນາງ,
ແລະເຮືອນກໍ່ເຕັມໄປດ້ວຍກິນຫອມຂອງນ້ຳມັນນັ້ນ. ດັ່ງນັ້ນ ຢູດາ ລູກຊາຍຂອງຊີໂມນ
ອິສກາລິໂອດ ຜູ້ທີ່ກຳລັງຈະທໍລະຍົດພຣະອົງ ເຊິ່ງເປັນຫນຶ່ງໃນບັນດາສາວົກຂອງພຣະອົງ
ໄດ້ກ່າວວ່າ, ເປັນຫຍັງນ້ຳມັນຫອມນີ້ບໍ່ຖືກຂາຍໃນລາຄາສາມຮ້ອຍເດນາຣີ ແລະ
ແຈກໃຫ້ຄົນທຸກຍາກ? ເຂົາເຈົ້າແບບນີ້ບໍ່ແມ່ນເພາະວ່າເຂົາກັງວົນກ່ຽວກັບຄົນທຸກຍາກ,
ແຕ່ເພາະວ່າເຂົາເປັນໂຈນ, ແລະເຂົາຖືກອ່ງເງິນ ແລະຂົນເອົາສິ່ງທີ່ຖືກໃສ່ເຂົ້າໄປ.
ພຣະເຢຊູຈຶ່ງກ່າວວ່າ ຈົ່ງປ່ອຍນາງໄວ້ເຖິດ
ນາງໄດ້ເກັບຮັກສາມັນໄວ້ສໍາລັບວັນຝັງສົບຂອງເຮົາ ພວກທຸກຍາກນັ້ນ
ທ່ານມີຢູ່ກັບທ່ານສະເໝີ, ແຕ່ຂ້ານ້ອຍນັ້ນ ທ່ານບໍ່ມີຢູ່ສະເໝີ. ດັ່ງນັ້ນ
ຝູງຊົນຊາວຢິວຈຳນວນຫຼາຍໄດ້ຮູ້ວ່າພຣະອົງຢູ່ທີ່ນັ້ນ,
ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ມາບໍ່ແມ່ນເພາະພຣະເຢຊູເທົ່ານັ້ນ,
ແຕ່ເພື່ອທີ່ຈະໄດ້ເຫັນລາຊະໂຮຜູ້ທີ່ພຣະອົງໄດ້ປຸກຈາກຄວາມຕາຍ.
ແຕ່ພວກປະໂລຫິດໃຫຍ່ໄດ້ວາງແຜນເພື່ອຂ້າລາຊາໂຮດ້ວຍ
ເພາະວ່າຊາວຢິວຫຼາຍຄົນໄດ້ໄປຫາລາວ ແລະເຊື່ອໃນພຣະເຢຊູ
ໃນວັນຕໍ່ມາ ຝູງຊົນຈຳນວນຫຼາຍທີ່ມາເຂົ້າຮ່ວມງານບຸນ,
ເມື່ອໄດ້ຍິນວ່າພຣະເຢຊູກຳລັງມາເມືອງເຢຣູຊາເລັມ,
ພວກເຂົາເອົາກິ່ງໄມ້ປາມແລະອອກໄປພົບລາວ, ແລະພວກເຂົາຮ້ອງວ່າ, ໂຮຊັນນາ,
ຂໍໃຫ້ຜູ້ທີ່ມາໃນພຣະນາມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຮັບພອນ, ກະສັດຂອງອິສຣາເອນ.
ແຕ່ພຣະເຢຊູໄດ້ພົບລາໂຕ້ນ້ອຍ ແລະໄດ້ນັ່ງເທິງມັນ ດັ່ງທີ່ໄດ້ຂຽນໄວ້ ບໍ່ຕ້ອງຢ້ານກົວເລີຍ,
ລູກສາວຊີໂອນ, ເບິ່ງເລີຍ, ກະສັດຂອງເຈົ້າກຳລັງມານັ່ງຢູ່ເທິງລູກລາ.
ແຕ່ພວກສາວົກຂອງພຣະອົງບໍ່ໄດ້ຮູ້ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ໃນຕອນທຳອິດ,

ແຕ່ເມື່ອພຣະເຢຊູຖືກຍົກຍ້ອງແລ້ວ,
ຫຼັງນັ້ນພວກເຂົາຈຶ່ງລະນຶກໄດ້ວ່າສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ຖືກຂຽນໄວ້ກ່ຽວກັບພຣະອົງ,
ແລະພວກເຂົາໄດ້ເຮັດສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ແກ່ພຣະອົງ.
ຝູງຊົນທີ່ຢູ່ກັບພຣະອົງເມື່ອພຣະອົງຮ້ອງເອີ້ນລາຊະໂຮອກຈາກອຸໂມງແລະຍົກລາວຂຶ້ນຈາກຄວາມຕາຍນັ້ນ ຈຶ່ງເປັນພະຍານ. ເພາະເຫດນີ້ ຝູງຊົນຈຶ່ງອອກໄປພົບລາວ, ເພາະວ່າພວກເຂົາໄດ້ຍິນວ່າລາວໄດ້ເຮັດເຄື່ອງໝາຍນີ້. ດັ່ງນັ້ນ ພວກຟາຣີຊາຍຈຶ່ງເວົ້າກັນເອງວ່າ, ທ່ານທັງຫຼາຍເຫັນບໍ່ວ່າ ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ປະໂຫຍດຫຍັງເລີຍ? ເບິ່ງ, ໂລກໄດ້ຕິດຕາມພຣະອົງໄປແລ້ວ.

ມີຊາວກຣີກບາງຄົນຈາກພວກທີ່ກຳລັງຂຶ້ນໄປເພື່ອນະມັດສະການໃນງານເທດສະການ. ດັ່ງນັ້ນ ເຂົາເຈົ້າເຫຼົ່ານີ້ຈຶ່ງມາຫາຟິລິບທີ່ມາຈາກເບັດຊາອິດາແຂວງກາລີລາຍາ, ແລະໄດ້ຖາມລາວວ່າ, ເຈົ້ານາຍ, ພວກເຮົາຢາກເຫັນພຣະເຢຊູ. ຟິລິບມາແລ້ວເວົ້າກັບອັນດຣູ, ແລະອັນດຣູກັບຟິລິບກໍໄປເວົ້າກັບພຣະເຢຊູ, ແຕ່ພຣະເຢຊູຕອບພວກເຂົາວ່າ, ຊົ່ວໂມງໄດ້ມາເຖິງແລ້ວເພື່ອບຸດແຫ່ງມະນຸດຈະໄດ້ຮັບການຖືກເຊີດຊູ. ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂ້ອຍເວົ້າກັບເຈົ້າວ່າ, ຖ້າເມັດເຂົ້າບໍ່ຕົກລົງໄປໃນແຜ່ນດິນແລ້ວຕາຍ, ມັນກໍຍັງຄົງຢູ່ຄົນດຽວ, ແຕ່ຖ້າມັນຕາຍ, ມັນກໍເກີດຜົນຫຼາຍ.

ຜູ້ທີ່ຮັກດວງວິນຍານຂອງຕົນຈະສູນເສຍມັນ, ແລະຜູ້ທີ່ກຽດຊັງດວງວິນຍານຂອງຕົນໃນໂລກນີ້ຈະປົກປັກຮັກສາມັນໄວ້ສໍາລັບຊີວິດນິລັນດອນ. ຖ້າຜູ້ໃດຮັບໃຊ້ຂ້ອຍ, ໃຫ້ລາວຕິດຕາມຂ້ອຍ, ແລະບ່ອນໃດທີ່ຂ້ອຍຢູ່, ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງຂ້ອຍກໍຈະຢູ່ທີ່ນັ້ນ, ແລະຖ້າຜູ້ໃດຮັບໃຊ້ຂ້ອຍ, ພຣະບິດາຈະໃຫ້ກຽດແກ່ລາວ. ດຽວນີ້ຈິດວິນຍານຂອງຂ້ອຍຖືກລົບກວນ, ແລະຂ້ອຍຈະເວົ້າຫຍັງ? ພໍເອີຍ, ຊ່ວຍຂ້ອຍຈາກຊົ່ວໂມງນີ້. ແຕ່ຂ້ອຍມາເຖິງຊົ່ວໂມງນີ້ເພາະເຫດນີ້. ພໍເອີຍ, ຈຶ່ງໃຫ້ພະນາມຂອງພະອົງຖືກຍົກຍ້ອງເທິດທູນເຖີດ. ແລ້ວມີສຽງດັງມາຈາກສະຫວັນວ່າ,

ເຮົາໄດ້ໃຫ້ຖືກຍົກຍ້ອງແລ້ວ ແລະເຮົາຈະໃຫ້ຖືກຍົກຍ້ອງອີກ. ດັ່ງນັ້ນ ຝູງຊົນທີ່ຢືນຢູ່ ແລະ ໄດ້ຍິນ ກໍ່ກ່າວວ່າ ເປັນສຽງຟ້າຮ້ອງ, ແຕ່ຄົນອື່ນກ່າວວ່າ, ຜູ້ສິ່ງຂ່າວໄດ້ເວົ້າກັບລາວ. ພຣະເຢຊູຕອບແລະກ່າວວ່າ, ສຽງນີ້ບໍ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນເພື່ອຂ້ານ້ອຍ, ແຕ່ເພື່ອພວກເຈົ້າ. ດຽວນີ້ແມ່ນການພິພາກສາຂອງໂລກນີ້, ດຽວນີ້ຜູ້ປົກຄອງຂອງໂລກນີ້ຈະຖືກຂັບໄລ່ອອກໄປຂ້າງນອກ ແລະຖ້າຂ້ອຍຖືກຍົກຂຶ້ນຈາກແຜ່ນດິນໂລກ, ຂ້ອຍຈະດຶງທຸກຄົນມາຫາຕົວຂ້ອຍເອງ. ແຕ່ນີ້ພຣະອົງກ່າວເພື່ອຊີ້ໃຫ້ເຫັນວ່າພຣະອົງກຳລັງຈະຕາຍດ້ວຍຄວາມຕາຍແບບໃດ ຝູງຊົນຕອບລາວວ່າ, ພວກເຮົາໄດ້ຍິນຈາກກົດໝາຍວ່າພຣະຄຣິດຈະຄົງຢູ່ຕະຫຼອດໄປ, ແລ້ວເປັນຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງເວົ້າວ່າບຸດມະນຸດຕ້ອງຖືກຍົກຂຶ້ນ? ບຸດມະນຸດນີ້ແມ່ນໃຜ? ພຣະເຢຊູຈຶ່ງກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ ແສງສະຫວ່າງຍັງຢູ່ກັບພວກເຈົ້າອີກໜ້ອຍໜຶ່ງ ຈົ່ງຍ່າງໄປໃນຂະນະທີ່ພວກເຈົ້າຍັງມີແສງສະຫວ່າງ ເພື່ອວ່າຄວາມມືດຈະບໍ່ຈັບພວກເຈົ້າ ແລະຜູ້ທີ່ຍ່າງໃນຄວາມມືດກໍ່ບໍ່ຮູ້ວ່າຕົນກຳລັງໄປໃສ ໃນຂະນະທີ່ທ່ານມີແສງສະຫວ່າງ, ຈົ່ງເຊື່ອໃນແສງສະຫວ່າງ, ເພື່ອວ່າທ່ານຈະກາຍເປັນລູກແຫ່ງແສງສະຫວ່າງ. ພຣະເຢຊູໄດ້ຕຣັສສິ່ງເຫຼົ່ານີ້, ແລະເມື່ອໄດ້ເສັດແລ້ວ, ພຣະອົງໄດ້ເຊື່ອງພຣະອົງຈາກພວກເຂົາ.

ແຕ່ເຖິງແມ່ນລາວໄດ້ເຮັດເຄື່ອງໝາຍຫຼາຍຢ່າງຕໍ່ໜ້າພວກເຂົາ, ພວກເຂົາກໍ່ບໍ່ເຊື່ອໃນລາວ ເພື່ອທີ່ຄຳຂອງອີຊາຢາຜູ້ປະກາດພະທຳຈະຖືກເຮັດໃຫ້ສຳເລັດ ທີ່ເຂົາເວົ້າວ່າ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຜູ້ໃດເຊື່ອການຟັງຂອງພວກເຮົາ? ແລະແຂນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຖືກເປີດເຜີຍແກ່ຜູ້ໃດ? ເພາະເຫດນີ້ ເຂົາເຈົ້າຈຶ່ງບໍ່ສາມາດ ເຊື່ອໄດ້, ເພາະວ່າອີຊາຢາໄດ້ກ່າວອີກເທື່ອໜຶ່ງວ່າ, ພຣະອົງໄດ້ເຮັດໃຫ້ຕາຂອງພວກເຂົາບອດ ແລະເຮັດໃຫ້ໃຈຂອງພວກເຂົາແຂງກະດ້າງ, ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະບໍ່ເຫັນດ້ວຍຕາ ແລະບໍ່ເຂົ້າໃຈດ້ວຍໃຈ ແລະບໍ່ຫັນກັບມາ, ແລະເຮົາຈະປິ່ນປົວພວກເຂົາ.

ອີຊາຢາໄດ້ເວົ້າສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ເມື່ອທ່ານໄດ້ເຫັນພຣະສິລິຂອງພຣະອົງ ແລະ
ໄດ້ເວົ້າກ່ຽວກັບພຣະອົງ. ແນວໃດກໍຕາມ ຫຼາຍຄົນໃນບັນດາຜູ້ປົກຄອງໄດ້ເຊື່ອໃນພຣະອົງ
ແຕ່ເພາະພວກພາລີຊາຍ ເຂົາເຈົ້າຈຶ່ງບໍ່ຍອມຮັບ
ເພື່ອວ່າເຂົາເຈົ້າຈະບໍ່ຖືກໄລ່ອອກຈາກສາດສະໜາຈັກ
ເພາະວ່າພວກເຂົາຮັກສະຫງ່າລາສີຂອງມະນຸດຫຼາຍກວ່າສະຫງ່າລາສີຂອງພຣະເຈົ້າ

ເຢຊູໄດ້ຮ້ອງອອກມາແລະເວົ້າວ່າ, ຜູ້ທີ່ເຊື່ອໃນຂ້ອຍ, ບໍ່ແມ່ນເຊື່ອໃນຂ້ອຍ,
ແຕ່ເຊື່ອໃນຜູ້ທີ່ໄດ້ສົ່ງຂ້ອຍມາ, ແລະຜູ້ທີ່ເບິ່ງເຫັນຂ້ານ້ອຍ ກໍເຫັນຜູ້ທີ່ໄດ້ສົ່ງຂ້ານ້ອຍມາ.
ຂ້ອຍໄດ້ມາເປັນແສງສະຫວ່າງສູ່ໂລກ, ເພື່ອວ່າທຸກຄົນທີ່ເຊື່ອໃນຂ້ອຍຈະບໍ່ຢູ່ໃນຄວາມມົດ.
ແລະຖ້າຜູ້ໃດໄດ້ຍິນຄໍາເວົ້າຂອງຂ້ອຍແລ້ວບໍ່ເຊື່ອ, ຂ້ອຍກໍບໍ່ຕັດສິນເຂົາ,
ເພາະວ່າຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ມາເພື່ອຕັດສິນໂລກ, ແຕ່ມາເພື່ອຊ່ວຍໂລກໃຫ້ລອດ.
ຜູ້ທີ່ປະຕິເສດຂ້ານ້ອຍ ແລະບໍ່ຮັບເອົາຄໍາເວົ້າຂອງຂ້ານ້ອຍ, ມີຜູ້ພິພາກສາລາວ,
ຄໍາເວົ້າທີ່ຂ້ານ້ອຍໄດ້ເວົ້ານັ້ນ ຈະພິພາກສາລາວໃນວັນສຸດທ້າຍ.
ເພາະວ່າຂ້ານ້ອຍບໍ່ໄດ້ເວົ້າຈາກຕົວຂ້ານ້ອຍເອງ, ແຕ່ພໍ່ຜູ້ທີ່ໄດ້ສົ່ງຂ້ານ້ອຍມານັ້ນເອງ
ໄດ້ໃຫ້ຄໍາສັ່ງແກ່ຂ້ານ້ອຍວ່າຈະເວົ້າຫຍັງ ແລະ ຈະກ່າວຫຍັງ,
ແລະຂ້ອຍຮູ້ວ່າຄໍາສັ່ງຂອງພຣະອົງເປັນຊີວິດນິລັນຕອນ. ສິ່ງທີ່ຂ້ອຍເວົ້ານັ້ນ,
ຂ້ອຍເວົ້າດ້ານທີ່ພຣະບິດາໄດ້ກ່າວກັບຂ້ອຍ.

໑໓

ກ່ອນເທດສະການປັດສະຄາ, ພຣະເຢຊູຊົງຮູ້ວ່າຊົ່ວໂມງຂອງພຣະອົງໄດ້ມາເຖິງແລ້ວ
ເພື່ອທີ່ພຣະອົງຈະອອກຈາກໂລກນີ້ໄປຫາພຣະບິດາ,
ພຣະອົງໄດ້ຊົງຮັກຄົນຂອງພຣະອົງທີ່ຢູ່ໃນໂລກ, ພຣະອົງໄດ້ຊົງຮັກເຂົາເຈົ້າຈົນເຖິງທີ່ສຸດ.

ແລະ ເມື່ອຄ້າເຊົ້າແລ້ວ, ປິສາດໄດ້ວາງໄວ້ແລ້ວໃນຫົວໃຈຂອງຢູດາ ລູກຊາຍຂອງຊີໂມນ
ອິສກາລີໂອດ ເພື່ອໃຫ້ລາວທໍລະຍາດພຣະອົງ. ພຣະເຢຊູຮູ້ວ່າ
ພຣະບິດາໄດ້ມອບທຸກສິ່ງໄວ້ໃນມືຂອງພຣະອົງ, ແລະວ່າ ພຣະອົງອອກມາຈາກພຣະເຈົ້າ
ແລະກໍາລັງກັບໄປຫາພຣະເຈົ້າ ພຣະອົງລຸກຂຶ້ນຈາກໂຕະຄ້າ
ແລະວາງເຄື່ອງນຸ່ງຂອງພຣະອົງໄວ້ ແລະເອົາຜ້າເຊັດມາຄາດແອວຂອງພຣະອົງ
ແລ້ວພຣະອົງກໍ່ຖອກນ້ຳໃສ່ອ່າງ, ແລະເລີ່ມລ້າງຕີນຂອງບັນດາສາວົກ
ແລະເຊັດດ້ວຍຜ້າເຊັດຕົວທີ່ພຣະອົງຄາດໄວ້. ດັ່ງນັ້ນ ລາວຈຶ່ງມາຫາຊີໂມນ ເປໂຕຣ ແລະ
ຄົນນັ້ນເວົ້າກັບລາວວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ທ່ານລ້າງຕີນຂອງຂ້ອຍບໍ່
ພຣະເຢຊູຕອບແລະເວົ້າກັບລາວວ່າ, ສິ່ງທີ່ຂ້ານ້ອຍເຮັດນີ້, ເຈົ້າບໍ່ຮູ້ໃນຕອນນີ້,
ແຕ່ເຈົ້າຈະຮູ້ຫຼັງຈາກນີ້. ເປໂຕຣເວົ້າກັບພຣະອົງວ່າ,
ທ່ານຈະບໍ່ລ້າງຕີນຂອງຂ້ອຍຕະຫຼອດໄປ. ພຣະເຢຊູຕອບພຣະອົງວ່າ, ຖ້າເຮົາບໍ່ລ້າງທ່ານ,
ທ່ານກໍ່ບໍ່ມີສ່ວນກັບເຮົາ. ຊີໂມນ ເປໂຕ ເວົ້າກັບພຣະອົງວ່າ: ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ບໍ່ແມ່ນພຽງແຕ່ຕີນຂອງຂ້ານ້ອຍເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ທັງມືແລະຫົວຂອງຂ້ານ້ອຍດ້ວຍ.
ພຣະເຢຊູກ່າວກັບເຂົາວ່າ: ຜູ້ທີ່ໄດ້ອາບນ້ຳແລ້ວບໍ່ມີຄວາມຕ້ອງການທີ່ຈະລ້າງຕີນ,
ແຕ່ເປັນຄົນສະອາດທັງໝົດ, ແລະພວກເຈົ້າກໍ່ສະອາດ, ແຕ່ບໍ່ແມ່ນທຸກຄົນ.
ລາວຮູ້ຢູ່ແລ້ວວ່າໃຜເປັນຜູ້ທໍລະຍົດລາວ, ເພາະເຫດນີ້ລາວຈຶ່ງເວົ້າວ່າ,
ບໍ່ແມ່ນທຸກຄົນສະອາດ.

ເມື່ອລາວລ້າງຕີນຂອງເຂົາເຈົ້າແລ້ວ ແລະເອົາເຄື່ອງນຸ່ງຂອງລາວໃສ່ແລ້ວ
ລາວກໍ່ນອນລົງອີກຄັ້ງ ແລະເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ
ພວກເຈົ້າຮູ້ບໍ່ວ່າຂ້ານ້ອຍໄດ້ເຮັດຫຍັງກັບພວກເຈົ້າ?
ທ່ານທັງຫລາຍເອີ້ນຂ້ານ້ອຍວ່າອາຈານແລະເຈົ້ານາຍ, ແລະທ່ານເວົ້າຖືກຕ້ອງ
ເພາະວ່າຂ້ານ້ອຍເປັນແທ້. ຖ້າດັ່ງນັ້ນ ຂ້ານ້ອຍ ຜູ້ເປັນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ອາຈານ

ໄດ້ລ້າງຕີນຂອງພວກເຈົ້າແລ້ວ, ພວກເຈົ້າກໍຄວນລ້າງຕີນໃຫ້ເຊິ່ງກັນແລະກັນ. ຕົວຢ່າງ
ເພາະວ່າຂ້ອຍໄດ້ໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ, ເພື່ອວ່າເປັນແນວໃດຂ້ອຍໄດ້ເຮັດແກ່ເຈົ້າ, ເຈົ້າກໍຈົ່ງເຮັດເຊັ່ນກັນ.
ແທ້ຈິງແລ້ວ ແທ້ຈິງແລ້ວ ຂ້ອຍເວົ້າກັບເຈົ້າທັງຫຼາຍວ່າ,
ຂ້າທາດບໍ່ໃຫຍ່ກວ່າເຈົ້ານາຍຂອງລາວ, ແລະອັກຄະສາວົກກໍບໍ່ໃຫຍ່ກວ່າຜູ້ທີ່ໄດ້ສົ່ງລາວ.
ຖ້າທ່ານຮູ້ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້, ທ່ານຈະເປັນຜູ້ມີພອນ ຖ້າທ່ານເຮັດມັນ.
ຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ເວົ້າກ່ຽວກັບພວກທ່ານທຸກຄົນ, ຂ້ອຍຮູ້ຈັກຜູ້ທີ່ຂ້ອຍໄດ້ເລືອກ,
ແຕ່ເພື່ອໃຫ້ພຣະຄຳພິສຳເລັດ, ຜູ້ທີ່ກິນເຂົ້າປັງກັບຂ້ອຍໄດ້ຍົກສົ້ນຕີນຂອງລາວຕໍ່ຂ້ອຍ.
ຕັ້ງແຕ່ບັດນີ້ ຂ້ອຍເວົ້າກັບເຈົ້າທັງຫຼາຍກ່ອນທີ່ມັນຈະເກີດຂຶ້ນ, ເພື່ອວ່າເມື່ອມັນເກີດຂຶ້ນແລ້ວ
ເຈົ້າທັງຫຼາຍຈະເຊື່ອວ່າຂ້ອຍເປັນ. ແທ້ຈິງແທ້ຈິງ, ຂ້ອຍເວົ້າກັບເຈົ້າທັງຫຼາຍວ່າ,
ຜູ້ທີ່ຮັບຄົນໃດທີ່ຂ້ອຍສົ່ງໄປ ກໍຮັບຂ້ອຍ, ແລະຜູ້ທີ່ຮັບຂ້ອຍ ກໍຮັບຜູ້ທີ່ສົ່ງຂ້ອຍມາ.

ເມື່ອພຣະເຢຊູໄດ້ຕຣັສສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ແລ້ວ ພຣະອົງກໍຖືກລົບກວນໃນວິນຍານ
ແລະໄດ້ເປັນພະຍານ ແລະຕຣັສວ່າ ແທ້ຈິງແທ້ຈິງເຮົາບອກພວກເຈົ້າວ່າ
ຄົນໜຶ່ງໃນພວກເຈົ້າຈະທໍລະຍົດເຮົາ ດັ່ງນັ້ນພວກສາວົກຈົ່ງເບິ່ງຫາກັນແລະກັນ,
ສັບສົນກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ພຣະອົງກຳລັງກ່າວ.
ແມ່ນມີສາວົກຄົນໜຶ່ງຂອງພຣະອົງນອນເອນຢູ່ໃນອົກຂອງພຣະເຢຊູ, ຜູ້ທີ່ພຣະເຢຊູຮັກ,
ດັ່ງນັ້ນ ຊີໂມນ ເປໂຕຣ ຈິ່ງເອນໄປຫາລາວ ເພື່ອຖາມວ່າ
ຜູ້ທີ່ພຣະອົງກຳລັງເວົ້າເຖິງນັ້ນຈະເປັນໃຜ
ແລະຄົນນັ້ນໄດ້ຕົກລົງມາເທິງຫນ້າເອິກຂອງພຣະເຢຊູ ແລ້ວເວົ້າກັບພຣະອົງວ່າ,
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແມ່ນໃຜ? ພຣະເຢຊູຕອບວ່າ,
ຄົນນັ້ນແມ່ນຜູ້ທີ່ຂ້ານ້ອຍຈຸ່ມເຂົ້າໜົມແລ້ວຈະໃຫ້. ແລະເມື່ອຈຸ່ມເຂົ້າໜົມແລ້ວ,
ພຣະອົງກໍໃຫ້ແກ່ຢູດາ ບຸດຊາຍຊີໂມນ ອິສກາຣີໂອດ. ແລະຫຼັງຈາກຊິ້ນເຂົ້າແລ້ວ,
ຊາຕານກໍເຂົ້າໄປໃນຄົນນັ້ນ. ດັ່ງນັ້ນພຣະເຢຊູຈິ່ງກ່າວກັບລາວວ່າ, ສິ່ງທີ່ເຈົ້າເຮັດຢູ່ນັ້ນ,

ຈົ່ງເຮັດໃຫ້ໄວຂຶ້ນເທາະ. ແຕ່ບໍ່ມີໃຜໃນບັນດາຜູ້ທີ່ນອນຢູ່ຮູ້ວ່າ
ພຣະອົງໄດ້ຕຣັສສິ່ງໃດກັບລາວ ບາງຄົນຄິດວ່າ, ເນື່ອງຈາກຢູດາເປັນຜູ້ຖືກກ່າວເງິນ,
ພຣະເຢຊູກຳລັງບອກລາວໃຫ້ໄປຊື້ສິ່ງທີ່ພວກເຂົາຕ້ອງການສຳລັບງານບຸນ,
ຫຼືໃຫ້ບາງສິ່ງແກ່ຄົນທຸກຍາກ. ດັ່ງນັ້ນ ຫຼັງຈາກໄດ້ເອົາຊົນອາຫານນ້ອຍນັ້ນແລ້ວ,
ລາວກໍ່ອອກໄປທັນທີ, ແລະມັນກໍ່ເປັນເວລາກາງຄືນ.

ເມື່ອໄປອອກແລ້ວ ພຣະເຢຊູຈຶ່ງກ່າວວ່າ: ດຽວນີ້ບຸດມະນຸດໄດ້ຮັບສະຫງ່າລາສີແລ້ວ
ແລະພຣະເຈົ້າກໍ່ໄດ້ຮັບສະຫງ່າລາສີໃນພຣະອົງ
ຖ້າພຣະເຈົ້າຖືກເຮັດໃຫ້ມີສະຫງ່າລາສີໃນເຂົາ,
ພຣະເຈົ້າກໍ່ຈະເຮັດໃຫ້ເຂົາມີສະຫງ່າລາສີໃນຕົນເອງ,
ແລະຈະເຮັດໃຫ້ເຂົາມີສະຫງ່າລາສີທັນທີ. ລູກນ້ອຍເອີຍ,
ຂ້ານ້ອຍຍັງຢູ່ກັບເຈົ້າອີກໜ້ອຍໜຶ່ງ. ເຈົ້າຈະຊອກຫາຂ້ານ້ອຍ,
ແລະດັ່ງທີ່ຂ້ານ້ອຍໄດ້ເວົ້າກັບຊາວຢິວວ່າ ບ່ອນທີ່ຂ້ານ້ອຍໄປນັ້ນ, ເຈົ້າບໍ່ສາມາດມາໄດ້,
ແລະດຽວນີ້ຂ້ານ້ອຍກໍ່ເວົ້າກັບເຈົ້າເຊັ່ນກັນ. ຂ້ອຍໃຫ້ຄຳສັ່ງໃໝ່ແກ່ເຈົ້າທັງຫຼາຍ
ເພື່ອວ່າເຈົ້າທັງຫຼາຍຈະຮັກເຊິ່ງກັນແລະກັນ, ດັ່ງທີ່ຂ້ອຍໄດ້ຮັກເຈົ້າທັງຫຼາຍ,
ເພື່ອວ່າເຈົ້າທັງຫຼາຍກໍ່ຈະຮັກເຊິ່ງກັນແລະກັນ. ໃນນີ້ທຸກຄົນຈະຮູ້ວ່າເຈົ້າເປັນສາວົກຂອງຂ້ອຍ,
ຖ້າເຈົ້າມີຄວາມຮັກຕໍ່ກັນແລະກັນ. ຊີໂມນ ເປໂຕຣ ເວົ້າກັບພຣະອົງວ່າ: ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ທ່ານກຳລັງໄປບ່ອນໃດ? ພຣະເຢຊູຕອບພຣະອົງວ່າ: ບ່ອນທີ່ຂ້ານ້ອຍໄປນັ້ນ,
ທ່ານບໍ່ສາມາດຕິດຕາມຂ້ານ້ອຍໄດ້ໃນຕອນນີ້, ແຕ່ພາຍຫຼັງທ່ານຈະຕິດຕາມຂ້ານ້ອຍ.
ເປໂຕຣເວົ້າກັບພຣະອົງວ່າ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ເປັນຫຍັງຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ສາມາດຕິດຕາມພຣະອົງໄດ້ດຽວນີ້?
ຂ້າພະເຈົ້າຈະວາງຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າເພື່ອພຣະອົງ. ພຣະເຢຊູຕອບລາວວ່າ,
ເຈົ້າຈະວາງຈິດວິນຍານຂອງເຈົ້າເພື່ອຂ້ານ້ອຍບໍ່? ແທ້ຈິງແທ້ຈິງ ຂ້ານ້ອຍເວົ້າກັບເຈົ້າວ່າ,

ໄກ່ຈະບໍ່ຂັນຈົນກວ່າເຈົ້າຈະປະຕິເສດຂ້ານ້ອຍສາມຄັ້ງ.

໑໔

ຢ່າໃຫ້ຫົວໃຈຂອງພວກເຈົ້າວຸ້ນວາຍ, ຈົ່ງເຊື່ອໃນພຣະເຈົ້າ, ແລະຈົ່ງເຊື່ອໃນຂ້ານ້ອຍ.
ໃນເຮືອນຂອງພໍ່ຂ້ອຍມີຫ້ອງຢູ່ຫຼາຍ, ຖ້າບໍ່ແມ່ນດັ່ງນັ້ນ ຂ້ອຍກໍຈະບອກພວກເຈົ້າ,
ຂ້ອຍໄປເພື່ອກຽມສະຖານທີ່ໃຫ້ພວກເຈົ້າ ແລະຖ້າຂ້ອຍໄປ ແລະກຽມສະຖານທີ່ໃຫ້ເຈົ້າ,
ຂ້ອຍຈະກັບມາອີກເທື່ອໜຶ່ງ ແລະຈະພາເຈົ້າມາຫາຕົວຂ້ອຍເອງ, ເພື່ອວ່າບ່ອນທີ່ຂ້ອຍຢູ່,
ເຈົ້າກໍຈະຢູ່ນຳ. ແລະທ່ານຮູ້ບ່ອນທີ່ຂ້ານ້ອຍໄປ, ແລະທ່ານຮູ້ທາງ. ໂທມັດເວົ້າກັບພຣະອົງວ່າ,
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພວກເຮົາບໍ່ຮູ້ວ່າທ່ານກຳລັງໄປບ່ອນໃດ,
ແລ້ວພວກເຮົາຈະສາມາດຮູ້ທາງໄດ້ແນວໃດ? ພຣະເຢຊູກ່າວກັບເຂົາວ່າ, ຂ້ານ້ອຍເປັນທາງ
ແລະ ຄວາມຈິງ ແລະ ຊີວິດ, ບໍ່ມີໃຜມາຫາພຣະບິດາໄດ້ ຖ້າບໍ່ຜ່ານຂ້ານ້ອຍ.
ຖ້າທ່ານທັງຫຼາຍໄດ້ຮູ້ຈັກຂ້ານ້ອຍ, ທ່ານທັງຫຼາຍກໍຈະໄດ້ຮູ້ຈັກພໍ່ຂອງຂ້ານ້ອຍ.
ແລະຕັ້ງແຕ່ຕອນນີ້ ທ່ານທັງຫຼາຍຮູ້ຈັກພຣະອົງ ແລະໄດ້ເຫັນພຣະອົງແລ້ວ.
ຟິລິບເວົ້າກັບພຣະອົງວ່າ, ພຣະເຈົ້າ, ຂໍສະແດງພຣະບິດາໃຫ້ພວກເຮົາເບິ່ງ,
ແລະມັນກໍພຽງພໍສຳລັບພວກເຮົາແລ້ວ. ພຣະເຢຊູກ່າວກັບເຂົາວ່າ:
ຂ້ານ້ອຍຢູ່ກັບພວກເຈົ້າດົນນານເທົ່ານີ້ແລ້ວ, ແຕ່ເຈົ້າຍັງບໍ່ຮູ້ຈັກຂ້ານ້ອຍບໍ່ແມ່ນບໍ່, ຟິລິບ?
ຜູ້ທີ່ໄດ້ເຫັນຂ້ານ້ອຍກໍໄດ້ເຫັນພຣະບິດາແລ້ວ, ແລ້ວເຈົ້າຈຶ່ງມາເວົ້າວ່າ
ຂໍສະແດງພຣະບິດາໃຫ້ພວກເຮົາເບິ່ງ ໄດ້ແນວໃດ? ເຈົ້າບໍ່ເຊື່ອບໍ່ວ່າຂ້ານ້ອຍຢູ່ໃນພໍ່ ແລະ
ພໍ່ຢູ່ໃນຂ້ານ້ອຍບໍ່? ຄຳເວົ້າທີ່ຂ້ານ້ອຍເວົ້າກັບພວກເຈົ້ານັ້ນ,
ຂ້ານ້ອຍບໍ່ໄດ້ເວົ້າຈາກຕົວຂ້ານ້ອຍເອງ, ແຕ່ພໍ່ຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນຂ້ານ້ອຍ,
ພຣະອົງເອງເຮັດວຽກງານເຫຼົ່ານັ້ນ. ຈົ່ງເຊື່ອຂ້ອຍວ່າຂ້ອຍຢູ່ໃນພໍ່ ແລະ ພໍ່ຢູ່ໃນຂ້ອຍ,
ແຕ່ຖ້າບໍ່ເຊື່ອ, ກໍຈົ່ງເຊື່ອຂ້ອຍເພາະວຽກງານເຫຼົ່ານັ້ນ. ແທ້ຈິງແທ້ຈິງ,

ຂ້ອຍເວົ້າກັບເຈົ້າທັງຫຼາຍວ່າ, ຜູ້ທີ່ເຊື່ອໃນຂ້ອຍ, ວຽກງານທັງຫຼາຍທີ່ຂ້ອຍເຮັດນັ້ນ
ຜູ້ນັ້ນກໍຈະເຮັດເຊັ່ນກັນ, ແລະຈະເຮັດສິ່ງທີ່ໃຫຍ່ກວ່ານີ້ອີກ,
ເພາະວ່າຂ້ອຍກຳລັງໄປຫາພໍ່ຂອງຂ້ອຍ. ແລະ ສິ່ງໃດກໍ່ຕາມທີ່ພວກເຈົ້າຂໍໃນນາມຂອງຂ້ອຍ,
ຂ້ອຍຈະເຮັດສິ່ງນັ້ນ, ເພື່ອວ່າພຣະບິດາຈະໄດ້ຮັບການຖືກເຊີດຊູໃນພຣະບຸດ.
ຖ້າທ່ານຂໍສິ່ງໃດໃນນາມຂອງຂ້ອຍ, ຂ້ອຍຈະເຮັດໃຫ້.

ຖ້າທ່ານຮັກຂ້ອຍ, ຈົ່ງປະຕິບັດຕາມບັນຍັດຂອງຂ້ອຍ. ແລະຂ້ອຍຈະຂໍຮ້ອງຕໍ່ພໍ່
ແລະພຣະອົງຈະປະທານຜູ້ຊ່ວຍເຫຼືອອີກຜູ້ໜຶ່ງໃຫ້ແກ່ພວກທ່ານ
ເພື່ອວ່າພຣະອົງຈະຢູ່ກັບພວກທ່ານຕະຫຼອດໄປ ພຣະວິນຍານແຫ່ງຄວາມຈິງ,
ເຊິ່ງໂລກບໍ່ສາມາດຮັບໄດ້, ເພາະວ່າໂລກບໍ່ເຫັນພຣະອົງແລະບໍ່ຮູ້ຈັກພຣະອົງ,
ແຕ່ພວກເຈົ້າຮູ້ຈັກພຣະອົງ, ເພາະວ່າພຣະອົງຢູ່ກັບພວກເຈົ້າແລະຈະຢູ່ໃນພວກເຈົ້າ.
ຂ້ອຍຈະບໍ່ປ່ອຍພວກເຈົ້າໃຫ້ເປັນກຳພ້າ, ຂ້ອຍຈະມາຫາພວກເຈົ້າ. ອີກໜ້ອຍໜຶ່ງ ແລະ
ໂລກຈະບໍ່ເຫັນຂ້ານ້ອຍອີກຕໍ່ໄປ, ແຕ່ພວກເຈົ້າຈະເຫັນຂ້ານ້ອຍ, ເພາະວ່າຂ້ານ້ອຍມີຊີວິດຢູ່
ແລະ ພວກເຈົ້າກໍຈະມີຊີວິດຢູ່. ໃນວັນນັ້ນ ທ່ານທັງຫຼາຍຈະຮູ້ວ່າ
ຂ້ານ້ອຍຢູ່ໃນພໍ່ຂອງຂ້ານ້ອຍ ແລະທ່ານທັງຫຼາຍຢູ່ໃນຂ້ານ້ອຍ
ແລະຂ້ານ້ອຍຢູ່ໃນທ່ານທັງຫຼາຍ ຜູ້ທີ່ມີຄຳສັ່ງຂອງຂ້ອຍ ແລະ ປະຕິບັດມັນ,
ຜູ້ນັ້ນແມ່ນຜູ້ທີ່ຮັກຂ້ອຍ. ແລະຜູ້ທີ່ຮັກຂ້ອຍຈະຖືກຮັກໂດຍພໍ່ຂອງຂ້ອຍ,
ແລະຂ້ອຍຈະຮັກລາວ ແລະ ຈະສະແດງຕົວຂ້ອຍເອງໃຫ້ແກ່ລາວ. ຢູດາ
(ບໍ່ແມ່ນອິສກາຣີໂອດ) ກ່າວກັບພຣະອົງວ່າ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ເປັນຫຍັງພຣະອົງຈຶ່ງຈະສະແດງພຣະອົງເອງໃຫ້ພວກເຮົາເຫັນ ແຕ່ບໍ່ສະແດງໃຫ້ໂລກເຫັນ?
ພຣະເຢຊູຕອບແລະກ່າວກັບລາວວ່າ: ຖ້າຜູ້ໃດຮັກຂ້ານ້ອຍ, ລາວຈະຮັກສາຄຳຂອງຂ້ານ້ອຍ,
ແລະພໍ່ຂອງຂ້ານ້ອຍຈະຮັກລາວ, ແລະພວກເຮົາຈະມາຫາລາວ ແລະຈະຢູ່ກັບລາວ.
ຜູ້ທີ່ບໍ່ຮັກຂ້ອຍ ບໍ່ຮັກສາຄຳເວົ້າຂອງຂ້ອຍ, ແລະຄຳເວົ້າທີ່ທ່ານຟັງນັ້ນບໍ່ແມ່ນຂອງຂ້ອຍ,

ແຕ່ເປັນຂອງພໍ່ຜູ້ທີ່ໄດ້ສົ່ງຂ້ອຍມາ.

ຂ້ອຍໄດ້ເວົ້າສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ກັບເຈົ້າ ໃນຂະນະທີ່ຂ້ອຍຍັງຢູ່ກັບເຈົ້າ. ແຕ່ຜູ້ຊ່ວຍເຫຼືອ
ຄົວິນຍານບໍລິສຸດທີ່ພໍ່ຈະສົ່ງມາໃນນາມຂອງຂ້ອຍ ຜູ້ນັ້ນຈະສອນເຈົ້າທຸກສິ່ງ
ແລະຈະເຕືອນເຈົ້າໃຫ້ຈົ່ຈ ສັນຕິພາບຂ້ອຍປ່ອຍໄວ້ໃຫ້ທ່ານ, ສັນຕິພາບຂອງຂ້ອຍ
ຂ້ອຍໃຫ້ແກ່ທ່ານ, ບໍ່ແມ່ນດັ່ງທີ່ໂລກໃຫ້, ຂ້ອຍໃຫ້ແກ່ທ່ານ. ຢ່າໃຫ້ຫົວໃຈຂອງທ່ານວຸ້ນວາຍ
ແລະຢ່າໃຫ້ຢ້ານກົວ. ທ່ານໄດ້ຍິນທີ່ຂ້ອຍເວົ້າກັບທ່ານວ່າ ຂ້ອຍໄປແລະຂ້ອຍມາຫາທ່ານ.
ຖ້າທ່ານຮັກຂ້ອຍ, ທ່ານຈະດີໃຈທີ່ຂ້ອຍເວົ້າວ່າ ຂ້ອຍໄປຫາພໍ່,
ເພາະວ່າພໍ່ຂອງຂ້ອຍຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າຂ້ອຍ. ແລະ ຕອນນີ້
ຂ້ອຍໄດ້ບອກເຈົ້າກ່ອນທີ່ມັນຈະເກີດຂຶ້ນ, ເພື່ອວ່າເມື່ອມັນເກີດຂຶ້ນແລ້ວ ເຈົ້າຈະເຊື່ອ.
ຂ້ອຍຈະບໍ່ເວົ້າຫຼາຍກັບພວກເຈົ້າອີກຕໍ່ໄປ, ເພາະວ່າຜູ້ປົກຄອງໂລກກຳລັງມາ,
ແລະລາວບໍ່ມີຫຍັງໃນຕົວຂ້ອຍ. ແຕ່ເພື່ອໃຫ້ໂລກຮູ້ວ່າຂ້ອຍຮັກພໍ່, ແລະດັ່ງທີ່ພໍ່ໄດ້ສົ່ງຂ້ອຍ,
ຂ້ອຍກໍເຮັດດັ່ງນັ້ນ. ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນ, ໄປກັນເຖິດຈາກທີ່ນີ້.

໑໕

ຂ້ອຍແມ່ນເຖົ້າແທ້ຈິງ, ແລະພໍ່ຂອງຂ້ອຍແມ່ນຊາວນາ. ທຸກກິ່ງທີ່ຢູ່ໃນຂ້ອຍບໍ່ແບກໝາກ,
ພຣະອົງເອົາມັນອອກ, ແລະທຸກກິ່ງທີ່ແບກໝາກ, ພຣະອົງຊຳລະມັນ,
ເພື່ອວ່າມັນຈະແບກໝາກຫຼາຍຂຶ້ນ. ທ່ານທັງຫຼາຍສະອາດແລ້ວ
ເພາະຄຳທີ່ເຮົາໄດ້ເວົ້າແກ່ທ່ານທັງຫຼາຍ. ຈົ່ງຢູ່ໃນຂ້ອຍ, ແລະຂ້ອຍກໍຈະຢູ່ໃນທ່ານທັງຫຼາຍ.
ດັ່ງທີ່ກິ່ງໄມ້ບໍ່ສາມາດແບກໝາກໄດ້ດ້ວຍຕົວມັນເອງ, ຖ້າມັນບໍ່ຢູ່ໃນເຄືອອະລຸ່ນ,
ດັ່ງນັ້ນທ່ານທັງຫຼາຍກໍບໍ່ສາມາດ, ຖ້າທ່ານທັງຫຼາຍບໍ່ຢູ່ໃນຂ້ອຍ. ຂ້ອຍເປັນເຄືອອະລຸ່ນ,
ເຈົ້າເປັນກິ່ງ. ຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນຂ້ອຍ ແລະຂ້ອຍຢູ່ໃນລາວ, ຜູ້ນັ້ນເກີດໝາກໄມ້ຫຼາຍ,

ເພາະວ່ານອກຈາກຂ້ອຍແລ້ວ ເຈົ້າບໍ່ສາມາດເຮັດຫຍັງໄດ້ເລີຍ. ຖ້າຜູ້ໃດບໍ່ຢູ່ໃນຂ້ອຍ,
ເຂົາຈະຖືກໂຍນອອກໄປຄືກິ່ງໄມ້ ແລະ ແຫ້ງໄປ, ແລະ ເຂົາເຈົ້າເກັບກຳມັນ ແລະ
ໂຍນເຂົ້າໄປໃນໄຟ, ແລະ ມັນຖືກເຜົາໄໝ້. ຖ້າທ່ານຢູ່ໃນຂ້ອຍ ແລະ
ຄຳເວົ້າຂອງຂ້ອຍຢູ່ໃນທ່ານ, ສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ທ່ານຕ້ອງການ ຈົ່ງຂໍເຖິດ, ແລະ
ມັນຈະເປັນໄປຕາມນັ້ນແກ່ທ່ານ. ໃນເລື່ອງນີ້ພຣະບິດາຂອງຂ້ອຍຖືກເຜີຍພຣະສິຣິ,
ເພື່ອວ່າພວກເຈົ້າຈະເກີດໝາກໄມ້ຫຼາຍ, ແລະພວກເຈົ້າຈະກາຍເປັນສາວົກຂອງຂ້ອຍ.
ດັ່ງທີ່ພໍ່ຮັກຂ້ອຍ, ຂ້ອຍກໍຮັກເຈົ້າທັງຫຼາຍ, ຈົ່ງຢູ່ໃນຄວາມຮັກຂອງຂ້ອຍເທົ່ນ.
ຖ້າທ່ານທັງຫຼາຍປະຕິບັດຮັກສາຄຳສັ່ງຂອງເຮົາ, ທ່ານທັງຫຼາຍຈະຢູ່ໃນຄວາມຮັກຂອງເຮົາ,
ດັ່ງທີ່ເຮົາໄດ້ປະຕິບັດຮັກສາຄຳສັ່ງຂອງພໍ່ຂອງເຮົາແລ້ວ ແລະ ຢູ່ໃນຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງ.
ຂ້ອຍໄດ້ເວົ້າສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ກັບເຈົ້າ ເພື່ອວ່າຄວາມສຸກຂອງຂ້ອຍຈະຄົງຢູ່ໃນເຈົ້າ
ແລະຄວາມສຸກຂອງເຈົ້າຈະເຕັມເປັນ. ນີ້ແມ່ນຄຳສັ່ງຂອງຂ້ອຍ,
ເພື່ອວ່າທ່ານຈົ່ງຮັກເຊິ່ງກັນແລະກັນ ດັ່ງທີ່ຂ້ອຍໄດ້ຮັກທ່ານ.
ບໍ່ມີໃຜມີຄວາມຮັກທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່ານີ້,
ເພື່ອວ່າຜູ້ໃດຈະວາງຈິດວິນຍານຂອງຕົນເພື່ອໝູ່ເພື່ອນຂອງຕົນ.
ທ່ານທັງຫຼາຍເປັນເພື່ອນຂອງຂ້ອຍ, ຖ້າທ່ານເຮັດຕາມສິ່ງທີ່ຂ້ອຍສັ່ງແກ່ທ່ານ.
ຂ້ອຍບໍ່ເອີ້ນເຈົ້າທັງຫຼາຍວ່າທາດອີກຕໍ່ໄປ, ເພາະວ່າທາດບໍ່ຮູ້ສິ່ງທີ່ນາຍຂອງລາວເຮັດ,
ແຕ່ຂ້ອຍໄດ້ເອີ້ນເຈົ້າທັງຫຼາຍວ່າໝູ່, ເພາະວ່າທຸກສິ່ງທີ່ຂ້ອຍໄດ້ຍິນຈາກພໍ່ຂອງຂ້ອຍ,
ຂ້ອຍໄດ້ບອກໃຫ້ເຈົ້າທັງຫຼາຍຮູ້ແລ້ວ. ບໍ່ແມ່ນພວກເຈົ້າເລືອກຂ້ອຍ,
ແຕ່ຂ້ອຍເລືອກພວກເຈົ້າ,
ແລະຂ້ອຍໄດ້ວາງພວກເຈົ້າໄວ້ເພື່ອວ່າພວກເຈົ້າຄວນໄປແລະເກີດຜົນ,
ແລະຜົນຂອງພວກເຈົ້າຄວນຄົງຢູ່,
ເພື່ອວ່າສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ພວກເຈົ້າຂໍຈາກພໍ່ໃນນາມຂອງຂ້ອຍ,
ພຣະອົງຈະປະທານໃຫ້ແກ່ພວກເຈົ້າ. ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ຂ້ອຍສັ່ງແກ່ທ່ານທັງຫຼາຍ

ເພື່ອວ່າທ່ານທັງຫຼາຍຈະຮັກເຊິ່ງກັນແລະກັນ.

ຖ້າໂລກກຽດຊັງເຈົ້າ, ຈົ່ງຮູ້ວ່າມັນໄດ້ກຽດຊັງຂ້ອຍກ່ອນເຈົ້າ. ຖ້າທ່ານເຈົ້າເປັນຂອງໂລກ, ໂລກກໍຈະຮັກສິ່ງທີ່ເປັນຂອງຕົນເອງ, ແຕ່ເພາະວ່າທ່ານເຈົ້າບໍ່ເປັນຂອງໂລກ, ແຕ່ຂ້ານ້ອຍໄດ້ເລືອກທ່ານເຈົ້າອອກຈາກໂລກ, ເພາະເຫດນີ້ໂລກຈຶ່ງກຽດຊັງທ່ານເຈົ້າ. ຈົ່ງຈື່ຈຳຄຳເວົ້າທີ່ຂ້ານ້ອຍເວົ້າໃຫ້ທ່ານວ່າ, ທາດບໍລິຈາກບໍ່ໃຫຍ່ກວ່າເຈົ້ານາຍຂອງລາວ. ຖ້າເຂົາເຈົ້າຂ້າຫລືຕາມຂ້ານ້ອຍ, ເຂົາເຈົ້າກໍຈະຂ້າຫລືຕາມທ່ານ; ຖ້າເຂົາເຈົ້າຮັກສາຄຳເວົ້າຂອງຂ້ານ້ອຍ, ເຂົາເຈົ້າກໍຈະຮັກສາຄຳເວົ້າຂອງທ່ານ. ແຕ່ພວກເຂົາຈະເຮັດສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ທັງໝົດແກ່ເຈົ້າເພາະຊື່ຂອງຂ້ອຍ, ເພາະວ່າພວກເຂົາບໍ່ຮູ້ຈັກຜູ້ທີ່ໄດ້ສົ່ງຂ້ອຍມາ. ຖ້າຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ມາ ແລະ ເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າ, ເຂົາເຈົ້າກໍບໍ່ມີບາບ, ແຕ່ດຽວນີ້ ເຂົາເຈົ້າບໍ່ມີຂໍ້ອ້າງກ່ຽວກັບບາບຂອງເຂົາເຈົ້າ. ຜູ້ທີ່ກຽດຊັງຂ້ອຍ ກໍກຽດຊັງພໍ່ຂອງຂ້ອຍ. ຖ້າຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ເຮັດການງານໃນບັນດາພວກເຂົາ ທີ່ບໍ່ມີໃຜອື່ນໄດ້ເຮັດ, ພວກເຂົາກໍບໍ່ມີບາບ, ແຕ່ດຽວນີ້ພວກເຂົາໄດ້ເຫັນແລ້ວ ແລະໄດ້ກຽດຊັງທັງຂ້ອຍແລະພິດາຂອງຂ້ອຍ. ແຕ່ນີ້ເກີດຂຶ້ນເພື່ອໃຫ້ຄຳທີ່ຂຽນໄວ້ໃນກົດໝາຍຂອງເຂົາເຈົ້າເປັນຈິງ ທີ່ວ່າ ເຂົາເຈົ້າກຽດຊັງຂ້ອຍໂດຍບໍ່ມີເຫດຜົນ. ແຕ່ເມື່ອຜູ້ຊ່ວຍເຫຼືອທີ່ຂ້ານ້ອຍຈະສົ່ງມາຫາເຈົ້າທັງຫຼາຍຈາກພໍ່ມາເຖິງ, ຄືວິນຍານແຫ່ງຄວາມຈິງທີ່ອອກມາຈາກພໍ່, ຜູ້ນັ້ນຈະເປັນພະຍານກ່ຽວກັບຂ້ານ້ອຍ. ແລະທ່ານທັງຫຼາຍກໍເປັນພະຍານ ເພາະວ່າທ່ານຢູ່ກັບຂ້ອຍຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນເລີ່ມ

໑໖

ຂ້ອຍໄດ້ເວົ້າສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ກັບເຈົ້າ ເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະບໍ່ຖືກເຮັດໃຫ້ຂັດເຄື່ອງ.

ພວກເຂົາຈະເຮັດໃຫ້ພວກເຈົ້າຖືກຂັບໄລ່,
ແຕ່ເວລາກຳລັງມາເຖິງທີ່ທຸກຄົນທີ່ຂ້າພວກເຈົ້າຈະຄິດວ່າກຳລັງຖວາຍການບໍລິການແຕ່ພຣະ
ເຈົ້າ. ແລະເຂົາເຈົ້າຈະເຮັດສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ ເພາະວ່າເຂົາເຈົ້າບໍ່ຮູ້ຈັກພຣະບິດາ ແລະກໍບໍ່ຮູ້ຈັກຂ້ອຍ.
ແຕ່ຂ້ອຍໄດ້ເວົ້າສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ກັບເຈົ້າ ເພື່ອວ່າເມື່ອຊົ່ວໂມງນັ້ນມາເຖິງ,
ເຈົ້າຈະໄດ້ຈຳພວກມັນວ່າຂ້ອຍໄດ້ເວົ້າກັບເຈົ້າ. ແຕ່ຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ເວົ້າສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ກັບເຈົ້າຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນ,
ເພາະວ່າຂ້ອຍຢູ່ກັບເຈົ້າ. ແຕ່ດຽວນີ້ຂ້ອຍກຳລັງໄປຫາຜູ້ທີ່ໄດ້ສົ່ງຂ້ອຍມາ,
ແລະບໍ່ມີໃຜໃນພວກເຈົ້າຖາມຂ້ອຍວ່າ ເຈົ້າກຳລັງໄປໃສ
ແຕ່ເພາະວ່າຂ້ອຍໄດ້ເວົ້າສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ກັບເຈົ້າ, ຄວາມເສົ້າໂສກໄດ້ແຕ້ມຫົວໃຈຂອງເຈົ້າ.
ແຕ່ຂ້ອຍເວົ້າຄວາມຈິງກັບເຈົ້າວ່າ, ມັນເປັນປະໂຫຍດສຳລັບເຈົ້າທີ່ຂ້ອຍຈະໄປ.
ເພາະວ່າຖ້າຂ້ອຍບໍ່ໄປ, ຜູ້ຊ່ວຍເຫຼືອຈະບໍ່ມາຫາເຈົ້າ, ແຕ່ຖ້າຂ້ອຍໄປ,
ຂ້ອຍຈະສົ່ງລາວມາຫາເຈົ້າ. ແລະເມື່ອທ່ານນັ້ນມາແລ້ວ, ທ່ານຈະຕິດຽນໂລກກ່ຽວກັບບາບ,
ກ່ຽວກັບຄວາມຊອບທຳ, ແລະກ່ຽວກັບການພິພາກສາ. ກ່ຽວກັບບາບແທ້ຈິງ
ເພາະວ່າເຂົາເຈົ້າບໍ່ເຊື່ອໃນຂ້ອຍ, ກ່ຽວກັບຄວາມຍຸຕິທຳແລ້ວ,
ເພາະວ່າຂ້ອຍໄປຫາພໍ່ຂອງຂ້ອຍ ແລະທ່ານຈະບໍ່ເຫັນຂ້ອຍອີກຕໍ່ໄປ,
ແຕ່ກ່ຽວກັບການພິພາກສາ, ເພາະວ່າຜູ້ປົກຄອງຂອງໂລກນີ້ໄດ້ຖືກພິພາກສາແລ້ວ.
ຂ້ອຍຍັງມີຫຼາຍສິ່ງທີ່ຈະເວົ້າກັບເຈົ້າ, ແຕ່ເຈົ້າບໍ່ສາມາດແບກໄດ້ໃນຕອນນີ້.
ແຕ່ເມື່ອພຣະວິນຍານແຫ່ງຄວາມຈິງນັ້ນມາເຖິງ,
ພຣະອົງຈະນຳພາເຈົ້າທັງຫຼາຍເຂົ້າສູ່ຄວາມຈິງທັງສິ້ນ,
ເພາະວ່າພຣະອົງຈະບໍ່ເວົ້າຕາມຄວາມຄິດຂອງພຣະອົງເອງ,
ແຕ່ພຣະອົງຈະເວົ້າສິ່ງທັງຫຼາຍທີ່ພຣະອົງໄດ້ຍິນ,
ແລະພຣະອົງຈະປະກາດສິ່ງທີ່ກຳລັງຈະມາເຖິງແກ່ເຈົ້າທັງຫຼາຍ.
ຜູ້ນັ້ນຈະໃຫ້ກຽດແກ່ຂ້ານ້ອຍ, ເພາະວ່າລາວຈະຮັບຈາກຂ້ານ້ອຍ ແລະ
ຈະປະກາດແກ່ທ່ານທັງຫຼາຍ. ທຸກສິ່ງທີ່ພໍ່ມີນັ້ນແມ່ນຂອງຂ້ອຍ,

ເພາະເຫດນີ້ຂ້ອຍຈຶ່ງກ່າວວ່າ ພຣະອົງຈະຮັບຈາກຂ້ອຍ ແລະຈະປະກາດແກ່ທ່ານທັງຫຼາຍ.
ອີກໜ້ອຍໜຶ່ງ ທ່ານຈະບໍ່ເຫັນຂ້ານ້ອຍ, ແລະ ອີກໜ້ອຍໜຶ່ງ ທ່ານຈະເຫັນຂ້ານ້ອຍ,
ເພາະວ່າຂ້ານ້ອຍກຳລັງໄປຫາພຣະບິດາ. ພວກສາວົກຂອງພຣະອົງຈຶ່ງເວົ້າກັນວ່າ,
ນີ້ແມ່ນຫຍັງທີ່ພຣະອົງເວົ້າກັບພວກເຮົາວ່າ, ອີກໜ້ອຍໜຶ່ງພວກເຈົ້າຈະບໍ່ເຫັນເຮົາ,
ແລະອີກໜ້ອຍໜຶ່ງພວກເຈົ້າຈະເຫັນເຮົາ, ແລະ ເພາະວ່າເຮົາກຳລັງໄປຫາພຣະບິດາ? ດັ່ງນັ້ນ
ພວກເຂົາຈຶ່ງເວົ້າວ່າ, ນີ້ແມ່ນຫຍັງທີ່ທ່ານເວົ້າວ່າ ໜ້ອຍໜຶ່ງ?
ພວກເຮົາບໍ່ຮູ້ວ່າທ່ານກຳລັງເວົ້າຫຍັງ. ພຣະເຢຊູຈຶ່ງຊາບວ່າເຂົາເຈົ້າຕ້ອງການຖາມພຣະອົງ,
ແລະພຣະອົງກ່າວກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ,
ພວກເຈົ້າຊອກຫາກັນແລະກັນກ່ຽວກັບເລື່ອງນີ້ທີ່ຂ້ານ້ອຍກ່າວວ່າ,
ອີກໜ້ອຍໜຶ່ງແລ້ວພວກເຈົ້າຈະບໍ່ເຫັນຂ້ານ້ອຍ,
ແລະອີກເທື່ອໜຶ່ງອີກໜ້ອຍໜຶ່ງແລ້ວພວກເຈົ້າຈະເຫັນຂ້ານ້ອຍ? ແທ້ຈິງແທ້ຈິງ,
ຂ້ອຍເວົ້າກັບເຈົ້າທັງຫຼາຍວ່າ ເຈົ້າທັງຫຼາຍຈະຮ້ອງໄຫ້ແລະໂສກເສົ້າ, ແຕ່ໂລກຈະຊົ່ນຊົມຍິນດີ,
ເຈົ້າທັງຫຼາຍຈະເສຍໃຈ, ແຕ່ຄວາມເສຍໃຈຂອງເຈົ້າທັງຫຼາຍຈະກາຍເປັນຄວາມຊົ່ນຊົມຍິນດີ.
ແມ່ຍິງເມື່ອເກີດລູກ, ນາງມີຄວາມເຈັບປວດ, ເພາະວ່າຊີວິດໂມງຂອງນາງມາເຖິງແລ້ວ,
ແຕ່ເມື່ອນາງເກີດລູກແລ້ວ, ນາງບໍ່ຈຳຄວາມທຸກທໍລະມານອີກຕໍ່ໄປ
ເພາະຄວາມສຸກທີ່ມະນຸດຄົນໜຶ່ງເກີດມາສູ່ໂລກ. ແລະດັ່ງນັ້ນ
ຕອນນີ້ທ່ານທັງຫຼາຍມີຄວາມໂສກເສົ້າແທ້ຈິງ,
ແຕ່ຂ້ານ້ອຍຈະເຫັນທ່ານທັງຫຼາຍອີກເທື່ອໜຶ່ງ
ແລະຫົວໃຈຂອງທ່ານທັງຫຼາຍຈະຊົ່ນຊົມຍິນດີ,
ແລະບໍ່ມີໃຜເອົາຄວາມຊົ່ນຊົມຍິນດີຂອງທ່ານທັງຫຼາຍໄປຈາກທ່ານໄດ້. ແລະໃນວັນນັ້ນ,
ທ່ານທັງຫຼາຍຈະບໍ່ຖາມຫຍັງຂ້ານ້ອຍເລີຍ. ແທ້ຈິງແທ້ຈິງ, ຂ້ານ້ອຍເວົ້າກັບທ່ານທັງຫຼາຍວ່າ
ສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ທ່ານທັງຫຼາຍຂໍຕໍ່ພຣະບິດາໃນນາມຂອງຂ້ານ້ອຍ,
ພຣະອົງຈະປະທານໃຫ້ແກ່ທ່ານທັງຫຼາຍ. ຈົນເຖິງຕອນນີ້

ທ່ານທັງຫຼາຍບໍ່ໄດ້ຂໍຫຍັງເລີຍໃນນາມຂອງຂ້ອຍ, ຈົ່ງຂໍເຖິດ ແລະ ທ່ານທັງຫຼາຍຈະໄດ້ຮັບ, ເພື່ອວ່າຄວາມຍິນດີຂອງທ່ານທັງຫຼາຍຈະເຕັມເປັນ.

ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ຂ້ອຍໄດ້ເວົ້າກັບເຈົ້າໃນຄໍາປຽບທໍາ,

ແຕ່ຊົ່ວໂມງກໍາລັງມາເຖິງທີ່ຂ້ອຍຈະບໍ່ເວົ້າກັບເຈົ້າໃນຄໍາປຽບທໍາອີກຕໍ່ໄປ,

ແຕ່ຂ້ອຍຈະປະກາດກ່ຽວກັບພໍ່ໃຫ້ເຈົ້າຢ່າງກ້າຫານ. ໃນວັນນັ້ນ ເຈົ້າຈະຂໍໃນນາມຂອງຂ້ອຍ ແລະ ຂ້ອຍບໍ່ເວົ້າແກ່ເຈົ້າວ່າ ຂ້ອຍຈະຂໍພຣະບິດາກ່ຽວກັບເຈົ້າ ເພາະວ່າພໍ່ເອງຮັກເຈົ້າທັງຫຼາຍ, ເພາະວ່າເຈົ້າທັງຫຼາຍໄດ້ຮັກຂ້ອຍແລ້ວ, ແລະໄດ້ເຊື່ອວ່າຂ້ອຍອອກມາຈາກພຣະເຈົ້າ. ຂ້ອຍອອກມາຈາກພໍ່ ແລະ ໄດ້ມາສູ່ໂລກ, ອີກເທື່ອໜຶ່ງຂ້ອຍຈະປະໂລກ ແລະ ກັບໄປຫາພໍ່. ພວກສາວົກຂອງພຣະອົງກ່າວກັບພຣະອົງວ່າ, ເບິ່ງເດີ,

ດຽວນີ້ພຣະອົງກໍາລັງກ່າວຢ່າງກ້າຫານ, ແລະບໍ່ໄດ້ກ່າວຄໍາປຽບທຽບໃດໆເລີຍ.

ດຽວນີ້ພວກເຮົາຮູ້ວ່າທ່ານຮູ້ທຸກສິ່ງ ແລະ ທ່ານບໍ່ມີຄວາມຕ້ອງການໃຫ້ຜູ້ໃດຖາມທ່ານ. ໃນເລື່ອງນີ້ພວກເຮົາເຊື່ອວ່າທ່ານມາຈາກພຣະເຈົ້າ. ພຣະເຢຊູຕອບພວກເຂົາວ່າ ດຽວນີ້ພວກເຈົ້າເຊື່ອບໍ່ ເບິ່ງເລີຍ, ຊົ່ວໂມງໄດ້ມາເຖິງແລ້ວ, ແລະດຽວນີ້ກໍໄດ້ມາເຖິງແລ້ວ, ເພື່ອວ່າພວກທ່ານຈະຖືກກະຈາຍໄປຄົນລະທິດ ແລະປະຖົມຂ້າໜ້ອຍໄວ້ຄົນດຽວ, ແຕ່ຂ້າໜ້ອຍບໍ່ໄດ້ຢູ່ຄົນດຽວ, ເພາະວ່າພຣະບິດາຢູ່ກັບຂ້າໜ້ອຍ.

ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ຂ້ອຍໄດ້ເວົ້າກັບເຈົ້າທັງຫຼາຍ ເພື່ອວ່າເຈົ້າທັງຫຼາຍຈະມີສັນຕິພາບໃນຂ້ອຍ. ໃນໂລກເຈົ້າທັງຫຼາຍຈະມີຄວາມທຸກທໍລະມານ, ແຕ່ຈົ່ງກ້າຫານເຖິດ, ຂ້ອຍໄດ້ເອົາຊະນະໂລກແລ້ວ.

໑໗

ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ ພຣະເຢຊູໄດ້ຕົວ້ັນ ແລະ ພຣະອົງໄດ້ຍົກຕາຂອງພຣະອົງຂຶ້ນສູ່ສະຫວັນ ແລະ ກ່າວວ່າ ພຣະບິດາ ຊົ່ວໂມງໄດ້ມາເຖິງແລ້ວ

ຂໍໃຫ້ພຣະອົງໃຫ້ສະຫງ່າລາສີແກ່ພຣະບຸດຂອງພຣະອົງ
 ເພື່ອວ່າພຣະບຸດຂອງພຣະອົງຈະໄດ້ໃຫ້ສະຫງ່າລາສີແກ່ພຣະອົງ
 ດັ່ງທີ່ທ່ານໃຫ້ສິດອຳນາດແກ່ລາວເໝືອນນ້ອຍໜັງທັງໝົດ,
 ເພື່ອວ່າລາວຈະໃຫ້ຊີວິດນິລັນດອນແກ່ທຸກຄົນທີ່ທ່ານໄດ້ມອບໃຫ້ແກ່ລາວ.
 ນີ້ແມ່ນຊີວິດນິລັນດອນ ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະຮູ້ຈັກທ່ານ ຜູ້ທີ່ເປັນພຣະເຈົ້າແທ້ຈິງດຽວ ແລະ
 ເຢຊູຄຣິດ ຜູ້ທີ່ທ່ານໄດ້ສົ່ງມາ. ຂ້ານ້ອຍໄດ້ຖວາຍກຽດແດ່ເຈົ້າເທິງແຜ່ນດິນໂລກ,
 ຂ້ານ້ອຍໄດ້ສຳເລັດວຽກງານທີ່ເຈົ້າໄດ້ມອບໃຫ້ແກ່ຂ້ານ້ອຍເພື່ອໃຫ້ຂ້ານ້ອຍເຮັດ. ແລະດຽວນີ້
 ພຣະບິດາເອີຍ ຂໍໃຫ້ພຣະອົງຖະແຫຼງສະຫງ່າລາສີແກ່ຂ້ານ້ອຍຢູ່ກັບພຣະອົງເອງ
 ດ້ວຍສະຫງ່າລາສີທີ່ຂ້ານ້ອຍມີຢູ່ກັບພຣະອົງກ່ອນໂລກຈະເປັນມາ
 ຂ້ອຍໄດ້ສະແດງນາມຂອງເຈົ້າໃຫ້ແກ່ຄົນເຫຼົ່ານັ້ນທີ່ເຈົ້າໄດ້ມອບໃຫ້ຂ້ອຍຈາກໂລກ.
 ພວກເຂົາເປັນຂອງເຈົ້າ ແລະເຈົ້າໄດ້ມອບພວກເຂົາໃຫ້ແກ່ຂ້ອຍ,
 ແລະພວກເຂົາໄດ້ຮັກສາຄຳຂອງເຈົ້າໄວ້. ດຽວນີ້ພວກເຂົາໄດ້ຮູ້ແລ້ວວ່າ
 ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງທີ່ທ່ານໄດ້ໃຫ້ແກ່ຂ້ານ້ອຍນັ້ນມາຈາກທ່ານ.
 ເພາະວ່າຄຳເວົ້າທີ່ທ່ານໄດ້ໃຫ້ແກ່ຂ້ອຍນັ້ນ, ຂ້ອຍໄດ້ໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ,
 ແລະພວກເຂົາເອງກໍໄດ້ຮັບເອົາ, ແລະພວກເຂົາໄດ້ຮູ້ຢ່າງແທ້ຈິງວ່າຂ້ອຍອອກມາຈາກທ່ານ,
 ແລະພວກເຂົາໄດ້ເຊື່ອວ່າທ່ານໄດ້ສົ່ງຂ້ອຍມາ. ຂ້າພະເຈົ້າຂໍອ້ອນວອນເພື່ອພວກເຂົາ,
 ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຂໍອ້ອນວອນເພື່ອໂລກ, ແຕ່ເພື່ອຜູ້ທີ່ທ່ານໄດ້ມອບໃຫ້ແກ່ຂ້າພະເຈົ້າ,
 ເພາະວ່າເຂົາເຈົ້າເປັນຂອງທ່ານ. ແລະສິ່ງທີ່ເປັນຂອງຂ້ອຍທັງໝົດແມ່ນເປັນຂອງເຈົ້າ,
 ແລະສິ່ງທີ່ເປັນຂອງເຈົ້າກໍເປັນຂອງຂ້ອຍ, ແລະຂ້ອຍໄດ້ຮັບສະຫງ່າລາສີໃນພວກເຂົາ.
 ແລະຂ້ານ້ອຍບໍ່ຢູ່ໃນໂລກອີກຕໍ່ໄປ, ແລະເຫຼົ່ານີ້ຢູ່ໃນໂລກ, ແລະຂ້ານ້ອຍກຳລັງມາຫາທ່ານ.
 ພໍຜູ້ບໍລິສຸດ, ຂໍຮັກສາພວກເຂົາໄວ້ໃນນາມຂອງທ່ານທີ່ທ່ານໄດ້ປະທານແກ່ຂ້ານ້ອຍ,
 ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະເປັນອັນໜຶ່ງອັນດຽວກັນດັ່ງທີ່ພວກເຮົາເປັນ.
 ເມື່ອຂ້ອຍຢູ່ກັບພວກເຂົາໃນໂລກ, ຂ້ອຍໄດ້ເຝົ້າຮັກສາພວກເຂົາໄວ້ໃນພະນາມຂອງພຣະອົງ,

ຜູ້ທີ່ພຣະອົງໄດ້ປະທານໃຫ້ແກ່ຂ້ອຍນັ້ນ ຂ້ອຍໄດ້ປຶກປັກຮັກສາໄວ້,
ແລະບໍ່ມີຜູ້ໃດໃນພວກເຂົາພິນາດໄປ ນອກຈາກລູກຊາຍແຫ່ງຄວາມພິນາດ,
ເພື່ອໃຫ້ພຣະຄຳພີຖືກສຳເລັດ. ແຕ່ດຽວນີ້ຂ້ອຍກຳລັງມາຫາເຈົ້າ,
ແລະຂ້ອຍເວົ້າສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ໃນໂລກເພື່ອວ່າເຂົາເຈົ້າຈະມີຄວາມສຸກຂອງຂ້ອຍເດັ່ນເປັນຢູ່ໃນເຂົາເຈົ້າ
າ. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ຄຳຂອງທ່ານແກ່ເຂົາເຈົ້າ, ແລະໂລກໄດ້ກຽດຊັງເຂົາເຈົ້າ,
ເພາະວ່າເຂົາເຈົ້າບໍ່ແມ່ນມາຈາກໂລກ, ດັ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ແມ່ນມາຈາກໂລກ.
ຂ້ອຍບໍ່ຂໍໃຫ້ເອົາພວກເຂົາອອກຈາກໂລກ, ແຕ່ຂໍໃຫ້ຮັກສາພວກເຂົາຈາກຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ.
ພວກເຂົາບໍ່ແມ່ນຂອງໂລກນີ້, ເຊັ່ນດຽວກັບຂ້ານ້ອຍບໍ່ແມ່ນຂອງໂລກນີ້.
ຊົມໃຊ້ພວກເຂົາໃນຄວາມຈິງຂອງເຈົ້າ, ຄຳເວົ້າຂອງເຈົ້າແມ່ນຄວາມຈິງ.
ດັ່ງທີ່ເຈົ້າສົ່ງຂ້ານ້ອຍເຂົ້າໄປໃນໂລກ, ຂ້ານ້ອຍກໍ່ສົ່ງເຂົາເຈົ້າເຂົ້າໄປໃນໂລກ.
ແລະເພື່ອພວກເຂົາ, ຂ້ານ້ອຍຊຳລະຕົນເອງ,
ເພື່ອວ່າພວກເຂົາເອງກໍ່ຈະຖືກຊຳລະໃນຄວາມຈິງ.
ຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ຖາມພຽງແຕ່ກ່ຽວກັບເຫຼົ່ານີ້ເທົ່ານັ້ນ,
ແຕ່ຍັງກ່ຽວກັບຜູ້ທີ່ເຊື່ອໃນຂ້ອຍໂດຍຜ່ານຄຳເວົ້າຂອງພວກເຂົາ,
ເພື່ອວ່າທຸກຄົນຈະເປັນໜຶ່ງດຽວ, ດັ່ງທີ່ທ່ານ, ພຣະບິດາ, ຢູ່ໃນຂ້ອຍ ແລະຂ້ອຍຢູ່ໃນທ່ານ,
ເພື່ອວ່າພວກເຂົາກໍ່ຈະຢູ່ໃນພວກເຮົາເປັນໜຶ່ງດຽວ,
ເພື່ອວ່າໂລກຈະເຊື່ອວ່າທ່ານໄດ້ສົ່ງຂ້ອຍມາ.
ແລະຂ້ານ້ອຍໄດ້ໃຫ້ຄວາມສະຫງ່າລາສີທີ່ເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ແກ່ຂ້ານ້ອຍນັ້ນແກ່ເຂົາເຈົ້າ
ເພື່ອວ່າເຂົາເຈົ້າຈະເປັນອັນໜຶ່ງອັນດຽວກັນ ດັ່ງທີ່ພວກເຮົາເປັນອັນໜຶ່ງອັນດຽວກັນ
ຂ້ອຍຢູ່ໃນພວກເຂົາ ແລະ ເຈົ້າຢູ່ໃນຂ້ອຍ, ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະສົມບູນເປັນໜຶ່ງດຽວ, ແລະ
ເພື່ອວ່າໂລກຈະຮູ້ວ່າເຈົ້າໄດ້ສົ່ງຂ້ອຍມາ ແລະ ເຈົ້າໄດ້ຮັກພວກເຂົາດັ່ງທີ່ເຈົ້າໄດ້ຮັກຂ້ອຍ. ພໍ,
ຜູ້ທີ່ທ່ານໄດ້ມອບໃຫ້ແກ່ຂ້ານ້ອຍ, ຂ້ານ້ອຍປາຖະໜາວ່າບ່ອນທີ່ຂ້ານ້ອຍຢູ່ນັ້ນ,
ເຂົາເຈົ້າກໍ່ຈະຢູ່ກັບຂ້ານ້ອຍດ້ວຍ,

ເພື່ອວ່າເຂົາເຈົ້າຈະໄດ້ເຫັນສະຫງ່າລາສີຂອງຂ້ານ້ອຍທີ່ທ່ານໄດ້ມອບໃຫ້ແກ່ຂ້ານ້ອຍ,
ເພາະວ່າທ່ານໄດ້ຮັກຂ້ານ້ອຍກ່ອນການສ້າງໂລກ. ພໍຜູ້ຊອບທຳ, ໂລກບໍ່ໄດ້ຮູ້ຈັກພຣະອົງ,
ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ຈັກພຣະອົງ, ແລະຄົນເຫຼົ່ານີ້ຮູ້ວ່າພຣະອົງໄດ້ສົ່ງຂ້າພະເຈົ້າມາ.
ແລະຂ້ອຍໄດ້ເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາຮູ້ຈັກຊື່ຂອງເຈົ້າ ແລະຂ້ອຍຈະເຮັດໃຫ້ຮູ້ຈັກຕໍ່ໄປ
ເພື່ອວ່າຄວາມຮັກທີ່ເຈົ້າໄດ້ຮັກຂ້ອຍຈະຢູ່ໃນພວກເຂົາ ແລະຂ້ອຍກໍຢູ່ໃນພວກເຂົາ.

໑໘

ເມື່ອພຣະເຢຊູໄດ້ຕຣັສສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ແລ້ວ,
ພຣະອົງໄດ້ອອກໄປກັບພວກສາວົກຂອງພຣະອົງຂ້າມລຳທານເຄໂດຣນ,
ບ່ອນທີ່ມີສວນໜຶ່ງ, ເຊິ່ງພຣະອົງເອງແລະພວກສາວົກຂອງພຣະອົງໄດ້ເຂົ້າໄປ.
ຢູດາຜູ້ທີ່ມອບພຣະອົງກໍຮູ້ຈັກສະຖານທີ່ນັ້ນ
ເພາະວ່າພຣະເຢຊູໄດ້ຊຸມນຸມກັບບັນດາສາວົກຂອງພຣະອົງຢູ່ທີ່ນັ້ນເລື້ອຍໆ. ດັ່ງນັ້ນ ຢູດາ
ໄດ້ນຳເອົາກອງທະຫານ ແລະ ພວກຜູ້ຊ່ວຍຈາກພວກມະຫາປະໂລຫິດ ແລະ
ພວກຟາລີຊາຍ ມາທີ່ນັ້ນ ພ້ອມດ້ວຍຄົບໄຟ ແລະ ໂຄມໄຟ ແລະ ອາວຸດ.
ພຣະເຢຊູດັ່ງນັ້ນຮູ້ທຸກສິ່ງທີ່ກຳລັງຈະມາເຖິງພຣະອົງ, ຈຶ່ງໄດ້ອອກໄປກ່າວກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ,
ທ່ານຊອກຫາໃຜ? ພວກເຂົາຕອບພຣະອົງວ່າ, ພຣະເຢຊູຊາວນາຊາເຣັດ.
ພຣະເຢຊູກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ, ເປັນຂ້ານ້ອຍເອງ.
ແລະຢູດາຜູ້ທີ່ກຳລັງມອບພຣະອົງກໍຢືນຢູ່ກັບພວກເຂົາດ້ວຍ.
ເມື່ອພຣະອົງຕັດສິນໃຈເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ ຂ້ານ້ອຍເປັນ
ພວກເຂົາກໍຖອຍຫຼັງແລະລົ້ມລົງພື້ນ. ອີກເທື່ອໜຶ່ງ ດັ່ງນັ້ນ ພຣະອົງຈຶ່ງຖາມພວກເຂົາວ່າ,
ພວກເຈົ້າຊອກຫາໃຜ? ແລະພວກເຂົາກໍຕອບວ່າ, ພຣະເຢຊູຊາວນາຊາເຣັດ.
ພຣະເຢຊູຕອບວ່າ, ຂ້ານ້ອຍໄດ້ບອກກັບເຈົ້າແລ້ວວ່າຂ້ານ້ອຍເປັນ.

ຖ້າດັ່ງນັ້ນເຈົ້າຊອກຫາຂ້ານ້ອຍ, ຈົ່ງປ່ອຍຄົນເຫຼົ່ານີ້ໄປເທື່ອ.

ເພື່ອວ່າຄຳເວົ້າທີ່ພຣະອົງກ່າວໄວ້ຈະສຳເລັດ ວ່າ ຜູ້ທີ່ທ່ານໄດ້ມອບໃຫ້ແກ່ຂ້ານ້ອຍນັ້ນ, ຂ້ານ້ອຍບໍ່ໄດ້ເສຍຜູ້ໃດຈາກພວກເຂົາເລີຍ. ສີໂມນ ເປໂຕມິດາບ ຈົ່ງຊັກມັນອອກມາ ແລະຕີຂ້າທາດຂອງມະຫາປະໂລຫິດ ແລະຕັດຫູຂວາຂອງລາວອອກ, ຂ້າທາດຄົນນັ້ນມີຊື່ວ່າມານຄົດ. ພຣະເຢຊູຈົ່ງກ່າວກັບເປໂຕຣວ່າ ຈົ່ງເອົາດາບໃສ່ຝັກເສຍ, ຈອກທີ່ພຣະບິດາໄດ້ປະທານແກ່ເຮົາ, ເຮົາຈະບໍ່ດື່ມມັນບໍ່ແມ່ນບໍ?

ດັ່ງນັ້ນ ກອງທະຫານ ແລະ ຜູ້ບັນຊາການ ແລະ ພວກຜູ້ຊ່ວຍຂອງຊາວຢິວ ຈົ່ງໄດ້ຈັບພຣະເຢຊູ ແລະ ມັດພຣະອົງໄວ້ ແລະພວກເຂົາໄດ້ນຳພາລາວໄປຫາອັນນາກ່ອນ, ເພາະວ່າທ່ານເປັນພໍ່ຕາຂອງໄກອາຟາ, ຜູ້ທີ່ເປັນມະຫາສະໝັກໃນປີນັ້ນ. ແຕ່ກາຢາຟາສແມ່ນຜູ້ທີ່ໄດ້ແນະນຳແກ່ຊາວຢິວວ່າ ມັນເປັນປະໂຫຍດທີ່ຄົນໜຶ່ງຕາຍເພື່ອປະຊາຊົນ. ຊີໂມນ ເປໂຕຣ ແລະ ສາວົກອີກຄົນໜຶ່ງກຳລັງຕິດຕາມພຣະເຢຊູ. ສາວົກຄົນນັ້ນເປັນຄົນຮູ້ຈັກກັບມະຫາສະໝັກ, ແລະ ໄດ້ເຂົ້າໄປພ້ອມກັບພຣະເຢຊູເຂົ້າໃນສານຂອງມະຫາສະໝັກ. ແຕ່ເປໂຕຢືນຢູ່ທີ່ປະຕູຂ້າງນອກ. ດັ່ງນັ້ນ ສາວົກອີກຄົນໜຶ່ງຜູ້ທີ່ເປັນຄົນຮູ້ຈັກຂອງມະຫາປະໂລຫິດຈຶ່ງອອກໄປ ແລະ ເວົ້າກັບຄົນຮັກສາປະຕູ ແລະ ນຳເປໂຕເຂົ້າມາ. ດັ່ງນັ້ນ ຍິງນ້ອຍຜູ້ຮັກສາປະຕູຈຶ່ງເວົ້າກັບເປໂຕວ່າ, ເຈົ້າບໍ່ແມ່ນສາວົກຂອງຄົນນີ້ແທ້ບໍ່? ຜູ້ນັ້ນເວົ້າວ່າ, ຂ້ອຍບໍ່ແມ່ນ. ພວກທາດແລະພວກຜູ້ຊ່ວຍໄດ້ຢືນຢູ່ແລ້ວ, ເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຮັດໄຟຖ່ານເພາະວ່າມັນໜາວ, ແລະພວກເຂົາກຳລັງອົບຮ້ອນຕົວເອງ, ແລະເປໂຕກໍຢືນຢູ່ກັບພວກເຂົາແລະກຳລັງອົບຮ້ອນຕົວເອງ. ດັ່ງນັ້ນ ປະໂລຫິດໃຫຍ່ໄດ້ຖາມພຣະເຢຊູກ່ຽວກັບພວກສາວົກຂອງພຣະອົງ ແລະ ກ່ຽວກັບຄຳສອນຂອງພຣະອົງ ພຣະເຢຊູຕອບລາວວ່າ,

ຂ້ານ້ອຍໄດ້ເວົ້າຢ່າງເປີດເຜີຍກັບໂລກ,
ຂ້ານ້ອຍສອນຢູ່ໃນສະຖານທີ່ຊຸມນຸມແລະໃນພຣະວິຫານສະເໝີ,
ບ່ອນທີ່ພວກຢົວມາຊຸມນຸມກັນສະເໝີ, ແລະຂ້ານ້ອຍບໍ່ໄດ້ເວົ້າຫຍັງເປັນຄວາມລັບເລີຍ.
ເປັນຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງຖາມຂ້ອຍ? ຈຶ່ງຖາມພວກທີ່ໄດ້ຍິນແລ້ວວ່າຂ້ອຍໄດ້ເວົ້າຫຍັງກັບພວກເຂົາ,
ເບິ່ງເລີຍ ເຫຼົ່ານີ້ຮູ້ສິ່ງທີ່ຂ້ອຍໄດ້ເວົ້າ. ເມື່ອລາວເວົ້າສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ແລ້ວ,
ຜູ້ຊ່ວຍຄົນໜຶ່ງທີ່ຢືນຢູ່ຂ້າງໄດ້ຕົພຣະເຢຊູ ແລະເວົ້າວ່າ,
ເຈົ້າຕອບມະຫາປະໂລຫິດແບບນີ້ບໍ? ພຣະເຢຊູຕອບເຂົາວ່າ, ຖ້າຂ້ອຍເວົ້າບໍ່ດີ,
ຈຶ່ງໃຫ້ການພະຍານກ່ຽວກັບຄວາມຊົ່ວຮ້າຍນັ້ນ, ແຕ່ຖ້າເວົ້າດີ, ເປັນຫຍັງທ່ານຈຶ່ງຕີຂ້ອຍ?
ອັນນາສັ່ງລາວໄປຫາໄກອາຟາສ ມະຫາສະໝັກ ໂດຍຖືກມັດໄວ້. ຊີໂມນ
ເປໂຕກຢືນຢູ່ທີ່ນັ້ນແລະກຳລັງອົບອຸ່ນຕົວເອງ. ດັ່ງນັ້ນພວກເຂົາຈຶ່ງຖາມລາວວ່າ,
ເຈົ້າບໍ່ແມ່ນໜຶ່ງໃນບັນດາສາວົກຂອງລາວແມ່ນບໍ? ດັ່ງນັ້ນ ຄົນນັ້ນຈຶ່ງປະຕິເສດ ແລະ ເວົ້າວ່າ,
ຂ້ອຍບໍ່ແມ່ນ. ຄົນໜຶ່ງໃນບັນດາຂ້າຮັບໃຊ້ຂອງມະຫາປະໂລຫິດ,
ເຊິ່ງເປັນຍາດກັບຄົນທີ່ເປໂຕຕັດຫູ, ເວົ້າວ່າ, ຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ເຫັນເຈົ້າຢູ່ໃນສວນກັບລາວບໍ? ດັ່ງນັ້ນ
ເປໂຕຣກໍປະຕິເສດອີກ, ແລະທັນທີນັ້ນໄກ່ກໍຮ້ອງຂຶ້ນ.

ດັ່ງນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງນຳພຣະເຢຊູຈາກໄກອາຟາເຂົ້າໄປໃນພະລາຊະວັງ, ມັນເປັນເວລາເຊົ້າ,
ແລະພວກເຂົາເອງບໍ່ໄດ້ເຂົ້າໄປໃນພະລາຊະວັງ, ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະບໍ່ເປື້ອນ,
ແຕ່ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະສາມາດກິນອາຫານປັດສະຄາໄດ້. ດັ່ງນັ້ນ
ປີລາຕໄດ້ອອກໄປຫາພວກເຂົາ ແລະ ເວົ້າວ່າ, ພວກເຈົ້ານຳການກ່າວຫາອັນໃດມາຕໍ່ຄົນນີ້?
ພວກເຂົາຕອບແລະເວົ້າກັບລາວວ່າ, ຖ້າຄົນນີ້ບໍ່ແມ່ນຜູ້ກະທຳຊົ່ວ,
ພວກເຮົາກໍຈະບໍ່ໄດ້ມອບລາວໃຫ້ທ່ານ. ປີລາຕຈຶ່ງກ່າວແກ່ເຂົາເຈົ້າວ່າ,
ພວກເຈົ້າຈຶ່ງເອົາລາວໄປ ແລະ ຕັດສິນລາວຕາມກົດໝາຍຂອງພວກເຈົ້າເອງ.
ຊາວຢົວຈຶ່ງກ່າວແກ່ລາວວ່າ, ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ຂ້າໃຜເລີຍ.

ເພື່ອວ່າພຣະທຳຂອງພຣະເຢຊູທີ່ພຣະອົງຕັ້ງໄວ້ຈະສຳເລັດ
 ຊຶ່ງພຣະອົງໄດ້ກ່າວໄວ້ເປັນການຊີ້ໃຫ້ເຫັນວ່າພຣະອົງຈະຕາຍດ້ວຍຄວາມຕາຍແບບໃດ
 ດັ່ງນັ້ນ ປີລາດ ຈຶ່ງເຂົ້າໄປໃນພະລາຊະວັງອີກເທື່ອໜຶ່ງ ແລະ ຮ້ອງເອີ້ນພຣະເຢຊູ ແລະ
 ເວົ້າກັບພຣະອົງວ່າ, ເຈົ້າແມ່ນກະສັດຂອງຊາວຢິວບໍ່? ພຣະເຢຊູຕອບລາວວ່າ:
 ເຈົ້າເວົ້າສິ່ງນີ້ຈາກຕົວເຈົ້າເອງ ຫຼືຄົນອື່ນເວົ້າກັບເຈົ້າກ່ຽວກັບຂ້ອຍ? ປີລາດຕອບວ່າ,
 ຂ້ານ້ອຍບໍ່ແມ່ນຊາວຢິວບໍ່?
 ຊາດຂອງເຈົ້າເອງແລະພວກປະໂລຫິດໃຫຍ່ໄດ້ມອບເຈົ້າມາໃຫ້ຂ້ານ້ອຍ. ເຈົ້າໄດ້ເຮັດຫຍັງ?
 ພຣະເຢຊູຕອບວ່າ, ອານາຈັກຂອງຂ້ານ້ອຍບໍ່ແມ່ນມາຈາກໂລກນີ້.
 ຖ້າອານາຈັກຂອງຂ້ານ້ອຍມາຈາກໂລກນີ້,
 ຜູ້ຊ່ວຍຂອງຂ້ານ້ອຍຄົງຈະສູ້ຮົບເພື່ອບໍ່ໃຫ້ຂ້ານ້ອຍຖືກມອບໃຫ້ແກ່ພວກຢິວ.
 ແຕ່ຕອນນີ້ອານາຈັກຂອງຂ້ານ້ອຍບໍ່ແມ່ນມາຈາກບ່ອນນີ້. ປີລາດຈຶ່ງກ່າວກັບພຣະອົງວ່າ,
 ດັ່ງນັ້ນເຈົ້າແມ່ນກະສັດບໍ່? ພຣະເຢຊູຕອບວ່າ, ເຈົ້າເວົ້າວ່າຂ້ອຍແມ່ນກະສັດ.
 ຂ້ອຍເກີດມາເພື່ອສິ່ງນີ້ ແລະ ຂ້ອຍມາສູ່ໂລກເພື່ອສິ່ງນີ້, ເພື່ອເປັນພະຍານໃຫ້ແກ່ຄວາມຈິງ.
 ທຸກຄົນທີ່ມາຈາກຄວາມຈິງກໍໄດ້ຍິນສຽງຂອງຂ້ອຍ. ປີລາດເວົ້າກັບເຂົາວ່າ,
 ຄວາມຈິງແມ່ນຫຍັງ? ແລະເມື່ອເວົ້າແນວນີ້ແລ້ວ, ທ່ານກໍອອກໄປຫາຊາວຢິວອີກ
 ແລະເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ, ຂ້ອຍບໍ່ພົບເຫດຜົນໃດໆໃນຕົວເຂົາ,
 ແຕ່ທ່ານມີປະເພນີທີ່ຂ້ອຍຈະປ່ອຍຄົນໜຶ່ງໃຫ້ແກ່ທ່ານໃນເທດສະການປັດສະຄາ,
 ດັ່ງນັ້ນທ່ານປະສົງໃຫ້ຂ້ອຍປ່ອຍກະສັດຂອງຊາວຢິວໃຫ້ແກ່ທ່ານບໍ່? ດັ່ງນັ້ນ
 ພວກເຂົາທຸກຄົນຈຶ່ງຮ້ອງອອກມາອີກເທື່ອໜຶ່ງວ່າ ບໍ່ແມ່ນຄົນນີ້ ແຕ່ໃຫ້ບາຣັບບາສ
 ແລະບາຣັບບາສເປັນໂຈນ.

ແລ້ວປີລາຕຈຶ່ງເອົາພຣະເຢຊູໄປແລະຫວດ.

ແລະພວກທະຫານໄດ້ຖັກມົງກຸດຈາກຫນາມວາງໄວ້ເທິງຫົວຂອງລາວ,

ແລະນຸ່ງເສື້ອຜ້າສີມ່ວງໃຫ້ລາວ ແລະພວກເຂົາກໍາລັງເວົ້າວ່າ ຊົມເຊີຍ ກະສັດຂອງຊາວຢິວ

ແລະພວກເຂົາກໍາລັງຕີລາວ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານປີລາໂຕຈຶ່ງອອກໄປຂ້າງນອກອີກເທື່ອໜຶ່ງ ແລະ

ເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ, ເບິ່ງ, ຂ້ອຍນຳລາວອອກມາໃຫ້ເຈົ້າ,

ເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະຮູ້ວ່າຂ້ອຍບໍ່ພົບຄວາມຜິດໃດໆໃນຕົວລາວ. ດັ່ງນັ້ນ ພຣະເຢຊູ

ຈຶ່ງໄດ້ເສດັອກມາຂ້າງນອກ ໂດຍສວມມົງກຸດຫນາມ ແລະ ເສື້ອຄຸມສີມ່ວງ ແລະ

ທ່ານໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ, ຈົ່ງເບິ່ງຄົນນີ້. ດັ່ງນັ້ນ

ເມື່ອພວກປະໂລຫິດໃຫຍ່ແລະພວກຜູ້ຊ່ວຍໄດ້ເຫັນພຣະອົງ, ພວກເຂົາກໍຮ້ອງອອກມາວ່າ,

ຄົງໄມ້ກາງແຂນ! ຄົງໄມ້ກາງແຂນພຣະອົງເສຍ! ປີລາດໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ,

ພວກເຈົ້າຈຶ່ງເອົາພຣະອົງໄປແລະຄົງໄມ້ກາງແຂນເອງເທີ້ນ,

ເພາະວ່າຂ້ອຍບໍ່ພົບຄວາມຜິດໃດໆໃນພຣະອົງ. ພວກຊາວຢິວຕອບລາວວ່າ,

ພວກເຮົາມີກົດໝາຍ, ແລະຕາມກົດໝາຍຂອງພວກເຮົາ, ລາວຄວນຕາຍ,

ເພາະວ່າລາວເຮັດຕົນເອງເປັນລູກຊາຍຂອງພຣະເຈົ້າ. ເມື່ອປີລາດໄດ້ຍິນຄຳເວົ້ານີ້

ທ່ານຈຶ່ງຢ້ານກົວຫຼາຍຂຶ້ນ ແລະລາວໄດ້ເຂົ້າໄປໃນພະລາຊະວັງອີກຄັ້ງ

ແລະເວົ້າກັບພຣະເຢຊູວ່າ, ທ່ານມາຈາກໃສ? ແຕ່ພຣະເຢຊູບໍ່ໄດ້ໃຫ້ຄຳຕອບແກ່ລາວ. ດັ່ງນັ້ນ

ປີລາຕຈຶ່ງກ່າວກັບເຂົາວ່າ, ເຈົ້າບໍ່ເວົ້າກັບຂ້ອຍບໍ?

ເຈົ້າບໍ່ຮູ້ບໍ່ວ່າຂ້ອຍມີສິດອຳນາດທີ່ຈະຕົງໄມ້ກາງແຂນເຈົ້າ ແລະ

ຂ້ອຍມີສິດອຳນາດທີ່ຈະປ່ອຍເຈົ້າບໍ? ພຣະເຢຊູຕອບວ່າ ເຈົ້າບໍ່ມີສິດອຳນາດໃດໆຕໍ່ຂ້ານ້ອຍ

ຖ້າມັນບໍ່ໄດ້ຖືກໃຫ້ແກ່ເຈົ້າຈາກເທິງ, ເພາະເຫດນີ້

ຜູ້ທີ່ມອບຂ້ານ້ອຍໃຫ້ແກ່ເຈົ້າມີບາບໃຫຍ່ກວ່າ. ຈາກນີ້

ທ່ານປີລາຕໄດ້ຊອກຫາວິທີທີ່ຈະປ່ອຍລາວ, ແຕ່ພວກຊາວຢິວໄດ້ຮ້ອງອອກມາວ່າ,

ຖ້າທ່ານປ່ອຍຄົນນີ້, ທ່ານບໍ່ແມ່ນໝູ່ຂອງຊີຊາ.

ທຸກຄົນທີ່ເຮັດຕົນເອງເປັນກະສັດແມ່ນຕໍ່ຕ້ານຊີຊາ. ດັ່ງນັ້ນ ປີລາຕໄດ້ຍິນຄໍານີ້
ຈຶ່ງນໍາພຣະເຢຊູອອກມາຂ້າງນອກ ແລະ ນັ່ງເທິງເວທີ ຢູ່ສະຖານທີ່ທີ່ຖືກເອີ້ນວ່າ ພື້ນຫີນ
ແຕ່ໃນພາສາຮີບຣູເອີ້ນວ່າ ກັບບາທາ ມັນເປັນການກະກຽມຂອງເທດສະການປັດສະຄາ,
ປະມານຊົ່ວໂມງຫົກ, ແລະລາວເວົ້າກັບພວກຢິວວ່າ, ເບິ່ງກະສັດຂອງພວກເຈົ້າ.
ແຕ່ພວກເຂົາຮ້ອງອອກມາວ່າ, ຍົກຂຶ້ນ, ຍົກຂຶ້ນ, ຄຶງລາວໄວ້ທີ່ໄມ້ກາງແຂນ!
ປີລາຕເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ, ຂ້ອຍຈະຄຶງກະສັດຂອງພວກເຈົ້າໄວ້ທີ່ໄມ້ກາງແຂນບໍ່?
ພວກປະໂລຫິດໃຫຍ່ຕອບວ່າ, ພວກເຮົາບໍ່ມີກະສັດຄົນອື່ນນອກຈາກຊີຊາ. ດັ່ງນັ້ນ
ແລ້ວລາວຈຶ່ງໄດ້ມອບພຣະອົງໃຫ້ແກ່ເຂົາເຈົ້າ ເພື່ອໃຫ້ພຣະອົງຖືກຄຶງ

ພວກເຂົາໄດ້ຮັບຕົວພຣະເຢຊູມາ ແລະນໍາພຣະອົງໄປ,
ແລະພຣະອົງກໍ່ແບກໄມ້ກາງແຂນຂອງພຣະອົງອອກໄປຍັງສະຖານທີ່ທີ່ຖືກເອີ້ນວ່າກະໂຫຼກ,
ເຊິ່ງເປັນພາສາຮີບຣູເອີ້ນວ່າໂກນໂກທາ. ບ່ອນທີ່ເຂົາເຈົ້າຕິດກາງແຂນລາວ,
ແລະກັບລາວມີຄົນອື່ນສອງຄົນ, ຄົນໜຶ່ງຢູ່ຂ້າງນີ້ແລະຄົນໜຶ່ງຢູ່ຂ້າງນັ້ນ,
ແຕ່ພຣະເຢຊູຢູ່ກາງ. ປີລາຕໄດ້ຂຽນຫົວຂໍ້ແລະວາງມັນໄວ້ເທິງໄມ້ກາງແຂນ, ມັນຂຽນໄວ້ວ່າ
ເຢຊູຊາວນາຊາເຮັດ ກະສັດຂອງຊາວຢິວ. ດັ່ງນັ້ນ ຊາວຢິວຫຼາຍຄົນໄດ້ອ່ານຊື່ນີ້
ເພາະວ່າສະຖານທີ່ບ່ອນທີ່ພຣະເຢຊູຖືກຄຶງໄມ້ກາງແຂນນັ້ນຢູ່ໃກ້ກັບເມືອງ,
ແລະມັນຖືກຂຽນເປັນພາສາຮີບຣູ, ພາສາກຣີກ, ແລະພາສາລາຕິນ.
ພວກປະໂລຫິດໃຫຍ່ຂອງພວກຢິວຈຶ່ງກໍາລັງເວົ້າກັບປີລາຕວ່າ: ຢ່າຂຽນວ່າ
ກະສັດຂອງພວກຢິວ ແຕ່ໃຫ້ຂຽນວ່າຜູ້ນັ້ນໄດ້ເວົ້າວ່າ ຂ້ອຍເປັນກະສັດຂອງພວກຢິວ
ປີລາຕຕອບວ່າ, ສິ່ງທີ່ຂ້ອຍໄດ້ຂຽນແລ້ວ, ຂ້ອຍໄດ້ຂຽນແລ້ວ.

ດັ່ງນັ້ນ ພວກທະຫານ ເມື່ອພວກເຂົາຄຶງພຣະເຢຊູໄວ້ທີ່ໄມ້ກາງແຂນແລ້ວ,
ກໍ່ເອົາເຄື່ອງນຸ່ງຂອງພຣະອົງມາແລະແບ່ງອອກເປັນສີ່ສ່ວນ, ແຕ່ລະທະຫານໄດ້ສ່ວນໜຶ່ງ,

ແລະເອົາເສື້ອໃນດ້ວຍ. ແຕ່ເສື້ອໃນນັ້ນບໍ່ມີຮອຍຕໍ່, ຖັກມາຈາກເທິງລົງມາເປັນຕົ້ນທັງໝົດ.
ດັ່ງນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງເວົ້າຕໍ່ກັນວ່າ, ຢ່າຄົກມັນເລີຍ,
ແຕ່ໃຫ້ພວກເຮົາຈັບສະຫຼາກກັນເພື່ອເບິ່ງວ່າຈະເປັນຂອງໃຜ,
ເພື່ອວ່າພຣະຄຳພີທີ່ກ່າວໄວ້ຈະສຳເລັດ ທີ່ວ່າ, ພວກເຂົາແບ່ງເຄື່ອງນຸ່ງຂອງຂ້ອຍໃຫ້ກັນເອງ,
ແລະ ຈັບສະຫຼາກກັນເພື່ອເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມຂອງຂ້ອຍ.

ພວກທະຫານຈຶ່ງໄດ້ເຮັດສິ່ງເຫຼົ່ານີ້.

ແຕ່ຢືນຢູ່ຂ້າງໄມ້ກາງແຂນຂອງພຣະເຢຊູມີແມ່ຂອງພຣະອົງ
ແລະເອື້ອຍນ້ອງຍິງຂອງແມ່ພຣະອົງ, ມາເລຍພັນລະຍາຂອງໂຄລປາ
ແລະມາເລຍແມັກດາລີນ. ດັ່ງນັ້ນ ພຣະເຢຊູ ເມື່ອເຫັນແມ່ຂອງພຣະອົງ ແລະ
ສາວົກທີ່ພຣະອົງຮັກຢືນຢູ່ຂ້າງ, ພຣະອົງຈຶ່ງກ່າວກັບແມ່ຂອງພຣະອົງວ່າ, ແມ່ຍິງເອີຍ,
ເບິ່ງລູກຊາຍຂອງເຈົ້າ. ແລ້ວພຣະອົງກ່າວຕໍ່ສາວົກວ່າ, ຈົ່ງເບິ່ງແມ່ຂອງເຈົ້າ.
ແລະຕັ້ງແຕ່ຊົ່ວໂມງນັ້ນ, ສາວົກໄດ້ຮັບນາງໄວ້ໃນເຮືອນຂອງຕົນ. ຫຼັງຈາກນັ້ນ,
ພຣະເຢຊູຊາບວ່າທຸກສິ່ງໄດ້ສຳເລັດແລ້ວ, ເພື່ອໃຫ້ພຣະຄຳພີສຳເລັດ, ພຣະອົງຈຶ່ງກ່າວວ່າ,
ເອົາຫົວນ້ຳ. ພາຊະນາທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍນ້ຳສົ້ມວາງຢູ່ທີ່ນັ້ນ,
ພວກເຂົາຈຶ່ງເອົາຟອງນ້ຳຊຸບນ້ຳສົ້ມແລ້ວສຽບໃສ່ຕົ້ນຫຍ້າຮີດໂຊບ
ແລ້ວເອົາມາຖວາຍໃສ່ປາກຂອງພຣະອົງ. ດັ່ງນັ້ນ ເມື່ອພຣະເຢຊູຮັບເອົານ້ຳສົ້ມແລ້ວ
ພຣະອົງຈຶ່ງຕົວະວ່າ ສຳເລັດແລ້ວ ແລະ ທຣົງກິ້ມພຣະເສຍສ ຈຶ່ງມອບວິນຍານໄວ້

ດັ່ງນັ້ນ ພວກຊາວຢິວ ຈຶ່ງຂໍຮ້ອງຕໍ່ພິລາຕ ເພື່ອໃຫ້ຫັກຂາຂອງພວກເຂົາ
ແລະເອົາຮ່າງກາຍລົງໄປ ເພື່ອວ່າຮ່າງກາຍຈະບໍ່ຄ້າງຢູ່ເທິງໄມ້ກາງແຂນໃນວັນສະບາໂຕ
ເພາະວ່າເປັນວັນກຽມ ແລະວັນສະບາໂຕນັ້ນເປັນວັນຍິ່ງໃຫຍ່ ດັ່ງນັ້ນພວກທະຫານຈຶ່ງມາ
ແລະພວກເຂົາໄດ້ຫັກຂາຂອງຄົນທຳອິດ

ແລະຂອງອີກຄົນໜຶ່ງທີ່ຖືກຄົງໄມ້ກາງແຂນກັບພຣະອົງ ແຕ່ເມື່ອເຂົາເຈົ້າມາຫາພຣະເຢຊູ
ແລະເຫັນວ່າພຣະອົງສິ້ນພຣະຊົນແລ້ວ ເຂົາເຈົ້າຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ຫັກຂາຂອງພຣະອົງ
ແຕ່ທະຫານຄົນໜຶ່ງໄດ້ໃຊ້ຫອກແທງດ້ານຂ້າງຂອງພຣະອົງ
ແລະທັນທີນັ້ນເລືອດກັບນ້ຳກໍໄຫຼອອກມາ ແລະຜູ້ທີ່ໄດ້ເຫັນໄດ້ເປັນພະຍານ,
ແລະພະຍານຂອງລາວແມ່ນແທ້ຈິງ, ແລະຜູ້ນັ້ນຮູ້ວ່າລາວເວົ້າຄວາມຈິງ,
ເພື່ອວ່າພວກເຈົ້າຈະເຊື່ອ. ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ເກີດຂຶ້ນເພື່ອໃຫ້ພຣະຄຳພິສຳເລັດທີ່ວ່າ
ກະດູກຂອງພຣະອົງຈະບໍ່ຖືກຫັກ ແລະ ພຣະຄຳພີອື່ນກໍກ່າວວ່າ,
ພວກເຂົາຈະເຫັນຜູ້ທີ່ພວກເຂົາໄດ້ແທງ.

ຫຼັງຈາກສິ່ງເຫຼົ່ານີ້, ໂຢເຊັບຈາກອາຣິມາເທຍ, ຜູ້ເປັນສາວົກຂອງພຣະເຢຊູ
ແຕ່ເຊື່ອງຕົວຢູ່ຍ້ອນຄວາມຢ້ານກົວຊາວຢິວ,
ໄດ້ຂໍຮ້ອງຕໍ່ປິລາດເພື່ອເອົາພຣະສົບຂອງພຣະເຢຊູໄປ, ແລະປິລາດກໍອະນຸຍາດ.
ດັ່ງນັ້ນລາວຈຶ່ງມາແລະຍົກພຣະສົບຂອງພຣະເຢຊູໄປ. ນີໂກເດມັດ
ຜູ້ທີ່ເຄີຍມາຫາພຣະເຢຊູໃນຕອນກາງຄືນຄັ້ງທຳອິດກໍມາເຊັ່ນກັນ,
ຖືເອົາສ່ວນປະສົມຂອງມົດລົບແລະກະລຸນາປະມານຮ້ອຍປອນມາດ້ວຍ. ດັ່ງນັ້ນ
ພວກເຂົາຈຶ່ງເອົາຮ່າງກາຍຂອງພຣະເຢຊູ ແລະ ມັດມັນດ້ວຍຜ້າປານພ້ອມກັບເຄື່ອງເທດ,
ຕາມປະເພນີຂອງຊາວຢິວໃນການຝັງສົບ.
ແມ່ນມີສ່ວນຢູ່ໃນສະຖານທີ່ບ່ອນທີ່ພຣະອົງຖືກຄົງ,
ແລະໃນສ່ວນນັ້ນມີອຸໂມງໃໝ່ທີ່ບໍ່ທັນມີໃຜຖືກວາງໄວ້ເທື່ອ, ດັ່ງນັ້ນ ຢູ່ທີ່ນັ້ນ
ເພາະການກຽມຂອງຊາວຢິວ, ເພາະວ່າອຸໂມງຢູ່ໃກ້, ເຂົາເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ວາງພຣະເຢຊູໄວ້.

ໃນວັນໜຶ່ງຂອງວັນສະບາໂຕ, ມາເຣຍແມັກຄາລິນໄດ້ມາຫາອຸໂມງໃນຕອນເຊົ້າ
ໃນຂະນະທີ່ຍັງມີຕູ້ຢູ່, ແລະນາງໄດ້ເຫັນກ້ອນຫີນຖືກເອົາອອກຈາກອຸໂມງແລ້ວ.
ນາງວົງໄປຫາຊີໂມນເປໂຕ ແລະ ສາວົກອີກຄົນໜຶ່ງທີ່ພຣະເຢຊູຮັກ ແລ້ວເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ
ເຂົາເຈົ້າເອົາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອອກຈາກອຸໂມງແລ້ວ ແລະ
ພວກເຮົາບໍ່ຮູ້ວ່າເຂົາເຈົ້າວາງພຣະອົງໄວ້ທີ່ໃສ ດັ່ງນັ້ນ ເປໂຕຣ ແລະ ສາວົກອີກຄົນໜຶ່ງ
ຈຶ່ງອອກໄປ ແລະ ພວກເຂົາກໍາລັງມາຫາອຸໂມງ. ພວກເຂົາທັງສອງຄົນແລ່ນຮ່ວມກັນ,
ແລະສາວົກອີກຄົນໜຶ່ງແລ່ນໄວກວ່າເປໂຕ ແລະມາເຖິງອຸໂມງກ່ອນ ແລະເມື່ອໂຄ້ງລົງເບິ່ງ,
ລາວເຫັນຜ້າປູນອນຢູ່, ແຕ່ວ່າລາວບໍ່ໄດ້ເຂົ້າໄປ. ດັ່ງນັ້ນ ຊີໂມນ ເປໂຕ ຕິດຕາມລາວມາ ແລະ
ເຂົ້າໄປໃນອຸໂມງ ແລະ ເຫັນຜ້າປູນອນຢູ່ ແລະຜ້າປິດໜ້າທີ່ຢູ່ເທິງຫົວຂອງພຣະອົງນັ້ນ
ບໍ່ໄດ້ວາງຢູ່ກັບຜ້າປູ ແຕ່ຖືກມ້ວນໄວ້ແຍກຕ່າງຫາກຢູ່ບ່ອນໜຶ່ງ ແລ້ວດັ່ງນັ້ນ
ສາວົກອີກຄົນໜຶ່ງທີ່ມາເຖິງທໍາອິດກໍ່ເຂົ້າໄປໃນອຸໂມງ, ແລະລາວເຫັນ ແລະເຊື່ອ.
ເພາະວ່າພວກເຂົາຍັງບໍ່ທັນເຂົ້າໃຈພຣະຄໍາພີທີ່ວ່າ
ພຣະອົງຈະຕ້ອງຟື້ນຄົນພຣະຊົນຈາກຄວາມຕາຍ. ດັ່ງນັ້ນ
ພວກສາວົກຈຶ່ງກັບໄປບ້ານຂອງພວກເຂົາເຈົ້າອີກເທື່ອໜຶ່ງ.
ແຕ່ແມຣີຢິນຮ້ອງໄຫ້ຢູ່ຂ້າງນອກອຸບມຸງ. ດັ່ງນັ້ນ ຂະນະທີ່ນາງຮ້ອງໄຫ້ຢູ່,
ນາງໄດ້ກົມລົງເບິ່ງເຂົ້າໄປໃນອຸໂມງ ແລະ ເຫັນທູດສະຫວັນສອງອົງນຸ່ງຂາວນັ່ງຢູ່,
ອົງໜຶ່ງຢູ່ທາງຫົວ ແລະ ອົງໜຶ່ງຢູ່ທາງຕີນ, ບ່ອນທີ່ພຣະສົບຂອງພຣະເຢຊູໄດ້ນອນຢູ່.
ແລະເຫຼົ່ານັ້ນເວົ້າກັບນາງວ່າ, ແມ່ຍິງເອີຍ, ເຈົ້າຮ້ອງໄຫ້ຫຍັງ? ນາງເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ,
ເພາະວ່າເຂົາເຈົ້າຍົກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງຂ້ອຍໄປ,
ແລະຂ້ອຍບໍ່ຮູ້ວ່າເຂົາເຈົ້າວາງພຣະອົງໄວ້ຢູ່ໃສ. ແລະ ເມື່ອໄດ້ເວົ້າສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ແລ້ວ
ນາງກໍ່ຫັນກັບໄປທາງຫຼັງ ແລະ ເຫັນພຣະເຢຊູຢືນຢູ່ ແລະ ນາງບໍ່ຮູ້ວ່າເປັນພຣະເຢຊູ
ພຣະເຢຊູກ່າວກັບນາງວ່າ, ແມ່ຍິງເອີຍ, ເຈົ້າຮ້ອງໄຫ້ຫຍັງ? ເຈົ້າຊອກຫາໃຜ?
ນາງເບິ່ງຄືວ່າພຣະອົງເປັນຄົນເຮັດສວນ, ຈຶ່ງກ່າວກັບພຣະອົງວ່າ, ເຈົ້ານາຍເອີຍ,

ຖ້າທ່ານໄດ້ຍົກພຣະອົງໄປ, ກະລຸນາບອກຂ້ານ້ອຍວ່າທ່ານວາງພຣະອົງໄວ້ບ່ອນໃດ,
ແລະຂ້ານ້ອຍຈະໄປຍົກພຣະອົງມາ. ພຣະເຢຊູເວົ້າກັບນາງວ່າ ມາເລຍ
ນາງຫັນກັບມາແລ້ວເວົ້າກັບພຣະອົງວ່າ ຮັບໂບນີ ຊຶ່ງແປວ່າ ອາຈານ
ພຣະເຢຊູກ່າວກັບນາງວ່າ: ຢ່າສຳພັດຂ້ອຍ,
ເພາະວ່າຂ້ອຍຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຂຶ້ນໄປຫາພຣະບິດາຂອງຂ້ອຍເທື່ອ.
ແຕ່ຈົ່ງໄປຫາພໍ່ນ້ອງຂອງຂ້ອຍ ແລະ ບອກພວກເຂົາວ່າ:
ຂ້ອຍກຳລັງຈະຂຶ້ນໄປຫາພຣະບິດາຂອງຂ້ອຍ ແລະ ພຣະບິດາຂອງພວກເຈົ້າ, ແລະ
ພຣະເຈົ້າຂອງຂ້ອຍ ແລະ ພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າ. ມາເລຍ ແມັກດາເລນ ມາລາຍງານ
ໃຫ້ພວກສາວົກ ວ່າ ນາງໄດ້ເຫັນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ພຣະອົງໄດ້ກ່າວສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ກັບນາງ.

ດັ່ງນັ້ນ ໃນຕອນແລງຂອງວັນນັ້ນ ຄົວນທຳອິດຂອງອາທິດ
ແລະປະຕູຖືກປິດຢູ່ບ່ອນທີ່ພວກສາວົກຊຸມນຸມກັນ ເພາະຄວາມຢ້ານກົວພວກຢິວ
ພຣະເຢຊູໄດ້ເສດັດມາ ແລະຢືນຢູ່ກາງກຸ່ມ ແລະຕັດກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ
ສັນຕິພາບຈົ່ງມີແກ່ເຈົ້າທັງຫຼາຍ ແລະ ເມື່ອໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້ແລ້ວ ພຣະອົງໄດ້ສະແດງມື ແລະ
ຂ້າງຂອງພຣະອົງໃຫ້ເຂົາເຈົ້າເບິ່ງ. ດັ່ງນັ້ນ ບັນດາສາວົກຈຶ່ງດີໃຈເມື່ອໄດ້ເຫັນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.
ພຣະເຢຊູຈຶ່ງກ່າວກັບພວກເຂົາອີກວ່າ ສັນຕິພາບຈົ່ງມີແກ່ທ່ານທັງຫລາຍ
ດັ່ງທີ່ພຣະບິດາໄດ້ສົ່ງຂ້ານ້ອຍມາ ຂ້ານ້ອຍກໍສົ່ງທ່ານທັງຫລາຍໄປເຊັ່ນກັນ ແລະ
ເມື່ອເວົ້າແນວນີ້ແລ້ວ ພຣະອົງກໍລົມຫາຍໃຈເຂົ້າໄປ ແລະ ກ່າວກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ,
ຈົ່ງຮັບເອົາພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ, ຖ້າທ່ານໃຫ້ອະໄພບາບຂອງຜູ້ໃດ,
ບາບຂອງພວກເຂົາກໍຖືກໃຫ້ອະໄພ; ຖ້າທ່ານຍຶດໄວ້ບາບຂອງຜູ້ໃດ,
ບາບຂອງພວກເຂົາກໍຖືກຍຶດໄວ້.

ໂທມັດ ຜູ້ເປັນໜຶ່ງໃນສິບສອງ ທີ່ຖືກເອີ້ນວ່າຝາແຝດ

ບໍ່ໄດ້ຢູ່ກັບພວກເຂົາໃນເວລາທີ່ພຣະເຢຊູເສດັດມາ ພວກສາວົກອື່ນໆຈຶ່ງເວົ້າກັບລາວວ່າ
ພວກເຮົາໄດ້ເຫັນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແລ້ວ ແຕ່ລາວເວົ້າກັບພວກເຂົາເຈົ້າວ່າ
ຖ້າຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ເຫັນຮອຍຕະປູໃນມືຂອງພຣະອົງ
ແລະບໍ່ໄດ້ໃສ່ນິ້ວມືຂອງຂ້ອຍເຂົ້າໄປໃນຮອຍຕະປູ
ແລະບໍ່ໄດ້ໃສ່ມືຂອງຂ້ອຍເຂົ້າໄປໃນຂ້າງຂອງພຣະອົງ ຂ້ອຍຈະບໍ່ເຊື່ອເລີຍ ແລະ
ຫຼັງຈາກແປດມື້, ພວກສາວົກຂອງພຣະອົງຢູ່ພາຍໃນອີກ ແລະ ໂທມັດຢູ່ກັບເຂົາເຈົ້າ.
ພຣະເຢຊູເສດັດມາໃນຂະນະທີ່ປະຕູຖືກປິດໄວ້, ແລະ ພຣະອົງຢືນຢູ່ກາງກຸ່ມ ແລະ ຕຣັສວ່າ,
ສັນຕິພາບຈົ່ງມີແກ່ເຈົ້າທັງຫຼາຍ. ຫຼັງຈາກນັ້ນ ພຣະອົງກໍ່ກ່າວກັບໂທມັດວ່າ,
ເອົານິ້ວມືຂອງເຈົ້າມານີ້ ແລະ ເບິ່ງມືຂອງເຮົາ, ແລະ
ເອົາມືຂອງເຈົ້າມາໃສ່ເຂົ້າໄປໃນຂ້າງຂອງເຮົາ, ແລະ ຢ່າເປັນຜູ້ບໍ່ເຊື່ອ, ແຕ່ຈົ່ງເປັນຜູ້ເຊື່ອ.
ແລະໂທມັດກໍ່ຕອບວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງຂ້ານ້ອຍ ແລະ ພຣະເຈົ້າຂອງຂ້ານ້ອຍ.
ພຣະເຢຊູເວົ້າກັບລາວວ່າ: ເພຣາະເຈົ້າໄດ້ເຫັນຂ້ານ້ອຍ, ເຈົ້າຈຶ່ງເຊື່ອ.
ຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ເຫັນແຕ່ກໍ່ເຊື່ອນັ້ນ ມີພອນແທ້.

ພຣະເຢຊູໄດ້ເຮັດເຄື່ອງໝາຍອື່ນໆອີກຫຼາຍຢ່າງຕໍ່ໜ້າສາວົກຂອງພຣະອົງ,
ເຊິ່ງບໍ່ໄດ້ຖືກຂຽນໄວ້ໃນປຶ້ມນີ້.
ແຕ່ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ຖືກຂຽນໄວ້ເພື່ອວ່າທ່ານຈະເຊື່ອວ່າພຣະເຢຊູເປັນພຣະຄຣິດ ບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ,
ແລະເພື່ອວ່າໂດຍການເຊື່ອ ທ່ານຈະມີຊີວິດໃນນາມຂອງພຣະອົງ.

໒໑

ຫຼັງຈາກສິ່ງເຫຼົ່ານີ້, ພຣະເຢຊູໄດ້ເຜີຍຕົນເອງອີກຄັ້ງແກ່ບັນດາສາວົກເທິງທະເລທິເບຣີອັດ,
ແລະພຣະອົງໄດ້ເຜີຍຕົນຕໍ່ນີ້. ຊີໂມນເປໂຕ, ໂທມັດທີ່ຖືກເອີ້ນວ່າດິດິມັດ,

ນາທານາເອນຈາກກາລິລີ, ລູກຊາຍຂອງເຊເບດາຍ,
ແລະສາວົກອື່ນໆອີກສອງຄົນຂອງພຣະອົງຢູ່ພ້ອມກັນ. ຊີໂມນ ເປໂຕຣ
ກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ, ຂ້ອຍຈະໄປຫາປາ. ພວກເຂົາກ່າວກັບລາວວ່າ,
ພວກເຮົາກໍຈະໄປກັບເຈົ້າ. ພວກເຂົາອອກໄປແລະຂຶ້ນເຮືອທັນທີ,
ແລະໃນຄືນນັ້ນພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ຈັບຫຍັງເລີຍ. ເມື່ອຕອນເຊົ້າມາເຖິງແລ້ວ,
ພຣະເຢຊູຢືນຢູ່ເທິງຝັ່ງ, ແຕ່ພວກສາວົກບໍ່ຮູ້ວ່າເປັນພຣະເຢຊູ.
ພຣະເຢຊູຈຶ່ງກ່າວກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ, ເດັກນ້ອຍເອີຍ, ພວກເຈົ້າມີປາບໍ່?
ເຂົາເຈົ້າຕອບພຣະອົງວ່າ, ບໍ່ມີ. ແຕ່ທ່ານເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ,
ໂຍນເຫເຂົ້າໄປທາງຂ້າງຂວາຂອງເຮືອ, ແລ້ວເຈົ້າຈະພົບ. ດັ່ງນັ້ນເຂົາເຈົ້າຈຶ່ງໂຍນ,
ແລະເຂົາເຈົ້າບໍ່ສາມາດລາກມັນຂຶ້ນໄດ້ອີກຕໍ່ໄປເພາະປາຈຳນວນຫຼາຍ.
ສາວົກຄົນນັ້ນທີ່ພຣະເຢຊູຮັກຈຶ່ງເວົ້າກັບເປໂຕວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແມ່ນແລ້ວ.
ເມື່ອຊີໂມນເປໂຕໄດ້ຍິນວ່າແມ່ນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ລາວຈຶ່ງຄາດເສື້ອນອອກ
ເພາະວ່າລາວເປື້ອຍກາຍຢູ່, ແລະໂດດໂຕເອງລົງໄປໃນທະເລ.
ແຕ່ພວກສາວົກອື່ນໆມາດ້ວຍເຮືອ, ເພາະວ່າພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ຢູ່ໄກຈາກຝັ່ງ,
ແຕ່ປະມານສອງຮ້ອຍສອກ, ລາກເຫທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍປາ. ດັ່ງນັ້ນ
ເມື່ອພວກເຂົາລົງມາຮອດແຜ່ນດິນ, ພວກເຂົາກໍເຫັນໄຟຖ່ານທີ່ກຳລັງຕິດຢູ່, ມີປາວາງຢູ່ເທິງ
ແລະ ມີເຂົ້າຈີ່ດ້ວຍ. ເຢຊູເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ ເອົາປາທີ່ພວກເຈົ້າຈັບໄດ້ດຽວນີ້ມາ ຊີໂມນ
ເປໂຕຣໄດ້ຂຶ້ນໄປ ແລະ ລາກເຫຂຶ້ນມາເທິງແຜ່ນດິນ,
ເຕັມໄປດ້ວຍປາໃຫຍ່ຮ້ອຍຫ້າສິບສາມໂຕ, ແລະ ເຖິງແມ່ນມີຫຼາຍປານນັ້ນ ແຫກກໍບໍ່ຂາດ.
ພຣະເຢຊູກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ ມາກິນເຂົ້າເຊົ້າເທີນ
ແຕ່ບໍ່ມີສາວົກຄົນໃດກ້າທີ່ຈະຖາມພຣະອົງວ່າ ທ່ານແມ່ນໃຜ
ເພາະພວກເຂົາຮູ້ວ່າແມ່ນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ດັ່ງນັ້ນ ພຣະເຢຊູ ຈຶ່ງມາ ແລະ ເອົາເຂົ້າຈີ່
ມາໃຫ້ພວກເຂົາ, ແລະ ປາກໍເຊັນກັນ.

ນີ້ເປັນຄັ້ງທີສາມແລ້ວທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ປາກົດພຣະອົງແກ່ສາວົກຂອງພຣະອົງ
ຫຼັງຈາກທີ່ພຣະອົງໄດ້ລຸກຂຶ້ນຈາກຄວາມຕາຍ.

ເມື່ອພວກເຂົາກິນເຂົ້າເຊົ້າແລ້ວ, ພຣະເຢຊູຈຶ່ງຖາມຊີໂມນເປໂຕຣວ່າ, ຊີໂມນລູກຂອງໂຢນາ,
ເຈົ້າຮັກເຮົາຫຼາຍກວ່າຄົນເຫຼົ່ານີ້ບໍ່? ລາວຕອບວ່າ, ແມ່ນແລ້ວ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ພຣະອົງຊາບດີວ່າຂ້າພະເຈົ້າຮັກພຣະອົງ. ພຣະອົງຈຶ່ງຕັດສິນໃຈວ່າ,
ຈົ່ງລ້ຽງແກະນ້ອຍຂອງເຮົາເທິນ. ພຣະອົງຕັດຖາມລາວອີກເທື່ອທີສອງວ່າ, ຊີໂມນ
ບຸດຂອງໂຢນາ, ເຈົ້າຮັກເຮົາບໍ່? ລາວຕອບວ່າ, ແມ່ນແລ້ວ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ພຣະອົງຊາບດີວ່າຂ້າພະເຈົ້າຮັກພຣະອົງ. ພຣະອົງຈຶ່ງຕັດກັບລາວວ່າ,
ຈົ່ງລ້ຽງແກະຂອງເຮົາເທິນ. ພຣະອົງເວົ້າກັບລາວເທື່ອທີສາມວ່າ, ຊີໂມນລູກໂຢນາ,
ເຈົ້າຮັກເຮົາບໍ່? ເປໂຕໂສກເສົ້າໃຈເພາະວ່າພຣະອົງຖາມລາວເທື່ອທີສາມວ່າ ເຈົ້າຮັກເຮົາບໍ່?
ແລະລາວຈຶ່ງຕອບວ່າ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພຣະອົງຊາບທຸກສິ່ງ,
ພຣະອົງຮູ້ວ່າຂ້າພະເຈົ້າຮັກພຣະອົງ. ພຣະເຢຊູຈຶ່ງຕັດກັບລາວວ່າ,
ຈົ່ງລ້ຽງແກະຂອງເຮົາເທິນ. ແທ້ຈິງແທ້ຈິງ, ຂ້ອຍເວົ້າກັບເຈົ້າວ່າ, ເມື່ອເຈົ້າຍັງໜຸ່ມ,
ເຈົ້າຄາດແອວຕົວເອງແລະຍ່າງໄປບ່ອນທີ່ເຈົ້າຕ້ອງການ, ແຕ່ເມື່ອເຈົ້າແກ່, ເຈົ້າຈະຍື່ນມືອອກ,
ແລະຄົນອື່ນຈະຄາດແອວເຈົ້າ, ແລະຈະນຳເຈົ້າໄປບ່ອນທີ່ເຈົ້າບໍ່ຕ້ອງການ.
ແຕ່ພຣະອົງກ່າວສິ່ງນີ້ເພື່ອຊີ້ໃຫ້ເຫັນວ່າລາວຈະໃຊ້ຄວາມຕາຍແບບໃດໃຫ້ກຽດແຕ່ພຣະເຈົ້າ.
ແລະເມື່ອກ່າວສິ່ງນີ້ແລ້ວ, ພຣະອົງຈຶ່ງກ່າວກັບລາວວ່າ, ຈົ່ງຕິດຕາມເຮົາເທິນ.
ແຕ່ເປໂຕໄດ້ຫັນກັບຄືນແລ້ວເຫັນສາວົກທີ່ພຣະເຢຊູຮັກກຳລັງຕິດຕາມມາ,
ຜູ້ທີ່ໄດ້ນອນຢູ່ເທິງເອີກຂອງພຣະອົງໃນຄຳນັ້ນແລະໄດ້ເວົ້າວ່າ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ໃຜແມ່ນຜູ້ທີ່ກຳລັງທໍລະຍົດພຣະອົງ? ເມື່ອເປໂຕເຫັນຄົນນີ້, ທ່ານຈຶ່ງເວົ້າກັບພຣະເຢຊູວ່າ,
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລ້ວຄົນນີ້ແມ່ນແນວໃດ? ພຣະເຢຊູເວົ້າກັບເຂົາວ່າ
ຖ້າຂ້ອຍຕ້ອງການໃຫ້ເຂົາຢູ່ຈົນກວ່າຂ້ອຍຈະມາ, ມັນກ່ຽວຫຍັງກັບເຈົ້າ?

ເຈົ້າຈົ່ງຕິດຕາມຂ້ອຍເທາະ. ດັ່ງນັ້ນ ຄຳເວົ້ານີ້ຈຶ່ງໄດ້ອອກໄປໃນບັນດາພີ່ນ້ອງວ່າ
ສາວົກນັ້ນຈະບໍ່ຕາຍ, ແລະພຣະເຢຊູບໍ່ໄດ້ເວົ້າກັບລາວວ່າ ລາວຈະບໍ່ຕາຍ, ແຕ່ວ່າ
ຖ້າຂ້າພະເຈົ້າຕ້ອງການໃຫ້ລາວຢູ່ຈົນກ່ວາຂ້າພະເຈົ້າມາ, ມັນກ່ຽວຫຍັງກັບເຈົ້າ?

ນີ້ແມ່ນສາວົກຜູ້ເປັນພະຍານກ່ຽວກັບເລື່ອງເຫຼົ່ານີ້ ແລະ ໄດ້ຂຽນສິ່ງເຫຼົ່ານີ້,
ແລະພວກເຮົາຮູ້ວ່າຄຳພະຍານຂອງລາວແມ່ນຈິງ. ແລະຍັງມີອີກຫຼາຍສິ່ງທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ເຮັດ
ເຊິ່ງຖ້າຈະຂຽນລົງໄປທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງ
ຂ້ອຍຄິດວ່າແມ່ນແຕ່ໂລກນີ້ກໍບໍ່ສາມາດບັນຈຸປຶ້ມທັງຫຼາຍທີ່ຈະຖືກຂຽນໄດ້. ອາແມນ.

ພຣະບັນຍັດສອງ

໑

ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຄຳເວົ້າທີ່ໂມເຊເວົ້າກັບອິດສະລາເອນທັງໝົດ ຢູ່ຟາກໂພ້ນແມ່ນ້ຳຈໍແດນ
ໃນທະເລຊາຍ ທາງຕາເວັນຕົກ ໃກ້ກັບທະເລແດງ ລະຫວ່າງປາລານ, ໂທເຟນ, ໂລບອນ,
ອາວລອນ ແລະ ກາຕາຄຣຸເຊອາ. ສິບເອັດວັນຈາກໂຮເຣບ, ທາງຜ່ານພູເຂົາເຊອີຣ,
ຈີນເຖິງກາເດຊ-ບາເນ. ແລະມັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນໃນປີທີ່ສິບ, ໃນເດືອນທີ່ສິບເອັດ,
ວັນທີໜຶ່ງຂອງເດືອນ, ໂມເຊໄດ້ເວົ້າຕໍ່ລູກຊາຍອິດສະລາເອນທັງໝົດ,
ຕາມທຸກສິ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັ່ງລາວໃຫ້ເວົ້າຕໍ່ພວກເຂົາ, ຫຼັງຈາກທີ່ຕີ ສີໂຮນ
ກະສັດຂອງຊາວອາໂມໄຮຜູ້ທີ່ອາໄສຢູ່ໃນເຣດໂບນ,
ແລະໂອກກະສັດແຫ່ງບາຊານຜູ້ທີ່ອາໄສຢູ່ໃນອັດຕາໂຣດແລະໃນເອດເຣອີ,
ຢູ່ເຂດເບື້ອງຟາກໂພ້ນແມ່ນ້ຳຈໍແດນ ໃນແຜ່ນດິນໂມອັບ,
ໂມເຊໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນອະທິບາຍກົດໝາຍນີ້ໂດຍເວົ້າວ່າ,
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາໄດ້ກ່າວກັບພວກເຮົາຢູ່ໂຮເຣບວ່າ:
ພວກເຈົ້າຢູ່ໃນພູເຂົານີ້ດົນພໍແລ້ວ. ກັບຄືນແລະອອກເດີນທາງເຈົ້າທັງຫຼາຍ
ແລະເຂົ້າໄປສູ່ພູເຂົາຂອງຊາວອາໂມໄຮ ແລະໄປຫາບັນດາເພື່ອນບ້ານທັງໝົດຂອງອາຣາບາ,

ເຂົ້າໄປສູ່ພູເຂົາແລະທົ່ງພຽງ, ແລະໄປຫາທິດໃຕ້ແລະຊາຍຝັ່ງທະເລ,
ແຜ່ນດິນຂອງຊາວຄານາອານ ແລະອັນຕິເລບານອນ ຈົນເຖິງແມ່ນ້ຳໃຫຍ່,
ຄືແມ່ນ້ຳເອຟຣາເຕສ. ເບິ່ງ, ໄດ້ມອບແຜ່ນດິນໄວ້ຕໍ່ໜ້າພວກເຈົ້າແລ້ວ,
ຈົ່ງເຂົ້າໄປຮັບເອົາແຜ່ນດິນເປັນມໍລະດົກ, ທີ່ຂ້ອຍໄດ້ສາບານແກ່ບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຈົ້າ
ຄືອັບຣາຮາມ, ອິສອາກ, ແລະຢາໂກບ, ທີ່ຈະໃຫ້ແກ່ເຂົາເຈົ້າ
ແລະແກ່ເຊື້ອສາຍຂອງເຂົາເຈົ້າຕໍ່ຈາກເຂົາເຈົ້າ.

ແລະຂ້ອຍໄດ້ເວົ້າຕໍ່ພວກເຈົ້າໃນເວລານັ້ນວ່າ, ຂ້ອຍຈະບໍ່ສາມາດແບກພວກເຈົ້າຄົນດຽວໄດ້.
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານທັງຫຼາຍໄດ້ເພີ່ມຈຳນວນທ່ານທັງຫຼາຍ, ແລະດູເບິ່ງ,
ມັນທ່ານທັງຫຼາຍມີຈຳນວນຫຼາຍຄືກັບດວງດາວໃນສະຫວັນ. ຂໍໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ພຣະເຈົ້າຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງທ່ານ ເພີ່ມທ່ານໃຫ້ເປັນພັນເທົ່າຈາກທີ່ທ່ານເປັນຢູ່,
ແລະອວຍພອນທ່ານດັ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ກ່າວແກ່ທ່ານ.
ຂ້ອຍຈະສາມາດແບກຮັບຄວາມລຳບາກ, ພື້ນຖານ ແລະ
ຂໍ້ຂັດແຍ້ງຂອງເຈົ້າທັງຫຼາຍຄົນດຽວໄດ້ແນວໃດ? ຈົ່ງເລືອກຜູ້ຊາຍທີ່ສະຫລາດ, ຮູ້ແຈ້ງ ແລະ
ມີຄວາມເຂົ້າໃຈຈາກເຜົ່າຂອງເຈົ້າໃຫ້ແກ່ຕົນເອງ,
ແລ້ວຂ້ານ້ອຍຈະແຕ່ງຕັ້ງເຂົາເຈົ້າເປັນຜູ້ນຳຂອງເຈົ້າ. ແລະທ່ານໄດ້ຕອບຂ້ອຍວ່າ:
ຄຳທີ່ທ່ານເວົ້ານັ້ນດີທີ່ຈະເຮັດ. ແລະຂ້ານ້ອຍໄດ້ເລືອກເອົາຜູ້ຊາຍທີ່ມີປັນຍາ, ຊ່ຽວຊານ ແລະ
ມີຄວາມເຂົ້າໃຈຈາກພວກເຈົ້າ,
ແລະໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງພວກເຂົາໃຫ້ເປັນຜູ້ນຳເຫນືອພວກເຈົ້າເປັນຜູ້ບັນຊາການພັນ,
ຜູ້ບັນຊາການຮ້ອຍ, ຜູ້ບັນຊາການຫ້າສິບ, ຜູ້ບັນຊາການສິບ ແລະ
ເປັນເຈົ້າໜ້າທີ່ໃຫ້ແກ່ຜູ້ພິພາກສາຂອງພວກເຈົ້າ,
ແລະຂ້ອຍໄດ້ສົ່ງຜູ້ພິພາກສາຂອງເຈົ້າໃນເວລານັ້ນວ່າ,
ຈົ່ງຟັງຄວາມລະຫວ່າງພັນອງຂອງເຈົ້າ,

ແລະຈົ່ງພິພາກສາຢ່າງຍຸດຕິທຳລະຫວ່າງຜູ້ຊາຍກັບພີ່ນ້ອງຂອງລາວ,
ແລະລະຫວ່າງລາວກັບຄົນຕ່າງດ້າວຂອງລາວ. ຢ່າລຳອຽງໃນການພິພາກສາ,
ຈົ່ງພິພາກສາຄົນນ້ອຍແລະຄົນໃຫຍ່ເທົ່າທຽມກັນ, ຢ່າເອົາໜ້າມະນຸດ,
ເພາະວ່າການພິພາກສາເປັນຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະຄຳໃດທີ່ຫຍຸ້ງຍາກສຳລັບພວກເຈົ້າ,
ຈົ່ງນຳມາຫາຂ້ານ້ອຍ, ແລະຂ້ານ້ອຍຈະຟັງ. ແລະຂ້ານ້ອຍໄດ້ສົ່ງແກ່ເຈົ້າໃນເວລານັ້ນ
ກ່ຽວກັບຄຳເວົ້າທັງໝົດທີ່ເຈົ້າຕ້ອງປະຕິບັດ.

ແລະເມື່ອພວກເຮົາອອກເດີນທາງຈາກໂຮເຣບ, ພວກເຮົາໄດ້ຜ່ານທຸກແຫ່ງໃນຖິ່ນທຸລະກັນ
ດານອັນໃຫຍ່ຫຼວງແລະໜ້າຢ້ານກົວນັ້ນທີ່ພວກເຈົ້າໄດ້ເຫັນ, ໄປຕາມທາງພູເຂົາຂອງຊາວອາ
ໂມໄຮ, ດັ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາໄດ້ສົ່ງແກ່ພວກເຮົາ, ແລະພວກເຮົາໄດ້
ມາເຖິງກາເດຊບານີອາ. ແລະຂ້ອຍໄດ້ເວົ້າຕໍ່ທ່ານທັງຫຼາຍວ່າ,
ທ່ານທັງຫຼາຍໄດ້ມາຮອດພູເຂົາຂອງຊາວອາໂມໄຮ,
ທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາປະທານໃຫ້ທ່ານທັງຫຼາຍ. ເບິ່ງເຖິດ,
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານທັງຫຼາຍໄດ້ມອບແຜ່ນດິນໄວ້ຕໍ່ໜ້າທ່ານທັງຫຼາຍແລ້ວ,
ຈົ່ງຂຶ້ນໄປຮັບເອົາມໍລະດົກຕາມທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າແຫ່ງບັນພະບຸລຸດຂອງທ່ານທັງຫຼາຍ
ໄດ້ກ່າວກັບທ່ານທັງຫຼາຍ, ຢ່າຢ້ານກົວ ແລະຢ່າຫ້ຖອຍເລີຍ.

ແລະທ່ານທັງໝົດມາຫາຂ້ອຍ ແລະເວົ້າວ່າ: ໃຫ້ພວກເຮົາສົ່ງຜູ້ຊາຍໄປກ່ອນພວກເຮົາ
ແລະໃຫ້ພວກເຂົາສອດແນມແຜ່ນດິນໃຫ້ພວກເຮົາ
ແລະໃຫ້ພວກເຂົາປະກາດຄຳຕອບກ່ຽວກັບທາງທີ່ພວກເຮົາຈະຂຶ້ນໄປໃນນັ້ນ
ແລະເມືອງຕ່າງໆທີ່ພວກເຮົາຈະເຂົ້າໄປ. ແລະຄຳນັ້ນໄດ້ຖືກໃຈຂ້ອຍ,
ແລະຂ້ອຍໄດ້ເລືອກເອົາຈາກພວກເຈົ້າສິບສອງຄົນ, ຄົນລະໜຶ່ງຕາມແຕ່ລະເຜົ່າ. ແລະພວກ
ເຂົາໄດ້ກັບຄືນມາແລ້ວຂຶ້ນໄປເທິງພູເຂົາ, ແລະມາເຖິງຮ່ອມພູແຫ່ງພວງອະງຸ່ນ, ແລະໄດ້ສືບ
ສວນມັນ. ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ເອົາຜົນໄມ້ຂອງແຜ່ນດິນນັ້ນໃສ່ມືຂອງເຂົາເຈົ້າ

ແລະນຳມາຫາທ່ານທັງຫຼາຍ ແລະເຂົາເຈົ້າກ່າວວ່າ

ແຜ່ນດິນທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາປະທານໃຫ້ແກ່ພວກເຮົານັ້ນດີ

ແລະທ່ານທັງຫຼາຍບໍ່ຕ້ອງການຂຶ້ນໄປ,

ແຕ່ທ່ານທັງຫຼາຍໄດ້ບໍ່ເຊື່ອຟັງພຣະດຳລັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ.

ແລະທ່ານທັງຫຼາຍໄດ້ບຸ່ນໃນເດັ່ນຂອງທ່ານ ແລະເວົ້າວ່າ,

ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກຽດຊັງພວກເຮົາ,

ພຣະອົງຈຶ່ງໄດ້ນຳພວກເຮົາອອກຈາກແຜ່ນດິນອີຢິບ

ເພື່ອມອບພວກເຮົາໄວ້ໃນມືຂອງຊາວອາໂມໄຣ ເພື່ອທຳລາຍພວກເຮົາ.

ພວກເຮົາຈະຂຶ້ນໄປບ່ອນໃດ? ແຕ່ພື້ນືອງຂອງເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ຫົວໃຈຂອງເຈົ້າຫັນໄປ,

ໂດຍເວົ້າວ່າ, ຊາດໃຫຍ່ແລະຫຼາຍແລະເຂັ້ມແຂງກວ່າພວກເຮົາ,

ແລະເມືອງໃຫຍ່ແລະມີກຳແພງສູງເຖິງສະຫວັນ,

ແຕ່ພວກເຮົາຍັງໄດ້ເຫັນລູກຊາຍຂອງພວກຍັກຢູ່ທີ່ນັ້ນ. ແລະຂ້ານ້ອຍໄດ້ເວົ້າກັບເຈົ້າວ່າ,

ຢ່າຢ້ານກົວຫຼາຍ ແລະຢ່າຢ້ານກົວພວກເຂົາເລີຍ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າ

ຜູ້ທີ່ກຳລັງໄປຢູ່ຂ້າງໜ້າພວກເຈົ້າ, ພຣະອົງເອງຈະສູ້ຮົບຮ່ວມກັບພວກເຂົາແທນພວກເຈົ້າ

ຕາມທຸກສິ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ເຮັດໃຫ້ແກ່ພວກເຈົ້າໃນແຜ່ນດິນອີຢິບ,

ແລະໃນທະເລຊາຍນີ້ທີ່ພວກເຈົ້າໄດ້ເຫັນ, ຕາມທາງພູເຂົາຂອງຊາວອາໂມໄຣ,

ດັ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະລ້ຽງດູເຈົ້າ. ພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ, ຄືກັບຄືນທີ່ລ້ຽງດູລູກຊາຍຂອງລາວ,

ຕາມທຸກທາງທີ່ເຈົ້າໄດ້ຍ່າງໄປຈົນກວ່າເຈົ້າມາເຖິງສະຖານທີ່ນີ້.

ແລະໃນຄຳນີ້ ທ່ານທັງຫຼາຍບໍ່ໄດ້ເຊື່ອພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ

ຜູ້ທີ່ໄປກ່ອນເຈົ້າທັງຫຼາຍໃນທາງ ເພື່ອເລືອກສະຖານທີ່ໃຫ້ເຈົ້າທັງຫຼາຍ,

ນຳທາງເຈົ້າທັງຫຼາຍດ້ວຍໄຟໃນຕອນກາງຄືນ,

ສະແດງທາງໃຫ້ເຈົ້າທັງຫຼາຍຕາມທີ່ເຈົ້າທັງຫຼາຍຈະໄປ, ແລະດ້ວຍເມກໃນຕອນກາງເວັນ.

ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຍິນສຽງຄໍາເວົ້າຂອງເຈົ້າ, ແລະຖືກກະຕຸ້ນໃຫ້ໂກດຈຶ່ງສາບານວ່າ,
ຖ້າຜູ້ໃດໜຶ່ງໃນບັນດາຜູ້ຊາຍເຫຼົ່ານີ້ຈະເຫັນແຜ່ນດິນອັນດີງາມນີ້

ທີ່ຂ້ານ້ອຍໄດ້ສາບານໃຫ້ແກ່ບັນພະບຸລຸດຂອງເຂົາເຈົ້າ ນອກຈາກ ຄາເລັບ
ລູກຊາຍຂອງເຢໂຟນເນ, ຄົນນີ້ຈະເຫັນມັນ,

ແລະຂ້ອຍຈະໃຫ້ແຜ່ນດິນທີ່ເຂົາໄດ້ຂຶ້ນໄປນັ້ນແກ່ຄົນນີ້ ແລະລູກຊາຍຂອງເຂົາ,
ເພາະວ່າເຂົາໄດ້ຍຶດໝັ້ນຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໂກດແຄ້ນຂ້ອຍເພາະພວກເຈົ້າ, ໂດຍກ່າວວ່າ, ເຈົ້າກໍຈະບໍ່ເຂົ້າໄປທີ່ນັ້ນ.
ໂຢຊົວລູກຊາຍຂອງນູນ ຜູ້ທີ່ຢືນຢູ່ຂ້າງເຈົ້າ, ລາວຈະເຂົ້າໄປທີ່ນັ້ນ, ຈຶ່ງເສີມກຳລັງລາວ,
ເພາະວ່າລາວເອງຈະໃຫ້ແຜ່ນດິນນັ້ນເປັນມໍລະດົກແກ່ອິດສະຣາເອນ.

ແລະເດັກນ້ອຍທຸກຄົນທີ່ຍັງໜຸ່ມ, ຜູ້ທີ່ບໍ່ຮູ້ຈັກດີແລະຊົ່ວໃນມື້ນີ້, ເຫຼົ່ານີ້ຈະເຂົ້າໄປທີ່ນັ້ນ,
ແລະຂ້ອຍຈະໃຫ້ມັນແກ່ເຫຼົ່ານີ້, ແລະພວກເຂົາເອງຈະໄດ້ຮັບມັນເປັນມໍລະດົກ.

ແລະພວກທ່ານໄດ້ຫັນກັບຄືນໄປຕັ້ງຄ່າຍຢູ່ໃນທະເລຊາຍ ຕາມທາງທີ່ຢູ່ເທິງທະເລແດງ.

ແລະທ່ານຕອບວ່າ ພວກເຮົາໄດ້ບາບຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ,
ພວກເຮົາຈະຂຶ້ນໄປສູ່ຮີບຕາມທຸກສິ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາໄດ້ບັນຊາແກ່
ພວກເຮົາ, ແລະແຕ່ລະຄົນໄດ້ຖືອາວຸດຂອງຕົນ ແລະຊຸມນຸມກັນຂຶ້ນໄປສູ່ພູເຂົາ.

ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕັດສິນກັບຂ້ານ້ອຍວ່າ, ຈຶ່ງເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ ພວກເຈົ້າຈະບໍ່ຂຶ້ນໄປ
ແລະຈະບໍ່ສູ້ຮີບ, ເພາະວ່າເຮົາບໍ່ຢູ່ກັບພວກເຈົ້າ,

ແລະພວກເຈົ້າຈະຖືກທຳລາຍຕໍ່ໜ້າສັດຕູຂອງພວກເຈົ້າ. ແລະຂ້ອຍໄດ້ເວົ້າກັບເຈົ້າ,
ແຕ່ເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຟັງຂ້ອຍ, ແລະເຈົ້າໄດ້ລະເມີດຄໍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ແລະໄດ້ລະເມີດແລ້ວເຈົ້າກໍຂຶ້ນໄປສູ່ພູເຂົາ.

ແລະຊາວອາໂມໂຣຕ໌ທີ່ອາໄສຢູ່ໃນພູເຂົານັ້ນໄດ້ອອກມາພົບເຈົ້າ,
ແລະໄດ້ໄລ່ຕາມເຈົ້າຄືກັບເຜິ້ງເຮັດ, ແລະໄດ້ເຮັດໃຫ້ເຈົ້າບາດເຈັບຕັ້ງແຕ່ເຊອີຮອດຮໍມາ.
ແລະທ່ານທັງຫຼາຍໄດ້ນັ່ງລົງຮ້ອງໄຫຼ່ຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ,
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຟັງສຽງຂອງທ່ານທັງຫຼາຍ, ແລະບໍ່ໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ແກ່ທ່ານທັງຫຼາຍ.

ແລະທ່ານໄດ້ນັ່ງຢູ່ໃນກາເດຊເປັນເວລາຫຼາຍມື້, ເທົ່າທີ່ທ່ານເຄີຍນັ່ງຢູ່.

໒

ແລະພວກເຮົາໄດ້ກັບຄືນ ແລ້ວອອກເດີນທາງເຂົ້າໄປໃນຖິ່ນທຸລະກັນດານ
ຕາມທາງທະເລແດງ ຕາມທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບຂ້ານ້ອຍ
ແລະພວກເຮົາໄດ້ຫມຸນຮອບພູເຂົາເຊອີຮເປັນເວລາຫຼາຍມື້.
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວຕໍ່ຂ້ານ້ອຍວ່າ,
ມັນພຽງພໍແລ້ວສໍາລັບພວກເຈົ້າທີ່ຈະວຽນຮອບພູເຂົານີ້, ດັ່ງນັ້ນຈົ່ງຫັນໄປທາງທິດເໜືອ.
ແລະສິ່ງຕໍ່ປະຊາຊົນເວົ້າວ່າ: ພວກເຈົ້າຈົ່ງຜ່ານໄປຕາມເຂດແດນຂອງພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຈົ້າ,
ຄືລູກຫຼານຂອງເອຊາວ, ຜູ້ທີ່ອາໄສຢູ່ໃນເຊອີ, ແລະເຂົາເຈົ້າຈະຢ້ານກົວພວກເຈົ້າ
ແລະຈະລະວັງພວກເຈົ້າຫຼາຍ. ຢ່າເຂົ້າຮ່ວມສົງຄາມກັບພວກເຂົາ,
ເພາະວ່າຂ້ອຍຈະບໍ່ໃຫ້ແຜ່ນດິນຂອງພວກເຂົາແກ່ເຈົ້າ ແມ້ແຕ່ເວທີຕີນ,
ເພາະວ່າຂ້ອຍໄດ້ໃຫ້ພູເຊອີແກ່ລູກຊາຍຂອງເອຊາວເປັນມໍລະດົກ.
ຊື່ອາຫານດ້ວຍເງິນຈາກພວກເຂົາແລ້ວກິນເສຍ,
ແລະຮັບເອົານ້ຳດ້ວຍມາດຕາຈາກພວກເຂົາດ້ວຍເງິນແລ້ວຕື້ມເສຍ.
ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາໄດ້ອວຍພອນເຈົ້າໃນທຸກວຽກງານຂອງມືຂອງເຈົ້າ.

ຈົ່ງສັງເກດເບິ່ງວ່າເຈົ້າໄດ້ຜ່ານທະເລຊາຍອັນໃຫຍ່ຫຼວງແລະອັນໜ້າຢ້ານກົວນັ້ນແນວໃດ.
ເບິ່ງເບາ, ສີ່ສິບປີພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຢູ່ກັບເຈົ້າ, ເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຂາດແຄນສິ່ງໃດເລີຍ.

ແລະພວກເຮົາໄດ້ຜ່ານພິນ້ອງຂອງພວກເຮົາ ຄືລູກຊາຍຂອງເອຊາວ ຜູ້ທີ່ອາໄສຢູ່ໃນເຊອີ
ຈາກທາງອາຣາບາ ຈາກໄອລອນ ແລະຈາກເອຊີອອນເກເບີ, ແລະພວກເຮົາໄດ້ຫັນກັບຄືນ
ຜ່ານທາງຖິ່ນທຸລະກັນດານໂມອັບ. ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບຂ້ານ້ອຍວ່າ,
ຢ່າເປັນສັດຕູກັບຊາວໂມອາບ, ແລະຢ່າເຂົ້າຮ່ວມສົງຄາມກັບເຂົາເຈົ້າ,
ເພາະວ່າເຮົາຈະບໍ່ໃຫ້ແຜ່ນດິນຂອງເຂົາເຈົ້າແກ່ພວກເຈົ້າເປັນມໍລະດົກ,
ເພາະວ່າເຮົາໄດ້ໃຫ້ອາໂຣເອີແກ່ລູກຫຼານຂອງໂລດເພື່ອເປັນມໍລະດົກແລ້ວ.
ພວກໂອມມິນໃນອະດີດໄດ້ຕັ້ງຖິ່ນຖານຢູ່ເທິງມັນ, ເປັນຊາດທີ່ໃຫຍ່ໂຕ, ມີຈຳນວນຫຼາຍ ແລະ
ເຂັ້ມແຂງ, ຄືກັນກັບພວກເອນາກິມ. ພວກເຮຟາອິມຈະຖືກພິຈາລະນາ,
ແລະເຫຼົ່ານີ້ກໍ່ຄືກັນກັບພວກອານາກິມ, ແລະພວກໂມອາບເອີ້ນພວກເຂົາວ່າເອມິມ.
ແລະໃນເຊອີຣນັ້ນ ຊາວໂຮໂຣຕ໌ໄດ້ພັກຢູ່ກ່ອນ,
ແລະລູກຊາຍຂອງເອຊາວໄດ້ທຳລາຍພວກເຂົາ,
ແລະຂັບໄລ່ພວກເຂົາອອກຈາກໜ້າພວກເຂົາ.
ແລະພວກເຂົາໄດ້ຕັ້ງຖິ່ນຖານແທນທີ່ພວກເຂົາ,
ຄືກັບວິທີທີ່ອິດສະຣາເອນໄດ້ເຮັດກັບແຜ່ນດິນມໍລະດົກຂອງລາວ,
ເຊິ່ງພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ. ດຽວນີ້ ດັ່ງນັ້ນ,
ພວກເຈົ້າຈົ່ງລຸກຂຶ້ນແລະອອກເດີນທາງ, ແລະຜ່ານໄປຫ້ວຍຊາເຮັດ.

ແລະວັນທີ່ພວກເຮົາເດີນທາງຈາກກາເດຊ ບາເນ ຈົນກ່ວາພວກເຮົາຜ່ານຮ່ອມພູຊາເຮັດ
ແມ່ນສາມສິບແປດປີ, ຈົນກ່ວາຄົນລຸ້ນທັງໝົດຂອງຜູ້ຊາຍນັກຮົບຕາຍໝົດຈາກຄ່າຍ,
ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສາບານ ພຣະເຈົ້າກັບພວກເຂົາ.

ແລະມີຂອງພຣະເຈົ້າແມ່ນຢູ່ເທິງພວກເຂົາເພື່ອທຳລາຍພວກເຂົາອອກຈາກກາງຄ່າຍຈົນກວ່າ
ພວກເຂົາຕາຍ.

ແລະມັນເກີດຂຶ້ນເມື່ອຜູ້ຊາຍທັງໝົດທີ່ເປັນນັກຮົບລົ້ມລົງຕາຍຈາກທ່າມກາງປະຊາຊົນ,
ແລະໄດ້ເວົ້າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວຕໍ່ຂ້ານ້ອຍວ່າ, ມັນເຈົ້າຈະຜ່ານເຂດແດນ ໂມອາບ
ເມືອງອາໂຣເອີ, ແລະເມື່ອທ່ານເຂົ້າມາໃກ້ລູກຫລານອາມມອນ, ຢ່າເປັນສັດຕູກັບເຂົາເຈົ້າ,
ແລະຢ່າເຂົ້າຮ່ວມສົງຄາມກັບເຂົາເຈົ້າ,

ເພາະວ່າເຮົາຈະບໍ່ໃຫ້ແຜ່ນດິນຂອງລູກຫລານອາມມອນແກ່ເຈົ້າເປັນມໍລະດົກ,

ເພາະວ່າເຮົາໄດ້ໃຫ້ມັນແກ່ລູກຫລານໂລດເປັນມໍລະດົກແລ້ວ.

ແຜ່ນດິນນີ້ຈະຖືກນັບວ່າເປັນແຜ່ນດິນຂອງຊາວເຣຟາອິມ,

ເພາະວ່າກ່ອນໜ້ານີ້ຊາວເຣຟາອິມເຄີຍອາໄສຢູ່ທີ່ນັ້ນ,

ແລະຊາວອັມໂມໄນຕ໌ເອີ້ນພວກເຂົາວ່າຊາວຊອກຮອມມິນ. ຊາດທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ຫຼາຍ ແລະ
ເຂັ້ມແຂງກວ່າເຈົ້າ, ເຊັ່ນດຽວກັນກັບພວກເອນາເຄມ, ແລະ

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ທຳລາຍພວກເຂົາຕໍ່ໜ້າພວກເຂົາ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຮັບມໍລະດົກ ແລະ
ຕັ້ງຖິ່ນຖານແທນທີ່ພວກເຂົາຈົນເຖິງມື້ນີ້. ຄືກັນກັບທີ່ພວກເຂົາເຮັດແກ່ລູກຊາຍຂອງເອຊາວ
ຜູ້ທີ່ອາໄສຢູ່ໃນເຊຣີ, ຕາມວິທີທີ່ພວກເຂົາທຳລາຍຊາວໂຮໂຣຕ໌ຈາກໜ້າພວກເຂົາ,
ແລະພວກເຂົາຮັບມໍລະດົກພວກເຂົາ,

ແລະພວກເຂົາຕັ້ງຖິ່ນຖານແທນພວກເຂົາຈົນກວ່າມື້ນີ້.

ແລະພວກເອວາໂອຍທີ່ອາໄສຢູ່ໃນອາເຊໂດດຈົນເຖິງກາຊາ,

ແລະພວກຄັບປາໂດເຊຍທີ່ອອກມາຈາກຄັບປາໂດເຊຍ, ໄດ້ທຳລາຍພວກເຂົາ,

ແລະໄດ້ຕັ້ງຖິ່ນຖານແທນພວກເຂົາ.

ດຽວນີ້ ດັ່ງນັ້ນ ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນແລະອອກເດີນທາງ, ແລະຂ້າມຫ້ວຍອານອນໄປເຈົ້າທັງຫຼາຍ.

ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້ານ້ອຍໄດ້ມອບຊີໂຮນກະສັດເມືອງເຮດບອນຊາວອາໂມໄຮ
ແລະແຜ່ນດິນຂອງລາວໄວ້ໃນມືຂອງເຈົ້າແລ້ວ. ຈົ່ງເລີ່ມຕົ້ນຮັບມໍລະດົກ,
ເຂົ້າຮ່ວມສົງຄາມຕໍ່ລາວໃນວັນນີ້. ເລີ່ມຕົ້ນໃຫ້ຄວາມສັນສະເຫຼືອນຂອງເຈົ້າ ແລະ
ຄວາມຢ້ານກົວຂອງເຈົ້າຢູ່ເທິງໜ້າປະຊາຊາດທັງໝົດທີ່ຢູ່ພາຍໃຕ້ສະຫວັນ,
ຜູ້ທີ່ໄດ້ຍິນຊື່ຂອງເຈົ້າຈະຖືກລົບກວນ, ແລະ
ພວກເຂົາຈະມີຄວາມເຈັບປວດຈາກໜ້າຂອງເຈົ້າ.

ແລະຂ້ານ້ອຍໄດ້ສົ່ງທູດຈາກທະເລຊາຍເຄເດໂມທໄປຫາສີໂຮນກະສັດເມືອງເຮຊະໂບນດ້ວຍຖ້ອຍຄໍາສັນຕິພາບ ເວົ້າວ່າ ຂ້ອຍຈະຜ່ານໄປຕາມແຜ່ນດິນຂອງເຈົ້າ, ຂ້ອຍຈະໄປຕາມທາງ,
ຂ້ອຍຈະບໍ່ຫັນໄປຂວາຫຼືຊ້າຍ. ເຈົ້າຈະຂາຍອາຫານໃຫ້ຂ້ອຍດ້ວຍເງິນ, ແລະຂ້ອຍຈະກິນ,
ແລະເຈົ້າຈະຂາຍນ້ຳໃຫ້ຂ້ອຍດ້ວຍເງິນ, ແລະຂ້ອຍຈະດື່ມ,
ເວັ້ນແຕ່ວ່າຂ້ອຍຈະຜ່ານໄປດ້ວຍຕົນ. ດັ່ງທີ່ພວກລູກຊາຍຂອງເອຊາວທີ່ອາໄສຢູ່ໃນເຊອີ
ແລະພວກໂມອາບທີ່ອາໄສຢູ່ໃນອາໂຮເອີໄດ້ເຮັດກັບຂ້ານ້ອຍ,
ຈົນກວ່າຂ້ານ້ອຍຈະຂ້າມແມ່ນ້ຳຈໍແດນເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນທີ່ພຣະເຈົ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກເຮົາປະທານໃຫ້ພວກເຮົາ. ແລະ ສີໂຮນ ກະສັດແຫ່ງເຮດໂບນ
ບໍ່ຕ້ອງການໃຫ້ພວກເຮົາຜ່ານແດນຂອງລາວ,
ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາໄດ້ເຮັດໃຫ້ວິນຍານຂອງລາວແຂງກະດ້າງ,
ແລະເຮັດໃຫ້ຫົວໃຈຂອງລາວເຂັ້ມແຂງ, ເພື່ອວ່າລາວຈະຖືກມອບໄວ້ໃນມືຂອງເຈົ້າ
ດັ່ງທີ່ເປັນໃນມື້ນີ້.

ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕຣັສກັບຂ້ານ້ອຍວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງເລີຍ,
ເຮົາໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນມອບຊີໂຮນກະສັດແຫ່ງເຮດໂບນ, ຊາວອາໂມໄຮ,
ແລະແຜ່ນດິນຂອງລາວໄວ້ຕໍ່ໜ້າເຈົ້າແລ້ວ,

ແລະເລີ່ມຕົ້ນຮັບເອົາແຜ່ນດິນຂອງລາວເປັນມໍລະດົກເຖິດ. ແລະ ຊີໂຮນ ກະສັດແຫ່ງເຣດໂບນ
ໄດ້ອອກມາພົບພວກເຮົາ, ທັງຕົວລາວເອງ ແລະ ປະຊາຊົນທັງໝົດຂອງລາວ,
ເພື່ອສູ້ຮົບທີ່ຢາຊາ.
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາໄດ້ມອບລາວໄວ້ຕໍ່ໜ້າພວກເຮົາ,
ແລະພວກເຮົາໄດ້ໂຈມຕີລາວ ແລະລູກຊາຍຂອງລາວ ແລະປະຊາຊົນທັງໝົດຂອງລາວ.
ແລະພວກເຮົາໄດ້ຍຶດເອົາເມືອງທັງໝົດຂອງລາວໃນເວລານັ້ນ,
ແລະພວກເຮົາໄດ້ທຳລາຍລ້າງເມືອງທຸກເມືອງຕ່າງກັນ,
ແລະແມ່ຍິງຂອງພວກເຂົາແລະເດັກນ້ອຍຂອງພວກເຂົາ, ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ປະໄວ້ຜູ້ໃດມີຊີວິດ.
ຍົກເວັ້ນສັດລ້ຽງທີ່ພວກເຮົາປ້ອນ, ແລະຂອງລັບຂອງເມືອງຕ່າງໆທີ່ພວກເຮົາເອົາໄປ.
ຈາກອາໂຣເອີທີ່ຢູ່ຕິດຂອບລຳທ່ານອານອນ, ແລະເມືອງທີ່ຢູ່ໃນທຸບເຂົາ,
ແລະຈົນເຖິງພູເຂົາກິເລອາດ, ບໍ່ມີເມືອງໃດທີ່ໜີພົ້ນພວກເຮົາໄດ້.
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາໄດ້ມອບທັງໝົດໄວ້ໃນມືຂອງພວກເຮົາ.
ຍົກເວັ້ນພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ເຂົ້າໄປໃກ້ລູກຫລານອາມມອນ, ທັງໝົດທີ່ຕິດກັບແມ່ນ້ຳຢັບບົກ,
ແລະເມືອງຕ່າງໆທີ່ຢູ່ໃນເຂດພູເຂົາ,
ດັ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາໄດ້ສັ່ງແກ່ພວກເຮົາ.

໓

ແລະພວກເຮົາໄດ້ຫັນກັບຄືນແລ້ວຂຶ້ນໄປຕາມທາງທີ່ເຂົ້າສູ່ບາຊານ,
ແລະໂອກາດກະສັດແຫ່ງບາຊານໄດ້ອອກມາພົບພວກເຮົາ,
ທັງຕົວລາວເອງແລະປະຊາຊົນທັງໝົດຂອງລາວເພື່ອສູ້ຮົບທີ່ເອດຣາອິມ.
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວຕໍ່ຂ້ານ້ອຍວ່າ, ຢ່າຢ້ານກົວລາວເລີຍ,
ເພາະວ່າເຮົາໄດ້ມອບລາວໄວ້ໃນມືຂອງເຈົ້າແລ້ວ, ທັງປະຊາຊົນທັງໝົດຂອງລາວ,

ແລະແຜ່ນດິນທັງໝົດຂອງລາວ,
ແລະເຈົ້າຈະເຮັດແກ່ລາວເຊັ່ນດຽວກັບທີ່ເຈົ້າໄດ້ເຮັດແກ່ກະສັດຊີໂຮນແຫ່ງຊາວອາໂມໄຣ,
ຜູ້ທີ່ອາໄສຢູ່ໃນເມືອງເຮັດໂບນ.
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາໄດ້ມອບຕົວລາວເຂົ້າໄປໃນມືຂອງພວກເຮົາ,
ແລະໂອກາດກະສັດແຫ່ງບາຊານ, ແລະປະຊາຊົນທັງໝົດຂອງລາວ,
ແລະພວກເຮົາໄດ້ໂຈມຕີລາວຈົນບໍ່ປະໄວ້ເຊື້ອສາຍຂອງລາວ.

ແລະພວກເຮົາໄດ້ຍຶດເອົາເມືອງທັງໝົດຂອງລາວໃນເວລານັ້ນ,
ບໍ່ມີເມືອງໃດທີ່ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ເອົາຈາກພວກເຂົາ, ຫົກສິບເມືອງ,
ທັງໝົດແຂວງອ້ອມຂ້າງອາກອບຂອງກະສັດໂອກໃນບາຊານ,
ທຸກເມືອງແມ່ນເມືອງທີ່ເປັນປ້ອມ, ມີກຳແພງສູງ, ປະຕູ ແລະ ກະດານ,
ຍົກເວັ້ນເມືອງຂອງຊາວເພຣະຊາຍທີ່ມີຫຼາຍຫຼາຍທີ່ສຸດ.
ພວກເຮົາໄດ້ທຳລາຍລ້າງຢ່າງສິ້ນເຊີງ,
ຄືກັນກັບທີ່ພວກເຮົາໄດ້ເຮັດກັບກະສັດຊີໂຮນແຫ່ງເມືອງເຮັດໂບນ,
ແລະພວກເຮົາໄດ້ທຳລາຍລ້າງທຸກເມືອງຕໍ່ໆກັນ, ລວມທັງແມ່ຍິງແລະເດັກນ້ອຍ.
ແລະພວກເຮົາໄດ້ປ່ອນສັດລ້ຽງທັງໝົດ ແລະຂອງລັບຂອງເມືອງຕ່າງໆສຳລັບຕົວເຮົາເອງ

ແລະພວກເຮົາໄດ້ເອົາແຜ່ນດິນໃນເວລານັ້ນຈາກມືຂອງກະສັດສອງພະອົງຂອງຊາວອາໂມໄຣ,
ຜູ້ທີ່ຢູ່ເຂດຟາກຂອງແມ່ນ້ຳຈໍແດນ, ຈາກລຳທານອານອນແລະຈົນເຖິງເຮົໂມນ,
ຊາວຟິນີເຊຍເອີ້ນພູເຂົາແຮມອນວ່າຊານີໂອ, ແລະຊາວອາໂມໄຣເອີ້ນມັນວ່າຊານີ.
ທຸກເມືອງຂອງມີຊື່, ແລະທຸກແຂວງກິເລອັດ, ແລະທຸກແຂວງບາຊານ ຈົນເຖິງເອນຄາ
ແລະເອດຣາອິມ, ເຊິ່ງເປັນເມືອງຕ່າງໆຂອງອານາຈັກໂອກໃນບາຊານ.
ເພາະວ່າໂອກກະສັດບາຊານເທົ່ານັ້ນທີ່ຖືກປະໄວ້ຈາກພວກເຮຟາອິມ,

ຈົ່ງເບິ່ງເຕຍງຂອງລາວເປັນເຕຍງເຫຼັກ, ຈົ່ງເບິ່ງມັນຢູ່ທີ່ເມືອງຂອງລູກຫຼານອາມໂມນ,
ຄວາມຍາວຂອງມັນເກົ້າສອກ ແລະ ຄວາມກວ້າງຂອງມັນສີ່ສອກຕາມສອກຂອງຜູ້ຊາຍ.

ແລະແຜ່ນດິນນັ້ນ ພວກເຮົາໄດ້ຮັບມໍລະດົກໃນເວລານັ້ນ

ຈາກອາໂຣເອີທີ່ຢູ່ຂ້າງຝັ່ງລຳທ່ຽງອານອນ, ແລະເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງພູເຂົາກິເລອາດ

ແລະເມືອງຕ່າງໆຂອງມັນ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ແກ່ຮູເບນ ແລະກາດ.

ແລະສ່ວນທີ່ເຫຼືອຂອງກິເລອາດ ແລະອານາຈັກບາຊານທັງໝົດຂອງໂອກ,

ຂ້ານ້ອຍໄດ້ໃຫ້ແກ່ເຄິ່ງເຜົ່າມະນັດເສ, ແລະເຂດອ້ອມຂ້າງອາໂກບທັງໝົດ,

ບາຊານທັງໝົດນັ້ນ, ຈະຖືກນັບວ່າເປັນແຜ່ນດິນຂອງເຣຟາອິມ.

ແລະຢາອີລູກຊາຍມະນັດເສໄດ້ເອົາທັງໝົດເຂດອາກິບຈິນເຖິງເຂດແດນກາກາຊີແລະມາຄາທິ
, ລາວໄດ້ເອີ້ນຊື່ພວກມັນຕາມຊື່ຂອງລາວວ່າບາຊານທາວົດຢາເອີຈິນເຖິງມື້ນີ້.

ແລະຂ້ອຍໄດ້ໃຫ້ກິເລອາດແກ່ມາຄີ. ແລະຕໍ່ກັບຊົນເຜົ່າຮູເບນ ແລະຊົນເຜົ່າກາດ,

ຂ້ອຍໄດ້ໃຫ້ແຜ່ນດິນຈາກກິເລອາດຈົນເຖິງລຳທ່ານອານອນ,

ໂດຍໃຊ້ກາງລຳທ່ານເປັນເຂດແດນ, ແລະຈົນເຖິງແມ່ນ້ຳຢັບບີກ,

ເຊິ່ງເປັນເຂດແດນກັບລູກຫລານຂອງອາມມອນ. ແລະອາຣາບາ

ແລະແມ່ນ້ຳຈໍແດນເປັນເຂດແດນຂອງມາຣານາເຣັດ, ແລະຈົນເຖິງທະເລອາຣາບາ,

ຄືທະເລເກືອ, ພາຍໃຕ້ອາເຊໂດດທີ່ຟາສກາທາງຕາເວັນອອກ.

ແລະຂ້ອຍໄດ້ສັ່ງແກ່ເຈົ້າໃນເວລານັ້ນວ່າ:

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ແຜ່ນດິນນີ້ແກ່ເຈົ້າໂດຍການຈັບສະຫຼາກ,

ເມື່ອຕິດອາວຸດແລ້ວ ຈົ່ງໄປຂ້າງໜ້າຕໍ່ໜ້າພ່້ນ້ອງຂອງເຈົ້າ

ຄືລູກຫຼານອິສຣາເອນທຸກຄົນທີ່ເຂັ້ມແຂງ. ຍົກເວັ້ນພວກແມ່ຍິງຂອງເຈົ້າ ແລະ ລູກເຈົ້າ ແລະ

ສັດລ້ຽງຂອງເຈົ້າ, ຂ້ອຍຮູ້ວ່າເຈົ້າມີສັດລ້ຽງຫຼາຍ,

ໃຫ້ພວກເຂົາອາໄສຢູ່ໃນເມືອງຕ່າງໆຂອງເຈົ້າທີ່ຂ້ອຍໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ,

ຈົນກວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະປະທານການພັກຜ່ອນ

ພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຈະໃຫ້ພັນື່ງຂອງເຈົ້າພັກຜ່ອນ ເຊັ່ນດຽວກັນກັບເຈົ້າ,

ແລະເຂົາເຈົ້າເຫຼົ່ານີ້ຈະໄດ້ຮັບມໍລະດົກແຜ່ນດິນທີ່ພຣະເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາໃຫ້ແກ່ເຂົາເຈົ້າຢູ່ຟາກຂ້າງຂອງແມ່ນ້ຳຈໍແດນ,

ແລະເຈົ້າແຕ່ລະຄົນຈະກັບຄືນໄປສູ່ມໍລະດົກຂອງລາວທີ່ຂ້ອຍໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ.

ແລະຂ້ອຍໄດ້ສົ່ງໂຢຊົວໃນເວລານັ້ນວ່າ:

ຕາຂອງເຈົ້າທັງຫຼາຍໄດ້ເຫັນທຸກສິ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາໄດ້ເຮັດຕໍ່ກະສັດທັງສອງເຫຼົ່ານີ້.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາຈະເຮັດດັ່ງນັ້ນກັບອານາຈັກທັງໝົດທີ່ເຈົ້າກຳລັງຂ້າມໄປຢູ່ທີ່ນັ້ນ. ທ່ານທັງຫຼາຍຢ່າຢ້ານກົວພວກເຂົາເລີຍ

ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາຈະທຽບສູ້ຮົບເພື່ອພວກທ່ານເອງ

ແລະຂ້ານ້ອຍໄດ້ອ້ອນວອນຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃນເວລານັ້ນ ໂດຍເວົ້າວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ

ພຣະເຈົ້າ, ທ່ານໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນສະແດງໃຫ້ແກ່ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງທ່ານເຖິງກຳລັງຂອງທ່ານ,

ແລະພະລັງຂອງທ່ານ, ແລະມີທີ່ເຂັ້ມແຂງ, ແລະແຂນທີ່ສູງ,

ເພາະວ່າມີພຣະເຈົ້າຜູ້ໃດຢູ່ໃນສະຫວັນຫຼືເທິງແຜ່ນດິນໂລກ, ທີ່ຈະເຮັດໄດ້ດັ່ງທີ່ທ່ານໄດ້ເຮັດ,

ແລະຕາມກຳລັງຂອງທ່ານ? ຂ້າມໄປແລ້ວ

ດັ່ງນັ້ນຂ້ານ້ອຍຈະເຫັນແຜ່ນດິນທີ່ດີນີ້ທີ່ຢູ່ເຂົ້າໄປຂອງແມ່ນ້ຳຈໍແດນ, ພູເຂົາທີ່ດີນີ້

ແລະພູເຂົາອັນດີເລບານອນ.

ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ມອງຂ້າມຂ້ານ້ອຍເພາະເຫດພວກເຈົ້າ, ແລະບໍ່ໄດ້ຟັງຂ້ານ້ອຍ,

ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວຕໍ່ຂ້ານ້ອຍວ່າ, ໃຫ້ພຽງພໍແກ່ເຈົ້າ, ຢ່າເວົ້າຄຳນີ້ອີກຕໍ່ໄປ.

ຈົ່ງຂຶ້ນໄປເທິງຍອດພູທີ່ຖືກແກະສະຫຼັກ
ແລະເງິນຫນ້າຂຶ້ນເບິ່ງດ້ວຍຕາຂອງເຈົ້າໄປທາງທະເລ ແລະທິດເໜືອ ແລະທິດໃຕ້
ແລະທິດຕາເວັນອອກ ແລະຈົ່ງເບິ່ງດ້ວຍຕາຂອງເຈົ້າ ເພາະວ່າເຈົ້າຈະບໍ່ຂ້າມແມ່ນ້ຳຈໍແດນນີ້.
ແລະຈົ່ງສັ່ງໂປຊົວ ແລະເສີມກຳລັງລາວ ແລະໃຫ້ກຳລັງໃຈລາວ,
ເພາະວ່າລາວຈະຂ້າມໄປຕໍ່ໜ້າປະຊາຊົນນີ້,
ແລະລາວຈະໃຫ້ເຂົາເຈົ້າເປັນເຈົ້າຂອງແຜ່ນດິນທັງໝົດທີ່ເຈົ້າໄດ້ເຫັນ.
ແລະພວກເຮົານັ່ງລົງຢູ່ໃນຮ່ອມພູທີ່ຢູ່ໃກ້ກັບເຮືອນເພໂອ.

໔

ແລະດຽວນີ້ ອິດສະລາເອນເອີຍ,
ຈົ່ງຟັງກົດລະບຽບແລະການພິພາກສາທັງຫຼາຍທີ່ຂ້ານ້ອຍສອນເຈົ້າທັງຫຼາຍໃນມື້ນີ້ເພື່ອປະ
ຕິບັດ, ເພື່ອວ່າເຈົ້າທັງຫຼາຍຈະມີຊີວິດຢູ່ແລະເພີ່ມຂຶ້ນຫຼາຍ,
ແລະເມື່ອເຂົ້າໄປແລ້ວຈະຮັບແຜ່ນດິນເປັນມໍລະດົກ,
ຊຶ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າແຫ່ງບັນພະບຸລຸດຂອງເຈົ້າທັງຫຼາຍປະທານໃຫ້ແກ່ເຈົ້າທັງຫຼາຍ
. ຢ່າເພີ່ມຫຍັງເຂົ້າໃນຄຳທີ່ຂ້ອຍສັ່ງແກ່ເຈົ້າ, ແລະຢ່າເອົາອອກຈາກມັນ,
ຈົ່ງຮັກສາບັນດາບັນຍັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ,
ທຸກສິ່ງທີ່ຂ້ອຍສັ່ງແກ່ເຈົ້າໃນມື້ນີ້.
ຕາຂອງເຈົ້າໄດ້ເຫັນທຸກສິ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາໄດ້ເຮັດຕໍ່ບາອານເຟໂກ,
ເພາະວ່າທຸກຄົນທີ່ໄປຕາມບາອານເຟໂກ,
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າໄດ້ທຳລາຍລາວອອກຈາກພວກເຈົ້າ.
ແຕ່ທ່ານທັງຫຼາຍຜູ້ທີ່ຕິດພັນກັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານ,
ທຸກຄົນຍັງມີຊີວິດຢູ່ໃນມື້ນີ້.

ເບິ່ງ, ຂ້ອຍໄດ້ສະແດງໃຫ້ທ່ານເຫັນກົດລະບຽບແລະການຕັດສິນ
ດັ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສົ່ງໃຫ້ຂ້ອຍເຮັດດັ່ງນັ້ນໃນແຜນຕົນທີ່ທ່ານກຳລັງເຂົ້າໄປຢູ່ທີ່ນັ້ນເພື່ອ
ຮັບມໍລະດົກມັນ. ແລະທ່ານທັງຫຼາຍຈະຮັກສາ ແລະເຮັດມັນ,
ເພາະວ່ານີ້ແມ່ນປັນຍາຂອງທ່ານທັງຫຼາຍ
ແລະຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງທ່ານທັງຫຼາຍຕໍ່ໜ້າປະຊາຊາດທັງໝົດ,
ເຊິ່ງເມື່ອພວກເຂົາໄດ້ຍິນກົດລະບຽບທັງໝົດເຫຼົ່ານີ້, ພວກເຂົາຈະເວົ້າວ່າ, ຈົ່ງເບິ່ງ,
ປະຊາຊົນທີ່ມີປັນຍາ ແລະມີຄວາມຮູ້, ປະຊາຊາດທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ນີ້.
ເພາະວ່າມີຊາດໃດໃຫຍ່ທີ່ມີພຣະເຈົ້າເຂົ້າໃກ້ພວກເຂົາ
ດັ່ງພຣະເຈົ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ ໃນທຸກສິ່ງທີ່ພວກເຮົາຮ້ອງຂໍພຣະອົງ?
ແລະຊາດໃດແມ່ນຊາດຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ມີກົດລະບຽບແລະການພິພາກສາທີ່ຍຸດຕິທຳຕາມກົດໝາ
ຍທັງໝົດນີ້ທີ່ຂ້ານ້ອຍໃຫ້ໄວ້ຕໍ່ໜ້າພວກເຈົ້າໃນມື້ນີ້?

ຈົ່ງເອົາໃຈໃສ່ຕົນເອງ ແລະ ປົກປ້ອງຈິດວິນຍານຂອງເຈົ້າຢ່າງຍິ່ງ,
ຢ່າລືມຄຳເວົ້າທັງໝົດທີ່ຕາຂອງເຈົ້າໄດ້ເຫັນ, ແລະ
ຢ່າໃຫ້ພວກມັນອອກຈາກຫົວໃຈຂອງເຈົ້າຕະຫຼອດມື້ຊີວິດຂອງເຈົ້າ, ແລະ
ເຈົ້າຈະສອນລູກຊາຍຂອງເຈົ້າ ແລະ
ລູກຊາຍຂອງລູກຊາຍຂອງເຈົ້າກ່ຽວກັບມື້ທີ່ເຈົ້າຢືນຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກ
ເຮົາຢູ່ໂຮເຣບໃນມື້ແຫ່ງການຊຸມນຸມ, ເມື່ອພຣະອົງກ່າວວ່າ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕົວະກັບຂ້ານ້ອຍວ່າ, ຈົ່ງເຕົ້າໂຮມປະຊາຊົນມາຫາຂ້ານ້ອຍ,
ແລະໃຫ້ພວກເຂົາໄດ້ຍິນຖ້ອຍຄຳຂອງຂ້ານ້ອຍ,
ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະໄດ້ຮຽນຮູ້ທີ່ຈະຢ້ານກົວຂ້ານ້ອຍຕະຫຼອດທຸກມື້ທີ່ພວກເຂົາດຳລົງຊີວິດຢູ່
ທົ່ງແຜ່ນດິນໂລກ, ແລະພວກເຂົາຈະໄດ້ສອນລູກຫຼານຂອງພວກເຂົາ.
ແລະທ່ານທັງຫຼາຍເຂົ້າມາໃກ້ ແລະຢືນຢູ່ໃກ້ພູເຂົາ,

ແລະພູເຂົານັ້ນກໍາລັງຖືກເຜົາໄຫມ້ດ້ວຍໄຟຈົນເຖິງສະຫວັນ, ມີຄວາມມືດ, ຄວາມມືດມົວ,
ແລະພະຍຸ.

ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວຕໍ່ທ່ານທັງຫຼາຍຈາກກາງໄຟດ້ວຍສຽງແຫ່ງພຣະດໍາລັດ,
ທີ່ທ່ານທັງຫຼາຍໄດ້ຍິນ, ແລະທ່ານບໍ່ໄດ້ເຫັນຮູບຮ່າງໃດໆ, ແຕ່ພຽງສຽງເທົ່ານັ້ນ.

ແລະພຣະອົງໄດ້ປະກາດພັນທະສັນຍາຂອງພຣະອົງໃຫ້ແກ່ທ່ານ

ທີ່ພຣະອົງໄດ້ສົ່ງໃຫ້ທ່ານປະຕິບັດ ຄືສົບພຣະບັນຍັດ

ແລະພຣະອົງໄດ້ຂຽນພວກມັນໄວ້ເທິງແຜ່ນຫີນສອງແຜ່ນ

ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສົ່ງຂ້ອຍໃນເວລານັ້ນໃຫ້ສອນກົດລະບຽບແລະການພິພາກສາແກ່ພ
ວກເຈົ້າ,

ເພື່ອພວກເຈົ້າຈະປະຕິບັດມັນເທິງແຜ່ນດິນທີ່ພວກເຈົ້າກໍາລັງເຂົ້າໄປທີ່ນັ້ນເພື່ອຮັບມໍລະດົກ
ມັນ. ແລະທ່ານທັງຫຼາຍຈະຕ້ອງຮັກສາຈິດວິນຍານຂອງທ່ານຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ,

ເພາະວ່າທ່ານທັງຫຼາຍບໍ່ໄດ້ເຫັນຮູບຮ່າງໃດໆໃນວັນທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບທ່ານທັງຫຼາ
ຍຢູ່ໂຮເຣບເທິງພູເຂົາຈາກກາງໄຟ. ຢ່າກະທໍາຜິດກົດໝາຍ ແລະ

ເຮັດຮູບແກະສະຫຼັກຮູບຄ້າຍໃດໆໃຫ້ຕົນເອງ, ທຸກຮູບພາບທີ່ຄ້າຍຄືຜູ້ຊາຍ ຫຼື ຜູ້ຍິງ,

ຮູບຄ້າຍຂອງສັດທຸກຊະນິດທີ່ຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນ,

ຮູບຄ້າຍຂອງນົກມີປີກທຸກຊະນິດທີ່ບິນຢູ່ໃຕ້ທ້ອງຟ້າ

ຮູບຄ້າຍຂອງສັດເລືອຄານທຸກຊະນິດທີ່ເລືອຄານຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນ,

ຮູບຄ້າຍຂອງປາທຸກຊະນິດທີ່ຢູ່ໃນນໍ້າພາຍໃຕ້ແຜ່ນດິນ. ແລະຢ່າໄດ້ເບິ່ງຂຶ້ນໄປທ້ອງຟ້າ

ແລະເຫັນດວງອາທິດ ດວງຈັນ ດວງດາວ ແລະໂລກທັງໝົດຂອງທ້ອງຟ້າ

ຖືກນໍາພາໄປຫລົງທາງ ແລ້ວກະນັບຖືພວກມັນ ແລະປະຕິບັດພວກມັນ,

ທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າໄດ້ມອບໃຫ້ແກ່ປະຊາຊາດທັງໝົດທີ່ຢູ່ພາຍໃຕ້ທ້ອງຟ້າ.

ແຕ່ທ່ານທັງຫຼາຍ ພຣະເຈົ້າໄດ້ເອົາ ແລະໄດ້ນໍາອອກທ່ານທັງຫຼາຍຈາກແຜ່ນດິນເອຢິບ

ຈາກເຕົາເຫຼັກ ຈາກເອຢິບ ເພື່ອເປັນປະຊາຊົນມໍລະດົກຂອງພຣະອົງ ດັ່ງທີ່ເປັນໃນວັນນີ້

ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າໄດ້ໂກດຮ້າຍຕໍ່ຂ້ອຍກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ພວກເຈົ້າເວົ້າ,

ແລະພຣະອົງໄດ້ສາບານວ່າຂ້ອຍຈະບໍ່ຂ້າມແມ່ນ້ຳຈໍແດນນີ້,

ແລະວ່າຂ້ອຍຈະບໍ່ເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າປະທານໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ

ປັນມໍລະດົກ. ຂ້ານ້ອຍກຳລັງຈະຕາຍຢູ່ໃນແຜ່ນດິນນີ້ ແລະຈະບໍ່ຂ້າມແມ່ນ້ຳຈໍແດນນີ້,

ແຕ່ເຈົ້າທັງຫຼາຍຈະຂ້າມໄປ ແລະຈະໄດ້ຮັບມໍລະດົກແຜ່ນດິນອັນດີງາມນີ້.

ຈົ່ງເອົາໃຈໃສ່ຕົນເອງ,

ຢ່າລືມພັນທະສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາທີ່ພຣະອົງໄດ້ເຮັດໄວ້ກັບເຈົ້າ

າ, ແລະຢ່າກະທຳຜິດກົດໝາຍ,

ແລະຢ່າເຮັດຮູບແກະສະຫຼັກຫຼືຮູບຄ້າຍຄືສິ່ງໃດໆທັງໝົດທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ

ໄດ້ສັ່ງຫ້າມເຈົ້າສຳລັບຕົນເອງ.

ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າເປັນໄຟທີ່ເຜົາຜານ, ເປັນພຣະເຈົ້າຜູ້ຮ້ອນຮີດ.

ຖ້າເຈົ້າເກີດລູກຊາຍ ແລະ ລູກຫຼານ, ແລະ ເຈົ້າຢູ່ດົນເທິງແຜ່ນດິນ, ແລະ

ເຈົ້າກະທຳຜິດກົດໝາຍ, ແລະ ເຈົ້າເຮັດຮູບແກະສະຫຼັກຮູບຄ້າຍທຸກຢ່າງ, ແລະ

ເຈົ້າເຮັດສິ່ງຊົ່ວຮ້າຍຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າເພື່ອກະຕຸ້ນໃຫ້ພຣະອົງໂກດ,

ຂ້ອຍເປັນພະຍານແກ່ເຈົ້າໃນມື້ນີ້ທັງສະຫວັນແລະແຜ່ນດິນໂລກ,

ວ່າເຈົ້າຈະພົນາດຢ່າງແນ່ນອນຈາກແຜ່ນດິນທີ່ເຈົ້າກຳລັງຂ້າມແມ່ນ້ຳຈໍແດນເພື່ອເຂົ້າໄປຮັບມໍ

ລະດົກທີ່ນັ້ນ, ເຈົ້າຈະບໍ່ຢູ່ດົນເທິງແຜ່ນດິນນັ້ນ, ແຕ່ເຈົ້າຈະຖືກທຳລາຍຢ່າງສິ້ນເຊີງ.

ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະກະຈາຍເຈົ້າທັງຫຼາຍໄປໃນທຸກປະຊາຊາດ,

ແລະເຈົ້າທັງຫຼາຍຈະຖືກປະໄວ້ເປັນຈຳນວນໜ້ອຍໃນທຸກປະຊາຊາດທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະນຳ

ຈ້າທັງຫຼາຍເຂົ້າໄປທີ່ນັ້ນ. ແລະທ່ານທັງຫຼາຍຈະປະກອບພິທີຢູ່ທີ່ນັ້ນແກ່ພະເຈົ້າອື່ນໆ,

ເຊິ່ງເປັນຜົນງານຂອງມືມະນຸດ, ທີ່ເຮັດດ້ວຍໄມ້ແລະຫີນ, ທີ່ບໍ່ສາມາດເຫັນ, ບໍ່ສາມາດຟັງ,
ບໍ່ສາມາດກິນ, ແລະບໍ່ສາມາດດືມກິນ.

ແລະເຈົ້າຈະຊອກຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າທັງຫຼາຍຢູ່ທີ່ນັ້ນ,
ແລະເຈົ້າຈະພົບພຣະອົງເມື່ອເຈົ້າຊອກຫາພຣະອົງດ້ວຍສຸດຫົວໃຈແລະສຸດຈິດວິນຍານຂອງ
ເຈົ້າໃນຄວາມທຸກທໍລະມານຂອງເຈົ້າ, ແລະໃນມື້ສຸດທ້າຍ,
ຄຳເວົ້າທັງໝົດເຫຼົ່ານີ້ຈະມາຮອດເຈົ້າ,
ແລະເຈົ້າຈະກັບຄືນໄປຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ,
ແລະເຈົ້າຈະໄດ້ຍິນສຽງຂອງພຣະອົງ,
ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າທຣຽເປັນພຣະເຈົ້າຜູ້ທີ່ມີພຣະເມດຕາ,
ພຣະອົງຈະບໍ່ປະຖິ້ມເຈົ້າ, ຈະບໍ່ທຳລາຍເຈົ້າ,
ແລະຈະບໍ່ລືມພັນທະສັນຍາຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງເຈົ້າທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສາບານໄວ້ກັບເຂົາ
ເຈົ້າ.

ຈົ່ງຖາມກ່ຽວກັບວັນເວລາທີ່ຜ່ານມາແລ້ວ, ທີ່ເກີດຂຶ້ນກ່ອນເຈົ້າ,
ຕັ້ງແຕ່ວັນທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ສ້າງມະນຸດຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ,
ແລະຈາກປາຍສະຫວັນຂ້າງໜຶ່ງຈົນເຖິງອີກປາຍສະຫວັນຂ້າງໜຶ່ງ,
ວ່າເຄີຍມີເລື່ອງຢ່າງໃຫຍ່ແບບນີ້ເກີດຂຶ້ນບໍ, ເຄີຍໄດ້ຍິນເລື່ອງແບບນີ້ບໍ,
ເຄີຍມີປະຊາຊາດໃດໄດ້ຍິນສຽງ ພຣະເຈົ້າຜູ້ທຣຽພຣະຊົນ ກຳລັງຕຣັສອອກຈາກກາງໄຟ,
ດັ່ງທີ່ເຈົ້າໄດ້ຍິນແລ້ວ ແລະ ເຈົ້າຍັງມີຊີວິດຢູ່,
ຖ້າພຣະເຈົ້າໄດ້ທົດສອບໂດຍການເຂົ້າໄປເອົາປະຊາຊາດໜຶ່ງອອກມາຈາກກາງປະຊາຊາດອື່ນ
ໃຫ້ແກ່ຕົນເອງ, ດ້ວຍການທົດລອງ, ດ້ວຍເຄື່ອງໝາຍ, ດ້ວຍການອັດສະຈັນ, ດ້ວຍສົງຄາມ,
ດ້ວຍມືທີ່ເຂັ້ມແຂງ, ດ້ວຍແຂນທີ່ຍົກສູງ, ແລະດ້ວຍນິມິດອັນຍິ່ງໃຫຍ່,
ຕາມທຸກສິ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາໄດ້ເຮັດໃນປະເທດອີຢິບຕໍ່ໜ້າທ່ານທີ່

ຫັນຢູ່. ເພື່ອວ່າທ່ານຈະໄດ້ຮູ້ວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານນີ້ແມ່ນພຣະເຈົ້າ,
ແລະບໍ່ມີອື່ນໃດອີກນອກຈາກພຣະອົງ. ຈາກສະຫວັນ
ສຽງຂອງພຣະອົງໄດ້ຍິນໄດ້ເກີດຂຶ້ນເພື່ອສົດສອນເຈົ້າ, ແລະເທິງແຜ່ນດິນໂລກ
ພຣະອົງໄດ້ສະແດງໄຟອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະອົງໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ,
ແລະເຈົ້າໄດ້ຍິນພຣະດຳລັດຂອງພຣະອົງຈາກກາງໄຟ.

ເພາະວ່າພຣະອົງຊົງຮັກບັນພະບຸລຸດຂອງເຈົ້າ,
ແລະພຣະອົງໄດ້ເລືອກເຊື້ອສາຍຂອງພວກເຂົາຄືເຈົ້າທັງຫຼາຍ,
ແລະພຣະອົງເອງໄດ້ນຳເຈົ້າອອກມາດ້ວຍກຳລັງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະອົງຈາກປະເທດອີຢິບ,
ເພື່ອທຳລາຍປະຊາຊາດທີ່ໃຫຍ່ແລະເຂັ້ມແຂງກວ່າເຈົ້າຕໍ່ໜ້າເຈົ້າ,
ເພື່ອນຳເຈົ້າເຂົ້າໄປໃຫ້ແຜ່ນດິນຂອງພວກເຂົາແກ່ເຈົ້າເປັນມໍລະດົກ, ດັ່ງທີ່ເຈົ້າມີຢູ່ໃນມື້ນີ້.

ແລະເຈົ້າຈະຮູ້ໃນມື້ນີ້ ແລະຈະກັບຄືນດ້ວຍຈິດໃຈຂອງເຈົ້າ
ວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້ານີ້ແມ່ນພຣະເຈົ້າຢູ່ໃນສະຫວັນຂ້າງເທິງ
ແລະຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກຂ້າງລຸ່ມ ແລະບໍ່ມີອື່ນໃດອີກນອກຈາກພຣະອົງ
ແລະຈົ່ງປົກປັກຮັກສາບັນຍັດຂອງພຣະອົງ ແລະກົດລະບຽບຂອງພຣະອົງ
ທີ່ຂ້ານ້ອຍສົ່ງແກ່ເຈົ້າໃນມື້ນີ້, ເພື່ອວ່າຈະເປັນການດີແກ່ເຈົ້າ
ແລະລູກຫຼານຂອງເຈົ້າຫຼັງຈາກເຈົ້າ, ເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະມີອາຍຸຍືນຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນ
ທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າປະທານແກ່ເຈົ້າຕະຫຼອດທຸກມື້.
ແລ້ວໂມເຊໄດ້ແຍກສາມເມືອງໄວ້ທາງຟາກຂອງແມ່ນ້ຳຈໍແດນທາງທິດຕາເວັນອອກ
ໃຫ້ຜູ້ຂ້າຄົນໜີໄປຢູ່ທີ່ນັ້ນ, ຄືຜູ້ທີ່ຂ້າເພື່ອນບ້ານໂດຍບໍ່ຮູ້ຕົວ,
ແລະຜູ້ນີ້ບໍ່ໄດ້ກຽດຊັງລາວກ່ອນມື້ວານນີ້ແລະມື້ກ່ອນໜ້ານັ້ນ,
ແລະລາວຈະໜີໄປຫາບ່ອນລີ້ໄພໃນໜຶ່ງໃນເມືອງເຫຼົ່ານີ້, ແລະລາວຈະມີຊີວິດຢູ່.

ເມືອງບໍ່ຊິໃນຖິ່ນທຸລະກັນດານ ໃນແຜ່ນດິນພື້ນລາບຂອງຮູເບນ,
ແລະເມືອງຮາໂມດໃນກິເລອາດຂອງກາດ, ແລະເມືອງເກົາລອນໃນບາຊານຂອງມະນັດເສ.

ນີ້ແມ່ນກົດໝາຍທີ່ໂມເຊໄດ້ວາງໄວ້ຕໍ່ໜ້າລູກຫຼານອິດສະລາເອນ. ນີ້ແມ່ນພະຍານ,
ກົດລະບຽບ, ແລະ ການພິພາກສາທັງໝົດທີ່ໂມເຊໄດ້ກ່າວແກ່ລູກຫຼານອິດສະລາເອນ
ເມື່ອພວກເຂົາອອກມາຈາກແຜ່ນດິນອີຢິບ. ຢູ່ທາງຟາກຂ້າງຂອງແມ່ນ້ຳຈໍແດນ
ໃນຮ່ອມພູໃກ້ກັບເຮືອນເພໂອ ໃນແຜ່ນດິນຂອງຊີໂຮນກະສັດຂອງຊາວອາໂມໄຣ
ຜູ້ທີ່ອາໄສຢູ່ໃນເມືອງເຮຊະໂບນ ຊຶ່ງໂມເຊແລະຊາວອິດສະລາເອນໄດ້ໂຈມຕີ
ເມື່ອພວກເຂົາອອກມາຈາກແຜ່ນດິນອີຢິບ
ແລະພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ຮັບມໍລະດົກແຜ່ນດິນຂອງລາວ
ແລະແຜ່ນດິນຂອງໂອກກະສັດແຫ່ງບາຊານ, ສອງກະສັດຂອງຊາວອາໂມໄລ,
ຜູ້ທີ່ຢູ່ເຂດຟາກຂອງແມ່ນ້ຳຈໍແດນທາງທິດຕາເວັນອອກ. ຈາກອາໂຣເອີ
ທີ່ຢູ່ເທິງຝັ່ງກະແສນ້ຳອານອນ, ແລະເທິງພູເຂົາຊີໂຮນ ທີ່ເປັນເຮືມອນ,
ທົ່ວທັງແຂວງອາຣາບາທີ່ຢູ່ເກີນແມ່ນ້ຳຈໍແດນທາງຕາເວັນອອກ
ພາຍໃຕ້ອາເຊໂດທທີ່ຖືກສະກັດ

໕

ແລະໂມເຊໄດ້ເອີ້ນຊາວອິດສະລາເອນທັງໝົດ ແລະເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ
ຊາວອິດສະລາເອນເອີຍ
ຈົ່ງຟັງກົດລະບຽບແລະການພິພາກສາທັງໝົດທີ່ຂ້ານ້ອຍເວົ້າໃນຫຼຸຂອງເຈົ້າໃນມື້ນີ້
ແລະເຈົ້າຈະຮຽນຮູ້ພວກມັນ ແລະຈະຮັກສາປະຕິບັດພວກມັນ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າໄດ້ສ້າງພັນທະສັນຍາກັບເຈົ້າໃນໂຮເຣບ.

ບໍ່ແມ່ນກັບບັນພະບຸລຸດຂອງເຈົ້າທັງຫຼາຍທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ເຮັດພັນທະສັນຍານີ້,
ແຕ່ແມ່ນກັບເຈົ້າທັງຫຼາຍ, ເຈົ້າທັງຫຼາຍທີ່ຢູ່ທີ່ນີ້ທຸກຄົນທີ່ມີຊີວິດຢູ່ໃນມື້ນີ້.
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕັດໜ້າຕັດຕາກັບພວກເຈົ້າຢູ່ເທິງພູເຂົາຈາກກາງໄຟ.
ແລະຂ້ານ້ອຍໄດ້ຢືນຢູ່ລະຫວ່າງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກັບພວກເຈົ້າໃນເວລານັ້ນ
ເພື່ອປະກາດພຣະທຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃຫ້ແກ່ພວກເຈົ້າ
ເພຣະວ່າພວກເຈົ້າຢ້ານກົວຕໍ່ໜ້າໄຟ ແລະບໍ່ໄດ້ຂຶ້ນໄປເທິງພູເຂົາ ໂດຍກ່າວວ່າ
ຂ້ອຍຢູ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ, ຜູ້ທີ່ໄດ້ນຳເຈົ້າອອກຈາກແຜ່ນດິນອີຢິບ,
ຈາກເຮືອນແຫ່ງຄວາມເປັນທາດ.

ເຈົ້າຈະບໍ່ມີພະເຈົ້າອື່ນນອກຈາກຂ້ອຍ.

ເຈົ້າຢ່າເຮັດຮູບປັ້ນສຳລັບຕົວເຈົ້າເອງ, ຫຼືຮູບຄ້າຍຂອງສິ່ງໃດໆທີ່ຢູ່ໃນສະຫວັນເບື້ອງເທິງ,
ຫຼືທີ່ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນເບື້ອງລຸ່ມ, ຫຼືທີ່ຢູ່ໃນນ້ຳພາຍໃຕ້ແຜ່ນດິນ.
ເຈົ້າຈະບໍ່ນະມັດສະການພວກມັນ ແລະເຈົ້າຈະບໍ່ປະຕິບັດພວກມັນ
ເພາະວ່າຂ້ານ້ອຍເປັນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າຜູ້ຫວງແຫນ
ຜູ້ຕອບແທນບາບຂອງບັນພະບຸລຸດໃສ່ລູກຫລານເຖິງຊົນລຸ້ນທີສາມແລະທີສີ່ຂອງຜູ້ທີ່ກຽດ
ຊັງຂ້ານ້ອຍ ແລະ ເຮັດຄວາມເມດຕາຕໍ່ພັນໆຄົນທີ່ຮັກຂ້ອຍ ແລະ
ປະຕິບັດຕາມບັນຍັດຂອງຂ້ອຍ
ຢ່າເອົາພຣະນາມຂອງພຣະເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າໄປໃຊ້ໂດຍສູນເປົ່າ,
ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຈະບໍ່ຖືວ່າຜູ້ທີ່ເອົາພຣະນາມຂອງພຣະອົງໄປໃຊ້ໂດຍສູນເປົ່າ
ປານັ້ນບໍລິສຸດ.

ຈົ່ງຮັກສາວັນສະບາໂຕໃຫ້ບໍລິສຸດ, ຕາມທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າໄດ້ສັ່ງແກ່ເຈົ້າ.

ຫົກວັນເຈົ້າຈະເຮັດວຽກ ແລະ ເຮັດວຽກງານທັງໝົດຂອງເຈົ້າໃຫ້ສໍາເລັດ.
 ແຕ່ວ່າວັນທີເຈັດແມ່ນວັນພັກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ,
 ເຈົ້າຈະບໍ່ເຮັດວຽກໃດໆໃນວັນນີ້, ທັງເຈົ້າ ແລະ ລູກຊາຍຂອງເຈົ້າ ແລະ ລູກສາວຂອງເຈົ້າ,
 ຄົນໃຊ້ຂອງເຈົ້າ ແລະ ຄົນໃຊ້ຍິງຂອງເຈົ້າ, ງົວຂອງເຈົ້າ ແລະ ສັດພາຫະນະຂອງເຈົ້າ, ແລະ
 ສັດລ້ຽງທຸກຕົວຂອງເຈົ້າ, ແລະ ຄົນຕ່າງດ້າວຜູ້ອາໄສຢູ່ກັບເຈົ້າ, ເພື່ອວ່າຄົນໃຊ້ຂອງເຈົ້າ ແລະ
 ຄົນໃຊ້ຍິງຂອງເຈົ້າ ແລະ ສັດພາຫະນະຂອງເຈົ້າຈະໄດ້ພັກຜ່ອນ, ເຊັ່ນດຽວກັນກັບເຈົ້າ.
 ແລະເຈົ້າຈະຈື່ຈໍາວ່າເຈົ້າເປັນຂ້າທາດຢູ່ໃນແຜ່ນດິນອີຢິບ,
 ແລະພຣະເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້ານໍາເຈົ້າອອກຈາກທີ່ນັ້ນດ້ວຍມືທີ່ເຂັ້ມແຂງ
 ແລະດ້ວຍແຂນທີ່ສູງ,
 ເພາະເຫດນີ້ພຣະເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຈຶ່ງສັ່ງແກ່ເຈົ້າໃຫ້ຮັກສາວັນສະບາໂຕ
 ແລະເຮັດໃຫ້ມັນບໍລິສຸດ. ຈົ່ງເຄົາລົບພໍ່ແມ່ຂອງເຈົ້າ,
 ຕາມທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າໄດ້ສັ່ງແກ່ເຈົ້າ, ເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະມີຄວາມສຸກດີ,
 ແລະເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະມີອາຍຸຍືນຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າປະທານໃຫ້
 ແກ່ເຈົ້າ. ເຈົ້າ ຈະ ບໍ່ ຂ້າ ຄົນ. ເຈົ້າຈະບໍ່ກະທຳການລັກລອບຮ່ວມປະເວນີ. ເຈົ້າ ຈະ ບໍ່ ລັກ.
 ເຈົ້າຈະບໍ່ເປັນພະຍານເທັດຕໍ່ເພື່ອນບ້ານຂອງເຈົ້າ.
 ຢ່າປາຖະໜາແມ່ຍິງຂອງເພື່ອນບ້ານຂອງເຈົ້າ,
 ຢ່າປາຖະໜາເຮືອນຂອງເພື່ອນບ້ານຂອງເຈົ້າ, ບໍ່ວ່າທົ່ງນາຂອງລາວ, ບໍ່ວ່າຄົນໃຊ້ຂອງລາວ,
 ບໍ່ວ່າຄົນໃຊ້ຍິງຂອງລາວ, ບໍ່ວ່າວົງຂອງລາວ, ບໍ່ວ່າສັດພາຫະນະຂອງລາວ,
 ບໍ່ວ່າສັດລ້ຽງທັງໝົດຂອງລາວ, ບໍ່ວ່າທຸກສິ່ງທີ່ເປັນຂອງເພື່ອນບ້ານຂອງເຈົ້າ.

ຄໍາເວົ້າເຫຼົ່ານີ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວຕໍ່ຊຸມນຸມຊົນທັງໝົດຂອງເຈົ້າຢູ່ເທິງພູເຂົາ
 ຈາກກາງໄຟ, ຄວາມມົດ, ຄວາມມົດມົວ, ພາຍ, ດ້ວຍສຽງອັນໃຫຍ່ຫຼວງ,
 ແລະພຣະອົງບໍ່ໄດ້ກ່າວເພີ່ມເຕີມ,

ແລະພຣະອົງໄດ້ຂຽນພວກມັນໄວ້ເທິງແຜ່ນຫີນສອງແຜ່ນ, ແລະພຣະອົງໄດ້ມອບໃຫ້ຂ້ອຍ.

ແລະມັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນ ເມື່ອພວກເຈົ້າໄດ້ຍິນສຽງຈາກກາງໄຟ

ແລະພູເຂົາກຳລັງຖືກໄຟເຜົາໄໝ້ຢູ່, ພວກເຈົ້າທັງໝົດ ຄືຜູ້ນຳຂອງເຜົ່າຕ່າງໆຂອງພວກເຈົ້າ
ແລະສະພາຜູ້ເຖົ້າຂອງພວກເຈົ້າ ໄດ້ເຂົ້າມາຫາຂ້ອຍ, ແລະທ່ານທັງຫຼາຍກຳລັງເວົ້າວ່າ:
ຈົ່ງເບິ່ງ,

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາໄດ້ສະແດງສິລິລັງສີຂອງພຣະອົງແກ່ພວກເຮົາ,
ແລະພວກເຮົາໄດ້ຍິນສຽງຂອງພຣະອົງຈາກກາງໄຟ.

ໃນມື້ນີ້ພວກເຮົາໄດ້ເຫັນວ່າພຣະເຈົ້າຈະກ່າວກັບມະນຸດ, ແລະມະນຸດຈະມີຊີວິດຢູ່.

ແລະດຽວນີ້ຢ່າໃຫ້ພວກເຮົາຕາຍເລີຍ, ເພາະວ່າໄຟອັນໃຫຍ່ຫຼວງນີ້ຈະເຜົາຜານພວກເຮົາ,
ຖ້າພວກເຮົາຍັງສືບຕໍ່ຟັງສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາອີກ,

ແລະພວກເຮົາກໍຈະຕາຍ. ຜູ້ໃດແດ່ທີ່ເປັນມະນຸດ ໄດ້ຍິນສຽງຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ທຽບພຣະຊົນ
ທີ່ກຳລັງຕຣັສອອກມາຈາກກາງໄຟ ເຊັ່ນດຽວກັບພວກເຮົາ ແລ້ວຍັງມີຊີວິດຢູ່ໄດ້?

ເຂົ້າມາໃກ້ເຈົ້າ ແລະຟັງທຸກສິ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາຈະຕັດສິນ,
ແລະເຈົ້າຈະເວົ້າກັບພວກເຮົາທຸກສິ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາຈະກ່າວກັບເຈົ້າ
າ, ແລະພວກເຮົາຈະຟັງ ແລະພວກເຮົາຈະປະຕິບັດ.

ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຍິນສຽງຂອງຄຳເວົ້າຂອງເຈົ້າທີ່ກຳລັງເວົ້າຕໍ່ຂ້ານ້ອຍ,

ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວຕໍ່ຂ້ານ້ອຍວ່າ,

ຂ້ານ້ອຍໄດ້ຍິນສຽງຂອງຄຳເວົ້າຂອງປະຊາຊົນນີ້ທັງໝົດທີ່ເຂົາເຈົ້າເວົ້າຕໍ່ເຈົ້າ,
ທຸກສິ່ງທີ່ເຂົາເຈົ້າເວົ້ານັ້ນຖືກຕ້ອງທັງໝົດ.

ໃຜຈະໃຫ້ຫົວໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າຢູ່ໃນເຂົາເຈົ້າເປັນດັ່ງນັ້ນ, ເພື່ອວ່າເຂົາເຈົ້າຈະຢ້ານກົວຂ້ອຍ ແລະ
ປະຕິບັດບັນຍັດທັງໝົດຂອງຂ້ອຍຕະຫຼອດມື້, ເພື່ອວ່າມັນຈະດີແກ່ເຂົາເຈົ້າ ແລະ
ລູກຊາຍຂອງເຂົາເຈົ້າຕະຫຼອດໄປ? ໄປ, ຂ້ອຍເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ,

ພວກເຈົ້າຈົ່ງກັບຄືນໄປບ້ານຂອງພວກເຈົ້າ, ແຕ່ເຈົ້າຈົ່ງຢືນຢູ່ທີ່ນີ້ກັບຂ້ານ້ອຍ,
ແລະຂ້ານ້ອຍຈະເວົ້າກັບເຈົ້າກ່ຽວກັບບັນດາຄຳສັ່ງ ແລະກົດລະບຽບ
ແລະການພິພາກສາທັງໝົດທີ່ເຈົ້າຈະສອນພວກເຂົາ,
ແລະໃຫ້ພວກເຂົາປະຕິບັດຕັ້ງນັ້ນໃນແຜ່ນດິນທີ່ຂ້ານ້ອຍໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາເປັນມໍລະດົກ.
ແລະເຈົ້າທັງຫຼາຍຈະຕ້ອງລະມັດລະວັງປະຕິບັດຕາມວິທີທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ
ໄດ້ສັ່ງແກ່ເຈົ້າ, ຢ່າຫັນເຫໄປທາງຂວາຫຼືທາງຊ້າຍ,
ຕາມທາງທັງໝົດທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າໄດ້ສັ່ງໃຫ້ເຈົ້າເດີນໃນນັ້ນ
ເພື່ອວ່າພຣະອົງຈະໃຫ້ເຈົ້າພັກຜ່ອນ ແລະເພື່ອຈະເປັນການຕິແກ່ເຈົ້າ
ແລະເພື່ອເຈົ້າຈະມີຊີວິດຍືນຍາວເທິງແຜ່ນດິນທີ່ເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບເປັນມໍລະດົກ.

ຝ

ແລະເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຄຳສັ່ງ, ກົດລະບຽບ ແລະ
ການພິພາກສາທັງໝົດທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາໄດ້ສັ່ງໃຫ້ສອນພວກເຈົ້າ
ພື້ນປະຕິບັດຕັ້ງນັ້ນໃນແຜ່ນດິນທີ່ພວກເຈົ້າກຳລັງເຂົ້າໄປເພື່ອຮັບມໍລະດົກມັນ.
ເພື່ອວ່າເຈົ້າອາດຈະຢ້ານກົວພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ,
ຮັກສາກົດລະບຽບທັງໝົດຂອງພຣະອົງ ແລະບັນຍັດຂອງພຣະອົງ
ເຊິ່ງຂ້ານ້ອຍສັ່ງແກ່ເຈົ້າໃນມື້ນີ້, ທັງເຈົ້າ ແລະລູກຊາຍຂອງເຈົ້າ
ແລະລູກຊາຍຂອງລູກຊາຍຂອງເຈົ້າ ຕະຫຼອດທຸກມື້ຂອງຊີວິດຂອງເຈົ້າ,
ເພື່ອວ່າເຈົ້າອາດຈະມີອາຍຸຍືນ.

ແລະຈົ່ງຟັງ ອິດສະລາເອນ ແລະຈົ່ງປົກປັກຮັກສາເຮັດ ເພື່ອວ່າຈະຕິແກ່ເຈົ້າ
ແລະເພື່ອວ່າເຈົ້າທັງຫຼາຍຈະເພີ່ມຂຶ້ນຫຼາຍທີ່ສຸດ

ດັ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງເຈົ້າໄດ້ກ່າວ

ທີ່ຈະໃຫ້ແກ່ເຈົ້າແຜ່ນດິນທີ່ໄຫຼນົມແລະນ້ຳເຜິ້ງ

ແລະເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນກົດລະບຽບແລະການພິພາກສາທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສົ່ງແກ່ລູກຫຼານອິດສະ
ຣາເອນໃນຖິ່ນກັນດານ, ເມື່ອພວກເຂົາອອກມາຈາກແຜ່ນດິນອີຢິບ. ຟັງເອີຍ ອິດສະຣາເອນ,
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແມ່ນອົງດຽວ. ແລະ ເຈົ້າຈະຮັກ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າ ຂອງເຈົ້າ ຈາກ ທັງໝົດ ຂອງ ຈິດໃ

ແລະຄຳເວົ້າເຫຼົ່ານີ້ທັງໝົດທີ່ຂ້ານ້ອຍສົ່ງແກ່ເຈົ້າໃນມື້ນີ້ ຈະຢູ່ໃນຫົວໃຈຂອງເຈົ້າ

ແລະໃນຈິດວິນຍານຂອງເຈົ້າ ແລະເຈົ້າຈະສອນພວກມັນແກ່ລູກຊາຍຂອງເຈົ້າ,

ແລະເຈົ້າຈະເວົ້າກ່ຽວກັບພວກມັນໃນເວລານັ່ງຢູ່ໃນເຮືອນ, ແລະໃນເວລາຢ່າງຢູ່ໃນທາງ,

ແລະໃນເວລານອນລົງ, ແລະໃນເວລາລຸກຂຶ້ນ.

ແລະເຈົ້າຈະຜູກພວກມັນໄວ້ເປັນເຄື່ອງໝາຍເທິງມືຂອງເຈົ້າ,

ແລະມັນຈະຢູ່ຕໍ່ໜ້າຕາຂອງເຈົ້າຢ່າງໝັ້ນຄົງ.

ແລະທ່ານຈະຂຽນມັນໄວ້ເທິງກອບປະຕູຂອງເຮືອນຂອງທ່ານ ແລະປະຕູຂອງທ່ານ.

ແລະມັນຈະເປັນເມື່ອພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້ານຳເຈົ້າເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນທີ່ພຣະອົງໄ

ດ້ສາບານຕໍ່ບັນດາບິດາຂອງເຈົ້າ, ຄືອັບຣາຮາມ, ແລະອີຊາກ, ແລະຢາໂກບ,

ເພື່ອໃຫ້ບັນດາເມືອງໃຫຍ່ແລະດີແກ່ເຈົ້າ, ເຊິ່ງເຈົ້າບໍ່ໄດ້ສ້າງ,

ເຮືອນທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍສິ່ງດີທັງໝົດທີ່ເຈົ້າບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ເຕັມ,

ບ່ອນນຳທີ່ຖືກຂຸດແລ້ວທີ່ເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຂຸດ, ສວນອະງຸ່ນແລະສວນໝາກກອກທີ່ເຈົ້າບໍ່ໄດ້ປູກ,

ແລະເມື່ອເຈົ້າໄດ້ກິນແລະອົມແລ້ວ, ຈົ່ງລະວັງຕົວເຈົ້າເອງບໍ່ໃຫ້ລົມ

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ ຜູ້ທີ່ໄດ້ນຳເອົາເຈົ້າອອກຈາກແຜ່ນດິນອີຢິບ

ອອກຈາກເຮືອນແຫ່ງຄວາມເປັນທາດ

ເຈົ້າຈະຕ້ອງຢ້ານກົວພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ,

ແລະເຈົ້າຈະຕ້ອງປະກອບພິທີຕໍ່ພຣະອົງພຽງແຕ່ພຣະອົງດຽວ,
ແລະເຈົ້າຈະຕ້ອງຍຶດຕິດກັບພຣະອົງ, ແລະເຈົ້າຈະຕ້ອງສາບານໃນພຣະນາມຂອງພຣະອົງ.

ຢ່າໄປຕາມພະເຈົ້າອື່ນໆຈາກພະເຈົ້າຂອງປະຊາຊາດທີ່ຢູ່ອ້ອມຮອບເຈົ້າ,
ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າທີ່ຢູ່ກັບເຈົ້ານັ້ນເປັນພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົດສາ,
ຢ່າໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າພຣະອົງຈະໂກດແຄ້ນດ້ວຍຄວາມໂມໂຫແລະທຳລາຍ
ເຈົ້າໃຫ້ສູນສິ້ນໄປຈາກໜ້າແຜ່ນດິນໂລກ.

ເຈົ້າຈະບໍ່ທົດສອບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ
ດັ່ງທີ່ເຈົ້າໄດ້ທົດສອບໃນການທົດລອງນັ້ນ.
ເຈົ້າຈະຕ້ອງຮັກສາຢ່າງລະມັດລະວັງບັນດາຄຳສັ່ງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ,
ພະຍານຫຼັກຖານ, ແລະກົດລະບຽບທັງໝົດທີ່ພຣະອົງໄດ້ສັ່ງແກ່ເຈົ້າ.
ແລະເຈົ້າຈະເຮັດສິ່ງທີ່ພໍໃຈແລະສິ່ງທີ່ດີງາມຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ,
ເພື່ອວ່າຈະເປັນການດີແກ່ເຈົ້າ, ແລະເຈົ້າຈະເຂົ້າໄປແລະຮັບມໍລະດົກແຜ່ນດິນອັນດີງາມ,
ທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສາບານໄວ້ແກ່ບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຈົ້າ
ເພື່ອຂັບໄລ່ສັດຕູທັງໝົດຂອງເຈົ້າອອກຈາກຕໍ່ໜ້າເຈົ້າ, ດັ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວໄວ້.

ແລະມັນຈະເປັນເມື່ອລູກຊາຍຂອງເຈົ້າຖາມເຈົ້າໃນມື້ອື່ນວ່າ, ພະຍານ, ກົດລະບຽບ ແລະ
ການພິພາກສາເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຫຍັງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາໄດ້ສັ່ງພວກເຮົາ?
ແລະເຈົ້າຈະເວົ້າກັບລູກຊາຍຂອງເຈົ້າວ່າ, ພວກເຮົາເປັນຄົນໃຊ້ຂອງຟາໂຣໃນແຜ່ນດິນອີຢິບ,
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ນຳພວກເຮົາອອກມາຈາກທີ່ນັ້ນດ້ວຍພະຫັດອັນເຂັ້ມແຂງ
ແລະດ້ວຍພະກອນອັນສູງສົ່ງ.

ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ເຄື່ອງໝາຍແລະສິ່ງມະຫັດສະຈັນທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ແລະຮ້າຍແຮງໃນປະ

ເທດອີຢິບຕໍ່ຟາໂຣແລະຕໍ່ເຮືອນຂອງລາວຕໍ່ໜ້າພວກເຮົາ
ແລະພຣະອົງໄດ້ນຳພວກເຮົາອອກຈາກທີ່ນັ້ນ ເພື່ອມອບແຜ່ນດິນນີ້ໃຫ້ແກ່ພວກເຮົາ
ຊຶ່ງພຣະອົງໄດ້ສາບານວ່າຈະມອບໃຫ້ແກ່ບັນດາບູຮານບິດາຂອງພວກເຮົາ
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັ່ງພວກເຮົາໃຫ້ປະຕິບັດຕາມກົດລະບຽບທັງໝົດເຫຼົ່ານີ້,
ໃຫ້ຢ້ານກົວພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ,
ເພື່ອວ່າມັນຈະດີສຳລັບພວກເຮົາຕະຫຼອດທຸກມື້, ເພື່ອວ່າພວກເຮົາຈະມີຊີວິດຢູ່ຄືກັນກັບມື້ນີ້.
ແລະຄວາມເມດຕາຈະເປັນແກ່ພວກເຮົາ,
ຖ້າພວກເຮົາຮັກສາເຮັດບັນຍັດທັງໝົດເຫຼົ່ານີ້ຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ,
ດັ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ບັນຊາແກ່ພວກເຮົາ.

໗

ຖ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້ານຳເຈົ້າເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນທີ່ເຈົ້າກຳລັງເຂົ້າໄປຢູ່ທີ່ນັ້ນເພື່ອ
ອຮັບມໍລະດົກມັນ, ແລະຂັບໄລ່ປະຊາຊາດໃຫຍ່ອອກຈາກໜ້າເຈົ້າ, ຄື ຄົນຮິດໄຕ, ຄົນເກີກາໄຊ,
ຄົນອາໂມໄຮ, ຄົນຄານາອານ, ຄົນເປຣິຊ, ຄົນຮີວາຍ, ແລະຄົນເຢບູດ,
ເຈັດປະຊາຊາດທີ່ມີຈຳນວນຫຼາຍແລະເຂັ້ມແຂງກວ່າພວກເຈົ້າ,
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຈະມອບພວກເຂົາເຂົ້າໃນມືຂອງເຈົ້າ,
ແລະເຈົ້າຈະໂຈມຕີພວກເຂົາ, ເຈົ້າຈະລົບລ້າງພວກເຂົາດ້ວຍການທຳລາຍ,
ເຈົ້າຈະບໍ່ເຮັດສັນຍາກັບພວກເຂົາ, ແລະເຈົ້າຈະບໍ່ສະແດງຄວາມເມດຕາຕໍ່ພວກເຂົາ.
ແລະເຈົ້າຈະບໍ່ແຕ່ງງານກັບພວກເຂົາ, ເຈົ້າຈະບໍ່ໃຫ້ລູກສາວຂອງເຈົ້າແກ່ລູກຊາຍຂອງລາວ,
ແລະເຈົ້າຈະບໍ່ເອົາລູກສາວຂອງລາວໃຫ້ລູກຊາຍຂອງເຈົ້າ.
ເພາະວ່າພວກເຂົາຈະຫັນລູກຊາຍຂອງເຈົ້າໄປຈາກຂ້ານ້ອຍ,
ແລະລູກຊາຍຈະປະຕິບັດພະເຈົ້າອື່ນໆ, ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະໂກດແຄ້ນຕໍ່ພວກເຈົ້າ,

ແລະຈະທຳລາຍເຈົ້າຢ່າງໄວວາ. ແຕ່ເຈົ້າຈະຕ້ອງເຮັດແນວນີ້ກັບເຂົາເຈົ້າ:
ທຳລາຍແທ່ນບູຊາຂອງເຂົາເຈົ້າ, ທຳລາຍເສົາຫີນຂອງເຂົາເຈົ້າ,
ຕັດປ່າໄມ້ສັກສິດຂອງເຂົາເຈົ້າ,
ແລະເຜົາຮູບແກະສະຫຼັກຂອງພະເຈົ້າທັງຫຼາຍຂອງເຂົາເຈົ້າດ້ວຍໄຟ.
ເພາະວ່າເຈົ້າເປັນປະຊາຊົນບໍລິສຸດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ,
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າໄດ້ເລືອກເຈົ້າໃຫ້ເປັນປະຊາຊົນກອງມໍລະດົກອັນລ້ຳຄ່າ
ຂອງພຣະອົງຈາກທຸກປະຊາຊາດທີ່ຢູ່ເທິງໜ້າແຜ່ນດິນໂລກ.

ບໍ່ແມ່ນເພາະວ່າເຈົ້າມີຈຳນວນຫຼາຍກວ່າປະຊາຊາດທັງໝົດ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງເລືອກເຈົ້າ,
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງເລືອກເຈົ້າ, ເພາະວ່າເຈົ້າມີຈຳນວນໜ້ອຍກວ່າປະຊາຊາດທັງໝົດ.
ແຕ່ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຮັກເຈົ້າທັງຫຼາຍ ແລະ
ຮັກສາຄຳສາບານທີ່ພຣະອົງສາບານໄວ້ແກ່ບັນພະບຸລຸດຂອງເຈົ້າທັງຫຼາຍ,
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ນຳເຈົ້າທັງຫຼາຍອອກມາດ້ວຍພຣະຫັດທີ່ເຂັ້ມແຂງ, ແລະ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ໄຖ່ເຈົ້າອອກຈາກເຮືອນແຫ່ງຄວາມເປັນທາດ,
ຈາກມືຂອງຟາໂຣກະສັດແຫ່ງອີຢິບ. ແລະເຈົ້າຈະຮູ້ວ່າ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້ານີ້ແມ່ນພຣະເຈົ້າ, ພຣະເຈົ້າຜູ້ຊື່ສັດ,
ຜູ້ຮັກສາພັນທະສັນຍາແລະຄວາມເມດຕາຕໍ່ຜູ້ທີ່ຮັກພຣະອົງ
ແລະຕໍ່ຜູ້ທີ່ຮັກສາບັນຍັດຂອງພຣະອົງເຖິງພັນຊົນລຸ້ນ. ແລະ
ພຣະອົງຈະທຳການແກ້ແຄ້ນຕໍ່ໜ້າຜູ້ທີ່ກຽດຊັງພຣະອົງເພື່ອທຳລາຍພວກເຂົາ, ແລະ
ພຣະອົງຈະບໍ່ຊັກຊ້າ, ພຣະອົງຈະທຳການແກ້ແຄ້ນຕໍ່ໜ້າຜູ້ທີ່ກຽດຊັງພຣະອົງ.

ແລະເຈົ້າຈະຕ້ອງຮັກສາບັນດາຄຳສັ່ງ, ກົດລະບຽບ ແລະຄຳພິພາກສາເຫຼົ່ານີ້ທັງໝົດ
ທີ່ຂ້ານ້ອຍສັ່ງແກ່ເຈົ້າໃນມື້ນີ້ໃຫ້ປະຕິບັດ. ແລະມັນຈະເປັນເມື່ອທ່ານໄດ້ຍິນກົດລະບຽບເຫຼົ່ານີ້

ແລະ ຮັກສາມັນ ແລະ ປະຕິບັດມັນ,
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານຈະປົກປ້ອງພັນທະສັນຍາ ແລະ
ຄວາມເມດຕາທີ່ພຣະອົງໄດ້ສາບານໄວ້ແກ່ບັນພະບຸລຸດຂອງພວກທ່ານ.
ແລະພຣະອົງຈະຮັກເຈົ້າ, ແລະຈະອວຍພອນເຈົ້າ, ແລະຈະເນີມທະວີເຈົ້າ,
ແລະຈະອວຍພອນລູກຫລານທີ່ອອກຈາກທ້ອງຂອງເຈົ້າ,
ແລະຜົນໄມ້ຂອງແຜ່ນດິນຂອງເຈົ້າ, ເຂົ້າຂອງເຈົ້າ, ແລະເຫລົ້າອະງຸ່ນຂອງເຈົ້າ,
ແລະນ້ຳມັນຂອງເຈົ້າ, ຝູງງົວຂອງເຈົ້າ, ແລະຝູງແກະຂອງເຈົ້າ
ເທິງແຜ່ນດິນທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສາບານຕໍ່ບັນພະບຸລຸດຂອງເຈົ້າວ່າຈະໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ.
ເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບພອນຈາກທຸກປະຊາຊາດ, ຈະບໍ່ມີຄົນຫມັ້ນໃນພວກເຈົ້າ, ບໍ່ວ່າຊາຍຫຼືຍິງ,
ແລະໃນສັດລ້ຽງຂອງເຈົ້າກໍ່ເຊັ່ນກັນ.
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຈະເອົາພະຍາດທັງໝົດອອກຈາກເຈົ້າ,
ແລະພະຍາດຊົ່ວຮ້າຍທັງໝົດຂອງອີຢິບທີ່ເຈົ້າໄດ້ເຫັນແລະຮູ້ຈັກນັ້ນ,
ພຣະອົງຈະບໍ່ວາງມັນເທິງເຈົ້າ, ແຕ່ຈະວາງມັນເທິງຄົນທັງໝົດທີ່ກຽດຊັງເຈົ້າ.

ແລະເຈົ້າຈະກິນຊັບສິນທີ່ຍຶດມາໄດ້ທັງໝົດຂອງປະຊາຊາດຕ່າງໆທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າ
ຂອງເຈົ້າໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ, ຕາຂອງເຈົ້າຈະບໍ່ເມດຕາພວກເຂົາ,
ແລະເຈົ້າຈະບໍ່ປະຕິບັດຕໍ່ພຣະເຈົ້າທັງຫຼາຍຂອງພວກເຂົາ,
ເພາະວ່ານີ້ແມ່ນສິ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້ສະດຸດແກ່ເຈົ້າ.

ຖ້າແຕ່ເຈົ້າເວົ້າໃນຈິດໃຈຂອງເຈົ້າວ່າ ຊາດນີ້ໃຫຍ່ກວ່າຂ້ານ້ອຍ,
ຂ້ານ້ອຍຈະສາມາດທຳລາຍພວກເຂົາໄດ້ແນວໃດ? ຢ່າຢ້ານກົວພວກເຂົາ,
ຈົ່ງຈຳລິ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າໄດ້ເຮັດກັບຟາໂຣແລະຊາວອີຢິບທັງໝົດ
ການທົດລອງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ຕາຂອງເຈົ້າໄດ້ເຫັນ,

ເຄື່ອງໝາຍແລະການອັດສະຈັນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ເຫຼົ່ານັ້ນ, ມີທີ່ເຂັ້ມແຂງ ແລະແຂນທີ່ຍົກສູງ,
ດັ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າໄດ້ນຳເຈົ້າອອກມາ,
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າຈະກະທຳດັ່ງນັ້ນຕໍ່ປະຊາຊາດທັງໝົດທີ່ເຈົ້າຢ້ານກົວ
ຕໍ່ໜ້າພວກເຂົາ. ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຈະສົ່ງແຕນເຂົ້າໄປໃນພວກເຂົາ,
ຈົນກວ່າພວກທີ່ຍັງເຫຼືອຢູ່ແລະພວກທີ່ເຊື່ອງຕົວຈາກເຈົ້າຈະຖືກທຳລາຍ,
ເຈົ້າຈະບໍ່ຖືກໂຈມຕີຈາກພວກເຂົາ, ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຢູ່ກັບເຈົ້າ,
ພຣະອົງເປັນພຣະເຈົ້າຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່ແລະທົ່ວໆພະລັງ.
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຈະບໍລິໂພກປະຊາຊາດເຫຼົ່ານີ້ຈາກໜ້າເຈົ້າທີ່ລະໜ້ອຍ,
ເຈົ້າຈະບໍ່ສາມາດທຳລາຍພວກເຂົາໄດ້ໄວ, ເພື່ອວ່າແຜ່ນດິນຈະບໍ່ກາຍເປັນທີ່ໂດດດ່ຽວ,
ແລະສັດຮ້າຍປ່າຈະເພີ່ມຂຶ້ນເທິງເຈົ້າ.
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຈະມອບພວກເຂົາເຂົ້າໃນມືຂອງເຈົ້າ,
ແລະເຈົ້າຈະທຳລາຍພວກເຂົາດ້ວຍການທຳລາຍໃຫຍ່ຫຼວງ,
ຈົນກວ່າເຈົ້າຈະຂ້າລ້າງພວກເຂົາໃຫ້ສິ້ນເຊີງ
ແລະຈະມອບກະສັດທັງຫຼາຍຂອງພວກເຂົາໄວ້ໃນມືຂອງເຈົ້າທັງຫຼາຍ,
ແລະເຈົ້າທັງຫຼາຍຈະທຳລາຍຊື່ຂອງພວກເຂົາອອກຈາກສະຖານທີ່ນັ້ນ,
ບໍ່ມີໃຜຈະຕໍ່ຕ້ານຕໍ່ໜ້າເຈົ້າໄດ້, ຈົນກວ່າເຈົ້າຈະທຳລາຍລ້າງພວກເຂົາໝົດສິ້ນ.

ຮູບແກະສະຫຼັກຂອງພະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາເຈົ້າ ທ່ານຈະເຜົາດ້ວຍໄຟ,
ທ່ານຈະບໍ່ປາຖະໜາເງິນ ແລະຄຳຈາກພວກເຂົາເຈົ້າ, ທ່ານຈະບໍ່ເອົາໄວ້ສຳລັບຕົວທ່ານເອງ,
ເພື່ອທ່ານຈະບໍ່ສະດຸດຜ່ານມັນ,
ເພາະວ່າມັນເປັນສິ່ງທີ່ໜ້າກຽດຊັງຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານ.
ແລະເຈົ້າຈະບໍ່ນຳສິ່ງທີ່ໜ້າລັງກຽດເຂົ້າໄປໃນເຮືອນຂອງເຈົ້າ,
ແລະເຈົ້າຈະເປັນສິ່ງຖືກສາບແຊ່ງຄືກັບມັນ. ເຈົ້າຈະລັງກຽດມັນຢ່າງແທ້ຈິງ,

ແລະເຈົ້າຈະລັງກຽດມັນຢ່າງສຸດຊຶ້ງ, ເພາະວ່າມັນເປັນສິ່ງຖືກສາບແຂ່ງ.

໘

ຄຳສັ່ງທັງໝົດທີ່ຂ້ານ້ອຍສັ່ງແກ່ເຈົ້າໃນມື້ນີ້, ເຈົ້າຈະຕ້ອງຮັກສາໄວ້ເພື່ອປະຕິບັດ, ເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະມີຊີວິດ ແລະ ຈະເພີ່ມຂຶ້ນ, ແລະ ເຂົ້າໄປ ແລະ ໄດ້ຮັບມໍລະດົກແຜ່ນດິນທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າໄດ້ສາບານໄວ້ແກ່ບັນພະບຸລຸດຂອງເຈົ້າ.

ແລະເຈົ້າຈະຈຳທາງທັງໝົດທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້ານຳເຈົ້າໃນຖິ່ນທຸລະກັນດານ ເພື່ອວ່າຈະທຳໃຫ້ເຈົ້າຖ່ອມຕົນ ແລະທົດສອບເຈົ້າ ແລະເພື່ອຮູ້ສິ່ງທີ່ຢູ່ໃນໃຈຂອງເຈົ້າ ວ່າເຈົ້າຈະຮັກສາບັນດາບັນຍັດຂອງພຣະອົງຫຼືບໍ່ ແລະພຣະອົງໄດ້ທໍລະມານເຈົ້າ, ແລະເຮັດໃຫ້ເຈົ້າຫົວໂຫຍ, ແລະໄດ້ໃຫ້ອາຫານມັນນາແກ່ເຈົ້າ, ຊຶ່ງບັນດາບິດາຂອງເຈົ້າບໍ່ເຄີຍຮູ້ຈັກ, ເພື່ອວ່າພຣະອົງຈະປະກາດແກ່ເຈົ້າວ່າ ມະນຸດຈະບໍ່ມີຊີວິດຢູ່ດ້ວຍເຂົ້າຈີ່ເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ມະນຸດຈະມີຊີວິດຢູ່ດ້ວຍທຸກພຣະທຳທີ່ອອກມາຈາກພຣະໂອດຂອງພຣະເຈົ້າ. ເຄື່ອງນຸ່ງຂອງເຈົ້າບໍ່ເກົ່າຈາກເຈົ້າ, ເກີບຂອງເຈົ້າບໍ່ຊຳຮຸດຈາກເຈົ້າ, ຕົນຂອງເຈົ້າບໍ່ແຂງ, ເບິ່ງສີສົມປີ.

ແລະເຈົ້າຈະຮູ້ໃນຫົວໃຈຂອງເຈົ້າວ່າ ດັ່ງທີ່ຄົນເຮົາສັ່ງສອນລູກຊາຍຂອງລາວສະເໝີ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າກໍ່ຈະສັ່ງສອນເຈົ້າດັ່ງນັ້ນ.

ແລະທ່ານຈະຮັກສາຄຳສັ່ງທັງຫລາຍຂອງພຣະເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານ ເພື່ອຢ່າງໃນທາງທັງຫລາຍຂອງພຣະອົງ ແລະເພື່ອຢ້ານກົວພຣະອົງ.

ເພາະວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າ ຂອງເຈົ້າ ຈະນຳເຂົ້າ ເຈົ້າ ເຂົ້າໄປໃນ ແຜ່ນດິນ ດີ ແລະ
ຫຼາຍ, ບໍ່ ກະແສນ້ຳ ຂອງນ້ຳ, ແລະ ບ່ອນນ້ຳ ຂອງຄວາມເລິກ ແຜ່ນດິນຂອງເຂົ້າສາລີ ແລະ
ເຂົ້າບາເລ, ເຄືອອະງຸ່ນ, ຕົ້ນໝາກເດື່ອ, ຕົ້ນທັບທິມ, ແຜ່ນດິນຂອງຕົ້ນກອກ, ນ້ຳມັນ ແລະ
ນ້ຳເຜິ້ງ, ແຜ່ນດິນທີ່ທ່ານຈະກິນເຂົ້າຂອງທ່ານໂດຍບໍ່ມີຄວາມທຸກຍາກ,
ແລະທ່ານຈະບໍ່ຂາດແຄນຫຍັງເລີຍເທິງແຜ່ນດິນນັ້ນ, ແຜ່ນດິນທີ່ກ້ອນຫີນເປັນເຫຼັກ,
ແລະທ່ານຈະຊຸດຄົ້ນທອງແດງຈາກພູເຂົາຂອງມັນ.

ແລະເຈົ້າຈະກິນ ແລະອີ່ມ, ແລະເຈົ້າຈະອວຍພອນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ
ເພາະແຜ່ນດິນອັນດີງາມທີ່ພຣະອົງໄດ້ປະທານແກ່ເຈົ້າ. ຈົ່ງລະວັງຕົວເຈົ້າເອງ
ບໍ່ໃຫ້ລົມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ, ໂດຍບໍ່ປົກປັກຮັກສາບັນຍັດຂອງພຣະອົງ,
ແລະຄຳພິພາກສາ ແລະກົດລະບຽບຂອງພຣະອົງ, ທີ່ຂ້ານ້ອຍສົ່ງແກ່ເຈົ້າໃນມື້ນີ້,
ເມື່ອເຈົ້າໄດ້ກິນແລ້ວອີ່ມ, ແລະໄດ້ສ້າງເຮືອນງາມແລ້ວອາໄສຢູ່ໃນນັ້ນ, ແລະເມື່ອງົວຂອງເຈົ້າ
ແລະແກະຂອງເຈົ້າຖືກເພີ່ມຈຳນວນແກ່ເຈົ້າ, ເງິນແລະຄຳຖືກເພີ່ມຈຳນວນແກ່ເຈົ້າ,
ແລະທຸກສິ່ງທີ່ເຈົ້າຈະມີຖືກເພີ່ມຈຳນວນແກ່ເຈົ້າ ເຈົ້າຖືກຍົກຂຶ້ນໃນຫົວໃຈ,
ແລະລົມພຣະເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ, ຜູ້ທີ່ໄດ້ນຳເຈົ້າອອກມາຈາກແຜ່ນດິນອີຢິບ,
ຈາກເຮືອນແຫ່ງຄວາມເປັນທາດ.

ຜູ້ທີ່ໄດ້ນຳພາເຈົ້າຜ່ານຖິ່ນທຸລະກັນດານອັນໃຫຍ່ຫຼວງແລະໜ້າຢ້ານກົວນັ້ນ,
ບ່ອນທີ່ມີງູທີ່ກັດ, ແມງມຸມ, ແລະຄວາມກະຫາຍນ້ຳ, ບ່ອນທີ່ບໍ່ມີນ້ຳ,
ຜູ້ທີ່ໄດ້ນຳນ້ຳອອກມາໃຫ້ເຈົ້າຈາກຫີນສູງຊັນເປັນບ່ອນນ້ຳພູ,
ຂອງຜູ້ທີ່ໄດ້ໃຫ້ອາຫານເຈົ້າດ້ວຍມັນນາໃນຖິ່ນທຸລະກັນດານ, ທີ່ເຈົ້າບໍ່ຮູ້ຈັກ ແລະ
ບັນດາບິດາຂອງເຈົ້າກໍບໍ່ຮູ້ຈັກ, ເພື່ອວ່າລາວຈະເຮັດໃຫ້ເຈົ້າຖ່ອມຕົວ ແລະ ທົດສອບເຈົ້າ, ແລະ
ເຮັດໃຫ້ເຈົ້າດີໃນມື້ສຸດທ້າຍຂອງເຈົ້າ. ຢ່າເວົ້າໃນຫົວໃຈຂອງເຈົ້າວ່າ, ຄວາມເຂັ້ມແຂງຂອງຂ້ອຍ
ແລະ ອຳນາດຂອງມືຂອງຂ້ອຍໄດ້ເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍມີພະລັງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ນີ້.

ແລະເຈົ້າຈະຈຳພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ,
ເພາະວ່າພຣະອົງເອງໃຫ້ກຳລັງແກ່ເຈົ້າເພື່ອເຮັດພະລັງ,
ແລະເພື່ອວ່າພຣະອົງຈະສ້າງຕັ້ງພັນທະສັນຍາຂອງພຣະອົງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສາບານກັບ
ບັນພະບຸລຸດຂອງເຈົ້າ, ດັ່ງທີ່ເປັນມາໃນມື້ນີ້.

ແລະຈະເປັນຖ້າເຈົ້າລົມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ, ແລະເຈົ້າໄປຕາມພະເຈົ້າອື່ນໆ,
ແລະເຈົ້າປະຕິບັດແກ່ເຂົາເຈົ້າ, ແລະເຈົ້ານະມັດສະການແກ່ເຂົາເຈົ້າ,
ຂ້າພະເຈົ້າເປັນພະຍານແກ່ພວກເຈົ້າໃນມື້ນີ້ທັງສະຫວັນແລະແຜ່ນດິນ,
ວ່າພວກເຈົ້າຈະພົນາດຢ່າງແນ່ນອນ.
ດັ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າທຳລາຍປະຊາຊາດອື່ນໆທີ່ເຫຼືອຢູ່ຕໍ່ໜ້າພວກເຈົ້າ,
ພວກເຈົ້າກໍຈະຖືກທຳລາຍດັ່ງນັ້ນເຊັ່ນກັນ,
ເພາະວ່າພວກເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຟັງສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າ.

ດ

ຟັງເອີຍ ອິດສະລາເອນ,
ມື້ນີ້ເຈົ້າກຳລັງຂ້າມແມ່ນ້ຳຈໍແດນເພື່ອເຂົ້າໄປຮັບມໍລະດົກປະຊາຊາດທີ່ໃຫຍ່ແລະເຂັ້ມແຂງກວ່າ
ພວກເຈົ້າ, ເມືອງໃຫຍ່ທີ່ມີກຳແພງສູງເຖິງຟ້າ, ປະຊາຊົນທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່, ຫຼາຍ ແລະ ສູງ,
ຄືລູກຊາຍຂອງອານາກ, ຜູ້ທີ່ເຈົ້າຮູ້ຈັກ ແລະ ເຈົ້າໄດ້ຍິນມາ,
ຜູ້ໃດຈະຕໍ່ຕ້ານລູກຊາຍຂອງອານາກໄດ້? ແລະເຈົ້າຈະຮູ້ໃນມື້ນີ້ວ່າ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຈະໄປຢູ່ຂ້າງໜ້າເຈົ້າ, ພຣະອົງເປັນໄຟທີ່ເຜົາຜານ,
ພຣະອົງຈະທຳລາຍພວກເຂົາ, ແລະພຣະອົງຈະຂັບໄລ່ພວກເຂົາອອກຈາກໜ້າເຈົ້າ,
ແລະຈະທຳລາຍພວກເຂົາຢ່າງໄວວາ, ດັ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວແກ່ເຈົ້າ.

ຢ່າເວົ້າໃນໃຈຂອງເຈົ້າ

ເມື່ອພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າທຳລາຍປະຊາຊາດເຫຼົ່ານີ້ຕໍ່ໜ້າເຈົ້າວ່າ,

ເພາະຄວາມຊອບທຳຂອງຂ້ອຍ

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງນຳຂ້ອຍເຂົ້າມາເພື່ອຮັບມໍລະດົກແຜ່ນດິນອັນດີນີ້.

ບໍ່ແມ່ນຍ້ອນຄວາມຊອບທຳຂອງເຈົ້າ

ຫຼືຄວາມບໍລິສຸດຂອງຫົວໃຈເຈົ້າທີ່ເຈົ້າເຂົ້າໄປຮັບມໍລະດົກແຜ່ນດິນຂອງພວກເຂົາ,

ແຕ່ຍ້ອນຄວາມຊົ່ວຊ້າຂອງປະຊາຊາດເຫຼົ່ານີ້ ພຣະເຈົ້າຈະທຳລາຍພວກເຂົາຈາກຕໍ່ໜ້າເຈົ້າ,

ແລະເພື່ອສ້າງຕັ້ງພັນທະສັນຍາທີ່ພຣະເຈົ້າສາບານໄວ້ກັບບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາ

ຄືອັບຣາຮາມ, ອີຊາກ ແລະຢາໂກບ.

ແລະເຈົ້າຈະຮູ້ໃນມື້ນີ້ວ່າ

ບໍ່ແມ່ນຍ້ອນຄວາມຊອບທຳຂອງເຈົ້າທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າປະທານແຜ່ນດິນດີ

ນີ້ໃຫ້ແກ່ເຈົ້າເພື່ອຮັບເປັນມໍລະດົກ, ແຕ່ເພາະວ່າເຈົ້າເປັນປະຊາຊົນທີ່ຄໍແຂງ. ຈົ່ງຈື່ຈຳ,

ຢ່າລົມຫຼາຍເທົ່າທີ່ເຈົ້າໄດ້ຍົກຍ້າຍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າໃນທະເລຊາຍ,

ຕັ້ງແຕ່ມື້ທີ່ເຈົ້າອອກມາຈາກອີຢິບ ແລະເຈົ້າມາເຖິງສະຖານທີ່ນີ້,

ເຈົ້າສືບຕໍ່ບໍ່ເຊື່ອຟັງຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

ແລະໃນໂຮຣບ, ທ່ານທັງຫຼາຍໄດ້ຍົກຍ້າຍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,

ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ໂກດຮ້າຍຕໍ່ທ່ານທັງຫຼາຍຈົນຈະທຳລາຍທ່ານທັງຫຼາຍ,

ເມື່ອຂ້ອຍຂຶ້ນໄປເທິງພູເຂົາເພື່ອເອົາແຜ່ນຫີນ,

ແຜ່ນພັນທະສັນຍາທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ເຮັດກັບພວກເຈົ້າ,

ແລະຂ້ອຍໄດ້ຢູ່ໃນພູເຂົານັ້ນສີ່ສິບມື້ແລະສີ່ສິບຄືນ, ຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ກິນເຂົ້າຈີ່ແລະບໍ່ໄດ້ດື່ມນ້ຳ.

ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປະທານແຜ່ນຫີນສອງແຜ່ນທີ່ຂຽນດ້ວຍນິ້ວພຣະຫັດຂອງພຣະເຈົ້າ

ໃຫ້ແກ່ຂ້ານ້ອຍ,

ແລະເທິງແຜ່ນຫີນເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ຂຽນໄວ້ທຸກຄຳເວົ້າທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບພວກເຈົ້າຢູ່ເທິງພູເຂົາໃນວັນຊຸມນຸມນັ້ນ. ແລະມັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນຫຼັງຈາກສີ່ສິບມື້ ແລະ ສີ່ສິບຄືນ, ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານແກ່ຂ້ານ້ອຍແຜ່ນສອງແຜ່ນທີ່ເປັນຫີນ, ແຜ່ນແຫ່ງພັນທະສັນຍາ. ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວກັບຂ້ານ້ອຍວ່າ: ລຸກຂຶ້ນ, ລົງໄປຢ່າງໄວຈາກທີ່ນີ້, ເພາະວ່າປະຊາຊົນຂອງເຈົ້າ, ຜູ້ທີ່ເຈົ້ານຳອອກມາຈາກແຜ່ນດິນອີຢິບ, ໄດ້ກະທຳຜິດກົດໝາຍ. ພວກເຂົາໄດ້ລະເມີດຢ່າງໄວຈາກທາງທີ່ຂ້ານ້ອຍສັ່ງພວກເຂົາ, ແລະພວກເຂົາໄດ້ເຮັດຮູບຫລໍ່ສຳລັບຕົນເອງ.

ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບຂ້ານ້ອຍວ່າ, ຂ້ານ້ອຍໄດ້ເວົ້າກັບເຈົ້າຫຼາຍຄັ້ງແລ້ວວ່າ, ຂ້ານ້ອຍໄດ້ເຫັນປະຊາຊົນນີ້, ແລະນີ້ແມ່ເຂົາເຈົ້າເປັນປະຊາຊົນທີ່ແຂງຄິ, ແລະດຽວນີ້ອະນຸຍາດໃຫ້ຂ້ອຍທຳລາຍພວກເຂົາ, ແລະຂ້ອຍຈະລືບລ້າງຊື່ຂອງພວກເຂົາຈາກພາຍໃຕ້ສະຫວັນ, ແລະຂ້ອຍຈະເຮັດໃຫ້ເຈົ້າເປັນປະຊາຊາດທີ່ໃຫຍ່ແລະເຂັ້ມແຂງ, ແລະຫຼາຍກວ່ານີ້ອີກ. ແລະເມື່ອຂ້ານ້ອຍກັບຄືນມາ, ຂ້ານ້ອຍໄດ້ລົງມາຈາກພູ, ແລະພູນັ້ນກຳລັງຖືກໄຟເຜົາໄຫມ້ຈົນເຖິງສະຫວັນ, ແລະແຜ່ນພະຍານສອງແຜ່ນຢູ່ໃນມືທັງສອງຂອງຂ້ານ້ອຍ. ແລະເມື່ອເຫັນວ່າເຈົ້າທັງຫຼາຍໄດ້ເຮັດບາບຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າທັງຫຼາຍ, ແລະເຈົ້າທັງຫຼາຍໄດ້ເຮັດຮູບຫຼໍ່ໄວ້ສຳລັບຕົນເອງ, ແລະເຈົ້າທັງຫຼາຍໄດ້ລະເມີດຈາກທາງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັ່ງໃຫ້ເຈົ້າທັງຫຼາຍປະຕິບັດ, ແລະຂ້ອຍໄດ້ຈັບຖືແຜ່ນສອງແຜ່ນນັ້ນ, ໂຍນພວກມັນອອກຈາກມືທັງສອງຂອງຂ້ອຍ, ແລະທຳລາຍມັນຕໍ່ໜ້າພວກເຈົ້າ. ແລະຂ້ານ້ອຍໄດ້ອ້ອນວອນຕໍ່ໜ້າພຣະເຈົ້າເປັນຄັ້ງທີສອງ, ເຊັ່ນດຽວກັນກັບຄັ້ງກ່ອນໜ້ານີ້, ເປັນເວລາສີ່ສິບມື້ແລະສີ່ສິບຄືນ,

ຂ້ານ້ອຍບໍ່ໄດ້ກິນເຂົ້າຈີ່ແລະບໍ່ໄດ້ດື່ມນໍ້າ,

ກ່ຽວກັບບາບທັງໝົດຂອງເຈົ້າທີ່ເຈົ້າໄດ້ເຮັດບາບໂດຍການເຮັດຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຕໍ່ໜ້າພຣະເຈົ້າ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເພື່ອຍົວຍຸພຣະອົງ.

ແລະຂ້ອຍຢ້ານກົວເພາະຄວາມໂກດຮ້າຍແລະຄວາມໂກດ,

ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຖືກຍົວຍຸຕໍ່ທ່ານທັງຫຼາຍເພື່ອທຳລາຍທ່ານທັງຫຼາຍ,

ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຟັງຂ້ອຍໃນເວລານີ້.

ແລະພຣະອົງໄດ້ໂກດແຄ້ນຕໍ່ອາໂຣນເພື່ອທຳລາຍລາວ,

ແລະຂ້ອຍໄດ້ອະທິຖານກ່ຽວກັບອາໂຣນໃນເວລານັ້ນ.

ແລະບາບຂອງເຈົ້າທັງຫຼາຍທີ່ເຈົ້າໄດ້ເຮັດ, ຄືລູກງົວນັ້ນ, ຂ້ອຍໄດ້ເອົາມັນແລະເຜົາມັນໃນໄຟ,

ແລະຂ້ອຍໄດ້ບົດມັນໂດຍການຕຳຫຼາຍຈົນກ່ວາມັນກາຍເປັນລະອຽດ,

ແລະມັນກາຍເປັນຄືກັບຝຸ່ນ,

ແລະຂ້ອຍໄດ້ໂຍນຝຸ່ນນັ້ນເຂົ້າໄປໃນລຳທ່ຽວທີ່ໄຫຼລົງມາຈາກພູເຂົາ.

ແລະໃນການເຜົາໄຫມ້, ແລະໃນການທົດລອງ, ແລະໃນອຸບມຸງແຫ່ງຄວາມປາຖະໜາ,

ເຈົ້າໄດ້ຍົກຍ້າຍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ແລະເມື່ອພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສົ່ງພວກເຈົ້າອອກຈາກກາເດຊ

ບາເນ ໂດຍກ່າວວ່າ ຈົ່ງຂຶ້ນໄປແລະຮັບເອົາແຜ່ນດິນທີ່ເຮົາໃຫ້ແກ່ພວກເຈົ້າເປັນມໍລະດົກ

ແລະພວກເຈົ້າກໍ່ເຊື່ອຟັງພຣະດຳລັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າ

ແລະພວກເຈົ້າບໍ່ໄດ້ເຊື່ອໃນພຣະອົງ ແລະບໍ່ໄດ້ຟັງສຽງຂອງພຣະອົງ

ເຈົ້າໄດ້ບໍ່ເຊື່ອຟັງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕັ້ງແຕ່ວັນທີ່ເຈົ້າໄດ້ຮູ້ຈັກພຣະອົງ.

ແລະຂ້ານ້ອຍໄດ້ອ້ອນວອນຕໍ່ໜ້າພຣະເຈົ້າເປັນເວລາສິ່ສິບມື້ແລະສິ່ສິບຄົນ,

ເທົ່າທີ່ຂ້ານ້ອຍໄດ້ອ້ອນວອນ, ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າຕັ້ງໃຈທີ່ຈະທຳລາຍພວກເຈົ້າ.

ແລະຂ້ານ້ອຍໄດ້ອະທິຖານຕໍ່ພຣະເຈົ້າ ແລະຂ້ານ້ອຍໄດ້ເວົ້າວ່າ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,

ກະສັດແຫ່ງພຣະເຈົ້າທັງຫຼາຍ, ຂໍຢ່າທຳລາຍປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ

ແລະມໍລະດົກຂອງພຣະອົງຢ່າງສິ້ນເຊີງ, ຂຶ້ງພຣະອົງໄດ້ໄຖ່ໄວ້,
ຜູ້ທີ່ພຣະອົງໄດ້ນຳອອກມາຈາກແຜ່ນດິນອີຢິບດ້ວຍກຳລັງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະອົງ,
ດ້ວຍພຣະຫັດອັນເຂັ້ມແຂງຂອງພຣະອົງ, ແລະດ້ວຍພຣະກອນອັນສູງສົ່ງຂອງພຣະອົງ.
ຈົ່ງຈຳອັບຮາຣາມ ແລະ ອີຊາກ ແລະ ຢາໂກບ ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງທ່ານ
ຜູ້ທີ່ທ່ານສາບານຕາມຕົວທ່ານເອງ, ຂໍຢ່າເບິ່ງຄວາມແຂງກະດ້າງຂອງປະຊາຊົນນີ້ ແລະ
ການກະທຳອະທຳ ແລະ ບາບຂອງເຂົາເຈົ້າ.
ຢ່າໃຫ້ຜູ້ທີ່ອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນທີ່ທ່ານໄດ້ນຳພວກເຮົາອອກມາຈາກບ່ອນນັ້ນເວົ້າວ່າ,
ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່ສາມາດນຳພວກເຂົາເຈົ້າເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນທີ່ພຣະອົງໄດ້ສັນຍາກັບ
ພວກເຂົາເຈົ້າ, ແລະເພາະພຣະອົງກຽດຊັງພວກເຂົາເຈົ້າ,
ພຣະອົງຈຶ່ງໄດ້ນຳພວກເຂົາເຈົ້າອອກມາໃນທະເລຊາຍເພື່ອຂ້າພວກເຂົາເຈົ້າ.
ແລະເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ ແລະມໍລະດົກຂອງພຣະອົງ,
ຜູ້ທີ່ພຣະອົງໄດ້ນຳອອກມາຈາກແຜ່ນດິນອີຢິບດ້ວຍກຳລັງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະອົງ,
ດ້ວຍພຣະຫັດອັນເຂັ້ມແຂງຂອງພຣະອົງ, ແລະດ້ວຍພຣະກອນອັນສູງສົ່ງຂອງພຣະອົງ.

90

ໃນເວລານັ້ນ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕຣັສກັບຂ້ອຍວ່າ,
ຈົ່ງແກະສະຫຼັກແຜ່ນຫີນສອງແຜ່ນໃຫ້ເຈົ້າເອງຄືກັນກັບແຜ່ນທຳອິດ,
ແລະຂຶ້ນມາຫາຂ້ອຍເທິງພູເຂົາ, ແລະເຈົ້າຈະເຮັດຫີບໄມ້ໃຫ້ເຈົ້າເອງ.
ແລະເຈົ້າຈະຂຽນເທິງແຜ່ນນັ້ນເຊິ່ງຄຳເວົ້າທີ່ແມ່ນຢູ່ໃນແຜ່ນທຳອິດທີ່ເຈົ້າໄດ້ທຳລາຍ,
ແລະເຈົ້າຈະໃສ່ມັນເຂົ້າໄປໃນຫີບນັ້ນ. ແລະຂ້ອຍໄດ້ເຮັດຫີບຈາກໄມ້ທີ່ບໍ່ເນົ່າເປື້ອຍ,
ແລະຂ້ອຍໄດ້ສະຫລັກແຜ່ນຫີນດັ່ງແຜ່ນທຳອິດ,
ແລະຂ້ອຍໄດ້ຂຶ້ນໄປສູ່ພູເຂົາໂດຍມີແຜ່ນສອງແຜ່ນຢູ່ໃນມືຂອງຂ້ອຍ.

ແລະພຣະອົງໄດ້ຂຽນເທິງແຜ່ນກະດານຕາມການຂຽນຄັ້ງທຳອິດ ຄື ສິບປະການ
ທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຕຣັສກັບພວກເຈົ້າຢູ່ເທິງພູເຂົາຈາກກາງໄຟ
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ມອບມັນໃຫ້ແກ່ຂ້ານ້ອຍ ແລະເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າກັບຄືນມາ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້
ລົງມາຈາກພູເຂົາ ແລະໄດ້ໃສ່ແຜ່ນຫີນເຂົ້າໄປໃນຫີບທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຮັດໄວ້ ແລະແຜ່ນຫີນ
ເຫຼົ່ານັ້ນກຢູ່ທີ່ນັ້ນ ດັ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສົ່ງແກ່ຂ້າພະເຈົ້າໄວ້.
ແລະພວກລູກຊາຍອິດສະລາເອນໄດ້ເດີນທາງອອກຈາກເບເອໂຣດຂອງລູກຊາຍຢາກັນ
ໄປຍັງໂມເຊຣາ. ທີ່ນັ້ນອາໂຣນໄດ້ຕາຍ ແລະຖືກຝັງໄວ້ທີ່ນັ້ນ,
ແລະເອເລອາຊາລູກຊາຍຂອງລາວໄດ້ປະຕິບັດໜ້າທີ່ເປັນປະໂລຫິດແທນທີ່ລາວ. ຈາກທີ່ນັ້ນ
ພວກເຂົາໄດ້ອອກເດີນທາງໄປສູ່ກາດກາດ, ແລະຈາກກາດກາດໄປສູ່ເອເຕບາທາ,
ແຜ່ນດິນແຫ່ງກະແສນ້ຳໄຫຼຫຼາກ.

ໃນເວລານັ້ນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ແບ່ງແຍກເຜົ່າເລວີ
ເພື່ອຍົກຫີບພັນທະສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເພື່ອຢືນຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ເພື່ອປະຕິບັດແລະອະທິຖານໃນພຣະນາມຂອງພຣະອົງ ຈົນເຖິງມື້ນີ້. ເພາະວ່ານີ້
ຊາວເລວີຈຶ່ງບໍ່ມີສ່ວນແບ່ງ ແລະ ສ່ວນມໍລະດົກໃນບັນດາພີ່ນ້ອງຂອງເຂົາເຈົ້າ,
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເອງແມ່ນສ່ວນມໍລະດົກຂອງພວກເຂົາ, ດັ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ກ່າວແກ່ລາວ.
ແລະຂ້ານ້ອຍໄດ້ຢືນຢູ່ເທິງພູເຂົາເປັນເວລາສີ່ສິບມື້ສິບຄົນ.
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຟັງຂ້ານ້ອຍໃນເວລານັ້ນ,
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່ຕ້ອງການທຳລາຍພວກເຈົ້າ. ແລະ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕຣັສກັບຂ້ານ້ອຍວ່າ, ຈົ່ງໄປ, ອອກເດີນທາງຢູ່ຕໍ່ໜ້າປະຊາຊົນນີ້,
ແລະໃຫ້ພວກເຂົາເຂົ້າໄປຄອບຄອງແຜ່ນດິນທີ່ຂ້ານ້ອຍສາບານຕໍ່ບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຂົາ
ວ່າຈະໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ.

ແລະດຽວນີ້ ອິດສະລາເອນເອີຍ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຂໍຮ້ອງຫຍັງຈາກເຈົ້າ,
ນອກຈາກໃຫ້ກົວພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ,
ແລະດຳເນີນໃນທາງທັງໝົດຂອງພຣະອົງ, ແລະຮັກພຣະອົງ,
ແລະປະກອບພິທີພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າດ້ວຍຫົວໃຈທັງໝົດຂອງເຈົ້າ,
ແລະດ້ວຍຈິດວິນຍານທັງໝົດຂອງເຈົ້າ,
ເພື່ອຮັກສາບັນດາບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງເຈົ້າ,
ແລະກົດລະບຽບຂອງພຣະອົງ, ທັງໝົດທີ່ຂ້ານ້ອຍສັ່ງແກ່ເຈົ້າໃນມື້ນີ້,
ເພື່ອວ່າຈະເປັນການຕີແກ່ເຈົ້າ. ຈົ່ງເບິ່ງ, ທ້ອງຟ້າຂອງພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ ແລະ
ທ້ອງຟ້າແຫ່ງທ້ອງຟ້າ, ແຜ່ນດິນໂລກ ແລະ ທຸກສິ່ງທີ່ຢູ່ໃນນັ້ນ.
ແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເລືອກບັນດາບິດາຂອງພວກເຈົ້າເພື່ອຮັກພວກເຂົາ,
ແລະໄດ້ເລືອກເຊື້ອສາຍຂອງພວກເຂົາຫຼັງຈາກພວກເຂົາ, ຄືພວກເຈົ້າ, ຈາກທຸກປະຊາຊາດ,
ຕາມທີ່ເປັນໃນມື້ນີ້. ແລະທ່ານຈະຂາດສຸມັດຄວາມແຂງກະດ້າງຂອງຫົວໃຈຂອງທ່ານ,
ແລະທ່ານຈະບໍ່ເຮັດໃຫ້ຄິດຂອງທ່ານແຂງກະດ້າງ.
ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າທັງຫຼາຍ,
ພຣະອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພຣະເຈົ້າທັງຫຼາຍ, ແລະເປັນເຈົ້ານາຍຂອງເຈົ້ານາຍທັງຫຼາຍ,
ພຣະເຈົ້າຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່, ເຂັ້ມແຂງ, ແລະໜ້າຢ້ານກົວ, ຜູ້ທີ່ບໍ່ເຄົາລົບໜ້າຜູ້ໃດ,
ແລະບໍ່ຮັບເອົາຂອງຂວັນ, ເຮັດການພິພາກສາໃຫ້ແກ່ຄົນແປກໜ້າ, ເດັກກຳພ້າ ແລະ
ແມ່ຫມ້າຍ, ແລະຮັກຄົນແປກໜ້າໂດຍການໃຫ້ເຂົ້າຈີ່ ແລະ ເຄື່ອງນຸ່ງແກ່ລາວ.
ແລະທ່ານຈະຮັກຄົນຕ່າງດ້າວ, ເພາະວ່າທ່ານເຄີຍເປັນຄົນຕ່າງດ້າວໃນແຜ່ນດິນອີຢິບ.

ເຈົ້າຈະຕ້ອງຢ້ານກົວພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ, ແລະປະຕິບັດຕໍ່ພຣະອົງ,
ແລະຍຶດຕິດກັບພຣະອົງ, ແລະສາບານໃນພຣະນາມຂອງພຣະອົງ. ນີ້ແມ່ນຄວາມພູມໃຈຂອງ
ເຈົ້າ, ແລະນີ້ແມ່ນພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ, ຜູ້ທີ່ໄດ້ເຮັດສິ່ງຍິ່ງໃຫຍ່ແລະສິ່ງລຸ່ງໂລດເຫຼົ່ານີ້ໃຫ້ແກ່

ເຈົ້າ, ທີ່ຕາຂອງເຈົ້າໄດ້ເຫັນ. ດ້ວຍເຈັດສິບວິນຍານ, ບັນພະບຸລຸດຂອງເຈົ້າລົງໄປອີຢິບ,
ແຕ່ດຽວນີ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ເຈົ້າຄືກັບດາວແຫ່ງສະຫວັນໃນຈຳນວນ
ຫຼາຍ.

໑໑

ແລະເຈົ້າຈະຮັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ, ແລະຈະຮັກສາຂໍ້ກຳນົດຂອງພຣະອົງ,
ກົດລະບຽບຂອງພຣະອົງ, ບັນຍັດຂອງພຣະອົງ,
ແລະຄຳຕັດສິນຂອງພຣະອົງທັງໝົດຕະຫຼອດມື້ທັງປວງ. ແລະທ່ານທັງຫຼາຍຈະຮູ້ໃນມື້ນີ້ວ່າ
ບໍ່ແມ່ນລູກຫຼານຂອງທ່ານທັງຫຼາຍ ຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ຮູ້
ແລະບໍ່ໄດ້ເຫັນການສິດສອນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ,
ແລະພຣະມະຫິມາຂອງພຣະອົງ, ແລະພຣະຫັດທີ່ເຂັ້ມແຂງ, ແລະພຣະກອນທີ່ຊູສູງ,
ແລະເຄື່ອງໝາຍຕ່າງໆຂອງພຣະອົງ ແລະສິ່ງມະຫັດສະຈັນຕ່າງໆຂອງພຣະອົງ
ເທົ່າທີ່ພຣະອົງໄດ້ເຮັດໃນທ່າມກາງອີຢິບຕໍ່ຟາໂຣກະສັດແຫ່ງອີຢິບ
ແລະຕໍ່ແຜ່ນດິນທັງໝົດຂອງພຣະອົງ ແລະ ສິ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ເຮັດຕໍ່ກຳລັງຂອງຊາວອີຢິບ,
ແລະ ລົດຮົບຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ມ້າຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ກຳລັງຂອງພວກເຂົາ,
ເມື່ອນ້ຳຂອງທະເລແດງໄດ້ຖ້ວມເທິງໜ້າຂອງພວກເຂົາຂະນະທີ່ພວກເຂົາກຳລັງໄລ່ຕາມພວກ
ເຈົ້າຈາກຂ້າງຫຼັງ, ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ທຳລາຍພວກເຂົາຈົນເຖິງມື້ນີ້,
ແລະສິ່ງທັງໝົດທີ່ພຣະອົງໄດ້ເຮັດແກ່ພວກເຮົາໃນຖິ່ນທຸລະກັນດານ
ຈົນກວ່າທ່ານທັງຫຼາຍມາເຖິງສະຖານທີ່ນີ້ ແລະສິ່ງທັງໝົດທີ່ພຣະອົງໄດ້ເຮັດຕໍ່ດາທານ
ແລະ ອາບີຣິນ, ລູກຊາຍຂອງເອລີອາບ ລູກຊາຍຂອງຮູເບນ,
ຜູ້ທີ່ແຜ່ນດິນໄດ້ເປີດປາກຂອງມັນກິນພວກເຂົາ, ພ້ອມທັງເຮືອນຂອງພວກເຂົາ,
ເຕັ້ນຂອງພວກເຂົາ, ແລະຊັບສິນທັງໝົດຂອງພວກເຂົາທີ່ຢູ່ກັບພວກເຂົາ

ທ່ານກາງອິດສະຣາເອນທັງໝົດ.

ເພາະວ່າຕາຂອງເຈົ້າໄດ້ເຫັນພຣະຄຳອັນຍິ່ງໃຫຍ່ທັງໝົດຂອງພຣະເຈົ້າ
ເທົ່າທີ່ພຣະອົງໄດ້ເຮັດແກ່ເຈົ້າໃນມື້ນີ້

ແລະທ່ານທັງຫຼາຍຈະຕ້ອງປະຕິບັດຄຳສັ່ງທັງໝົດຂອງພຣະອົງ

ຫຼາຍເທົ່າທີ່ຂ້ານ້ອຍສັ່ງແກ່ທ່ານໃນມື້ນີ້, ເພື່ອວ່າທ່ານທັງຫຼາຍຈະມີຊີວິດຢູ່ ແລະ
ຈະເພີ່ມຂຶ້ນຫຼາຍ, ແລະ ເມື່ອໄດ້ເຂົ້າໄປແລ້ວ

ທ່ານທັງຫຼາຍຈະໄດ້ຮັບມໍລະດົກແຜ່ນດິນທີ່ທ່ານທັງຫຼາຍກຳລັງຂ້າມແມ່ນໍ້າຈໍແດນໄປທີ່ນັ້ນ.
ພື້ນຮັບມໍລະດົກມັນ. ເພື່ອວ່າທ່ານອາດຈະອາໄສຢູ່ດົນເທິງແຜ່ນດິນ,

ເຊິ່ງພຣະເຈົ້າໄດ້ສາບານຕໍ່ບັນດາບິດາຂອງທ່ານວ່າຈະໃຫ້ແກ່ເຂົາເຈົ້າ ແລະ

ແກ່ເຊື້ອສາຍຂອງເຂົາເຈົ້າພ້ອມກັບເຂົາເຈົ້າ, ຄືແຜ່ນດິນທີ່ໄຫຼນົມ ແລະ ນໍ້າເຜິ້ງ. ແມ່ນແລ້ວ,

ແຜ່ນດິນທີ່ເຈົ້າກຳລັງເຂົ້າໄປຢູ່ທີ່ນັ້ນເພື່ອຮັບມໍລະດົກມັນນັ້ນ,

ບໍ່ແມ່ນຄືກັບແຜ່ນດິນອື່ນທີ່ເຈົ້າໄດ້ອອກມາຈາກທີ່ນັ້ນ,

ບ່ອນທີ່ເມື່ອເຂົາເຈົ້າຫວ່ານເມັດພືດແລ້ວ,

ເຂົາເຈົ້າກໍ່ຫົດນໍ້າດ້ວຍຕີນຂອງເຂົາເຈົ້າຄືກັບສວນຜັກ,

ແຕ່ແຜ່ນດິນທີ່ເຈົ້າກຳລັງເຂົ້າໄປຢູ່ທີ່ນັ້ນເພື່ອຮັບມໍລະດົກມັນ,

ເປັນແຜ່ນດິນພູເຂົາແລະທົ່ງພຽງ, ຈະດື່ມນໍ້າຈາກຝົນຂອງສະຫວັນ.

ແຜ່ນດິນທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າເບິ່ງແຍງຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ,

ຕາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຢູ່ເທິງມັນຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນປີຈົນເຖິງສິ້ນປີ.

ຖ້າທ່ານຈະຟັງຢ່າງແທ້ຈິງຕໍ່ບັນຍັດທັງໝົດທີ່ຂ້ານ້ອຍສັ່ງແກ່ທ່ານໃນມື້ນີ້,

ຄືການຮັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານ ແລະ

ປະກອບພິທີແກ່ພຣະອົງດ້ວຍຫົວໃຈທັງໝົດຂອງທ່ານ ແລະ

ດ້ວຍຈິດວິນຍານທັງໝົດຂອງທ່ານ ແລະ

ພຣະອົງຈະໃຫ້ຝົນຕົກແກ່ແຜ່ນດິນຂອງເຈົ້າຕາມລະດູການ, ທັງຝົນຕົ້ນແລະຝົນປາຍ, ແລະເຈົ້າຈະເກັບກ່ຽວເມັດພືດຂອງເຈົ້າ, ເຫຼົ້າອະງຸ່ນຂອງເຈົ້າ, ແລະນ້ຳມັນຂອງເຈົ້າ. ແລະຈະໃຫ້ອາຫານສັດໃນທົ່ງນາຂອງເຈົ້າແກ່ສັດລ້ຽງຂອງເຈົ້າ, ແລະ ເຈົ້າໄດ້ກິນແລ້ວ ແລະອີ່ມແລ້ວ, ຈົ່ງລະວັງຕົວເຈົ້າເອງ, ຢ່າໃຫ້ຫົວໃຈຂອງເຈົ້າອ້ອນພິ, ແລ້ວເຈົ້າຫັນໄປຝ່າຝົນ, ແລະໄປປະຕິບັດພະເຈົ້າອື່ນ, ແລະນະມັດສະການພວກເຂົາ.

ແລະເມື່ອພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງພຣະພິໂລດຕໍ່ທ່ານທັງຫຼາຍດ້ວຍຄວາມໂກດແຄ້ນ, ແລະຊົງປິດທ້ອງຟ້າ, ແລະຈະບໍ່ມີຝົນ, ແລະແຜ່ນດິນຈະບໍ່ໃຫ້ຜົນຂອງມັນ, ແລະທ່ານທັງຫຼາຍຈະພິນາດຢ່າງໄວວາຈາກແຜ່ນດິນອັນດົງາມທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປະທານແກ່ທ່ານທັງຫຼາຍ.

ແລະເຈົ້າຈະໃສ່ຄຳເວົ້າເຫຼົ່ານີ້ເຂົ້າໄປໃນຫົວໃຈຂອງເຈົ້າ ແລະເຂົ້າໄປໃນຈິດວິນຍານຂອງເຈົ້າ, ແລະເຈົ້າຈະຜູກມັດມັນເປັນເຄື່ອງໝາຍເທິງມືຂອງເຈົ້າ, ແລະມັນຈະເປັນສິ່ງທີ່ບໍ່ສິ້ນຄອນຕໍ່ໜ້າຕາຂອງເຈົ້າ. ແລະ

ທ່ານຈະສອນລູກຫລານຂອງທ່ານໃຫ້ເວົ້າເຖິງພວກມັນ ໃນເວລາທີ່ທ່ານນັ່ງຢູ່ໃນເຮືອນ, ແລະ ໃນເວລາທີ່ທ່ານເດີນທາງໄປຕາມທາງ, ແລະ ໃນເວລາທີ່ທ່ານນອນ, ແລະ ໃນເວລາທີ່ທ່ານລຸກຂຶ້ນ. ແລະທ່ານຈະຂຽນມັນໄວ້ເທິງກອບປະຕູຂອງເຮືອນຂອງທ່ານ ແລະປະຕູຂອງທ່ານ ເພື່ອວ່າທ່ານອາດຈະອາໄສຍືນຍາວ, ແລະມື້ຂອງລູກຊາຍຂອງທ່ານຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສາບານຕໍ່ບັນພະບຸລຸດຂອງທ່ານທີ່ຈະໃຫ້ແກ່ເຂົາເຈົ້າ, ດັ່ງທີ່ມື້ຂອງສະຫວັນຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນ.

ແລະມັນຈະເປັນຖ້າທ່ານຟັງຢ່າງແທ້ຈິງທັງໝົດບັນດາຄຳສັ່ງເຫຼົ່ານີ້ທີ່ຂ້ອຍສັ່ງແກ່ທ່ານໃນມື້ນີ້ເພື່ອປະຕິບັດ, ເພື່ອຮັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ, ແລະເພື່ອດຳເນີນຕາມທາງທັງໝົດຂອງພຣະອົງ, ແລະເພື່ອຍົດໝັ້ນກັບພຣະອົງ,

ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຂັບໄລ່ປະຊາຊາດເຫຼົ່ານີ້ທັງໝົດອອກຈາກໜ້າພວກເຈົ້າ,
ແລະພວກເຈົ້າຈະຮັບມໍລະດົກປະຊາຊາດທີ່ໃຫຍ່ແລະເຂັ້ມແຂງກວ່າພວກເຈົ້າ.
ທຸກສະຖານທີ່ທີ່ຮອຍຕີນຂອງເຈົ້າຢຽບ, ຈະເປັນຂອງເຈົ້າ,
ຈາກທະເລຊາຍແລະອັນດິລິບານຸສ, ແລະຈາກແມ່ນ້ຳເມລາລູ, ແມ່ນ້ຳເອຟຣາເຕສ,
ແລະຈົນເຖິງທະເລທາງຕາເວັນຕົກ, ຈະເປັນເຂດແດນຂອງເຈົ້າ.
ບໍ່ມີໃຜຈະຕໍ່ຕ້ານຕໍ່ໜ້າພວກເຈົ້າ,
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າຈະວາງຄວາມຢ້ານກົວແລະຄວາມສັ່ນສະເທືອນ
ຂອງພວກເຈົ້າໄວ້ເທິງໜ້າແຜ່ນດິນທັງໝົດທີ່ພວກເຈົ້າຈະຍ່າງເທິງມັນ,
ຕາມວິທີທີ່ພຣະອົງໄດ້ກ່າວຕໍ່ພວກເຈົ້າ.

ເບິ່ງເຖິດ, ມື້ນີ້ຂ້ານ້ອຍໃຫ້ພອນແລະຄຳສາບແຊ່ງໄວ້ຕໍ່ໜ້າພວກເຈົ້າ ພອນ,
ຖ້າທ່ານຟັງບັນຍັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານ,
ເທົ່າທີ່ຂ້ານ້ອຍສັ່ງແກ່ທ່ານໃນມື້ນີ້. ແລະຄຳສາບແຊ່ງ,
ຖ້າທ່ານທັງຫຼາຍບໍ່ຟັງບັນດາຄຳສັ່ງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານທັງຫຼາຍ
ຫຼາຍເທົ່າທີ່ຂ້າພະເຈົ້າສັ່ງແກ່ທ່ານທັງຫຼາຍໃນມື້ນີ້,
ແລະທ່ານທັງຫຼາຍຖືກນຳໄປຫຼົງທາງຈາກທາງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ສັ່ງແກ່ທ່ານທັງຫຼາຍ,
ໄດ້ໄປເພື່ອປະຕິບັດຕໍ່ພຣະເຈົ້າອື່ນໆທີ່ທ່ານທັງຫຼາຍບໍ່ຮູ້ຈັກ.
ແລະມັນຈະເປັນເມື່ອພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້ານຳເຈົ້າເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນທີ່ເຈົ້າກຳລັງ
ຂ້າມໄປຢູ່ທີ່ນັ້ນເພື່ອຮັບມໍລະດົກມັນ, ແລະເຈົ້າຈະໃຫ້ພອນເທິງພູເຂົາເກຣີຊິມ,
ແລະຄຳສາບແຊ່ງເທິງພູເຂົາເອບານ. ບໍ່ແມ່ນເບິ່ງ, ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ຢູ່ເກີນແມ່ນ້ຳຈໍແດນ,
ຢູ່ຫຼັງທາງຕາເວັນຕົກຂອງແສງຕາເວັນ ໃນແຜ່ນດິນຄານານ, ທີ່ອາໄສຢູ່ທາງຕາເວັນຕົກ
ຕິດກັບໂກນໂກນ ໃກ້ກັບຕົ້ນໂອກທີ່ສູງ? ທ່ານທັງຫຼາຍກຳລັງຂ້າມແມ່ນ້ຳຈໍແດນ,
ເຂົ້າໄປເພື່ອຮັບເອົາແຜ່ນດິນເປັນມໍລະດົກທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາປະທານ

ໃຫ້ແກ່ທ່ານທັງຫຼາຍໂດຍການຈັບສະຫຼາກຕະຫຼອດທຸກມື້,
ແລະທ່ານທັງຫຼາຍຈະອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນນັ້ນ.

ແລະທ່ານທັງຫຼາຍຈະຕ້ອງຮັກສາປະຕິບັດບັນຍັດທັງໝົດຂອງພຣະອົງ
ແລະການພິພາກສາເຫຼົ່ານີ້ທັງໝົດ ເທົ່າທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ໄວ້ຕໍ່ໜ້າພວກທ່ານໃນມື້ນີ້

໑໒

ແລະນີ້ແມ່ນບັນດາຄໍາສັ່ງແລະການຕັດສິນທີ່ທ່ານຈະຕ້ອງປະຕິບັດໃນແຜ່ນດິນທີ່ພຣະເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງທ່ານປະທານໃຫ້ແກ່ທ່ານເປັນມໍລະດົກ,
ຕະຫຼອດທຸກມື້ທີ່ທ່ານດໍາລົງຊີວິດຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນ.

ເຈົ້າຈະທໍາລາຍຢ່າງສິ້ນເຊີງທຸກສະຖານທີ່ທີ່ພວກເຂົາໄດ້ປະກອບພິທີແກ່ພະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາຢູ່ທີ່ນັ້ນ, ທີ່ເຊິ່ງເຈົ້າຈະສືບມໍລະດົກພວກເຂົາ, ເທິງພູເຂົາສູງ, ເທິງເນີນພູ, ແລະພາຍໃຕ້ຕົ້ນໄມ້ໜາດົກ. ແລະທ່ານທັງຫຼາຍຈະທໍາລາຍແທ່ນບູຊາຂອງພວກເຂົາ, ແລະຈະທໍາລາຍເສົ້າຫີນຂອງພວກເຂົາ, ແລະຈະຕັດປ່າໄມ້ຂອງພວກເຂົາລົງ, ແລະຈະເຜົາຮູບແກະສະຫຼັກຂອງພະເຈົ້າທັງຫຼາຍຂອງພວກເຂົາດ້ວຍໄຟ, ແລະຈະທໍາລາຍຊີ້ຂອງພວກເຂົາອອກຈາກສະຖານທີ່ນັ້ນ.

ເຈົ້າຈະບໍ່ເຮັດດັ່ງນັ້ນຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ
ແຕ່ເຂົ້າໄປໃນສະຖານທີ່ທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຈະເລືອກໃນໜຶ່ງຂອງເມືອງຂອງພວກເຈົ້າເພື່ອຕັ້ງຊີ້ຂອງພຣະອົງໄວ້ທີ່ນັ້ນແລະເພື່ອຖືກເອີ້ນຊື່, ແລະພວກເຈົ້າຈະຊອກຫາແລະພວກເຈົ້າຈະໄປທີ່ນັ້ນ.

ແລະທ່ານທັງຫຼາຍຈະນໍາເອົາໄປຢູ່ທີ່ນັ້ນ ເຊິ່ງເຄື່ອງບູຊາເຜົາທັງໝົດຂອງທ່ານທັງຫຼາຍ, ເຄື່ອງບູຊາຂອງທ່ານທັງຫຼາຍ, ຜົນທໍາອິດຂອງທ່ານທັງຫຼາຍ,

ຄຳອະທິຖານຂອງທ່ານທັງຫຼາຍ, ເຄື່ອງຖວາຍສະໝັກໃຈຂອງທ່ານທັງຫຼາຍ,
ຄຳໝັ້ນສັນຍາຂອງທ່ານທັງຫຼາຍ, ລູກຫົວປີຂອງງົວຂອງທ່ານທັງຫຼາຍ
ແລະຂອງແກະຂອງທ່ານທັງຫຼາຍ.

ແລະທ່ານທັງຫຼາຍຈະກິນຢູ່ທີ່ນັ້ນຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານທັງຫຼາຍ,
ແລະທ່ານທັງຫຼາຍຈະຊື່ນຊົມຍິນດີໃນທຸກສິ່ງທີ່ທ່ານທັງຫຼາຍແລະຄອບຄົວຂອງທ່ານທັງຫຼາຍ
ຍໄດ້ລົງມືເຮັດ, ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານໄດ້ອວຍພອນທ່ານ.

ທ່ານທັງຫຼາຍຈະບໍ່ເຮັດທຸກສິ່ງທີ່ພວກເຮົາເຮັດຢູ່ທີ່ນີ້ໃນມື້ນີ້,
ຄືແຕ່ລະຄົນເຮັດສິ່ງທີ່ຊອບໃຈຕໍ່ໜ້າຕົນເອງ.

ເພາະວ່າທ່ານທັງຫຼາຍຍັງບໍ່ທັນໄດ້ເຂົ້າສູ່ການພັກຜ່ອນ ແລະ

ມໍລະດົກທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາປະທານໃຫ້ແກ່ທ່ານທັງຫຼາຍຈົນເຖິງບໍ່
ດີ. ແລະທ່ານທັງຫຼາຍຈະຂ້າມແມ່ນ້ຳຈໍແດນ

ແລະຈະອາໄສຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາປະທານໃຫ້ເປັນມໍລະ
ດົກແກ່ທ່ານທັງຫຼາຍ,

ແລະພຣະອົງຈະໃຫ້ທ່ານທັງຫຼາຍພັກຜ່ອນຈາກສັດຕູທັງໝົດທີ່ຢູ່ອ້ອມຮອບທ່ານທັງຫຼາຍ,
ແລະທ່ານທັງຫຼາຍຈະອາໄສຢູ່ດ້ວຍຄວາມປອດໄພ.

ແລະມັນຈະເປັນສະຖານທີ່ທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຈະເລືອກໃຫ້ພຣະນາມຂອງພຣະ
ອົງຖືກເອີ້ນຢູ່ທີ່ນັ້ນ, ທີ່ນັ້ນເຈົ້າຈະນຳເອົາທຸກສິ່ງທີ່ຂ້າພໍ່ອຍສັ່ງແກ່ເຈົ້າໃນມື້ນີ້ມາ,
ເຄື່ອງເຜົາບູຊາຂອງເຈົ້າ, ແລະເຄື່ອງບູຊາຂອງເຈົ້າ, ແລະສ່ວນທົດຂອງເຈົ້າ,
ແລະຜົນທຳອິດຈາກມືຂອງເຈົ້າ, ແລະທຸກສິ່ງທີ່ເລືອກສັນຈາກຂອງຖວາຍຂອງເຈົ້າ,
ເທົ່າທີ່ເຈົ້າຈະປະຕິຍານຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ.

ແລະທ່ານທັງຫຼາຍຈະຊື່ນຊົມຍິນດີຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານທັງຫຼາຍ,
ທ່ານທັງຫຼາຍແລະບຸດຊາຍຂອງທ່ານທັງຫຼາຍ, ແລະບຸດສາວຂອງທ່ານທັງຫຼາຍ,

ແລະຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງທ່ານທັງຫຼາຍ, ແລະຜູ້ຮັບໃຊ້ຍິງຂອງທ່ານທັງຫຼາຍ,
ແລະຄົນເລວີຜູ້ຢູ່ປະຕູຂອງທ່ານທັງຫຼາຍ,
ເພາະວ່າລາວບໍ່ມີສ່ວນຫຼືມໍລະດົກກັບທ່ານທັງຫຼາຍ. ຈົ່ງລະວັງຕົວເຈົ້າເອງ,
ຢ່າໄດ້ນຳເອົາເຄື່ອງບູຊາທີ່ເຜົາໄໝ້ຂອງເຈົ້າໄປຖວາຍໃນທຸກສະຖານທີ່ທີ່ເຈົ້າເຫັນ.
ແຕ່ເຈົ້າຕ້ອງໄປຫາສະຖານທີ່ທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຈະເລືອກໃນໜຶ່ງໃນບັນດາ
ຜູ້ຂອງເຈົ້າ, ທ່ານນັ້ນເຈົ້າທັງຫຼາຍຈະນຳເຄື່ອງເຜົາບູຊາຂອງພວກເຈົ້າຂຶ້ນໄປ,
ແລະທີ່ນັ້ນເຈົ້າຈະເຮັດທຸກສິ່ງທີ່ຂ້ານ້ອຍສັ່ງແກ່ເຈົ້າໃນມື້ນີ້.
ແຕ່ເຈົ້າສາມາດເສຍສະຫຼະຕາມຄວາມປາຖະໜາຂອງເຈົ້າທັງໝົດ
ແລະກິນເນື້ອຕາມການອວຍພອນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າທີ່ພຣະອົງໄດ້ປະທາ
ນແກ່ເຈົ້າໃນທຸກເມືອງ,
ຄົນບໍ່ສະອາດແລະຄົນສະອາດສາມາດກິນມັນຮ່ວມກັນໄດ້ເຫມືອນກັບເນື້ອກວາງຫຼືເນື້ອກວາ
ງປ່າ. ແຕ່ເລືອດນັ້ນ ທ່ານຈະບໍ່ກິນ, ທ່ານຈະເຫມັນອອກລົງເທິງແຜ່ນດິນຄືກັບນ້ຳ.

ເຈົ້າຈະບໍ່ສາມາດກິນໃນເມືອງຂອງເຈົ້າໄດ້ ຄືສ່ວນທີສິບຂອງເຂົ້າຂອງເຈົ້າ,
ເຫຼົ້າອະງຸ່ນຂອງເຈົ້າ, ນ້ຳມັນຂອງເຈົ້າ, ລູກໜັງຂອງງົວຂອງເຈົ້າ ແລະ ແກະຂອງເຈົ້າ,
ທຸກຄຳອະທິຖານທີ່ເຈົ້າອາດຈະສາບານ, ຂີ້ຕົກລົງຂອງພວກເຈົ້າ, ແລະ
ຜົນໄມ້ທຳອິດຂອງມືເຈົ້າ. ແຕ່ເຈົ້າຈະກິນມັນຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ
ໃນສະຖານທີ່ທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຈະເລືອກໄວ້ ເຈົ້າ ແລະບຸດຊາຍຂອງເຈົ້າ
ແລະບຸດສາວຂອງເຈົ້າ ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຈົ້າ ແລະຜູ້ຮັບໃຊ້ຍິງຂອງເຈົ້າ
ແລະຄົນຕ່າງດ້າວທີ່ຢູ່ໃນເມືອງຂອງພວກເຈົ້າ
ແລະເຈົ້າຈະຊົມຊືມຍິນດີຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າໃນທຸກສິ່ງທີ່ເຈົ້າວາງມືຂອງເ
ຈົ້າລົງໄປ

ຈົ່ງເອົາໃຈໃສ່ຕົວເຈົ້າເອງ ບໍ່ໃຫ້ປະຖົມຄົນເລວີ ຕະຫຼອດເວລາທີ່ເຈົ້າມີຊີວິດຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນ.

ຖ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຂະຫຍາຍເຂດແດນຂອງເຈົ້າ

ດັ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ກ່າວກັບເຈົ້າ ແລະເຈົ້າຈະເວົ້າວ່າ ຂ້ອຍຈະກິນເນື້ອ

ຖ້າຈິດວິນຍານຂອງເຈົ້າປາຖະໜາທີ່ຈະກິນເນື້ອ

ເຈົ້າຈະກິນເນື້ອຕາມຄວາມປາຖະໜາທັງໝົດຂອງຈິດວິນຍານຂອງເຈົ້າ.

ຖ້າສະຖານທີ່ທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຈະເລືອກເພື່ອໃຫ້ພຣະນາມຂອງພຣະອົງຖືກເອີ້ນຢູ່ທີ່ນັ້ນແມ່ນຢູ່ໄກຈາກເຈົ້າ,

ແລ້ວເຈົ້າຈະເສຍສະຫຼະຈາກກົງແລະແກະຂອງເຈົ້າທີ່ພຣະເຈົ້າປະທານໃຫ້ເຈົ້າ,

ຕາມວິທີທີ່ຂ້ອຍໄດ້ສົ່ງເຈົ້າ,

ແລະເຈົ້າຈະກິນໃນເມືອງຂອງເຈົ້າຕາມຄວາມປາຖະໜາຂອງຈິດວິນຍານຂອງເຈົ້າ.

ດັ່ງທີ່ກິນເນື້ອກວາງແລະເນື້ອກວາງ, ເຈົ້າຈະກິນມັນດັ່ງນັ້ນ,

ຄົນບໍ່ສະອາດແລະຄົນສະອາດຈະກິນເຊັ່ນດຽວກັນ.

ຈົ່ງເອົາໃຈໃສ່ຢ່າງແຂງແຮງທີ່ຈະບໍ່ກິນເລືອດ, ເພາະວ່າເລືອດຂອງມັນແມ່ນວິນຍານ,

ວິນຍານຈະບໍ່ຖືກກິນພ້ອມກັບເນື້ອ. ທ່ານຈະບໍ່ກິນມັນ,

ທ່ານຈະເທມັນລົງເທິງແຜ່ນດິນຄືນ້ຳ. ເຈົ້າຢ່າກິນມັນ, ເພື່ອວ່າມັນຈະຕິແກ່ເຈົ້າ ແລະ

ລູກຫຼານຂອງເຈົ້າຫຼັງຈາກເຈົ້າ, ຖ້າເຈົ້າເຮັດສິ່ງທີ່ດີ ແລະ

ສິ່ງທີ່ພໍໃຈຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ. ຍົກເວັ້ນສິ່ງບໍລິສຸດຂອງເຈົ້າ ຖ້າມີແກ່ເຈົ້າ

ແລະຄຳອະທິຖານຂອງເຈົ້າ

ເຈົ້າຈະຕ້ອງເອົາໄປຍັງສະຖານທີ່ທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຈະເລືອກໃຫ້ນາມຂອງພຣະອົງຖືກເອີ້ນທີ່ນັ້ນ. ແລະເຈົ້າຈະເຮັດເຄື່ອງເຜົາບູຊາຂອງເຈົ້າ,

ເຈົ້າຈະຖວາຍເນື້ອຂຶ້ນເທິງແທ່ນບູຊາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ,

ແຕ່ເລືອດຂອງເຄື່ອງບູຊາຂອງເຈົ້າ

ເຈົ້າຈະຖອກໄປທາງຖານຂອງແທ່ນບູຊາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ,
ແຕ່ເນື້ອເຈົ້າຈະກິນ. ຈົ່ງລະວັງ ແລະ ຟັງ ແລະ
ເຈົ້າຈະປະຕິບັດທຸກຄໍາເວົ້າທີ່ຂ້ານ້ອຍສັ່ງແກ່ເຈົ້າ ເພື່ອວ່າມັນຈະຕິແກ່ເຈົ້າ ແລະ
ແກ່ລູກຊາຍຂອງເຈົ້າຕະຫຼອດໄປ ຖ້າເຈົ້າເຮັດສິ່ງທີ່ເປັນທີ່ພໍໃຈ ແລະ
ສິ່ງທີ່ດີຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ.

ຖ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າທໍາລາຍປະຊາຊາດທັງຫຼາຍທີ່ເຈົ້າເຂົ້າໄປຢູ່ທີ່ນັ້ນເພື່ອຮັບ
ບໍລິສະດົກແຜ່ນດິນຂອງເຂົາເຈົ້າຈາກໜ້າເຈົ້າ, ແລະເຈົ້າຍຶດເອົາມັນ,
ແລະເຈົ້າອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຈົ່ງເອົາໃຈໃສ່ຕົວເຈົ້າເອງ
ຢ່າໄດ້ສອບຖາມຢ່າງພິຖິພິຖັນເພື່ອຕິດຕາມພວກເຂົາ
ຫຼັງຈາກທີ່ພວກເຂົາຖືກທໍາລາຍລ້າງຢ່າງສິ້ນເຊີງຈາກໜ້າເຈົ້າແລ້ວ, ໂດຍເວົ້າວ່າ,
ປະຊາຊາດເຫຼົ່ານີ້ເຮັດແນວໃດແກ່ພະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ? ຂ້ານ້ອຍກໍຈະເຮັດແນວດຽວກັນ.
ເຈົ້າຢ່າເຮັດດັ່ງນັ້ນຕໍ່ພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ,
ເພາະວ່າສິ່ງທີ່ໜ້າກຽດຊັງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທີ່ພຣະອົງກຽດຊັງ,
ເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃນການນະມັດສະການພຣະເຈົ້າທັງຫຼາຍຂອງເຂົາເຈົ້າ,
ເພາະວ່າເຂົາເຈົ້າເຜົາບຸດຊາຍແລະບຸດສາວຂອງເຂົາເຈົ້າໃນໄຟຖວາຍແກ່ພຣະເຈົ້າທັງຫຼາຍຂອງ
ເຂົາເຈົ້າ.

໑໓

ທຸກຄຳທີ່ຂ້ອຍສັ່ງແກ່ເຈົ້າໃນມື້ນີ້, ເຈົ້າຈະຕ້ອງຮັກສາເພື່ອປະຕິບັດ,
ເຈົ້າຈະບໍ່ເພີ່ມຫຍັງເຂົ້າໃສ່ມັນ, ແລະເຈົ້າຈະບໍ່ເອົາຫຍັງອອກຈາກມັນ.

ຖ້າມີຜູ້ປະກາດພະຄຳ ຫຼື ຜູ້ຝັນຄວາມຝັນລຸກຂຶ້ນມາທ່າມກາງເຈົ້າ, ແລະໃຫ້ເຄື່ອງໝາຍ ຫຼື ສິ່ງມະຫັດແກ່ເຈົ້າ, ແລະເຄື່ອງໝາຍຫຼືສິ່ງມະຫັດສະຈັນທີ່ເຂົາເວົ້າກັບເຈົ້ານັ້ນເກີດຂຶ້ນ, ໂດຍເວົ້າວ່າ, ໃຫ້ພວກເຮົາໄປແລະປະກອບພິທີແກ່ພະເຈົ້າອື່ນທີ່ເຈົ້າບໍ່ຮູ້ຈັກ, ເຈົ້າຢ່າໄດ້ຟັງຄຳເວົ້າຂອງຜູ້ປະກາດພະຄຳນັ້ນ ຫຼື ຜູ້ຝັນຄວາມຝັນນັ້ນ, ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າກຳລັງທົດສອບພວກເຈົ້າ, ເພື່ອຮູ້ວ່າພວກເຈົ້າຮັກພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າດ້ວຍສຸດຫົວໃຈຂອງພວກເຈົ້າທັງໝົດ ແລະ ດ້ວຍສຸດຈິດວິນຍານຂອງພວກເຈົ້າທັງໝົດ.

ຈົ່ງຕິດຕາມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າ, ຈົ່ງຢ້ານກົວພຣະອົງ, ຈົ່ງຟັງສຽງຂອງພຣະອົງ, ແລະຈົ່ງຍຶດໝັ້ນໃນພຣະອົງ. ແລະຜູ້ເຜີຍພະຍາກອນນັ້ນ ຫຼື ຜູ້ຝັນນັ້ນ ຈະຕ້ອງຕາຍ,

ເພາະວ່າລາວໄດ້ເວົ້າເພື່ອຫຼອກລວງເຈົ້າໃຫ້ຫ່າງຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ ຜູ້ທີ່ໄດ້ນຳເຈົ້າອອກມາຈາກແຜ່ນດິນອີຢິບ, ຜູ້ທີ່ໄດ້ໂຖ່ເຈົ້າອອກຈາກຄວາມເປັນທາດ, ເພື່ອຂັບໄລ່ເຈົ້າອອກຈາກທາງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າໄດ້ສັ່ງໃຫ້ເຈົ້າຍ່າງໄປໃນນັ້ນ, ແລະເຈົ້າຈະຕ້ອງລົບລ້າງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍອອກຈາກພວກເຈົ້າ.

ຖ້າແຕ່ວ່າພິນ້ອງຂອງເຈົ້າຈາກພໍ່ຂອງເຈົ້າ ຫຼື ຈາກແມ່ຂອງເຈົ້າ, ຫຼື ລູກຊາຍຂອງເຈົ້າ, ຫຼື ລູກສາວ, ຫຼື ພັນລະຍາຂອງເຈົ້າທີ່ຢູ່ໃນອ້ອມກອດຂອງເຈົ້າ, ຫຼື ໝູ່ເພື່ອນທີ່ເທົ່າທຽມກັບຈິດວິນຍານຂອງເຈົ້າ ຊຸກຍູ້ເຈົ້າຢ່າງລັບງ ໂດຍເວົ້າວ່າ, ໃຫ້ພວກເຮົາໄປແລະປະກອບພິທີພະເຈົ້າອື່ນໆ, ຜູ້ທີ່ເຈົ້າແລະບັນພະບຸລຸດຂອງເຈົ້າບໍ່ເຄີຍຮູ້ຈັກ, ຈາກພະເຈົ້າຂອງປະຊາຊາດທີ່ຢູ່ອ້ອມຮອບເຈົ້າ, ທັງທີ່ຢູ່ໃກ້ເຈົ້າ ຫຼື ທີ່ຢູ່ໄກຈາກເຈົ້າ, ຕັ້ງແຕ່ສຸດປາຍແຜ່ນດິນໂລກຂ້າງໜຶ່ງຈົນເຖິງສຸດປາຍແຜ່ນດິນໂລກອີກຂ້າງໜຶ່ງ, ເຈົ້າຈະບໍ່ຍິນຍອມກັບລາວ ແລະ ເຈົ້າຈະບໍ່ຟັງລາວ ແລະ ຕາຂອງເຈົ້າຈະບໍ່ເມດຕາລາວ

ເຈົ້າຈະບໍ່ປາຖະໜາລາວ ຫຼື ເຈົ້າຈະບໍ່ປົກປັດລາວ ເຈົ້າຕ້ອງປະກາດກ່ຽວກັບລາວ,
ແລະມີຂອງເຈົ້າຈະຕ້ອງເປັນຄົນທຳອິດວາງເທິງລາວເພື່ອຂ້າລາວ,
ແລະມີຂອງປະຊາຊົນທັງໝົດຈະວາງທຸກສຸດທ້າຍ.
ແລະເຂົາເຈົ້າຈະຂວ້າງຫີນໃສ່ລາວຈົນຕາຍ,
ເພາະວ່າລາວພະຍາຍາມເຮັດໃຫ້ເຈົ້າຫ່າງອອກຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ,
ຜູ້ທີ່ໄດ້ນຳເຈົ້າອອກມາຈາກແຜ່ນດິນອີຢິບ, ຈາກເຮືອນຂອງຄວາມເປັນທາດ.
ແລະຊາວອິດສະລາເອນທັງໝົດທີ່ໄດ້ຍິນແລ້ວຈະຢ້ານກົວ
ແລະຈະບໍ່ກະທຳການຊົ່ວຮ້າຍນີ້ອີກຕໍ່ໄປໃນຫມູ່ພວກເຈົ້າ

ຖ້າແຕ່ເຈົ້າໄດ້ຍິນໃນໜຶ່ງຂອງເມືອງຂອງເຈົ້າ,
ທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າປະທານໃຫ້ແກ່ເຈົ້າເພື່ອອາໄສຢູ່ທີ່ນັ້ນ, ມີຄົນກ່າວວ່າ
ພວກຜູ້ຊາຍທີ່ຜິດກົດໝາຍໄດ້ອອກມາຈາກພວກທ່ານ,
ແລະພວກເຂົາໄດ້ຫັນຫຼົງຊາວເມືອງທັງໝົດທີ່ອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນຂອງພວກເຂົາ,
ໂດຍກ່າວວ່າ, ໃຫ້ພວກເຮົາໄປແລະປະກອບພະເຈົ້າອື່ນໆ, ເຊິ່ງພວກທ່ານບໍ່ເຄີຍຮູ້ຈັກ.
ແລະເຈົ້າຈະສອບສວນ ແລະຖາມ ແລະຄົ້ນຫາຢ່າງລະອຽດ, ແລະຈົ່ງເບິ່ງ,
ຄຳນັ້ນເປັນຄວາມຈິງຢ່າງຊັດເຈນ, ຄວາມໂຊກຊ້າມີໄດ້ເກີດຂຶ້ນໃນພວກເຈົ້າ
ເຈົ້າຈະທຳລາຍຜູ້ທີ່ອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນນັ້ນທັງໝົດດ້ວຍການຂ້າດ້ວຍຕາບ,
ເຈົ້າຈະອຸທິດມັນໃຫ້ເປັນສິ່ງຖືກສາບແຂ່ງ, ແລະທຸກສິ່ງທີ່ຢູ່ໃນນັ້ນ.
ແລະເຈົ້າຈະເກັບກຳຊັບສິນທີ່ລັກເອົາມາທັງໝົດຂອງມັນເຂົ້າໄປໃນທາງຜ່ານຂອງມັນ,
ແລະເຈົ້າຈະເຜົາເມືອງນັ້ນດ້ວຍໄຟ,
ແລະຊັບສິນທີ່ລັກເອົາມາທັງໝົດຂອງມັນດ້ວຍປະຊາຊົນທັງໝົດຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະ
ເຈົ້າຂອງເຈົ້າ, ແລະມັນຈະເປັນບ່ອນບໍ່ມີຄົນຢູ່ອາໄສຕະຫຼອດໄປ, ມັນຈະບໍ່ຖືກສ້າງຂຶ້ນໃໝ່ອີກ.
ແລະບໍ່ມີຫຍັງຈາກສິ່ງທີ່ອຸທິດຈະຕິດຢູ່ໃນມືຂອງເຈົ້າ,

ເພື່ອວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຫັນກັບຈາກຄວາມໂກດຮ້າຍຂອງພຣະອົງ,
ແລະຈະປະທານຄວາມເມດຕາແກ່ເຈົ້າ, ແລະຈະມີຄວາມເມດຕາຕໍ່ເຈົ້າ,
ແລະຈະເພີ່ມຈຳນວນເຈົ້າ, ດັ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ສາບານແກ່ບັນພະບຸລຸດຂອງເຈົ້າ,
ຖ້າເຈົ້າໄດ້ຍິນສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ,
ປົກປັກຮັກສາບັນຍັດຂອງພຣະອົງທັງໝົດທີ່ຂ້ານ້ອຍສົ່ງແກ່ເຈົ້າໃນມື້ນີ້,
ເພື່ອເຮັດສິ່ງທີ່ດີແລະສິ່ງທີ່ຊອບພຣະທັຍຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ.

໑໔

ທ່ານເປັນລູກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານ,
ທ່ານຈະບໍ່ໂກນຫົວລ້ານລະຫວ່າງຕາຂອງທ່ານເພື່ອຄົນຕາຍ.
ເພາະວ່າເຈົ້າເປັນປະຊາຊົນບໍລິສຸດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ,
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າໄດ້ເລືອກເຈົ້າໃຫ້ກາຍເປັນປະຊາຊົນກຳມະສິດພິເສດຂອງພຣະອົງຈາກທຸກຊາດທີ່ຢູ່ເທິງໜ້າແຜ່ນດິນໂລກ.
ທ່ານຈະບໍ່ກິນສິ່ງທີ່ໜ້າລັງກຽດໃດໆທັງໝົດ ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນສັດລ້ຽງທີ່ພວກເຈົ້າຈະກິນ:
ລູກງົວຈາກງົວ, ລູກແກະຈາກແກະ, ແລະລູກແບ້ຈາກແບ້. ກວາງ, ກະຊາງ, ພິກາກ, ໂອຣິກ, ແລະ ຍິຣາຟ. ທຸກສັດທີ່ແບ່ງກີບ ແລະ ມີເລັບແຍກເປັນສອງກີບ, ແລະ ເຄື່ອງເຄັ່ງໃນບັນດາສັດລ້ຽງ, ເຫຼົ່ານີ້ເຈົ້າຈະກິນໄດ້.
ແລະພວກເຈົ້າຈະບໍ່ກິນສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ຈາກພວກທີ່ເຄື່ອງຫຍ້າ ແລະຈາກພວກທີ່ແບ່ງກີບ ແລະມີຮອຍແຕກ: ອູດ, ສັດທີ່ມີຂົນຫຼາຍ, ແລະສັດຕົວນ້ອຍທີ່ຢູ່ຫີນ, ເພາະວ່າພວກມັນເຄື່ອງຫຍ້າ ແຕ່ບໍ່ແບ່ງກີບ, ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນບໍ່ສະອາດສຳລັບພວກເຈົ້າ. ແລະຫມູ, ເພາະວ່າມັນແບ່ງກີບ ແລະມີເລັບແຍກຂອງກີບ, ແຕ່ມັນບໍ່ເຄື່ອງ, ມັນຈິ່ງບໍ່ສະອາດສຳລັບເຈົ້າ. ເຈົ້າຈະບໍ່ກິນເນື້ອຂອງມັນ, ແລະເຈົ້າຈະບໍ່ສຳພັດຊາກຂອງມັນ.

ແລະເຫຼົ່ານີ້ທ່ານຈະກິນຈາກທຸກສິ່ງທີ່ຢູ່ໃນນ້ຳ, ທຸກສິ່ງທີ່ມີຄີບແລະເກັດຢູ່ໃນພວກມັນ,
ທ່ານຈະກິນ. ແລະທຸກສິ່ງທີ່ບໍ່ມີຄີບແລະເກັດ, ພວກເຈົ້າຈະບໍ່ກິນ,
ມັນເປັນສິ່ງບໍ່ສະອາດສຳລັບພວກເຈົ້າ. ເຈົ້າຈະກິນນົກທີ່ສະອາດທຸກຊະນິດ
ແລະທ່ານຈະບໍ່ກິນສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ຈາກພວກມັນ: ອິນຊີ, ກຣົບ, ແລະອອສເພຣ ແລະອີງຄ່າງ,
ແລະເຫຍັງ, ແລະສິ່ງທີ່ຄ້າຍຄືກັນ, ແລະນົກກະຈອກ, ນົກເຄົ້າ, ແລະນົກນາງນວນ,
ແລະນົກກະສາ, ນົກຫົງສ, ແລະນົກໄອບິສ, ແລະນົກກາງ່ອນ, ແລະນົກເຫຍັງ,
ແລະສິ່ງທີ່ຄ້າຍຄືກັນ, ແລະນົກຮູບ, ແລະນົກກາກາງຄືນ, ແລະນົກກະຈອກ, ນົກຊາຍຫາດ,
ສິ່ງທີ່ຄ້າຍຄືກັນ, ນົກນ້ຳສີມ່ວງ, ແລະຄ້າງຄາວ.
ສິ່ງເລືອຄານທັງໝົດຂອງນົກແມ່ນບໍ່ສະອາດສຳລັບເຈົ້າ, ເຈົ້າຈະບໍ່ກິນພວກມັນ.
ທ່ານທັງຫລາຍຈະກິນນົກສະອາດທຸກຊະນິດ. ທຸກຊາກສົບບໍ່ໃຫ້ກິນ,
ແຕ່ໃຫ້ແກ່ຄົນຕ່າງຕ້າວທີ່ຢູ່ໃນເມືອງຂອງເຈົ້າເພື່ອໃຫ້ເຂົາກິນ, ຫຼືຂາຍໃຫ້ຄົນຕ່າງປະເທດ,
ເພາະວ່າເຈົ້າເປັນປະຊາຊົນບໍລິສຸດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ.
ຫ້າມຕົ້ມລູກແກະໃນນົມແມ່ຂອງມັນ.

ເຈົ້າຈະເກັບທຶດທັງໝົດຂອງຜົນຜະລິດຈາກເມັດພືດຂອງເຈົ້າ,
ຄືຜົນຜະລິດຈາກທົ່ງນາຂອງເຈົ້າ ປີແລ້ວປີເລົ່າ.
ແລະເຈົ້າຈະກິນມັນໃນສະຖານທີ່ທີ່ພຣະເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຈະເລືອກໃຫ້ຊື່ຂອງພຣະອົງຖືກ
ກເອີ້ນທີ່ນັ້ນ, ເຈົ້າຈະນຳມາທຶດສະວັນຂອງເຂົ້າຂອງເຈົ້າ, ແລະເຫຼົ້າອະງຸ່ນຂອງເຈົ້າ,
ແລະນ້ຳມັນຂອງເຈົ້າ, ລູກທຳອິດຂອງງົວຂອງເຈົ້າ, ແລະແກະຂອງເຈົ້າ,
ເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະຮຽນຮູ້ຢ້ານກົວພຣະເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຕະຫຼອດທຸກມື້.
ຖ້າແຕ່ທາງໄກຈາກເຈົ້າ ແລະເຈົ້າບໍ່ສາມາດຖວາຍພວກມັນຂຶ້ນໄດ້
ເພາະວ່າສະຖານທີ່ທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຈະເລືອກໃຫ້ຊື່ຂອງພຣະອົງຖືກເອີ້ນ
ທີ່ນັ້ນແມ່ນຢູ່ໄກຈາກເຈົ້າ, ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຈະອວຍພອນເຈົ້າ,

ແລະເຈົ້າຈະຂາຍພວກມັນເປັນເງິນ, ແລະເຈົ້າຈະຖືເງິນໄວ້ໃນມືຂອງເຈົ້າ,
ແລະເຈົ້າຈະໄປຫາສະຖານທີ່ທີ່ພຣະເຈົ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງເຈົ້າຈະເລືອກ.
ແລະເຈົ້າຈະໃຊ້ເງິນຊື້ທຸກສິ່ງທີ່ຈິດວິນຍານຂອງເຈົ້າປາຖະໜາ, ບໍ່ວ່າຈະເປັນງົວ ຫຼື ແກະ, ຫຼື
ເຫຼົ້າອະງຸ່ນ ຫຼື ເຫຼົ້າແຮງ, ຫຼື ສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ຈິດວິນຍານຂອງເຈົ້າປາຖະໜາ,
ແລະເຈົ້າຈະກິນທີ່ນັ້ນຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ,
ແລະເຈົ້າກັບຄືວຣືອນຂອງເຈົ້າຈະຊື່ນຊົມຍິນດີ. ແລະຄົນເລວີທີ່ຢູ່ໃນເມືອງຕ່າງໆຂອງເຈົ້າ,
ເພາະວ່າລາວບໍ່ມີສ່ວນແບ່ງຫຼືມໍລະດົກກັບເຈົ້າ.

ຫຼັງຈາກສາມປີ, ເຈົ້າຈະນຳທຸກສ່ວນທີສິບຂອງຜົນຜະລິດຂອງເຈົ້າອອກມາ,
ແລະໃນປີນັ້ນເຈົ້າຈະວາງມັນໄວ້ໃນເມືອງຕ່າງໆຂອງເຈົ້າ. ແລະຄົນເລວີຈະມາ
ເພາະວ່າລາວບໍ່ມີສ່ວນຫຼືສະຫຼາກກັບເຈົ້າ, ແລະຄົນຕ່າງດ້າວ ແລະເດັກກຳພ້າ
ແລະແມ່ຫມ້າຍທີ່ຢູ່ໃນເມືອງຂອງເຈົ້າ, ແລະເຂົາເຈົ້າຈະກິນແລະອີ່ມ,
ເພື່ອວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຈະອວຍພອນເຈົ້າໃນວຽກງານທັງໝົດທີ່ເຈົ້າເຮັດ.

໑໕

ທຸກໆ ເຈັດ ປີ ເຈົ້າຈະຕ້ອງເຮັດການປ່ອຍໜີ້. ແລະດັ່ງນັ້ນ ມີແມ່ນຄຳສັ່ງຂອງການປ່ອຍໜີ້:
ເຈົ້າຈະປ່ອຍທຸກໜີ້ສິນຂອງຄົນທີ່ເພື່ອນບ້ານຄວນແກ່ເຈົ້າ,
ແລະເຈົ້າຈະບໍ່ຮຽກຮ້ອງຈາກພັນນອງຂອງເຈົ້າ,
ເພາະວ່າການປ່ອຍໜີ້ໄດ້ຖືກປະກາດໃຫ້ແກ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ.
ຄົນຕ່າງດ້າວເຈົ້າຈະຮຽກຮ້ອງໄດ້ຫຼາຍເທົ່າທີ່ລາວເປັນໜີ້ເຈົ້າ, ແຕ່ພັນນອງຂອງເຈົ້າ
ເຈົ້າຈະຕ້ອງປ່ອຍໜີ້ໃຫ້. ເພາະວ່າຈະບໍ່ມີຄົນຂາດແຄນໃນພວກເຈົ້າ,
ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຈະອວຍພອນໃຫ້ເຈົ້າຢ່າງແທ້ຈິງໃນແຜ່ນດິນທີ່ພ

ຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າປະທານໃຫ້ເຈົ້າເປັນມໍລະດົກເພື່ອໃຫ້ເຈົ້າຮັບມັນເປັນກຳມະສິ
ດ.

ຖ້າເຈົ້າຟັງສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຢ່າງແທ້ຈິງ
ເພື່ອປົກປັກຮັກສາແລະປະຕິບັດຕາມບັນດາຂໍ້ບັງຄັບທັງໝົດເຫຼົ່ານີ້ທີ່ຂ້ານ້ອຍສັ່ງແກ່ເຈົ້າໃນ
ມື້ນີ້,
ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເທພເຈົ້າຂອງເຈົ້າອວຍພອນເຈົ້າຕາມທີ່ພຣະອົງໄດ້ຕຣັສກັບເຈົ້າ,
ແລະເຈົ້າຈະໃຫ້ປະຊາຊາດຫຼາຍກູ້ຢືມ, ແຕ່ເຈົ້າຈະບໍ່ກູ້ຢືມ,
ແລະເຈົ້າຈະປົກຄອງປະຊາຊາດຫຼາຍ, ແຕ່ເຂົາເຈົ້າຈະບໍ່ປົກຄອງເຈົ້າ.

ຖ້າມີຄົນຂາດແຄນຈາກພິນ້ອງຂອງເຈົ້າຢູ່ໃນເມືອງໃດໜຶ່ງຂອງເຈົ້າໃນແຜ່ນດິນທີ່ພຣະຜູ້ເປັນ
ເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າປະທານໃຫ້ເຈົ້າ, ເຈົ້າຈະບໍ່ແຂງຫົວໃຈຂອງເຈົ້າ
ແລະຈະບໍ່ປິດມືຂອງເຈົ້າຕໍ່ກັບພິນ້ອງຂອງເຈົ້າຜູ້ທີ່ຂາດແຄນນັ້ນ.
ເຈົ້າຈະເປີດມືຂອງເຈົ້າໃຫ້ລາວ, ແລະເຈົ້າຈະໃຫ້ລາວກູ້ຢືມເທົ່າທີ່ລາວຕ້ອງການ,
ຕາມທີ່ລາວຂາດແຄນ. ຈົ່ງເອົາໃຈໃສ່ຕົວເຈົ້າເອງ,
ຢ່າໃຫ້ມີຄຳເວົ້າທີ່ເຊື່ອງໄວ້ໃນຫົວໃຈຂອງເຈົ້າເປັນການລະເມີດ, ໂດຍເວົ້າວ່າ ປີທີເຈັດ,
ປີແຫ່ງການປ່ອຍໜີ້, ໃກ້ເຂົ້າມາແລ້ວ,
ແລະຕາຂອງເຈົ້າກໍຊົ່ວຮ້າຍຕໍ່ພິນ້ອງຂອງເຈົ້າທີ່ຂາດແຄນ, ແລະເຈົ້າບໍ່ໃຫ້ແກ່ລາວ,
ແລະລາວຈະຮ້ອງຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່ຽວກັບເຈົ້າ, ແລະມັນຈະເປັນບາບໃຫຍ່ໃນຕົວເຈົ້າ.
ທ່ານຈົ່ງໃຫ້ແກ່ລາວ, ແລະ ໃຫ້ລາວກູ້ຢືມເທົ່າທີ່ລາວຕ້ອງການ, ຕາມທີ່ລາວຂາດແຄນ, ແລະ
ຢ່າໃຫ້ທ່ານເສົ້າໃຈໃນການໃຫ້ແກ່ລາວ, ເພາະວ່າຍ້ອນຄຳນີ້
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານຈະອວຍພອນທ່ານໃນວຽກງານທັງໝົດ ແລະ
ໃນທຸກສິ່ງທີ່ທ່ານວາງມືເຮັດ. ເພາະວ່າຄົນຂາດແຄນຈະບໍ່ລົ້ມເຫລວຈາກແຜ່ນດິນຂອງເຈົ້າ,

ຍ້ອນເຫດນີ້ຂ້ານ້ອຍຈຶ່ງສັ່ງເຈົ້າໃຫ້ເຮັດຕາມຄໍານີ້ວ່າ:

ເຈົ້າຈຶ່ງເປີດມືຂອງເຈົ້າແກ່ພັນນອງຂອງເຈົ້າ, ແກ່ຄົນທຸກຍາກ ແລະ
ແກ່ຄົນທີ່ຂາດແຄນທີ່ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນຂອງເຈົ້າ.

ຖ້າອ້າຍນ້ອງຮັບຮົວຂອງເຈົ້າ ຫຼື ຍິງຮັບຮົວຖືກຂາຍໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ, ລາວຈະຮັບໃຊ້ເຈົ້າຫົກປີ,
ແລະໃນປີທີ່ເຈັດເຈົ້າຈະປ່ອຍລາວໃຫ້ເປັນອິດສະຫຼະຈາກເຈົ້າ.

ເມື່ອເຈົ້າສົ່ງລາວອອກໄປໂດຍເສລີຈາກເຈົ້າແລ້ວ, ເຈົ້າຈະບໍ່ສົ່ງລາວອອກໄປດ້ວຍມືເປົ່າ.
ເຈົ້າຈະສະໜອງໃຫ້ລາວຈາກເກາະຂອງເຈົ້າ, ຈາກເຂົ້າຂອງເຈົ້າ,
ແລະຈາກເຫຼົ້າອະງຸ່ນຂອງເຈົ້າ, ດັ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າໄດ້ອວຍພອນເຈົ້າ,
ເຈົ້າຈະໃຫ້ແກ່ລາວ.

ແລະເຈົ້າຈະຈຶ່ງຈຳວ່າເຈົ້າເປັນຂ້າທາດຢູ່ໃນແຜ່ນດິນອີຢິບ,
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າໄດ້ໄຖ່ເຈົ້າຈາກທີ່ນັ້ນ,
ເພາະສະນັ້ນຂ້ານ້ອຍຈຶ່ງສັ່ງເຈົ້າໃຫ້ເຮັດຕາມຄໍານີ້. ແຕ່ຖ້າເຂົາເວົ້າກັບເຈົ້າວ່າ,
ຂ້ອຍຈະບໍ່ອອກໄປຈາກເຈົ້າ, ເພາະວ່າຂ້ອຍຮັກເຈົ້າແລະເຮືອນຂອງເຈົ້າ,
ເພາະວ່າມັນດີສໍາລັບຂ້ອຍຢູ່ກັບເຈົ້າ. ແລະເຈົ້າຈະເອົາເຄື່ອງມືເຈາະ,
ແລະເຈົ້າຈະເຈາະຫູຂອງລາວໄປທີ່ປະຕູ, ແລະລາວຈະເປັນຄົນໃຊ້ຂອງເຈົ້າຕະຫຼອດໄປ,
ແລະເຈົ້າຈະເຮັດກັບຄືນໃຊ້ຍິງຂອງເຈົ້າເຊັ່ນດຽວກັນ.

ມັນຈະບໍ່ຫຍຸ້ງຍາກຕໍ່ເຈົ້າເມື່ອສົ່ງພວກເຂົາອອກໄປເປັນອິດສະຫຼະຈາກເຈົ້າ,
ເພາະວ່າພວກເຂົາໄດ້ຮັບໃຊ້ເຈົ້າຫົກປີດ້ວຍຄ່າຈ້າງສອງເທົ່າຂອງຄົນຮັບຈ້າງ,
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຈະອວຍພອນເຈົ້າໃນທຸກສິ່ງທີ່ເຈົ້າເຮັດ.

ລູກຫົວປີທຸກໂຕທີ່ເກີດໃນຝູງງົວຂອງເຈົ້າ ແລະ ໃນຝູງເກາະຂອງເຈົ້າ ທີ່ເປັນຕົວຜູ້

ເຈົ້າຈະຕ້ອງອຸທິດໃຫ້ແກ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ,
ເຈົ້າຈະບໍ່ເຮັດວຽກດ້ວຍລູກງົວຫົວປີຂອງເຈົ້າ, ແລະ ເຈົ້າຈະບໍ່ຕັດຂົນແກະຫົວປີຂອງເຈົ້າ.
ຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເຈົ້າຈະກິນມັນປີຕໍ່ປີ
ໃນບ່ອນທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຈະເລືອກ, ເຈົ້າແລະຄົວເຮືອນຂອງເຈົ້າ.
ຖ້າແຕ່ວ່າມີຕຳໜິໃນມັນ, ຂາພິການຫຼືຕາບອດ, ຕຳໜິທີ່ຊົ່ວຮ້າຍ,
ເຈົ້າຈະບໍ່ເສຍສະຫຼະມັນແກ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ.

ໃນເມືອງຂອງເຈົ້າ ເຈົ້າຈະກິນມັນ, ຄົນບໍ່ສະອາດແລະຄົນສະອາດກໍ່ຈະກິນໄດ້ເຊັ່ນດຽວກັນ,
ຄືກັບກິນເນື້ອກວາງຫຼືເນື້ອກະຕ່າຍ. ແຕ່ເລືອດບໍ່ໃຫ້ກິນ,
ໃຫ້ເທມັນລົງເທິງແຜ່ນດິນເໝືອນນ້ຳ.

໑໖

ຈົ່ງປົກປ້ອງເດືອນແຫ່ງການເລີ່ມຕົ້ນ,
ແລະເຈົ້າຈະຈັດງານປັດສະຄາຖວາຍແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ,
ເພາະວ່າໃນເດືອນແຫ່ງການເລີ່ມຕົ້ນນັ້ນເຈົ້າໄດ້ອອກຈາກປະເທດອີຢິບໃນຕອນກາງຄືນ.
ແລະເຈົ້າຈະເສຍສະຫລະເທດສະການປັດສະຄາແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າດ້ວຍແ
ກະແລະງົວໃນສະຖານທີ່ທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຈະທຽງເລືອກໃຫ້ພຣະນາມຂອ
ງພຣະອົງຖືກເອີ້ນຢູ່ທີ່ນັ້ນ. ບໍ່ໃຫ້ເຈົ້າກິນເຂົ້າທີ່ມີເຊື້ອກັບມັນ,
ເຈັດມື້ເຈົ້າຈະກິນເຂົ້າຈີ່ບໍ່ມີເຊື້ອກັບມັນ, ເຂົ້າຈີ່ແຫ່ງຄວາມທຸກທໍລະມານ,
ເພາະວ່າເຈົ້າອອກມາຈາກອີຢິບດ້ວຍຄວາມກະຕືລືລົ້ນ,
ເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະຈໍາມື້ແຫ່ງການອອກເດີນທາງຂອງເຈົ້າຈາກແຜ່ນດິນອີຢິບຕະຫຼອດທຸກມື້ແ
ຫ່ງຊີວິດຂອງເຈົ້າ. ເຊື້ອຈະບໍ່ຖືກເຫັນແກ່ເຈົ້າໃນທົ່ວທຸກຂອບເຂດຂອງເຈົ້າເປັນເວລາເຈັດມື້,

ແລະເມື່ອທີ່ເຈົ້າເສຍສະຫລະໃນຕອນແລງຂອງມື້ທຳອິດຈະບໍ່ຄ້າງຄືນຈົນເຖິງຕອນເຊົ້າ.
ເຈົ້າຈະບໍ່ສາມາດເສຍສະຫລະພາສະຄາໄດ້ໃນເມືອງໃດໆຂອງເຈົ້າທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າ
ຂອງເຈົ້າປະທານໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ
ແຕ່ເຂົ້າໄປໃນສະຖານທີ່ທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຈະເລືອກ,
ເພື່ອໃຫ້ນາມຂອງພຣະອົງຖືກເອີ້ນທີ່ນັ້ນ,
ເຈົ້າຈະເສຍສະຫລະປັດສະຄາໃນຕອນແລງເວລາຕາເວັນຕົກ, ໃນເວລາທີ່ເຈົ້າອອກຈາກອຶບ.
ແລະເຈົ້າຈະຕົ້ມ ແລະປັ້ງ ແລະກິນ
ໃນສະຖານທີ່ທີ່ພຣະເຈົ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງເຈົ້າຈະເລືອກມັນ,
ແລະເຈົ້າຈະກັບຄືນໃນຕອນເຊົ້າ ແລະເຈົ້າຈະມາເຖິງເຮືອນຂອງເຈົ້າ.
ຫົກມື້ເຈົ້າຈະກິນເຂົ້າບໍ່ມີເຊື້ອ,
ແລະໃນມື້ທີ່ເຈັດເປັນການປະຊຸມປິດງານບຸນຖວາຍແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ,
ເຈົ້າຈະບໍ່ເຮັດວຽກງານໃດໆໃນມື້ນັ້ນ, ຍົກເວັ້ນສິ່ງທີ່ຈະຖືກເຮັດສຳລັບຈິດວິນຍານ.

ເຈົ້າຈະນັບເຈັດອາທິດສຳລັບຕົວເຈົ້າເອງ, ເລີ່ມແຕ່ເວລາທີ່ເຈົ້າເອົາຂຽວໃສ່ພືດທີ່ຈະເກັບກ່ຽວ,
ເຈົ້າຈະເລີ່ມນັບເຈັດອາທິດ.
ແລະເຈົ້າຈະຈັດງານບຸນອາທິດໃຫ້ແກ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ,
ຕາມກຳລັງຄວາມສາມາດຂອງເຈົ້າ, ເທົ່າທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຈະປະທານໃຫ້.

ແລະເຈົ້າຈະຊົມຊືມຍົນດີຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ, ເຈົ້າແລະລູກຊາຍຂອງເຈົ້າ,
ແລະລູກສາວຂອງເຈົ້າ, ຄົນໃຊ້ຂອງເຈົ້າ, ແລະຄົນໃຊ້ຍິງຂອງເຈົ້າ, ແລະຄົນເລວີ,
ແລະຄົນຕ່າງດ້າວ, ແລະເດັກກຳພ້າ, ແລະແມ່ຫມ້າຍທີ່ຢູ່ໃນທ່ານທັງຫຼາຍ,
ໃນສະຖານທີ່ທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຈະເລືອກເພື່ອໃຫ້ນາມຂອງພຣະອົງຖືກເອີ້ນ
ທີ່ນັ້ນ.

ແລະເຈົ້າຈະຈຳວ່າເຈົ້າເຄີຍເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ໃນແຜ່ນດິນອີຢິບ,
ແລະເຈົ້າຈະຮັກສາແລະປະຕິບັດຕາມພຣະບັນຍັດເຫຼົ່ານີ້.
ເຈົ້າຈະຈັດງານບຸນເດັ່ນທີ່ພັກອາໄສເປັນເວລາເຈັດມື້
ໃນເວລາທີ່ເຈົ້າເກັບກ່ຽວຈາກລານນວດຂ້າວຂອງເຈົ້າ ແລະຈາກບ່ອນທີ່ບອະງຸ່ນຂອງເຈົ້າ.
ແລະເຈົ້າຈະຊື່ນຊົມຍິນດີໃນງານບຸນຂອງເຈົ້າ, ເຈົ້າແລະລູກຊາຍຂອງເຈົ້າ,
ແລະລູກສາວຂອງເຈົ້າ, ຄົນໃຊ້ຂອງເຈົ້າ, ແລະຄົນໃຊ້ຍິງຂອງເຈົ້າ, ແລະຄົນເລວີ,
ແລະຄົນຕ່າງດ້າວ, ແລະເດັກກຳພ້າ, ແລະແມ່ຫມ້າຍທີ່ຢູ່ໃນເມືອງຕ່າງໆຂອງເຈົ້າ.
ເຈັດວັນເຈົ້າຈະຈັດງານເລີ່ມຖວາຍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າໃນສະຖານທີ່ທີ່ພຣະຜູ້
ປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຈະເລືອກໄວ້,
ແລະຖ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າອວຍພອນເຈົ້າໃນຜົນຜະລິດທັງໝົດຂອງເຈົ້າ
ແລະໃນວຽກງານທຸກຢ່າງຂອງມືເຈົ້າ, ເຈົ້າກໍຈະຊື່ນຊົມຍິນດີ.

ສາມເທື່ອຕໍ່ປີ,
ຜູ້ຊາຍທຸກຄົນຂອງເຈົ້າຈະຕ້ອງປາກົດຕົວຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ
ໃນສະຖານທີ່ທີ່ພຣະອົງຈະທຣຽເລືອກ, ຄືໃນງານບຸນເຂົ້າຈີ່ບໍ່ມີເຊື້ອ, ແລະໃນງານບຸນອາທິດ,
ແລະໃນງານບຸນເດັ່ນ. ເຈົ້າຈະບໍ່ປາກົດຕົວຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າດ້ວຍມືເປົ່າ.
ແຕ່ລະຄົນຕາມກຳລັງຂອງມືຂອງພວກເຈົ້າ,
ຕາມການອວຍພອນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າທີ່ພຣະອົງໄດ້ປະທານແກ່ເຈົ້າ.

ເຈົ້າຈະຕັ້ງຜູ້ພິພາກສາ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ໄວ້ສຳລັບຕົວເຈົ້າເອງໃນບັນດາເມືອງຂອງເຈົ້າ
ເຊິ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າປະທານໃຫ້ເຈົ້າຕາມເຜົ່າຕ່າງໆ, ແລະ
ພວກເຂົາຈະພິພາກສາປະຊາຊົນດ້ວຍການພິພາກສາທີ່ຍຸດຕິທຳ.
ເຂົາເຈົ້າບໍ່ຫັນເຫການພິພາກສາ, ແລະເຂົາເຈົ້າຈະບໍ່ຮັບຂອງຂວັນ,

ເພາະວ່າຂອງຂວັນເຮັດໃຫ້ຕາຂອງຄົນສະຫຼາດຕາບອດ,
ແລະເອົາຄໍາເວົ້າຂອງຄົນຊອບທຳອອກໄປ. ຈົ່ງຕິດຕາມຄວາມຍຸຕິທຳຢ່າງຍຸຕິທຳ
ເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະມີຊີວິດຢູ່ ແລະ
ເຂົ້າໄປຮັບມໍລະດົກແຜ່ນດິນທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າປະທານໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ.

ເຈົ້າຈະບໍ່ປຸກປ່າສັກສິດໄວ້ສໍາລັບຕົວເຈົ້າເອງ,
ບໍ່ວ່າຕົ້ນໄມ້ໃດໆຢູ່ຂ້າງແທ່ນບູຊາຂອງພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ,
ເຈົ້າຈະບໍ່ເຮັດມັນໄວ້ສໍາລັບຕົວເຈົ້າເອງ. ເຈົ້າຢ່າຕັ້ງເສົາຫິນໄວ້ສໍາລັບຕົວເຈົ້າເອງ,
ເຊິ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າທຣຽກຽດຊັງ.

໑໗

ເຈົ້າຢ່າເສຍສະຫລະລູກງົວຫຼືແກະທີ່ມີຕຳໜີ
ຫຼືຂໍ້ບົກພ່ອງໃດໆຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ
ເພາະວ່າສິ່ງນັ້ນເປັນສິ່ງທີ່ໜ້າລັງກຽດຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ.

ຖ້າແຕ່ຖືກພົບໃນໜຶ່ງຂອງເມືອງຂອງເຈົ້າ
ທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າປະທານໃຫ້ເຈົ້າ,
ຜູ້ຊາຍຫຼືຜູ້ຍິງຜູ້ທີ່ຈະເຮັດຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ,
ເພື່ອລະເມີດພັນທະສັນຍາຂອງພຣະອົງ, ແລະເມື່ອມາແລ້ວ
ເຂົາເຈົ້າອາດຈະປະຕິບັດພະເຈົ້າອື່ນໆ ແລະນະມັດສະການພວກມັນ, ດວງອາທິດ,
ຫຼືດວງຈັນ, ຫຼືທຸກສິ່ງທີ່ມາຈາກໂລກແຫ່ງສະຫວັນ, ທີ່ບໍ່ໄດ້ສົ່ງເຈົ້າ
ແລະເມື່ອມີການລາຍງານມາຫາທ່ານ ແລະທ່ານໄດ້ສອບສວນຢ່າງລະມັດລະວັງຫຼາຍ,

ແລະຈົ່ງເບິ່ງ, ເລື່ອງນີ້ເປັນຄວາມຈິງແທ້, ສິ່ງໜ້າກຽດຊັງນີ້ໄດ້ເກີດຂຶ້ນໃນອິດສະຣາເອນ
ແລະເຈົ້າຈະນຳຜູ້ຊາຍນັ້ນ ຫຼື ຜູ້ຍິງນັ້ນອອກມາ, ແລະເຈົ້າຈະຂວ້າງຫີນໃສ່ພວກເຂົາ,
ແລະພວກເຂົາຈະຕາຍ. ໂດຍອີງໃສ່ພະຍານສອງຄົນ ຫຼື ສາມຄົນ, ຜູ້ທີ່ຖືກລົງໂທດຈະຕາຍ;
ແຕ່ຜູ້ນັ້ນຈະບໍ່ຖືກລົງໂທດຕາຍໂດຍອີງໃສ່ພະຍານພຽງຄົນດຽວ.
ແລະມີຂອງພະຍານຈະເປັນຄົນທຳອິດວາງເທິງລາວເພື່ອປະທານຊີວິດລາວ,
ແລະມີຂອງປະຊາຊົນເປັນຄົນສຸດທ້າຍ,
ແລະເຈົ້າຈະຂັບໄລ່ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍອອກຈາກທ່າມກາງພວກເຈົ້າ.

ຖ້າແຕ່ມັນເປັນໄປບໍ່ໄດ້ສຳລັບເຈົ້າທີ່ຈະຕັດສິນຄຳໃນການພິພາກສາລະຫວ່າງເລືອດກັບເລືອດ,
ແລະລະຫວ່າງການພິພາກສາກັບການພິພາກສາ,
ແລະລະຫວ່າງການສຳຜັດກັບການສຳຜັດ, ແລະລະຫວ່າງການໂຕ້ຖຽງກັບການໂຕ້ຖຽງ,
ເປັນຄຳເວົ້າແຫ່ງການພິພາກສາໃນເມືອງຕ່າງໆຂອງພວກເຈົ້າ,
ແລ້ວເຈົ້າຈະລຸກຂຶ້ນແລະຂຶ້ນໄປສູ່ສະຖານທີ່ທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຈະເລືອກໄວ້ທີ່
ນັ້ນ. ແລະເຈົ້າຈະໄປຫາພວກປະໂລຫິດເລວີ
ແລະໄປຫາຜູ້ພິພາກສາຜູ້ທີ່ຈະມີຢູ່ໃນມື້ເຫຼົ່ານັ້ນ, ແລະໄດ້ຊອກຫາແລ້ວ
ພວກເຂົາຈະປະກາດການພິພາກສາໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ.
ແລະເຈົ້າຈະເຮັດຕາມເລື່ອງທີ່ເຂົາເຈົ້າລາຍງານແກ່ເຈົ້າຈາກສະຖານທີ່ທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຈະເລືອກ, ແລະເຈົ້າຈະປະຕິບັດຕາມທຸກສິ່ງທີ່ຖືກກຳນົດໄວ້ແກ່ເຈົ້າ.
ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ຕາມການຕັດສິນທີ່ເຂົາເຈົ້າຈະເວົ້າກັບເຈົ້າ, ເຈົ້າຈະຕ້ອງເຮັດ,
ເຈົ້າຈະບໍ່ຫັນເບນໄປຈາກຄຳເວົ້າທີ່ເຂົາເຈົ້າປະກາດແກ່ເຈົ້າ, ບໍ່ວ່າຂວາຫຼືຊ້າຍ.

ແລະຊາຍຄົນໃດທີ່ຖ້າເຮັດດ້ວຍຄວາມຈອງຫອງ
ເພື່ອບໍ່ເຊື່ອຟັງປະໂລຫິດທີ່ຢືນຢູ່ປະຕິບັດໃນພຣະນາມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ

າ ຫຼືຜູ້ພິພາກສາທີ່ຈະເປັນໃນມື້ເຫຼົ່ານັ້ນ, ຊາຍຄົນນັ້ນຈະຕາຍ,
ແລະເຈົ້າຈະເອົາຄວາມຊົ່ວອອກຈາກອິດສະຣາເອນ.

ແລະປະຊາຊົນທັງໝົດທີ່ໄດ້ຍິນແລ້ວຈະຢ້ານກົວ ແລະຈະບໍ່ກະທຳການລະເມີດອີກຕໍ່ໄປ

ຖ້າເຈົ້າເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າປະທານໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ,
ແລະເຈົ້າຮັບມໍລະດົກມັນ, ແລະເຈົ້າອາໄສຢູ່ໃນນັ້ນ, ແລະເຈົ້າເວົ້າວ່າ,
ຂ້ານ້ອຍຈະຕັ້ງຜູ້ປົກຄອງເໝືອຂ້ານ້ອຍເອງ, ດັ່ງທີ່ປະຊາຊາດອື່ນໆທີ່ຢູ່ອ້ອມຮອບຂ້ານ້ອຍ,
ທ່ານຈະຕ້ອງແຕ່ງຕັ້ງຜູ້ປົກຄອງເທິງຕົວທ່ານເອງ,
ຜູ້ທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານຈະເລືອກລາວຈາກພີ່ນ້ອງຂອງທ່ານ,
ທ່ານຈະແຕ່ງຕັ້ງຜູ້ປົກຄອງເທິງຕົວທ່ານເອງ,
ທ່ານຈະບໍ່ສາມາດແຕ່ງຕັ້ງຄົນຕ່າງດ້າວເທິງຕົວທ່ານເອງ,
ເພາະວ່າລາວບໍ່ແມ່ນພີ່ນ້ອງຂອງທ່ານ. ເພາະວ່າເຂົາຈະບໍ່ເພີ່ມມ້າໃຫ້ຕົນເອງ,
ແລະເຂົາຈະບໍ່ນຳປະຊາຊົນກັບຄືນໄປອີຢິບ, ເພື່ອວ່າເຂົາຈະບໍ່ເພີ່ມມ້າໃຫ້ຕົນເອງ,
ແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວວ່າ, ພວກເຈົ້າຈະບໍ່ກັບຄືນໄປທາງນັ້ນອີກ.
ແລະລາວຈະບໍ່ເອົາພັນລະຍາຫຼາຍຄົນໃຫ້ຕົນເອງ, ເພື່ອວ່າຫົວໃຈຂອງລາວຈະບໍ່ຖືກຫັນໄປ,
ແລະລາວຈະບໍ່ເພີ່ມເງິນແລະຄຳໃຫ້ຕົນເອງຫຼາຍເກີນໄປ.

ແລະເມື່ອລາວນັ່ງຢູ່ເທິງບັນລັງຂອງລາວ,
ລາວຈະຂຽນພຣະທຳມະບັນຍັດນີ້ໃສ່ປຶ້ມສຳລັບຕົນເອງຈາກພວກປະໂລຫິດເລວີ,
ແລະມັນຈະຢູ່ກັບລາວ, ແລະລາວຈະອ່ານມັນທຸກມື້ໃນຊີວິດຂອງລາວ,
ເພື່ອວ່າລາວຈະໄດ້ຮຽນຮູ້ທີ່ຈະຢ້ານກົວພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ,
ແລະປະຕິບັດຕາມບັນຍັດທັງໝົດເຫຼົ່ານີ້, ແລະປະຕິບັດຕາມກົດລະບຽບເຫຼົ່ານີ້.
ເພື່ອວ່າຫົວໃຈຂອງລາວຈະບໍ່ຖືກຍົກຂຶ້ນຈາກພີ່ນ້ອງຂອງລາວ,

ເພື່ອວ່າລາວຈະບໍ່ລະເມີດບັນຍັດໄປທາງຂວາຫຼືຊ້າຍ,
ເພື່ອວ່າລາວແລະລູກຊາຍຂອງລາວຈະຍຶດອາຍຸໃນການປົກຄອງຂອງລາວທ່າມກາງລູກຫຼານ
ອິດສະຣາເອນ.

໑໘

ບໍ່ຈະມີສ່ວນແບ່ງ ຫຼື ສ່ວນມໍລະດົກໃຫ້ແກ່ພວກປະໂລຫິດເລວີ, ທັງເຜົ່າເລວີ,
ກັບອິດສະລາເອນ; ເຄື່ອງບູຊາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເປັນສ່ວນມໍລະດົກຂອງພວກເຂົາ,
ພວກເຂົາຈະກິນມັນ. ສ່ວນແບ່ງຈະບໍ່ມີໃຫ້ພວກເຂົາໃນບັນດາພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຂົາ,
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເອງແມ່ນສ່ວນແບ່ງຂອງລາວ, ດັ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ກ່າວກັບລາວ.
ແລະນີ້ແມ່ນການຕັດສິນຂອງພວກປະໂລຫິດກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ໄດ້ຮັບຈາກປະຊາຊົນ,
ຈາກພວກຜູ້ທີ່ຖວາຍເຄື່ອງບູຊາ, ບໍ່ວ່າຈະເປັນລູກງົວຫຼືແກະ, ເຈົ້າຈະໃຫ້ແຂນແກ່ປະໂລຫິດ,
ແລະແກ້ມ, ແລະກະເພາະ. ແລະເຈົ້າຈະໃຫ້ຜົນທຳອິດຂອງເມັດພືດ, ເຫຼົ້າອະງຸ່ນ,
ນ້ຳມັນຂອງເຈົ້າ, ແລະຂົນທຳອິດຂອງແກະຂອງເຈົ້າແກ່ລາວ.
ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເລືອກລາວຈາກທຸກເຜົ່າຂອງເຈົ້າ
ເພື່ອຢືນຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າ
ປະຕິບັດພິທີແລະອວຍພອນໃນພຣະນາມຂອງພຣະອົງ
ທັງພຣະອົງເອງແລະລູກຊາຍຂອງພຣະອົງໃນບັນດາລູກຫຼານອິດສະຣາເອນ

ຖ້າຄົນເລວີມາເຖິງຈາກໜຶ່ງໃນບັນດາເມືອງຂອງລູກຊາຍອິດສະລາເອນທັງໝົດ,
ບ່ອນທີ່ຕົນເອງອາໄສຢູ່, ຕາມທີ່ຈິດວິນຍານຂອງລາວປາຖະໜາ,
ໄປສູ່ສະຖານທີ່ທີ່ລາວຈະເລືອກ
ມັນຈະປະຕິບັດພາລະກິດໃນພຣະນາມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງລາວ,

ເຊັ່ນດຽວກັນກັບພິນ້ອງທັງໝົດຂອງລາວຄືຊາວເລວີທີ່ຢູ່ທີ່ນັ້ນຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ. ເຂົາຈະກິນສ່ວນແບ່ງທີ່ຖືກແບ່ງໄວ້ແລ້ວ, ຍົກເວັ້ນການຂາຍຕາມຄອບຄົວ. ຖ້າເຈົ້າເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າປະທານໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ, ເຈົ້າຈະບໍ່ຮຽນຮູ້ເຮັດຕາມການກະທຳອັນໜ້າລັງກຽດຂອງປະຊາຊາດເຫຼົ່ານັ້ນ.

ຈະບໍ່ມີຜູ້ໃດໃນພວກເຈົ້າທີ່ເຮັດໃຫ້ລູກຊາຍຫຼືລູກສາວຂອງຕົນຜ່ານໄປເພື່ອຂຳລະບໍລິສຸດ, ຫຼືເປັນຜູ້ທຳນາຍ, ຜູ້ຕິຄວາມໝາຍລາງສັນຍານ, ຜູ້ເບິ່ງນົກທາຍທັກ, ຫຼືຜູ້ໃຊ້ເວດມົນ ຜູ້ທີ່ຮ້ອງເພງສາປ, ເປັນສີ່ກາງ ແລະເປັນຜູ້ຕິຄວາມໝາຍລາງ, ແລະປົກສາຜູ້ຕາຍ. ແມ່ນເພາະວ່າຄວາມໂຕ່ງຮຸ້ງຊົ່ວຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ ທຸກຄົນທີ່ເຮັດສິ່ງເຫຼົ່ານີ້, ເພາະວ່າເພາະຄວາມໂຕ່ງຮຸ້ງຊົ່ວເຫຼົ່ານີ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະທຳລາຍພວກເຂົາຈາກໜ້າຂອງເຈົ້າ. ເຈົ້າຈະເປັນຄົນສົມບູນຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ. ເພາະວ່າປະຊາຊາດເຫຼົ່ານີ້ທີ່ເຈົ້າຈະຍຶດເອົາມໍລະດົກຈາກພວກເຂົາ, ພວກເຂົາຟັງລາງບອກແລະການທຳນາຍ, ແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າບໍ່ໄດ້ໃຫ້ດັ່ງນັ້ນແກ່ເຈົ້າ.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຈະຍົກຜູ້ປະກາດພະຄຳຄົນໜຶ່ງຂຶ້ນໃຫ້ເຈົ້າຈາກພວກພິນ້ອງຂອງເຈົ້າ ເຊັ່ນດຽວກັບຂ້ານ້ອຍ ແລະເຈົ້າຈະຕ້ອງຟັງພຣະອົງ ຕາມທັງໝົດທີ່ເຈົ້າໄດ້ຂໍຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າໃນໂຮເຮັບໃນວັນຂອງການຊຸມນຸມ, ເວົ້າວ່າ, ພວກເຮົາຈະບໍ່ຟັງສຽງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າອີກຕໍ່ໄປ, ແລະພວກເຮົາຈະບໍ່ເຫັນໄຟອັນໃຫຍ່ຫຼວງນີ້ອີກ, ເພື່ອພວກເຮົາຈະບໍ່ຕາຍ. ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕັດສິນກັບຂ້ານ້ອຍວ່າ, ທຸກສິ່ງທີ່ພວກເຂົາເວົ້າກັບເຈົ້ານັ້ນຖືກຕ້ອງທັງໝົດ. ຂ້ອຍຈະຍົກຜູ້ປະກາດພະຄຳຄົນໜຶ່ງຂຶ້ນໃຫ້ເຂົາເຈົ້າຈາກພິນ້ອງຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຄືກັບເຈົ້າ,

ແລະຂ້ອຍຈະໃສ່ຄຳເວົ້າຂອງຂ້ອຍໄວ້ໃນປາກຂອງລາວ,
ແລະລາວຈະເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າຕາມທຸກສິ່ງທີ່ຂ້ອຍສັ່ງລາວ.
ແລະຄົນໃດທີ່ບໍ່ຟັງສິ່ງທີ່ຜູ້ປະກາດພຣະທຳນັ້ນເວົ້າໃນນາມຂອງຂ້ອຍ,
ຂ້ອຍຈະລົງໂທດລາວ.

ຍົກເວັ້ນຜູ້ເຜີຍພະຄຳທີ່ກະທຳຢ່າງບໍ່ເຄົາລົບພຣະເຈົ້າໂດຍເວົ້າໃນນາມຂອງເຮົາເຖິງຄຳທີ່ເຮົາ
ບໍ່ໄດ້ສັ່ງໃຫ້ເວົ້າ, ແລະຜູ້ທີ່ເວົ້າໃນນາມຂອງພະເຈົ້າອື່ນໆ, ຜູ້ເຜີຍພະຄຳນັ້ນຈະຕ້ອງຕາຍ.
ຖ້າແຕ່ເຈົ້າເວົ້າໃນຫົວໃຈຂອງເຈົ້າວ່າ,
ພວກເຮົາຈະຮູ້ໄດ້ແນວໃດວ່າຄຳໃດທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່ໄດ້ເວົ້າ?
ສິ່ງທັງໝົດທີ່ຜູ້ນະບົນນັ້ນເວົ້າໃນພຣະນາມຂອງພຣະເຈົ້າ ຖ້າບໍ່ກາຍເປັນຈິງ ແລະບໍ່ເກີດຂຶ້ນ
ນີ້ແມ່ນຄຳທີ່ພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຕັ້ງ ຜູ້ນະບົນນັ້ນເວົ້າດ້ວຍຄວາມອະທຳ ພວກເຈົ້າຢ່າຢ້ານກົວລາວ

໑໙

ຖ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າທຳລາຍປະຊາຊາດທັງຫຼາຍທີ່ພຣະເຈົ້າປະທານແຜ່ນດິ
ນໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ, ແລະເຈົ້າຮັບມໍລະດົກພວກເຂົາ,
ແລະເຈົ້າອາໄສຢູ່ໃນເມືອງທັງຫຼາຍຂອງພວກເຂົາ ແລະໃນເຮືອນທັງຫຼາຍຂອງພວກເຂົາ,
ເຈົ້າຈະແຍກສາມເມືອງໄວ້ສຳລັບຕົວເຈົ້າເອງໃນກາງແຜ່ນດິນຂອງເຈົ້າ,
ທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າປະທານໃຫ້ເຈົ້າ. ຈົ່ງພິຈາລະນາທາງຂອງເຈົ້າ ແລະ
ແບ່ງເຂດແດນແຜ່ນດິນຂອງເຈົ້າອອກເປັນສາມສ່ວນ
ທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າແຈກຢາຍໃຫ້ເຈົ້າ ແລະ
ມັນຈະເປັນບ່ອນລີ້ໄພສຳລັບຜູ້ຂ້າຄົນທຸກຄົນ
ນີ້ແມ່ນຄຳສັ່ງກ່ຽວກັບຜູ້ຂ້າຄົນທີ່ຈະຫນີໄປຢູ່ທີ່ນັ້ນແລະຈະມີຊີວິດຢູ່,
ຄືຜູ້ທີ່ຕິເພ່ອນບ້ານຂອງລາວໂດຍບໍ່ຮູ້ຕົວ,

ແລະຜູ້ນີ້ບໍ່ໄດ້ກຽດຊັງລາວມາກ່ອນສອງສາມມື້ກ່ອນ.

ແລະຜູ້ໃດທີ່ຖ້າເຂົ້າໄປກັບເພື່ອນບ້ານຂອງລາວເຂົ້າໄປໃນປ່າເພື່ອເກັບໄມ້,

ແລະມີຂອງລາວລົ້ນໄຫລດ້ວຍຂວານໃນຂະນະທີ່ຕັດໄມ້,

ແລະຫົວຂວານເຫຼັກຫຼຸດລົງຈາກຕ້າມໄມ້ໄປໂດນເພື່ອນບ້ານ, ແລະລາວຕາຍ,

ຜູ້ນີ້ຈະຫນີໄປຫາບ່ອນລີ້ໄພເຂົ້າໄປໃນໜຶ່ງໃນເມືອງເຫຼົ່ານີ້, ແລະລາວຈະມີຊີວິດຢູ່.

ເພື່ອວ່າຜູ້ແກ້ແຄ້ນເລືອດຈະບໍ່ໄດ້ໄລ່ຕາມຜູ້ຂ້າຄົນ,

ເພາະວ່າຫົວໃຈຂອງລາວໄດ້ຖືກເຮັດໃຫ້ຮ້ອນ, ແລະຈະຈັບທັນລາວ, ຖ້າທາງໄກເກີນໄປ,

ແລະຕິຈິດວິນຍານຂອງລາວ, ແລະຄົນນີ້ບໍ່ມີການພິພາກສາຄວາມຕາຍ,

ເພາະວ່າລາວບໍ່ໄດ້ກຽດຊັງລາວກ່ອນມື້ວານນີ້, ຫຼືກ່ອນວັນທີສາມ. ເພາະເຫດນີ້ ຂ້າພະເຈົ້າ
ຈຶ່ງສັ່ງເຈົ້າໃນຄໍານີ້ວ່າ: ເຈົ້າຈຶ່ງແຍກສາມເມືອງໄວ້ສໍາລັບເຈົ້າເອງ.

ຖ້າແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຂະຫຍາຍເຂດແດນຂອງເຈົ້າ,

ຕາມວິທີທີ່ພຣະອົງສາບານຕໍ່ບັນດາບິດາຂອງເຈົ້າ,

ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າປະທານແຜ່ນດິນທັງໝົດທີ່ພຣະອົງກ່າວວ່າຈະໃຫ້ແກ່ບັນດາບິດາຂອງ

ເຈົ້າ, ຖ້າເຈົ້າໄດ້ຍິນແລະປະຕິບັດຕາມຄໍາສັ່ງທັງໝົດເຫຼົ່ານີ້ທີ່ຂ້ານ້ອຍສັ່ງແກ່ເຈົ້າໃນມື້ນີ້,

ຄືການຮັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ,

ການດໍາເນີນໃນທາງທັງໝົດຂອງພຣະອົງຕະຫຼອດມື້,

ແລ້ວເຈົ້າຈະເພີ່ມອີກສາມເມືອງສໍາລັບຕົວເຈົ້າເອງນອກເໜືອຈາກສາມເມືອງເຫຼົ່ານີ້.

ແລະເລືອດຂອງຄົນບໍລິສຸດຈະບໍ່ຖືກຫົ່ມໃນແຜ່ນດິນທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າປະ

ທານໃຫ້ແກ່ເຈົ້າເປັນມໍລະດົກ, ແລະເຈົ້າຈະບໍ່ມີຄວາມຜິດກ່ຽວກັບເລືອດ.

ຖ້າແຕ່ກາຍເປັນວ່າໃນພວກເຈົ້າມີຄົນທີ່ກຽດຊັງເພື່ອນບ້ານ, ແລະລໍຖ້າຊ່ອງລາວ,

ແລະລຸກຂຶ້ນຕໍ່ລາວ, ແລະຕິຈິດວິນຍານຂອງລາວ, ແລະລາວຕາຍ,

ແລະຫນີໄປເຂົ້າໃນໜຶ່ງຂອງເມືອງເຫຼົ່ານີ້,
ແລະສະພາຜູ້ເຖົ້າຂອງເມືອງຂອງລາວຈະສົ່ງຄືນໄປ,
ແລະພວກເຂົາຈະເອົາລາວມາຈາກທີ່ນັ້ນ,
ແລະພວກເຂົາຈະມອບລາວໄວ້ໃນມືຂອງຍາດພີ່ນ້ອງຜູ້ແກ້ແຄ້ນເລືອດ, ແລະລາວຈະຕາຍ.
ຕາຂອງເຈົ້າຈະບໍ່ປະຢັດລາວ,
ແລະເຈົ້າຈະຊຳລະເລືອດຂອງຄົນບໍລິສຸດອອກຈາກອິດສະລາເອນ,
ແລະມັນຈະເປັນສິ່ງທີ່ດີສຳລັບເຈົ້າ.

ເຈົ້າຢ່າຍ້າຍເຂດແດນຂອງເພື່ອນບ້ານທີ່ບັນດາບິດາຂອງເຈົ້າໄດ້ຕັ້ງໄວ້ໃນມໍລະດົກທີ່ເຈົ້າໄດ້ຮັບ
ໃນແຜ່ນດິນທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າປະທານໃຫ້ແກ່ເຈົ້າໂດຍການຈັບສະຫຼາກ.
ພະຍານດຽວຈະບໍ່ພຽງພໍທີ່ຈະໃຫ້ການເປັນພະຍານຕໍ່ມະນຸດໃນເລື່ອງຄວາມບໍ່ຍຸຕິທຳທັງໝົດ
ແລະ ຄວາມຜິດບາບທຸກຢ່າງ ແລະ ຄວາມຜິດບາບທັງໝົດທີ່ເຂົາອາດຈະກະທຳ.
ຄຳເປັນພະຍານທຸກຄຳຈະຕ້ອງຖືກຢືນຢັນໂດຍການເປັນພະຍານຂອງພະຍານສອງຄົນ ຫຼື
ສາມຄົນ. ຖ້າແຕ່ພະຍານທີ່ບໍ່ຍຸຕິທຳຢືນຢັນຕໍ່ຄົນໃດໜຶ່ງ,
ກ່າວຫາລາວວ່າມີຄວາມບໍ່ເຄົາລົບພຣະເຈົ້າ
ແລະຄົນສອງຄົນທີ່ມີການໂຕ້ແຍ້ງກັນຈະຢືນຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ແລະຕໍ່ໜ້າພວກປະໂລຫິດ, ແລະຕໍ່ໜ້າພວກຜູ້ພິພາກສາທີ່ຈະມີຢູ່ໃນວັນເຫຼົ່ານັ້ນ,
ແລະພວກຜູ້ພິພາກສາຄວນກວດສອບຢ່າງລະອຽດ, ແລະຈົ່ງເບິ່ງ
ພະຍານທີ່ບໍ່ຍຸຕິທຳໄດ້ເປັນພະຍານສິ່ງທີ່ບໍ່ຍຸຕິທຳ, ໄດ້ຕໍ່ຕ້ານອ້າຍນ້ອງຂອງລາວ
ແລະເຈົ້າຈະເຮັດຕໍ່ລາວຕາມວິທີທີ່ລາວໄດ້ກະທຳຊົ່ວຮ້າຍຕໍ່ອ້າຍນ້ອງຂອງລາວ,
ແລະເຈົ້າຈະຂັບໄລ່ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍອອກຈາກພວກເຈົ້າ.
ແລະພວກທີ່ເຫຼືອໄດ້ຍິນແລ້ວກໍຈະຢ້ານກົວ,
ແລະພວກເຂົາຈະບໍ່ເຮັດຄຳຊົ່ວຮ້າຍນີ້ໃນທ່ານທັງຫຼາຍອີກຕໍ່ໄປ.

ຕາຂອງເຈົ້າຈະບໍ່ໃຫ້ອະໄພລາວ, ຈິດວິນຍານແທນຈິດວິນຍານ, ຕາແທນຕາ,
ແຂ້ວແທນແຂ້ວ, ມືແທນມື, ຕີນແທນຕີນ.

໒໐

ຖ້າເຈົ້າອອກໄປສູ່ສົງຄາມຕໍ່ກັບສັດຕູຂອງເຈົ້າ ແລະເຫັນມ້າ, ຄົນຂີ່ມ້າ
ແລະປະຊາຊົນທີ່ຫຼາຍກວ່າເຈົ້າ, ເຈົ້າຈະບໍ່ຢ້ານກົວພວກເຂົາ
ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຢູ່ກັບເຈົ້າ,
ຜູ້ທີ່ໄດ້ນຳເຈົ້າອອກມາຈາກແຜ່ນດິນອີຢິບ. ແລະຈະເປັນເມື່ອເຈົ້າເຂົ້າໄປສົງຄາມ,
ແລະປະໂລຫິດໄດ້ເຂົ້າມາໃກ້ຈະເວົ້າກັບປະຊາຊົນ ແລະ ຈະເວົ້າຕໍ່ພວກເຂົາວ່າ, ຟັງເອີຍ
ອິດສະຣາເອນ, ພວກເຈົ້າກຳລັງໄປສູ່ສົງຄາມມື້ນີ້ເພື່ອຕໍ່ສູ້ກັບສັດຕູຂອງພວກເຈົ້າ,
ຢ່າໃຫ້ໃຈຂອງພວກເຈົ້າອ່ອນແອ, ຢ່າຢ້ານກົວ, ຢ່າແຕກສະຫລາຍ, ແລະ
ຢ່າຫັນຫຼົບຫນີຈາກໜ້າພວກເຂົາ. ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ
ຜູ້ທີ່ໄປນຳໜ້າເຈົ້າ, ຈະສູ້ຮົບຮ່ວມກັບເຈົ້າຕໍ່ສູ້ກັບສັດຕູຂອງເຈົ້າ ເພື່ອຊ່ວຍເຈົ້າໃຫ້ລອດພົ້ນ.

ແລະພວກນັກຮຽນຈະເວົ້າຕໍ່ປະຊາຊົນວ່າ: ຜູ້ໃດເປັນຜູ້ຊາຍທີ່ໄດ້ສ້າງເຮືອນໃໝ່ແລ້ວ
ແຕ່ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ອຸທິດມັນ? ໃຫ້ລາວໄປແລະກັບຄືນສູ່ເຮືອນຂອງລາວເອງ
ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ລາວຕາຍໃນສົງຄາມ ແລະຜູ້ຊາຍອື່ນຈະມາອຸທິດມັນແທນ.
ແລະຜູ້ໃດແມ່ນຄົນທີ່ປູກສວນອະງຸ່ນແລ້ວບໍ່ໄດ້ຕິໃຈກັບມັນ?
ໃຫ້ລາວໄປແລະກັບຄືນສູ່ເຮືອນຂອງລາວ, ເພື່ອລາວຈະບໍ່ຕາຍໃນສົງຄາມ,
ແລະຄົນອື່ນຈະໄດ້ຕິໃຈກັບມັນ. ແລະຜູ້ໃດແມ່ນຊາຍທີ່ໄດ້ຫມັ້ນຜູ້ຍິງແລ້ວ
ແຕ່ຍັງບໍ່ໄດ້ເອົານາງ? ໃຫ້ລາວໄປແລະກັບຄືນສູ່ເຮືອນຂອງລາວ,
ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ລາວຕາຍໃນສົງຄາມ, ແລະຊາຍອື່ນຈະໄດ້ເອົານາງ.

ແລະພວກເສນາບໍລິການຈະເວົ້າຕໍ່ປະຊາຊົນຕື່ມອີກ, ແລະພວກເຂົາຈະເວົ້າວ່າ,
ຜູ້ໃດເປັນຄົນທີ່ກົວແລະຂີ້ຊ້ຽວໃນໃຈ? ໃຫ້ລາວໄປແລະກັບຄືນສູ່ເຮືອນຂອງລາວ,
ເພື່ອວ່າລາວ ແລະມັນຈະເປັນເມື່ອພວກຄະນະຢຸດເວົ້າຕໍ່ປະຊາຊົນ,
ແລະພວກເຂົາຈະແຕ່ງຕັ້ງຜູ້ປົກຄອງກອງທັບເປັນຜູ້ນຳປະຊາຊົນ.

ຖ້າເຈົ້າເຂົ້າໄກ້ເມືອງໃດໜຶ່ງເພື່ອເຮັດສົງຄາມຕໍ່ພວກເຂົາ,
ໃຫ້ເອີ້ນພວກເຂົາດ້ວຍສັນຕິພາບກ່ອນ. ຖ້າແທ້ຈິງພວກເຂົາຕອບເຈົ້າດ້ວຍສັນຕິພາບ
ແລະເປີດໃຫ້ເຈົ້າ, ປະຊາຊົນທຸກຄົນທີ່ຖືກພົບຢູ່ໃນນັ້ນຈະເປັນຜູ້ເສຍອາກອນ
ແລະເປັນຜູ້ຂຶ້ນກັບເຈົ້າ. ແຕ່ຖ້າພວກເຂົາບໍ່ເຊື່ອຟັງເຈົ້າ ແລະ ເຮັດສົງຄາມຕໍ່ເຈົ້າ,
ເຈົ້າຈະລ້ອມມັນໄວ້. ຈົນກວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຈະມອບມັນໄວ້ໃນມືຂອງເຈົ້າ,
ແລະເຈົ້າຈະໂຈມຕີຜູ້ຊາຍທຸກຄົນຂອງມັນດ້ວຍການຂ້າຕາຍໂດຍດາບ ຍົກເວັ້ນແມ່ຍິງ,
ຖົງຂອງ, ສັດລ້ຽງທັງໝົດ, ແລະທຸກສິ່ງທີ່ມີຢູ່ໃນເມືອງ,
ເຈົ້າຈະລັບເອົາຂອງລັບທັງໝົດໄວ້ສຳລັບຕົວເອງ,
ແລະເຈົ້າຈະກິນຂອງລັບທັງໝົດຂອງສັດຕູຂອງເຈົ້າ,
ທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າປະທານໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ.
ດັ່ງນີ້ເຈົ້າຈະເຮັດກັບເມືອງທັງໝົດທີ່ຢູ່ໄກເຈົ້າຫຼາຍ, ບໍ່ແມ່ນຈາກເມືອງຂອງປະຊາຊາດເຫຼົ່ານີ້
ທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າປະທານໃຫ້ແກ່ເຈົ້າເພື່ອຮັບມໍລະດົກແຜ່ນດິນຂອງພວກ
ເຂົາ. ເຈົ້າຈະບໍ່ຮັກສາສິ່ງທີ່ມີລົມຫາຍໃຈໃດໆໄວ້ມີຊີວິດ.
ແຕ່ທ່ານຈະຕ້ອງອຸທິດພວກເຂົາໃຫ້ຖືກທຳລາຍຢ່າງສິ້ນເຊີງ, ຄືຊາວເຮັດໄທ,
ແລະຊາວອາໂມໄຮ, ແລະຊາວຄານາອານ, ແລະຊາວເປຣິຊ, ແລະຊາວຮີໄວ, ແລະຊາວເຢບູດ,
ແລະຊາວເກີກາໄຊ, ຕາມທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານໄດ້ສົ່ງແກ່ທ່ານ,
ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະບໍ່ສອນໃຫ້ພວກເຈົ້າເຮັດຕາມສິ່ງທີ່ໜ້າກຽດຊັງທັງໝົດຂອງພວກເຂົາ
ຊຶ່ງພວກເຂົາໄດ້ເຮັດແກ່ພະເຈົ້າທັງຫຼາຍຂອງພວກເຂົາ

ແລະພວກເຈົ້າຈະບາບຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າ.

ຖ້າເຈົ້າລ້ອມເມືອງໜຶ່ງເປັນເວລາຫຼາຍມື້ເພື່ອເຮັດສົງຄາມຕໍ່ມັນເພື່ອຍຶດເອົາມັນ,
ເຈົ້າຈະບໍ່ທຳລາຍຕົ້ນໄມ້ຂອງມັນໂດຍການວາງເຫຼັກເທິງພວກມັນ, ແຕ່ເຈົ້າຈະກິນຈາກມັນ,
ແຕ່ເຈົ້າຈະບໍ່ຕັດມັນລົງ, ເພາະວ່າຕົ້ນໄມ້ໃນທົ່ງນາແມ່ນຄົນບໍ່,
ທີ່ຈະເຂົ້າມາຈາກໜ້າເຈົ້າເຂົ້າໄປໃນຮົ້ວບໍ່? ແຕ່ໄມ້ທີ່ເຈົ້າຮູ້ວ່າບໍ່ແມ່ນໄມ້ໝາກກິນໄດ້ນັ້ນ,
ເຈົ້າຈະທຳລາຍແລະຕັດມັນລົງ,
ແລະເຈົ້າຈະສ້າງເຄື່ອງປ້ອມລ້ອມໄວ້ຕໍ່ກັບເມືອງທີ່ເຮັດສົງຄາມກັບເຈົ້າ,
ຈົນກວ່າມັນຈະຖືກຍຶດໄດ້.

69

ຖ້າຫາກວ່າມີຄົນບາດເຈັບຖືກພົບເຫັນໃນແຜ່ນດິນທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າປະທ
ານໃຫ້ແກ່ເຈົ້າເພື່ອຮັບເປັນມໍລະດົກ, ໄດ້ລົ້ມຢູ່ໃນທົ່ງພຽງ,
ແລະພວກເຂົາບໍ່ຮູ້ວ່າໃຜເປັນຜູ້ທີ່ຕີ,
ສະພາຜູ້ເຖົ້າຂອງເຈົ້າແລະພວກຜູ້ພິພາກສາຂອງເຈົ້າຈະອອກໄປ,
ແລະພວກເຂົາຈະວັດໄປຫາພວກເມືອງທີ່ຢູ່ອ້ອມຮອບຄົນຖືກຂ້າ,
ແລະເມືອງທີ່ຢູ່ໃກ້ຄຽງກັບຄົນບາດເຈັບນັ້ນ,
ສະພາຜູ້ເຖົ້າຂອງເມືອງນັ້ນຈະເອົາແມ່ງົວຈາກຝູງງົວ, ທີ່ບໍ່ເຄີຍຖືກໃຊ້ເຮັດວຽກ
ແລະບໍ່ເຄີຍລາກແອກ,
ແລະສະພາຜູ້ເຖົ້າຂອງເມືອງນັ້ນຈະນຳແມ່ງົວລົງໄປໃນຮ່ອມພູທີ່ຂາດແຄະ,
ເຊິ່ງບໍ່ເຄີຍຖືກໂຖຫຼືຫວ່ານພືດ, ແລະພວກເຂົາເຈົ້າຈະຕັດຄໍແມ່ງົວໃນຮ່ອມພູນັ້ນ.
ແລະພວກປະໂລຫິດເລວີຈະມາ,

ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າໄດ້ເລືອກພວກເຂົາໃຫ້ຢືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າພຣະອົງ
ແລະອວຍພອນໃນພຣະນາມຂອງພຣະອົງ, ແລະການໂຕ້ແຍ້ງທັງໝົດ
ແລະການສຳຜັດທັງໝົດຈະຂຶ້ນກັບປາກຂອງພວກເຂົາ.

ແລະສະພາຜູ້ເຖົ້າທັງໝົດຂອງເມືອງນັ້ນ, ຜູ້ທີ່ເຂົ້າໄກ້ຄົນບາດເຈັບ,
ຈະສ້າງມີເທິງຫົວຂອງແມ່ງົວທີ່ຖືກຕັດຄໍໃນຮ່ອມພູ, ແລະພວກເຂົາຈະຕອບວ່າ,
ມືຂອງພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ເທເລືອດນີ້, ແລະຕາຂອງພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ເຫັນ.

ຂໍໃຫ້ມີຄວາມກະລຸນາຕໍ່ປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ ຄືອິດສະລາເອນ, ຜູ້ທີ່ພຣະອົງໄດ້ໄຖ່ແລ້ວ
ຂ້າແຕ່ພຣະເຈົ້າ, ເພື່ອວ່າເລືອດບໍລິສຸດຈະບໍ່ຢູ່ໃນປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ ຄືອິດສະລາເອນ,
ແລະເລືອດນັ້ນຈະຖືກລົບລ້າງບາບໃຫ້ແກ່ເຂົາເຈົ້າ.

ແຕ່ເຈົ້າຈະຕ້ອງຊຳລະເລືອດຂອງຄົນບໍ່ມີຄວາມຜິດອອກຈາກພວກເຈົ້າ,
ຖ້າເຈົ້າເຮັດສິ່ງທີ່ດີແລະສິ່ງທີ່ພໍໃຈຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ.

ຖ້າແຕ່ເຈົ້າອອກໄປສູ່ສົງຄາມຕໍ່ກັບສັດຕູຂອງເຈົ້າ

ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຈະມອບພວກເຂົາໄວ້ໃນມືຂອງເຈົ້າ
ແລະເຈົ້າຈະປິ່ນຊັບສົມບັດຂອງພວກເຂົາ ແລະເຈົ້າເຫັນຜູ້ຍິງທີ່ງາມໃນຮູບຮ່າງໃນການປ້ອນ,
ແລະເຈົ້າປາຖະໜາ, ແລະເຈົ້າເອົານາງມາເປັນພັນລະຍາຂອງເຈົ້າເອງ,
ແລະເຈົ້າຈະນຳເອົານາງເຂົ້າໄປພາຍໃນເຮືອນຂອງເຈົ້າ, ແລະເຈົ້າຈະໂກນຫົວຂອງນາງ,
ແລະຕັດເລັບຂອງນາງ, ແລະເຈົ້າຈະເອົາເຄື່ອງນຸ່ງຂອງການຖືກຈັບອອກຈາກນາງ,
ແລະນາງຈະນັ່ງຢູ່ໃນເຮືອນຂອງເຈົ້າ,
ແລະນາງຈະຮ້ອງໄຫ້ຄິດເຖິງພໍ່ແລະແມ່ເປັນເວລາຫນຶ່ງເດືອນ,
ແລະຫຼັງຈາກນັ້ນເຈົ້າຈະເຂົ້າໄປຫານາງແລະຢູ່ກັບນາງ, ແລະນາງຈະເປັນພັນລະຍາຂອງເຈົ້າ.

ແລະຈະເປັນວ່າ ຖ້າເຈົ້າບໍ່ຕ້ອງການນາງ, ເຈົ້າຈະຕ້ອງສົ່ງນາງອອກໄປໂດຍເສລີ,

ແລະນາງຈະບໍ່ຖືກຂາຍເພື່ອເງິນ, ເຈົ້າຈະບໍ່ປະຕິບັດນາງວ່າບໍ່ມີຄ່າ,
ເພາະວ່າເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ນາງຖ່ອມຕົວ.

ຖ້າຜູ້ຊາຍຄົນໜຶ່ງມີສອງຄົນພັນລະຍາ, ຄົນໜຶ່ງທີ່ລາວຮັກແພງ ແລະ
ອີກຄົນໜຶ່ງທີ່ລາວກຽດຊັງ, ແລະ ທັງຄົນທີ່ຮັກແພງ ແລະ
ຄົນທີ່ຖືກກຽດຊັງກໍ່ເກີດລູກໃຫ້ລາວ, ແລະ ລູກຊາຍທຳອິດແມ່ນລູກຂອງຄົນທີ່ຖືກກຽດຊັງ,
ແລະມັນຈະເປັນວ່າ ໃນວັນທີ່ລາວແບ່ງມໍລະດົກໃຫ້ແກ່ລູກຊາຍຂອງລາວ ຄືຊັບສິນຂອງລາວ,
ລາວຈະບໍ່ສາມາດໃຫ້ສິດລູກຫົວປີແກ່ລູກຊາຍຂອງຜູ້ຖືກຮັກໄດ້,
ໂດຍການມອງຂ້າມລູກຊາຍຂອງຜູ້ຖືກກຽດຊັງຜູ້ເປັນລູກຫົວປີ.
ແຕ່ລາວຕ້ອງຮັບຮູ້ລູກຊາຍທຳອິດຂອງນາງທີ່ຖືກກຽດຊັງ
ໂດຍໃຫ້ສ່ວນສອງເທົ່າແກ່ລາວຈາກທັງໝົດທີ່ລາວມີ ເພາະວ່ານີ້ແມ່ນລູກທຳອິດຂອງລາວ
ແລະສິດຂອງລູກຊາຍທຳອິດແມ່ນເປັນຂອງລາວ. ຖ້າບາງຄົນມີລູກຊາຍທີ່ບໍ່ເຊື່ອຟັງ ແລະ
ກະຕ້າງຕື່ນ, ບໍ່ເຊື່ອຟັງສຽງຂອງພໍ່ ແລະ ສຽງຂອງແມ່, ແລະ
ເຖິງແມ່ນວ່າພວກເຂົາລ້ຽງດູລາວ, ລາວກໍ່ຍັງບໍ່ຟັງພວກເຂົາ ແລະພໍ່ແມ່ຂອງລາວຈະຈັບກຸມ
ລາວ ແລະນຳລາວອອກໄປຫາສະພາຜູ້ເຖົ້າຂອງເມືອງຂອງລາວ ແລະໄປຫາປະຕູເມືອງ,
ແລະພວກເຂົາຈະເວົ້າກັບຜູ້ຊາຍຂອງເມືອງຂອງພວກເຂົາວ່າ,
ລູກຊາຍຂອງພວກເຮົານີ້ບໍ່ເຊື່ອຟັງແລະຍົກຍ້າຍ, ບໍ່ຟັງສຽງຂອງພວກເຮົາ,
ເປັນຄົນປອມແປງເງິນຕາແລະຕົ້ມເຫຼົ້າເກີນຂະໜາດ.
ແລະຜູ້ຊາຍຂອງເມືອງຂອງລາວຈະຂວ້າງຫີນໃສ່ລາວ, ແລະລາວຈະຕາຍ,
ແລະເຈົ້າຈະຂັບໄລ່ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍອອກຈາກພວກເຈົ້າ,
ແລະຄົນທີ່ເຫຼືອເມື່ອໄດ້ຍິນກໍ່ຈະຢ້ານກົວ.

ຖ້າມີຄົນໃດໜຶ່ງກະທຳບາບທີ່ຕ້ອງຖືກລົງໂທດປະຫານຊີວິດ ແລະ ເຂົາຕາຍ, ແລະ

ເຈົ້າແຂວນເຂົາໄວ້ເທິງຕົ້ນໄມ້, ຮ່າງກາຍຂອງລາວຈະບ່ອນຄ້າງຢູ່ເທິງຕົ້ນໄມ້,
ແຕ່ເຈົ້າຕ້ອງຝັງມັນໃນວັນນັ້ນ,
ເພາະວ່າທຸກຄົນທີ່ຖືກແຂວນຢູ່ເທິງຕົ້ນໄມ້ແມ່ນຖືກສາບແຊ່ງໂດຍພຣະເຈົ້າ,
ແລະເຈົ້າຈະບໍ່ເຮັດໃຫ້ແຜ່ນດິນທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າປະທານໃຫ້ແກ່ເຈົ້າເປັນມໍ
ລະດົກນັ້ນເປື້ອນ.

໒໒

ຢ່າມອງຂ້າມເມື່ອເຈົ້າເຫັນລູກງົວຫຼືແກະຂອງອ້າຍນ້ອງເຈົ້າຫຼົງທາງຢູ່ໃນທາງ,
ເຈົ້າຕ້ອງນຳພວກມັນກັບຄືນໄປໃຫ້ອ້າຍນ້ອງເຈົ້າ ແລະ ຄືນໃຫ້ລາວ.
ຖ້າພໍ່ນ້ອງຂອງເຈົ້າບໍ່ຢູ່ໃກ້ເຈົ້າ ຫຼືເຈົ້າບໍ່ຮູ້ຈັກລາວ,
ເຈົ້າຈະຕ້ອງເກັບມັນໄວ້ພາຍໃນເຮືອນຂອງເຈົ້າ,
ແລະມັນຈະຢູ່ກັບເຈົ້າຈົນກວ່າພໍ່ນ້ອງຂອງເຈົ້າຈະມາຊອກຫາມັນ, ແລະເຈົ້າຈະຄືນໃຫ້ລາວ.
ເຈົ້າຈະຕ້ອງເຮັດແນວດຽວກັນກັບລາຂອງລາວ,
ແລະເຈົ້າຈະຕ້ອງເຮັດແນວດຽວກັນກັບເຄື່ອງນຸ່ງຂອງລາວ,
ແລະເຈົ້າຈະຕ້ອງເຮັດແນວດຽວກັນກັບທຸກສິ່ງທີ່ສູນເສຍຂອງອ້າຍນ້ອງເຈົ້າ,
ບໍ່ວ່າຫຍັງກໍຕາມທີ່ສູນເສຍໄປຈາກລາວແລະເຈົ້າພົບເຫັນ, ເຈົ້າບໍ່ສາມາດມອງຂ້າມໄດ້.
ເຈົ້າຈະບໍ່ເຫັນລາຫຼືລູກງົວຂອງອ້າຍນ້ອງເຈົ້າລົ້ມຢູ່ໃນທາງ ແລ້ວມອງຂ້າມພວກມັນ,
ເຈົ້າຕ້ອງຊ່ວຍລາວຍົກມັນຂຶ້ນ.

ຜູ້ຊາຍຈະບໍ່ໃສ່ເຄື່ອງນຸ່ງຂອງແມ່ຍິງ ແລະຜູ້ຊາຍຈະບໍ່ໃສ່ເສື້ອຜ້າຂອງແມ່ຍິງ
ເພາະວ່າທຸກຄົນທີ່ເຮັດສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ເປັນສິ່ງທີ່ໜ້າລັງກຽດຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ.
ຖ້າເຈົ້າພົບຮັງນົກຢູ່ຕໍ່ໜ້າເຈົ້າໃນທາງ ຫຼືເທິງຕົ້ນໄມ້ ຫຼືເທິງແຜ່ນດິນ ມີລູກນ້ອຍຫຼືໄຂ່

ແລະແມ່ນົກກຳລັງອົບລູກນ້ອຍຫຼືໄຂ່ຢູ່ ເຈົ້າຈະບໍ່ເອົາແມ່ນົກພ້ອມກັບລູກ. ເຈົ້າຕ້ອງສົ່ງແມ່ໄປ, ແຕ່ລູກນັ້ນເຈົ້າຈະເອົາໄວ້ສຳລັບຕົວເອງ, ເພື່ອວ່າມັນຈະຕົກກັບເຈົ້າ ແລະ ເຈົ້າຈະມີອາຍຸຍືນ.

ຖ້າເຈົ້າສ້າງເຮືອນໃໝ່, ເຈົ້າຈະຕ້ອງເຮັດຂອບຢູ່ຫລັງຄາຂອງເຈົ້າ, ເພື່ອເຈົ້າຈະບໍ່ເຮັດໃຫ້ເກີດການຂ້າຄົນໃນເຮືອນຂອງເຈົ້າ, ຖ້າມີຄົນຕົກລົງມາຈາກມັນ. ເຈົ້າຢາກວ່ານເມັດພືດແຕກຕ່າງກັນໃນສວນອະງຸ່ນຂອງເຈົ້າ ເພື່ອວ່າຜົນຜະລິດແລະເມັດພືດທີ່ເຈົ້າຫວ່ານຈະບໍ່ຖືກເຮັດໃຫ້ສັກສິດພ້ອມກັບຜົນຜະລິດຂອງສວນອະງຸ່ນຂອງເຈົ້າ ເຈົ້າຈະບໍ່ໄຖ່ນາດ້ວຍລູກງົວແລະລາພ້ອມກັນ ເຈົ້າຈະບໍ່ນຸ່ງເຄື່ອງທີ່ປະສົມກັນ, ຂົນແກະແລະປານໃນຜົນດຽວກັນ. ເຈົ້າຈະເຮັດບິດເກືອກໄວ້ສຳລັບຕົວເຈົ້າເອງເທິງສີ່ຂອບຂອງເສື້ອຄຸມຂອງເຈົ້າ, ທີ່ເຈົ້ານຸ່ງຫົ່ມ.

ຖ້າຜູ້ໃດເອົາເມຍແລະອາໄສຢູ່ກັບນາງ ແລະກຽດຊັງນາງ ແລະຖ້າເຂົາວາງຂີ້ກ່າວຫາທີ່ເປັນຂີ້ອ້າງຕໍ່ນາງ ແລະເຮັດໃຫ້ຊື່ຂອງນາງເສື່ອມເສຍ ແລະເວົ້າວ່າ ຂ້ອຍໄດ້ແຕ່ງງານກັບແມ່ຍິງຄົນນີ້ ແລະເມື່ອຂ້ອຍເຂົ້າໄປຫານາງ ຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ພົບວ່ານາງເປັນພະຍານ ແລະ ພໍ່ແມ່ ຂອງ ເດັກຍິງ ຈະ ເອົາ ຫຼັກຖານ ຄວາມ ບໍລິສຸດ ຂອງ ລູກສາວ ໄປ ສະເໜີ ຕໍ່ ສະພາ ຜູ້ເຖົ້າ ທີ່ ປະຕູ ເມືອງ ແລະພໍ່ຂອງລູກສາວຈະເວົ້າຕໍ່ສະພາຜູ້ເຖົ້າວ່າ: ຂ້ອຍໄດ້ໃຫ້ລູກສາວຄົນນີ້ຂອງຂ້ອຍແກ່ຜູ້ຊາຍຄົນນີ້ເປັນເມຍ, ແລະລາວໄດ້ກຽດຊັງນາງ ດຽວນີ້ຊາຍຄົນນີ້ວາງຂີ້ກ່າວຫາອ້າງເທິງນາງ, ໂດຍເວົ້າວ່າ, ຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ພົບຄວາມເປັນພົມມະຈາລີຂອງລູກສາວເຈົ້າ, ແຕ່ນີ້ແມ່ນຫຼັກຖານຄວາມເປັນພົມມະຈາລີຂອງລູກສາວຂ້ອຍ. ແລະເຂົາເຈົ້າຈະກາງຜ້ານຸ່ງອອກຕໍ່ໜ້າສະພາຜູ້ເຖົ້າຂອງເມືອງ. ແລະສະພາຜູ້ເຖົ້າຂອງເມືອງນັ້ນຈະເອົາຊາຍຄົນນັ້ນ, ແລະພວກເຂົາຈະສອນລາວ.

ແລະເຂົາເຈົ້າຈະປັບໃໝລາວຮ້ອຍເຊເກນ ແລະເຂົາເຈົ້າຈະໃຫ້ແກ່ພໍ່ຂອງຍິງສາວ
ເພາະວ່າລາວໄດ້ເອົາຊີວິດຮ້າຍອອກມາໃສ່ພະຍາດອິດສະຣາເອນ
ແລະນາງຈະເປັນແມ່ຍິງຂອງລາວ ລາວຈະບໍ່ສາມາດສົ່ງນາງໄປໄດ້ຕະຫຼອດເວລາ.

ຖ້າແຕ່ຄໍານີ້ເປັນຄວາມຈິງ ແລະບໍ່ພົບຄວາມເປັນພະຍາດຂອງຍິງສາວ
ແລະພວກເຂົາຈະນໍາເດັກຍິງອອກມາຢູ່ປະຕູເຮືອນພໍ່ຂອງນາງ,
ແລະພວກເຂົາຈະຂວ້າງຫີນໃສ່ນາງດ້ວຍຫີນ, ແລະນາງຈະຕາຍ,
ເພາະວ່ານາງໄດ້ເຮັດຄວາມໂງ່ຈ້າໃນບັນດາລູກຊາຍອິດສະຣາເອນໂດຍການເປັນໂສເພນີໃນເຮື
ອນພໍ່ຂອງນາງ, ແລະເຈົ້າຈະຂັບໄລ່ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍອອກຈາກພວກເຈົ້າ.

ຖ້າມີຜູ້ຊາຍຄົນໃດຖືກພົບວ່ານອນກັບຜູ້ຍິງທີ່ແຕ່ງງານກັບຜູ້ຊາຍແລ້ວ,
ເຈົ້າຈະຕ້ອງຂ້າທັງສອງຄົນ, ຄືຜູ້ຊາຍທີ່ນອນກັບຜູ້ຍິງນັ້ນ ແລະຜູ້ຍິງນັ້ນ,
ແລະເຈົ້າຈະຕ້ອງກໍາຈັດຄວາມຊົ່ວຮ້າຍອອກຈາກອິດສະຣາເອນ.

ຖ້າແຕ່ມີຍິງບໍລິສຸດຜູ້ຮັບໃຊ້ທີ່ຫມັ້ນແລ້ວກັບຜູ້ຊາຍ
ແລະຜູ້ຊາຍພົບເຫັນນາງໃນເມືອງແລ້ວນອນກັບນາງ
ເຈົ້າຈະນໍາທັງສອງຄົນອອກມາຢູ່ປະຕູເມືອງຂອງພວກເຂົາ,
ແລະພວກເຂົາຈະຖືກຂວ້າງຫີນຈົນຕາຍ,
ແມ່ຍິງສາວຄົນນັ້ນເພາະວ່ານາງບໍ່ໄດ້ຮ້ອງຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອໃນເມືອງ,
ແລະຜູ້ຊາຍຄົນນັ້ນເພາະວ່າລາວໄດ້ເຮັດໃຫ້ແມ່ຍິງຂອງເພື່ອນບ້ານຕໍ່ຕ້ອຍ,
ແລະເຈົ້າຈະຕ້ອງກໍາຈັດຄວາມຊົ່ວຮ້າຍອອກຈາກພວກເຈົ້າ.

ຖ້າແຕ່ຜູ້ຊາຍພົບເດັກຍິງທີ່ໝັ້ນສັນຍາແລ້ວໃນທົ່ງນາ, ແລະບັງຄັບນອນກັບນາງ,
ເຈົ້າຈະຂ້າຄົນທີ່ນອນກັບນາງຄົນດຽວ. ແລະຍິງສາວບໍ່ມີບາບຂອງຄວາມຕາຍ,
ດັ່ງກັບຖ້າຜູ້ໃດຊາຍລຸກຂຶ້ນຕໍ່ເພື່ອນບ້ານ ແລະຂ້າວິນຍານຂອງລາວ, ດັ່ງນັ້ນເລື່ອງນີ້.

ເພາະວ່າພົບນາງຢູ່ໃນທົ່ງນາ, ຍິງສາວທີ່ໝັ້ນສັນຍາແລ້ວໄດ້ຮ້ອງ, ແລະບໍ່ມີຜູ້ຊ່ວຍເຫຼືອນາງ.

ຖ້າຜູ້ໃດພົບຜູ້ຮັບໃຊ້ຜູ້ບໍລິສຸດຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ຖືກຫມັ້ນ, ແລະໄດ້ບັງຄັບນອນກັບນາງ,
ແລະຖືກພົບ, ຊາຍທີ່ນອນກັບນາງຈະໃຫ້ເງິນຫ້າສິບຕິດຮັກມາແກ່ພໍ່ຂອງຍິງສາວ,
ແລະນາງຈະເປັນແມ່ຍິງຂອງລາວ, ເພາະວ່າລາວໄດ້ເຮັດໃຫ້ນາງຕໍ່າຕ້ອຍ,
ລາວຈະບໍ່ສາມາດສົ່ງນາງໄປຕະຫຼອດເວລາ.

໒໓

ຜູ້ຊາຍຈະບໍ່ເອົາເມຍຂອງພໍ່ຂອງລາວ ແລະ ຈະບໍ່ເປີດເຜີຍສິ່ງປົກຄຸມຂອງພໍ່ຂອງລາວ.

ຜູ້ທີ່ຖືກບີບຢູ່ໃນອະໄວຍະວະເພດ ຫຼືຖືກຕັດອອກ

ຈະບໍ່ເຂົ້າໄປໃນສະພາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

ລູກຂອງໂສເພນີຈະບໍ່ເຂົ້າສະພາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ

ຊາວອຳໂມນແລະຊາວໂມອັບຈະບໍ່ເຂົ້າໃນສະພາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,

ແລະຈົນເຖິງຊົ່ວຄົນທີສິບກໍຈະບໍ່ເຂົ້າໃນສະພາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະຈົນເຖິງນິລັນດອນ.

ເພາະວ່າພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ອອກມາພົບທ່ານທັງຫຼາຍດ້ວຍເຂົ້າຈີ່ແລະນ້ຳໃນທາງ

ເມື່ອທ່ານທັງຫຼາຍອອກມາຈາກເອຢິບ,

ແລະເພາະວ່າພວກເຂົາໄດ້ຈ້າງບາລາອາມລູກຊາຍຂອງເບໂອຈາກເມໂສໂປເຕເມຍມາສາບແຊ່

ງເຈົ້າ. ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າບໍ່ຕ້ອງການຟັງບາລາອາມ,

ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າໄດ້ປ່ຽນຄຳສາບແຊ່ງໃຫ້ກາຍເປັນພອນ,

ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຮັກເຈົ້າ.

ເຈົ້າຈະບໍ່ເວົ້າສິ່ງທີ່ສັນຕິພາບແລະສິ່ງທີ່ມີປະໂຫຍດແກ່ພວກເຂົາຕະຫຼອດມື້ຂອງເຈົ້າຈົນຕະຫຼອດໄປ. ເຈົ້າຢ່າດູກູກຊາວເອໂດມ, ເພາະວ່າລາວແມ່ນອ້າຍນ້ອງຂອງເຈົ້າ, ເຈົ້າຢ່າດູກູກຊາວອີຢິບ, ເພາະວ່າເຈົ້າໄດ້ເປັນຄົນຕ່າງດ້ວຍຢູ່ໃນແຜ່ນດິນຂອງລາວ. ລູກຊາຍທີ່ເກີດແກ່ພວກເຂົາ, ໃນຊົນລຸ້ນທີສາມ ຈະເຂົ້າໄປໃນສະພາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

ຖ້າເຈົ້າອອກໄປຕັ້ງຄ່າຍເພື່ອຕໍ່ສູ້ກັບສັດຕູຂອງເຈົ້າ, ເຈົ້າຈະຕ້ອງຮັກສາຕົວຈາກທຸກຄຳເວົ້າທີ່ຊົ່ວຮ້າຍ.

ຖ້າມີຜູ້ຊາຍຄົນໃດໃນພວກເຈົ້າທີ່ບໍ່ສະອາດຍ້ອນການໄຫຼອອກຂອງລາວໃນຕອນກາງຄືນ, ລາວຕ້ອງອອກໄປນອກຄ່າຍ, ແລະລາວຈະບໍ່ເຂົ້າມາໃນຄ່າຍ. ແລະໃນຕອນແລງ, ລາວຈະອາບນ້ຳຮ່າງກາຍຂອງລາວ, ແລະເມື່ອດວງອາທິດຕົກແລ້ວ, ລາວຈະເຂົ້າໄປໃນຄ່າຍ. ແລະຈະມີສະຖານທີ່ສຳລັບເຈົ້າຢູ່ຂ້າງນອກຄ່າຍ, ແລະເຈົ້າຈະອອກໄປທີ່ນັ້ນຂ້າງນອກ. ແລະຫມູ່ຈະຢູ່ກັບເຈົ້າເທິງເຂັມຂັດຂອງເຈົ້າ, ແລະເມື່ອເຈົ້ານັ່ງຂ້າງນອກ, ເຈົ້າຈະຊຸດດ້ວຍມັນ, ແລະເມື່ອນຳມາແລ້ວ ເຈົ້າຈະປົກຄຸມສິ່ງເປືອຍເປົ່າຂອງເຈົ້າ ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຊົງຍ່າງໄປມາຢູ່ໃນຄ່າຍຂອງເຈົ້າເພື່ອຊ່ວຍເຈົ້າໃຫ້ລອດພົ້ນ ແລະ ມອບສັດຕູຂອງເຈົ້າໄວ້ຕໍ່ໜ້າເຈົ້າ, ແລະ ຄ່າຍຂອງເຈົ້າຈະເປັນບໍລິສຸດ, ແລະ ຄວາມບໍ່ສະອາດຂອງສິ່ງໃດໆຈະບໍ່ຖືກເຫັນຢູ່ໃນເຈົ້າ, ແລະ ພຣະອົງຈະຫັນກັບຈາກເຈົ້າ.

ເຈົ້າຈະບໍ່ມອບຄົນໃຊ້ໃຫ້ແກ່ເຈົ້ານາຍຂອງລາວ, ຜູ້ທີ່ໄດ້ຖືກມອບໝາຍມາຫາເຈົ້າຈາກເຈົ້ານາຍຂອງລາວ. ລາວຈະອາໄສຢູ່ກັບເຈົ້າ, ລາວຈະອາໄສຢູ່ໃນບັນດາພວກເຈົ້າບ່ອນໃດທີ່ຕົກກັບລາວ, ເຈົ້າຈະບໍ່ກົດຂີ່ລາວ. ຈະບໍ່ມີໂສເພນີຈາກບັນດາລູກສາວຂອງອິດສະລາເອນ, ແລະຈະບໍ່ມີຜູ້ທີ່ຂາຍຕົວຈາກບັນດາລູກຊາຍຂອງອິດສະລາເອນ, ຈະບໍ່ມີຜູ້ທີ່ເລີ່ມພິທີກຳຈາກບັນດາລູກສາວຂອງອິດສະລາເອນ,

ແລະຈະບໍ່ມີຜູ້ທີ່ຖືກເລີ່ມພິທີກຳຈາກບັນດາລູກຊາຍຂອງອິດສະລາເອນ.

ເຈົ້າຈະບໍ່ນຳເອົາຄຳຈ້າງຂອງໂສເພນີ ຫຼື

ການແລກປ່ຽນຂອງໝາເຂົ້າໄປໃນເຮືອນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າເພື່ອຄຳປະຕິຍານໃດໆ, ເພາະວ່າທັງສອງແມ່ນສິ່ງທີ່ໜ້າລັງກຽດຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ.

ເຈົ້າຢ່າເອົາດອກເບ້ຍຈາກອ້າຍນ້ອງຂອງເຈົ້າ, ບໍ່ວ່າຈະເປັນດອກເບ້ຍເງິນ, ດອກເບ້ຍອາຫານ, ຫຼືດອກເບ້ຍຂອງສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ເຈົ້າໃຫ້ກູ້ຢືມ. ກັບຄືນຕ່າງດ້ວຍເຈົ້າຈະເອົາດອກເບ້ຍ, ແຕ່ກັບອ້າຍນ້ອງຂອງເຈົ້າ ເຈົ້າຈະບໍ່ເອົາດອກເບ້ຍ, ເພື່ອວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຈະອວຍພອນເຈົ້າໃນວຽກງານທັງໝົດຂອງເຈົ້າເທິງແຜ່ນດິນທີ່ເຈົ້າກຳລັງເຂົ້າໄປຢູ່ນັ້ນເພື່ອຮັບມໍລະດົກມັນ.

ຖ້າເຈົ້າປະຕິຍານຄຳປະຕິຍານຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ,

ເຈົ້າຈະບໍ່ຊັກຊ້າທີ່ຈະໃຫ້ຄືນມັນ,

ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຈະຊອກຫາຢ່າງແນ່ນອນຈາກເຈົ້າ,

ແລະມັນຈະເປັນບາບໃນຕົວເຈົ້າ. ຖ້າເຈົ້າບໍ່ຕ້ອງການອະທິຖານ, ມັນບໍ່ແມ່ນບາບສຳລັບເຈົ້າ.

ສິ່ງທີ່ອອກມາຈາກຮິມຝັປາກຂອງເຈົ້ານັ້ນ ເຈົ້າຕ້ອງຮັກສາໄວ້,

ແລະເຈົ້າຕ້ອງປະຕິບັດຕາມທີ່ເຈົ້າໄດ້ປະຕິຍານຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າເປັນຂອງຖວາຍ, ຊຶ່ງເຈົ້າໄດ້ເວົ້າດ້ວຍປາກຂອງເຈົ້າເອງ.

ຖ້າແຕ່ເຈົ້າເຂົ້າໄປໃນທົ່ງນາເກັບກ່ຽວຂອງເພື່ອນບ້ານຂອງເຈົ້າ

ແລະເຈົ້າເກັບກຳຮວງຂ້າວດ້ວຍມືຂອງເຈົ້າ,

ເຈົ້າຈະບໍ່ວາງຂຽວລົງເທິງທົ່ງນາເກັບກ່ຽວຂອງເພື່ອນບ້ານຂອງເຈົ້າ.

ຖ້າເຈົ້າເຂົ້າໄປໃນສວນອະງຸ່ນຂອງເພື່ອນບ້ານຂອງເຈົ້າ,

ເຈົ້າຈະກິນອະງຸ່ນໄດ້ເທົ່າທີ່ຈິດວິນຍານຂອງເຈົ້າຈະອີ່ມ, ແຕ່ເຈົ້າຈະບໍ່ໃສ່ເຂົ້າໄປໃນພາຊະນະ.

໒໔

ຖ້າຜູ້ໃດເອົາເມຍແລະອາໄສຢູ່ກັບນາງ,
ແລະຈະເປັນວ່າຖ້ານາງບໍ່ພົບຄວາມກະລຸນາຕໍ່ໜ້າລາວ,
ເພາະວ່າລາວພົບສິ່ງທີ່ບໍ່ສົມຄວນໃນນາງ, ແລະລາວຈະຂຽນໜັງສືການຢ່າຮ້າງໃຫ້ນາງ,
ແລະຈະມອບໃສ່ມືຂອງນາງ, ແລະລາວຈະສົ່ງນາງອອກຈາກເຮືອນຂອງລາວ,
ແລະເມື່ອອອກໄປແລ້ວ ກໍ່ກາຍເປັນຂອງຜູ້ຊາຍອີກຄົນໜຶ່ງ,
ແລະຖ້າຜູ້ຊາຍຄົນສຸດທ້າຍກຽດຊັງນາງ, ແລະຂຽນໜັງສືການຢ່າຮ້າງໃຫ້ນາງ,
ແລະມອບໃສ່ມືຂອງນາງ, ແລະສົ່ງນາງອອກຈາກເຮືອນຂອງລາວ,
ຫຼືຖ້າຜູ້ຊາຍຄົນສຸດທ້າຍທີ່ໄດ້ເອົານາງເປັນພັນລະຍາຕາຍ,
ຊາຍທີ່ກ່ອນທີ່ສົ່ງນາງໄປນັ້ນຈະບໍ່ສາມາດກັບຄືນມາເອົານາງເປັນເມຍຂອງຕົນໄດ້
ຫຼັງຈາກທີ່ນາງຖືກເປື້ອນແລ້ວ,
ເພາະວ່ານັ້ນເປັນສິ່ງທີ່ໜ້າກຽດຊັງຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ,
ແລະເຈົ້າທັງຫຼາຍຈະບໍ່ເຮັດໃຫ້ແຜ່ນດິນທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າໃຫ້ແກ່ເຈົ້າເປັນມໍ
ລະດົກນັ້ນເປື້ອນ.

ຖ້າຜູ້ໃດເອົາເມຍເມື່ອບໍ່ດົນມານີ້, ລາວຈະບໍ່ອອກໄປສົງຄາມ,
ແລະຈະບໍ່ມີເລື່ອງໃດຖືກວາງແກ່ລາວ,
ລາວຈະເປັນຜູ້ບໍ່ມີຄວາມຜິດຢູ່ໃນເຮືອນຂອງລາວເປັນເວລາໜຶ່ງປີ
ເພື່ອເຮັດໃຫ້ເມຍຂອງລາວທີ່ລາວເອົາມາມີຄວາມສຸກ.

ເຈົ້າຈະບໍ່ເອົາຫິນສີເປັນຂອງຄ້າປະກັນ, ແລະບໍ່ເອົາຫິນສີເປັນຂອງຄ້າປະກັນ,
ເພາະວ່ານີ້ເປັນການເອົາວິນຍານເປັນຂອງຄ້າປະກັນ.

ຖ້າແຕ່ມີຜູ້ຊາຍຄົນໃດຖືກຈັບໄດ້ວ່າລັກຈິດວິນຍານຈາກພິນ້ອງຂອງລາວທີ່ເປັນລູກຊາຍອິດສະ
ະຣາເອນ, ແລະໄດ້ກົດຂີ່ລາວແລ້ວຂາຍລາວ, ຜູ້ລັກນັ້ນຈະຕ້ອງຕາຍ,
ແລະເຈົ້າຈະເອົາຄວາມຊົ່ວຮ້າຍອອກຈາກທ່າມກາງພວກເຈົ້າ.

ຈົ່ງເອົາໃຈໃສ່ຕົວເຈົ້າເອງໃນການສຳພັດພະຍາດຜົວໜັງ,
ຈົ່ງຮັກສາຢ່າງລະມັດລະວັງທີ່ສຸດເພື່ອປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍທັງໝົດທີ່ພວກປະໂລຫິດເລວີ
ຈະປະກາດແກ່ເຈົ້າທັງຫຼາຍ, ຕາມວິທີທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ສົ່ງແກ່ເຈົ້າທັງຫຼາຍ,
ຈົ່ງຮັກສາປະຕິບັດ.

ຈົ່ງຈື່ຈຳສິ່ງທັງໝົດທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າໄດ້ເຮັດແກ່ມາຮຽາໃນທາງ,
ເມື່ອພວກເຈົ້າອອກຈາກອີຢິບ.

ຖ້າມີໜີ້ຫຼີກຍັງກໍຕາມກັບເພື່ອນບ້ານຂອງເຈົ້າ,
ເຈົ້າຈະບໍ່ເຂົ້າໄປໃນເຮືອນຂອງລາວເພື່ອເອົາຫຼັກປະກັນຂອງລາວ. ເຈົ້າຈະຢືນຢູ່ຂ້າງນອກ,
ແລະຜູ້ຊາຍທີ່ເງິນກູ້ຂອງເຈົ້າຢູ່ກັບລາວ,
ລາວຈະນຳເອົາຂອງຈຳນຳອອກມາໃຫ້ເຈົ້າຢູ່ຂ້າງນອກ. ຖ້າແຕ່ຄົນນັ້ນຍາກຈົນ,
ເຈົ້າຈະບໍ່ນອນກັບຂອງຄ້າປະກັນຂອງລາວ.

ເຈົ້າຕ້ອງຄືນຂອງຈຳນຳຂອງລາວໃຫ້ລາວກ່ອນຕາເວັນຕົກ,
ແລະລາວຈະນອນໃນເຄື່ອງນຸ່ງຂອງລາວ, ແລະລາວຈະອວຍພອນເຈົ້າ,
ແລະມັນຈະເປັນຄວາມເມດຕາແກ່ເຈົ້າຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ.
ເຈົ້າຈະບໍ່ກະທຳຜິດຕໍ່ຄຳຈ້າງຂອງຄົນທຸກຍາກແລະຄົນຂາດແຄນຈາກພິນ້ອງຂອງເຈົ້າ
ຫຼືຈາກຄົນຕ່າງດ້າວທີ່ຢູ່ໃນເມືອງຂອງເຈົ້າ. ໃນມື້ດຽວກັນ ເຈົ້າຈະຕ້ອງຄືນຄຳຈ້າງໃຫ້ລາວ,
ຢ່າໃຫ້ດວງອາທິດຕົກເທິງລາວ, ເພາະວ່າລາວເປັນຄົນທຸກຍາກ ແລະ

ລາວມີຄວາມຫວັງໄວ້ໃນນັ້ນ, ແລະ ລາວຈະຮ້ອງທຸກຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່ຽວກັບເຈົ້າ, ແລະ
ມັນຈະເປັນບາບໃນຕົວເຈົ້າ. ພໍ່ຈະບໍ່ຕາຍເພື່ອລູກ ແລະ ລູກຊາຍຈະບໍ່ຕາຍເພື່ອພໍ່,
ແຕ່ລະຄົນຈະຕາຍໃນບາບຂອງຕົນເອງ.

ເຈົ້າຈະບໍ່ບິດເບືອນການພິພາກສາຂອງຄົນຕ່າງດ້າວ, ເດັກກຳພ້າ ແລະ ແມ່ຫມ້າຍ
ເຈົ້າຢ່າເອົາເຄື່ອງນຸ່ງຂອງແມ່ຫມ້າຍເປັນຂອງຮັບປະກັນ, ແລະ
ເຈົ້າຈົ່ງຈຳວ່າເຈົ້າເຄີຍເປັນຂ້າໃຊ້ໃນແຜ່ນດິນອີຢິບ, ແລະ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າໄດ້ໄຖ່ເຈົ້າຈາກທີ່ນັ້ນ,
ເພາະເຫດນີ້ຂ້ານ້ອຍຈຶ່ງສົ່ງເຈົ້າໃຫ້ເຮັດຕາມຄຳນີ້.

ຖ້າເຈົ້າເກັບກ່ຽວພຶດຜົນໃນທົ່ງນາຂອງເຈົ້າ ແລະ ສົມຟ່ອນຂ້າວໄວ້ໃນທົ່ງນາຂອງເຈົ້າ,
ຢ່າກັບຄືນໄປເອົາມັນ, ມັນຈະເປັນຂອງຄົນຕ່າງດ້າວ, ເດັກກຳພ້າ ແລະ ແມ່ຫມ້າຍ,
ເພື່ອວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຈະອວຍພອນເຈົ້າໃນວຽກງານທັງໝົດຂອງມືເຈົ້າ.
ຖ້າເຈົ້າເກັບກ່ຽວໝາກກອກ, ເຈົ້າຈະບໍ່ກັບຄືນໄປເກັບກ່ຽວສິ່ງທີ່ຢູ່ຂ້າງຫຼັງເຈົ້າ,
ມັນຈະເປັນຂອງຄົນແປກໜ້າ ແລະ ເດັກກຳພ້າ ແລະ ແມ່ຫມ້າຍ,
ແລະເຈົ້າຈະຈຳວ່າເຈົ້າເຄີຍເປັນຂ້າທາດຢູ່ໃນແຜ່ນດິນອີຢິບ,
ເພາະເຫດນີ້ຂ້ານ້ອຍຈຶ່ງສົ່ງເຈົ້າໃຫ້ປະຕິບັດຄຳນີ້. ຖ້າເຈົ້າເກັບກ່ຽວສວນອະງຸ່ນຂອງເຈົ້າ,
ເຈົ້າຈະບໍ່ເກັບມັນອີກສຳລັບສິ່ງທີ່ຢູ່ຫຼັງເຈົ້າ, ມັນຈະເປັນຂອງຄົນຕ່າງດ້າວ ແລະ ເດັກກຳພ້າ
ແລະ ແມ່ຫມ້າຍ. ແລະເຈົ້າຈະຈຳວ່າເຈົ້າເຄີຍເປັນຂ້າທາດຢູ່ໃນແຜ່ນດິນອີຢິບ,
ເພາະເຫດນີ້ຂ້ານ້ອຍຈຶ່ງສົ່ງເຈົ້າໃຫ້ປະຕິບັດຄຳນີ້.

໒໕

ຖ້າມີຂໍ້ຂັດແຍ່ງເກີດຂຶ້ນລະຫວ່າງມະນຸດ ແລະ ເຂົາເຈົ້າເຂົ້າມາສູ່ການພິພາກສາ

ແລະເຂົາເຈົ້າພິພາກສາ ແລະເຂົາເຈົ້າໃຫ້ຄວາມຊອບທຳແກ່ຜູ້ຊອບທຳ
ແລະເຂົາເຈົ້າປະນາມຜູ້ບໍ່ເຄົາລົບພຣະເຈົ້າ, ແລະຈະເປັນແນວນັ້ນ
ຖ້າຜູ້ບໍ່ເຄົາລົບພຣະເຈົ້າສົມຄວນໄດ້ຮັບການຕີ, ເຈົ້າຈະປ່ອຍລາວລົງຕໍ່ໜ້າຜູ້ພິພາກສາ,
ແລະເຂົາເຈົ້າຈະເພື່ອນລາວຕໍ່ໜ້າເຂົາເຈົ້າຕາມການບໍ່ເຄົາລົບພຣະເຈົ້າຂອງລາວ.
ແລະເຂົາເຈົ້າຈະຕີລາວສິບສິບຫົກຕາມຈຳນວນ, ເຂົາເຈົ້າຈະບໍ່ເພີ່ມ,
ແຕ່ຖ້າເຈົ້າເພີ່ມການຕີໃຫ້ຫຼາຍກວ່າການຕີເຫຼົ່ານີ້, ອ້າຍນ້ອງຂອງເຈົ້າຈະຖືກດູກຕໍ່ໜ້າເຈົ້າ.
ເຈົ້າຈະບໍ່ມັດປາກົງວິກິລັງນວດເມັດ.

ຖ້າພີ່ນ້ອງອາໄສຢູ່ຮ່ວມກັນ, ແລະຫນຶ່ງໃນພວກເຂົາຕາຍໄປໂດຍບໍ່ມີລູກ,
ແມ່ຍິງຂອງຜູ້ຕາຍຈະບໍ່ໄປແຕ່ງງານກັບຜູ້ຊາຍຄົນອື່ນທີ່ບໍ່ແມ່ນຍາດ,
ແຕ່ພີ່ນ້ອງຂອງຜົວນາງຈະເຂົ້າຫານາງ, ແລະຈະເອົານາງເປັນພັນລະຍາຂອງຕົນ,
ແລະຈະອາໄສຮ່ວມກັນນາງ. ແລະເດັກນ້ອຍທີ່ນາງຈະເກີດນັ້ນ,
ຈະຖືກແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ສືບຊື່ຂອງຜູ້ທີ່ຕາຍແລ້ວ,
ແລະຊື່ຂອງລາວຈະບໍ່ຖືກລືບອອກຈາກອິດສະຣາເອນ.

ຖ້າຊາຍຄົນນັ້ນບໍ່ປະສົງຈະເອົາແມ່ຍິງຂອງອ້າຍນ້ອງລາວ,
ແມ່ຍິງນັ້ນຈະຂຶ້ນໄປທີ່ປະຕູເມືອງຫາສະພາຜູ້ເຖົ້າ ແລະ ຈະເວົ້າວ່າ,
ອ້າຍນ້ອງຂອງຜົວຂ້ອຍບໍ່ຕ້ອງການຟື້ນຟູຊື່ຂອງອ້າຍນ້ອງລາວໃນອິດສະຣາເອນ,
ອ້າຍນ້ອງຂອງຜົວຂ້ອຍບໍ່ຕ້ອງການ. ແລະສະພາຜູ້ເຖົ້າຂອງເມືອງຂອງລາວຈະເອີ້ນລາວ,
ແລະພວກເຂົາເຈົ້າຈະເວົ້າກັບລາວ, ແລະເມື່ອລາວຢືນຊັ້ນເວົ້າວ່າ,
ຂ້ອຍບໍ່ປາຖະໜາທີ່ຈະເອົານາງ,
ແລະແມ່ຍິງຂອງອ້າຍນ້ອງຂອງລາວຈະເຂົ້າມາໃກ້ຕໍ່ໜ້າສະພາຜູ້ເຖົ້າ,
ແລະຈະຖອດເກີບແຕະອັນໜຶ່ງຂອງລາວອອກຈາກຕີນຂອງລາວ,

ແລະຈະຖິ້ມນໍ້າລາຍໃສ່ໜ້າຂອງລາວ, ແລະຕອບວ່າ,
ເຂົາເຈົ້າຈະເຮັດດັ່ງນີ້ແກ່ຜູ້ຊາຍທີ່ບໍ່ຍອມສ້າງເຮືອນຂອງອ້າຍນ້ອງຂອງລາວໃນອິດສະຣາເອນ.
ແລະຊື່ຂອງລາວຈະຖືກເອີ້ນໃນອິດສະລາເອນວ່າ ເຮືອນຂອງຜູ້ທີ່ໄດ້ຖອດຮອງເທົ້າ.

ຖ້າແຕ່ຄົນຕໍ່ສູ້ກັນ, ຄົນກັບອ້າຍນ້ອງຂອງລາວ,
ແລະແມ່ຍິງຂອງຄົນໜຶ່ງໃນພວກເຂົາເຂົ້າມາເພື່ອຊ່ວຍຜູ້ຊາຍຂອງນາງຈາກມືຂອງຜູ້ທີ່ຕີລາ
ວ, ແລະນາງຍິນມືອອກຈັບອັນໄຂ່ຂອງລາວ, ເຈົ້າຈະຕັດມືອອກ,
ຕາຂອງເຈົ້າຈະບໍ່ແມດຕາຕໍ່ນາງ.

ເຈົ້າຈະບໍ່ມີນໍ້າໜັກສອງແບບໃນຝາກຂອງເຈົ້າ, ໜຶ່ງໃຫຍ່ ຫຼື ໜຶ່ງນ້ອຍ.
ຈະບໍ່ມີໃນເຮືອນຂອງເຈົ້າມາດຕະການແລະມາດຕະການ, ໃຫຍ່ຫຼືນ້ອຍ.
ນໍ້າໜັກທີ່ແທ້ຈິງແລະຍຸດຕິທຳຈະເປັນຂອງເຈົ້າ,
ແລະການວັດແທກທີ່ແທ້ຈິງແລະຍຸດຕິທຳຈະເປັນຂອງເຈົ້າ,
ເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະມີອາຍຸຍືນຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າປະທານໃຫ້ແກ່
ເຈົ້າເປັນມໍລະດົກ. ເພາະວ່າທຸກຄົນທີ່ເຮັດສິ່ງເຫຼົ່ານີ້, ທຸກຄົນທີ່ເຮັດຄວາມບໍ່ຍຸຕິທຳ,
ເປັນສິ່ງທີ່ໜ້າກຽດຊັງຕໍ່ພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ.

ຈົ່ງຈຳສິ່ງທັງໝົດທີ່ອາມາເລກໄດ້ເຮັດແກ່ເຈົ້າໃນທາງ, ເມື່ອເຈົ້າອອກມາຈາກແຜ່ນດິນອີຢິບ
ແນວໃດທີ່ລາວຕໍ່ຕ້ານເຈົ້າໃນທາງ, ແລະຕັດກອງຫລັງຂອງເຈົ້າ, ຄືຜູ້ທີ່ອິດເມື່ອຍຢູ່ຫລັງເຈົ້າ,
ໃນຂະນະທີ່ເຈົ້າຫົວແລະເມື່ອຍ, ແລະລາວບໍ່ໄດ້ຢ້ານກົວພຣະເຈົ້າ.
ແລະມັນຈະເປັນເມື່ອພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າໃຫ້ເຈົ້າພັກຜ່ອນຈາກສັດຕູທັງໝົດຂ
ອງເຈົ້າທີ່ຢູ່ອ້ອມຮອບເຈົ້າໃນແຜ່ນດິນທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າໃຫ້ແກ່ເຈົ້າເພື່ອຮັບ
ມໍລະດົກ, ເຈົ້າຈະລົບລ້າງຊື່ຂອງອາມາເລກອອກຈາກພາຍໃຕ້ສະຫວັນ, ແລະຢາລົມເລີຍ.

໒໖

ແລະຈະເປັນຖ້າເຈົ້າເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າປະທານໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ
ເພື່ອຮັບເປັນມໍລະດົກ, ແລະເຈົ້າໄດ້ຮັບມໍລະດົກນັ້ນ, ແລະເຈົ້າອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນນັ້ນ,
ແລະເຈົ້າຈະເອົາຜົນໄມ້ທຳອິດຈາກຜົນໄມ້ຂອງແຜ່ນດິນເຈົ້າ
ທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າປະທານໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ ແລະເຈົ້າຈະໃສ່ໃນກະຕ່າ
ແລະເຈົ້າຈະໄປຍັງສະຖານທີ່ທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຈະເລືອກໃຫ້ພຣະນາມຂອງ
ພຣະອົງຖືກເອີ້ນທີ່ນັ້ນ ແລະເຈົ້າຈະໄປຫາປະໂລຫິດຜູ້ທີ່ຈະຢູ່ໃນວັນເຫຼົ່ານັ້ນ,
ແລະເຈົ້າຈະເວົ້າກັບລາວວ່າ,
ຂ້ານ້ອຍປະກາດໃນມື້ນີ້ຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງຂ້ານ້ອຍວ່າ,
ຂ້ານ້ອຍໄດ້ເຂົ້າມາໃນແຜ່ນດິນທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສາບານຕໍ່ບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາວ່າ
ຈະໃຫ້ແກ່ພວກເຮົາ. ແລະພໍປະໂລຫິດຈະເອົາກະຕ່າຈາກມືຂອງເຈົ້າ,
ແລະຈະວາງມັນໄວ້ຕໍ່ໜ້າແທ່ນບູຊາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ.
ແລະເຈົ້າຈະຕອບເວົ້າຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າວ່າ,
ພໍຂອບໄດ້ສູນເສຍຊີເຣຍ, ແລະລົງໄປອີຢິບ, ແລະອາໄສຢູ່ທີ່ນັ້ນດ້ວຍຈຳນວນນ້ອຍ,
ແລະກາຍເປັນປະຊາຊາດໃຫຍ່ແລະຝູງຊົນຫຼາຍຢູ່ທີ່ນັ້ນ.
ແລະຊາວອີຢິບໄດ້ປະດິດບັດຮ້າຍພວກເຮົາ, ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາຕຳຕ້ອຍ,
ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ວາງວຽກງານໝັກແກ່ພວກເຮົາ
ແລະພວກເຮົາໄດ້ຮ້ອງໄຫ້ອອກຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ,
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງສຳຜັດຟັງສຽງຂອງພວກເຮົາ,
ແລະພຣະອົງໄດ້ຊົງເຫັນຄວາມທຸກຂໍ້ຍາກຂອງພວກເຮົາ,
ແລະຄວາມຫຍຸ້ງຍາກຂອງພວກເຮົາ, ແລະຄວາມກົດຂີ່ຂົ່ມເຫັງຂອງພວກເຮົາ.
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ນຳພາພວກເຮົາອອກມາຈາກອີຢິບດ້ວຍພຣະອົງເອງ,

ດ້ວຍກຳລັງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະອົງ, ດ້ວຍພຣະຫັດອັນແຂງແຮງ,
ດ້ວຍພຣະກອນອັນສູງສົ່ງ, ດ້ວຍນິມິດອັນຍິ່ງໃຫຍ່, ດ້ວຍເຄື່ອງໝາຍ,
ແລະດ້ວຍການອັດສະຈັນ. ແລະພຣະອົງໄດ້ນຳພວກເຮົາເຂົ້າໄປໃນສະຖານທີ່ນີ້,
ແລະພຣະອົງໄດ້ປະທານແຜ່ນດິນນີ້ໃຫ້ແກ່ພວກເຮົາ,
ເປັນແຜ່ນດິນທີ່ໄຫຼ່ບໍລິບູນດ້ວຍນົມແລະນ້ຳເຜິ້ງ. ແລະດຽວນີ້ ຈົ່ງເບິ່ງ,
ຂ້ານ້ອຍໄດ້ນຳມາຜົນໝາກທຳອິດຂອງຜົນຜະລິດຈາກແຜ່ນດິນທີ່ທ່ານໄດ້ໃຫ້ແກ່ຂ້ານ້ອຍ,
ພຣະເຈົ້າ, ແຜ່ນດິນທີ່ໄຫຼ່ນົມແລະນ້ຳເຜິ້ງ,
ແລະທ່ານຈະວາງມັນໄວ້ຕໍ່ໜ້າພຣະເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານ,
ແລະທ່ານຈະນະມັດສະການຕໍ່ໜ້າພຣະເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານ.
ແລະເຈົ້າຈະຊົມຊຸມຍົນດິນໃນສິ່ງດີທັງໝົດທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າໄດ້ປະທານໃຫ້ແກ່
ກ່າເຈົ້າ, ທັງເຮືອນຂອງເຈົ້າ, ຄົນເລວີ, ແລະຄົນຕ່າງດ້າວທີ່ຢູ່ທ່າມກາງເຈົ້າ.

ຖ້າເຈົ້າສຳເລັດການເກັບທິດສະໜັງທຸກຢ່າງຂອງຜົນຜະລິດຂອງເຈົ້າໃນປີທີສາມ,
ເຈົ້າຈະໃຫ້ທິດສະໜັງທີສອງແກ່ຄົນເລວີ, ຄົນຕ່າງດ້າວ, ເດັກກຳພ້າ ແລະ ແມ່ຫມ້າຍ,
ແລະເຂົາເຈົ້າຈະກິນໃນເມືອງຂອງເຈົ້າ ແລະ ຊົມຊຸມຍົນດິນ.

ແລະເຈົ້າຈະເວົ້າຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າວ່າ,
ຂ້ານ້ອຍໄດ້ເອົາສິ່ງບໍລິສຸດອອກຈາກເຮືອນຂອງຂ້ານ້ອຍແລ້ວ, ແລະໄດ້ໃຫ້ແກ່ຄົນເລວີ,
ຄົນຕ່າງດ້າວ, ເດັກກຳພ້າ ແລະແມ່ຫມ້າຍ,
ຕາມບັນຍັດທັງໝົດທີ່ທ່ານໄດ້ບັນຊາແກ່ຂ້ານ້ອຍ. ຂ້ານ້ອຍບໍ່ໄດ້ລະເມີດບັນຍັດຂອງທ່ານ
ແລະບໍ່ໄດ້ລືມ. ແລະຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ກິນມັນໃນຄວາມເຈັບປວດຂອງຂ້ອຍ,
ບໍ່ໄດ້ເອົາມັນໄປໃຊ້ໃນສິ່ງທີ່ບໍ່ສະອາດ, ບໍ່ໄດ້ໃຫ້ມັນແກ່ຄົນຕາຍ,
ຂ້ອຍໄດ້ເຊື່ອຟັງສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ,

ຂ້ອຍໄດ້ເຮັດຕາມທີ່ພຣະອົງໄດ້ສັ່ງແກ່ຂ້ອຍ.

ເບິ່ງລົງມາຈາກເຮືອນບໍລິສຸດຂອງພຣະອົງຈາກສະຫວັນ, ແລະ

ອວຍພອນປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງຄືອິດສະຣາເອນ, ແລະ

ແຜ່ນດິນທີ່ພຣະອົງໄດ້ປະທານໃຫ້ແກ່ເຂົາເຈົ້າ,

ດັ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ສາບານໄວ້ກັບບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາ,

ທີ່ຈະໃຫ້ແຜ່ນດິນທີ່ໄຫຼບໍລິບູນດ້ວຍນົມແລະນ້ຳເຜິ້ງແກ່ພວກເຮົາ.

ໃນມື້ນີ້

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າໄດ້ສັ່ງແກ່ເຈົ້າໃຫ້ປະຕິບັດກົດລະບຽບແລະການພິພາກສາ

ທັງໝົດ, ແລະເຈົ້າຈະຮັກສາແລະປະຕິບັດມັນດ້ວຍສຸດໃຈ

ແລະດ້ວຍສຸດຈິດວິນຍານຂອງພວກເຈົ້າ.

ທ່ານໄດ້ເລືອກພຣະເຈົ້າໃນມື້ນີ້ເພື່ອເປັນພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານ,

ແລະເພື່ອດຳເນີນໃນທຸກທາງຂອງພຣະອົງ, ແລະເພື່ອຮັກສາກົດລະບຽບແລະຄຳພິພາກສາ,

ແລະເພື່ອເຊື່ອຟັງສຽງຂອງພຣະອົງ.

ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເລືອກເຈົ້າໃນມື້ນີ້ໃຫ້ກາຍເປັນປະຊາຊົນອັນເປັນກອງມໍລະດົກອັນລ້ຳຄ່າ

ຂອງພຣະອົງ ດັ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ກ່າວໄວ້ ເພື່ອປົກປັກຮັກສາບັນຍັດຂອງພຣະອົງ ແລະ

ເພື່ອໃຫ້ເຈົ້າຢູ່ເໝືອປະຊາຊາດທັງໝົດ, ດັ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ເຮັດໃຫ້ເຈົ້າມີຊື່ສຽງ ແລະ

ເປັນຄວາມພາກພູມໃຈ ແລະ ເປັນທີ່ສັ່ງເກດ,

ເພື່ອໃຫ້ເຈົ້າເປັນປະຊາຊົນບໍລິສຸດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ,

ດັ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ກ່າວໄວ້.

໒໗

ແລະໂມເຊກັບສະພາຜູ້ເຖົ້າຂອງອິດສະຣາເອນໄດ້ສັ່ງເວົ້າວ່າ,
ຈົ່ງຮັກສາບັນດາບັນຊາທັງໝົດເຫຼົ່ານີ້ທີ່ຂ້ານ້ອຍສັ່ງແກ່ເຈົ້າໃນມື້ນີ້.
ແລະມັນຈະເປັນໃນວັນທີ່ທ່ານຂ້າມແມ່ນ້ຳຈໍແດນເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານປະທານໃຫ້ແກ່ທ່ານ, ທ່ານຈະຕັ້ງກ້ອນຫີນໃຫຍ່ໆໄວ້ສໍາລັບຕົວທ່ານເອງ,
ແລະທ່ານຈະປູນມັນດ້ວຍປູນ. ແລະເຈົ້າຈະຂຽນເທິງຫີນເຫຼົ່ານີ້ທຸກຄໍາເວົ້າຂອງກົດໝາຍນີ້,
ເມື່ອເຈົ້າຂ້າມແມ່ນ້ຳຈໍແດນ,
ເມື່ອເຈົ້າເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງເຈົ້າປະທານໃຫ້ເຈົ້າ, ແຜ່ນດິນທີ່ໄຫຼນົມແລະນ້ຳເຜີ້ງ,
ດັ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງເຈົ້າໄດ້ກ່າວໃຫ້ເຈົ້າ.
ແລະມັນຈະເປັນດັ່ງນີ້ເມື່ອທ່ານຂ້າມແມ່ນ້ຳຈໍແດນ,
ທ່ານຈະຕັ້ງກ້ອນຫີນເຫຼົ່ານີ້ທີ່ຂ້ານ້ອຍສັ່ງແກ່ທ່ານໃນມື້ນີ້ໄວ້ເທິງພູເຂົາເອບານ,
ແລະທ່ານຈະປູນມັນດ້ວຍປູນ.
ແລະເຈົ້າຈະສ້າງແທ່ນບູຊາໄວ້ທີ່ນັ້ນຖວາຍແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ,
ເປັນແທ່ນບູຊາທີ່ເຮັດດ້ວຍຫີນ, ເຈົ້າຈະບໍ່ວາງເຫຼັກລົງເທິງມັນ.
ເຈົ້າຈະສ້າງແທ່ນບູຊາດ້ວຍກ້ອນຫີນທັງໝົດໃຫ້ແກ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ,
ແລະເຈົ້າຈະຖວາຍເຄື່ອງເຜົາບູຊາເທິງແທ່ນນັ້ນໃຫ້ແກ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ.
ແລະເຈົ້າຈະເຮັດການເສຍສະຫລະຄວາມລອດພົ້ນຢູ່ທີ່ນັ້ນ, ແລະເຈົ້າຈະກິນ, ແລະເຈົ້າຈະອີ່ມ,
ແລະເຈົ້າຈະຊົ່ມຊົມຍົນດີຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ.
ແລະເຈົ້າຈະຂຽນກົດໝາຍທັງໝົດນີ້ໄວ້ເທິງກ້ອນຫີນຢ່າງຊັດເຈນຫຼາຍທີ່ສຸດ.

ແລະໂມເຊກັບພວກປະໂລຫິດຊາວເລວີໄດ້ເວົ້າກັບອິດສະລາເອນທັງໝົດວ່າ:
ຈົ່ງນຶ່ງແລະຟັງ, ອິດສະລາເອນເອີຍ,
ໃນມື້ນີ້ເຈົ້າໄດ້ກາຍເປັນປະຊາຊົນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ

ແລະທ່ານຈະໄດ້ຍິນສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານ,
ແລະທ່ານຈະປະຕິບັດຕາມບັນຍັດທັງໝົດຂອງພຣະອົງ,
ແລະກົດລະບຽບທັງໝົດຂອງພຣະອົງ, ທີ່ຂ້ານ້ອຍສືບແກ່ທ່ານໃນມື້ນີ້.

ແລະໂມເຊໄດ້ສັ່ງປະຊາຊົນໃນວັນນັ້ນວ່າ,
ເຫຼົ່ານີ້ຈະຢືນຢູ່ເພື່ອອວຍພອນປະຊາຊົນຢູ່ເທິງພູເຂົາເກຣີຊິມ ເມື່ອຂ້າມແມ່ນ້ຳຈໍແດນແລ້ວ,
ຄື: ຊິເມໂອນ, ເລວີ, ຢູດາ, ອິດຊາຄາ, ໂຢເຊັບ, ແລະ ເບັນຢາມິນ.
ແລະຄົນເຫຼົ່ານີ້ຈະຢືນຢູ່ເທິງພູເຂົາເອບານເພື່ອປະກາດຄໍາສາບແຊ່ງ: ຮູເບນ, ກາດ, ອາເຊີ,
ເຊບູລຸນ, ດານ ແລະ ນັບທາລີ.

ແລະພວກເລວີຕອບແລ້ວຈະເວົ້າກັບອິດສະຣາເອນທັງໝົດດ້ວຍສຽງໃຫຍ່
ຖືກສາບແຊ່ງແທ້ຄົນຜູ້ໃດທີ່ຈະເຮັດຮູບແກະສະຫຼັກແລະຮູບຫຼໍ່,
ເປັນສິ່ງທີ່ໜ້າກຽດຊັງຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ເປັນວຽກງານຂອງມືຊ່າງຝີມື,
ແລະຈະວາງມັນໄວ້ໃນບ່ອນລັບ, ແລະປະຊາຊົນທັງໝົດຈະຕອບວ່າ, ຂໍໃຫ້ເປັນດັ່ງນັ້ນ.
ຜູ້ທີ່ດູກູກພໍ່ຫຼືແມ່ຂອງລາວຈະຖືກສາບແຊ່ງ, ແລະປະຊາຊົນທັງໝົດຈະເວົ້າວ່າ,
ຂໍໃຫ້ເປັນດັ່ງນັ້ນ. ຜູ້ທີ່ຍ້າຍເຂດແດນຂອງເພື່ອນບ້ານຈະຖືກສາບແຊ່ງ,
ແລະປະຊາຊົນທັງໝົດຈະເວົ້າວ່າ, ຂໍໃຫ້ເປັນດັ່ງນັ້ນ.
ຜູ້ທີ່ຫຼອກລວງຄົນຕາບອດໃນທາງນັ້ນຖືກສາບແຊ່ງ, ແລະປະຊາຊົນທັງໝົດຈະເວົ້າວ່າ,
ຂໍໃຫ້ເປັນດັ່ງນັ້ນ. ຜູ້ທີ່ບິດເບືອນການພິພາກສາຂອງຄົນຕ່າງດ້າວ, ເດັກກຳພ້າ ແລະ
ແມ່ຫມ້າຍ ຈະຖືກສາບແຊ່ງ, ແລະ ປະຊາຊົນທັງໝົດຈະເວົ້າວ່າ: ຂໍໃຫ້ເປັນດັ່ງນັ້ນ.
ຖືກສາບແຊ່ງແທ້ ຜູ້ທີ່ນອນກັບແມ່ຍິງຂອງພໍ່ຂອງລາວ
ເພາະວ່າລາວໄດ້ເປີດເຜີຍການປົກຄຸມຂອງພໍ່ຂອງລາວ, ແລະປະຊາຊົນທັງໝົດຈະເວົ້າວ່າ,
ຂໍໃຫ້ເປັນດັ່ງນັ້ນ. ຜູ້ທີ່ນອນກັບສັດໃດໆຈະຖືກສາບແຊ່ງ, ແລະປະຊາຊົນທັງໝົດຈະເວົ້າວ່າ,

ຂໍໃຫ້ເປັນດັ່ງນັ້ນ.

ຂໍໃຫ້ຖືກສາບແຂ່ງຜູ້ທີ່ນອນກັບເອື້ອຍນ້ອງຍິງຂອງລາວທີ່ມາຈາກພໍ່ຫຼືແມ່ຂອງລາວ.

ແລະປະຊາຊົນທັງໝົດຈະເວົ້າວ່າ, ຂໍໃຫ້ເປັນດັ່ງນັ້ນ.

ຜູ້ທີ່ນອນກັບເຈົ້າສາວຂອງລາວຈະຖືກສາບແຂ່ງ, ແລະປະຊາຊົນທັງໝົດຈະເວົ້າວ່າ
ຈົ່ງເປັນດັ່ງນັ້ນ, ຜູ້ທີ່ນອນກັບເອື້ອຍນ້ອງຍິງຂອງພັນລະຍາຂອງລາວຈະຖືກສາບແຂ່ງ,
ແລະປະຊາຊົນທັງໝົດຈະເວົ້າວ່າ ຈົ່ງເປັນດັ່ງນັ້ນ.

ຜູ້ທີ່ຕິເພື່ອນບ້ານດ້ວຍການຫລອກລວງຖືກສາບແຂ່ງ, ແລະປະຊາຊົນທັງໝົດຈະເວົ້າວ່າ,
ຂໍໃຫ້ເປັນດັ່ງນັ້ນ. ຖືກສາບແຂ່ງຜູ້ທີ່ຮັບຂອງຂວັນເພື່ອຕິຈິດວິນຍານຂອງເລືອດບໍລິສຸດ,
ແລະປະຊາຊົນທັງໝົດຈະເວົ້າວ່າ, ຈົ່ງເປັນ.

ຖືກສາບແຂ່ງແທ້ທຸກຄົນທີ່ບໍ່ປະຕິບັດຕາມຄໍາເວົ້າທັງໝົດຂອງກົດໝາຍນີ້,
ແລະປະຊາຊົນທັງໝົດຈະເວົ້າວ່າ, ຂໍໃຫ້ເປັນດັ່ງນັ້ນ.

໒໘

ແລະມັນຈະເປັນຖ້າເຈົ້າຟັງຢ່າງຕັ້ງໃຈຕໍ່ສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ,
ປົກປັກຮັກສາແລະປະຕິບັດບັນຍັດທັງໝົດເຫຼົ່ານີ້ທີ່ຂ້ານ້ອຍສັ່ງແກ່ເຈົ້າໃນມື້ນີ້,
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຈະຍົກເຈົ້າໃຫ້ສູງເໝືອປະຊາຊາດທັງໝົດເທິງແຜ່ນດິນ
ໂລກ. ແລະພອນທັງໝົດເຫຼົ່ານີ້ຈະມາເຖິງເຈົ້າ ແລະຈະພົບເຈົ້າ
ຖ້າເຈົ້າຟັງສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຢ່າງແທ້ຈິງ ເຈົ້າໄດ້ຮັບພອນໃນເມືອງ,
ແລະເຈົ້າໄດ້ຮັບພອນໃນທົ່ງນາ. ໄດ້ຮັບພອນລູກຫລານຂອງທ້ອງເຈົ້າ,
ແລະຜົນຜະລິດຂອງແຜ່ນດິນເຈົ້າ, ແລະຝູງງົວຂອງເຈົ້າ, ແລະຝູງແກະຂອງເຈົ້າ.
ໄດ້ຮັບພອນແລ້ວ ສາງເກັບຂອງຂອງເຈົ້າ ແລະ ສິ່ງທີ່ເຫຼືອຂອງເຈົ້າ.
ອວຍພອນແກ່ເຈົ້າໃນການເຂົ້າຂອງເຈົ້າ, ແລະ ອວຍພອນແກ່ເຈົ້າໃນການອອກໄປຂອງເຈົ້າ.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຈະມອບສັດຕູຂອງເຈົ້າທີ່ຕໍ່ຕ້ານເຈົ້າໃຫ້ຖືກທຳລາຍຕໍ່ໜ້າເຈົ້າ
າ, ພວກເຂົາຈະອອກມາສູ່ເຈົ້າທາງດຽວ, ແລະພວກເຂົາຈະຫນີຈາກໜ້າເຈົ້າໄປເຈັດທາງ.
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະສົ່ງພອນມາເທິງເຈົ້າໃນຫ້ອງແກ້ບຂອງຂອງເຈົ້າ,
ແລະເທິງທຸກສິ່ງທີ່ເຈົ້າວາງມືເທິງແຜ່ນດິນທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າປະທານໃຫ້ແກ່
ກໍ່ເຈົ້າ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຍົກເຈົ້າຂຶ້ນໃຫ້ເປັນປະຊາຊົນບໍລິສຸດຂອງພຣະອົງເອງ
ດັ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ສາບານໄວ້ກັບບັນດາບິດາຂອງເຈົ້າ
ຖ້າເຈົ້າຟັງສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ
ແລະດຳເນີນໄປໃນທາງທັງໝົດຂອງພຣະອົງ
ແລະປະຊາຊາດທັງໝົດຂອງແຜ່ນດິນໂລກຈະເຫັນເຈົ້າ
ເພາະວ່າພຣະນາມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຖືກເອີ້ນແກ່ເຈົ້າ ແລະພວກເຂົາຈະຢ້ານກົວເຈົ້າ
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຈະເພີ່ມພູນໃຫ້ເຈົ້າດ້ວຍສິ່ງດີໃນລູກຫຼານທີ່ອອກຈາກ
ຫ້ອງຂອງເຈົ້າ, ແລະໃນລູກຫຼານຂອງສັດລ້ຽງຂອງເຈົ້າ,
ແລະໃນຜົນຜະລິດຂອງແຜ່ນດິນຂອງເຈົ້າ,
ເທິງແຜ່ນດິນຂອງເຈົ້າທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສາບານຕໍ່ບັນພະບຸລຸດຂອງເຈົ້າວ່າຈະໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະເປີດຫ້ອງຊັບທີ່ດີຂອງພຣະອົງໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ ຄືສະຫວັນ
ເພື່ອໃຫ້ຝົນຕົກເທິງແຜ່ນດິນຂອງເຈົ້າຕາມເວລາ
ເພື່ອອວຍພອນວຽກງານທັງໝົດຂອງມືເຈົ້າ ແລະເຈົ້າຈະໃຫ້ປະຊາຊາດຫຼາຍກູ້ຢືມ
ແຕ່ເຈົ້າຈະບໍ່ກູ້ຢືມ ແລະເຈົ້າຈະປົກຄອງປະຊາຊາດຫຼາຍ ແຕ່ເຂົາເຈົ້າຈະບໍ່ປົກຄອງເຈົ້າ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຈະສ້າງຕັ້ງເຈົ້າໃຫ້ເປັນຫົວ ແລະບໍ່ແມ່ນຫາງ,
ແລະເຈົ້າຈະຢູ່ຂ້າງເທິງ ແລະບໍ່ຢູ່ຂ້າງລຸ່ມ,
ຖ້າເຈົ້າຟັງສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ,
ທຸກສິ່ງທີ່ຂ້ານ້ອຍສົ່ງແກ່ເຈົ້າໃນມື້ນີ້ໃຫ້ປະຕິບັດຮັກສາໄວ້.

ເຈົ້າຈະບໍ່ລະເມີດບັນຍັດທັງໝົດທີ່ຂ້ານ້ອຍສັ່ງແກ່ເຈົ້າໃນມື້ນີ້ ໄປທາງຂວາຫຼືຊ້າຍ
ເພື່ອໄປຕາມພະເຈົ້າອື່ນແລະປະກອບພິທີແກ່ພວກເຂົາ

ແລະຈະເປັນດັ່ງນີ້ ຖ້າເຈົ້າບໍ່ຟັງສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ
ເພື່ອຮັກສາບັນດາຂໍ້ບັນຍັດທັງໝົດຂອງພຣະອົງ ເທົ່າທີ່ຂ້ານ້ອຍສັ່ງແກ່ເຈົ້າໃນມື້ນີ້,
ແລະຄໍາສາບແຊ່ງເຫຼົ່ານີ້ທັງໝົດຈະມາເຖິງເຈົ້າ ແລະຈະຕິດຕາມທັນເຈົ້າ.
ເຈົ້າຈະຖືກສາບແຊ່ງໃນເມືອງ ແລະ ເຈົ້າຈະຖືກສາບແຊ່ງໃນທົ່ງນາ.
ສາງເກັບຂອງເຈົ້າຖືກສາບແຊ່ງ, ແລະສິ່ງທີ່ເຫຼືອຂອງເຈົ້າກໍຖືກສາບແຊ່ງ.
ຖືກສາບແຊ່ງແລ້ວ ລູກຫລານຂອງທ້ອງເຈົ້າ, ແລະ ຜົນຜະລິດຂອງແຜ່ນດິນເຈົ້າ,
ຝູງງົວຂອງເຈົ້າ, ແລະ ຝູງແກະຂອງເຈົ້າ, ເຈົ້າຈະຖືກສາບແຊ່ງໃນເວລາເຂົ້າມາ,
ແລະເຈົ້າຈະຖືກສາບແຊ່ງໃນເວລາອອກໄປ.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະສົ່ງຄວາມຂາດແຄນ, ຄວາມເສື່ອມໂຊມ,
ແລະຄວາມທຳລາຍມາເທິງເຈົ້າໃນທຸກສິ່ງທີ່ເຈົ້າວາງມືລົງໄປ,
ຈົນກວ່າພຣະອົງຈະທຳລາຍເຈົ້າ, ແລະຈົນກວ່າພຣະອົງຈະເຮັດໃຫ້ເຈົ້າພົນາດຢ່າງໄວວາ
ຍ້ອນການປະຕິບັດທີ່ຊົ່ວຮ້າຍຂອງເຈົ້າ, ເພາະວ່າເຈົ້າໄດ້ປະຖິ້ມຂ້ອຍ.
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະເຮັດໃຫ້ຄວາມຕາຍຕິດຄ້າງກັບເຈົ້າ,
ຈົນກວ່າພຣະອົງຈະທຳລາຍລ້າງເຈົ້າຈາກແຜ່ນດິນທີ່ເຈົ້າກຳລັງເຂົ້າໄປຢູ່ທີ່ນັ້ນເພື່ອຮັບມໍລະດົ
ກ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຕິເຈົ້າດ້ວຍຄວາມສັບສົນ, ໄຂ້, ຄວາມສົ່ນສະເຫຼອນ, ການອັກເສບ,
ພະຍາດໃບໄມ້ແຫ້ງ ແລະ ຄວາມຊືດ, ແລະສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ຈະຕິດຕາມເຈົ້າຈົນກວ່າຈະທຳລາຍເຈົ້າ.
ແລະ ສະຫວັນທີ່ຢູ່ເໜືອຫົວຂອງເຈົ້າຈະເປັນທອງແດງ, ແລະ
ແຜ່ນດິນທີ່ຢູ່ພາຍໃຕ້ເຈົ້າຈະເປັນເຫຼັກ.
ຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງເຈົ້າປ່ຽນຝົນຂອງແຜ່ນດິນເຈົ້າເປັນຂີ້ຝຸ່ນ,

ແລະຂີ້ຝຸ່ນຈາກສະຫວັນຈະຕົກລົງມາ, ຈົນກວ່າພຣະອົງຈະທຳລາຍເຈົ້າ,
ແລະຈົນກວ່າພຣະອົງຈະຜະລາດເຈົ້າຢ່າງວ່ອງໄວ.
ຂໍໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າປະທານໃຫ້ເຈົ້າຖືກຕີພ່າຍແພ້ຕໍ່ໜ້າສັດຕູ,
ເຈົ້າຈະອອກໄປຕໍ່ສູ້ພວກເຂົາທາງດຽວ, ແຕ່ຈະຫນີຈາກພວກເຂົາເຈັດທາງ,
ແລະເຈົ້າຈະກາຍເປັນຄົນກະຈັດກະຈາຍຢູ່ໃນທຸກອານາຈັກທົ່ວແຜ່ນດິນໂລກ.
ແລະຊາກສົບຂອງເຈົ້າຈະກາຍເປັນອາຫານໃຫ້ແກ່ນົກໃນອາກາດ
ແລະສັດປ່າແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກ, ແລະຈະບໍ່ມີຜູ້ໃດຂົ່ມຂູ່ມັນ.
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຕິເຈົ້າດ້ວຍແຜອີຢິບຢູ່ບ່ອນນັ້ງ ແລະດ້ວຍໂຣກຜິວໜັງຮ້າຍແຮງ
ແລະດ້ວຍອາການຄັນ ຈົນເຈົ້າບໍ່ສາມາດຮັກສາໃຫ້ຫາຍໄດ້
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຕິເຈົ້າດ້ວຍຄວາມບ້າ, ຄວາມຕາບອດ ແລະ ຄວາມວຸ້ນວາຍຂອງຈິດໃຈ.
ແລະເຈົ້າຈະຄ້າຄືນໃນເວລາທ່ຽງວັນ, ຄືກັບຄືນຕາບອດທີ່ຄ້າຄືນຢູ່ໃນຄວາມມືດ,
ແລະເຈົ້າຈະບໍ່ຈະເລີນໃນທາງຂອງເຈົ້າ,
ແລະເຈົ້າຈະຖືກກະທຳຜິດແລະຖືກປຸ້ນຕະຫຼອດທຸກມື້, ແລະຈະບໍ່ມີຜູ້ຊ່ວຍເຫຼືອ.

ເຈົ້າຈະເອົາພັນລະຍາ, ແຕ່ຜູ້ຊາຍອື່ນຈະມີນາງ; ເຈົ້າຈະສ້າງເຮືອນ,
ແຕ່ເຈົ້າຈະບໍ່ໄດ້ຢູ່ອາໄສໃນນັ້ນ; ເຈົ້າຈະປູກສວນອະງຸ່ນ, ແຕ່ເຈົ້າຈະບໍ່ໄດ້ເກັບກ່ຽວມັນ.
ລູກງົວຂອງເຈົ້າຖືກຂ້າຕາຍຕໍ່ໜ້າເຈົ້າ, ແລະເຈົ້າຈະບໍ່ໄດ້ກິນມັນ,
ລາຂອງເຈົ້າຖືກຍຶດໄປຈາກເຈົ້າ, ແລະຈະບໍ່ຖືກຄືນໃຫ້ເຈົ້າ,
ແກະຂອງເຈົ້າຖືກມອບໃຫ້ແກ່ສັດຕູຂອງເຈົ້າ, ແລະຈະບໍ່ມີຜູ້ຊ່ວຍເຫຼືອເຈົ້າ.
ລູກຊາຍແລະລູກສາວຂອງເຈົ້າຈະຖືກມອບໃຫ້ແກ່ປະຊາຊາດອື່ນ,
ແລະຕາຂອງເຈົ້າຈະເບິ່ງພວກເຂົາດ້ວຍຄວາມເຊື່ອມໂຊມ, ມືຂອງເຈົ້າຈະບໍ່ມີກຳລັງ.
ຜົນຜະລິດຂອງແຜ່ນດິນເຈົ້າ ແລະ ແຮງງານທັງໝົດຂອງເຈົ້າ
ຈະຖືກປະຊາຊາດທີ່ເຈົ້າບໍ່ຮູ້ຈັກກິນເອົາ, ແລະ ເຈົ້າຈະຖືກກະທຳຜິດ ແລະ

ຖືກທຳລາຍຕະຫຼອດມື້. ແລະເຈົ້າຈະເປັນບ້າ ເພາະນິມິດທີ່ຕາຂອງເຈົ້າເຫັນ

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຕິເຈົ້າດ້ວຍແຜຊົ່ວຮ້າຍຢູ່ຫົວເຂົ້າແລະຂາ

ດັ່ງນັ້ນເຈົ້າຈະບໍ່ສາມາດຮັກສາໃຫ້ຫາຍໄດ້ຕັ້ງແຕ່ຝ່າຕີນຂອງເຈົ້າຈົນເຖິງຫົວຂອງເຈົ້າ

ພະຜູ້ເປັນເຈົ້າອາດຈະນຳເຈົ້າໄປ ແລະ ພວກຜູ້ປົກຄອງຂອງເຈົ້າ

ຜູ້ທີ່ເຈົ້າອາດຈະແຕ່ງຕັ້ງເທິງຕົວເຈົ້າເອງ ໄປຫາປະຊາຊາດທີ່ເຈົ້າບໍ່ຮູ້ຈັກ ແລະ

ບັນພະບຸລຸດຂອງເຈົ້າກໍບໍ່ຮູ້ຈັກ, ແລະ ເຈົ້າຈະປະຕິບັດພຣະເຈົ້າອື່ນທີ່ນັ້ນ ຄືໄມ້ ແລະ ຫີນ.

ແລະເຈົ້າຈະເປັນປິດ, ຄຳປຽບທຳ ແລະ

ເລື່ອງເລົ່າຢູ່ທີ່ນັ້ນໃນທຸກປະຊາຊາດທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະພາເຈົ້າໄປ

ເຈົ້າຈະນຳເມັດພືດຫຼາຍອອກໄປສູ່ທົ່ງພຽງ, ແລະເຈົ້າຈະນຳເຂົ້າມາໜ້ອຍ,

ເພາະວ່າຕັກແຕນຈະກິນມັນ. ເຈົ້າຈະປູກສວນອະງຸ່ນແລະເຮັດວຽກໃນນັ້ນ,

ແຕ່ເຈົ້າຈະບໍ່ໄດ້ຕື່ມເຫຼົ້າອະງຸ່ນ ຫຼືຊີ້ນຊີ້ນໃຈກັບມັນ, ເພາະວ່າຫນອນຈະກິນມັນທັງຫຼາຍ.

ຕົ້ນໝາກກອກຈະມີຢູ່ແກ່ເຈົ້າໃນທົ່ວທຸກເຂດແດນຂອງເຈົ້າ, ແຕ່ເຈົ້າຈະບໍ່ທານຳມັນ,

ເພາະວ່າຕົ້ນໝາກກອກຂອງເຈົ້າຈະຫຼຸດລົງ. ເຈົ້າຈະມີລູກຊາຍ ແລະ ລູກສາວ,

ແຕ່ພວກເຂົາຈະບໍ່ຢູ່ກັບເຈົ້າ, ເພາະວ່າພວກເຂົາຈະຖືກກວດໄປເປັນເຊື້ອ.

ໂຮກຕົ້ນໄມ້ຈະທຳລາຍຕົ້ນໄມ້ທັງໝົດຂອງເຈົ້າ ແລະ ພືດຜົນຂອງແຜ່ນດິນເຈົ້າ.

ຄົນຕ່າງດ້າວທີ່ຢູ່ໃນເຈົ້າຈະຂຶ້ນໄປສູງຂຶ້ນເລື້ອຍໆ, ແຕ່ເຈົ້າຈະລົງມາຕຳລົງເລື້ອຍໆ.

ນີ້ຈະໃຫ້ກູ້ຢືມແກ່ເຈົ້າ, ແຕ່ເຈົ້າຈະບໍ່ໃຫ້ກູ້ຢືມແກ່ນີ້, ນີ້ຈະເປັນຫົວ, ແຕ່ເຈົ້າຈະເປັນຫາງ.

ແລະຄຳສາບແຊ່ງເຫຼົ່ານີ້ທັງໝົດຈະມາເທິງເຈົ້າ ແລະຈະຕິດຕາມເຈົ້າ ແລະຈະຈັບທັນເຈົ້າ

ຈົນກວ່າຈະທຳລາຍເຈົ້າ ແລະຈົນກວ່າຈະຜະຫານາດເຈົ້າ

ເພາະວ່າເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຟັງສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ
ເພື່ອປົກປັກຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງ
ແລະກົດລະບຽບທັງໝົດທີ່ພຣະອົງໄດ້ບັນຊາແກ່ເຈົ້າ.
ແລະຈະມີເຄື່ອງໝາຍແລະສິ່ງມະຫັດໃນຕົວເຈົ້າ ແລະໃນເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າຈົນຕະຫຼອດໄປ
ເພາະວ່າເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຮັບໃຊ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າດ້ວຍຄວາມຍິນດີແລະໃຈດີ
ເນື່ອງຈາກຄວາມອຸດົມສົມບູນຂອງທຸກສິ່ງ

ແລະເຈົ້າຈະຕ້ອງຮັບໃຊ້ສັດຕູຂອງເຈົ້າ ຜູ້ທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະສົ່ງມາເທິງເຈົ້າ
ໃນຄວາມອຶດຫິວ, ໃນຄວາມກະຫາຍ, ໃນຄວາມເປືອຍກາຍ,
ແລະໃນຄວາມຂາດແຄນທຸກຢ່າງ, ແລະເຈົ້າຈະໃສ່ໂຊ່ຕະກັບເຫຼັກທີ່ຄໍຂອງເຈົ້າ
ຈົນກວ່າພຣະອົງຈະທຳລາຍເຈົ້າ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະນຳຊາດໜຶ່ງມາເທິງເຈົ້າຈາກທີ່ໄກ,
ຈາກສຸດປາຍແຜ່ນດິນໂລກ, ຄືກັບການໂຈມຕີຂອງນົກອິນຊີ,
ຊາດທີ່ເຈົ້າຈະບໍ່ໄດ້ຍິນສຽງຂອງມັນ ຊາດທີ່ບໍ່ມີຄວາມລະອາຍໜ້າ, ຜູ້ທີ່ບໍ່ເຄົາລົບໜ້າຄົນແກ່,
ແລະບໍ່ເມດຕາຄົນໜຸ່ມ. ແລະມັນຈະກິນລູກຂອງສັດລ້ຽງຂອງເຈົ້າ
ແລະຜົນຜະລິດຂອງແຜ່ນດິນຂອງເຈົ້າ ຈົນບໍ່ປະໄວ້ເຂົ້າ, ເຫຼົ້າ, ນ້ຳມັນ, ຝູງງົວຂອງເຈົ້າ
ແລະຝູງແກະຂອງເຈົ້າໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ, ຈົນກວ່າມັນຈະທຳລາຍເຈົ້າ.
ແລະຈະທຳລາຍເຈົ້າໃນເມືອງຕ່າງໆຂອງເຈົ້າ,
ຈົນກວ່າກຳແພງສູງແລະເຂັ້ມແຂງທີ່ເຈົ້າໄວ້ວາງໃຈຈະຖືກທຳລາຍໃນທົ່ວແຜ່ນດິນຂອງເຈົ້າ,
ແລະຈະເຮັດໃຫ້ເຈົ້າທຸກທໍລະມານໃນເມືອງຕ່າງໆຂອງເຈົ້າທີ່ໄດ້ມອບໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ.
ແລະເຈົ້າຈະກິນລູກຫລານຂອງທ້ອງເຈົ້າ, ເນື້ອຂອງລູກຊາຍແລະລູກສາວເຈົ້າ,
ຫລາຍເທົ່າທີ່ພຣະອົງໄດ້ປະທານແກ່ເຈົ້າ,
ໃນຄວາມຄັບແຄບແລະໃນຄວາມທຸກທໍລະມານຂອງເຈົ້າ, ທີ່ສັດຕູຂອງເຈົ້າຈະທໍລະມານເຈົ້າ.

ຄົນທີ່ອ່ອນໂຍນແລະລະອຽດອ່ອນທີ່ສຸດໃນພວກເຈົ້າ,
ຈະອິດສາດ້ວຍຕາຂອງລາວຕໍ່ພັນື່ອງຂອງລາວ, ແລະເມຍທີ່ຢູ່ໃນອ້ອມກອດຂອງລາວ,
ແລະລູກທີ່ຍັງເຫຼືອຢູ່ທີ່ຈະຖືກປະໄວ້. ແກ່ລາວ,
ດັ່ງນັ້ນທີ່ຈະໃຫ້ແກ່ຫນຶ່ງໃນພວກເຂົາຈາກເນື້ອຂອງລູກຂອງລາວ,
ເຊິ່ງລາວຈະກິນເພາະວ່າບໍ່ມີຫຍັງເຫຼືອໄວ້ໃຫ້ລາວໃນຄວາມຫຍຸ້ງຍາກຂອງເຈົ້າ,
ແລະໃນຄວາມທຸກທໍລະມານຂອງເຈົ້າ,
ເຊິ່ງພວກສັດຕູຂອງເຈົ້າຈະທໍລະມານເຈົ້າໃນທຸກເມືອງຂອງເຈົ້າ.

ແລະຜູ້ຍິງທີ່ອ່ອນໂຍນໃນທ່ານທັງຫຼາຍ ແລະຜູ້ທີ່ລະອຽດອ່ອນ,
ເຊິ່ງຕົນຂອງນາງບໍ່ເຄີຍທົດລອງຍ່າງເທິງແຜ່ນດິນເພາະຄວາມລະອຽດອ່ອນ
ແລະເພາະຄວາມອ່ອນໂຍນ,
ຈະອິດສາດ້ວຍຕາຂອງນາງຕໍ່ຜູ້ຊາຍຂອງນາງທີ່ຢູ່ໃນອ້ອມອີກຂອງນາງ, ແລະຕໍ່ລູກຊາຍ
ແລະລູກສາວຂອງນາງ, ແລະເດັກຫຸ້ມຂອງນາງທີ່ອອກມາຜ່ານຂາອ່ອນຂອງນາງ,
ແລະລູກຂອງນາງທີ່ຖ້ານາງເກີດ,
ນາງຈະກິນພວກມັນຍ້ອນການຂາດແຄນທຸກສິ່ງເປັນຄວາມລັບໃນຄວາມຫຍຸ້ງຍາກຂອງເຈົ້າ,
ແລະໃນຄວາມທຸກທໍລະມານຂອງເຈົ້າ, ທີ່ສັດຕູຂອງເຈົ້າຈະທໍລະມານເຈົ້າໃນເມືອງຂອງເຈົ້າ.
ຖ້າເຈົ້າບໍ່ຟັງເພື່ອປະຕິບັດຕາມຄໍາເວົ້າທັງໝົດຂອງກົດໝາຍນີ້ທີ່ຂຽນໄວ້ໃນປຶ້ມນີ້,
ເພື່ອຢ້ານກົວຕໍ່ພຣະນາມອັນມີກຽດແລະມະຫັດສະຈັນນີ້,
ຄືພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ.
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະເຮັດໃຫ້ການຕີຂອງເຈົ້າແປກປະຫຼາດ,
ແລະການຕີຂອງເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າ, ເປັນການຕີທີ່ໃຫຍ່ຫຼວງແລະແປກປະຫຼາດ,
ແລະເປັນພະຍາດຮ້າຍແຮງແລະຕິດຕົວ.
ແລະເຂົາຈະນໍາຄວາມເຈັບປວດທັງໝົດຂອງອີຢິບທີ່ຊົ່ວຮ້າຍ,

ທີ່ເຈົ້າຫຼີກເວັ້ນຈາກໜ້າພວກເຂົາ, ກັບຄືນມາ, ແລະພວກມັນຈະຕິດແມ່ນກັບເຈົ້າ.

ແລະພະຍາດທັງໝົດ ແລະໄພພິບັດທັງໝົດທີ່ບໍ່ໄດ້ຂຽນໄວ້

ແລະທຸກສິ່ງທີ່ຂຽນໄວ້ໃນປຶ້ມກົດໝາຍນີ້, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະນຳມາເທິງເຈົ້າ

ຈົນກວ່າພຣະອົງຈະທຳລາຍເຈົ້າ. ແລະເຈົ້າຈະຖືກປະໄວ້ໃນຈຳນວນທີ່ນ້ອຍ,

ແທນທີ່ຈະເປັນຄືກັບດວງດາວໃນສະຫວັນທີ່ມີຫຼາຍ,

ເພາະວ່າເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຟັງສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ.

ແລະມັນຈະເປັນດັ່ງວິທີທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົ່ນຊົມຍິນດີເທິງທ່ານທັງຫຼາຍທີ່ຈະເຮັດດີຕໍ່ທ່ານທັງຫຼາຍ ແລະເພີ່ມຈຳນວນທ່ານທັງຫຼາຍ,

ດັ່ງນັ້ນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກໍຈະຊົ່ນຊົມຍິນດີເທິງທ່ານທັງຫຼາຍທີ່ຈະທຳລາຍທ່ານທັງຫຼາຍ,

ແລະທ່ານທັງຫຼາຍຈະຖືກເອົາໄປຢ່າງໄວວາຈາກແຜ່ນດິນທີ່ທ່ານທັງຫຼາຍກຳລັງເຂົ້າໄປຢູ່ທີ່ນັ້ນ ເພື່ອຮັບມໍລະດົກມັນ.

ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຈະກະຈາຍເຈົ້າເຂົ້າໄປໃນທຸກປະຊາຊາດ,

ຈາກສຸດປາຍແຜ່ນດິນໂລກຈົນເຖິງສຸດປາຍແຜ່ນດິນໂລກ,

ແລະເຈົ້າຈະຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າອື່ນໆຢູ່ທີ່ນັ້ນ, ທີ່ເປັນໄມ້ແລະຫີນ,

ເຊິ່ງເຈົ້າແລະບັນພະບຸລຸດຂອງເຈົ້າບໍ່ເຄີຍເຊື່ອຖື. ແຕ່ແມ່ນແລ້ວໃນປະຊາຊາດເຫຼົ່ານັ້ນ,

ເຈົ້າຈະບໍ່ໄດ້ພັກຜ່ອນ, ແລະຮອຍຕີນຂອງເຈົ້າຈະບໍ່ມີທີ່ຢືນ,

ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະປະທານແກ່ເຈົ້າທີ່ນັ້ນຫົວໃຈທີ່ບໍ່ເຊື່ອຟັງ, ຕາທີ່ຫຼຸດລົງ,

ແລະຈິດວິນຍານທີ່ຊ້ຳແຊກ. ແລະຊີວິດຂອງເຈົ້າຈະແຂວນຢູ່ຕໍ່ໜ້າຕາຂອງເຈົ້າ,

ແລະເຈົ້າຈະຢ້ານກົວທັງກາງເວັນແລະກາງຄືນ, ແລະເຈົ້າຈະບໍ່ເຊື່ອໃນຊີວິດຂອງເຈົ້າ.

ໃນຕອນເຊົ້າ ເຈົ້າຈະເວົ້າວ່າ, ແນວໃດຈຶ່ງຈະເປັນຕອນແລງ, ແລະໃນຕອນແລງ ເຈົ້າຈະເວົ້າວ່າ,

ແນວໃດຈຶ່ງຈະເປັນຕອນເຊົ້າ, ເພາະຄວາມຢ້ານກົວໃນຫົວໃຈຂອງເຈົ້າທີ່ເຈົ້າຈະຢ້ານກົວ,

ແລະເພາະນິມິດທີ່ຕາຂອງເຈົ້າຈະເຫັນ. ແລະ

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະເອົາເຈົ້າກັບຄືນໄປສູ່ອີຢິບໃນເຮືອ, ໃນທາງທີ່ຂ້ານ້ອຍເວົ້າວ່າ
ເຈົ້າຈະບໍ່ເຫັນມັນອີກ,
ແລະເຈົ້າຈະຖືກຂາຍທີ່ນັ້ນແກ່ສັດຕູຂອງເຈົ້າເປັນຂ້າທາດແລະຂ້າທາດຍິງ, ແລະຈະບໍ່ມີຜູ້ຊື້.

ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຄໍາເວົ້າຂອງພັນທະສັນຍາທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສົ່ງໂມເຊໃຫ້ສ້າງຕັ້ງກັບລູກຫຼານ
ອິສຣາເອນໃນແຜ່ນດິນໂມອາບ,
ນອກຈາກພັນທະສັນຍາທີ່ພຣະອົງໄດ້ເຮັດກັບເຂົາເຈົ້າໃນໂຮເຣບ.

໒໙

ແລະໂມເຊໄດ້ເອີ້ນບັນດາລູກຊາຍອິດສະລາເອນທັງໝົດ, ແລະເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ,
ທ່ານທັງຫຼາຍໄດ້ເຫັນທຸກສິ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃນແຜ່ນດິນອີຢິບຕໍ່ໜ້າທ່ານທັງຫຼາຍ
, ຕໍ່ຟາໂຣແລະຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງລາວ, ແລະແຜ່ນດິນທັງໝົດຂອງລາວ,
ການທົດລອງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ຕາຂອງເຈົ້າໄດ້ເຫັນ,
ເຄື່ອງໝາຍແລະການອັດສະຈັນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ເຫຼົ່ານັ້ນ.
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ປະທານຫົວໃຈທີ່ຈະຮູ້, ຕາທີ່ຈະເບິ່ງເຫັນ,
ແລະຫູທີ່ຈະຟັງແກ່ເຈົ້າທັງຫຼາຍຈົນເຖິງວັນນີ້.
ແລະພຣະອົງໄດ້ພາເຈົ້າສີສິບປີໃນທະເລຊາຍ, ເຄື່ອງນຸ່ງຂອງເຈົ້າບໍ່ເກົ່າ,
ແລະເກີບຂອງເຈົ້າບໍ່ຊຳຮຸດຈາກຕີນຂອງເຈົ້າ. ທ່ານທັງຫຼາຍບໍ່ໄດ້ກິນເຂົ້າຈີ່,
ບໍ່ໄດ້ດື່ມເຫຼົ້າອະງຸ່ນ ແລະ ເຫຼົ້າແຮງ, ເພື່ອວ່າທ່ານທັງຫຼາຍຈະຮູ້ວ່າ
ເຮົາເປັນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານທັງຫຼາຍ.
ແລະທ່ານທັງຫຼາຍມາເຖິງສະຖານທີ່ນີ້, ແລະສີໂຮນກະສັດເມືອງເຮດໂບນ
ແລະໂອກກະສັດແຂວງບາຊານອອກມາພົບພວກເຮົາໃນສົງຄາມ.

ແລະພວກເຮົາໄດ້ໂຈມຕີພວກເຂົາ, ແລະພວກເຮົາໄດ້ຍຶດເອົາແຜ່ນດິນຂອງພວກເຂົາ,
ແລະຂ້ອຍໄດ້ມອບມັນເປັນມໍລະດົກແກ່ຮູເບນ, ແລະແກ່ກາດ, ແລະແກ່ເຄິ່ງເຜົ່າມະນັດເສ.
ແລະທ່ານທັງຫຼາຍຈະຮັກສາປະຕິບັດຄໍາເວົ້າທັງໝົດຂອງພັນທະສັນຍານີ້,
ເພື່ອວ່າທ່ານທັງຫຼາຍຈະເຂົ້າໃຈທຸກສິ່ງທີ່ທ່ານທັງຫຼາຍຈະປະຕິບັດ.

ທ່ານທັງໝົດຢືນຢູ່ມື້ນີ້ຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານ, ຫົວໜ້າຊົນເຜົ່າຂອງທ່ານ,
ແລະສະພາຜູ້ເຖົ້າຂອງທ່ານ, ແລະຜູ້ພິພາກສາຂອງທ່ານ, ແລະເຈົ້າໜ້າທີ່ຂອງທ່ານ,
ທຸກຄົນຊາວອິດສະຣາເອນ, ພວກຜູ້ຍິງຂອງເຈົ້າ, ແລະພວກລູກຫລານຂອງເຈົ້າ
ແລະຄົນຕ່າງດ້າວທີ່ຢູ່ໃນກາງຄ່າຍຂອງເຈົ້າ,
ຕັ້ງແຕ່ຄົນຕັດໄມ້ຂອງເຈົ້າຈົນເຖິງຄົນຫາບນ້ຳຂອງເຈົ້າ,
ເພື່ອເຂົ້າໃນພັນທະສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າ,
ແລະໃນຄໍາສາບແຂ່ງຂອງພຣະອົງ,
ເທົ່າທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າໄດ້ກໍານົດໄວ້ກັບເຈົ້າໃນມື້ນີ້,
ເພື່ອວ່າເຂົາຈະສ້າງຕັ້ງເຈົ້າໃຫ້ເປັນປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ,
ແລະພຣະອົງເອງຈະເປັນພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ, ຕາມທີ່ພຣະອົງໄດ້ກ່າວແກ່ເຈົ້າ,
ແລະຕາມທີ່ພຣະອົງໄດ້ສາບານແກ່ບັນພະບຸລຸດຂອງເຈົ້າຄືອັບຣາຮາມ, ອີຊາກ ແລະຢາໂກບ.
ແລະຂ້ານ້ອຍບໍ່ໄດ້ສ້າງຕັ້ງພັນທະສັນຍານີ້ ແລະ
ຄໍາສາບແຂ່ງນີ້ກັບທ່ານທັງຫລາຍພຽງແຕ່ຜູ້ດຽວ
ແຕ່ຍັງລວມທັງຜູ້ທີ່ຢູ່ນີ້ກັບພວກເຈົ້າມື້ນີ້ຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າ,
ແລະຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ຢູ່ນີ້ກັບພວກເຈົ້າມື້ນີ້.

ເພາະວ່າເຈົ້າຮູ້ວ່າພວກເຮົາອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນອີຢິບແນວໃດ,
ແລະພວກເຮົາໄດ້ຜ່ານໄປທ່າມກາງບັນດາປະຊາຊາດທີ່ເຈົ້າໄດ້ຜ່ານໄປແນວໃດ.

ແລະເບິ່ງສິ່ງທີ່ຫນ້າລັງກຽດຂອງພວກເຂົາ ແລະຮູບປັ້ນຂອງພວກເຂົາ, ໄມ້ ແລະຫີນ, ເງິນ
ແລະຄຳ, ທີ່ຢູ່ກັບພວກເຂົາ. ບໍ່ມີຜູ້ໃດໃນພວກທ່ານ ບໍ່ວ່າຈະເປັນຜູ້ຊາຍ ຫຼື ຜູ້ຍິງ ຫຼື
ຄອບຄົວ ຫຼື ເຜົ່າໃດໜຶ່ງ ທີ່ຈິດໃຈໄດ້ຫັນໄປຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກທ່ານ
ແລ້ວໄປປະຕິບັດພຣະເຈົ້າຂອງປະຊາຊາດເຫຼົ່ານັ້ນ,
ບໍ່ມີຜູ້ໃດໃນພວກທ່ານເປັນຮາກທີ່ເຕີບໂຕຂຶ້ນໃນນ້ຳຕົວແລະຄວາມຂົມຂື່ນ.
ແລະມັນຈະເປັນຖ້າເຈົ້າໄດ້ຍິນຄຳເວົ້າຂອງຄຳສາບແຊ່ງນີ້,
ແລະລາວເວົ້າພາຍໃນຫົວໃຈຂອງລາວວ່າ, ຂໍໃຫ້ສິ່ງບໍລິສຸດມາເຖິງຂ້ອຍ,
ເພາະວ່າຂ້ອຍຈະດຳເນີນໄປໃນການຫຼົງທາງຂອງຫົວໃຈຂ້ອຍ,
ເພື່ອວ່າຄົນບາບຈະບໍ່ທຳລາຍຄົນບໍ່ມີບາບ, ພຣະເຈົ້າຈະບໍ່ປະສົງທີ່ຈະກະລຸນາຕໍ່ລາວ,
ແຕ່ຫຼັງຈາກນັ້ນຄວາມໂກດແລະຄວາມກະຕືລືລົ້ນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຖືກຈຸດໄຟຂຶ້ນໃນຄົນ
ນັ້ນ,
ແລະຄຳສາບແຊ່ງທັງໝົດຂອງພັນທະສັນຍານີ້ທີ່ຖືກຂຽນໄວ້ໃນປຶ້ມນີ້ຈະຕິດແນ່ນຢູ່ກັບລາວ,
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະລົບລ້າງຊື່ຂອງລາວອອກຈາກພາຍໃຕ້ສະຫວັນ.
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະແຍກເຂົາອອກເພື່ອຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຈາກລູກຫຼານອິສຣາເອນທັງໝົດ,
ຕາມຄຳສາບແຊ່ງທັງໝົດຂອງພັນທະສັນຍາທີ່ຂຽນໄວ້ໃນປຶ້ມກົດໝາຍນີ້.

ແລະຄົນລຸ້ນອື່ນ ຄືພວກລູກຊາຍຂອງເຈົ້າທີ່ຈະລຸກຂຶ້ນຫຼັງຈາກເຈົ້າ
ແລະຄົນຕ່າງດ້າວຜູ້ທີ່ຈະມາຈາກແຜ່ນດິນໄກ ພວກເຂົາຈະເວົ້າ
ແລະພວກເຂົາຈະເຫັນພວກໂຮກພະຍາດຂອງແຜ່ນດິນນັ້ນ
ແລະພວກພະຍາດຂອງມັນທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສົ່ງລົງມາໃສ່ມັນ
ກຳມະຖັນແລະເກືອຖືກເຜົາໄໝ້, ແຜ່ນດິນທັງໝົດຂອງມັນຈະບໍ່ຖືກຫວ່ານ, ຈະບໍ່ງອກ,
ແລະຈະບໍ່ມີສິ່ງສີຂຽວໃດໆຂຶ້ນເທິງມັນ. ຄືກັນກັບທີ່ໂຊໂດມແລະໂກມໍຣາ,
ອັດມາແລະເຊໂບອິມຖືກທຳລາຍ,

ເຊິ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ທຳລາຍດ້ວຍຄວາມໂກດແລະຄວາມໂມໂຫ,
ແລະປະຊາຊາດທັງໝົດຈະເວົ້າວ່າ ເປັນຫຍັງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງເຮັດດັ່ງນີ້ແກ່ແຜ່ນດິນນີ້
ຄວາມໂກດຮ້າຍອັນຍິ່ງໃຫຍ່ນີ້ແມ່ນຫຍັງ ແລະເຂົາເຈົ້າຈະເວົ້າວ່າ
ເຂົາເຈົ້າໄດ້ປະຖິ້ມພັນທະສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າແຫ່ງບັນພະບຸລຸດຂອງເຂົາເຈົ້າ
ທີ່ພຣະອົງໄດ້ເຮັດກັບບັນພະບຸລຸດຂອງເຂົາເຈົ້າ
ເມື່ອພຣະອົງໄດ້ນຳເຂົາເຈົ້າອອກຈາກແຜ່ນດິນອີຢິບ ແລະພວກເຂົາໄດ້ໄປຮັບໃຊ້ພະເຈົ້າອື່ນໆ
ຜູ້ທີ່ພວກເຂົາບໍ່ຮູ້ຈັກ ແລະບໍ່ໄດ້ຖືກແຈກຢາຍໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໂກດຮ້າຍດ້ວຍຄວາມໂກດແຄ້ນຕໍ່ແຜ່ນດິນນັ້ນ
ເພື່ອນຳມາເທິງມັນຕາມຄຳສາບແຊ່ງທັງໝົດທີ່ຂຽນໄວ້ໃນປຶ້ມກົດໝາຍນີ້.
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເອົາພວກເຂົາອອກຈາກແຜ່ນດິນຂອງພວກເຂົາດ້ວຍຄວາມໂກດຮ້າຍ
ແລະ ຄວາມໂກດ ແລະ ຄວາມໂມໂຫຢ່າງຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດ,
ແລະໄດ້ຂັບໄລ່ພວກເຂົາໄປສູ່ແຜ່ນດິນອື່ນຄືກັບທີ່ເປັນຢູ່ໃນປັດຈຸບັນນີ້.

ສິ່ງທີ່ເຊື່ອງໄວ້ເປັນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ,
ແຕ່ສິ່ງທີ່ປາກົດນັ້ນເປັນຂອງພວກເຮົາແລະລູກຫຼານຂອງພວກເຮົາຕະຫຼອດໄປນິລັນດອນ,
ເພື່ອປະຕິບັດຕາມຄຳສັ່ງສອນທັງໝົດຂອງກົດໝາຍນີ້.
ສິ່ງທີ່ເຊື່ອງໄວ້ເປັນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ,
ແຕ່ສິ່ງທີ່ປາກົດນັ້ນເປັນຂອງພວກເຮົາແລະລູກຫຼານຂອງພວກເຮົາຕະຫຼອດໄປນິລັນດອນ,
ເພື່ອປະຕິບັດຄຳສັ່ງທັງໝົດຂອງກົດໝາຍນີ້.

໓໐

ແລະມັນຈະເປັນດັ່ງນີ້ເມື່ອຄຳເວົ້າທັງໝົດເຫຼົ່ານີ້ມາເຖິງເຈົ້າ,

ທັງພອນແລະຄໍາສາບແຊ່ງທີ່ຂ້ອຍໄດ້ໃຫ້ໄວ້ຕໍ່ໜ້າເຈົ້າ;
ແລະເຈົ້າຈະຮັບມັນເຂົ້າໄປໃນໃຈຂອງເຈົ້າໃນທຸກປະຊາຊາດທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະກະຈາຍເຈົ້າໄປຢູ່ທີ່ນັ້ນ, ແລະເຈົ້າຈະກັບຄືນມາຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ,
ແລະເຈົ້າຈະຟັງສຽງຂອງພຣະອົງຕາມທຸກສິ່ງທີ່ຂ້ານ້ອຍສັ່ງແກ່ເຈົ້າໃນມື້ນີ້,
ດ້ວຍຫົວໃຈທັງໝົດຂອງເຈົ້າ, ແລະດ້ວຍຈິດວິນຍານທັງໝົດຂອງເຈົ້າ,
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະປ່ຽນປົວບາບຂອງເຈົ້າ, ແລະຈະເມດຕາເຈົ້າ,
ແລະຈະລວບລວມເຈົ້າອີກຄັ້ງຈາກທຸກປະຊາຊາດທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກະຈາຍເຈົ້າໄປຢູ່ທີ່ນັ້ນ.
ຖ້າການກະຈາຍຂອງເຈົ້າຢູ່ຕັ້ງແຕ່ສຸດປາຍສະຫວັນຂ້າງໜຶ່ງຈົນເຖິງສຸດປາຍສະຫວັນອີກຂ້າງໜຶ່ງ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຈະລວບລວມເຈົ້າຈາກທີ່ນັ້ນ,
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຈະຮັບເອົາເຈົ້າຈາກທີ່ນັ້ນ.
ແລະພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຈະນຳເຈົ້າຈາກທີ່ນັ້ນເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນທີ່ບັນດາບິດາຂອງເຈົ້າໄດ້ຮັບມໍລະດົກ, ແລະເຈົ້າຈະຮັບມໍລະດົກມັນ, ແລະພຣະອົງຈະເຮັດໃຫ້ເຈົ້າດີຂຶ້ນ,
ແລະພຣະອົງຈະເຮັດໃຫ້ເຈົ້າຫຼາຍຂຶ້ນເກີນກວ່າບັນດາບິດາຂອງເຈົ້າ.
ແລະເຈົ້ານາຍຈະຊຳລະຫົວໃຈຂອງເຈົ້າ ແລະຫົວໃຈຂອງເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າຢ່າງລະອຽດ
ເພື່ອຮັກເຈົ້ານາຍພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າດ້ວຍຫົວໃຈທັງໝົດຂອງເຈົ້າ
ແລະດ້ວຍຈິດວິນຍານທັງໝົດຂອງເຈົ້າ ເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະມີຊີວິດຢູ່

ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຈະໃຫ້ຄໍາສາບແຊ່ງເຫຼົ່ານີ້ເທິງສັດຕູຂອງເຈົ້າ
ແລະເທິງຜູ້ທີ່ກຽດຊັງເຈົ້າ ຜູ້ທີ່ໄດ້ຂັບໄລ່ເຈົ້າ. ແລະເຈົ້າຈະກັບຄືນມາ
ແລະຈະໄດ້ຍິນສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ
ແລະຈະປະຕິບັດຕາມພຣະບັນຍັດທັງໝົດຂອງພຣະອົງ ທີ່ຂ້ານ້ອຍສັ່ງແກ່ເຈົ້າໃນມື້ນີ້
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຈະອວຍພອນເຈົ້າໃນທຸກວຽກງານຂອງມືເຈົ້າ,
ໃນລູກຫລານຂອງທ້ອງເຈົ້າ, ແລະໃນລູກຫລານຂອງສັດລ້ຽງເຈົ້າ,

ແລະໃນຜົນຜະລິດຂອງແຜ່ນດິນເຈົ້າ,
ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຈະກັບຄືນມາເພື່ອຊົມຊືມຍົນຕິເທິງເຈົ້າສູ່ສິ່ງດົງາມ
, ດັ່ງທີ່ພຣະອົງຊົມຊືມຍົນຕິເທິງບັນພະບຸລຸດຂອງເຈົ້າ.
ຖ້າເຈົ້າຟັງສຽງຂອງພຣະເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ, ເພື່ອຮັກສາບັນຍັດຂອງພຣະອົງ,
ແລະກົດລະບຽບຂອງພຣະອົງ,
ແລະການພິພາກສາຂອງພຣະອົງທີ່ຂຽນໄວ້ໃນຫນັງສືພຣະທຳນີ້,
ຖ້າເຈົ້າກັບຄືນຫາພຣະເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າດ້ວຍສຸດຫົວໃຈຂອງເຈົ້າ,
ແລະດ້ວຍສຸດຈິດວິນຍານຂອງເຈົ້າ. ເພາະວ່າຄຳສັ່ງນີ້ທີ່ຂ້ອຍສັ່ງເຈົ້າໃນມື້ນີ້,
ບໍ່ແມ່ນຍາກເກີນໄປ, ແລະບໍ່ໄກຈາກເຈົ້າ. ມັນບໍ່ໄດ້ຢູ່ໃນສະຫວັນຂ້າງເທິງ, ທີ່ເວົ້າວ່າ
ຜູ້ໃດຈະຂຶ້ນໄປສະຫວັນເພື່ອພວກເຮົາ, ແລະຈະເອົາມັນມາໃຫ້ພວກເຮົາ,
ແລະເມື່ອໄດ້ຍິນມັນແລ້ວພວກເຮົາຈະປະຕິບັດ? ມັນບໍ່ແມ່ນຢູ່ເກີນກວ່າທະເລ, ທີ່ເວົ້າວ່າ,
ຜູ້ໃດຈະຂ້າມໄປຫາພວກເຮົາເຖິງເກີນກວ່າທະເລ, ແລະເອົາມັນມາໃຫ້ພວກເຮົາ,
ແລະເຮັດໃຫ້ມັນໄດ້ຍິນແກ່ພວກເຮົາ, ແລະພວກເຮົາຈະເຮັດ? ຄຳນີ້ຢູ່ໃກ້ເຈົ້າຫຼາຍ,
ຢູ່ໃນປາກຂອງເຈົ້າ, ແລະຢູ່ໃນໃຈຂອງເຈົ້າ, ແລະຢູ່ໃນມືຂອງເຈົ້າເພື່ອເຮັດມັນ.

ເບິ່ງເບິ່ນ, ມື້ນີ້ຂ້ານ້ອຍໄດ້ວາງໄວ້ຕໍ່ໜ້າເຈົ້າທັງຊີວິດແລະຄວາມຕາຍ, ທັງສິ່ງດີແລະສິ່ງຊົ່ວ.
ຖ້າເຈົ້າຟັງພາລະບັນຍັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ ທີ່ຂ້ານ້ອຍສັ່ງເຈົ້າໃນມື້ນີ້
ໃຫ້ຮັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ ດຳເນີນໃນທຸກທາງຂອງພຣະອົງ
ແລະປະຕິບັດຕາມກົດລະບຽບຂອງພຣະອົງ ແລະຄຳຕັດສິນຂອງພຣະອົງ
ແລ້ວເຈົ້າຈະມີຊີວິດ ແລະເຈົ້າຈະເພີ່ມຂຶ້ນຫຼາຍ
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຈະອວຍພອນເຈົ້າໃນແຜ່ນດິນທັງໝົດທີ່ເຈົ້າກຳລັງເຂົ້າ
ໄປເພື່ອຮັບມໍລະດົກ. ແລະຖ້າຫົວໃຈຂອງເຈົ້າຈະຫັນໄປ, ແລະເຈົ້າບໍ່ຟັງ,
ແລະຖືກນຳໄປຫລົງທາງ, ເຈົ້ານະມັດສະການພະເຈົ້າອື່ນ ແລະຮັບໃຊ້ພວກເຂົາ

ຂ້ອຍປະກາດໃຫ້ເຈົ້າໃນມື້ນີ້ວ່າ ເຈົ້າຈະຖືກທຳລາຍ,
ແລະເຈົ້າຈະບໍ່ມີອາຍຸຍືນຍາວເທິງແຜ່ນດິນທີ່ເຈົ້າກຳລັງຂ້າມແມ່ນ້ຳຈໍແດນຢູ່ທີ່ນັ້ນເພື່ອຮັບມໍລະດົກມັນ.

ຂ້ອຍເປັນພະຍານແກ່ເຈົ້າໃນມື້ນີ້ທັງສະຫວັນແລະແຜ່ນດິນ,
ຊີວິດແລະຄວາມຕາຍທີ່ຂ້ອຍໄດ້ວາງໄວ້ຕໍ່ໜ້າເຈົ້າ, ທັງພອນແລະຄຳສາບແຊ່ງ.
ຈົ່ງເລືອກຊີວິດເຖິດ, ເພື່ອວ່າເຈົ້າແລະເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າຈະມີຊີວິດຢູ່.
ການຮັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ, ການຟັງສຽງຂອງພຣະອົງ,
ແລະການຍຶດໝັ້ນໃນພຣະອົງ,
ເພື່ອວ່ານີ້ແມ່ນຊີວິດຂອງເຈົ້າແລະຄວາມຍືນຍາວຂອງວັນເວລາຂອງເຈົ້າ,
ເພື່ອອາໄສຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສາບານແກ່ບັນພະບຸລຸດຂອງເຈົ້າຄື
ອັບຣາຮາມ, ອີຊາກ ແລະ ຢາໂກບ ທີ່ຈະໃຫ້ແກ່ເຂົາເຈົ້າ.

໓໑

ແລະໂມເຊໄດ້ສຳເລັດການເວົ້າຄຳເວົ້າທັງໝົດເຫຼົ່ານີ້ຕໍ່ລູກຊາຍອິດສະລາເອນທັງໝົດ ແລະ
ລາວໄດ້ເວົ້າຕໍ່ພວກເຂົາວ່າ, ມື້ນີ້ຂ້ານ້ອຍມີອາຍຸຮ້ອຍຊາວປີແລ້ວ,
ຂ້ານ້ອຍບໍ່ສາມາດເຂົ້າອອກໄດ້ອີກຕໍ່ໄປ, ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຕັ້ງຕໍ່ຂ້ານ້ອຍວ່າ,
ເຈົ້າຈະບໍ່ຂ້າມແມ່ນ້ຳຈໍແດນນີ້. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ ຜູ້ທີ່ກຳລັງໄປຂ້າງໜ້າເຈົ້າ,
ພຣະອົງຈະທຳລາຍປະຊາຊາດເຫຼົ່ານີ້ຕໍ່ໜ້າເຈົ້າ, ແລະເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບມໍລະດົກພວກເຂົາ,
ແລະໂຢຊູວາຜູ້ທີ່ກຳລັງໄປຂ້າງໜ້າເຈົ້າ, ດັ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວໄວ້.
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຈະເຮັດກັບພວກເຂົາດັ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ເຮັດກັບສີໂຮນແລະ
ລະໂອກ, ກະສັດສອງພຣະອົງຂອງຊາວອາໂມໄຮຜູ້ທີ່ຢູ່ເຂດຟາກໂພ້ນແມ່ນ້ຳຈໍແດນ,

ແລະກັບແຜ່ນດິນຂອງພວກເຂົາ, ດັ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ທຳລາຍລ້າງພວກເຂົາ.

ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ມອບພວກເຂົາໃຫ້ແກ່ທ່ານທັງຫຼາຍ,

ແລະທ່ານຈະເຮັດແກ່ພວກເຂົາດັ່ງທີ່ຂ້ອຍໄດ້ສັ່ງແກ່ທ່ານທັງຫຼາຍ. ຈົ່ງກ້າຫານ ແລະ
ຈົ່ງເຂັ້ມແຂງ, ຢ່າຢ້ານກົວ, ຢ່າຂີ້ຂຽວ, ຢ່າຢ້ານຢາຍຕໍ່ໜ້າພວກເຂົາເຈົ້າ,

ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານ ຜູ້ທີ່ໄປຂ້າງໜ້າທ່ານ ຢູ່ກັບພວກທ່ານ,
ພຣະອົງຈະບໍ່ປະຖິ້ມທ່ານ ແລະ ຈະບໍ່ທອດທັງທ່ານ. ແລະໂມເຊໄດ້ເອີ້ນໂຢຊົວ

ແລະເວົ້າກັບລາວຕໍ່ໜ້າຊາວອິດສະລາເອນທັງໝົດວ່າ: ຈົ່ງກ້າຫານ ແລະເຂັ້ມແຂງເຖິດ,

ເພາະວ່າເຈົ້າຈະນຳປະຊາຊົນນີ້ເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສາບານກັບບັນພະບຸ
ລຸດຂອງພວກເຈົ້າວ່າຈະໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ,

ແລະເຈົ້າຈະແບ່ງແຜ່ນດິນນັ້ນໃຫ້ເປັນມໍລະດົກແກ່ພວກເຂົາ.

ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຜູ້ທີ່ເດີນທາງໄປກັບເຈົ້າ, ຈະບໍ່ປ່ອຍເຈົ້າໄປ, ແລະຈະບໍ່ປະຖິ້ມເຈົ້າ,
ຢ່າຢ້ານກົວ, ແລະຢ່າຂີ້ຂຽວ.

ແລະໂມເຊໄດ້ຂຽນຄຳເວົ້າຂອງກົດໝາຍນີ້ລົງໃນປຶ້ມ,

ແລະໄດ້ມອບໃຫ້ແກ່ພວກປະໂລຫິດຜູ້ເປັນລູກຫລານຂອງເລວີທີ່ແບກຫົບພັນທະສັນຍາຂອງ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະໃຫ້ແກ່ພວກຜູ້ເຖົ້າແກ່ຂອງຊາວອິດສະຣາເອນ.

ແລະໂມເຊໄດ້ສັ່ງພວກເຂົາໃນວັນນັ້ນວ່າ, ຫຼັງຈາກເຈັດປີ, ໃນເວລາປີແຫ່ງການປ່ອຍ,
ໃນງານເທດສະການພລັບພລາ,

ໃນເວລາທີ່ອິດສະຣາເອນທັງໝົດເດີນທາງມາຮ່ວມກັນເພື່ອປາກົດຕົວຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າທັງຫຼາຍ, ໃນສະຖານທີ່ທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະທຣຽເລືອກ,
ເຈົ້າທັງຫຼາຍຈະຕ້ອງອ່ານກົດໝາຍນີ້ຕໍ່ໜ້າອິດສະຣາເອນທັງໝົດໃຫ້ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຍິນ,
ມີການປະຊຸມປະຊາຊົນ, ຜູ້ຊາຍ ແລະ ແມ່ຍິງ ແລະ ລູກຫຼານ ແລະ

ຄົນຕ່າງດ້າວທີ່ຢູ່ໃນເມືອງຂອງເຈົ້າ, ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະໄດ້ຍິນ ແລະ
ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະໄດ້ຮຽນຮູ້ທີ່ຈະຢ້ານກົວພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ, ແລະ
ພວກເຂົາຈະໄດ້ຍິນເພື່ອປະຕິບັດຖ້ອຍຄຳທັງໝົດຂອງກົດໝາຍນີ້.
ແລະລູກຊາຍຂອງເຂົາເຈົ້າທີ່ບໍ່ຮູ້ຈັກ ຈະໄດ້ຍິນ
ແລະຈະຮຽນຮູ້ທີ່ຈະເກງກົວພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຕະຫຼອດທຸກມື້ທີ່ເຂົາເຈົ້າມີຊີວິດ
ຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນ ທີ່ເຈົ້າກຳລັງຂ້າມແມ່ນ້ຳຈຳແດນໄປຮອດທີ່ນັ້ນເພື່ອຮັບມໍລະດົກມັນ.

ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕຣັສກັບໂມເຊວ່າ, ເບິ່ງເບີ້ຍ,
ມື້ແຫ່ງຄວາມຕາຍຂອງເຈົ້າໄດ້ເຂົ້າມາໃກ້ແລ້ວ, ຈົ່ງເອີ້ນໂປຊົວ,
ແລະພວກເຈົ້າຈົ່ງຢືນຢູ່ຂ້າງປະຕູຂອງເຕັ້ນແຫ່ງພະຍານ, ແລະເຮົາຈະສັ່ງແກ່ລາວ.
ແລະໂມເຊກັບໂປຊົວໄດ້ໄປເຂົ້າໃນເຕັ້ນແຫ່ງພະຍານ,
ແລະພວກເຂົາໄດ້ຢືນຢູ່ຂ້າງປະຕູຂອງເຕັ້ນແຫ່ງພະຍານ.
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ລົງມາໃນເມກ ແລະຢືນຢູ່ຂ້າງປະຕູຂອງພລະໂຮງພຣະພຳສັກສີ,
ແລະເສົາເມກໄດ້ຢືນຢູ່ຂ້າງປະຕູຂອງພລະໂຮງພຣະພຳສັກສີ.
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວຕໍ່ໂມເຊວ່າ: ດູເບິ່ງ, ເຈົ້າຈະນອນກັບບັນພະບຸລຸດຂອງເຈົ້າ,
ແລະເມື່ອລຸກຂຶ້ນແລ້ວ,
ປະຊາຊົນນີ້ຈະຫຼິ້ນຊູ້ຕາມພະເຈົ້າຕ່າງດ້າວຂອງແຜ່ນດິນທີ່ເຂົາເຈົ້າກຳລັງເຂົ້າໄປ,
ແລະເຂົາເຈົ້າຈະປະຖົມຂ້ານ້ອຍ
ແລະທຳລາຍພັນທະສັນຍາຂອງຂ້ານ້ອຍທີ່ຂ້ານ້ອຍໄດ້ສ້າງຕັ້ງກັບເຂົາເຈົ້າ
ແລະຂ້ອຍຈະໂກດໃນຄວາມໂກດເຂົ້າໄປໃນພວກເຂົາໃນມື້ນັ້ນ, ແລະຂ້ອຍຈະປະພວກເຂົາ,
ແລະຂ້ອຍຈະຫັນໜ້າຂອງຂ້ອຍຈາກພວກເຂົາ, ແລະຈະເປັນອາຫານ,
ແລະພວກເຂົາຈະພົບລາວດ້ວຍຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຫຼາຍແລະຄວາມທຸກທໍລະມານ,
ແລະຈະເວົ້າໃນມື້ນັ້ນວ່າ, ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງຂ້ອຍບໍ່ຢູ່ໃນຂ້ອຍ,

ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍເຫຼົ່ານີ້ຈຶ່ງພົບຂ້ອຍ.

ແຕ່ຂ້ານ້ອຍຈະຫັນໜ້າຂອງຂ້ານ້ອຍໜີຈາກພວກເຂົາໃນວັນນັ້ນ,

ເພາະວ່າຄວາມຊົ່ວຮ້າຍທັງໝົດທີ່ພວກເຂົາໄດ້ເຮັດ,

ເພາະວ່າພວກເຂົາໄດ້ຫັນໄປຫາພະເຈົ້າຕ່າງດ້າວ.

ແລະດຽວນີ້ ຈົ່ງຂຽນຄໍາເວົ້າຂອງເພງນີ້, ແລະສອນມັນແກ່ລູກຫຼານອິດສະຣາເອນ,

ແລະໃສ່ມັນໄວ້ໃນປາກຂອງເຂົາເຈົ້າ,

ເພື່ອວ່າເພງນີ້ຈະກາຍເປັນພະຍານຕໍ່ໜ້າຂ້ານ້ອຍໃນບັນດາລູກຫຼານອິດສະຣາເອນ.

ເພາະວ່າຂ້ານ້ອຍຈະນໍາພວກເຂົາເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນອັນດົງາມ,

ທີ່ຂ້ານ້ອຍໄດ້ສາບານຕໍ່ບັນດາບິດາຂອງພວກເຂົາວ່າຈະໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ,

ແຜ່ນດິນທີ່ໄຫຼນົມແລະນໍ້າເຜີ້ງ, ແລະພວກເຂົາຈະກິນ,

ແລະເມື່ອໄດ້ອີ່ມແລ້ວພວກເຂົາຈະອີ່ມໃຈ, ແລະພວກເຂົາຈະຫັນໄປຫາພະເຈົ້າຕ່າງດ້າວ,

ແລະພວກເຂົາຈະປະຕິບັດຕໍ່ພະເຈົ້າເຫຼົ່ານັ້ນ, ແລະພວກເຂົາຈະຍົກຍ້າຍຂ້ານ້ອຍ,

ແລະພວກເຂົາຈະທໍາລາຍພັນທະສັນຍາຂອງຂ້ານ້ອຍ.

ແລະເພງນີ້ຈະຖືກແທນທີ່ເພື່ອເປັນພະຍານຕໍ່ໜ້າເຂົາເຈົ້າ,

ເພາະວ່າມັນຈະບໍ່ຖືກລືມຈາກປາກຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະຈາກປາກຂອງເຊື້ອສາຍຂອງເຂົາເຈົ້າ,

ເພາະວ່າຂ້ານ້ອຍຮູ້ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງເຂົາເຈົ້າ, ເຖິງສິ່ງທີ່ເຂົາເຈົ້າກໍາລັງເຮັດຢູ່ທີ່ນີ້ໃນມື້ນີ້,

ກ່ອນທີ່ຂ້ານ້ອຍຈະນໍາເຂົາເຈົ້າເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນອັນດົງາມທີ່ຂ້ານ້ອຍໄດ້ສາບານໄວ້ແກ່ບັນພະບຸລຸດຂອງເຂົາເຈົ້າ.

ແລະໂມເຊໄດ້ຂຽນເພງນີ້ໃນວັນນັ້ນ ແລະໄດ້ສອນມັນແກ່ລູກຫລານອິດສະລາເອນ.

ແລະພຣະອົງໄດ້ສົ່ງໂຢຊົວ ແລະກ່າວວ່າ: ຈົ່ງກ້າຫານ ແລະເຂັ້ມແຂງເຖິດ,

ເພາະວ່າເຈົ້າຈະນໍາພວກລູກຫລານອິດສະຣາເອນເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສາ

ບານໃຫ້ແກ່ເຂົາເຈົ້າ, ແລະພຣະອົງເອງຈະຢູ່ກັບເຈົ້າ.

ເມື່ອໂມເຊສຳເລັດການຂຽນຄຳເວົ້າທັງໝົດຂອງກົດໝາຍນີ້ລົງໃນໜັງສືຈົນເຖິງຈຸດສິ້ນສຸດ
ແລະ ພຣະອົງໄດ້ສັ່ງຊາວເລວີຜູ້ຫາມຫົບພັນທະສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເວົ້າວ່າ
ເມື່ອໄດ້ເອົາປຶ້ມແຫ່ງກົດໝາຍນີ້ແລ້ວ,

ທ່ານທັງຫຼາຍຈົ່ງວາງມັນໄວ້ຢູ່ຂ້າງໆຫົບແຫ່ງພັນທະສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານທັງຫຼາຍ, ແລະມັນຈະຢູ່ທີ່ນັ້ນເປັນພະຍານແກ່ທ່ານ.

ເພາະວ່າຂ້ານ້ອຍຮູ້ການຍົກຍ້າຍຂອງເຈົ້າ ແລະຄຳທີ່ແຂງຂອງເຈົ້າ,

ຍັງເພາະວ່າຂ້ານ້ອຍມີຊີວິດຢູ່ກັບພວກເຈົ້າໃນມື້ນີ້, ພວກເຈົ້າກໍຍັງຍົກຍ້າຍຕໍ່ພຣະເຈົ້າ,
ແລ້ວຈະບໍ່ຍິ່ງກວ່ານັ້ນອີກຫຼັງຈາກຄວາມຕາຍຂອງຂ້ານ້ອຍ? ຈົ່ງເອີ້ນປະຊຸມຜູ້ນຳເຜົ່າ,

ຜູ້ເຖົ້າແກ່, ຜູ້ພິພາກສາ ແລະເຈົ້າໜ້າທີ່ຂອງພວກເຈົ້າມາຫາຂ້ານ້ອຍ,

ເພື່ອຂ້ານ້ອຍຈະເວົ້າຄຳເວົ້າເຫຼົ່ານີ້ທັງໝົດໃຫ້ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຍິນ,

ແລະຂ້ານ້ອຍຈະເອົາສະຫວັນແລະແຜ່ນດິນໂລກເປັນພະຍານຕໍ່ເຂົາເຈົ້າ.

ຂ້ອຍຮູ້ວ່າຫຼັງຈາກການຕາຍຂອງຂ້ອຍ, ເຈົ້າຈະປະພຶດຜິດກົດໝາຍ ແລະ

ຈະຫັນໄປຈາກທາງທີ່ຂ້ອຍໄດ້ສັ່ງແກ່ເຈົ້າ, ແລະ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຈະພົບເຈົ້າໃນມື້ສຸດທ້າຍ,

ເພາະວ່າເຈົ້າຈະເຮັດຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,

ເພື່ອກະຕຸ້ນໃຫ້ພຣະອົງໂກດດ້ວຍວຽກງານຂອງມືເຈົ້າ.

ແລະໂມເຊໄດ້ເວົ້າຄຳເວົ້າຂອງເພງນີ້ໃຫ້ຊຸມນຸມທັງໝົດຟັງຈົນຈົບ.

໓໒

ຈົ່ງເອົາໃຈໃສ່ເອີຍ ສະຫວັນ ແລະຂ້ອຍຈະເວົ້າ,

ແລະໃຫ້ແຜ່ນດິນໂລກໄດ້ຍິນຄໍາເວົ້າທີ່ອອກຈາກປາກຂອງຂ້ອຍ.

ຂໍໃຫ້ຄໍາເວົ້າຂອງຂ້ອຍຖືກຄາດຫວັງເປັນຝົນ, ແລະຂໍໃຫ້ຄໍາເວົ້າຂອງຂ້ອຍລົງມາເປັນນໍ້າຄ້າງ, ເປັນຝົນເທິງຫຍ້າ, ແລະເປັນຫົມະເທິງຫຍ້າ. ເພາະວ່າຂ້ານ້ອຍໄດ້ເອີ້ນຊື່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຈົ່ງໃຫ້ຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ແດ່ພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ. ພຣະເຈົ້າ,

ຜົນງານຂອງພຣະອົງແມ່ນຈົງແທ້, ແລະທຸກວິທີທາງຂອງພຣະອົງແມ່ນການພິພາກສາ, ພຣະເຈົ້າຊື່ສັດ, ແລະບໍ່ມີຄວາມບໍ່ຍຸຕິທໍາ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊອບທໍາແລະບໍລິສຸດ.

ພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຮັດບາບ, ບໍ່ແມ່ນລູກຂອງພຣະອົງ, ແຕ່ເປັນພວກທີ່ຄວນຖືກຕີແຕງນ, ເປັນຄົນລຸ້ນທີ່ບິດເບືອນແລະຜິດປົກກະຕິ.

ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນການທີ່ທ່ານຕອບແທນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ?

ປະຊາຊົນໂງ່ເຂົາແລະບໍ່ສະຫລາດແນວນີ້ບໍ່? ພໍຂອງທ່ານຜູ້ນີ້ເອງບໍ່ແມ່ນໄດ້ຮັບທ່ານ, ແລະໄດ້ເຮັດທ່ານ, ແລະໄດ້ສ້າງທ່ານບໍ່? ຈົ່ງຈື່ຈໍາມື້ແຫ່ງຍຸກສະໄໝ, ຈົ່ງເຂົ້າໃຈປີແຫ່ງລຸ້ນຕໍ່ລຸ້ນ. ຈົ່ງຖາມພໍ່ຂອງເຈົ້າ ແລະ ທ່ານຈະບອກເຈົ້າ, ຖາມຜູ້ເຖົ້າແກ່ຂອງເຈົ້າ ແລະ ເຂົາເຈົ້າຈະເວົ້າກັບເຈົ້າ.

ເມື່ອພຣະຜູ້ສູງສຸດແບ່ງແຍກປະຊາຊາດຕ່າງໆ,

ໃນຂະນະທີ່ພຣະອົງກະຈາຍລູກຫລານຂອງອາດາມ,

ພຣະອົງໄດ້ກໍານົດເຂດແດນຂອງປະຊາຊາດຕ່າງໆຕາມຈຳນວນທູດສະຫວັນຂອງພຣະເຈົ້າ.

ແລະປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງຄືຢາໂກບໄດ້ກາຍເປັນສ່ວນແບ່ງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,

ອິດສະຣາເອນເປັນສ່ວນທີ່ວັດແທກແຫ່ງມໍລະດົກຂອງພຣະອົງ.

ພຣະອົງໄດ້ຊ່ວຍໃຫ້ລາວລອດຢູ່ໃນຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງ,

ໃນຄວາມກະຫາຍແລະຄວາມຮ້ອນໃນແຜ່ນດິນທີ່ບໍ່ມີນໍ້າ,

ພຣະອົງໄດ້ລ້ອມຮອບລາວແລະສອນລາວ, ແລະປົກປັກຮັກສາລາວ, ເປັນຕົ້ນຮູດາ.

ຕັ້ງທັງນົກອິນຊີປົກຄຸມຮັງຂອງມັນ ແລະ ປາຖະໜາລູກນ້ອຍຂອງມັນ,

ໄດ້ກາງປີກຂອງມັນຮັບພວກມັນ ແລະ ຍົກພວກມັນຂຶ້ນເທິງຫຼັງຂອງມັນ.
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຜູ້ດຽວໄດ້ນຳພາພວກເຂົາ, ບໍ່ມີພຣະເຈົ້າຕ່າງດ້າວຢູ່ກັບພວກເຂົາ.
ພຣະອົງທຽງນຳພາເຂົາເຈົ້າຂຶ້ນສູ່ຄວາມເຂັ້ມແຂງຂອງແຜ່ນດິນໂລກ,
ພຣະອົງທຽງໃຫ້ອາຫານເຂົາເຈົ້າດ້ວຍຜົນຜະລິດຈາກທົ່ງນາ,
ເຂົາເຈົ້າໄດ້ດູດນ້ຳຜັງອອກຈາກຫີນ, ແລະນ້ຳມັນອອກຈາກຫີນທີ່ແຂງ. ເນີຍຂອງງົວ ແລະ
ນົມຂອງແກະ, ກັບໄຂມັນຂອງລູກແກະ ແລະ ແກະຜູ້, ລູກຂອງງົວຜູ້ ແລະ ແບ້,
ກັບໄຂມັນຂອງໝາກໄຂ່ຫຼັງຂອງເຂົ້າສາລີ, ແລະ ເລືອດຂອງອະງຸ່ນ—ເຂົາໄດ້ຕື່ມເຫຼົ້າອະງຸ່ນ.
ແລະ ຢາໂກບກໍກິນແລ້ວອີ່ມ, ແລະ ຜູ້ທີ່ຮັກແພງກໍ່ເຕະຖິ້ມ, ລາວອ້ວນ, ໝາ ແລະ ກວ້າງ,
ແລະ ລາວປະຖິ້ມພຣະເຈົ້າຜູ້ທີ່ສ້າງລາວ ແລະ
ຫັນໄປຈາກພຣະເຈົ້າຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດຂອງລາວ.

ພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ຍົກຍ້າຍຂ້າງນ້ອຍດ້ວຍສິ່ງແປກປອມ,
ດ້ວຍການກະທຳທີ່ໂຕ່ງຕະຫຼົງຂອງພວກເຂົາເຈົ້າ ພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ຂ້າງນ້ອຍຂົນຂຶ້ນ.
ພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຮັດບູຊາແກ່ພວກປີສາດ, ແລະບໍ່ແມ່ນແກ່ພຣະເຈົ້າ,
ແກ່ພວກເທບທີ່ພວກເຂົາເຈົ້າບໍ່ຮູ້ຈັກ, ພວກເທບໃໝ່ທີ່ຜ່ານມາບໍ່ດົນທີ່ໄດ້ມາເຖິງ,
ທີ່ພວກບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຂົາເຈົ້າບໍ່ຮູ້ຈັກ. ເຈົ້າໄດ້ປະຖິ້ມພຣະເຈົ້າຜູ້ທີ່ປະສູດເຈົ້າ,
ແລະເຈົ້າໄດ້ລົມພຣະເຈົ້າຜູ້ທີ່ລ້ຽງດູເຈົ້າ.

ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຫັນ, ແລະພຣະອົງກໍອິດສາ,
ແລະພຣະອົງຖືກກະຕຸ້ນໂດຍຄວາມໂກດຍ້ອນລູກຊາຍແລະລູກສາວຂອງພຣະອົງ ແລະ
ເວົ້າວ່າ, ຂ້ອຍຈະຫັນໜ້າຂອງຂ້ອຍອອກຈາກພວກເຂົາ, ແລະ
ຂ້ອຍຈະສະແດງສິ່ງທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນກັບພວກເຂົາໃນມື້ສຸດທ້າຍ,
ເພາະວ່າເປັນຄົນລຸ້ນທີ່ບິດເບືອນ, ເປັນລູກຊາຍທີ່ບໍ່ມີຄວາມເຊື່ອໃນພວກເຂົາ.

ພວກເຂົາເອງເຮັດໃຫ້ຂ້ານ້ອຍອິດສາດ້ວຍສິ່ງທີ່ບໍ່ແມ່ນພຣະເຈົ້າ,
ພວກເຂົາເຮັດໃຫ້ຂ້ານ້ອຍໂກດດ້ວຍຮູບປັ້ນຂອງພວກເຂົາ,
ແລະຂ້ານ້ອຍຈະເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາອິດສາດ້ວຍຊາດທີ່ບໍ່ແມ່ນຊາດ,
ຂ້ານ້ອຍຈະເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາໂກດດ້ວຍຊາດໂງ່ຈ້າ.

ເພາະວ່າໄຟໄດ້ຖືກຈູດຂຶ້ນຈາກຄວາມໂກດຂອງຂ້ອຍ, ມັນຈະເຜົາໄໝ້ຈົນເຖິງນະລົກລຸ່ມ,
ມັນຈະກິນແຜ່ນດິນແລະຜົນຜະລິດຂອງມັນ, ມັນຈະເຜົາໄໝ້ພື້ນຖານຂອງພູເຂົາ.
ຂ້ອຍຈະລວບລວມຄວາມຊົ່ວຮ້າຍເຂົ້າໃສ່ພວກເຂົາ,
ແລະຂ້ອຍຈະໃຊ້ລູກສອນຂອງຂ້ອຍຕໍ່ສູ້ກັບພວກເຂົາ.

ພວກເຂົາຈະຊົມໂຊຍໄປດ້ວຍຄວາມອິດຫົວ ແລະ ຖືກນົກກິນ, ແລະ
ເປັນພະຍາດຫຼັງຍຶດທີ່ບໍ່ມີທາງປິ່ນປົວ, ຂ້ອຍຈະສົ່ງແຂ້ວຂອງສັດປ່າເຂົ້າໃສ່ພວກເຂົາ,
ພ້ອມດ້ວຍຄວາມໂກດຂອງສັດທີ່ລາກຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນ. ຈາກພາຍນອກ,
ຕາບຈະເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາບໍ່ມີລູກ, ແລະຈາກສາງເກັບຂອງ, ຄວາມຢ້ານກົວ,
ຊາຍໜຸ່ມກັບສາວພົມ, ເດັກນ້ອຍທີ່ກິນນົມກັບຜູ້ສູງອາຍຸທີ່ແກ່ຊາ. ຂ້ອຍເວົ້າວ່າ,
ຂ້ອຍຈະກະຈາຍພວກເຂົາ, ແລະຂ້ອຍຈະຢຸດຄວາມຊົງຈໍາຂອງພວກເຂົາຈາກມະນຸດ.
ຖ້າບໍ່ແມ່ນເພາະຄວາມໂກດຂອງສັດຕູ, ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະບໍ່ຍຶດເວລາ,
ເພື່ອວ່າພວກສັດຕູຈະບໍ່ໂຈມຕີຮ່ວມກັນ, ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະບໍ່ເວົ້າວ່າ,
ມີຂອງພວກເຮົາທີ່ສູງ, ແລະບໍ່ແມ່ນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ໄດ້ເຮັດສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ທັງໝົດ.

ຊາດທີ່ໄດ້ສູນເສຍຄໍາປຶກສາ, ແລະບໍ່ມີຄວາມຮູ້ຢູ່ໃນພວກເຂົາ.
ພວກເຂົາເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຄິດທີ່ຈະເຂົ້າໃຈ,
ຂໍໃຫ້ພວກເຂົາເຈົ້າຮັບເອົາສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ໄວ້ສໍາລັບເວລາທີ່ຈະມາເຖິງ.
ແນວໃດຄົນໜຶ່ງຈິ່ງຈະໄລ່ຕາມຄົນພັນຄົນ, ແລະ ຄົນສອງຄົນຈິ່ງຈະຂັບໄລ່ຄົນໜຶ່ນຄົນ,
ຖ້າບໍ່ແມ່ນພຣະເຈົ້າຂາຍພວກເຂົາ, ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າມອບພວກເຂົາ?

ເພາະວ່າພະເຈົ້າທັງຫຼາຍຂອງພວກເຂົາບໍ່ແມ່ນຄືກັບພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ,
ແລະສັດຕູຂອງພວກເຮົາກໍໂງ່ເຂົາ.

ເພາະວ່າເຖົ້າອະງຸ່ນຂອງເຂົາເຈົ້າມາຈາກເຖົ້າອະງຸ່ນໂຊດອມ,
ແລະກິ່ງຂອງເຂົາເຈົ້າມາຈາກໂກມໍຣາ, ໝາກອະງຸ່ນຂອງເຂົາເຈົ້າແມ່ນໝາກອະງຸ່ນນ້ຳດີ,
ຊຶ່ງຂອງຄວາມຂົມຂື່ນແກ່ເຂົາເຈົ້າ.

ເຫຼົ້າອະງຸ່ນຂອງພວກເຂົາແມ່ນຄວາມໂກດຮ້າຍຂອງມັງກອນ,
ແລະຄວາມໂກດຮ້າຍຂອງງູພິດທີ່ບໍ່ສາມາດປິ່ນປົວໄດ້.

ບໍ່ແມ່ນຫາວ່າສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ຖືກເກັບໄວ້ກັບຂ້ອຍ ແລະ

ໄດ້ຖືກປະທັບຕາໄວ້ໃນຫ້ອງຊັບຂອງຂ້ອຍບໍ? ໃນມື້ແຫ່ງການແກ້ແຄ້ນ

ຂ້ານ້ອຍຈະຕອບແທນ, ເມື່ອຕົນຂອງພວກເຂົາລື່ນໄຫລ,

ເພາະວ່າມື້ແຫ່ງການທຳລາຍໃກ້ຈະມາເຖິງພວກເຂົາແລ້ວ, ແລະສິ່ງທີ່ພ້ອມແມ່ນມີຢູ່ແກ່ເຈົ້າ.

ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະພິພາກສາປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ,

ແລະຈະມີຄວາມເມດຕາຕໍ່ຂ້າທາດຂອງພຣະອົງ, ເພາະວ່າພຣະອົງເຫັນພວກເຂົາອ່ອນແອ,

ໝົດກຳລັງໃນການຖືກຂົ່ມເຫັງ, ແລະອິດເມື່ອຍ. ແລະພຣະເຈົ້າກ່າວວ່າ,

ພະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາຢູ່ໃສ, ທີ່ພວກເຂົາໄດ້ໄວ້ວາງໃຈໃນພະເຈົ້າເຫຼົ່ານັ້ນ?

ເຊິ່ງພວກເຈົ້າກິນໄຂມັນແຫ່ງການບູຊາຂອງພວກມັນ ແລະ

ດື່ມເຫຼົ້າອະງຸ່ນແຫ່ງການຖວາຍເຫຼົ້າຂອງພວກມັນ,

ໃຫ້ພວກມັນລຸກຂຶ້ນມາຊ່ວຍເຫຼືອພວກເຈົ້າ ແລະ ກາຍເປັນຜູ້ປົກປ້ອງພວກເຈົ້າເທິນ.

ເບິ່ງເບິ່ງວ່າ ຂ້ອຍເປັນ, ແລະບໍ່ມີພຣະເຈົ້າຍົກເວັ້ນຂ້ອຍ, ຂ້ອຍຂ້າ, ແລະຂ້ອຍເຮັດໃຫ້ມີຊີວິດ,

ຂ້ອຍຕີ, ແລະຂ້ອຍປິ່ນປົວ, ແລະບໍ່ມີຜູ້ໃດທີ່ຈະປົດປ່ອຍອອກຈາກມືຂອງຂ້ອຍ.

ເພາະວ່າຂ້ານ້ອຍຈະຍົກມືຂອງຂ້ານ້ອຍຂຶ້ນສູ່ສະຫວັນ

ແລະຂ້ານ້ອຍຈະສາບານດ້ວຍມືຂວາຂອງຂ້ານ້ອຍ ແລະຂ້ານ້ອຍຈະເວົ້າວ່າ

ຂ້ານ້ອຍມີຊີວິດຢູ່ຕະຫຼອດໄປນິລັນຕອນ

ເພາະວ່າຂ້ອຍຈະລັບຄົມດາບຂອງຂ້ອຍໃຫ້ຄືກັບຟ້າແລບ,
ແລະມືຂອງຂ້ອຍຈະຍຶດໝັ້ນໃນການພິພາກສາ,
ແລະຂ້ອຍຈະຕອບແທນການລົງໂທດແກ່ສັດຕູ,
ແລະຂ້ອຍຈະຕອບແທນແກ່ຜູ້ທີ່ກຽດຊັງຂ້ອຍ.
ຂ້ອຍຈະເຮັດໃຫ້ລູກສອນຂອງຂ້ອຍເມົາດ້ວຍເລືອດ,
ແລະດາບຂອງຂ້ອຍຈະກິນຊີ້ນຈາກເລືອດຂອງຜູ້ບາດເຈັບແລະເຊື້ອຂອງສົງຄາມ,
ຈາກຫົວຂອງຜູ້ປົກຄອງທີ່ເປັນສັດຕູ.

ຈົ່ງຊົມຊົມເຖິດ ສະຫວັນທັງຫຼາຍ ພ້ອມກັບພຣະອົງ,
ແລະຈົ່ງໃຫ້ຜູ້ສິ່ງຂ່າວທັງປວງຂອງພຣະເຈົ້າກຶມລົງນະມັດສະການຕໍ່ພຣະອົງ,
ຈົ່ງຊົມຊົມເຖິດ ປະຊາຊາດທັງຫຼາຍ ກັບປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ,
ແລະຈົ່ງໃຫ້ບຸດຊາຍທັງປວງຂອງພຣະເຈົ້າເຂັ້ມແຂງຕໍ່ພຣະອົງ,
ເພາະວ່າເລືອດຂອງບຸດຊາຍທັງຫຼາຍຂອງພຣະອົງຖືກແກ້ແຄ້ນ, ແລະພຣະອົງຈະແກ້ແຄ້ນ
ແລະຈະຕອບແທນການລົງໂທດແກ່ສັດຕູທັງຫຼາຍ, ແລະຈະຕອບແທນແກ່ຜູ້ທີ່ກຽດຊັງ,
ແລະພຣະເຈົ້າຈະຊຳລະແຜ່ນດິນຂອງປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງໃຫ້ສະອາດ.

ແລະໂມເຊໄດ້ຂຽນເພງນີ້ໃນມື້ນັ້ນ, ແລະໄດ້ສອນມັນໃຫ້ແກ່ລູກຫຼານອິດສະຣາເອນ,
ແລະໂມເຊໄດ້ເຂົ້າໄປ, ແລະໄດ້ເວົ້າຄຳເວົ້າທັງໝົດຂອງກົດໝາຍນີ້ໃສ່ຫູຂອງປະຊາຊົນ,
ຕົນເອງແລະໂຢຊົວລູກຂອງນູນ. ແລະໂມເຊກໍ່ສຳເລັດການເວົ້າກັບອິດສະຣາເອນທັງໝົດ.
ແລະ ທ່ານໄດ້ເວົ້າຕໍ່ພວກເຂົາວ່າ ຈົ່ງເອົາໃຈໃສ່ໃນຫົວໃຈຂອງເຈົ້າຕໍ່ຄຳເວົ້າທັງໝົດເຫຼົ່ານີ້
ທີ່ຂ້ານ້ອຍເປັນພະຍານແກ່ເຈົ້າໃນມື້ນີ້
ເຊິ່ງເຈົ້າຈະສົ່ງແກ່ລູກຊາຍຂອງເຈົ້າໃຫ້ປົກປັກຮັກສາແລະປະຕິບັດຕາມຄຳເວົ້າທັງໝົດຂອງ
ກົດໝາຍນີ້ ເພາະວ່ານີ້ບໍ່ແມ່ນຄຳເວົ້າທີ່ເປົ່າເປົ່າສຳລັບເຈົ້າທັງຫຼາຍ,

ແຕ່ນີ້ແມ່ນຊີວິດຂອງເຈົ້າທັງຫຼາຍ,
ແລະເພາະເຫດຄຳເວົ້ານີ້ເຈົ້າທັງຫຼາຍຈະມີອາຍຸຍືນເທິງແຜ່ນດິນທີ່ເຈົ້າທັງຫຼາຍກຳລັງຂ້າມແມ່ນ້ຳຈຳແດນໄປເພື່ອຮັບມໍລະດົກຢູ່ທີ່ນັ້ນ. ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບໂມເຊໃນມື້ນີ້ວ່າ
ຈົ່ງຂຶ້ນໄປບົນພູເຂົາອາບາຣິມ, ຄືພູເຂົານາບາວທີ່ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນໂມອາບ
ກົງກັນຂ້າມກັບເມືອງເຢຣີໂຄ, ແລະຈົ່ງເບິ່ງແຜ່ນດິນຄານາອານທີ່ເຮົາໃຫ້ແກ່ຊາວອິສຣາເອນ,
ແລະເຈົ້າຈະຕາຍຢູ່ເທິງພູທີ່ເຈົ້າຂຶ້ນໄປນັ້ນ, ແລະຈະໄດ້ໄປຢູ່ກັບບັນພະບຸລຸດຂອງເຈົ້າ,
ເຊັ່ນດຽວກັນກັບທິອາໂຣນ ພີ່ນ້ອງຂອງເຈົ້າໄດ້ຕາຍຢູ່ເທິງພູໂຮ, ແລະໄດ້ໄປຢູ່ກັບບັນພະບຸລຸດຂອງລາວ.
ເພາະວ່າເຈົ້າບໍ່ເຊື່ອຟັງຄຳຂອງເຮົາໃນທ່າມກາງພວກລູກຫຼານອິດສະຣາເອນ
ຢູ່ທີ່ນ້ຳແຫ່ງການໂຕ້ຖຽງທີ່ກາເດດໃນຖິ່ນກັນດານຊິນ,
ເພາະວ່າເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຖືວ່າເຮົາເປັນຜູ້ບໍລິສຸດໃນທ່າມກາງພວກລູກຫຼານອິດສະຣາເອນ.
ເຈົ້າຈະເຫັນແຜ່ນດິນຢູ່ກົງກັນຂ້າມ, ແຕ່ເຈົ້າຈະບໍ່ໄດ້ເຂົ້າໄປທີ່ນັ້ນ.

໓໓

ແລະນີ້ແມ່ນພອນທີ່ໂມເຊຄົນຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ອວຍພອນໃຫ້ແກ່ບັນດາລູກຫຼານອິສຣາເອນກ່ອນທີ່ລາວຈະສິ້ນໃຈ. ແລະ ເວົ້າວ່າ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ມາຈາກຊິນາຍ, ແລະ
ໄດ້ປາກົດຕໍ່ພວກເຮົາຈາກເຊອີຣ, ແລະ ໄດ້ຮັບດ່ວນມາຈາກພູເຂົາປາອານ,
ພ້ອມກັບຫມື່ນໆຄົນຈາກກາເດຊ, ທູດສະຫວັນຢູ່ຂ້າງຂວາຂອງພຣະອົງພ້ອມກັບພຣະອົງ.
ແລະພຣະອົງໄດ້ເຫັນອົກເຫັນໃຈປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ,
ແລະທຸກຄົນທີ່ຖືກເຮັດໃຫ້ສັກສິດໂດຍມືຂອງພຣະອົງ, ແລະເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຢູ່ພາຍໃຕ້ພຣະອົງ,
ແລະພຣະອົງໄດ້ຮັບຈາກຄຳເວົ້າຂອງພຣະອົງ ກົດໝາຍທີ່ໂມເຊສົ່ງໃຫ້ພວກເຮົາ,
ເປັນມໍລະດົກຂອງຊຸມນຸມຊົນຢາໂກບ. ແລະຈະເປັນຜູ້ປົກຄອງໃນທີ່ຖືກຮັກ,

ເມື່ອຜູ້ປົກຄອງຂອງປະຊາຊົນຖືກລວບລວມພ້ອມກັບເຜົ່າຂອງອິດສະລາເອນ.

ຂໍໃຫ້ຮູບເນມີຊີວິດຢູ່ ແລະຢ່າໃຫ້ລາວຕາຍ, ແລະຂໍໃຫ້ລາວມີຈຳນວນຫຼາຍ.

ແລະນີ້ແມ່ນຢູດາ, ຂໍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງຟັງສຽງຂອງຢູດາ,

ແລະຂໍໃຫ້ພຣະອົງເສດມາຫາປະຊາຊົນຂອງລາວ, ມືຂອງລາວຈະແຍກແຍະໃຫ້ລາວ,

ແລະພຣະອົງຈະເປັນຜູ້ຊ່ວຍເຫຼືອຈາກສັດຕູ.

ແລະ ທ່ານໄດ້ເວົ້າກັບເລວີວ່າ: ຈົ່ງໃຫ້ເຄື່ອງໝາຍທີ່ຊັດເຈນຂອງເລວີ ແລະ

ຄວາມຈິງຂອງລາວແກ່ຜູ້ຊາຍທີ່ບໍລິສຸດ, ຜູ້ທີ່ພວກເຂົາໄດ້ທົດສອບລາວໃນການທົດລອງ

ແລະ ດຳລົງລາວຢູ່ເທິງນ້ຳແຫ່ງການໂຕ້ແຍ້ງ. ຜູ້ທີ່ເວົ້າກັບພໍ່ແລະແມ່ວ່າ ຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ເຫັນທ່ານ,

ແລະບໍ່ຮູ້ຈັກພີ່ນ້ອງຂອງລາວ, ແລະປະຖົມລູກຊາຍຂອງລາວ, ລາວໄດ້ຮັກສາຄຳເວົ້າຂອງເຈົ້າ

ແລະປະຕິບັດຕາມພັນທະສັນຍາຂອງເຈົ້າ.

ພວກເຂົາຈະປະກາດກົດລະບຽບຂອງເຈົ້າແກ່ຢາໂກບ

ແລະກົດໝາຍຂອງເຈົ້າແກ່ອິດສະຣາເອນ,

ພວກເຂົາຈະວາງເຄື່ອງຫອມຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງໃນຄວາມໂກດຮ້າຍຂອງເຈົ້າເທິງແທ່ນບູຊາຂອງເຈົ້າ

. ຂໍພຣະອົງອວຍພອນ, ຂ້າແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຄວາມເຂັ້ມແຂງຂອງລາວ,

ແລະຂໍພຣະອົງຮັບວຽກງານແຫ່ງມືຂອງລາວ, ຂໍທຳລາຍແອວຂອງສັດຕູທີ່ລຸກຂຶ້ນຕໍ່ລາວ,

ແລະຂໍຢ່າໃຫ້ພວກທີ່ກຽດຊັງລາວລຸກຂຶ້ນໄດ້. ແລະຕໍ່ເບັນຢາມິນເວົ້າວ່າ,

ຜູ້ທີ່ຖືກຮັກໂດຍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະອາໄສໄວ້ວາງໃຈ, ແລະພຣະເຈົ້າປົກຄຸມເທິງລາວທຸກວັນ,

ແລະລະຫວ່າງບ່າຂອງລາວໄດ້ພັກຜ່ອນ.

ແລະຕໍ່ໄປເຊັບເວົ້າວ່າ, ຈາກພອນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແຜ່ນດິນຂອງລາວ,

ຈາກລະດູການແຫ່ງສະຫວັນ, ແລະນ້ຳຄ້າງ,

ແລະຈາກຄວາມເລິກແຫ່ງບ່ອນນ້ຳພຸຈາກຂ້າງລຸ່ມ, ແລະຕາມລະດູການຂອງຜົນຜະລິດ,
ການປ່ຽນແປງຂອງດວງອາທິດ, ແລະຈາກການໂຄຈອນຂອງເດືອນ
ຈາກຍອດພູເຂົາແຫ່ງການເລີ່ມຕົ້ນ ແລະ ຈາກຍອດເນີນນິລັນດອນ
ແລະຕາມຊົ່ວໂມງແຫ່ງແຜ່ນດິນແຫ່ງການເຕັມເປັນ,
ແລະສິ່ງທີ່ຍອມຮັບໄດ້ຕໍ່ຜູ້ທີ່ປາກົດໃນພຸ່ມໄມ້ ຂໍໃຫ້ມາເທິງຫົວຂອງໂຢເຊັບ,
ແລະເທິງຍອດຂອງຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບການຍົກຍ້ອງທ່າມກາງພື້ນ້ອງ.
ລູກຫົວປີຂອງງົວຜູ້ມີຄວາມງາມຂອງລາວ, ເຂົາຂອງລາວແມ່ນເຂົາຂອງສັດມີເຂົ້າດຽວ,
ດ້ວຍພວກມັນລາວຈະແທງປະຊາຊາດພ້ອມກັນ, ຈົນເຖິງສຸດປາຍແຜ່ນດິນໂລກ,
ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຫມື່ນຂອງເອຟຣາອິມ, ແລະເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນພັນຂອງມະນັດເຊ. ແລະທີ່ເຊບູລຸນ
ເວົ້າວ່າ, ຈົ່ງຊີ້ນຊົມເຖິດເຊບູລຸນໃນການອອກເດີນທາງຂອງເຈົ້າ,
ແລະອິດສາຄາໃນເຕັ້ນຂອງລາວ. ປະຊາຊາດຕ່າງໆຈະຖືກທຳລາຍ, ແລະເຈົ້າຈະເອີ້ນຢູ່ທີ່ນັ້ນ,
ແລະເຈົ້າຈະເຮັດການບູຊາຄວາມຊອບທຳຢູ່ທີ່ນັ້ນ,
ເພາະວ່າຄວາມຮັ່ງມີຂອງທະເລຈະລ້ຽງດູເຈົ້າ, ແລະການຄ້າຂາຍຂອງຜູ້ອາໄສຢູ່ຊາຍຝັ່ງ.

ແລະ ທ່ານໄດ້ເວົ້າກັບກາດວ່າ, ຜູ້ທີ່ຂະຫຍາຍກາດນັ້ນໄດ້ຮັບພອນ,
ລາວໄດ້ພັກຜ່ອນຄືສິງໂຕ, ທຳລາຍແຂນແລະຜູ້ປົກຄອງ.
ແລະລາວເຫັນຜົນທຳອິດຂອງລາວ, ເພາະວ່າຢູ່ທີ່ນັ້ນແຜ່ນດິນຂອງຜູ້ປົກຄອງຖືກແບ່ງ,
ເມື່ອຜູ້ນຳຂອງປະຊາຊົນຖືກເກັບກຳມາພ້ອມກັນ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຮັດຄວາມຊອບທຳ,
ແລະການພິພາກສາຂອງພຣະອົງກັບອິດສະຣາເອນ.

ແລະ ທີ່ດານ ເວົ້າວ່າ: ດານ ເປັນລູກສິງໂຕ ແລະ ຈະກະໂດດອອກຈາກບາຊານ.
ແລະຕໍ່ນັບທາລີເວົ້າວ່າ: ນັບທາລີເຕັມໄປດ້ວຍສິ່ງທີ່ຍອມຮັບໄດ້,
ແລະຈົ່ງໃຫ້ເຕັມໄປດ້ວຍພອນຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,

ທະເລແລະທິດໃຕ້ຈະໄດ້ຮັບເປັນມິລະດົກ. ແລະຕໍ່ອາເຊີເວົ້າວ່າ,
ອາເຊີໄດ້ຮັບພອນຈາກລູກຫຼາຍ, ແລະລາວຈະເປັນທີ່ຍອມຮັບຕໍ່ພີ່ນ້ອງຂອງລາວ,
ລາວຈະຈຸ່ມຕົນຂອງລາວໃນນ້ຳມັນ. ຮອງເທົ້າຂອງລາວຈະເປັນເຫຼັກແລະທອງແດງ,
ແລະກຳລັງຂອງເຈົ້າຈະເປັນດັ່ງວັນທັງຫຼາຍຂອງເຈົ້າ.

ບໍ່ມີຜູ້ໃດຄືກັບພຣະເຈົ້າຂອງຜູ້ທີ່ຖືກຮັກ,
ຜູ້ທີ່ກ້າວຂຶ້ນເທິງສະຫວັນເປັນຜູ້ຊ່ວຍເຫຼືອຂອງເຈົ້າ, ແລະຜູ້ທີ່ສະຫງ່າງາມຂອງທ້ອງຟ້າ.
ແລະພຣະເຈົ້າຈະປົກຄຸມເຈົ້າດ້ວຍຈຸດເລີ່ມຕົ້ນຂອງພຣະອົງ,
ແລະຢູ່ພາຍໃຕ້ກຳລັງແຂນນິລັນດອນ, ແລະພຣະອົງຈະຂັບໄລ່ສັດຕູອອກຈາກໜ້າເຈົ້າ,
ໂດຍກ່າວວ່າ, ຂໍໃຫ້ເຈົ້າພິນາດ. ແລະອິດສະລາເອນຈະອາໄສຢູ່ດ້ວຍຄວາມໄວ້ວາງໃຈ,
ຢູ່ຄົນດຽວເທິງແຜ່ນດິນຂອງຢາໂກບ, ເທິງເມັດພືດແລະເຫຼົ້າອະງຸ່ນ,
ແລະທ້ອງຟ້າຈະມີເມກນ້ຳຄ້າງໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ. ມີພອນແທ້ເຈົ້າ ອິດສະຣາເອນ,
ຜູ້ໃດຄ້າຍຄືກັບເຈົ້າ, ປະຊາຊົນທີ່ກຳລັງຖືກຊ່ວຍໃຫ້ລອດໂດຍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ?
ຜູ້ຊ່ວຍເຫຼືອຂອງເຈົ້າຈະປ້ອງກັນເຈົ້າ, ແລະຕາບແມ່ນຄວາມໂອ້ອວດຂອງເຈົ້າ,
ແລະສັດຕູຂອງເຈົ້າຈະຂີ້ຕົວະຕໍ່ເຈົ້າ, ແລະເຈົ້າຈະຍ່າງເທິງຄໍຂອງພວກເຂົາ.

໓໔

ແລະໂມເຊໄດ້ຂຶ້ນໄປຈາກອາຣາໂບດແຫ່ງໂມອາບເທິງພູເນໂບ, ເທິງຍອດຟາສກາ,
ທີ່ຢູ່ກົງໜ້າເຢຣີໂຄ,
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສະແດງໃຫ້ລາວເຫັນແຜ່ນດິນທັງໝົດຂອງກິເລອາດຈິນເຖິງດານ.
ແລະແຜ່ນດິນທັງໝົດຂອງເນັບທາລີ, ແລະແຜ່ນດິນທັງໝົດຂອງເອຟຣາອິມ
ແລະມະນັດເສ, ແລະແຜ່ນດິນທັງໝົດຂອງຢູດາ ຈົນເຖິງທະເລສຸດທ້າຍ

ແລະທີ່ຖິ້ນທຸລະກັນດານ, ແລະເຂດອ້ອມຂ້າງເຢຣີໂຄ, ເມືອງຕົ້ນປາມ, ຈົນເຖິງໂຊອາ.
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕັດສິນກັບໂມເຊວ່າ, ນີ້ແມ່ນແຜ່ນດິນທີ່ຂ້ອຍສາບານຕໍ່ອັບຣາຮາມ,
ອີຊາກ ແລະ ຢາໂກບ ໂດຍເວົ້າວ່າ, ຂ້ອຍຈະໃຫ້ມັນແກ່ເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າ,
ແລະຂ້ອຍໄດ້ສະແດງໃຫ້ຕາຂອງເຈົ້າເຫັນແລ້ວ, ແຕ່ເຈົ້າຈະບໍ່ເຂົ້າໄປທີ່ນັ້ນ.

ແລະໂມເຊຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເສຍຊີວິດໃນແຜ່ນດິນໂມອັບໂດຍພຣະທຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະພວກເຂົາໄດ້ຝັງລາວໄວ້ທີ່ໄອ ໃກ້ກັບເຮືອນຂອງເພໂອ,
ແລະບໍ່ມີໃຜເຫັນການຝັງສົບຂອງລາວຈົນເຖິງມື້ນີ້.

ໂມເຊສແມ່ນມີອາຍຸຮ້ອຍຊາວປີໃນເວລາທີ່ລາວຕາຍ, ຕາຂອງລາວບໍ່ໄດ້ມັດມົວ,
ແລະເຕົ້າຂອງລາວກໍບໍ່ໄດ້ຖືກທຳລາຍ.

ແລະພວກລູກຊາຍອິດສະລາເອນໄດ້ຮ້ອງໄຫ້ໂມເຊໃນອາລາໂບດແຫ່ງໂມອາບເທິງແມ່ນ້ຳຈໍແດນຕໍ່ກັບເຢຣີໂຄເປັນເວລາສາມສິບມື້, ແລະມີແຫ່ງການໂສກເສົ້າຮ້ອງໄຫ້ໂມເຊກໍ່ສຳເລັດລົງ.
ແລະ ໂຢຊົວລູກຊາຍຂອງນູນ ຖືກເຕັມດ້ວຍວິນຍານແຫ່ງຄວາມເຂົ້າໃຈ,
ເພາະວ່າໂມເຊໄດ້ວາງມືຂອງລາວເທິງລາວ, ແລະລູກຊາຍຂອງອິດສະລາເອນໄດ້ຟັງລາວ,
ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຮັດດັ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ສັ່ງໂມເຊ.

ແລະ ບໍ່ລຸກຂຶ້ນ ຍັງ ຜູ້ປະກາດພະຄຳ ໃນ ອິດສະລາເອນ ຕ ໃນບັນດາເຄື່ອງໝາຍ ແລະ
ສິ່ງມະຫັດທັງໝົດ ທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັ່ງລາວໄປເຮັດໃນແຜ່ນດິນອີຢິບຕໍ່ຟາໂຣ,
ຕໍ່ບັນດາຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງລາວ, ແລະ ຕໍ່ທົ່ວທັງແຜ່ນດິນຂອງລາວ, ສິ່ງມະຫັດຊະຍາອັນຍິ່ງໃຫຍ່
ແລະ ມີອັນເຂັ້ມແຂງ ທີ່ໂມເຊໄດ້ເຮັດຕໍ່ໜ້າອິດສະລາເອນທັງໝົດ.

ຈົດໝາຍຂອງໂຢຮັນ

໑

ສິ່ງທີ່ມີມາແຕ່ເລີ່ມຕົ້ນ, ສິ່ງທີ່ພວກເຮົາໄດ້ຍິນ,
ສິ່ງທີ່ພວກເຮົາໄດ້ເຫັນດ້ວຍຕາຂອງພວກເຮົາເອງ, ສິ່ງທີ່ພວກເຮົາໄດ້ເບິ່ງຢ່າງລະອຽດ ແລະ
ມີຂອງພວກເຮົາໄດ້ສຳຜັດ, ກ່ຽວກັບພຣະທຳແຫ່ງຊີວິດ, ແລະຊີວິດໄດ້ຖືກເປີດເຜີຍ,
ແລະພວກເຮົາໄດ້ເຫັນ ແລະເປັນພະຍານ
ແລະປະກາດແກ່ທ່ານທັງຫຼາຍກ່ຽວກັບຊີວິດນິລັນດອນ, ຊຶ່ງຢູ່ກັບພຣະບິດາ
ແລະໄດ້ຖືກເປີດເຜີຍແກ່ພວກເຮົາ, ສິ່ງທີ່ພວກເຮົາໄດ້ເຫັນແລະໄດ້ຍິນນັ້ນ,
ພວກເຮົາປະກາດໃຫ້ທ່ານຟັງ, ເພື່ອວ່າທ່ານຈະມີຄວາມສຳພັນກັບພວກເຮົາ,
ແລະຄວາມສຳພັນຂອງພວກເຮົານັ້ນແມ່ນຢູ່ກັບພຣະບິດາ
ແລະກັບພຣະບຸດຂອງພຣະອົງຄົວພຣະເຢຊູຄຣິດ. ແລະພວກເຮົາຂຽນສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ໃຫ້ທ່ານ
ເພື່ອວ່າຄວາມຍິນດີຂອງພວກເຮົາຈະເຕັມເປັນ.

ແລະນີ້ແມ່ນຂ່າວສານທີ່ພວກເຮົາໄດ້ຍິນຈາກພຣະອົງ ແລະ
ພວກເຮົາປະກາດແກ່ທ່ານທັງຫຼາຍວ່າ ພຣະເຈົ້າແມ່ນແສງສະຫວ່າງ ແລະ

ຄວາມມືດບໍ່ມີຢູ່ໃນພຣະອົງເລີຍ ຖ້າພວກເຮົາເວົ້າວ່າພວກເຮົາມີຄວາມສຳພັນກັບພຣະອົງ
ແລະພວກເຮົາຍ່າງຢູ່ໃນຄວາມມືດ, ພວກເຮົາກໍ່ຂີ້ຕົວະ ແລະບໍ່ໄດ້ປະຕິບັດຕາມຄວາມຈິງ
ແຕ່ຖ້າພວກເຮົາຍ່າງໃນແສງສະຫວ່າງ, ເປັນດັ່ງທີ່ພຣະອົງຢູ່ໃນແສງສະຫວ່າງ,
ພວກເຮົາກໍ່ມີຄວາມສຳພັນກັບກັນແລະກັນ,
ແລະເລືອດຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດບຸດຂອງພຣະອົງກໍ່ຊຳລະພວກເຮົາຈາກບາບທັງໝົດ.
ຖ້າພວກເຮົາເວົ້າວ່າພວກເຮົາບໍ່ມີບາບ, ພວກເຮົາກໍ່ຫລອກລວງຕົນເອງ
ແລະຄວາມຈິງບໍ່ໄດ້ຢູ່ໃນພວກເຮົາ. ຖ້າພວກເຮົາຍອມຮັບບາບຂອງພວກເຮົາ,
ພຣະອົງແມ່ນຊື່ສັດແລະຊອບທຳ, ເພື່ອຈະໃຫ້ອະໄພບາບແກ່ພວກເຮົາ
ແລະຊຳລະພວກເຮົາຈາກຄວາມບໍ່ຍຸຕິທຳທັງໝົດ.
ຖ້າພວກເຮົາເວົ້າວ່າພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ເຮັດບາບ, ພວກເຮົາກໍ່ເຮັດໃຫ້ພຣະອົງເປັນຄົນໂກຫົກ,
ແລະພຣະທຳຂອງພຣະອົງກໍ່ບໍ່ໄດ້ຢູ່ໃນພວກເຮົາ.

໒

ລູກນ້ອຍຂອງຂ້ອຍ, ຂ້ອຍຂຽນສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ໃຫ້ທ່ານເພື່ອວ່າທ່ານຈະບໍ່ທຳບາບ,
ແລະຖ້າຜູ້ໃດທຳບາບ, ພວກເຮົາມີຜູ້ຊ່ວຍປົກປ້ອງຕໍ່ພຣະບິດາ,
ຄືພຣະເຢຊູຄຣິດຜູ້ຊອບທຳ, ແລະ
ພຣະອົງເອງແມ່ນການໄຖ່ບາບສຳລັບບາບຂອງພວກເຮົາ,
ບໍ່ແມ່ນສຳລັບບາບຂອງພວກເຮົາເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ຍັງສຳລັບບາບຂອງໂລກທັງໝົດ.
ແລະໃນນີ້ພວກເຮົາຮູ້ວ່າພວກເຮົາໄດ້ຮູ້ຈັກພຣະອົງ,
ຖ້າພວກເຮົາປະຕິບັດຕາມບັນຍັດຂອງພຣະອົງ. ຜູ້ທີ່ເວົ້າວ່າ ຂ້ອຍຮູ້ຈັກລາວ
ແຕ່ບໍ່ປະຕິບັດຕາມບັນຍັດຂອງລາວ, ແມ່ນຄົນຂີ້ຕົວະ, ແລະຄວາມຈິງບໍ່ມີຢູ່ໃນຄົນນັ້ນ.
ແຕ່ຜູ້ໃດທີ່ຮັກສາຄຳຂອງພຣະອົງ, ຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ສົມບູນແທ້ໆໃນຄົນນັ້ນ.

ໂດຍນີ້ພວກເຮົາຮູ້ວ່າພວກເຮົາຢູ່ໃນພຣະອົງ. ຜູ້ທີ່ເວົ້າວ່າຢູ່ໃນພຣະອົງຄວນຈະດຳເນີນ, ດັ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ທຳດຳເນີນ, ແລະຕົນເອງກໍຄວນດຳເນີນດັ່ງນັ້ນ.

ພີ່ນ້ອງ, ຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ຂຽນຄຳສັ່ງໃໝ່ໃຫ້ທ່ານ, ແຕ່ເປັນຄຳສັ່ງເກົ່າທີ່ທ່ານມີມາແຕ່ຕົ້ນ, ຄຳສັ່ງເກົ່ານັ້ນແມ່ນຄຳທີ່ທ່ານໄດ້ຍິນມາແຕ່ຕົ້ນ. ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ຂ້ອຍຂຽນຄຳສັ່ງໃໝ່ແກ່ເຈົ້າທັງຫຼາຍ, ເຊິ່ງເປັນຄວາມຈິງໃນພຣະອົງແລະໃນເຈົ້າທັງຫຼາຍ, ເພາະວ່າຄວາມມືດກຳລັງຜ່ານໄປ ແລະແສງສະຫວ່າງທີ່ແທ້ຈິງກຳລັງສ່ອງແສງຢູ່ແລ້ວ. ຜູ້ທີ່ເວົ້າວ່າຢູ່ໃນແສງສະຫວ່າງ ແລະກຽດຊັງອ້າຍນ້ອງຂອງລາວ, ຢູ່ໃນຄວາມມືດຈົນເຖິງຕອນນີ້. ຜູ້ທີ່ຮັກອ້າຍນ້ອງຂອງລາວຢູ່ໃນແສງສະຫວ່າງ, ແລະບໍ່ມີສິ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້ສະດຸດຢູ່ໃນຕົວລາວ. ແຕ່ຜູ້ທີ່ກຽດຊັງພີ່ນ້ອງຂອງລາວຢູ່ໃນຄວາມມືດ ແລະຍ່າງຢູ່ໃນຄວາມມືດ, ແລະບໍ່ຮູ້ວ່າລາວໄປໃສ, ເພາະວ່າຄວາມມືດໄດ້ເຮັດໃຫ້ຕາຂອງລາວບອດ.

ຂ້ອຍຂຽນເຖິງພວກເຈົ້າ, ລູກນ້ອຍທັງຫຼາຍ, ເພາະວ່າບາບຂອງພວກເຈົ້າໄດ້ຖືກໃຫ້ອະໄພແລ້ວເພາະນາມຂອງພຣະອົງ. ຂ້າພະເຈົ້າຂຽນເຖິງທ່ານທັງຫຼາຍ, ບັນດາບິດາ, ເພາະວ່າທ່ານໄດ້ຮູ້ຈັກພຣະອົງຜູ້ທີ່ມີມາແຕ່ເລີ່ມຕົ້ນ. ຂ້າພະເຈົ້າຂຽນເຖິງທ່ານທັງຫຼາຍ, ບັນດາຊາຍໜຸ່ມ, ເພາະວ່າທ່ານໄດ້ເອົາຊະນະຜູ້ຊົ່ວຮ້າຍແລ້ວ. ຂ້ອຍຂຽນໃຫ້ພວກເຈົ້າ, ລູກນ້ອຍທັງຫຼາຍ, ເພາະວ່າພວກເຈົ້າໄດ້ຮູ້ຈັກພຣະບິດາ. ຂ້ອຍຂຽນໃຫ້ພວກເຈົ້າ, ບັນດາບິດາທັງຫຼາຍ, ເພາະວ່າພວກເຈົ້າໄດ້ຮູ້ຈັກພຣະອົງຜູ້ທີ່ມີມາແຕ່ເລີ່ມຕົ້ນ. ຂ້ອຍຂຽນໃຫ້ພວກເຈົ້າ, ຊາຍໜຸ່ມທັງຫຼາຍ, ເພາະວ່າພວກເຈົ້າເຂັ້ມແຂງ ແລະ ພຣະທຳຂອງພຣະເຈົ້າຄົງຢູ່ໃນພວກເຈົ້າ ແລະ ພວກເຈົ້າໄດ້ເອົາຊະນະຜູ້ຊົ່ວຮ້າຍແລ້ວ.

ຢ່າຮັກໂລກ ຫຼື ສິ່ງທັງຫຼາຍທີ່ຢູ່ໃນໂລກ. ຖ້າຜູ້ໃດຮັກໂລກ,
ຄວາມຮັກຂອງພຣະບິດາກໍບໍ່ມີຢູ່ໃນເຂົາ, ເພາະວ່າທຸກສິ່ງທີ່ຢູ່ໃນໂລກ,
ຄວາມປາຖະໜາຂອງເມື່ອໜັງ ແລະ ຄວາມປາຖະໜາຂອງຕາ ແລະ
ຄວາມອວດອ້າງຂອງຊີວິດ, ບໍ່ແມ່ນມາຈາກພຣະບິດາ, ແຕ່ແມ່ນມາຈາກໂລກ.
ໂລກແລະຄວາມປາຖະໜາຂອງມັນກໍາລັງຜ່ານໄປ,
ແຕ່ຜູ້ທີ່ປະຕິບັດຕາມຄວາມປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າຈະຄົງຢູ່ຕະຫຼອດໄປນິລັນດອນ.

ເດັກນ້ອຍທັງຫຼາຍ, ນີ້ແມ່ນຊົ່ວໂມງສຸດທ້າຍ,
ແລະດັ່ງທີ່ທ່ານໄດ້ຍິນວ່າຜູ້ຕ້ານພຣະຄຣິດກໍາລັງມາ,
ແລະຕອນນີ້ຜູ້ຕ້ານພຣະຄຣິດຫຼາຍຄົນໄດ້ປາກົດຂຶ້ນແລ້ວ,
ເພາະສະນັ້ນພວກເຮົາຈຶ່ງຮູ້ວ່ານີ້ແມ່ນຊົ່ວໂມງສຸດທ້າຍ. ພວກເຂົາອອກໄປຈາກພວກເຮົາ,
ແຕ່ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ເປັນຂອງພວກເຮົາ, ເພາະວ່າຖ້າພວກເຂົາເປັນຂອງພວກເຮົາ,
ພວກເຂົາຈະຢູ່ຕໍ່ກັບພວກເຮົາ,
ແຕ່ນີ້ເກີດຂຶ້ນເພື່ອວ່າຈະຖືກເປີດເຜີຍວ່າບໍ່ແມ່ນທຸກຄົນເປັນຂອງພວກເຮົາ.
ແລະທ່ານທັງຫຼາຍມີການເຈີມຈາກຜູ້ບໍລິສຸດ, ແລະທ່ານຮູ້ທຸກສິ່ງ.
ຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ຂຽນໃຫ້ເຈົ້າທັງຫຼາຍເພາະວ່າເຈົ້າທັງຫຼາຍບໍ່ຮູ້ຄວາມຈິງ,
ແຕ່ເພາະວ່າເຈົ້າທັງຫຼາຍຮູ້ມັນ, ແລະເພາະວ່າຄວາມຂີ້ຕົວະທຸກຢ່າງບໍ່ໄດ້ມາຈາກຄວາມຈິງ.
ຜູ້ໃດແມ່ນຄົນໂກຫົກ ຖ້າບໍ່ແມ່ນຄົນທີ່ປະຕິເສດວ່າພຣະເຢຊູບໍ່ແມ່ນພຣະຄຣິດ?
ນີ້ແມ່ນຄົນຕ້ານພຣະຄຣິດ, ຄືຄົນທີ່ປະຕິເສດພຣະບິດາແລະພຣະບຸດ.
ທຸກຄົນທີ່ປະຕິເສດລູກຊາຍ ກໍບໍ່ມີພໍ່ເຊ່ນກັນ. ດັ່ງນັ້ນ, ສິ່ງທີ່ທ່ານໄດ້ຍິນຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນນັ້ນ
ຈຶ່ງໃຫ້ມັນຢູ່ໃນທ່ານ. ຖ້າສິ່ງທີ່ທ່ານໄດ້ຍິນຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນນັ້ນຢູ່ໃນທ່ານ,
ທ່ານກໍຈະຢູ່ໃນພຣະບຸດແລະໃນພຣະບິດາ.
ແລະນີ້ແມ່ນຄຳສັນຍາທີ່ພຣະອົງເອງໄດ້ສັນຍາໄວ້ກັບພວກເຮົາ ຄື ຊີວິດນິລັນດອນ.

ຂ້ອຍຂຽນສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ໃຫ້ທ່ານກ່ຽວກັບພວກທີ່ກຳລັງຫຼອກລວງທ່ານ. ແລະທ່ານທັງຫຼາຍ,
ການເຈີມທີ່ທ່ານໄດ້ຮັບຈາກພຣະອົງ, ຍັງຄົງຢູ່ໃນທ່ານ,
ແລະທ່ານບໍ່ມີຄວາມຕ້ອງການໃຫ້ຜູ້ໃດສອນທ່ານ,
ແຕ່ດັ່ງທີ່ການເຈີມນັ້ນເອງສອນທ່ານກ່ຽວກັບທຸກສິ່ງ, ແລະມັນເປັນຄວາມຈິງ
ແລະບໍ່ແມ່ນຄວາມຂີ້ຕົວະ, ແລະດັ່ງທີ່ມັນໄດ້ສອນທ່ານແລ້ວ, ທ່ານຈະຄົງຢູ່ໃນພຣະອົງ.
ແລະດຽວນີ້ ລູກນ້ອຍທັງຫຼາຍ, ຈົ່ງຢູ່ໃນພຣະອົງ, ເພື່ອວ່າເມື່ອພຣະອົງຖືກເປີດເຜີຍ
ພວກເຮົາຈະມີຄວາມກ້າຫານ ແລະບໍ່ຕ້ອງອາຍຕໍ່ພຣະອົງ ໃນເວລາທີ່ພຣະອົງປາກົດມາ.
ຖ້າທ່ານຮູ້ວ່າພຣະອົງຊອບທຳ,
ກໍຮູ້ວ່າທຸກຄົນທີ່ເຮັດຄວາມຊອບທຳໄດ້ຖືກເກີດຈາກພຣະອົງ.

໓

ຈົ່ງເບິ່ງຄວາມຮັກຊະນິດໃດທີ່ພຣະບິດາໄດ້ປະທານແກ່ພວກເຮົາ
ເພື່ອວ່າພວກເຮົາຈະຖືກເອີ້ນວ່າເປັນລູກຂອງພຣະເຈົ້າ.
ເພາະເຫດນີ້ໂລກຈຶ່ງບໍ່ຮູ້ຈັກພວກເຈົ້າ, ເພາະວ່າໂລກບໍ່ໄດ້ຮູ້ຈັກພຣະອົງ. ຜູ້ທີ່ຮັກແພງ,
ດຽວນີ້ພວກເຮົາເປັນລູກຂອງພຣະເຈົ້າ,
ແລະຍັງບໍ່ທັນຖືກເປີດເຜີຍວ່າພວກເຮົາຈະເປັນແນວໃດ,
ແຕ່ພວກເຮົາຮູ້ວ່າຖ້າພຣະອົງຖືກເປີດເຜີຍ, ພວກເຮົາຈະເປັນຄ້າຍຄືກັບພຣະອົງ,
ເພາະວ່າພວກເຮົາຈະເຫັນພຣະອົງດັ່ງທີ່ພຣະອົງເປັນ.
ແລະທຸກຄົນທີ່ມີຄວາມຫວັງນີ້ໃນພຣະອົງ, ກໍຊຳລະຕົນເອງໃຫ້ບໍລິສຸດ,
ດັ່ງທີ່ພຣະອົງເປັນຜູ້ບໍລິສຸດ.

ທຸກຄົນທີ່ເຮັດບາບກໍ່ເຮັດການລະເມີດກົດໝາຍ, ແລະບາບກໍ່ຄືການລະເມີດກົດໝາຍ. ແລະ

ທ່ານຮູ້ວ່າ ພຣະອົງໄດ້ຖືກເປີດເຜີຍ ເພື່ອເອົາບາບຂອງພວກເຮົາໄປ, ແລະ
ບໍ່ມີບາບໃນພຣະອົງ. ທຸກຄົນທີ່ຄົງຢູ່ໃນພຣະອົງບໍ່ເຮັດບາບ,
ທຸກຄົນທີ່ເຮັດບາບບໍ່ໄດ້ເຫັນພຣະອົງ ແລະບໍ່ໄດ້ຮູ້ຈັກພຣະອົງ. ເດັກນ້ອຍເອີຍ,
ຢ່າໃຫ້ຜູ້ໃດຫຼອກລວງພວກເຈົ້າ, ຜູ້ທີ່ເຮັດຄວາມຊອບທຳກໍ່ເປັນຜູ້ຊອບທຳ,
ດັ່ງທີ່ພຣະອົງນັ້ນເປັນຜູ້ຊອບທຳ. ຜູ້ທີ່ເຮັດບາບແມ່ນມາຈາກມານ,
ເພາະວ່າມານໄດ້ເຮັດບາບຕັ້ງແຕ່ຈຸດເລີ່ມຕົ້ນ.

ບຸດຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ປາກົດອອກມາເພື່ອທຳລາຍວຽກງານຂອງມານ.
ທຸກຄົນທີ່ເກີດຈາກພຣະເຈົ້າບໍ່ເຮັດບາບ, ເພາະວ່າເມັດພຶດຂອງພຣະອົງຢູ່ໃນເຂົາ,
ແລະເຂົາບໍ່ສາມາດທຳບາບໄດ້, ເພາະວ່າເຂົາເກີດມາຈາກພຣະເຈົ້າ.

ໃນເລື່ອງນີ້ຊັດເຈນແລ້ວວ່າ ລູກຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ລູກຂອງມານຮ້າຍ.
ທຸກຄົນທີ່ບໍ່ເຮັດຄວາມຊອບທຳ ກໍ່ບໍ່ແມ່ນມາຈາກພຣະເຈົ້າ, ແລະ
ຜູ້ທີ່ບໍ່ຮັກອ້າຍນ້ອງຂອງຕົນກໍ່ເຊັ່ນກັນ.

ເພາະວ່ານີ້ແມ່ນຂ່າວສານທີ່ທ່ານທັງຫລາຍໄດ້ຍິນຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນ
ເພື່ອໃຫ້ພວກເຮົາຮັກເຊິ່ງກັນແລະກັນ ບໍ່ແມ່ນດັ່ງກ່າວອີກ ຜູ້ທີ່ມາຈາກຜູ້ຊົ່ວຮ້າຍ
ແລະໄດ້ຂ້າອ້າຍນ້ອງຂອງລາວ, ແລະເພື່ອຫຍັງລາວຈຶ່ງຂ້າລາວ?

ເພາະວ່າວຽກງານຂອງລາວເປັນຊົ່ວຮ້າຍ, ແຕ່ວຽກງານຂອງອ້າຍນ້ອງລາວເປັນຊອບທຳ.
ພີ່ນ້ອງຂອງຂ້ອຍ, ຢ່າປະຫລາດໃຈເລີຍ ຖ້າໂລກກຽດຊັງພວກເຈົ້າ.

ພວກເຮົາຮູ້ວ່າພວກເຮົາໄດ້ຜ່ານຈາກຄວາມຕາຍເຂົ້າສູ່ຊີວິດ, ເພາະວ່າພວກເຮົາຮັກພີ່ນ້ອງ.
ຜູ້ທີ່ບໍ່ຮັກພີ່ນ້ອງຍັງຄົງຢູ່ໃນຄວາມຕາຍ.

ທຸກຄົນທີ່ກຽດຊັງອ້າຍນ້ອງຂອງລາວແມ່ນນັກຂ້າຄົນ,
ແລະທ່ານທັງຫຼາຍຮູ້ວ່າທຸກນັກຂ້າຄົນບໍ່ມີຊີວິດນິລັນຕອນຄົງຢູ່ໃນຕົວລາວເອງ.

ໃນເລື່ອງນີ້ພວກເຮົາໄດ້ຮູ້ແລ້ວກ່ຽວກັບຄວາມຮັກ,
ເພາະວ່າຜູ້ນັ້ນໄດ້ວາງຈິດວິນຍານຂອງລາວເພື່ອພວກເຮົາ,

ແລະພວກເຮົາກໍຄວນວາງຈິດວິນຍານເພື່ອພິນ້ອງ. ຜູ້ໃດທີ່ມີຊີວິດຂອງໂລກ
ແລະເບິ່ງເຫັນພິນ້ອງຂອງລາວມີຄວາມຕ້ອງການ ແລະປັດຄວາມເມດຕາຂອງລາວຈາກລາວ,
ແນວໃດຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າຈຶ່ງຄົງຢູ່ໃນລາວ? ລູກນ້ອຍຂອງຂ້ອຍ,
ຢ່າໃຫ້ພວກເຮົາຮັກດ້ວຍຄໍາເວົ້າ ຫຼືດ້ວຍລິ້ນ, ແຕ່ໃຫ້ຮັກດ້ວຍການກະທຳແລະຄວາມຈິງ.
ແລະໃນເລື່ອງນີ້ພວກເຮົາຮູ້ວ່າພວກເຮົາມາຈາກຄວາມຈິງ,
ແລະພວກເຮົາຈະຊັກຊວນຫົວໃຈຂອງພວກເຮົາຕໍ່ໜ້າພຣະອົງ.
ວ່າຖ້າຫົວໃຈຂອງພວກເຮົາຕັດສິນພວກເຮົາ, ພຣະເຈົ້າກໍ່ໃຫຍ່ກວ່າຫົວໃຈຂອງພວກເຮົາ
ແລະ ຮູ້ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງ. ທີ່ຮັກແພງ, ຖ້າຫົວໃຈຂອງພວກເຮົາບໍ່ປະນາມພວກເຮົາ,
ພວກເຮົາກໍ່ມີຄວາມກ້າຫານຕໍ່ພຣະເຈົ້າ, ແລະສິ່ງໃດກໍ່ຕາມທີ່ພວກເຮົາຂໍ,
ພວກເຮົາກໍ່ຮັບຈາກພຣະອົງ, ເພາະວ່າພວກເຮົາຮັກສາບັນຍັດຂອງພຣະອົງ
ແລະເຮັດສິ່ງທີ່ພໍພຣະທັຍຕໍ່ໜ້າພຣະອົງ. ແລະນີ້ແມ່ນພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງ
ເພື່ອໃຫ້ພວກເຮົາເຊື່ອໃນພຣະນາມຂອງພຣະບຸດຂອງພຣະອົງຄືພຣະເຢຊູຄຣິດ
ແລະໃຫ້ພວກເຮົາຮັກເຊິ່ງກັນແລະກັນ ດັ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ປະທານພຣະບັນຍັດໄວ້
ແລະຜູ້ທີ່ຮັກສາບັນຍັດຂອງພຣະອົງ ຢູ່ໃນພຣະອົງ ແລະພຣະອົງເອງກໍ່ຢູ່ໃນເຂົາ.
ແລະໃນນີ້ພວກເຮົາຮູ້ວ່າພຣະອົງຄົງຢູ່ໃນພວກເຮົາ,
ຈາກພຣະວິນຍານທີ່ພຣະອົງໄດ້ປະທານແກ່ພວກເຮົາ.

໔

ຜູ້ທີ່ຮັກແພງ, ຢ່າເຊື່ອທຸກວິນຍານ,
ແຕ່ຈົ່ງທົດສອບວິນຍານເຫຼົ່ານັ້ນວ່າມາຈາກພຣະເຈົ້າຫຼືບໍ່,
ເພາະວ່າມີຜູ້ປະກາດເທັດຫຼາຍຄົນໄດ້ອອກໄປໃນໂລກ. ໃນນີ້ທ່ານຮູ້ວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າ,
ທຸກວິນຍານທີ່ຍອມຮັບພຣະເຢຊູຄຣິດໄດ້ມາໃນເນື້ອໜັງ, ແມ່ນມາຈາກພຣະເຈົ້າ.

ແລະທຸກວິນຍານທີ່ບໍ່ຍອມຮັບພຣະເຢຊູຄຣິດທີ່ມາໃນເນື້ອໜັງແລ້ວ,
ບໍ່ແມ່ນມາຈາກພຣະເຈົ້າ,

ແລະນີ້ແມ່ນວິນຍານຂອງຜູ້ຕ້ານຄຣິດທີ່ທ່ານທັງຫຼາຍໄດ້ຍິນວ່າຈະມາ,
ແລະດຽວນີ້ກໍຢູ່ໃນໂລກແລ້ວ. ລູກນ້ອຍທັງຫຼາຍ, ທ່ານທັງຫຼາຍມາຈາກພຣະເຈົ້າ
ແລະທ່ານໄດ້ເອົາຊະນະພວກເຂົາແລ້ວ,

ເພາະວ່າພຣະອົງຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນທ່ານທັງຫຼາຍນັ້ນໃຫຍ່ກວ່າຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນໂລກ. ພວກເຂົາມາຈາກໂລກ
ເພາະສະນັ້ນພວກເຂົາຈຶ່ງເວົ້າຕາມແບບໂລກ ແລະໂລກກໍຟັງພວກເຂົາ
ພວກເຮົາມາຈາກພຣະເຈົ້າ, ຜູ້ທີ່ຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າກໍຟັງພວກເຮົາ.

ຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ມາຈາກພຣະເຈົ້າກໍບໍ່ຟັງພວກເຮົາ.

ຈາກນີ້ພວກເຮົາຈຶ່ງຮູ້ຈັກວິນຍານແຫ່ງຄວາມຈິງ ແລະ ວິນຍານແຫ່ງຄວາມຫຼົງຜິດ.

ຜູ້ທີ່ຮັກແພງ, ໃຫ້ພວກເຮົາຮັກເຊິ່ງກັນແລະກັນ, ເພາະວ່າຄວາມຮັກແມ່ນມາຈາກພຣະເຈົ້າ,
ແລະທຸກຄົນທີ່ຮັກແມ່ນເກີດມາຈາກພຣະເຈົ້າແລະຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າ.

ຜູ້ທີ່ບໍ່ຮັກບໍ່ໄດ້ຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າ, ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າຄືຄວາມຮັກ. ໃນນີ້ ຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າ
ໄດ້ຖືກເປີດເຜີຍໃນພວກເຮົາ, ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ສົ່ງພຣະບຸດອັນດຽວຂອງພຣະອົງ
ເຂົ້າມາໃນໂລກ ເພື່ອວ່າພວກເຮົາຈະມີຊີວິດໂດຍຜ່ານພຣະອົງ. ໃນນີ້ແມ່ນຄວາມຮັກ,
ບໍ່ແມ່ນເພາະວ່າພວກເຮົາໄດ້ຮັກພຣະເຈົ້າ, ແຕ່ເພາະວ່າພຣະອົງເອງໄດ້ຮັກພວກເຮົາ
ແລະໄດ້ສົ່ງພຣະບຸດຂອງພຣະອົງມາເປັນເຄື່ອງລົບລ້າງບາບສໍາລັບບາບຂອງພວກເຮົາ.
ຜູ້ທີ່ຮັກແພງ, ຖ້າພຣະເຈົ້າຮັກພວກເຮົາດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຮົາກໍຄວນຮັກເຊິ່ງກັນແລະກັນ.
ບໍ່ມີໃຜເຄີຍເຫັນພຣະເຈົ້າ, ຖ້າພວກເຮົາຮັກກັນແລະກັນ, ພຣະເຈົ້າກໍຈະຄົງຢູ່ໃນພວກເຮົາ
ແລະ ຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງກໍສົມບູນແລ້ວໃນພວກເຮົາ.

ໃນເລື່ອງນີ້ພວກເຮົາຮູ້ວ່າພວກເຮົາຢູ່ໃນພຣະອົງ ແລະ ພຣະອົງເອງຢູ່ໃນພວກເຮົາ,
ເພາະວ່າພຣະອົງໄດ້ປະທານພຣະວິນຍານຂອງພຣະອົງໃຫ້ແກ່ພວກເຮົາ.

ແລະພວກເຮົາໄດ້ເຫັນ ແລະເປັນພະຍານວ່າ

ພຣະບິດາໄດ້ສົ່ງພຣະບຸດມາເປັນພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດຂອງໂລກ.

ຜູ້ໃດຍອມຮັບວ່າພຣະເຢຊູເປັນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ, ພຣະເຈົ້າກໍຢູ່ໃນເຂົາ ແລະ
ເຂົາກໍຢູ່ໃນພຣະເຈົ້າ. ແລະພວກເຮົາໄດ້ຮູ້ແລ້ວ

ແລະໄດ້ເຊື່ອແລ້ວໃນຄວາມຮັກທີ່ພຣະເຈົ້າມີຕໍ່ພວກເຮົາ. ພຣະເຈົ້າຄືຄວາມຮັກ,

ແລະຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນຄວາມຮັກກໍຢູ່ໃນພຣະເຈົ້າ, ແລະພຣະເຈົ້າກໍຢູ່ໃນເຂົາ. ໃນເລື່ອງນີ້,

ຄວາມຮັກໄດ້ຖືກເຮັດໃຫ້ສົມບູນກັບພວກເຮົາ,

ເພື່ອວ່າພວກເຮົາອາດຈະມີຄວາມກ້າຫານໃນວັນແຫ່ງການພິພາກສາ,

ເພາະວ່າດັ່ງທີ່ຜູ້ນັ້ນເປັນ, ພວກເຮົາກໍເປັນຢູ່ໃນໂລກນີ້. ຄວາມຢ້ານກົວບໍ່ມີຢູ່ໃນຄວາມຮັກ,

ແຕ່ຄວາມຮັກທີ່ສົມບູນໂຍນຄວາມຢ້ານກົວອອກໄປ, ເພາະວ່າຄວາມຢ້ານກົວມີການລົງໂທດ,

ແລະຜູ້ທີ່ຢ້ານກົວບໍ່ໄດ້ສົມບູນໃນຄວາມຮັກ. ພວກເຮົາຮັກລາວ

ເພາະວ່າລາວເອງໄດ້ຮັກພວກເຮົາກ່ອນ. ຖ້າຜູ້ໃດເວົ້າວ່າ ຂ້ອຍຮັກພຣະເຈົ້າ

ແຕ່ກຽດຊັງອ້າຍນ້ອງຂອງລາວ, ລາວກໍເປັນຄົນຂີ້ຕົວະ,

ເພາະວ່າຜູ້ທີ່ບໍ່ຮັກອ້າຍນ້ອງທີ່ລາວໄດ້ເຫັນແລ້ວ,

ລາວຈະສາມາດຮັກພຣະເຈົ້າທີ່ລາວບໍ່ໄດ້ເຫັນໄດ້ແນວໃດ?

ແລະພວກເຮົາມີຄຳສັ່ງນີ້ຈາກພຣະອົງ,

ເພື່ອວ່າຜູ້ທີ່ຮັກພຣະເຈົ້າຕ້ອງຮັກພີ່ນ້ອງຂອງລາວດ້ວຍ.

໕

ທຸກຄົນທີ່ເຊື່ອວ່າພຣະເຢຊູເປັນພຣະຄຣິດ, ໄດ້ຖືກເກີດຈາກພຣະເຈົ້າ,

ແລະທຸກຄົນທີ່ຮັກພຣະອົງຜູ້ທີ່ບັງເກີດ, ກໍຮັກຜູ້ທີ່ຖືກເກີດຈາກພຣະອົງນັ້ນດ້ວຍ.

ໃນນີ້ພວກເຮົາຮູ້ວ່າພວກເຮົາຮັກລູກຂອງພຣະເຈົ້າ,

ເມື່ອພວກເຮົາຮັກພຣະເຈົ້າແລະປະຕິບັດຕາມບັນຍັດຂອງພຣະອົງ.

ເພາະວ່ານີ້ແມ່ນຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າ ຄືການທີ່ພວກເຮົາຮັກສາບັນຍັດຂອງພຣະອົງ

ແລະບັນຍັດຂອງພຣະອົງບໍ່ແມ່ນເປັນພາລະໝັກ

ເພາະວ່າທຸກສິ່ງທີ່ຖືກເກີດຈາກພຣະເຈົ້າຊະນະໂລກ,

ແລະນີ້ແມ່ນການຊະນະທີ່ໄດ້ຊະນະໂລກ, ຄືຄວາມເຊື່ອຂອງພວກເຮົາ.

ຜູ້ໃດແມ່ນຜູ້ຊະນະໂລກ ຖ້າບໍ່ແມ່ນຜູ້ທີ່ເຊື່ອວ່າພຣະເຢຊູແມ່ນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ?

ນີ້ແມ່ນຜູ້ທີ່ມາແລ້ວຜ່ານນ້ຳແລະເລືອດ, ຄືພຣະເຢຊູພຣະຄຣິດ, ບໍ່ແມ່ນໃນນ້ຳເທົ່ານັ້ນ,

ແຕ່ແມ່ນໃນນ້ຳແລະເລືອດ, ແລະພຣະວິນຍານແມ່ນຜູ້ເປັນພະຍານ,

ເພາະວ່າພຣະວິນຍານແມ່ນຄວາມຈິງ. ເພາະວ່າມີສາມຜູ້ເປັນພະຍານຢູ່ໃນສະຫວັນ ຄື

ພຣະບິດາ, ພຣະວາທະ ແລະ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ, ແລະສາມຜູ້ນີ້ເປັນໜຶ່ງດຽວ,

ແລະມີສາມຜູ້ເປັນພະຍານຢູ່ໃນແຜ່ນດິນໂລກ ພຣະວິນຍານ, ນ້ຳ ແລະ ເລືອດ,

ທັງສາມນີ້ເປັນອັນໜຶ່ງອັນດຽວກັນ. ຖ້າພວກເຮົາຮັບການເປັນພະຍານຂອງມະນຸດ,

ການເປັນພະຍານຂອງພຣະເຈົ້າກໍ່ໃຫຍ່ກວ່າ,

ເພາະວ່ານີ້ແມ່ນການເປັນພະຍານຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ພຣະອົງໄດ້ເປັນພະຍານກ່ຽວກັບພຣະບຸດ

ຂອງພຣະອົງ. ຜູ້ທີ່ເຊື່ອໃນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ ມີຄຳພະຍານຢູ່ໃນຕົນເອງ,

ຜູ້ທີ່ບໍ່ເຊື່ອພຣະເຈົ້າ ໄດ້ເຮັດໃຫ້ພຣະອົງເປັນຄົນຂີ້ຕົວະ,

ເພາະວ່າບໍ່ໄດ້ເຊື່ອໃນຄຳພະຍານທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ເປັນພະຍານກ່ຽວກັບພຣະບຸດຂອງພຣະອົງ.

ແລະນີ້ແມ່ນການພະຍານ ທີ່ວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານຊີວິດນິລັນດອນໃຫ້ແກ່ພວກເຮົາ,

ແລະຊີວິດນີ້ຢູ່ໃນພຣະບຸດຂອງພຣະອົງ. ຜູ້ທີ່ມີພຣະບຸດກໍ່ມີຊີວິດ,

ຜູ້ທີ່ບໍ່ມີພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າກໍ່ບໍ່ມີຊີວິດ.

ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຂຽນສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ໃຫ້ທ່ານຜູ້ທີ່ເຊື່ອໃນພຣະນາມຂອງພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ

ເພື່ອວ່າທ່ານຈະຮູ້ວ່າທ່ານມີຊີວິດນິລັນດອນ

ແລະເພື່ອວ່າທ່ານຈະເຊື່ອໃນພຣະນາມຂອງພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ.
ແລະນີ້ແມ່ນຄວາມໝັ້ນໃຈທີ່ພວກເຮົາມີຕໍ່ພຣະອົງ ຄື
ຖ້າພວກເຮົາຂໍສິ່ງໃດຕາມພຣະທັຍຂອງພຣະອົງ ພຣະອົງກໍຈະຊົງຟັງພວກເຮົາ.
ແລະຖ້າພວກເຮົາຮູ້ວ່າພຣະອົງຊົງຟັງພວກເຮົາໃນສິ່ງທີ່ພວກເຮົາຂໍ,
ພວກເຮົາກໍຮູ້ວ່າພວກເຮົາມີສິ່ງທີ່ພວກເຮົາໄດ້ຂໍຈາກພຣະອົງ.
ຖ້າຜູ້ໃດເຫັນພີ່ນ້ອງຂອງລາວທຳບາບທີ່ບໍ່ໄປສູ່ຄວາມຕາຍ, ລາວຈະຂໍອ້ອນວອນ,
ແລະພຣະເຈົ້າຈະປະທານຊີວິດແກ່ລາວ, ຄືແກ່ຜູ້ທີ່ທຳບາບທີ່ບໍ່ໄປສູ່ຄວາມຕາຍ.
ມີບາບທີ່ໄປສູ່ຄວາມຕາຍ, ຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ເວົ້າກ່ຽວກັບບາບນັ້ນວ່າໃຫ້ຂໍອ້ອນວອນ.
ຄວາມບໍ່ຍຸຕິທຳທຸກຢ່າງແມ່ນບາບ, ແລະມີບາບທີ່ບໍ່ນຳໄປສູ່ຄວາມຕາຍ.
ພວກເຮົາຮູ້ວ່າທຸກຄົນທີ່ເກີດຈາກພຣະເຈົ້າບໍ່ເຮັດບາບ,
ແຕ່ຜູ້ທີ່ເກີດຈາກພຣະເຈົ້າປົກປັກຮັກສາຕົນເອງ,
ແລະຜູ້ຊົ່ວຮ້າຍບໍ່ສາມາດແຕະຕ້ອງລາວໄດ້. ພວກເຮົາຮູ້ວ່າພວກເຮົາມາຈາກພຣະເຈົ້າ,
ແລະໂລກທັງໝົດນອນຢູ່ໃນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ. ພວກເຮົາຮູ້ວ່າ
ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ມາແລ້ວ ແລະ ໄດ້ປະທານຈິດໃຈແກ່ພວກເຮົາ
ເພື່ອໃຫ້ພວກເຮົາຮູ້ຈັກພຣະອົງຜູ້ທີ່ແທ້ຈິງ, ແລະ ພວກເຮົາຢູ່ໃນພຣະອົງຜູ້ທີ່ແທ້ຈິງ,
ຄືຢູ່ໃນພຣະບຸດຂອງພຣະອົງ ຄືພຣະເຢຊູຄຣິດ. ພຣະອົງນີ້ແຫລະແມ່ນພຣະເຈົ້າທີ່ແທ້ຈິງ
ແລະ ຊີວິດນິລັນຕອນ.

ເດັກນ້ອຍເອີຍ, ຈົ່ງປົກປ້ອງຕົວເອງຈາກຮູບປັ້ນທັງຫຼາຍ, ອາແມນ.

ໂປຊວາ

໑

ແລະມັນເກີດຂຶ້ນຫຼັງຈາກການຕາຍຂອງໂມເຊ, ພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບໂປຊວາລູກຊາຍຂອງນູນ
ຜູ້ຊ່ວຍຂອງໂມເຊວ່າ, ໂມເຊສຜູ້ຊ່ວຍຂອງຂ້ອຍໄດ້ຕາຍແລ້ວ. ດຽວນີ້ດັ່ງນັ້ນ
ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນແລະຂ້າມແມ່ນ້ຳຈໍແດນ, ເຈົ້າກັບປະຊາຊົນທັງໝົດນີ້,
ເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນທີ່ຂ້ອຍໃຫ້ແກ່ເຂົາເຈົ້າ. ທຸກສະຖານທີ່ທີ່ເຈົ້າເຫຍຍຝ່າຕີນຂອງເຈົ້າ,
ຂ້ອຍຈະໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ, ດັ່ງທີ່ຂ້ອຍໄດ້ເວົ້າກັບໂມເຊ. ທະເລປ່າ ແລະ ເທືອກເຂົາອັນຕີເລບານອນ,
ຈົນເຖິງແມ່ນ້ຳໃຫຍ່ຄືແມ່ນ້ຳເອຟຣາເຕສ, ແລະຈົນເຖິງທະເລສຸດທ້າຍທາງຕາເວັນຕົກ,
ຈະເປັນເຂດແດນຂອງພວກເຈົ້າ.
ບໍ່ມີຄົນໃດຈະຢືນຕໍ່ຕ້ານຕໍ່ໜ້າເຈົ້າໄດ້ຕະຫຼອດທັງໝົດວັນແຫ່ງຊີວິດຂອງເຈົ້າ,
ແລະເຊັ່ນດຽວກັບທີ່ຂ້ອຍຢູ່ກັບໂມເຊ, ຂ້ອຍກໍຈະຢູ່ກັບເຈົ້າເຊັ່ນກັນ, ແລະຂ້ອຍຈະບໍ່ປະຖິ້ມເຈົ້າ
ຫຼື ມອງຂ້າມເຈົ້າ. ຈົ່ງເຂັ້ມແຂງແລະກ້າຫານເຖິດ,
ເພາະວ່າເຈົ້າຈະແບ່ງແຜ່ນດິນໃຫ້ແກ່ປະຊາຊົນນີ້,
ເຊິ່ງຂ້ອຍໄດ້ສາບານກັບບັນພະບຸລຸດຂອງເຈົ້າທັງຫຼາຍວ່າຈະໃຫ້ແກ່ເຂົາເຈົ້າ. ເຂັ້ມແຂງ
ດັ່ງນັ້ນ ແລະ ກ້າຫານ, ຮັກສາ ແລະ ເຮັດ ດັ່ງທີ່ ໂມເຊ ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງຂ້ອຍ ສັ່ງແກ່ເຈົ້າ, ແລະ

ເຈົ້າຈະບໍ່ຫັນເຫ ຈາກພວກມັນ ໄປຂວາ ຫຼື ໄປຊ້າຍ, ເພື່ອວ່າ ເຈົ້າຈະຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງ
ໃນທຸກສິ່ງທີ່ ເຈົ້າເຮັດ. ແລະປັ້ມກົດໝາຍນີ້ຈະບໍ່ອອກຈາກປາກຂອງເຈົ້າ,
ແລະເຈົ້າຈະໄດ້ຕອງມັນທັງກາງເວັນແລະກາງຄືນ,
ເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະຮູ້ທີ່ຈະເຮັດທຸກສິ່ງທີ່ຂຽນໄວ້, ແລ້ວເຈົ້າຈະຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງ,
ແລະເຈົ້າຈະເຮັດໃຫ້ທາງຂອງເຈົ້າຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງ, ແລະແລ້ວເຈົ້າຈະເຂົ້າໃຈ. ຈົ່ງເບິ່ງ,
ຂ້ອຍໄດ້ສົ່ງແກ່ເຈົ້າແລ້ວ, ຈົ່ງເຂັ້ມແຂງ ແລະ ກ້າຫານເຖິດ, ຢ່າຢ້ານກົວ ແລະ ຢ່າຢ້ານ,
ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຢູ່ກັບເຈົ້າໃນທຸກບ່ອນທີ່ເຈົ້າໄປ. ແລະ ໂຢຊູວາ
ໄດ້ສົ່ງແກ່ພວກເສນາບໍດີຂອງປະຊາຊົນ ເວົ້າວ່າ ເຂົ້າໄປຕາມກາງຄ່າຍຂອງປະຊາຊົນ ແລະ
ສົ່ງແກ່ປະຊາຊົນເວົ້າວ່າ, ຈົ່ງກຽມເສບຽງ,
ເພາະວ່າຍັງມີສາມມື້ແລ້ວພວກເຈົ້າຈະຂ້າມແມ່ນ້ຳຈໍແດນນີ້,
ເຂົ້າໄປເພື່ອຢຶດເອົາແຜ່ນດິນທີ່ພຣະເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຈົ້າປະທານໃຫ້
ແກ່ພວກເຈົ້າ.

ແລະໂຢຊົວໄດ້ເວົ້າກັບຮູເບນ, ກາດ, ແລະເຄິ່ງເຜົ່າມະນັດເຊວ່າ
ຈົ່ງຈື່ຈຳຄຳທີ່ໂມເຊຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະເຈົ້າສົ່ງແກ່ເຈົ້າ ກ່າວວ່າ, ພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າໃຫ້ພັກເຈົ້າ
ແລະໃຫ້ແຜ່ນດິນນີ້ແກ່ເຈົ້າ. ພວກແມ່ຍິງຂອງເຈົ້າ, ພວກເດັກຂອງເຈົ້າ,
ແລະພວກສັດລ້ຽງຂອງເຈົ້າໃຫ້ພວກເຂົາອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນທີ່ໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ,
ແຕ່ພວກເຈົ້າຈະຂ້າມໄປປະກອບອາວຸດກ່ອນພວກພີ່ນ້ອງຂອງເຈົ້າ, ທຸກຄົນທີ່ເຂັ້ມແຂງ,
ແລະພວກເຈົ້າຈະຊ່ວຍເຫຼືອພວກເຂົາ.
ຈົນກວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາຈະໃຫ້ພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຈົ້າພັກຜ່ອນ,
ເຊັ່ນດຽວກັນກັບພວກເຈົ້າ,
ແລະເຂົາເຈົ້າເຫຼົ່ານີ້ກໍຈະໄດ້ຮັບມໍລະດົກແຜ່ນດິນທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາປະ
ທານໃຫ້ແກ່ເຂົາເຈົ້າ,

ແລ້ວພວກເຈົ້າແຕ່ລະຄົນຈະກັບໄປຫາມໍລະດົກຂອງຕົນທີ່ໂມເຊໃຫ້ແກ່ພວກເຈົ້າຢູ່ຟາກຂອງ
ແມ່ນ້ຳຈໍແດນທາງທິດຕາເວັນອອກ. ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ຕອບໂຢຊົວວ່າ,
ທຸກສິ່ງທີ່ທ່ານສົ່ງພວກເຮົາ, ພວກເຮົາຈະເຮັດ, ແລະທຸກແຫ່ງທີ່ທ່ານສົ່ງພວກເຮົາໄປ,
ພວກເຮົາຈະໄປ. ຕາມທຸກສິ່ງທີ່ພວກເຮົາໄດ້ຟັງໂມເຊ, ພວກເຮົາຈະຟັງເຈົ້າ,
ຍົກເວັ້ນຂໍໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາຢູ່ກັບເຈົ້າ, ດັ່ງທີ່ພຣະອົງຢູ່ກັບໂມເຊ.
ແຕ່ຄົນຜູ້ທີ່ຈະບໍ່ເຊື່ອຟັງເຈົ້າ, ແລະຜູ້ໃດບໍ່ຟັງຄໍາເວົ້າຂອງເຈົ້າດັ່ງທີ່ເຈົ້າສົ່ງລາວ,
ໃຫ້ລາວຕາຍ, ແຕ່ຈົ່ງເຂັ້ມແຂງແລະຈົ່ງກ້າຫານ.

6

ແລະ ໂຢຊົວ ລູກຊາຍຂອງນູນ ໄດ້ສົ່ງຊາຍໜຸ່ມສອງຄົນຈາກຊົດທິມໄປສອດແນມ,
ໂດຍເວົ້າວ່າ, ຈົ່ງຂຶ້ນໄປແລະເບິ່ງແຜ່ນດິນແລະເມືອງເຢຣີໂຄ.
ແລະຊາຍໜຸ່ມສອງຄົນນັ້ນໄດ້ໄປແລະເຂົ້າໄປໃນເມືອງເຢຣີໂຄ,
ແລະເຂົ້າໄປໃນເຮືອນຂອງຜູ້ຍິງໂສເພນີຄົນໜຶ່ງທີ່ຊື່ຮາຣັບ, ແລະພັກຢູ່ທີ່ນັ້ນ.

ແລະມັນໄດ້ຖືກລາຍງານຕໍ່ກະສັດເຢຣີໂຄວ່າ
ຜູ້ຊາຍຈາກບັນດາລູກຊາຍອິດສະຣາເອນໄດ້ເຂົ້າມາທີ່ນີ້ເພື່ອສືບລັບແຜ່ນດິນ.
ແລະກະສັດເຢຣີໂຄໄດ້ສົ່ງຄົນໄປ ແລະເວົ້າກັບຮາຣາບວ່າ,
ຈົ່ງນຳຜູ້ຊາຍທີ່ເຂົ້າໄປໃນເຮືອນຂອງເຈົ້າໃນຕອນກາງຄືນອອກມາ,
ເພາະວ່າພວກເຂົາມາເພື່ອສືບລັບແຜ່ນດິນ. ແລະແມ່ຍິງໄດ້ພາຜູ້ຊາຍສອງຄົນໄປເຊື່ອງໄວ້,
ແລະເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ, ຜູ້ຊາຍເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ເຂົ້າມາຫາຂ້ານ້ອຍ,
ເມື່ອປະຕູຖືກປິດໃນຄວາມມືດ ແລະພວກຜູ້ຊາຍໄດ້ອອກໄປແລ້ວ, ຂ້ອຍບໍ່ຮູ້ວ່າເຂົາໄດ້ໄປໃສ,
ຈົ່ງຕາມຫຼັງພວກເຂົາ, ຖ້າທ່ານຈະຕິດທັນພວກເຂົາ.

ແຕ່ນາງໄດ້ນຳພວກເຂົາຂຶ້ນໄປເທິງຫລັງຄາ,
ແລະເຊື່ອງພວກເຂົາໄວ້ໃນການປ່ານທີ່ກອງໄວ້ເທິງຫລັງຄາ.
ແລະພວກຜູ້ຊາຍໄດ້ໄລ່ຕາມພວກເຂົາໄປຕາມທາງທີ່ໄປຫາແມ່ນ້ຳຈໍແດນເຖິງຈຸດຂ້າມ,
ແລະປະຕູກໍຖືກປິດ.

ແລະມັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນວ່າ ເມື່ອພວກຜູ້ຕິດຕາມອອກໄປຕາມຫຼັງພວກເຂົາ,
ແລະກ່ອນທີ່ພວກເຂົາຈະນອນ, ນາງກໍຂຶ້ນໄປຫາພວກເຂົາເທິງຫຼັງຄາ. ແລະ
ນາງໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ,
ຂ້ອຍຮູ້ວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປະທານແຜ່ນດິນນີ້ໃຫ້ແກ່ພວກເຈົ້າແລ້ວ,
ເພາະວ່າຄວາມຢ້ານກົວຕໍ່ພວກເຈົ້າໄດ້ຕົກລົງມາເທິງພວກເຮົາ.
ພວກເຮົາໄດ້ຍິນແລ້ວວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ທະເລແດງແຫ້ງຕົວຕໍ່ໜ້າພວກເຮົາ
ຈຳ ເມື່ອພວກເຈົ້າອອກຈາກແຜ່ນດິນອີຢິບ,
ແລະສິ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ເຮັດກັບກະສັດສອງພຣະອົງຂອງຊາວອາໂມໂຮທ໌
ຜູ້ທີ່ຢູ່ເຂດຂ້າງໂຮງແມ່ນ້ຳຈໍແດນ, ຄືຊີໂຮນແລະໂອກ,
ຜູ້ທີ່ພວກເຈົ້າໄດ້ທຳລາຍລ້າງພວກເຂົາ. ແລະ ເມື່ອພວກເຮົາໄດ້ຍິນ,
ພວກເຮົາກໍປະຫລາດໃຈ, ແລະ
ບໍ່ມີຈິດວິນຍານຢືນຢູ່ໃນຜູ້ໃດໃນພວກເຮົາອີກຕໍ່ໄປຈາກໜ້າພວກເຈົ້າ,
ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າ, ທຣຽງເປັນພຣະເຈົ້າໃນສະຫວັນຂ້າງເທິງ
ແລະ ເທິງແຜ່ນດິນໂລກຂ້າງລຸ່ມ. ແລະດຽວນີ້
ຈົ່ງສາບານຕໍ່ຂ້ອຍໃນພຣະນາມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າ
ເພາະວ່າຂ້ອຍໄດ້ສະແດງຄວາມເມດຕາຕໍ່ທ່ານທັງຫຼາຍ,
ທ່ານທັງຫຼາຍກໍຈົ່ງສະແດງຄວາມເມດຕາຕໍ່ຄອບຄົວຂອງພໍ່ຂ້ອຍເຊັ່ນກັນ.
ແລະຈົ່ງປ່ອຍໃຫ້ມີຊີວິດເຮືອນຂອງພໍ່ຂ້ອຍ, ແມ່ຂ້ອຍ, ແລະພີ່ນ້ອງຂ້ອຍ,

ແລະທັງໝົດເຮືອນຂ້ອຍ, ແລະທຸກສິ່ງທີ່ເປັນຂອງເຂົາເຈົ້າ,
ແລະພວກທ່ານຈະຊ່ວຍຈິດວິນຍານຂ້ອຍອອກຈາກຄວາມຕາຍ.

ແລະພວກຜູ້ຊາຍໄດ້ກ່າວກັບນາງວ່າ,
ວິນຍານຂອງພວກເຮົາຈະແທນວິນຍານຂອງພວກເຈົ້າເຖິງຄວາມຕາຍ, ແລະນາງໄດ້ກ່າວວ່າ,
ເມື່ອພຣະເຈົ້າຈະມອບເມືອງໃຫ້ແກ່ພວກເຈົ້າ,
ພວກເຈົ້າຈະປະຕິບັດຕໍ່ຂ້ານ້ອຍດ້ວຍຄວາມເມດຕາແລະຄວາມຈິງ.
ແລະນາງໄດ້ປ່ອຍພວກເຂົາລົງໄປທາງປ່ອງຢ້ຽມ ແລະ ລາວໄດ້ເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ,
ຈົ່ງໄປຫາພູເຂົາ, ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ຜູ້ຕາມຈັບພົບກັບພວກເຈົ້າ, ແລະ
ຈົ່ງຊ່ອນຢູ່ທີ່ນັ້ນສາມມື້ຈົນກວ່າຜູ້ຕາມຈັບຈະກັບຄືນຈາກການຕາມພວກເຈົ້າ, ແລະ
ຫຼັງຈາກນັ້ນພວກເຈົ້າຈົ່ງໄປຕາມທາງຂອງພວກເຈົ້າ.

ແລະພວກຜູ້ຊາຍເຫຼົ່ານັ້ນກ່າວຕໍ່ນາງວ່າ, ພວກເຮົາບໍ່ມີຄວາມຜິດຕໍ່ການສາບານນີ້ຂອງເຈົ້າ.
ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຮົາກຳລັງເຂົ້າໄປໃນສ່ວນໜຶ່ງຂອງເມືອງ, ແລະເຈົ້າຈະວາງເຄື່ອງໝາຍ,
ເຊືອກສີແດງນີ້ເຈົ້າຈະປ່ອຍລົງທີ່ປ່ອງຢ້ຽມທີ່ເຈົ້າໄດ້ປ່ອຍພວກເຮົາລົງມາ, ແຕ່ພໍ່ຂອງເຈົ້າ,
ແລະແມ່ຂອງເຈົ້າ, ແລະພັນອງຂອງເຈົ້າ, ແລະຄົນທັງໝົດໃນເຮືອນຂອງພໍ່ເຈົ້າ,
ເຈົ້າຈະລວບລວມມາຢູ່ກັບເຈົ້າໃນເຮືອນຂອງເຈົ້າ.

ແລະຈະເປັນວ່າທຸກຄົນທີ່ອອກໄປນອກປະຕູເຮືອນຂອງເຈົ້າ, ຈະມີຄວາມຜິດຕໍ່ຕົນເອງ,
ແຕ່ພວກເຮົາຈະບໍ່ມີຄວາມຜິດຕໍ່ຄຳສັນຍານີ້ຂອງເຈົ້າ,
ແລະຫຼາຍເທົ່າທີ່ຈະຢູ່ກັບເຈົ້າໃນເຮືອນຂອງເຈົ້າ, ພວກເຮົາຈະມີຄວາມຜິດ.
ຖ້າຫາກວ່າມີຜູ້ໃດເຮັດຮ້າຍພວກເຮົາ ຫຼື ເປີດເຜີຍຄຳເວົ້າເຫຼົ່ານີ້ຂອງພວກເຮົາ,
ພວກເຮົາຈະບໍ່ມີຄວາມຜິດຕໍ່ຄຳສາບານນີ້ຂອງເຈົ້າ. ແລະລາວໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ,
ຂໍໃຫ້ເປັນໄປຕາມຄຳເວົ້າຂອງພວກເຈົ້າ, ແລະລາວໄດ້ສົ່ງພວກເຂົາອອກໄປ,

ແລະພວກເຂົາກໍໄດ້ອອກເດີນທາງໄປ. ແລະ ພວກເຂົາມາເຂົ້າໄປໃນພູເຂົາ, ແລະ
ພວກເຂົາຢູ່ຕໍ່ຢູ່ທີ່ນັ້ນສາມມື້, ແລະ ພວກຜູ້ຕາມຈັບຊອກຫາທ

ແລະຊາຍໜຸ່ມທັງສອງກໍກັບຄືນມາ, ແລະລົງມາຈາກພູເຂົາ,
ແລະຂ້າມໄປຫາໂຢຊົວລູກຊາຍຂອງນູນ,
ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ເລົ່າໃຫ້ລາວຟັງທຸກສິ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນກັບເຂົາເຈົ້າ. ແລະເຂົາເຈົ້າເວົ້າຕໍ່ໂຢຊົວວ່າ
ພຣະເຈົ້າໄດ້ມອບແຜ່ນດິນທັງໝົດໄວ້ໃນມືຂອງພວກເຮົາແລ້ວ
ແລະຜູ້ທີ່ອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນນັ້ນທຸກຄົນໄດ້ລະລາຍໄປຍ້ອນພວກເຮົາ

໓

ແລະໂຢຊົວລູກຂຶ້ນແຕ່ເຊົ້າໃນຕອນເຊົ້າ, ແລະອອກເດີນທາງຈາກຊິດທິມ,
ແລະເຂົາເຈົ້າມາຮອດແມ່ນ້ຳຈໍແດນ, ແລະເຂົາເຈົ້າພັກແຮມຢູ່ທີ່ນັ້ນກ່ອນທີ່ຈະຂ້າມ.
ແລະມັນເກີດຂຶ້ນຫຼັງຈາກສາມວັນ, ພວກນັກຂຽນໄດ້ຜ່ານໄປທົ່ວຄ່າຍ.
ແລະພວກເຂົາໄດ້ສັ່ງປະຊາຊົນວ່າ,
ເມື່ອທ່ານເຫັນຫີບພັນທະສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ,
ແລະພວກປະໂລຫິດຂອງພວກເຮົາແລະພວກເລວີກຳລັງຍົກມັນ,
ທ່ານຈົ່ງອອກເດີນທາງຈາກສະຖານທີ່ຂອງທ່ານ, ແລະທ່ານຈະຕິດຕາມມັນໄປ.
ແຕ່ໃຫ້ມີໄລຍະຫ່າງລະຫວ່າງພວກເຈົ້າກັບນັ້ນ ປະມານສອງພັນສອກ, ພວກເຈົ້າຈະຢືນຢູ່,
ຢ່າເຂົ້າໃກ້ມັນ, ເພື່ອວ່າພວກເຈົ້າຈະຮູ້ທາງທີ່ພວກເຈົ້າຈະໄປ,
ເພາະວ່າພວກເຈົ້າບໍ່ເຄີຍໄປທາງນີ້ມາກ່ອນ ຕັ້ງແຕ່ມື້ວານແລະມື້ກ່ອນໜ້ານັ້ນ.

ແລະ ໂຢຊົວໄດ້ກ່າວຕໍ່ປະຊາຊົນວ່າ, ຈົ່ງຊໍາລະຕົວເອງໃຫ້ບໍລິສຸດສຳລັບມື້ອື່ນ,

ເພາະວ່າມີອື່ນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະເຮັດສິ່ງມະຫັດສະຈັນໃນທ່າມກາງພວກເຈົ້າ.
ແລະໂຢຊົວໄດ້ກ່າວຕໍ່ພວກປະໂລຫິດວ່າ, ຈົ່ງຍົກຫົບພັນທະສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ແລະໄປຂ້າງໜ້າປະຊາຊົນ.
ແລະພວກປະໂລຫິດກໍໄດ້ຍົກຫົບພັນທະສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ແລະໄປຢູ່ຂ້າງໜ້າປະຊາຊົນ. ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວຕໍ່ໂຢຊົວວ່າ,
ໃນວັນນີ້ເຮົາເລີ່ມຕົ້ນຍົກສູງເຈົ້າຕໍ່ໜ້າລູກຫຼານອິສຣາເອນທັງໝົດ, ເພື່ອວ່າເຂົາເຈົ້າຈະຮູ້ວ່າ
ດັ່ງທີ່ເຮົາຢູ່ກັບໂມເຊແນວໃດ, ເຮົາກໍຈະຢູ່ກັບເຈົ້າແນວນັ້ນເຊັ່ນກັນ. ແລະດຽວນີ້
ຈົ່ງສົ່ງແກ່ພວກປະໂລຫິດຜູ້ຫາມຫົບພັນທະສັນຍາວ່າ
ເມື່ອພວກເຈົ້າເຂົ້າເຖິງຂອບນ້ຳແມ່ນ້ຳຈໍແດນ ພວກເຈົ້າຈະຕ້ອງຢືນຢູ່ໃນແມ່ນ້ຳຈໍແດນ

ແລະໂຢຊົວໄດ້ເວົ້າກັບຊາວອິດສະຣາເອນວ່າ, ຈົ່ງເຂົ້າມາໃກ້ທີ່ນີ້,
ແລະຈົ່ງຟັງພຣະທໍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ.
ໃນເລື່ອງນີ້ທ່ານທັງຫຼາຍຈະຮູ້ວ່າ ພຣະເຈົ້າຜູ້ທຣິງພຣະຊົນຢູ່ກັບທ່ານທັງຫຼາຍ,
ແລະພຣະອົງຈະທໍາລາຍຊາວຄານາອານ, ຊາວເຮັດໄຕ, ຊາວເປຣີຊໄຊ, ຊາວຮີໄວ,
ຊາວອາໂມໄຣ, ຊາວເກີກາໄຊ, ແລະຊາວເຢບູໄຊໃຫ້ພົ້ນຈາກຕໍ່ໜ້າພວກເຮົາ. ເບິ່ງເບີ້ຍ,
ຫົບພັນທະສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກທັງໝົດກໍາລັງຂ້າມແມ່ນ້ຳຈໍແດນ.
ຈົ່ງເລືອກໃຫ້ທ່ານສືບສອງຄົນຈາກລູກຫຼານອິດສະລາເອນ, ຄົນລະໜຶ່ງຈາກແຕ່ລະເຜົ່າ.
ແລະມັນຈະເປັນ,
ເມື່ອຕົນຂອງບັນດາປະໂລຫິດທີ່ຖືຫົບພັນທະສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລ
ກທັງໝົດພັກຢູ່ໃນນ້ຳແມ່ນ້ຳຈໍແດນ, ນ້ຳແມ່ນ້ຳຈໍແດນຈະຂາດ, ແລະນ້ຳທີ່ໄຫຼລົງມາຈະຢືນ.

ແລະປະຊາຊົນກໍອອກເດີນທາງຈາກເດີນຂອງເຂົາເຈົ້າເພື່ອຂ້າມແມ່ນ້ຳຈໍແດນ,
ແລະພວກປະໂລຫິດກໍຫາມຫົບພັນທະສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄປຂ້າງໜ້າປະຊາຊົນ.

ເມື່ອພວກປະໂລຫິດທີ່ຍົກຫົບພັນທະສັນຍາກຳລັງເຂົ້າໄປຫາແມ່ນ້ຳຈໍແດນ,
ແລະຕົນຂອງພວກປະໂລຫິດທີ່ຍົກຫົບພັນທະສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຖືກຈຸ່ມລົງໃນນ້ຳ
ຂອງແມ່ນ້ຳຈໍແດນ, ແມ່ນ້ຳຈໍແດນກໍເຕັມຕາມຝັ່ງທັງໝົດຂອງມັນ,
ຄືກັບໃນຊ່ວງເວລາເກັບກ່ຽວເຂົ້າສາລີ, ແລະນ້ຳທີ່ລົງມາຈາກເທິງກໍຢືນຢູ່,
ຢືນເປັນກອງແຂງໜຶ່ງຢູ່ຫ່າງໄກຫຼາຍຈົນເຖິງສ່ວນຄຣິສະຕາດຢາຣິມ,
ແຕ່ນ້ຳທີ່ລົງມານັ້ນກໍລົງໄປເຂົ້າສູ່ທະເລອາຣາບາ ຄືທະເລເກຣັອ, ຈົນເຖິງທີ່ສຸດກໍຢຸດໄປ,
ແລະປະຊາຊົນກໍຢືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າເມືອງເຢຣີໂຄ.
ແລະພວກປະໂລຫິດທີ່ແບກຫົບພັນທະສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຢືນຢູ່ເທິງພື້ນແຫ້ງໃ
ນກາງແມ່ນ້ຳຈໍແດນ, ແລະຊາວອິດສະຣາເອນທັງໝົດໄດ້ຂ້າມຜ່ານພື້ນແຫ້ງ,
ຈົນກວ່າປະຊາຊົນທັງໝົດຂ້າມແມ່ນ້ຳຈໍແດນສຳເລັດ.

໔

ແລະເມື່ອປະຊາຊົນທັງໝົດຂ້າມແມ່ນ້ຳຈໍແດນສຳເລັດແລ້ວ,
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກໍກ່າວກັບໂຢຊູວ່າ ໄດ້ເອົາຜູ້ຊາຍຈາກປະຊາຊົນ, ຄົນໜຶ່ງຈາກແຕ່ລະເຜົ່າ,
ຈົ່ງສົ່ງໃຫ້ເຂົາເຈົ້າເອົາກ້ອນຫີນສິບສອງກ້ອນທີ່ພ້ອມແລ້ວຈາກກາງແມ່ນ້ຳຈໍແດນຂຶ້ນມາ,
ແລະຖືເອົາກ້ອນຫີນເຫຼົ່ານີ້ຂ້າມໄປພ້ອມກັບເຈົ້າ, ແລ້ວວາງພວກມັນໄວ້ໃນຄ່າຍຂອງເຈົ້າ,
ບ່ອນທີ່ເຈົ້າຈະຕັ້ງຄ່າຍໃນຄືນນັ້ນ.

ແລະ ໂຢຊຸໄດ້ເອົາຜູ້ຊາຍສິບສອງຄົນທີ່ເດັ່ນຈາກລູກຊາຍອິດສະລາເອນ,
ຄົນລະໜຶ່ງຈາກແຕ່ລະເຜົ່າ, ທ່ານເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ, ຈົ່ງນຳມາຕໍ່ໜ້າຂ້ອຍ
ຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເຂົ້າໄປໃນກາງແມ່ນ້ຳຈໍແດນ, ແລະ
ແຕ່ລະຄົນຈົ່ງຍົກກ້ອນຫີນຈາກທີ່ນັ້ນຂຶ້ນມາ,

ຈົ່ງແບກໄວ້ເທິງບ່າຂອງຕົນຕາມຈຳນວນສິບສອງເຜົ່າຂອງອິດສະຣາເອນ,
ເພື່ອວ່າສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ຈະເປັນເຄື່ອງໝາຍທີ່ວາງໄວ້ຢູ່ກັບພວກເຈົ້າຕະຫຼອດໄປ,
ເພື່ອວ່າເມື່ອລູກຊາຍຂອງເຈົ້າຖາມເຈົ້າໃນມື້ອື່ນວ່າ,
ກ້ອນຫີນເຫຼົ່ານີ້ມີຄວາມໝາຍຫຍັງແກ່ພວກເຮົາ?
ແລະເຈົ້າຈະສະແດງໃຫ້ລູກຊາຍຂອງເຈົ້າຮູ້, ໂດຍເວົ້າວ່າ,
ແມ່ນ້ຳຈໍແດນໄດ້ຢຸດໄຫຼຕໍ່ໜ້າຫີບພັນທະສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກທັງ
ໝົດ, ເມື່ອຂ້າມມັນ, ແລະກ້ອນຫີນເຫຼົ່ານີ້ຈະເປັນອານຸສາວະລີແກ່ເຈົ້າທັງຫຼາຍ
ແລະລູກຫຼານອິດສະຣາເອນຈົນກວ່າຊົ່ວມື້ລັ້ນຄອນ.

ແລະພວກລູກຊາຍອິດສະລາເອນໄດ້ເຮັດດັ່ງນັ້ນ ດັ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ສັ່ງແກ່ໂຢຊູວາ,
ແລະໄດ້ຍົກສິບສອງກ້ອນຫີນຈາກກາງແມ່ນ້ຳຈໍແດນ,
ດັ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ສັ່ງແກ່ໂຢຊູວາໃນເວລາທີ່ການຂ້າມຂອງພວກລູກຊາຍອິດສະລາເອນສຳເລັດ,
ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ຂົນມັນຂ້າມໄປພ້ອມກັບຕົນເອງເຂົ້າໄປໃນຄ່າຍ,
ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ວາງມັນໄວ້ທີ່ນັ້ນ.

ແຕ່ໂຢຊົວໄດ້ຕັ້ງກ້ອນຫີນອື່ນອີກສິບສອງກ້ອນໄວ້ໃນແມ່ນ້ຳຈໍແດນ,
ຢູ່ບ່ອນທີ່ກາຍເປັນສະຖານທີ່ພາຍໃຕ້ຕີນຂອງພວກປະໂລຫິດທີ່ຖືຫີບພັນທະສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະມັນຍັງຢູ່ທີ່ນັ້ນຈົນເຖິງມື້ນີ້.

ພວກປະໂລຫິດທີ່ຫາບຫີບພັນທະສັນຍາຢືນຢູ່ໃນແມ່ນ້ຳຈໍແດນ
ຈົນກວ່າໂຢຊູວາສຳເລັດທຸກສິ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສັ່ງໃຫ້ປະກາດແກ່ປະຊາຊົນ,
ແລະປະຊາຊົນກໍຮັບດ່ວນແລະຂ້າມໄປ. ແລະມັນເກີດຂຶ້ນວ່າ
ເມື່ອປະຊາຊົນທັງໝົດຂ້າມແມ່ນ້ຳສຳເລັດແລ້ວ, ຫີບພັນທະສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າກໍ່ຂ້າມ,
ແລະກ້ອນຫີນຢູ່ຂ້າງໜ້າພວກເຂົາ. ແລະພວກລູກຊາຍຮູບເບນ, ພວກລູກຊາຍກາດ,

ແລະເຄິ່ງເຜົ່າມະນັດເສໄດ້ຂ້າມໄປພ້ອມກັບການກຽມພ້ອມຢູ່ຂ້າງໜ້າພວກລູກຊາຍອິດສະລາເອນ, ດັ່ງທີ່ໂມເຊດໄດ້ສົ່ງພວກເຂົາ.

ຊາຍສີສົບພັນຄົນທີ່ປະກອບອາວຸດພ້ອມສູ້ຮົບໄດ້ຂ້າມໄປຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເພື່ອເຂົ້າສູ່ສົງຄາມໄປຍັງເມືອງເຢຣີໂຄ ໃນວັນນັ້ນ

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເພີ່ມຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ໃຫ້ແກ່ໂຢຊົດຕໍ່ໜ້າເຊື້ອຊາດອິສະລາເອນທັງໝົດ ແລະເຂົາເຈົ້າຢ້ານກົວລາວຄືກັນກັບໂມເຊ ຕະຫຼອດເວລາທີ່ລາວມີຊີວິດຢູ່

ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວກັບໂຢຊູວ່າ,

ສັ່ງໃຫ້ພວກປະໂລຫິດຜູ້ຫາມຫີບພັນທະສັນຍາແຫ່ງພະຍານຂອງພຣະເຈົ້າອອກມາຈາກແມ່ນ້ຳຈໍແດນ. ແລະໂຢຊູວາໄດ້ສົ່ງພວກປະໂລຫິດວ່າ, ຈົ່ງອອກມາຈາກແມ່ນ້ຳຈໍແດນ.

ແລະມັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນເມື່ອພວກປະໂລຫິດທີ່ຖືຫີບພັນທະສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອອກມາຈາກແມ່ນ້ຳຈໍແດນ ແລະພວກເຂົາວາງຕີນລົງເທິງແຜ່ນດິນ,

ນ້ຳຂອງແມ່ນ້ຳຈໍແດນກໍໄຫລເລື່ອນກັບຄືນສູ່ທີ່ດິນ

ແລະໄຫລໄປດັ່ງທີ່ເຄີຍເປັນມ້ວານແລະມີກ້ອນໜ້ານັ້ນຜ່ານທັງໝົດຝັ່ງ.

ແລະປະຊາຊົນໄດ້ຂຶ້ນມາຈາກແມ່ນ້ຳຈໍແດນໃນວັນທີສິບຂອງເດືອນທໍາອິດ,

ແລະລູກຫລານອິດສະລາເອນໄດ້ຕັ້ງຄ່າຍຢູ່ກິນການທາງທິດຕາເວັນອອກຈາກເມືອງເຢຣີໂຄ.

ແລະຫີນສິບສອງກ້ອນເຫຼົ່ານີ້ ທີ່ເອົາມາຈາກແມ່ນ້ຳຈໍແດນ, ໂຢຊູວາໄດ້ຕັ້ງໄວ້ທີ່ກິນການ.

ກ່າວວ່າ, ເມື່ອໃດທີ່ພວກລູກຊາຍຂອງເຈົ້າຖາມເຈົ້າວ່າ, ກ້ອນຫີນເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຫຍັງ?

ຈົ່ງປະກາດໃຫ້ລູກຊາຍຂອງເຈົ້າຮູ້ວ່າ

ອິດສະລາເອນໄດ້ຂ້າມແມ່ນ້ຳຈໍແດນນີ້ໂດຍຜ່ານທາງແຫ້ງ.

ເມື່ອພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາໄດ້ເຮັດໃຫ້ນ້ຳແມ່ນ້ຳຈໍແດນແຫ້ງຕໍ່ໜ້າພວກເຂົາ ຈົນກວ່າພວກເຂົາຂ້າມຜ່ານ,

ຄືກັນກັບທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາໄດ້ເຮັດກັບທະເລແດງ,
ເຊິ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາໄດ້ເຮັດໃຫ້ແຫ້ງຕໍ່ໜ້າພວກເຮົາ
ຈົນກວ່າພວກເຮົາຜ່ານໄປ.

ເພື່ອວ່າປະຊາຊາດທັງໝົດຂອງແຜ່ນດິນໂລກຈະໄດ້ຮູ້ວ່າພະລັງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແມ່ນເຂັ້ມແຂງ,

ແລະເພື່ອວ່າພວກເຈົ້າຈະໄດ້ນະມັດສະການພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາໃນທຸກການກະທຳ.

໕

ແລະມັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນເມື່ອພວກກະສັດຂອງຊາວອາໂມໄລທີ່ຢູ່ເຂດຟາກແມ່ນ້ຳຈໍແດນ
ແລະພວກກະສັດຂອງເຟນີເຊຍທີ່ຢູ່ຂ້າງທະເລໄດ້ຍິນວ່າ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ແມ່ນ້ຳຈໍແດນແຫ້ງຕໍ່ໜ້າລູກຫລານອິດສະຣາເອນໃນເວລາ
ທີ່ພວກເຂົາຂ້າມ, ຈິດໃຈຂອງພວກເຂົາກໍລະລາຍ, ພວກເຂົາຕົກໃຈຢ້ານກົວ,
ແລະບໍ່ມີສະຕິປັນຍາໃດໆໃນພວກເຂົາຕໍ່ໜ້າລູກຫລານອິດສະຣາເອນ.

ໃນເວລານັ້ນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວແກ່ໂຢຊູວ່າ,
ຈົ່ງເຮັດດາບຫົນຈາກຫົນແຫຼມຄົມສຳລັບເຈົ້າເອງ,
ແລະນັ່ງລົງເຂົ້າສູ່ນັດບັນດາລູກຊາຍອິດສະຣາເອນເປັນຄັ້ງທີສອງ.
ແລະໂຢຊົວໄດ້ເຮັດດາບຫົນທີ່ຄົມ,
ແລະໄດ້ຂຶ້ນສູ່ນັດພວກລູກຊາຍອິດສະຣາເອນຢູ່ທີ່ສະຖານທີ່ທີ່ຖືກເອີ້ນວ່າກອງຫນັງຫຸ່ມປາຍ
. ວິທີທີ່ໂຢຊົວຊຳລະພວກລູກຊາຍອິດສະຣາເອນ, ຄືຜູ້ທີ່ເຄີຍເກີດໃນທາງ ແລະ
ຜູ້ທີ່ເຄີຍບໍ່ໄດ້ຮັບການຂາດສຸກໃນບັນດາຜູ້ທີ່ອອກມາຈາກອີຢິບ

ໂປຊົວໄດ້ຂຶ້ນສູນັດຄົນເຫຼົ່ານີ້ທັງໝົດ,

ເພາະວ່າອິດສະລາເອນໄດ້ຫລົງໄປມາຢູ່ໃນຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງມາບາດາລິຕິດເປັນເວລາສິບສອງ
ປີ. ດັ່ງນັ້ນ

ຄົນສ່ວນຫຼາຍທີ່ສຸດຂອງຊາຍຮົບທີ່ໄດ້ອອກມາຈາກແຜ່ນດິນອີຢິບແມ່ນບໍ່ຂຶ້ນສູນັດ,
ຄືຜູ້ທີ່ບໍ່ເຊື່ອຟັງບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ,

ຜູ້ທີ່ພຣະອົງໄດ້ກຳນົດວ່າພວກເຂົາຈະບໍ່ໄດ້ເຫັນແຜ່ນດິນທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ສາບານແກ່ບັນພະບຸ
ລຸດຂອງພວກເຂົາວ່າຈະໃຫ້ແຜ່ນດິນທີ່ໄຫຼນົມແລະນ້ຳເຜິ້ງ. ແທນທີ່ຈະເປັນຄົນເຫຼົ່ານີ້,

ລາວໄດ້ທົດແທນດ້ວຍລູກຊາຍຂອງພວກເຂົາ, ຜູ້ທີ່ໂປຊົວໄດ້ເຂົ້າຊຸນສູນັດ,

ເພາະວ່າພວກເຂົາເກີດມາໃນລະຫວ່າງທາງໂດຍບໍ່ໄດ້ຊຸນສູນັດ. ຫຼັງຈາກຖືກເຂົ້າສູນັດແລ້ວ,
ພວກເຂົາກໍພັກຢູ່ຢ່າງງຽບສະຫງົບທີ່ນັ້ນ, ນັ່ງຢູ່ໃນຄ່າຍຈົນກວ່າພວກເຂົາຈະຫາຍດີ.

ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕັດສິນກັບໂປຊົວລູກຊາຍຂອງພວກເຂົາວ່າ,

ໃນມື້ນີ້ເຮົາໄດ້ເອົາຄວາມອັບອາຍຂອງອີຢິບອອກຈາກພວກເຈົ້າແລ້ວ,

ແລະພຣະອົງໄດ້ເອີ້ນຊື່ຂອງສະຖານທີ່ນັ້ນວ່າກິນການ.

ແລະລູກຊາຍອິດສະລາເອນໄດ້ເຮັດພິທີປັດສະຄາໃນວັນທີສິບສີ່ຂອງເດືອນ

ຕັ້ງແຕ່ຕອນແລງທາງທິດຕາເວັນຕົກຂອງເມືອງເຢຣີໂຄ ຢູ່ຟາກໂພ້ນແມ່ນ້ຳຈໍແດນ

ໃນທົ່ງພຽງ ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ກິນເຂົ້າບໍ່ມີເຊື້ອແລະເຂົ້າໃໝ່ຈາກພືດຜົນຂອງແຜ່ນດິນ

ໃນວັນນັ້ນ ມັນນາໄດ້ຢຸດລົງ ຫຼັງຈາກທີ່ພວກເຂົາກິນເມັດພືດຈາກແຜ່ນດິນ ແລະ

ບໍ່ມີມັນນາອີກຕໍ່ໄປສໍາລັບລູກຫຼານອິດສະລາເອນ

ແຕ່ພວກເຂົາໄດ້ເກັບກ່ຽວແຜ່ນດິນຂອງຕົ້ນປາມໃນປີນັ້ນ

ແລະມັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນວ່າ ເມື່ອໂປຊົວຢູ່ໃນເມືອງເຢຣີໂຄ,

ລາວໄດ້ເງົາຫນ້າຂຶ້ນແລະເຫັນຜູ້ຊາຍຄົນໜຶ່ງຢືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າລາວ,

ມີຕາບຖືກຖອນອອກຢູ່ໃນມືຂອງລາວ, ແລະໂປຊົວໄດ້ເຂົ້າໄປໃກ້ແລະເວົ້າກັບລາວວ່າ,
ທ່ານເປັນຝ່າຍພວກເຮົາ ຫຼືເປັນຝ່າຍສັດຕູ? ແຕ່ລາວກ່າວກັບພຣະອົງວ່າ,
ຂ້ານ້ອຍເປັນຜູ້ບັນຊາການໃຫຍ່ຂອງກອງທັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ດຽວນີ້ຂ້ານ້ອຍໄດ້ມາເຖິງແລ້ວ. ແລະໂປຊົວກໍລົ້ມລົງຊົງໜ້າຖິ້ມແຜ່ນດິນ
ແລະກ່າວກັບລາວວ່າ, ນາຍເຈົ້າ, ທ່ານມີຄຳສັ່ງຫຍັງແກ່ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງທ່ານ?
ແລະຜູ້ບັນຊາການໃຫຍ່ຂອງພຣະເຈົ້າເວົ້າກັບໂປຊົວວ່າ,
ຈົ່ງຖອດຮອງເທົ້າອອກຈາກຕົນຂອງເຈົ້າ,
ເພາະວ່າສະຖານທີ່ທີ່ເຈົ້າກຳລັງຢືນຢູ່ນີ້ແມ່ນບໍລິສຸດ.

໖

ແລະເມືອງເຢຣີໂຄຖືກປິດແລະເສີມກຳແພງໄວ້, ບໍ່ມີຜູ້ໃດອອກໄປຈາກມັນ ຫຼືເຂົ້າມາເລີຍ.
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກໍຕັ້ງຕໍ່ໂປຊົວວ່າ, ເບິ່ງເຖິດ,
ເຮົາມອບເມືອງເຢຣີໂຄໄວ້ພາຍໃຕ້ການຄວບຄຸມຂອງເຈົ້າ, ແລະກະສັດຂອງມັນທີ່ຢູ່ໃນນັ້ນ,
ຜູ້ທີ່ມີອຳນາດແລະເປັນຜູ້ມີກຳລັງ. ແຕ່ເຈົ້າຈົ່ງຈັດໃຫ້ພວກຊາຍຮົບຢືນອ້ອມຮອບນີ້ເປັນວົງ
ແລະມັນຈະເປັນດັ່ງນີ້ ເມື່ອທ່ານເປົ່າແກ, ໃຫ້ປະຊາຊົນທັງໝົດຮ້ອງພ້ອມກັນ,
ແລະເມື່ອພວກເຂົາຮ້ອງແລ້ວ, ກຳແພງຂອງເມືອງຈະລົ້ມລົງເອງ,
ແລະປະຊາຊົນທັງໝົດຈະເຂົ້າໄປ, ແຕ່ລະຄົນວົງກົງໄປຂ້າງໜ້າເຂົ້າສູ່ເມືອງ.

ແລະໂປຊົວບຸດຂອງນູນໄດ້ເຂົ້າໄປຫາພວກປະໂລຫິດ ແລະ ທ່ານໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ:
ຈົ່ງສັ່ງປະຊາຊົນໃຫ້ໄປອ້ອມແລະຫ້ອມລ້ອມເມືອງ,
ແລະໃຫ້ນັກຮົບຢ່າງຜ່ານໄປໂດຍຖືອາວຸດຕໍ່ໜ້າພຣະເຈົ້າ.
ແລະໃຫ້ປະໂລຫິດເຈັດຄົນທີ່ຖືແກສັກສິດເຈັດອັນຜ່ານໄປຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເຊັ່ນດຽວກັນ,

ແລະໃຫ້ພວກເຂົາເປົ່າແກ່ຢ່າງແຮງ,
ແລະໃຫ້ຫົບພັນທະສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕິດຕາມໄປ.
ແຕ່ພວກນັກຮົບໃຫ້ຢ່າງຜ່ານໄປຂ້າງໜ້າ,
ແລະພວກປະໂລຫິດທີ່ນຳທ້າຍຢູ່ຂ້າງຫຼັງຫົບພັນທະສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກໍ່ເປົ່າແກ.
ແຕ່ຊົວຊົວໄດ້ສັ່ງປະຊາຊົນວ່າ: ຢ່າຮ້ອງ ແລະຢ່າໃຫ້ໃຜຟັງສຽງຂອງພວກເຈົ້າ
ຈົນກວ່າວັນທີ່ລາວຈະປະກາດໃຫ້ຮ້ອງອອກມາ ແລະຫຼັງຈາກນັ້ນພວກເຈົ້າຈຶ່ງຈະຮ້ອງ.
ແລະຫົບພັນທະສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ໄປອ້ອມແລ້ວກໍ່ໄປເຂົ້າຄ່າຍທັນທີ,
ແລະໄດ້ນອນຢູ່ທີ່ນັ້ນ.

ແລະໃນວັນທີ່ສອງ, ໂປຊວາລຸກຂຶ້ນໃນຕອນເຊົ້າ,
ແລະພວກປະໂລຫິດກໍ່ຍົກຫົບພັນທະສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂຶ້ນ.
ແລະພວກປະໂລຫິດເຈັດຄົນທີ່ຖືແກເຈັດອັນໄດ້ຢ່າງໄປຂ້າງໜ້າຕໍ່ພຣະພັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ແລະຫຼັງຈາກນັ້ນພວກນັກຮົບໄດ້ເຂົ້າມາ,
ແລະຝູງຊົນທີ່ເຫຼືອຢູ່ຂ້າງຫຼັງຫົບພັນທະສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.
ແລະພວກປະໂລຫິດກໍ່ເປົ່າແກ,
ແລະຝູງຊົນທີ່ເຫຼືອທັງໝົດກໍ່ຫຸ້ມລ້ອມເມືອງຫົກຄັ້ງຈາກໃກ້, ແລະກໍ່ກັບຄືນໄປຍັງຄ່າຍອີກ,
ແບບນີ້ເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຮັດເປັນເວລາຫົກມື້.

ແລະໃນມື້ທີເຈັດ, ເຂົາເຈົ້າລຸກຂຶ້ນຕອນອາລຸນ ແລະຢ່າງອ້ອມເມືອງໃນມື້ນັ້ນເຈັດຄັ້ງ.
ແລະມັນເກີດຂຶ້ນໃນການໝູນວຽນທີ່ເຈັດ, ພວກປະໂລຫິດໄດ້ເປົ່າແກ,
ແລະໂປຊວາໄດ້ເວົ້າກັບພວກລູກຊາຍອິດສະຣາເອນວ່າ, ຈົ່ງຮ້ອງອອກມາ,
ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ມອບເມືອງນີ້ໃຫ້ແກ່ພວກເຈົ້າແລ້ວ.
ແລະເມືອງນີ້ຈະເປັນສິ່ງຖືກສາບແຊ່ງ, ນາງແລະທຸກສິ່ງທີ່ຢູ່ໃນນັ້ນ,

ຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊາບາໂອທ, ຍົກເວ້ນຮາຣາບຫຍິງໂສເພນີ, ຈົ່ງໄວ້ຊີວິດນາງ,
ແລະທຸກສິ່ງທີ່ຢູ່ໃນເຮືອນຂອງນາງ. ແຕ່ເຈົ້າຕ້ອງລະວັງຫຼາຍຫຼາຍຈາກສິ່ງທີ່ຖືກອຸທິດ,
ຢ່າໃຫ້ເຈົ້າພິຈາລະນາແລ້ວເອົາສິ່ງທີ່ຖືກອຸທິດໄປ,
ແລະເຮັດໃຫ້ຄ່າຍຂອງລູກຊາຍອິດສະຣາເອນກາຍເປັນສິ່ງທີ່ຖືກສາບແຊ່ງ,
ແລະທຳລາຍພວກເຮົາ. ແລະເງິນ, ທອງ, ທອງແດງ ຫຼື ເຫຼັກທັງໝົດ
ຈະເປັນສິ່ງບໍລິສຸດຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ແລະຈະຖືກນຳເຂົ້າໄປໃນຄັງສົມບັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

ແລະພວກປະໂລຫິດກໍ່ເປົ່າແກ, ແຕ່ເມື່ອປະຊາຊົນໄດ້ຍິນສຽງແກ,
ປະຊາຊົນທັງໝົດກໍ່ຮ້ອງພ້ອມກັນດ້ວຍສຽງຮ້ອງທີ່ໃຫຍ່ແລະແຮງ,
ແລະກຳແພງທັງໝົດກໍ່ລົ້ມລົງອ້ອມຮອບ, ແລະປະຊາຊົນທັງໝົດກໍ່ຂຶ້ນໄປເຂົ້າໃນເມືອງ.
ແລະໂຢຊົວໄດ້ອຸທິດມັນ ແລະທຸກສິ່ງທີ່ຢູ່ໃນເມືອງ ຕັ້ງແຕ່ຜູ້ຊາຍຈົນເຖິງຜູ້ຍິງ,
ຕັ້ງແຕ່ຊາຍໜຸ່ມຈົນເຖິງຜູ້ເຖົ້າ, ແລະຈົນເຖິງລູກງົວແລະສັດພາຫະນະ, ດ້ວຍປາກຕາບ.

ແລະໂຢຊົວາໄດ້ກ່າວຕໍ່ຊາຍໜຸ່ມສອງຄົນທີ່ໄດ້ສອດແນມວ່າ
ໃຫ້ເຂົ້າໄປໃນເຮືອນຂອງແມ່ຍິງຄົນນັ້ນ ແລະນຳນາງອອກມາຈາກທີ່ນັ້ນ
ພ້ອມທັງທຸກສິ່ງທີ່ເປັນຂອງນາງ
ແລະຊາຍໜຸ່ມສອງຄົນທີ່ສືບສອງເມືອງໄດ້ເຂົ້າໄປໃນເຮືອນຂອງແມ່ຍິງ
ແລະໄດ້ນຳຮາຣາບໂສເພນີ, ພໍ່ຂອງນາງ, ແມ່ຂອງນາງ, ພີ່ນ້ອງຊາຍຂອງນາງ,
ຍາດພີ່ນ້ອງຂອງນາງ, ແລະທຸກສິ່ງທີ່ເປັນຂອງນາງອອກມາ,
ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ນຳນາງໄວ້ຢູ່ນອກຄ່າຍອິດສະຣາເອນ.
ແລະເມືອງກໍ່ຖືກເຜົາໄໝ້ດ້ວຍໄຟພ້ອມກັບທຸກສິ່ງທີ່ຢູ່ໃນນັ້ນ, ຍົກເວ້ນເງິນ, ຄຳ, ທອງແດງ
ແລະເຫຼັກທີ່ເຂົາເຈົ້າໄດ້ມອບໃຫ້ເພື່ອນຳເຂົ້າສູ່ຄັງສົມບັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

ແລະໂປຊົວໄດ້ຊ່ວຍຊີວິດຮາຮາບທີ່ເປັນໂສເພນີ ແລະທຸກຄົນໃນເຮືອນພໍ່ຂອງນາງໄວ້
ແລະໄດ້ໃຫ້ນາງຕັ້ງຖິ່ນຖານຢູ່ໃນອິດສະຣາເອນຈົນເຖິງທຸກວັນນີ້
ເພາະວ່ານາງໄດ້ເຊື່ອງຜູ້ສືບລັບທີ່ໂປຊົວໄດ້ສົ່ງໄປສືບເມືອງເຢຣີໂຄໄວ້
ແລະໂປຊົວໄດ້ເຮັດສາບານໃນມື້ນັ້ນຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເວົ້າວ່າ:
ຂໍໃຫ້ຄົນທີ່ຈະສ້າງເມືອງນັ້ນຖືກສາບແຂ່ງ,
ລາວຈະວາງພື້ນຖານມັນດ້ວຍລູກຊາຍຄົນທຳອິດຂອງລາວ,
ແລະຈະຕັ້ງປະຕູຂອງມັນດ້ວຍລູກຄົນນ້ອຍທີ່ສຸດຂອງລາວ.
ແລະໂອຊານຜູ້ມາຈາກເບເທລໄດ້ເຮັດດັ່ງນັ້ນ:
ລາວວາງພື້ນຖານມັນດ້ວຍອາບີຣອນລູກຊາຍຄົນທຳອິດຂອງລາວ,
ແລະຕັ້ງປະຕູຂອງມັນດ້ວຍລູກຄົນນ້ອຍທີ່ສຸດທີ່ຍັງລອດຊີວິດ.

ແລະພຣະເຈົ້າຢູ່ກັບໂປຊູວາ, ແລະຊື່ຂອງລາວແຜ່ໄປທົ່ວແຜ່ນດິນທັງໝົດ.

໗

ແລະພວກລູກຊາຍອິດສະຣາເອນໄດ້ລະເມີດຢ່າງໃຫຍ່ຫຼວງ,
ແລະພວກເຂົາໄດ້ເອົາສິ່ງທີ່ຖືກອຸທິດໄວ້ສຳລັບຕົນເອງ, ແລະອາຄານລູກຊາຍຂອງຄາມີ
ລູກຊາຍຂອງຊຳບຣີ ລູກຊາຍຂອງເຊຣາ ຈາກເຜົ່າຢູດາໄດ້ເອົາສິ່ງທີ່ຖືກອຸທິດ,
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ທຣົງພຣະພິໂຣດຕໍ່ພວກລູກຊາຍອິດສະຣາເອນດ້ວຍຄວາມໂກດຮ້າຍ

.

ແລະໂປຊົວໄດ້ສົ່ງຜູ້ຊາຍໄປຍັງເມືອງໄອ ທີ່ຢູ່ໃກ້ກັບເບເທລ ໂດຍເວົ້າວ່າ
ໃຫ້ໄປສອດແນມເມືອງໄອ ແລະຜູ້ຊາຍເຫຼົ່ານັ້ນກໍ່ຂຶ້ນໄປແລະສອດແນມເມືອງອາຍ.

ແລະພວກເຂົາກໍກັບຄືນມາຫາໂຢຊົວ ແລະເວົ້າກັບລາວວ່າ, ຢ່າໃຫ້ປະຊາຊົນທັງໝົດຂຶ້ນໄປ,
ແຕ່ໃຫ້ຜູ້ຊາຍປະມານສອງພັນຫຼືສາມພັນຄົນຂຶ້ນໄປແລະລ້ອມເມືອງນັ້ນ.
ຢ່ານາປະຊາຊົນທັງໝົດຂຶ້ນໄປທ່ານນັ້ນ ເພາະວ່າພວກເຂົາມີຈຳນວນໜ້ອຍ.
ແລະຜູ້ຊາຍປະມານສາມພັນຄົນໄດ້ຂຶ້ນໄປ, ແຕ່ພວກເຂົາໄດ້ຫນີຈາກຫນ້າຊາວເມືອງອາຍ.
ແລະຜູ້ຊາຍຂອງເມືອງໄອໄດ້ຂ້າພວກເຂົາສາມສິບຫົກຄົນ,
ແລະໄດ້ໄລ່ຕາມພວກເຂົາຈາກປະຕູເມືອງ, ແລະທຳລາຍພວກເຂົາຕາມທາງລົງ,
ແລະຫົວໃຈຂອງປະຊາຊົນກໍຢ້ານກົວ, ແລະກາຍເປັນຄືກັບນ້ຳ.

ແລະຈໍຊົວໄດ້ຂີ້ເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມຂອງລາວ
ແລະລົ້ມລົງກົມໜ້າລົງເທິງແຜ່ນດິນຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈົນຮອດຕອນແລງ,
ທັງລາວເອງແລະພວກຜູ້ເຖົ້າແກ່ຂອງອິດສະຣາເອນ,
ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ໂຖມຂີ້ຝຸ່ນໃສ່ຫົວຂອງເຂົາເຈົ້າ. ແລະ ໂຢຊົວ ເວົ້າວ່າ,
ຂ້ານ້ອຍຂໍຮ້ອງຕໍ່ພຣະເຈົ້າ,
ເປັນຫຍັງຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງຈຶ່ງນຳປະຊາຊົນນີ້ຂ້າມແມ່ນ້ຳຈໍແດນ
ເພື່ອມອບເຂົາໃຫ້ແກ່ຄົນອາໄມໄຮທຳລາຍພວກເຮົາ?
ຖ້າພວກເຮົາຢູ່ຕໍ່ແລະຕັ້ງຖິ່ນຖານຢູ່ຂ້າງແມ່ນ້ຳຈໍແດນ. ແລະຂ້ອຍຈະເວົ້າຫຍັງ
ເມື່ອອິດສະຣາເອນໄດ້ຫັນຄໍຫນີຕໍ່ໜ້າສັດຕູຂອງລາວ? ແລະ ເມື່ອຊາວຄານານ ແລະ
ທຸກຄົນທີ່ອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນນັ້ນໄດ້ຍິນ, ພວກເຂົາຈະລ້ອມຮອບພວກເຮົາ, ແລະ
ພວກເຂົາຈະທຳລາຍພວກເຮົາອອກຈາກແຜ່ນດິນ, ແລະ
ເຈົ້າຈະເຮັດແນວໃດກັບຊື່ອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງເຈົ້າ?

ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກໍຕັ້ງຕໍ່ໂຢຊົວວ່າ: ລຸກຂຶ້ນເລີຍ, ເປັນຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງລົ້ມໜ້າລົງແທ້?
ປະຊາຊົນໄດ້ເຮັດບາບແລະລະເມີດພັນທະສັນຍາທີ່ຂ້ອຍໄດ້ສ້າງໄວ້ກັບພວກເຂົາ,

ພວກເຂົາໄດ້ລັກສິ່ງອຸທິດແລະໂຍນມັນເຂົ້າໄປໃນພາຊະນະຂອງພວກເຂົາ.
ແລະລູກຊາຍຂອງອິດສະຣາເອນຈະບໍ່ສາມາດທົນທານຕໍ່ໜ້າສັດຕູຂອງພວກເຂົາໄດ້,
ພວກເຂົາຈະຫັນຄໍກັບຄືນຕໍ່ໜ້າສັດຕູຂອງພວກເຂົາ,
ເພາະວ່າພວກເຂົາກາຍເປັນສິ່ງຖືກສາບແຂ່ງ. ຂ້ອຍຈະບໍ່ຢູ່ກັບພວກເຈົ້າອີກຕໍ່ໄປ,
ຖ້າພວກເຈົ້າບໍ່ເອົາສິ່ງຖືກສາບແຂ່ງອອກຈາກພວກເຈົ້າ. ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນຊຳລະປະຊາຊົນ, ແລະ
ບອກໃຫ້ເຂົາເຈົ້າຊຳລະດົນເອງໃນມື້ອື່ນ,
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງອິດສະຣາເອນຕັດສິນວ່າ:
ມີສິ່ງຖືກສາບແຂ່ງຢູ່ທ່າມກາງພວກເຈົ້າ,
ພວກເຈົ້າຈະບໍ່ສາມາດຕໍ່ຕ້ານສັດຕູຂອງພວກເຈົ້າໄດ້,
ຈົນກວ່າພວກເຈົ້າຈະເອົາສິ່ງຖືກສາບແຂ່ງນັ້ນອອກຈາກທ່າມກາງພວກເຈົ້າ.
ແລະທ່ານທັງໝົດຈະຖືກເກັບກຳໃນຕອນເຊົ້າຕາມເຜົ່າ,
ແລະເຜົ່າທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຊີ້ໃຫ້ເຫັນ, ທ່ານຈະນຳມາຕາມຕະກູນ,
ແລະຕະກູນທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຊີ້ໃຫ້ເຫັນ, ທ່ານຈະນຳມາຕາມເຮືອນ,
ແລະເຮືອນທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຊີ້ໃຫ້ເຫັນ, ທ່ານຈະນຳມາຕາມຄົນ. ແລະຜູ້ທີ່ຖືກສະແດງ
ມັນຈະຖືກເຜົາໃນໄຟ ແລະທຸກສິ່ງທີ່ເປັນຂອງລາວ
ເພາະວ່າລາວລະເມີດພັນທະສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ແລະເຮັດການລະເມີດກົດໝາຍໃນອິດສະຣາເອນ

ແລະໂຢຊົວລຸກຂຶ້ນແຕ່ເຊົ້າ, ແລະນຳເອົາປະຊາຊົນມາຕາມເຜົ່າຕ່າງໆ,
ແລະເຜົ່າຢູ່ດາຖືກສະແດງອອກມາ. ແລະຖືກນຳມາຕາມຕະກູນ,
ແລະຊົນເຜົ່າເຊຣາໄຮດຖືກສະແດງ. ແລະຖືກນຳມາຕາມຄົນ, ແລະ ອາຄາ
ລູກຊາຍຂອງຊຳບຣີ ລູກຊາຍຂອງຊາຣາ ໄດ້ຖືກສະແດງໃຫ້ເຫັນ.

ແລະ ໂຢຊູວາ ກ່າວກັບ ອາຄາ ວ່າ, ຈົ່ງຖວາຍສະຫງ່າລາສີແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ພຣະເຈົ້າຂອງອິສຣາເອນ ໃນມື້ນີ້, ແລະ ຈົ່ງສາລະພາບ, ແລະ ຈົ່ງບອກຂ້ອຍວ່າ
ເຈົ້າໄດ້ເຮັດຫຍັງ, ແລະ ຢ່າເຊື່ອງຈາກຂ້ອຍ. ແລະ ອາຄາ ຕອບ ໂຢຊູວາ ວ່າ: ແທ້ຈິງແລ້ວ,
ຂ້ອຍໄດ້ບາບຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າຂອງອິສຣາເອນ, ແລະ ນີ້ແມ່ນສິ່ງທີ່ຂ້ອຍໄດ້ເຮັດ.
ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນໃນຂອງສັບຕົວໜຶ່ງເສື້ອຄຸມທີ່ງາມແລະຫຼາກຫຼາຍສີ,
ເງິນສອງຮ້ອຍດິດຮັກມາ, ແລະລິ້ນຄຳໜຶ່ງອັນນຶກໜັກຫ້າສິບດິດຮັກມາ,
ແລະເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າປາຖະໜາພວກມັນ ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງເອົາມັນໄປ,
ແລະນີ້ແມ່ນພວກມັນຖືກເຊື່ອງໄວ້ໃນເຕັ້ນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ,
ແລະເງິນນັ້ນຖືກເຊື່ອງໄວ້ຢູ່ລຸ່ມພວກມັນ. ແລະ ໂຢຊູວາໄດ້ສົ່ງຜູ້ສົ່ງຂ່າວ, ແລະ
ພວກເຂົາແລ່ນເຂົ້າໄປໃນເຕັ້ນທີ່ຄ່າຍ, ແລະ ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ຖືກເຊື່ອງໄວ້ໃນເຕັ້ນຂອງລາວ, ແລະ
ເງິນຢູ່ພາຍໃຕ້ພວກມັນ. ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ນຳພວກມັນອອກຈາກເຕັ້ນ,
ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ນຳມາຫາໂຢຊູວາແລະບັນດາຜູ້ເຖົ້າແກ່ຂອງອິດສະຣາເອນ,
ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ວາງພວກມັນໄວ້ຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

ແລະໂຢຊູວາໄດ້ເອົາອາຄາລູກຊາຍຂອງເຊຣາ ແລະນຳລາວຂຶ້ນໄປຫາຮ່ອມພູອາໂຄ
ພ້ອມກັບລູກຊາຍຂອງລາວ, ລູກສາວຂອງລາວ, ລູກງົວຂອງລາວ, ສັດແບກຫາບຂອງລາວ,
ແກະທັງໝົດຂອງລາວ, ເຕັ້ນຂອງລາວ, ແລະຊັບສິນທັງໝົດຂອງລາວ,
ແລະປະຊາຊົນທັງໝົດກໍ່ໄປກັບລາວ, ແລະນຳພວກເຂົາຂຶ້ນໄປຫາເອເມກອາໂຄ. ແລະ
ໂຢຊູວາ ໄດ້ກ່າວກັບ ອາຄາ ວ່າ, ເປັນຫຍັງ ທ່ານຈຶ່ງໄດ້ທຳລາຍພວກເຮົາ?
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະທຳລາຍທ່ານ ດັ່ງທີ່ເປັນຢູ່ໃນມື້ນີ້.

ແລະອິດສະລະເອນທັງໝົດໄດ້ຂວ້າງຫີນໃສ່ລາວ ແລະໄດ້ກໍ່ກອງຫີນໃຫຍ່ໄວ້ເທິງລາວ
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກໍ່ຢຸດຄວາມໂກດແຄ້ນ ເພາະເຫດນີ້
ພຣະອົງຈຶ່ງເອີ້ນສະຖານທີ່ນັ້ນວ່າເອເມກາຄິຈິນເຖິງທຸກວັນນີ້

໘

ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕັດສິນກັບໂຢຊູວາວ່າ ຢ່າຢ້ານກົວ ຫຼືທີ່ຖອຍ
ຈົ່ງພານັກຮົບທັງໝົດໄປກັບເຈົ້າ ແລະລຸກຂຶ້ນໄປຍັງເມືອງອາຍ ນີ້ແນ
ເຮົາໄດ້ມອບກະສັດອາຍ ແລະແຜ່ນດິນຂອງລາວໄວ້ໃນມືຂອງເຈົ້າແລ້ວ
ແລະເຈົ້າຈະເຮັດກັບເມືອງໄອດັ່ງວິທີທີ່ເຈົ້າໄດ້ເຮັດກັບເມືອງເຢຣິໂຄແລະກະສັດຂອງມັນ,
ແລະເຈົ້າຈະລັບເອົາສັດລ້ຽງສຳລັບຕົວເຈົ້າເອງ,
ແຕ່ຈົ່ງຕັ້ງກອງທະຫານລີ້ໄວ້ຂ້າງຫຼັງເມືອງສຳລັບຕົວເຈົ້າເອງ.

ແລະໂຢຊົວກໍລຸກຂຶ້ນພ້ອມກັບນັກຮົບທັງໝົດເພື່ອຂຶ້ນໄປຍັງເມືອງອາຍ.
ໂຢຊົວໄດ້ເລືອກຜູ້ຊາຍທີ່ເຂັ້ມແຂງສາມສິບພັນຄົນ ແລະສົ່ງພວກເຂົາໄປໃນຕອນກາງຄືນ.
ແລະ ທ່ານໄດ້ສົ່ງກັບພວກເຂົາວ່າ, ພວກເຈົ້າຈົ່ງລີ້ລັບຢູ່ຫຼັງເມືອງ, ຢ່າຢູ່ໄກຈາກເມືອງ, ແລະ
ພວກເຈົ້າທັງໝົດຈົ່ງພ້ອມ. ແລະຂ້ອຍກັບຄືນທັງໝົດທີ່ຢູ່ກັບຂ້ອຍຈະເຂົ້າໄປໃກ້ເມືອງ,
ແລະເມື່ອຊາວເມືອງອາຍອອກມາສູ້ກັບພວກເຮົາ, ເຊັ່ນດຽວກັບຄັ້ງກ່ອນ,
ພວກເຮົາກໍຈະຫນີໜ້າພວກເຂົາ. ແລະ ເມື່ອພວກເຂົາອອກມາຕາມຫຼັງພວກເຮົາ,
ພວກເຮົາຈະດຶງພວກເຂົາອອກຈາກເມືອງ, ແລະ ພວກເຂົາຈະເວົ້າວ່າ,
ພວກນີ້ແລ່ນຫຼົບຈາກໜ້າພວກເຮົາ, ດັ່ງທີ່ເຄີຍເປັນມາກ່ອນ.
ແຕ່ທ່ານທັງຫລາຍຈະລຸກຂຶ້ນຈາກການລີ້ໄປ ແລະຈະເຂົ້າໄປໃນເມືອງ.
ທ່ານທັງຫຼາຍຈະຕ້ອງປະຕິບັດຕາມຄໍານີ້, ຈົ່ງເບິ່ງເລີຍ, ຂ້ອຍໄດ້ສົ່ງແກ່ທ່ານທັງຫຼາຍແລ້ວ.
ແລະໂຢຊົວໄດ້ສົ່ງພວກເຂົາໄປ, ແລະພວກເຂົາໄດ້ໄປຊຸ່ມລໍຖ້າ,
ແລະພວກເຂົາໄດ້ນັ່ງລໍຖ້າຢູ່ລະຫວ່າງເບເທລແລະອາຍ, ທາງທິດຕາເວັນຕົກຂອງອາຍ.
ແລະໂຢຊົວໄດ້ລຸກຂຶ້ນແຕ່ເຊົ້າຕອນເຊົ້າ, ໄດ້ຢ້ຽມຢາມປະຊາຊົນ,

ແລະທ່ານກັບພວກຜູ້ເຖົ້າໄດ້ຂຶ້ນໄປຢູ່ຂ້າງໜ້າປະຊາຊົນໄປຍັງເມືອງອາຍ.
ແລະປະຊາຊົນນັກຮົບທັງໝົດທີ່ຢູ່ກັບລາວກໍ່ຂຶ້ນໄປ,
ແລະເດີນທາງໄປຈົນມາຮອດທາງທິດຕາເວັນອອກຂອງເມືອງ.
ແລະການຊຸ່ມໂຈມຕີຂອງນະຄອນຈາກທະເລ ແລະມັນເກີດຂຶ້ນວ່າ ເມື່ອກະສັດອາຍເຫັນ,
ລາວຮັບອອກໄປພົບພວກເຂົາໂດຍກົງເພື່ອສູ້ຮົບ,
ທັງລາວເອງແລະປະຊາຊົນທັງໝົດທີ່ຢູ່ກັບລາວ,
ແລະລາວບໍ່ຮູ້ວ່າມີການລີ້ລໍຖ້າລາວຢູ່ຂ້າງຫຼັງນະຄອນ. ແລະເມື່ອເຫັນແລ້ວ,
ໂຢຊົວແລະອິດສະລາເອນກໍ່ຖອຍຈາກໜ້າພວກເຂົາ.
ແລະພວກເຂົາໄດ້ຕາມໄລ່ບຸດຊາຍອິດສະຣາເອນ, ແລະພວກເຂົາໄດ້ຖອນອອກຈາກເມືອງ.
ບໍ່ມີຜູ້ໃດຖືກປະໄວ້ໃນເມືອງອາຍທີ່ບໍ່ໄດ້ໄລ່ຕາມອິດສະຣາເອນ,
ພວກເຂົາປະໄວ້ເມືອງທີ່ເປີດໄວ້ແລ້ວໄລ່ຕາມອິດສະຣາເອນ.

ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກໍ່ຕັ້ງກັບໂຢຊູວາວ່າ: ຈົ່ງຍື່ນມືຂອງເຈົ້າທີ່ຖືຫອກອອກໄປເທິງເມືອງນັ້ນ,
ເພາະວ່າເຮົາໄດ້ມອບມັນໄວ້ໃນມືຂອງເຈົ້າແລ້ວ,
ແລະພວກທີ່ລີ້ໄວ້ຈະລຸກຂຶ້ນຢ່າງໄວວາຈາກສະຖານທີ່ຂອງພວກເຂົາ.
ແລະໂຢຊູວາກໍ່ຍື່ນມືຂອງລາວທີ່ຖືຫອກອອກໄປເທິງເມືອງນັ້ນ.
ແລະພວກທີ່ຊຸ່ມໂຈມຕີໄດ້ລຸກຂຶ້ນຢ່າງໄວວາຈາກສະຖານທີ່ຂອງພວກເຂົາ,
ແລະພວກເຂົາອອກໄປເມື່ອລາວຍື່ນມືອອກ, ແລະພວກເຂົາເຂົ້າໄປໃນເມືອງ,
ແລະຍຶດເອົາມັນ, ແລະໄດ້ຮັບດ່ວນເຜົາເມືອງດ້ວຍໄຟ. ແລະ
ເມື່ອຊາວເມືອງອາຍເບິ່ງອ້ອມຮອບໄປທາງຫຼັງຂອງເຂົາເຈົ້າ,
ເຂົາເຈົ້າກໍ່ເຫັນຄວັນໄຟກຳລັງພຸ່ງຂຶ້ນຈາກເມືອງສູ່ທ້ອງຟ້າ,
ແລະເຂົາເຈົ້າບໍ່ມີບ່ອນຫນີໄປໄດ້ອີກຕໍ່ໄປ ບໍ່ວ່າຈະເປັນທາງນີ້ຫຼືທາງນັ້ນ.
ແລະໂຢຊົວກັບອິດສະລາເອນທັງໝົດໄດ້ເຫັນວ່າ

ກອງທະຫານທີ່ຊຸ່ມໂຈມຕີໄດ້ຍຶດເອົາເມືອງແລ້ວ ແລະຄວັນໄຟຂອງເມືອງໄດ້ຂຶ້ນສູ່ທ້ອງຟ້າ, ພວກເຂົາຈຶ່ງຫັນກັບຄືນມາໂຈມຕີຊາວເມືອງອາຍ.

ແລະພວກນີ້ກໍອອກມາຈາກເມືອງເພື່ອໄປພົບ,
ແລະພວກເຂົາຖືກລ້ອມຢູ່ລະຫວ່າງຄ່າຍທະຫານ, ພວກນີ້ຢູ່ດ້ານນີ້ແລະພວກນີ້ຢູ່ດ້ານນີ້,
ແລະພວກເຂົາໂຈມຕີພວກນັ້ນຈົນບໍ່ມີຜູ້ລອດຊີວິດແລະຜູ້ຫຼົບໜີເຫຼືອຢູ່ເລີຍ.
ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ຈັບກະສັດແຫ່ງເມືອງອາຍເປັນໆ, ແລະນຳລາວມາຫາໂຢຊູວາ.

ແລະ ເມື່ອບັນດາລູກຊາຍອິດສະລາເອນຢຸດການຂ້າທຸກຄົນທີ່ຢູ່ໃນເມືອງໄອ ແລະ
ທຸກຄົນທີ່ຢູ່ໃນທົ່ງພຽງ ແລະ ຢູ່ເທິງພູເຂົາທີ່ເປັນທາງລົງມາ
ບ່ອນທີ່ພວກເຂົາໄດ້ໄລ່ຕາມພວກນັ້ນຈາກເມືອງນັ້ນຈົນສິ້ນສຸດແລ້ວ
ໂຢຊູວາກໍກັບຄືນໄປຍັງເມືອງໄອ ແລະ ໂຈມຕີເມືອງນັ້ນດ້ວຍຄົມຕາບ
ຜູ້ທີ່ລົ້ມຕາຍໃນມື້ນັ້ນມີຕັ້ງແຕ່ຜູ້ຊາຍຈົນເຖິງແມ່ຍິງ ສິບສອງພັນຄົນ,
ເປັນຊາວເມືອງອາຍທັງໝົດ. ຍົກເວັ້ນຊັບລຸດທີ່ຢູ່ໃນເມືອງ,
ລູກຊາຍອິດສະລາເອນໄດ້ເອົາທຸກສິ່ງທີ່ເຂົາເຈົ້າປ່ອນໄວ້ໃຫ້ຕົນເອງ,
ຕາມຄຳສັ່ງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຕາມວິທີທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັ່ງໂຢຊູວາ.

ແລະ ໂຢຊົວໄດ້ເຜົາເມືອງນັ້ນດ້ວຍໄຟ,
ໄດ້ເຮັດໃຫ້ມັນເປັນກອງຊາກທີ່ບໍ່ມີຄົນຢູ່ອາໄສຕະຫຼອດໄປ ຈົນເຖິງມື້ນີ້.
ແລະລາວໄດ້ແຂວນກະສັດແຫ່ງໄອໄວ້ເທິງຕົ້ນໄມ້ທີ່ມີສອງງ່າມ,
ແລະລາວຢູ່ເທິງຕົ້ນໄມ້ນັ້ນຈົນຮອດຕອນແລງ, ແລະເມື່ອຕາເວັນກຳລັງຕົກ ໂຢຊູວາໄດ້ສັ່ງ,
ແລະພວກເຂົາໄດ້ເອົາຮ່າງກາຍຂອງລາວລົງຈາກຕົ້ນໄມ້, ແລະພວກເຂົາໄດ້ໂຍນມັນລົງໃນຊຸມ,
ແລະພວກເຂົາໄດ້ກໍ່ກອງຫີນໄວ້ເທິງລາວ ຈົນເຖິງມື້ນີ້.

ລ

ເມື່ອບັນດາກະສັດຂອງຊາວອາໂມໄລທີ່ຢູ່ທາງຟາກແມ່ນ້ຳຈໍແດນ, ທີ່ຢູ່ໃນເຂດພູເຂົາ,
ແລະທີ່ຢູ່ໃນທົ່ງພຽງ, ແລະທີ່ຢູ່ໃນຊາຍຝັ່ງທະເລໃຫຍ່ທັງໝົດ,
ແລະທີ່ຢູ່ໃກ້ພູເຂົາອັງຕີເລບານອນ, ແລະຊາວເຮັດ, ແລະຊາວຄານາອານ, ແລະຊາວເປຣິຊ,
ແລະຊາວຮີວາຍ, ແລະຊາວອາໂມໄລ, ແລະຊາວເກີກາຊາຍ, ແລະຊາວເປບຸດໄດ້ຍິນ,

ພວກເຂົາທັງໝົດມາຮ່ວມກັນເພື່ອເຮັດສົງຄາມຕໍ່ກັບໂຢຊູວາແລະອິດສະລາເອນພ້ອມໆກັນ.

ແລະພວກທີ່ອາໄສຢູ່ກີບອອນໄດ້ຍິນທຸກສິ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຮັດກັບເມືອງເຢຣີໂຄແລະເມືອງອາຍ. ແລະເຂົາເຈົ້າກໍ່ເຮັດດ້ວຍຄວາມຫລັກແຫລມ,
ແລະເມື່ອມາເຖິງເຂົາເຈົ້າກໍ່ສະສົມອາຫານແລະກຽມຕົວ,
ແລະເອົາຜ້າກະສອບເກົ່າໃສ່ບ່າຂອງເຂົາເຈົ້າ,
ແລະຖິງໃສ່ເຫລົ້າອະງຸ່ນເກົ່າທີ່ຂາດແລ້ວຖືກຜູກໄວ້. ແລະເກີບຂອງເຂົາເຈົ້າກໍ່ເປັນຮູ,
ເກີບແຕະຂອງເຂົາເຈົ້າກໍ່ເກົ່າແລະປະຕິດຢູ່ທີ່ຕີນ, ເຄື່ອງນຸ່ງຂອງເຂົາເຈົ້າກໍ່ຊຸດໂຊມຢູ່ທົ່ງຕົວ,
ແລະເຂົ້າຈີ່ທີ່ເປັນເສບຽງຂອງເຂົາເຈົ້າກໍ່ແຫ້ງ, ຂີ້ເຫຍື້ອ ແລະແຕກລະເອີຍດ.

ແລະພວກເຂົາມາຫາໂຢຊົວທີ່ຄ່າຍຂອງອິດສະຣາເອນໃນກິນການ,
ແລະພວກເຂົາເວົ້າກັບໂຢຊົວແລະອິດສະຣາເອນວ່າ, ພວກເຮົາມາຈາກແຜ່ນດິນທີ່ຫ່າງໄກ,
ແລະດຽວນີ້ຂໍໃຫ້ທ່ານເຮັດພັນທະສັນຍາກັບພວກເຮົາ.
ແລະລູກຊາຍອິດສະລາເອນເວົ້າຕໍ່ຊາວໂຮໄຮທ໌ວ່າ, ເບິ່ງ,
ບໍ່ແມ່ນເຈົ້າອາໄສຢູ່ທ່າມກາງພວກເຮົາບໍ່?
ແລ້ວພວກເຮົາຈະເຮັດພັນທະສັນຍາກັບເຈົ້າໄດ້ແນວໃດ? ແລະເຂົາເຈົ້າກ່າວຕໍ່ໂຢຊົວວ່າ,

ພວກເຮົາເປັນຂ້າລັດຂອງທ່ານ, ແລະໂຢຊົວກ່າວຕໍ່ເຂົາເຈົ້າວ່າ, ທ່ານເຈົ້າມາຈາກໃສ?

ແລະພວກເຂົາເວົ້າວ່າ,

ພວກຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງທ່ານມາເຖິງຈາກແຜ່ນດິນທີ່ຢູ່ໄກຫຼາຍໃນພຣະນາມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານ, ເພາະວ່າພວກເຮົາໄດ້ຍິນພຣະນາມຂອງພຣະອົງ,

ແລະທຸກສິ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ເຮັດໃນອີຢິບ

ແລະສິ່ງທັງໝົດທີ່ພຣະອົງໄດ້ເຮັດກັບບັນດາກະສັດຂອງຊາວອາໂມໄລທີ່ຢູ່ເຂດຟາກແມ່ນ້ຳຈໍ
ແດນ, ຄືກັບກະສັດຊີໂຣນແຫ່ງຊາວອາໂມໄລ ແລະກະສັດໂອກແຫ່ງບາຊານ,

ຜູ້ທີ່ອາໄສຢູ່ໃນອັດຊະຕາໂຣດ ແລະໃນເອັດເຣອີ. ແລະເມື່ອໄດ້ຍິນແລ້ວ,

ພວກຜູ້ເຖົ້າແກ່ຂອງພວກເຮົາ ແລະທຸກຄົນທີ່ອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນຂອງພວກເຮົາ

ໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຮົາວ່າ: ຈົ່ງເອົາເສບຽງອາຫານສໍາລັບການເດີນທາງ, ແລະໄປພົບເຂົາເຈົ້າ,

ແລະຈົ່ງເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ: ພວກເຮົາເປັນຂ້າຮັບໃຊ້ຂອງທ່ານ,

ແລະດຽວນີ້ຂໍໃຫ້ທ່ານເຮັດສັນຍາກັບພວກເຮົາ.

ເຂົ້າຈີ່ເຫຼົ່ານີ້ຍັງອຸ່ນຢູ່ໃນມື້ທີ່ພວກເຮົາອອກເດີນທາງມາຫາທ່ານທັງຫຼາຍ,

ແຕ່ດຽວນີ້ມັນແຫ້ງໄປແລ້ວ ແລະ ເປັນເຄື່ອງແກ່ແລ້ວ

ແລະຖົງໃສ່ເຫຼົ້າອະງຸ່ນເຫຼົ່ານີ້ທີ່ພວກເຮົາເຕີມໃສ່ໃໝ່, ເຫຼົ່ານີ້ກໍໄດ້ແຕກ,

ແລະເຄື່ອງນຸ່ງຂອງພວກເຮົາ

ແລະເກີບແຕະຂອງພວກເຮົາກໍໄດ້ເກົ່າຊຸດໂຊມຈາກທາງທີ່ໄກຫຼາຍທີ່ສຸດ.

ແລະຜູ້ປົກຄອງໄດ້ຮັບເອົາເສບຽງຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແລະເຂົາເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຖາມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

ແລະໂຢຊົວໄດ້ເຮັດສັນຕິພາບກັບພວກເຂົາ,

ແລະໄດ້ເຮັດພັນທະສັນຍາກັບພວກເຂົາເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ພວກເຂົາລອດ,

ແລະບັນດາຜູ້ປົກຄອງຂອງຊຸມນຸມໄດ້ສາບານແກ່ພວກເຂົາ.

ແລະມັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນຫຼັງຈາກສາມມື້ ຫຼັງຈາກທີ່ໄດ້ເຮັດພັນທະສັນຍາກັບເຂົາເຈົ້າ,
ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຍິນວ່າພວກເຂົາຢູ່ໃກ້ກັບເຂົາເຈົ້າ, ແລະວ່າພວກເຂົາອາໄສຢູ່ທ່າມກາງເຂົາເຈົ້າ.
ແລະພວກລູກຊາຍອິດສະຣາເອນກໍ່ໄດ້ອອກເດີນທາງ
ແລະພວກເຂົາມາເຖິງເມືອງຕ່າງໆຂອງພວກເຂົາ ເມືອງຕ່າງໆຂອງພວກເຂົາແມ່ນກິເບໂອນ
ເຄຟິຣາ ເບເອໂຣດ ແລະເມືອງຕ່າງໆຂອງຢາຣິນ
ແລະພວກລູກຊາຍອິດສະລາເອນບໍ່ໄດ້ສູ້ລົບກັບເຂົາເຈົ້າ
ເພາະວ່າຜູ້ປົກຄອງທັງໝົດໄດ້ສາບານຕໍ່ເຂົາເຈົ້າໃນພຣະນາມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ພຣະເຈົ້າແຫ່ງອິດສະລາເອນ ແລະຊຸມນຸມຊົນທັງໝົດໄດ້ບໍ່ພໍໃຈຕໍ່ພວກຜູ້ປົກຄອງ

ແລະຜູ້ປົກຄອງໄດ້ເວົ້າກັບການຊຸມນຸມທັງໝົດວ່າ,
ພວກເຮົາໄດ້ສາບານຕໍ່ພວກເຂົາໃນພຣະນາມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ພຣະເຈົ້າແຫ່ງອິດສະຣາເອນ, ແລະດຽວນີ້ພວກເຮົາຈະບໍ່ສາມາດສຳເລັດພວກເຂົາໄດ້.
ນີ້ແມ່ນສິ່ງທີ່ພວກເຮົາຈະເຮັດ: ພວກເຮົາຈະຈັບພວກເຂົາໄວ້ມີຊີວິດ ແລະ
ຮັກສາພວກເຂົາໄວ້, ເພື່ອວ່າຄວາມໂກດຈະບໍ່ເກີດຂຶ້ນກັບພວກເຮົາ
ເພາະຄຳສັບຕະຍານທີ່ພວກເຮົາໄດ້ສາບານແກ່ພວກເຂົາ. ພວກເຂົາຈະມີຊີວິດຢູ່,
ແລະພວກເຂົາຈະເປັນຄົນຕັດໄມ້ ແລະຄົນຫາບນ້ຳໃຫ້ແກ່ຊຸມນຸມຊົນທັງໝົດ,
ເຊັ່ນດຽວກັບທີ່ບັນດາຜູ້ປົກຄອງໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຂົາ.

ແລະໂຢຊົວໄດ້ເອີ້ນພວກເຂົາມາຮ່ວມກັນ ແລະເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ:
ເປັນຫຍັງພວກເຈົ້າຈຶ່ງຫລອກລວງຂ້ອຍ ໂດຍເວົ້າວ່າ ພວກເຮົາຢູ່ໄກຈາກເຈົ້າຫຼາຍ
ແຕ່ພວກເຈົ້າກັບເປັນຄົນໃກ້ຄຽງທີ່ອາໄສຢູ່ໃນບັນດາພວກເຮົາ?
ແລະດຽວນີ້ເຈົ້າຖືກສາບແຂ່ງ, ຈະບໍ່ຂາດທາດ, ຄົນຕັດໄມ້, ຫຼືຄົນຫາບນ້ຳຈາກພ
ແລະເຂົາເຈົ້າຕອບຕໍ່ໂຢຊົວເວົ້າວ່າ,

ມັນຖືກລາຍງານຕໍ່ພວກເຮົາຫຼາຍເທົ່າທີ່ພຣະເຈົ້າພະເຈົ້າຂອງທ່ານສັງໂມເຊຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງໃຫ້ແຜ່ນດິນນີ້ຕໍ່ພວກທ່ານ,

ແລະທຳລາຍພວກເຮົາແລະທັງໝົດຜູ້ອາໄສຢູ່ເທິງມັນຈາກໜ້າຂອງພວກທ່ານ, ແລະພວກເຮົາຢ້ານກົວຫຼາຍກ່ຽວກັບຊີວິດຂອງພວກເຮົາຈາກໜ້າຂອງພວກທ່ານ, ແລະພວກເຮົາເຮັດເລື່ອງນີ້. ແລະດຽວນີ້ ຈິ່ງເບິ່ງ,

ພວກເຮົາຢູ່ພາຍໃຕ້ການຄອບຄອງຂອງທ່ານທັງຫຼາຍ, ຕາມທີ່ພິຈາລະນາທ່ານທັງຫຼາຍ ແລະຕາມທີ່ເບິ່ງຄືວ່າຕິແກ່ທ່ານທັງຫຼາຍ, ຈິ່ງເຮັດແກ່ພວກເຮົາເຖິດ.

ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຮັດດັ່ງນັ້ນກັບເຂົາເຈົ້າ,

ແລະເຈົ້າຊົງເອົາໄດ້ຊ່ວຍເຫຼືອເຂົາເຈົ້າໃນວັນນັ້ນຈາກມືຂອງລູກຊາຍອິດສະຣາເອນ, ແລະເຂົາເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຂ້າເຂົາເຈົ້າ.

ແລະໂຢຊົວໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງພວກເຂົາໃນວັນນັ້ນໃຫ້ເປັນຄົນຕັດໄມ້ແລະຄົນຫາບນ້ຳໃຫ້ແກ່ຊຸມນຸມທັງໝົດ ແລະໃຫ້ແກ່ແທ່ນບູຊາຂອງພຣະເຈົ້າ. ເພາະເຫດນີ້

ຄົນທີ່ອາໄສຢູ່ກີບອອນຈິ່ງກາຍເປັນຄົນຕັດໄມ້ແລະຄົນຫາບນ້ຳໃຫ້ແກ່ແທ່ນບູຊາຂອງພຣະເຈົ້າຈົນເຖິງທຸກວັນນີ້, ແລະໃຫ້ແກ່ສະຖານທີ່ທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະເລືອກ.

90

ເມື່ອອາໂດນິເບເຊັກກະສັດເຢຣູຊາເລັມໄດ້ຍິນວ່າ

ໂຢຊູອາໄດ້ຍຶດເອົາເມືອງອາຍແລະທຳລາຍລ້າງມັນ,

ເຊັ່ນດຽວກັບທີ່ເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຮັດກັບເມືອງເຢຣີໂຄແລະກະສັດຂອງມັນ,

ເຂົາເຈົ້າກໍໄດ້ເຮັດກັບເມືອງອາຍແລະກະສັດຂອງມັນດ້ວຍ,

ແລະວ່າຊາວເມືອງກີບອອນໄດ້ຫັນມາຫາໂຢຊູອາແລະອິດສະຣາເອນ

ແລະພວກເຂົາຢ້ານກົວຫຼາຍ, ເພາະຮູ້ວ່າກິເບອອນເປັນເມືອງໃຫຍ່,
ຄືກັບໜຶ່ງໃນບັນດາເມືອງຫຼວງ, ແລະຜູ້ຊາຍທັງໝົດຂອງເມືອງນັ້ນເປັນຄົນເຂັ້ມແຂງ. ແລະ
ອາໂດນິເບເຊັກ ກະສັດແຫ່ງເຢຈູຊາເລັມ ໄດ້ສົ່ງໄປຫາ ເອລາມ ກະສັດແຫ່ງເຮໂບຣນ,
ແລະໄປຫາ ພິດອນ ກະສັດແຫ່ງຢາມູດ, ແລະໄປຫາ ເຢບທາ ກະສັດແຫ່ງລາຄິຊ,
ແລະໄປຫາ ດາເບີນ ກະສັດແຫ່ງໂອໂດລາມ, ໂດຍເວົ້າວ່າ, ມາ, ຂຶ້ນມາຫາຂ້ອຍ
ແລະຊ່ວຍເຫຼືອຂ້ອຍ, ແລະໃຫ້ພວກເຮົາຕໍ່ສູ້ກັບກິເບອອນ,
ເພາະວ່າພວກເຂົາໄດ້ຫັນໄປຫາໂຢຊູວາ ແລະຫາລູກຫລານອິດສະລາເອນ.
ແລະກະສັດທັງຫ້າຂອງຊາວເຢຍູໄຊກໍ່ຂຶ້ນໄປ, ຄືກະສັດເຢຈູຊາເລັມ, ກະສັດເຮໂບຣນ,
ກະສັດເຢຣີມູດ, ກະສັດລາຄິດ, ແລະກະສັດໂອໂດລາມ,
ພວກເຂົາເອງພ້ອມທັງປະຊາຊົນທັງໝົດຂອງພວກເຂົາ.
ແລະພວກເຂົາໄດ້ຕັ້ງຄ່າຍອ້ອມກິເບອອນ ແລະລ້ອມມັນໄວ້.

ແລະຜູ້ທີ່ອາໄສຢູ່ກິເບອອນໄດ້ສົ່ງຄົນໄປຫາໂຢຊູວາທີ່ຄ່າຍອິດສະລາເອນໃນກິນການ, ເວົ້າວ່າ,
ຢ່າຖອນມືຂອງເຈົ້າອອກຈາກຂ້າຮັບໃຊ້ຂອງເຈົ້າ, ຂຶ້ນມາຫາພວກເຮົາໄວໆ,
ແລະຊ່ວຍພວກເຮົາ, ແລະຊ່ວຍກູ້ພວກເຮົາ,
ເພາະວ່າກະສັດທັງໝົດຂອງຊາວອາໂມໄຣຜູ້ທີ່ອາໄສຢູ່ເຂດພູເຂົາໄດ້ຮວບຮວມກັນມາຕໍ່ສູ້ພວ
ກເຮົາ. ແລະໂຢຊົວໄດ້ໄປຂຶ້ນຈາກກິນການ, ລາວເອງແລະຄົນທັງໝົດທີ່ເປັນນັກຮົບກັບລາວ,
ທຸກຄົນທີ່ມີຄວາມສາມາດໃນກຳລັງ.

ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕຣັສກັບໂຢຊູວາວ່າ ຢ່າຢ້ານກົວພວກເຂົາເລີຍ
ເພາະວ່າເຮົາໄດ້ມອບພວກເຂົາໄວ້ໃນມືຂອງເຈົ້າແລ້ວ
ຈະບໍ່ມີຜູ້ໃດຈາກພວກເຂົາເຫຼືອຢູ່ຕໍ່ໜ້າພວກເຈົ້າ

ແລະເນື່ອງຈາກໂຢຊົມມາຮອດພວກເຂົາຢ່າງທັນທີທັນໃດ,

ລາວໄດ້ເດີນທາງຕະຫຼອດຄືນຈາກກິນການ.

ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາສັບສົນຕໍ່ໜ້າລູກຊາຍອິດສະຣາເອນ,

ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ທຳລາຍພວກເຂົາດ້ວຍການທຳລາຍຢ່າງໃຫຍ່ຫຼວງໃນກີເບອນ,

ແລະພວກເຂົາໄດ້ໄລ່ຕາມພວກມັນໄປຕາມທາງຂຶ້ນເບັດໂຮໂຣນ,

ແລະພວກເຂົາໄດ້ຕີພວກມັນລົງຈົນເຖິງອາເຊກາແລະຈົນເຖິງມັກເກດາ.

ໃນຂະນະທີ່ພວກເຂົາຫນີຈາກໜ້າລູກຊາຍອິດສະຣາເອນຢູ່ເທິງທາງລົງໂຮໂຣນິມ,

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ໂຍນກ້ອນຫີນລູກເຫັບຈາກສະຫວັນໃສ່ພວກເຂົາຈົນເຖິງອາເຊກາ,

ແລະຜູ້ທີ່ຕາຍເພາະກ້ອນຫີນລູກເຫັບມີຫຼາຍກວ່າຜູ້ທີ່ລູກຊາຍອິດສະຣາເອນຂ້າດ້ວຍຕາບໃນ
ສົງຄາມ.

ແລ້ວເຢໂຊວາກໍ່ເວົ້າຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃນວັນທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ມອບຊາວອາໂມໄຮໄວ້ພາຍໃຕ້ການ
ຄວບຄຸມຂອງອິສຣາເອນ, ເມື່ອທ່ານໄດ້ທຳລາຍພວກເຂົາຢູ່ໃນເມືອງກີເບອນ,

ແລະພວກເຂົາຖືກທຳລາຍຈາກໜ້າລູກຫຼານຂອງອິສຣາເອນ, ແລະເຢໂຊວາໄດ້ເວົ້າວ່າ,

ຂໍໃຫ້ດວງອາທິດຢືນຢູ່ເໜືອເມືອງກີເບອນ, ແລະດວງຈັນຢືນຢູ່ເໜືອຮ່ອມພູອາຢາໂລນ.

ແລະດວງອາທິດກໍຢືນ ແລະດວງຈັນກໍຢືນ, ຈົນກວ່າພຣະເຈົ້າປ້ອງກັນສັດຕູຂອງເຂົາເຈົ້າ,

ແລະດວງອາທິດຢືນຢູ່ກາງສະຫວັນ, ບໍ່ໄດ້ເຄື່ອນໄປທາງທິດຕາເວັນຕົກຈົນສິ້ນມື້ໜຶ່ງ.

ແລະບໍ່ມີມື້ໃດດັ່ງນັ້ນເກີດຂຶ້ນ ບໍ່ວ່າກ່ອນໜ້ານີ້ຫຼືຫຼັງຈາກນັ້ນ ທີ່ພຣະເຈົ້າຟັງມະນຸດ

ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ຕໍ່ສູ້ຮ່ວມກັບອິດສະຣາເອນ

ແລະກະສັດທັງຫຼ້ານີ້ໄດ້ຫນີໄປ ແລະໄດ້ເຊື່ອງຕົວຢູ່ໃນຖ້ຳທີ່ເມືອງມັກເກດາ.

ແລະມັນໄດ້ຖືກລາຍງານຕໍ່ໂຢຊວາ ເວົ້າວ່າ:

ພວກກະສັດທັງຫຼ້າໄດ້ຖືກພົບຊ່ອນຢູ່ໃນຖ້ຳທີ່ເມືອງມັກເກດາ. ແລະ ໂຢຊົມ ໄດ້ເວົ້າວ່າ,

ຈົ່ງກ້ອນຫີນໄປເທິງປາກຖ້ຳ, ແລະ ຈົ່ງແຕ່ງຕັ້ງຜູ້ຊາຍໄວເພື່ອຮັກສາພວກເຂົາ.
ແຕ່ທ່ານທັງຫຼາຍຢ່າຢືນ, ຈົ່ງໄລ່ຕາມສັດຕູຂອງທ່ານທັງຫຼາຍ,
ແລະຈັບກອງທັບຫຼັງຂອງພວກເຂົາ,
ແລະຢ່າອະນຸຍາດໃຫ້ພວກເຂົາເຂົ້າໄປໃນເມືອງຂອງພວກເຂົາ,
ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາໄດ້ມອບພວກເຂົາໄວ້ໃນມືຂອງພວກເຮົາ.
ແລະມັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນວ່າ
ເມື່ອໂຢຊົວແລະບັນດາລູກຫຼານອິດສະຣາເອນທັງໝົດຢຸດຕິພວກເຂົາດ້ວຍການໂຈມຕີທີ່ຍິ່ງໃ
ຫຍ່ຫຼາຍຈົນເຖິງທີ່ສຸດ,
ແລະພວກຜູ້ລອດຊີວິດກໍໄດ້ຫຼົບໜີເຂົ້າໄປໃນບັນດາເມືອງທີ່ເປັນປ້ອມປ້ອງກັນ.

ແລະປະຊາຊົນທັງໝົດໄດ້ຫັນກັບຄືນໄປຫາໂຢຊູວາຢູ່ມັກເຄດາໂດຍສະຫວັດດີພາບ,
ແລະບໍ່ມີໃຜໃນບັນດາລູກຫລານອິດສະຣາເອນຮ້ອງຄໍາຮາມດ້ວຍລີ້ນຂອງລາວ.

ແລະ ໂຢຊົວໄດ້ກ່າວວ່າ, ຈົ່ງເປີດຖ້ຳ, ແລະ ຈົ່ງນໍາກະສັດທັງຫ້າເຫຼົ່ານີ້ອອກມາຈາກຖ້ຳ.
ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ນໍາກະສັດທັງຫ້າອອກຈາກຖ້ຳ, ຄືກະສັດເຢຣູຊາເລັມ, ກະສັດເຮໂບຣນ,
ກະສັດເຢຣີມູດ, ກະສັດລາຄິດ, ແລະກະສັດໂອໂດລາມ.

ແລະເມື່ອພວກເຂົານໍາພວກມັນອອກມາຫາໂຢຊູວາ, ໂຢຊູວາກໍເອີ້ນອິດສະຣາເອນທັງໝົດ
ແລະພວກຜູ້ນໍາສົງຄາມທີ່ໄປພ້ອມກັບເຂົາມາຮ່ວມກັນ, ໂດຍເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ:
ຈົ່ງໄປຂ້າງໜ້າ ແລະວາງຕີນຂອງພວກເຈົ້າໄວ້ເທິງຄໍຂອງພວກມັນ.

ແລະພວກເຂົາກໍເຂົ້າມາໃກ້ ແລະວາງຕີນຂອງພວກເຂົາໄວ້ເທິງຄໍຂອງພວກມັນ. ແລະ
ໂຢຊູວາ ໄດ້ກ່າວຕໍ່ພວກເຂົາວ່າ, ຢ່າຢ້ານກົວພວກເຂົາ, ຫຼື ຢ່າຢ້ານກົວ, ຈົ່ງມີຄວາມກ້າຫານ
ແລະ ເຂັ້ມແຂງ, ເພາະວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຈະເຮັດດັ່ງນີ້ ແກ່ສັດຕູທັງໝົດຂອງພວກເຈົ້າ,
ຜູ້ທີ່ພວກເຈົ້າຕໍ່ສູ້ກັບພວກເຂົາ. ແລະໂຢຊົວໄດ້ຂ້າພວກເຂົາ,

ແລະແຂວນພວກເຂົາໄວ້ເທິງຕົ້ນໄມ້ຫ້າຕົ້ນ,
ແລະພວກເຂົາຖືກແຂວນຢູ່ເທິງຕົ້ນໄມ້ຈົນກ່ວາຕອນແລງ. ແລະມັນເກີດຂຶ້ນຕອນຕາເວັນຕົກ,
ໂປຊົວສັງ, ແລະພວກເຂົາເອົາພວກເຂົາລົງຈາກໄມ້,
ແລະພວກເຂົາໂຍນພວກເຂົາເຂົ້າໄປໃນຖ້ຳທີ່ພວກເຂົາໄດ້ຫນີໄປຢູ່ທີ່ນັ້ນ,
ແລະພວກເຂົາກິນກ້ອນຫີນໄວ້ເທິງຖ້ຳຈົນເຖິງມື້ນີ້.

ແລະພວກເຂົາເອົາເມືອງມັກເກດາໃນມື້ນັ້ນ, ແລະຂ້າມັນດ້ວຍຄົມດາບ,
ແລະທຳລາຍທຸກສິ່ງທີ່ຫາຍໃຈທີ່ຢູ່ໃນນັ້ນ,
ແລະບໍ່ມີໃຜຖືກປະໄວ້ໃນນັ້ນທີ່ລອດຊີວິດຫຼືຫລົບໜີ,
ແລະພວກເຂົາເຮັດກັບກະສັດມັກເກດາດ້ວຍວິທີດຽວກັນທີ່ພວກເຂົາເຮັດກັບກະສັດເຢຣີໂຄ.

ແລະ ໂປຊວາ ກັບ ອິດສະຣາເອນ ທັງໝົດ ໄດ້ອອກຈາກ ມັກເກດາ ໄປສູ່ ລີບນາ, ແລະ
ລາວໄດ້ປິດລ້ອມ ລີບນາ. ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ມອບມັນເຂົ້າໄປໃນມືຂອງອິດສະຣາເອນ,
ແລະພວກເຂົາໄດ້ເອົາມັນ ແລະກະສັດຂອງມັນ, ແລະຂ້າມັນດ້ວຍປາກດາບ,
ແລະທຸກສິ່ງທີ່ຫາຍໃຈຢູ່ໃນນັ້ນ, ແລະບໍ່ມີຜູ້ໃດຖືກປະໄວ້ໃນນັ້ນທີ່ຖືກຊ່ວຍໄວ້ ແລະຫນີລອດ,
ແລະພວກເຂົາໄດ້ເຮັດກັບກະສັດຂອງມັນດ້ວຍວິທີດຽວກັນທີ່ພວກເຂົາໄດ້ເຮັດກັບກະສັດເຢຣີ
ໂຄ.

ແລະໂປຊວາກໍໄປແລ້ວ ແລະອິດສະຣາເອນທັງໝົດກັບລາວ ຈາກລີບນາເຂົ້າໄປລາຄິດ,
ແລະລ້ອມມັນ, ແລະປິດລ້ອມມັນ.

ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ມອບເມືອງລາຄິຊໄວ້ໃນມືຂອງອິດສະຣາເອນ.

ພວກເຂົາໄດ້ຍຶດເອົາມັນໃນວັນທີສອງ, ແລະຂ້າຄົນໃນນັ້ນດ້ວຍດາບ,

ແລະທຳລາຍລ້າງມັນຢ່າງສິ້ນເຊີງ, ຕາມວິທີທີ່ພວກເຂົາໄດ້ເຮັດກັບເມືອງລີບນາ.

ຫຼັງຈາກນັ້ນ ເອລາມ ກະສັດແຫ່ງເກເຊີ ໄດ້ຂຶ້ນໄປເພື່ອຊ່ວຍເຫຼືອເມືອງລາຄີຊ,
ແລະໂຢຊູວາໄດ້ໂຈມຕີລາວດ້ວຍຄົມຕາບ, ແລະປະຊາຊົນຂອງລາວ,
ຈົນກ່ວາບໍ່ມີຜູ້ລອດຊີວິດຫຼືຜູ້ໜີລອດເຫຼືອຢູ່ຈາກພວກເຂົາເລີຍ.

ແລະ ໂຢຊູວາ ກັບ ອິດສະຣາເອນ ທັງໝົດ ໄດ້ອອກຈາກ ລາຄີດ ໄປ ໂອໂດລລາມ ແລະ ລ້ອມ
ຕີ ເມືອງນັ້ນ ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ມອບມັນໄວ້ໃນມືຂອງອິດສະຣາເອນ,
ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ເອົາມັນໃນວັນນັ້ນ, ແລະໄດ້ຂ້າມັນດ້ວຍຄົມຕາບ,
ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ຂ້າທຸກສິ່ງທີ່ຫາຍໃຈໃນການທຳລາຍ, ຕາມວິທີທີ່ເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຮັດກັບລາຄີດ.

ແລະໂຢຊູວາກໍ່ໄປພ້ອມກັບອິດສະລາເອນທັງໝົດເຂົ້າໄປຍັງເມືອງເຮໂບຣນ ແລະລ້ອມມັນໄວ້
ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ໂຈມຕີມັນດ້ວຍຄົມຕາບ ແລະທຸກສິ່ງທີ່ມີລົມຫາຍໃຈທີ່ຢູ່ໃນນັ້ນ
ບໍ່ມີຜູ້ໃດລອດຊີວິດ ຄືກັບວິທີທີ່ເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຮັດກັບໂອໂດລລາມ
ເຂົາເຈົ້າໄດ້ທຳລາຍມັນຢ່າງສິ້ນເຊີງ ແລະທຸກສິ່ງທີ່ຢູ່ໃນນັ້ນ

ແລະໂຢຊຸວກັບຄືນມາພ້ອມກັບອິດສະລາເອນທັງໝົດເຂົ້າໄປຍັງເດບີ ແລະລ້ອມມັນໄວ້
ພວກເຂົາເອົາມັນ, ແລະກະສັດຂອງມັນ, ແລະບ້ານຕ່າງໆຂອງມັນ,
ແລະຕີມັນດ້ວຍປາກຕາບ, ແລະທຳລາຍລ້າງມັນ, ແລະທຸກສິ່ງທີ່ຫາຍໃຈໃນນັ້ນ,
ແລະບໍ່ໄດ້ປະໄວ້ໃນນັ້ນຜູ້ລອດຊີວິດແມ່ນແຕ່ຄົນດຽວ,
ວິທີທີ່ພວກເຂົາເຮັດກັບເຮໂບຣນແລະກະສັດຂອງມັນ,
ດັ່ງນັ້ນພວກເຂົາກໍ່ເຮັດກັບເດບີຣແລະກະສັດຂອງມັນ.

ແລະໂຢຊຸວໄດ້ຕີທຳລາຍແຜ່ນດິນທັງໝົດຂອງເຂດພູເຂົາ, ເນເກັບ, ທົ່ງພຽງ, ອາເຊໂດດ,
ແລະກະສັດທັງຫຼາຍຂອງມັນ, ບໍ່ໄດ້ປະໄວ້ຜູ້ລອດຊີວິດຂອງພວກເຂົາໄວ້,

ແລະໄດ້ທຳລາຍສິ່ງທີ່ຫາຍໃຈມີຊີວິດທຸກຢ່າງ,
ຕາມວິທີພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງອິສະຣາເອນໄດ້ສົ່ງ. ຈາກກາເດຊ-ບາເນ
ຈົນເຖິງກາຊາ, ທັງໝົດເຂດໂກເຊັມ ຈົນເຖິງກິເບໂອນ.
ແລະໂຈຊົວໄດ້ຕົກສະສັດທັງໝົດຂອງພວກເຂົາ ແລະແຜ່ນດິນຂອງພວກເຂົາພ້ອມກັນ
ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງອິດສະຣາເອນໄດ້ຕໍ່ສູ້ຮ່ວມກັບອິດສະຣາເອນ

໑໑

ເມື່ອກະສັດຢາບິສແຫ່ງອາຊຸໄດ້ຍິນ, ລາວໄດ້ສົ່ງໄປຫາກະສັດໂຢບາບແຫ່ງມາຣິນ,
ແລະໄປຫາກະສັດຊີໂມນ, ແລະໄປຫາກະສັດອາຊິຟ,
ແລະໄປຫາກະສັດທັງຫຼາຍຜູ້ຢູ່ຕາມສີໂດນໃຫຍ່, ເຂົ້າໄປໃນແຂວງພູເຂົາ
ແລະເຂົ້າໄປໃນອາຣາບາທີ່ກົງກັນຂ້າມກັບເຄເນໂຣດ, ແລະເຂົ້າໄປໃນທົ່ງພຽງ,
ແລະເຂົ້າໄປໃນເຟນາເອັດຕໍ. ແລະເຂົ້າໄປຫາຊາວຄານານຊາຍຝັ່ງຈາກຕາເວັນອອກ,
ແລະເຂົ້າໄປຫາຊາວອາໂມໄຮຊາຍຝັ່ງ, ແລະຊາວຮິດໄຕ, ແລະຊາວເປຣິຊາຍ,
ແລະຊາວເຢບຸດທີ່ຢູ່ໃນພູເຂົາ, ແລະຊາວຮີວາຍ,
ແລະຊາວທີ່ຢູ່ພາຍໃຕ້ພູເຂົາແຮໂມນເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນມັດຊີມາ. ແລະພວກເຂົາກໍ່ອອກໄປ
ພ້ອມກັບບັນດາກະສັດຂອງພວກເຂົາ, ມີຈຳນວນຄືກັບຕົ້ງທາຍໃນທະເລ, ແລະມີມ້າ
ແລະລົດຮີບຫຼາຍຫຼວງຫຼາຍ. ແລະກະສັດທັງໝົດເຂົາເຈົ້າມາຮ່ວມກັນ
ແລະເຂົາເຈົ້າມາຮອດບ່ອນດຽວກັນ,
ແລະເຂົາເຈົ້າຕັ້ງຄ່າຍຢູ່ເທິງນ້ຳມາໂຣນເພື່ອສູ້ຮົບກັບອິດສະຣາເອນ.

ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕົວຕົນກັບໂຢຊູວ່າ: ຢ່າຢ້ານກົວຕໍ່ໜ້າພວກເຂົາເຈົ້າ,
ເພາະວ່າມື້ອື່ນໃນເວລານີ້, ຂ້ານ້ອຍຈະມອບພວກເຂົາທີ່ຖືກຕີແຕກໃຫ້ຢູ່ຕໍ່ໜ້າອິດສະຣາເອນ;

ເຈົ້າຈະຕັດເສັ້ນເອັນມ້າຂອງພວກເຂົາ, ແລະເຈົ້າຈະເຜົາລົດຮົບຂອງພວກເຂົາດ້ວຍໄຟ. ແລະ
ໂຢຊົວ ກັບ ນັກຮົບ ທັງໝົດ ໄດ້ມາຮອດ ພວກເຂົາ ຢູ່ນ້ຳ ມາຣິນ ຢ່າງທັນທີທັນໃດ, ແລະ
ໄດ້ໂຈມຕີ ພວກເຂົາ ຢູ່ເຂດພູເຂົາ.

ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ມອບພວກເຂົາໄວ້ພາຍໃຕ້ອຳນາດຂອງອິດສະຣາເອນ,
ແລະໄດ້ຕີພວກເຂົາແລະໄລ່ຕາມຈົນເຖິງຊີໂດນໃຫຍ່, ແລະຈົນເຖິງມາເຊຣອນ,
ແລະຈົນເຖິງທົ່ງພຽງມັດໂຊກທາງທິດຕາເວັນອອກ,
ແລະໄດ້ຕັດພວກເຂົາລົງຈົນບໍ່ມີຜູ້ລອດຊີວິດຂອງພວກເຂົາເຫຼືອຢູ່.
ແລະໂຢຊູວາໄດ້ເຮັດກັບພວກເຂົາຕາມວິທີທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັ່ງໃຫ້ລາວ,
ລາວໄດ້ຕັດເສັ້ນເອັນມ້າຂອງພວກເຂົາ ແລະເຜົາລົດຮົບຂອງພວກເຂົາດ້ວຍໄຟ.

ແລະໂຢຊົວໄດ້ກັບຄືນມາໃນເວລານັ້ນ ແລະໄດ້ຍຶດເອົາອາຊຸ ແລະກະສັດຂອງມັນ,
ແລະອາຊຸກ່ອນໜ້ານີ້ແມ່ນປົກຄອງອານາຈັກທັງໝົດເຫຼົ່ານີ້.
ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ຂ້າທຸກສິ່ງທີ່ຫາຍໃຈຢູ່ໃນນັ້ນດ້ວຍດາບ, ແລະທຳລາຍລ້າງທັງໝົດ,
ແລະບໍ່ມີສິ່ງທີ່ຫາຍໃຈຖືກປະໄວ້ໃນນັ້ນ, ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຜົາເມືອງຮາໂຊດ້ວຍໄຟ.
ແລະໂຢຊູວາເອົາເມືອງທັງໝົດຂອງອານາຈັກ ແລະກະສັດຂອງພວກເຂົາ,
ແລະຂ້າພວກເຂົາດ້ວຍປາກດາບ, ແລະທຳລາຍພວກເຂົາຢ່າງສິ້ນເຊີງ,
ຕາມວິທີທີ່ໂມເຊຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສັ່ງ.
ແຕ່ອິດສະລະເອນບໍ່ໄດ້ເຜົາເມືອງທີ່ມີກຳແພງທັງໝົດ,
ຍົກເວັ້ນແຕ່ເມືອງຮາໂຊເທົ່ານັ້ນທີ່ອິດສະລະເອນໄດ້ເຜົາ.
ແລະລູກຊາຍອິດສະລະເອນໄດ້ຍຶດເອົາຂອງລັກຊະພະສິນທັງໝົດໄວ້ສຳລັບຕົນເອງ,
ແຕ່ພວກເຂົາໄດ້ທຳລາຍລ້າງຄົນທັງໝົດດ້ວຍຄົມດາບຈົນສິ້ນ,
ເຂົາເຈົ້າບໍ່ໄດ້ປະໄວ້ສິ່ງມີຊີວິດທີ່ຫາຍໃຈໄວ້ເລີຍ.
ເຊິ່ງວິທີທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສັ່ງແກ່ໂມເຊຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງ,

ແລະໂມເຊກໍ່ສັງແກ່ໂຢຊູວາເຊັນດຽວກັນ, ແລະໂຢຊູວາກໍ່ເຮັດດັ່ງນັ້ນ,
ລາວບໍ່ໄດ້ລະເມີດສິ່ງໃດຈາກທັງໝົດທີ່ໂມເຊສັ່ງແກ່ລາວ.

ແລະໂຢຊົວໄດ້ເອົາແຜ່ນດິນທັງໝົດຄື: ແຜ່ນດິນພູເຂົາ, ແຜ່ນດິນເນເກັບທັງໝົດ,
ແຜ່ນດິນໂກເຊັມທັງໝົດ, ທົ່ງພຽງ, ແຜ່ນດິນທາງຕາເວັນຕົກ, ພູເຂົາອິດສະຣາເອນ,
ແລະທີ່ຕຳບັງໝົດ. ພູມີພາກທີ່ຢູ່ໃກ້ພູເຂົາຈາກພູເຂົາເຊນຄາ, ແລະທີ່ຂຶ້ນໄປຫາເຊອີ,
ແລະຈົນເຖິງບາລາກາດ, ແລະທົ່ງພຽງຂອງເລບານອນທີ່ຢູ່ໃກ້ພູເຂົາເຮີມອນ,
ແລະກະສັດທັງໝົດຂອງພວກເຂົາ ທ່ານໄດ້ຍຶດເອົາ, ແລະທຳລາຍ, ແລະຂ້າ.
ແລະໂຢຊົວໄດ້ເຮັດສົງຄາມຕໍ່ກັບບັນດາກະສັດເຫຼົ່ານີ້ເປັນເວລາຫຼາຍວັນ.

ແລະບໍ່ມີເມືອງໃດທີ່ອິດສະລາເອນບໍ່ໄດ້ຍຶດເອົາ, ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຍຶດເອົາທັງໝົດໃນສົງຄາມ.
ເພາະວ່າມັນເກີດຂຶ້ນໂດຍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທີ່ຈະເສີມສ້າງຫົວໃຈຂອງພວກເຂົາໃຫ້ອອກໄປພົບ
ສົງຄາມຕໍ່ກັບອິດສະຣາເອນ, ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະຖືກທຳລາຍ,
ເພື່ອວ່າຄວາມເມດຕາຈະບໍ່ຖືກໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ, ແຕ່ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະຖືກທຳລາຍ,
ຕາມວິທີການທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວຕໍ່ໂມເຊ.

ແລະໂຢຊົວໄດ້ມາໃນເວລານັ້ນ, ແລະໄດ້ທຳລາຍພວກອານາກິມຈາກແຂວງພູເຂົາ,
ຈາກເຮໂບຣນ, ແລະຈາກເຄບີຣ, ແລະຈາກອານາໂບດ,
ແລະຈາກທົ່ວແຂວງຢູດາພ້ອມກັບເມືອງຕ່າງໆຂອງພວກເຂົາ,
ແລະໂຢຊົວໄດ້ທຳລາຍພວກເຂົາ.

ບໍ່ມີຊາວອານາກິມຖືກປະໄວ້ໄວ້ໃນທ່າມກາງລູກຫລານອິດສະລາເອນ,
ແຕ່ຍົກເວັ້ນໃນເມືອງກາຊາ, ແລະໃນເມືອງກາທ,
ແລະໃນເມືອງອາເຊນໂດເທົ່ານັ້ນທີ່ຖືກປະໄວ້ໄວ້.

ແລະໂຢຊົວໄດ້ເອົາແຜ່ນດິນທັງໝົດ, ດັ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ສັ່ງແກ່ໂມເຊ,
ແລະໂຢຊົວໄດ້ມອບພວກເຂົາເປັນມໍລະດົກແກ່ອົດສະຣາເອນໃນການແບ່ງປັນຕາມເຜົ່າຂອງ
ພວກເຂົາ, ແລະແຜ່ນດິນໄດ້ພັກຜ່ອນຈາກສົງຄາມ.

໑໒

ແລະເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນກະສັດທັງຫຼາຍຂອງແຜ່ນດິນ, ຜູ້ທີ່ບຸດຊາຍຂອງອົດສະຣາເອນໄດ້ຂ້າ,
ແລະໄດ້ຮັບມໍລະດົກແຜ່ນດິນຂອງພວກເຂົາເຈົ້າທີ່ເຂດຟາກຂອງແມ່ນ້ຳຈໍແດນທາງທິດຕາເວັນ
ອອກ, ຈາກຮ່ອມພູອານອນຈົນເຖິງພູເຂົາເຮີໂມນ,
ແລະທັງໝົດແຜ່ນດິນອາຣາບາທາງທິດຕາເວັນອອກ. ສີໂຮນ ກະສັດຂອງຊາວອາໂມໄຣ,
ຜູ້ທີ່ອາໄສຢູ່ໃນເມືອງເຣດໂບນ, ປົກຄອງແຕ່ແມ່ນ້ຳອານອນ,
ເຊິ່ງຢູ່ໃນຮ່ອມພູຕາມສ່ວນໜຶ່ງຂອງຮ່ອມພູນັ້ນ,
ແລະເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງແຂວງກິເລອາດຈົນເຖິງແມ່ນ້ຳຢັບບິກ,
ເຊິ່ງເປັນເຂດແດນຂອງລູກຫຼານອາມມອນ.
ແລະອາຣາບຈົນເຖິງທະເລຊິນເນເຣັດທາງຕາເວັນອອກ, ແລະຈົນເຖິງທະເລອາຣາບາ,
ຄືທະເລເກຣີອ, ຈາກທາງຕາເວັນອອກທີ່ໄປຕາມເບັດເຢຊີໂມດ,
ຈາກເທມານທີ່ຢູ່ພາຍໃຕ້ອາເຊໂດດຟາສກາ. ແລະໂອກ ກະສັດແຫ່ງບາຊານ
ເປັນຜູ້ທີ່ຍັງເຫຼືອຢູ່ຈາກພວກຍັກ, ຜູ້ທີ່ອາໄສຢູ່ໃນອັດຕາໂຣດ ແລະ ໃນເອັດເຣອີ,
ຜູ້ປົກຄອງຈາກພູເຂົາແຮໂມນ ແລະຈາກເຊກໄຄ,
ແລະບາຊານທັງໝົດຈົນເຖິງເຂດແດນເກີເກຊີ, ແລະມາຄີ, ແລະເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງກິເລອດ
ເຂດແດນຂອງກະສັດຊີໂຮນແຫ່ງເຣຊະໂບນ. ໂມເຊຜູ້ຂ້າຮັບໃຊ້ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ
ລູກຫຼານອິສຣາເອນ ໄດ້ຕົວພວກເຂົາ, ແລະ ໂມເຊໄດ້ໃຫ້ມັນເປັນມໍລະດົກແກ່ເຮອູເບນ, ກາດ,
ແລະ ເຄິ່ງເຜົ່າມະນັດເຊ.

ແລະເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນກະສັດຂອງຊາວອາໂມໄຣຜູ້ທີ່ໂປຊວາແລະລູກຫຼານອິດສະຣາເອນໄດ້ຂ້າໃນຟາກຂອງແມ່ນ້ຳຈໍແດນ ຈາກທະເລບາລາກາດໃນທົ່ງພຽງເລບານອນ
ແລະຈົນເຖິງພູເຂົາເຄນຄາທີ່ຂຶ້ນໄປສູ່ເຊອີ,
ແລະໂປຊວາໄດ້ໃຫ້ມັນແກ່ເຜົ່າອິດສະຣາເອນເພື່ອຮັບເປັນມໍລະດົກຕາມການແບ່ງສ່ວນຂອງເຂົາເຈົ້າ. ໃນພູເຂົາ, ໃນທົ່ງພຽງ, ໃນອາຣາບາ, ໃນອາເຊໂດດ, ໃນຖິ່ນທຸລະກັນຕານ,
ແລະເນເກັບ, ຄື: ຊາວຮິດໄຕ, ຊາວອາໂມໄຣ, ຊາວຄານານ, ຊາວເປຣິຊໄຊ, ຊາວຮີໄວ,
ແລະຊາວເຢບູໄຊ.

ກະສັດເມືອງເຢຣີໂຄ, ແລະກະສັດເມືອງອາຍ, ເຊິ່ງຢູ່ໃກ້ກັບເບເທລ ກະສັດເຢຣູຊາເລັມ,
ກະສັດເຮໂບຣນ, ກະສັດເມືອງເຢຣິມຸດ, ກະສັດເມືອງລາຄິດ, ກະສັດແຫ່ງໄອລຳ,
ກະສັດແຫ່ງກາເຊີ, ກະສັດເດບີ, ກະສັດກາເດີ, ກະສັດແຮມມາດ, ກະສັດອາເດີ,
ກະສັດແຫ່ງເມືອງລິບນາ, ກະສັດແຫ່ງເມືອງໂອໂດລລາມ, ກະສັດໄປ, ກະສັດຕາໂຟຸດ,
ກະສັດໂອເຟີ, ກະສັດໂອເຟກແຫ່ງອາຣົກ, ກະສັດອາຊິມ, ກະສັດຊີໂມນ, ກະສັດມຳບຣິດ,
ກະສັດອາຊິຟ, ກະສັດແຫ່ງກາເດຊ, ກະສັດແຫ່ງຊາຮາກ, ກະສັດມາເຣໂດທ,
ກະສັດເຢໂກມແຫ່ງຄາເມລ, ກະສັດແຫ່ງໂອໂດລລາມຂອງເຟນເນອາດໍ,
ກະສັດແຫ່ງເກອີຂອງກາລີເລຍ, ກະສັດແຫ່ງທີຊາ, ກະສັດທັງໝົດເຫຼົ່ານີ້ຊາວເກົ້າ.

໑໓

ແລະໂຢຊົວກໍເຖົ້າແກ່ແລ້ວ, ແລະພຣະເຈົ້າກໍກ່າວກັບໂຢຊົວວ່າ, ເຈົ້າເຖົ້າແກ່ແລ້ວ,
ແລະແຜ່ນດິນທີ່ຍັງເຫຼືອຢູ່ເປັນມໍລະດົກນັ້ນຍັງຫຼາຍ. ແລະນີ້ແມ່ນແຜ່ນດິນທີ່ຖືກປະຖິ້ມໄວ້,
ເຂດແດນຂອງຊາວຟິລິດສະຕິນ, ຊາວເກຊີຣີ, ແລະຊາວຄານາອານ,
ຈາກດິນແດນທີ່ບໍ່ມີຄົນຢູ່ອາໄສທີ່ຢູ່ຕໍ່ໜ້າອີຢິບ

ຈົນເຖິງເຂດແດນເອກໂຮນທາງຊ້າຍມືຂອງຊາວຄານານ
ຖືກນັບເຂົ້າໃນຫ້າແຂວງຂອງຊາວຟິລິດສະຕິນ ຄື ຊາວກາຊາ, ຊາວອັດຊະດອດ,
ຊາວອັດຊະເກໂລນ, ຊາວກິດ, ຊາວເອກໂຮນ ແລະ ຊາວເອວາ ຈາກເທມານ ແລະ
ທົ່ວທັງແຜ່ນດິນຄານາອັນ ດໍ່ໜ້າກາຊາ, ແລະ ຊາວຊີໂດນ ຈົນເຖິງອາເຟກ,
ຈົນເຖິງເຂດແດນຂອງຊາວອາໂມໄລ, ແລະແຜ່ນດິນທັງໝົດຂອງກາລິອາດຟິລິດຕິນ,
ແລະເລບານອນທັງໝົດຈາກຕາເວັນອອກ,
ຈາກກິນການໂດຍພູເຂົາເຮົາໂມນຈົນເຖິງທາງເຂົ້າຮາມາດ,
ທຸກຄົນທີ່ອາໄສຢູ່ເຂດພູເຂົາຈາກເລບານອນຈົນເຖິງມາເຊເຣັດເມັມໂຟໄມມ,
ແລະຊາວຊີໂດນທັງໝົດ, ຂ້ານ້ອຍຈະທຳລາຍພວກເຂົາຈາກຕໍ່ໜ້າອິດສະລາເອນ,
ແຕ່ເຈົ້າຈົ່ງແບ່ງປັນແຜ່ນດິນນັ້ນເປັນມໍລະດົກໃຫ້ອິດສະລາເອນ,
ຕາມວິທີທີ່ຂ້ານ້ອຍໄດ້ສັ່ງແກ່ເຈົ້າ.

ແລະດຽວນີ້ ຈົ່ງແບ່ງແຜ່ນດິນນີ້ເປັນມໍລະດົກໃຫ້ແກ່ເກົ້າເຜົ່າ ແລະເຄິ່ງເຜົ່າມະນັດເຊ.
ຈາກແມ່ນ້ຳຈໍແດນຈົນເຖິງທະເລໃຫຍ່ທາງທິດຕາເວັນຕົກ ເຈົ້າຈະໃຫ້ມັນ,
ທະເລໃຫຍ່ຈະເປັນເຂດແດນ. ແກ່ສອງເຜົ່າ ແລະ ແກ່ເຄິ່ງເຜົ່າມະນັດເສ, ແກ່ເຮອູເບນ ແລະ
ແກ່ກາດ, ໂມເຊໄດ້ໃຫ້ໃນຟາກຂອງແມ່ນ້ຳຈໍແດນ ທາງທິດຕາເວັນອອກ,
ໂມເຊຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ແກ່ລາວ.

ຈາກອາໂຣເອີທີ່ຢູ່ເທິງຂອບລຳທຳນ້ຳອານອນ, ແລະເມືອງທີ່ຢູ່ໃນກາງຮ່ອມພູ,
ແລະທັງໝົດມີໂຊຈາກເມດາບາ ທຸກເມືອງຂອງກະສັດຊີໂຮນແຫ່ງຊາວອາໂມໄຣ,
ຜູ້ທີ່ປົກຄອງຢູ່ໃນເຮດບອນຈົນເຖິງເຂດແດນຂອງລູກຫຼານອາມມອນ. ແລະກາລາອາດິຕິດ,
ແລະເຂດແດນເກຊີຣີ, ແລະມາຄາທິ, ທຸກພູເຂົາເຮົາໂມນ,
ແລະບາຊານິດິນທັງໝົດຈົນເຖິງອາຄາ, ທັງໝົດອານາຈັກຂອງໂອກໃນບາຊານ,
ຜູ້ທີ່ປົກຄອງໃນອັດຊະຕາໂຣດແລະໃນເອັດເຮອີ, ຜູ້ນີ້ຖືກປະໄວ້ຈາກພວກຍັກ,

ແລະໂມເຊໄດ້ໂຈມຕີລາວແລະໄດ້ທຳລາຍ.

ແລະລູກຊາຍອິດສະລາເອນບໍ່ໄດ້ທຳລາຍພວກເກຊີຣີ, ພວກມາຄາທິ,

ແລະພວກຄານາອານຢ່າງສິ້ນເຊີງ,

ແລະກະສັດເກຊີຣີແລະພວກມາຄາທິໄດ້ອາໄສຢູ່ທ່າມກາງລູກຊາຍອິດສະລາເອນຈົນເຖິງມື້ນີ້.

ຍົກເວັ້ນເຜົ່າເລວີ ບໍ່ໄດ້ຮັບມໍລະດົກ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງອິດສະຣາເອນ

ເປັນມໍລະດົກຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຕາມທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວແກ່ເຂົາເຈົ້າ,

ແລະນີ້ແມ່ນການແບ່ງປັນທີ່ໂມເຊໄດ້ແບ່ງປັນໃຫ້ແກ່ລູກຫຼານອິດສະຣາເອນໃນອາຣາໂບດແຫ່ງໂມອາບ ຢູ່ຟາກຂ້າງຂອງແມ່ນ້ຳຈໍແດນ ຕາມເຢຣີໂຄ.

ແລະໂມເຊໄດ້ໃຫ້ແກ່ເຜົ່າເຣອູເບນຕາມຕະກູນຂອງເຂົາເຈົ້າ

ແລະເຂດແດນຂອງພວກເຂົາແມ່ນຈາກອາໂຣເອີ ທີ່ຢູ່ຕໍ່ໜ້າຮ່ອມພູອານອນ

ແລະເມືອງທີ່ຢູ່ໃນຮ່ອມພູອານອນ ແລະທົ່ວທັງແຄວ້ນມີໂຊ ຈົນເຖິງເຮດບອນ,

ແລະທຸກເມືອງທີ່ຢູ່ໃນເມໂຊ, ແລະດິບອນ, ແລະບາໂມດບາອານ, ແລະເຮືອນເມເອນບອດ,

ແລະບາຊານ, ບາໂມທ, ເມຟາອາດ, ແລະຄີຣີອາທາອິມ ແລະເຊບາມາ, ເຊຣາຕາ,

ແລະຊີອອນຢູ່ໃນພູເຂົາເອນາບ, ແລະ ເບດເປໂອ, ແລະ ອາເຊໂດດ ຟາສກາ, ແລະ

ໄບດທາເຊໂນດ ແລະທຸກເມືອງຂອງມີໂຊ,

ແລະທັງໝົດອານາຈັກຂອງກະສັດຊີໂຮນແຫ່ງຊາວອາໂມໄຮ, ຜູ້ທີ່ໂມເຊໂຈມຕີລາວ

ແລະບັນດາຜູ້ນຳມິດີອານ, ແລະເອວີ, ແລະເອເກັມ, ແລະຊູຣ, ແລະຮູຣ,

ແລະເອບາຜູ້ປົກຄອງທີ່ຖືກຂ້າແຫ່ງຊີໂອນ, ແລະຜູ້ອາໄສຢູ່ຊີໂອນ.

ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ຂ້າບາລາອາມລູກຊາຍຂອງເບໂອຣ ຜູ້ທຳນາຍ ໃນການສູ້ຮົບ.

ມັນເກີດຂຶ້ນແລ້ວ ເຂດແດນຂອງຮູເບນ, ແມ່ນ້ຳຈໍແດນເປັນເຂດແດນ,
ນີ້ແມ່ນມໍລະດົກຂອງລູກຊາຍຮູເບນຕາມຕະກູນຂອງເຂົາເຈົ້າ,
ເມືອງຂອງເຂົາເຈົ້າແລະບ້ານຂອງເຂົາເຈົ້າ.

ໂມເຊໄດ້ໃຫ້ແກ່ລູກຫຼານຂອງກາດຕາມຕະຫຼອດຂອງເຂົາເຈົ້າ
ແລະເຂດແດນຂອງເຂົາເຈົ້າກໍ່ຄືຢາເຊີ, ທຸກເມືອງຂອງກິເລອາດ,
ແລະເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງແຜ່ນດິນລູກຊາຍອາມໂມນຈົນເຖິງອາຮາບາ, ເຊິ່ງຢູ່ຕໍ່ໜ້າອາຮາດ.
ແລະຈາກເຮດໂບນຈົນເຖິງອາຮາໂບດຕາມມິດສະປາ, ແລະໂບຕານິມ,
ແລະມາອານຈົນເຖິງເຂດແດນຂອງດີໂບນ ແລະເອນາດອມ, ໂອທາກາຍ, ໄບນທານາບຣາ,
ໂຊກໂຄທາ, ຊາຟານ ແລະອານາຈັກທີ່ເຫຼືອຂອງກະສັດຊີໂຮນແຫ່ງເຮເຊບອນ,
ແລະແມ່ນ້ຳຈໍແດນຈະກຳນົດເຂດແດນຈົນເຖິງສ່ວນໜຶ່ງຂອງທະເລຄິນເນເຮດທີ່ຢູ່ເພື່ອງຂ້າມ
ແມ່ນ້ຳຈໍແດນທາງຕາເວັນອອກ.

ນີ້ແມ່ນມໍລະດົກຂອງລູກຊາຍກາດຕາມຕະຫຼອດຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ ຕາມເມືອງຂອງເຂົາເຈົ້າ,
ຕາມຕະຫຼອດຂອງເຂົາເຈົ້າ ພວກເຂົາຈະຫັນຄໍກັບຄືນຕໍ່ໜ້າສັດຕູຂອງເຂົາເຈົ້າ,
ເພາະວ່າມັນເກີດຂຶ້ນຕາມຕະຫຼອດຂອງເຂົາເຈົ້າ ເມືອງຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ
ບ່ອນຢູ່ອາໄສຂອງເຂົາເຈົ້າ.

ແລະໂມເຊໄດ້ໃຫ້ແກ່ເຄິ່ງເຜົ່າມະນັດເສຕາມຕະກູນຂອງເຂົາເຈົ້າ.
ແລະເຂດແດນຂອງເຂົາເຈົ້າເກີດຂຶ້ນຈາກມາອານ, ແລະທັງໝົດອານາຈັກບາຊານ,
ແລະທັງໝົດອານາຈັກຂອງໂອກກະສັດແຫ່ງບາຊານ,
ແລະທັງໝົດບ້ານຂອງຢາອີທີ່ຢູ່ໃນບາຊານ, ຫົກສິບເມືອງ. ແລະເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງກິເລອດ,
ແລະໃນອັດສະຕາໂຣດ, ແລະໃນເອດເຣອີ, ເມືອງຕ່າງໆຂອງອານາຈັກໂອກໃນບາຊານ,
ໃຫ້ແກ່ລູກຊາຍຕ່າງໆຂອງມາຄີ ລູກຊາຍຕ່າງໆຂອງມະນັດເສ,

ແລະໃຫ້ແກ່ເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງລູກຊາຍຕ່າງໆຂອງມາຄີ ລູກຊາຍຕ່າງໆຂອງມະນັດເສ,
ຕາມຕະກູນຕ່າງໆຂອງເຂົາເຈົ້າ.
ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຜູ້ທີ່ໂມເຊໄດ້ໃຫ້ຮັບມໍລະດົກເພື່ອງຂ້າມແມ່ນ້ຳຈໍແດນໃນອາຣາໂບດແຫ່ງໂມອັບ,
ເພື່ອງຂ້າມແມ່ນ້ຳຈໍແດນທາງທິດຕາເວັນອອກຂອງເຢຣີໂຄ.

໑໔

ແລະເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຜູ້ທີ່ແຈກແບ່ງມໍລະດົກໃຫ້ລູກຫຼານອິດສະລາເອນໃນແຜ່ນດິນຄານາອານ,
ເຊິ່ງເອເລອາຊາປະໂລທິດ, ໂຢຊູວາລູກຂອງນູນ,
ແລະຜູ້ປົກຄອງບັນພະບຸລຸດຂອງເຜົ່າລູກຫຼານອິດສະລາເອນໄດ້ແຈກແບ່ງເປັນມໍລະດົກໃຫ້ເຂົາເຈົ້າ. ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຮັບມໍລະດົກໂດຍການຈັບສະຫຼາກ,
ຕາມວິທີທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ສັ່ງໂດຍຜ່ານມືຂອງໂຢຊູວາແກ່ເກົ້າເຜົ່າແລະເຄິ່ງເຜົ່າ
ຈາກຟາກຂ້າງຂອງແມ່ນ້ຳຈໍແດນ. ແລະພຣະອົງບໍ່ໄດ້ໃຫ້ມໍລະດົກແກ່ຊາວເລວີໃນພວກເຂົາ,
ເພາະວ່າລູກຊາຍຂອງໂຢເຊັບເປັນສອງເຜົ່າ ຄືມະນັດເສແລະເອຟຣາອິມ,
ແລະພວກເລວີບໍ່ໄດ້ຮັບສ່ວນແບ່ງໃນແຜ່ນດິນ, ແຕ່ໄດ້ຮັບພຽງແຕ່ເມືອງຕ່າງໆເພື່ອອາໄສ,
ແລະທີ່ດິນທີ່ແຍກໄວ້ສໍາລັບສັດລ້ຽງຂອງເຂົາເຈົ້າ. ດັ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັ່ງແກ່ໂມເຊ,
ພວກລູກຊາຍອິສຣາເອນກໍໄດ້ເຮັດຕາມ, ແລະພວກເຂົາໄດ້ແບ່ງແຜ່ນດິນ.

ແລະລູກຊາຍຂອງຢູດາໄດ້ເຂົ້າມາຫາໂຢຊົວທີ່ກິນການ,
ແລະຄາເລັບລູກຊາຍຂອງເຢຟຸນເນຊາວເຄນິດໄດ້ເວົ້າກັບລາວວ່າ,
ທ່ານຮູ້ຄຳທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບໂມເຊຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະເຈົ້າກ່ຽວກັບຂ້ານ້ອຍແລະທ່ານທີ່ຄາເດຊບາເນ. ຂ້ອຍມີສີ່ສິບປີ
ເມື່ອໂມເຊຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະເຈົ້າສົ່ງຂ້ອຍຈາກກາເດດບາເມອົາໄປສືບສວນແຜ່ນດິນ,

ແລະຂ້ອຍໄດ້ຕອບລາວດ້ວຍຄໍາທີ່ຕາມຈິດໃຈຂອງລາວ.

ພີ່ນ້ອງຂອງຂ້ອຍທີ່ໄດ້ຂຶ້ນໄປກັບຂ້ອຍໄດ້ປ່ຽນແປງຫົວໃຈຂອງປະຊາຊົນ,

ແຕ່ຂ້ອຍໄດ້ຕັ້ງໃຈຢ່າງເຕັມທີ່ທີ່ຈະຕິດຕາມພຣະເຈົ້າຂອງຂ້ອຍ.

ແລະໂມເຊໄດ້ສາບານໃນມື້ນັ້ນວ່າ:

ແຜ່ນດິນທີ່ເຈົ້າໄດ້ຢ່າງຢູ່ນັ້ນຈະເປັນມໍລະດົກຂອງເຈົ້າແລະລູກຫຼານຂອງເຈົ້າຕະຫຼອດໄປ,

ເພາະວ່າເຈົ້າໄດ້ອຸທິດດິນຕິດຕາມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ.

ແລະດຽວນີ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ລ້ຽງດູຂ້ານ້ອຍຕາມວິທີທີ່ພຣະອົງໄດ້ກ່າວໄວ້,

ນີ້ແມ່ນປີທີ່ສີສັບຫ້າ ນັບແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວຄໍານີ້ຕໍ່ໂມເຊ

ແລະອິດສະຣາເອນໄດ້ເດີນທາງໄປໃນທະເລຊາຍ, ແລະດຽວນີ້ນີ້ແນ

ຂ້ານ້ອຍມື້ນີ້ມີອາຍຸແປດສິບຫ້າປີ. ຂ້ອຍຍັງເຂັ້ມແຂງຢູ່ໃນມື້ນີ້, ຄືກັບເມື່ອໂມເຊສົ່ງຂ້ອຍມາ,

ຂ້ອຍກໍຍັງເຂັ້ມແຂງຢູ່ໃນປັດຈຸບັນທີ່ຈະອອກໄປແລະເຂົ້າມາໃນສົງຄາມ.

ແລະດຽວນີ້ຂ້ອຍຂໍເຈົ້າພູເຂົານີ້, ດັ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າກ່າວໃນມື້ນັ້ນ,

ເພາະວ່າເຈົ້າໄດ້ຍືນຄໍານີ້ໃນມື້ນັ້ນ. ດຽວນີ້ພວກອານາກິມຢູ່ທີ່ນັ້ນ,

ມີເມືອງທີ່ປ້ອມປ່ອງແລະໃຫຍ່. ຖ້າດັ່ງນັ້ນພຣະເຈົ້າຢູ່ກັບຂ້ອຍ, ຂ້ອຍຈະທຳລາຍພວກເຂົາ,

ດັ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າກ່າວກັບຂ້ອຍ.

ແລະໂຢຊູວາໄດ້ອວຍພອນລາວ ແລະໄດ້ມອບເຮໂບຣນໃຫ້ແກ່ຄາເລັບ ລູກຊາຍຂອງເຢຟຸນເນ

ລູກຊາຍຂອງເຄນາຊ ເປັນມໍລະດົກ. ເພາະເຫດນີ້ ເຮໂບຣນ ຈຶ່ງໄດ້ກາຍເປັນມໍລະດົກຂອງ ຄາ

ເລບ ລູກຊາຍເຢຟຸນເນ ຊາວເຄນິດໄຊ ຈົນເຖິງທຸກວັນນີ້, ເພາະວ່າ ລາວໄດ້ຕິດຕາມຄໍາສັ່ງ

ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າຂອງອິດສະຣາເອນ.

ແຕ່ຊື່ຂອງເມືອງເຮໂບຣນກ່ອນໜ້ານີ້ແມ່ນເມືອງອາກອບ, ນະຄອນຫຼວງຂອງຄົນອານາກິມ,

ແລະແຜ່ນດິນກໍຢູ່ດາວສົງຄາມ.

໑໕

ແລະມັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນວ່າເຂດແດນຂອງເຜົ່າຢູດາຕາມຕະກູນຂອງເຂົາເຈົ້າແມ່ນຈາກເຂດແດນຂອງອີໂດເມຍ, ຈາກທະເລຊາຍຊິນຈິນເຖິງກາເດຊໄປທາງໃຕ້.

ແລະເຂດແດນຂອງພວກເຂົາແມ່ນຈາກທິດໃຕ້ຈົນເຖິງສ່ວນໜຶ່ງຂອງທະເລເກຣັອ, ຈາກສັນພູທີ່ນຳໄປສູ່ທິດໃຕ້. ແລະມັນຜ່ານໄປກົງກັນຂ້າມກັບການຂຶ້ນອັກຮັບບິມ, ແລະໄປອ້ອມຊິນາ, ແລະຂຶ້ນໄປຈາກທິດໃຕ້ເທິງກາເດຊ ບາເນ, ແລະອອກໄປເຮສຣອນ, ແລະຂຶ້ນໄປເຂົ້າໃນອັດດາ, ແລະອອກໄປທາງທິດຕາເວັນຕົກຂອງກາເດຊ, ແລະອອກໄປເທິງເຊນໂມນາ, ແລະຜ່ານໄປຈົນເຖິງຮ່ອມພູຂອງເອຢິບ, ແລະທາງອອກຂອງເຂດແດນຈະຢູ່ເທິງທະເລ, ນີ້ແມ່ນເຂດແດນຂອງພວກເຂົາຈາກທິດໃຕ້.

ແລະເຂດແດນຈາກທິດຕາເວັນອອກແມ່ນທະເລເກຣັອທັງໝົດຈົນເຖິງແມ່ນ້ຳຈໍແດນ. ແລະເຂດແດນຂອງພວກເຂົາຈາກທິດເໜືອ, ແລະຈາກສັນພູຂອງທະເລ ແລະຈາກສ່ວນຂອງແມ່ນ້ຳຈໍແດນ. ເຂດແດນຂຶ້ນໄປເຖິງເບທາກລາມ, ແລະຜ່ານໄປຈາກທິດເໜືອໄປຫາເບທາຣາບາ, ແລະຂຶ້ນໄປເຖິງກ້ອນຫີນໄບອອນລູກຊາຍຂອງຮູເບນ ແລະເຂດແດນຂຶ້ນໄປເຖິງສ່ວນທີ່ສູ່ຂອງຮ່ອມພູອາໂຄ, ແລະລົງມາເຖິງກິນການ, ເຊິ່ງຢູ່ກົງກັນຂ້າມກັບທາງຂຶ້ນອາດາມິມ, ເຊິ່ງຢູ່ທາງທິດໃຕ້ຂອງຮ່ອມພູ, ແລະຜ່ານອອກໄປເຖິງນ້ຳແຫ່ງບໍ່ນ້ຳຂອງດວງອາທິດ, ແລະທາງອອກຂອງມັນຈະເປັນບໍ່ນ້ຳໂຣເກນ. ແລະເຂດແດນຂຶ້ນໄປສູ່ຮ່ອມພູເອັນໂນມ, ຢູ່ເທິງຫຼັງຂອງເຢບູສທາງທິດໃຕ້, ນັ້ນແມ່ນເຢຣູຊາເລັມ, ແລະເຂດແດນຜ່ານອອກໄປເຖິງຍອດພູເຂົາທີ່ຢູ່ຕໍ່ໜ້າຮ່ອມພູເອັນໂນມໄປທາງທະເລ,

ເຊິ່ງຢູ່ໃນສ່ວນຂອງແຜ່ນດິນຮາຟາອິນທາງທິດເໜືອ.

ແລະເຂດແດນຜ່ານໄປຈາກຍອດພູເທິງແຫຼ່ງນ້ຳນັບໂທ, ແລະຜ່ານໄປສູ່ພູເອໂຟຣນ, ແລະຈະນຳເຂດແດນໄປສູ່ບາອານ, ນີ້ແມ່ນເມືອງຢາຣິມ.

ແລະເຂດແດນຈະໄປອ້ອມຈາກບາອານເທິງທະເລ,

ແລະຈະຜ່ານໄປເຂົ້າສູ່ພູເຂົາອັດຊາທາງດ້ານຫຼັງເມືອງຢາຣິນຈາກທິດເໜືອ, ນີ້ແມ່ນຄາສລອນ, ແລະຈະລົງມາສູ່ເມືອງແສງຕາເວັນ, ແລະຈະຜ່ານໄປທາງທິດໃຕ້, ແລະເຂດແດນຜ່ານໄປຕາມຫຼັງເອກຣອນທາງທິດເໜືອ,

ແລະເຂດແດນຈະອອກໄປຫາສຸກໂຄດ, ແລະຈະຜ່ານເຂດແດນທາງທິດໃຕ້,

ແລະຈະອອກໄປຫາເລບນາ, ແລະທາງອອກຂອງເຂດແດນຈະຢູ່ທີ່ທະເລ.

ແລະເຂດແດນຂອງເຂົາເຈົ້າຈາກທະເລ, ທະເລໃຫຍ່ຈະກຳນົດເຂດແດນ.

ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນເຂດແດນຂອງລູກຫຼານຢູດາອ້ອມຮອບຕາມຕະກູນຂອງເຂົາເຈົ້າ.

ແລະທີ່ຄາເລບ ລູກຊາຍຂອງເຢໂຟເນ ໄດ້ຮັບສ່ວນແບ່ງໃນທຳມະກາງລູກຫຼານຢູດາ

ເພາະຄຳສັ່ງຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະໂຢຊົວໄດ້ໃຫ້ແກ່ລາວເມືອງອາບອກ

ນະຄອນຫຼວງຂອງອານາກ, ນີ້ແມ່ນເຮໂບຣນ. ແລະຄາເລັບ ລູກຊາຍຂອງເຢໂຟເນ

ໄດ້ທຳລາຍລ້າງລູກຊາຍທັງສາມຂອງອານາກຈາກທີ່ນັ້ນ, ຄິເຊໂຊ ແລະທາລໄມ

ແລະອາຫິມານ. ແລະຄາເລັບໄດ້ຂຶ້ນໄປຈາກທີ່ນັ້ນເພື່ອໂຈມຕີຜູ້ທີ່ອາໄສຢູ່ໃນເດບີ,

ແຕ່ຊື່ຂອງເດບີກ່ອນໜ້ານີ້ແມ່ນເມືອງຕົວໜັງສື.

ແລະຄາເລັບໄດ້ກ່າວວ່າ

ຜູ້ໃດທີ່ຈະເອົາຊະນະແລະຍຶດເອົາເມືອງແຫ່ງຕົວໜັງສືແລະຄອບຄອງມັນ,

ຂ້ອຍຈະໃຫ້ອັກຊາລູກສາວຂອງຂ້ອຍແກ່ລາວເປັນເມຍ. ແລະໂອທນີເອນ

ລູກຊາຍຂອງເຄນາຊ ອ້າຍຂອງຄາເລບ ໄດ້ເອົານາງໄປ, ແລະລາວໄດ້ໃຫ້ອັກຊາ

ລູກສາວຂອງລາວ ເປັນເມຍແກ່ລາວ. ແລະມັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນໃນຂະນະທີ່ນາງອອກໄປ, ນາງໄດ້ໃຫ້ຄຳປຶກສາກັບເຂົາ ເວົ້າວ່າ, ຂ້ານ້ອຍຈະຂໍທົ່ງນາຈາກພ່ອງຂ້ານ້ອຍ, ແລະນາງໄດ້ຮ້ອງອອກມາຈາກລາ, ແລະກາເລັບເວົ້າກັບນາງວ່າ, ເຈົ້າມີຫຍັງ? ແລະ ນາງໄດ້ເວົ້າກັບລາວວ່າ, ໃຫ້ພອນແກ່ຂ້ອຍ, ເພາະວ່າທ່ານໄດ້ໃຫ້ແຜ່ນດິນເນເກັບແກ່ຂ້ອຍ, ໃຫ້ໂບທທານິສແກ່ຂ້ອຍ. ແລະ ລາວໄດ້ໃຫ້ໂກນາທລາຂ້າງເທິງ ແລະ ໂກນາທລາຂ້າງລຸ່ມແກ່ນາງ.

ນີ້ແມ່ນມໍລະດົກຂອງເຜົ່າລູກຫລານຢູດາ
ເມືອງຕ່າງໆຂອງພວກເຂົາໄດ້ກາຍເປັນເມືອງທີ່ຢູ່ໃກ້ກັບເຜົ່າລູກຫລານຢູດາ
ເທິງເຂດແດນຂອງເອໂດມ ໃນຖິ່ນທຸລະກັນດານ, ແລະບາເຊເລເອນ, ແລະອາຣາ, ແລະອາຊຸ້.
ແລະ ອີກາມ, ແລະ ເຣກມາ, ແລະ ອາຣູເອນ, ແລະ ກາເດຊ, ແລະ ອາໂຊຣີໂອນາອິນ, ແລະ
ໄມນາມ, ແລະບານໄມນາ ແລະບ້ານຕ່າງໆຂອງພວກເຂົາ
ແລະເມືອງທັງຫຼາຍຂອງອາເຊຣອນ, ນີ້ຄືອາຊຸ້ ແລະ ຊິນ, ແລະ ຊານມາ, ແລະ ໂມລາດາ,
ແລະເມືອງເຊຣີ ແລະເມືອງບາອາລາທ, ແລະໂຄລາເຊໂອລາ, ແລະເບເອີຊີບາ,
ແລະບ້ານຕ່າງໆຂອງພວກເຂົາ, ແລະຟາມຕ່າງໆຂອງພວກເຂົາ, ບາລາ, ບາໂກກ, ແລະ
ອາໂຊມ, ແລະ ເອນບູດາດ, ເບເທນ, ແລະ ຮໍມາ, ແລະ ຊິກລາກ, ແລະ ມາຄາຣິມ, ແລະ
ເຊເທນນາກ, ແລະ ລາໂບສ, ຊາເລ, ເອໂຣໂມທ, ເມືອງຊາວເກົ້າ,
ແລະບ້ານຕ່າງໆຂອງພວກເຂົາ.

ໃນທົ່ງພຽງມີ ອາຊດາໂອນ, ໂຊຣາ, ແລະ ເອຊດາໂອນ. ແລະຖັກ, ແລະຊິງ, ແລະອີລູທອດ,
ແລະໝໍຕໍ່ລູກ, ແລະເຢີມຸດ, ໂອໂຕລາມ, ເມມບຣາ, ຊາໂອໂຄ, ແລະອີອາເຊກາ. ແລະຊາກາຣິມ
ແລະກາເດຣາ ແລະຟາມສະເຕດຂອງມັນ, ເມືອງສິບສີ່ເມືອງ ແລະບ້ານຕ່າງໆຂອງພວກເຂົາ.
ເຊເນ, ແລະ ອາດາຊານ, ແລະ ມາກາດານກາດ, ແລະ ດາລາດ, ມິສປາ, ແລະ ອີອາຄາເຣເອນ,

ແລະ ບາເຊດອດ, ແລະ ອີເດອາຕາເລອາ, ແລະ ຊາບຣາ, ແລະ ມາເຄສ, ແລະ ມາອາໂຄສ,
ແລະເກດໂດ, ບາກາຕີເອນ, ໂນມານ, ມາເຄດານ, ເປັນເມືອງສິບຫົກເມືອງ,
ແລະບ້ານຕ່າງໆຂອງພວກເຂົາ. ເລບນາ, ອິທາກ, ແລະ ເອໂນກ, ແລະ ອີອານາ, ແລະ
ນາຊິບ, ແລະເຄລາມ, ອາກີເອຊີ, ເຄຊິບ, ບາເທຊາ, ແລະໄອລອມ, ສິບເມືອງ,
ແລະບ້ານຕ່າງໆຂອງພວກເຂົາ. ເອກຣອນ, ແລະບັນດາໝູ່ບ້ານຂອງມັນ,
ແລະບັນດາຟາມຂອງພວກມັນ, ຈາກເອກຣອນໄປເກມນາ
ແລະທຸກແຫ່ງທີ່ຢູ່ໃກ້ກັບອາເຊໂດດ ແລະບ້ານຕ່າງໆຂອງພວກເຂົາ ອາຊີເອໂດດ
ແລະບັນດາໝູ່ບ້ານຂອງມັນ ແລະບັນດາຟາມຂອງມັນ, ກາຊາ ແລະບັນດາໝູ່ບ້ານຂອງມັນ
ແລະຟາມຂອງມັນ ຈົນເຖິງແມ່ນ້ຳຂອງອີຢິບ, ແລະທະເລໃຫຍ່ເປັນເຂດແດນ.

ແລະໃນເຂດພູເຂົາມີຊາມິຣ, ເຢເທຣ, ແລະໂຊຄາ, ແລະເມືອງໄຫຼ, ແລະເມືອງແຫ່ງຕົວໜັງສື,
ນີ້ແມ່ນເດບີຣ໌. ແລະ ອານອນ, ແລະ ເອສ, ແລະ ມານ, ແລະ ອາຍຊາມ, ແລະໂກເຊັມ, ຮາລູ,
ຮັນນາ, ແລະກິໂລມ, ເປັນສິບເອັດເມືອງ, ພ້ອມທັງບ້ານຕ່າງໆຂອງພວກເຂົາ. ອາຍເຣັມ,
ເຣັມນາ, ແລະ ໂຊມາ, ແລະ ເຢມາອິນ, ແລະ ໄບທາຊູ, ແລະ ຟາກົວອາ, ແລະເອີມາ,
ແລະເມືອງອາບອກ ນີ້ແມ່ນເຣໂບຣນ, ແລະໂຊຣາທ, ເກົ້າເມືອງ, ແລະຟາມຂອງພວກເຂົາ.
ມາອອນ, ຄາເມວ, ຊິບ, ແລະ ຢຸດທາ, ແລະ ຢາຣີເອນ, ແລະ ອາຣີກາມ, ແລະ ຊາການາອິມ,
ແລະກິເບອາ ແລະທິມນາ, ເມືອງເກົ້າເມືອງ, ແລະບ້ານຕ່າງໆຂອງພວກເຂົາ ອາຍໂລວາ,
ເບດຊູຣ໌, ແລະ ເກັດດອນ, ແລະ ມາກາໂຣດ, ເບທານາມ, ແລະ ເທຄູມ, ຫົກເມືອງ,
ແລະບ້ານຕ່າງໆຂອງພວກເຂົາ ກິຣີອາດບາອານ ນີ້ແມ່ນເມືອງຢາຣິມ, ແລະໂຊເທບາ,
ສອງເມືອງ, ແລະບັນດາຊຸມຊົນນ້ອຍຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ບັດຕາກິສ, ແລະ ທາຣາບາອາມ,
ແລະ ໄອນອນ, ແລະອາຍໂອຄີໂອຊາ, ແລະນາຟລາຊອນ, ແລະເມືອງຕ່າງໆຂອງຊາດອນ,
ແລະອາກາເດສ, ເຈັດເມືອງ, ແລະບ້ານຕ່າງໆຂອງພວກເຂົາ.

ແລະຊາວເຢບຸດໄດ້ອາໄສຢູ່ໃນເຢຣູຊາເລັມ,
ແລະລູກຫລານຂອງຢູດາບໍ່ສາມາດທຳລາຍພວກເຂົາໄດ້,
ແລະຊາວເຢບຸດໄດ້ອາໄສຢູ່ໃນເຢຣູຊາເລັມຈົນເຖິງມື້ນີ້.

໑໖

ແລະເຂດແດນຂອງລູກຫຼານໂຢເຊັບເກີດຂຶ້ນຈາກແມ່ນ້ຳຈໍແດນທີ່ຢູ່ຕາມເຢຣີໂຄທາງທິດຕາເວັນອອກ, ແລະຈະຂຶ້ນໄປຈາກເຢຣີໂຄເຂົ້າໄປໃນແຂວງພູເຂົາທີ່ເປັນທະເລຊາຍ, ເຂົ້າໄປໃນເບເທລລູຊາ. ແລະຈະອອກໄປເຂົ້າສູ່ເບເທລ ແລະຈະຜ່ານໄປຕາມເຂດແດນຂອງອາທາໂຮທິ. ແລະມັນຈະຜ່ານໄປເທິງທະເລໄປຫາເຂດແດນອັດຕາລິມຈົນເຖິງເຂດແດນເບດໂຮຣິນທີ່ຢູ່ລຸ່ມ, ແລະທາງອອກຂອງພວກເຂົາຈະຢູ່ທີ່ທະເລ. ແລະລູກຊາຍຂອງໂຢເຊັບ ຄື ເອັບຣາອິມ ແລະ ມະນັດເຊ ໄດ້ຮັບມໍລະດົກ.

ແລະເຂດແດນຂອງລູກຫຼານເອຟຣາອິມເກີດຂຶ້ນຕາມຕະກູນຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແລະເຂດແດນມໍລະດົກຂອງເຂົາເຈົ້າແມ່ນຈາກທິດຕາເວັນອອກຄື ອາທາໂຮທ ແລະເອໂຮກ ຈົນເຖິງເບທໂຮໂຣນເທິງ ແລະກາຊາຣາ. ແລະເຂດແດນຈະມາເຖິງທະເລທີ່ອີກາສມອນຈາກທິດເໜືອຮ້ອນ, ຈະໄປອ້ອມທາງທິດຕາເວັນອອກເຂົ້າໄປເທນາຊາ ແລະເຊລເລສ, ແລະຈະຜ່ານໄປຈາກທິດຕາເວັນອອກເຂົ້າໄປອີອານອກາ, ແລະເຂົ້າໄປໃນມາໂຄ ແລະອາຕາໂຣດ ແລະບ້ານຕ່າງໆຂອງພວກເຂົາ, ແລະຈະມາເຖິງເຢຣີໂຄ, ແລະຈະອອກໄປຫາແມ່ນ້ຳຈໍແດນ. ແລະຈາກອຸບມຸງ, ເຂດແດນຈະໄປເທິງທະເລເທິງເຄນການາ, ແລະທາງອອກຂອງພວກເຂົາຈະຢູ່ເທິງທະເລ,

ນີ້ແມ່ນມໍລະດົກຂອງເຜົ່າເອຟຣາອິມຕາມຕະກູນຂອງພວກເຂົາ.

ແລະເມືອງທີ່ຖືກແຍກອອກໃຫ້ລູກຊາຍເອຟຣາອິມລະຫວ່າງມໍລະດົກຂອງລູກຊາຍມະນັດເສ , ທັງໝົດເມືອງແລະບ້ານຂອງພວກເຂົາ.

ແລະເອຟຣາອິມບໍ່ໄດ້ທຳລາຍຄົນຄານານທີ່ອາໄສຢູ່ໃນເກເຊີ,

ແລະຄົນຄານານກໍອາໄສຢູ່ໃນເອຟຣາອິມຈົນເຖິງມື້ນີ້,

ຈົນກ່ວາຟາໂຣກະສັດແຫ່ງອີຢິບຂຶ້ນໄປ, ແລະຍຶດເອົາມັນ, ແລະເຜົາມັນດ້ວຍໄຟ,

ແລະຂ້າຄົນຄານານ, ແລະຄົນເປຣິຊາຍ, ແລະຜູ້ທີ່ອາໄສຢູ່ໃນເກເຊີ,

ແລະຟາໂຣໄດ້ມອບມັນເປັນສິນສອດໃຫ້ແກ່ລູກສາວຂອງພຣະອົງ.

໑໗

ແລະມັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນວ່າເຂດແດນຂອງເຜົ່າລູກຊາຍມະນັດເຊ,

ເພາະວ່ານີ້ແມ່ນລູກຫົວປີຂອງໂຢເຊັບ, ມາຄີລູກຫົວປີຂອງມະນັດເຊ ພໍ່ຂອງກິເລອາດ,

ເພາະວ່າລາວແມ່ນຜູ້ຊາຍນັກຮົບ, ຢູ່ໃນກິເລອາດແລະໃນບາຊານ.

ແລະມັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນກັບລູກຊາຍທີ່ເຫຼືອຂອງມະນັດເຊຕາມຕະກູນຂອງເຂົາເຈົ້າ,

ຄີລູກຊາຍຂອງເອເຊີ, ລູກຊາຍຂອງເຣເລກ, ລູກຊາຍຂອງເຢຊີເອນ, ລູກຊາຍຂອງເຊເຄມ,

ລູກຊາຍຂອງເຊມິດາ, ແລະລູກຊາຍຂອງໂອເຟີ. ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຜູ້ຊາຍຕາມຕະກູນຂອງເຂົາເຈົ້າ.

ແລະຊານປາດລູກຊາຍຂອງໂອເຟີບໍ່ມີລູກຊາຍ, ແຕ່ມີລູກສາວ,

ແລະນີ້ແມ່ນຊື່ຂອງລູກສາວຂອງຊານປາດ: ມາອາລາ, ໂນອາ, ເອກລາ, ມານຄາ, ແລະເທີຊາ.

ແລະພວກເຂົາໄດ້ຢືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າເອເລອາຊາປະໂລຫິດ, ແລະຕໍ່ໜ້າໂຢຊູວາ,

ແລະຕໍ່ໜ້າບັນດາຜູ້ປົກຄອງ, ໂດຍເວົ້າວ່າ:

ພຣະເຈົ້າໄດ້ສັ່ງໂດຍຜ່ານມືຂອງໂມເຊໃຫ້ມໍລະດົກແກ່ພວກເຮົາທ່າມກາງພື້ນນ້ອງຂອງພວກເຮົາ.

ແລະສ່ວນແບ່ງໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາໂດຍຜ່ານຄໍາສັ່ງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທ່າມກາງພື້ນນ້ອງຂອງພໍ່ຂອງພວກເຂົາ. ແລະເຊືອກຂອງເຂົາເຈົ້າໄດ້ຕົກລົງຈາກອານັດຊາ ແລະທົ່ງພຽງລາເບັກຈາກແຜ່ນດິນກິເລອັດ, ທີ່ຢູ່ເຂດຂອງແມ່ນ້ຳຈໍແດນ.

ເພາະວ່າລູກສາວຂອງລູກຊາຍມະນັດເສໄດ້ຮັບມໍລະດົກໃນບັນດາອ້າຍນ້ອງຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແຕ່ແຜ່ນດິນກິເລອາດໄດ້ກາຍເປັນຂອງລູກຊາຍມະນັດເສທີ່ເຫຼືອຢູ່.

ແລະເຂດແດນຂອງລູກຊາຍມະນັດເຊກໍ່ເກີດຂຶ້ນຄືເດລະຮານາດ ທີ່ຢູ່ຕໍ່ໜ້າລູກຊາຍອານາດ ແລະມັນໄປເຖິງເຂດແດນເທິງຢາມິນ ແລະຢັດຊິບ ເຖິງບໍ່ນ້ຳທາຟໂທດ ແຂວງມະນັດເສຈະໄດ້ຮັບ,

ແລະທາເຟດທີ່ຢູ່ເທິງເຂດແດນຂອງມະນັດເສຈະເປັນຂອງລູກຫລານເອຟຣາອິມ.

ແລະເຂດແດນຈະລົງມາເທິງຮ່ອມພູຄາຣານາທາງທິດໃຕ້ຕາມຮ່ອມພູຢາຣີເອນ,

ຕົ້ນໄມ້ເທເຣບິນທ໌ຂອງເອຟຣາອິມຢູ່ລະຫວ່າງເມືອງມານັດເຊ,

ແລະເຂດແດນຂອງມານັດເຊຢູ່ທາງທິດເໜືອໄປຫາລຳທ່ວມ,

ແລະທາງອອກຂອງມັນຈະເປັນທະເລ. ຈາກທິດໃຕ້ກັບເອຟຣາອິມ,

ແລະເທິງທິດເໜືອກັບມະນັດເຊ, ແລະທະເລຈະເປັນເຂດແດນຂອງພວກເຂົາ,

ແລະເທິງທິດເໜືອພວກເຂົາຈະພົບກັບອາເຊັບ, ແລະກັບອິດຊາຄາຈາກທິດຕາເວັນອອກ.

ແລະມະນັດເຊຈະໄດ້ຮັບໃນອິດຊາຄາແລະໃນອາເຊີ ຄື ໄປທານກັບບ້ານຕ່າງໆຂອງພວກເຂົາ,

ແລະຜູ້ອາໄສຢູ່ໃນໂດກັບບ້ານຕ່າງໆຂອງມັນ,

ແລະຜູ້ອາໄສຢູ່ໃນເມກິດໂດກັບບ້ານຕ່າງໆຂອງມັນ,

ແລະສ່ວນທີສາມຂອງມາເຟທາກັບບ້ານຕ່າງໆຂອງມັນ.

ແລະລູກຊາຍຂອງມະນັດເຊບໍ່ສາມາດທຳລາຍເມືອງເຫຼົ່ານີ້ໄດ້,
ແລະຊາວຄະນານກໍ່ເລີ່ມອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນນີ້. ແລະມັນເກີດຂຶ້ນວ່າ
ເມື່ອພວກລູກຊາຍອິດສະຣາເອນມີອຳນາດ, ເຂົາເຈົ້າເຮັດໃຫ້ພວກຄານາອານເປັນຜູ້ຂຶ້ນຕໍ່,
ແຕ່ເຂົາເຈົ້າບໍ່ໄດ້ທຳລາຍເຂົາເຈົ້າຢ່າງສິ້ນເຊີງ.

ແຕ່ລູກຊາຍຂອງໂຢເຊັບໄດ້ຕອບເຢໂຊວາວ່າ,
ເປັນຫຍັງທ່ານຈຶ່ງໃຫ້ມໍລະດົກພຽງສ່ວນແບ່ງໜຶ່ງແລະສ່ວນທີ່ວັດແທກໜຶ່ງແກ່ພວກເຮົາ?
ຂ້ານ້ອຍເປັນປະຊາຊົນຫຼາຍ, ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ອວຍພອນຂ້ານ້ອຍ.
ແລະໂຢຊົວໄດ້ກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ, ຖ້າເຈົ້າເປັນປະຊາຊົນຫຼາຍ, ຈົ່ງຂຶ້ນໄປໃນປ່າ
ແລະຊຳລະທີ່ດິນໃຫ້ເຈົ້າເອງ ຖ້າພູເຂົາເອຟຣາອິມຄັບແຄບເກີນໄປສຳລັບເຈົ້າ.
ແລະເຂົາເຈົ້າເວົ້າວ່າ, ພູເຂົາເອຟຣາອິມບໍ່ພໍໃຈພວກເຮົາ, ແລະຄົນຄະນານຜູ້ອາໄສຢູ່ໃນມັນ,
ໃນເບັດຊານ ແລະໃນບ້ານຕ່າງໆຂອງມັນ, ໃນຮ່ອມພູເຢຊເອເອນ,
ມີມ້າທີ່ຖືກເລືອກແລະເຫຼັກ. ແລະໂຢຊົວກ່າວຕໍ່ລູກຊາຍຂອງໂຢເຊັບວ່າ,
ຖ້າເຈົ້າເປັນປະຊາຊົນຫຼາຍ ແລະເຈົ້າມີກຳລັງໃຫຍ່, ສ່ວນແບ່ງດຽວຈະບໍ່ເປັນຂອງເຈົ້າ.
ເພາະວ່າປ່າໄມ້ຈະເປັນຂອງເຈົ້າ, ເພາະວ່າມັນເປັນປ່າໄມ້ ແລະ ເຈົ້າຈະຊຳລະມັນອອກ, ແລະ
ມັນຈະເປັນຂອງເຈົ້າ, ແລະ ເມື່ອເຈົ້າທຳລາຍຄະນານ, ເຖິງແມ່ນວ່າລາວມີມ້າທີ່ຖືກເລືອກ,
ເຈົ້າກໍ່ມີອຳນາດເໝືອນລາວ.

໑໘

ແລະຊຸມນຸມຊົນທັງໝົດຂອງລູກຫຼານອິດສະຣາເອນໄດ້ປະຊຸມກັນຢູ່ຊີໂລ,
ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ຕັ້ງເດີນແຫ່ງພະຍານໄວ້ທີ່ນັ້ນ, ແລະແຜ່ນດິນໄດ້ຖືກປາບປາມໂດຍເຂົາເຈົ້າ.

ແລະພວກລູກຊາຍອິດສະລາເອນທີ່ບໍ່ໄດ້ສືບມໍລະດົກຖືກປະໄວ້, ເຈັດເຜົ່າ.

ແລະໂຢຊົວໄດ້ເວົ້າກັບລູກຊາຍອິດສະລາເອນວ່າ:

ພວກເຈົ້າຈະເມື່ອຍລ້ຳຈົນກວ່າເມື່ອໃດຈົ່ງຈະສືບມໍລະດົກແຜ່ນດິນທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າ
ຂອງພວກເຮົາໄດ້ປະທານໃຫ້? ຈົ່ງໃຫ້ຜູ້ຊາຍສາມຄົນຈາກແຕ່ລະເຜົ່າຂອງພວກເຈົ້າ,

ແລະໃຫ້ພວກເຂົາລຸກຂຶ້ນໄປຜ່ານແຜ່ນດິນ, ແລະໃຫ້ພວກເຂົາອະທິບາຍມັນຕໍ່ໜ້າຂ້ອຍ,

ຕາມທີ່ຈະຈຳເປັນຕ້ອງແບ່ງມັນ. ແລະພວກເຂົາໄດ້ໄປຫາລາວ, ແລະ

ລາວໄດ້ແບ່ງແຜ່ນດິນໃຫ້ພວກເຂົາເປັນເຈັດສ່ວນ,

ຢູ່ດາຈະຕັ້ງເຂດແດນຂອງພວກເຂົາຢູ່ທາງທິດໃຕ້, ແລະ

ລູກຫຼານຂອງໂຢເຊັບຈະຕັ້ງເຂດແດນຂອງພວກເຂົາຢູ່ທາງທິດເໜືອ.

ແຕ່ພວກເຈົ້າຈົ່ງແບ່ງແຜ່ນດິນອອກເປັນເຈັດສ່ວນ ແລະນຳມາທີ່ນີ້ຫາຂ້ອຍ

ແລະຂ້ອຍຈະຈັບສະຫຼາກໃຫ້ພວກເຈົ້າຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ

ບໍ່ມີສ່ວນແບ່ງໃຫ້ແກ່ລູກຊາຍເລວີໃນທ່ານທັງຫຼາຍ,

ເພາະວ່າຕຳແໜ່ງປະໂລຫິດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເປັນສ່ວນແບ່ງຂອງລາວ, ແລະກາດ

ແລະເຣອູເບນ

ແລະເຄິ່ງເຜົ່າມະນັດເສໄດ້ຮັບມໍລະດົກຂອງເຂົາເຈົ້າທາງຟາກໂພ້ນແມ່ນ້ຳຢຢແດນທາງທິດຕາເວັນອອກ, ທີ່ໂມເຊຜູ້ຮັບໃຊ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ແກ່ເຂົາເຈົ້າ.

ແລະຜູ້ຊາຍເຫຼົ່ານັ້ນກໍລຸກຂຶ້ນແລ້ວໄປ, ແລະໂຢຊົວໄດ້ສົ່ງຜູ້ຊາຍທີ່ກຳລັງໄປສຳຫຼວດແຜ່ນດິນ,

ໂດຍເວົ້າວ່າ, ຈົ່ງໄປແລະສຳຫຼວດແຜ່ນດິນ, ແລະຈົ່ງມາຫາຂ້ານ້ອຍ,

ແລະທີ່ນີ້ຂ້ານ້ອຍຈະນຳອອກສ່ວນແບ່ງໃຫ້ທ່ານຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃນຊີໂລ.

ແລະເຂົາເຈົ້າໄປ ແລະຜ່ານແຜ່ນດິນ, ແລະເຂົາເຈົ້າເຫັນມັນ,

ແລະເຂົາເຈົ້າຂຽນມັນຕາມເມືອງເຈັດສ່ວນລົງໃນປຶ້ມ, ແລະເຂົາເຈົ້ານຳມາຫາໂຢຊູວາ.

ແລະໂຢຊູວາໄດ້ໂຍນສະຫຼາກໃຫ້ພວກເຂົາໃນຊີໂລຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

ແລະການຈັບສະຫຼາກຂອງເຜົ່າເັນຢາມິນອອກມາເປັນທຳອິດຕາມຕະກູນຂອງເຂົາເຈົ້າ,
ແລະເຂດແດນຂອງການຈັບສະຫຼາກຂອງເຂົາເຈົ້າອອກມາຢູ່ລະຫວ່າງລູກຫຼານຢູດາແລະລູກ
ຫຼານໂຢເຊັບ.

ແລະມັນເກີດຂຶ້ນວ່າຂອບເຂດຂອງພວກເຂົາແມ່ນຈາກທິດເໜືອ, ຈາກແມ່ນ້ຳຈໍແດນ,
ຂອບເຂດຈະຂຶ້ນໄປຕາມດ້ານຫຼັງເມືອງເຢຣີໂຄຈາກທິດເໜືອ,
ແລະຈະຂຶ້ນໄປເທິງພູເຂົາໄປຫາທະເລ, ແລະທາງອອກຂອງມັນຈະເປັນມາບຕາຣິຕິສເບໂທນ.
ແລະເຂດແດນຈະຜ່ານໄປຈາກທີ່ນັ້ນໄປຫາລູຊາ ເທິງຫຼັງຂອງລູຊາທາງທິດໃຕ້ຂອງມັນ,
ນີ້ແມ່ນເບເທລ, ແລະເຂດແດນຈະລົງມາຫາມາອາຕາໂຣບໂອເຣກ
ເທິງພູເຂົາທີ່ຢູ່ທາງທິດໃຕ້ຂອງເບທໂຣຣອນທີ່ຢູ່ຂ້າງລຸ່ມ.

ແລະເຂດແດນຈະຜ່ານໄປ
ແລະຈະຜ່ານໄປເທິງສ່ວນທີ່ເບິ່ງອອກໄປຫາທະເລຈາກທິດໃຕ້ຈາກພູເຂົາທີ່ຢູ່ຕໍ່ໜ້າເບດໂຣຣ
ອນທິດໃຕ້, ແລະທາງອອກຂອງມັນຈະເປັນໄປສູ່ກີຣຽດບາອານ, ນີ້ແມ່ນກີຣຽດເຢອາຣິມ,
ເມືອງຂອງລູກຫຼານຢູດາ, ນີ້ແມ່ນສ່ວນທີ່ໄປສູ່ທະເລ.

ແລະສ່ວນທີ່ໄປທາງທິດໃຕ້ຈາກສ່ວນກີຣຽດບາອານ, ແລະຈະຜ່ານເຂດແດນເຂົ້າໄປກາຊິນ,
ເທິງແຫຼ່ງນ້ຳນາຟໂທ. ແລະເຂດແດນຈະລົງໄປເທິງສ່ວນນັ້ນ,
ນີ້ແມ່ນຕາມໜ້າຮ່ອມພູໂຊນນາມ, ທີ່ຢູ່ໃນສ່ວນເອເມກເຣຟາອິມທາງເໜືອ,
ແລະຈະລົງໄປຍັງໄກເອນນາເທິງຫຼັງເຢບູໄຊທາງໃຕ້, ຈະລົງໄປເຖິງບ່ອນນ້ຳໂຣເກນ,
ແລະຈະຜ່ານໄປເທິງແຫຼ່ງນ້ຳເບັດເຊເມັດ, ແລະຈະຜ່ານໄປເທິງກາລີໂລດ,
ເຊິ່ງຢູ່ກົງກັນຂ້າມກັບທາງຂຶ້ນເອທາມິນ,
ແລະຈະລົງມາເທິງຫີນໄບອອນຂອງລູກຫຼານຮູເບນ,

ແລະມັນຈະຜ່ານໄປທາງຫຼັງເບທາຣາບາຈາກທິດເໜືອ,
ແລະຈະລົງມາເຖິງເຂດແດນທາງຫຼັງທະເລຈາກທິດເໜືອ.
ແລະທາງອອກຂອງເຂດແດນຈະຢູ່ເທິງສັນພູຂອງທະເລເກືອທາງທິດເໜືອໄປສູ່ສ່ວນຂອງແມ່ນ້ຳຈໍແດນຈາກທິດໃຕ້, ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນເຂດແດນຈາກທິດໃຕ້.

ແລະແມ່ນ້ຳຈໍແດນຈະກຳນົດເຂດແດນຈາກທາງຕາເວັນອອກ,
ນີ້ແມ່ນມໍລະດົກຂອງລູກຫຼານເບັນຢາມິນ, ເຂດແດນຂອງມັນຢູ່ອ້ອມຮອບຕາມຕະກູນ.

ແລະເມືອງຕ່າງໆຂອງລູກຫຼານເບັນຢາມິນຕາມຕະກູນຂອງພວກເຂົາແມ່ນ ເຢຣີໂຄ, ເບເທໄກ
ແລະ ອາເມກາຊິສ ແລະ ໄບທາບາຣາ, ແລະ ຊາໄຣ, ແລະ ເບຊານາ, ແລະ ອາຍເອນ, ແລະ
ຟາຣາ, ແລະ ເອຟຣາທາ, ແລະກາຣາຟາ, ເຄຟິຣາ, ໂມນີ, ກິເບອາ, ເມືອງສິບສອງເມືອງ
ແລະບ້ານຕ່າງໆຂອງພວກເຂົາ. ກິເບໂອນ, ຣາມາ, ແລະ ເບເອໂຣທ, ແລະມາດ, ແລະມິຣອນ,
ແລະອາໂມກ, ແລະ ພິຣາ, ກາພານ, ນາການ, ເຊເລການ, ແລະ ທາເຣເອລາ. ແລະເຢບູສ,
ນີ້ແມ່ນເຢຣູຊາເລັມ, ແລະກາບາໂອດ, ຢາຣິມ, ເມືອງສິບສາມເມືອງ,
ແລະບັນດາບ້ານຂອງພວກເຂົາ.
ນີ້ແມ່ນມໍລະດົກຂອງລູກຫຼານເບັນຢາມິນຕາມຕະກູນຂອງພວກເຂົາ.

໑໙

ແລະສະຫຼາກທິສອງອອກໄປສຳລັບລູກຊາຍຂອງຊີເມໂອນ,
ແລະມໍລະດົກຂອງພວກເຂົາຢູ່ລະຫວ່າງສະຫຼາກຂອງລູກຊາຍຢູດາ.
ແລະການຈັບສະຫຼາກຂອງພວກເຂົາໄດ້ເກີດຂຶ້ນຄືເບເອີຊາບາ, ຊາມາ, ແລະໂມລາດາ ແລະ
ອາສໂອລາ, ໂບລາ, ແລະ ຈາຊອນ ແລະເອີທູລາ, ແລະແຜນການ, ແລະຮໍມາ, ແລະ ຊິເຊລັກ,

ແລະ ໄບທມາເຄເຣບ, ແລະ ຊາຊູຊິນ, ແລະ ບາທາໂຣດ ແລະ ທົ່ງນາຂອງພວກເຂົາ,
ເມືອງສິບສາມເມືອງ ແລະ ບ້ານຕ່າງໆຂອງພວກເຂົາ. ເອເຣມມອນ, ແລະ ທານຄາ, ແລະ
ເຢເທີ, ແລະ ອາຊານ, ສີ່ເມືອງ ແລະ ບ້ານຕ່າງໆຂອງພວກເຂົາ
ອ້ອມຮອບເມືອງຂອງພວກເຂົາຈົນກ່ວາເຖິງບາເລກ, ໄປບາເມັດທາງໃຕ້,
ນີ້ແມ່ນມໍລະດົກຂອງເຜົ່າລູກຊາຍຊິເມໂອນຕາມຕະກູນຂອງພວກເຂົາ.
ການມໍລະດົກຂອງເຜົ່າລູກຫຼານຊິເມໂອນມາຈາກສ່ວນແບ່ງຂອງຢູດາ,
ເພາະວ່າສ່ວນຂອງລູກຫຼານຢູດາໃຫຍ່ກວ່າຂອງພວກເຂົາ,
ແລະ ລູກຫຼານຊິເມໂອນໄດ້ຮັບມໍລະດົກຢູ່ກາງສ່ວນແບ່ງຂອງພວກເຂົາ.

ແລະ ສະຫຼາກທີ່ສາມໄດ້ອອກມາແກ່ເຊບູລູນຕາມຕະກູນຂອງເຂົາເຈົ້າ,
ເຂດແດນຂອງມໍລະດົກຂອງເຂົາເຈົ້າຈະເປັນເອເຊເດກໂກລາ, ເຂດແດນຂອງເຂົາເຈົ້າ. ທະເລ
ແລະ ມາເກນດາ, ແລະ ຈະເຊື່ອມຕໍ່ຢູ່ເບທາຣາບາ ເຂົ້າໄປໃນຫຸບເຂົາ
ທີ່ຢູ່ຕໍ່ໜ້າເມືອງເຢກນາມ. ແລະ ກັບຄືນຈາກເຊັດຕຸກ
ຈາກທິດກົງກັນຂ້າມຕາເວັນອອກຂອງເບດເຊເມັດ ເທິງເຂດແດນຄາເຊໂລດໄອດ,
ແລະ ຈະຜ່ານເທິງດາບີໂອດ, ແລະ ຈະຂຶ້ນໄປເທິງຟັງໄກ.
ແລະ ຈາກທີ່ນັ້ນມັນຈະໄປອ້ອມຈາກທິດກົງກັນຂ້າມໄປທາງຕາເວັນອອກເຖິງເກເບເຣ,
ເຖິງເມືອງກາຕາເຊມ, ແລະ ຈະຜ່ານໄປເຖິງຮິມໂມນາອາໄປຫາຫີນຂອງຫນ້າຜາ.
ແລະ ເຂດແດນຈະໄປອ້ອມທາງທິດເໜືອເຖິງຮາມາດ,
ແລະ ທາງອອກຂອງພວກເຂົາຈະຢູ່ທີ່ຊິໂຟຣນ. ແລະ ກາຕານາທ, ແລະ ນາບາອານ, ແລະ
ຊິໂມອອນ, ແລະ ເຢຣີໂຄ, ແລະ ໄບທມານ.
ນີ້ແມ່ນມໍລະດົກຂອງເຜົ່າລູກຊາຍເຊບູລູນຕາມຕະກູນຂອງເຂົາເຈົ້າ,
ເມືອງແລະ ບ້ານຂອງເຂົາເຈົ້າ.

ແລະສະຫຼາກທີ່ສື່ອອກໃຫ້ແກ່ອິດຊາຄາ. ແລະເຂດແດນຂອງພວກເຂົາແມ່ນອີອາຊີເອນ, ຊາຊາໂລດ, ແລະຊູນາມ, ແລະ ອາກິນ, ແລະ ຊີໂອນາ, ແລະ ເຣເອໂຣດ, ແລະ ອານາເຄເຣດ, ແລະ ດາບີຣິນ, ແລະ ກິຊອນ, ແລະ ເຣເບສ, ແລະເຣມມັສ, ອີເອີນ, ໂທມມັນ, ໄອມາເຣກ, ແລະເບີຣຊາເຟສ. ແລະເຂດແດນຈະເຊື່ອມຕໍ່ເທິງກາຍທ໌ໂບ ແລະເທິງຊາລິມຕາມທະເລ ແລະເບດເຊເມຊ, ແລະທາງອອກຂອງເຂດແດນຂອງລາວຈະເປັນແມ່ນ້ຳຈໍແດນ. ນີ້ແມ່ນມໍລະດົກຂອງເຜົ່າລູກຫລານອິດສາຄາຕາມຕະກູນຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຄືເມືອງຕ່າງໆແລະບ້ານຕ່າງໆຂອງເຂົາເຈົ້າ.

ແລະການຈັບສະຫຼາກຄັ້ງທີ່ຫ້າໄດ້ອອກໃຫ້ແກ່ອາເຊີຕາມຕະກູນຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະເຂດແດນຂອງພວກເຂົາກໍ່ຄື ເອເຊເລເຄທ, ອາເລຟ, ໄບທອກ ແລະ ເຄອາຟ. ແລະເອລີເມເລກ, ອາມີເອນ, ມາອາຊາ, ແລະຈະເຊື່ອມກັບຄາເມນຕາມທະເລ, ແລະກັບຊີອອນ ແລະລາບານາດ. ແລະຈະກັບຄືນຈາກຕາເວັນອອກແລະເບເທເກເນັດ, ແລະຈະເຂົ້າຮ່ວມກັບເຊບູລຸນແລະເອກໄກ, ແລະອົບທາເຣນທາງທິດເໜືອ, ແລະຈະເຂົ້າສູ່ເຂດແດນຊັບທາຍເບດເມ, ແລະອີນາເອນ, ແລະຈະຜ່ານເຂົ້າໄປໃນໂຄບາມາໂຊເມນ. ແລະ ເອນບອນ, ແລະ ຣາຮາບ, ແລະ ເອເມມາອນ, ແລະ ກັນທານ ຈົນເຖິງຊິດອນໃຫຍ່. ແລະເຂດແດນຈະກັບຄືນໄປຫາຣາມາ ແລະຈົນເຖິງນ້ຳພຸມັດສະຟັດສາດ ແລະຂອງຊາວໄທຣ໌, ແລະເຂດແດນຈະກັບຄືນໄປເທິງຢາຊິຟ, ແລະທາງອອກຂອງມັນຈະເປັນທະເລ, ແລະອາໂປເລັບ, ແລະເອໂຄໂຊບ. ແລະ ອາຄອບ, ແລະ ອາເຟກ, ແລະ ຣາອູ. ນີ້ແມ່ນມໍລະດົກຂອງເຜົ່າລູກຫລານອາເຊີຕາມຕະກູນຂອງເຂົາເຈົ້າ, ທັງເມືອງແລະບ້ານຂອງເຂົາເຈົ້າ.

ແລະສະຫຼາກທີ່ຫົກອອກໃຫ້ແກ່ເນັບທາລີ. ແລະເຂດແດນຂອງພວກເຂົາກໍ່ຄື: ໂມໂອລາມ,

ໂມລາ, ເບເຊມິນ, ອາເມ, ນາໂບກ ແລະ ເອັບທາໄມ ຈົນເຖິງໂດດາມ,
ແລະທາງຜ່ານຂອງມັນກໍ່ຄືແມ່ນ້ຳຈໍແດນ.

ແລະເຂດແດນຈະກັບຄືນໄປທາງທະເລທີ່ອັດທາບໍ່,
ແລະຈະຜ່ານໄປຈາກທີ່ນັ້ນຫາອີອາການາ, ແລະຈະເຊື່ອມກັບເຊບູລຸນຈາກພາກໃຕ້,
ແລະອາເຊີຈະເຊື່ອມຕາມທະເລ, ແລະແມ່ນ້ຳຈໍແດນຈາກທິດຕາເວັນອອກ.

ແລະເມືອງທີ່ມີກຳແພງຂອງຊາວໄທຣ໌: ໄທຣ໌, ໂອມາທາຕາເກັດ, ແລະເຊເນເຣັດ ແລະ
ອາມາດ, ແລະ ອາຣາເອນ, ແລະ ອາຊໍ, ແລະ ເມືອງກາເດດ, ແລະ ເມືອງອັດຊາຣີອອນ, ແລະ
ແຫຼ່ງນ້ຳອາຊໍ, ແລະເຄໂຣເອ, ເມກາລາອາຣິມ, ໄບທທາເມ, ແລະເທສຊາມິສ.
ນີ້ແມ່ນມໍລະດົກຂອງເຜົ່າລູກຊາຍນັບທາລີ.

ແລະສະຫຼາກທີ່ເຈັດອອກໃຫ້ແກ່ດານ ແລະເຂດແດນຂອງພວກເຂົາແມ່ນສາຣາທ, ອາຊາ,
ແລະເມືອງຊາມມາອຸສ. ແລະ ຊາລາມິສ, ແລະ ອາມມອນ, ແລະ ຊິລາທາ, ແລະ ມີເອົາ, ແລະ
ທິມນາ, ແລະ ເອກຣອນ, ແລະ ອານກາທາ, ແລະ ເບເກທອນ, ແລະ ເກເບລານ, ແລະ ອາຊໍ,
ແລະ ບານາຍບາກັດ, ແລະ ເກເທຣມມອນ, ແລະຈາກທະເລຂອງເມືອງຮອກ,
ເຂດແດນໃກ້ຄຽງກັບເມືອງໂຢບປາ.

ນີ້ແມ່ນມໍລະດົກຂອງເຜົ່າລູກຫລານດານຕາມຕະກູນຂອງເຂົາເຈົ້າ,
ເມືອງຕ່າງໆຂອງເຂົາເຈົ້າແລະບ້ານຕ່າງໆຂອງເຂົາເຈົ້າ.

ແລະພວກລູກຊາຍຂອງດານໄດ້ໄປ ແລະໄດ້ຕໍ່ສູ້ກັບເມືອງລາຄິສ, ແລະໄດ້ຍຶດເອົາມັນ,
ແລະໄດ້ໂຈມຕີມັນດ້ວຍຄົມຕາບ, ແລະໄດ້ອາໄສຢູ່ໃນນັ້ນ
ແລະໄດ້ເອີ້ນຊື່ຂອງມັນວ່າເລເຊັມດານ.

ແລະເຂົາເຈົ້າໄປເຂົ້າຄອບຄອງແຜ່ນດິນຕາມເຂດແດນຂອງເຂົາເຈົ້າ,
ແລະບຸດຊາຍອິດສະລາເອນໄດ້ໃຫ້ມໍລະດົກແກ່ໂຢຊູວາ ບຸດຊາຍຂອງນູນ ໃນພວກເຂົາເຈົ້າ.
ຜ່ານຄໍາສັ່ງຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ເມືອງທີ່ລາວຂໍແກ່ລາວ, ຄືທຳນາຊາຮາກ,
ເຊິ່ງຢູ່ໃນພູເຂົາເອຟຣາອິມ, ແລະລາວໄດ້ສ້າງເມືອງນັ້ນ, ແລະອາໄສຢູ່ໃນນັ້ນ.

ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນການແບ່ງປັນທີ່ເອເລອາຊາປະໂລຫິດ, ໂຢຊູວາບຸດຂອງນູນ,
ແລະຫົວໜ້າບັນພະບຸລຸດໃນເຜົ່າອິດສະລາເອນໄດ້ມອບໃຫ້ເປັນມໍລະດົກໂດຍການຈັບສະຫຼາ
ກໃນຊີໂລຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຢູ່ປະຕູພະລັງພະຍານ,
ແລະເຂົາເຈົ້າກໍໄປເຂົ້າຄອບຄອງແຜ່ນດິນ.

໒໐

ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບໂຢຊູວາວ່າ, ຈົ່ງເວົ້າກັບລູກຫລານອິດສະລາເອນວ່າ:
ຈົ່ງໃຫ້ເມືອງລີໄພທີ່ຂ້ອຍໄດ້ບອກພວກເຈົ້າໂດຍຜ່ານໂມເຊ.
ບ່ອນລີໄພໃຫ້ແກ່ຜູ້ຂ້າຄົນທີ່ໂຈມຕີວິນຍານໂດຍບໍ່ໄດ້ຕັ້ງໃຈ,
ແລະເມືອງຕ່າງໆເຫຼົ່ານີ້ຈະເປັນບ່ອນລີໄພໃຫ້ແກ່ເຈົ້າທັງຫຼາຍ,
ແລະຜູ້ຂ້າຈະບໍ່ຕາຍໂດຍຜູ້ແກ້ແຄ້ນເລືອດ,
ຈົນກວ່າລາວຈະຢືນຕໍ່ໜ້າຊຸມນຸມເພື່ອເຂົ້າສູ່ການພິພາກສາ.

ແລະເຂົາໄດ້ແບ່ງແຍກເມືອງກາເດຊໃນແຂວງກາລີລີທີ່ພູເຂົາແຂວງເນັບທາລີ,
ແລະເມືອງເຊເຄມທີ່ພູເຂົາແຂວງເອຟຣາອິມ, ແລະເມືອງອາບອກ ຊຶ່ງແມ່ນເມືອງເຮໂບຣນ
ທີ່ພູເຂົາແຂວງຢູດາ.

ແລະໃນທີ່ເກີນແມ່ນ້ຳຈໍແດນ,
ໄດ້ໃຫ້ເມືອງໂບຊິນຖິນທຸລະກິດການທີ່ຢູ່ໃນທົ່ງພຽງຈາກເຜົ່າເຮອບເບນ,
ແລະເມືອງອາເຣໂມທໃນກິເລອາດຈາກເຜົ່າກາດ,
ແລະເມືອງໂກລານໃນບາຊານຈາກເຜົ່າມະນັດເສ.

ເມືອງເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນເມືອງທີ່ຖືກເອີ້ນໄວ້ສໍາລັບລູກຊາຍອິດສະລາເອນ ແລະ
ຄົນຕ່າງດ້າວທີ່ພັກອາໄສຢູ່ໃນພວກເຂົາ,
ເພື່ອໃຫ້ທຸກຄົນທີ່ຕິຈິດວິນຍານໂດຍບໍ່ໄດ້ຕັ້ງໃຈສາມາດໜີໄປຫາບ່ອນນັ້ນ,
ເພື່ອວ່າເຂົາຈະບໍ່ຕາຍໃນມືຂອງຜູ້ແກ້ແຄ້ນເລືອດ,
ຈົນກວ່າເຂົາຈະຢືນຕໍ່ໜ້າຊຸມນຸມເພື່ອຮັບການພິພາກສາ.

໒໑

ແລະພວກຫົວໜ້າບັນພະບຸລຸດຂອງລູກຊາຍເລວີໄດ້ເຂົ້າມາຫາເອເລອາຊາປະໂລທິດ,
ແລະໂຢຊູວາລູກຊາຍຂອງນູນ,
ແລະຫາພວກຫົວໜ້າຜູ້ນໍາຄອບຄົວຈາກເຜົ່າຕ່າງໆຂອງອິດສະລາເອນ.
ແລະຂ້ອຍເວົ້າຕໍ່ພວກເຂົາໃນຊີໂລໃນແຜ່ນດິນຄານາອັນວ່າ:
ພຣະເຈົ້າໄດ້ສົ່ງໂດຍຜ່ານໂມເຊໃຫ້ມອບເມືອງຕ່າງໆແກ່ເຮົາເພື່ອອາໄສຢູ່,
ແລະທົ່ງຫຍ້າສໍາລັບສັດລ້ຽງຂອງເຮົາ. ແລະລູກຫລານອິດສະລາເອນໄດ້ມອບເມືອງຕ່າງໆ
ແລະທີ່ດິນລ້ຽງສັດຂອງເມືອງເຫຼົ່ານັ້ນໃຫ້ແກ່ຄົນເລວີ ໃນການແບ່ງມໍລະດົກ
ຕາມຄໍາສັ່ງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ

ແລະສະຫຼາກໄດ້ອອກໃຫ້ແກ່ປະຊາຊົນໂຄຣາທ, ແລະມັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນກັບລູກຊາຍຂອງອາໂຣນ

ຜູ້ເປັນປະໂລຫິດ ຜູ້ເປັນເລວີ ຈາກເຜົ່າຢູດາ ແລະຈາກເຜົ່າສີເມໂອນ
ແລະຈາກເຜົ່າເບັນຢາມິນ ໂດຍສະຫຼາກ, ເມືອງສິບສາມເມືອງ.

ແລະຕໍ່ກັບລູກຊາຍໂຄຣາທທີ່ເຫຼືອຈາກເຜົ່າເອຟຣາອິມ ແລະຈາກເຜົ່າດານ
ແລະຈາກເຄິ່ງເຜົ່າມະນັດເສ ໄດ້ຮັບໂດຍການຈັບສະຫຼາກ, ສິບເມືອງ.

ແລະແກ່ລູກຊາຍເກດຊອນຈາກເຜົ່າອິດສາຄາ ແລະຈາກເຜົ່າອາເຊີ ແລະຈາກເຜົ່ານັບທາລີ
ແລະຈາກເຄິ່ງເຜົ່າມະນັດເສໃນບາຊານ, ເມືອງສິບສາມ.

ແລະຕໍ່ລູກຊາຍເມຣາຣີຕາມຕະກູນຂອງເຂົາເຈົ້າ ຈາກເຜົ່າເຣອູເບນ ແລະຈາກເຜົ່າກາດ
ແລະຈາກເຜົ່າເຊບູລຸນ ໂດຍການຈັບສະຫຼາກ, ເມືອງສິບສອງ.

ແລະລູກຊາຍອິດສະລາເອນໄດ້ໃຫ້ເມືອງຕ່າງໆ ແລະທີ່ດິນລ້ຽງສັດຂອງພວກເຂົາແກ່ຄົນເລວີ,
ຕາມວິທີທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ສັ່ງແກ່ໂມເຊ, ໂດຍການຈັບສະຫຼາກ.

ແລະເຜົ່າລູກຫຼານຢູດາ, ເຜົ່າລູກຫຼານຊີເມໂອນ,
ແລະເຜົ່າລູກຫຼານເບັນຢາມິນໄດ້ໃຫ້ເມືອງເຫຼົ່ານີ້, ແລະເມືອງເຫຼົ່ານີ້ຖືກເອີ້ນຊື່.
ແກ່ລູກຊາຍຂອງອາໂຣນ ຈາກຕະກູນໂຄຣາທ ທີ່ເປັນລູກຫຼານຂອງເລວີ
ເພາະວ່າພວກເຂົາເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ຮັບສ່ວນແບ່ງໂດຍການຈັບສະຫຼາກ
ແລະເຂົາໄດ້ໃຫ້ເມືອງກິຣຽດອາບາແກ່ເຂົາເຈົ້າ, ເຊິ່ງເປັນນະຄອນຫຼວງຂອງຊາວເອນາກ,
ນີ້ແມ່ນເຮໂບຣນທີ່ຢູ່ໃນພູເຂົາຢູດາ, ແລະທີ່ດິນລ້ຽງສັດອ້ອມຮອບມັນ.
ແລະທົ່ງນາຂອງເມືອງ ແລະບ້ານຕ່າງໆຂອງມັນ,
ໂຢຊູວາໄດ້ມອບໃຫ້ແກ່ລູກຫລານຂອງຄາເລບ ລູກຊາຍເຢໂຟນເນ ເປັນກຳມະສິດ.

ແລະໃຫ້ແກ່ລູກຊາຍຂອງອາໂຣນເມືອງບ່ອນລີ້ໄພສຳລັບຜູ້ທີ່ໄດ້ຂ້າຄົນ, ຄືເມືອງເຮໂບຣນ
ແລະທີ່ດິນທີ່ແຍກໄວ້ຮອບມັນ, ແລະເມືອງເລມນາ ແລະທີ່ດິນທີ່ແຍກໄວ້ຮອບມັນ,
ແລະເມືອງອາຍໂລມກັບທີ່ດິນທີ່ແຍກໄວ້ໃຫ້ເມືອງນັ້ນ,
ແລະເມືອງເຕມາກັບທີ່ດິນທີ່ແຍກໄວ້ໃຫ້ເມືອງນັ້ນ, ແລະເມືອງເກລລາ
ກັບດິນແດນທີ່ແຍກໄວ້ໃຫ້ເມືອງນັ້ນ, ແລະເມືອງດາບີ ກັບດິນແດນທີ່ແຍກໄວ້ໃຫ້ເມືອງນັ້ນ,
ແລະອາຊາ ກັບທີ່ດິນທີ່ແຍກໄວ້ຂອງມັນ, ແລະທານູ ກັບທີ່ດິນທີ່ແຍກໄວ້ຂອງມັນ,
ແລະເບດເຊເມຊ ກັບທີ່ດິນທີ່ແຍກໄວ້ຂອງມັນ, ເປັນເກົ້າເມືອງຈາກສອງເຜົ່ານີ້.
ແລະຈາກເຜົ່າເບັນຢາມິນ, ເມືອງກິເບໂອນ ແລະເຂດທີ່ແຍກໄວ້ສຳລັບມັນ, ແລະກາເທັດ
ແລະເຂດທີ່ແຍກໄວ້ສຳລັບມັນ, ແລະເມືອງອານາໂທດກັບທີ່ດິນທີ່ແຍກໄວ້ຂອງມັນ,
ແລະເມືອງກາມາລາກັບທີ່ດິນທີ່ແຍກໄວ້ຂອງມັນ, ທັງໝົດສີ່ເມືອງ.
ເມືອງທັງໝົດຂອງລູກຊາຍອາໂຣນ ເຫຼົ່າປະໂລຫິດ ມີສິບສາມເມືອງ

ແລະຕໍ່ກັບປະຊາຊົນລູກຫຼານໂຄຣາທ, ຊາວເລວີທີ່ເຫຼືອຢູ່ຈາກລູກຫຼານໂຄຣາທ,
ເມືອງຂອງພວກປະໂລຫິດຂອງເຂົາເຈົ້າກໍ່ມາຈາກເຜົ່າເອຟຣາອິມ,
ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ແກ່ເຂົາເຈົ້າເມືອງແຫ່ງບ່ອນລີ້ໄພຂອງຜູ້ຂ້າຄົນ ຄືເມືອງເຊເລມ
ແລະທີ່ດິນທີ່ແຍກໄວ້ຂອງມັນ ແລະເມືອງກາຊາຣາ ແລະທີ່ດິນທີ່ຕິດກັບມັນ
ແລະທີ່ດິນທີ່ແຍກໄວ້ຂອງມັນ ແລະເບທໂຣຣອນ ແລະເມືອງທີ່ຖືກແຍກອອກໃຫ້ແກ່ມັນ
ສີ່ເມືອງ ແລະຈາກເຜົ່າດານ, ເມືອງເອນໂກທາອິມ ແລະທີ່ດິນທີ່ແຍກໄວ້ຂອງມັນ,
ແລະເມືອງເກເທດານ ແລະທີ່ດິນທີ່ແຍກໄວ້ຂອງມັນ, ແລະອາຍາໂລນ
ແລະທີ່ດິນທີ່ແຍກໄວ້ຂອງມັນ, ແລະເກເທເຣມມອນ ແລະທີ່ດິນທີ່ແຍກໄວ້ຂອງມັນ,
ເປັນສີ່ເມືອງ. ແລະຈາກເຄິ່ງເຜົ່າມະນັດເຊ: ທານາກ ແລະທີ່ດິນທີ່ແຍກໄວ້ຂອງມັນ,
ແລະເຢບາທາ ແລະທີ່ດິນທີ່ແຍກໄວ້ຂອງມັນ, ສອງເມືອງ. ທັງໝົດສິບເມືອງ ແລະ
ທີ່ດິນທີ່ແຍກໄວ້ຕິດກັບພວກມັນ, ໃຫ້ແກ່ຕະກູນລູກຫຼານຂອງໂຄຣາທທີ່ເຫຼືອຢູ່.

ແລະຕໍ່ກັບລູກຊາຍຂອງເກດຊອນ ຊາວເລວີ ຈາກເຜົ່າມະນັດເຊຄັງໜຶ່ງ
ໄດ້ໃຫ້ເມືອງທີ່ແຍກໄວ້ສໍາລັບຜູ້ທີ່ຂ້າຄົນ ຄືເມືອງໂກລານໃນບາຊານ
ແລະທີ່ດິນອ້ອມຮອບຂອງມັນ ແລະເມືອງເບເຊີ ແລະທີ່ດິນອ້ອມຮອບຂອງມັນ
ເປັນສອງເມືອງ. ແລະຈາກເຜົ່າອິດຊາຄາ, ເມືອງກິໂຊນ ແລະທີ່ດິນທີ່ແຍກໄວ້ຂອງມັນ,
ແລະເມືອງເຄບບາ ແລະທີ່ດິນທີ່ແຍກໄວ້ຂອງມັນ, ແລະເມືອງຣາໂມດ
ກັບທີ່ດິນທີ່ແຍກໄວ້ໃຫ້ມັນ, ແລະແຫຼ່ງນໍ້າຂອງໜັງສື ກັບທີ່ດິນທີ່ແຍກໄວ້ໃຫ້ມັນ,
ເປັນສີ່ເມືອງ. ແລະຈາກເຜົ່າອາເຊີ, ເມືອງບາເຊລລາ ແລະທີ່ດິນທີ່ແຍກໄວ້ໃຫ້ເມືອງນີ້,
ແລະເມືອງດັບບອນ ແລະທີ່ດິນທີ່ແຍກໄວ້ໃຫ້ເມືອງນີ້,
ແລະເມືອງເຄນກັດກັບທີ່ດິນທີ່ແຍກໄວ້ສໍາລັບມັນ,
ແລະເມືອງຣາອັບກັບທີ່ດິນທີ່ແຍກໄວ້ສໍາລັບມັນ, ເປັນສີ່ເມືອງ. ແລະຈາກເຜົ່າຂອງນັບທາລີ,
ເມືອງທີ່ແຍກໄວ້ໃຫ້ຜູ້ທີ່ໄດ້ຂ້າຄົນ, ຄືເມືອງກາເດຊໃນແຂວງກາລິລີ ແລະທີ່ງ່າຂອງມັນ,
ແລະເມືອງເນມມາທ ແລະທີ່ງ່າຂອງມັນ, ແລະເມືອງເທມໂມນ ແລະທີ່ງ່າຂອງມັນ,
ລວມສາມເມືອງ. ເມືອງທັງໝົດຂອງເກດຊອນຕາມຕະຫຼອດຂອງພວກເຂົາມີສິບສາມເມືອງ.

ແລະຕໍ່ກັບປະຊາຊົນລູກຫຼານເມຣາຣີ ຄືພວກເລວີທີ່ເຫຼືອ ຈາກເຜົ່າເຊບູລູນ,
ໄດ້ມອບເມືອງມາອານ ແລະທີ່ດິນຫຍ້າລ້ຽງສັດຂອງມັນ, ແລະເມືອງກາເດຊ
ແລະທີ່ດິນຫຍ້າລ້ຽງສັດຂອງມັນ, ແລະເມືອງເຊລລາ ກັບທີ່ງ່າຫຍ້າອ້ອມຮອບຂອງມັນ,
ສາມເມືອງ. ແລະເຂົ້າໄປຂອງແມ່ນໍ້າຈໍແດນທີ່ຢູ່ຕາມເຢຣີໂຄ, ຈາກເຜົ່າເຣອູເບນ,
ເມືອງບ່ອນລີ້ໄພຂອງຜູ້ຂ້າຄົນ, ຄືໂບຊຸໃນຖິ່ນທຸລະກັນຕານ, ມີໂຊ
ແລະທີ່ດິນລ້ຽງສັດຂອງມັນ, ແລະຢາເຊີ ແລະທີ່ດິນລ້ຽງສັດຂອງມັນ.
ແລະເດັກມອນກັບທີ່ດິນຫຍ້າລ້ຽງສັດຂອງມັນ, ແລະມາຟາກັບທີ່ດິນຫຍ້າລ້ຽງສັດຂອງມັນ,
ສີ່ເມືອງ. ແລະຈາກເຜົ່າກາດ, ເມືອງບ່ອນລີ້ໄພຂອງຜູ້ຂ້າຄົນ, ແລະຣາໂມທໃນກິເລອາດ,
ແລະທີ່ດິນຫຍ້າລ້ຽງສັດຂອງມັນ, ມາຫະນາອິມ, ແລະທີ່ດິນຫຍ້າລ້ຽງສັດຂອງມັນ,

ແລະເຮສບອນກັບທົ່ງຫຍ້າລ້ຽງສັດຂອງມັນ, ແລະຢາເຊີກັບທົ່ງຫຍ້າລ້ຽງສັດຂອງມັນ,
ທັງໝົດສີ່ເມືອງ.

ເມືອງທັງໝົດໃຫ້ແກ່ລູກຊາຍເມຣາຣິຕາມຕະກູນຂອງເຂົາເຈົ້າທີ່ເຫຼືອຈາກຕະກູນເລວີ,
ແລະເຂດແດນແມ່ນເມືອງສິບສອງ.

ເມືອງທັງໝົດຂອງພວກເລວີທີ່ຢູ່ໃນກາງການຄອບຄອງຂອງລູກຫຼານອິດສະລາເອນມີສີ່ສິບ
ແປດເມືອງ, ພ້ອມທັງພື້ນທີ່ຫຍ້າລ້ຽງສັດຂອງພວກເຂົາ ອ້ອມຮອບເມືອງເຫຼົ່ານີ້,
ເມືອງແລະທົ່ງຫຍ້າລ້ຽງສັດອ້ອມຮອບເມືອງທັງໝົດເຫຼົ່ານີ້.

ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປະທານແຜ່ນດິນທັງໝົດໃຫ້ແກ່ອິສຣາເອນ
ເຊິ່ງພຣະອົງໄດ້ສາບານວ່າຈະປະທານໃຫ້ແກ່ບັນພະບຸລຸດຂອງເຂົາເຈົ້າ
ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ຮັບມໍລະດົກນັ້ນ ແລະອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນນັ້ນ
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ພວກເຂົາພັກຜ່ອນຢູ່ອ້ອມຮອບ,
ດັ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ສາບານຕໍ່ບັນດາບິດາຂອງພວກເຂົາ,
ບໍ່ມີໃຜລຸກຂຶ້ນຕໍ່ໜ້າພວກເຂົາຈາກບັນດາສັດຕູທັງໝົດຂອງພວກເຂົາ,
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ມອບບັນດາສັດຕູທັງໝົດຂອງພວກເຂົາເຂົ້າໄປໃນມືຂອງພວກເຂົາ.
ບໍ່ມີຄຳໃດລົ້ມເຫລວຈາກຄຳເວົ້າທັງໝົດທີ່ດົງາມທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕັ້ງໄວ້ແກ່ລູກຫລານອິດສະ
ຣາເອນ, ທຸກສິ່ງໄດ້ເກີດຂຶ້ນ.

66

ແລ້ວໄປຊົດໄດ້ເອີ້ນພວກລູກຊາຍຂອງເລອູເບນ, ແລະພວກລູກຊາຍຂອງກາດ,
ແລະເຄິ່ງເຜົ່າຂອງມະນັດເສມາຮ່ວມກັນ. ແລະ ເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ,

ທ່ານທັງຫຼາຍໄດ້ຍິນທັງໝົດທີ່ໂມເຊຜູ້ຂ້າຮັບໃຊ້ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສັ່ງກັບທ່ານທັງຫຼາຍ,
ແລະເຊື່ອຟັງສຽງຂອງຂ້ານ້ອຍຕາມທັງໝົດທີ່ສັ່ງກັບທ່ານທັງຫຼາຍ.

ເຈົ້າບໍ່ໄດ້ທອດທັງພີ່ນ້ອງຂອງເຈົ້າຫຼາຍວັນເຫຼົ່ານີ້ຈົນເຖິງມື້ນີ້,
ເຈົ້າໄດ້ຮັກສາຄຳສັ່ງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ.

ດຽວນີ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາໄດ້ໃຫ້ພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຮົາພັກຜ່ອນແລ້ວ,
ຕາມທີ່ພຣະອົງໄດ້ຕົນກັບເຂົາເຈົ້າ,

ດຽວນີ້ດັ່ງນັ້ນພວກເຈົ້າຈົ່ງກັບຄືນໄປບ້ານເຮືອນຂອງພວກເຈົ້າ,

ແລະໄປຍັງແຜ່ນດິນທີ່ເປັນກຳມະສິດຂອງພວກເຈົ້າ,

ທີ່ໂມເຊໄດ້ໃຫ້ແກ່ພວກເຈົ້າຢູ່ຟາກຂ້າງໂນ້ນຂອງແມ່ນ້ຳຈໍແດນ.

ແຕ່ຈົ່ງປົກປັກຮັກສາຢ່າງຫຼວງຫຼາຍທີ່ຈະປະຕິບັດຕາມຄຳສັ່ງແລະກົດໝາຍທີ່ໂມເຊຜູ້ຮັບໃຊ້
ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັ່ງພວກເຮົາໃຫ້ປະຕິບັດ,

ຄືຮັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ, ດຳເນີນໃນທຸກທາງຂອງພຣະອົງ,

ປົກປັກຮັກສາຄຳສັ່ງຂອງພຣະອົງ, ຕິດພັນກັບພຣະອົງ,

ແລະປະຕິບັດຕໍ່ພຣະອົງດ້ວຍຈິດໃຈທັງໝົດຂອງພວກເຈົ້າແລະດ້ວຍຈິດວິນຍານທັງໝົດຂອງ
ພວກເຈົ້າ. ແລະໂຢຊົວໄດ້ອວຍພອນພວກເຂົາ ແລະສົ່ງພວກເຂົາອອກໄປ,

ແລະພວກເຂົາກໍໄດ້ໄປຫາເຮືອນຂອງພວກເຂົາ.

ແລະ ໂມເຊໃຫ້ເຄິ່ງເຜົ່າມະນັດເຊຢູ່ໃນບາຊານ, ແລະ

ໂຢຊູວາໃຫ້ອີກເຄິ່ງໜຶ່ງຢູ່ກັບພີ່ນ້ອງຂອງເຂົາໃນຟາກຂອງແມ່ນ້ຳຈໍແດນຂ້າງທະເລ. ແລະ

ເມື່ອໂຢຊູວາສົ່ງພວກເຂົາກັບບ້ານຂອງພວກເຂົາ, ທ່ານກໍ່ອວຍພອນພວກເຂົາ.

ແລະພວກເຂົາໄດ້ກັບຄືນໄປບ້ານເຮືອນຂອງພວກເຂົາດ້ວຍຊັບສິນຫຼາຍ,

ມີສັດລ້ຽງຫຼາຍທີ່ສຸດ, ເງິນ, ຄຳ, ເຫຼັກ, ແລະເຄື່ອງນຸ່ງຫຼາຍ,

ພວກເຂົາໄດ້ແບ່ງປັນຂອງລັກລອບຈາກສັດຕູກັບພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຂົາ.

ແລະລູກຊາຍຂອງຮູເບນ, ລູກຊາຍຂອງກາດ,
ແລະເຄິ່ງເຜົ່າມະນັດເສໄດ້ອອກເດີນທາງຈາກລູກຊາຍອິດສະລາເອນທີ່ຊົໂລໃນແຜ່ນດິນຄານ
າອານເພື່ອໄປຍັງກີເລອາດ, ເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນທີ່ເປັນກຳມະສິດຂອງພວກເຂົາ,
ເຊິ່ງພວກເຂົາໄດ້ຮັບເປັນມໍລະດົກໂດຍຜ່ານຄຳສັ່ງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທາງມືຂອງໂມເຊ.

ແລະພວກເຂົາມາເຖິງກີເລອາດແຫ່ງແມ່ນ້ຳຈໍແດນ, ທີ່ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນຄານາອານ,
ແລະລູກຫຼານຮູເບນ, ລູກຫຼານກາດ,
ແລະເຄິ່ງເຜົ່າມະນັດເສໄດ້ສ້າງແທ່ນບູຊາຢູ່ທີ່ນັ້ນເທິງແມ່ນ້ຳຈໍແດນ,
ເປັນແທ່ນບູຊາໃຫຍ່ທີ່ເຫັນໄດ້.

ແລະລູກຫຼານອິດສະລາເອນໄດ້ຍິນຄຳເວົ້າວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ລູກຫຼານເຣອູເບນ, ລູກຫຼານກາດ,
ແລະເຄິ່ງເຜົ່າມະນັດເສໄດ້ສ້າງແທ່ນບູຊາຢູ່ເທິງເຂດແດນແຜ່ນດິນຄານາອານ,
ຢູ່ເທິງກິນອາດຂອງແມ່ນ້ຳຈໍແດນ, ໃນຟາກໂພ້ນຂອງລູກຫຼານອິດສະລາເອນ.
ແລະລູກຊາຍອິດສະລາເອນທັງໝົດໄດ້ຖືກເກັບກຳເຂົ້າກັນຢູ່ຊົໂລ
ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະໄດ້ຂຶ້ນໄປເຮັດສົງຄາມຕໍ່ກັບພວກເຂົາ.

ແລະລູກຊາຍອິດສະລາເອນໄດ້ສົ່ງໄປຫາລູກຊາຍຮູເບນ ແລະໄປຫາລູກຊາຍກາດ
ແລະໄປຫາລູກຊາຍເຄິ່ງເຜົ່າມະນັດເສ ເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນກິນເອດ,
ຄືຟີເນຣັດລູກຊາຍຂອງເອເລອາຊາ ລູກຊາຍຂອງອາໂຣນມະຫາປະໂລຫິດ
ແລະຜູ້ປົກຄອງສິບຄົນພ້ອມກັບລາວ,
ຜູ້ປົກຄອງຄົນໜຶ່ງຈາກເຮືອນຄອບຄົວຂອງແຕ່ລະເຜົ່າທັງໝົດຂອງອິດສະລາເອນ,
ຜູ້ປົກຄອງເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຫົວໜ້າເຮືອນຕະກູນ ເປັນຜູ້ບັນຊາການພັນຂອງອິດສະລາເອນ.
ແລະພວກເຂົາມາເຖິງລູກຫລານຂອງເຣອູເບນ, ລູກຫລານຂອງກາດ,

ແລະເຄິ່ງເຜົ່າຂອງມະນັດເສໃນແຜ່ນດິນກິເລອາດ, ແລະພວກເຂົາເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ,
ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ທີ່ຊຸມນຸມທັງໝົດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເວົ້າວ່າ,
ການລະເມີດນີ້ແມ່ນຫຍັງທີ່ພວກເຈົ້າໄດ້ລະເມີດຕໍ່ໜ້າພຣະເຈົ້າຂອງອິດສະຣາເອນ,
ໂດຍການຫັນໄປຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃນມື້ນີ້, ສ້າງແທ່ນບູຊາໄວ້ສໍາລັບຕົນເອງ,
ເພື່ອໃຫ້ພວກເຈົ້າກາຍເປັນຜູ້ປະຖິ້ມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ?
ບາບເປໂອບໍ່ແມ່ນເລື່ອງນ້ອຍສໍາລັບພວກເຮົາບໍ່ແມ່ນບໍ່,
ເພາະວ່າພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ຖືກຊໍາລະຈາກມັນຈົນເຖິງວັນນີ້?
ແລະພະຍາດລະບາດໄດ້ເກີດຂຶ້ນໃນຊຸມນຸມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.
ແລະທ່ານທັງຫຼາຍໄດ້ຫັນກັບໄປຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃນມື້ນີ້,
ແລະຖ້າທ່ານຫ່າງໄປຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃນມື້ນີ້,
ແລ້ວໃນມື້ອື່ນພຣະພິໂລດຂອງພຣະອົງຈະມາເທິງອິດສະຣາເອນທັງໝົດ. ແລະດຽວນີ້
ຖ້າແຜ່ນດິນແຫ່ງການຄອບຄອງຂອງພວກເຈົ້ານ້ອຍເກີນໄປ,
ຈົ່ງຂ້າມມາຍັງແຜ່ນດິນແຫ່ງການຄອບຄອງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ບ່ອນທີ່ພະນັກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕັ້ງຢູ່, ແລະຮັບມໍລະດົກຢູ່ທ່າມກາງພວກເຮົາ,
ແຕ່ຢ່າກາຍເປັນຜູ້ກະບົດຕໍ່ພຣະເຈົ້າ, ແລະພວກເຈົ້າຢ່າຫ່າງອອກຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ໂດຍການສ້າງແທ່ນບູຊາຂອງພວກເຈົ້າຢູ່ນອກແທ່ນບູຊາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງ
ພວກເຮົາ. ບໍ່ແມ່ນບໍ່? ອາຄາ ລູກຂອງເຊຣາ ໄດ້ລະເມີດຕໍ່ສິ່ງທີ່ຖືກອຸທິດ,
ແລະຄວາມໂກດໄດ້ເກີດຂຶ້ນຕໍ່ຊຸມນຸມຊົນອິດສະຣາເອນທັງໝົດ;
ແລະຊາຍຄົນດຽວນີ້ກໍ່ຕາຍດ້ວຍບາບຂອງລາວເອງ.

ແລະລູກຊາຍຮູເບນ, ລູກຊາຍກາດ, ແລະເຄິ່ງເຜົ່າມະນັດເສຕອບ,
ແລະເວົ້າກັບຜູ້ບັນຊາການພັນຂອງອິດສະຣາເອນວ່າ, ພຣະເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ແມ່ນ, ແລະ ພຣະເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າ ຕົນເອງຮູ້, ແລະ ອິດສະຣາເອນ ຕົນເອງຈະຮູ້,

ຖ້າພວກເຮົາໄດ້ລະເມີດໃນການກະບົດຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,

ຂໍຢ່າໃຫ້ພຣະອົງຊ່ວຍກູ້ພວກເຮົາໃນວັນນີ້.

ແລະຖ້າພວກເຮົາສ້າງແທ່ນບູຊາສຳລັບຕົນເອງເພື່ອຫ່າງອອກຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າ
ຂອງພວກເຮົາ, ເພື່ອຖວາຍເຄື່ອງເຜົາບູຊາເທິງແທ່ນນັ້ນ,
ເພື່ອເຮັດເຊັ່ນດຽວກັນກັບເຄື່ອງບູຊາແຫ່ງຄວາມລອດພົ້ນເທິງແທ່ນນັ້ນ,
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຊອກຫາ.

ແຕ່ເພາະເຫດຄວາມລະມັດລະວັງໃນຄຳເວົ້າ ພວກເຮົາຈຶ່ງເຮັດສິ່ງນີ້, ໂດຍກ່າວວ່າ,
ເພື່ອວ່າລູກຫຼານຂອງເຈົ້າຈະບໍ່ເວົ້າກັບລູກຫຼານຂອງພວກເຮົາໃນມື້ອື່ນວ່າ,
ເຈົ້າມີຫຍັງກັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າຂອງອິດສະຣາເອນ?
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ວາງເຂດແດນລະຫວ່າງພວກເຮົາແລະພວກເຈົ້າຄືແມ່ນ້ຳຈໍແດນ,
ແລະພວກເຈົ້າບໍ່ມີສ່ວນແບ່ງໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ແລະລູກຊາຍຂອງພວກເຈົ້າຈະເຮັດໃຫ້ລູກຊາຍຂອງພວກເຮົາຫ່າງເຫີນ,
ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະບໍ່ນະມັດສະການພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ແລະພວກເຮົາໄດ້ເວົ້າວ່າຈະເຮັດດັ່ງນີ້,
ເພື່ອສ້າງແທ່ນບູຊານີ້ບໍ່ແມ່ນເພາະເຄື່ອງຖວາຍ ຫຼື ເພາະເຄື່ອງບູຊາ,
ແຕ່ເພື່ອວ່ານີ້ຈະເປັນພະຍານລະຫວ່າງພວກເຮົາແລະພວກເຈົ້າ,
ແລະລະຫວ່າງຊົນລຸ້ນຂອງພວກເຮົາທີ່ມາຫຼັງພວກເຮົາ,
ເພື່ອປະຕິບັດການປະຕິບັດຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕໍ່ໜ້າພຣະອົງ,
ດ້ວຍເຄື່ອງຖວາຍຂອງພວກເຮົາ ແລະດ້ວຍເຄື່ອງບູຊາຂອງພວກເຮົາ
ແລະດ້ວຍເຄື່ອງບູຊາແຫ່ງຄວາມລອດພົ້ນຂອງພວກເຮົາ,
ແລະລູກຫຼານຂອງພວກເຈົ້າຈະບໍ່ເວົ້າກັບລູກຫຼານຂອງພວກເຮົາໃນມື້ອື່ນວ່າ,
ພວກເຈົ້າບໍ່ມີສ່ວນແບ່ງໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ແລະພວກເຮົາໄດ້ເວົ້າວ່າ: ຖ້າມັນເກີດຂຶ້ນເຄີຍ
ແລະເຂົາເຈົ້າເວົ້າກັບພວກເຮົາ ຫຼືກັບຄົນລຸ້ນຂອງພວກເຮົາໃນມື້ອື່ນ ແລະເຂົາເຈົ້າຈະເວົ້າວ່າ:

ຈົ່ງເບິ່ງຮູບແບບຂອງແທ່ນບູຊາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ທີ່ບັນດາບິດາຂອງພວກເຮົາໄດ້ສ້າງຂຶ້ນ
ບໍ່ແມ່ນເພື່ອເຄື່ອງຖວາຍ ຫຼືເພື່ອເຄື່ອງບູຊາ ແຕ່ມັນເປັນພະຍານລະຫວ່າງພວກເຈົ້າ
ແລະລະຫວ່າງພວກເຮົາ ແລະລະຫວ່າງລູກຫຼານຂອງພວກເຮົາ.
ຂໍຢ່າໃຫ້ພວກເຮົາຫັນກັບຈາກພຣະເຈົ້າໃນມື້ນີ້ ແລະ ອອກໄປຈາກພຣະເຈົ້າ
ເພື່ອສ້າງແທ່ນບູຊາສຳລັບເຄື່ອງບູຊາຫມາກໄມ້ ແລະ ເຄື່ອງບູຊາຊາລາມິນ ແລະ
ເຄື່ອງບູຊາແຫ່ງຄວາມລອດພົ້ນ
ນອກຈາກແທ່ນບູຊາຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ຢູ່ຕໍ່ໜ້າພະລັງຂອງພຣະອົງ

ແລະ ຟິເນຣັສ ພໍ່ສອນ ແລະ ຜູ້ປົກຄອງທັງໝົດຂອງຊຸມນຸມອິດສະຣາເອນ ຜູ້ທີ່ຢູ່ກັບລາວ
ໄດ້ຍິນຄຳເວົ້າທີ່ລູກຊາຍຂອງເຣອູເບນ ແລະ ລູກຊາຍຂອງກາດ ແລະ ເຄິ່ງເຜົ່າຂອງມະນັດເສ
ເວົ້າ, ແລະ ມັນໄດ້ເຮັດໃຫ້ເຂົາເຈົ້າພໍໃຈ. ແລະ ຟິເນຣັສ ປະໂລຫິດໄດ້ກ່າວແກ່ລູກຊາຍຮູເບນ
ແລະ ລູກຊາຍກາດ ແລະ ເຄິ່ງເຜົ່າມະນັດເສວ່າ,
ມື້ນີ້ພວກເຮົາໄດ້ຮູ້ວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຢູ່ກັບພວກເຮົາ,
ເພາະວ່າທ່ານທັງຫຼາຍບໍ່ໄດ້ລະເມີດຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ
ເພາະວ່າທ່ານທັງຫຼາຍໄດ້ຊ່ວຍກູ້ລູກຊາຍອິດສະຣາເອນຈາກມົງຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ແລະ
ຟິເນຣັສ ປະໂລຫິດ ແລະ ບັນດາຜູ້ປົກຄອງໄດ້ກັບຄືນຈາກລູກຫຼານຮູເບນ,
ຈາກລູກຫຼານກາດ, ແລະ ຈາກເຄິ່ງເຜົ່າມະນັດເສ ອອກຈາກກິເລອາດເຂົ້າໄປສ
ເລື່ອງນີ້ໄດ້ຖືກໃຈລູກຫຼານອິດສະຣາເອນ, ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ເວົ້າກັບລູກຫຼານອິດສະຣາເອນ,
ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ອວຍພອນພຣະເຈົ້າຂອງລູກຫຼານອິດສະຣາເອນ,
ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ເວົ້າວ່າຈະບໍ່ຂຶ້ນໄປຫາເຂົາເຈົ້າອີກຕໍ່ໄປເພື່ອເຮັດສົງຄາມທຳລາຍແຜ່ນດິນຂອງ
ລູກຫຼານເຣອູເບນ, ລູກຫຼານກາດ, ແລະເຄິ່ງເຜົ່າມະນັດເສ,
ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ອາໄສຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນນັ້ນ.

ແລະໂຢຊົວໄດ້ຕັ້ງຊື່ແທ່ນບູຊາຂອງຊາວຮູເບນ, ຊາວກາດ ແລະເຄິ່ງເຜົ່າມະນັດເສ,
ແລະເວົ້າວ່າ ມັນເປັນພະຍານລະຫວ່າງພວກເຂົາວ່າ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ.

໒໓

ແລະມັນເກີດຂຶ້ນຫຼັງຈາກຫຼາຍວັນ

ຫຼັງຈາກທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃຫ້ອິສຣາເອນພັກຜ່ອນຈາກສັດຕູທັງໝົດຂອງລາວອ້ອມຮອບ,
ແລະໂຢຊົວກໍເປັນຜູ້ເຖົ້າທີ່ມີອາຍຸຫຼາຍແລ້ວ. ແລະ

ໂຢຊົວໄດ້ເອີ້ນປະຊຸມລູກຫລານອິດສະລາເອນທັງໝົດ ແລະ ສະພາຜູ້ເຖົ້າຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ
ຜູ້ປົກຄອງຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ ຜູ້ພິພາກສາຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ ນັກຂຽນຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແລະ
ໄດ້ເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ, ຂ້ານ້ອຍໄດ້ແກ່ຊາ ແລະ ໄດ້ກ້າວໄປໃນມື້ເວລາ,
ແຕ່ພວກທ່ານໄດ້ເຫັນແລ້ວທຸກສິ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາໄດ້ເຮັດຕໍ່ປະຊາ
ຊາດທັງໝົດເຫຼົ່ານີ້ຕໍ່ໜ້າພວກເຮົາ,

ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກທ່ານທີ່ໄດ້ສູ້ຮົບເພື່ອພວກທ່ານ. ເບິ່ງເຖິດ,
ຂ້ານ້ອຍໄດ້ມອບໃຫ້ທ່ານທັງຫຼາຍແລ້ວ ເຊິ່ງເຫຼົ່າຊາດທີ່ຍັງເຫຼືອຢູ່ນີ້

ເປັນມໍລະດົກໃຫ້ແກ່ເຜົ່າຕ່າງໆຂອງທ່ານ, ຕັ້ງແຕ່ແມ່ນ້ຳຈໍແດນ

ລວມທັງເຫຼົ່າຊາດທັງໝົດທີ່ຂ້ານ້ອຍໄດ້ທຳລາຍແລ້ວ, ແລະຈາກທະເລໃຫຍ່

ຈະເປັນເຂດແດນໄປທາງທິດຕາເວັນຕົກ.

ແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົານີ້ຈະທຳລາຍພວກເຂົາຈາກໜ້າພວກເຮົາຈົນກວ່າ
ພວກເຂົາຈະພິນາດ,

ແລະພຣະອົງຈະສົ່ງສັດຮ້າຍປາມາໃສ່ພວກເຂົາຈົນກວ່າພຣະອົງຈະທຳລາຍພວກເຂົາແລະກ

ະສັດຂອງພວກເຂົາຈາກໜ້າພວກເຈົ້າ,
ແລະພວກເຈົ້າຈະຮັບແຜ່ນດິນຂອງພວກເຂົາເປັນມໍລະດົກ,
ດັ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາໄດ້ກ່າວແກ່ພວກເຈົ້າ. ດັ່ງນັ້ນ
ຈົ່ງເຂັ້ມແຂງຫຼາຍ ທີ່ຈະປົກປັກຮັກສາ ແລະ
ປະຕິບັດທຸກສິ່ງທີ່ຂຽນໄວ້ໃນປຶ້ມກົດໝາຍຂອງໂມເຊ,
ເພື່ອວ່າພວກເຈົ້າຈະບໍ່ຫັນໄປທາງຂວາ ຫຼື ທາງຊ້າຍ.
ເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະບໍ່ເຂົ້າໄປໃນບັນດາປະຊາຊາດທີ່ຖືກປະໄວ້ເຫຼືອເຫຼົ່ານີ້,
ແລະຊື່ຂອງພະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາຈະບໍ່ຖືກເອີ້ນໃນພວກເຈົ້າ, ເຈົ້າຈະບໍ່ຮັບໃຊ້,
ແລະເຈົ້າຈະບໍ່ກາບໄຫວ້ພວກເຂົາ,
ແຕ່ທ່ານຈະຕິດແນ່ນກັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ
ຄືກັນກັບທີ່ທ່ານໄດ້ເຮັດມາຈົນເຖິງມື້ນີ້
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະທຳລາຍປະຊາຊາດທີ່ໃຫຍ່ແລະເຂັ້ມແຂງຈາກຕໍ່ໜ້າພວກເຈົ້າ,
ແລະບໍ່ມີໃຜຕໍ່ຕ້ານຕໍ່ໜ້າພວກເຮົາຈົນເຖິງມື້ນີ້. ຄົນຫນຶ່ງຂອງພວກເຈົ້າໄລ່ຕາມຄົນພັນຄົນ,
ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາໄດ້ສູ້ຮົບໃຫ້ພວກເຈົ້າ,
ດັ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ກ່າວກັບພວກເຮົາ.

ແລະຈົ່ງເຝົ້າລະວັງຢ່າງຍິ່ງທີ່ຈະຮັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ.
ຖ້າເພາະວ່າເຈົ້າຫັນກັບ ແລະເຂົ້າຮ່ວມກັບປະຊາຊາດທີ່ເຫຼືອເຫຼົ່ານີ້ທີ່ຢູ່ກັບເຈົ້າ,
ແລະເຈົ້າແຕ່ງງານກັບພວກເຂົາ, ແລະເຈົ້າປະສົມກັບພວກເຂົາ ແລະພວກເຂົາກັບເຈົ້າ,
ຈົ່ງຮູ້ໄວ້ວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະບໍ່ທຳລາຍປະຊາຊາດເຫຼົ່ານີ້ອອກຈາກໜ້າທ່ານອີກຕໍ່ໄປ,
ແລະພວກເຂົາຈະກາຍເປັນກັບດັກ, ເປັນສິ່ງຂັດຂວາງ, ເປັນຕະປູໃນສິ້ນຕົ້ນຂອງທ່ານ,
ແລະເປັນລູກສອນໃນຕາຂອງທ່ານ, ຈົນກວ່າທ່ານຈະພົນາດໄປຈາກແຜ່ນດິນອັນດົງາມນີ້
ທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານໄດ້ປະທານໃຫ້ແກ່ທ່ານ.

ຂ້ອຍກຳລັງຈະໄປຕາມທາງດັ່ງທີ່ທຸກຄົນຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ,
ແລະເຈົ້າຈະຮູ້ດ້ວຍໃຈຂອງເຈົ້າແລະດ້ວຍວິນຍານຂອງເຈົ້າ,
ເພາະວ່າບໍ່ມີຄຳໃດຕົກຈາກທຸກຄຳເວົ້າທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາກ່າວຕໍ່ທຸກສິ່ງ
ທີ່ເປັນຂອງພວກເຮົາ, ບໍ່ມີສິ່ງໃດລົ້ມເຫລວຈາກພວກມັນ. ແລະມັນຈະເປັນດັ່ງນີ້:
ດ້ວຍວິທີດຽວກັນທີ່ຄຳເວົ້າທີ່ດົງມາທັງໝົດທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວແກ່ພວກເຈົ້າໄດ້ມາຫາ
ພວກເຮົາ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າກໍຈະນຳເອົາຄຳເວົ້າທີ່ຊົ່ວຮ້າຍທັງໝົດມາເທິງພວກເຈົ້າ,
ຈົນກວ່າພຣະອົງຈະທຳລາຍພວກເຈົ້າໃຫ້ພົນາດຈາກແຜ່ນດິນອັນດົງມາມີທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ໄດ້ປະທານແກ່ພວກເຈົ້າ.
ໃນເວລາທີ່ເຈົ້າລະເມີດພັນທະສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ
ທີ່ພຣະອົງໄດ້ສັ່ງແກ່ພວກເຮົາ ແລະໄປປະຕິບັດພຣະເຈົ້າອື່ນ ແລະນະມັດສະການພວກເຂົາ

໒໔

ແລະໂຢຊົວໄດ້ລວບລວມບັນດາເຜົ່າທັງໝົດຂອງອິດສະລາເອນເຂົ້າມາທີ່ຊີໂລ,
ແລະໄດ້ເອີ້ນປະຊຸມພວກຜູ້ຖືກແກ່ຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະພວກນັກຂຽນຂອງເຂົາເຈົ້າ
ແລະພວກຜູ້ພິພາກສາຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແລະໄດ້ຕັ້ງເຂົາເຈົ້າໄວ້ຕໍ່ໜ້າພຣະເຈົ້າ.

ແລະ ໂຢຊົວໄດ້ກ່າວຕໍ່ປະຊາຊົນທັງໝົດວ່າ,
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງອິດສະລາເອນຕັດສິນດັ່ງນີ້ວ່າ,
ບັນພະບຸລຸດຂອງເຈົ້າໄດ້ອາໄສຢູ່ເຂດຟາກໂພ້ນແມ່ນ້ຳຕັ້ງແຕ່ເບື້ອງຕົ້ນ, ຄື
ເທຣາພໍ່ຂອງອັບຣາຮາມ ແລະ ພໍ່ຂອງນາໂຮຣ, ແລະ ເຂົາເຈົ້າໄດ້ປະຕິບັດຕໍ່ພະເຈົ້າອື່ນໆ.
ແລະເອົາພໍ່ຂອງເຈົ້າຄືອັບຣາຮາມຈາກຟາກຂ້າງໂພ້ນແມ່ນ້ຳ,
ແລະນຳພາລາວໄປທົ່ວແຜ່ນດິນທັງໝົດ, ແລະເພີ່ມຈຳນວນລູກຫຼານຂອງລາວ,

ແລະໃຫ້ອິສອາກແກ່ລາວ. ແລະທີ່ອີຊາກມີຢາໂກບແລະເອຊາວ,
ແລະຂ້ອຍໄດ້ໃຫ້ພູເຂົາເຊອີຣແກ່ເອຊາວເພື່ອສືບມໍລະດົກ,
ແລະຢາໂກບກັບລູກຊາຍຂອງລາວໄດ້ລົງໄປອີຢິບ,
ແລະພວກເຂົາໄດ້ກາຍເປັນປະຊາຊາດທີ່ໃຫຍ່, ຫຼາຍ ແລະເຂັ້ມແຂງຢູ່ທີ່ນັ້ນ,
ແລະຊາວອີຢິບໄດ້ປະຕິບັດຮ້າຍຕໍ່ພວກເຂົາ.
ແລະຂ້ານ້ອຍໄດ້ໂຈມຕີອີຢິບດ້ວຍເຄື່ອງໝາຍຕ່າງໆທີ່ຂ້ານ້ອຍໄດ້ເຮັດໃນທ່າມກາງພວກເຂົາ.
ແລະຫຼັງຈາກສິ່ງເຫຼົ່ານີ້, ພຣະອົງໄດ້ນຳບັນດາບິດາຂອງພວກເຮົາອອກຈາກປະເທດເອຢິບ,
ແລະພວກເຈົ້າໄດ້ເຂົ້າໄປໃນທະເລແດງ,
ແລະຊາວເອຢິບໄດ້ຕິດຕາມບັນດາບິດາຂອງພວກເຮົາດ້ວຍລົດຮົບແລະມ້າເຂົ້າໄປໃນທະເລແດງ.
ແລະພວກເຮົາໄດ້ຮ້ອງຂຶ້ນຕໍ່ພຣະເຈົ້າ,
ແລະພຣະອົງໄດ້ໃຫ້ເມກແລະຄວາມມືດຢູ່ລະຫວ່າງພວກເຮົາແລະຊາວອີຢິບ,
ແລະພຣະອົງໄດ້ນຳທະເລມາເທິງພວກເຂົາ, ແລະໄດ້ປົກຄຸມພວກເຂົາ,
ແລະຕາຂອງພວກເຈົ້າໄດ້ເຫັນສິ່ງທັງປວງທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃນແຜ່ນດິນອີຢິບ,
ແລະພວກເຈົ້າໄດ້ຢູ່ໃນທະເລຊາຍຫຼາຍມື້.

ແລະພຣະອົງໄດ້ພາພວກເຮົາເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນຂອງຊາວອາໂມໄລທີ່ອາໄສຢູ່ຟາກຂ້າງແມ່ນ້ຳ
ຈໍຈໍແດນ, ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ມອບພວກເຂົາໄວ້ໃນມືຂອງພວກເຮົາ,
ແລະເຈົ້າທັງຫຼາຍໄດ້ຮັບມໍລະດົກແຜ່ນດິນຂອງພວກເຂົາ,
ແລະເຈົ້າທັງຫຼາຍໄດ້ທຳລາຍພວກເຂົາຈາກຕໍ່ໜ້າເຈົ້າທັງຫຼາຍ.

ແລະບາລາກ ລູກຊາຍຂອງຊິບໂປ ກະສັດແຫ່ງໂມອາບ ໄດ້ລຸກຂຶ້ນ
ແລະຈັດແຖວສຳລັບສົງຄາມຕໍ່ອິດສະລາເອນ
ແລະໄດ້ສົ່ງຄົນໄປເອີ້ນບາລາອາມມາສາບແຊ່ງພວກເຮົາ

ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າບໍ່ຕ້ອງການທຳລາຍເຈົ້າ,
ແລະໄດ້ອວຍພອນພວກເຮົາດ້ວຍພອນຕ່າງໆ,
ແລະໄດ້ຊ່ວຍກູ້ພວກເຮົາຈາກມືຂອງພວກເຂົາ, ແລະໄດ້ມອບພວກເຂົາໄວ້.
ແລະເຈົ້າໄດ້ຂ້າມແມ່ນ້ຳຈໍແດນ ແລະເຈົ້າໄດ້ມາເຖິງເມືອງເຢຣີໂຄ,
ແລະຊາວເມືອງເຢຣີໂຄໄດ້ຕໍ່ສູ້ກັບພວກເຮົາ ຄື ຊາວອາໂມໄຣ, ຊາວຄານາອານ, ຊາວເປຣິຊ,
ຊາວຮີວາຍ, ຊາວເຢບູໄຊ, ຊາວເຮັດ, ແລະຊາວເກີກາໄຊ,
ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ມອບພວກເຂົາໄວ້ໃນມືຂອງພວກເຮົາ.
ແລະພຣະອົງໄດ້ສົ່ງຕົວຕໍ່ໄປກ່ອນໜ້າພວກເຈົ້າ
ແລະໄດ້ຂັບໄລ່ພວກເຂົາອອກຈາກໜ້າພວກເຮົາ ຄືກະສັດສິບສອງອົງຂອງຊາວອາໂມໄຣ
ບໍ່ແມ່ນດ້ວຍດາບຂອງເຈົ້າ ແລະບໍ່ແມ່ນດ້ວຍທະນູຂອງເຈົ້າ

ແລະ ພຣະອົງໄດ້ປະທານແຜ່ນດິນແກ່ເຈົ້າ ເຊິ່ງເຈົ້າບໍ່ໄດ້ອອກແຮງງານເທິງມັນ, ແລະ
ເມືອງຕ່າງໆທີ່ເຈົ້າບໍ່ໄດ້ສ້າງ, ແລະ ເຈົ້າໄດ້ຕັ້ງຖິ່ນຖານຢູ່ໃນເມືອງເຫຼົ່ານັ້ນ, ແລະ ສວນອະງຸ່ນ
ແລະ ສວນໝາກກອກທີ່ເຈົ້າບໍ່ໄດ້ປູກ, ເຈົ້າກໍກິນໄດ້.

ແລະດຽວນີ້ ຈົ່ງຢ້ານກົວພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ແລະຮັບໃຊ້ພຣະອົງດ້ວຍຄວາມຊື່ສັດແລະຄວາມຊອບທຳ,
ແລະຈົ່ງເອົາພະເຈົ້າແປກປອມທັງຫຼາຍທີ່ບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາໄດ້ຮັບໃຊ້ຢູ່ຟາກຂ້າງແມ່ນ້ຳ
ແລະໃນອີຢິບອອກໄປເສຍ, ແລະຈົ່ງຮັບໃຊ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.
ຖ້າບໍ່ເຮັດໃຫ້ເຈົ້າພໍໃຈທີ່ຈະຮັບໃຊ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ຈົ່ງເລືອກເອົາເອງໃນມື້ນີ້ວ່າເຈົ້າຈະຮັບໃຊ້ໃຜ,
ບໍ່ວ່າພະເຈົ້າທັງຫຼາຍຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງເຈົ້າທີ່ຢູ່ຟາກໂພ້ນແມ່ນ້ຳ,
ຫຼືພະເຈົ້າທັງຫຼາຍຂອງຊາວອາໂມໄຣທີ່ເຈົ້າອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນຂອງພວກເຂົາ,

ແຕ່ຂ້ານ້ອຍແລະເຮືອນຂອງຂ້ານ້ອຍຈະຮັບໃຊ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ເພາະວ່າພຣະອົງບໍລິສຸດ.

ແລະປະຊາຊົນຕອບວ່າ: ຂໍຢ່າໃຫ້ພວກເຮົາປະຖົມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ

ເພື່ອໄປປະກອບພິທີພະເຈົ້າອື່ນເລີຍ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ,

ພຣະອົງເອງເປັນພຣະເຈົ້າ,

ພຣະອົງເອງໄດ້ນຳພວກເຮົາແລະບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາອອກຈາກເອຢິບ,

ແລະໄດ້ປົກປັກຮັກສາພວກເຮົາໃນທຸກໆທາງທີ່ພວກເຮົາໄດ້ຍ່າງຜ່ານ,

ແລະໃນທຸກໆປະຊາຊາດທີ່ພວກເຮົາໄດ້ຜ່ານມາ.

ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຂັບໄລ່ຊາວອາໂມໄຣແລະປະຊາຊາດທັງໝົດທີ່ອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນອ

ອກຈາກໜ້າພວກເຮົາ, ແຕ່ພວກເຮົາກໍຈະປະຕິບັດຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,

ເພາະວ່ານີ້ແມ່ນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ.

ແລະໂຢຊູວາກ່າວຕໍ່ປະຊາຊົນວ່າ, ທ່ານທັງຫຼາຍບໍ່ສາມາດປະຕິບັດພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້,

ເພາະວ່າພຣະອົງເປັນພຣະເຈົ້າທີ່ບໍລິສຸດ,

ແລະພຣະອົງຜູ້ນີ້ທີ່ຫວງແຫນຈະບໍ່ປ່ອຍບາບຂອງທ່ານທັງຫຼາຍແລະການກະທຳທີ່ຜິດກົດ

ໝາຍຂອງທ່ານທັງຫຼາຍໄປ, ເມື່ອທ່ານປະຖົມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ຮັບໃຊ້ພະເຈົ້າອື່ນ,

ພຣະອົງຈະມາເບຽດເບຽນທ່ານ ແລະ ທຳລາຍທ່ານ, ແທນທີ່ພຣະອົງໄດ້ເຮັດດີຕໍ່ທ່ານ.

ແລະປະຊາຊົນເວົ້າຕໍ່ໂຢຊູວາວ່າ: ບໍ່, ແຕ່ພວກເຮົາຈະປະກອບພິທີແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

ແລະ ໂຢຊູວາ ກ່າວ ຕໍ່ ປະຊາຊົນ ວ່າ: ທ່ານທັງຫຼາຍ ເປັນ ພະຍານ ຕໍ່ ຕົນເອງ ວ່າ

ທ່ານທັງຫຼາຍ ໄດ້ເລືອກ ພຣະເຈົ້າ ເພື່ອ ປະກອບພິທີ ພຣະອົງ. ແລະດຽວນີ້

ຈົ່ງເອົາພະເຈົ້າຕ່າງດ້າວທີ່ຢູ່ໃນພວກທ່ານອອກເສຍ,

ແລະຈົ່ງເຮັດໃຫ້ຫົວໃຈຂອງທ່ານທັງຫຼາຍກົງໄປຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງອິດສະຣາແ

ອນ. ແລະປະຊາຊົນໄດ້ເວົ້າຕໍ່ໂຢຊູວາວ່າ, ພວກເຮົາຈະຮັບໃຊ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ແລະພວກເຮົາຈະຟັງສຽງຂອງພຣະອົງ.

ແລະໂຢຊົວໄດ້ສ້າງພັນທະສັນຍາກັບປະຊາຊົນໃນວັນນັ້ນ,
ແລະໄດ້ໃຫ້ກົດໝາຍແລະການພິພາກສາແກ່ເຂົາເຈົ້າໃນຊີໂລຕໍ່ໜ້າພະທັບຂອງພະເຈົ້າແຫ່ງ
ອິດສະຣາເອນ. ແລະໂຢຊູວາໄດ້ຂຽນຄຳເວົ້າເຫຼົ່ານີ້ລົງໃນປຶ້ມກົດໝາຍຂອງພຣະເຈົ້າ,
ແລະໄດ້ເອົາຫີນກ້ອນໃຫຍ່, ແລະໄດ້ຕັ້ງມັນໄວ້ພາຍໃຕ້ຕົ້ນໄມ້ເທເຣບິນຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.
ແລະ ໂຢຊົວໄດ້ກ່າວຕໍ່ປະຊາຊົນວ່າ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ກ້ອນຫີນນີ້ຈະເປັນພະຍານໃນບັນດາພວກເຈົ້າ,
ເພາະວ່າມັນໄດ້ຍືນທຸກສິ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວຕໍ່ມັນ,
ເພາະວ່າພຣະອົງໄດ້ກ່າວຕໍ່ພວກເຈົ້າໃນມື້ນີ້,
ແລະກ້ອນຫີນນີ້ຈະເປັນພະຍານໃນບັນດາພວກເຈົ້າໃນມື້ສຸດທ້າຍ,
ເມື່ອພວກເຈົ້າຈະປະພຶດຢ່າງຫຼອກລວງຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງຂ້ອຍ. ແລະ
ໂຢຊົວໄດ້ສົ່ງປະຊາຊົນໄປ ແລະ ພວກເຂົາແຕ່ລະຄົນກໍ່ໄປຫາສະຖານທີ່ຂອງຕົນ
ແລະອິດສະຣາເອນໄດ້ຮັບໃຊ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕະຫຼອດມື້ຂອງໂຢຊູວາ
ແລະຕະຫຼອດມື້ຂອງບັນດາຜູ້ເຖົ້າແກ່ທີ່ມີຊີວິດຢູ່ຕໍ່ຫຼັງຈາກໂຢຊູວາ
ແລະຜູ້ທີ່ໄດ້ເຫັນພຣະຄຳທັງໝົດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທີ່ພຣະອົງໄດ້ເຮັດໃຫ້ແກ່ອິດສະຣາເອ
ນ

ແລະມັນເກີດຂຶ້ນຫຼັງຈາກເຫດການເຫຼົ່ານັ້ນ, ໂຢຊູວາລູກຊາຍຂອງນູນ,
ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ໄດ້ຕາຍໃນອາຍຸຮ້ອຍສິບປີ.
ແລະພວກເຂົາໄດ້ຝັງລາວໄວ້ຕາມເຂດແດນຂອງສ່ວນແບ່ງຂອງລາວໃນທຳນາສາຣາກ,
ຢູ່ໃນພູເຂົາເອຟຣາອິມ, ທາງທິດເໜືອຂອງພູເຂົາກິເລອາດ.

ແລະກະດູກຂອງໂຢເຊັບ, ລູກຊາຍຂອງອິດສະລາເອນໄດ້ນຳຂຶ້ນມາຈາກອີຢິບ,
ແລະໄດ້ຝັງໄວ້ໃນເຊເຄມ,
ໃນສ່ວນຂອງທົ່ງນາທີ່ຢາໂກບໄດ້ຮັບມາຈາກຊາວອາໂມໄລທີ່ອາໄສຢູ່ໃນເຊເຄມດ້ວຍລູກແກະ
ຮ້ອຍໂຕ, ແລະໄດ້ມອບມັນໃຫ້ແກ່ໂຢເຊັບເປັນສ່ວນແບ່ງ.

ແລະມັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນຫຼັງຈາກສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ ແລະເອເລອາຊາລູກຊາຍຂອງອາໂຣນ
ປະໂລຫິດໃຫຍ່ໄດ້ຕາຍ, ແລະຖືກຝັງໄວ້ໃນກີເບອາຂອງຟິເນຮັສລູກຊາຍຂອງລາວ,
ເຊິ່ງລາວໄດ້ໃຫ້ແກ່ລາວຢູ່ໃນພູເຂົາເອຟຣາອິມ.